

Науково-
документальна
серія книг
«Реабілітовані історією»

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

У ДВАДЦЯТИ СЕМИ ТОМАХ

ГОЛОВНА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

ТРОНЬКО П.Т.
(голова)
РЕЄНТ О.П.
(заступник голови)
ДАНИЛЮК Ю.З.
(заступник голови)
БОГУНОВ С.М.
БОГУЦЬКИЙ Ю.П.
БОРЯК Г.В.
ВОЙНАЛОВИЧ В.А.
ГОРБИК В.О.
ЖУЛИНСЬКИЙ М.Г.
ЗЯБЛЮК М.П.
КОКІН С.А.
КРЕМЕНЬ В.Г.
КУРАС І.Ф.
ЛИТВИН В.М.
ЛОЗИЦЬКИЙ В.С.

МАКОВСЬКА Н.В.
МАРЧУК Є.К.
МОТРЕНКО Т.В.
НОВОХАТЬКО Л.М.
ПАПАКІН Г.В.
ПИРИГ Р.Я.
ПРИСТАЙКО В.І.
ПШЕННИКОВ О.М.
РЕПРИНЦЕВ В.Ф.
РУБЛЬОВ О.С.
СКЛЯРЕНКО Є.М.
СМИРНОВ Ю.О.
СМОЛІЙ В.А.
СОХАНЬ П.С.
ТАБАЧНИК Д.В.
ЧИЖ І.С.
ШЕМШУЧЕНКО Ю.С.

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

СУМСЬКА ОБЛАСТЬ

У ТРЬОХ КНИГАХ

Книга перша

ОБЛАСНА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

ЛАТИШЕВА Л.С.

/голова/

КОРОГОД Б.Л.

/заступник голови/

ОСАДЧИЙ Ю.Г.

/заступник голови/

РУБАНОВ О.М.

/секретар/

БАЖАН О.Г.

ДЕМЧЕНКО Л.О.

ЗАЙКА Л.Я.

ЗВАГЕЛЬСЬКИЙ В.Б.

КРИГАНОВА А.С.

ЛИТВИНОВА Н.А.

ЛІСОВИЙ О.В.

ЛЯШЕНКО І.С.

МАРКІН М.О.

МУХА Є.І.

РУБАНЕЦЬ О.М.

ТЕРЕНТЬЄВ В.С.

ШАПОВАЛ В.В.

Редакційно-видавнича група книги
“Реабілітовані історією. Сумська область”, 2005.

РЕДАКЦІЙНО-ВИДАВНИЧА ГРУПА КНИГИ

РУБАНОВ О.М.
(керівник)
ГОНЧАРОВ О.І.
МАМІН Б.І.
САМОЙЛІКОВА Г.П.

Рецензенти:

Скляренко Є.М. – доктор історичних наук, професор.
Курило В.М. – доктор історичних наук, професор.

Видання „Реабілітовані історією. Сумська область” є складовою частиною всеукраїнської науково-документальної серії книг, покликаної увічнити пам’ять громадян, необгрунтовано репресованих за радянської доби. Воно містить важливий матеріал, який розповідає про трагічну долю жителів області, що стали жертвами політичних переслідувань.

Книга стане в нагоді викладачам і вчителям, студентам і учням, краєзнавцям, всім, хто цікавиться історією рідного краю.

СУМЩИНА

Історична довідка.

Сумська область розташована на північному сході України, з'явилася на її карті в 1939 році. До того часу протягом багатьох віків землі Сумщини входили до різних адміністративних одиниць і навіть держав. Так, північні та південно-західні території з містами і містечками Глухів, Конотоп, Кролевець, Липова Долина, Ромни та іншими в XVI–першій половині XVII ст. належали Речі Посполитій. Після визвольної війни під проводом Богдана Хмельницького вони стали складовою частиною української держави – Гетьманщини.

Путивльщина на початку XVI ст. була захоплена Московською державою. Під її юрисдикцією перебували і південно-східні райони нинішньої Сумщини. У XVII ст. вони почали активно заселятися українцями – вихідцями переважно з Правобережжя, які заснували Білопілья, Лебедин, Миропілья, Суми, Тростянець та безліч сільських населених пунктів – „слобід”. Ці місцевості разом з іншими південно-східними регіонами утворили так звану Слобідську Україну.

У XVIII ст. царизм ліквідував гетьманську владу і козацький полковий устрій. В результаті наступних територіально-адміністративних реформ північні і південно-західні території нинішньої Сумської області у другій половині XVIII–на початку XIX ст. входили до Новгород-Сіверського і Чернігівського намісництв, Малоросійської, Полтавської і Чернігівської губерній; південно-східні – до Харківського намісництва, Слобідсько-Української (в 1835 р. перейменована у Харківську) губернії. Путивльський повіт перебував у складі Курської (до 1779 р. називалася Белгородською) губернії. Певний час до неї відносились і Вільнівський, Миропільський та Олешнянський повіти.

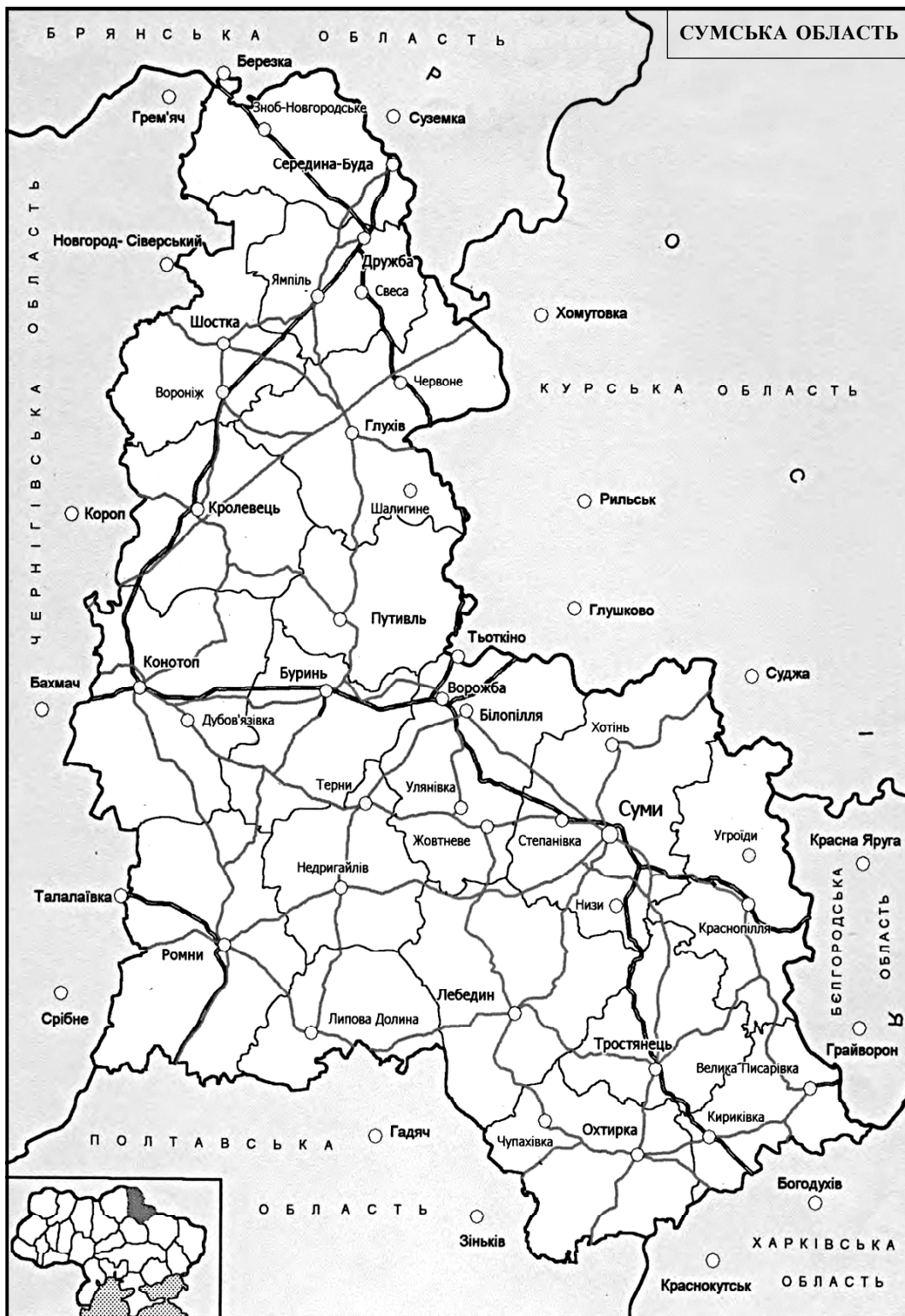
В результаті на початку XX ст. територія сучасної Сумщини входила до чотирьох губерній: Харківської, Полтавської, Чернігівської і Курської.

Таке становище залишалось і в перші роки радянської влади. Після утворення СРСР, до складу якого увійшла УСРР, з 1923 року почалися адміністративно-територіальні реформи. Вони змінювали одна одну аж до кінця 1930-х років. (Див. схему адміністративно-територіального поділу на Сумщині. – С. 727).

Спочатку повіти перетворено на округи, які складалися з районів. Після ліквідації губерній (1925 р.) на території нашого краю були створені Глухівський, Конотопський, Роменський і Сумський округи. Деякі південні і східні райони увійшли до Лубенського, Полтавського і Харківського округів. У 1926-1927 рр. Путивльщина і Миропільщина були передані з Росії до України і стали районами, відповідно, Глухівського і Сумського округів. У вересні 1930 р. округи було скасовано і впроваджено двоступеневу систему управління: центр–район.

З 1932 року почалося створення областей. До січня 1939 року райони нинішньої Сумщини перебували у складі Харківської, Чернігівської і Полтавської областей.

Зараз в Сумській області 18 районів, 6 міст обласного і 9 міст районного підпорядкування, 20 селищ міського типу, понад 1,5 тис. населених пунктів. Населення області складає 1243,9 тис. чол., територія – 23,8 тис. кв. км.

Багато трагічних подій і чорних сторінок в історії України і нашого краю: і Батиева навала, і спустошливі набіги кримчаків, і ліквідація Гетьманщини та козацтва, і закріпачення селянства, і лихоліття німецько-фашистської окупації. До цього мусимо додати і політичні переслідування за часів радянської влади, які почалися ще в 20-х роках і з деякими періодами відносного затухання та посилення тривали майже до середини 80-х років. Особливо активно проводились вони в 30-х роках, коли остаточно сформувався тоталітарний режим і культ особи Й. В. Сталіна.

Репресії торкнулися всіх прошарків суспільства. Переслідувався кожен, хто якоюсь мірою не подобався владі, ізолювалися всі, хто проявляв якесь невдоволення. При цьому в судових і позасудових розправах грубо нехтувалися норми Конституції, покликані охороняти права і свободи громадян, елементарні правила судочинства.

Найчастіше застосовувалася стаття 54¹⁰ Кримінального кодексу УСРР 1927 року, яка передбачала покарання за пропаганду або агітацію, що містила заклик до повалення, підриву чи послаблення радянської влади. Поширеним було обвинувачення у наклепі на існуючу владу, ганьбленні її.

Як відомо, процес реабілітації жертв сталінізму розпочався у 1953 році, а в Україні, практично, – з 1956 року. Проходив він непослідовно, майже не торкаючись тих, хто був звинувачений у „націоналізмі”. До того ж, реабілітація одних супроводжувалася політичними репресіями по відношенню до інших. У Кримінальному кодексі 1960 року була стаття „62” („Антирадянська агітація і пропаганда”), яка давала підстави для політичних переслідувань.

17 квітня 1991 р. був прийнятий Закон УРСР „Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні”, який активізував справу відновлення історичної справедливості. Закон передбачає реабілітацію громадян, які були покарані судами, іншими державними органами в будь-якій формі, включаючи позбавлення життя або волі, обмеження інших громадянських прав і свобод з мотивів політичного, соціального, класового, національного та релігійного характеру.

Президія Верховної Ради України (постанова від 6 квітня 1992 р. № 2256 - XII) та Кабінет Міністрів республіки (постанова № 530 від 11 вересня 1992 р.) визнали за необхідне випуск науково-документальної серії книг про жертви репресій в Україні.

На виконання цих постанов Сумською обласною державною адміністрацією в лютому 1993 р. створено обласну редакційну колегію та редакційно-видавничу групу для підготовки видання про політичні репресії в регіоні.

Основною джерельною базою тому „Реабілітовані історією. Сумська область” стали документи державних архівів області. Використані також матеріали державного архіву Служби безпеки України, Центрального державного архіву громадських об’єднань України, інших архівів, преси, друкованих збірок.

У виявленні й опрацюванні архівних документів про репресованих у різний час брали участь краєзнавці Анацький В. Н., Вовк О. В., Кубатка О. М., Наталуха В. Д., Огієнко Г. Ф., Розкидько М. М., Фролов М. А. та інші.

До підготовки біографічних нарисів про окремих осіб були залучені доктори і кандидати наук, письменники, журналісти, працівники музеїв, вчителі. У вступній статті до тому використані деякі матеріали сумських дослідників Лукашенка І. Г., Мозгової І. В., Ткаченка А. О., Чугай А. С.. У написанні тексту цієї статті брали участь Бажан О.Г., Сотник О.М.

ПЕРЕДМОВА

Велику науково-методичну допомогу у підготовці видання надали відділ регіональних проблем історії України Інституту історії України НАН України (завідувач відділу Тронько П.Т.) і кафедра історії України Сумського державного педагогічного університету ім. А. С. Макаренка (завідувач кафедри Корогод Б. Л.).

У доборі документів та матеріалів авторському колективу постійно допомагали директор державного архіву області Заїка Л. Я. і співробітниця архіву Корнакова Т. С., начальник обліково-довідкової групи управління Служби безпеки України в області Зубко Л. О. і старший інспектор групи Величко І. І. Плідне співробітництво здійснювалось з Сумським міським товариством „Меморіал” (голова правління Криганова А. С.). Консультації з правових питань одержані від голови апеляційного суду області Ляшенка І. С.

Зауваження і пропозиції щодо художньо-технічного оформлення книги подало всеукраїнське державне спеціалізоване видавництво „Українська енциклопедія” ім. М. П. Бажана (директор Зяблюк М. П.). Створенням оригінал-макету книги займалося Сумське виробничо-видавниче підприємство „Мрія-1” (директор Лобов В. В.).

Видання „Реабілітовані історією. Сумська область” складається з трьох книг, кожна з яких присвячена окремим містам і районам області. Всі книги мають однакову структуру і включають: передмову; розділ „Мовою документів”, до якого входять матеріали, що стосуються відповідних міст і районів; біографічні нариси та довідки; додатки – з інформаційно-довідковими матеріалами, підсумковими кількісними відомостями про репресованих (реабілітованих) громадян, іменним та географічним покажчиками тощо.

До видання передбачено включити відомості про майже 20 тис. репресованих громадян, життя або діяльність яких пов’язані з регіоном. З них близько 15 тис. репресовані судовими або позасудовими органами і понад 5 тис. – місцевою владою.

Книга підготовлена за допомогою обласної державної адміністрації та обласної ради, а також управління культури облдержадміністрації.

Обласна редакційна колегія і авторський колектив висловлюють глибоку подяку установам, організаціям, всім, хто сприяв підготовці тому „Реабілітовані історією. Сумська область”.

ІСТОРІЯ СВДЧИТЬ

Історія політичних репресій на Сумщині за радянської доби (придушення політичної та духовної опозиції шляхом позбавлення волі, життя, обмеження громадянських прав і свобод) мало знана. Вона роками замовчувалась або висвітлювалась, всупереч історичним фактам, односторонньо, здебільшого – упереджено.

Сьогодні на основі архівних документів маємо можливість з достатньою мірою об'єктивності відтворити політичну спрямованість і масштаби репресій. Перш за все зазначимо, що події, про які йде мова, були болісними і трагічними: Сумщина, як і вся Україна, зазнала значних, насамперед, людських втрат.

Головна мета цього видання – хоча б стисло і, при можливості, різнобічно висвітлити історію політичних репресій у нашому краї, певним чином згадати репресованих, які своїм стражданням і навіть життям заплатили за майбутнє України.

Застосування насильства як засобу політичної боротьби з противниками влади Рад і опозиційно налаштованими громадянами було однією з важливих умов становлення і функціонування радянського тоталітарного режиму. Зачинатель соціалістичної держави В. Ленін задовго до Жовтневого перевороту 1917 року, характеризуючи основи майбутньої радянської правової системи, стверджував: „Етично все, що служить її укріпленню і зміцненню”¹. Згодом, перебуваючи на посаді голови більшовицького уряду Росії, він неухильно дотримується думки про те, що диктатура пролетаріату ніщо інше як необмежена жодними законами, ніякими абсолютними правилами влада, яка спирається безпосередньо на насильство.

Встановлення радянської влади в Україні проходило в надзвичайно складних умовах. Більшовикам довелося боротися з українським національно-визвольним рухом (Центральна Рада, Гетьманат, Директорія), з російською білогвардійщиною (Денікін, Врангель), з широким селянським повстанським рухом під проводом анархіста Н. Махна, а також з численними місцевими отаманами. Після утворення Союзу РСР в Україні, як і в інших союзних республіках, розгорнулася боротьба за владу між лідерами правлячої партії, розпочата Й. Сталінім. Всі ці чинники наклали відбиток на суспільно-політичне життя України 1920-1930 рр. і, лише врахувавши їх, можна зрозуміти події того часу, в тому числі й характер політичних репресій.

Відомо, що більшовики України бажали прийти до влади мирним шляхом, через здобуття більшості в Центральній Раді. Але після того, як вони потерпіли невдачу на Всеукраїнському з'їзді Рад у Києві, боротьба за владу почала набувати інших форм. На початку грудня 1917 р. Петроградська Рада Народних Комісарів на чолі з Ленінін звернулася з „Маніфестом до українського народу з ультимативними вимогами до Української Ради” і одночасно віддала наказ про наступ російських військ на українські терени. 24-25 грудня 1917 р. в Харкові відбувся скликаний більшовиками I Всеукраїнський з'їзд Рад, який проголосив в Україні радянську владу і сформував уряд – Народний Секретаріат як альтернативу Генеральному Секретаріату Центральної Ради.

За таких обставин вже наприкінці 1917 року в селах нашого регіону з'явилися революційні агітатори з Пітера, а слідом за ними – червоногвардійські загони. Одним з перших для розгрому військ Української Центральної Ради і встановлення радянської влади прибув I Московський червоногвардійський загін „особливого призначення” під командуванням А. Знаменського. За ним на Сумщину просувався Брянський загін, інші військові формування. Документи свідчать, що в ході „боротьби з контрреволюцією на півдні Росії” по багатьох населених пунктах регіону прокотилася хвиля пограбувань не тільки колишніх помі-

щицьких економій, але й селянських господарств. Природно, що селянство почало боронитися і не бажало співробітничати з новою владою, яка вимагала від населення хліба та інших продовольчих товарів. „Всі приховувачі, – зазначалось у зверненні радянського уряду України до місцевих рад від 23 лютого 1918 р., – підлягають арешту й передачі революційному суду як вороги народу та революції”²².

3 грудня 1918 р. декретом Тимчасового робітничо-селянського уряду України у складі народного комісаріату внутрішніх справ було створено Всеукраїнську Надзвичайну Комісію по боротьбі з контрреволюцією, спекуляцією та службовими злочинами (ВУНК). На неї покладалися завдання боротьби з антибільшовицькими змовами, ліквідації антирадянської діяльності опозиційних сил, охорони державних кордонів, придушення страйкового руху і селянських виступів, інформування партійних та урядових органів про стан у країні тощо. Новий каральний орган, який наш видатний земляк М. Хвильовий назвав „чорним трибуналом комуни”²³, виконував свої функції за допомогою розгалуженої мережі місцевих комісій, котрим надавалося право здійснювати обшуки, арешти, вилучення, облави, вести слідство щодо приватних і посадових осіб та організацій, які підозрювалися в контрреволюційній діяльності, ув’язнювати в концтабори, застосовувати вищу міру покарання. За російським зразком ця комісія коротко називалася ЧК. При губернських і повітових виконкомах рад створювалися відповідні відділи.

Діяльність органів ВУНК у нашому краї було розпочато після того, коли голова Чернігівського губвиконкому (половина території нинішньої Сумщини входила на той час до Чернігівської губернії) видав розпорядження – „У всіх повітах створити комісії по проведенню червоного терору над нетрудовими елементами”²⁴.

В полі зору місцевих чекістів опинились колективи, громадські організації і так звані неблагонадійні особи, насамперед ті, хто мав зв’язок з українською армією (петлюрівцями) або білогвардійцями, хто свого часу був змушений надавати допомогу військам іншої сторони. Багато з них стали жертвами червоного терору, хоча заради історичної об’єктивності необхідно зазначити, що на початку березня 1921 р. V Всеукраїнський з’їзд Рад проголосив амністію особам, які брали участь у виступах проти робітничо-селянської влади рад, якщо вони „по своїй охоті” прийдуть в зазначений термін до місцевої влади і складуть зброю, пообіцявши більше не виступати проти радянської влади.

Про розмах і характер червоного терору, який набував чинності згідно з постановою РНК Росії від 5 вересня 1918 р., свідчить типовий для тих часів документ – розпорядження голови Чернігівської губчека Горгаєва, надіслане до Конотопської повітової надзвичайної комісії в останні дні червня 1919 р.: „У зв’язку з початком червоного терору негайно заарештувати всі непрацюючі елементи [...] розстріляти всіх заручників-контрреволюціонерів, які знаходяться у вашій тюрмі, а також крупну буржуазію, замішану в контрреволюції [...]. Всіх осіб, підозрюваних у контрреволюції, негайно розстрілювати. Підтримувати з нами тісний зв’язок. Про виконання доповіді”²⁵.

На виконання цього циркуляру в Конотопі була створена „Комісія Червоного Терору” (більш відома як „Червона П’ятірка”)²⁶. Відразу після оформлення „Комісія” 4 липня 1919 р. прийняла постанову: „Скласти списки буржуазії [...], а потім виконати розпорядження губвиконкому – доручити повітовій НК заарештувати і направити до в’язниці видних контрреволюціонерів, особливо куркулів, офіцерів, гайдамак. „Комісія” пояснює НК, що все повинно бути виконано планомірно і беззаперечно”²⁷. Реакція місцевих чекістів на рішення „Червоної П’ятірки” була миттєвою. У ніч з 4 на 5 липня в місті з метою забезпечити радянську владу від класових ворогів було розстріляно 22 місцевих жителя. Проте ранком з’ясувалось, що члени „Комісії” виявили надмірну поспішність у винищенні представників „контрреволюції”. В роз’яснювальній записці, що надійшла з губернського центру, рекомендувалось „не розстрілювати, а тільки брати заручників”²⁸. Коли в Конотопі був оголошений список розстріляних, до повітового комітету більшовиків звернулися представники місцевої громадськості із заявою, в якій говорилося: „[...] Червоний терор був необхідним, законним, як є законним всілякий спротив ворогу, що нападає, ворогу активному, наголо-

шуємо – активному і могутньому [...]. В повній згоді зі своєю революційною совістю заявляємо, що ті, котрі взяли в свої руки караючий меч революції, її справедливості, запламували її брудом, тому що замість ворогів ідей робітничої влади направили його на піднятих з ліжка невинних людей [...] Ми вимагаємо від вас, товариші комуністи, щоб гостра зброя червоного терору була вилучена з невмілих рук тих, що не розуміють, як нею користуватись, і [...] котрі зі стражів революції стали катами невинних”⁹⁹.

Для залагодження конфлікту, який виник внаслідок необачних дій „Комісії Червоного Терору”, до місця подій в спішному порядку було відіслано губернську інспекційну комісію по перевірці радянських установ м. Конотоп.

Незважаючи на протидію збоку повітового партійного осередку та втручання члена президії ВНК В. Менжинського інспекційній комісії вдалося з’ясувати, що з 22 розстріляних було „11 бандитів, 9 контрреволюціонерів, 2 представники буржуазії – Юдович (колишній банкір) та Йоффе. Сини Йоффе перебувають на радянській службі [...]. Йоффе та Юдовичу по 65-70 років. Донесення про підозрілих осіб давали представники НК, але „Комісія” не завжди рахувалась з думкою НК. Наприклад, не було розстріляно багатьох яскраво виражених контрреволюціонерів і, навпаки, із списку на 79 чоловік буржуазії були випадково відібрані Юдович та Йоффе”¹⁰.

Крім того, у своєму звіті інспекційна комісія звертала увагу і на інші огріхи в діяльності місцевих каральних органів: „Недоліком залізничної НК є майже повна відсутність канцелярії. Протоколи, в переважній більшості, писались на клаптиках паперу. Книга заарештованих і квитанційна відсутні. Всі ці недоліки пояснюються [...] відсутністю інструктування центром. Загальне враження, що залишилось від Конотопської З.Н.К. – це те, що робота поставлена незадовільно”¹¹.

Посилення червоного терору мало місце в час відступу Червоної Армії під натиском військ Директорії, коли в ряді міст Сумщини виникли збройні повстання проти більшовиків. Про одне з них згадується пізніше в листі начальника Конотопського окружного відділу ДПУ від 16 листопада 1929 р. В ньому говориться: „В 1918 році у Конотопі було збройне повстання з метою повалення Радянської влади. У цьому повстанні брали участь переважно громадяни, що співчували петлюрівському руху. Ватажком повстання був Кириї Олександр. Він був забитий і повстання ліквідовано”¹². Подібні акції були вчинені в Білопідлі, Глухові, Сумах, інших містах і селах. 16 березня 1918 р. у Глухові під час відступу радянських каральні загони розстріляли близько 400 чол., у т. ч. й учнів місцевої гімназії, як „майбутніх буржуїв”¹³. Розправу з непокірними в Білопідлі здійснювали Рославльський (тепер Смоленська область) та кінний партизанський загони 5 радянської армії. В Сумах антибільшовицькі виступи стримували передові частини цієї ж армії та бронетехніка¹⁴. Наприкінці березня 1919 р. Роменська надзвичайна комісія розглянула справу на чотирьох „затятих прихильників гетьмансько-поміщицької влади” і, визнавши їх невинними злочинцями, постановила застосувати до них вищу міру покарання¹⁵.

Реальною опорою більшовиків в роки громадянської війни стали військово-революційні комітети (ВРК) та революційні комітети (РК) – тимчасові надзвичайні органи радянської влади. Їхньою діяльністю керував Всеукраїнський ВРК, створений на підставі рішення I з’їзду КП(б)У в липні 1918 р. Аналогічні структури існували і у військових частинах Червоної Армії, зокрема, у 12 армії (зона дії якої поширювалась на північно-західну частину сучасної території Сумської області), утворені наказом командарма від 5 травня 1920 р.¹⁶ За законами воєнного часу їм передавалась вся повнота влади місцевих виконкомів: губернських, повітових, волосних і сільських. Це ще більше ускладнювало ситуацію в краї, адже чіткого розмежування функцій між НК і військово-революційними комітетами не було, принаймні в зоні дії армії.

Свою діяльність ВРК розпочинали з того, що розганяли адміністративний апарат, створений в містах і селах Центральною Радою, Директорією, денікінським режимом, проводили націоналізацію промислових підприємств, поміщицьких володінь, монастирських господарств. Причому, діяли вони переважно на свій розсуд, керуючись не законами або норма-

ми моралі, а ідеями революції і палким революційним поривом. Про це свідчить, зокрема, звернення Сумського надзвичайного військово-революційного комітету від 18 березня 1919 р. до громадян, в якому говорилося, що „[...] заради захисту справи робітничо-селянської революції він [ВРК] не зупиниться перед будь-якими заходами [...] На мерзотну агітацію проти влади рад надзвичайний воєнний ревкомітет має одну відповідь: розстріл”¹⁷.

Першими кроками ВРК були примусові ревізиції продовольства в містах і селах. Наведемо для прикладу звернення командира 25 стрілецького полку до голови Шосткинського виконкому від 10 травня 1919 р.: „Полк вже 4 дні перебуває без м’яса, поміж тим виконком обмежується лише одними обіцянками й не вживає будь-яких рішучих заходів для ревізиції худоби у місцевого населення. Ревізіція однієї корови на тиждень за потреби полку на день 7 пудів м’яса є глузуванням, а не виходом з критичного продовольчого стану. Прошу виконком вжити найрішучіших заходів щодо ревізиції худоби [...] в іншому разі полк змушений буде вдатися до самочинної ревізиції”¹⁸.

Військово-революційні комітети та революційні комітети спільно із загонами ВУНК, комітетами бідноти та робітничими продовольчими загонами з 1919 року здійснювали заходи по запровадженню в Україні політики „воєнного комунізму”. Безпосереднім втіленням ідеї стрімкого революційного переходу до соціалістичного ладу окрім одержавлення власності, згорання товарно-грошових відносин стала так звана продрозкладка, здійснювана за допомогою спеціальних продовольчих загонів. Заготівля продовольства, нерідко із застосуванням насильства, діяльність органів з необмеженими повноваженнями, такими як революційні та надзвичайні трибунали, оголошення „червоного терору”¹⁹ викликали акції громадянської непокорі і повстанський рух.

Про масштаби згаданого руху на території Сумської області свідчить доповідна записка воєнкома Глинська начальнику гарнізону м. Ромни у грудні 1920 р: „Доповідаю, що у Глинську та його районі останнім часом розвинулося багато бандитизму та контрреволюції й боротися з цим немає жодної можливості за браком бойової сили. У районі Глинська оперують банди [...] Вони роблять напади на сільські власті, грабують і вбивають службовців [...] До цих банд долучається все більше й більше бандитів. Таким чином Глинську на цей час загрожує серйозна небезпека від нападу банд і місцевої контрреволюції. З огляду на викладене прошу Вашого розпорядження про направлення до Глинську загону у складі 150 чол. для боротьби з бандитизмом і контрреволюцією”²⁰.

Для розправи з повсталими селянами і боротьби з бандитизмом штаб 12 армії був змушений у січні 1920 р. направити на територію Глухівського, Путивльського, Конотопського, Кролевецького та Шосткинського повітів 7 стрілецьку дивізію. Тільки упродовж другої половини січня 1920 р. особливими відділами ВНК і підрозділами цієї дивізії в с. Хижки Конотопського повіту та навколишніх селах було заарештовано понад 70 чоловік. На початку лютого 1920 р. в с. Клишки Шосткинського повіту за участь у повстанському русі було піддано репресіям 24 особи²¹. 6 липня 1920 р. особливий уповноважений революційно-військової ради (РВР) 12 армії повідомляв своєму керівництву, що прибувши на хутір Панщина (біля с. Слоут Шосткинського повіту – тепер Глухівський район), за непокірливість радянській владі „всіх жінок і дітей арештував і відправив у Глухів у концентраційний табір, майно конфіскував, а хутір спалив дотла”²². В ході каральних заходів проти повстанців тільки в Кролевецькій в’язниці в лютому 1920 р. опинилось понад 200 чоловік, а в Конотопській в’язниці на червень 1920 р. утримувалось 265 осіб, причетних до повстань²³.

Правда, заради об’єктивності слід визнати, що серед учасників селянського повстанського руху було немало і кримінальних елементів, які розмножилися в період громадянської війни, частой зміни влад і в часи безвладдя. Використовуючи гасло боротьби проти комуністів, вони займалися звичайним бандитизмом. На жаль, документи того часу не завжди дозволяють виділити їх із загальної кількості репресованих і відділити від тих, хто дійсно постраждав за справедливість.

З метою запобігти розгортанню селянських виступів на Північному Лівобережжі

радянська влада активно вдавалась до застосування інституту заручництва та кругової поруки населення.

Характерно, що у розряд заручників потрапляли не тільки члени родин безпосередніх учасників селянських заворушень, а й близькі тих, хто відмовлявся воювати на боці Червоної Армії. Так, у наказі №7 по Конотопському повітовому комісаріату від 23 січня 1920 р. вказувалось: „[...] Доводимо до відома і неухильного виконання циркуляр революційного військового трибуналу при РВРР [Реввійськрада Республіки] про порядок притягнення до відповідальності членів сімей військовослужбовців як заручників за зрадництво останніх: 1) відповідальність членів сімей військовослужбовців Червоної Армії в якості заручників встановлена з метою впливу на військовослужбовців погрозою суворих наслідків щодо близьких їм людей [...]”²⁴.

Але перш за все взяття заручників було спрямовано проти тих, хто відкрито і активно боровся з радянською владою. Про це свідчить, зокрема, оголошення, надруковане в газеті Сумського виконкому робітничих, селянських і червоноармійських депутатів „Комуна” від 18 березня 1919 р.: „Надзвичайний рев[олюційний] ком[ітет], обраний Сумським повітовим з’їздом робітників і селян, доводить до відома білогвардійців, якщо з їх боку буде вчинена хоча б одна контрреволюційна спроба, 50 взятих сьогодні в Сумах заручників-контрреволюціонерів із представників буржуазії і колишнього офіцера, будуть розстріляні”²⁵.

Заручництво використовувалося і як засіб відвернення „білого терору” від прихильників радянської влади на територіях, які червоні війська в ході бойових дій змушені були залишати ворогу. Так, восени 1919 р. під час наступу Денікіна Середино-Будський РВК звернувся до населення з відозвою, в якій, зокрема, говорилося: „Середино-Будський військово-революційний комітет [...] змушений залишити місто [...] Але в Середино-Буді залишаються сім’ї радянських працівників і червоноармійців. Задля збереження їх життя військово-революційний комітет взяв заручниками таких осіб [наводяться прізвища 14 чол.]”²⁶.

Діяльність місцевих надзвичайних комісій в організаційних та оперативних питаннях майже не регламентувалася законами і не регулювалася органами влади. Створювалися умови для свавілля і несправедливих рішень. Це викликало невдоволення населення і бажання заступитися за безпідставно заарештованих. Органи НК застерігали громадян від таких дій. 24 травня 1919 р. Сумська газета „Комуна” від імені місцевої НК опублікувала заяву, в якій зазначалось: „У зв’язку з арештом провідних громадян м. Суми до Комісії надходять звернення від різних організацій та осіб, що обіймають відповідальні посади. Подібні звернення дезорганізують роботу надзвичайної комісії, а відтак Колегія ЧК ухвалює: особи, що обіймають відповідальні посади, у разі порушення ними клопотання про того чи іншого заарештованого в якості заручника, негайно звільняються з посади і передаються до суду, а приватні особи у разі порушення подібних клопотань теж передаються до суду за звинуваченням у діяннях, що заважають правильному втіленню в життя декретів та розпоряджень органів радянської влади”.

Політичні репресії на Сумщині в часи утвердження радянської влади мали й свою специфіку. Зокрема, аграрний характер регіону обумовив спрямування вістря „караючого меча революції” насамперед проти селянства, яке виявляло незадоволення політикою на селі. Спрямованість репресивних заходів певною мірою визначало і географічне положення регіону, який постійно перебував у зоні бойових дій військ Денікіна, Директорії, частин Червоної Армії. Саме тому боротьба з так званими „петлюрівськими та білогвардійськими елементами”, проявами „політбандитизму” проводилась військами 12 армії РСЧА з таким розмахом.

Допущені помилки в діяльності органів примусу в перший період існування радянської влади в Україні (1917-1918 рр.) були враховані більшовиками під час їх повернення в Україну наприкінці 1919-на початку 1920-х років. У наказі від 8 січня 1921 р. голова Всеросійської надзвичайної комісії Ф. Дзержинський рекомендував підлеглим йому структу-

рам відмовитись від непопулярних серед населення заходів і націлював місцеві надзвичайні комісії застосовувати масові арешти і репресії тільки у разі відкритих повстань та боротьби з „куркульським бандитизмом”. У завершальний період громадянської війни та напередодні введення нової економічної політики (березень 1921 р.) органи ВУНК на Північному Лівобережжі спрямовували свою оперативну роботу на розкриття й ліквідацію підпільних білогвардійських організацій („Азбука”, „Наша Батьківщина”, „Південна армія” та ін.), боролися з мережею підпільних угруповань Денікіна, Врангеля, Петлюри, здійснювали інтенсивні репресії щодо політичних опонентів радянської влади – Партії соціалістів-революціонерів, Української партії соціалістів-революціонерів.

Перехід від „надзвичайщини”, методів „воєнного комунізму” в Україні до реалізації нової економічної політики в березні 1921 р. характеризувався різким зменшенням масштабів репресій, припиненням „червоного терору”, відмовою від широкої практики застосування вищої міри покарання. Наприкінці 1921 р. у зв’язку з новою ситуацією в країні стала очевидною необхідність реформування органів ВУНК. Політичне рішення про внесення змін в організацію примусового апарату законодавчо закріпила постанова ВУЦВК від 22 березня 1922 р. Замість ліквідованої Всеукраїнської надзвичайної комісії при наркоматі внутрішніх справ утворювався новий орган державної безпеки Радянської України – Державне політичне управління (ДПУ) УСРР. Органи Держполітуправління мали на меті придушення відкритих контрреволюційних виступів, боротьбу зі шпигунством, бандитизмом, охорону кордонів, виконання спеціальних доручень ВУЦВК і РНК. Першим головою ДПУ і водночас наркомом внутрішніх справ УСРР був В. Манцев, з серпня 1923 р. – В. Балицький, з липня 1931 р. – С. Реденс²⁷. Голова ДПУ УСРР призначався одночасно повноважним представником Держполітуправління РСФРР в Україні. Місцевими органами ДПУ були губернські, а з 1925 року – окружні відділи ДПУ (в нашому краї – Сумський, Конотопський, Глухівський і Роменський, а частина південно-східних районів опікувалася Харківським і Полтавським окрвідділами). У повітах створювався інститут повітових уповноважених ДПУ із завданнями: широкого висвітлення політичного та економічного життя повіту; виявлення осіб, політичних угруповань, партій, вороже настроєних щодо радянської влади; збору і обробки матеріалів про їх діяльність; встановлення осіб, які підривають військові та економічні засади держави. Характерно, що у Сумському повіті, як „районі найбільше ураженому бандитизмом і контрреволюцією”, повітова НК була реорганізована у повіт-відділення Харківського губвідділу ДПУ зі збереженням за відділенням оперативних та слідчих функцій надзвичайної комісії²⁸.

На відміну від ВУНК органи ДПУ УСРР позбавлялися права на винесення позасудових вироків. Усі справи щодо злочинів проти радянського устрою, провадження яких здійснювало Держполітуправління, мали передаватися виключно на розгляд ревтрибуналів та народних судів.

Невиправдане розширення функцій органів ДПУ спостерігається з проголошенням СРСР та створенням у 1923 році Об’єданого державного політичного управління (ОДПУ). Голова ДПУ УСРР стає повноважним представником ОДПУ в республіці і набуває самостійності, входить до складу уряду з правом дорадчого голосу, відмовляючи останньому в представленні на узгодження власних планів, звітності, документації. Органам держбезпеки дозволялося у позасудовому порядку засуджувати громадян до заслання, вислання, ув’язнення на термін до 3-х років. Одночасно з адміністративною висилкою Держполітуправління надавалося право застосовувати форми позасудової репресії – аж до смертної кари.

В умовах утвердження командно-адміністративної системи в СРСР органи ДПУ стали надійною опорою більшовицької партії в протистоянні з політичними опонентами, винищенні конкурентних партій в Україні. Упродовж 1920-х років на перше місце в їх діяльності поряд зі збройним придушенням відкритих виступів проти радянської влади, висувається боротьба із залишками політичної опозиції (меншовиками, есерами, троцькістами та ін.).

У 1923-1924 рр. співробітники ДПУ розгортають оперативну роботу по лінії – „біла контрреволюція”. На практиці це означало негласне спостереження за діями та висловлю-

ваннями осіб, які служили в білих арміях, належали до монархічних організацій та дрібно-буржуазних партій, підтримували тісні контакти з відповідними колами за кордоном. Використовуючи донесення інформаторів, органи ДПУ в 1923 році сфабрикували справу „Київського обласного центру дій”²⁹. До кримінальної відповідальності було притягнуто, серед інших осіб, уродженців с. Есмань (нині смт Червоне Глухівського району) 58-річного академіка УАН, колишнього міністра освіти при гетьмані П.Скоропадському Миколу Василенка та його брата Костянтина Василенка – журналіста, відомого діяча меншовицької партії, члена Української Центральної Ради, комісара Тимчасового уряду по м. Києву³⁰. За вироком Київського губернського суду в квітні 1924 р. братів Василенків було засуджено до 10 років ув'язнення. Згодом хворого на серце Миколу Прокоповича Василенка за клопотанням Всеукраїнської академії наук і особисто академіка М.С.Грушевського 24 листопада 1924 р. буде звільнено. Молодшому брату Костянтину судилося відбутися понад 6 років у Лук'янівській в'язниці, 3 роки заслання у Сибіру. Наприкінці травня 1938 р. К. П. Василенка знову заарештовано і засуджено до 5 років виправно-трудових таборів³¹.

Архівні документи свідчать, що збір інформації, здійснення обліку та тотального нагляду стосувався й членів колишніх політичних партій. Так, у повідомленні помічника уповноваженого по п/п (політпартіях) Конопольського окружного відділу ДПУ за період з 1 лютого по 1 березня 1924 р. зазначено: „Меншовики. Організацій та угруповань не виявлено. Праві есери. За звітний період організації не виявлено. ЛСР (синдикалісти). Комітетів в окрузі не виявлено. На обліку перебувають окремі члени, які за звітний період себе не проявили”³².

Про це свідчить також інформація про роботу СОГ [секретно-оперативная група (рос.)] того ж відділу ДПУ за період з 5 січня по 5 лютого 1926 р.: „Праві есери. Організації як такої в окрузі не існує. Наявні члени колишньої есерівської організації розпорошені поодиночки, за винятком м. Кролевеця, де зосереджено до 15 чоловік колишніх есерів. [...] Ця група серед місцевого населення користується певною популярністю. [...] Відкритих антирадянських виступів з боку есерів не спостерігається. [...] Виявлено, що серед частини есерів спостерігається тенденція до широкого демократизму і заперечення диктатури пролетаріату”³³.

Подібна інформація міститься в матеріалах й інших окружних відділів ДПУ. Так, за даними Сумського відділу на оперативному обліку у 1928 році “політично-неблагонадійного елементу” перебувало 843 особи, з них – 31 меншовик, 8 анархістів, 5 лівих есерів, 31 правих есерів, так званих сіоністів – 25³⁴.

Об'єктом постійних утисків і переслідувань була Українська комуністична партія (боротьбистів) – УКП(б). У січні 1924 р. ЦК КП(б)У проголосив курс на ліквідацію УКП як партії³⁵. Провідна роль у цій справі відводилась органам ДПУ. Незабаром на місця надійшли вказівки здійснити арешти членів партії. Один з її осередків було викрито у м. Ромни. За матеріалами слідства означена організація нелегально проводила свої зібрання, мала перспективний план дій, керувалась статутом та програмою УКП і, зокрема, повинна була „[...] всю роботу спрямовувати на підготовку боротьби з українським більшовизмом і розбудову нової радянської самостійної України”. Як наслідок – 7 осіб було позбавлено волі на 3 роки³⁶.

Із закінченням громадянської війни політичні репресії почали вживатися і проти членів Російської соціал-демократичної робітничої партії, яких органи ДПУ вважали найбільш опозиційною силою в Україні. В добу непу постійних репресій на нашій території зазнавали осередки партії правих есерів (ПСР), партії лівих есерів (ПЛСР), боротьбистів (ліве крило Української партії лівих есерів (УПЛСР)).

Застосування різноманітних засобів впливу (розколи, арешти, вислання, судові розправи) для дискредитації та розгрому опозиційних партій та організацій призвели до того, що до кінця 1920-х років у Комуністичній партії не залишилось політичних супротивників.

Принагідно зазначимо, що обвинувачення, висунуті щодо представників „ворожих класів”, „залишків старих контрреволюційних партій”, „шкідників”, „переродженців і дво-

рушників” кваліфікувалися в основному за статтями 54-2, 54-3, 54-4, 54-8, 54-10, 54-11 Кримінального кодексу УСРР (1927 р.), змістом яких були: антирадянська пропаганда, український буржуазний націоналізм, контрреволюційна диверсійна робота.

Одним із засобів боротьби проти явних і уявних противників радянської влади були так звані чистки державних установ, громадських і господарських організацій. Їх завдання – очистити управлінський апарат від різного роду „відступників” та „контрреволюційного елементу”³⁷. Кампанії по очищенню радянських установ від „чужих” елементів набули системного характеру у 1928 – 1929 рр. Для прикладу наведемо витяг з протоколу засідання Сумської окружної комісії чистки радапарату. Довідуємось, що спеціальною комісією за участю представників ДПУ і прокуратури в установах Вирівського (тепер Білопільського) району „чистці” підлягало по I категорії – 2, по II-й – 5 осіб. Серед них: член церкви ЄХБ, який раніше був засуджений за відмову брати зброю, та колишній куркуль за відмову брати участь у хлібозаготівлі³⁸.

Подібне відбувалося і в інших районах. Так, внаслідок чистки радянського апарату в Роменському районі із перевірених 2760 чол. було „вичищено” 374 чол., тобто 13,5%³⁹. Майже водночас Сумська окружна комісія чистки радапарату за наслідками перевірки окружного земельного відділу констатувала, що якість апарату окрземвідділу незадовільна (наявність у складі робітників значної кількості колишніх великих дідичів, офіцерів білих армій тощо) і мають місце факти збочення класової лінії [...] ⁴⁰.

Тим часом набирала обертів „чистка” службовців споживчої, сільськогосподарської, кредитної кооперації та працівників залізничного транспорту. В ній брали безпосередню участь місцеві органи ДПУ, які нерідко доводили окружним парткомам рознарядку „чисток”. Так, Глухівський окрвідділ ДПУ рекомендував окружному партійному комітету „вичистити” в кооперативних установах 115 осіб, з них: „за зв’язок з куркулями і священниками – 31, за антирадянські настрої – 13, зловживання службовим становищем – 39, викривлення класової лінії – 4, за службу в царській армії – 11 [...]”⁴¹. За вимогою Конотопського відділення шляхово-транспортного відділу ОДПУ Московсько-Київсько-Воронезької залізниці в травні 1929 р. було звільнено з роботи 54 працівників залізничного транспорту у Конотопському окрузі. Переважно це були колишні царські чиновники, члени куркульських родин, представники опозиційних партій. Згодом більшість із них опиниться за ґратами⁴².

Упродовж 1930-1934 рр. кампанія чисток охопила й правлячу партію. В інформації Глухівського окружного КП(б)У про підсумки чистки повідомлялось: „[...] З 2053 партійців, що пройшли чистку, виключено комісіями 269 чол. [13,7%].” Головні причини виключення: „партневитриманість”, „ідеологічно-чужий елемент”, „релігійність”, „служба у білих”⁴³. Під час чистки парторганізацій Роменського округу був виключений з партії майже кожний десятий її член⁴⁴. При цьому деякі районні керівники так завзято включилися у „чистки”, що виникла нестача керівних кадрів і секретар окрпарткому звернувся до ЦК КП(б)У з тривожною заявою, в якій говорилося: „В ОПК є ціла низка фактів по перекинуванню класової лінії. Наприклад, за викривлення класової лінії було розпущено Смілянський РПК, знято з роботи секретаря РПК Л-Долинського району, знятий з роботи зав. окрфінвідділом та ін. Крім того, немає керівників на таких посадах: 1) Голова споживспілки – відкликаний в розпорядження ЦК; 2) Голова Буряксоюзу – притягнуто до права [так в документі]; 3) Ст. інспектор ІНО; 4) Зав. окрфінвідділом – знятий; 5) 2 секретарі РПК – знято; 2-х голів РВК – знято [...]. Все це змушує ОПК ставити гостро питання щодо укріплення активу Роменської парторганізації. 8.III.30 р.”⁴⁵

Через деякий час стало очевидним, і це офіційно визнав Центральний Комітет ВКП(б), що в ході партійної чистки було необґрунтовано звинувачено і виключено з партії багатьох чесних комуністів, єдина вина яких полягала в їх соціальному походженні. Невипадково згодом бюро Сумського обкому КП(б)У на одному із своїх засідань поновило в партії 22 особи, звинувачених в антирадянській агітації та у зв’язках з ворогами народу⁴⁶. Подібних рішень в архівах зберігається немало.

Під час чисток партапарату і органів місцевої влади їх жертвами стали переважно ті громадяни Сумщини, хто мав власний погляд на перебіг подій в країні і висловлював незгоду з політичним курсом вищого керівництва.

На початку 1920-х років, у період переходу від „воєнного комунізму” до нової економічної політики, заходи репресивного характеру були застосовані й проти прибічників Української Народної Республіки. Останні, незважаючи на поразку у національно-визвольних змаганнях, не полишили свою діяльність по організації в українських губерніях мережі повстанських комітетів. Невдалі спроби української національної опозиції реанімувати збройний опір проти радянської влади в листопаді 1921 р. (рейд груп Палія-Сидорянського і Тютюнника), спонукали більшовицький уряд за допомогою розгалуженого карального апарату більш активно розпочати розгром повстанства та підпілля по всій Україні. Навесні 1922 р. в УСРР було ліквідовано цілу низку підпільних організацій, в тому числі в Конотопському повіті⁴⁷. Згідно з повідомленнями радянських спецслужб, протягом першої половини 1922 р. в Україні за „контрреволюцію” і „бандитизм” було притягнуто до кримінальної відповідальності понад 7 тисяч осіб⁴⁸.

Однак, масштаби репресій, на думку органів ДПУ, не похитнули віру значної частини населення України в успіх збройної боротьби задля повернення незалежності України. У січні 1923 р. ДПУ інформувало керівництво КП(б)У про те, що „українська контрреволюція [...] продовжує існувати у вигляді досить цілісної в ідеологічному відношенні маси, здатної до активних виступів”⁴⁹. Роль серцевини „петлюрівського” підпілля репресивні органи відводили українській інтелігенції, спроможній повести за собою трудящих, незадоволених політикою радянської влади. У зв’язку з цим цілком зрозумілою виглядала репресивна політика щодо навчальних закладів, науково-дослідних установ, культурно-творчих організацій. Під ідеологічним та адміністративним пресом опинились самодіяльні національно-культурні осередки „Просвіти”, які в жовтні 1922 р. пленум ЦК КП(б)У охарактеризував як „дрібнобуржуазні” та „націоналістичні” установи. Як наслідок, до 1923 року діяльність освітніх українських товариств „Просвіта” в Наддніпрянській Україні, на Слобожанщині, в тому числі й на Сумщині, була припинена.

Значне занепокоєння панівної партії в УСРР викликало похваллення в середовищі наукової та творчої інтелігенції у зв’язку з проголошенням у квітні 1923 р. політики українізації⁵⁰. Про це свідчить рішення політбюро ЦК КП(б)У від 26 червня 1925 р. про створення спеціальної урядової комісії „для вивчення питання про українську інтелігенцію”⁵¹ та директива партійного апарату від 22 лютого 1926 р. про „рішучу боротьбу з правими угрупованнями в середовищі української інтелігенції”⁵².

Боротьба з „проявами буржуазно-націоналістичної ідеології” проводилась місцевими комітетами КП(б)У і у вигляді чисток закладів освіти. Підставою для здійснення широкомасштабної кампанії по витісненню „соціально небезпечних осіб” в освітянській сфері слугували „нездорові” політичні настрої серед педагогічних працівників, зафіксовані органами ДПУ. Так, у звіті Роменського окружного партії за період з 1 жовтня 1928 р. по 1 травня 1930 р. до ЦК КП(б)У відзначалося, що частина вчителів вороже ставиться до радянської влади і партії, проводячи розкладницьку роботу серед селянства. Це переважно ті, хто під час громадянської війни перебував у різних антирадянських угрупованнях та брав активну участь у збройній боротьбі проти радянської влади⁵³. Наслідки не забарилися. Тільки в листопаді 1928 р. Роменська „Комісія з чистки апарату від контрреволюційного, злочинного та взагалі негідного елементу” прийняла рішення про звільнення з роботи 17 працівників освіти⁵⁴.

У 1929 році органи ДПУ порушили справу проти 6 вчителів шкіл Конотопського залізничного вузла, звинувативши їх у „шкідництві на культурному фронті”. В результаті троє з них за вироком суду підлягали висланню в північні регіони СРСР терміном на 3 роки, одному з підсудних заборонялось мешкати в Україні, щодо двох – справу припинено⁵⁵.

Для обґрунтування необхідності політичних репресій керівництво ДПУ України на чолі з В. Балицьким використало лозунг боротьби з „українським буржуазним націоналізмом”.

У зв'язку з цим у липні 1929 р. була сфабрикована справа про контрреволюційну націоналістичну організацію „Спілка визволення України” (СВУ). За розробленим сценарієм співробітники карального апарату повинні були „розкрити” цілу мережу українського підпілля у всіх куточках України.

Відпрацювання периферійної лінії „СВУ” розпочалося у вересні 1929 р. Масові арешти пройшли у Дніпропетровському, Запорізькому, Луганському, Одеському, Полтавському, Уманському, Херсонському округах. 1 жовтня затримано 12, а згодом ще 44 мешканців Роменського округу, звинувачених у належності до „СВУ”. 26 вересня 1930 р. за постановою судової трійки при колегії ДПУ УСРР 46 із них були ув'язнені у концтабори на термін від 3 до 10 років, а 10 чол. – розстріляні⁵⁶. Одним з тих, хто проходив у справі „СВУ”, був уродженець с. Сміле Роменського району, співробітник Всеукраїнської академії наук, професор Пархоменко В. О. Його було засуджено до 10 років ув'язнення⁵⁷. За причетність до „СВУ” був заарештований, а 5 квітня 1938 р. розстріляний уродженець с. Городище Недригайлівського району, видатний український письменник Капельгородський П. Й.⁵⁸

Всього під слідство у так званій справі „СВУ” потрапило 474 особи. Над 45 членами міфічної організації в Харкові у квітні 1930 р. було влаштовано показовий суд. Однак зусилля спецслужб закріпити у свідомості громадськості факт існування в Україні організованого підпільного формування, яке нібито ставило за мету повалення радянської влади шляхом збройного повстання, зазнало фіаско. Про це йдеться в повідомленні Конотопського окрвдділу ДПУ на адресу таємно-оперативного управління ДПУ УСРР „Про настрої сільської інтелігенції у зв'язку з ліквідацією організації „СВУ” від 15 грудня 1929 р.: „[...] Серед цілого ряду вчителів газетні повідомлення про ліквідацію „СВУ” викликали розмови про те, що це – черговий „коник” ДПУ, за допомогою якого воно хоче виправдати своє існування і подальші репресії щодо заарештованих провідних авторитетних особистостей [...]. Поряд з цим нами зафіксовано ряд розмов, які зводяться до того, що [...] всі ці арешти є боротьбою з національним рухом, гонінням та репресіями щодо інтелігенції”⁵⁹.

Сфальсифікована справа „СВУ” широко використовувалася владою для продовження кампанії боротьби проти так званого „націонал-ухильництва” в КП(б)У та згорання політики українізації. У цей період за звинуваченням у „націоналізмі” та перегибах у проведенні політики українізації був репресований директор школи с. Попова Слобода Буринського району Хмельівський Г. С.⁶⁰

Упродовж 1920-х років комплекс насильницьких заходів був вжитий також проти віруючих, духовенства та релігійних об'єднань. В ім'я створення атеїстичного суспільства, богорочка політика правлячої партії на території Сумщини, як і по всій Україні, знаходила своє вираження у переслідуванні активістів поміж віруючих та кліру, розкладанні церковних організацій, знищенні матеріальної бази різних конфесій (храмів, молитовних будинків, церковного майна). Крім того, відповідно до Положення про вибори до міських рад робітничих, селянських і червоноармійських депутатів (затвержене постановою ВУЦВК від 6 липня 1921 р.) служителі церкви разом з підприємцями, заможними селянами, торговцями набували статусу „лишенців”, тобто громадян, позбавлених виборчих прав⁶¹.

Однією з перших жертв репресій, спрямованих проти Російської православної церкви, на Сумщині став настоятель Покровської церкви у Білопідлі отець Григорій (Ружицький)⁶². За короткий період часу Ружицького Г. Ф. представники НК-ДПУ заарештовували 5 разів (із них – двічі протягом 1923 року) – за поширенням тоді набором звинувачень – „зв'язок з контрреволюціонерами” та „контрреволюційна агітація”. В останнє „мученика за віру” було піддано арешту у 1937 році за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної шпигунської організації. І хоча його участь в злочині не була доведена, трійкою при Харківському облуправлінні НКВС отця Григорія було засуджено до розстрілу. За відмову співпрацювати з режимом репресій підлягали священнослужителі: з м. Суми – Маслов І. Л.⁶³, м. Лебедин – Смирнов К. О.⁶⁴, с. Битиця Сумського району – Приходько І. Д.⁶⁵, с. Грунь Охтирського району – Рогальський В. І.⁶⁶ та інші.

У багатьох випадках формальним приводом до арешту священнослужителів на початку

1920-х років стали звинувачення їх у недотриманні декрету ВУЦВК від 8 березня 1922 р. про вилучення церковних цінностей у фонд боротьби з голодом⁶⁷.

Практичному здійсненню декрету від 8 березня передувала велика підготовча робота: були створені губернські і повітові комісії по вилученню церковних цінностей, розроблені спеціальні інструкції на випадок сутичок віруючих з представниками влади⁶⁸. Так, наприклад, план дій комісії Путивльського повітового комітету КП(б)У передбачав мати неподалік місця, де буде здійснюватися вилучення, озброєний загін для ліквідації можливих інцидентів. До вилучення пропонувалося приступити з 25 квітня і почати з собору, як найбагатшого, а потім – з монастирів та інших церков міста⁶⁹.

Примусовий порядок та умови вилучення церковних коштовностей дійсно викликали обурення збоку духовенства і віруючих, а подекуди – й заворушення та відкриті виступи. Один з таких фактів у Глухівському повіті зафіксовано в доповіді уповноваженого окружного відділу ДПУ. В ній зазначено, що виступ стався 26/IV [1922 р.] у передмісті Глухова (Веригине) і був придушений. Попри спроби „чорної сотні” не допустити комісію до роботи, відзначив доповідач, вона все ж таки з нею впоралася⁷⁰.

В результаті силових акцій із храмів і монастирів Сумщини було вилучено і вивезено значну кількість золотих і срібних виробів, оздоблених дорогоцінними каміннями, скарби монет тощо. Так, тільки з храмів Софроніївської пустині було вилучено 2 фунти, 33 золотники і 67 долей золота, 13 пудів, 16 фунтів і 84 золотники срібла, 14 алмазів та 21 діамант; з храмів Глинської пустині – 11 пудів, 5 фунтів і 72 золотники срібла, з храму Молчанського монастиря – 2 пуди, 14 фунтів і 48 долей срібла. В Конотопі на 3 травня 1922 р. із Соборної церкви взято 1 пуд і 8 фунтів срібла, з Успенської – 1 фунт із золотниками срібла, з Миколаївської – 10 фунтів, з Олександрівської – 10 фунтів⁷¹. (Пуд – 16,38 кг, фунт – 409,5 г, золотник – 4,266 г, доля – 0,044 г).

Акції по вилученню коштовностей з церков і монастирів, що мали допомогти країні подолати продовольчу кризу 1921 року, завершилися в межах України влітку 1922 р. зі значним „недовиконанням плану”. Це було використано владою для розгрому опозиційного духовенства. Протягом 1922 року в регіоні було ініційовано значну кількість судових процесів над представниками релігійного культу, звинуваченими у приховуванні церковних цінностей.

На ґрунті боротьби з релігією розпочалось примусове закриття молитовних будинків, монастирів, церков. Значна кількість храмових споруд стала складськими приміщеннями, сільськими клубами, майстернями, а колишні монастирі перетворені на виправно-трудові установи, притулки для бездоглядних дітей та інвалідів. В цілому в ході антицерковних заходів за період з 1922 по 1941 рр. на сучасній території області були ліквідовані всі монастирі (до 1917 року їх діяло більше 20), припинили свою діяльність майже всі православні храми⁷². За неповними підрахунками за період з 1918 по 1988 рр. на Сумщині було знищено більше 600 православних храмів.

Насильницькі дії проти церкви викликали протести віруючих в селах Княжичі Ямпільського⁷³, Вільне Великописарівського⁷⁴, Ведмеже В.-Бубнівського⁷⁵ (тепер Роменського) районів, в Бурині⁷⁶ та в інших населених пунктах, які вдалось приборкати лише шляхом кримінальних переслідувань.

Починаючи з середини 1920-х років партійні та радянські органи, окружні відділи ДПУ постійно тримали в полі зору існуючі в регіоні релігійні громади. Так, в ході кампанії по перереєстрації статутів релігійних організацій, що припала на листопад 1925 р., за вказівкою з НКВС УСРР проводився негласний облік всіх службовців культу. В роз’ясненні Сумського адмінвідділу „обліку підлягали служителі культу, а саме: єпископи, священники, дякони, дяки, ксьондзи, прелати, біскупи, органісти, пастирі, кустери, рабини, кантори, муедзини, пресвітери, проповідники усіх сект, ченці ліквідованих і функціонуючих чоловічих монастирів, так і ті, що є на посаді у релігійних громадах, а також позаштатні, останні в тому разі, коли фактично приймають безпосередню участь у виконанні релігійних обрядів.”⁷⁷

Виконуючи розпорядження союзного та республіканського партійного керівництва,

органи держбезпеки проводили активну роботу по розкладанню релігійних громадських організацій, створенню сепаратистських течій в середовищі Російської та Української Автокефальної православної церкви.

Влітку 1922 р. зусилля місцевих чекістів були спрямовані на підтримку найрадикальшої групи нової течії в Російській православній церкві – обновленства, яка називалася „Жива церква”. Прихильникам нової течії, що виступала проти політики патріарха Тихона, органи ДПУ всіляко сприяли у захопленні посад у церковних структурах, збільшенню кількості обновленських парафій. Робота з „розкладання РПЦ” з боку ДПУ передбачала також збирання компромату на представників „старого духовенства”.

3 квітня 1925 р. посилюється втручання спецслужб у діяльність Української Автокефальної православної церкви (УАПЦ). Всілякими засобами відомство В. Балицького прагнуло поглибити розбіжності між керманічами автокефальної церкви Липківським, Чехівським, Яреценком і організаторами „Діяльно-христової церкви” (ДХЦ) єпископами Тарновським, Бжостьковським, Янушевським. Органам ДПУ на місцях було дано вказівку сприяти прихильникам ДХЦ, які відкрито засуджували керівництво УАПЦ та митрополита В. Липківського. У зв'язку з цим перед співробітниками силових структур постало нелегке завдання – шляхом компрометації, адміністративного впливу, нацьковування віруючих домогтися зменшення впливу УАПЦ в Конотопському окрузі, де автокефалісти на липень 1925 р. мали 27 парафій (19538 чол.), Охтирському – 4 парафії (2845 чол.), Роменському – 12 парафій (11385 чол.), Сумському – 1 парафію (50 чол.)⁷⁸.

Наступ на УАПЦ посилюється після того, коли на закритому засіданні політбюро ЦК КП(б)У від 25 лютого 1926 р. було схвалено пропозиції Комісії у судово-політичних справах про репресії щодо керівників автокефального руху. В результаті у квітні 1926 р. було заарештовано керівника Конотопської окружної автокефальної ради Карпенка П. І.⁷⁹, а в червні-липні така ж участь спіткала майже все ядро УАПЦ на чолі з її фундатором – митрополитом В. Липківським. Постійні утиски, які зазнавали на собі віруючі автокефальної церкви з боку влади наприкінці 1920-х років, змусили делегатів Надзвичайного собору УАПЦ 28-29 січня 1930 р. прийняти рішення про саморозпуск.

Тиск на носіїв релігійного світогляду нерідко набував форми шантажу, погроз фізичної розправи тощо. Так, у травні 1924 р. в с. Реутинці Кролевецького району секретар осередку КСМУ підкинув анонімний лист попові [...]про те, щоб він припинив релігійну агітацію, в противному разі його буде вбито⁸⁰. Як повідомлялось в бюлетені поточної інформації Роменського окружного КП(б)У від 18 січня 1930 р. в с. Чернеча Слобода Смілянського (тепер Буринського) району „[...]партійці хотіли загітувати попа зректись сану, ходячи до нього на квартиру”⁸¹. Результати такої антирелігійної діяльності на Роменщині не забарилися. Вже на початку травня 1930 р. секретар Роменського окрпарткому інформував вище партійне керівництво про те, що внаслідок проведеної роботи мають місце 54 випадки відмовлення від сану службовців православного культу⁸².

Болісно зачепила церкву політика нагромадження коштів на індустріалізацію країни. У другій половині 1920-х років за розпорядженням уряду почалася кампанія по вилученню церковних дзвонів для їх переплавки, що супроводжувалось руйнуванням дзвіниць і спотворюванням храмів. Це викликало обурення віруючих, яке подекуди виливалося у відкриті виступи. Один з таких фактів мав місце, зокрема, в с. Берюх (тепер Рудневе) Путивльського району. В інформаційному повідомленні до ЦК КП(б)У від 20 грудня 1929 р. секретар Глухівського окружного партійного комітету цю подію назвав „контрреволюційним виступом під керівництвом антирадянських та ворожих елементів села (куркулів та духівництва)” і пояснив, що „цей контрреволюційний виступ стався внаслідок недостатньої роботи серед бідноти та відсутності чіткої директиви з боку Путивльського РПК в справі проведення антирелігійної роботи на селі, а також Берюхівського партосередку при проведенні в життя гасла про зняття та передачу церковних дзвонів на індустріалізацію”⁸³.

Під пресою політичних репресій опинились і представники євангельських християн баптистів, які, на думку адміністративних органів, зривали державні кампанії на селі, допо-

магали повстанському рухові. У 1923 році в с. Піщане Сумського району за звинуваченням у підготовці повстання проти радянської влади було заарештовано пресвітера общини Бондаренка А. П.⁸⁴ Упродовж другої половини 1920-х років приводом для розправи над баптистами стала їх відмова (за релігійними переконаннями) брати до рук зброю.

Таким чином, реалізація владою політики по відокремленню церкви від держави, цілеспрямована діяльність органів ДПУ по виявленню „прихованих” ворогів серед віруючих та кліру призвели до того, що кількість релігійних громад у нашому краї тільки за 3 роки (з 1925 по 1928) скоротилась у десятки разів.

Перехід до нової економічної політики на початку 1920-х років аж ніяк не передбачав миттєвих радикальних змін у взаєминах між радянською владою та селянством. Уряд не збирався відмовлятися від політики посилення податкового тиску на заможні прошарки села. Особливо це проявилось в період голоду 1921-1923 рр., коли гостра потреба у продовольчих ресурсах змушувала владу вдаватися до жорстких засобів при зборі хлібного податку. Така політика, зрозуміло, викликала протести збоку селян, які в деяких місцевостях виливались у відкриті виступи. На території Конотопського і Роменського округів почали діяти загони отаманів Сапона та Романька. Проти них були задіяні сили регулярної армії, спеціальні війська ДПУ, міліція і в 1925 році вони були ліквідовані⁸⁵.

Чергове загострення стосунків радянської влади з селянством мало місце наприкінці 1920-х років, коли був проголошений курс на індустріалізацію (комплекс заходів із прискореного розвитку промисловості), що мав здійснюватись головним чином за рахунок перекачування коштів із сільського господарства: спочатку завдяки „ножицям цін” на промислову і сільськогосподарську продукцію, а згодом на підставі рішення XVI конференції ВКП(б) (квітень 1929 р.) – шляхом продрозкладки. Уже взимку 1927-1928 рр. селяни стали проявляти незадоволення різницею у цінах на промислові та сільськогосподарські товари, яка відбирала у них до половини прибутків від реалізації продукції на ринку. Відмова селян за безцінь продавати сільськогосподарську продукцію породила в країні хлібозаготівельну кризу. Серед шляхів подолання її керівництвом СРСР обрано силовий варіант, який було озвучено генеральним секретарем ЦК ВКП(б) Й. Сталіним під час його відрядження до Сибіру в січні 1928 р. У виступах перед місцевим партійно-радянським активом Сталін зажадав „від куркулів продажу хліба по цінах, встановлених державою”.

Конкретна програма дій, спрямована на досягнення державних завдань щодо поставок хліба, передбачала застосування репресій проти „спекулянтів, куркулів та інших дезорганізаторів ринку і політики цін” та запровадження низки фінансових заходів, націлених на викачування з села грошової маси (виконання постанови ВУЦВК і РНК УСРР „Про самообкладання людності для задоволення її громадських потреб” від 2 січня 1928 р., реалізація „позики зміцнення сільського господарства”, одночасне стягнення заборгованості з різних платіжів: сільгосподатку, страхових зборів, насінневих позик).

Характеризуючи ситуацію на селі та настрої селянства Сумщини під час хлібозаготівельної кампанії 1928 року, доречно навести уривок з листа мешканця Бурині до сина, що служив у Червоній Армії: „Смерті у нас не сталося, але й життя нема. Хотілося б скоріше не бачити цього кошмару, що коїться у нашому селі. Та не лише у нас, а в усіх селах та хуторах. Важко тобі передати, що відбувається. Наступив час сатани й антихриста. Все забирають, що є в квартирі, а самим хоч пропадай з голоду та холоду. Податок наклали такий, що не виплатити”⁸⁶.

У ході „битви за хліб” значна роль відводилась органам ДПУ. У травні 1928 р. політбюро ЦК КП(б)У ухвалило постанову, в якій надзвичайним органам рекомендувалось „посилити роботу з активно виступаючими антирадянськими елементами на селі (колишні поміщики, поліцейські, попи, куркулі), застосовуючи до них репресії [...]. У зв’язку з посиленням активності ворожих інтелігентських груп, а також організаційним оформленням окремих угруповань у місті та селі (монархічні елементи, сіоністи, українські націоналістичні контрреволюційні елементи) ДПУ посилити роботу з групами, що ведуть активну антира-

дянську роботу, проводячи при цьому необхідні арешти, попередньо повідомляючи в ЦК питань, що стосуються цілих груп⁸⁷.

З метою домогтися „рішучого перелому в хлібозаготівлях” правоохоронні органи вдавались як до експропріації всього наявного хліба у селян, так і до арештів та вислання. При відмові негайного продажу хліба до селян застосовувалися статті 56, 57 і 58 Кримінального кодексу УСРР 1927 року, які дозволяли позбавляти так званих „куркулів” волі (з конфіскацією майна) терміном від 1 до 2 років. Винні у „злочинному підвищенні цін на товари шляхом скуповування, приховування або невипуску таких на ринок” підлягали покаранню згідно статті 103 (спекуляція), що передбачала ув’язнення терміном до 3 років з повною або частковою конфіскацією майна. Лише у Роменському окрузі станом на листопад 1929 р. у суді розглядалось 168 справ, внаслідок чого було покарано 36 осіб⁸⁸. Головна провина селян полягала у приховуванні хлібних лишків.

Переслідували й ті селяни, які не погоджувались з ініційованими зверху кампаніями самообкладання (формально добровільного виділення грошей на поліпшення культурно-побутових умов села). За повідомленням Глухівського окрввідділу ДПУ УСРР, за вимогу зниження рівня самообкладання з 25% до 15% жителів села Суходіл Давиденка І. Т. та Журомського І. Т. 8 липня 1929 р. було засуджено до розстрілу, а їх односельчан Проходу О. Є. і Полуреброва П. С. до відбування покарання у концтаборах⁸⁹.

Превентивні арешти „антирадянських елементів”, вжиття термінових заходів ЦК КП(б)У у травні 1928 р. щодо посилення роботи апарату ДПУ на селі, забезпечення достатньої гнучкості його стосовно своєчасної інформації про всі настрої та наявну антирадянську діяльність на селі⁹⁰ не змогли призупинити масштабні акції протесту селян проти сталінського аграрного курсу. За підрахунками керівника ДПУ УСРР В. Балицького, оприлюдненими на листопадовому (1928 р.) пленумі ЦК КП(б)У, протягом року в республіці відбулось 150 масових виступів селян⁹¹.

Згуртування та самоорганізація українського селянства стали предметом спеціального розгляду в центральному апараті ДПУ УСРР 23 листопада 1928 р. Особливе занепокоєння органів ДПУ викликав сплеск національних почуттів українців, заклики до боротьби з існуючим режимом та „ураженість бандитизмом” 13 округів України, в тому числі Конопського і Глухівського⁹².

Незважаючи на застосування різноманітних санкцій – від штрафів до цілковитої конфіскації майна селян, проведення каральних операцій ДПУ УСРР у серпні та листопаді 1928 р. проти „найбільш злісних куркулів-перекупників”, забезпечити успішне виконання плану хлібозаготівель та фінансових кампаній сталінському керівництву та його представникам в Україні Л. Кагановичу, В. Молотову, С. Косіору так і не вдалося. У зимові місяці 1928-1929 рр. хлібозаготівельна криза в СРСР знову повторилася. Навесні 1929 р. хлібозаготівлі набувають таких самих брутальних форм, що і у попередні роки.

Гостра продовольча ситуація в країні змусила Й. Сталіна повернутися до звичних із часів громадянської війни воєнно-комуністичних методів управління економікою. Курс на остаточне згортання непу знайшов своє обґрунтування в його статті „Рік великого перелому”, надрукованій 7 листопада 1929 р. в газеті „Правда”. Торкаючись питання про кошти для подолання технічної відсталості й створення високорозвинутої промисловості, Сталін висунув завдання досягти фантастично високих темпів промислового зростання. Гігантський стрибок в індустріалізацію, на думку Сталіна, мала забезпечити колективізація сільського господарства. У зв’язку з цим сталася зміна поглядів на терміни, форми й методи соціалістичних перетворень на селі, що відбулися в рішеннях листопадового (1929 р.) пленуму ЦК ВКП(б), який проголосив курс на здійснення суцільної колективізації. Створення протягом короткого часу великої кількості колективних селянських господарств, на думку Сталіна, в недалекому майбутньому дозволить набагато легше відчувувати результати праці селян.

Утвердження колгоспного ладу проводилось під гаслами „загострення класової боротьби” та „ліквідації куркульства як класу”. 30 січня 1930 р. політбюро ЦК ВКП(б) ухвалило

постанову „Про заходи в справі ліквідації куркульських господарств у районах суцільної колективізації”, за якою власники господарств, що підлягали ліквідації, поділялися на три категорії: 1. Контрреволюційний куркульський актив, що чинив опір колективізації, якого пропонувалось терміново заарештувати; 2. Найбільш заможні селяни, яких з сім'ями пропонувалось виселити у віддалені райони країни; 3. Власники менш економічно міцних господарств, яких пропонувалось переселити в межах району на нові земельні ділянки поза колгоспними ланами.

На виконання цієї постанови в лютому 1930 р. в Україні при окрвиконкомах та сільрадах почали створюватись спеціальні комісії по ліквідації куркульського елемента, які відразу зосередились на розробці конкретних планів „наступу на куркуля” в тій чи іншій сільській місцевості. Типову на той час інструкцію з розкуркулення було розроблено на засіданні трійки Глухівського окрвиконкому від 6 березня 1930 р., яка передбачала таку процедуру: „Перед початком розкуркулення скликається зібрання активу села (бюро партосередку, КСМ, керівництво КНС [комітет незаможних селян], батрачкому, сільради, правління колгоспу). На зібранні вирішується конкретний план дій: кого розкуркулювати [...]. Складається майновий акт. Вилучене майно повинно надходити до власності колгоспу [...]. Забраних коней і с/г машини відправлять до машинно-кінних станцій [...]. Не захоплюватися вилученням речей особистого вжитку. Будівлі передавати до потреб колгоспів [...]”⁹³.

Таким чином, місцеві органи влади перебирали на себе право „боротьби з куркульством”, застосовуючи при цьому надзвичайні (конфіскація майна), адміністративні (примусове виселення за межі місця проживання) заходи. В директивних партійних документах на окрвиконкоми було покладено не тільки підготовку інструкцій про порядок виселення „контрреволюційних елементів”, а й розробку календарних планів виселення, маршрути слідування виселених. У свою чергу райвиконкоми брали на себе зобов'язання виконувати всі розпорядження окружного відділу ДПУ по доправленню „куркулів” та членів їх сімей на збірні пункти, конвоюванню, охороні і транспортуванню у віддалені райони країни.

До грандіозної операції по виселенню селян долучились й органи ДПУ, яке на своєму засіданні 30-31 січня 1930 р. обговорило заходи щодо здійснення депортації та „ліквідації куркульства як класу”⁹⁴. „Зачистку” сільської місцевості від „куркуля” колегією ОДПУ було запропоновано здійснити негайно в зимовий період, адже досвід боротьби з повстанцями 1920-х років показав, що в розпал зими селянам нікуди податися або втекти. З метою зниження ризику одночасного охоплення різних регіонів селянськими виступами, плани розкуркулення були вивірені територіально: спочатку внутрішні округи, в останню чергу прикордонні.

Згідно з графіком операція „по вилученню куркуля” у нашому регіоні мала віяловий характер: процес розкуркулення в Сумському окрузі припадав на 2-4 березня 1930 р., Конотопському – 17-19 березня, Роменському – 24-26 березня⁹⁵. Крім того, для сільського активу були визначені й контрольні цифри для виселення куркулів:

	кількість родин	чоловік
Сумський округ	341	1705
Конотопський округ	239	1195
Роменський округ	200	1000 ⁹⁶

Задля виконання операції з виселення куркулів та недопущення відкритого селянського опору до Глухівського, Конотопського, Роменського округів були завчасно надіслані армійські частини⁹⁷.

Кампанія з ліквідації куркульства розпочалась у чітко визначені терміни. Вже 11 березня 1930 р. начальник Конотопського окрвідділу ДПУ відправив своєму керівництву шифро-телеграму такого змісту: „[...] О 5-й годині ранку цього числа згідно оперативного плану операції здійснили арешт голів і дорослих чоловіків куркульських сімейств, що підлягають висланню. Всього заарештовано 376 чоловіків і 1 жінку, з них: у Конотопському районі –

165 чол., у Буринському – 117 [...] Для депортації селян виділено 9 залізничних вагонів.⁹⁸ На початок літа 1930 р. кількість заарештованих і висланих на північ СРСР куркулів у Конотопському окрузі зростає до 520 осіб⁹⁹. В цілому за роки колективізації (1930-1934) в нашому краї було розкуркулено понад 9 тис. господарств і вислано за межі України щонайменше 4 тис. чоловік. Найбільша кількість розкуркулених і висланих припадає на Буринський, Конотопський, Лебединський і Роменський райони¹⁰⁰. Наведені цифри є неповними, оскільки в них не враховані, за відсутністю даних, наслідки репресій в Краснопільському, Крелевецькому, Середино-Будському та деяких інших районах.

Часто-густо колективізація, розкуркулення здійснювалися на місцях з грубим порушенням постанов центральних партійно-державного керівництва країни. Окрім головних мотивів розкуркулення (систематичне наймання селянами-власниками робочої сили, здача, а також наймання робочої худоби і техніки, наявність до моменту колективізації механічних машин, заняття торгівлею, лихварством) у хід йшли інші надумані звинувачення на адресу заможних і менш заможних селян. В ході суцільної колективізації сільський актив почав розправлятися з усіма невдоволеними, з гострими на язик, з особистими недоброзичливцями, з селянами, яких зараховували до неблагонадійних. Вищим владним структурам своїм втручанням нерідко доводилося занадто завзятих місцевих працівників приводити до рамок законності. Так, в січні 1930 р. Глухівський окружний відділ ДПУ направив секретарю окрпарткому і голові окрвиконкому листа, в якому приводилися факти про самочинні арешти і обшуки в селах Уланове і Ярославець. Начальник відділу ДПУ просив по лінії райпарткомів і райвиконкомів заборонити низовим органам самовільні арешти, обшуки і вилучення¹⁰¹. 23 лютого начальник Конотопського окрвідділу ДПУ Альошин привернув увагу секретаря Буринського райпарткому на те, що в Дяківці відбуваються арешти селян-бідняків лише за те, що вони відмовляються записуватися до СОЗу. Керівник ДПУ рекомендував секретарю РПК вжити найрішучіших заходів для недопущення подібних явищ і доручив своїм підлеглим розслідувати події в Дяківці і притягти винних до відповідальності¹⁰². 2 березня Альошин звернувся до секретаря Конотопського окрпарткому з поданням, в якому повідомлялось, що в с. Великий Самбір Жовтневого [тепер Конотопського] району пленум сільради вирішив вивести зі складу сільради тих її членів, які не вступили до СОЗу, занести їх на „Чорну дошку“, оголосити їм бойкот і притягти до відповідальності. Начальник відділу ДПУ рекомендував створити спеціальну комісію і розслідувати справу на місці¹⁰³. 8 березня президія Харківського окрвиконкому розглянула питання про порушення генеральної лінії партії у справах колективізації в Кириківському районі [нині Кириківка – смт Великописарівського району]. Відзначалося, що в районі замість поглибленої роботи по колективізації провадилися здебільшого адміністративні заходи: переслідування бідняків та середняків, які на зборах виступали проти колективізації; занесення до списків господарств, намічених до розкуркулення, середняків; труси і штрафування бідняків та середняків і т. п. У прийнятій постанові говорилося, що уся практика роботи Кириківського РВКу різко розбігалася з директивами окрвиконкому та об'єктивно була глибоко ворожою до лінії партії і Радянської влади...¹⁰⁴

Прояви насильства під час колективізації викликали протест серед селянства. В ряді сіл Сумщини він набував таких форм як заклики до припинення колективізації, бойкотування, саботаж колгоспного руху, несанкціоновані мітинги, бунти. Про один з них йшлося у листі мешканця слободи Краснопілля Сумського округу Кукулевського М. В. до газети „Радянське село“: „Після нічних арештів, в ході яких було заарештовано декілька селян, у 4 години ранку [3 березня 1930 р.] гурт селян рушив до міліції з викриками „звільнити заарештованих“. Почалися суперечки. Селяни почали бити у дзвони [...] На поміч Краснопільському селянству приїхали з інших сіл [...] Розпочалася демонстрація, в якій взяли участь до 5000. На вимоги звільнити заарештованих міліція відповіла пострілами. Декількох було вбито і поранено. Демонстрація розігнана.¹⁰⁵ Подекуди селянські заворушення набували більш гострих форм. Так, з лютого по березень 1930 року на території Сумського округу відбулось 49, а в межах Конотопського округу – 3 селянських збройних виступів¹⁰⁶.

Локалізуючи небезпечні вогнища селянського невдоволення, органи ДПУ прагнули запобігти опозиційних настроїв у колах інтелігенції, міських верств населення, тісно пов'язаних з проблемами села, а також серед військовослужбовців РСЧА. Певний острах співробітників держбезпеки викликав морально-психологічний стан особового складу армійських частин та з'єднань, яким через листування з родичами надходила правдива інформація про так звані соціалістичні перетворення в сільському господарстві. Тривогу викликали і настрої „старих спеціалістів”, що перебували у лавах збройних сил.

14 червня 1930 р. повноважний представник ОДПУ по Сибірському краю та начальник особливого відділу Сибірського військового округу Л. Заковський шифрограмою повідомив Конотопський окрвдділ ДПУ, що на території округу ніби існує повстанська організація на чолі з куркулем Яковом Шкорбатом, яка планує здійснити виступ у найближчі дні. Ця інформація поклала початок масовій каральній операції органів держбезпеки з метою „чистки” лав Червоної Армії від спеціалістів старої військової школи. Офіційним мотивом цього стало „вириття” розгалуженої антирадянської військової організації на Конотопщині, яка нібито навесні 1931 р. очікувала на інтервенцію Антанти і збиралася підняти повстання (звідси й назва справи „Весна”).

Учасниками міфічної організації називалися колишні генерали та кадрові офіцери царської армії, що служили на відповідальних посадах в Червоній Армії. Репресії за справою „Весна” прокотилися в Роменському, Чернігівському, Полтавському, Вінницькому, Дніпропетровському і Запорізькому округах України. Згодом учасників „Всесоюзної військово-офіцерської контрреволюційної організації” „виявили” в інших регіонах СРСР. Провідні фахівці офіцерської справи звинувачувались в організації контрреволюційних офіцерських груп у вузах, у саботажі та шкідництві, яке полягало „у зниженні вимог до військових знань” студентів та курсантів, а також в участі у різних „куркульських”, „фашистських” організаціях та заколотах¹⁰⁷.

Водночас з відпрацюванням лінії „підпільних осередків у частинах РСЧА” органи ДПУ займалися „фактами прямого шкідництва і контрреволюційної роботи” в народному господарстві. Так у 1930 році співробітниками Держполітуправління УСРР було „викрито” „всукраїнську контрреволюційну організацію ветеринарів і бактеріологів”, осередок якої нібито діяв і на Сумщині. Під час проведення цієї операції було заарештовано директора Сумської протичумної станції (біофабрики) Тяжелова Ф. І. і 4-х провідних спеціалістів, а також ветлікарів Білопілья, Лебедина, Тростянця і Краснопілья за звинуваченням їх у виготовленні недоброякісного препарату імун-крові та навмисному поширенні інфекційних хвороб серед поголів'я худоби, що призвело до її падіж¹⁰⁸.

Застосування надзвичайних заходів у хлібозаготівлях на початку 1930-х років (повернення до продрозкладки), експропріація селянських засобів виробництва стали причиною голодомору в Україні в 1932-1933 рр. Одним із складових його факторів стало також прийняття 6 грудня 1932 р. постанови Раднаркому УСРР і ЦК КП(б)У „Про занесення на чорну дошку сіл, які злісно саботують хлібозаготівлі” за підписами В. Чубаря та С.Косіора. На практиці це означало, що в селах, де надто повільно здавали хліб державі, заборонялась торгівля, із сільських споживчих товариств вивозились усі промислові і продовольчі товари, призупинялось кредитування, обмежувався виїзд за межі даного села, проводились заходи по очищенню колгоспу від „контрреволюційного елемента”. На Сумщині першим на „чорну дошку” потрапило село Рябина (тепер – Великописарівського району), яке план хлібозаготівлі в 1932 році виконало лише на 47%. Рішення бюро Охтирського райкому КП(б)У по активізації хлібозаготівель в даному селі не забарилось: „Пропонувати прокуратурі терміново подати матеріал для облсуду і провести показове засідання суду в с. Рябині.”¹⁰⁹ Подібні „суди” проходили і в інших селах області.

„Товарними репресіями” в разі невиконання хлібозаготівельного плану лякав селян Лебединського, Білопільського, Липоводолинського, Охтирського, Краснопільського, Тростянецького і Великописарівського районів Харківський обкому КП(б)У, який прийняв постанову „Про припинення заводу товарів на село та про порядок дальшого постачання

промисловими товарами районів і сіл, які виконують план хлібозаготівель.¹¹⁰

Відверті реквізиції хліба, запровадження заходів про позбавлення сіл, колгоспів і навіть цілих районів продовольчих товарів прирікали сільське населення на голодну смерть. Про ті часи пригадує уродженка хутора Сорока (нині Вознесенської сільради Буринського району): „Перед голодом ходили селом активісти, забирали до грама зерно й пшоно. Ходили із залізними ціпками, штрикали в землю, перевіряли, щоб нічого не заховали [...] у 1933 році в хаті нічого було їсти. Тоді люди їли гнилу картоплю, робили коржі з лободи, варили кору з дерев. Люди не їздили за хлібом, лишались у селі [...] Батько з голоду вмер у 1933 році, тоді ж померла найменша сестра. Вона пообгризала собі руки з голоду¹¹¹. В с. Грами-не Лебединського району протягом зими 1932 – весни 1933 рр., за свідченням одного із очевидців, померло більше 500 чоловік¹¹². В умовах голодного лихоліття набули поширення так звані голодні крадіжки, що у свою чергу спричинили випадки самосудів над „злочинцями”, жебраками. За даними довідки заступника голови ДПУ УСРР К. Карлсона „Про випадки самосудів в районах України” від 26 червня 1933 р., підготовленої для ЦК КП(б)У, серед районів, у яких мала місце найбільша кількість розправ, називається і Недригайлівський¹¹³.

Черговий етап розкуркулення, загроза зриву плану хлібозаготівель в 1932-1933 рр., опір селянства аграрній політиці держави породив нову хвилю політичних репресій. Терор проти селян в даний період мали посилити постанови ЦВК і РНК СРСР „Про охорону майна державних підприємств, колгоспів і кооперації і зміцнення суспільної (соціалістичної) власності” від 7 серпня 1932 р., відома в народі як „указ про п’ять колосків” ухвала ЦК КП(б)У від 5 грудня 1932 р. „Про заходи по ліквідації саботажу хлібозаготівель, який ведеться куркульськими елементами”. Крім того, за ініціативою ЦК КП(б)У „для докорінного поліпшення керівництва застосуванням судових репресій” створювались обласні комітети у складі перших секретарів обкомів КП(б)У, голів обласних контрольних комісій, начальників обласних відділів ДПУ, обласних прокурорів¹¹⁴.

Розглядаючи кількісні показники репресивної діяльності органів ДПУ в роки голодомору, можна стверджувати, що переважну частину репресованих у 1932-1933 рр. становили селяни, які не вступили до колгоспів. Третину репресованих було звинувачено у розкраданні, розбазарюванні та приховуванні хліба, дещо меншу частину – в агітації проти хлібозаготівель¹¹⁵. Значна активність органів ДПУ припадала на листопад 1932 р., в пік хлібозаготівельної кампанії. Саме наприкінці осені в результаті агентурної розробки Чернігівським облвідділом ДПУ була „викрита”, а в січні 1933 р. повністю ліквідована широко розгалужена контрреволюційна організація колишніх червоних партизанів¹¹⁶. За схемою слідчих повстанське угруповання об’єднувало ряд сіл Путивльського, Глухівського, Шосткинського і Середино-Будського районів, де було „викрито” 30 підпільних осередків. Найбільш чисельним видався осередок в с. Веселе Шалигинського (тепер Путивльського) району¹¹⁷. Як вважало слідство, керівниками контрреволюційних осередків були: у Глухівському районі – Ракітін С. С., у Путивльському – Коняєв Г. І., у Шосткинському і Середино-Будському районах – Комаров А. М.

Зусиллями співробітників ДПУ за короткий час були зібрані „факти” контрреволюційної діяльності підозрюваних, реконструйовано план майбутнього виступу проти радянської влади. Він, зокрема, передбачав: „[...] з початком повстання не гаяти [...] Насамперед захопити Шалигинський цукрозавод, а звідти рухатися на Глухів і Шостку¹¹⁸. Збройний виступ начебто планувався на весну 1931 р., а потім був перенесений на наступний рік, проте не відбувся у зв’язку з арештом багатьох його учасників. У пошуках правди колишній партизанський командир Коняєв з камери Чернігівської в’язниці 20 лютого 1933 р. звернувся з листом до голови РВР СРСР К. Ворошилова: „Я заарештований Чернігівським ДПУ, яке пред’явило мені обвинувачення в організації якогось контрреволюційного повстання, про яке я не маю ніякого поняття [...] Для користі справи вважаю своїм обов’язком просити Вас не допомогти, ні, винуватих повинні карати, а виявити обставини, адже кращі бійці і звитязці революції ні за що страждають. Це сидять ті партизани, які на перший Ваш

поклик знову стануть в ряди Червоної Армії і віддадуть свої сили і досвід для блага революції. Прошу прохання моєму не відмовити [...]” Однак пом'якшений вирок судова трійка при колегії ДПУ УСРР від 17 і 29 квітня, 15 і 20 травня 1933 р. винесла лише одному Коняєву¹¹⁹ – вислання на 3 роки у віддаленні райони Казахстану. 11 колишніх червоних партизанів було засуджено до розстрілу, понад 60 чоловік – до виправно-трудових таборів¹²⁰.

Як відомо, в 1930-ті роки у практиці каральних органів широко використовувався „перегляд” справ репресованих осіб, у яких закінчувався термін відбуття покарання. Підставою для цього служив не новий злочин, а переконання „можновладців”, що колишні в'язні потенційно можуть його учинити, оскільки залишалися невдоволеними існуючою владою і тому є неблагонадійними. Не обійшла ця практика і колишніх червоних партизанів, які вийшли на волю. Проти декого з них були висунуті нові звинувачення. У квітні 1938 р. рішенням трійки при Чернігівському облуправлінні НКВС були вдруге репресовані (піддані вищій мірі покарання) 13 колишніх підлеглих Коняєва Г. І., які „себе скомпрометували і поводитися антирадянськи”¹²¹. Він сам дещо раніше, 17 січня 1937 р., теж за „другим колом”, Чернігівським обласним судом був позбавлений волі на 5 років „за контрреволюційну агітацію”¹²².

Згодом репресії торкнулись осіб з числа колишніх партизанів, що проживали у Лебединському, Роменському районах. Подив жителів Лебедина викликав арешт 13 червня 1938 р. колишнього командира партизанського загону Фролова Х. М., якому інкримінували приналежність до антирадянської повстанської організації¹²³. Сфальшовані звинувачення на адресу колишніх червоних партизанів були настільки очевидними, що органи ДПУ через деякий час змушені були закривати розпочаті кримінальні справи і звільняти заслужених перед радянською владою людей¹²⁴.

У відповідності до директиви ЦК КП(б)У від 19 листопада 1932 р. ДПУ УСРР була розроблена операція, якою передбачалось заарештувати 3425 громадян, переважно керівних сільськогосподарських працівників у 243 районах республіки¹²⁵. Вже наприкінці листопада – на початку грудня 1932 р. співробітниками держбезпеки було передано в суди Харківської області кримінальні справи на „контрреволюційні колгоспні групи”, що діяли в сільгоспартілі ім. Сталіна Охтирського району (всього 6 заарештованих, в т. ч. голова артїлі Бублик, бухгалтер, 3 комірники), у колективному господарстві села Буди Великописарівського району (серед 3 заарештованих голова артїлі Мусієнко), артїлі ім. Сталіна Білопільського району (7 заарештованих, в т. ч. голова артїлі Андрущенко, 1 рахівник, 2 комірники)¹²⁶.

На початку 1933 р. жертвами репресій стали члени вигаданої „Спілки визволення пригнобленого селянства” (СВПС), створеної, нібито, на хуторах Коровинської сільської ради Недригайлівського району. Органи ДПУ звинуватили 7 членів „Спілки” у проведенні „пропаганди про наближення війни”, у закличах селян „до повстання проти радянської влади”. І хоча в матеріалах слідства конкретних доказів їх вини не наведено, 5 осіб були ув'язнені на 3 роки у концтабори¹²⁷.

Документи свідчать, що каральні заходи того часу були спрямовані як проти селян, так і проти національної інтелігенції. 16 квітня 1932 р. за так звану антирадянську агітацію було заарештовано і заслано на Далекий Схід українського письменника, уродженця Охтирки Івана Багряного. Гострої критики збоку союзного та республіканського керівництва за „націонал-ухильництво” піддавався український письменник, публіцист Микола Хвильовий (народився у Тростянці). На знак протесту проти штучно створеного голоду в українському селі та арешту свого товариша Михайла Ялового він 13 травня 1933 р. у Харкові покінчив життя самогубством. Неправдиві звинувачення у підготовці замаху на відповідальних партійних працівників ледь не коштували життя українському гумористу, уродженцю с. Грунь Охтирського району Остапу Вишні.

В умовах боротьби з „українським націоналізмом” політичних репресій зазнали музейні працівники. На початку 1930-х років за „просування ворожої ідеології в музейній практи-

ці” було піддано критиці уродженця Лебедина, директора археологічного музею Харківського університету Федоровського О. С. У 1934 році заарештований Никанор Онацький – засновник і директор Сумського художньо-історичного музею. Його доля – типова для українського інтелігента. Через 47 днів перебування у Харківському обласному відділі ДПУ його відпускають, звільняють з роботи. Через три роки він знову за ґратами. 23 листопада 1937 р. його було розстріляно як „ворога народу”¹²⁸.

Наприкінці 1933 – на початку 1934 рр. органами ДПУ було сфабриковано справу так званого „російсько-українського фашистського блоку”, до якого начебто входили й працівники Конотопського музею, які разом із співробітниками інших музеїв та пам’яткоохоронних установ Києва, Харкова, Чернігова, Полтави проводили курс на повалення радянської влади¹²⁹.

Під каток репресій потрапили і представники кобзарського мистецтва нашого краю. Вони, як і їх попередники, складали думи про відважних отаманів, відгукувалися на людське горе і співали про волю і краще життя, що викликало підозру влади. У липні 1926 року Сумський окрвдділ ДПУ звернувся до органів місцевої влади з таким поданням: „Сумокрвдділ ДПУ доводить до вашого відома, що в ряді районів Сумського округу останнім часом почастишали випадки бродяжництва різних осіб під акомпанемент скрипки, кобзи та інших інструментів, що співають контрреволюційні пісні. Начальниками районних міліцій по відношенню до вказаних осіб ніяких заходів не приймається і, як це було в с. Н.Сироватка 30/5 і в селі Межиріч 4/6, деякі з них були затримані, але невдовзі без будь-яких допитів звільнені. Для попередження вищезазначеної ненормальності окрвдділ ДПУ просить направити в райони відповідні розпорядження про негайну затримку бродяг [...], проведення на місці дізнання з обов’язковим відтворенням їх контрреволюційних пісень і перепроводжувати затриманих до нас”¹³⁰. Полювання на „пропагандистів українського буржуазного націоналізму” на території регіону було завершено в 1934 році, коли з ініціативи владних структур у Харкові було організовано велику раду кобзарів України, яка стала формальним приводом для арешту і фізичного знищення її учасників. Серед делегатів з’їзду були кобзарі та бандуристи Сумщини: Карпо Дейнека, Степан Пасюга, Пилип Ройченко (Рожко), Пилип Кононенко, Максим Матюха та інші¹³¹.

У 1934 році знову був створений наркомат внутрішніх справ УСРР, ліквідований у 1930 році. В його складі замість ДПУ з’явилося управління державної безпеки. На місцях почалось формування неконституційних органів позасудових репресій у вигляді „трійок”. При наркомі внутрішніх справ СРСР і під його головуванням діяла так звана „особлива нарада”. В грудні 1934 р. ЦВК СРСР ухвалив постанову „Про порядок ведення справ про підготовку і здійснення терористичних актів”, за якою процедура підготовки і проходження кримінальних справ про терористичні організації і акти терору була суттєво спрощена і скорочена (до 10 днів).

В серпні 1934 р. у Воздвиженському сільськогосподарському технікумі (Ямпільський район) була „викрита” українська націоналістична організація. Підставою для арешту освітян стало те, що, як зазначалось в матеріалах слідства, „Виховна робота перейшла в руки викладачки української мови та літератури [...] до організованого нею літературного гуртка та літжурналу „Перші кроки”, через які насаджувалась націоналістична культура й ідеологія.” В обвинувальному висновку підкреслювалося, що „в роботі гуртка особливу увагу було приділено таким письменникам як націоналіст Хвильовий, Сосюра, Єсенін... Бібліотека технікуму засмічена націоналістичною літературою”¹³².

Наприкінці того ж року органами НКВС була сфабрикована справа про контрреволюційну організацію в Путивлі під назвою „Бойова комуністична спілка” (БКС). Вона, нібито, почала діяти ще в 1932 році і складалася з випускників профтехшколи (всього 15 чол.). За твердженням слідчих організація ставила за мету „роз’яснення становища в країні після смерті Леніна та боротьбу з перекинуттями ленінізму як в теорії, так і на практиці, вживаючи всі можливі заходи революційної дії, не виключаючи і терор”, боротися за „рівномірний розвиток всіх галузей народного господарства, ставлячи за основу задоволення щоден-

них життєвих проблем трудящих”, домагаєтьс ліквідації продрозкладки, яка фактично відродилась, встановлення правильного продуктообміну, забезпечення свободи слова, „бо останнім часом говорити і писати можна лише те, що тільки переспівує чи цілком стверджує сказане Сталінім”. За вироком військового трибуналу 15 стрілецького корпусу в червні 1935 р. „найбільш активні члени ” БКС були позбавлені волі на 3-10 років¹³³.

Після лютнево-березневого пленуму ЦК ВКП(б) 1937 року, на якому Й. Сталін зажадав „покласти край діяльності саботажників, шпигунів і диверсантів”, репресії посилювались. Оперативний наказ по НКВС СРСР за № 00447 (кінець липня 1937 р.) вимагав притягти до кримінальної відповідальності близько 64 тисяч куркулів та кримінальних злочинців в Україні.

„Зачистка куркульського елементу” поєднувалась з пошуками шкідників у сільському господарстві. Наприкінці 1937 року було „викрито” контрреволюційну шкідницьку організацію в Білопільському районі. В ході слідства за ґратами опинились голова райвиконкому Карпуша Ю. М. і 4 спеціалісти зооветеринарної служби, яких було звинувачено у шкідництві в сфері ветеринарного обслуговування. Пізніше фігурантів цієї справи – голову райвиконкому Карпушу, начальника райземвідділу Дубініна Ф. І., старшого зоотехніка цього ж відділу Семенюка М. І., завідуючого райветлікарнею Страшка Я. К. було засуджено до вищої міри покарання, а ветлікаря Войкіна В. В. – до позбавлення волі на 15 років¹³⁴. У 1938 році шкідників віднайдуть у стінах Глухівського Всесоюзного науково-дослідного інституту конопель, в інших сферах народного господарства регіону.

Одночасно у республіці здійснювались інші протиправні заходи. Так, 11 серпня 1937 р. НКВС СРСР видав наказ за № 00485, в якому ставилось завдання покласти край антирадянській діяльності польської розвідки і диверсійно-повстанської низівки „ПОВ” (польської організації військової). Наказ супроводжувався листом наркома внутрішніх справ СРСР М. Єжова¹³⁵, в якому „викривалися” нечувані злочини „фашистсько-повстанської і терористичної діяльності” польської розвідки в СРСР.

Надсилаючи зазначені документи до місцевих управлінь, нарком внутрішніх справ УРСР І. Леплевський 16 серпня 1937 р. вимагав з 20 серпня 1937 р. розпочати широку операцію, в першу чергу по Червоній Армії, військових заводах, оборонних цехах, залізничному, водному та повітряному транспорту, електросиловому господарству та газових і перегонних заводах. Як проходила „польська операція” на Сумщині, видно з доповідної записки управління НКВС по Чернігівській області, надісланої до НКВС УРСР. В ній зазначалося, що протягом звітнього періоду (серпень-грудень 1937 р.) було ліквідовано польську шпигунську резидентуру на Шосткинських оборонних заводах у складі 6 осіб, викрито як польського агента директора одного з хлібзаводів у м. Ромни І. Дітковського¹³⁶. У серпні 1937 р. був заарештований машиніст депо залізничної станції Білопілья Піунов Ф. І., якому інкримінувались тісні контакти з польською розвідкою. За матеріалами слідства він підтримував зв'язок з Польщею завдяки дружині, батьки якої мали польські паспорти. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 р. Піунов був визнаний „польським шпигуном”, за що отримав 5 років ув'язнення у виправно-трудоному таборі¹³⁷.

Аналогічні справи в середині 1937 р. були порушені проти начальника залізничної станції Хутір-Михайлівський Ямпільського району Горновського В. С.¹³⁸, бухгалтера Буринського пункту „Заготзерно” Мощенка І. Г.¹³⁹ та інших.

Активно проходила на Сумщині й „німецька операція”, відповідно до наказу НКВС СРСР № 00439 (1937 р.), згідно з яким місцеві органи НКВС мали негайно взяти на облік та арештувати на підприємствах німецьких підданих. Незважаючи на те, що директива НКВС стосувалась, передовсім, іноземців, у поле зору каральних органів потрапили майже всі громадяни німецької національності. На Шосткинських заводах була ліквідована „шпигунсько-диверсійна група”, створена нібито німецькими спеціалістами Фрейліхом і Медінгом з метою проведення терористичних актів на військових підприємствах міста. З 9-ти заарештованих троє – енергетик заводу Сенін М. Д., начальник теплопостачання Герасько Г. С. та робітник Пастіан В. Я. були засуджені до розстрілу¹⁴⁰.

Упродовж 1937-1938 рр. за вказівкою центра місцеві чекісти відпрацьовували приналежність уродженців Сумщини до інших іноземних розвідок: румунської, болгарської, латиноської, естонської, фінської, іранської, чеської, проте безуспішно. Кращого результату співробітниками спецслужб було досягнуто у знешкодженні добре законспірованих „агентів японської розвідки”. Ними „виявились” батько й син Порфирій та Дмитро Блинникови¹⁴¹, що працювали на оборонному заводі у м. Шостка, та військовий політпрацівник Руднев С. В. (в майбутньому комісар Сумського партизанського з'єднання в роки Великої Вітчизняної війни, Герой Радянського Союзу)¹⁴². В цілому ж за відомостями про репресованих, які є у банку даних Сумської книги „Реабілітовані історією”, протягом 1937-1938 рр. у справах про сприяння іноземним розвідкам на Сумщині було заарештовано і безпідставно засуджено понад 50 громадян.

11 вересня 1937 р. наркомат внутрішніх справ УРСР телеграмою до місцевих органів НКВС наказав „негайно приступити до рішучого розгрому антирадянського есерівського підпілля, ліквідувати всі агентурні справи щодо есерів, піддати арешту всіх колишніх членів ЦК губернських, окружних, повітових комітетів партії соціалістів-революціонерів. Заарештувати всіх есерів, що повернулися із заслання і таборів”. Вже на початку 1938 року енкаведисти звітували про притягнення до кримінальної відповідальності 20 жителів с. Собичеве Шосткинського району, які нібито були учасниками контрреволюційної есерівської організації. Постановою трійки при Чернігівському облуправлінні НКВС від 23 квітня 1938 р. всі заарештовані були засуджені до розстрілу¹⁴³. Того ж місяця на Конотопському залізничному вузлі була проведена масштабна операція по викриттю „есерівсько-меншовицької повстанської організації”. В обвинувальному висновку відділення дорожньо-шляхового відділу ГУДБ НКВС Московсько-Київської залізниці на станції Конотоп говорилося: „[...] на Конотопському залізничному вузлі та паровозо-вагоноремонтному заводі викрита і ліквідується есерівська меншовицька націоналістична повстанська організація [...] що проводила активну роботу по об'єднанню учасників українських політпартій і підготовці повстанських кадрів для повалення радянської влади, відокремлення України від СРСР та встановлення на Україні буржуазно-націоналістичного устрою”¹⁴⁴. За висновками слідства трійкою при Чернігівському облуправлінні НКВС 25 квітня 1938 р. до 26 членів міфичної організації була застосована вища міра покарання¹⁴⁵.

Продовжувалася розпочата ще у 1920-х роках боротьба з православною церквою та іншими релігійними конфесіями. Наказ НКВС СРСР від 5 жовтня 1937 р. орієнтував його працівників на проведення у короткі терміни широкої операції з метою рішучого розгрому церковно-сектанських контрреволюційних кадрів. У ході оперативних заходів, восени 1937 року, було ліквідовано „контрреволюційне підпілля церковників” у Путивльському районі на чолі зі священником Н. Іваненком та „нелегальну контрреволюційну групу одноосібників-церковників” у с. Черепівка Буринського району, які нібито домагались розвалу колгоспного ладу¹⁴⁶. За 1918-1938 рр. були заарештовані і зазнали переслідувань єпископи, що несли своє архіпастирське служіння на території Сумщини: Василь (Богоявленський) – архієпископ Чернігівський, який був вікарієм Харківської єпархії з титулом „єпископ Сумський” – 1918 р., єпископ Костянтин (Дьяков) – також Сумський вікарій, який потім у сані митрополита був патріаршим екзархом всієї України – 1937 р., Дамаскін (Цедрик) – єпископ Глухівський – 1937 р., архієпископи Харківські і Охтирські: Інокентій (Летяєв) – 1936 р., Анатолій (Грисюк) – 1938 р., Олександр (Петровський) – 1940 р.¹⁴⁷ У цей же період був заарештований і розстріляний архієпископ Сергій (Лубенцов)¹⁴⁸ – керуючий Охтирською єпархією Братського об'єднання українських автокефальних церков.

Загалом, за неповними архівними даними, жертвами репресій у 1920-х–1940-х рр. на Сумщині стали близько 200 служителів церкви. Характерно, що всі вони були звинувачені не в релігійній діяльності, а в антирадянській пропаганді, належності до націоналістичних організацій тощо. Так, трійкою НКВС по Харківській області у 1938 році піддані до розстрілу 6 колишніх священників Лебедина: Яковлев В. П., Грабовський П. С., Хоменко А. М., Панкратьев О. Н., Щетина А. І., Жук А. П. – як учасники контрреволюційної групи, що

вела „активну організовану контрреволюційну діяльність, спрямовану на підлив радянської влади”.

Складовою частиною діяльності репресивних органів була боротьба проти так званого сїонїзму, яка переростала у відвертий антисемїтизм.

28 грудня 1937 р. телеграма НКВС УРСР за № 83921 зобов’язувала місцеві органи негайно переглянути всі обліки і розробки щодо сїонїстів, заарештувавши антирадянський сїонїстський актив. Буквально через декілька днів заступник начальника Харківського облуправління НКВС Л. Рейхман доповідав наркомові внутрішніх справ І. Леплевському про розкриття нелегальної сїонїстської організації у м. Суми, учасники якої нібито систематично відправляли до Палестини листи інформаційного характеру про становище євреїв у СРСР¹⁴⁹. За нашими підрахунками загальна кількість репресованих євреїв – уродженців або мешканців Сумщини складає близько 130 чол.

На початку сїчня 1938 року активізувалися заходи органів держбезпеки по ліквідації українського „правотроцькістського центру” на чолі з колишнім секретарем ЦК КП(б)У С. Косіором. В найкоротші терміни місцеві чекісти змогли відрпортувати у Київ про ліквідацію „правотроцькістських шпигунських організацій” на порохових заводах №9 та № 53 у Шостці¹⁵⁰, в колективі працівників Буринського цукрового комбінату¹⁵¹. Серед вищих державних та громадсько-політичних діячів країни, необґрунтовано репресованих по справі „антирадянського правотроцькістського блоку”, були і уродженці Сумщини. Це: Демченко М.Н. – нарком зернових і тваринницьких радгоспів СРСР (м. Лебедин), Гринько Г.Ф. – нарком фінансів СРСР (с. Штепівка Лебединського району), Сокольников Г. Я. – заступник наркома лісової промисловості СРСР (м. Ромни). До вищої міри було засуджено Тягнибїду Я. Х. – заступника голови Раднаркомові УРСР (м. Ромни). Радченко І. І. – професійний революціонер, один із організаторів і керівників торф’яної промисловості СРСР (м. Конотоп) був засуджений на 25 років ув’язнення і помер, відбуваючи покарання. Загалом у республіці було заарештовано 2852 „кадрових учасників” (без низівки) правотроцькістської організації¹⁵².

Керуючись директивами центральних органів, місцеві управління НКВС зробили свій внесок у викриття „ворогів народу” серед військовослужбовців. Так, у квітні 1938 р. Сумською міжрайонною оперативно-слідчою групою УДБ УНКВС по Харківській області була „викрита” контрреволюційна військово-повстанська організація, що охопила Сумський і прилеглі до нього райони: Хотїнь, Улянівку, Штепївку, Миропїлля, Лебедин та інші. Як зазначено в матеріалах слідства, ця організація була створена військовим комісаром Сумського району Шамуновим М. О., а після його від’їзду очолена військовим комісаром Мотовим П. І. За обвинувальним висновком організація мала назву „Змова військових” і ставила за мету повалення радянської влади шляхом збройного повстання в момент нападу капіталістичних держав на Радянський Союз¹⁵³. Учасники організації проводили вербування в свої ряди нових членів і створювали повстанські осередки як у місті Суми, так і в прилеглих районах¹⁵⁴. Базуючись на висновках обвинувачення, трїйка при управлінні НКВС по Харківській області засудила 41 учасника „змови” до розстрілу.

У 1937 – 1938 рр. співробітниками особливого відділу НКВС Харківського військового округу була сфабрикована аналогічна справа про так звану антирадянську військово-офіцерську контрреволюційну організацію в Сумському артилерійському училищі¹⁵⁵. За поширеним тоді звинуваченням у приналежності до військово-фашистської змови на Україні, було заарештовано 9 офіцерів училища, в тому числі начальника училища, полковника Богомолова І. В. та комісара училища, полкового комісара Жлобницького В. Д., яких Сумський міський партійний комітет 16 травня 1938 р. виключив з партії¹⁵⁶. Як свідчать документи, зізнання у заарештованих „вибивались палицею.”¹⁵⁷ Незважаючи на відсутність аргументованих доказів, міра покарання для 5 офіцерів була вищою – розстріл. Проведене у 1956 році додаткове розслідування цієї справи констатувало, що ніякої військово-офіцерської підпільної організації в Сумах взагалі не існувало.

Відлунням справи „Весна” стала справа групи військових 90-ї авіаційної бригади, яка

дислокувалась в Конотопі. За звинуваченням у шпигунсько-контрреволюційній діяльності, спрямованій на підлив боєготовності бригади і послаблення обороноздатності країни, було заарештовано 16 офіцерів, в тому числі командира авіабригади Кагана М. А.¹⁵⁸ і начальника політвідділу бригади Зверєва О. П.¹⁵⁹. І хоча висунуті звинувачення були необґрунтованими, все одно 11 військових згаданої авіабригади були засуджені до вищої міри покарання¹⁶⁰.

У жовтні 1937 р. Чернігівським облуправлінням НКВС на території Роменського, Недригайлівського та інших районів була „викрита” сфабрикована „націоналістична, контрреволюційна повстанська організація”, яка, за версією правоохоронних органів, ставила за мету відірвати Україну від СРСР, відновити самостійну українську буржуазну республіку і проводила підливну шпигунську діяльність. За цією справою заарештовано 14 чоловік. Незважаючи на те, що свою участь у будь-якій антирадянській організації звинувачені не визнали і вина їх доведена не була, за постановою трійки при Чернігівському облуправлінні НКВС від 19 листопада 1937 р. 6 осіб було розстріляно, а 8 – позбавлено волі на 10 років¹⁶¹. Додаткова перевірка справи у 1956 році розкрила всю надуманість і безпідставність обвинувачень.

Подібна міфічна „контрреволюційна націоналістична організація” у складі 20 чоловік існувала у квітні 1938 р. в Ромнах і Роменському районі. Її діяльність буцімто була спрямована на відокремлення України від Радянського Союзу та повалення радянської влади шляхом збройного повстання в період можливої війни. Незважаючи на відсутність аргументованих доказів 18 так званих учасників організації за рішенням трійки при Чернігівському облуправлінні НКВС від 24 квітня 1938 р. були розстріляні¹⁶². У березні 1938 р. згаданим управлінням НКВС була ліквідована „розгалужена мережа української націоналістичної організації” на території Кролевецького та Конотопського районів, яка, начебто, була створена ще у 1925 році і мала до 20 осередків (в селах Дубовичі, Вирівка та інших). В обвинувальних висновках зазначено, що організація під прикриттям церковного прапора [УАПЦ] проводила широку націоналістичну діяльність. За цією справою проходило 28 осіб, з них 25 чол. за постановою трійки при Чернігівському облуправлінні НКВС від 9 квітня 1938 р. були піддані вищій мірі покарання¹⁶³. Подібні каральні операції проводились і в ряді інших районів Сумщини.

Напередодні та в апогей „великого терору” посилюється гоніння на українську інтелігенцію як головного носія гуманістичних ідей і культурних традицій народу. Воно зламало життя багатьом поетам, прозаїкам, журналістам і публіцистам, які народилися або жили і працювали на території Сумської області: були розстріляні уродженець Лебединського району Михайло Дубовик, Андрій Панів з Білопілля, Олександр Соколовський з Конотопу, Василь Чечвянський з Охтирщини; одержали по 10 років ув'язнення з наступним засланням уродженці м. Ромни Борис Антоненко-Давидович і Григорій Майфет; по дорозі на Колиму помер уродженець Конотопського району Василь Басок, у місцях відбуття покарання обірвалося життя уродженця Глухівського району Володимира Нарбута.

Жертвами сталінських репресій стали діячі науки і культури, в першу чергу ті, що формувалися як вчені в дореволюційні часи. За необґрунтованими звинуваченнями підлягали кримінальному переслідуванню уродженець с. Рогізне Сумського району віце-президент АН УРСР геолог Микола Світальський, професор Степан Коршун з м. Глухова, уродженець Роменщини директор Краснодарського хіміко-бактеріологічного інституту професор Іван Савченко, вихідець з Лебединщини, всесвітньо відомий доктор біологічних наук Дмитро Плетньов.

Репресій зазнали археологи Михайло Рудинський з Охтирки і Олександр Тахтаї з Ромен. Прикладом громадянської мужності і справжньої інтелігентності можна вважати самовіддану боротьбу уродженця м. Ромни археолога Миколи Макаренка за збереження культурної спадщини минулого і зокрема унікального пам'ятника архітектури Києва – Михайлівського Золотоверхого Собору. Це особисте протистояння вченого тоталітарній владі

закінчилося для нього трагічно – неодноразовими арештами, засланнями, і врешті-решт, розстрілом 4 січня 1938 р. у Новосибірську.

Навесні 1938 р. Сумською міжрайопергрупою Харківського облуправління НКВС була „викрита” антирадянська організація, яка, начебто, з 1934 року діяла на території Краснопільського району. За цією справою заарештовано 19 педагогічних працівників, серед яких були інспектори райвно, директори шкіл і вчителі. Один з обвинувачених, не витримавши, очевидно, режиму допитів, „признався”, що члени цієї організації свідомо зривали викладання російської мови, затримували на складах райвно та шкіл посібники з російської мови, не видавали їх учням і вчителям, сіяли вороже ставлення учнів до дітей-росіян, всіляко намагалися відірвати учнів від комсомольського та піонерського впливу, дискредитували вчителів-комуністів і т. п.

Рішенням трійки УНКВС по Харківській області від 1 квітня 1938 р. до 12 обвинувачених застосована вища міра покарання, решту позбавлено волі на різні терміни. Через 19 років постановою президії Сумського обласного суду від 5 червня 1957 р. рішення трійки скасовано. Додатковим розслідуванням встановлено, що ніякої контрреволюційної організації вчителів у Краснопільському районі не було. Всі репресовані за цією справою реабілітовані.¹⁶⁴

Узагальнюючи зібрані матеріали, підкреслимо, що в цілому на Сумщині в 1930-ті роки репресовано близько 800 представників інтелігенції, з них більше половини – педагогічні кадри. Майже кожний третій із репресованих педагогічних працівників був розстріляний¹⁶⁵.

Можна погодитись зі ствердженням дослідника політичних репресій в Україні М. Шитюка, який в одній із своїх книг зауважив: „Такого страшного лихоліття, як у роки сталінщини, радянський народ не знав ніколи. Сталін та його поплічники створили витончену систему народознищення, яка використовувала наймерзенніші риси людської природи: підлість, жорстокість, садизм”.¹⁶⁶

Цю думку підтверджують свідчення колишніх слідчих КДБ, дані ними під час перегляду справ репресованих. Один з тих, той, що вів уже згадувану справу про „шкідництво” докторів-бактеріологів (1931 р.), у 1956 році говорив: „Тоді для заарештованих, що знаходилися в Сумській в’язниці, була створена нестерпна обстановка”, що дуже впливала на їх зізнання відразу ж, на першому допиті. Було доставлено з Харкова спеціально підготовлених людей, котрих поміщали до камер з арештованими, яких вони схилили до „зізнання”. При цьому доставлені особи говорили заарештованим, що в разі відмови зізнаватися, їх будуть бити і застосовувати до них інші жорстокі засоби, а хто зізнався – того вишлють за межі області, до віддалених населених пунктів Радянського Союзу з наданням роботи. Все це впливало на нестійких заарештованих і вони за перших допитів „зізнавалися”.¹⁶⁷

Про систему нелюдських допитів розповідав у березні 1956 р. колишній заступник начальника Сумського міського відділу НКВС Богров С. М.: „Щодо методів слідства в той час можу засвідчити, що застосовувались незаконні методи [...] Якщо заарештований не визнавав належності до антирадянської організації, застосовувалась “стійка”, тобто підслідного примушували стояти на ногах доти, поки не зізнається, тобто не дасть свідчень на себе. Крім того, якщо співробітники йшли відпочивати, підслідний залишався в коридорі, і черговий зобов’язаний був дивитися, щоб він не спав, а зранку знову його допитували і якщо він не зізнавався, знову застосовувалася “стійка”. Все це робилося за розпорядженням начальника.”¹⁶⁸

Про факти знущань над заарештованими в Сумському міськвідділі НКВС, начальником якого в 1936 – 1938 рр. був Кудринський О. І., свідчать ті, хто на собі відчув у 1938 році його методи слідства: Райко П. Д. – „Мене допитували 12 годин підряд. Кудринський під час допиту дав мені мов би конспект про що я повинен показувати і сказав, поки я повернуся з обіду, щоб я написав власноручне показання. Я відмовився це зробити [...] після цього почав мене бити лінійкою по плечах і взагалі куди попало [...]”¹⁶⁹

А ось що розповідав про діяльність своїх підлеглих у м. Шостка колишній начальник Чернігівського облуправління НКВС Єгоров А. І., який врешті-решт і сам опинився під

слідством. Витяг з протоколу його допиту 28 березня 1939 р.:

Питання: Яку ворожу діяльність ви здійснювали?

Відповідь: В основному фальсифікували слідчі справи і проводили безпідставні арешти населення.

Питання: Ви давали [підлеглим] прямі установки щодо фальсифікації слідчих справ?

Відповідь: Не було такої потреби [...] оскільки вони в цьому виявляли свою ініціативу. Крім того, мої розпорядження, які я видавав по слідчій роботі, спрямовували їх на фальсифікацію.

Питання: Які вами були сфальсифіковані контрреволюційні організації?

Відповідь: Отримуючи орієнтування зверху [...] я давав вказівки начальникам відділів приблизно такі: викрити контрреволюційну організацію, але з таким розрахунком, щоб 10-15 чол. керівників охоплювали всю масу заарештованих своїми показаннями [...]

Питання: Чому на оборонних заводах [м. Шостка] репресовувалися в більшості інженерно-технічні працівники?

Відповідь: Це я пояснюю тим, що спочатку було репресовано керівництво оборонних заводів [...] і цілком зрозуміло, що воно давало „свідчення” на тих осіб, з якими більше спілкувалося, а спілкування їх було в основному з інженерами і техніками даних заводів.”

Як бачимо, цього було достатньо для створення різних фальшивок про чисельні контрреволюційні організації, що і було зроблено у Шостці, де тільки на заводі № 9 у 1937 році репресовано 109 осіб, з них 19 отримало вищу міру покарання¹⁷⁰.

Матеріали підготовки судових процесів, що зберігаються в архівах, дозволяють відтворити механізм фальсифікації та юридичного оформлення судових справ, показати абсурдність звинувачень і становище звинувачуваних. Ось протоколи допитів так званих членів контрреволюційної повстанської організації СВУ, „викритої” на Сумщині у 1932 році: Олексенко П. Г. (м. Тростянець) – „У той час я не знав, що значать ці три букви. Уже пізніше, перебуваючи в тюрмі, я дізнався, що „СВУ” – це „Спілка визволення України”. Мені і в голову не приходило, що „СВУ” – це якась контрреволюційна організація”¹⁷¹; Коломієць М.В. (с. Лукашівка Великописарівського району) – „[...] Мені запропонували підписати 2 чистих бланки протоколів допитів. Я не відмовився, підписав і був радий, що мене відпустили додому. Все боявся, щоб і мене не заарештували [...]”¹⁷².

Архівно-слідчі справи свідчать, що докази на слідстві вибивалися силою або психологічним тиском, людей морили голодом доти, поки вони не починали „говорити”. У тих, хто уцілів, співробітники НКВС брали підписку про нерозголошення ними методів ведення слідства.

Вщухання інтенсивної репресивної практики стало помітним лише після прийняття постанови Раднаркому СРСР і ЦК ВКП(б) від 17 листопада 1938 р. „Про арешти, прокурорський нагляд та проведення слідства”, згідно з якою заборонялися будь-які масові операції, пов’язані з арештом і висланням громадян, встановлювалася персональна відповідальність працівників НКВС та прокуратури за незаконні арешти. Про це свідчать відомості про кількість засуджених, яка у рік створення Сумської області (1939) становила 297 осіб, причому жодного сумчанина не було покарано на смерть¹⁷³. У 1940 році кількість заарештованих управлінням НКВС по Сумській області зменшилася, у порівнянні з попереднім роком, удвічі і становила 135 осіб¹⁷⁴.

Одночасно з нападом Німеччини на СРСР у нашому краї розпочалися арешти за наперед заготовленими списками „сумнівних” осіб, як правило раніше репресованих за політичними мотивами. У початковий період Великої Вітчизняної війни з усіх громадян, притягнутих до кримінальної відповідальності по лінії органів держбезпеки, третина осіб була заарештована як антирадянські елементи, чверть – як підозрілі особи¹⁷⁵. Чимало наших земляків в роки воєнного лихоліття суворо каралося за будь-який „сумнів”, необережно висловлену думку про могутність та вишкіл ворожої армії, читання ворожих листівок, за розмови про тяжке матеріальне становище своїх сімей та про відсутність належної уваги до їх потреб збоку місцевої влади і т. п.

Новий етап в діяльності органів держбезпеки розпочався з поступовим звільненням військами Червоної Армії окупованої фашистами території України. Упродовж 1943-1944 рр. на Сумщині було заарештовано 2270 осіб і лише 2% сумчан, які потрапили за ґрати, було звинувачено у створенні антирадянських організацій та груп¹⁷⁶, в тому числі і в приналежності до ОУН.

Після закінчення війни в полі зору органів держбезпеки опинилися інтерновані гітлерівцями радянські громадяни. Відомо, що з 1 млн. 250 тис. українців, які повернулися з каторжних робіт у Німеччині, 360 тис. відправлено до таборів як „зрадників Батьківщини”. Недовіра до репатріантів залишається збоку владних структур і упродовж наступних років. У 1950 році на території нашої області арештам підлягало 76 осіб з числа репатріантів¹⁷⁷.

Незважаючи на завершення військового конфлікту між СРСР та фашистською Німеччиною певна підозрілість з боку радянської влади залишалась до громадян німецької національності, що компактно проживали у с. Хрещатик („Окtoberфельд”) колишнього Смілівського району. За наказом НКДБ частину колишніх жителів Хрещатика було репатрійовано на спецпоселення у східні регіони СРСР, головним чином в Акмолінську область (тепер Цілиноградська область Казахстану). Всього за період з 1941 по 1951 рр. на такі спецпоселення було направлено близько 180 осіб німецької національності¹⁷⁸.

У другій половині 1940-х років в сільському господарстві республіки склалася напружена ситуація, викликана несприятливими кліматичними умовами, що стала однією з головних причин голоду 1947-1948 рр. Зима 1945-1946 рр. на переважній частині України була малосніжною. Навесні на полях не зійшло 550 тис. га зернових культур, що становило 20% їх загальної площі. На Сумщині найбільше постраждали населені пункти Лебединського, Охтирського, Шосткинського, Ямпільського районів. Між тим союзний уряд установив для України завищений план хлібозаготівель – 340 млн. пудів зерна, а влітку ще й збільшив його до 362 млн. пудів. В свою чергу, політичне керівництво республіки на чолі з М. Хрущовим не тільки схвалило високі і нереальні плани заготівель, але й зажадало від голів колгоспів повернути борги за минулі роки. Більше того, перед представниками районних партійних та радянських органів було поставлено завдання організувати роботу колгоспників таким чином, щоб вони працювали кожен день протягом усього світлового часу.

Значна частина колективних господарств, яка потерпала від неврожаю, згідно плану повинна була здати зерна державі більше, ніж збрала. Щоб якось перешкодити огульному „викачуванню” хліба, відсунути примару голоду, голови колгоспів почали приховувати частину врожаю. За таких умов сталінське керівництво вважало, що має справу із „саботажем” хлібозаготівель і почало вживати репресивних заходів до керівників господарств. Репресіям підлягали і так звані „розкрадачі зерна”, яких кваліфікували як „вороги народу”. Певним „стимулом” для підвищення продуктивності праці трудівників села став Указ Президії Верховної Ради СРСР від 21 лютого 1948 р. „Про виселення з Української РСР осіб, які злісно ухиляються від трудової діяльності в сільському господарстві й ведуть антигромадський паразитичний спосіб життя”. Указ стосувався колгоспників, що не виробляли мінімуму трудоднів, а також сільських мешканців, які не були членами колгоспу.

Слід сказати, що при виконанні Указу до осіб, що ухилялися від трудової діяльності, на місцях нерідко мали прояви свавілля, що збільшувало кількість постраждалих. В таких випадках доводилося втручатися вищим органам влади.

Відповідно до названого Указу протягом 1948 року із Сумської області за межі України було вислано більше 600 чол., в тому числі за невиконання мінімуму трудоднів – 384 чол., (62,8% від загальної кількості)¹⁷⁹. Характерно, що до цієї категорії в першу чергу зараховувались порушники трудової дисципліни, саботажники державної позики, особи, що займалися кустарництвом, а також колишні пособники німецької окупаційної влади під час Великої Вітчизняної війни.

Незважаючи на всі зусилля влади, план хлібозаготівель був виконаний лише на 62,5 відсотка. Неврожай та надмірні побори держави викликали голод майже у всіх українських селах, окрім західних областей. Як наслідок, на дистрофію захворіли 1,154 млн. чоло-

вік. На Сумщині станом на 20 червня 1947 р. на обліку було 30 тис. чол., хворих на дистрофію, а 340 чол., згідно довідки МВС УРСР від 20 червня 1947 р., померло від голоду¹⁸⁰.

Після смерті Й. Сталіна до влади прийшло нове керівництво на чолі з М. Хрущовим, яке заявило про своє бажання модернізувати радянську тоталітарну систему, відмовитись від насильницьких методів управління, політичних репресій, ідеологічного диктату. XX з'їзд КПРС і доповідь на ньому першого секретаря ЦК партії М. Хрущова поклали початок новому етапу в історії Радянського Союзу, який одержав назву періоду „відлиги”. Головною рисою цього періоду було здійснення демократичних реформ.

Зміни торкнулися всіх найважливіших сфер життя суспільства. Так, розширювалась компетенція союзних республік. Вони одержали право самостійно вирішувати питання їх адміністративно-територіального устрою, розробляти законодавство про судоустрій, про прийняття цивільного, кримінального та процесуального кодексів, затверджувати свій бюджет і т. д. Розширювалися права місцевих Рад, зміцнювалась їх самостійність, вони звільнялися від дріб'язкової опіки збоку партійних органів. Проводилася децентралізація управління промисловістю, спрощувалася структура керівництва сільськогосподарським виробництвом, ліквідовувались МТС, а їх майно передавалося колгоспам.

Здійснювалась лібералізація культурного життя. Створені в 1956 році комісії вели роботу по впорядкуванню посмертної спадщини репресованих письменників. Кращі їх твори почали друкуватись. Посилилися виступи на захист української мови, робилися спроби поширити її у вищій школі. В середовищі творчої молоді зароджувався рух, який згодом дістане назву „шістдесятництво”.

Процес десталінізації другої половини 1950-х–початку 1960-х років викликав деякі позитивні зрушення у функціонуванні органів правопорядку: проведена їх структурна реорганізація, діяльність МВС і КДБ поставлена під контроль, розгорнулася робота по реабілітації незаконно репресованих громадян.

Все це мало звільнити радянське суспільство від рис тоталітарної системи і перетворити його на нормальний життєздатний організм.

Але, засудивши тоталітарний режим, нове керівництво країни не гарантувало недопустимість політичних репресій у майбутньому. Більше того, законодавча та нормативна база, що формувалась у другій половині 1950-х років, навіть значною мірою розширювала їх можливість. Так, в Законі СРСР „Про кримінальну відповідальність за державні злочини”, прийнятому 25 грудня 1958 р., містилася стаття „антирадянська агітація і пропаганда”, яка передбачала покарання позбавленням волі строком від шести місяців до семи років або засланням на строк від двох до п'яти років. Ця стаття увійшла і до Кримінального кодексу УРСР 1960 року.

Уже в період „відлиги” за так звану „антирадянську діяльність” різним формам переслідувань в Україні було піддано кілька тисяч громадян. В середині 1960-х років, коли відбувся перехід до неосталінізму, кількість репресованих збільшувалась.

На початку 1962 р. управлінням КДБ по Сумській області була порушена кримінальна справа проти працівника Шосткинського хімзаводу Єременка Ю. І. Обурений свавіллям керівництва заводу молодий робітник видряпав на оргсклі одного з приміщень текст: „Товариші! Об'єднаймося всі задля боротьби з лютим ворогом робітничого класу – Компартією СРСР та хрущовізмом.” На судовому засіданні звинувачуваний заявив: „Працюючи на Шосткинському хімзаводі, я побачив, що навкруги багато безпорядків [...] погано ставляться до робітників [...] У мене склалося враження, що правди ніде нема.” За рішенням Сумського обласного суду від 13 квітня 1962 р. Єременко був позбавлений волі на 6 місяців з відбуттям покарання у виправно-трудовій колонії посиленого режиму¹⁸¹.

Така ж доля спіткала і слюсаря з м. Охтирка Тельбіза Г. М., якого у січні 1963 р. засуджено на 6 років позбавлення волі за те, що у виготовлених власноручно листівках та написах у громадських місцях закликав до „боротьби з комунізмом”¹⁸².

Майже за аналогічним звинуваченням у вересні 1963 р. була порушена кримінальна справа проти свердловальника цеху №1 Сумського насосного заводу Завалія В. Ф. Як зазначено в матеріалах слідства, цей робітник, під впливом хлібної кризи, говорив працівникам заводу, що „уряд обдурює народ, хліб продає за кордон [...] треба боротися, змінити уряд”. У протоколі допиту Завалія від 28 вересня 1963 р. зафіксовані його висловлювання: „Я говорив, що хліб везуть за кордон, а у нас черги, що, якби Хрущов більш їздив по своїй країні, менше було б негараздів. А то тільки повернувся з Югославії, вже збирається до Польщі.”¹⁸³ Щоправда, в жовтні того ж року справу було закрито за відсутністю складу злочину, але органи держбезпеки уважно пильнували за подібними „проявами антирадянщини”.

У січні 1964 р. правоохоронними органами заарештовано слюсаря Сумського дорожно-будівельного управління Крохмаля І. П. за „постійну антирадянську агітацію”. 7 березня 1964 р. його було засуджено до позбавлення волі на 7 років¹⁸⁴.

Не могла влада пробачити місцевим поетам розповсюдження через самвидав їх творів з відвертою критикою радянського способу життя. За збірки віршів під загальною назвою „Савелій Дворкін” та прози під назвою „3 натури” (1982 р.) їх автора – механіка холодильного обладнання з Конотопу Фельдмана Г. З. під час слідства утримували в Охтирській психіатричній лікарні, а згодом, у червні 1983 р., суд виніс вирок – 6 років ВТК¹⁸⁵.

Тривалих переслідувань і поневірянь в зазначений період зазнав відомий письменник-перекладач, уродженець Кролевеця Микола Лукаш. За звинуваченням в антирадянській пропаганді і націоналізмі його було виключено зі Спілки письменників України, позбавлено роботи в редколегії журналу „Всесвіт”, де він завідував відділом поезії¹⁸⁶. Не залишився непомченим спецслужбами і літератор з Роменщини Йосип Дудка, звинувачуваний у „буржуазному націоналізмі”¹⁸⁷.

Двічі (в 1965 та в 1972 роках) відбував покарання в таборах письменник і літературознавець з Недригайлівщини Михайло Осадчий, лауреат премії ім. І. Франка, член Міжнародної письменницької організації ПЕН-Клуб. Його повість „Більмо” витримала кілька видань англійською, французькою, німецькою, іспанською, російською, китайською мовами. Міжнародний біографічний центр у Кембріджі присудив йому звання „людини року” (1991/1992) і удостоїв почесного призу „Нагороди ХХ століття за значні досягнення”¹⁸⁸. Неодноразово притягувався до кримінальної відповідальності талановитий інкрустатор, уродженець Конотопа Петро Рубан¹⁸⁹.

Різновидом переслідувань інтелігенції за свої переконання у так звані застойні роки було звільнення з роботи. Так, за читання творів О. Солженіцина і І. Дзюби, „наклепи” на Конституцію СРСР у середині 1970-х років було усунено з посади завідуючого відділом сільського господарства Лебединської районної газети Б. Ткаченка. Типова для тих років доля сумського поета Миколи Данька. За право на особисту думку він постійно зазнавав різних утисків з боку влади. У віршованій повісті „Славгород” поет з боєм писав про рідний край і земляків, яких „доля розкидала по Сибірах, по руднях, по каторгах.” Його на довгий час (до 1991 р.) було позбавлено можливості працювати і друкуватись¹⁹⁰.

В умовах поглиблення соціально-політичної та економічної кризи в другій половині 1980-х років та розгортання демократичних процесів в радянському суспільстві в ході „перебудови” правлячий режим в СРСР під тиском світового співтовариства був змушений відмовитися від насильницьких методів боротьби з інакодумством, звільнити з тюрем та заслання політичних в’язнів, дозволити існування „неформальних” груп, гуртків, організацій різноманітних політичних та релігійних напрямків.

Підсумовуючи, зазначимо, що для нашої області втрати від політичних репресій були відчутними. Немає жодного куточка в області, де б люди не потерпали від політичних переслідувань.

Загальна кількість репресованих (згодом реабілітованих) уродженців або мешканців Сумщини, за підрахунками упорядників книги, становить, орієнтовно, майже 20 тисяч осіб.

З них репресовано судовими або позасудовими органами близько 15 тисяч осіб, слідчі справи яких зберігаються в державних архівах області. Більше 3 тис. чол. було розстріляно, в тому числі майже 380 чол. – у м. Суми. Понад 5 тис. мешканців нашого краю притягнуто до адміністративної відповідальності місцевою владою.

Серед репресованих громадян, біографічні довідки про яких подані у цій книзі (5965 чол.), особи віком від 30 до 60 років складають 72,8 %, українців за національністю – 79,5 %, людей з початковою освітою – 70,6 %, кожний третій – працівник сільського господарства. У 1937-1938 рр. заарештовано 44,6 % громадян від загальної кількості репресованих. Кожний четвертий з усіх репресованих позбавлений волі на 10 або більше років, більше ніж кожний п'ятий – підданий вищій мірі покарання. У позасудовому порядку притягнута до кримінальної відповідальності половина з усіх репресованих за політичними мотивами громадян.

За роки радянської влади судами, трибуналами, так званими трійками, двійками та особливими нарадами було репресовано понад 1100 уродженців або мешканців обласного центру, з них близько 270 чол. засуджено до вищої міри покарання. Значна кількість репресованих припадає на місто Конотоп, Білопільський і Конотопський райони. Слід відзначити, що вищенаведені дані не є повними: неможливо остаточно підрахувати розкуркулених селян з членами їх родин, а також всіх наших земляків, що були репресовані за сучасними межами Сумщини.

Великими були матеріальні і моральні наслідки репресій. Люди позбавлялися особистого майна, конституційних прав і свобод. Страждали сім'ї, насамперед, діти репресованих. Заохочувалися наклепництво і доноси. Особливо боляче моральні травми переживали чесні, віддані радянській владі люди, які переслідувались безпідставно.

По різному склалися долі наших безвинно засуджених земляків, змушених будувати канали Москва-Волга, Біломорсько-Балтійський, працювати на лісозаготівлях в Північному краї і Сибіру, відбувати покарання на Соловках і Колимі, в інших таборах ГУЛАГу. Життя багатьох з них там і закінчилось. Чимало їх могили – й досі безіменні. В Сумах поховання померлих і страчених політичних в'язнів здійснювалось у 1930 – 1940 рр. на території центрального міського кладовища. Багато громадян знайшли свій вічний спокій на території Комсомольського парку Московського району Харкова та в урочищі Халявинське, що поблизу Чернігова.

З 1956 року розпочався масовий перегляд кримінальних справ репресованих. З 1989 року процес реабілітації активізувався. Одним з перших законодавчих актів незалежної України був Закон від 17 квітня 1991 р. „Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні”. Відповідно до нього з потерпілих громадян знято тавро „ворогів народу”, людям повернуто їх чесне ім'я¹⁹¹.

Верховна Рада, яка прийняла згаданий Закон, засудила репресії і відмежувалася від терористичних методів керівництва суспільством, проголосила намір неухильно добиватись відновлення справедливості, усунення наслідків свавілля і порушень громадянських прав та гарантувала народу України, що незаконні репресії ніколи не повторяться і що права людини і законність будуть свято додержуватись.

Ця стаття – намагання висвітлити окремі „білі плями” в історії рідного краю, данина пам'яті землякам, які були безпідставно репресовані за політичними мотивами.

**Редакційно-видавнича група книги
„Реабілітовані історією. Сумська область”.**

Примітки.

- ¹ Ленін В. І. План реферату „Два інтернаціонали?”. – Повне збір. тв. – Вид.5. – Т.41. – С.313.
- ² Політичний терор і тероризм в Україні XIX – XX ст. Історичні нариси. – К. – 2002. – С.153.
- ³ Хвильовий М. Твори в 5 томах. – Т.2. – С.34.
- ⁴ Державний архів Чернігівської області (далі – ДАЧО). – Ф.4708, оп.1, спр.1. – Арк.6.
- ⁵ Там само. – Арк.38.
- ⁶ Центральний Державний архів аромадських об'єднань України (далі – ЦДАГОУ) – Ф.1, оп.20, спр.18. – Арк.17 зв.
- ⁷ ДАЧО. – Ф.4708, оп.1, спр.2. – Арк.3.
- ⁸ ЦДАГОУ. – Ф.1, оп.20, спр.18. – Арк.18.
- ⁹ Ємельянов В. Червоний терор в Конотопі навесні та літом 1919 року. // Сіверянський літопис. – 1996. – № 2 – 3. – С.126.
- ¹⁰ ЦДАГОУ. – Ф.1, оп.20, спр.18. – Арк.18.
- ¹¹ Там само. – Арк.16 зв.
- ¹² Державний архів Сумської області (далі – ДАСО). – Ф.П-404, оп.1, спр.674. – Арк.18.
- ¹³ Ростальний В. Закривавлене Придесення 1918 – 1919 рр. // Сіверянський літопис. – 1995. – № 2. – С.12.
- ¹⁴ Гражданская война на Украине. Сборник документов. – К. – 1967. – Т.1, кн.1. – С.80 – 82.
- ¹⁵ Известия (газета виконкому Роменської ради робітничих і селянських депутатів). – 1919. – 4 квітня.
- ¹⁶ ДАСО. – Ф.Р-4611, оп.1, спр.4. – Арк.47.
- ¹⁷ Там само. – Ф.Р-2362, оп.1, спр.89. – Арк.90.
- ¹⁸ Там само. – Ф.Р-1818, оп.1, спр.1. – Арк.63.
- ¹⁹ До недавнього часу серед істориків панувала точка зору, що червоний терор був вимушеним заходом радянської влади, запровадженням нею у відповідь на жакливий білий терор. Дійсно, білий терор теж приніс багато лиха. Як випливає з неспростованих фактів, м. Суми та інші місцевості регіону з початку квітня 1918 р. і до кінця жовтня 1919 р. піддавались терору збоку білогвардійців. Лише за один тиждень, з 14 по 20 серпня 1919 р., вони розстріляли в Сумах 26 радянських активістів. У Кролевеці у вересні – жовтні 1919 р. денікінцями було знищено 280 чол. І подібні факти були непоодинокі. (Історія міст і сіл УРСР. Сумська область. – К. – 1973. – С.103,328).
- ²⁰ ДАСО. – Ф.Р-1241, оп.2, спр.13. – Арк.12.
- ²¹ ДАЧО. – Ф.Р-415, оп.1, спр.43. – Арк.3 – 37; спр.96. – Арк.230 – 232.
- ²² Україна. – 1991. – № 17. – С.29.
- ²³ ДАЧО. – Ф.Р-4609, оп.1, спр.980 – 985, 1033, 1034, 1067, 1068. – Колекція документів.
- ²⁴ ДАСО. – Ф.Р-4611, оп.1, спр.4. – Арк.13.
- ²⁵ Комуна (друкований орган Сумського виконкому робітничих, селянських і червоноармійських депутатів). – 1919. – 18 березня.
- ²⁶ Заручники спочатку були направлені в м. Брянськ, але, у зв'язку з тим, що там місця ув'язнення були перевантажені заарештованими, їх було направлено до Москви. (ДАСО. – Ф.Р-1809, оп.1, спр.2. – Арк.130).
- ²⁷ Манцев В. М. (1889-1938). Народився у Москві. Навчався на юридичному факультеті Московського університету. Професійний революціонер. Учасник революційних подій 1905-1907 рр. Неодноразово заарештовувався, але втік із заслання, був в еміграції. В 1917 році брав участь у підготовці збройного повстання у Москві. В 1918-1919 рр. – член колегії та секретар відділу ВНК по боротьбі з контрреволюцією, начальник слідчого відділу та заступник голови Московської губчека. У 1919-1920 рр. – начальник управління надзвичайних комісій та особливих відділів при Всеукраїнському ревкомі. У 1921 році – начальник Цупчрезкому при РНК УСРР. У 1921-1922 рр. – голова ВУНК. У 1922-1923 рр. – нарком внутрішніх справ УСРР, ДПУ УСРР. У 1923-1937 рр. – член колегії ОДПУ та член колегії наркомату РСІ СРСР. Остання посада – голова спецколегії та заступник голови Верховного Суду РРФСР. Заарештований у жовтні 1937 р., засуджений до вищої міри покарання (ВМП), розстріляний у Москві. Реабілітований. Балицький В. А. (1892-1937). Народився у Дніпропетровській області. Навчався на юридичному факультеті Московського університету. У 1913 році – член РСДРП (меншовиків), з 1915 року – член РСДРП(б). Воював на Кавказькому фронті. В органах ВНК з грудня 1918 р. Голова Волинської і Київської губчека, повноважний представник ВНК на Правобережній Україні. У 1920-1922 рр. – заступник голови Цупчрезкому, заступник голови ВУНК, командувач військ ВУНК. У 1923-1931 рр. та у 1933-1934 рр. – голова ДПУ УСРР та повноважний представник ОДПУ по УСРР. У 1924-1930 рр. та у 1934-1937 рр. – нарком внутрішніх справ УСРР. З травня 1937 р. – начальник УНКВС по Далекосхідному краю. Заарештований у липні 1937 р., засуджений до вищої міри покарання у листопаді 1937 р., розстріляний у Москві. Комісар держбезпеки І рангу.

Реденс С. Ф. (1892-1940). Народився у Мінську (Білорусь). У 1915-1917 рр. працював на заводах Дніпропетровська. Брав участь у боях з гайдамаками. В органах ВНК з жовтня 1918 р. У 1920-1921 рр. – голова Одеської, Харківської та Кримської губчека. У 1922-1924 рр. очолював органи ДПУ Криму. У 1928 році – голова Закавказького ДПУ, ДПУ БСРР, ДПУ УСРР, повноважний представник ОДПУ по Московській області, начальник УНКВС по цій же області. У 1938 році – нарком внутрішніх справ Казахської РСР. Заарештований у листопаді 1938 р., у січні 1940 р. засуджений до ВМП, розстріляний у Москві. Комісар держбезпеки I рангу. Реабілітований.

²⁸ З архівів ВУЧК – ГПУ – НКВД – КГБ. – 1997. – № 1 – 2. – С.322.

²⁹ Київський обласний центр дій (КОЦД) – нелегальна організація української інтелігенції, що існувала в 1922-1923 рр. у Києві. Створена за ініціативою представників білої еміграції, які належали до політичного угруповання „Центр дій” в Парижі, що ставив за мету повалення радянської влади в Росії. До Київського осередку „Центру дій” увійшли, крім інших осіб, брати академік УАН Микола Прокопович та Костянтин Прокопович Василенки. В липні 1923 р. за причетність до „КОЦД” було заарештовано 22 особи. В ході слідства органи ДПУ, констатуючи певну активність Київської філії „Центру дій”, занадто перебільшили вплив і масштаби роботи нелегальної організації. Судовий процес у справі „КОЦД” відбувся у березні – квітні 1924 р. Чотирьох осіб засуджено до вищої міри покарання, братів Василенків та ще чотирьох членів „Центру” – до 10 років ув’язнення. Під тиском міжнародної громадськості незабаром рішенням Київського губернського суду смертний вирок засудженим було замінено тривалими термінами ув’язнення, а професору Миколі Василенку термін перебування у виправно – трудових таборах було знижено до 5 років.

³⁰ Костянтина Василенка було заарештовано 16 липня, а брата Миколу – 24 вересня 1923 р. Цікавим є той факт, що ордер на обшук і арешт був виписаний один на двох братів. (Василенко К. П. Статті. Спогади. Листування в 2 ч. – Ч. II. – К. – 2002. – С.292).

³¹ Там само. – Ч. I. – С.4.

³² ДАСО. – Ф.П-404, оп.1, спр.52. – Арк.40 – 41.

³³ Там само. – Спр.385. – Арк.9 – 11.

³⁴ Державний архів Служби безпеки України (далі – ДА СБУ). – Ф.42, спр.3. – Арк.49.

³⁵ Політичний терор і тероризм в Україні XIX – XX ст. Историчні нариси. – К. – 2002. – С.296.

³⁶ ДАСО. – Ф.Р-7641, оп.7, спр.224. – Арк.311.

³⁷ Організаційні санкції до відступників від „генеральної лінії” застосовувались правлячою партією ще в часи громадянської війни. Так, у березні 1919 р. Роменська газета „Известия” у статті „Чистка закладів ревкому” повідомляла: „Найближчим часом у всіх закладах військово – революційного комітету на підставі отриманого розпорядження з Центру розпочнеться ґрунтовна чистка. Всі ворожі, що примазалися, елементи будуть звільнені [...]” Керуючись постановою ЦК КП(б)У від 6 червня 1919 р. „Про боротьбу з контрреволюцією та чистку радянських установ”, Сумська організація КП(б)У прийняла відповідне рішення і 7 липня 1920 р. через газету „Власть Советам!” звернулась до всіх своїх членів: „З метою досягнення очищення наших лав від елементів, що примазалися, ЦК КП(б)У [...] оголошує перереєстрацію всіх членів Комуністичної партії (більшовиків) України. З партії має бути нещадно видалено інтелігентський і дрібнобуржуазний елемент, особливо зі складу різних радянських працівників, що не пов’язані з партійною традицією і загальною боротьбою, яким партійний квиток слугує лише перепусткою до „теплих” місць. Подібний елемент має бути вигнаний без огляду на час його перебування в партії. Для проведення перереєстрації в Сумській партійній організації створено і затверджено Харківським губкомом КП(б)У перереєстраційну трійку”.

³⁸ ДАСО. – Ф.Р-32, оп.2, спр.29. – Арк.90 – 93.

³⁹ Там само. – Ф.П-443, оп.1, спр.1298. – Арк.52.

⁴⁰ Там само. – Ф.Р-32, оп.2, спр.29. – Арк.159.

⁴¹ Там само. – Ф.П-221, оп.1, спр.453. – Арк.34 – 43.

⁴² Там само. – Ф.П-405, оп.2, спр.399. – Арк.103.

⁴³ Там само. – Ф.П-221, оп.1, спр.423. – Арк.23.

⁴⁴ Там само. – Ф.П-443, оп.1, спр.1298. – Арк.34.

⁴⁵ Там само. – Арк.115.

⁴⁶ Там само. – Ф.П-4, оп.1, спр.19. – Арк.11 – 28.

⁴⁷ Політичний терор і тероризм в Україні XIX – XX ст. Историчні нариси. – К. – 2002. – С.263.

⁴⁸ Там само. – С.264.

⁴⁹ Там само (С.264).

⁵⁰ До здобутків політики українізації слід віднести розширення мережі українських шкіл на Сумщині.

Наприклад, у Глухівському окрузі в 1929 році школи за національними ознаками поділялись так: українських – 219, російських – 151, єврейських – 3. (ДАСО. – Ф.П-221, оп.1, спр.423. – Арк.20). Широкого розмаху набрали українізація партійного і радянського апарату, ліквідація неписьменності серед населення. Водночас зростає кількість періодичних друкованих видань українською мовою. В Лебедині у 1922 році почала виходити газета комнезамів „Серп і молот”, в Конотопському окрузі в 1925 році – окружна газета „Сільські вісті”, в Охтирці – журнал „Трудова освіта” (орган повітового відділу народної освіти) тощо.

- ⁵¹ ЦДАГОУ. – Ф.1, оп.16, спр.1. – Арк.179 зв.
- ⁵² Там само. – Спр.2. – Арк.136.
- ⁵³ ДАСО. – Ф.П-443, оп.1, спр.1298. – Арк.4,5.
- ⁵⁴ Там само. – Ф.П-444, оп.1, спр.48. – Арк.189.
- ⁵⁵ Там само. – Ф.Р-7641, оп.6, спр.888. – Арк.47.
- ⁵⁶ Там само. – Оп.7, спр.131 – 132. Колекція документів.
- ⁵⁷ Державний архів управління СБУ (далі – ДА УСБУ) в Дніпропетровській області. – Спр.П-22306. – Арк.240.
- ⁵⁸ Антологія літератури Сумщини. – Суми. – 1995. – С.66.
- ⁵⁹ ДАСО. – Ф.П-404, оп.1, спр.691. – Арк.82,83.
- ⁶⁰ Там само. – Ф.Р-7641, оп.1, спр.564. – Арк.202.
- ⁶¹ Лише в Глухівському і Конотопському повітах з – понад 2 тис. осіб, позбавлених виборчих прав, 140 були священнослужителями (ДАСО: Ф.Р-4611, оп. 1, спр. 414, 415; Ф.Р-1731, оп. 1, спр.4, 6).
- ⁶² ДАСО. – Ф.Р-7641, оп.2, спр.78. – Арк.41.
- ⁶³ Державний архів управління СБУ в Сумській області (далі – ДА УСБУ в СО). – Спр.П-1809. – Арк.73.
- ⁶⁴ Там само. – Спр.П-7132. – Арк.35.
- ⁶⁵ Там само. – Спр.П-12458. – Арк.320.
- ⁶⁶ ДАСО. – Ф.Р-7641, оп.1, спр.763. – Арк.260.
- ⁶⁷ Голод 1921 – 1923 рр. – природний катаклізм, спричинений посухою, що вразила зони товарного землеробства півдня України і Росії, післявоєнної розрухою та політикою ревізії зерна у селянства. Голодне лихоліття пануючий режим використав для економічного і політичного розгрому церкви під виглядом примусової передачі церковних цінностей на користь голодуючих.
- ⁶⁸ ДАСО. – Ф.П-19, оп.1, спр.52. – Арк.41
- ⁶⁹ Там само. – Ф.П-460, оп.1, спр.185. – Арк.3.
- ⁷⁰ Там само. – Ф.Р-1731, оп.2, спр.3. – Арк.108.
- ⁷¹ Там само. – Ф.П-460, оп.1, спр.185. – Арк.40. Верига В. Конфіскація церковних цінностей в Україні в 1922 р. – К. – 1996. – С.86.
- ⁷² Релігія в СРСР. – 1989. – № 6. – С.3.
- ⁷³ ДАСО. – Ф.П-221, оп.1, спр.551. – Арк.41.
- ⁷⁴ Там само. – Ф.Р-7641, оп.1, спр.536. – Арк.81.
- ⁷⁵ Там само. – Ф.П-443, оп.1, спр.1298. – Арк.73.
- ⁷⁶ Там само. – Ф.Р-7641, оп.1, спр.831. – Арк.25.
- ⁷⁷ Там само. – Ф.Р-7, оп.2, спр.37. – Арк.83.
- ⁷⁸ ЦДАГОУ. – Ф.1, оп.20, спр.2007. – Арк.63.
- ⁷⁹ ДАСО. – Ф.П-404, оп.1, спр.385. – Арк.45.
- ⁸⁰ Там само. – Спр.199. – Арк.1.
- ⁸¹ Там само. – Ф.П-443, оп.1, спр.1260. – Арк.18,19.
- ⁸² Там само. – Спр.1298. – Арк.5.
- ⁸³ Там само. – Ф.П-221, оп.1, спр.456. – Арк.49.
- ⁸⁴ ДА УСБУ в Харківській області. – Спр. № 0 – 21330. – Арк.113.
- ⁸⁵ Політичний терор і тероризм в Україні... – С.256.
- ⁸⁶ ДАСО. – Ф.П-404, оп.1, спр.691. – Арк.48.
- ⁸⁷ Шаповал Ю., Пристайко В., Золотарьов В. ЧК – ГПУ – НКВД в Україні: особи, факти, документи. – К. – 1997. – С.268,269.
- ⁸⁸ ДАСО. – Ф.П-443, оп.1, спр.1260. – Арк.9.
- ⁸⁹ Там само. – Ф.Р-7641, оп.7, спр.183. – Арк.213.
- ⁹⁰ ЦДАГОУ. – Ф.1, оп.16, спр.4. – Арк.51,52.
- ⁹¹ Там само. – Спр.306. – Арк.44.

- ⁹² ЦДАГОУ. – Оп.20,спр.2751. – Арк.45.
- ⁹³ ДАСО. – Ф.П-221,оп.1,спр.562. – Арк.13 – 15.
- ⁹⁴ Трагедия советской деревни. Коллективизация и раскулачивание. Док. и материалы. – Т.2 (ноябрь 1929 – декабрь 1930). – М. – 2000. – С.151 – 155.
- ⁹⁵ ЦДАГОУ. – Ф.1,оп.20,спр.3190. – Арк.41 зв.
- ⁹⁶ Там само. – Арк.31 – 37,63.
- ⁹⁷ Там само. – Арк.27 – 29.
- ⁹⁸ ДАСО. – Ф.П-404,оп.1,спр.779. – Арк.90 – 93.
- ⁹⁹ Там само. – Спр.778. – Арк.100.
- ¹⁰⁰ Там само: Ф.Р-715,оп.1,спр.1850; Ф.Р-5698,оп.2,спр.4953. Державний архів управління Міністерства внутрішніх справ України в Сумській області (далі – ДА УМВСУ в СО). – Т.5 – 8. – Колекції документів.
- ¹⁰¹ ДАСО. – Ф.П-221,оп.1,спр.551. – Арк.26.
- ¹⁰² Там само. – Ф.П-404,оп.1,спр.787. – Арк.7.
- ¹⁰³ Там само. – Арк.9.
- ¹⁰⁴ Борьба трудящих Харьковщины за постройку фундамента социалистической экономики. 1926 – 1932. – Збірник документів і матеріалів. – Х. – 1959. – С.391,392.
- ¹⁰⁵ ЦДАГОУ. – Ф.1,оп.20,спр.3108. – Арк.71.
- ¹⁰⁶ Там само. – Спр.3185. – Арк.68.
- ¹⁰⁷ Справа „Всесоюзной військово – офицерской контрреволюционной организации” (справа „Весна”, 1930-1931 рр.) за документами Державного архіву Служби безпеки України // 3 архівів ВУЧК – ГПУ – НКВД – КГБ. – 2002 – № 1. – С.11 – 84.
- ¹⁰⁸ ДАСО. – Ф.Р-7641,оп.4,спр.449. – Арк.71 – 135.
- ¹⁰⁹ Голодомор на Сумщині 1932-1933 років. Збірник статей. – Суми. – 1993. – С.26.
- ¹¹⁰ Голод 1932-1933 років на Україні: очима істориків, мовою документів. – К. – 1990. – С.248,249.
- ¹¹¹ Український голокост 1932-1933: Свідчення тих, хто вижив. У 3 Т. За ред. О. Ю. Мищика. – К. – 2003. – С.150.
- ¹¹² Ткаченко Б. Під чорним тавром. Документи, факти, спогади. – Лебедин. – 1994. – С.224.
- ¹¹³ Голод 1932 – 1933 років в Україні: причини та наслідки. – К. – 2003. – С.561.
- ¹¹⁴ Шитюк М. Масові репресії проти населення Півдня України в 20-50-ті роки ХХ століття. – К. – 2000. – С.161.
- ¹¹⁵ Див. докладніше: Нікольський В. Репресивна діяльність органів ГПУ під час голодомору в УСРР (1932-1933 рр.) // 3 архівів ВУЧК – ГПУ – НКВД – КГБ. – 2001. – № 2. – С.477 – 495.
- ¹¹⁶ ДАСО. – Ф.Р-7641,оп.2,спр.480. – Арк.50.
- ¹¹⁷ Там само. – Спр.174. – Арк.107 – 149.
- ¹¹⁸ Там само. – Оп.6,спр.926. – Арк.79,152.
- ¹¹⁹ Там само. – Арк.149.
- ¹²⁰ Там само. – Оп.2,спр.480. – Арк.113 – 138,152 – 216.
- ¹²¹ Там само – Спр.438. – Арк.102 – 118; Спр.243. – Арк.151 – 174.
- ¹²² ДА УСБУ в СО. – Спр.П-9820. – Арк.99.
- ¹²³ ДА Харківської області. – Ф.Р-6452,оп.1,спр.280. – Арк.41.
- ¹²⁴ ДАСО. – Ф.Р-7641,оп.2,спр.480. – Арк.208 – 213.
- ¹²⁵ Подкур Р. За повідомленням радянських спецслужб. – К. – 2000. – С.35.
- ¹²⁶ ДА СБУ. – Ф. 42,спр.9. – Арк.94.
- ¹²⁷ ДАСО. – Ф.Р-7641,оп.3,спр.795. – Арк.113 – 118.
- ¹²⁸ Мистецькі осередки Сумщини. // Матеріали наукової конференції, присвяченої 75 – річчю заснування Сумського художнього музею. – Суми. – 1995. – С.7 – 10.
- ¹²⁹ Маньковська Р. Репресії серед музейних працівників в кінці 20-30-х рр. // 3 архівів ВУЧК – ГПУ – НКВД – КГБ. – 1997. – № 1 – 2. – С.267.
- ¹³⁰ ДАСО. – Ф.Р-7,оп.2,спр.33. – Арк.275.
- ¹³¹ Мошик М. Кобзарі та бандуристи Сумщини. Довідник. – Суми. – 1999. – С.24.
- ¹³² Зоря (газета Шосткинського райпарткому, райвиконкому і райради профспілок). – 1934. – 18 серпня.
- ¹³³ ДА УСБУ в СО. – Спр.П-12111. – Т.5. – Арк.60.
- ¹³⁴ Там само: Спр.П-4283. – Т.4. – Арк.135; Спр.спр. П-398, П-2181. – Колекція документів.
- ¹³⁵ Єжов М. І. (1895-1940). Народився у Петербурзі. Член РСДРП з 1917 року. В роки громадянської війни – комісар РСЧА. З 1922 року – на партійній роботі. З вересня 1936 р. – нарком внутрішніх справ СРСР, голова комітету партійного контролю та секретар ЦК ВКП(б), член виконкому Комінтерну.

Генеральний комісар держбезпеки з 1937 року. З іменем Єжова в СРСР і Україні пов'язаний період масових репресій 1937-1938 рр., який дістав назву „єжовщина”. Особливого розмаху масовий терор набуває у другій половині 1937 р., коли у відповідності з директивами Єжова було проведено цілий ряд операцій, спрямованих на вилучення „контрреволюційного елемента”. Згідно з наказами Єжова чекістам дозволялося використовувати фізичні методи впливу на допитуваних, встановлювати ліміти на арешти, вислання, розстріли. Заарештований у червні 1939 р., розстріляний в лютому 1940 р. у Москві.

Леплевський І. М. (1894-1938). Народився у Брест – Литовську (нині Брест, Білорусь). Освіти не одержав, самоук. Трудову діяльність почав у 1909 році робітником. У 1914 році мобілізований до царської армії. Член РСДРП(б) з лютого 1917 р. Брав участь у придушенні повстання гайдамаків на Дніпропетровщині. В органах ВНК з лютого 1918 р. У 1922-1929 рр. – начальник Катеринославського і Подільського губвідділів, Одеського окривідділу ДПУ УСРР та 26-го прикордонного загону ОДПУ. З липня 1929 р. – на керівних посадах у центральному апараті ДПУ УСРР. З серпня 1931 р. – заступник начальника, потім начальник особливого відділу ОДПУ. У 1933-1934 рр. – заступник голови ДПУ УСРР, повноважний представник ОДПУ – начальник УНКВС по Саратовському краю. У наступні роки – нарком внутрішніх справ БСРР, начальник 5-го відділу ГУДБ НКВС СРСР, нарком внутрішніх справ УРСР. З січня 1938 р. – начальник 6-го відділу ГУДБ НКВС СРСР. Заарештований у квітні 1938 р., засуджений у липні 1938 р. до ВМП, розстріляний у Москві. Комісар держбезпеки II рангу.

¹³⁶ ДА СБУ. – Ф.16, оп.30, спр.82. – Арк.97 – 99.

¹³⁷ ДАСО. – Ф.Р-7641, оп.4, спр.99. – Арк.67.

¹³⁸ ДА УСБУ в СО. – Спр.П-5709. – Арк.306.

¹³⁹ ДАСО. – Ф.Р-7641, оп.6, спр.192. – Арк.26.

¹⁴⁰ ДА СБУ. – Ф.16, оп.32, спр.82. – Арк.97 – 99.

¹⁴¹ Там само (арк.97 – 99).

¹⁴² ДА УСБУ в СО. – Спр.П-6141. – Арк.251.

¹⁴³ ДАСО. – Ф.Р-7641, оп.1, спр.442. – Арк.229.

¹⁴⁴ Там само. – Спр.384. – Арк.295.

¹⁴⁵ Там само. – Спр.385. – Арк.61 – 67.

¹⁴⁶ ДА СБУ. – Ф.16, оп.30, спр.82. – Арк.169 – 180.

¹⁴⁷ Православна газета Сумської єпархії УПЦ „Місіонер”. – 2001. – № 1.

¹⁴⁸ ДАСО. – Ф.Р-7641, оп.4, спр.739. – Арк.23.

¹⁴⁹ ДА СБУ. – Ф.16, оп.31, спр.38. – Арк.152.

¹⁵⁰ ДАСО. – Ф.Р-7641, оп.1, спр.955. – Колекція документів.

¹⁵¹ Там само. – Спр.820. – Колекція документів.

¹⁵² Бажан О., Войналович В. Війна проти власного народу // Літературна Україна. – 1993. – 29 липня.

¹⁵³ ДАСО. – Ф.Р-7641, оп.1, спр.530. – Арк.244.

¹⁵⁴ Там само. – Арк.144.

¹⁵⁵ ДА УСБУ в СО. – Спр.П-4558. – Арк.88 – 90.

¹⁵⁶ ДАСО. – Ф.П-1, оп.1, спр.65. – Арк.50.

¹⁵⁷ ДА УСБУ в СО. – Спр.П-4558. – Арк.88 – 90.

¹⁵⁸ ДАСО. – Ф.Р-7641, оп.1, спр.438. – Арк.160.

¹⁵⁹ ДА УСБУ в СО. – Спр.П-4559. – Арк.102.

¹⁶⁰ ДАСО. – Ф.Р-7641. – Колекція документів.

¹⁶¹ Там само. – Оп.1, спр.466. – Арк. 279.

¹⁶² Там само. – Оп.6, спр.601. – Арк.235.

¹⁶³ Там само. – Оп.1, спр.348. – Арк.345 – 369.

¹⁶⁴ Там само. – Ф.П-444, оп.1, спр.48. – Арк.189.

¹⁶⁵ ДА УСБУ в СО. – Ф.“П”. – ДАСО. – Ф.“Р-7641”. – Колекції документів.

¹⁶⁶ Шитюк М. Вказ. праця. – С.92.

¹⁶⁷ ДАСО. – Ф.Р-7641, оп.4, спр.449. – Арк.289.

¹⁶⁸ ДА УСБУ в СО. – Спр.П-3924. – Арк.76.

¹⁶⁹ ДАСО. – Ф.Р-7641, оп.3, спр.513. – Арк.76.

¹⁷⁰ Там само. – Оп.1, спр.955. – Арк.211, 212.

¹⁷¹ Там само. – Оп.4, спр.467. – Арк.7 – 17.

¹⁷² Там само. – Арк.42.

¹⁷³ ДА СБУ. – Ф.16, оп.1, спр.35. – Арк.11.

¹⁷⁴ Там само. – Спр.44. – Арк.34, 35

ВСТУПНА СТАТТЯ

- ¹⁷⁵ Нікольський В. Репресивна діяльність органів державної безпеки СРСР в Україні (кінець 1920-х – 1950-ті рр.). Історико – статистичне дослідження. – Донецьк. – 2003. – С.205.
- ¹⁷⁶ ДА СБУ. – Ф.42,спр.53. – Арк.1 – 12.
- ¹⁷⁷ Там само. – Спр.75. – Т.1. – Арк.10.
- ¹⁷⁸ ДА УМВСУ в СО. – Колекція документів.
- ¹⁷⁹ ДАСО. – Ф.Р-2196,оп.18,спр.4а. – Колекція документів.
- ¹⁸⁰ Сумський календар-97. – Суми. – 1996. – С.14.
- ¹⁸¹ ДА УСБУ в СО. – Спр.П-11899. – Арк.336.
- ¹⁸² Там само. – Спр.П-11809. – Арк.364.
- ¹⁸³ Там само. – Спр.П-7152. – Арк.69.
- ¹⁸⁴ Там само. – Спр.П-13613. – Т.2. – Арк.156.
- ¹⁸⁵ Там само. – Спр.П-11803. – Т.4. – Арк.158.
- ¹⁸⁶ Сумщина (газета Сумської обласної ради, обласної державної адміністрації і трудового колективу редакції). – 1999. – 25 грудня.
- ¹⁸⁷ Вісті з Роменщини. – 1999. – 20 січня.
- ¹⁸⁸ Ю. Данилюк, О. Бажан. Опозиція в Україні (друга половина 50-х – 80-ті рр. XX ст.). – К. – 2000. – С.59,60.
- ¹⁸⁹ ДА УСБУ в Чернігівській області. – Спр.П-15252. – Т.10. – Арк.191.
- ¹⁹⁰ Антологія літератури Сумщини. – Суми. – 1995. – С.170,172.
- ¹⁹¹ Відповідно до Закону України від 17 квітня 1991 р. реабілітації не підлягають (стаття 2 Закону) особи, обгрунтовано притягнені до відповідальності за: зраду Батьківщини, шпигунство, диверсії, шкідництво, саботаж, терористичні акти; злочини проти людства і людяності, каральні акції щодо мирного населення, вбивства, мордування громадян і пособництво в цьому окупантам у період Великої Вітчизняної війни; організацію збройних формувань, які чинили вбивства, розбої, грабежі та інші насильства; збройні вторгнення на територію України та особисту участь у вчиненні цих злочинів. Не підлягають реабілітації також особи, засуджені за злочини проти правосуддя, пов'язані із застосуванням репресій, навіть якщо вони самі згодом зазнали репресій.

КНИГА ПЕРША

СЛОВО ДО ЧИТАЧА

У першій книзі „Реабілітовані історією. Сумська область” розповідається про політичні репресії на території області в її сучасних межах, насамперед, по відношенню до громадян, що народилися або жили і працювали в Сумах, Глухові, Конотопі та на території Білопільського, Буринського, Великописарівського, Глухівського і Конотопського районів.

Розділ „Мовою документів” містить фактичний матеріал щодо спрямованості і змісту діяльності місцевих органів державного управління, дозволяє ознайомитись з методами роботи каральних органів, простежити характер звинувачень заарештованих громадян.

Арешти за політичними мотивами розпочалися уже в перші роки радянської влади. В 1929-1933 рр. кількість репресованих зростає. Це пояснюється, зокрема, початком суцільної колективізації сільського господарства, яка супроводжувалась ліквідацією заможних господарств і переслідуванням противників колгоспного ладу.

Свого апогею сталінська каральна політика досягла у 1937-1938 рр., коли репресії масово проводились позасудовими органами. На ці роки в нашому краї припадає майже половина з усіх безпідставно переслідуваних громадян. Всього у названих містах і районах області було притягнуто до відповідальності близько 6 тис. осіб, про яких у книзі вміщено стислі біографічні довідки за уніфікованою формою. Серед них працівники сільського господарства, промисловості, транспорту, представники інтелігенції, партійні, державні діячі та ін. Переважно це люди найбільш працездатного віку, але були й зовсім молоді, до 18 років. Значна частина репресованих (1345 осіб) була засуджена до розстрілу.

Про 18 осіб у книзі вміщено біографічні нариси. Читач довідається про трагічну долю професійного революціонера, борця за радянську владу І. І. Радченка, академіка М. П. Василенка, простого хлібороба О. В. Островерха, історика і мистецтвознавця Ф. Л. Ернста, засновника Сумського художнього музею Н. Х. Онацького, письменників Сумщини та інших.

Книга має додатки, які містять підсумкові відомості про репресованих (С. 730), інші інформаційно-довідкові матеріали.

Члени родин політичних в'язнів та керівники Сумського міського історико-просвітницького товариства "Меморіал" біля пам'ятного знака жертвам репресій у м. Суми. Зліва направо: Кравченко О.В., Слфімов І.А., Криганова А.С., Майборода В.В., Новобранцева Е.В., Гладенко О.О., Токар А.П., Попова К.Я., Ткаченко В.М., Гладенко Г.Ф. 2001 р.

*Тут зберігаються слідчі справи репресованих.
Державний архів Сумської області. 2002 р.*

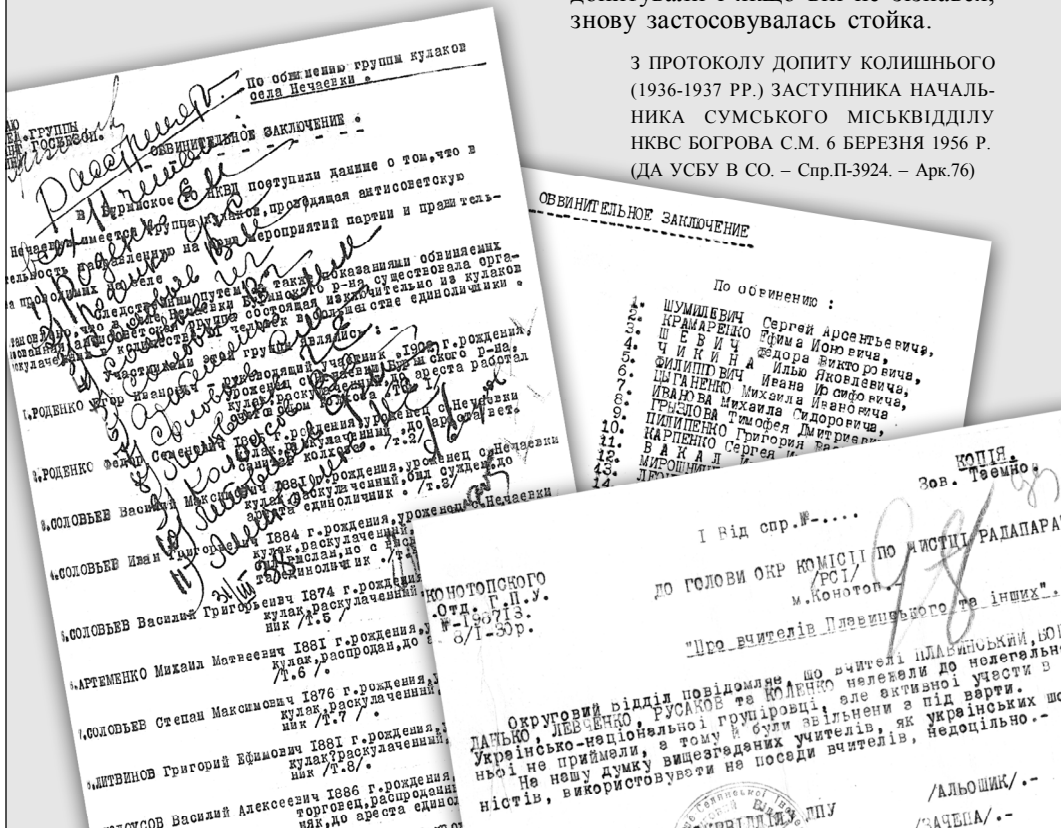
МОВОЮ ДОКУМЕНТІВ

...залізна рука робітничо-селянської влади не здригнеться при проведенні в життя самих рішучих заходів для придушення контрреволюції. На мерзотну агітацію проти влади Рад Надзвичайної Військово-Революційний Комітет має одну відповідь: розстріл.

ЗІ ЗВЕРНЕННЯ СУМСЬКОГО ПОВІТОВОГО ВРК ДО ГРОМАДЯН М.СУМИ І ПОВІТУ 18 БЕРЕЗНЯ 1919 Р.
(ДАСО. – Ф. Р-2362, оп.1, спр.29. – Арк.90)

...застосовувались незаконні методи [ведення слідства]. Якщо заарештований не визнавав належності до антирадянської організації, застосовувалась стойка, тобто підслідного примушували стояти на ногах доти, поки не зізнається, тобто не дасть свідчень на себе. Крім того, якщо співробітники уходили відпочивати, підслідний залишався в коридорі, і черговий зобов'язаний був дивитися, щоб він не спав, а зранку знову його допитували і якщо він не зізнався, знову застосовувалась стойка.

З ПРОТОКОЛУ ДОПИТУ КОЛИШНЬОГО (1936-1937 РР.) ЗАСТУПНИКА НАЧАЛЬНИКА СУМСЬКОГО МІСЬКВІДДІЛУ НКВС БОГРОВА С.М. 6 БЕРЕЗНЯ 1956 Р.
(ДА УСБУ В СО. – Спр.П-3924. – Арк.76)

№ 1*

**ЗВЕРНЕННЯ СУМСЬКОГО ПОВІТОВОГО НАДЗВИЧАЙНОГО ВІЙСЬКРЕВКОМУ
ДО ГРОМАДЯН М. СУМИ І ПОВІТУ¹**

18 березня 1919 р.

ГРАЖДАНЕ!

Буржуазия, которой приходится прощаться со своими большими преимуществами, ищет всякий случай, чтобы посеять смуту в ряды рабочих и крестьян, стремится толкнуть к братоубийственным схваткам, чтобы потом взять снова власть над дезорганизованным рабочим и крестьянином и снова строить на их костях свое благополучие. Будучи гораздо слабее рабочих и крестьян она действует при помощи самой подлой провокации. [...]**
Чрезвычайный Военно-Революционный Комитет заявляет, что для защиты дела рабоче-крестьянской революции он не остановится ни перед какими мерами. Пусть знают все буржуазные провокаторы и их прихвостники***, которые при помощи водки и глупой лжи вносят раздор в ряды трудящихся, что железная рука рабоче-крестьянской власти не дрогнет при проведении в жизнь самых решительных мер для подавления контр-революции. На гнусную агитацию против власти Советов Чрезвычайный Военно-Революционный Комитет имеет один ответ: Расстрел. Вас же честных граждан Чрезвычайный Воен. Рев. Ком. призывает к спокойствию. Рев. власть стоит на страже революционного порядка.

Чрезвычайный Военно-Революционный
Комитет

ДАСО.–Ф.Р–2362, оп.1, спр.29.–Арк.90. Оригінал.

* Архівні документи, тут і далі, дослідили і підготували до друку Бажан О.Г., Рубанов О.М.

** Опушено текст про „провокації буржуазії“.

*** Так у документі.

№ 2

**З ПОВІДОМЛЕННЯ ІНСПЕКЦІЙНОЇ КОМІСІЇ ПО ПЕРЕВІРЦІ РАДЯНСЬКИХ
УСТАНОВ М. КОНОТОП**

11 серпня 1919 р.

[...]*

КОНОТОПСКАЯ
Ж.Ч.К.

Первое учреждение, которое было нами обревизовано в Конотопе, была Ж.Ч.К. [железнодорожная чрезвычайная комиссия – рос.]. Состав её за последнее время сильно изменился. Вместо нескольких Комиссаров, уволенных за незаконные реквизиции и пьянство, партийным Комитетом было делегировано несколько коммунистов.

Задачей Ж.Ч.К. является главным образом борьба с контрреволюцией, шпионажем, преступлениями по должности и разрухой транспорта. С борьбой с контрреволюцией Конотопская Ж.Ч.К. справляется. При нас, напр., были арестованы, как контрреволюционеры, два железнодорожника за скупку большого количества так называемых „Колчаковских денег“. Как оказалось потом, оба они вели антисоветскую пропаганду и один из них даже взрывал мост при отступлении Советских войск в прошлом году.

Общее впечатление, оставшееся от Конотопской Ж.Ч.К., это то, что работа поставлена неудовлетворительно.

В работах Комиссии во время инспектирования Конотопской Ж.Ч.К. участвовал также представитель Наркома т. Панасицкий – Комиссар Конотопского депо.

[...]

КРАСНАЯ
ПЯТЁРКА

Все сведения о деятельности Красной Пятёрки получены Комиссией от Секретариата Ц. Б. [центральне бюро] Профсоюза, от тов. Председателя ЧК т. Литвинова и некоторых других видных членов партии. Организовывалась эта комиссия в последних числах июня по телеграмме от Председателя Черниговской губ. ЧК т. Горгаева с предложением установить Красный Террор по отношению к р. и буржуазии. В состав комиссии вошли (согласно инструкции) Председатель Исполкома т. Бошко-Жук, зав. Отделом местного управления т. Осадчий, представители Уездкома К.П.У. т.т. Моненко и Шолох. Пятый представитель – от Уездвоенкома на заседании не был. Кроме того, с правом совещательного голоса в комиссии участвовали: Т. Председателя УЧК т. Литвинов, три следователя Уездчека и зав. Юридотделом т. Петрушенко.

Деятельность комиссии Красного Террора выразилась в расстреле той же ночью 22-х человек, среди которых было: 11 бандитов, 9 к. р. и 2 представителя буржуазии: Юдович (б. банкир), после которого не осталось ни копейки, и Иоффе, после которого его четырем сыновьям осталось 13 тысяч рублей. Сыновья Иоффе служат на Советской службе, из них один – личный секретарь т. Ларина в Москве, двое – красноармейцы. Иоффе и Юдовичу по 65-70 лет.

Сведения о подозрительных лицах давали представители ЧЕКА, но комиссия не всегда считалась с мнением ЧК. Так напр., не были расстреляны многие явные к.р. и наоборот, из списка в 79 чел. буржуазии были избраны лишь случайно попавшие туда Юдович и Иоффе. Деятельность комиссии прекратилась утром на следующий день, когда прибыло разъяснение, что следует не расстреливать, а лишь брать заложников.

Неосмотрительная деятельность комиссии Красного Террора привела лишь к определённом дискредитированию и падению авторитета советской власти среди пролетариата. И чтобы поднять этот авторитет, Комиссия сочла необходимым проинспектировать деятельность Красной Пятёрки. Но тому воспротивился Упарком, заявивший сначала, что вообще не допускает ревизии Красной Пятёрки, а затем потребовавший особый на то мандат. Между

прочим, все дававшие сведения подчёркивали, что во время выборов в Красную Пятёрку в городе отсутствовали наиболее ответственные партийные работники, в том числе т.т. Виленский и Петровский, которые высказывались против скоропалительной деятельности комиссии Красного Трора.

Но проинспектировать деятельность комиссии Красного Трора нашей Инспекционной Комиссии не удалось, так как приехавший в это время т. Менжинский² предложил уладить этот конфликт, что ему сделать не удалось и вопрос был оставлен открытым.

КОНОТОПСКАЯ
УЕЗД. Ч.К.

Конотопская Уезд. ЧК уцелела несмотря на декрет т. Лациса³ о роспуске уезд ЧЕКА. Объясняется это тем, что местный декрет был истолкован таким образом, что к нему будет дан ещё дополнительный приказ из Черниговской губ. ЧК, который, конечно, не последовал. Первое время, пока во главе комиссии стояли такие личности, как Прокофьев, Третьяков, Стрелец, Цегобей – определенно скомпрометировавшие себя вескими темными данными, отношения между ЧК и населением были натянутыми. Но с тех пор как Коллегия была сконструирована в новом составе: Председатель Петровский, тов. Председателя Литвинов и секретарь Бошко-Жук, работа пошла гораздо продуктивнее, и отношения с населением наладились. Сейчас напр., в городе совершенно не ведётся агитация против ЧЕКА. Деятельность ЧК также не вызывает никакого недовольства. За всё время своего существования ЧК расстреляно всего 5 чел., в том числе одного своего бывшего сотрудника (Мондруса) за бандитизм и взяточничество. С задачами своими ЧК справляется хорошо, хотя тратит слишком много усилий, что объясняется отсутствием полного штата сотрудников. Так напр., Председатель получает 1100 руб. А голод может, при отсутствии некоторой стойкости со стороны низших сотрудников, толкнуть их на злоупотребление.

Слишком слабо производится конструирование центра. Некоторые инструктора совершенно не отвечают своему назначению. Так напр., инструктор В.У.Ч.К. т. Третьяков, приехав в Конотоп, устранил бывш. Предс. Прокофьева и сам объявил себя Председателем Учека. Работа при нём не наладилась совершенно, но зато перед отъездом т. Третьяков не сдал взятых им во временное пользование вещей.

Общее мнение Комиссии, что работа Конотопской УЧЕКА вполне удовлетворительна и никаких злоупотреблений нет.

[...]**

ЗАКЛЮЧЕНИЕ
КОМИССИИ

Комиссия считает необходимым провести в жизнь следующие постановления:

1. Для усиления советской работы в Конотопской Ж.Ч.К.
 - а) пригласить для заведывания канцелярией специалиста.
 - б) немедленно назначить из В.У.Ч.К. инструктора для постановки работы.
 - в) увеличить оклады сотрудников до соответствующих Киевских.
2. Немедленно назначить перевыборы в созыв Горсовета.

3. Немедленно проинструктировать Комиссию Красного террора.

4. В Конотопской УЧЕКА.

а) увеличить штат служащих.

б) увеличить содержание сотрудников.

в) предложить ВУЧК и Черниговской губ. ЧК аккуратно инструктировать Учека.

5. Предложить Конотопскому Продотделу и Черниговскому Ревтрибуналу ускорить разбор числящихся на них дел.

Для усиления непартийной работы Комиссия предлагает:

1) Усилить местную агитационно-пропагандистскую работу: устройство лекций, митингов и т. д.

2) Провести работу среди красноармейцев, слив для этого партийный и красноармейский клубы.

3) Установить контроль над деятельностью членов партии в Советских учреждениях.

4) Основательно проконтролировать личный состав членов партии.

ОКОНЧАНИЕ
РАБОТ
КОМИССИИ

Работы Комиссии прекратились в виду того, что приехавшие с поездом имени Ленина инструктора приступили к обследованию местных Советских учреждений, тогда, чтобы избежать параллелизма в работе, Комиссия возвратилась в Киев, а поезд Ленина, проинспектировав местные учреждения, отправился дальше в Ворожбу.

С подлинным верно
Секретарь [підпис нерозбірливий]

ЦДАГОУ.-Ф.1.,оп.20,спр.18.-Арк.16-18. Засвідчена копія.

* Тут і далі опущено текст про секретаріат профсоюзів, раднаргосп, міськраду.

** Опущено текст про Конотопську в'язницю, забезпечення продовольством міста і повіту.

№ 3

З НАКАЗУ КОНОТОПСЬКОГО ПОВІТКОМІСАРІАТУ У ВІЙСЬКОВИХ СПРАВАХ ПРО ПОРЯДОК ПРИТЯГНЕННЯ ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЯК ЗАРУЧНИКІВ ЧЛЕНІВ СІМЕЙ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ЧЕРВОНОЇ АРМІЇ⁴

23 січня 1920 р.

При сем объявляются для сведения и точного исполнения копии приказов
по Черниговскому Губвоенкому.
от 24 Декабря 1919 года за № 176.

§ 1.

Настоящим доводится к неуклонному руководству циркулярное указание Революционного Военного Трибунала при Н. В. С. Р. о порядке привлечения к ответственности членов семей военнослужащих в качестве заложников, за измену и предательство последних:

1.) Что ответственность членов семей военнослужащих Красной Армии в качестве заложников установлена в целях воздействия на военнослужащих угрозой суровых

последствий против близких им лиц, в случае какой либо измены или предательства с их стороны;

2.) Что таковая угроза может почитаться действительной мерой воздействия только лишь в тех случаях, когда в качестве заложников берутся те члены семьи военнослужащего, о спокойствии и благодетствии которых он фактически заботится;

3.) Что одна лишь родственная связь без наличия житейской и материальной заботы военнослужащего о членах своей семьи не является достаточным основанием к зачислению таких членов семьи заложниками и не может оказать никакого содействия в смысле предупреждения измены или предательства военнослужащих, применение же репрессий к членам семей военнослужащих, уличенных в измене или предательстве, с которыми у последних кроме родства никакой связи не было, является неправильным.

Основание: циркуляр Реввоентрибунала при Р.В.С.Р. от 2 октября 1919 г. № 3262.

[...]*

ДАСО.–Ф.Р–4611, оп.1, спр. 4.–Арк.13. Копія.

* Опущено текст про заміну зброї в караульних частинах та про озброєння команд у таборах примусових робіт.

№ 4

З ПОВІДОМЛЕННЯ СУМСЬКОЇ ГАЗЕТИ „ВЛАСТЬ СОВЕТАМ!” ПРО ЗАХОДИ СУМСЬКОГО ПОВІТВИКОНКОМУ ЩОДО ВИКОНАННЯ ХЛІБНОЇ РОЗКЛАДКИ⁵

27 травня 1920 р.

По продовольственному вопросу постановлено⁶:

Ввиду невыполнения некоторыми волостями хлебной разверстки принять следующие меры: предложить уполномоченным исполкома в Белопопольской, Павловской, Вировской, Речанской и Николаевской волостях к гражданам, не выполняющим разверстки, принять репрессивные меры в виде конфискации у кулаков до 20 лошадей на волость. Поручить президиуму исполкома войти в соглашение с военкомом о посылке воинских отрядов в помощь уполномоченным исполкома для проведения разверстки в Терешковской, Ульяновской и Степановской волостях.

Власть Советам! – 1920. –27 трав. Оригінал.

№ 5

З ПРОТОКОЛУ ЗАСІДАННЯ ПРЕЗИДІЇ КОНОТОПСЬКОГО ПОВІТВИКОНКОМУ ПРО ВИСЕЛЕННЯ ПОМІЩИКІВ З ЇХ МАЄТКІВ⁷

19 вересня 1920 р.

Слушали:

О выселении помещиков в уезде и городе из имений.

Пред. Уисполкома т. Павлов информирует, что приезжавшая Комиссия центра

Постановили:

Поручить Отделу Управления через местные органы Волмилиции и исполкомы согласно циркулярного распоряжения НВД Украины в кратчайший срок про-

обратила внимание Уисполкома на положение, что распоряжения Центра о выселении помещиков из сел и деревень до сего времени не проведены в жизнь.

известить выселение помещиков из их имений как по уезду, так и по городу. Причем весь трудоспособный элемент через Отдел Управления направить в концентрационный лагерь при Черниговском Губисполкоме, неспособных же к труду и детей направить в детские приюты и инвалидные дома. Имущество помещиков в уезде поступает в непосредственное пользование абсолютной бедноты, распределение его поручить КомнеЗаможам. В городе дома и домашнее хозяйство помещиков переходит в распоряжение Комхоза.

Подлинное подписали Пред Уисполкома Павлов
Зав. Отд. Упр. Чабан Секретарь Литовченко
Верно. Зав. Отд. Упр. [підпис] Чабан

ДАСО.–Ф.Р.–4611, оп.1, спр.48.–Арк.3. Засвідчена копія. Рукопис.

№ 6

**3 ПРОТОКОЛУ СХОДУ ГРОМАДЯН С. СЛОУТ ГЛУХІВСЬКОГО ПОВІТУ ПРО ЗНЯТТЯ
З СЕЛА КОНТРИБУЦІЇ⁸**

28 жовтня 1920 р.

Мы – граждане села Слоут Глуховского уезда, той же волости, Черниговской губернии были собраны на общий сельский сход по требованию Председателя Глуховского Волисполкома тов. Наймитенко, который на собрании прочел нам постановление Начальника Тыла о наложении на село Слоут контрибуции в сумме двух миллионов рублей (2.000.000. р.) за, якобы, неподчинение граждан села Слоут существующей в России Советской Власти, за обнаружение в селе Слоуте около 35 человек бандитов, участвовавших в банде Артамонова и за обстрел 17 октября сего года Красноармейцев в районе Слоутских дач.

Указанные три обвинения ни на чем не основаны и являются голословными по следующей мотивировке: Граждане села Слоут беспрекословно выполняют все налагаемые Советской властью требования и повинности, как-то: разверстка на продукты, на скот, на овес, на сено, на картофель и пр., а также и гужевая повинность по доставке Властей и Красноармейцев к месту их следования, по вывозу и рубке дожиков и пр. [...]*

Что же касается существующей в селе Слоуте банды, якобы в количестве около 35 человек, то и это обвинение неправильно [...] таких негодяев-бандитов оказалось не 35 человек, а может быть только лишь 3-4. Повторяем, что гражданам села Слоута и эти 3-4 человека не были известны, так как все мобилизованные из села ушли в Красную Армию [...]. В семье не без урода и такое незначительное количество как 3-4 человека на все село в 580 дворов не может ложиться тяжким бременем на всех граждан села [...] власти обвиняют граждан села в обстреле 17 октября Красноармейцев [...] повторяем под честным словом, что мы ничего не знали и даже не слышали [...]

Постановили: делегировать с настоящим протоколом граждан села Слоута Александра Игнатьевича Овчаренко и Родиона Даниловича Нестеренко к Глуховскому Начальнику Тыла – Военкому для выяснения нашей невинности и с ходатайством вследствие этого о снятии с граждан села Слоута двух миллионной контрибуции, как ни на чем не основанной и потому неправильной.

Настоящую просьбу мы – граждане села Слоута просим сельский Исполком утвердить своими подписями и печатью.

Все изложенное в настоящем протоколе подтверждаем и удостоверяем:**

Председатель Исполкома села Слоута [підпис]***
Секретарь [підпис]

Начтылу. Контрибуцию ни на чем не основанную наложенную на гр-н с. Слоута в сумме 2 миллиона руб. отменить.

Предуисполкома [підпис] 30/X-20 г.

ДАСО.–Ф.Р.–1731, оп.2, спр.1.–Арк.146,147. Оригінал. Рукопис.

* Тут і далі опущено текст з повторюваннями необґрунтованих обвинувачень села.

** Протокол засвідчений печаткою сільвиконкому.

*** Тут і далі підписи нерозбірливі.

№ 7

**ЗВЕРНЕННЯ ЗААРЕШТОВАНОГО СВЯЩЕНИКА ПРОХОРЕНКА В. К. ДО
НАДЗВИЧАЙНОЇ СЛІДЧОЇ КОМІСІЇ⁹**

Квітень 1921 р.

Товаришу Председателю Чрезвычайной
Следственной Комиссии
Заключенного священника
Василия Прохоренко

Прошение.

Шесть месяцев как я заключен под стражу и терплю разные лишения, шесть месяцев моего невинного заключения (кроме только панического бегства с деникинцами). За это время я лишился здоровья (копия медицинского осмотра находится при деле) и в настоящее время взят из больницы Чернигов-Губдопра при повышенной температуре. За что я терплю такое горе? Личные счеты или месть побудили некоторых граждан донести на меня, чтобы правда никогда не восторжествовала. Но вот из личной ставки с А. С Тарасенком – бывшим приставом ясно стало, что я не виновен. При всем его желании как-нибудь замешать меня, нет данных и он без колебаний утверждает, что я против Советской власти не выступал.

На основании всего вышеизложенного прошу освободить меня из-под стражи, а если это невозможно почему либо, умоляю Вас, как больной, много претерпевший в заключении невинно, вне очереди разобрать мое дело.

Заключенный священник
Василий Прохоренко. [підпис]

ДАСО.–Ф.Р.–7641, оп.7, спр.156.–Арк.118. Оригінал. Рукопис.

№ 8

**З ПРОТОКОЛУ ОБ'ЄДНАНОГО ЗАСІДАННЯ ПРЕЗИДІЇ КОНОТОПСЬКОГО
ВОЛВИКОНКОМУ, ВОЛКОМНЕЗАМУ І ВОЛЗЕМВІДДІЛУ ПРО ВИЛУЧЕННЯ ЛИШКІВ
РЕМАНЕНТУ В СЕЛАХ КОНОТОПСЬКОЇ ВОЛОСТІ¹⁰**

16 вересня 1921 р.

Слушали*

Доклад т. Предволкомнезама Певня о том что от бедноты поступили много заявлений на удовлетворение их живым и мертвым инвентарем, а также выяснив что при взятии на учет коров свиней и овец для обложения продналогом на мясо многие домохозяйства сел Конотопской волости скрив от из'ятія их на учет.

Постановили

Для удовлетворения нужд бедноты из'ять все излишки как живой и мертвый инвентарь в населеніях Конотопской волости с таким расчетом оставлять для каждого домохозяйства две рабочие лошади до пяти душ семьи одну корову 5 штук овец и свиней одну взрослые и 2 подростка выше 5 и до 10 душ семьи и больше сообразуясь с семейным и хозяйственным положением что же касается утайного от учета то таковыя конфисковать для распределения между нуждающимися для чего созвать в скором времени волосной с'езд комнезамов после которого приступит к из'ятию излишков а также конфискации [...]**

Председатель [підпис]***
Секретарь [підпис]
Члены [4 підписи]

ДАСО.–Ф.Р–4908, оп.1, спр.9.–Арк.7. Оригінал.

*Стилистику, орфографію і пунктуацію документа збережено.

** Слово нерозбірливе.

*** Тут і далі підписи нерозбірливі.

№ 9

**ТЕЛЕГРАМА ЧЕРНІГІВСЬКОЇ ГУБЕРНСЬКОЇ НАДЗВИЧАЙНОЇ КОМІСІЇ
ДО ГЛУХІВСЬКОГО ПОВІТВИКОНКОМУ ПРО ПЕРШОЧЕРГОВЕ ЗВІЛЬНЕННЯ
АКТИВНИХ ЧЛЕНІВ АНТИРАДЯНСЬКИХ ПАРТІЙ ПРИ СКОРОЧЕННІ ШТАТІВ
РАДЯНСЬКИХ УСТАНОВ¹¹**

16 січня 1922 р.*

Ввиду сокращения штата во всех Советских учреждениях Республики всем органам Ч.К. предлагается первое договориться исполкомами Компартиями зпт чтобы перед сокращением штата первую очередь увольнение были подведены активные члены антисоветских партий зпт как по списку комячейки зпт так по списку органов ЧК тчк Второе на всех таких уволенных обязаны составить квчк отдельной системы квчк списки копии таковых надлежит выслать Губчека по каждой партии отдельно местожительства переезда уволенных таким образом членах антисоветских партий надлежит сообщать

соответствующему органу ЧК тчк Четвертое под личную ответственность Начальников обязаны принять все меры тому зпт чтобы проведение настоящей меры оставалось полной секретности тчк

№ 1163/с 27/ХІІ 21 года Зампредгубчека МОЗДРЕВИЧ
Начэкономотдела МАНУИЛОВ

ДАСО.–Ф.Р–1731, оп.2, спр.3.–Арк.13. Засвідчена копія.

* Дата передачі телеграми з повітбюро до повітвиконкому.

№ 10

З ДИРЕКТИВИ ЧЕРНІГІВСЬКОЇ ГУБЕРНСЬКОЇ КОМІСІЇ ПО ВИЛУЧЕННЮ ЦІННОСТЕЙ ІЗ ЦЕРКОВ

27 березня 1922 р.*

Согласно распоряжению особой комиссии Совнаркома на основании декрета ВЦИКа и ЦЕКА Помголод, подтвержденных Ц.К. К.П.(б)У и Совнаркомом У.С.С.Р., организована особая Губернская Комиссия по изъятию и сосредоточению ценностей под председательством Представителя особкома, Совнаркома, завгубфинотделом – тов. БЕНЧИНА и членов губвоенкома тов. ВАЛЬШЕВА и предгубчека тов. ЦИГЛИСА, которая уже приступила к работе.

В уездах должны быть немедленно организованы аналогичные подкомиссии под председательством Уполномоченного Уисполкома и Упаркома и членов: Завуфинотделом, Увоенкома, Завполитбюро /или Уполномоченного Г.Ч.К., где Политбюро не имеется/, Завунаобразом и председателя Укопомголод.

Работа комиссий должна быть направлена в трех направлениях:

1) Немедленно посредством фактического осмотра комиссией хранилищ всех административных и карательных органов все ценности (золото, серебро и проч.) должны быть сданы в кладовую Уфинотдела.

Последний под страхом предания суду ревтрибунала, как за преступление по должности, в 3-х дневный срок, направляет все без исключения ценности, находящиеся у него, в Губфинотдел.

2) Приступить к изъятию ценностей из церковных зданий (церквей, монастырей, синагог и проч.) согласно прилагаемой инструкции Цека Помголод.

Пред фактическим изъятием ценностей из церковных зданий следует провести широкую агиткампанию как среди профсоюзов, так и среди верующих, посредством устройства митингов, собраний и проч. на предмет вынесения соответствующих резолюций. Также не мешает привлечь (если удастся) духовенство для воззвания к верующим о сдаче церковных ценностей на помощь голодающим.

[...] **

При исполнении п. 2 обязательно присутствие уюста.

Получение подтвердить.

ДАСО.–Ф.Р–1731, оп.2, спр.3.–Арк.30. Засвідчена копія.

* Дата вхідної реєстрації документа.

** Опушено текст (п. 3) про порядок обліку, схоронення й транспортування цінностей.

№ 11

ЗВЕДЕНІ ДАНІ ПРО КІЛЬКІСТЬ ОСІБ КОНОТОПСЬКОГО ПОВІТУ, ЯКИХ
ПОЗБАВЛЕНО ВИБОРЧИХ ПРАВ¹²

1922 р.*

№ пп	Волості і населені пункти	Всього	В т.ч. за мотивами			
			Службовці царської Росії і білих армій	Куркулі	Торговці	Священнослужителі
1	Конотопська (Підлипне, Совинка, Кузьки, Сахни, Гути, Сарнавщина, Жолдаки, Бондарі, Хижки, Соснівка, Вирівка, Шаповалівка).	405	164	92	15	17
2	Сем'янівська (Гамаліївка, Дубов'язівка, Сем'янівка, Весело-Сем'янівка).	67	11	8	4	1
3	Попівська (Попівка).	74	27	13	4	4
4	Карабутівська (Юрівка, Нехаївка, Полтавка, Михайло-Ганнівка, Гирявка, Фесівка).	118	40	19	6	8
5	Кошарська (Кошари).	22	7	3	7	
6	Велико-Самбірська (Великий Самбір, Саранівка, Малий Самбір, х. Попівський).	119	9	6	4	5
7	Курилівська (Курилівка, Шпотівка, х. Воскресенський).	19	13	5	—	—
Разом		824	271	146	40	38

ДАСО.—Ф.Р.—4611, оп.1: спр. 414.—Арк.36-39,41,43;
спр. 415.—Арк.47-50,83,89,119-122,125,129.

* Датується за змістом архівної справи.

№ 12

З ДОПОВІДІ КОНОТОПСЬКОГО ОКРВІДДІЛУ ДПУ УСРР ДО ОКРПАРКОМУ ПРО
ПОЛІТИЧНИЙ СТАН ОКРУГУ¹³

3 грудня 1928 р.

[...]*

АНТИСОВЕТСКИЕ ГРУППИРОВКИ И ЛИЦА

В связи с нашими экономическими трудностями Укр. К-Р элемент в частности члены Украин. политпартий оживили свою активность. Заметно усилилась антисоветская агитация и распространение прокламаций (с. Фесевка Октябрьского р-на). В этом селе в конце сентября на церкви в воскресенье утром была вывешена писанная от руки прокламация довольно содержательного изложения и очевидно переписанная из печатной, которые распространяются из-за границы. Характер прокламации явно антисоветский, направленный против политики Соввласти и Компартии, с шовинистическим Украинско-крестьянским уклоном. Аналогичные прокламации были разбросаны и по селу Михайло-Анновке того же района.

Одновременно начинает оживляться деятельность сионистических** правых организаций, так называемых ПРАВЫЙ ГЕХОЛУЦ И СТП.

Последнее время появилась распространяемая ими сионистическая нелегальная, в антисоветском духе литература. Означенным элементом больше всего поражен Конотоп, где охвачены почти все кустари.

Деятельность религиозных группировок: пораженность Округа Тихоновским старославянским течением, насчитывающем около 166 общин. Синодальных около 32, украинских 36, 14 общин баптистов, 14 общины Еванг. Христиан и 1 община Адвентистов.

Заметно, что реакционно-настроенные церковные элементы в связи с экономическими трудностями усиленно ведут агитацию против разложения церкви, убеждая тем, что скоро будет война и перемена власти.

Украинские попы особо подчеркивают и надеются на успех [...] в отделении Украины – Самостийной [...].

Украинско-шовинистические элементы среди учительства продолжают к украинизации относиться скептически и называя ее „узкой”, в своей среде говоря, что надо использовать таковую путем популяризации старой романтической литературы и таким образом коммунисты сами не заметят как массы будут воспитываться в духе национальном.

В целях порализации*** деятельности антисов. элемента помимо оперативных действий – Окротделом выслано в этом году два сиониста, было предоставлено больше, но они отказались от своей работы и высланы не были. Попов выслано один, Укр. шовинистического элемента семь, помещиков один за исключением преданных суду.

ДАСО.–Ф.П–404, оп.1, спр.558.–Арк.66. Оригінал.

* Тут і далі опущено текст про політичні настрої робітників і селян, про боротьбу з бандитизмом.

** Так у документі.

*** Так у документі.

№ 13

ЗВЕДЕНІ ВІДОМОСТІ ПРО МЕШКАНЦІВ М. СУМИ, ЯКИХ ПОЗБАВЛЕНО ВИБОРЧИХ ПРАВ¹⁴

1927 р.*

За мотивами.

Офіцери	– 69 осіб
Поліцейські та жандарми.	– 26
Поміщики.	– 13
Реакційне духовенство.	– 3
Церковнослужителі, в тому числі адміністративно вислані.	– 48
Перебіжчики.	– 33
Торговці.	– 682
Торговці та власники пром. підприємств, які використовують найману працю	– 380
За вироками народних судів.	– 55
Разом	– 1309

ДАСО.–Ф.Р–6, оп.2, спр.41.–Арк.42–62. Машинопис.

1928 р.

За мотивами.

Торговці, члени їх сімей та особи з нетрудовими доходами	– 833 особи
Церковнослужителі	– 41
Особи, що використовують найману працю (експлуататори)	– 34
Особи, що знаходяться на особливому обліку (білогвардійці тощо)	– 27
Колишні управлінці, жандарми	– 15
Інші	– 90
Разом.	– 1040

Вік „позбавленців”.

До 20 років	– 34 особи	50-59 років	– 139 осіб
20-29	– 223	60 і більше	– 89
30-39	– 275	Відомості відсутні	– 45
40-49	– 235		
Разом	– 1040		

ДАСО.–Ф.Р–6, оп.2, спр.46а.–Арк.1–49. Машинопис.

* Датування – за змістом архівних справ.

ЗІ ЗВЕДЕНОЇ ТАБЛИЦІ ОБЛІКУ РОБОТИ СУМСЬКОГО ОКРВІДІЛІ ДПУ УСРР
ЗА 1928 РІК*

Движение	УЧЕТ ПОЛИТНЕБЛАГОНАД. ЭЛЕМЕНТА									Привлечено по делам следствия и дознания			Подвергнуто админ. высылке	
	Состояло	Прибыло	Убыло	Состоит	ИЗ НИХ					Массовая	С арест.	Без ареста		
					Актив	Пассив	Выясняемые	Легалисты	Разыскиваемые					
Окраски учёта ¹⁵	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	
ПО ЛИНИИ СО	Меньшевики	26	13	8	31	1	6	6	17	1	—			
	Анархисты	7	3	2	8	1	4	2	1	—				
	Левые С. - Р.	8	—	3	5	—	1	—	3	1	—			
	Правые С. - Р.	29	5	3	31	—	4	2	25	—	—			
	Левые сионисты	28	—	3	25	1	9	—	15	—	—			
	Правые сионисты . . .	2	1	—	3	—	3	—	—	—	—			
	ЕКРП и ЕКРСМ	7	—	—	7	—	1	—	6	—	—			
	ПНС(К.Д.)и трудови- ки	6	—	2	4	1	3		—	—	—			
	Бывшие коммунисты	1	33	11	23	14	9	—	—	—	—			
	Укр. К. Р. и парт. . . .	25	8	17	16	7	2	—	7	—	—	1	—	—
	Русск. общест.	19	56	15	60	31	29	—	—	—	—			
	Духов. и сектанство .	17	23	1	39	39	—	—	—	—	—	—		
	Провок. охр. жанд. . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	
	Прочие	—	36	5	31	5	26	—	—	—	—	22	1	1
ИТОГО	175	178	70	283	100	97	10	74	2	—	23	3	1	

Продовження зведеної таблиці...

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
ПО ЛІНІИ КРО	К – Р Украинская . . .	43	3	5	41	11	27			3				
	К – Р. белая	109	24	14	119	86	30			3		3	2	
	Шпионаж польский . .	11	2	6	7	4	3					2	–	
	Шпионаж прочий . . .	–	1		1		1					2	–	
	Диверсия	–	5		5	5								
	Полит. бандитизм . . .	–	31		31		31					–	–	
	Угол. бандитизм											8	8	
	Инколонии	–	32	7	25	7	18							
	Нел. пер. гран.											1	1	
	Прочие											1	2	
	ИТОГО	163	98	32	229	113	110			6		17	13	
ПО ЛІНІИ ИНФО	Крест. союзы	–	56		56	56								
	Б. с мер. соввл. на селе	–	93	3	90	90					11	4	7	
	Бузотеры	–	4		4	4					–	1		
	Террор и политхулиг.	–	2		2	2					–	3		
	Злостн. агитация	–	22	1	21	21					3	1		
	Б – Н. элемент	–	2		2	2								
	Сл. должностные	–	8	1	7	7					1	–		
	Прочие	–	21		21	21					1	–		
	ИТОГО	–	208	5	203	203					16	9	7	
ПО ЛІНІИ ЭКУ	Эконом. шп. и К – Р . .	–	15	1	14	14					1	–		
	Аварии	–	–	–	–									
	Служ. – должн. прест.	–	21	2	19	19					45	31		
	Хищения	–	–	–	–						3	–		
	Спекул. и ажиот.	–	–	–	–						81	11		
	Фальшивом.	–	5	5	–						3	4	5	

МОВОЮ ДОКУМЕНТІВ

Закінчення зведеної таблиці...

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Спекул. валютой	–	23	1	22	18	4					1	1	
Прочие	–	11	1	10	8	2					15	3	
ИТОГО	–	75	10	65	59	6					149	50	5
УПО контрабанда	6	5	3	8	3	5							
ОПК служ. должн.										1	–		
АОУ служ. должн.											–	1	–
Перебежчики	10	7	6	11					11				
Адм. высланные	45	61	62	44					44				
Прочие										–	1	–	5
Мил. воры. рецидив.													34
ВСЕГО ¹⁶	399	632	188	843	478	218	10	74	8	55	206	77	52

ДА СБУ.–Ф. 42,спр.3.–Арк. 49. Оригінал.

* Дата і автори складання таблиці у документі не вказані.

№ 15

ВІДОМОСТІ ПРО СКЛАД ПОЛІТИЧНО НЕБЛАГОНАДІЙНОГО ЕЛЕМЕНТУ НА
ЗАЛІЗНИЧНІЙ СТАНЦІІ КОНОТОП¹⁷

6 лютого 1929 р.*

№ № п/п	Наименование службы	Распределение по группам (чел.)							ВСЕГО
		Монархисты /сюда входят б. жандармы, полицейские, охранники/.	Бывшие белые офицеры и офицеры старой армии.	Антисоветский элемент, суд и привлекавш. за антисоветскую деятельность, враждебно настроен. к Сов. вл.	Петлюровцы, гайдамаки и т.п.	Эс-эры.	Меньшевики.	Судившиеся за уголовн. преступления.	
1.	Конотопск.Гл.Мастерск.	5	2	6	4	18	33	7	75
2.	Д Е П О – Конотоп	5	4	9	2	1	3	6	30
3.	Отдел. Эксплуатации	13	7	18	13	2	1	24	78
4.	Отдел. Связи и Электр. . . .	2	–	14	1	–	1	1	19
5.	Отдел Пути	7	9	9	3	4	–	8	40
6.	Конотопский Гл. Мага- зин	4	2	4	–	–	–	2	12
7.	Врачебная	–	–	6	–	1	–	–	8
8.	Просвещение	–	3	1	1	1	1	–	7
9.	Район ОХРАНЫ	1	8	–	–	–	–	2	11
10.	У Ч К	–	1	–	–	–	–	1	2
11.	Т П О	–	–	2	–	–	–	1	3
	И Т О Г О	37	37	69	24	27	39	52	285

Пом. Уполномоченного ОДТО ОГПУ – Конотоп [підпис] /Давыденко/

ДАСО.–Ф.П–404,оп.1,спр.685.–Арк.20. Оригінал.

* Дата супровідного листа.

№ 16

ЗВЕДЕНІ ВІДОМОСТІ ПРО ОСІБ, ЩО СКОМПРОМЕТУВАЛИ СЕБЕ НА РОБОТІ В СПОЖИВЧІЙ, СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІЙ ТА КРЕДИТНІЙ КООПЕРАЦІЇ ГЛУХІВСЬКОГО ОКРУГУ¹⁸

13 березня 1929 р.*

№ пп	Райони ¹⁹	Всього працівн., що скомпрометували себе	Ознаки компрометації				
			Зв'язок з куркул., приватн., священниками	Анти-радянські настрої	Викривлення класової лінії	Колишні торговці, служб. царської влади і білих армій	Інші
1.	Глухівський	7	1	1	1		4
2.	Есманський	20	7		3		10
3.	Путивльський	30	13	6		3	8
4.	Середино – Будський	8	1			5	2
5.	Хильчицький	16	4	5		1	6
6.	Шосткинський	4	2			2	
7.	Ямпільський	15	5				10
8.	Ярославецький	15	3	1			11
Разом		115	36	13	4	11	51

ДАСО.–Ф.П.–221, оп.1, спр.453.–Арк.34-43.

* Дагується за супровідним листом Глухівського окрвдділу ДПУ до окрпаркому.

№ 17

З ПРОТОКОЛУ ЗАСІДАННЯ СУМСЬКОЇ ОКРУЖНОЇ КОМІСІЇ ЧИСТКИ РАДАПАРАТУ ПРО НАСЛІДКИ ЧИСТКИ У ВИРІВСЬКОМУ РАЙОНІ

20 серпня 1929 р.

СЛУХАЛИ:*

ДоповідьVirivської районної комісії чистки радапарату про наслідки чистки в районі²⁰.

УХВАЛИЛИ:**

1) Постанови комісії, за якими ухвалено вважати перевіреними осіб перелічених у спискові що до цього додається – затвердити²¹.

2) Постанову комісії за якою ухвалено вичистити за I кат. рахівника РВКу ТКАЧЕНКА М. І. баптиста що судився за відмовлення брати зброю що під час роботи вербує членів до секти, під час зборів по хлібозаготівлях – збирав збори секти щоб не пропустити на збори по хлібозаготівлі членів секти – затвердити.

3) Вичистити за II кат. техсекретаря РВКу ГАМАЛІЯ З.М. сина кулака що служив у війську Центральної Ради зараз має зв'язок з кулаками допомагає їм в заходах про

зменшення податку, як завтрудстолом на роботи направляє без додержання клясового принципів та черги.

6) ***Постанову комісії за якою ухвалено вичистити за I кат. конторщика Вирівського с.-г. кредит т-ва ДЕМ'ЯНЕНКО С. О. за агітацію серед селян щоб розбирали паї в кооперації відмінити і вичистити за II кат.

8) Постанову комісії за якою ухвалено вважати перевіченим і винести сувору догану з попередженням конторщику Ліс. склепу Вирівського с.-г. т-ва ШКОЛЬНИКУ А. С. кулаку що фіктивно розділився з батьком щоб зменшити оподаткування відмовлявся брати участь у хлібозаготівлях – відмінити й вичистити його за II кат.

29) Постанову комісії за якою ухвалено вичистити за II кат. секретаря Улянівської сільради САВЕНКО М. С. кулак що позбавляється виборчих прав за вживання найманної праці – відмінити й вичистити за I кат.

55) Вичистити за II кат. Голову Червоно-Веселянської Сільради АНДРУСЕНКО М. І. що позбавляється виборчих прав за торгівлю скотом гальмував землеустрій.

63) Вичистити за II кат. з передачею до слідчих органів справи про переслідування Сількора Голову Ганнівської Земгромади КУЛАКА З. Г. за вороже ставлення до позики індустріалізації та переслідування Сількора.

Констатувати що апарат установ і організацій Вирівського району в цілому здоровий і відповідає завданням що стоять перед ним.

ГОЛОВА
СЕКРЕТАР [підпис нерозбірливий]

ДАСО.–Ф.Р–32, оп.2,спр.29.–Арк.85–89. Копія.

* Опушено прізвища 11 посадових осіб, які були присутні на засіданні.

** Стилiстику та орфографію документа збережено.

*** Опушено п.п. 4,5,7,9-28,30-54,56-62.

№ 18

**ПОВІДОМЛЕННЯ КОНОТОПСЬКОГО ОКРВІДДІЛУ ДПУ УСРР ДО ОКРУЖНОЇ КОМІСІЇ
ПО ЧИСТЦІ РАДАПАРАТУ ПРО НЕДОЦІЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ НА РОБОТІ
ОКРЕМИХ ВЧИТЕЛІВ²²**

8 січня 1930 р.

Округовий відділ повідомляє, що вчителі ПЛАВИНСЬКИЙ, БОГДАНЬКО, ЛЕВЧЕНКО, РУСАКОВ та КОЛЕНКО належали до нелегальної Українсько-національної групівці, але активної участі в останньої не приймали, а тому й були звільнені з під варті.

На нашу думку вищезгаданих учителів, як українських шовіністів, використовувати на посади вчителів недоцільно.

НАЧОКРВІДДІЛУ ДПУ /АЛЬОШИН/

НАЧ I ВІДДІЛУ /ЗАЧЕПА/.*

ДАСО.–Ф.П–405, оп.2,спр.399.–Арк. 101. Засвідчена копія.

* Підписи відсутні.

З ПОЯСНОВАЛЬНОЇ ЗАПИСКИ ЗАСТУПНИКА ГОЛОВИ ГУХІВСЬКОГО ОКРУЖНОГО СУДУ ВАЛЕНТИНОВА ДО ІНСТРУКТОРА ЦК КП(б)У ВОЛКОВА

*Січень 1930 р.**

Прочитав акты и выводы комиссии по обследованию Округного Суда считаю своей обязанностью дать следующее объяснение. К сожалению у меня нет под рукой ни акта, ни выводов и эту записку пишу по неполным своим заметкам и по памяти. Многое из того, что в материалах комиссии имеется, отмечено верно, многое не отвечает действительности.

1/ Верно, конечно, что из четырехсот с чем-то подсудимых (436) прошедших перед судом в качестве обвиняемых, всего 53 кулака, остальные середняки, бедняки, рабочие и служащие. Кулаки составляют 11% всего количества подсудимых. Между прочим по правильным подсчетам будет 15,8% (кулаки – нетрудящийся элемент).

Дело в том, что эти дела мы получили от Прокуратуры и их судили. Анализ подсудимых был нами сделан уже к концу года. Следовало бы этот анализ сделать ранее и сигнализировать куда следует про то, что под суд попадает почему-то бедняк, середняк и рабочий, а кулак избегает репрессий, несмотря на сильно развернутую классовую борьбу. Несвоевременный анализ и сигнализация – это наша ошибка, которую признаю.

2/ В акте указано, что кассационная инстанция Округного Суда систематически смягчала приговоры Нарсудов.

Что систематически смягчала – это верно, как верно и то, что по некоторым делам допущены ошибочные смягчения. Причин несколько: а) имеем строжайшее распоряжение НКЮ о том, чтобы до конца года лишения свободы заменить принудительными работами. Глуховский Допр рассчитан на 70 человек заключенных, а в нем содержится 600 – 650 человек. Неоднократно я лично был вызван б. Секретарем ОПК т. Андрюхиным и получал строжайшие директивы пересмотреть количество арестованных, ибо положение Допра катастрофическое (отсутствие соответствующего количества пищи и скученность заключенных способно вызвать и беспорядки и болезни). Некоторые Нарсуды особенно из б. работников Милиции ни с какими циркулярами не считались и сажали в Допр всех. Они за это получали выговоры и только в последнее время начали с этим считаться и то не все еще. [...]**

Записку пишу по русски вследствие того, что акт и выводы написаны на русском языке.
С коммунистическим приветом.***

ДАСО.–Ф.П–221, оп.1, спр.611.–Арк.2,3. Копія.

* Датується за змістом архівної справи.

** Опущено текст про пом'якшення вироків, боротьбу з бандитизмом, затягування розгляду справ, ревізію дільниць нарсуду (п. п. 3-8).

*** Документ не підписаний його автором.

№ 20

ЛИСТ НАЧАЛЬНИКА КОНОТОПСЬКОГО ОКРВІДДІЛУ ДПУ УСРР ДО БУРИНСЬКОГО РАЙПАРКОМУ ПРО НЕЗАКОННІ АРЕШТИ СЕЛЯН²³

23 лютого 1930 р.

По имеющимся у меня сведениям в Бурынском районе, несмотря на категорическое запрещение ОПК, до сих пор производятся аресты, даже и бедняков уполномоченными РВКа и Сельсоветами без предварительного согласования с представителями ОО [окрвiддiл] ГПУ.

В частности такие случаи за последние дни были в с. Дьяковка, когда Сельсоветом и Упол. РИКа 19/П-30 г. были арестованы 3 бедняка за то, что последние подали заявление о выступлении из СОЗа, каковые уполномоченным ОО ГПУ были немедленно освобождены.

Несмотря на это 20/П-30 г. была арестована еще одна беднячка, муж которой подал заявление о выступлении из СОЗа (освобожден от с-х налога) и поскольку он болен – была арестована его жена, кормящая грудного ребенка.

Прошу Секретаря Бурынского РПКа принять самые решительные меры к прекращению подобных явлений, искривляющих линию Партии.

Одновременно мною дано распоряжение Уполномоченному Окротдела ГПУ тов. РЕМОВУ о расследовании незаконных арестов в селе Дьяковка и о привлечении к ответственности виновных.

НАЧ ОКРОТДЕЛА ГПУ: [підпис] / АЛЕШИН /

ДАСО.–Ф. П-404, оп.1, спр.787.–Арк.7. Оригінал.

№ 21

ПОВІДОМЛЕННЯ КОНОТОПСЬКОГО ОКРВІДДІЛУ ДПУ УСРР ДО ОКРПАРКОМУ ПРО ФАКТИ ВИКРИВЛЕННЯ КЛАСОВОЇ ЛІНІЇ В С. В-САМБУР ЖОВТНЕВОГО РАЙОНУ²⁴

2 березня 1930 р.

По имеющимся в Окротделе ГПУ сведениям в работе местных властей с. В-Самбур Октябрьского района имеет место целый ряд недочетов в работе и фактов искривления классовой линии, отражающихся как на ходе коллективизации, так и настроении селян:

1. Вследствие слабой организации бедняцкой части села имеет место прорыв в работе по коллективизации. Из 1040 хозяйств записалось в СОЗ немного более 100 хозяйств. Таковая цифра вследствие незакрепления ее надлежащим образом может в ближайшее время уменьшиться. В целях форсирования записи в СОЗ самих членов сельсовета, пленумом сельсовета было принято постановление: в 24 часа вступить тем, кто еще не вступил в СОЗ, в противном случае вывести таких членов из состава сельсовета. В настоящее время 9 членов сельсовета исключены из такового, занесены на „чёрную доску”, объявлены под бойкотом и вынесено постановление о привлечении их к ответственности. „Чёрная доска” исключенных была помещена у сельсовета и служит почвой для агитации кулачества среди селян о применении принудительных мер к записи в СОЗ, в чем обрабатываются особенно крестьянки и исключенные из сельсовета. Все исключенные – бедняки и середняки.

2. На состоявшемся собрании переменников 6-й батареи в с. В-Самбур I/III-30 года, на котором присутствовал комиссар артполка и уполномоченный ГПУ при артполку, и на котором переменниками были поданы заявления: 4 заявления о том, что при выкачке

оружия этими днями из села они по ложным доносам вызывались в числе других в сельбуд и избивались рабочей бригадой в присутствии агента розыска, работника ГПУ и председельсовета. Со стороны потерпевших было заявлено, что они не реагировали на такое поведение лишь потому, что считали, как и другие, что началась вторая революция, возвращение к военному коммунизму и что это в порядке вещей теперь на селе. Между прочим, на почве слухов об избииении крестьян во время выкачки оружия, кулачеством распространялось, что в СОЗ-ах будут бить еще больше, а также, что обязанности рабочей бригады сводятся к избииению и озлоблению крестьянства.

Помимо этого выступления на пленуме сельсовета уполномоченного РИК-а Безверхнего и других членов сельсовета о том, что В-Самбур должен быть исключен из комплектования полка и переменники должны сдать свои воинские книжки. А если они не вступят в СОЗ, у них создается мнение, что они больше не переменники и что приезд комиссара полка сопряжен с их арестом после того, как они голосовали против резолюции, предложенной командиром батареи о их вступлении в СОЗ и помощи местным властям в работе по посевкампании.

Усматривая компрометацию местных властей и рабочей бригады, искажение директив и указаний по массовой коллективизации, обострение взаимоотношений с населением, отдел ГПУ, информируя Вас об изложенном, полагает необходимым принятие Вами мер по с. В-Самбур, для чего целесообразно было бы для детального выяснения фактов искривления классовой линии – назначение специальной комиссии с нашим представителем для выяснения обстановки на месте, в с. В-Самбур.

Нач.окротдела ГПУ	[підпис]	/АЛЕШИН/
Нач. ИНФО	[підпис]	/ФЕДЕНЮК/
Уполномоченный	[підпис]	/ЯКУБСОН/

ДАСО.–Ф.П–404, оп.1, спр.787.–Арк.9. Оригінал.

№ 22

**3 ПОСТАНОВИ ПРЕЗИДІ ХАРКІВСЬКОГО ОКРВИКОНКОМУ ПРО ВИКРИВЛЕННЯ
ГЕНЕРАЛЬНОЇ ЛІНІ ПАРТІЇ У КИРИКІВСЬКОМУ РАЙОНІ ²⁵**

8 березня 1930 р.

...*Успіх колективізації полягає в тому, що вона провадиться на основах добровільності при попередній широкій пояснювальній роботі серед працюючих мас та забезпеченні широкої активності батрацько-бідняцьких та середняцьких мас села.

Масова колективізація, на базі якої провадиться ліквідація глитаїні як класу, проходить в умовах жорсткої класової боротьби. Куркуль намагається використовувати кожен нашу помилку, кожний недолік в своїх корисних цілях для підриву колективізації та заходів партії й Радвлди. За цих умов завдання закріплення досягнених успіхів, завдання мобілізації батрацько-бідняцьких та середняцьких мас проти куркуля, чітке проведення лінії партії та Радвлди в колгоспівському русі набуває виключного значення.

В питаннях колективізації, ліквідації куркульства як класу, підготовки до весняного засіву, крім чітких постанов та директив партії, Окрвиконком зі свого боку давав відповідні вказівки районним виконавчим комітетам, попереджаючи їх про те, щоб колективізація не підмінювалася б „голим адмініструванням”, а проводилась шляхом поглибленої пояснювальної роботи серед батрацько-бідняцьких та середняцьких мас населення, щоб

колективи організовувалися виключно на добровільних засадах за згодою окремо кожного батрака, бідняка та середняка, щоб розкуркуленням не було зачіплено середняка, щоб при усупільненні насінневих фондів ураховувалися персональні можливості.

Незважаючи на цілком чіткі та ясні директиви, що їх дав Окрвиконком, уся практика роботи Кириківського РВКу різко розбігалась з директивами Окрвиконкому та об'єктивно була глибоко ворожою до лінії партії й Радянської влади, по суті являла з себе якнайскравіший вираз правоопортуністичного ухилу.

В Кириківському районі замість поглибленої роботи по колективізації та організаційного закріплення колективного руху провадилися здебільшого адміністративні заходи; були випадки переслідування бідняків та середняків, які виступали на зборах проти колективізації, були випадки, коли до списків куркулів, що їх треба розкуркулити, заносилися середняки; при усупільненні насінних фондів давалися збільшені, завідомо невірні цифри; провадилися труси, штрафувалося бідняків та середняків; у збиранні паїв для кооперації було викривлення класової лінії, вимагалося, щоб вносила паї біднота, яка належала кооперуванню за рахунок фонду бідноти.

Такі викривлення безумовно викликали незадоволення бідняцько-середняцьких мас, що було на руку куркульству, яке з цього користувалося в своїх цілях...

Заст. голови Харківського окружного виконавчого комітету Сидоров
За секретаря Харківського окружного виконавчого комітету,
чл.президії ОВКу Фіонічев

Оригіналові відповідає:
Тех. секретар президії ОВКу Овсюков

Боротьба трудящих Харківщини за побудову фундаменту соціалістичної економіки 1926–1932.
Збірник документів і матеріалів. – Х., 1959. – С. 391, 392.

* Крапки у тексті документа.

№ 23

**ДОПОВІДНА ЗАПИСКА УПОВНОВАЖЕНОГО ХАРКІВСЬКОГО ОКРВІДДІЛУ ДПУ
УСРР ПО ВЕЛИКОПИСАРІВСЬКОМУ РАЙОНУ ПРО ЗАВОРУШЕННЯ В С. ВІЛЬНЕ**²⁶

16 березня 1930 р.

НАЧАЛЬНИКУ ХАРЬКОВСКОГО ОКРОТДЕЛА ГПУ.

Докладная записка.

О волнениях в селе Вольном Б. Писаревского района.

15-го февраля 1930 года в с. Вольном на улице Расхватовке агрономом-коллективистом ПИЛИПЦЕМ было созвано участковое собрание улицы для решения вопросов о засыпке в общественный амбар посевного материала.

Присутствовавшие на собрании крестьяне заявили, что ссыпать в общественный амбар посевной материал они не имеют желания и предложили ПИЛИПЦУ немедленно убраться с улицы. Одновременно со стороны толпы раздались по адресу ПИЛИПЦА различные угрозы и в него начали бросать палками.

Попытки уговорить толпу ни к чему не привели и ПИЛИПЕЦ принужден был под дождем бросаемых ему вдогонку палок уйти из хутора.

18-го февраля на улицу Расхватовку приехал Пред. РИКА тов. ПРОСЬКО и уполномоченный ОПК тов. КАЙДАНОВ для того, чтобы ознакомиться с ходом работ по засыпке посевного материала. Когда они въехали на улицу, то их окружила толпа людей и начала кричать: „ГОНИ ИХ И БЕЙ”.

Поговорив с толпой около получаса и не добившись никакого результата, ПРОСЬКО и уполномоченный ОПК тов. КАЙДАНОВ начали выезжать с Расхватовки. Толпа погналась вслед за ними и бросала в них палками и камнями.

20-го февраля на Расхватовку приехали уполномоченные Окрисполкома тов. ЩИТ и ДОБРЕНКО с целью провести там собрание членов сельсовета и членов КНС.

Их окружила собравшаяся моментально после их приезда толпа и предложила немедленно покинуть хутор. Некоторыми крестьянами ЩИТУ и ДОБРЕНКО были нанесены побои.

ЩИТУ и ДОБРЕНКО едва удалось уйти от рассвирепевшей толпы.

После описанного случая крестьянами улицы Расхватовки были вокруг хутора выставлены пикеты, которые не пускали в хутор ни районных, ни сельских представителей власти.

Для прекращения создавшегося на хуторе Расхватовке положения мною решено было произвести там операцию по изъятию бузотеров, для чего 22-го февраля, мною для изъятия трех человек на хутор Расхватовку был командирован сотрудник тов. ИЩЕНКО, начраймилиции и восемь милиционеров.

По приезду оперативной группы в хутор Расхватовку и аресту двух бузотеров, на улицу сбежалась толпа в количестве около трехсот человек, вооруженных вилами кольями и другими предметами и с криком „БЕЙ ИХ” сделала попытку освободить арестованных.

Попытки начальника раймилиции уговорить толпу разойтись ни к чему не привели, и толпа, окружив подводы с арестованными и милиционерами, не давала возможности двинуться им.

Для того, чтобы очистить дорогу, милиционеры должны были произвести залп из винтовок вверх. Таким образом удалось очистить дорогу и вывезти арестованных.

Толпа отряд милиции преследовала около версты, все время крича: „БЕЙ, БЕЙ ИХ”.

В течение 23, 24 и 25-го февраля хутор Расхватовка был окружен пикетами, которые не давали возможности представителям власти пробраться в хутор.

26-го февраля пикеты были сняты и хутор начал жить нормальной жизнью. Успокоение достигнуто тем, что было отдано распоряжение о прекращении сыпки посевного материала.

До 8-го Марта в селе Вольном было наружно спокойно.

8-го Марта вечером в помещении школы села Вольного было созвано общее женское собрание, посвященное Международному женскому дню.

Во время доклада, по сути повестки дня, из толпы раздавались крики: „БРОСЬ ГОВОРИТЬ ОБ ЭТОМ, А ЛУЧШЕ ОТДАЙ ЗЕРНО”, и в конце концов толпа сделала попытку потушить лампу и избить уполномоченных, проводивших собрание.

Собрание после этого было закрыто, но толпа не уходила, а потом, выйдя на улицу, направилась к кооперативной лавке и с криком „отдай зерно” приступили к разгрому кооперации.

В результате погрома в конторе кооперации были выбиты окна.

Растащить зерно не удалось потому, что толпе не удалось взломать двери склада, где хранилось зерно.

9-го марта в с. Вольном производилась продажа с торгов за неуплату налогов имущества кулака ИЛЬИНА Дмитрия и ИЛЬИНОЙ Харитины.

Этими кулаками была собрана толпа крестьян и крестьянок, и последняя была направлена на двух батрачек, купивших с торгов сундук ИЛЬИНА.

У батрачек уничтожили купленные вещи, самих батрачек облили холодной водой и пытались устроить над ними самосуд, но благодаря вмешательству местных активистов, батрачек удалось спасти от толпы.

16-го марта группой местных кулаков на улице Горке была устроена попытка организовать толпу и направить ее на разбор посевного материала.

Агентурным путем установлено, что виновниками и главными подстрекателями описанных волынок в с. Вольном являются местные кулаки, предназначенные к раскулачиванию. Кулаки, используя религиозные предрассудки и вообще низкий культурный уровень жителей с. Вольного, соответствующей агитацией восстанавливают ее против соввласти и ее мероприятий.

УПОЛНОМОЧЕННЫЙ ХОО ГПУ ПО
Б. ПИСАРЕВСКОМУ Р-НУ /ОРЛОВ/*

16-го марта 1930 года.

Б. Писаревка.

ДАСО.-Ф.Р-7641, оп.3, спр.536.-Арк.81,82. Копія.

* Підпис уповноваженого Орлова відсутній.

№ 24

**ПОВІДОМЛЕННЯ КОНОТОПСЬКОГО ОКРВІДДІЛУ ДПУ УСРР ДО ОКРПАРКОМУ ПРО
ВИСТУП СЕЛЯН С. ОЛЕКСАНДРІВКА БУРИНСЬКОГО РАЙОНУ²⁷**

9 квітня 1930 р.*

**СЕКРЕТНОЙ ЗАПИСКОЙ ПО ПРЯМОМУ ПРОВОДУ
НАЧ СОУ и ИНФО ГПУ УССР**

Харьков

Дополнение почто-телеграмме от 8/4 – сообщая двтчк В селе Александровка в ночь на 9/4 было изъято 14 организаторов и зачинщиков волынки зпт из коих 7 человек было отправлено в Раймилицию тчк По дороге толпа до 800 человек женщин и подростков зпт вооруженных кольями отбили арестованных и привели обратно в село зпт а также требовали освобождения остальных арестованных тчк Опергруппой арестовано 5 человек Коммуны выявивших себя во время волынки нетактично зпт что внесло некоторый перелом и в среду волынящих тчк Некоторые волынящие указывают на произведенные и не выправленные искривления в вопросе обмена земли зпт часть бедняков получила землю покрытую водой тчк На место выехали Нач. Окр отдела ГПУ зпт Секретарь ОПК зпт ПредОкрисполком зпт Пред Окр КК и Окрпрокурор тчк
Врид НАЧОКРОТДЕЛА ГПУ /ЗАЧЕПА/

ПРИНЯЛ: 9/IV -,4” час.

Верно: Упол. II Отд. [підпис нерозбірливий]

ДАСО.-Ф.П-404, оп.1, спр.778.-Арк.40. Засвідчена копія.

* Датується за змістом архівної справи.

№ 25

ЗІ ЗВЕДЕНИХ ВІДОМОСТЕЙ ПРО ГОСПОДАРСТВА СУМСЬКОГО ОКРУГУ, ЯКІ ПІДЛЯГАЮТЬ РОЗКУРКУЛЕННЮ ТА ВИСЕЛЕННЮ²⁸

17 травня 1930 р.

Райони	Призначено господарств *			Затверджено постановами						Надійшло з місць заяв на перегляд постанов
	II кате-горія	III кате-горія	Всього	РВК			ОВК			
				II кате-горія	III кате-горія	Зня-то	II кате-горія	III кате-горія	Зня-то	
Білопільський	20	280	300	101	152	12	29	179	57	54
Боромлянський	10	125	135	21	81	14	13	75	28	45
Вільшанський	23	128	151	77	88	6	42	118	11	27
Вирівський	16	134	150	39	74	–	21	73	19	25
Ворожбянський	12	128	140	28	96	–	18	75	31	12
Жовтневий	19	215	234	32	70	1	16	60	27	22
Краснопільський	28	280	308	46	172	21	32	136	71	55
Лебединський	44	275	319	112	123	4	51	108	80	17
Миропільський	15	190	205	54	142	37	29	103	10	61
Річанський	12	128	140	62	95	34	15	108	1	65
Сумський	23	347	375	52	211	–	39	198	68	47
Тернівський	18	143	161	36	106	16	18	103	26	46
Тростянецький	16	168	184	33	46	48	23	43	37	31
Хотінський	10	126	136	26	89	–	22	80	61	39
Чупахівський	20	142	162	49	89	8	24	89	14	37
Штепівський	25	188	213	35	128	3	22	129	33	23
Юнаківський	25	154	179	72	124	9	[нероз-бірл.]	[нероз-бірл.]	15	24
Разом	341**	3151	3492	875	1886	214**	441	[нероз-бірл.]	74 4	630

ДАСО.–Ф.Р–32, оп.2, спр.30.–Арк.176. Оригінал.

* Опущено дані про кількість сільрад, звідки надійшли пропозиції.

** Так у документі. За підрахунками упорядників підсумок становить 336 замість 341. У цьому ж рядку замість вказаних 214 підсумок за підрахунками становить 213.

№ 26

ВІДОМОСТІ ПРО РОЗКУРКУЛЕННЯ В УЛЯНІВСЬКОМУ РАЙОНІ ²⁹

9 листопада 1930 р.

№ № п. п.	Назви сільрад	Кільк. роzkур к. госп. без весе- лення	Кільк. членів сімей роzkурк. госп.	Розкуркулених і висланих за межі України		Всього розкур- кулено	
				Кільк. госп.	Кільк. членів сімей	Кільк. госп.	Кільк. членів сімей
1.	Тернівська	22	207	5	17	27	224
2.	Ганнівська –колишн. Тернівського р-ну	9	73	1	7	10	80
3.	Дмитрівська	4	51	1	1	5	52
4.	Супрунівська	6	31	–	–	6	31
5.	Черепівська	18	153	1	6	19	159
6.	Жуківська	9	89	5	39	14	128
7.	Городищенська	8	48	2	6	10	54
8.	Сергіївська	1	8	–	–	1	8
9.	Бобрицька	8	54	2	14	10	68
10.	Біликівська	5	31	–	–	5	31
11.	Володимирівська	–	–	–	–	–	–
12.	Миколаївська –кол. Тернівського р-ну	7	33	–	–	7	33
13.	Вирівська	12	58	8	27	20	85
14.	Миколаївська	12	65	1	5	13	70
15.	Улянівська	21	129	3	19	24	148
16.	Ганнівська- Вирівська	1	5	1	3	2	8
17.	Тучненська	13	103	2	12	15	115
18.	Бутовщинська	4	29	1	7	5	36
19.	Коршачинська	10	61	3	24	13	85
20.	Червоно-Веселянська	3	24	–	–	3	24
	Всього	173	1252	36	181	209	1433

Співроб. Спецбюро РВКу [підпис] /Мороз/

№ 27

**ПРОПОЗИЦІЯ ПРОКУРОРА КОНОТОПСЬКОЇ ДІЛЬНИЦІ ЗАХІДНОЇ ЗАЛІЗНИЦІ ДО
ГОЛОВИ СУДТРОЙКИ ПРИ ДПУ УСРР І ПРОКУРОРА ПРО КОНТРРЕВОЛЮЦІЙНИЙ
САБОТАЖ ВЧИТЕЛІВ ЗАЛІЗНИЧНИХ ШКІЛ**

*Між 24 січня і 1 березня 1931 р.**

Сов. секретно.

Считаю необходимым обратить Ваше внимание при рассмотрении дела на следующее:

На ст. Конотоп бала организована Украинская Опорная школа, куда были назначены перечисленные в обвинительном заключении обвиняемые³⁰. Последние под руководством КАМЕНСКОГО и СУЛИЗЫ (ярого петлюровца и члена партии меньшевиков-националистов „УСРРП“) создали группу, которая ставила своей целью воспрепятствовать применению методов учебы и воспитания детей, преподаваемых в советских школах, а именно: пионеротряду вовсе не давали возможность работать и развиваться, преследуя его, школьную кооперацию не допускали, считая, что это развивает тенденцию у детей к воровству. Присылаемых учителей (советских), т. е. не их группировки, выживали, стенгазеты проверялись и если в них были статьи, для них невыгодные, то либо вовсе их снимали или вырезали отдельные заметки, касающиеся СУЛИЗЫ или его приближенных, проведение антирелигиозной работы в школе не допускалось.

Вообще факты, указанные в обвинительном заключении, ясно характеризуют то гнусное кубло, которое создано под руководством петлюровца СУЛИЗЫ. Я хочу кратенько коснуться характеристики обвиняемых. О СУЛИЗЕ я упомянул выше. 2-й член группировки СМОЛОВИК, бывший член партии социал – революционеров, ВАКУЛЕНКО, бывший военный чиновник, все время имел связь со своим братом, ныне арестованным Черниговской опергруппой по делу „ВЕСНЫ“³¹, СОСНИЦКИЙ, бывший нотариус и, конечно, эта кучка думала своей работой задержать школу в своем росте, тянуть ее назад к старой царской системе.

Это дело, договорившись с тов. БРАГИНСКИМ, я направляю в судтройку по тем причинам, что слушать его в показательном порядке в обыкновенном суде не будет эффекта. Особенно еще потому, что дело устарело, преступления относятся к 25-29 годам, а вместе с тем обвиняемыми проходят по делу чуждые элементы, которых необходимо изолировать не только из Конотопа, по условиям Конотопщины, а также из Украины на длительный период.

Дело профшкольцев ст. Конотоп, возникшее в 1930 году, которое этими днями тоже будет представлено на Тройку, подтвердило, что наравне с организацией „ВЕСНА“ некоторые учителя и даже ученики, связанные родственными и другими отношениями с отдельными членами организации, пытались параллельно вредить работе школы – с последующими последствиями по вовлечению все большего количества членов для доведения до конца гнуснейших планов по свержению существующего строя.

Хотя эти дела и не связаны между собой, т. е. не удалось выявить эту связь, однако я считаю, что в настоящий период времени вернее всего это дело пустить в таком порядке, как я его направляю.

С КОМ. ПРИВЕТОМ [підпис] /ЕМЕЛЬЯНОВ/

ДАСО.–Ф.Р–7641,оп.6,спр.888.–Арк.311,312. Оригінал.

* Датується за змістом архівної справи.

**З ВИРОКУ ВИЇЗНОЇ СЕСІЇ НАРОДНОГО СУДУ ГЛУХІВСЬКОГО РАЙОНУ ЩОДО
МЕШКАНЦІВ С. БАРАНІВКА, ЗВИНУВАЧЕНИХ В АНТИРАДЯНСЬКІЙ АГІТАЦІЇ
ТА ПІДБУРЮВАННІ СЕЛЯН ДО ЗАВОРУШЕНЬ**

13 вересня 1932 р.

Виїзна сесія Народного суду Глухівського району розглянувши на відкритому засіданні справу* по обвинуваченню гр-на Астахова Якова Фадеевича 25 років малограмотного женатого, семейства имеет 7 человек из котрих малолітніх дітей 5-ть, середняка вичещеного з колгоспу не судимого.

Луценка Макара Архиповича 31 года малограмотного женатого членов семьи 4 человека, малолетних детей 1, бедняка вичещеного з колгоспу не судимого.

Кручинина Дмитрия Васильовича 41 года женатого членив семейства 7 душ из котрих малолетних детей – 4-ро середняка вичещеного из колхоза судимого 1928 году по 104 ст. УК меру показания отбыл – в совершении уголовно наказуемых деяний предусмотренных ст. 54¹⁰ УК³².

[...]** с полной очевидностью установлено, что в колхозе им. Ворошилова Баранівського сельсовета перед самым началом уборочной кампании группа враждебно настроенных против мероприятий партии и советской власти по социалистическому переустройству села собрав возле себя подкулачников и спекулируя на отдельных промахах в колхозном строительстве стала проводить среди массы разлагательскую работу, направленную к развалу колхоза и полному подрыву авторитета представителей местной власти. Руководители и вдохновители этой кулацкой группировки обвиняемые Астахов, Луценко и Кручинин.

Подготовив заблаговременно массу и спикую тем, что в колхозе не дают хлеба и картошки, хотя все колхозники получили урожай исходя из количества и качества выработанных трудодней, кулацкая группировка начала действовать и 5 июля приступила к разбору телят обобществленного стада. Руководил разбором обвиняемый Астахов, который под влиянием своего раскулаченного тестя Кручинина Евстахия довго проводыв разлагательскую работу среди массы указывая, что советская власть грабит народ, в сельсовете позасидали кулаки, колхозы – это панщина на шею крестьянина. Астахов везде выставлял себя за партийца, хотя в 1919 году в мамент наступления Деникина на Украину бежал из коммунистической партии. Своими демагогическими выступлениями Астахов увлек за собою массу и толкнул ее на путь совершения уголовных преступлений. Начавши с телят, масса пошла дальше и стала разбирать лошадей повозки и прочий сельско хозяйственный инвентарь. Обвиняемый Астахов от агитации перешол к делу и первый забрал себе лошадь. За ним последовали обвиняемый Кручинин который захватыв не бывшую свою, а колхозную повозку и упряжь глядя на руководителей и масса стала разберать что получше [два нерозбірливых слова] из колхозного имущества.

Предупреждения членов сельсовета и правления колхоза не имело никаких результатов разнужданная масса растаскивала имущество и не шла на работу [...] из 159 хозяйств организовано подали заявление о выходе из колхоза 104 домохозяена [...] было решено захватить колхозный луг и самим косить такой [...] На лугу обвиняемый Астахов на отдельных листах бумаги написав прокламации о выходе из колхоза всем и разбросал таковые по некошеной траве, чтобы и вторая смена, прочитав их, [далі текст нерозбірливий].

Под влиянием обвиняемых группа колхозников до 186 человек пришла к правлению колхоза и потребовала немедленно выписать их из колхоза, угрожая в противном случае бросить всякую работу и сорвать уборку урожая. Когда 14/VII [...] прибыл прокурор для ареста виновников обвиняемые оказали сопротивление [...] Собравшаяся толпа отбила арестованных [...]

Исходя из степени повышенной социальной опасности обвиняемых, и стоя на страже социалистического наступления по всему фронту [...] суд считает что обвинение достаточно доведенное. [...]

Обвиняемых Кручина Дмитрия Васильевича Луценка Макаря Архиповича признать виновными в совершенных Контрреволюционных действиях предусмотренных ст. ст. 54¹⁰ ч.1^и УК и 7-56¹⁶ УК и подвергнуть лишению свободы в исправительно-трудовых колониях отдаленных местностей Советского Союза сроком 8 лет лишивши их за пактами „а” „б” „в” ст. 29 УК гражданских прав после отбытия наказания или условно досрочного освобождения сроком на 5 лет.

Обвиняемого Астахова Якова Фадеевича признать виновным в совершеном Контрреволюционном преступлении придумотреном ст. .54¹⁰ ч. 1^а УК и 7-56¹⁶ УК и подвергнуть лишению свободы в исправительно трудовых колониях отдаленных месностей Советского Союза сроком на (сем) 7 лет лишивши его за пп. „а” „б” „в” ст. 29 УК гражданских прав после отбытия наказания сроком на 5 лет.

Учитывая большую социальную опасность обвиняемых руководствуясь ст. 33 УК выселить за пределы УССР с обязательным местожительством в северном крае на 10 лет после отбывания меры социальной защиты. Мере предупреждения в отношении обвиняемых оставить прежнюю содержание под стражей в ДОПРЕ. Считать осужденными с 18 июля.

Судебные издержки по делу возложить на осужденных.

Приговор можно обжаловать в 5 дневный срок до Киевского Обласного суду³³.

Головующий [підпис] Сысоева
Члены [2 підписи нерозбірливі]

ДА УСБУ в СО.–Спр. П–11408.–Арк.65–68. Оригінал.

* Стилистику, орфографію і пунктуацію документа збережено.

** Тут і далі опущено текст з повторюваннями оцінок дій звинувачених осіб.

№ 29

З ПРОТОКОЛУ ЗАСІДАННЯ БЮРО ГЛУХІВСЬКОГО РК КП(б)У ПРО ОБГОВОРЕННЯ ЛИСТА П. ПОСТИШЕВА³⁴

30 січня 1934 р.

СЛУХАЛИ: лист т. Постишева про боротьбу з залишками контрреволюційного троцькізму і другими контрреволюційними елементами, есерами, націоналістами та інш.

УХВАЛИЛИ:

1. Запропонувати секретарям п[арт] осередків на зачинених зборах осередків обговорити лист т. Постишева. Збори як по місту, так і по селу провести 9/П–34 р.
2. Доручити т. Севастьянову командирувати для участі та допомоги у проробці листа членів РК КП(б)У. Проробку листа т. Постишева пов'язати з тим, щоб виявити всіх троцькістів, виключених з лав партії, перевірити, як вони виконують доручену їм роботу, їх погляди, висловлювання не лише на зборах, але й у вузькому колі, в приватних бесідах, окремії формі різного роду антипартійних анекдотів.
Всіх, хто не оправдав довіри партії і радвлдаи, вигнати з лав партії і зняти з роботи.

3. Виявити всіх націоналістів – був. меншовиків і есерів, як тих, що перебувають в нашій партії, так і позапартійних, перевірити, як вони виконують доручену їм роботу, і всіх, хто не виправдав довіри партії і Радвлади, проявив свої гнілі настрої, антипартійні і антирадянські погляди, вигнати з лав партії і зняти з роботи.
4. Зобов'язати персонально секретарів всіх партосередків надіслати з цього приводу РК КП(б)У не пізніше 12 лютого інформлисти, висвітливши всі моменти, що їх визначено в листі т. Постишева.

Згідно: [підпис нерозбірливий]

ДАСО.–Ф.П–39,оп.1,спр.314.–Арк.11. Засвідчена копія.

№ 30

**З ОБВИНУВАЛЬНОГО ВИСНОВКУ ХАРКІВСЬКОГО ОБЛУПРАВЛІННЯ НКВС
ЩОДО КЕРІВНИХ ПРАЦІВНИКІВ ВЕЛИКОПИСАРІВСЬКОГО РАЙОНУ**

16 жовтня 1937 р.

В Больше-Писаревском районе вскрыта контрреволюционная вредительская группа, проводившая на протяжении ряда лет организованную вредительскую деятельность в области животноводства.

На основании добытых данных о проводимой вредительской работе органами НКВС были подвергнуты аресту и привлечению к ответственности следующие активные участники группы:

1. БАХТИАРОВ* Александр Никитович – бывш. председатель Райисполкома, сын кулака, обманным путем пролезший в партию³⁵;
2. ЯИЧКИН Константин Васильевич – зав. Райземотделом;
3. КАПЛЮК Игнат Федорович – ст. зоотехник Райземотдела;
4. КРАСОВСКИЙ Никита Алексеевич – ветфельдшер, в прошлом просвитель секты;
5. ТРЕСНИЦКИЙ Андрей Архипович – председатель сельсовета, в прошлом лесокрад.

Вредительская деятельность контрреволюционной группы была направлена к подрыву животноводства в колхозах с целью ослабить экономическую мощь, а тем самым дискредитировать колхозный строй в глазах широких колхозных масс и вызвать с их стороны недовольство политической партии и власти на селе.

Для этого обвиняемые БАХТИАРОВ, ЯИЧКИН, КАПЛЮК составляли вредительские планы по развитию животноводства в колхозах, умышленно создавали разрыв между наличием поголовья и кормовой базой.

В колхозах Б. Писаревского сельсовета, Россошанского, Братеницы и др., где имеется совершенно незначительная кормовая база, устанавливались преувеличенные планы развития животноводства.

Колхозам, обеспеченным кормовой базой (с. Добринское, Яружное, Вольное, Тарасовка и др.) давали заниженные планы по животноводству.

Вследствие вредительской деятельности БАХТИАРОВА, ЯИЧКИНА и КАПЛЮКА в вышеуказанных колхозах на почве истощения и заболевания имел место массовый падеж поголовья, уменьшение продуктивности и производительности тягловой силы, что отражалось на сроках окончания осенне-весеннего сева.

За 1936-37 г.г. в одном лишь колхозе „Червоні Лани” Б. Писаревского сельсовета погибло от истощения и заболеваний разного скота 200 голов. Аналогичное положение имело место по колхозам Россошанского, Поповского и других сельсоветов.

В результате, как в первом, так и во втором случае подрывалась экономическая мощь колхозов, срывалось выполнение общегосударственного плана развития животноводства в районе. [...]**

Следствием установлено, что БАХТИАРОВ, прикрываясь работой по дорожному строительству, активно проводил на всех участках сельского хозяйства в районе антисоветскую вредительскую деятельность, в первую очередь, в области животноводства. [...]

Помимо указанной антисоветской вредительской деятельности обвиняемый БАХТИАРОВ среди ряда лиц идеализировал контрреволюционный троцкизм, одновременно дискредитировал руководство партии и правительства. [...]

Следственное дело за № 12898 направить Харьковскому областному прокурору для предания обвиняемых суду Спецколлегии Харьковского Областного Суда.

ДА УСБУ в СО.–Спр.П.–5241, том 3.–Арк.224–227. Оригінал.

* Так у документі, правильно – БАХТИЯРОВ.

** Тут і далі опущено текст зі звинуваченнями кожного із вищезгаданих осіб.

№ 31

**З ДОПОВІДНОЇ ЗАПИСКИ ІІІ ВІДДІЛУ ЧЕРНІГІВСЬКОГО ОБЛУПРАВЛІННЯ НКВС
ПРО РЕЗУЛЬТАТИ РОБОТИ ПО НЕЙТРАЛІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛІСТИЧНОЇ
КОНТРЕВОЛЮЦІЇ У ДРУГОМУ ПІВРІЧЧІ 1937 РОКУ**

Не раніше 10 січня 1938 р.

Во втором полугодии 1937 года 3-м Отделом УГБ Черниговского облуправления НКВД всего арестовано по украинской нац. к-р. –322 чел., в том числе участников к-р. организации – 280 чел. и к-р. одиночек – 42 чел.

В процессе следствия на территории 18 районов области вскрыты к-р. националистические, повстанческие ячейки, с охватом 64 населенных пунктов.

Социально-политический состав арестованных:

Б[ывших] петлюровцев	Б / кулаков	Б / офицеров царской армии	Б / политбандитов	Б / карателей	Б / управл. помещицких имений	Родств. Петлюры	Б / боротьбистов	Б./ членов УКП	Украинск. С-Р	Прочих
87	81	25	43	6	3	2	3	2	5	65

Службное положение арестованных:

Инженеров	Агрономов	Учителей	Служащих учреждений	Вет. врачей	Мл. вет. персонала	Мед. врачей	Мед. фельдш.	Землемеров	Крестьян	Кустарей	Прочих
1	2	59	63	8	5	1	1	2	165	11	4

Из общего количества арестованных изъято:

В сов. аппарате	В органах наркомпроса	В кооперат. системе	В земельных органах	В местной промышлен.	В лесном хозяйстве	В колхозах и совхозах	В куст. пром. артелях	В органах юстиции	В органах наркомсвязи	В РККА	Прочих
54	60	5	5	8	5	166	11	1	1	1	5

Арестованные по характеру деятельности распределяются:

Повстанческая деятельность	Вредительство в сел. хозяйстве	Вредительство в ветеринарии	Вредительство на культ. фронте	Связь с укр. эмиграцией	Связь с польза-ведкой	Связь с другими развед. органами
291	2	13	1	7	7	1

Из общего числа арестованных к настоящему времени осуждены 292 чел, из них:

Особой Тройкой 250 чел.

В порядке ПР[иказа] НКВД СССР № 00485³⁶ 24 чел.

Спец. Коллегией Облсуда 17 чел.

Осуждено:

По первой категории³⁷ 108 чел.

По второй категории 184 чел.

Прекращено дел на 6 человек, выведены из дел и завербованы из числа оставшихся участников к-р. организаций – 8 чел.

В настоящее время находятся в производстве дела на 16 чел., по которым разворачивается дальнейшая следственная работа.

Вскрытые к-р. националистические, повстанческие организации, в большинстве своем, руководились украинскими к-р. националистическими кругами из-за кордона и наряду с повстанческой деятельностью, через отдельных своих участников, проводили шпионскую работу.

[...]*

Вскрыта и ликвидирована контрреволюционная, националистическо-повстанческая организация петлюровского толка.

К-р. организация ставила себе задачу – свержение соввласти на Украине и создание буржуазно-националистической республики.

Как установлено следствием, к-р. организация заложена в 1927 году бывшим дворянином, украинским националистом ДУБЯНСКИМ, связанным с националистическими кругами в Киеве и в течение ряда лет проводила к-р. националистическую повстанческую работу, особенно среди молодежи.

Своей деятельностью организация охватывала 9 районов области: Борзенский, Конотопский, Бахмачский, Нежинский, Роменский, Батуринский, Менский, Талалаевский и Комаровский. Все эти районы поражены в прошлом повстанчеством.

[...]

Отдельные участники к-р. организации, наряду с повстанческой деятельностью, проводили шпионскую деятельность.

Арестованные ЧЕРНЯВСКИЙ – быв. поп автокефальной церкви³⁸, в момент ареста – руководитель хора 7 арт. полка в г. Конотопе и КРАМЕР – немец, быв. учитель г. Борзны сознались, что являлись участниками к-р. организации и одновременно занимались шпионажем в пользу Польши [...].

ЧЕРНЯВСКИЙ и КРАМЕР проводили шпионскую работу по Конотопскому гарнизону и имели задание создать диверсионные группы по авиапорту и на ст. Конотоп.

По делу арестовано 34 чел., из них созналось 20 чел.

Осуждены по первой категории 10 чел.
по второй категории 24 чел.

[...]

По Конотопскому району вскрыта и ликвидирована украинская к-р. националистическая повстанческая организация, заложена прибывшим из Польши в 1923 году петлюровским офицером – резмигрантом РУСАКОВЫМ Петром³⁹. Последний сознался, что перед возвращением на Украину в 1923 году он был в Польше завербован в „УНДО” петлюровским полковником ДУГОВЫМ и прибыл на Украину для повстанческой деятельности.

По показаниям РУСАКОВА, деятельностью к-р. организации на Конотопщине руководил быв. активный петлюровец, учитель ИВАЩЕНКО Николай, утонувший в 1933 году, который также осуществлял связь с „УНДО” [українське національно-демократичне об'єднання] в Польше через родственников петлюровского эмигранта ЕВТУШЕНКО, причастного к „УНДО” – братьев ЕВТУШЕНКО Василия и Игната.

Организация ставила себе задачу свержение соввласти на Украине путем вооруженного восстания и создания самостоятельной Украинской Республики, – в этих целях в период 1927-1933 гг. участниками организации велась активная националистическая работа по подготовке повстанческих кадров.

С 1933 г. после разгрома основного состава организации оставшиеся ее участники начали активизировать повстанческую деятельность в 1935-1936 гг., ведя работу по подготовке националистических повстанческих кадров.

По делу арестовано 9 чел., из них сознались 5 чел.

Осуждены: по первой категории 2 чел.
по второй категории 7 чел.

ДА СБУ.–Ф.16,оп.30,спр.82.–Арк.135–151. Копія.

* Тут і далі опущено текст про події, що не мають безпосереднього відношення до сучасної території Сумщини.

№ 32

**З ДОПОВІДНОЇ ЗАПИСКИ ЗАСТУПНИКА НАЧАЛЬНИКА ХАРКІВСЬКОГО
ОБЛУПРАВЛІННЯ НКВС РЕЙХМАНА ДО НАРКОМА ВНУТРІШНІХ СПРАВ УРСР
ЛЕПЛЕВСЬКОГО ПРО РОЗГРОМ КОНТРРЕВОЛЮЦІЇ⁴⁰**

12 січня 1938 р.

Оперативная работа Харьковского областного управления НКВД за последнее полугодие была подчинена выполнению приказов Народного Комиссара внутренних дел Союза ССР по разгрому контрреволюции.

Как установлено, Харьковская область была значительно засорена враждебным элементом [...]*

Оперативный удар областного управления НКВД УССР был направлен на разгром контрреволюционного подполья и очистку власти от шпионского, диверсионного, повстанческого и кулацкого элемента.

На 10 января 1938 года было арестовано по области – 18368 человек.

Основное внимание было направлено на выкорчевывание право – троцкистских заговорщиков, пробравшихся в советский и партийный аппарат, расставивших свои кадры на ряде предприятий, в земельных, заготовительных и др. организациях [...]

Дело по животноводству в Белопольском районе.

В Белопольском районе проведен процесс участников организации правых, проводивших активное вредительство в области животноводства.

В составе обвиняемых: зав. РАЙЗО – ДУБИНИН⁴¹, старший зоотехник-кулак СЕМЕНЮК, быв. зав. райветлечебницей, кулак, быв. белогвардеец СТРАШКО и ветврач ВОЙКИН. Участники организации прививали скоту инфекционные заболевания.

По сионистам.

В г. Сумах вскрыта сионистская организация. Показаниями арестованных ШУЛЬМАНА и ИНГОРНА устанавливается, что сионистская организация после ее официального роспуска фактически не прекратила своей деятельности, а перешла в подполье.

Участники организации были связаны с Палестиной, откуда получали директивные указания о дальнейшей сионистской деятельности.

Следствием установлено, что участники организации проводили среди еврейских трудящихся националистическую пропаганду, собирали деньги среди них и переправляли в Палестину для закупки земель.

ШУЛЬМАН и ИНГОРН также показали, что они систематически отправляли в Палестину письма информационного характера о положении евреев в СССР. Сионистская организация ориентировалась на интервенцию, свержение Советской власти.

ДА СБУ.–Ф.16,оп.31,спр.38.–Арк.30,152. Засвідчена копія.

* Тут і далі опущено текст про ситуацію, що не має безпосереднього відношення до Сумщини.

№ 33

З ОБВИНУВАЛЬНОГО ВИСНОВКУ ЩОДО ГРОМАДЯН С. ХРЕЩАТИК
СМІЛІВСЬКОГО РАЙОНУ⁴²

9 квітня 1938 р.

„УТВЕРЖДАЮ”
ЗАМ. НАЧАЛЬНИКА ОБЛУПРАВЛЕНИЯ НКВД
СТ. ЛЕЙТЕНАНТ ГОСБЕЗОПАСНОСТИ
/ШИРОКОВ/

„УТВЕРЖДАЮ”
ЧЕРНИГОВСКИЙ ОБЛАСТНОЙ
ПРОКУРОР
/САВРАНСКИЙ/

ОБВИНИТЕЛЬНОЕ ЗАКЛЮЧЕНИЕ

По следделу № 76588
По обвинению:

1. КРЕЛЯ Якова Юрковича
2. ФЕРБЕРА Омелька Юрковича
3. ГАГЕНА Георга Лукьяновича
4. ШПЕРЛИНГА Филиппа Адамовича

По ст. 54-10 ч. 1-я, 54-11 УК УССР.

Смеловским Райотделением НКВД в немецком селе Хрещатик вскрыта и ликвидирована антисоветская немецкая группа, созданная в 1927 г. польским агентом эмиссаром „УВО” польперебежчиком КУРАХОМ⁴³.

Проведенным по делу следствием и признаниям обвиняемых установлено:

В 1927-28 г.г. в с. Хрещатик, Смеловского р-на, польским агентом и эмиссаром „УВО” прибывшим нелегально с Польши в СССР, КУРАХОМ была создана антисоветская группа немцев проводившая работу по срыву хозяйственных и политических кампаний, проводимых партией и Сов. властью на селе.

В состав этой группы входили:

1/ КРЕЛЬ Яков Юркович, 2/ ФЕРБЕР Омелько Юркович, 3/ ГАГЕН Георг Лукьянович, 4/ ШПЕРЛИНГ Филипп Адамович.

Указанные участники антисоветской группы часто собирались на квартире КУРАХА и ШПЕРЛИНГА и в контрреволюционной форме осуждали политику ВКП/б/ и Сов. власти. Восхваляли фашистские Германию и Польшу, ожидали гибели Соввласти и установления буржуазного строя. [...]*

Помимо антисоветской работы, которая велась на сборищах группы, каждый из участников вел антисоветскую агитацию среди населения села Хрещатик, направленную на дискредитацию проводимых мероприятий на селе.

На предварительном следствии обвиняемые КРЕЛЬ Яков Юркович и ФЕРБЕР Омелько Юркович подтвердили свое участие в антисоветской группе, существовавшей в с. Хрещатик и признались в проведении антисоветской работы [...].

Обвиняемый ГАГЕН Георгий Лукьянович признал, что являлся участником антисоветской немецкой группы, но проведение антисоветской работы отрицает.

[...]

На основании изложенного обвиняются:

[...] ⁴⁴

в том, что:

а) являлись участниками антисоветской немецкой группы с. Хрещатик, проводившими работу по срыву с/х политических кампаний, проводимых партией и Соввластью на селе.

б) Вместе с польским агентом эмиссаром „УВО” польперебежчиком КУРАХОМ на собраниях группы в резкой контрреволюционной форме обсуждали политику ВКП(б) и Соввласти, восхваляли фашистские Германию и Польшу, ожидали гибели Соввласти.

в) Среди населения проводили антисоветскую агитацию, направленную на дискредитацию проводимых мероприятий на селе, т. е. в преступлениях, предусмотренных ст.ст. 54-10 ч. 1 и 54-11 УК УССР.

Вследствии изложенного следдело № 76588 по обвинению ФЕРБЕРА О. Ю., КРЕЛЯ Я. Ю., ГАГЕНА Г. Л. и ШПЕРЛИНГА Ф. А. направить на рассмотрение во внесудебном порядке на Особую Тройку НКВД по Черниговской области.

ОПЕР. УПОЛНОМОЧЕННЫЙ 3 ОТДЕЛА УГБ [підпис] /ФРЕЙДИН/
НАЧ. 1 ОТД. 3 ОТДЕЛА УГБ
МЛ. ЛЕЙТЕНАНТ ГОСБЕЗОПАСНОСТИ [підпис] /СМЫШНИКОВ/

„СОГЛАСЕН”: И. Д. НАЧАЛЬНИКА 3 ОТДЕЛА УГБ
ЛЕЙТЕНАНТ ГОСБЕЗОПАСНОСТИ [підпис] /ШПЕРЛИНГ/

СПРАВКА: – Все обвиняемые содержатся под стражей в Роменской тюрьме.

Составлено 9 апреля 1938 г.

г. Чернигов.

ДАСО.–Ф.Р–7641, оп.1, спр.978.–Арк.120–122. Оригінал.

* Тут і далі опущено текст про звинувачення Кураха, Фербера і Креля у цькуванні в 1927 р. сількора окружної газети – вчителя місцевої школи

№ 34

З ОБВИНУВАЛЬНОГО ВИСНОВКУ ЩОДО ГРОМАДЯН ВЕЛИКОПИСАРІВСЬКОГО РАЙОНУ – УЧАСНИКІВ КОНТРРЕВОЛЮЦІЙНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ⁴⁵

13 квітня 1938 р.

Ахтырской Раймежследопергруппой Харьковского облуправления НКВД вскрыта и ликвидирована в селах: Бабовка, Братеница и Дмитровка Б-Писаревского района к-р. повстанческая диверсионная организация, созданная по заданию польской разведки – агентами БЕСКИМ и ПАНКОВЫМ, проводившая свою к-р. повстанческую диверсионную деятельность с 1932 года.

Указанная к-р. организация ставила своей задачей подготовку к-р. повстанческих кадров из кулаков, белогвардейцев и других антисоветских элементов для свержения Советской Власти, путем вооруженного восстания и проведения диверсионной деятельности на период военного времени.

В состав данной к-р. организации входили: ЖИТНИК И. И., КОВАЛЬЧУК Г. Я., КОЛТУНОВ Ф. Ф., СКЛЯР С. Д., ЛЕПЦОВ В. Я., РЯБУШКА П. М., ГУПСА Т. П., ВЛАСЕНКО Е. Г.

Следствием установлено, что руководителями данной к-р. организации являлись: БЕСКИЙ и ПАНКОВ, агенты польской разведки, БЕСКИЙ был непосредственно связан с

польским консульством в г. Харькове, откуда и получал указания о проведении к-р. повстанческой диверсионной деятельности на территории Б-Писаревского района.

Произведенным по настоящему делу следствием в отношении каждого обвиняемого установлено:

Что они действительно являлись участниками к-р. повстанческой диверсионной организации и проводили широкую работу по вовлечению и сколачиванию повстанческих кадров, среди населения проводили к-р. пораженческую агитацию, занимались вредительством, разложением труддисциплины в колхозе, а на период военного времени СССР с Польшей и Германией намечали проведение диверсионных актов – взрыв мостов, железных дорог и др. сооружений с целью парализовать тыл и при помощи интервенции ускорить поражение СССР, все это проводили по заданию БЕСКОГО.

[...]*

ВРИД. НАЧ. Б-ПИСАРЕВСКОГО РО НКВД [підпис] /ПРЫГУНОВ/
УТВЕРЖДАЮ: НАЧ. МЕЖРАЙСЛЕДОПЕРГРУППЫ
ЛЕЙТЕНАНТ ГОСБЕЗОПАСНОСТИ [підпис] /ДЕМЧЕНКО/
г. Ахтырка

ДАСО.–Ф.Р–7641,оп.2,спр.506.–Арх.97-99. Оригінал.

* Опушено текст з обвинуваченнями кожного заарештованого.

№ 35

ЗИ ЗВІТУ СУМСЬКОГО КОМІТЕТУ КП(б)У VI МІСЬКІЙ ПАРТІЙНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ ⁴⁶

14 травня 1938 р.*

[...]**

Нам было ясно, что для решения задачи по разоблачению и выкорчевыванию врагов и ликвидации последствий их вредительства, надо было прежде всего поднять, развязать движение масс, а для этого надо было разбить гнилые теории, культивируемые еще со времени вражеского районного руководства, что у нас вредителей и вредительства нет, а есть только технические неполадки, да как уверял ОГОРОДНИКОВ⁴⁷ – отсталость и неграмотность рабочих. Надо было показать партийной массе носителей этих гнилых теорий и их лицо. [...]

Поэтому 10.VII–1937 г. бюро горпаркома выносит такое решение:

„Дело разоблачения и разгрома врагов, вскрытие и борьба с последствиями вредительства идет в организации совсем неудовлетворительно со скрипом, в силу фактического проявления большинством руководителей гнилой теории что „у нас нет вредительства”, в силу непонимания сталинского указания о бдительности [...].”

Бюро решило показать активу и парторганизации людей, которые в борьбе с врагами политически себя скомпрометировали и продолжают оставаться в стороне от борьбы, даже порой тормозят её.

Бюро вынесло политическое недоверие, как руководителям городской парторганизации, члену пленума ГПК ЛЕМПО, который допускал антипартийные выступления, милицию называл жандармами, выражал сомнения в отношении вождей, говорил, что Троцкий стал врагом только в 1936 г., хранил портрет Троцкого до 1936 г. и ничем политически себя не проявлял, члену пленума ГПК т. ПЛЕЧЕНКО, который работал с

врагами и ими выдвинут, развалил финансы МТС. Пленум ГПК этих людей вывел из своего состава.

Кроме того, были выражены сомнения в отношении политического поведения ряда членов пленума и руководителей производств, которые держали себя в стороне от общей борьбы и поведение которых вызвало сомнение. Так был поставлен вопрос перед БЕЛОШИЦКИМ, который был привезен врагами, долгое время работал с ними и не помогал по вскрытию последствий вредительства; перед ЗОРИНЫМ, которого пленум обкома [Харківського] вывел из своего состава; перед ОГОРОДНИКОВЫМ, который был членом бюро старого состава, знал всю деятельность врагов и, вместо помощи по разоблачению их, был особенно рьяным распространителем гнилых „теорий”, который в прошлой деятельности смазывал факты вредительства и носился как с незаменимыми вскрытыми впоследствии фашистами, немецкими шпионами; перед МЕДЯНИКОМ – директором С. – Степановского сахзавода, который имел близкие связи с врагами и допустил ряд антипартийных и антигосударственных поступков; перед ПАСЫНКОВЫМ – завод „Сельэлектро”, который был премирован врагами по существу за вредительский развал завода, и, наконец, перед ТОМКЕВИЧЕМ, ГЕРАСИМОВЫМ, ИГНАТЕНКО, ТКАЧЕНКО, КОВАЛЕВЫМ, КУЗЬМЕНКО, ДМИТРИКОВЫМ, НЕПОМНЯЩИМ, на которых также были серьезные компрометирующие материалы [...]. Разоблачение врага НЕПОМНЯЩЕГО проходило при полной бездеятельности и даже сопротивлении т. БОГРОВА⁴⁸ (гор. НКВД) и прокуратуры, при сопротивлении обл. НКВД.

[...]

За отчетный период мы исключили из партии по разным серьезным, главным образом политическим мотивам – 58 человек, из них 32 репрессированы и многие уже осуждены как враги народа. [...]

ДАСО.–Ф.П–1, оп.1, спр.65.–Арк.20–23. Копія.

* Дата затвердження звіту пленумом міського комітету КП(б)У.

** Тут і далі опущено текст з питань громадсько-політичного життя в місті.

№ 36

З ПРОТОКОЛУ ДОПИТУ ГЛУХІВСЬКИМ РВ НКВС НАУКОВОГО СПІВРОБІТНИКА ВНИКО БОЛЬШАКОВА Л. Р.⁴⁹

22 липня 1938 р.

- Вопрос Расскажите в чем конкретно заключается суть вредительства – и кто его проводил.*
- Ответ Конкретно суть вредительства – в области коноплеводства заключается в следующем: научным сотрудником ВНИКО [...]** начиная с 1935 года выводились сорта одновременно созревающей конопли, в результате по его рассказам был выведен сорт более ценный для разведения в СССР. Этот сорт имел несколько семей различавшихся одна от другой, ровностью стебля и скороспелостью. [...]. Эта семья еще отличалась тем, что в ней был самый меньший процент простой конопли очень мало выгодной для сельского хозяйства в нашем Советском Союзе. Каждый этот сорт был выведен – и была определена лучшая семья которую нужно было культивировать дальше [...] смешал все семьи выведенного сорта вместе в результате сорт одновременно созревающей конопли получился невыровненный и гораздо ниже по

урожайности чем семья № 10. Этот сорт низкой урожайности после рекомендовался институтом – для разведения в колхозах по всему Советскому Союзу [...]

Организованная борьба против советской власти – в виде вредительства исходила из Главконоплеуправления что подтверждается следующим фактом.

Одно из главных мероприятий по повышению урожайности конопли и полного обеспечения страны нашей промышленности является семеноводство и государственные сортоиспытания сортов конопли в различных областях Советского Союза. Проведение этого мероприятия ВНИКО по распоряжению Главконоплеуправления в 1937 году было снято с мотивировкой что ВНИКО как оригенатор*** сортов может оценивать сорта предвзято, вместе с этим ничего не было сказано кто же будет проводить государственное сортоиспытание. Как следствие сортоучастки до весны 1938 года по сортоиспытанию на опорных пунктах выделены не были. Весной когда нужно было усиленно готовиться к посеву конопли Главконоплеуправление вопрос госсортоиспытания передал обратно в ВНИКО. В результате сорта конопли по госсортоиспытанию высевались где попало. Участки не были подготовлены, не удобрены – а в отдельных местах даже не подысканы – а это привело к тому, что правильных результатов ВНИКО не получит, следовательно нельзя правильно спланировать по всему СССР посев конопли более выгодной и лучшей [...]. Кроме этого во ВНИКО было известно что семена конопли в 1937 году были заражены клещем – однако мер борьбы с ним не принимали.

ДА УСБУ в СО.– Спр.П-398.–Арк.27-33. Копія.

* Стилістика і пунктуація документа збережені.

** Тут і далі опущено частини протоколу, де згадані прізвища інших наукових співробітників ВНИКО.

*** Так у документі.

№ 37

**ІЗ СЛУЖБОВОЇ ЗАПИСКИ НАРКОМА НКВС УРСР УСПЕНСЬКОГО ⁵⁰ ДО
НКВС СРСР ПРО ВИКРИТТЯ ЧЕРНІГІВСЬКОГО ОБЛАСНОГО АНТИРАДЯНСЬКОГО
ВІЙСЬКОВО – ПОВСТАНСЬКОГО ШТАБУ**

11 червня 1938 р.

На Черниговщине нами вскрывается крупная антисоветская партизанская повстанческая организация, состоящая из числа бывших красных партизан и охватившая повстанческими формированиями значительное количество районов области.

Эта организация, как установлено материалами следствия, проводила работу по созданию повстанческих формирований среди бывших красных партизан в блоке с украинскими националистами.

Показаниями арестованных нами руководителей антисоветской партизанской организации КУЛИША, ФУРСЫ, КОЗИКА и других устанавливается, что эта организация создана и возглавляется до последнего времени КРАПИВЯНСКИМ Николаем Григорьевичем, работником НКВД, майором государственной безопасности.

[...]*

За последний период 1929-1936 гг. КРАПИВЯНСКИЙ поддерживал исключительно тесные связи с рядом антисоветски настроенных бывших руководителей красного партизанского движения на Черниговщине КУЛИШЕМ, ФУРСОЙ, КАЛИТОЙ и другими [...].

[...] КРАПИВЯНСКИЙ на протяжении 1930 –1933 годов несколько раз приезжал в Конотоп и встречался с КУЛИШЕМ и через него руководил организационной работой по созданию повстанческих формирований среди бывших красных партизан.

По показанию КУЛИША КРАПИВЯНСКИЙ, приезжая в Конотоп, также останавливался у своего приятеля – участника троцкистской организации ЧЕПЕЛЫ (бывшего заместителя председателя Окр. КК в Конотопе, в 1936 году осужден в ИТЛ за контрреволюционную троцкистскую деятельность) и посещал ВАСИЛЕНКО, который тогда был председателем Окрисполкома в Конотопе, а затем – председателем в Киеве.

Проживая в Конотопе и осуществляя указания КРАПИВЯНСКОГО, КУЛИШ провел большую организационную работу по созданию на Черниговщине повстанческих формирований из числа бывших красных партизан.

КУЛИШ показал, что на территории Конотопского и Городнянского⁵¹ районов он создал 9 повстанческих отрядов, причем командирами этих отрядов в Конотопском районе КУЛИШ назначил КОЛЕСНИКОВА – в прошлом партизана – бывшего командира батареи 7 артиллерийского полка, исключенного из партии и уволенного из рядов РККА (устанавливается); ЛИМАНА⁵² – бывшего студента жел.-дор. академии им. Кагановича (устанавливается) и ГОЛОМОЗОВА – бывшего партизана, бывшего секретаря парткомитета КПВРЗ (осужден); командиром сводного отряда ПАНДЫКУ, в прошлом партизанского командира, бывшего секретаря райисполкома и работника ОСОавиахима в Конотопе, офицера царской армии (устанавливается) [...].

Для организации антисоветских партизанских отрядов КУЛИШ привлек завербованных им троцкистов КОЗЕНКО Гавриила – бывшего заведующего орготделом РПК в Конотопе, в 1932 году отозван ЦК КП(б)У и направлен секретарем РПК в Винницкую область (устанавливается); КОВАЛЕВА – бывшего заместителя начальника ОРСа в Конотопе, за контрреволюционную троцкистскую деятельность в 1936 году заключен в ИТЛ; РЫБАЛЬЧЕНКО – бывшего инженера КПВРЗ (осужден); ЖОЛОНДЗЬ – бывшего заместителя заведующего райфинотдела (осужден) [...].

По делу проходят 158 человек, в том числе 7 руководителей.

Работу над арестованными КУЛИШЕМ, ФУРСОЙ и другими продолжаем. Берем упор на вскрытие повстанческих формирований из числа бывших красных партизан в других районах области и выявление складов оружия.

Намечаем новых лиц к арестам.

ДА СБУ.–Ф.16,оп.31,спр.91.–Арк.53–65. Засвідчена копія.

* Тут і далі опущено текст про службову діяльність і зв'язки Крапив'янського.

З ТАБЛИЦІ * РОЗПОДІЛУ ЗА СОЦІАЛЬНИМ СТАНОМ, НАЦІОНАЛЬНІСТЮ, ПАРТІЙНІСТЮ І СТАТТЮ ОСІБ, ЗАСУДЖЕНИХ І ЗВІЛЬНЕНИХ У СУМСЬКІЙ ОБЛАСТІ В 1939 РОЦІ⁵³

УНКГБ по Сумській області

ПОКАЗАТЕЛИ**		Кількість осуджених осіб судовими органами і Особим совещанием при НКВД			Кількість звільнених осіб органами НКГБ, Особим совещанием НКВД, Прокуратурою і судовими органами			
		Всього осуждено лиц	Из них:		Всього освобождено лиц	Из них:		
			От 5 до 10 лет включительно	До 5 лет; ссылка, высылка, принудительные работы и т. п.		Органами НКГБ в процессе следств. по прекращ. делам	Прокуратурой по прекращённым делам	Судебными органами по прекращённым делам.
Рабочие	А. Социальный состав							
	Промышленные.....	5		5	44	35	2	7
	Транспортные.....	3		3	7	6		1
	Строительные.....	4		4	8	8		
	Сельско-хоз-яйств. /совхозы, МТС и т.п./.....	18	2	16	19	16		3
	Прочих отраслей /НКВнешторга, НКВнуторга, НКПроса, НКЗдрава и т. д./.....	7		7	28	20	1	7
	ИТОГО	37	2	35	106	85	3	18
	в том числе с компрометирующим социальным и политическим прошлым:							
	а/ быв. члены антисов. политпартий.....	4		4	6	3		3
	б/ быв. кулаки, быв. торговцы, быв. политбандиты, быв. офицеры, быв. полицейские, жандармы и т.п.....	21	1	20	40	32	1	7

Продовження таблиці...

Крестьяне	Колхозники.....	89	7	82	149	118	1	30
	Единоличники.....	30	4	26	26	21	1	4
	ИТОГО	119	11	108	175	139	2	34
Крестьяне	в том числе с компрометирующим социальным и политическим прошлым: а/ быв. члены антисов. политпартий.....	4	1	3	3	3		
	б/ быв. кулаки, быв. торговцы, быв. политбандиты, быв. офицеры, быв. полицейские, жандармы и т.п.....	58	5	53	84	66	1	17
	ИТОГО	62	6	56	87	69	1	17
Служащие	Инженеры и техники.....	3		3	9	8		1
	Научные работники /академики, профессора, доценты, научн. сотрудн. и т.п./.....	1		1	4	4		
	Педагоги /учителя, преподаватели и др. без педагогов ремесленных, железнодорожных училищ и ФЗО/.....	4		4	33	29		4
	Врачи.....				1			1
	Работники литературы и искусства.....				1	1		
	Агрономы и техники.....	2	1	1	8	8		
	Руковод. состав учрежд. и предприятий.....	2		2	5	4		1
Прочие служащие.....	53	4	49	194	166	6	22	
ИТОГО	65	5	60	255	220	6	29	
Служащие	в том числе с компрометирующим социальным и политическим прошлым: а/ быв. члены антисов. политпартий.....	5	1	4	14	12		2
	б/ быв. кулаки, быв. торговцы, быв. политбандиты, быв. офицеры, быв. полицейские, жандармы и т.п..	29	2	27	57	48		9
Военно-служащие	Командно-политический состав.....							
	Красноармейцы и курсанты. Административно-хозяйствен. состав.....	1	1					
Военно-служащие	ИТОГО	1	1					

Закінчення таблиці...

Прочие категории лиц	Студенты высших учебных заведений, институтов и техникумов.....	1		1				
	Учащиеся в средних школах.....				1			1
	Кустари.....	3		3	5	4		1
	Пенсионеры.....	1		1	1	1		
	Служители культа.....	20	1	19	9	7		2
	Бывш. кулаков, помещиков, фабрикантов, торговцев, царских чиновн., офицеров и т.п.....	28	5	23	32	28		4
	Деклассированный элемент /уголовники, БОЗ, нищие и т.п./.....	19	3	16	17	17		
Нет сведений.....	3		3	6	6			
ИТОГО	75	9	66	71	63		8	
ВСЕГО	297	28	269	607	507	11	89	
Национальности Союза ССР	Б. Национальный состав							
	Русские.....	28	2	26	45	41	1	3
	Украинцы.....	262	25	237	509	424	8	77
	Белорусы.....				7	5	1	1
	Немцы.....				10	8		2
	Литовцы.....				1	1		
	Эстонцы.....				12	11		1
	Евреи.....	2		2				
Поляки.....	4	1	3	17	12	1	4	
Прочие.....	1		1	5	4		1	
Др.гос	Венгры.....				1	1		
ВСЕГО	297	28	269	607	507	11	89	
	Быв. члены ВКП/б/ и ВЛКСМ							
	Быв. члены и кандидаты ВКП/б/....	9	2	7	42	37	2	3
	Быв. члены ВЛКСМ.....	2		2	2	1		1
	Г. Пол							
	Мужчины.....	293	27	266	595	496	11	88
	Женщины.....	4	1	3	12	11		1
	ВСЕГО мужчин и женщин	297	28	269	607	507	11	89

ДА СБУ.–Колекція документів.–Оригінал.

* Дату складання таблиці у документі не вказано.

** За відсутністю у таблиці кількісних показників опущено графи про засуджених до ВМП і позбавлених волі на строк понад 10 років та про звільнених особливою нарадою при НКВС СРСР по закритих справах, а також рядки про працівників та учнів ремісничих училищ, домогосподарок, біженців, представників окремих національностей СРСР та інших держав.

№ 39

ЗІ ЗВЕДЕННЯ НКВС УРСР ПРО КІЛЬКІСТЬ ЗАСУДЖЕНИХ В УРСР У 1939 РОЦІ *

	Осуж- дено	Из них к ВМН
Центральный аппарат	150	—
[...]**		
Молдавская АССР ⁵⁴	235	11
Полтавская [область]	1022	—
Сумская	297	—
Харьковская	638	16
Черниговская	284	3
Западные области	305	62
Погранотряды	—	—
Отделы КГБ на ж. д.	—	—
Итого	7370 ⁵⁵	147

ДА СБУ.—Ф.16,оп.1,спр.35.—Арк.11. Копія.

* Дата і автори зведення у документі не вказані.

** Опущено відомості по 11 областях.

№ 40

З ДОВІДКИ НАЧАЛЬНИКА 1-ГО СПЕЦВІДДІЛУ НКВС УРСР ЦВЕТУХІНА ПРО РУХ
ЗААРЕШТОВАНИХ ПО УНКВС СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Січень 1941 р.

I	
Всего было вновь арестовано УНКВД в 1940 г.	135 чел.
Из них:	
Выбыло по делам, направленным в Прокуратуру для предания суду	114 чел.
Выбыло по делам, направленным в Особое Совещание	2 чел.
Освобождено с прекращением дел в процессе следствия	2 чел.
Умерло	1 чел.
Выбыло по делам, направленным в другие органы НКВД	6 чел.
Выбыло по разным причинам	—
Всего выбыло	
125 чел.	

В 1940 г. было возвращено дел арестованных на доследование на 5 чел.
Из числа дел на арестованных в 1940 г. числится на 1 января 1941 г.:

	В следствии	За Прокура- турой	За Особ. Совещан.	За судами	За НКВД УССР (на заключении)
С ноября 1940 г.	6	1	—	—	—
С декабря 1940 г.	4	—	—	—	—
Всего	10	1	—	—	—

II

Из числа дел на арестованных в 1940 г. осуждено:

К ВМН	— чел.
Свыше 10 лет	11 чел.
От 10 до 5 лет	25 чел.
От 5 до 3 лет	29 чел.
От 3 до 1 года	22 чел.
Условно	— чел.
Оправдано	3 чел.
	<hr/>
	Всего 79 чел.*
Из них – Особым Совещанием	2 чел.

III

На 1. 1. 1941 г. числятся следственных арестованных и аресты которых были произведены в 1938, 1939 гг.

Всего числятся	3 чел.
Из них – с февраля 1938 года	3 чел.

IV

Прибыло арестованных из УНКВД Западных областей	490 чел.
Из них числятся на 1 января 1941 г., дела которых находятся в производстве	15 чел.

ДА СБУ.–Ф.42, спр.44. Додаток.–Арк.34–35. Копія.

* Зазначені вище числа складають у підсумку 90 чол. замість вказаних 79.

№ 41

**ПРОТОКОЛ ДОПИТУ КЕРІВНИКА ХОРОВИХ ГУРТКІВ М. КОНОТОП
ГРЕСЯ В. С.⁵⁶**

20 жовтня 1944 р.

Допрос начат „20” часов 20/X – 1944 г.
Допрос окончен „24” часа 20/X – 1944 г.

Вопрос:

Вам предъявляется обвинение в том, что Вы, проживая на временно оккупированной немцами территории, стали на путь активного пособничества немецким оккупантам⁵⁷.

По вашей личной инициативе была в декабре 1941 года организована при отделе немецко-украинской пропаганды хоровая капелла, которая работала в дальнейшем под руководством националистической контрреволюционной организации „Просвита”.

Вами капелла была использована как трибуна для пропагандирования националистических идей среди населения Конотопского района, выполняя тем самым задачу контрреволюционной „Просвиты” – сближение „Украинского” народа с „великой” Германией.

В период немецкой оккупации вели профашистскую агитацию, восхваляя фашистский строй и возводя клевету на Красную армию и на советскую действительность.

В 1942 году Вами была написана статья антисоветского содержания в фашистской газете „Вызволенья”, в которой выносите благодарность немецкой армии и ее вождю Гитлеру как „вызволителям Украины”, давшим возможность развиваться „украинской” культуре, т.е. привлекаетесь в качестве обвиняемого по ст. 54-3, 54-10 часть II УК УССР.

Вопрос:

Вам понятно предъявленное обвинение?

Ответ:

Предъявленное обвинение мне понятно.

Вопрос:

В предъявленном обвинении Вы признаете себя виновным?

Ответ:

В предъявленном обвинении я виновным себя признаю частично.

В декабре 1941 года действительно я был инициатором в организации хоровой капеллы при отделе народного образования и только с конца 1942 года капелла стала работать под руководством немецко-украинской пропаганды.

Руководимая мною капелла исполняла в основном на концертах русско-украинские народные песни. Правда, исполнялись некоторые вещи националистического содержания – „Украина” Давыдовского, до войны которая была запрещена. Кроме того, капеллой готовился к исполнению националистический гимн „Ще не вмерла Украина”, но не был представлен на сцену по запрещению немецких властей. Следует отметить, что указанный гимн готовился капеллой по указанию старшины г. Конотопа Ковтуна.

За время моей жизни при немцах в оккупированном г. Конотопе я антисоветской агитации не вел.

Обвинение в том, что я написал статью антисоветского содержания в фашистской газете „Вызволенья”, не соответствует действительности.

В декабре 1942 года, на вечере, посвященном годовщине существования капеллы, стоял мой отчет о работе капеллы за год. Присутствующий на вечере редактор Сахно мой отчет поместил на следующий день в фашистской газете „Вызволенья”.

Записано верно, мне прочитано [підпис нерозбірливий]

Допросил:

Ст. оперуполномоченный ГО НКГБ мл. л-т г/б [підпис нерозбірливий]

№ 42

**ІЗ СТАТИСТИЧНОГО ОГЛЯДУ ОПЕРАТИВНО – СЛІДЧОЇ РОБОТИ ОРГАНІВ НКДБ УРСР
З МОМЕНТА ЗВІЛЬНЕННЯ УКРАЇНИ ВІД НІМЕЦЬКО – ФАШИСТСЬКИХ ЗАГАРБНИКІВ
ДО 1 СІЧНЯ 1945 РОКУ**

24 лютого 1945 р.

1. Общие данные.

С момента освобождения Украины органами НКГБ УССР было арестовано . . . 53695 чел.
Из них: За 1943 год 22741 чел.
 За 1944 год 30954 чел.

В том числе:
 За 1-е полугодие 1944 года 16681 чел.
 За 2-е полугодие 1944 года 14273 чел.
Кроме того прибыло по делам, переданным из других органов. 5319 чел.
Из них: За 1943 год 1332 чел.
 За 1944 год 3987 чел.

Количество арестованных по УНКГБ разбивается в следующем порядке⁵⁸:

	ВСЕГО	За 1943 г.	За 1-е полуг. 1944 г.	За 2-е полуг. 1944 г.
[...]*				
Харьковской [області]	5954	5222	459	273
Полтавской	3086	2085	560	441
Черниговской	2683	1674	700	309
Сумской	2271	1693	353	225

Количество осужденных по мерам наказания разбивается:

К ВМН	1732 чел.	6,5 %
К каторге	9941 чел.	37,1 %
К лишению свободы	14095 чел.	52,7 %
К другим мерам	1003 чел.	3,7 %

Осужденные и оправданные разбиваются по УНКГБ в следующем порядке:

	ВМН	Каторга	Лишено свободы	Оправ- дано	% оправ- данных
[...]					
Полтавской [області]	41	975	1280	31	1,3
Сумской	56	336	983	45	2,9
Харьковской	30	286	1382	108	5,5
Черниговской	118	391	1173	63	3,3

2. Об антисоветских организациях и группах.

За 1944 год органами НКГБ УССР было ликвидировано 1576 антисоветских организаций и групп, по ним арестовано 6695 чел. (21,6 % общего количества арестованных за 1944 год.).

УНКГБ, ліквідувавши найменше кількість а/с організацій і груп:

	<u>К-во ліквідир.</u> <u>а/с організ. і</u> <u>груп</u>	К-во арестов. участн. а/с організ. і груп	<u>% к общему</u> <u>количеству</u> <u>арестованных</u>
[...]			
Черниговской [області]	1	15	1,5
Сумской	3	12	2,1
Харьковской	20	50	6,8
Полтавской	23	72	7,2

Освобождено в процессе следствия 3779 человек, из них по делам, переданным из органов НКВД, „СМЕРШ”, заградотрядов и прокуратуры – 491 чел. – 13 %.

Освобожденные в процессе следствия разбиваются по УНКГБ в следующем порядке:

	Освобождено		Из них передано из других органов
	<u>1943 г.</u>	<u>1944 г.</u>	
[...]			
Полтавской [області]	20	159	16
Сумской	37	93	2
Харьковской	270	270	12
Черниговской	14	255	6

За весь период из общего количества направленных по подсудности осуждено 26771 человек – 68,2 %, оправдано 611 человек – 1,6 %.

УНКГБ, арестовавшие наибольшее и наименьшее количество участников повстанческих организаций (ОУН–УПА):

Наименьшее количество:

	<u>ВСЕГО</u>	<u>% к общему к-ву</u> <u>арестованных</u>
[...]		
Харьковской [області]	16	0,3
Черниговской	18	0,6
Сумской	18	0,7
Полтавской	72	2,3

Начальник отдела „А” НКГБ УССР
подполковник госбезопасности ПОДОБЕДОВ**

ДА СБУ.–Ф.42, спр.53.Додаток.–Арк.1–12. Копія.

* Тут і далі опущено відомості по 20 областях.

** Підпис відсутній.

№ 43

**ЗВЕДЕНІ ВІДОМОСТІ ПРО ВИСЕЛЕНИХ ЗА МЕЖІ УКРАЇНИ ЗА ТАК ЗВАНЕ УХИЛЕННЯ
ВІД ТРУДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ⁵⁹**

1948 р.

Райони	Всього	За віком			Відомості відсутні	За мотивами виселення			
		До 30 р.	30–50 р.	Понад 50 р.		Неучасть в роботі колгоспів	Невироблення мінімуму трудовнів	Інші	Відомості відсутні
Білопільський	52	11	30	2	9	9	30	9	4
Буринський	35	7	21		7	13	21	1	
Великописарівський	12	4	6		2		9		3
Глухівський	66	17	43	6		20	37	9	
Конотопський	39	5	31	3		6	31	2	
Краснопільський	37	11	26			6	30	1	
Кролевецький	16	5	9	2		4	9	3	
Лебединський	19	8	11			3	15	1	
Липоводолинський	17	5	12				14	3	
Недригайлівський	23	5	18			8	15		
Охтирський	53	16	32	5		18	35		
Путівльський	16	3	11	2		10	4	2	
Роменський	47	16	28	3		14	21	7	5
Середино – Будський	33	5	26	2		9	22	2	
Сумський	87	12	71	3	1	26	55	4	2
Тростянецький	36	5	28	3		7	28	1	
Шосткинський	12	2	10			10	2		
Ямпільський	11	2	9			1	6	4	
Разом	611	139	422	31	19	164	384	49	14

ДАСО.–Ф.Р–2196,оп18,спр.4а. –Колекція документів.

№ 44

**З ПРОТОКОЛУ ДОПИТУ СВІДКА – КОЛИШНЬОГО СПІВРОБІТНИКА СУМСЬКОГО
МІСЬКВІДДІЛУ НКВС БОГРОВА С. М.⁶⁰**

6 березня 1956 р.

[...]*

ВОПРОС:

Знаєте ли Вы секретаря горкома партии МИХЕЕНКО Ивана Петровича⁶¹ и как его можете охарактеризовать?

ОТВЕТ:

МИХЕЕНКО Ивана Петровича знаю как секретаря горкома, лично с ним не общался, что либо докладывать ему не приходилось. С ним больше имел общений начальник горотдела НКВД КУДРИНСКИЙ⁶². Охарактеризовать его с деловой и политической стороны не могу. В 1937 году он был арестован Харьковским облуправлением НКВД, за что конкретно мне не известно. Я точно помню, что в Сумском горотделе каких либо негласных данных на Михеенко о его принадлежности к антисоветской организации не было. Михеенко был арестован в гор. Харькове. Позже, работая в гор. Харькове в НКВД области в следотделе или как тогда называли в 4 отделе, я видел Михеенко когда вели его на допрос по коридору, причем видел несколько раз, заводили в комнаты и оттуда неслись жуткие крики, а вообще крики неслись из всех комнат, где допрашивали арестованных. Подследственных избивали и они вынуждены были себя оговаривать. Когда Михеенко мне приходилось видеть, то у него был исключительно измученный вид. Кто вел следствие по делу Михеенко я не помню, но следователи говорили что Михеенко в момент допроса избивали. Лично мое мнение что Михеенко врагом народа не был. Думаю, что в то время были арестованы без всяких к тому оснований все те лица, на которых не было агентурных разработок. Взятые по г. Сумы большинство лиц были арестованы только по показаниям других т. к. в горотделе НКВС никаких агентурных разработок не было, а следовательно они антисоветски не проявляли, но поскольку на них были даны показания другими лицами, то их арестовывали и добывались признания в принадлежности к антисоветской организации. Как правило из Харькова получали указание, что такое-то лицо дало показание, что им завербованы такие-то и требовали их немедленно арестовать. Здесь всех этих лиц арестовывали. Кто был арестован по гор. Сумы не помню, прошло много времени.

ВОПРОС: Скажите, тех лиц которые были арестованы в гор. Сумах, они допрашивались в Сумах или их после ареста сразу направляли в гор. Харьков?

ОТВЕТ: Те лица, которые были арестованы в гор. Сумах, часть из них немедленно после ареста направляли в г. Харьков, другие на некоторое время оставлялись в гор. Сумы при НКВД где их допрашивали. Каждый арестованный, который в Харьков немедленно не направлялся допрашивался на месте. Все даваемые показания заносились в протокол допроса вне зависимости признает он свою принадлежность к антисоветской организации или нет. Затем все эти материалы пересылали в Харьков в НКВД вместе с арестованными. Как в дальнейшем оформлялось дело мне не известно, а также не знаю вкладывали в дело те протоколы допроса в которых подследственный отрицал свою вину.

Допросил:
Пом. военного прокурора КВО
подполковник юстиции СНИЦАР

ДА УСБУ в СО.–Спр.П–3924.–Арк.74-76. Копія.

* Опущено текст про методи слідства, які висвітлено у вступній статті.

**З ПОСТАНОВИ ПРЕЗИДІЇ СУМСЬКОГО ОБЛАСНОГО СУДУ ПРО РЕАБІЛІТАЦІЮ
УЧАСНИКІВ ТАК ЗВАНОЇ КОНТРРЕВОЛЮЦІЙНОЇ ВІЙСЬКОВО – ПОВСТАНСЬКОЇ
ОРГАНІЗАЦІЇ⁶³**

31 жовтня 1956 р.

Рассмотрев уголовное дело по протесту прокурора области на постановление особой тройки при УНКВД по Харьковской области: от 21 апреля 1938 г. по делу ШУМИЛЕВИЧА С. А. и др. (всего 15 чел.); от 24 апреля 1938 г. по делу РОСТОВСКОГО П. Е. и др. (всего 21 чел.); от 9 мая 1938 г. по делу ПРОСЯНИКА А. Я. и др. (всего 3 чел.) и от 9 мая 1938 г. по делу КАШКИ И. К. и др. (всего 3 чел.).

Этими постановлениями особой тройки осуждены по ст. 54-2 и 54-11 УК УССР к высшей мере наказания – расстрелу, с конфискацией личного имущества:

[...]*

У С Т А Н О В И Л :

Все осужденные признаны виновными в том, что принимали участие в контрреволюционной военно – повстанческой организации.

[...]

Постановления особой тройки подлежат отмене с прекращением дела производством за отсутствием состава преступления по следующим основаниям.

Все осужденные были арестованы без санкции прокурора или постановления суда, т. е. с грубым нарушением норм права и ст. 127 Конституции СССР.

С материалами следствия осужденные не были ознакомлены, обвинительное заключение им не вручалось, допущено этим самым грубое нарушение ст. ст. 200 и 225 УПК УССР.

21 апреля 1938 г. решением тройки при УНКВД по Харьковской области были осуждены по настоящему делу: [...] по ст. 54-2 и 54-11 УК УССР к ВМН – расстрелу, с конфискацией личного имущества, а в отношении Иванова М. С., Леонтовича Г. И. и Непомнящего С. Э. материал выделен в отдельное производство без всякого на то законного основания.

Материал на Иванова, Леонтовича и Непомнящего был выделен в отдельное производство только потому, что последние виновными себя в участии в контрреволюционной военно-повстанческой организации не признали, хотя они были арестованы вместе с другими за одно и то же „преступление”, за одну и ту же „контрреволюционную организацию”.

24 апреля 1938 г. решением той же тройки были осуждены по ст. 54-2 и 54-11 УК УССР к ВМН – расстрелу, с конфискацией личного имущества: [...]. Следственные материалы на Абламского А. И., Левина А. Л., Закаблукова С. Ф., Колдовского И. Т., Коновалова Ф. Ф., Клочко П. Т., Грузова А. А., Кашки И. К., Ковалева Г. Н., Бугаева Н. А., Мотова П. И. и вторично выделен материал на Иванова М. С. из указанной выше группы в отдельное производство без какого-либо законного основания и только по тем же мотивам, что лица, на которых выделен материал в отдельное производство, не признали себя виновными в участии в к. р. военно- повстанческой организации и нет достаточных материалов, уличающих их в причастности к указанной организации, хотя Мотов П. И. бывший военный комиссар Сумского райвоенкомата был арестован как руководитель военно-повстанческой к. р. организации.

9 мая 1938 г. решением Тройки при УНКВД по Харьковской области были осуждены по двум делам лица, на которых материал был выделен в отдельное производство из дела Шумилевича, Ростовского и др.: Кашка И. К., Грузов А. А., Коновалов Ф. Ф., Созинов С. Г., Турков П. Н. и Просяник А. Я. – по ст. ст. 54-2 и 54-11 УК УССР к ВМН – расстрелу с конфискацией личного имущества.

Следственные материалы, которые были выделены из указанных выше групповых дел в отдельное производство на Мотова П. И., Гурьянова А. А., Глущенко П. А., Клочко П. Т., Колдовского И. Т., Абламского А. И., Леонтовича Г. И., Закаблуква С. Ф., Левского Л. Н., Иванова М. С., Гурина А. Н., Ковалева Г. Н., Бугаева Н. А., и Левина А. Л. впоследствии были оформлены в следственные дела на каждого в отдельности и в течение марта – июля 1939 г. за недоказанностью состава преступления прекращены, а арестованные поименованные выше лица из-под стражи освобождены.

Дело в отношении одного из активных участников контрреволюционной военно-повстанческой организации Капустина Степана Николаевича, который был арестован 8-го апреля 1938 г. по делу той же к. р. организации, которая была организована бывшим военным комиссаром того же райвоенкомата Шамуновым М. А. и впоследствии руководимая военным комиссаром того же райвоенкомата Мотовым П. И., было направлено в судебную спецколлегию облсуда Сумской области, которая 25 декабря 1939 г. при рассмотрении указанного дела не нашла достаточно законных оснований для осуждения Капустина, вынесла оправдательный приговор.

По делу о наличии контрреволюционной военно-повстанческой организации в г. Сумах и окружающих гор. Сумы районах и об участии в указанной организации осужденных никаких свидетельских показаний в деле не имеется, т. к. свидетели по этому делу не допрашивались.

Каких-либо других вещественных, документальных или других доказательств в деле нет, хотя в показаниях осужденных упоминается, что организация имела какие-то планы.

Все обвинение осужденным было построено на одном противоречивом самопризнании осужденных.

Все осужденные в ходе предварительного следствия были допрошены 1-2 раза, хотя от ареста до осуждения их содержались под стражей продолжительное время.

[...]

Допрошенные по настоящему делу из числа освобожденных в 1939 г., которые были арестованы по делу к. р. военно-повстанческой организации 4 чел. [...], показали, что будучи арестованными в 1938 г. они первоначально на предварительном следствии признали себя виновными в участии в к. р. военно-повстанческой организации и других оговорили под нажимом со стороны следствия или под воздействием сокамерников.

Установленный и допрошенный в процессе дополнительного расследования по настоящему делу, проходящий по данному делу как организатор и руководитель к. р. военно-повстанческой организации Шамунов Михаил Александрович 20 сентября 1956 г. показал:

„Никого и никогда я ни в какие к. р. военно-повстанческие организации не вовлекал, так как сам никогда ни к каким подобным организациям не принадлежал. Военно-повстанческой организации в гор. Сумах вообще не было, и если о ней показывали осужденные, то повидимому они также как и я вынуждены были показать об этом под физическим воздействием со стороны следователей.”

Характерным в этой связи является дело, по которому был привлечен к уголовной ответственности Капустин С. Н.

Будучи арестован как активный участник к. р. военно-повстанческой организации еще 8 апреля 1938 г., а дело рассматривалось не Тройкой при УНКВД Харьковской области, а судебной коллегией по спецделам облсуда Сумской области только 25 декабря 1939 г., т. е. спустя 21 месяц.

В судебном заседании на судебном следствии вызывавшиеся по его [Капустина] делу в качестве свидетелей, которые ранее были арестованы по одному и тому же делу, что и Капустин, а потом из-под стражи были освобождены [...] показали, что на предварительном следствии они оговорили себя и др. лиц в силу применения к ним со стороны следователей методов физического воздействия.

Из материалов архивно-следственного дела за № 272347, по которому был привлечен к уголовной ответственности в 1939 г. за грубое нарушение социалистической законности при расследовании уголовных дел, за их фальсификацию начальник в то время Сумского горотдела НКВД КУДРИНСКИЙ Алексей Иванович⁶⁴ видно, что в процессе расследования дел при допросах арестованных применялись к арестованным физические меры воздействия, следственные дела в большинстве своем фальсифицировались, производились явно незаконные массовые аресты ни в чем неповинных советских граждан без санкции прокурора или постановления суда на арест.

В числе сфальсифицированных дел значится и дело под № 11132, т. е. настоящее дело, по которому осуждены Шумилевич С. А., Крамаренко Е. И., Шевич Ф. В. и др.

Изучением архивно-следственных дел, по которым были осуждены 42 чел., установлено:

1. Что контрреволюционной военно-повстанческой организации, организованной и руководимой бывшими военками Сумского райвоенкомата ШАМУНОВЫМ М. А., МОТОВЫМ П. И., в гор. Сумах и окружающих гор. Сумы районах не имелось, что подобная организация была надумана самими работниками Сумского горотдела НКВД, в частности, его начальником КУДРИНСКИМ.

2. Что признательные показания о существовании к. р. военно-повстанческой организации и об участии в этой организации осужденных осужденные дали под силой угрозы в силу применения к ним физического, невыносимого метода воздействия со стороны работников Сумского горотдела НКВД, производивших расследование по делу.

3. Что при наличии прекращения производством дела за недоказанностью состава преступления в 1939 г., по которому был привлечен к уголовной ответственности за организацию и руководство к. р. военно-повстанческой организации МОТОВ П. И., не может быть и речи о доказанности преступления рядовыми ее членами и о существовании вообще подобной организации.

4. Что дело, по которому осуждены ШУМИЛЕВИЧ С. А., КРАМАРЕНКО Е. В., ШЕВИЧ Ф. В. и др., всего 42 чел., было сфальсифицировано самими работниками Сумского горотдела НКВД во главе с его начальником КУДРИНСКИМ.

При наличии изложенных выше обстоятельств не вызывает сомнения в том, что по настоящему делу было осуждено 42 человека к ВМН – явно незаконно.

На основании изложенного и руководствуясь Указом от 25 апреля 1955 г., президиум Сумского облсуда, –

ПО С Т А Н О В Л Я Е Т :

Постановление Тройки при УНКВД по Харьковской области от 21 апреля 1938 г., коим были осуждены к высшей мере наказания – расстрелу: ШУМИЛЕВИЧ Сергей Арсентьевич, КРАМАРЕНКО Ефим Ионович, ШЕВИЧ Федор Викторович, ЧИКИН Илья Яковлевич, ФИЛИППОВИЧ Иван Иосифович, ЦЫГАНЕНКО Михаил Иванович, ГРЫЗЛОВ Тимофей Дмитриевич, ПИЛИПЕНКО Григорий Васильевич, КАРПЕНКО Сергей Иванович, ВАКАЛ Иван Яковлевич, МИРОШНИЧЕНКО Федор Павлович, ТЕОДОРОВИЧ Михаил Михайлович, КВИТЧАСТЫЙ Иван Афанасьевич, БОГДАНОВ Сергей Ильич, СЕМЕНОВ Василий Федорович;

Постановление той же Тройки от 24 апреля 1938 г., коим были осуждены к высшей мере наказания – расстрелу: РОСТОВСКИЙ Павел Ермолаевич, ДОРСМАН Иван Иванович, СТОЛЯРЕВСКИЙ Владимир Андреевич, КУХАРЕНКО Константин Лазаревич, КАНИЩЕВ Иван Васильевич, БАЙГЕР Евгений Станиславович, РЯБУЩЕНКО Константин Тимофеевич, ТЕОДОРОВИЧ Алексей Михайлович, ВЕТОШНИКОВ Александр Александрович, ГРИШКО Иван Иванович, ГАРЕТ Хрисанф Фердинандович, ПОЛНИЦКИЙ Николай Гаврилович, ЧЕРНЫЙ Семен Давыдович, ЗАРЕЦКИЙ Михаил Семенович, СУХОВ Евгений Васильевич, ТАРАНЕЦ Яков Афанасьевич, ЛЕВЧЕНКО Георгий Петрович, ПОВАЛИЙ Константин Филиппович, КУРОЧКИН Павел Федорович, ЦЕРКОВНИЦКИЙ Николай Александрович и ЯРОШ Павел Павлович;

Постановление той же Тройки от 9 мая 1938 г., коим были осуждены к высшей мере наказания – расстрелу: КАШКА Иван Корнеевич, КОНОВАЛОВ Федор Федорович, ГРУЗОВ Алексей Аркадьевич, СОЗИНОВ Федор Герасимович, ТУРКОВ Петр Николаевич и ПРОСЯНИК Андрей Яковлевич, –

отменить и дело производством прекратить за отсутствием в действиях осужденных состава преступления, с возвратом родственникам осужденных конфискованного имущества или его стоимости.

ПРЕДСЕДАТЕЛЬСТВУЮЩИЙ [підпис] КУЗНЕЦОВА

ДАСО.–Ф.Р–7641, оп.1, спр.533.–Арк.180–194. Оригінал.

*. Тут і далі опущено прізвища репресованих осіб. Вони згадані в кінці документа.

№ 46

**3 ВИРОКУ СУМСЬКОГО ОБЛАСНОГО СУДУ У СПРАВІ ПРО ОБВИНУВАЧЕННЯ
МЕШКАНЦЯ М. ВОРОЖБА БІЛОПЛЬСЬКОГО РАЙОНУ ТЕСЛЕНКА М. І.⁶⁵**

10 вересня 1970 р.

[...]*

Судебная коллегия по уголовным делам Сумского областного суда, рассмотрев в закрытом судебном заседании дело по обвинению Тесленко Н. И. [...]**

У С Т А Н О В И Л А :

Подсудимый Тесленко Н. И., будучи неудовлетворен политикой, проводимой Коммунистической партией и Советским правительством в нашей стране, в целях подрыва и ослабления Советской власти на протяжении 1967-1970 гг. систематически направлял в органы Советской власти, редакции республиканских и центральных газет письма, в которых содержались клеветнические измышления, порочащие советский государственный и общественный строй, политику КПСС и Советского правительства.

В некоторых письмах он допускал злобные выпады против вождя народов СССР, высказывал враждебные социалистическому обществу националистические взгляды.

Такие письма он направлял в следующие органы:

в Министерство Иностранных Дел СССР 6 января 1967 года и 27 февраля 1970 года;

в адрес газеты „Правда” 28 февраля 1970 года;

в адрес газеты „Правда Украины” 28 февраля 1970 года;

в адрес газеты „Труд” 21 марта 1970 года;

в адрес Председателя Президиума Верховного Совета СССР 4 июля 1970 года.

При обыске у подсудимого 27 апреля 1970 г. изъято письмо от 4 марта 1969 г., адресованное [редакции] Сумской областной газеты „Ленинская правда”.

В судебном заседании и на предварительном следствии подсудимый пояснил, что все перечисленные выше письма писал лично он сам, в которых изложены его убеждения, сложившиеся при жизни и работе в некоторых организациях, но он не считает их антисоветской клеветой.

Вина его подтверждается письменными доказательствами, т. е. самими письмами, приобщенными к делу. Из заключения криминалистической экспертизы видно, что письма, указанные выше, написаны подсудимым Тесленко Н. И.

Судебная коллегия считает, что доводы подсудимого об отсутствии в его действиях состава уголовного преступления, предусмотренного ст. 62 ч. 1 УК УССР, опровергаются содержанием самих писем, действия подсудимого Тесленко Н. И. правильно квалифицированы по ст. 62 ч. 1 УК УССР и признает его виновным.

При избрании меры наказания судебная коллегия считает необходимым учесть, что Тесленко Н. И. совершал преступные действия на протяжении длительного времени, что занимался он общественно-полезным трудом. При избрании вида ИТК следует учесть, что ранее он отбывал меру наказания в местах лишения свободы.

[...]**

На основании изложенного и руководствуясь ст. ст. 323, 324 УПК УССР, Судебная коллегия по уголовным делам Сумского областного суда –

П Р И Г О В О Р И Л А :

Тесленко Николая Ивановича по ст. 62 ч. 1 УК УССР к лишению свободы на пять (5) лет в ИТК строгого режима.

Срок наказания ему исчислять с 27 апреля 1970 года. Мера пресечения оставить содержание под стражей. Взыскать с Тесленко Н. И. в доход государства судебные расходы 14 руб. 60 коп. Письменные доказательства – письма оставить при деле.

Приговор может быть обжалован в Верховный Суд УССР в течение семи суток через Сумской областной суд осужденным со дня получения на руки копии приговора, а остальными участниками процесса с момента оглашения.

Председательствующий
Народные заседатели

[підпис нерозбірливий]
[2 підписи нерозбірливі]

ДА УСБУ в СО.–Спр.П–12286.–Арк.296–298. Оригінал. Рукопис.

* Опушено текст з персональним складом колегії облсуду.

** Опушено текст з біографічними даними про обвинувачуваного.

*** Опушено текст про майно засудженого і судові витрати.

№ 47

**З УХВАЛИ ВЕРХОВНОГО СУДУ УРСР ЩОДО ЗАСУДЖЕНОГО МЕШКАНЦЯ М. КОНОТОП
ФЕЛЬДМАНА Г. З.⁶⁶**

5 липня 1983 р.

[...]*

Приговором судебной коллегии по уголовным делам Сумского областного суда, от 10 июня 1983 года ФЕЛЬДМАН Г. З. [...]** осужден по ст. 62 ч.1 УК УССР на 6 лет лишения свободы, без ссылки; по ст. 211 УК УССР на 1 год лишения свободы. В соответствии со ст. 42 УК УССР окончательное наказание назначено 6 лет лишения свободы в ИТК строгого режима, без ссылки.

ФЕЛЬДМАН Г. З. осужден за то, что проживая в Конотопе Сумской области, на почве враждебных убеждений, возникших у него в результате прослушивания антисоветских передач зарубежных радиостанций, с целью подрыва и ослабления Советской власти систематически на протяжении 1978-1982 годов проводил антисоветскую агитацию и пропаганду путем изготовления, хранения и распространения сочинений в прозе и стихах,

содержащих клеветнические измышления, порочащие советский государственный и общественный строй, имел намерение передать их для публикации в другие страны.

Помимо этого ФЕЛЬДМАН с той же целью проводил антисоветскую агитацию и пропаганду в устной форме, распространял среди отдельных своих знакомых злобные клеветнические измышления на советский государственный и общественный строй.

[...]***

В кассационной жалобе осужденный ФЕЛЬДМАН указывает, что все произведения, которые он писал, хранил у себя дома, с ними знакомы считанные люди, они нигде не печатались, просит учесть, что он постоянно работал, в содеянном раскаялся, и смягчить наказание, применив условное осуждение.

Заслушав докладчика, заключение прокурора об оставлении жалоб без удовлетворения, а приговора – без изменения, проверив дело и обсудив доводы кассационных и частной жалоб, судебная коллегия находит, что жалобы удовлетворению не подлежат.

Виновность ФЕЛЬДМАНА в совершении указанных в приговоре преступлений подтверждена объективными доказательствами⁶⁷.

Преступные действия ФЕЛЬДМАНА судом правильно квалифицированы по ст. ст. 62 ч. 1 и 211 УК УССР и наказание назначено с учетом данных о его личности, степени общественной опасности совершенных преступлений и всех обстоятельств, смягчающих ответственность.

Поэтому оснований к изменению приговора, как об этом ставится вопрос в кассационных жалобах, судебная коллегия не находит.

На основании изложенного, руководствуясь ст. ст. 363, 364 УПК УССР, судебная коллегия, –

О П Р Е Д Е Л И Л А :

Кассационные жалобы осужденного ФЕЛЬДМАНА, адвоката и частную жалобу оставить без удовлетворения, а приговор судебной коллегии по уголовным делам Сумского областного суда от 10 июня 1983 года в отношении ФЕЛЬДМАНА Григория Зиновьевича оставить без изменения.

Верно: Член Верховного Суда УССР

Председательствующий
Члены суда
[підпис нерозбірливий]

ДА УСБУ в СО.–Спр.П–11803.–Арк.216–222. Засвідчена копія.

* Опушено текст з персональним складом судової колегії в кримінальних справах Верховного Суду УРСР.

** Опушено текст з біографічними даними засудженого.

*** Опушено текст з переліком осіб, яких ознайомлював засуджений зі своїми творами.

ІЛЮСТРАТИВНІ МАТЕРІАЛИ

№ 1

НАКАЗ КОНОТОПСЬКОГО ПОВІТОВОГО ВІЙСЬКРЕВКОМУ ПРО СТВОРЕННЯ
ТИМЧАСОВОГО РЕВТРИБУНАЛУ ⁶⁸

8 травня 1920 р.

П Р И К А З № 1.

Конотопский Уездный Военно-Революционный Комитет О Б Я В Л Я Е Т

а) В исполнение приказа Реввоенсовета 12 Армии № 99211 в целях оздоровления и уничтожения расхлябанности царящей в органах власти уезда и необходимости напряженной борьбы с бандитизмом и дезертирством Советскому Президиуму Уездполкома, Наркома и представителей Реввоенсовета 12 Армии организовало Уездный Военно-Революционный Комитет в составе: Яркошенко, Толстошеев и Смоловик, которому принадлежит вся полнота власти в уезде.

б) ПРИ РЕВКОМЕ ОБРАЗОВАН ВРЕМЕННЫЙ РЕВОЛЮЦИОННЫЙ ТРИБУНАЛ В СОСТАВЕ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ тов ТОЛСТОШЕЕВА, ЧЛЕНОВ: БАНДУРЫ и ПОРИЩОГО.

Ревлюционному Трибуналу предоставлено право применения высшей меры наказания

РАЗСТРЕЛ

по являю о настоящем,

РЕВКОМ ПРИКАЗЫВАЕТ:

§ 1. Все учреждения города и уезда обязаны приложить максимум усилий и энергии в выполнении возложенных на них задач, никакой расхлябанности, разгильдяйства, не должно быть. Замеченные в нерадивом отношении и саботаже будут привлекаться к суровой ответственности.

§ 2. Бандитизму, спекуляции, шкурничеству, пора положить предел—нищие будут подвержены высшей мере наказания.

§ 3. Насилие, самоволие, грубость официальных и частных лиц, отрывка варварства, будут строго караться.

§ 4. Дезертиры на свои места! Приверженцам и помощникам шляхты пощады не будет.

§ 5. Отдельным войсковым чинам предлагается держать себя не как в иностранной стране; браться гранатами за поимку в тылу недостойно имени борца за волю—красноармейцу. Выходкам и заносчивым друзьям будет указано надлежащее им место.

§ 6. О всех нарушениях порядка, подрыва или действий по вред Советской Власти донесите Ревкому и Ревтрибуналу.

Все на свои места! К спокойной, молчаливой, плодотворной работе.

Председатель ЯРМОШЕНКО

Члены: ТОЛСТОШЕЕВ СМОЛОВИК

8-го мая 1920 года

№ 2

3 ПРОТОКОЛУ ЗАСІДАННЯ КИРИКІВСЬКОГО РАЙВИБОРЧКОМУ
ПРО ПОЗБАВЛЕННЯ ГРОМАДЯН ВИБОРЧИХ ПРАВ ⁶⁹

13 жовтня 1924 р.

99/1924/111

Простежка дня:
1. Підтвердження списков лічобних прав голоса по Кириковському району
2. Розглядання заявлених.

СЛУШАЛИ: ПОСТАНОВИЛИ:

1. Предоставленные от сельсоветов списки:

Кириковского н/я	86 чел.	Утвердить.
Яков-Рогский	44	Тоже.
в. Зоселов	9	Тоже.
Абдочанский	55	Тоже.
Н. Рябиновский	30	Тоже.
С. Рябиновский	47	Тоже.
Добренский	47	Тоже.
Катанский	55	Тоже.
Каменецкий	65	Тоже.
Солдатский	52	Тоже.
Корновской	29	Тоже.
Ницхский	83	Тоже.
Всего	602 чел.	

2. Заявления гр. с. Кириковки о восстановлении в правах голоса:

1. Колдак Констан. Алек.	Восстановить.
2. Завенко Павел. Ильич	То же.
3. Дискант Федор. Никитов.	Отказать как подрядчику.
4. Шибринов Семен. Арх.	Отказать как б. полицейскому.
5. Коломаченко Ал. Алек.	Тоже.
6. Колотный Тимоф. Стеф.	Тоже.
По Абдочанскому сельс.	
7. Зиденко Прок. Мос.	Отказать как эксидвот. чуж. Трудом
8. Комарь Марк. Лукич	Восстановить
9. Черемш. Сев. Миха.	Восстановить
10. Гидов Иван. Иванов.	Восстановить
11. Гидов Павел. Иванович	Восстановить
12. Гнида Кирил. Кондрат.	Отказать.
13. Гавриленко Тим. Арх.	Отказать за неясность показаний в заявлении, чем служил при Гетмане
14. Тубоник Арс. Моисеев.	Восстановить
15. Дебед. Конст. Иван.	Восстановить
16. Давлик Степ. Исеев.	Восстановить
17. Гидов Тит. Иванов.	Отказать как б. уряднику.
По Солдатскому сельсов.	
18. Удлеев Прок. Лукич	Отказать как вредеб. элементу.
19. Удлеев Антон. Дмитр.	Отказать по тем же причинам.

Н.П. предкомиссии
Предрайвизборкома КУЧИГЯВНИ
Секретарь КИЛИК.

С подлинным верно: Секретарь / Фоменко. /

№ 3

ІЗ СПИСКУ ПОЗБАВЛЕНИХ ВИБОРЧИХ ПРАВ У М. ГЛУХІВ ⁷⁰

Лютій 1927 *

№ по порядку	Фамилия, имя и отчество	Причина лишения избирательного права
У С О В К А		
1	Седнев Степан Евдокимович	б.-полицейский
2	Чубаренко Елена Ивановна	торговка
3	Шершень Илья Степанович	б.-священнослужит.
4	Шершень Агафья Ивановна	на ижд. б. священ.
5	Доник Илья Филиппович	б. полицейский
6	Доник Савелий Филиппович	б. полицейский
7	Волышко Афанасий Федорович	б. полицейский
8	Казарез Иван Михайлович	польз. наемн. слолоу
9	Казарез Евдокья Федоровна	ижд. муж. лиш. изб.
10	Гребеньков Нифойд Григорьевич	б. полицейский
11	Автопенко Иван Федорович	исаломщик

799	Вайнер Пейсах Ошаров	торговец
800	Вайнер Роза Яковлевна	ижд. б. торговца
801	Юдкевич Арон Маркович	торговец
802	Юдкевич Слава Израилевна	ижд. торговца
803	Винокуров Герша	арендатор мельниц
804	Винокурова Роза	" "
805	Винокурова Соня	" "
806	Коннопелько Стефан Николаевич	б. владеец мельниц
807	Посельский Андрей Григорьевич	5. подрядчик
808	Посельская Александра Степан.	иждевенец
809	Самуйлович Цецилия Иосифовна	б. торговка

Председатель Германир Кома Тузь.

Секретарь Уельский.

Глухівський краєзнавчий музей. Н/Д -500 **

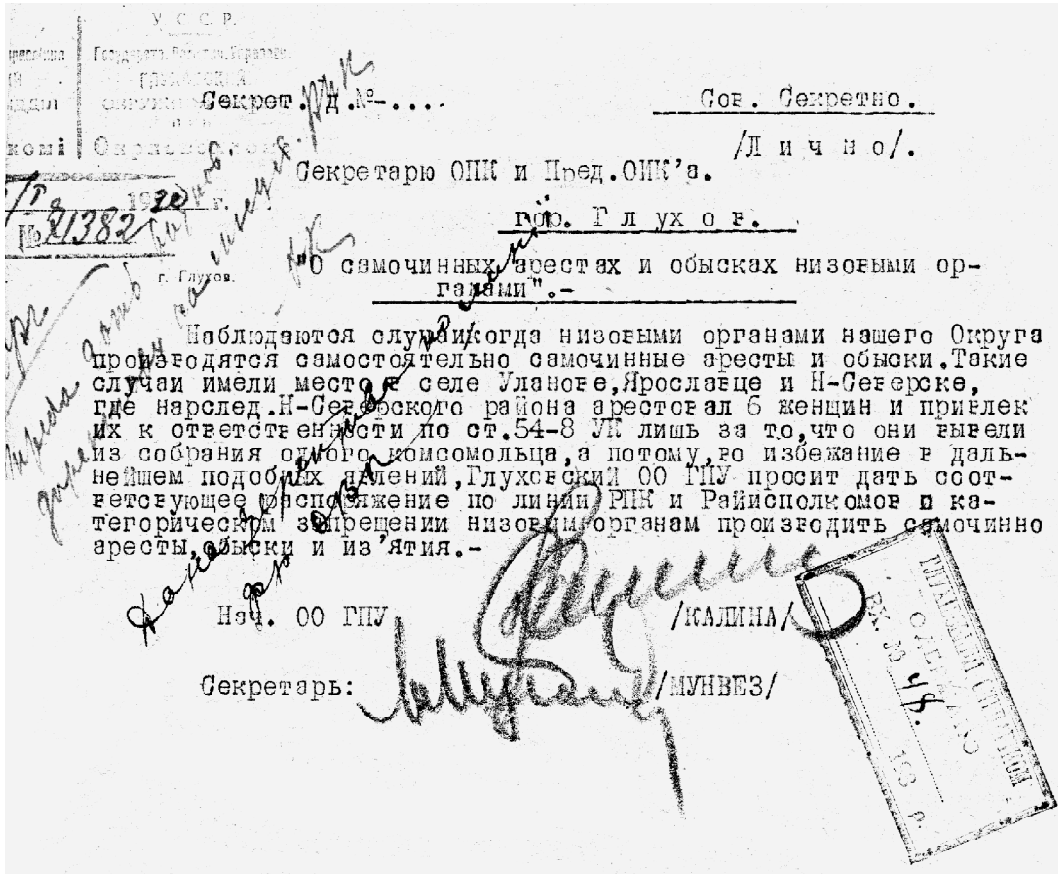
* Датуються за позначкою на документі.

** Реєстраційний номер науково-допоміжного фонду.

№ 4

ЛИСТ ГЛУХІВСЬКОГО ОКРВІДДІЛУ ДПУ УСРР ДО ОКРПАРКОМУ І ОКРВИКОНКОМУ ПРО ЗАБОРОНУ САМОЧИННИХ АРЕШТІВ, ОБШУКІВ І ВИЛУЧЕНЬ ⁷¹

Січень 1930 р.

№ 5

СЛУЖБОВА ЗАПИСКА ГЛУХІВСЬКОГО ОКРВІДІЛУ ДПУ УСРР ДО СЕКРЕТАРЯ
ОКРПАРКОМУ ПРО КІЛЬКІСТЬ ЛІКВІДОВАНИХ КОНТРЕВОЛЮЦІЙНИХ
ОРГАНІЗАЦІЙ ТА АНТИРАДЯНСЬКИХ УГРУПОВАНЬ

26 лютого 1930 р.

~~Секретно~~ Начальник
ГЛУХІВСЬКОГО ОКРУГОВОГО ВІДДІЛУ Д. П. У.—У. С. Р. Р.

м. Глухів..... 26 / II 19 30 р.

Службова записка.

Секретарю АНК Г. Куряшчу -

За період з 1го лютого 1929 р. по
26^{те} лютого 1930 р. скроїт делами ЗМУ
ліквідовано:

а) К-р. органи фашист	- 3 по числу арест.	- 46 ч.
б) Антисов. угрупован.	- 39 по числу арест.	- 227 ч.
в) Одиночки	- - -	- 54 ч.
		Всього - 327.

/ Нач. скроїт делами ЗМУ (підпис)

№ 6

З ПРОТОКОЛУ ЗАСІДАННЯ ПАРТКОЛЕГІЇ КПК ПРИ ЦК ВКП(б) ПО ХАРКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ ПРО ВИКЛЮЧЕННЯ З ВКП(б) ВИКЛАДАЧА СУМСЬКОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ПАНЧЕНКА С. І.⁷²

20 квітня 1935 р.

ПРОЛЕТАРІИ ВСЕХ СТРАН, СОЕДИНЯЙТЕСЬ!

КОМИССИЯ ПАРТИЙНОГО КОНТРОЛЯ при ЦК ВКП(б)
ПАРТКОЛЛЕГИЯ ПО ХАРЬКОВСКОЙ ОБЛАСТИ

г. Харьков, ул. К. Либкнехта 64, 2-й этаж.

Телеф. № 7-52-41

1935 г.

Кому: Сумскому ГПК, тов. Панченко

ВЫ П И С К А

из протокола заседания Партколлегии КПК № 62 пункт 2 от 20.1V 1935 г.

2. Дело ПАНЧЕНКО /Сумской орг./

ПАНЧЕНКО Сергей Ильич, г.р. 1900, член партии с 1929г., п.б. № 1160380, /сдан Сумскому ГПК/; был членом УИП с 1920 по 1923г., после ареста руководителей УИП в 1923г. был назначен подпольным центром Секретарем Киевского Губкома УИП; служавший - педагог, образование высшее. Во время возникновения дела - педагог Сумского Педтехникума. Сейчас не работает. В 1929г. Комиссией по чистке исключался из партии, - был восстановлен 2. VIII. 29г. Сумской Окр. РК с об'явлением выговора за недостаточную активность в борьбе с националистическими уклонами и нечуткое отношение, проявленное к демобилизованному красноармейцу.

3. III. 35г. решением Бюро Сумского ГПК тов. Панченко исключен из партии и снят с работы преподавателя Пединститута за то, что он, являясь активным укапистом, обманным путем пролез в партию, не вел активной борьбы с контр-революционными подонками троцкистско-виновьевской группы, как двурушника.

Апеллирует в Партколлегия КПК. Свои ошибки признает.

Материалами подтверждается, что Панченко, в период активной борьбы партии с контр-революционным национализмом, отделялся молчанием, скрывая свои взгляды от партий; при обсуждении в общественных и партийных организациях вопроса о гнусном убийстве тов. Мирова, проявил абсолютную пассивность и, будучи членом МК работников высшей школы, даже не поставил этого вопроса на обсуждение широкой массы. Своим отношением к партии проявлял себя, как двурушник.

т.т. Вугнецкий, Панченко.

2. ПАНЧЕНКО - как скрытого националиста, двурушника из рядов партии исключить.

СЕКРЕТАРЬ ПАРТКОЛЛЕГИИ

/ТОМАШЕН/

Особистий архів онуки Панченка С.І.—Макаренко Г.В.(м.Суми)

№ 7

ПРОТОКОЛ ОГЛЯДУ ЛІТЕРАТУРИ, ВИЛУЧЕНОЇ ПРИ ОБШУКАХ
У ЗААРешТОВАНИХ ГРОМАДЯН М. СУМИ ⁷³

20 вересня 1936 р.

Гр. Суми, 1936 года, сентября 20-го дня. Я, Оперуполномоченный СПО УГВ Сумского Горотдела НКВД - БОГРОВ, сего числа в помещении УГВ Горотдела НКВД, на основании ст. 173 УК произвел осмотр изъятых у СКРЫННИКА П.Н. от 15/УП-36г., СИНЕВИДА И.И. от 15/УП-36г., ГАКА Г.М. от 21/УП-36г., ТЕРЕЩЕНКО от 15/УП-36г. и ЛУМИНОЙ Н.А. от 25/УП-36г. книг-литературы, согласно протокола обыска, при чем оказалось:

1. У СКРЫННИКА Павла Николаевича изъята: книга Бухарина "Теория исторического материализма", Государственного издательства Украины г. Харьков, 1922 г., в мягком переплете на 315 стр. разрезана с 1-й страницы до 73-й страницы.

а/ Сергея БЕРЕМОВА "История украинского писменства", Госиздательства "ВК" г. Киев, 1917 г., в мягком переплете на 352 стр. разрезана до 121 страницы и с 189 до 265 стр.

б/ Л. ТРОЦКОГО "Октябрьская революция" Госиздательство "Коммунист" г. Москва, 1918 года, в мягком переплете на 120 стр. полностью разрезанная. Доставлена гр. ЖУЧЕНКО Фед. Иг. при задержании ст. 22/УП-36г.

в/ сочинения и письма СКРЫННИКА на 62-х листах.

2. У ГАКА Георгия Михайловича:

а/ Л. Зиновьева, сочинения том XVI - основоположники и вожди коммунизма, Биографические очерки, Госиздательства Москва 1924 года в твердом переплете на 278 страницах полностью разрезана.

б/ Новая оппозиция, сборник материалов о дискуссии 1925г. Госиздательства "Прибой" 1926 г. Ленинград, в твердом переплете на 320 страницах, полностью разрезана, с календарем, кн. Мейер, м. 1924-1932г.

в/ Брошюра Л. Троцкого, на борьбу с голодом / речь произнесена 9 июля 1918г. на народном собрании в Сокольниках / Госиздательства "Коммунист" 1918 г. Москва, в мягком переплете на 64-х страницах, разрезана полностью.

г/ Брошюра Л. Троцкого, программа Мира, к Стокгольмской конференции, издательства "Книга", в мягком переплете на 30 стр. полностью разрезана.

3. ТЕРЕЩЕНКО Геннадий Андреевич, дневник на 27 листах 1935г.

4. СИНЕВИДА - дневник первый на 53-х листах, второй на 71 лист. в клеенчатом переплете.

ОПЕРУПОЛНОМОЧЕН СПО
ЛЕЙТЕНАНТ ГОСБЕЗОПАСНОСТИ

/БОГРОВ/

№ 8

ТЕЛЕГРАМА ГОЛОВИ ВЕРХОВНОГО СУДУ СРСР ДО ГОЛОВИ ХАРКІВСЬКОГО
ОБЛАСНОГО СУДУ ПРО ВІДМОВУ У ПОМИЛЮВАННІ ЗАСУДЖЕНИХ ДО РОЗСТРІЛУ
КЕРІВНИХ ПРАЦІВНИКІВ ВЕЛИКОПИСАРІВСЬКОГО РАЙОНУ ⁷⁴

31 грудня 1937 р.

ПРИЕМ!	№ проваду	ч.	м. пор. №
от	б. л. №	пр. №	
Принят	Б. ур	Пер дал	
и.			
СЕРИЯ Г МОСКВА	7028-53	31	16 03:
Служебн. отметки			СЕРИЯ: Д., Г., ХАРЬКОВ
			ПРЕДОБЛСУДА:
			ОСУЖДЕННЫМ ЗАХТИЯРОВУ АЛЕКСАНДРУ
			НИКИТИЧУ ЗПТ ЯИЧКИНУ КОНСТАНТИНУ
			ВАСИЛЬЕВИЧУ ЗПТ КАПЛЮКУ ИГНАТИЮ
			ФЕДОРОВИЧУ ЗПТ КРАСОВСКОМУ НИКИТЕ
			АЛЕКСЕЕВИЧУ ПОМИЛОВАНИИ ОТКАЗАНО ТЧК.
			ПРИГОВОР УТВЕРЖДЕН НЕМЕДЛЕННО
			ПРИВЕДИТЕ ИСПОЛНЕНИЕ И СООБЩИТЕ ТЧК
			ОТНОШЕНИИ ТРЕСНИЦКОГО АНДРЕЯ
			АРХИПОВИЧА РАССТРЕЛ ЗАМЕНЕН ДВАДЦАТЬЮ
			ГОДАМИ ИСПРАТРУДЛАГЕРЕЙ ПОРАЖЕНИЕМ
			ПРАВ ПЯТЬ ЛЕТ ОБЪЯВИТЕ ОСУЖДЕННОМУ И
			СООБЩИТЕ 5871-ПРЕДВЕРХСУДА СОЮЗА
			ВИНОКУРОВ
			И СЕР Г 7028ПЕРЕД ЕРОШЕНКОВА

№ 9

АКТ ПРО РОЗСТРІЛ 14 ГРОМАДЯН М. СУМИ ТА НАВКОЛИШНІХ РАЙОНІВ ⁷⁵

14 січня 1938 р.

Сов.секретно

А К Т

1938 года, января 14 дня, гор. Сумы.

На основании Предписания Зам. Нач. Харьковского Облуправления НКВД - Майора Государственной Безопасности тов. РТИХМАНА от 11.1.1938 г. за № 226 и Выписки из протокола № 38 заседания Сессии Тройки НКВД по Харьковской области от 9.1.1937 года, цюла приведен в исполнение приговор ВЫШЕЙ МЕРЫ НАКАЗАНИЯ Р А С С Т Р Е Л, над осужденными:

1. Дриценком Федором Николаевичем
2. Северином Захаром Павловичем
3. Турчалец Антоном Степановичем
4. Вербуцким Никитой Павловичем
5. Николаевским Андреем Андреевичем
6. Ивченко Николаем Дмитриевичем
7. Суржуком Никитой Павловичем
8. Романовым Степаном Петровичем
9. Рубо-де-Пантесом Себастьяном Ипполитовичем
10. Мирзевым Иваном Михайловичем
11. Мараненком Николаем Романовичем
12. Гимари Григорием Федоровичем
13. Зелье Дмитрием Александровичем
14. Кривонисем Николаем Федоровичем

Приговор приведен в исполнение в 24 час. мин. в присутствии Пом. Горпрокурора с соблюдением всех существующих на это правил.

ТРОИЦА Дриченко Ф. Н. Северина З. П.
 Турчалец А. С. Вербуцкого Н. М.
 Николаевского А. А. Ивченко Н. Д. Суржука
 Н. В. Романова С. П. Рубо-де-Пантес
 С. И. Мирзева И. М. Мараненко Н. Р.
 Гимари Г. Ф. Зелье Дмитрий Александрович
 и Кривонисей Н. Ф. ПРДАНЫ ВЕРИФ.

ПОМ ГОРПРОКУРОРА
 ИСПОЛНИТЕЛЬ
 СЕКРЕТАРЬ СУМ ГО НКВД

№ 10

ЗВЕРНЕННЯ ЗААРЕШТОВАНОГО ДИРЕКТОРА СУМСЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ЗАВОДУ ІМ. ФРУНЗЕ ОГОРОДНІКОВА Л. Ф. ДО НАЧАЛЬНИКА СЛІДЧАСТИНИ УПРАВЛІННЯ НКВС ПО СУМСЬКІЙ ОБЛАСТІ ПРО ПРИСКОРЕННЯ СЛІДСТВА ⁷⁶

18 грудня 1939 р.

Обласній Отг. НКВД
 Начальнику слідств. частини
 Огородникову Л. Ф.
 Заключ. сум. тюрми

13/III-1939, я арештован Харківськими Обл. Отг. НКВД. С тех пор прошмо Шмеля, как я нахожусь в заключении, подследственности. Задача окончатель следствия произвола отрази в форму, что в 1939, я был тяжели болен и не мог быть на следствии. Когда состояние здоровья всё улучшилось, я уже числюсь за сумской областью. В 3/XI-39, я нахожусь в сумской тюрьме. Имейте ввиду, что я 2/м. нахожусь в заключении и следствии незаконно прошу в рапортования следствии нагад и скорее закончить Огородник 18/XI-1939 сумск тюрма болонница

Примітки.

1. Надзвичайний військово-революційний комітет (ВРК) створено з'їздом рад Сумського повіту в складі 5 осіб. Він володів всією військовою і громадянською владою в повіті.

Звернення ВРК опубліковано в газеті „Комуна” (1919, № 39) – органі Сумської повітової ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів та Сумського повітового комітету КП(б)У. – Док. № 1.

2. Менжинський В. Р. (1874-1934) – радянський державний і партійний діяч. Член РСДРП з 1902 року. Під час революції 1905-1907 рр. працював у Петербурзькій військовій організації більшовиків, заарештовувався. У 1918 році – генеральний консул РСФРР у Берліні. В 1919 році – нарком робітничо-селянської інспекції (РСІ) України, потім на керівній роботі у Всеросійській надзвичайній комісії (ВЧК). З 1923 року – заступник голови колегії ОДПУ, з 1926 року – голова ОДПУ. – Док. № 2.

3. Лапіс М. І. (Судрабс Я. Ф.) – (1888-1938). Професійний революціонер. Народився у Лифляндській губернії. За фахом – народний вчитель. Брав активну участь у революційних подіях 1905-1907 рр. у Ризі. Член РСДРП(б) з 1905 року. Декілька разів заарештовувався, але втік із заслання. Учасник Жовтневого (1917 р.) збройного повстання, член Петроградського військово-революційного комітету. З листопада 1917 року – член колегії НКВС, з травня 1919 року – член колегії ВЧК. З квітня по вересень 1919 року – голова ВУНК, згодом завідувач таємного відділу ВЧК. З 1922 року – на відповідальній господарській і партійній роботі. Необгрунтовано репресований. Розстріляний у Москві. Реабілітований у 1956 році. – Док. № 2.

4. Наказ видано у вигляді листівки.

Під наказом губвійськкому від 24 грудня 1919 р. № 176 позначено: „Губвоенком Рошин. Губвоенрук Незнахин”, під наказом повіткомісаріату від 23 січня 1920 р. № 7 – „Военком Толстошеев. Военрук Церин”. – Док. № 3.

5. Газета „Власть Советам!” – орган Сумського повітового виконавчого комітету. – Док. № 4.

6. Постанову про хлібну розкладку Сумський повітвиконком прийняв 12 травня 1920 р.

10 грудня 1920 р. газета повідомила про нові заходи влади: „За убийства продработников целиком будут отвечать кулаки. В тех местностях, где такое убийство будет иметь место, помимо других мер взыскания, наложена будет разверстка вдвое”. – Док. № 4.

7. Відділ управління Конотопського повітвиконкому, у розпорядження якого направлялися поміщики, що виселялися, повідомив 1 грудня 1920 р. Чернігівський губернський відділ управління про те, що „на местах досконально понимают распоряжение о выселении: в город прибывают наряду с трудоспособными – старики, дети и больные”, що немає технічної можливості перевезти таку кількість сімей і що частина тих, хто виселяється, не заслуговує на таке покарання. Одночасно відділ управління „считает целесообразным явно контрреволюционно настроенных помещиков направить в концентрационный лагерь, наиболее лояльным и безвредным предложить выехать за пределы Конотопского уезда, известив соответствующее политбюро [повітовий орган надзвичайної комісії] для надлежащего надзора, в исключительных случаях разрешить поселение в городе Конотопе под надзором местного политбюро”.

НВД (Наркомвнудел – рос.) – Народний комісаріат внутрішніх справ. – Док. № 5.

8. Контрибуцію на с. Слоут накладено начальником тилу 3-го району Чернігівщини за те, що „несмотря на неоднократные повторительные приказы граждане села Слоут не исполняют их и село является очагом бандитизма и контрреволюции”.

Глухівський повітвиконком запропонував начальнику тилу скасувати рішення про контрибуцію, яку накладено „без согласия Уисполкома”. 29 жовтня 1920 р. повітвиконком звернувся до начальника тилу з офіційним поданням, в якому говорилось: „Несмотря на отношение от 20 октября за № 53 Вы проводите в исполнение постановление о взятии контрибуции с с. Слоут. Вторично президиум Уисполкома категорически протестует против проведения в исполнение этого постановления, т. к. постановление это Уездный исполнительный комитет считает незаконным, которое происходило [так у документі] без участия полномочного представителя Уисполкома. Факт обстрела посланного Увоенкомом отряда по с. Слоут отсутствует и не установлен, ибо из этого отряда два милиционера показывают, что никем они под с. Слоут обстреляны не были и поехали по назначению дальше. Поэтому президиум Уисполкома предлагает сегодня же приостановить исполнение этого незаконного акта и сегодня же об этом сообщить президиуму.”

30 жовтня 1920 р. повітвиконком скасував, як безпідставну, постанову начальника тилу про контрибуцію, накладену на с. Слоут.

Відомості про кінцеві наслідки розв’язання цього питання в архівній справі відсутні. – Док. № 6.

9. Прохоренко В. К. звинувачувався „в выдаче коммунистов и совработников, а равно и в отступлении с бельми и возвращении спустя полгода не на место прежнего пребывания – с. Дептовка, а в город Конотоп, где сразу по приезду повел определенную линию и агитацию среди своего прихода о его лояльности по отношению к существующей советской власти”.

Тарасенко О. С. звинувачувався в активних діях проти радянської влади і тісному зв'язку з каральним загоном білих.

Слідство визнало обох „как явных и неисправимых врагов рабочего класса, незаможного селянства и вообще существующего строя в государстве”.

Біогр. довідки про Прохоренка В. К. і Тарасенка О.С. у розділах, відповідно, – „Місто Конотоп” і “Конотопський район”. – Док. № 7.

10. На засіданні були присутні 8 осіб, головував Є. Заєць, секретар – Л. Бринь. – Док. № 8.

11. Телеграму передано у повітвиконком „для сведения и руководства”. – Док. № 9.

12. Таблицю складено за поіменними списками, що є в архівних справах.

Положенням про вибори до місцевих рад робітничих, селянських і червоноармійських депутатів, затвердженим постановою ВУЦВК від 6 липня 1926 р., виборчих прав були позбавлені, крім осіб, зазначених у таблиці, громадяни, які мали нетрудові прибутки з нерухомості, від торгового посередництва, не були членами профспілок та інші. – Док. № 11.

13. Села Фесівка і Михайло–Ганнівка тепер Конотопського району.

Документ підписано начальником окрвідділу ДПУ Альошиним і тимчасово виконуючим обов'язки начальника обліково-довідкового відділення окрвідділу Левицьким. – Док. № 12.

14. Відомості складено за списками, що є в архівній справі. – Док. № 13.

15. Пояснення окремих скорочень (у перекладі з російської мови): левые С. Р. – ліві соціалісти-революціонери; К. Д. – конституційні демократи; провок. охр. жанд. – провокатори, охоронники, жандарми; К-Р украинская – контрреволюція українська; нел. пер. гран. – нелегальний перехід кордону; крест. союзы – селянські спілки; Б-Н элемент – буржуазно-націоналістичний елемент; сл. должностные – службово-посадові; економ. шп. і к-р – економічне шпигунство і контрреволюція; служ.-должн. прест. – службово-посадові злочини; адм. высланные – адміністративно вислані. – Док. № 14.

16. У таблиці опущено показники кількості слідчих справ. Підсумок їх складає: на початок 1928 р. – 27 справ, відкрито для провадження 126, передано до суду і прокуратури 88, передано до особливої наради при колегії ДПУ УСРР та інших органів 16, закрито 36, у провадженні на кінець року 13 справ. Групових справ немає. – Док. № 14.

17. Відомості відділення дорожньо-транспортного відділу ОДПУ Московсько–Київсько–Воронезької залізниці при станції Конотоп надіслано секретареві Конотопського окрпаркому Низову у відповідь на його запит „указать количество бывших жандармов, офицеров, попов, провокаторов и др. тепершних кулаков, бывших меньшевиков, эсэров, гайдамаков и др. чуждых элементов”. – Док. № 15.

18. Таблицю складено за поіменними списками, поданими Глухівському окрпаркому окрвідділом ДПУ, який вважав, що включених у списки працівників „слід відвести під час запровадження кампанії переобрання низових правлінь кооперації”, і просив окрпарком „повідомити в процесі переведення кампанії про кількість осіб, що їх буде відведено за нашими матеріалами”. – Док. № 16.

19. Перелік районів подано за адміністративно-територіальним поділом того часу. У таблицю не включено Новгород–Сіверський, Понорницький та Семенівський райони Глухівського округу, які були в його складі з серпня 1925 р. до розформування округу в липні 1930 р. Згадані 3 райони увійшли до складу Конотопського округу, а в жовтні 1932 р. – до складу Чернігівської області. – Док. № 16.

20. Територія колишнього Вирівського району тепер у складі Білопільського району. – Док. № 17.

21. У списку перевірених осіб 13 працівників Вирівського райвиконкому, в тому числі його голова Маршала О. І., 56 працівників підвідомчих виконкому установ і організацій, 30 працівників Вирівської, Улянівської, Миколаївської, Тучненської, Ганнівської, Коршачинської, Бутовщинської сільських рад та 55 працівників підвідомчих радам установ, всього 154 особи. – Док. № 17.

22. Біогр. довідка про Левченка М. М. – у розділі „Місто Конотоп”. Про інших осіб, яких згадано у документі, відомостей не виявлено. – Док. № 18.

23. На документі резолюція: „т. [прізвище нерозбірливе]. Дать общую директиву всем Р.П.К. с приведением данных примеров. Предложить решительно изжить, прекратить подобные безобразия, искривления линии партии. Указанным всем районам проверить факты и немедленно дать объяснения ОПК. 25/II – 30 г. [підпис].”; „Дана директива всем РПК. 27/II [підпис]”. – Док. № 20.

24. В. Самбур колишнього Жовтневого району тепер с. Великий Самбір Конотопського району.

Про масове побиття 25–26 лютого 1930 р. громадян села секретар Конотопського ОПК Лунченко інформував організаційно-інструкторський відділ ЦК ВКП(б). Було повідомлено, що побито молодих людей віком 19–28 років: 1 наймита, 4 бідняків, 4 середняків та 1 куркуля. Бюро ОПК схвалило заходи окрвідділу ДПУ щодо арешту учасників побиття. Вирішено зняти з роботи голів райвиконкому, сільради, кооперативного товариства, комітету взаємодопомоги, секретарів райвиконкому та осередку комсомолу, начальника райміліції, уповноваженого окрпаркому. Серед заходів, що передбачені, – дострокові перевибори сільради, осередку комсомолу, чистка організації КНС, а також розгортання масової робо-

ти на селі, посилення боротьби з куркульством. У повідомленні ОПК йдеться також про те, що „произведенный арест сельского актива, участвовавшего в избииении, вызвал нездоровые настроения в селе в том, что советская власть стала на сторону бандитского элемента, арестовыв активистов села”. – Док. № 21.

25. Територія колишнього Кириківського району – тепер у складі Великописарівського району. – Док. № 22.

26. За антирадянську агітацію та участь у заворушеннях рішенням особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 19 квітня 1930 р. вислані у Північний край на 3 роки громадяни с. Вільне: Гробов Т. Ф., 1876 р.н.; Ільїна Х. С., 1902 р. н.; Козьякін П. П., 1890 р. н.; Козьякін Ф. О., 1903 р. н.; Пешков М. Н., 1897 р.н.; Севідов В. К., 1888 р. н. У 1989 р. вони були реабілітовані в частині звинувачення в антирадянській агітації. На рішенні про висилку, де також зазначений Ільїн Д. П., є помітка: „Ильина Д. П. – 60 лет – освободить”. – Док № 23.

27. Пошто-телеграму від 8/IV, про яку йдеться у документі, в архівній справі не виявлено.

Документ адресовано начальнику таємно-оперативного управління і начальнику інформвідділу ДПУ УСРР (Харків), копію документа – секретарю Конотопського окрпаркому.

У доповідній записці до ЦК КП(б)У секретар окрпаркому Лунченко повідомляв про волинки в Олександрівці, Гвинтовому і Духанівці Буринського району, що відбулися напередодні весняного сіву, у період з 6 по 13 квітня 1930 р. Заворушення у селах викликані, в основному, тим, що „при отводе земли для СОЗа не сочли нужным посчитаться с интересами бедняков и середняков индивидуальников, в результате чего вся удобренная земля, расположенная вокруг села, попала СОЗу, а индивидуальники, в том числе и бедняки, были посажены на пески. Кроме того некоторая часть индивидуальников даже не знала, где им при землеустройстве отведена земля”. Повідомлялося також про вжиття окрпаркомом заходів щодо зміцнення партійного керівництва Буринським районом та селами, де сталися заворушення. – Док. № 24.

28. Відомості підписані заступником завідуючого оргвідділом окрвиконкому Нікуліним.

З метою підриву впливу куркульства на окремі прошарки бідняцько-середняцького селянства та придушення спроб протидії заходам, що проводилися радянською владою, таємною інструкцією ЦВК СРСР від 4 лютого 1930 р. облвиконкомом запропоновано виселити найбільш заможних селян і напівпоміщиків (II категорія) у віддалені місцевості СРСР та в межах відповідних областей у віддалені райони, а решту (III категорія) розселити в межах районів, де вони проживають, на нових ділянках за межами колгоспних господарств.

До першої категорії відносились: активні противники колгоспів, кадри контрреволюційних і повстанських організацій та угруповань, організатори та учасники антирадянських виступів і терористичних актів. Вони підлягали ізоляції у концтаборах, до них застосовувалась вища міра покарання (ВМП). – Док. № 25.

29. Територія колишнього Улянівського району в грудні 1962 р. увійшла до складу Білопільського району.

Переважаюча більшість зазначених у документі сільрад – тепер у складі Білопільського, частина – Буринського або Недригайлівського районів.

Підсумкова кількість членів сімей, яких вислано за межі України – 187, замість 181, як зазначено у зведенні, а всього розкуркулених членів сімей 1439, вказано 1433. – Док. № 26.

30. В обвинувальний висновок за груповою кримінальною справою включено вчителів залізничних шкіл станції Конотоп: Сулиза П. Х., Вакуленка П. М. – школа № 31; Каменського В. Д., Смоловик С. В., Сосницького О. Н. – школа № 32; Шамана П. І. – школа № 33. Вони звинувачувались у навмисному зриві роботи шкіл Конотопського залізничного вузла, „шляхом організованого контрреволюційного саботажу”.

Ще в травні 1929 р. відділенням ДПУ на залізничній станції Конотоп включено у список службовців, які підлягають чистці по лінії радянського апарату (список надано Конотопській окружній контрольній комісії): Вакуленка П. М. – „К совласти враждебен, петлюровского течения”; Сулиза П. Х. – „Меньшевик-националист (УСДРП), был на двух сессиях Центральной рады, отступал с Петлюрой”; Смоловик С. В. – „Бывшая эсэрка, братья белые”.

Особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 1 березня 1931 р. справу відносно Смоловик С. В. закрито.

Біогр. довідки про інших згаданих тут осіб – у розділі „Місто Конотоп”. – Док. № 27.

31. „Весна” – справа „Весесоюзної військово-офіцерської контрреволюційної організації 1930-1931 рр.” – Док. № 27.

32. Біогр. довідки про Астахова Я. Ф., Лушенка М. А. і Кручиніна Д. В. – у розділі „Глухівський район”. – Док. № 28.

33. У документі згадано Київський обласний суд: на той час Глухівський район входив до складу Київської області. З 15 жовтня 1932 р. цей район у складі Чернігівської області.

Ухвалою Чернігівського обласного суду від 19 лютого 1933 р. вирок нарсуду Глухівського району залишено в силі, але висилку засуджених за межі України скасовано. – Док. № 28.

34. Постишев П. П. (1887-1940) – радянський партійний і державний діяч. Член РСДРП(б) з 1904 року. В 1905-1907 рр. – на партійній роботі в Іваново-Вознесенську (Росія). З 1918 року – на підпільній роботі, керував партизанськими загонами на Далекому Сході. В 1924 році – секретар Київського губкому, з 1925 року – секретар Київського окружного КП(б)У. З 1926 року – секретар ЦК КП(б)У, одночасно секретар Харківського окружного партії. З липня 1930 року – секретар ЦК ВКП(б). З 1933 року – секретар ЦК КП(б)У, одночасно – перший секретар Харківського, а потім Київського обкомів КП(б)У. У 1938 році безпідставно репресований. – Док. № 29.

35. Біогр. довідки про Бахтіярова О. М., Яічка К. В., Каплюка Г. Ф., Красовського М. О. – у розділі „Великописарівський район”.

Тресницький А. А., 1902 р. н., на той час – голова Порозківської сільської ради Великописарівського (тепер Краснопілський) району. Харківським обласним судом 24.10.1937 за ст. ст. 54-7, 54-10 ч. 1 і 54-11 КК УРСР засуджений до вищої міри покарання (ВМП). Верховним Судом СРСР наприкінці 1937 р. розстріл замінено позбавленням волі на 20 років. Реабілітований у 1960 р.

Див. також ілюстрацію (далі - іл.) № 8. – Док. № 30.

36. Наказ від 11 серпня 1937 р. № 00485 – про ліквідацію місцевих організацій польської розвідки та „ПОВ” (польська організація військова). – Док. № 31.

37. Наказом НКВС СРСР від 30 липня 1937 р. № 00447 про репресії проти колишніх куркулів, активних антирадянських елементів та кримінальних злочинців до першої категорії віднесено найбільш ворожі елементи. Вони підлягали негайному арешту і, після розгляду їх справ на трійках, розстрілу. До другої категорії віднесено всі інші менш активні елементи, які позбавлялися волі у таборих на строк від 8 до 10 років, а найбільш соціально небезпечні з них підлягали ув’язненню на ті ж строки у в’язниці. – Док. № 31.

38. Православна церква, яка має цілковиту самостійність у розв’язанні організаційних і культових питань. – Док. № 31.

39. Біогр. довідки про згаданих у документі Русакова П. І., Євтушенка В. А. і Євтушенка Г. А. – у розділі „Місто Конотоп”. – Док. № 31.

40. Рейхман Л. Й. (1901-1940). Народився у Чернігові. У ВКП(б) і в органах держбезпеки з 1920 року. У 1922-1936 рр. працював на керівних посадах в органах ДПУ та НКВС Чернігівської, Полтавської, Черкаської, Київської, Вінницької, Одеської, Донецької і Запорізької областей, а також в центральному апараті ДПУ та НКВС УРСР. З серпня 1937 року до березня 1938 року – заступник начальника управління НКВС по Харківській області, потім – начальник відділу оборонної промисловості 1-го управління НКВС СРСР. Заарештований у жовтні 1938 року. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 25 січня 1940 року засуджений до ВМП, наступного дня розстріляний (у Москві). – Док. № 32.

Леплевський І. М. – див. примітку 135 до вступної статті. – Док. № 32.

41. Біогр. довідки про згаданих у документі Дубініна Ф. І., Войкіна В. П., Семенюка М. І. і Страшка Я.К. – у розділі „Білопільський район”; про Шульмана Д. Л. та Інгорна (Інгора) Б. І. – у розділі „Місто Суми”. – Док. № 32.

42. Село Хрещатик (Октоберфельд) колишнього Смілівського району знято з обліку у зв’язку з переселенням його жителів. Тепер – с. Біжівка Буринського району. – Док. № 33.

43. Курах В. А., 1910 р. н., уродженець м. Стрий Львівської області, на час арешту (липень 1937 р.) працював вчителем неповно-середньої школи в с. Погожа Криниця Роменського району. За участь у так званій українській військовій організації (УВО) та „шпигунство” на користь Польщі відповідно до постанови наркома внутрішніх справ СРСР і Прокурора СРСР („двійка”) у грудні того ж року розстріляний. Реабілітований у 1957 р. – Док. № 33.

44. Опушено текст з біографічними даними Креля Я. Ю., Фербера О. Ю., Гагена Є. І., Шперлінга (Шперліна) П. А. Біогр. довідки про них – у розділі „Буринський район”.

Дружина і син Креля Я. Ю. з окупованого в 1941 р. с. Хрещатик наприкінці того ж року переселені німецькою владою до Польщі. Після закінчення Другої світової війни вони перебували у пересильному таборі в Німеччині, звідки влітку 1945 р. репатрійовані в СРСР і депортовані в Акмолінську (тепер Целиноградська) область Казахстану. – Док. № 33.

45. Згадані у документі заарештовані особи утримувалися в Харківській в’язниці. Біогр. довідки про них – у розділі „Великописарівський район”.

Сумський обласний суд, розглянувши у грудні 1961 р. протест прокурора області на постанову трійки при Харківському облуправлінні НКВС від 16 квітня 1938 р., установив, що репресовані громадяни були не куркулями, а середняками, Лепцов В. Я. – бідняком, вони до арешту зв’язки між собою не підтримували, проживали на різних хуторах і працювали в різних колгоспах. Будь-якої контрреволюційної організації взагалі не існувало. Суд справу заклав за відсутністю в діях покараних складу злочину. – Док. № 34.

46. Тут текст із розділу звіту „Как в отчетном периоде городской партийный комитет и вся парторганизация решала задачи”. – Док. № 35.

47. Біогр. довідки про згаданих у документі Огороднікова Л. Ф., Білошицького А. А., Зоріна-Кравчука А. М., Пасинкова А. Г. і Кузьменка Г. В. – у розділі „Місто Суми”. Про Огороднікова Л. Ф. див. також іл. № 10 і примітку до неї.

Деякі відомості про інших осіб:

– Лемпо П. І. – інженер інструментального цеху Сумського машинобудівного заводу ім. Фрунзе;
 – Плеченко (ініціали невідомі – упор.) – директор Сумської МТС;
 – Медяник Т. П., 1891 р. н., директор Сумсько-Степанівського цукрозаводу, у серпні 1937 р. виключений з ВКП(б);

– Томкевич Є. І., 1890 р. н., працював у Сумському райздороввідділі, виключений з ВКП(б);
 – Герасимов Г. С. – прокурор м. Суми, виключений з ВКП(б) і знятий з роботи у серпні 1937 р;
 – Непомнящий С. Є., 1895 р. н., уродженець м. Пенза (Росія), проживав у с. Новосуханівка Сумського району, директор місцевого спиртзаводу, єврей, освіта початкова, член ВКП(б). Заарештований 16 липня 1937 р., звинувачувався за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. УДБ управління НКВС по Сумській області 27 лютого 1939 р. справа закрита. – Док. № 35.

48. Богров С. М., 1898 р. н., уродженець с. Осиповка Гомельської області (Білорусь), проживав у м. Суми, єврей, освіта початкова, член ВКП(б) з 1937 р. В органах держбезпеки з березня 1921 р. до квітня 1941 р. З березня 1936 р. до листопада 1937 р. – старший уповноважений і одночасно заступник начальника Сумського міськвідділу НКВС. – Док. № 35.

49. ВНІКО – Всесоюзний науковий інститут конопель (м. Глухів).

Большаков Л. Р., якого заарештовано за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації, в заяві від 10 січня 1939 р. на ім'я начальника Глухівського райвідділу НКВС назвав свої свідчення на допиті неправдивими, які „дані при особих умовах слідства”, та відмовився давати надалі пояснення слідчому. За недоведенням вини Большакова Л. Р. справа стосовно нього була закрита. Біограф. довідка – у розділі „Місто Глухів”. – Док. № 36.

50. Успенський О. І. (1902-1940). Народився у Тульській губернії. В лютому 1918 року обраний секретарем волосного комітету бідноти. З травня 1919 року – начальник районної міліції. У ВЧК з серпня 1920 року. З 1923 року – на керівних посадах в органах ОДПУ, потім НКВС Тульської губернії, Уралу, Московської області, Західносибірського краю, Оренбурзької області. З січня до листопада 1938 року – нарком внутрішніх справ УРСР. Заарештований у квітні 1939 року в Челябінській області. Засуджений до ВМП. Розстріляний у Москві. Комісар держбезпеки III рангу. – Док. № 37.

51. Городнянський район – Чернігівської області. – Док. № 37.

52. Біограф. довідка про Лимана О. В. – у розділі „Місто Конотоп”. Додаткових відомостей про інших осіб, згаданих у документі, не виявлено. – Док. № 37.

53. Таблицю підписано тимчасово виконуючим обов'язки начальника управління НКВС УРСР по Сумській області старшим лейтенантом держбезпеки Шраменком і начальником 2-го відділу цього ж управління сержантом держбезпеки Проходою. – Док. № 38.

54. Створена у жовтні 1924 р. у складі УСРР. – Док. № 39.

55. Найбільше засуджених – у Полтавській області, найменше (140 осіб) – у Житомирській. В тому числі до ВМП – 22 особи у Сталінській (з 1961 р. Донецька), жодного – у Запорізькій, Полтавській та Сумській областях. – Док. № 39.

56. Біограф. довідка про Греся В. С. – у розділі „Місто Конотоп”.

До другого засудження у 1947 р. покарання відбував у Шосткинській ВТК № 14. – Док. № 41.

57. У протоколі йдеться про окупацію періоду Великої Вітчизняної війни 1941-1945 рр. – Док. № 41.

58. Найбільша і найменша кількість осіб, заарештованих, засуджених і звільнених органами НКДБ у 1943-1944 рр. в областях УРСР:

	<u>Найбільша</u>		<u>Найменша</u>
		Всього заарештовано	
Харківська	– 5222	1943 р.	13 областей – 0
Київська	– 2702	1944 р.	Ізмаїльська – 454
		Учасників антирадянських організацій і груп (1944 р.)	
Волинська	– 933		Ізмаїльська – 10
		Учасників повстанських організацій (ОУН-УПА)	
Рівненська	– 1639		Ізмаїльська – 0
		Засуджено до ВМП	
Київська	– 237		Ізмаїльська – 0
		Виправдано	
Харківська	– 108		Львівська – 0
		Звільнено	
Харківська	– 540		Ізмаїльська – 22.-Док. № 42.

59. Таблицю складено за даними журналу Сумського облвиконкому, де зареєстровані громадяни, що виселені згідно Указу Президії Верховної Ради СРСР від 21 лютого 1948 р.

17 лютого 1956 р. секретар облвиконкому інформував управління МВД в Сумській області про те, що за межі України вислано 618 осіб, але облвиконкому невідомо, куди вони направлені на поселення. Однак, „исходя из поступающих от них заявлений и жалоб, установлено, что они находятся, в основном, в Карело-Финской АССР и Якутской АССР, в Иркутской области”. У згаданій інформації йдеться також про те, що облвиконкому невідомо, скільки осіб вислано за постановами райвиконкомів, і що облвиконком прийняв рішення про повернення з місць поселення 274 осіб, а скільки з них повернулося до колишнього місця проживання, облвиконкому невідомо. – Док. №43.

60. Про Богрова С. Н. див. док. № 35 і примітку до нього. – Док. № 44.

61. Міхєєнко І. П., 1894 р. н., уродженець м. Київ, із робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1921 р. З червня 1934 р. по березень 1937 р. працював секретарем Сумського міського комітету КП(б)У. Виключений з партії в серпні 1937 р. у зв'язку з арештом. Виїзною сесією Військової Колегії Верховного Суду СРСР засуджений до ВМП. Відомостей про його подальшу долю не виявлено. – Док. № 44.

62. Кудринський О. І., 1900 р. н., уродженець Одеси, з родини робітника, українець, освіта початкова, член ВКП(б) з 1926 року. У ДПУ з 1922 року. З січня 1936 року до жовтня 1938 року – начальник Сумського міського відділу НКВС. Лейтенант держбезпеки. З 5 жовтня 1938 року – на керівних посадах в управлінні НКВС по Харківській області. Заарештований 16 червня 1939 року, звинувачений у застосуванні незаконних методів ведення слідства. Звільнений з-під арешту 17 листопада 1939 року у зв'язку з хворобою, переданий на поруки. У квітні 1940 року за хворобою особисте поручительство скасовано, слідча справа закрита. Відомостей про його подальшу долю не виявлено.

Див. також док. № 45 і примітку до нього. – Док. № 44.

63. Відомостей про згаданих у документі Бур'янця А. А., Гур'янова А. А. і Левіна А. П. не виявлено. Про Непомняшого С. Є. див. примітку до док. № 35.

Деякі відомості про окремих осіб, яких згадано у документі:

– Мірошніченко Ф. П., 1893 р. н., уродженець с. Великі Будки Недригайлівського району, працював обліковцем комітету заготівель Штепівського райвиконкому. Заарештований 10 квітня 1938 р.;

– Гризлов Т. Д., 1893 р. н., уродженець м. Єфремов Тульської області (Росія), проживав у с. Степанівка Сумського району, росіянин, освіта початкова, працював завідувачем відгодівельного пункту Сумсько-Степанівського цукрозаводу. Заарештований 8 лютого 1938 р. – Док. № 45.

64. Про Кудринського О. І. див. док. № 44 і примітку до нього. – Док. № 45.

65. Біогр. довідка про Тесленка М. І. – у розділі „Білопільський район”. – Док. № 46.

66. Біогр. довідка про Фельдмана Г. З. – у розділі „Місто Конотоп”. – Док. № 47.

67. Так звані докази злочину: він прослуховував передачі закордонних радіостанцій „Голос Америки”, „Свобода”, „Голос Ізраїля”, надрукував на друкарській машинці у 1978-1982 рр. повість, роман та збірку оповідань загальною кількістю понад 400 сторінок, збірку віршів та інші твори. – Док. № 47.

68. Наказ видано у вигляді листівки.

Текст наказу:

„ПРИКАЗ № 1. Конотопский Уездный Военно-Революционный Комитет ОБЪЯВЛЯЕТ”

а) В исполнение приказа Реввоенсовета 12 Армии № 99211 в целях оздоровления и уничтожения расхлябанности царящей в органах власти уезда и необходимости напряженной борьбы с бандитизмом и дезертирством Совещание Президиума Уисполкома, Наркома и представителей Реввоенсовета 12 Армии организовало Уездный Военно-Революционный Комитет в составе: Ярмошенко, Толстошеев и Смоловик, которому принадлежит вся полнота власти в уезде.

б) ПРИ РЕВКОМЕ ОБРАЗОВАН ВРЕМЕННЫЙ РЕВОЛЮЦИОННЫЙ ТРИБУНАЛ В СОСТАВЕ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ тов. ТОЛСТОШЕЕВА, ЧЛЕНОВ: БАНДУРЫ и ПОРИЦКОГО.

Революционному трибуналу предоставлено право применения высшей меры наказания РАЗСТРЕЛ.

Объявляю о настоящем, РЕВКОМ ПРИКАЗЫВАЕТ:

§ 1. Все учреждения города и уезда обязаны приложить максимум усилий и энергии в выполнение возложенных на них задач, никакой расхлябанности, разгильдяйства не должно быть. Замеченные в нерадивом отношении и саботаже будут привлекаться к суровой ответственности.

§ 2. Бандитизму, спекуляции, шкурничеству, пора положить предел – виновные будут подвержены высшей мере наказания.

§ 3. Насилие, самоволие, грубость официальных и частных лиц, отрывка варварства будет строго караться.

§ 4. Дезертиры на свои места! Приверженцам и помощникам шляхты пощады не будет.

§ 5. Отдельным войсковым чином предлагается держать себя не как в завоеванной стране, браться гранатами за поясом в тылу недостойно имени борца за волю – красноармейцу. Выскочкам и заносчивым друзьям будет указано надлежащее им место.

МОВОЮ ДОКУМЕНТІВ

§ 6. О всех нарушениях порядка, подрыва или действий во вред Советской Власти донесите Ревкому и Ревтрибуналу.

Все на свои места! К спокойной, могучей, плодотворной работе.

Председатель ЯРМОШЕНКО

Члены: ТОЛСТОШЕЕВ СМОЛОВИК.

8-го мая 1920 года.” – Ілюстр. матер. № 1.

69. На засіданні районної виборчої комісії були присутні: голова виборчкому Кучерявий, голова райвиконкому Терновець, голова райКНС (прізвище не зазначено), від жіночого відділу Осінь, від осередку ЛКСМУ Кисіль.

Територія колишнього Кириківського району на той час була у складі Харківського округу, тепер його територія у складі Великописарівського району. Села Кам’янецьке, Дернове і Ницаха тепер у складі Тростянецького району. – Ілюстр. матер. № 2.

70. Список видано Глухівською окружною газетою „Червоне село” у вигляді плакату розміром 70x95 см тиражем 100 примірників.

Кількість „позбавленців” у центрі та околицях міста:

Усівка	– 35 осіб	Веригине	– 58
Водотеч	– 47	Центр	– 495
Білополівка	– 109	Інші дільниці	– 62

Кількість „позбавленців” за мотивами позбавлення прав:

	Позбавлених виб. прав	Їх утриманців	Всього	% до загальної кількості
Торговці	299	228	527	65,1
Колишні поміщики, підприємці, орендарі, інші з нетрудовими прибутками	47	45	92	11,4
Колишні білі офіцери, городові, жандарми, стражники, поліцейські	37	11	48	5,9
Служителі релігійного культу	29	16	45	5,6
Спекулянти, перекупники, валютники	11	8	19	2,3
Інші	45	34	79	9,7
Разом	468	342	810	
в т. ч. чоловіки			407	
жінки			403	

У списку є примітка: „Заинтересованные лица, которые считают, что их неправильно внесено в список лишенных избирательных прав, могут в недельный срок со дня опубликования списка обжаловать в Горизбирком. Адрес: комната Горсовета при Окрисполкоме”. – Ілюстр. матер. № 3.

71. Тепер с. Уланове Глухівського району, с. Ярославець – Кролевецького, Новгород-Сіверський район у складі Чернігівської області. – Ілюстр. матер. № 4.

72. Панченка С. І. у 1937 р. звинувачено органами НКВС у проведенні контрреволюційно-націоналістичної роботи серед студентів і викладачів Сумського педінституту. Біогр. довідка про нього – у розділі „Місто Суми”. – Ілюстр. матер. № 6.

73. Вилучена при обшуках література:

– у Скринника П. М. – „Теорія історичного матеріалізму” М. Бухаріна, „Історія українського письменства” С. Єфремова, „Жовтнева революція” Л. Троцького, твори та листи Скринника на 62-х аркушах;

– у Гака Г. М. – біографічні нариси „Основоположники і вожді комунізму” Г. Зінов’єва, збірка матеріалів „Нова опозиція” (про дискусію 1925 р.), брошури Л. Троцького „На боротьбу з голодом” і „Програма миру”;

– у Терещенка Г. А. – щоденник на 27 аркушах;

– у Синевиди І. І. – щоденники на 53 і 71 аркушах.

Біогр. довідки про згаданих у документі осіб – у розділі „Місто Суми”. Відомостей про Ляміну К. А. не виявлено. – Ілюстр. матер. № 7.

74. Див. док. № 30 і примітку до нього. – Ілюстр. матер. № 8.

75. Біогр. довідки про перелічених у документі громадян: Зеля Д. О., Івченка М. Д., Курильця А. С.,

Николаєвського А. А., Супруна Н. В., Тараненка М. Р., Ширяєва І. М. – у розділі „Місто Суми”; Гриценка Ф. М. – у розділі „Білопільський район”.

Гиря Г. Ф. – житель міста Лебедин, працював робітником пекарні Сумторгу, Вербицький Н. М. – робітник МТС у с. Ворожба Лебединського району, Кривошей М. Ф. – бригадир колгоспної будівельної бригади у с. Кулики цього ж району, Рубо-де-Понтевес С. І. – священник с. Терни Недригайлівського району, Северин З. П. – житель с. Северинівка Сумського району, без визначених занять. Відомостей про Ромашова С. П. не виявлено. – Ілюстр. матер. № 9.

76. Текст звернення:

„Областной Отд. НКВД. Начальнику следств. части Огородникова Л. Ф. Заклуч. Сум. тюрьма.

13/III-1938 г. я арестован Харьковским Обл. отд. НКВД. С тех пор прошло 21 месяц как я нахожусь в заключении, подследственным. Затыжка окончания следствия произошла отчасти потому, что в 1939 г. я был тяжело болен и не мог быть на следствии. Когда состояние здоровья улучшилось, я уже числился за Сумской областью. С 3/XII-39 г. я нахожусь в Сумской тюрьме. Имея ввиду, что я 21 м. нахожусь в заключении и следствие не закончено, прошу В/распоряжения следствие начать и скорее закончить. Огородников 18/XII-1939. Сумск. тюрьма больница”.

Про Огороднікова Л. Ф. йшла мова на засіданні пленуму Сумського міського КП(б)У 31 серпня 1937 р. З виступу на пленумі начальника Сумського міськвідділу НКВС Кудринського О. І.: „Багато з присутніх тут на пленумі товаришів пам’ятають моє висловлювання на партактиві, де я приводив багато фактів шкідницької роботи на заводі ім. Фрунзе. Огородніков не визнавав фактів шкідництва, він поставив себе так, що він дуже гарний господарник. На активі мене ніхто не підтримав. Після мого висловлювання на партактиві Огородніков поскаржився Мазо [начальник Харківського облуправління НКВС], після чого мене викликав до себе Мазо і почав казати, що мені за такі висловлювання попаде, але ж все-таки моє висловлювання на партактиві мало вплив”. Пленум одноголосно прийняв постанову: „Затвердити рішення бюро міськпарткому і вивести з членів пленуму Огороднікова Л. Ф.”

Знаходячись під вартою, Огородніков Л. Ф. у заяві від 15 листопада 1939 р. на ім’я начальника Харківського облуправління НКВС писав: „В отношении меня допущено нарушение ревзаконности и произвол. Я не виновен и не хочу умереть в тюрьме как враг, да и государству жертвы не нужны. Поэтому прошу дать задание произвести объективно перерасследование.”

(Мазо С. С. в липні 1937 р. застрелився у своєму службовому кабінеті, залишивши записку: „Товарищи, опомнитесь! Куда ведет такая линия арестов честных большевиков и выбивание с них показаний?”) Див. також док. № 35 і примітку до нього. – Ілюстр. матер. № 10.

77. В архівній справі є тільки фотокопії частин листа замість нього. Їх тексти (підкреслене до таблиці не включено):

„УССР г. Киев Председателю УССР Н. С. Хрущову

Тов. Хрущов. Я рабочий, и хочу в своем письме высказать свое недовольствие, которое имеется в нашем городе Сумы. На протяжении жизни Советской власти коммунистическая партия борется со всякими течениями, возникающими в стране против ее укрепления. А подумаешь, так и партия делает безобразия, если не вся, то в большинстве ее руководителей на местах.

Недавно был указ правительства о снижении цен на товары и продукты. По радио, в газетах, отзыв международной печати, выступления рабочих на митингах, а в действительности получилась „брехня” Народ гудит только по зауглами, а сказать не может, боится 25 лет. Это метод „исправления”. Жизненный уровень рабочего не улучшается, а ухудшается, заработная плата снижена, а стоимость прожиточного уровня повысилась [текст відсутній] комерческий ржаной: 3 р. 30 к. и белый 5 р. 90 к. 6.35. где снижение? Жиры, сливочное масло тоже на 10 % – ? Но оно осталось в той же цене. Рыба камса тьолька один и тот же сорт но разные цены. Товары обуви и материя в одном магазине одна цена в другом другая. Где-же правда? Нет ее и нет демократии, о которой нам говорят она была до 1928 г. [текст відсутній]

Прошу Вас сделайте с моего письма себе вывод.

Фамилии я не указываю ибо [слово нерозбірливе, далі текст відсутній]”

Біогр. довідка про Барліта С. М. – у розділі „Місто Суми”. – Ілюстр. матер. № 11.

МІСТО СУМИ

БЛІНЕР Б.І. (Спогад)

МОРОЗНЕ ПЕКЛО

БЛІНЕР
Борис Ілліч

Народився в 1914 році у м.Вітебськ (Білорусь). Навчався у юридичному інституті.

Заарештований у листопаді 1936 року. Верховним Судом Білоруської РСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований у лютому 1963 року.

Нижче публікуються спогади мешканця м. Суми Блінера Б.І. про кілька днів його перебування у “золотій” Колимі*.

22 січня 1938 року.

За календарем сьогодні неробочий день (День пам'яті Леніна та “кривавої неділі” 1905 року). У нас же, на одному з рудників “золотої” Колими, як завжди: о 5-й годині - підйом, о 6-й - розвод, з 12.00 по 13.00 - обід, о 20.00 - вечеря: для “невиконуючих” - знову в забій до 22-23-ї години. Температура мінус 45 градусів. Руки в мене вже поморожені, з синіми, роздутими пучками.

Так от, веземо до відвалу короб (700 кг) пустої породи. Годині о 7 вечора - вздовж яру раптом синій промінь. Наче розвиднілось, на доріжці - навіть окремі камінці видно. Промінь погуляв, погуляв і зник. Услід за ним - червоний промінь, такий яскравий-яскравий; потім знову - синій і червоний...

Так я вперше побачив північне сяйво. Потім бачив його багато разів, а от такого - жодного разу.

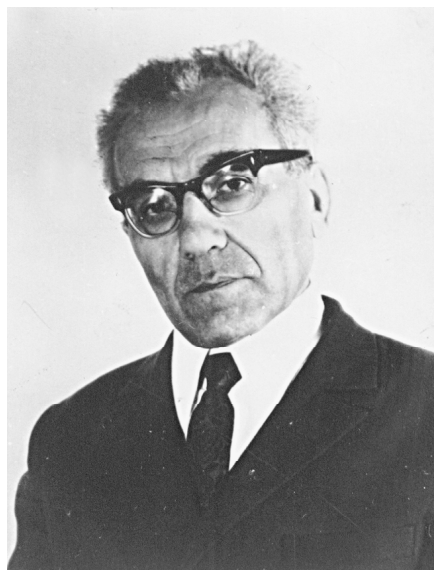
23 січня.

Я - в кінному забої, правлю відвал. Не встигаю - руки вже неслухняні. Мат, крик, зате 8-годинний робочий день - коням більше 8 годин працювати не можна.

24 січня.

Знов у своїй бригаді. Після обіду - в забої, зняв рукавицю, дивлюсь - на лівій руці, на середньому та безіменному пальцях нігті відстають.

Річ у тому, що руки потіють, рукавиці на бавовні змерзаються, пучки увесь час мерзнуть; якщо перестали мерзнути, значить втратили чутливість. Я цього не знав - не мерзнуть, то й добре...

*Блінер
Борис Ілліч*

Пішов до табору, в медпункт. Там на вахті - допит: прізвище, ім'я, рік народження, стаття, термін, номер барака. В медпункті Іраїда Павлівна веліла зробити перев'язку. Сказала: "Ноготки-то мы вам снимем" (вони вже самі почали відпадати). Звідти - в барак, заліз на нари - спати, спати... Тільки задрімав - біжить черговий: "Іди на вахту!" Там зачитали: "За самовільний вихід із забою заточити в штрафний ізолятор з виводом на роботу протягом 5-ти діб". І пішов я на лікування в "крикушник". Першу ніч спав на нарах. Тісно, але не смертельно холодно - тремось одне об одного.

25 січня.

Ранком під конвоєм у забій. Та ні кайла, ні лопати в руках не втримати, увесь день швендяв по забою - підмітав доріжку для коробу, допомагав піднімати короб, не давав замерзнути іншим бідологам.

Конвоїри сказали, що я працював - за увесь день ніхто не замерз у забої. Тут діє такий принцип: конвоїр може застрелити будь-кого "за спробу втекти". Це його право, а якщо хто замерзне, значить конвоїр "не додивився". То вони були мені вдячні за "побудку" засинаючих на морозі.

26 січня.

Працювати не міг, топтався по забою. Зупинитись не можна: бушлат та тілогрійка застебнуті на гудзик, штани на дротині, зупинишся - мороз заповзає звідусіль. Пучки як чужі, гудзиків не відчувають. Сукровиця в пухирях на пучках замерзає, біль дикий, сльози на щоках тверднуть. До вечора чи то шестеро, чи то восьмеро замерзли. Коли б не рухався - бути б і мені з ними. Мороз лютий, подих із шерехом, і синій димок з рота, як від махорки. Слава богу, без вітру.

Допомагав складувати замерзлих на санчата та затягувати їх у медпункт. Запамяталось: серед них лежав маленький тендітний архітектор Жерве з Ленінграда, в забої увесь час жартував українець Гриценко (чи Грищенко?), у цього, коли став відтавати на підлозі біля пічки, з носа хлинула чорна кров.

Цю ніч спав, сидячи на краю нар, усі лежачі місця були зайняті. Спав так: ліва нога висить, правою впираюсь у долівку. До ранку права примерзла. Через кілька днів великий палець правої ноги став мокріти...

27 січня.

Ранком відчинили двері - вітер: значить - смерть. У мене ж - практично все відкрите, одежина на одному гудзику, руки розпухли, як подушки, обличчя палає, у скроні стукає... Вирішив - не вийду. Крізь двері видно: начальник рудника Беліков - рожевощокій, в шинелі з 3-ма "кубиками" на петлицях (зараз - старший лейтенант). Поруч - два конвоїри з собаками.

Виходити ніхто не хоче. Чую голос Белікова: "Собачки, собачки!" Впустили собак. Естонць Володимир Шмідт не хотів виходити - собака йому руку погриз. До мене кинулась - біля самого обличчя вишкірена паша, псиною несе... вийшов. Зразу - вітер по всьому тілу, відразу (вибачаюсь) обмочився... Подумав: ну, хвилини 30, і - лід!

Вишикували. Начальник табору Король, фельдшер Іраїда Павлівна (висока, кров з молоком, ямочки на щоках - російська красуня) і доктор Светловидов (цього не знаю, стоїть, дивиться, нічого не говорить).

Король: "Кто не может идти в забой?" Я вийшов. Іраїда поглянула на мої руки, послухала - "может работать". Я - до Короля, показую розпухлі долоні та пальці, кажу: "Я ж дуже хворий, чого фельдшер не хоче мене подивитись?" Той глянув і каже: "Забери его, посмотри, что с ним".

І мене (та ще чоловік шість) залишили. Це був смертельний ризик: за відмову від роботи у Короля можна було гарантовано “схопити” ст. 58-14 (контрреволюційний саботаж). Але мені було вже байдуже - чи замерзнути, чи...

Впевнений, мені випав один шанс зі ста.

Оглядала нас Іраїда в їдальні. Веліла йти в медпункт на перев'язку.

Тільки вийшов, бачу - “штрафникам” пайку роздають (шмат хліба - 200 г і риби - з долоню). Я до кухаря, а він: “Ты на работу не идешь, не положено”. Я до Короля: “Я ж учора працював, конвоїри бачили”. Конвоїри підтвердили. Король - кухарю: “Дай ему”.

Як кажуть, дурням щастить. Нормальний не посмів би скаржитись Королю, та ще й двічі...

У медпункті санітар Сашко змазав тильний бік долонь іхтіолкою, зробив з ганчірок пов'язки і тихенько крізь зуби: “если ты... (довга “квітчаста” довідка про мій родовід) еще заглянешь сюда, я тебе...и голову тоже оторву!” Іраїда веліла завтра прийти на перев'язку і повідомила, що тоді і складе акт на “навмисне обмороження”. А це означало ст. 58-14 (або додатково 10 років, або “вишка”). Та мені було байдуже: конвой пішов і це означає, що сьогодні я в теплі, а завтра - ще два дні в штрафзабої. Я чітко розумів: це вже по той бік буття.

А поки - бігом до барака. Налився кип'ятком, і - спати в теплі, витягтись на увесь зріст - яка розкіш!

Заснув миттю. І раптом знов: “Кто освобожденный - бегом в режимный отдел”. Невже ще добавлять “кондею”?

Дивлюсь, плентаються доходяги з усіх бараків. Виявляється - медкомісія.

В першій кімнаті роздягаємось до пояса. Я свого тіла не бачив два місяці (остання лазня - в Магадані 24 листопада 1937 року). Худючий, шкіра сірого кольору, кістки стирчать... Заходимо по двоє. За столом троє: лікар і дві жінки пишуть.

Лікар, крупний чоловік у золотих окулярах, побачив мої руки. Я руки сховав (пам'ятаю Іраїдину пораду). Лікар: “Зніміть штани”. Розстібаю, знімаю, стою, і відчуваю, що червоніти нічим... Всі троє мовчать (не такий вже й дід - анкета перед ними). Бачу, красномовно глянув на колегу, відчуваю, що справи мої, може не такі вже й кепські.

Але руки тримаю не на виду. Чую: “Скорбут - раз, дистрофія - два”. Знаю: скорбут - цинга, дистрофії тоді ще не знав.

“А что у вас с руками?” “Маленько отморозил” (Ну, думаю, пронеси, господи!). “Пишите: обморожение 3-й стадии”. Все.

А під вечір дізнались: комісія з Магадана. За 3 години комісували чоловік 60.

Начальнику рудника Белікову комісія сказала: “Вам доверили лагерь, а вы превратили его в кладбище”. Про це стало відомо в таборі того ж дня.

Та це був тільки початок 1938-го - найжахливішого на Колимі.

Якби не та комісія, не пізніше, як через день-два я залишився б там навіки.

Але “пекельні кола” мої на цьому не закінчились.

31 січня.

На руднику з'явився хірург Григорій Тимофійович Клочко з молоденькою медсестрою. Вона величезними наляканими очима дивилася на наш гурт обморожених.

Підійшла моя черга (за списком). Хірург поглянув на мої руки, праву одразу наказав прибрати. Ліву показав сестрі і зі словами “це ж мертва тканина” пінцетом вирвав шматок м'якоті від середнього пальця. Мені стало не по собі. А коли лікар узяв квач з йодом і мазнув по живому - від несподіванки і різкого болю я матюкнувся. На що отримав зауваження: “Ай-ай, а ще й в окулярах - тут же дівчина”.

Та це були тільки квіточки. Коли після обезболювання мої обморожені пальці стали відпилювати, аж в очах потемніло... Позашивали і - “хто наступний?”

3 лютого.

Найміцніших із комісованих відправили готувати барак під стаціонар - це за 7 кілометрів від нашого рудника. Решту - зігнали в один барак на задвірках табору.

Зібралось чоловік 60 - "доходяги, фітілі, огарки". Тричі до їдальні і - не тиняться по зоні. Та й куди там тиняться! Хто не міг ходити, тому їсти носили.

А вже хто з нар звалився - навіть із нижніх, не кажучи вже про верхні, той покійник. Допомогти піднятись ніхто не міг - сам поруч ляже. Кожного ранку - покійники.

Пригадую одного сусіда, років 35. Розбалакався з ним. Пам'ятаю слово в слово: "Я комуніст і пишаюсь цим. Те, що ви бачите, це не комунізм, це огидно, пам'ятайте - це буде засуджено". У цьому бараці не страшно було говорити і слухати таке, в іншому місці був би готовий строк.

Помер сусід тихо. Напередодні він подарував мені великого оселедця (сам їв мало), і я тут же обміняв його на дерев'яну ложку (мою в рідному бараці вкрали, коли дізнались, що переходжу до "смертного барака").

6 лютого.

Нас усіх вигнали з барака: там вмостилися придурки - писарі і нарядчик. Вони в теплі, а нас з морозу - сорок п'ять градусів, впускали по п'ять чоловік.

Переписали, перерахували - пішли... Навіть не попередили "крок праворуч, крок ліворуч..." - такого етапу конвой, видно, ще не бачив. Для найслабших дали кілька саней, пропонували і мені, та я боявся замерзнути - понадіявся на ноги. Мені в бараці заклали руки у відірваний від тілогрійки рукав-муфту! Окуляри до коробочки і за пазуху, а то на морозі від дихання намерзнуть і ні чорта не бачитиму.

Де бігом, де повзком - добрались. Барак довгий-предовгий. Чую із середини барака мене кличуть. Це "штрафний знайомец". Шмідт зайняв мені місце в боковій палаті поруч із пічкою.

Нари парні, на них лід. Чому лід - бо дах із накатника, вкритого мохом. Коли вибій закрили, кризь дах вільно лили дощі, а підлога ж - на вічний мерзлоті.

Падали на нари в одязі. Так і пролежали, проспали дві доби. Очухався, зазирнув до сусіднього боксу, а там на столах п'ятеро замерзлих. Ті, що їхали на санях...

На третій день "приперло" - вийшов надвір. За бараком туалет: з чотирьох боків божий світ, знизу сніг, зверху небо. Ледве розстібнув штани, ще важче застібнувся. Штани ж вологі - лід з нар увібрали, а вата сохне довго...

Підійшов до дверей барака, а вони набрякли, не відчиняються. Коли виходив, штовхнув усім тілом, а назад - треба тягти на себе, а мені навіть ухопитись нічим. Чекаю, може хто вийде і відчуваю, що ось-ось замерзну. Кажу: "Господи, і подохнути в теплі не доведеться" - зі зла хапаюся за клямку зубами.

Коли за спиною чую: "Ну, чого так втрачати надію!" Озирнувся - знайомий лікар у золотих окулярах, що вже раз врятував мене від смерті. "Та ось ніяк двері не відчиню - вхопитися нічим". Відчинив він мені, я й шмигнув у тепло.

9 лютого.

Баня. Прямо у бараці. Забрали нашу одіж, притягли воду, нагріли тут же, на пічці. Все це два санітари - хоч теж доходяги, але з цілими руками і ногами. Тихін Гуменюк - гігантський мішок з кістками і Костя Крикун - менший зростом, але кремезніший, обидва вінницькі.

Хто помився, одразу дали чисту білизну... і більш нічого. Сказали, скоро принесуть ковдри, мішки і наволочки для сінників та подушок. А поки сидимо, зубами клацаємо.

До речі, мив мене Тихін - я ж не міг ні мила втримати, а ні води зачерпнути. Каже: "Ти з усіх доходяг найбільш поганий", - а він справді всіх перебачив. (Він мене й пізніше мив, все казав, що боїться мені ребра поламати...).

Так ось і сидимо - в мокрій білизні. Мабуть, замерз би, та знову Шмідт виручив. “Давай сядемо спина до спини - не застудимось”. Так і просиділи. На сусідніх нарах Жуков (з нашої бригади) раптом засовав ногами і - помер. Скільки всього померло цього дня - не знаю.

Нарешті принесли ковдри, мішки, наволочки і по два кілограми сіна - на матрац і подушки (влеж за відсутності м'яса на сидниці та ребрах). Живемо! Та на лихо, хтось із новоспечених “ліпил” додумався дати всім по столовій ложці риб'ячого жиру. Це на наші напіввисохлі шлунки! Я за це розплачувався півторамісячним поносом. Інші вже відхарчувались, наливалися тілом, а я все залишався “огарком”.

Незабаром знову приїхав Клочко. У нас був свій хірург - зек Ржезніков, з нашого рудника, але він ще не оперував - руки не відійшли від кайла і короба. Направляючи нас до Клочка, оглянув кожного. Подивився на мою ступню, підморожену на етапі, і сказав: “Сядете в операційній - ногу під стіл заховайте”. Клочко у темпі обчиркижив мені три пальці правої руки і я поплентався до “палати”.

А Ржезніков з моєю лівою ногою вчинив так. Якимсь під час обходу прямо на нарах зняв з обмороженого пальця пов'язку, миттю ножицями стягнув мертву тканину з кістки і відрубав її від здорового тіла. Біль був неймовірний, але миттєвий. Я тільки зойкнув без коментарів. Дуже вже несподівано і сміливо.

Розболівся цей палець рівно через 45 років - у лютому 1983 року. Це вже був біль тривалий і нестерпний. Пом'янув я тут “царя Давида и всю кротость его”... Але за два місяці підлікував і донині ходжу нормально. А от якби Клочко тоді побачив - відбатував би увесь палець...

Ось я коротко і описав найжахливіше, що пережив із 22 січня до 9 лютого 1938 року. Сам дивуюся, що зумів вижити. І ще кілька заміток із “стаціонару”.

Бердимурат Бабаджан - туркмен. Чергова жертва Клочка. 31 січня той відрізав йому обморожені півступні на обох ногах. Зробив не чисто: до другого приїзду хірурга щосили розгулялась гангрена. Був Бердимурат безнадійним, помирав довго і тяжко. При всіх своїх болячках нам усім було його дуже шкода.

Писати про все - душі не вистачить. Змалюю “відмивання”. На початку квітня виписали мене до барака видужуючих - суцільні нари, ніякої постелі. Тілогрійка, ватяні штани, бушлат - оце тобі і перина, і подушка, і ковдра.

Погнали до лазні. Я трохи похлюпався, як міг, та й пішов. А на завтра Юрок-татарчєня, що спав поруч зі мною, заявив: “У тебе воші, спросоння чухаєшся”, та й повів мене до бані. Там він поклав мене на лавку і буквально “відіправ” до натуральної рожевої шкіри, якої я не бачив від Магаданської бані. Зникло п'ятимісячне нашарування поту, бруду, крові, з яким у “палаті” не змогли справитися руки Тихона Гуменюка.

Чомусь після цієї бані я став міцніше ходити і навіть поліз нагору до Ржезнікова - спитав, що треба робити з пальцем на нозі. Він відповів: “Нічого !” Ще я спитав у нього, чому залишився живим? Відказав буквально так: “По молодості, по дурості, а якщо серйозно - у вас було дуже хороше серце”.

А мав я тоді 24 роки від роду.

Примітки.

Фігіль, огарок (жаргонне) - те саме, що і доходяга.

Куржак (сибірське) - товстий шар інєю.

Ліпила (жарг.) - лікар.

ІНЖЕНЕР ОЛЕКСАНДР БУЛАТ

БУЛАТ

Олександр Федотович

Народився 15 серпня 1896 року в місті Лохвиця Полтавської області у сім'ї залізничника. Дитячі роки пройшли у місті залізничників Ворожба. У Сумах 1913 року він закінчив основне відділення реального училища, потім у Санкт-Петербурзі - Інститут інженерів шляхів сполучення. Працював головним інженером Центрального управління Народного Комісаріату шляхів сполучення СРСР. Арештований 29.04.1937 року за звинуваченням у шпигунстві, підриві соціалістичної економіки. 3 вересня 1937 року Військова колегія Верховного Суду СРСР винесла вирок - вища міра покарання. Того ж дня у Москві розстріляний. Після розкриття і засудження грубих порушень законності на XX з'їзді КПРС справу О.Ф. Булата переглянуто, вирок скасовано і його реабілітовано.

Більше восьми десятиліть минуло з тих часів, коли розпочалися репресії проти представників різних верств населення СРСР. Кінець 20-х відкрив сумний рахунок боротьби з селянством. У 1933-му почалися масові арешти інтелігенції. Після цього - переслідування військових, зокрема, осіб вищого командного складу. 1937-38 роки позначені новим посиленням репресій проти діячів науки, літератури, мистецтва. Репресії захопили промисловців, керівний склад наркоматів. Сумна закономірність - постраждали, в першу чергу, саме неординарні постаті з нетрадиційними думками, незалежними поглядами, тобто ті, хто менше всього був здатен пристосовуватися.

Після революції головним транспортним засобом була залізниця. Авіаційний та автомобільний транспорт були розвинуті слабо. Зрозуміло, що в цій ситуації, враховуючи величезну територію СРСР, роль залізничного транспорту була надзвичайно важливою.

Народний Комісаріат шляхів сполучення перебував у той час у привілейованому становищі. Саме в ньому концентрувався значний науково-інженерний та господарський потенціал, виділялися значні кошти та надавалися пільги.

З початку 30-х років у зв'язку з будівництвом Московського метрополітену керівництво країни посилює увагу до НКШС. Робота наркомату набуває політичного значення, адже метро повинно було стати кращим у світі, демонструвати могутність радянської економіки та науки.

В середині 30-х років, коли роботи по спорудженню першої черги метро наближалися до кінця, на посаду наркома призначається "вірний лєнінець", втілювач у житті ідей Лєніна-Сталіна Лазар Каганович.

Незважаючи на надзвичайно важливу функцію, що виконувала залізниця, репресії торкнулися і її працівників. Були заарештовані та засуджені до різних строків виправно-трудо-вих таборів, направлені на примусове поселення до Сибіру тисячі залізничників.

Після відкриття у 1935 році Московського метрополітену, що супроводжувалося величезною агітаційною кампанією, ходом якої цікавився особисто Генеральний секретар ЦК ВКП(б) Й.В. Сталін, щедрої роздачі нагород та премій почалися повальні арешти серед працівників апарату НКШС.

Майже всі керівники - від завідуючих відділами до заступників наркома - були заарештовані, більшість - засуджені. Не постраждав лише нарком.

Головними злочинами, що інкримінувалися, були: підрив соціалістичної економіки, господарське шкідництво, саботаж, що часто трактувалося як навмисні дії проти народу та ще й на користь якоїсь іноземної держави. Природньо, що при таких звинуваченнях і вирок був надзвичайно суворим, часто однозначним - розстріл.

...Це була велика, дружна, працелюбна сім'я. Троє братів - Олександр, Євген, Микола та дві сестри - Марія та Олександра. Кажуть, що не можна рідним давати однакові імена, бо тоді, мовляв, одного з них чекає нещастя. Але, очевидно, зваживши, що йдеться про хлопчика та дівчинку, а отже імена ніби звучать по-різному, батьки, Федот Євстахійович та Поліна Кузьмівна все ж сина нарекли Олександром, у народі - Сашком, дочку Олександрою, тобто Шурою.

По материнській лінії сім'я походила з родини полтавських купців та промисловиків Ісаєвих. По батьківській - з полтавських залізничників. Цей рід походив з українських козаків Булатів.

Сьогодні вже нікого немає з тієї сім'ї - кілька років тому пішов з життя останній - Микола Федотович. Першою хвороба забрала красуню, що із золотою медаллю закінчила Білопільську гімназію - студентку Харківського університету - Марію. Другого, про якого й мова, - Олександра Федотовича забрала у зловісні 30-і хвороба іншого характеру і масштабу - державного. Залишилися діти, онуки, вже й правнуки підрастають. Родичі розійшлися по всьому світу.

Тривалий час відомості про останній період життя О.Ф. Булата були неповними, бракувало достовірної інформації. Все ж близькі та рідні дещо розповіли про Олександра Федотовича та його долю. Деяку інформацію вдалося отримати від працівників Служби безпеки України. Але чимало так і залишиться невідомим і нез'ясованим - забагато часу минуло відтоді, довго доводилося мовчати учасникам і свідкам...¹

...Головною мрією батьків було дати дітям освіту. Всі вчилися добре в гімназіях. Всі, окрім наймолодшої Олександри, отримали вищу освіту. Олександрі завадила війна 1914 року та подальші сумні події. Євген став чудовим лікарем, якого й досі пам'ятають у Білопільлі. Микола вчителював. Олександр закінчив у Петербурзі Інститут інженерів шляхів сполучення. Цікавий епізод. Олександр поступав у Електромеханічний, а після іспитів надіслав список оцінок в Інститут шляхів сполучення і пройшов за конкурсом. Правда, і тут він знайшов для себе щасливе поєднання інтересів - все життя займався питаннями, пов'язаними з електрикою на залізниці, зокрема, системами сигналізації та зв'язку.

Однією з курсових робіт Олександра-студента було проектування значної частини залізничного мосту через Псел неподалік 10 мікрорайону в Сумах. Його у роки Великої Вітчизняної війни було зруйновано. Зараз там новий міст. Саме тоді, часто буваючи на Луці, він познайомився з майбутньою дружиною Надією Манойленко, що походила з родини дріб-

Булат
Олександр Федотович

них поміщиків. Вони, до речі, були сусідами Лінтварьових, приятелювали з ними та з Миколою Чеховим, були близько знайомі також з великим російським письменником Антоном Павловичем Чеховим.

Після закінчення навчання Олександр Федотович працює інженером на Південній, потім - Донецькій залізницях України, начальником дистанції, очолює Харківську міську дільницю Донецької залізниці. З 1926 року виконує обов'язки начальника служби сигналізації та зв'язку Донецької залізниці. В тому ж році 30-річного інженера переводять у Москву на таку ж посаду в Центральне управління НКШС. З 1931 року він працює начальником Центрального управління, але бажання займатися конкретними інженерними справами змушують його перейти на посаду заступника начальника і стати головним інженером. Тепер він мав змогу повністю присвятити себе улюбленій роботі, запроваджувати свої винаходи в одну з найважливіших галузей народного господарства, на практиці використовувати свій досвід та знання для залізниці величезної країни.

Ще з двадцятих років, працюючи у Харкові, Олександр Федотович активно займався винахідницькою роботою. В документах тих часів його часто називають або інженером, або винахідником. Збереглася копія цікавого документа 1931 року. Це угода про передачу винахідником О.Ф. Булатом у власність НКШС 12 винаходів, які мали патенти або свідоцтва про реєстрацію. Це технічні розробки, пов'язані із селекторним та телефонним зв'язком на залізниці, засоби для з'єднання диспетчерських постів, трансляційні прилади тощо. До речі, в угоді вказано, що НКШС за ці винаходи виплачує Олександру Федотовичу Булату 45 тисяч карбованців, з яких 35 тис. вносяться від його імені на будівництво літака "імені Народного Комісара шляхів сполучення РРФСР Мойсея Львовича Рухимовича". Угодою також передбачалася низка досить вагомих пільг для винахідника та його сім'ї.

Окремими виданнями виходять його праці про технічні розробки.

Особливо часто статті інженера Олександра Булата з'являються у журналі "Железнодорожное дело". Наприклад, лише у 1931 році в цьому головному друкованому органі галузі було опубліковано близько 10 статей. У 1935 році під його редакцією виходить інженерно-технічний довідник-посібник "Связь на железнодорожном транспорте". Ця робота була підсумком розвитку різноманітних видів зв'язку, вводила в обіг все найновіше на той час, що торкалося цієї сфери на залізниці.

У підземній залізниці, яка мусила працювати в абсолютно нових умовах, електричний зв'язок набував особливого значення. Періодичність руху поїздів метро була надзвичайно інтенсивною, а умови виключали можливість використовувати візуальні методи та засоби. Треба було вводити такі системи блокувань, щоб у небезпечній ситуації вони спрацьовували автоматично.

Саме цими питаннями впродовж багатьох років і займався інженер Олександр Федотович Булат. Це був злет його таланту і як інженера-винахідника, і як організатора значного обсягу виробництва.

Метрополітен був відкритий і, дійсно, став кращим у світі. В цьому, безперечно, вагома частка праці Олександра Федотовича. Згідно з постановою ЦВК СРСР навесні 1936 року його було нагороджено орденом Трудового Червоного Прапора.² В серпні О.Ф. Булат святкує свій 40-річний ювілей, отримує численні поздоровлення, а на початку жовтня його знімають з усіх посад, виключають із складу численних комісій, комітетів, робочих груп.

За практикою тих років, осіб, що займали високі посади, спочатку переводили в провінцію, а пізніше - заарештовували.

Олександра Федотовича переводять в місто Данилов Ярославської області. Тут мало розпочатися будівництво залізничного вузла з підприємствами транспорту під керівництвом О.Ф. Булата.

Низка листів Олександра Федотовича до матері кінця 1936 - початку 1937 років лише частково може розповісти про цей період у житті талановитого інженера-залізничника. Частково тому, що він, через зрозумілі обставини, мало пише про роботу, більше про погоду та здоров'я.

Будівництво розпочинається, прибувають робітники. Чи не кожного місяця його викликають до Москви на всілякі наради, куди він з радістю їздить. Адже це - нагода побачити сім'ю. Його дочка Людмила ще вчиться в школі, сину Юрію - лише рік. Живуть вони разом з мамою Надією Іванівною. У квітні сім'я отримує нову простору квартиру. Олександр Федотович їде до Москви на новосілля і першотравневі свята. Звідти пише листа до Сум Поліні Кузьмівні, сестрі Олександрі та брату Миколі. Сповідь про те, що квартира гарна, тепла, світла, що Людмила все-таки хоче приїхати до бабусі у Суми, коли будуть яблука...

Це був останній лист Олександра Федотовича Булата. 29 квітня 1937 року його заарештовує транспортний відділ НКВС Московсько-Курської залізниці. Після арешту газети сповістили про чергове "викриття", а відомча газета "Железнодорожник" опублікувала статтю "Разоблачение булатовщины" з карикатурою, де у спотвореному вигляді було зображено інженера, який затримує рух паровоза.

Дружину Олександра Федотовича теж заарештували. Вона провела 12 років на Півночі, де відбували покарання дружини видатних військових діячів М.М. Тухачевського та Й.Е. Якіра. Заарештували також Євгена Федотовича. Інших родичів не зачепили. Дітей вдалося переправити до Сум.

Мати Олександра Федотовича Поліна Кузьмівна постійно намагалася дізнатися про долю сина - писала листи в різні інстанції. Відповідей не було. Інколи надходили відписки, у яких повідомлялося, що він відбуває покарання. Трохи відкрив завісу невідомості напівприватний лист від колишнього наркома шляхів сполучення, члена Президії Верховної Ради СРСР А. А. Андрєєва. Він писав, що Олександра Федотовича вже не повернеш і радив припинити пошуки. Поліна Кузьмівна тяжко захворіла і останні роки життя провела у ліжку. У 1958 році, так і не довідавшись остаточно про долю сина, померла.

Що ж трапилося з інженером О.Ф. Булатом? Ніхто не знав. Ходили чутки, що він помер "від серця" чи то у тюрмі, чи на засланні. З цим і пішли в інший світ його сестра та брати...

Після війни дочка Людмила виїхала за кордон, де живе і зараз. Син Юрій живе у Сумах.

Що ж стало причиною арешту і загибелі Олександра Булата? В той далекий час на всю потужність працювала цілеспрямована система винищення інтелектуальної еліти.

Родинні перекази донесли про такий випадок.

Після вдалого винаходу Олександр Федотович отримав премію. І, як водилося, влаштував бенкет. Коли хтось з гостей запропонував тост за Лазаря Кагановича, Олександр Булат додав, що, дійсно, нарком багато чого вартий, як організатор, але як інженер - зробив паузу і красномовно постукав по столу. Звичайно, про це довідався Каганович. Коли через кілька днів Олександр Федотович приїхав до Сум і зустрівся з братами, перебував у пригніченому стані, пояснюючи це тим, що з ним, очевидно, вже все закінчено, - той жест на бенкеті так просто йому не минеться.

Вивчаючи документи, що збереглися, ми звернули увагу на низку наукових праць, винаходів, на які О.Ф. Булат мав свідоцтва, розробки, пов'язані з маневруванням пересувних залізничних засобів на станції та в депо. Цими роботами, як зазначалося, керував інженер О.Ф. Булат. Він же був автором більшості праць. У 1938 році у Парижі на міжнародній виставці технічних досягнень золотої медалі та спеціальної відзнаки була удостоєна технічна розробка радянських інженерів. Показово, що назва цієї роботи майже повністю збігалася з тематикою досліджень, над якими роками працював Олександр Федотович Булат. Однак, його прізвище не згадувалося.

Була й інша причина, на жаль, традиційна. Це одвічний антагонізм сірості, таланту,

інтелекту та посередності, щирості й запопадливості. Інженер з провінції у 35 років очолює величезний підрозділ наймогутнішого наркомату країни, часто заміщає його керівників, зустрічається з першими особами (відомі його розмови по телефону зі Сталіним), приятелює з наркомом важкої промисловості Серго Орджонікідзе. Лазар Каганович дарує йому срібний портсигар. Газета “Правда” повідомила про нагородження О.Ф. Булата орденом Трудового Червоного Прапора.

Мало хто знав, що за цими зовнішніми атрибутами міністерських етикетів - людина абсолютно далека від чиновництва, дуже проста, відверта і добра. Про його щедрю натуру й досі згадують. Коли навідувався до Сум, з’їжджалися всі родичі, яким Олександр Федотович привозив безліч подарунків. Завжди допомагав коштами.

Після смерті Сталіна Надія Іванівна знову почала клопотання. Було створено спеціальну експертну комісію, яка дійшла висновку, що в діях Олександра Федотовича “шкідництва не було”, що він, навпаки, виявив себе “здібним організатором та талановитим керівником”. В умовах великих будівельних робіт інженер О.Ф.Булат зробив все можливе. Тоді ж було переглянуто справу, вирок скасовано, Олександра Федотовича реабілітовано посмертно.³

Проте, у довідках не вказувалася причина смерті і місце поховання - у відповідних пунктах стояли прочерки. Лише нещодавно вдалося з’ясувати, що Олександра Федотовича було заарештовано за звинуваченням у шкідництві, навмисному підриві соціалістичної економіки. Військова колегія Верховного Суду СРСР 3 вересня 1937 року винесла вирок - вища міра покарання. Того ж дня інженера-винахідника Олександра Федотовича Булата було розстріляно у Москві. Місце поховання так і залишається невідомим.

Примітки.

1. Червоний промінь (Суми). – 1994, № 22-23.
2. Правда. – 1936, № 95.
3. Іванова І.Б., Звагельський В.Б. Булат Олександр Федотович // Енциклопедія Сумщини. Випуск 1. – Суми. – 1998. – С. 14,15.

3 ТАВРОМ НАЦІОНАЛІСТА

ДАНЬКО

Микола Михайлович

Народився 24 травня 1926 р. в с. Славгород Краснопільського району. Поет, публіцист, перекладач. За поетичну збірку “Червоне соло” (1967) звинувачений у буржуазному націоналізмі. В 1982 р. обвинувачувався прокуратурою області за статтею 187 ч. 1 КК УРСР “у поширюванні завідомо неправдивих вигадок, що порочать радянський державний і суспільний лад”. Двадцять років не друкувався. Помер 14 лютого 1993 року в м.Суми.

Вперше ім'я Миколи Данька почув на початку восьмидесятих, коли в Україні складалася цікава своєю полярністю громадсько-політична ситуація. З одного боку, посилювалася русифікація, українська мова зникала з установ, активно велася ізоляція дисидентів. В той же час на цьому тлі відбувалися певні ідеологічні зрушення у бік лібералізації. Говорилося тоді про Миколу Данька, як про “ідейного батька націоналістів Сумщини”, як про “підривача соціалістичних устоїв”. Потім була інша інформація: “високоосвічений”, “талановитий”.

Зустрітись і познайомитися нам випало вже в період “перебудови”. Ім'я Миколи Данька називалося на повний голос. У його кишені лежало посвідчення члена Співки письменників України, вірші друкувалися в “товстих” журналах, малих і великих газетах.

- Пережив, - говорили одні.
- Не зламався, - підтакували інші.
- Яким був, таким і зостався, - резюмували треті.

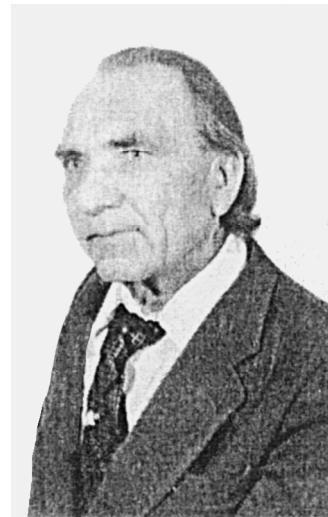
А ось що сам поет писав про період свого примусового двадцятилітнього усунення з літературної толоки:

*Пережив двадцятиріччя,
Пережив стукацькі тіні,
Пережив жебрацькі “міні”*

*.....
Пережив сухар з водою,
Пережив сторожування,
Пережив... переживання.¹*

Однак, усі ці мужньо перенесені “переживання” далися взнаки. 14 лютого 1993 року після тяжкої хвороби Микола Михайлович Данько помер.

... Народився Микола Михайлович 24 травня 1926 року в родині спадкового коваля у

*Данько
Микола Михайлович*

селі з символічною назвою Славгород. Саме в тому селі, звідки походять П.М. Соколов (Соколенко) - поет, художник, близький приятель Т.Г. Шевченка та натурниці Тараса Григоровича Одарка і Горпина Соколови, де ще в 1922 році встановлено один із найперших в Україні пам'ятників Кобзареві.

Три славгородці під час Великої Вітчизняної війни удостоїлися високого звання Героя Радянського Союзу. За бойовий подвиг капітан І.І. Криклій нагороджений орденом Вітчизняної війни I ступеня під №1.

Оця виняткова аура Славгорода напрочуд вдало поєдналася з родинним теплом Даньків, із їхньою селянською мудрістю та освіченістю, підвалини якої ґрунтувалися на книгах.

Загалом, книга в Славгороді була досить популярною завдяки князеві Дмитру Голіцину, кількатисячна книгозбірня якого відкривалася для багатьох селян, а тим більше для родичів Миколи, бо його дідусь Пилип (вишуканий пічник) та бабуся (квітницарка в оранжереях) користувалися прихильністю аристократа. Обставини 1905 року сприяли одному з материних братів, Андрієві Пилиповичу, очолити окружну "Просвіту". Рятуючи духовні скарби від денікінців, він перевіз частину книгозбірні до сестри, матері Миколи, Олени Пилипівни.

По цих книжках, з-поміж яких були улюбленими твори російського письменника Олексія Плещеева та російського поета Семена Надсона, Микола й навчився читати ще до школи. Навчання перервала війна й устиг він закінчити тільки сім класів. Відтак евакуювався до Курської області. Деякий час був "сином" ударної військової частини. Захворів. По одужанню завербувався на відбудову Сталінграда. Влітку 1944 року мобілізований до лав Червоної Армії. Брав участь у боях за Будапешт, Відень. Перемогу 19-річним солдатом-телеграфістом зустрів у Чехословаччині. Після війни служив у Красноярську, працював бурильником на Пустомитівському вапняному заводі під Львовом і вчився у вечірній школі.

На цей час припадає період його активної поетичної творчості. А віршувати почав десь років із дев'яти, й тому прозивався однолітками Миколкою-поетом. Однак, ті твори до нас не дійшли. В рукописах лишилися вірші початку 50-х, присвячені дружині, друзям.

У 1951 році вступив на факультет журналістики Львівського державного університету імені Івана Франка. Його закінчив у 1956 році. Будучи студентом, друкувався в університетській багатотиражці під егідою доброзичливого редактора, як сам висловлювався, Івана Петріва, в "Ленінській молоді" (Львів). Пізніше працював на різних посадах у республіканських журналах "Початкова школа", "Україна". Основний період журналістської творчості Миколи Данька припадає на роботу в редакції сумської обласної газети "Ленінська правда", куди прийшов у 1958 році завідувачим відділом культури.

За період журналістської діяльності М.М. Даньком надруковано сотні матеріалів. Гортаючи підшивки тих років, легко визнаєш руку Миколи Данька навіть у публікаціях, не підписаних його ім'ям. Найперше, що вирізняє ці матеріали - використання крилатих висловів, свіжість образів.

У жанровій палітрі Данька-журналіста були всі барви: нариси, статті, фейлетони, кореспонденції, рецензії, інтерв'ю. І якому з них він віддавав перевагу, визначити важко. Одне достеменно - писав більше про культуру та літературу. Підтримував молодих літераторів, вів тематичну сторінку в газеті. Був упорядником і редактором альманахів письменників Сумщини "Світанок" (1958), "Світанок" (1962), "Слобожанщина" (1992).

Микола Данько друкувався у художньо-публіцистичних журналах України: виступав із віршами, оповіданнями, гуморесками, пародіями, рецензіями, перекладами з польської, болгарської, російської, вірменської та удмуртської мов.

У 1965 році видавництво "Молодь" випустило його першу поетичну збірку "Зоряне вікно". Наступного року подав до Харківського видавництва "Прапор" рукопис нової збірки "Червоне соло".

Напрочуд швидко пройшла вона всі видавничі коридори й у вересні 1966 року була здана до набору, а в січні наступного року - підписана до друку.

Саме в ті дні, 1967 року, коли книжка була віддрукована, в Ірпіні проходив черговий семінар молодих літераторів. Був на ньому й Микола Данько.

Один з учасників семінару шепнув йому: "Рятуй книжку". І розповів, що бачили збірку на столі в тодішнього секретаря ЦК КПУ Андрія Скаби всю покреслену червоним олівцем. Швидко виїхав поет до Сум, викупив у книгарні кілька десятків примірників, подарував друзям, а також знайомим, колегам.

Наступного дня приїхала комісія з Харкова, щоб вилучити книжку із торговельної мережі...

Хто прочитав збірку, швидко з'ясував, що назва "Червоне соло" - це зовсім не кон'юктурний спів червонозоряного сурмача, а патетичний образ сходу Сонця над полем України. В пору суцільної русифікації Микола Данько засвідчив свою любов до рідного слова: "Ні, ти давня, як море і кров. Наша мова, нескорене диво!..."² В іншій вірші поет ототожнює Україну з тополею, яку нищить імперський суховій і орел: "Ми не дамо вершечку всохнути. Ми тіло щепимо своє... (Тополію, синю і високу, Дводзьобовий птах вночі клює)".³ Справжній гнів посилає митець на доморощених яничар, які не те що не відганяють, а навіть принаджують цього птаха: "За що люблю? За що страждаю? Я так ненавиджу гнучких, хто язика свого взуває в чужі та звичні личаки!"⁴ А герой поеми "Перед боєм" Олекса Довбуш заповідає своєму синові:

*Нам рабувати, синку, непогода,
За інші скарби треба купно дбати,
Та вивести з неволі Україну,
Щоб не глумились добрії сусіди...⁵*

Книжку було обговорено на партійних зборах редакції обласної газети "Ленінська правда".

9 червня 1967 року на пленумі обкому партії вона була охарактеризована так: "Цілий ряд віршів збірки показує ідейну незрілість автора, вузькість його світогляду. Автор не помічає чудесних перетворень у житті нашої країни, здійснених за роки Радянської влади, не оспівує людей праці, робітників, колгоспників".⁶

Кардинально протилежну думку висловив поет Василь Бондар, назвавши її "найсмільвішою книжкою на Україні за повоєнний час".⁷

Тоді ж, у шістдесятих, Миколу Данька "за власним бажанням" звільнили з редакції "Ленінської правди". І він, зібравши свої пожитки, вирушив до Києва з надією знайти нову роботу.

Оселівся спершу в квартирі літератора Миколи Лукаша, а потім перебрався до письменника Григорія Тютюнника. Влаштувався працювати у редакції журналу "Початкова школа". Десь через рік редактор запросив Миколу до кав'ярні, де за філіжанкою кави, склянкою вина та пачкою цигарок чесно виклав: "Більше захищати тебе не можу. Вибач. Дуже вже ж тиснуть на мене". Після того Микола Данько місяців зо три пропрацював у часописі "Україна", але змушений був "після попередження службістів КДБ" повернутися до Сум. У київський період ще були ходіння по земляках-письменниках, лауреатах різних премій із проханням дати рекомендації до Спілки письменників. Одну рекомендацію дав Василь Бондар. Інші не відмовляли та й рекомендацій не давали.⁸

На щастя Миколи Данька поневіряння в Сумах не були довгими. У верхніх ешелонах влади відбулися кардинальні зміни - на місце А.Д. Скаби перший секретар ЦК Компартії України П.Ю. Шелест рекомендував академіка АН УРСР, уродженця села Василівщина

Білопільського району Ф.Д. Овчаренка. Згадуючи той період, Федір Данилович листовно сповістив: “Як тільки мені стало відомо про переслідування Миколи Михайловича за його сміливі й по-справжньому хороші вірші, я просив Олександра Івановича Іщенко, на той час першого секретаря Сумського обкому КП України, не цькувати Данька, а також цікавитися його влаштуванням на роботу за фахом. Мене запевнили, що поета Миколу Данька влаштували на роботу в пресі. Але з листів, які я одержував від нього, я бачив, що статті в газеті він підписував під іншим прізвищем. Видно, партійна атмосфера на Сумщині, створена навколо імені Данька, не дозволяла керівництву обкому популяризувати його ім'я”.

Після того, як у 1972 році секретарське місце в ЦК посів В.Маланчук, у хід пішло все. Вишукувалися “прогалини” в роботі й він виштовхувався з посад: спочатку з газети, потім - театру ім. Щепкіна, де виконував обов'язки завіта, режисера в кіноклубі, врешті-решт - сторожа. Оголосили алкоголіком. На це поет у 1980 році відгукнувся віршем:

*Ви бачили, як був хмільним...
А як голодним - бачили?
...
Усе ж переіначили
За тридцять срібняків...⁹*

У 1982 році прокуратура Сум завела на нього справу за статтею 187 ч. 1 кримінального кодексу УРСР. 27 травня 1983 року слідчий провів на квартирі Данька трус, вилучив щоденник, 28 папок з поезією та прозою, 2 записники, тритомник Володимира Винниченка (1928 р. видання), кілька десятків рідкісних книг, пакет з екслібрисами, друкарську машинку.

Щодня Миколу Данька викликали то до управління КДБ, де вели “профілактичні” розмови, то до слідчого прокуратури. Часто ці виклики закінчувалися нічим: просиджував у коридорі й отримував повістку на наступний день. Додавалася невизначеність: судитимуть чи ні? Коли це буде? Плюс постійне стеження за квартирою, настирне докучання декотрих сусідів, погрози тим, хто відважувався поспілкуватися, підтримати. Та ще напівголодне існування (роботу втратив, грошей катма)...

П'ятидесятисемирічну людину вели до психологічного зламу. Врешті правила гри змінили. “Запропонували” написати покаянного листа, якого й було опубліковано в обласній газеті “Ленінська правда” 11 листопада 1983 року під заголовком “Прозріння перед безоднею”. Все це творилося в епоху “великих зрушень”.¹⁰

Як митцеві, йому взагалі в тій системі було душно:

*Судьбі лише повторюю стократ:
Не хочу бути краплею в калюжі,
Не хочу - там, де підле щастя плужить.¹¹*

Попри все Микола Данько творчо працював:

*Любий краю, рідний краю!
Як на тебе надивитися?
Келих лілії тримаю,
Зачерпнув я ним водиці.
Дзвонять краплі. А для мене,
Мов симфонія чарівна,
Що спонукує натхнення,
Що натхнення є зарівно.*

*Ой Сумщино! Шерміт гаю,
Хлібна повінь за городи...
На долоні виливаю
З лілій білих срібну воду.*

*Та й піду, піду із жмені
Краплі всюди розсівати.
Будь навек в благословенні
Земле - мати ...*

Здав до видавництва рукопис нової збірки. В 1989 році прийнятий до Спілки письменників. У 1991 році побачила світ остання його прижиттєва книжка “Й сонця прихилив би...”. Вона, за визначенням відомого критика І. Моторнюка, “дає зразки поглибленого психологічного, морально-етичного аналізу сповіді, сповіді в наближенні до первісного, основного значення слова ... Вона ніби спонукає до дальших художніх досліджень, ніби мимоволі підказує, що цим мотивом наша поезія може вийти на найвищі вершини, дати щось таке, чого досі і не знала ще світова поезія”.¹²

Примітки.

1. Данько М. Й сонця прихилив би!... - К. - Радянський письменник. - 1991. - С. 25.
2. Данько М. Червоне соло. - Х. - Прапор. - 1967. - С. 23.
3. Там само. - С.6.
4. Там само.
5. Там само. - С. 78-79.
6. Підвищувати боєздатність партійних організацій. З пленуму Сумського обкому КП України. // Ленінська правда. - 1967. - 11 червня.
7. Очима серця: ув'язнена лірика. Упорядник Боровий В.І. - Х. - Основа. - 1992. - С. 94.
8. Сливинський О. Луна “Червоного соло”. Незапізнілий відгук на поетичну збірку шістдесятих років. // Літературна Україна. - 1990.
9. Данько М. Й сонця прихилив би!... - К. - Радянський письменник. - 1991. - С. 21.
10. Сверстюк С. Профіль на тлі покоління. - Літературна Україна. - 1993. - 25 лютого.
11. Данько М. Й сонця прихилив би!... - К. - Радянський письменник. - 1991. - С. 33.
12. Моторнюк І. Голосом зболеного серця // Дзвін. - № 1. - 1993. - С. 146.

КРАВЧЕНКО О.В.

МІЙ БАТЬКО

КОНОВАЛЕНКО Віктор Олександрович

Народився 13 лютого 1909 року в Санкт-Петербурзі в сім'ї службовця. Жив у селі Миропілля Сумської області, працював вчителем фізики і математики, завучем середньої школи.

30 січня 1937 року заарештований. 8 червня 1937 року Харківським обласним судом засуджений за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР на 5 років виправно-трудоих таборів.

Після відбуття покарання в'їзд на Україну був заборонений. Лише у травні 1945 року він повернувся до своєї сім'ї у місто Суми. Пленумом Верховного Суду УРСР 15 червня 1964 року вирок Харківського обласного суду від 8 червня 1937 року по відношенню до Коноваленка Віктора Олександровича скасовано, справу закрито за відсутністю складу злочину.

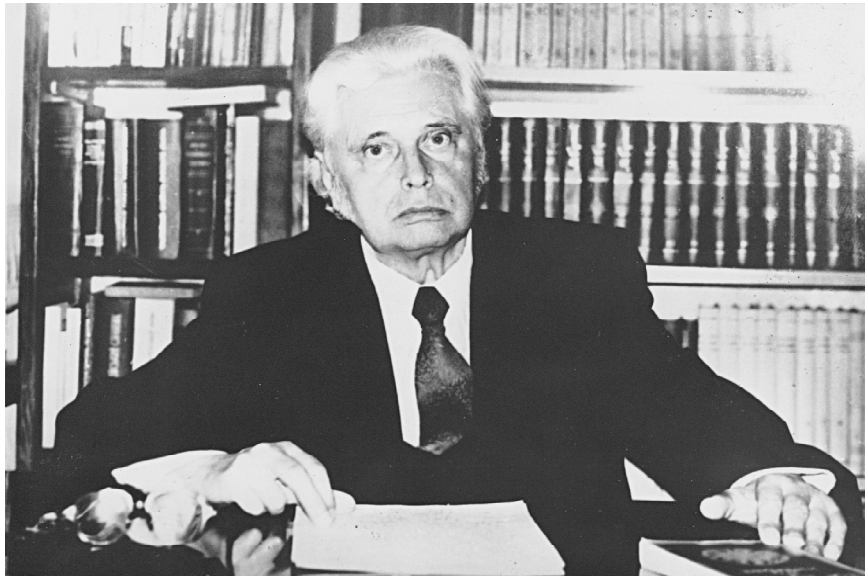
Під час громадянської війни через труднощі з продовольством сім'я В.О. Коноваленка переселилася з Санкт-Петербурга в село Локня Сумської області. Мати вчителювала, Віктор навчався у кооперативному технікумі, потім поступив на заочне відділення Київського університету. Поєднуючи навчання з роботою, викладав математику в молодших класах сільських шкіл. З 1934 року він - вчитель фізики і математики, завуч Миропільської середньої школи.

Віктор Коноваленко був талановитою людиною, багато читав, захоплювався філософією, писав вірші. Розум його глибоко проникав у суть явищ. У 1936 році йому вдалося відслідкувати цікавий зв'язок поезії з математикою. І він пише першу дослідницьку роботу "Про зв'язок поезії О.С. Пушкіна з математикою". Робота ця одержала високу оцінку як у математиків, так і словесників. Ідеї Коноваленка одержали продовження в книзі професора Ю. Барабаша "Алгебра и гармония".

27 січня 1937 року під час уроку в Миропільській середній школі Коноваленко Віктор Олександрович був заарештований за доносом одного з вчителів. Висунуті звинувачення були абсолютно стандартні, вигадані й скомпоновані працівниками НКВС - антирадянська агітація та пропаганда, розхвалювання німецького фашизму на чолі з Гітлером, образливі висловлювання на адресу вождів СРСР.

Головним свідком у справі Віктора Коноваленка виступав той же вчитель. Усі звинувачення мій батько відкидає і говорить: "то - наклеп".¹ Щоб ще більше принизити гідність заарештованого, його піддають медичній експертизі.² Над ним нависла загроза потрапити до психлікарні. Та сумський лікар Ісай Давидович Левін виявився порядною людиною. В довідці він вказує, що вчитель Віктор Олександрович Коноваленко психічно здорова людина.

У справі є ще одне цікаве свідчення - не тенденційне ставлення до слідства з боку начальника Миропільського районного відділу НКВС Середи. Це зафіксовано протоколом прокуратури Миропільського району.³ Все ж деякі працівники НКВС були не позбавлені людських якостей, прагнули полегшити долю заарештованого. Матеріали слідства переглядалися двічі.⁴ Зі справи вилучено цілий ряд сторінок (9,10, 11, 12, 13, 14, 25).⁵ Яку таємницю мали ці сторінки? Мабуть, ніхто вже про це не довідається.

Коноваленко Віктор Олександрович

На знак протесту проти безпідставного звинувачення батько оголосив голодування. В справі про це немає жодного рядка. Можливо, у вилучених сторінках були відомості про батьків протест?

Під час слідства мова зайшла про геніальність - найвищий ступінь обдарованості людини, виразом якої є творчість, що має для життя суспільства історичне значення.

Геній в римській міфології - дух померлого родоначальника, дух - покровитель людини або покровитель - патрон групи людей, міста чи країни. У переносному значенні геній - людина, яка впливає на долю іншої людини, "добрий геній", "лихий геній".⁶

На запитання слідчого про те, чому Коноваленко вважав Гітлера генієм, батько відповів: "Я говорив про геніїв не як готово взятих, а висунутих життєвими умовами, бо виявлення генія зумовлюється не тільки його особистими якостями, але й соціально-економічними умовами, середовищем, в якому може проявити себе геній", - і додав, - це я трактую за книгою "Історичний матеріалізм".⁷

Історичний матеріалізм викрив неспроможність ідеалістичної теорії "героя" і "юрби", обґрунтував положення про вирішальну роль народних мас в історії. Разом з тим історичний матеріалізм не заперечує і ролі особистості в житті суспільства.⁸

Суд відбувся 8 червня 1937 року. На суді батько заявив: "Відмовляюся від адвоката, захищати себе буду сам. Винуватим себе не визнаю".

Свідки давали показання про те, що його батько Коноваленко Олександр Олексійович "був царським офіцером, а сім'я жила в царському палаці". У батька не було тоді документів, щоб спростувати цю брехню. Пізніше в архіві моєї бабусі я знайшла довідку, видану їй 1 квітня 1938 року Ленінградським поштамтом такого змісту:

"Коноваленко О.О. працював у 1 експедиції Петербурзького поштамту з 5 червня 1902 року. Звільнений 1 червня 1914 року в зв'язку з переходом на роботу в польову поштову контору при 1 Армійському корпусі.

...Після "Брусиловського прориву" мій дід пропав безвісти. Ні в Ленінградському, ні в Московському архівах ніяких відомостей про нього немає.

Отже, жодне свідчення не було підтвержене документами, самим же слідством жодне звинувачення не перевірялося.

Віктор Олександрович Коноваленко був притягнутий до кримінальної відповідальності за статтею 54-10 ч. 1. КК УРСР. Правда, є в справі така помітка: “Засуджений на основі непереконливих показань свідків”.

Пізніше свідки стверджували, що нічого не знали про антирадянську діяльність батька.

Відбував покарання Коноваленко на Печорі в зоні вічної мерзлоти. В'язні будували залізницю. Умови були жорстокими. У 1941 році В.О.Коноваленко писав:

*Далекими печорськими тропами
Я двигался полуживой вперед...
“Не вертхайсь, иди, мы сами
Определяем твой черед”.*

Моєму батькові дуже щастило на зустрічі з порядними людьми.

Разом з ним в одному таборі відбували покарання український письменник Іван Багмут, видатний радянський військовий діяч Костянтин Костянтинович Рокоссовський, професор Ленінградського університету О.В. Сапожников, поет Іван Гусев та інші.

І хоч військовий політ'язень К.К. Рокоссовський жив у окремії землянці, в'язні встигли подружитися. Вони знайшли спосіб спілкування. Навіть в туалет влаштували чергу так, щоб після Багмута йшов Рокоссовський, після Коноваленка - Гусев і навпаки. В умовленому місці друзі знаходили папірці з віршами чи якусь інформацію в прозі.

У скрутний для країни час за пропозицією нач. Генерального штабу РСЧА Жукова Г.К. Сталін Й.В. змушений був звільнити крамольних генералів, в тому числі і К.К. Рокоссовського, з місця ув'язнення і направити їх у військові з'єднання для керівництва бойовими діями. В таборі в'язні зібрали шматочки хліба і влаштували Рокоссовському проводи. Майбутній маршал кожному подав руку і залишив свою адресу. “Не знаю, що зі мною буде, - сказав, - але якщо буду живий, буду радий зустрітися з кожним із вас”.

У таборі, завдяки спілкуванню з мужніми людьми, Віктор Коноваленко не почував себе самотнім. Вони і плечем, і словом підтримували один одного. І батько вижив. Він вижив не тільки фізично, але й не втратив віру в краще своє призначення в ту страшну пору.

В травні 1945-го Коноваленка звільнили і він їде до Сум. Та на роботу за фахом його ніде не беруть. Відмовляють і в поновленні навчання в Київському університеті.

Але, як я вже казала, Коноваленку щастило. Зважив на його скрутне становище директор Сумської суконної фабрики А. Беркович і запропонував йому роботу. Не побоявся директор взяти колишнього політ'язня, адже неприємностей можна було чекати звідки завгодно. Батько все життя був вдячний цій порядній людині.

У 1952 році Віктору Олександровичу запропонували посаду бухгалтера в київському тресті “Укрсільгоспбуд” і навіть дали кімнату в гуртожитку. Робота була цікава і він був дуже задоволений. Але несподівано серед ночі з'явилися працівники КДБ і поставили вимогу за 24 години залишити Київ.

Я благала батька звернутися до Рокоссовського, може б він захистив свого колишнього спів'язня. Але батько сказав: “Я не можу цього зробити, бо не спроможний передбачити, чим це звернення закінчиться для маршала”.

З 1956 року батько бере участь у будівництві в Сумах заводу електронних мікроскопів. Після уведення підприємства в експлуатацію він працює там головним бухгалтером. Заочно закінчує математичний факультет Харківського педінституту. Після одержання диплома очолює лабораторію математичних обчислень, працює провідним конструктором заводу.

Якраз у цей час у нього з'явилася реальна можливість займатися наукою. І він “потопає”

в ній. Працює 14-16 годин на добу. Це був період його творчого злету. Здавалося, що він хоче надолужити все те, що було відібрано у юнацькі роки.

З 1962 року В.О. Коноваленком у співавторстві з іншими вченими було надруковано в різних журналах більше п'ятнадцяти наукових праць, його технічні винаходи застосовувалися на підприємствах країн Ради економічної взаємодопомоги і приносили великий економічний ефект.

Батьків винахід “Устаткування для формування зображення в електронному мікроскопі” зареєстрований в державному реєстрі винаходів Союзу РСР 28 лютого 1972 року, його “Конденсорна лінза” зареєстрована в реєстрі винаходів Союзу РСР 28 березня 1974 року.

Віктор Олександрович підтримував дружні стосунки з Іваном Багмутом. Коли у Харківському книжковому видавництві вийшли вибрані твори письменника, привітав з цією подією. У відповідь одержав книгу з дарчим надписом автора: “Віктору Олександровичу Коноваленку на згадку про молодість”.

На честь 100-річчя від дня народження великої української поетеси і громадської діячки Лесі Українки було засновано літературну премію її імені. Колегія Державного комітету в справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі Ради Міністрів України та президія правління Спільки письменників України, розглянувши подання журі, присудили літературну премію імені Лесі Українки 1973 року письменнику Івану Андріановичу Багмуту за повісті “Наш загін “Смерть фашистам!””, “Щасливий день суворовця Криничного”, “Голубе плесо” та оповідання “Шматок пирога”⁹.

Прочитавши про це повідомлення РАТАУ в обласній газеті “Ленінська правда” за 27 лютого 1973 року, Віктор Олександрович привітав лауреата премії.

Щоб самому читати першоджерела, батько в 60 років вивчає німецьку мову, працює над дисертацією. В 1975 році перериває наукове дослідження у зв'язку зі смертю дружини. І тільки через 10 років, вже будучи тяжко хворим, 76-річний Віктор Коноваленко завершує і захищає дисертацію на здобуття вченого ступеня - кандидата технічних наук.

Захищався він у Київському інституті електродинаміки АН УРСР. Його близькі й родичі були присутні на захисті. Ми бачили, як ця літня людина з гідністю вченого відстоювала свої позиції. Не зламало мого батька страшне випробування. Чесність, порядність, працьовитість, віра в людяність допомогли перемогти всі життєві негаразди. Скільки було впевненості і сили в його голосі! І якимось невлочиме світло сяяло в його сумних очах. Диплом кандидата технічних наук був виданий батькові 11 грудня 1985 року.

Девізом його життя були слова видатного фізика, академіка, одного із творців першої у світі АЕС, Героя Соціалістичної Праці Дмитра Івановича Блохінцева: “Навіть найкращий вчений без методології стає ремісником”.

На пенсію батько пішов у 1988 році. Вже тяжко хворий він продовжував займатися наукою, писав вірші, статті з філософії. Помер у 1992 році у місті Суми.

Його величезне життєлюбство допомагало вистояти в найскладніших життєвих ситуаціях.

Примітки.

1. ДА УСБУ в СО. - спр. П-8245. - Арк. 5.
2. Там само. - Арк. 10.
3. Там само. - Арк. 17.
4. Там само. - Арк. 19.
5. Там само. - Арк. 21.
6. Українська Радянська Енциклопедія. - Т. 1. - К. - 1966. - С. 439.
7. ДА УСБУ в СО. - Спр. П-8245. - Арк. 54.
8. Українська Радянська Енциклопедія. - Т. 1. - К. - 1966. - С. 842.
9. Ленінська правда (Суми). - 1973. - 27 лютого.

ПОСТРІЛ У СПИНУ

НОВОБРАНЦЕВ Василь Тимофійович

Народився 20 березня 1907 року в місті Суми у родині кустаря-чоботаря. Старший лейтенант Робітничо-Селянської Червоної Армії, служив заступником командира роти 223 стрілецького полку 75 стрілецької дивізії в місті Пирятин.

Заарештований 18 квітня 1937 року. Військовим трибуналом 14 стрілецького корпусу Харківського ВО 10 липня 1937 року за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Загинув під час відбування покарання. Реабілітований 01.02.1961 року Військовим трибуналом Київського військового округу.

Державний архів УСБУ в Сумській області. Справа П-2866. Сіра товста папка. Документи, документи, протоколи допитів, показання свідків, постанова про звинувачення у антирадянській агітації та пропаганді, зведення наклепу на вождів партії та уряду... Ось він “ворог народу” - тридцятирічний командир Червоної Армії, старший лейтенант Василь Новобранцев. Які думки та почуття керували ним, коли, забувши страх, як біблейський пророк Ієремія, який пережив тяжкі страждання, він передбачав страшну катастрофу, що насувалася на країну.

Побуває думка, що опору сталінському режимові в 30-х роках не було. Історія, яку ми вам переповімо, стверджує: такий опір був.

У 1937-му Василь Новобранцев говорив на допиті: “У 1932 році я не вірив у політику партії відносно колгоспного будівництва. Серед командирів я говорив, що партія неправду пише про успіхи колгоспів, про їх зміцнення. Насправді все було навпаки – колгоспи розвалювалися, це було видно на прикладі села Велика Круча (Пирятинський район Полтавської області). Я дійсно вважав, що колгоспи нерентабельні”.¹

Свідчить Ріпа Олександр Олексійович: “У 1932 році на стрільбищі біля села Велика Круча командир Новобранцев говорив, що, якби комуністи підтримали Бухаріна, який виступав проти колгоспів, такого б великого голоду не було”. І далі: “Восени на стрільбищі була тренувальна стрільба по мішенях на повний зріст. Новобранцев відмовився стріляти, сказав, ніби йому здається, що стріляє по робітниках. По поясних мішенях він теж відмовився стріляти, сказав, що то селяни, вони і так мертві, подошли з голоду”.²

Свідчить Голев Сергій Сергійович - робітник: “Новобранцев стверджував, що Бухарін та Зінов’єв мали рацію, коли заявляли про нерентабельність колгоспів. Казав, що колгоспним ладом Сталін та його соратники розвалить сільське господарство, а це призведе до загибелі СРСР”.³

Крім антирадянської агітації та пропаганди Василя Новобранцева звинувачували в тому, що він розхвалював німецький фашизм на чолі з Гітлером.

З протоколу допиту:

Запитання слідчого: “Чи підтверджуєте ви те, що розхвалювали німецький фашизм на чолі з Гітлером?”

Відповідь: “Ні, фашизм я не розхвалював. Я тільки сказав, що він нічого нового не дав ні структурі держави, ні у суспільних відносинах. Фашизм запозичив деякі форми управлін-

ня у інших країнах, а найбільше - в СРСР. І у нас, і у Німеччині створена єдина легальна партія, а інші загнані у підпілля. У них - чотирьохрічка, у нас - п'ятирічка. Хоч я і не читав німецьких газет, але впевнений, що вони мало чим відрізняються від наших".⁴

Василь Новобранцев був культурною, освіченою людиною. Він багато читав, дуже цікавився історією і добре її знав. Під час обшуку з бібліотеки старшого лейтенанта були вилучені книги: "Справа Бориса Савінкова", "Буденний хліб" Антіна Крушельницького, "Сонячна машина" Володимира Винниченка, "Біла мавпа" Мирослава Ергана, власні вірші та драматичні твори.

З показань свідка Кермаса Кіндрата Давидовича: "Старший лейтенант Новобранцев говорив, що історія громадянської війни написана неправильно, тому, що і у Колчака, і у Денікіна також були герої, та про них в історії не згадано. А ще він говорив, що перемогу над головнокомандуючим контрреволюційними збройними силами Денікіним одержав генерал Брусилов, а не Сталін та Ворошилов..."⁵

З протоколу допиту: "Так, я говорив, що командири Червоної Армії погано забезпечені матеріально, а працюють багато, увесь час знаходяться під владою начальства, особистого життя у них немає". "На адресу політскладу армії я говорив, що вони зайві люди, бо нічого не роблять, тільки даремно одержують гроші".⁶

Більш за все старшого лейтенанта тривожило майбутнє народу України. Він добре знав рідну мову, вірші та драми писав українською мовою. Це послужило причиною для звинувачення Новобранцева в українському націоналізмі. Працівники НКВС навіть вигадали міф про існування націоналістичних контрреволюційних організацій "Дніпро" та "Сон", членом яких нібито був старший лейтенант.

При ретельному дослідженні усіх таємних та нетаємних документів працівниками краєзнавчих музеїв було доведено, що ні в Пирятині, ні в Сумах, ні взагалі на Україні в 1932-1933 роках таких організацій не було.

Чому саме майбутнє тривожило Новобранцева? Бо він добре розумів розвиток подій, уважно слідкував за подіями в Іспанії і був спроможний дати їм об'єктивну оцінку.

З протоколу допиту:

Запитання слідчого: "У розмові з товаришами по службі ви намагалися довести, що після поразки республіканської Іспанії фашисти нападуть на СРСР".

Відповідь: "Так, я говорив, що німецький фашизм зміцнюється, бо буржуазні уряди Англії, Франції та інших країн не ведуть реальної боротьби з ним. Якщо народний фронт цих країн не підтримає іспанської народної армії, вона зазнає поразки і тоді фашисти нападуть на СРСР".⁷

Як заступник командира роти Василь Новобранцев проводив з червоноармійцями заняття і, природно, не приховував своєї думки щодо поняття "експлуататор" та "експлуатований". Він обурювався тим, що радянський уряд у великих масштабах використовував працю населення і мало за неї платив.

З протоколу допиту:

Запитання слідчого: "Ви говорили, що в СРСР існує експлуатація людини людиною і що буржуазія інших країн створює кращі умови для людей праці?"

Відповідь: "Так, я говорив, що в СРСР застосовується дармова праця людей. Ось приклад.

Новобранцев
Василь Тимофійович

У нас в пральні-лазні полку мізерно оплачується праця робітників. А от буржуазія не заслуговує ім'я експлуататора, бо вона краще забезпечує матеріально своїх робітників, ніж в СРСР".⁸

Свої думки та спостереження Василь Новобранцев висловлював у спілкуванні з командирами та бійцями РСЧА, і слідчий хотів довідатися, хто з товаришів старшого лейтенанта чи з рядових червоноармійців уважно його слухав та висловлював згоду з його думками. Таким методом слідчий НКВС намічав нову жертву для арешту. Та Василь був мудрою людиною. На запитання слідчого з цього приводу сказав, що ніхто своїми думками з ним не ділився, він не пам'ятає, чи слухав його хто уважно, чи висловлював згоду з його думками. Новобранцев не видав нікого.

За звичкою ми вважаємо героєм ту людину, яка виявила хоробрість у відкритому бою, або ризикувала життям, підкоряючи космос. Та не менш хоробрі ті герої, які кинули виклик тоталітарному режиму, у голос висловлювали ту правду, про яку більшість населення боялася і думати. До того ж вони знали, що на них вже написаний "постскрипtum" і постріл от-от пролунає. Таким є Василь Новобранцев, оголошений у 1937 році "ворогом народу", а сьогодні "реабілітований історією". А чи досить тієї реабілітації? Чи сповна вона сплачує борги суспільства перед героями, що, не зігнувшись, загинули в застінках концтаборів?

З атестації-характеристики Василя Новобранцева за 24 травня 1932 року: "Дисциплінований, має широкий кругозір, наділений організаторськими здібностями. Командир взводу. Цілком відповідає посаді командира роти. Фізично здоровий та витривалий" Підпис: майор Пушко.⁹ Після арешту в 1937 році позитивні риси з характеристики щезли.

Хто ж він такий старший лейтенант Новобранцев? Дід його служив у царській армії, дослужився до прапорщика. Тільки в армію йшов з прізвиськом Новобранець, а повернувся Новобранцев. Що поробиш, не сподобалося командирі роти українське прізвисько, от і перехрестив на російське.

Юнаком Василь Новобранцев брав участь у художній самодіяльності, у так званій "живій газеті". Був активним членом руху "синеблузників", художнім керівником, сценаристом при Будинку культури Червонозоряного рафінадного заводу. Збереглися у доньки Новобранцева фотографії, де він зображений у різних ролях у драматичних творах, які писав для "синеблузників".

В юнацькі роки Василь був відомою людиною в місті Суми. І юні сумчани поспішали щовечора у Будинок культури, щоб подивитися ту чи іншу виставу за його участю.

Середнього зросту, чорноокий, з непокірним чорним чубом і білозубою посмішкою... Йому припала до вподоби вродлива піаністка Ольга Рузе. З нею в 1931 році і одружився Василь Новобранцев.

Він був майстром на всі руки. Для дворічної доньки змайстрував санчата. Майже всі меблі для своєї сім'ї виготовив власноручно. І нині донька Емма Василівна Новобранцева зберігає письмовий стіл, виготовлений батьком.

У 1937 році розкручений маховик репресій зачепив Червону Армію. В поле зору працівників НКВС потрапив і наш земляк старший лейтенант Робітничо-Селянської Червоної Армії В.Т. Новобранцев.

Читаємо висновки старшого політрука полку: "Всі контрреволюційні розмови він проводив у різні часи і майже по кожному заходу радянської влади проявляв буркотіння, як контрреволюціонер. Він виховувався під впливом націоналістів-контрреволюціонерів, прийняв їх виховання, а тому на увесь радянський світ дивився очима контрреволюціонера. Віддати до суду і судити за всією суворістю радянського закону"...¹⁰

Минули роки. 01.02.1961 року справу старшого лейтенанта Василя Тимофійовича Новобранцева переглянув Військовий трибунал Київського військового округу і закрити її за відсутністю складу злочину.

Ті ж самі люди, які свідчили проти нього, тепер дають позитивні показання про Новобранцева. Хай їм Бог простить.

У документах написано, що політв'язень Василь Новобранцев помер у лікарні 31.01.1942 року від паралічу серця. І це була, напевне, вигадка.

Розповідає донька Василя Новобранцева Емма Василівна: “У 1946 році до нас приїхав батьків товариш, в'язень ГУЛагу, який був з ним в останній день його життя. Він розповів, що у морозний січневий день 1942 року, коли прийшла до концтабору звістка про битву під Москвою, Василь сказав у голос, щоб усі чули: “Неминучий напад фашистів на Радянський Союз я передбачав ще в 1937-му, за що й сиджу тут”.

Коли в'язні поверталися до бараків з копальні “Ветвіста”, що біля бухти Нагаєва Охотського моря, пролунав постріл Василеві в спину.

І сталося як у пісні Розенбаума:

*Сыграйте мне, нежные скрипки,
Светает, написан постскриптум
И залит обрез сургучом.
Пора, грянет выстрел и вскрикну,
И в снег упаду на плечо.*

“У сніг на плече, підкошений кулею, упав Василь Новобранцев”, - закінчив свою розповідь гість». Батько не був засуджений до страти, а лише до 6 років виправно-трудового табору та трьох років поразки в правах, і його так по-бандитськи, пострілом в спину...”.

Майже сім десятиліть минуло з тих часів, але пам'ять про Василя Новобранцева жива, бо він - взірєць мужньої духовної сили.

Примітки.

1. ДА УСБУ в СО. - Спр. П-2866. - Арк. 13.
2. Там само. - Арк. 38.
3. Там само. - Арк. 38.
4. Там само. - Арк. 14.
5. Там само. - Арк. 5.
6. Там само. - Арк. 16.
7. Там само. - Арк. 15.
8. Там само. - Арк. 23.
9. Там само. - Арк. 135.
10. Там само. - Арк. 114.

ЗАСНОВНИК ХУДОЖНЬОГО МУЗЕЮ

ОНАЦЬКИЙ

Никанор Харитонович

Народився 9 січня 1875 року в сім'ї хлібороба у селі Хоменкове Липоводолинського району. Український радянський художник і поет. Навчався в 1899 році у Строгановському училищі технічного малювання у Москві, 1900-1905 роках - у Одеському художньому училищі, у Вищому художньому училищі при Петербурзькій Академії мистецтв. Він створив живописні твори "Місячна ніч" (1908), "Біля прядки" (1915), "Копи" (1933) та інші. Його поетичні твори були видані у дореволюційних альманахах і збірниках "Терновий вінок", "Українська муза", "Рідний край". Тричі піддавався арештам. 23 листопада 1937 року розстріляний у Полтаві. Реабілітований 26 вересня 1956 року посмертно.

"... Расстрелять. Имущество, принадлежащее лично, конфисковать", - записано у протоколі № 4 від 17-19 листопада 1937 року трійки при управлінні НКВС по Полтавській області¹ у справі Н.Х.Онацького.

Ім'я митця довгий час замовчувалося. В Сумському обласному художньому музеї про нього забороняли навіть згадувати. Лише в 1962 році в УРЕ² з'являється коротенька довідка, а в 1964 - перша публікація про Никанора Харитоновича сумського краєзнавця Г.Т.Петрова в харківській газеті "Ленінська зміна".³ І тільки після перших посмертних виставок в 70-80-ті роки його ім'я було по-справжньому реабілітоване, очищене від спотвори. В Сумському обласному художньому музеї відкрито меморіальний зал, з'явилося більше сотні статей і наукових досліджень, повний каталог творів та наукових праць Н.Х.Онацького.⁴ Музею 28 грудня 1994 року присвоєно його ім'я.

Дослідники життя та творчості Никанора Харитоновича Онацького знали про його арешти. І вперше цей факт був оприлюднений краєзнавцем Б.І.Ткаченком у журналі "Україна" за 1988 рік,⁵ а також опубліковані його вірші, написані за ґратами.

Офіційно вважалася дата смерті 2 липня 1940 року. В 1990 році стала відома справжня дата смерті митця із статті в газеті "Зоря Полтавщини"⁶ правознавця В.І. Граба "Ворожий "етнос". Через деякий час вийшло друком ще кілька досліджень цього ж автора.⁷

В 1995 році в Сумському часописі "Червоний промінь" з'явилась стаття директора Сумського обласного художнього музею Г.В. Ареф'євої "Злочин, якого не було".⁸ Вона простежила трагічний кінцевий шлях Н.Х.Онацького за матеріалами, які надали працівники управління Служби безпеки України в Сумській області.

Мета цього нарису - простежити увесь життєвий шлях самовідданого митця.

Никанор Харитонович Онацький народився у селі Хоменкове Липоводолинського району Сумської області у селянській родині. У нього було двоє братів та дві сестри. У сім'ї виховувалася любов до національної культури. Співали українські народні пісні, вишивали рушники та сорочки, писали вірші. Никанор виявив неабиякий хист до малювання.

Після навчання в сільській, а потім - у Галяцькій земській школі Н.Х.Онацький працював у селі Хоменкове. У 1899 році їде до Москви і вступає до Строгановського училища технічного малювання. Через рік переїздить до Одеси і отримує освіту в художньому учили-

щі Красних мистецтв. В 1905 році продовжує навчання у видатного майстра живопису І.Ю.Рєпіна у вищому художньому училищі при Петербурзькій Академії мистецтв. На зламі віків тут, як і по всій країні, вирували політичні баталії.

Н.Х. Онацький бере активну участь у революційному русі. Він разом з іншими студентами допомагає пітерським портовикам перевозити зброю з Фінляндії, розповсюджує заборонену літературу, листівки.⁹ Саме з цього часу Никанор Харитонович Онацький потрапляє під нагляд поліції.

В 1906 році митець був змушений покинути “Північну Пальміру” і повернутися на батьківщину, до своїх рідних в село Хоменкове. У цей же рік він переїздить до Лебедина і працює викладачем у чоловічій і жіночій гімназіях. Саме в цьому місті починається плідна праця Н.Х.Онацького-художника, поета, громадянина. В Лебедині він знайомиться з мистецтвознавцем Стефаном Таранушенком, художниками братами Федором та Василем Кричевськими. З директором місцевого художнього музею Борисом Рудневим подорожує повітими. Н.Х.Онацький вивчає місця, пов’язані з перебуванням Тараса Григоровича Шевченка на Сумщині. Він створює шевченківський гурток. Гуртківці читають твори Кобзаря, захоплюються питаннями національної культури та історії.

Художник відвідує Канів, Чернечу гору, могили Кобзаря. У книзі відгуків залишає поетичний запис, присвячений пам’яті геніального поета. Робить начерки кобзарєвої могили та краєвидів. Він створює офорт із зображенням хати під Тарасовою горою, який пізніше був виданий поштовою листівкою.

В Лебедині Н.Х.Онацький одружується з Надією Кривошеєвою. Тут народжуються діти - Наталка та Андрій. В той же час в дореволюційних журналах та альманахах виходять його вірші. Поезія Никанора Онацького була високо оцінена українською письменницею Оленою Пчілкою, яка редагувала часопис “Рідний край”.¹⁰

Перше десятиріччя ХХ століття щодо творчості було плідним для Н.Х.Онацького. Він глибоко і зацікавлено вивчає побут і звичаї українського народу, друкує невеликі розвідки в журналі “Рідний край”, робить ескізи своїх майбутніх живописних полотен. У грудні 1911 - січні 1912 років п’ятнадцять картин експонує на художній виставці у Києві. Серед них: “Хата біля Тарасової гори” (написана під враженням поїздки до Канева у 1909-1911 роках), “На тирлі”, “У жнива”, “Похмурий день”, “Вітряк”.

В 1913 році діяльність шевченківського гуртка була припинена. Царська охранка в Лебедині заборонила його. Бо мав “політичну виразність з більшовицьким та націоналістичним нахилом”.¹¹

На захист гуртківців стали впливові родини Лебедина: Красовські, Залеські, Щекіни-Кротови, які не були байдужі до політичного оновлення. Кінець цьому поклав виступ депутата державної Думи і голови більшовицької фракції Григорія Івановича Петровського про національні утиски в Росії.¹²

У цей же рік Никанор Харитонович переїздить до Сум, викладає малювання в реальному училищі, веде курси малювання, креслення в кадетському корпусі.

Він бере участь у великих художніх виставках в Києві та Полтаві. В Харкові, на виставці робіт дитячого малюнка, учні Никанора Харитоновича Онацького нагороджуються грамотою.

У 1914 році він організовує в Сумах виставку робіт місцевих художників. На ній виставляє більше п’ятидесяти своїх творів. Художник мріє про створення в місті музею. Для нього збирає експонати.

Бурхливі події 1917 року захопили Никанора Онацького. Він активно співпрацює з Українською партією соціалістів-революціонерів, налагоджує діяльність осередку в м. Суми. Через рік від неї відійшов, зосередився на науково-педагогічній і художньо-творчій роботі.

Онацький Никанор Харитонович.
Автопортрет. 1919 р.

Жовтневу революцію художник сприйняв радісно, з піднесенням, що додало нових сил у праці.

У 20-х - на початку 30-х років Н.Х. Онацький беззмінно викладає в учбових закладах Сум: на командних курсах РСЧА, у військовій школі (нині інститут артилерії Сумського державного університету), педтехникумі, а після його реорганізації - у педагогічному інституті.

Н.Х. Онацький стає головою комісії по спорудженню пам'ятника Т.Г.Шевченку в Сумах. Пленум Всеукраїнського археологічного комітету обрав його уповноваженим з охорони пам'яток культури на Сумщині, а згодом - кореспондентом Всеукраїнського комітету захисту пам'яток культури. Разом з провідним археологом Миколою Омеляновичем Макаренком бере участь у розкопках під Сумами.

Завдяки археологічним експедиціям по Сумщині з'являються олівцеві малюнки та акварелі "Кам'яна баба", "Руїни", "Хотінь", "Огорожа Охтирського монастиря" тощо. Багато творів було створено в селі Мала Павлівка, що на Охтирщині. Саме з цим краєм, де жили батьки дружини художника, пов'язані значні події в його житті, там народилася третя донька - Оксана.

Заслуга Никанора Харитоновича Онацького-художника полягає в тому, що він у більшості художніх творів залишив нащадкам зображення місць, архітектурних споруд, пов'язаних з іменами славетних людей нашого краю, в тому вигляді, якими вони були в дореволюційні часи. Це акварелі із садибами Лінтварьових та Кублицького, спорудами стародавніх часів, а також тими, що були збудовані на кошти Харитоненків, Терещенків, Лищинських та інших. Це не тільки талановиті твори мистецтва, але й свідки історії. Никанор Харитонович збагачує традиції національного пейзажу новими мотивами, відтворює життя провінції в єднанні з природою.

Найголовнішою подією в житті Н.Х. Онацького було створення в Сумах художньо-історичного музею. В 1920 році його призначають директором музею. Згодом у своєму нарисі про музей Н.Х. Онацький напише: "На протязі 7 років існування музей провів велику роботу по збиранню і консервації музейних цінностей на Сумщині. Можна сказати, що за цей час музей зібрав і зберіг найбільші й найкоштовніші колекції... Головним гаслом у роботі було - як можна більше зібрати й зберегти від загибелі".¹³

На 1 жовтня 1925 року в музеї налічувалося 10279 експонатів. Серед них: 6416 стародруків, безцінні полотна І.Рєпіна, В.Боровиковського, В.Серова, стародавні козацькі парсуни Полуботків, Апостолів. Чимало унікальних експонатів відшукав безпосередньо Н.Х.Онацький. Особливу цінність являли собою офорт Т.Г.Шевченка "У шинку" ("Приятелі"), "Кобзар" із дарчим написом поета.

Наслідком багаторічної наукової роботи дослідника рідного краю стала публікація ряду цікавих розвідок. Це - "Старовинні кахлі Сумщини", "Українська порцеляна", "Межигірський фаянс", "Українське гутне скло" та інші.

Надто зацікавлене ставлення до української національної культури привернуло увагу органів ДПУ. Вони вбачали в цьому рецидиви українського буржуазного націоналізму. До того ж особливого політичного забарвлення набула минула участь Н.Х.Онацького в УПСР.

І Никанор Харитонович вимушений у 1928 році виступити у Сумській газеті “Плуг і молот” із публічною заявою:

“З 1905 року, беручи участь у визвольному русі, ідеологічно я близько стояв до народницьких угруповань і після лютневої революції 1917 року був одним з активних організаторів осередку української партії соціалістів-революціонерів у м. Суми. Подальший розвиток революції і громадянської війни переконав мене, що політика УПСР не відповідає інтересам пролетаріату (покликали німців на Україну, боротьба з Радянською владою), і тому я вийшов з названої партії, порвавши з нею як ідеологічні, так і формальні зв'язки. З того часу я незмінно працюю в галузі радянської культури й освіти (чотири роки в Червоній Армії) і визнаю, що лише Комуністична партія є дійсним і єдиним провідником пролетаріату і що лише під її керівництвом суспільство досягне соціалізму”.¹⁴

З 1930-х років життя Н.Х.Онацького погіршилось у зв'язку з політичними репресіями, його почали цькувати і принижувати, вся його діяльність перебуває під пильним наглядом органів ДПУ. В творчості Н.Х.Онацького, у віршах та малюнках з'являється багато суму. Він часто звертається до осінніх пейзажних мотивів, але митець ще не уявляв собі, яка страшна осінь 1937 року чекає на нього.

Із доповідної агента ДПУ від 30/1-30 р.:

“20 січня цього року відвідав Онацького. Розмова увесь час точилася навколо його невіддрукованої п'єси, теперішньої і майбутньої роботи музею, на коли мають видати збірник-книжку про музей. Приблизно встановлюється такий зміст: економічний огляд Сумщини (у зв'язку з колективізацією). Автор ще не визначений, передбачається проф. Коваленко. Пісні, записані на Сумщині проф. Ступницьким. Про церкви на Сумщині (архітектура) проф. Таранушенко, степи Сумщини (геологічні розвідки) прізвище автора не пригадую, якийсь проф. з Києва, що робив розкопки. Онацький, очевидно, писатиме історію музею. З охотою прийняв Онацький мою тему “Сумщина в переказах старих людей”.¹⁵

“...український поет і митець Онацький належить до старих учасників нац.-револ. укр. руху, але це є людина, що зуміла щільніше підійти до сучасності (доказом є останні п'єси...)”.
(*З доповідної від 3/XI-30 р.*)¹⁶

З іншої доповідної того ж року ми дізнаємося про відомі події в житті художника, які він ніколи не приховував, а саме, що він з лютого-березня 1917 року був членом “Просвіти”, викладав малювання в кадетському корпусі, після організації в Сумах осередку партії українських соціалістів-революціонерів став до її лав. А також те, що він директор музею, веде художню студію, читає лекції з історії мистецтва, пише п'єси та спеціальний нарис для збірника, присвяченого історичним подіям 1905 р. “... Из проведенных с Онацким при этой встрече разговоров не удалось ничего уловить такого, что бы говорило за его противосоветские настроения.”¹⁷

В листопаді 1933 року Н.Х. Онацький переїздить до Полтави із сім'єю на постійне місце проживання. Йому запропонували очолити відділ етнографії місцевого музею. Із слідчих документів від 25 листопада 1933 року довідуємося, що на запитання, чому він залишив Суми, Никанор Харитонович відверто відповів: “Не было подходящих условий для жизни и работы. Начали умышленно ломать музей. Сначала шло изъятие, затем свертывание, замена всего музейного политпросветным, клубным. Наконец, начался поход уже и против меня. Начали видеть во всем шовинизм. Я несколько раз ездил в Харьков, в Главнауку и даже в ВУЦИК. Сначала я имел успех и отстоял несколько раз музей, правда, тогда был еще Скрыпник и с ним считались. Дальше я уже увидел, что если не хочу быть на Соловках, то лучше мне убраться скорее самому”.¹⁸ І дружина художника Надія Василівна з гірким сумом згадувала причину переїзду до Полтави: “Дихати не давали. А скільки його серця, скільки його душі Сумам було віддано!..”¹⁹

Тоді художник ще не міг знати, що іде в пастку. Ще в Сумах на нього писались наклепи, хоча дійсного компромату в його діяльності важко було знайти.

Перегортуючи сторінки слідчої справи, переконуєшся в тому, що Никанор Харитонович був людиною твердою і чесною, вірив у справедливість, він не міг уявити собі, що причиною його загибелі може стати саме короткочасне перебування в партії есерів, після виходу з якої не був у жодному політичному об'єднанні. З цікавості був членом Асоціації художників Червоної України. У заключному вироку зазначається "...бывш. эсер в 1934-1935 гг. арестовывался за к-р деятельность, участник к-р националистической организации..."²⁰

Попри всі негаразди Н.Х.Онацький був ще і необачним. Так, у справі під кодовою назвою "Експонат", є таке повідомлення: "28/IV-34р.: "... 21 июня Онацкий, увидев меня, сказал: "Перед концом дня зайдѣть до моего кабинету". Когда я зашел к нему, Онацкий встретил меня такими словами: "Мушу вам сказать неприятные новости: Рудинских Михайла Яковлевича и Марию Яковлевну, Макаренка, Таранушенка, Дубровського, Зуммера вислано на північ. З музею Таранушенка заслано всіх працівників. Взагалі щось страшне, всіх культурних українців повисилали. Дочка моя має знайомих, що живуть у Харкові, так каже, що Харківський ДОПР ніколи не буває вільним, одна партія вийде, а на ранок вже її місце займає друга, й все українська інтелігенція".²¹

Звичайно, після таких відвертих розмов на художника все більше збиралося компромату.

Із архівних документів дізнаємося, що в 1934 році Н.Х.Онацький знаходився сорок сім діб в Харківському обласному відділі ДПУ в справі музейних працівників, серед яких були професори Таранушенко та Жолтовський, які були вислані в табори, а декого, у тому числі й Н.Х.Онацького, звільнили.²²

Щодо "націоналістичних" уподобань художника, то, дійсно, він багато робив для вивчення української культури.

Він був першим дослідником перебування Т.Г.Шевченка на Сумщині, збирав українські етнографічні речі, ікони, українське малярство, вишиванки, килими, порцеляну, скло. Тому і музей мав назву художньо-історичний. Никанор Харитонович у музеї організував такі виставки: "Ліві течії в малярстві", "Історія руського різьблення", "Ювілей художника Рубенса", присвячені творчості російських та європейських художників В.Д.Поленова, Б.М.Кустодієва, В.О.Серова, К.Моне.²³

Залишився старенький нотатник, який художник вів у камері, з віршами та начерками. Там є такі рядки:

*"Співав Інтернаціонал,
А дбав про ньеньку самостійну!"²⁴*

В Полтавському краєзнавчому музеї Н.Х.Онацький створює нову експозицію на зразок Харківського історичного музею. Деякі експонати він вилучає, що можуть бути "націоналістичними", як йому здавалось.

В березні 1935 року Н.Х.Онацького звільняють з роботи, як колишнього соціаліста-революціонера. У липні того ж року заарештовують. Але спочатку за грати потрапив директор Полтавського музею Г.В. Чернявський, який в листі на адресу органів контролю спробував захистити Н.Х.Онацького: "Зібрав понад 13 тис. експонатів, які мали не тільки всеукраїнське, а і всесоюзне значення. За цю роботу Сумська секція народів міськради у 1930 р. висловила Н.Х.Онацькому подяку. Отже, зняли Н.Х.Онацького з роботи лише за те, що він колись належав до партії соціалістів-революціонерів. Формально і недоцільно. Вся його робота протягом 17 років свідчить про те, що він ідеологічно переозброївся, набув солідний стаж і відповідні знання в галузі музейної роботи, а тому музей просить залишити Онацького на роботі в Полтавському музеї".²⁵

Щодо самого Н.Х. Онацького, то по всіх пунктах звинувачень його відповіді логічні і обґрунтовані. В жодному звинуваченні він не визнає себе винним.

*“Минув сьогодні місяць,
Як тут даремно я канаю,
За що, скажу одверто:
Я сам не відаю й не знаю”.*²⁶

На допиті 31.07.1935 року він скаже: “...приїхав из Харьковского музея зав. отделом феодализма Ершов и во время осмотра порекомендовал снять скульптуру Леонида Позена “Забитый казак”, эта скульптура идеализировала казачество, сняли, чтобы не вызвала кривотолков, чтобы не усматривали в этом идеализации национализма. Сняли также два или три манекена казаков, нищего и гайдамаков времен Зализняка и Гонты...”²⁷

Н.Х.Онацький професійно підходив до побудови експозиції, але за тогочасною ідеологією він змушений був її ламати.

До Полтавського краєзнавчого музею одна за одною приїздить комісії. Група працівників з Харківського та Одеського музеїв схвалює експозицію Никанора Харитоновича Онацького, дозволяє відкрити її. Інша, що приїздить тоді, коли його було заарештовано, характеризує роботу Н.Х.Онацького як таку, що має українсько-шовіністичний напрям.²⁸

Під час арешту в нього вилучають “Історію України” М. Грушевського, “Українські співці і кобзарі” М. Сумцова, “Мистецтво Слобожанщини” С.Таранушенка та інші. В одному з висновків НКВС буде зазначено, що підбір книг “явно націоналістичний”.

В експозиції музею слідчих збентежив підпис до малюнка “Канальські роботи при Петрі І” із зображенням трудівників різних національностей, серед яких були українці. Текст підпису був запозичений з народних пісень: “Посіяли, поорали, та нікому жати, пішли наші козаченьки лінію копати... У Глухові, у городі, усі дзвони дзвонять. Да вже наших козаченьків на лінію гонять”. На запитання про ідеологічну шкідливість цього напису Н.Х.Онацький твердо відповідає, що він “вполне выдержанный, рисующий точно определенное историческое явление”.²⁹

Несподівано справа Н.Х.Онацького 2 червня 1936 р. була припинена: “... поскольку на

протяженні всего послереволюционного периода Онацкий ни в чем предосудительном замечен не был, состава преступления в этом нет”.³⁰

Були звільнені Н.Х.Онацький та Г.В.Чернявський. Більше року пройшло, як його звільнили, але митець чекав удару в будь-яку мить. Так і сталося. У вересні 1937 року Н.Х.Онацького заарештували, а 23 листопада його розстріляли за постановою трійки при управлінні НКВС по Полтавській області.

В обвинувальному висновку вказувалось, що він був „завербований полтавським націоналістом Майфетом у контрреволюційну націоналістичну організацію, яка готувала кадри для збройного повстання в країні”.³¹

Насправді ж Н.Х.Онацький прагнув перетворити музей у центр по дослідженню історії і культури українського народу. Мріяв залучити до цієї роботи талановитого поета і літературознавця Григорія Майфета, пропонував йому посаду бібліотекаря.

Тоді Н.Х. Онацькому було 62 роки.

У листі прокурора Полтавської області від 02.10.1956 р. повідомлялось: „Н.Х.Онацький реабілітований, його справа закрита за відсутністю складу злочину”.

Місце поховання художника і поета невідоме. В Полтаві на міському цвинтарі, де похована дружина художника Надія Василівна, зроблено напис з датами народження і смерті Н.Х.Онацького.

Останнім часом з родинного архіву художника до Сумського художнього музею надійшло понад ста оригінальних матеріалів, документів, фотографій, які свідчать про плідну роботу Н.Х. Онацького, якого за наказом органів наросвіти 1 березня 1920 року було призначено директором музею. На жаль, в музейних фондах не залишилось жодного акту за підписом Н.Х. Онацького. Як свідчать колишні працівники музею, наприкінці 1950-х років всі документи 1920-30-х років були знищені. Це може пояснюватись тим, що тривалий час і після реабілітації Н.Х. Онацький вважався „ворогом народу”. І тільки з особистого архіву художника, переданого в 1998 році його донькою Наталією Никанорівною, можна дізнатись, де саме їздив Онацький по Сумщині з метою збирання творів мистецтва для музею, насамперед, зі зруйнованих революцією і громадянською війною приватних садиб і маєтків.

Найщасливіший період в житті Онацького – двадцять років, проведених в Сумах, коли він писав картини, займався художнім оформленням, археологічними розвідками. Про це свідчать зарисовки та малюнки із зображенням поміщицьких маєтків в Хотіні та Славгороді, а також кольорові зображення курганів з кам’яними бабами трипільської доби. Никанор Харитонович згадував: „Чимало я стоптав стежок по тих місцях, де жив і працював”.

Основу мистецької збірки Сумського музею склала колекція відомого київського мецената Оскара Гансена, яка з 1918 року переховувалась в маєтку М. Сумовської. У той час Н.Х. Онацький був призначений головним експертом по систематизації і складанню описів цього зібрання. Художник за покликанням і професією, він дбав перш за все про збирання художніх творів, бо добре розумівся в мистецтві.

Документальні матеріали, пов’язані з репресією художника, викривають ставлення влади в ті ганебні 1930-ті роки до творчих особистостей, в тому числі до Никанора Харитоновича Онацького, який зробив вагомий внесок у розвиток і збереження національної культурної спадщини.

Примітки.

1. ДА УСБУ в Полтавській області. – Спр. № 2859. - Т.2. - Арк. 129.
2. Онацький Н.Х. Українська Радянська Енциклопедія. – К. - 1962. - Т. 10. - С. 333.
3. Петров Г. Традиція без продовжувачів. // Ленінська зміна. – Харків. - 1964 - 16 грудня.

4. Юрченко Н. Н.Х.Онацький (1875-1937). Каталог творів. – Суми. // Слобожанщина. - 1995.
5. Ткаченко Б. Никанор Воскреслий. // Україна. – 1988. - № 35.
6. Граб В. “Ворожий” етнос. // Зоря Полтавщини. – 1990. - 5 січня.
7. Граб В. Покликання служити людям. Реабілітовані історією. – Київ-Полтава. - 1992. - С. 89-92.
8. Ареф'єва Г. Злочин, якого не було. // Червоний промінь (Суми). – 1995. - 18 лютого.
9. Ткаченко Б. Вказ. праця. - С. 8.
10. Пчілка О. Українська артистична виставка // Рідний край. – К. - 1911, № 28. – С. 29.
11. Ткаченко Б. Вказ. праця. - С. 9.
12. Там само. - С. 8.
13. Онацький Н. Сім років існування Сумського музею. - Суми.– 1927. – С. 12.
14. Онацький Н. Лист до редактора. // Плуг і Молот (Суми). – 1929. - № 68.
15. ДА УСБУ в Полтавській області. – Спр. 2859-С. - Т.2 - Арк. 29.
16. Там само. - Арк. 42.
17. Там само. - Арк. 44.
18. Там само. - Арк. 72.
19. Ткаченко Б. Вказ.праця. - С. 8.
20. ДА УСБУ в Полтавській області. - Спр. 2859-С. - Т.2 - Арк. 129.
21. Там само. - Арк. 85.
22. Там само. - Арк. 24.
23. Онацький Н. Сім років існування Сумського музею. – Суми. - 1927. - С. 14.
24. Онацький Н. До сусіда по камері. Вірші з-за ґрат. - Україна. - 1988. - № 35.
25. ДА УСБУ в Полтавській області. - Спр. 2859 - С. - Т.2. - Арк. 77.
26. Онацький Н. Минув сьогодні місяць... Вірші з-за ґрат. // Україна. - 1988. - № 35.
27. ДА УСБУ в Полтавській області. - Спр. 2859-С. - Т.2 - Арк. 29.
28. Граб В. Покликання служити людям. Реабілітовані історією. - Київ - Полтава. - 1992. - С.92.
29. ДА УСБУ в Полтавській області. - Спр. 2859-С. - Т.2 - Арк. 29.
30. Там само. - Арк. 192.
31. Там само. - Арк. 46-49.

ЗМУШЕНЕ ЗІЗНАННЯ

ХАРОН

Семен Наумович

Народився 12 червня 1884 року в місті Ковель Волинської області. Під час першої світової війни працював у лазаретах, згодом - у медичних закладах міста Суми. З 1931 по 1935 рік - член ВКП(б). 29 березня 1938 року був заарештований. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19 квітня 1938 року до нього застосована вища міра покарання. 27 травня 1938 розстріляний у місті Харків. Військовим трибуналом Київського військового округу 17 січня 1958 року справу закрито за відсутністю складу злочину.

В одному із закутків на кладовищі в Сумах стоїть на могилі скромний пам'ятник. Троє імен, прізвище одне: Харон. Насправді тут похована лише Ганна Якимівна Харон, лікар-дерматолог, яка померла у 1949 році. Імена інших викарбувані символічно, для увічнення їхньої пам'яті. Син Ганни Якимівни, Лев Семенович, студент 1-го Московського медичного інституту, пішов добровольцем на фронт і восени 1942 року загинув у боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками. Чоловік, Семен Наумович, став жертвою іншої війни. Тієї, що її протягом десятиліть вела влада зі своїм народом.

Літні сумчани пригадують уважного, чуйного, безвідмовного дитячого лікаря Семена Наумовича Харона, готового прийти на виклик до хворого у будь-яку пору року, вдень чи вночі. І, коли навесні 1938 року його не стало, від того постраждали не лише його рідні та близькі, а й немало сумської дітвори.

Народився Семен Наумович 12 червня 1884 року в місті Ковель Волинської області.¹ Через скрутне становище сім'ї він був змушений з п'ятнадцяти років заробляти собі на хліб.

Юнак мріє стати лікарем. Працює і вчиться, екстерном складає екзамени за гімназійний курс. Далі - в університет. А тут - заковика...

Семен Наумович - єврей. А в дореволюційній Росії представникам цієї національності доступ до вищої освіти обмежувався, для них діяли квоти. І тому Семен Наумович разом з молодією дружиною їде до Франції... В музейній кімнаті Сумського медичного училища зберігається копія диплому Тулузького університету, виданого йому в 1914 році.

Спалахнула перша світова війна. Семен Наумович служить у лазаретах Сум, Варшави, Калуги. Згодом повертається до Сум. Працює у військовому лазареті, ізоляційно-пропускному пункті на залізничній станції, робітничій поліклініці.

З 1926-го - ординатор, потім - головний лікар дитячої лікарні. Фахівців з медичною підготовкою бракувало і тому Семену Наумовичу доводилось одночасно очолювати ще й центральну міську лікарню, 2-й диспансер. Був організатором і першим директором медичного технікуму, нині училища, лектором філіалу інституту вдосконалення кваліфікації лікарів.

У жахливий 1933-й рік дітей потрібно було не лише лікувати, а й рятувати від голоду. І Семен Наумович на власну відповідальність влаштував при лікарні допоміжне господарство, одержані там продукти поповнювали раціон пацієнтів.

На все вистачало снаги й організаторського хисту у лікаря Харона.

Та настала ніч 29 березня 1938 року. До квартири по вулиці Фрунзе, 20, в Сумах, де він мешкав, вимогливо постукали...

Чи того стуку міг очікувати? Напевне, так. Не міг не помічати здавна звернутого на нього недремного чекістського ока. Його прізвище читаємо в донесеннях, звітах окружного, потім міського відділів ДПУ, НКВС за 1928, 1933, 1934, 1935 роки. В 1935-му був виключений з ВКП(б), що в ту пору багато значило.

Які вбачали за ним “тріхи”? Найперший, мало не первородний: в далекій молодості, в 1905 - 1908 роках входив до Єврейської соціал-демократичної партії. Потім: брат Соломон - у Парижі, сестра Роза - в Ковелі, на той час на території Польщі. Родичі за кордоном - теж “тріх”, який не можна прощати.²

Вже того в ту пору вистачало, аби відправити чоловіка на смерть негайну за 1-ю категорією, повільнішу – за 2-ю категорією у якомусь із концентраційних таборів, які згодом перейменували на виправно-трудові. Та харківському слідчому цього здавалося замало. З цього приводу в протоколі допиту, проведеного 16 квітня оперуповноваженим обласного управління НКВС, читаємо: “Ви звинувачуетесь у належності до антирадянської сіоністсько-шпигунської організації”.³

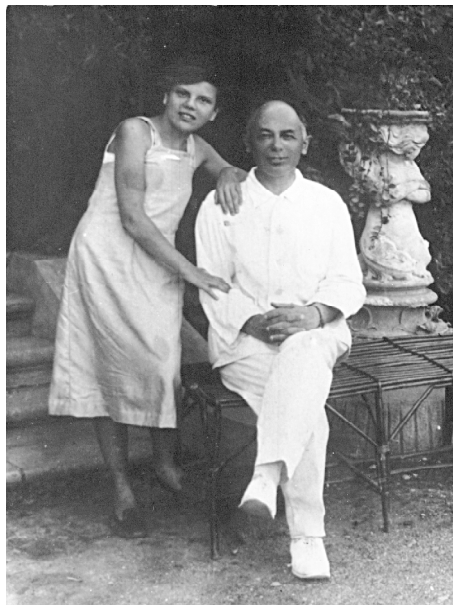
Сіоністський рух походить від назви одного з пагорбів, на яких розташований Єрусалим. Його зачинателем став австрійський публіцист кінця XIX - початку XX століть, працівник впливової віденської газети “Нойє фрайє пресе” Теодор Герцль. Побувавши в Парижі на судовому процесі над французьким офіцером Альфредом Дрейфусом, звинуваченим у зраді лише тому, що був євреєм, він написав брошуру “Єврейська держава”. Твердив у ній: найбільші біди євреїв од того, що вони між народами чужинці, не мають своєї батьківщини. Отже, слід збудувати собі батьківщину, свою державу - на землі предків, землі Сіона, у Палестині. Рух за переселення туди знайшов найбільше послідовників у Східній Європі, особливо в царській Росії, де євреї зазнавали найдошкульнішої дискримінації.

Бачимо з документів слідчої справи, що існувала сіоністська організація і в Сумах, але у 1920-х роках була ліквідована. Можна зрозуміти: як і жителі інших міст, сумські євреї обмінювалися думками - де шукати кращої долі? Податися на землю предків? Чи в запропонований для них радянською владою Біробіджан? Був навіть проект “селянизації єврейських мас”, їх закріплення на тутешній землі. Певний час поблизу Сум існував єврейський колгосп “Фрайланд”.

Після 1917 року євреї відчували себе рівноправними і ні про яку антирадянську, тим більше - шпигунську чи диверсійну діяльність їм гадки не мали.

А якраз це їй приписувалось арештованому. Після морального і фізичного тиску на запитання слідчого, чи визнає себе в тому винним, С.Н.Харон відповів: “Я справді до дня арешту був учасником підпільної сіоністської організації в Сумах.⁴ Вона прагнула ... створення буржуазно-демократичної держави (де - не сказано). Для здійснення цього завдання організація готувала збройне повстання проти радянської влади, спираючись на інтервентів (яких - не уточнено).”⁵

Із сіоніста слідчим забаглося зробити ще й шпигуна. Чиєї держави? Німецької. Тієї дер-

Харон Семен Наумович із дочкою на відпочинку в Одесі. Серпень 1937 р.

жави, фашисти якої не відзначалися особливою прихильністю до євреїв. Логіка слідчих була проста.

Племінник Семена Наумовича Яків Харон раніше навчався в Німеччині. Отже, не міг не стати її шпигуном. А дядько з ним зустрічався. Ясно: діставав і виконував його шпигунські завдання. Однак, у процесі додаткової перевірки встановлено, що Харон Яків за шпигунство проти СРСР до кримінальної відповідальності не притягнувся, показань про антирадянську діяльність його родича Харона С.Н. не давав.⁶

Тодішня Феміда не вдавалася до юридичних тонкощів, вона діяла із зав'язаними очима, здебільшого навіть не бачачи звинувачених, маючи справу лише з підготовленими паперами. Часто писала вирoki не “вроздріб”, не на кожного зокрема, а “оптом”, над цілими списками: “Всех расстрелять”. Вона поспішала виконувати спущені зверху завдання.

У справі - ніякої конкретики, жодного факту, їх і не треба, адже “цария доказів” - власні зізнання. Як вони добувалися? Тоталітарна система забезпечила чекістів усіма засобами для “обеззброєння ворога”. В управлінні НКВС по Харківській області були й справжні майстри видобувати в арештованих будь-які потрібні показання.

Так, Борис Фрей застосовував метод “собачої будки”. Примушував підслідного залазити в тісний проміжок попід стіною і металевим сейфом й цілими днями голосно гавкати. Прив'язував чоловіка до стільця, смалив йому вуха, ніс, присилював їсти папір, до знемоги танцювати. Аж поки не “розколеться”.⁷

Передовиком у своєрідному змаганні, що ставився в приклад іншим, неперевершеним “колуном” був Іван Друшляк. Він добивався найвищої продуктивності праці, за день “розколював”, тобто добував підписи під “призательними показаннями”, від восьми до десяти чоловік. Мав для того підручний засіб, ходив із товстеною палицею з набалдашником. Охоче допомагав менш продуктивним колегам, заходив до чийогось кабінету: “Що, не “колеться”? Дай візьмусь за нього...” Після його “обробки” виносили підслідного з поламаними ребрами або й бездиханним.⁸

Отож не дивно, що С.Н.Харон зізнався геть у всьому, в чім його звинувачували. Йому інкримінували статті 54-2, 54-6, 54-7, 54-8, 54-11 Кримінального кодексу УРСР.

А відтак - постанова трійки при управлінні НКВС по Харківській області від 19 квітня 1938 року: розстріляти. Особисте майно конфіскувати.⁹ Виписка з акта від 27 травня того ж року: постанова трійки виконана.¹⁰

Українцям приписувалась тоді участь в антирадянській контрреволюційній українській повстанській організації. Полякам або просто вихідцям з території тодішньої Польщі - шпигунство на її користь, німцям - на користь Німеччини.

Євреї, звісно, сіоніст. Шпигун. Арештували й звинуватили в тому немало сумчан. В одну ніч із Хароном стратили в Харкові завідуючого аптекою № 126 Макса Йосиповича Гольдштейна, продавця кондитерського кіоска Ізраїля Ароновича Рязанського, бухгалтера підприємства індопошття Йосипа Шоломовича Іоффе.

Кількома днями раніше там же були розстріляні юрисконсульт Сумської обласної споживчої кооперації Самуїл Аронович Ізраїлевич, бухгалтер заготпункту “Союзутіль” Борис Ісакович Інгор, інструктор профспілки працівників початкової та середньої школи Овсій Емануїлович Жолковський, завідуючий складом сумської бази “Мосбавовнопром” Михайло Григорович Данішевський, головний бухгалтер промкомбінату “Об'єднана праця” Давид Лейбович Шульман, бухгалтер ветеринарної бази Арон Абрамович Лойбман.¹¹ Восени того ж 1938 року – заготівельник артілі “Союзутіль” Яків Йосипович Маркович...¹²

Не витримавши тяжких втрат, рано, у 1949 році пішла із життя дружина Семена Наумовича Харона.

“Найсвятішою людиною для мене у житті був батько, - говорила Ноема, донька Семена Наумовича. - Роки спілкування з ним осяяні для мене його розумом, талантом, добротою”.

Після розвінчення культу особи Йосипа Сталіна дочка Семена Наумовича Харона, кан-

дидат медичних наук, Ноєма, дружина Макса Йосиповича Гольдштейна Зара Львівна та інші родичі репресованих звернулись із листами до Військового трибуналу Київського військового округу з проханням відновити справедливість.

Із оперативних документів видно, що на Харона С.Н., як колишнього члена Єврейської соціал-демократичної партії, за період з 1923 по 1936 рік у органах ДПУ, НКВС ніяких компрометуючих матеріалів не було.

Допитані пізніше свідки показали, що їм нічого не було відомо про існування в Сумах підпільної сіоністської організації та про антирадянську діяльність Харона, Гольдштейна, Рязанського та Іоффе, притягнутих до кримінальної відповідальності. Свідки охарактеризували засуджених з позитивного боку.

Колишні працівники управління НКВС по Харківській області Петров, Сімхович, Фрей та інші, з участю яких розглядалася дана справа, засуджені за фальсифікацію слідчих справ у 1937-1940 роках.

Військовий трибунал Київського ВО 17 січня 1958 року визначив:

“Постанову трійки при управлінні НКВС по Харківській області від 19 квітня 1938 року по відношенню Харона Семена Наумовича, Гольдштейна Макса Йосиповича, Рязанського Ізраїля Ароновича, Іоффе Йосипа Шоломоновича, Ізраїлевича Самуїла Ароновича, Інгора Бориса Ісаковича, Жолковського Овсія Емануїловича, Данішевського Михайла Григоровича, Шульмана Давида Лейбовича, Лойбмана Арона Абрамовича і Марковича Якова Йосиповича відмінити і їх справу провадженням припинити за відсутністю складу злочину”¹³.

Всі вони повністю реабілітовані.

...У Сумському медичному училищі відкрито музей “Милосердя та мужність”. У ньому достойне місце посідають матеріали про Семена Наумовича Харона. Його життєве кредо закликає молоде покоління до утвердження загальнолюдських цінностей.

Примітки.

1. ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 854. - Арк. 66.
2. Там само. - Арк. 66,67.
3. Там само. - Арк. 82.
4. Там само.
5. Там само. - Арк. 87.
6. Там само. - Арк. 127-128.
7. Там само. - Спр. 855. - Арк. 167,168.
8. Там само. - Арк. 177-186.
9. Там само. - Спр. 854. - Арк.109.
10. Там само. - Арк. 113.
11. Там само. - Арк. 114-120.
12. Там само. - Арк. 120.
13. Там само. - Арк. 127,128.

ЗА СФАБРИКОВАНИМ ЗВИНУВАЧЕННЯМ

ХВИЛЯ (ОЛІНТЕР)

Андрій Ананійович

Народився 30 серпня 1898 року в селі Рингач Новоселицького району Чернівецької області. У 1916 році включився у революційний рух. З 11 грудня 1920 року по 6 листопада 1922 року був головою бюро Сумського повітпарткому, головою виконкому повітової Ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів. Працював у апараті ЦК КП(б)У заступником завідуючого відділом агітпропу, потім - завідуючим відділом преси, завідуючим культпропу. З 1933 року - на радянській роботі: заступник наркома освіти УРСР, начальник управління мистецтв при Раднаркомі республіки. 8 лютого 1938 року Військова колегія Верховного Суду СРСР засудила Хвилю Андрія Ананійовича до страти, як "ворога народу". 22 вересня 1956 року Військова колегія Верховного Суду СРСР переглянула справу і закрила її за відсутністю складу злочину.

... Наближалась до кінця громадянська війна. Перед партійними організаціями і трудящими Сумського повіту, визволеного від денікінських військ, постали нові завдання. Потрібно було найближчим часом залікувати рани, нанесені краю інтервентами та братовбивчою війною, розпочати відновлення зруйнованого народного господарства. Труднощі відродження посилювались голодом, епідеміями, злочинними діями банд, які здійснювали напади на місто Суми. Ще складнішим було становище в селах повіту.

У ті дні в Сумській повітській організації КП(б) України було 30 комосередків, 10 з них - сільські. Вони об'єднували більше 300 комуністів. Незважаючи на те, що осередки були нечисленними, вони мали істотний вплив на маси.

Серед тих, хто вів за собою людей, був один з перших голів Сумського повітвиконкому і ревкому Андрій Ананійович Хвиля (повне прізвище Хвиля-Олінтер). До того, як прибути за направленням ЦК КП(б)У в грудні 1920 року до Сум, ця 22-річна людина пройшла добру життєву школу.

Народився А.А.Хвиля 30 серпня 1898 року в селянській родині села Рингач Новоселицького району Чернівецької області. Пізніше, згадуючи своє дитинство, він писав: "Був удома, займався сільським господарством і вчився спочатку в сільській школі, а потім у вищій початковій... в більшості на зароблені мною гроші".¹ Включився в революційний рух у 1916 році. Під час навчання в Полтавському землемірному училищі вів підпільну роботу в молодіжних гуртках. У 1917-1918 роках був агітатором Полтавської Ради робітничих, селянських і солдатських депутатів. Замислюючись над питанням про роль і місце молоді в бурхливих подіях політичного життя, він закликав: "Ідіть в народ, учіть, будуйте нове життя. Дивіться сміливо вперед. До праці! Бо на вас, молодих, дивиться народна маса".² Потім працював у підпіллі, був членом Полтавського, згодом Чернігівського ревкомів. У квітні-травні 1919 року - комісар червоноармійського полку. І знову підпілля. Направляється на підпільну роботу у Волинську, згодом - у Полтавську губернії. У дні боротьби з денікінцями - голова Подольських губпарткому і губревкому. Під час боротьби з білополяками Хвиля - в розпорядженні ЦК КП(б)У.

У 1917-му Андрій входив до складу партії боротьбистів, однак вже наступного року назавжди пов'язує своє життя з партією більшовиків.

Наприкінці 1920 року Центральний Комітет КП(б)У направляє його на роботу в Сумський повіт. Документи, які зберігаються в Державному архіві Сумської області, свідчать про те, що 11 грудня 1920-го рішенням Сумського повітпарткому А.А.Хвилю було введено до складу бюро парткому на посаду його голови, а 13 грудня - до складу редакційної колегії місцевої газети "Власть Советам!". Цікава деталь. 19 грудня загальні партійні збори Сумської повітової організації КП(б)У затвердили це рішення, але одно-стайно висловились проти порушення демократичних принципів, визнавши "дії партійного комітету, який кооптував без відома загальних зборів членів бюро тт. Хвилю і Ковтуненка, неприпустимими і надалі неприпустимими".

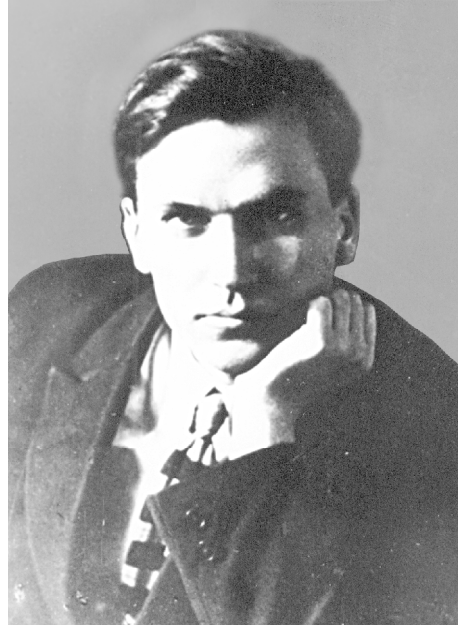
З перших днів перебування в Сумах Андрій Ананійович включається в практичну роботу. Його часто можна було бачити серед робітників промислових підприємств, нерідко він зустрічався з селянами, активно впливав на вирішення важливих питань. Голова повітпарткому, а потім голова повітвиконкому Андрій Ананійович Хвиля виступає з доповідями і лекціями, несе живе слово правди в маси. Часом йому, як і багатьом його товаришам, доводиться виступати перед людьми по кілька разів на день. Глибокими за змістом були його доповіді на з'їзді комнезамів і з'їзді селян Сумського повіту, які відбулися в січні 1921 року.

З розумінням сприйняв молодий голова виконкому повітової Ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів рішення X з'їзду РКП(б) про новий підхід у господарському будівництві - перехід від військового комунізму до нової економічної політики. Разом з іншими партійними і радянськими активістами він мобілізує комнезами і селянство на вирішення одного з невідкладних завдань непу - забезпечення виконання продподатку, розуміючи, що від цього залежить поживлення економічного життя, відновлення народного господарства. Хвиля рішуче виступає на захист селянства. У виступі на повітовій партконференції в квітні 1921 року Андрій Ананійович різко поставив питання про "неможливість у майбутньому створення товариств по спільному обробітку землі і артілей без урахування інтересів селянства."

Внаслідок активної організаторської і роз'яснювальної роботи продподаток було успішно виконано. 19 жовтня 1921 року Президія ВЦВК нагородила Сумський повіт за блискуче виконання продподатку Червоним трудовим прапором і висловила подяку селянству і радянським працівникам повіту за виконання важливого обов'язку перед державою.

Вирішуючи проблеми господарського будівництва, голова повітвиконкому турбується і про збройну охорону регіону. Як член штабу він займається поповненням і зміцненням особового складу червоноармійського батальйону, підвищенням його бойової і політичної підготовки.

Водночас Андрій Ананійович з притаманною йому енергією організовує допомогу голодуючим Поволжя та півдня України. Він очолив спеціальний повітовий комітет, який у серпні 1921 року провів збирання продуктів, коштів і одягу для голодуючих. Велику турботу виявив комітет про переселенців, які прибували з Поволжя. Їх забезпечували продовольством,

*Хвиля (Олінтер)
Андрій Ананійович*

житлом і роботою. Діти волжан доглядалися в дитбудинку, який утримувався на кошти міста.

За короткий час А.А.Хвиля завоював авторитет і повагу серед людей. Про це свідчить і характеристика, видана йому парткомом у вересні 1922 року: “Має високий морально-етичний рівень, уміє дисципліновано тримати себе в роботі. Може вести керівну роботу, виявляючи високі організаторські здібності та ініціативу”.

Андрій Ананійович увесь час відчував потребу в знаннях. Він неодноразово звертався в повітовий і губернський комітети партії з проханням направити його до вищого навчального закладу. Нарешті прохання було задоволене. З листопада 1922 року об'єднане засідання парткому і комфракції виконкому прийняло рішення про направлення А.А. Хвилі у розпорядження Харківського губкому партії, 6 листопада він востаннє брав участь у засіданні бюро Сумського повітового парткому.

Одержати вищу освіту Андрію Ананійовичу так і не судилося. Після завершення третього семестру в Харківському сільськогосподарському інституті його направляють на Вищі партійні курси при ЦК КП(б)У. Після їх закінчення він працював у Одеському губкомі партії. Потім вісім років - в апараті ЦК КП(б)У: заступник завідуючого відділом агітпропу, завідуючий відділом преси, завідуючий культпропу. З 1933 року - на радянській роботі: заступник наркома освіти УРСР, начальник управління мистецтв при Раднаркомі республіки. Протягом десяти років був членом ЦК КП(б)У, з них сім років, до 1937-го - членом Оргбюро ЦК.

Заради справедливості слід відзначити, що А.Хвиля, як партійний та державний діяч тієї пори, теж відіграв певну роль у розкручуванні маховика репресій, ставши потім його жертвою.

Взимку 1932-1933 рр. він, як уповноважений ЦК КП(б)У з питань хлібозаготівель, “допомагав” Одеській області у виконанні встановленого плану. В січні 1933 р., доповідаючи Центральному Комітету про проведену роботу, А.Хвиля вказував на сотні репресованих селян, на центнери вилученого силою “угасного” хліба. Водночас наголошував, що репресії не дають бажаних наслідків.³

Вихваляючи Сталіна, Кагановича, Постишева, Андрій Ананійович звинувачував у всіх гріхах своїх колишніх товаришів по роботі.⁴

Але і це не допомогло. Незважаючи на всі старання, не тільки задля кар'єри, але і в силу особистих компартійних переконань, роблячи все зазначене вище, він був приречений.

13 серпня 1937 року Андрій Ананійович був заарештований і мав стати однією з ключових фігур сфабрикованої справи про “буржуазно-націоналістичну організацію колишніх боротьбистів”. Генеральний секретар ЦК ВКП(б) Й.В. Сталін передав питання про “організацію колишніх боротьбистів” на розгляд ЦК КП(б)У. 29 серпня 1937 року А. Хвиля був виключений зі складу ЦК КП(б)У.

8 лютого 1938 року Військова колегія Верховного Суду СРСР засудила Хвилю Андрія Ананійовича, як одного із “організаторів і керівників антирадянської націонал-фашистської диверсійно-терористичної організації на Україні, яка ставила своєю метою повалення Радянської влади”, до страти.⁵ 1 березня 1939 року обірвалося його життя.

22 вересня 1956 року Військова колегія Верховного Суду СРСР переглянула справу Хвилі Андрія Ананійовича і закрила її за відсутністю складу злочину. Він реабілітований посмертно...

Примітки.

1. ЦДАГОУ. - Ф.І, оп. 11, спр. 3255. - Арк. 3.
2. Газета Полтавської Ради робітничих, вояцьких та селянських депутатів. - 1918. - 13 лютого.
3. Годод 1932-1933 років на Україні: очима істориків, мовою документів // К. - Політвидав. - 1990. - С.326-327.
4. Юренко О.П. Він залишився переконаним комуністом. Реабілітовані історією. - Київ - Полтава. // Рідний край. - 1992. - С. 288-290.
5. Замковий В.П. Андрій Хвиля: епізоди з життя. Маршрутами історії. - Київ. - 1990. - С. 468.

БІОГРАФІЧНІ ДОВІДКИ*

А

АБАКУМОВ Дмитро Михайлович, 1918 р.н., с.Стецьківка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, учень фельдшерсько-акушерської школи. Арешт 4.12.1938. Харківським обласним судом 21.02.1939 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 28.12.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2016).

АБЛАМСЬКИЙ Олексій Іванович, 1908 р.н., м.Полтава, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, член ВКП(б), інструктор міської ради ТСОАВІАХІМ. Арешт 15.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 14.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-406).

АБРАМІТОВ Микола Андрійович, 1928 р.н., українець, освіта вища педагогічна, завідувач бібліотекою фельдшерсько-акушерської школи. Арешт 5.11.1954. Сумським обласним судом 30.11.1954 за ст.ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 11.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12025).

АБРАМОВ Михайло Йосипович, 1906 р.н., м.Лубни Полтавської області, проживав у м.Суми, українець, освіта вища, головний інженер житлоуправління. Арешт 10.11.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.06.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 12.11.1969 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 452).

АБРАМОВ Тихон Григорович, 1881 р.н., українець, освіта початкова, робітник артілі "Сумхім-пром". Арешт 19.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за ст.ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 21.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 30.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.6, спр. 118).

АБРАМОВИЧ Петро Никандрович, 1881 р.н., с.Мизове Волинської області, проживав у м.Суми, українець, освіта вища духовна, старший викладач педагогічного інституту. Арешт 20.06.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 30.12.1944 за ст.ст. 54-1 "а", 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджений на 15 років каторжних робіт. Реабілітований 27.03.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13448).

АВДІЄНКО Марія Федорівна, 1902 р.н., с.Локня Сумського району, проживала у м.Суми, українка, освіта початкова, санітарка дитячої лікарні. Арешт 9.09.1941, звинувачення за ст.ст.54-10 ч. 2 КК УРСР. З наближенням фронту евакуйована на схід СРСР. Управлінням НКВС по Актюбінській області 7.03.1942 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2915).

АВРАМЕНКО Григорій Іванович, 1887 р.н., українець, освіта початкова, майстер машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 10.01.1935, звинувачення за ст.ст.54-10 ч. 1, 54-14 КК УРСР. Харківським обласним судом 25.07.1936 виправданій. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2799).

АВРАМЕНКО Олександра Фоківна, 1890 р.н., українка, освіта початкова, буфетниця обласного земвідділу. Арешт 27.06.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 5.07.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 30.10.1941 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2917).

АВРАМЕНКО Яків Іванович, 1889 р.н., українець, освіта початкова, бухгалтер м'ясокомбінату. Арешт 23.04.1938. Сумським обласним судом 20.03.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 1 рік і 6 місяців. Верховним Судом УРСР 25.06.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1183).

АЙГУСТОВ Олексій Олексійович, 1903 р.н., українець, освіта середня, ревізор обласної спо-

* До біографічних довідок, тут і далі, див. відповідні пояснення (С. 720), а також тексти статей Кримінальних кодексів УРСР 1927 р. (С. 722) і 1960 р. (С. 725).

живспілки. Арешт 28.03.1944, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 24.04.1944 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-3619)*.

АКИМУТІН Роман Якович, 1904 р.н., с.Дубровка Орловської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.10.1940. Лінійним судом Південної залізниці 27.04.1941 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 10.07.1993 Генеральною прокуратурою України. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12576)*.

АЛЕКСЄЄВ Володимир Васильович, 1904 р.н., м.Москва (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта неповна середня, вагар управління Сумтранс. Арешт 14.08.1939, звинувачення за ст. 54-1 "г" КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 29.10.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-3320)*.

АЛЬ Олександр Ернестович, 1901 р.н., смт Вороніж Шосткинського району, проживав у м.Харків, німець, освіта вища художня, головний архітектор ДППРОМІСТБУДу. В 1947 р. - керівник групи у Сумському проектному інституті. Арешт 14.09.1941. З наближенням фронту евакуйований у Свердловську область. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.10.1942 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 18.08.1956 Харківським обласним судом. *(ДА Харківської області, ф. Р-6452, оп. 1, спр. 5322)*.

АНДЖІВСЬКИЙ Антон Августович, 1886 р.н., Польща, проживав у м.Суми, поляк, освіта початкова, завідувачий магазином житлоспілки. Арешт 25.12.1937, звинувачення за ст.ст.54-10 ч. 1, 54-6 КК УРСР. Військовим трибуналом Харківського ВО 3.06.1939 виправданий. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1088)*.

АНДРІЄВСЬКИЙ Феодосій Юрійович, 1900 р.н., с.Харківці Полтавської області, проживав у м.Суми, українець, освіта вища, зоотехнік обласної контори "Заготхудоба". Арешт 24.06.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4.11.1942 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 28.04.1958 обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 933)*.

АНДРОНОВ Олександр Іванович, 1902 р.н., українець, освіта початкова, тесляр транспортного цеху машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 8.09.1936, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Сумським МВ НКВС 23.09.1936 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-2297)*.

АНТОНОВ Іван Лук'янович, 1897 р.н., с.Кудирявці Львівської області, проживав у

м.Суми, українець, освіта початкова, чоботар промартілі "Комсомол". Арешт 2.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.09.1938 за ст.54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.10.1938 у м.Харків. Реабілітований 2.08.1960 Військовим трибуналом Київського ВО. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 315)*.

АНТОНОВИЧ Микола Корнійович, 1886 р.н., с.Вільшана Недригайлівського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, слюсар хлібозаводу. Арешт 23.06.1941. Військовим трибуналом Київського ВО 26.08.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 26.05.1992 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12213)*.

АПАНАСЕНКО Андріян Павлович, 1897 р.н., м.Київ, проживав у м.Суми, українець, освіта незакінчена вища, без визначених занять. Арешт 7.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.03.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 31.07.1957 обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 511)*.

АРТЕМЕНКО Володимир Харитонович, 1916 р.н., м.Маріуполь Донецької області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, рахівник міжрайонної бази сільгосппостачу. Арешт 30.10.1940. Сумським обласним судом 12.04.1941 за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 30.04.1993 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12505)*.

АРТЕМЕНКО Михайло Гнатович, 1872 р.н., українець, освіта початкова, городник дитячого будинку №15. Арешт 8.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.09.1937 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 708)*.

АРТЕМЕНКО Сергій Якович, 1920 р.н., с.Могриця Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня. Червонофлотець. Арешт 30.04.1942. Військовим трибуналом Головної бази Чорноморського флоту 12.05.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 26.02.1992 Військовим прокурором Чорноморського флоту. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-11999)*.

АРУЛИНСЬКИЙ Юхим Абрамович, 1906 р.н., залізнична станція Іздешково Смоленської області (Росія), проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, чоботар промартілі "Комсомол". Арешт 14.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і

Прокурором СРСР 30.11.1937 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 16.01.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 97).

АСАУЛЕНКО Іван Іванович, 1902 р.н., українець, освіта початкова. Візник 290 окремого лінійного батальйону зв'язку. Арешт 2.04.1943. Військовим трибуналом Південного фронту 23.04.1943 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений

на 10 років ВТТ. Реабілітований 18.11.1991 Військовою прокуратурою Північно-Кавказького ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11849).

АФНАСЬЄВА Антоніна Матвіївна, 1891 р.н., м.Харків, проживала у м.Суми, українка, освіта середня, науковий працівник краєзнавчого музею. Арешт 19.10.1943. Сумським обласним судом 10.12.1943 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 8.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11709).

Б

БАБИЧ Микола Хомич, 1890 р.н., с.Нижня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, вагар залізничної станції Суми. Арешт 15.11.1940. Лінійним судом Південної залізниці 27.04.1941 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Помер 19.05.1941 у Харківській тюрмі. Реабілітований 30.11.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12385).

БАВОЛИК Гнат Якович, 1895 р.н., Польща, проживав у м.Суми, поляк, освіта початкова, шо-рник артілі інвалідів. Арешт 19.01.1938, звинувачення за ст.54-6 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 13.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1376).

БАЗАРСЬКИЙ Ісак Вульфович, 1882 р.н., єврей, освіта початкова, годинниковий майстер артілі "Червоний молот". Арешт 30.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за ст.ст. 54-6, 54-7,54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 28.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 21.02.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 888).

БАЙДАК Петро Кузьмич, 1909 р.н., с.Валки Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, конюх протитуберкульозного санаторію. Арешт 31.03.1949, звинувачення за ст. 54-1 "б" КК УРСР. Управлінням НКДБ при Раді Міністрів УРСР по Сумській області 15.06.1949 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3765).

БАЙГЕР Євген Станіславович, 1908 р.н., с.Кекине Сумського району, проживав у м.Суми, поляк, освіта початкова, керуючий Головашівським пунктом "Заготзерно". Арешт 10.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.11.1938.

Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533).

БАКУМЕНКО Сергій Степанович, 1912 р.н., українець, освіта середня. Інструктор політвідділу Дніпровської флотилії. Арешт 11.09.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 25.12.1937 за ст.ст. 54-1 "б", 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 26.12.1937 у м.Київ. Реабілітований 16.05.1963 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6793).

БАЛЕНКО Іван Дмитрович, 1889 р.н., с.Артільне Харківської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, головний бухгалтер обласної контори "Заготхудоба". Арешт 24.06.1941, звинувачення в антирадянській діяльності. Управлінням НКДБ по Сумській області 17.07.1941 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2344).

БАЛЕНКО Петро Юхимович, 1883 р.н., українець, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 5.03.1938. Сумським обласним судом 17.05.1939 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 5.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-525).

БАРАНЕЦЬ Павло Аркадійович, 1891 р.н., с.Мар'ївка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, вартовий обласного виконкому. Арешт 6.11.1944. Сумським обласним судом 28.03.1945 за антирадянську діяльність засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 22.04.1947 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3494).

БАРАНОВ Дмитро Михайлович, 1909 р.н., м.Тростянець, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, діловод районного військкомату. Арешт 23.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 26.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3377).

БАРВІНСЬКИЙ Григорій Іванович, 1886 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 14.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 27.01.1931 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 520).

БАРИЛЮ Анатолій Андрійович, 1919 р.н., с.Вирівці Київської області, проживав у с.Видулуж-Водське (Молдова), українець, освіта вища, викладач зооветеринарного технікуму. У 1941-1942 р.р. проживав і працював у м.Суми. Арешт 30.10.1946. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 7.01.1947 за ст. 54-10 ч. 2. КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 21.12.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12635).

БАРИЩИК Андрій Васильович, 1892 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 10.06.1920, звинувачення у контрреволюційній діяльності. Особливим відділом ВНК 12 армії 13.06.1920 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3998).

БАРЛІТ Євген Степанович, 1923 р.н. Проживав нелегально у Долинському районі Івано-Франківської області, українець, освіта початкова. Арешт 8.10.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Станіславської області 31.01.1945 як вояк УПА засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 13.08.1993 Військовою прокуратурою Прикарпатського ВО. (ДА УСБУ в Івано-Франківській області, спр. П-11962).

БАРЛІТ Степан Миколайович, 1912 р.н., м.Сімферополь, проживав у м.Суми, росіянин, освіта середня, кочегар машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 4.11.1950. Сумським обласним судом 12.01.1951 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 8.01.1955 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 13.11.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12337).

БАТАРОВСЬКИЙ Августин Олександрович, 1897 р.н., м.Харків, проживав у м.Суми, поляк, освіта вища, плановик машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 20.01.1938, звинувачення за ст. 54-6 КК УРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.10.1939 з-під варті звільнений. Реабілітований 24.11.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 211).

БАТРАК Семен Павлович, 1884 р.н., с.Токарі Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, майстер залізничної станції Баси. Арешт 30.06.1938. Військовим трибуналом

Харківського ВО 4.10.1938 за ст.ст. 54-7, 54-9, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 5.01.1939 справа направлена на новий розгляд. Військовим трибуналом Харківського ВО 19.09.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1948).

БАТРАК Олександр Васильович, 1900 р.н., с.Токарі Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, член ВКП(б), начальник ремонтної будівельної контори. Арешт 23.06.1941. Сумським обласним судом 10.09.1941 за ст.54-10 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 9.02.1967 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8466).

БАТРАЧЕНКО Іван Михайлович, 1872 р.н., українець, освіта початкова, сторож дитячого садка машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 10.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 3.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 647).

БАТРАЧЕНКО Тимофій Іванович, 1902 р.н., с.Піщане, українець, освіта початкова, кочегар міської центральної лікарні. Арешт 8.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 931).

БАТЧЕНКО Йосип Іванович, 1884 р.н., с.Руднівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, приймальник-комірник державного млина № 13. Арешт 17.11.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 4.02.1944 за ст.54-1"а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 27.05.1966 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8418).

БАУМАН Карл Іванович, 1885 р.н., м.Тукум (Латвія), проживав у м.Суми, латиш, освіта середня. Будівельник військової будівельної дільниці № 148. Арешт 26.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 4.02.1938 за ст.ст. 54-1"а", 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 15.02.1938 у м.Харків. Реабілітований 30.05.1964 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 289).

БАЦМАН Яків Васильович, 1906 р.н., с.Липняк Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, електрик заводу "Сільелектро". Арешт 11.04.1932, звинувачення за ст. 54-7 КК УРСР. Сумським МВ ДПУ

17.08.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1694*).

БЕЗВЕРХІЙ Олексій Абрамович, 1912 р.н., с.Гарбузівка Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.11.1940. Сумським обласним судом 12.04.1941 за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Помер 23.08.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 30.04.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12505*).

БЕЗРУЧКО Сергій Павлович, 1884 р.н., с.Миропілля Краснопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, касир комунального банку. Арешт 15.06.1938, звинувачення за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 27.05.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3295*).

БЕКЕТОВ Андрій Михайлович, 1886 р.н., с.Заворонезьке Тамбовської області (Росія), проживав у м. Суми росіянин, освіта початкова, начальник 8 дистанції служби колії залізниці. Арешт 5.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.10.1938 за ст.ст. 54-6, 54-7, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.11.1938 у м.Харків. Реабілітований 12.02.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 638*).

БЕКМАН Адель Адольфівна, 1878 р.н., м.Москва (Росія), проживала у м.Суми, німкеня, освіта середня, консультант обласної бібліотеки. Арешт 22.06.1941, визнана соціально небезпечною особою. З наближенням фронту евакуйована на схід СРСР. Управлінням КДБ при Раді Міністрів УРСР по Сумській області 16.10.1963 справа закрита. Реабілітована 19.02.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8145*).

БЕМШТЕЙН Веніамін Ісакович, 1896 р.н., м.Жешув (Польща), проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, завідувачий магазином Сумторгу. Арешт 20.11.1937, звинувачення за ст.54-6 КК УРСР. Військовим трибуналом Харківського ВО 3.06.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-136*).

БЕНБІК Генріх Львович, 1896 р.н., м.Олександрія Кіровоградської області, проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, завідувачий продовольчою базою Сумторгу. Арешт 6.02.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16.06.1937 за ст.ст. 58-7, 58-8, 58-11 КК РРФСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 27.12.1955 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 539*).

БЕНДЮК Костянтин Федорович, 1890 р.н., с.Хрущова Микитівка Харківської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, завідувачий фотоательє № 3. Арешт 29.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.54-1 "а" КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 23.04.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 149*).

БЕРГ Густав Генріхович, 1883 р.н., м.Берлін (Німеччина), проживав у м.Суми, німець, освіта початкова, охоронець пожежної команди Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 6.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 17.05.1939 справа закрита. Пенсіонер. Арешт 4.07.1941. Сумським обласним судом 31.07.1941 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 15.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.спр. П-1377, П-12166*).

БЕРДОВСЬКИЙ Йосип Іванович, 1885 р.н., Польща, проживав у м.Суми, поляк, освіта початкова, коваль машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 2.07.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 28.09.1938 за ст.54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.11.1938 у м.Суми. Реабілітований 9.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 825*).

БЕРЕЖНИЙ Михайло Федорович, 1907 р.н., с.Загірське, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, член ВКП(б), старший інструктор Сумської районної споживспілки. Арешт 30.10.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-7, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою Сумської області 27.06.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1373*).

БЕРЕЖНИЙ Олександр Олексійович, 1896 р.н., с.Корчаківка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта незакінчена вища, вчитель механіко-технічної школи. Арешт 16.10.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 17.08.1931 справа закрита. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 581*).

БЕРЕЖНИЙ Олександр Якович, 1919 р.н., с.Юнаківка Сумського району, українець, освіта середня. Курсант військового училища (м.Москва). Арешт 2.11.1940. Військовим трибуналом військ НКВС Московської області 24.12.1940 за ст. 58-10 КК РРФСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 15.03.1990 Верховним Судом СРСР. (Довідка Військової колегії Верховного Суду СРСР від 15.03.1990 № ІН-0176(90)).

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Михайло Федорович, 1910 р.н., с.Кекине Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, діловод районного військкомату. Арешт 22.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 11.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-54*).

БЕРЕСТОВСЬКИЙ Григорій Якович, 1904 р.н., українець, освіта неповна середня. Командир артилерійського полку 41 СД. Арешт 15.10.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 14.01.1938 за ст.ст. 54-1"б", 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 15.01.1938 у м.Київ. Реабілітований 13.06.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5691*).

БЕРЕСТОВСЬКИЙ Олександр Герасимович, 1884 р.н., українець, освіта початкова, бригадир машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 7.02.1937. Харківським обласним судом 1.06.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Помер 31. 01.1939 у місці ув'язнення. Реабілітований 29.03.1963 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1301*).

БЄЛИЙ Леонід Федорович, 1914 р.н., м.Харків, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, художник обласного музично-драматичного театру ім.Щепкіна. Арешт 10.09.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.07.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Помер 20.03.1945 у місці ув'язнення. Реабілітований 10.12.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 706*).

БЄЛОВ Олександр Іванович, 1918 р.н., с.Дороніно Костромської області (Росія), проживав у м.Суми, пенсіонер. Арешт 6.09.1983. Народним судом Зарічного району 2.12.1983 за порушення законів про відокремлення церкви від держави засуджений до позбавлення волі на 3 роки з відстрочкою виконання вироку на 2 роки. Реабілітований 25.10.1991 прокуратурою області. (Арх. комісії Зарічного району з питань реабілітованих).

БИК Таїсія Артемівна, 1885 р.н., українка, освіта початкова, бухгалтер обласного промтресту. Особливою нарадою при НКВС СРСР 1.04.1946 як член сім'ї засудженого за ст. 54-1 "а" КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область. Реабілітована 21.12.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. № 7959*).

БИЧКОВСЬКИЙ Фелікс Мечеславович, 1902 р.н., м.Київ, проживав у м.Суми, поляк, освіта вища, працівник виробничого відділу машинобу-

дівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 8.12.1934. Харківським обласним судом 17.07.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 28.04.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12135*).

БІЛЕТОВ Серафим Гурійович, 1919 р.н., м.Цивільськ (Чувашія, Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта середня, без визначених занять. Арешт 17.03.1944, звинувачення за ст. 54-1"б" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 25.11.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3788*).

БЛОКУР Олександр Георгійович, 1925 р.н., українець, освіта неповна середня. Під час війни вивезений в Австрію, працював на заводах. Арешт 10.04.1945. Військовим трибуналом 6 гвардійської танкової армії 28.05.1945 за ст. 58-1"а" КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.09.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12958*).

БЛОУСОВ Іван Васильович, 1901 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 25.12.1934. Харківським обласним судом 19.03.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.04.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11414*).

БЛОШИЦЬКИЙ Антон Андрійович, 1902 р.н., с.Жеревці Житомирської області, проживав у м.Суми, українець, освіта вища, член ВКП(б), завідувачий відділом пропаганди міського комітету КП(б)У. Арешт 12.08.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 1.10.1937 за ст.ст.54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 2.10.1937 у м.Харків. Реабілітований 15.12.1956 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3933*).

БІРШТЕЙН Михайло Йосипович, 1888 р.н., єврей, освіта початкова, бухгалтер міського відділення Держбанку. Арешт 30.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за ст.ст.54-6, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 21.02.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 885*).

БЛАЖНОВ Сергій Михайлович, 1901 р.н., с.Павлівське Владимирської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, старший бригадир пакувального цеху Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 8.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 5.03.1939

справа закрита. Працював контролером робітничого селища машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 21.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 2.08.1941 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 14.12.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-218, П-12415*).

БЛІНЕР Борис Ілліч, 1914 р.н., м. Вітебськ (Білорусь), навчався у Мінському юридичному інституті. Арешт у листопаді 1936р. Верховним Судом БРСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 28.02.1963. Житель м.Суми. (Арх. Сумського міського історико-просвітницького товариства "Меморіал").

БОВА Леонід Прокопович, 1918 р.н., с.Яблучне Великописарівського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 14.07.1936. Харківським обласним судом 20.12.1936 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 3.11.1962 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6306*).

БОГАТИР Анатолій Митрофанович, 1919 р.н., с.Старосілля Белгородської області (Росія), проживав у м.Суми, українець, освіта середня, учень фельдшерсько-акушерської школи. Арешт 10.07.1937. Харківським обласним судом 12.11.1937 за ст.ст.54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 8.02.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11919*).

БОГАТИРЕНКО Іван Васильович, 1894 р.н., смт Кириківка Великописарівського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, районний теплотехнік Харківського спирто-тресту. Арешт 21.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 28.10.1937 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.11.1937 у м.Суми. Реабілітований 6.09.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 578*).

БОГАТИРЬОВ Михайло Федорович, 1886 р.н., українець, освіта початкова, працівник відділу капітального будівництва машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 22.04.1938, звинувачення за ст. ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Сумським МВ НКВС 12.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-85*).

БОГАТИРЬОВА Олександра Федорівна, 1905 р.н., українка, освіта початкова, слюсар заводу "Сільелектро". Арешт 1.11.1936. Харківським обласним судом 8.12.1936 за ст.54-10 ч. 1 КК

УРСР засуджена на 3 роки ВТТ. Реабілітована 9.08.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2291*).

БОГДАНОВ Василь Семенович, 1893 р.н., українець, освіта початкова, бухгалтер Сумторгу. Арешт 28.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-7 КК УРСР. Сумським МВ НКВС 25.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-114*).

БОГДАНОВ Іван Ілліч, 1904 р.н., проживав у м.Харків, росіянин, освіта початкова, слюсар механічних майстерень "Радянський селянин". Арешт 17.05.1930. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 23.06.1930 за ст. 58-10 КК РРФСР висланий на 3 роки у Середню Азію, 28.02.1931 дозволено проживання на всій території СРСР. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 675*).

БОГДАНОВА Ганна Василівна, 1921 р.н., українка, освіта незакінчена вища, студентка педагогічного інституту. Арешт 2.11.1944, звинувачення за ст.54-3 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 28.12.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3753*).

БОГДАНОВ Сергій Ілліч, 1902 р.н., смт Кириківка Великописарівського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, завідуючий складським господарством машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 15.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533*).

БОГОМОЛОВ Іван Вячеславович, 1894 р.н., м. Галіч Костромської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта вища військова, член ВКП(б), начальник Сумського артилерійського училища. Арешт 1.05.1938, звинувачення у приналежності до антирадянської військово-фашистської змови. Військовою прокуратурою Харківського ВО 9.04.1940 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4558*).

БОГУХВАЛОВ Лейб Михайлович, 1893 р.н., єврей, освіта початкова, член ВКП(б), продавець Сумторгу. Арешт 30.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за ст.ст. 54-6, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 21.02.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 887*).

БОГУШ Семен Євстафійович, 1897 р.н., українець, освіта неповна середня, начальник комбі-

нату громадського харчування Сумторгу. Арешт 28.07.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-7, 54-11 КК УРСР. Сумським МВ НКВС 28.02.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-3227).*

БОЖКО Марфа Максимівна, 1885 р.н., с.Нижня Сироватка Сумського району, проживала на залізничній станції Баси, українка, неписьменна, домогосподарка. Арешт 15.02.1946. Сумським обласним судом 27.08.1946 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 8 років ВТТ. Реабілітована 24.02.1995 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-13232).*

БОЖКО Федір Омелянович, 1880 р.н., с.Нижня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, машиніст вододкачки. Арешт 9.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 714).*

БОЙКО Іван Дмитрович, 1895 р. н., м.Делятин Івано-Франківської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, інструктор окружного архівного управління. Підписка про невізід від 7.09.1926. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 19.11.1926 як соціально небезпечний елемент висланий на 3 роки у Сибір. Колегією ОДПУ 24.03.1928 покарання за амністією пом'якшене на 7 місяців. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 22.02.1929 позбавлений на 3 роки після відбуття покарання права проживання у центральних районах СРСР. Реабілітований 11.12.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 458).*

БОЙКО Петро Іванович, 1910 р.н., с.Гринцеве Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, комірник хімічного технікуму. Арешт 8.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 25.02.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-109).*

БОЙКО Сергій Сергійович, 1917 р.н., українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 48 авіаційної дивізії. Арешт 15.04.1941. Військовим трибуналом Орловського ВО 15.07.1941 за ст.58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 18.11.1994 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-13081).*

БОЙКО Степан Володимирович, 1893 р.н., с.Біловоди Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, слюсар хлібозаводу. Арешт 29.02.1944. Військовим трибу-

налом військ НКВС Сумської області 18.05.1944 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 31.03.1994 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12675).*

БОНДАРЕНКО Іван Степанович, 1918 р.н., українець, освіта неповна середня. Хімінструктор 12 мотострілецької бригади. Арешт 9.05.1943. Військовим трибуналом 11 танкового корпусу 1.06.1943 за ст.58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ з відстрочкою виконання вироку до закінчення бойових дій, направлений на фронт. Реабілітований 25.10.1994 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-13038).*

БОНДАРЕНКО Людмила Едуардівна, 1881 р.н., українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 14.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.04.1944 за ст.54-1“а” КК УРСР вислана на 3 роки у Красноярський край. Реабілітована 10.06.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 842).*

БОНДАРЕНКО Олександр Дмитрович, 1893 р.н., с.Дмитрівка Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 18.08.1930, звинувачення за ст.ст. 54-8, 54-11 КК УРСР. Сумським МВ ДПУ 8.09.1930 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-3344).*

БОНДАРЄВ Дмитро Захарович, 1892 р.н., українець, освіта початкова, робітник машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 19.01.1944. Сумським обласним судом 24.07.1944 як соціально небезпечна особа засуджений до висилки на 8 років у віддалені місцевості СРСР. Реабілітований 29.06.1998 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-13863).*

БОРИСЕНКО Петро Харлампович, 1895 р.н., м.Білопілля, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, машиніст паровозного депо залізничної станції Білопілля. Арешт 8.12.1937. Лійним судом Південної залізниці 11.10.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 27.12.1991 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-11873).*

БОРИСОВ Олексій Савелійович, 1920 р.н., с.Мар'ївка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 8.09.1943, звинувачення за ст.54-1 “б” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 29.09.1943 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-6297).*

БОРИУС Іван Іванович, 1900 р.н., Угорщина, проживав у м.Суми, німець, освіта незакінчена вища, старший бухгалтер житлоуправління.

Арешт 2.08.1938, звинувачення за ст. 54-6 КК УРСР. Військовим трибуналом Харківського ВО 15.07.1939 виправданий. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1889).*

БОСЕНКО Василь Дорофійович, 1876 р.н., с.Ворожба Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, бухгалтер заготконтори Сумторгу. Арешт 16.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 20.02.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-3231).*

БОСЕНКО Олександр Григорович, 1914 р.н., с.Ворожба Лебединського району, проживав у м.Львів, українець, освіта початкова, міліціонер залізничної станції. З наближенням фронту прибув у м.Суми. Арешт 10.08.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 26.08.1941 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.12.1992 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12442).*

БРАВЕНКОВА Марія Степанівна, 1902 р.н., українка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 9.10.1943, звинувачення за ст.54-1"а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 28.12.1943 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-3628).*

БРАЖНИК Олексій Андрійович, 1896 р.н., с.Гринцеве Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, бухгалтер-інструктор управління тресту "Сумимлин". Арешт 1.04.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Після відбуття покарання - помічник бухгалтера Сумського тресту "Укрголовтютюн". Арешт 7.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований, відповідно, 27.12.1989 - прокуратурою області, 4.09.1957 - обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641: оп. 3, спр. 984; оп. 1, спр. 541).*

БРАТУШКО Віктор Олексійович, 1929 р.н., українець, освіта неповна середня, слюсар насосного заводу. Народним судом Ковпаківського району 19.07.1966 за порушення законів про відокремлення церкви від держави засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований у 1991 р. прокуратурою області. *(Арх. комісії Ковпаківського району з питань реабілітованих).*

БРАТУШКО Лука Іванович, 1886 р.н., українець, освіта початкова, слюсар котельного цеху машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт

16.04.1936. Харківським обласним судом 22.07.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 29.07.1991 Прокуратурою УРСР. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-11770).*

БРИСКІН Шмуль Лейзерович, 1909 р.н., м.Белосток (Польща), проживав у м.Суми, єврей, освіта середня, ткач суконної фабрики. Арешт 14.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 5.11.1939 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 22.11.1937 у м.Суми. Реабілітований 21.12.1957 Верховним Судом УРСР. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 647).*

БРИСКІНА-ТЕРЕЩЕНКО Ріва Альтерівна, 1905 р.н., м.Белосток (Польща), проживала у м.Суми, єврейка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 14.07.1941. Сумським обласним судом 28.08.1941 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 5.10.1956 Верховним Судом УРСР. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-3125).*

БРУНЬОВ Михайло Іванович, 1889 р.н., українець, освіта початкова, швець промартілі ім. 8 Надзвичайного з'їзду Рад. Арешт 1.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст.ст.54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 932).*

БРЮХАНОВ Михайло Іванович, 1904 р.н., с.Осоївка Краснопільського району, проживав у м.Донецьк, українець, освіта початкова, тесляр оранжереї тресту "Зеленбуд". Арешт 28.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Донецькій області 15.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Реабілітований 18.11.1957 Донецьким обласним судом. Члени родини - жителі м.Суми. *(ДА УСБУ в Донецькій області, спр. №7167-2ф).*

БУГАЄНКО Микола Андрійович, 1913 р.н., українець, освіта початкова, робітник радіовузла. Арешт 23.02.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 30.11.1944 за ст. 54-1 "б" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 28.04.1998 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-13847).*

БУГАЙОВ Микола Андрійович, 1898 р.н., м.Сандомир (Польща), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), начальник прядильного цеху суконної фабрики. Арешт 19.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 9.03.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-314).*

БУГАЙОВА Емма Яківна, 1902 р.н., с.Йосипівка Дніпропетровської області, проживала у м.Суми, німкеня, освіта середня, без визначених занять. Арешт 23.10.1946, звинувачення за ст.54-1"а" КК УРСР. Управлінням КДБ при Раді Міністрів УРСР по Сумській області 4.01.1947 справа закрыта. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3526).

БУДНИК Валентин Романович, 1920 р.н., с.Нижня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, росіянин, освіта середня військова. Заступник командира 303 зенітно-артилерійського полку 2 зенітно-артилерійської дивізії. Арешт 20.10.1950. Особливою нарадою при МДБ СРСР 12.05.1951 за ст. 58-1"б" КК РРФСР та за зловживання службовим становищем ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.12.1956 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 316).

БУЛАТ Олександр Федотович, 1896 р.н., м.Лохвиця Полтавської області, проживав у м.Суми, українець, освіта вища, начальник будівництва Північного залізничного вузла НКШС. Арешт 29.04.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 3.09.1937 за шпигунство засуджений до ВМП. Розстріляний 3.09.1937. Реабілітований після 1956 р. ("Сумський календар-97", м.Суми, МЦ "Собор"; 1996).

БУЛАТОВ Георгій Максимович, 1876 р.н., с.Апраксина Нижегородської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, бухгалтер хлібозаводу. Арешт 22.04.1938. Сумським обласним судом 10.03.1939 за ст.54-11 КК УРСР виправданий, за ст. 54-10 ч. 1 засуджений на 3 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 25.06.1939 справа направлена на новий розгляд. Сумським обласним судом 28.07.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-20).

БУЛГАКОВ Григорій Петрович, 1885 р.н., м.Щігри Курської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта середня, службовець споживчої кооперації. Арешт 13.04.1931, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-7 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.09.1931 позбавлений на 3 роки права проживання у центральних районах СРСР, з-під варті звільнений. Реабілітований 19.02.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4430).

БУЛУХ Федір Федорович, 1900 р.н., с.Битиця Сумського району, українець, освіта початкова. Вільнонайманий робітник господарчої команди евакогоспіталю №1777 (м.Сталінськ). Арешт 12.12.1941. Новосибірським обласним судом 26.09.1942 за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 27.04.1992 проку-

ратурою Новосибірської області. Члени сім'ї - жителі м.Суми. (ДА УСБУ в СО, спр. П-14046).

БУРАКОВ Іван Васильович, 1899 р.н., м.Рівне, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, кіномеханік кінотеатру ім.Т.Г. Шевченка. Арешт 3.07.1941. Сумським обласним судом 26.07.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Помер 7.09.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 1.03.1960 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5240).

БУРКОВСЬКИЙ Дем'ян Володимирович, 1909 р.н., м.Славута Хмельницької області, проживав у м.Суми, поляк, освіта неповна середня, член ВКП(б), начальник культурно-виховної частини в'язниці. Арешт 26.06.1936, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР. Військовим трибуналом прикордонної і внутрішньої охорони УРСР 10.11.1936 справа закрыта. (ДА УСБУ в СО, спр. П-83).

БУРЛАКА Петро Михайлович, 1914 р.н., с.Козіївка Харківської області, проживав у м.Суми, українець, освіта незакінчена вища, студент педагогічного інституту. Арешт 22.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Сумським МВ НКВС 24.01.1939 справа закрыта. (ДА УСБУ в СО, спр. П-14).

БУРМАКА Петро Дмитрович, 1907 р.н., с.Єлисеєнкове Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, тесляр ремконтори. Арешт 21.01.1941. Сумським обласним судом 12.04.1941 за ст.ст 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 30.04.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12505).

БУРЯК Григорій Архипович, 1886 р.н., с.Никонці Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, візник артілі "Гужтранс". Арешт 24.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 653).

БУРЯК Іван Григорович, 1913 р.н., с.Никонці Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, бухгалтер міського відділу соцзабезпечення. У 1941-1942 рр. працівник Сумського музично-драматичного театру. Арешт 19.11.1943. Сумським обласним судом 25.12.1943 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 28.04.1992 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-4117, оп. 5, спр. 19).

БУР'ЯНЕЦЬ Олександр Антонович, 1908 р.н., м.Санкт-Петербург (Росія), проживав у м.Суми,

росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), начальник відділу військової підготовки міської ради ТСОАВІАХІМ. Арешт 15.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 10.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-295).

БУТЕНКО Ілля Никифорович, 1910 р.н., с.Надточієве Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 11.05.1946, звинувачення за ст.54-1"б" КК УРСР. Помер 25.05.1946 у місці ув'язнення. Реабілітований 19.02.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2639).

БУТЕНКО Костянтин Леонтіївич, 1880 р.н., с.Надточієве Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, тесляр-сезонник. Арешт 19.04.1935. Харківським обласним судом 5.08.1935 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Після звільнення - візник обласної ветлікарні. Арешт 30.12.1944. Сумським обласним судом 18.04.1945 як соціально небезпечна особа засуджений на 10 років ВТТ. Кзил-Ординським обласним судом 14.10.1949 за ст.58-10 ч. 1 КК

РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 30.05.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. спр.П-1531, П-11663).

БУТЕНКО Петро Пилипович, 1915 р.н., с.Надточієве Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта вища, завуч Червоненської школи Сумського району. Арешт 22.09.1943. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 30.03.1944 за ст. 54-1"а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 6.11.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11829).

БУТКО Микола Степанович, 1894 р.н., смт Терни Недригайлівського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, завідувачий бурякопунктом Низівського цукрокомбінату на залізничній ст. Баси. Арешт 2.05.1946. Сумським обласним судом 6.01.1947 за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 7.03.1947 справа повернута на дослідження. Дорожньо-транспортним відділом МДБ УРСР на Донецькій залізниці 7.06.1947 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5556).

В

ВАЙСБРОД Лев Абрамович, 1891 р.н., м.Вільнюс (Литва), проживав у м.Суми, єврей, освіта середня, заготівельник насінневої бази. Арешт 3.03.1938, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 19.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3364).

ВАЙСТУХ Шмуль Хаймович, 1892 р.н., Польща, проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, ткач суконної фабрики. Арешт 20.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 5.11.1937 за антирадянську діяльність застосована ВМП. Розстріляний 17.11.1937 у м.Суми. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 473).

ВАКАЛ Віктор Васильович, 1921 р.н., українець, освіта початкова, слюсар заводу "Сіль-електро". Арешт 16.11.1943, звинувачення за ст.54-1 "б" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 9.04.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6268).

ВАКАЛ Іван Якович, 1898 р.н., м.Київ, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, плановик хлібозаводу. Арешт 18.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області

21.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533).

ВАКУЛА Олексій Давидович, 1893 р.н., с.Сіробабине Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, тесляр машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 2.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 743).

ВАКУЛА Павло Петрович, 1909 р.н., с.Сіробабине Лебединського району, у кінці 1920-х років проживав у м. Суми, українець, освіта початкова. Червоноармієць 8 полку зв'язку (м.Новочеркаськ Ростовської області, Росія). Арешт 7.02.1933. Військовим трибуналом Північно-Кавказького ВО 11.08.1933 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 2.11.1992 Військовою прокуратурою Північно-Кавказького ВО. Проживав у м.Суми. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12354).

ВАКУЛЮК Йосип Микитович, 1895 р.н., с.Пашева Рівненської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, вчитель неповно-середньої школи. Арешт 8.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 6.12.1937 за ст. 54-1"а" КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 6.05.1960 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 292).

ВАЛЬДЕ Ісак Йоганович, 1900 р.н., с.Ударник Запорізької області, проживав у м.Суми, німець, освіта середня, інженер по котлонагляду обласної промради. Арешт 23.06.1941, звинувачення за ст.ст.54-6, 54-10 ч.1 КК УРСР. З наближенням фронту евакуйований в Актюбінську область. Помер 30.06.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 7.03.1958 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3194).

ВАЛЬДЕК Емілія Генріховна, 1883 р.н., м.Дунаєвці Хмельницької області, проживала у м.Суми, німкеня, освіта середня, домогосподарка. Арешт 12.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР від 19.08.1944 за ст. 58-1"а" КК РРФСР вислана на 5 років у Сузунський район Новосибірської області. Померла у лікарні Сумської в'язниці № 1. Реабілітована 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 530).

ВАЛЬКЕВИЧ Річард Вікентійович, 1883 р.н. м.Жирардув (Польща), проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, майстер суконної фабрики. Арешт 25.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 19.01.1938 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.02.1938 у м.Суми. Реабілітований 29.11.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 209).

ВАРШАВЯК Генріх Беркович, 1890 р.н., с.Вискитки Гродненської області (Білорусь), проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, ткач суконної фабрики. Арешт 21.08.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.11.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 29.05.1944 у місці ув'язнення. Реабілітований 30.05.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 918).

ВАСИЛЕГА Андріян Іванович, 1891 р.н., с.Піщане, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 13.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст.ст. 54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 1.09.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 600).

ВАСИЛЕГА Іван Тимофійович, 1882 р.н., с.Піщане, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 12.01.1933, звинувачення за ст.54-6 КК УРСР. Сумським МВ ДПУ 25.04.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2735).

ВАСИЛЬЄВ Дмитро Онуфрійович, 1885 р.н., Польща, проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, кочегар контори залізничної станції. Арешт 4.03.1938, звинувачення за ст.54-6 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 23.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-248).

ВЕЛИГОЦЬКИЙ Юхим Титович, 1896 р.н., с.Давидівка Дніпропетровської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, член ВКП(б), робітник заводу "Сільелектро". Арешт 4.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 28.05.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 301).

ВЕЛИЧКО Микола Георгійович, 1907 р.н., с.Семенівка Чернігівської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, комендант хімічного заводу. Арешт 16.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 6.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-88).

ВЕРБА Евфросинія Юхимівна, 1891 р.н., с.Нижня Сироватка Сумського району, проживала у м.Суми, українка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.01.1941. Сумським обласним судом 12.04.1941 за ст.ст.54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 7 років. Реабілітована 7.04.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12505).

ВЕРПАХОВСЬКИЙ Домінік Іванович, 1886 р.н., м.Житомир, поляк, освіта середня, директор ремісничого училища. У 1942-1943 рр. - завідувачий Сумським міським відділом народної освіти. Арешт 5.03.1946. Сумським обласним судом 15.07.1946 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13164).

ВІТОШНИКОВ Олександр Олександрович, 1894 р.н., м.Балта Одеської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, бухгалтер міського комунбуду. Арешт 4.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь у військово-повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний

3.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533).

ВИШКО Тадей Григорович, 1877 р.н., с.Осоївка Краснопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, маляр пром'їстечка. Арешт 13.12.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 5.07.1944 за ст.54-1"а" КК УРСР засуджений на 15 років каторжних робіт. Реабілітований 4.09.1956 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3271).

ВИНГЕРТ Іван Іванович, 1902 р.н., с.Альт-Урбах (Поволжя Російської Федерації), проживав у м.Суми, німець, освіта неповна середня, механік міської водогінної станції. Арешт 23.06.1941, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. У місці призначення не виявлений. Реабілітований 19.02.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8729).

ВЛАДИМИРОВ Володимир Федорович, 1896 р.н., росіянин, освіта вища. Начальник військово-технічного постачання 364 артилерійського полку. Арешт 25.09.1942. Військовим трибуналом 49 армії 8.10.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 15.10.1942. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12918).

ВЛАСЕНКО Віктор Іванович, 1911 р.н., м.Лебедин, проживав у м.Суми, українець, освіта незакінчена вища, вчитель середньої школи № 2. Арешт 22.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 16.01.1939 справа закрита. З вересня 1943 р. - червоноармієць. Арешт 4.07.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 5.09.1945 за ст.54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 7.02.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-243, П-13667).

ВЛАСЕНКО Іван Григорович, 1903 р.н., с.Юнаківка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, пожежник міської пожежної команди. Арешт 29.05.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 1.04.1944 за ст.58-1"а" КК РРФСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.10.1951 засланий на поселення у Красноярський край. Реабілітований 7.10.1964 обласним судом. (ДАСО ф. Р-7641, оп. 4, спр. 277).

ВЛАСОВ Микола Євграфович, 1877 р.н., м.Новочеркаськ Ростовської області (Росія), про-

живав у м.Суми, росіянин, освіта вища, фотограф-ретушер фотоательє № 2. Арешт 4.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.54-1"а" КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 24.04.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 149).

ВОВК Андрій Кузьмич, 1904 р.н., проживав у м.Полтава, українець, освіта середня, секретар міського виконкому. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 8.07.1937 за участь в антирадянській троцькістській терористичній диверсійній організації засуджений на 10 років ВТТ. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14.04.1951 засланий на поселення у Красноярський край. Реабілітований 4.02.1956 Верховним Судом СРСР. Житель м.Суми. (ДАСО, ф. П-4, оп. 1, спр. 1705).

ВОЛГІН Михайло Михайлович, 1909 р.н., с.Писарівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта вища. Курсант Ленінградського військово-політичного училища № 2. Арешт 24.07.1942. Військовим трибуналом 34 запасної СБ Московського ВО 2.10.1942 за ст.58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Президією Верховної Ради СРСР 26.11.1942 покарання пом'якшене до 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.10.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12992).

ВОЛКОВ Євген Григорович, 1910 р.н., українець, освіта неповна середня. Молодший авіатехнік 28 авіаційної бригади. Арешт 24.05.1938. Військовим трибуналом 1 Окремої Червонопрапорної армії 14.11.1938 за ст.ст. 58-8, 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 22.11.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13610).

ВОЛОДЬКО Владислав Гнатович, 1894 р.н., м.Мінськ (Білорусь), проживав у м.Суми, білорус, освіта початкова, швець промартілі "Комсомол". Арешт 3.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 20.11.1937 за ст.54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 21.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 16.01.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 61).

ВОЛОДЬКО Кароліна Іванівна, 1906 р.н., Польща, проживала у м.Суми, полячка, освіта початкова, домашня господарка. Арешт 3.11.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.01.1940 за ст.54-6 КК УРСР вислана на 5 років у Красноярський край. Реабілітована 23.01.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 101).

ВОЛОХ Никифор Несторович, 1891 р.н., с.Ворожба Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, візник лісопильного заводу. Арешт 8.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 5.11.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.11.1937 у м.Суми. Реабілітований 12.07.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 950).

ВОРОНА Юрій Михайлович, 1909 р.н., українець, освіта початкова, член ВКП(б), директор торговельної бази Сумторгу. Арешт 25.07.1938, звинувачення за ст.ст.54-7, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 14.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1431).

ВОСКОБОЙНИК Петро Іванович, 1894 р.н., українець, освіта неповна середня, заступник головного бухгалтера комунбуду. Арешт 5.01.1937. Харківським обласним судом 3.06.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 18.06.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1896).

ВОСКОБОЙНИКОВ Сергій Іванович, 1886 р.н., м.Білопілля, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, рахівник суконної фабрики. Арешт 15.06.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.09.1938 за ст.ст.54-6, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.10.1938 у м.Суми. Реабілітований 21.06.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 510).

Г

ГАВРИЛОВ Андрій Панкратович, 1890 р.н., с.Івановка Тамбовської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова. У червні 1944 р. відряджений для роботи на Карагандинській залізниці, пічник 14 дистанції служби колії залізниці. Арешт 5.10.1945, звинувачення за ст.ст. 54-1“а”, 54-10 ч. 1 КК УРСР. Військовим прокурором військ МВС Сумської області 29.08.1946 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6274).

ГАДЮЧЕНКО Гаврило Григорович, 1888 р.н., с.Симонівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, робітник квіткового господарства. Арешт 7.02.1938. Сумським обласним судом 14.04.1939 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 15.06.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11500).

ГАЙДАР Олексій Пантелеймонович, 1901 р.н., українець, освіта початкова, комірник хлібозаводу. Арешт 13.10.1937. Харківським обласним судом 21.12.1938 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 1 рік і 2 місяці. Реабілітований 27.06.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1001).

ГАК Георгій Михайлович, 1913 р.н., єврей, освіта середня, без визначених занять. Арешт 20.07.1936. Харківським обласним судом 20.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Трійкою при управлінні НКВС по “Дальбуду” 3.02.1938 за ст. 58-10 КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний 7.02.1938 у гірничих копальнях. Реабілітований 3.11.1962 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6306).

ГАЛЕНКО Яків Омелянович, 1890 р.н., с.Нижня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, столяр житлоконтори. Арешт 1.05.1938. Харківським обласним судом 23.10.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 18.11.1991 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11836).

ГАЛУШТЕНКО Клара Марківна, 1923 р.н., м.Коростень Житомирської області, проживала у м.Суми, українка, освіта середня, без визначених занять. Арешт 11.02.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 29.05.1944 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 8 років ВТТ. Реабілітована 20.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12046).

ГАЛЬЧЕНКО Михайло Миколайович, 1897 р.н., українець, освіта незакінчена вища, вчитель української мови (надомник). Арешт 15.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.12.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Після звільнення – викладач фельдшерських курсів. Арешт 26.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.12.1937 у м.Харків. Реабілітований, відповідно, 30.11.1989 і 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 735; оп. 7, спр. 33).

ГАНЖА Феодосій Пилипович, 1899 р.н., с.Чистопіль Дніпропетровської області, проживав у м.Суми, українець, освіта вища, агроном облас-

ного земвідділу. Арешт 24.06.1941. Сумським обласним судом 21.07.1941 за ст. 54-13 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.05.1964 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8239*).

ГАНЖА Юлія Феодосіївна, 1923 р.н., с.Вири Білопільського району, проживала у м.Суми, українка, освіта середня. У серпні 1944 р. перебувала у м.Кам'янець-Подільський Хмельницької області, керуюча будинками 5 ділянки. Арешт 3.06.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 26.12.1944 за пособництво німецькій окупаційній владі засуджена на 15 років каторжних робіт. Військовим трибуналом Київського ВО 22.11.1955 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітована 31.03.1965 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8310*).

ГАНЖА-ЯКУБА Марфа Петрівна, 1895 р.н., с.Вири Білопільського району, проживала у м.Суми, українка, освіта середня педагогічна, лаборант насінневої лабораторії. Арешт 17.06.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 26.12.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 31.03.1965 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8310*).

ГАРБЕР Олена Савеліївна, 1896 р.н., м.Конопотоп, проживала у м.Суми, єврейка, освіта неповна середня, фармацевт аптеки № 124. Арешт 25.10.1937, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Харківській області 10.10.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6245*).

ГАРБЕР Шмерель Рубінович, 1890 р.н., с.Баб'я Гора Гродненської області (Білорусь), проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, табельник суконної фабрики. Арешт 14.08.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.10.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер у 1942 р. у місці ув'язнення. Реабілітований 22.11.1961 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.2, спр. 499*).

ГАРЕТ Хрисанф Фердинандович, 1903 р.н., с.Махаринці Вінницької області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, без визначених занять. Арешт 8.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533*).

ГАРТМАН (ПАРШИКОВА) Надія Сергіївна, 1918 р.н., с.Шпотівка Конотопського району, про-

живала у м.Вінниця, українка, освіта неповна середня, буфетниця медичного інституту. Арешт 28.10.1948. Сумським обласним судом 8.01.1949 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 23.06.1992 Генеральною прокуратурою України. Жителька м.Суми. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12243*).

ГЕЛЕТА Пантелеймон Мусійович, 1897 р.н., с.Середпілья Полтавської області, проживав у м.Тростянець, українець, освіта середня, завідувачий Сумським міським відділом народної освіти. Арешт 18.08.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 7.12.1937 за ст.ст.54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 8.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 29.10.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4456*).

ГЕЛЬШТЕЙН Матвій Соломонович, 1889 р.н., м.Павлоград Дніпропетровської області, проживав у м.Суми, єврей, освіта вища, військовий лікар артилерійського училища. Арешт 30.08.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Військовим трибуналом Харківського ВО 21.09.1941 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3103*).

ГЕРАЩЕНКО Іван Степанович, 1883 р.н., с.Підгайне Київської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, головний інженер Кияницького цукрозаводу (Сумський район). Арешт 13.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 23.11.1937 за ст. 54-1"а" КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 29.11.1937 у м.Харків. Реабілітований 24.12.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 710*).

ГЕРМАН Віктор Петрович, 1914 р.н., росіянин, освіта середня технічна. Комендант штабу 45 інженерно-будівельного батальйону. Арешт 22.12.1944, звинувачення за ст.58-1"б" КК РРФСР. Транспортним відділом НКДБ Жовтневої залізниці 16.03.1945 справа закрита, направлений у спецтабір для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5865*).

ГЕРМАН Гнат Прокопович, 1887 р.н., українець, освіта початкова, секретар міського фінвідділу. Арешт 23.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.05.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 9.04.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 893*).

ГЕРМАН Михайло Захарович, 1906 р.н., росіянин, освіта вища. Начальник розвідвідділення штабу 62 армії. Арешт 22.11.1942, звинувачення

за ст.58-10 ч. 2 КК РРФСР. Особливим відділом НКВС 62 армії 5.02.1943 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-5031)*.

ГИРДІН Іван Петрович, 1889 р.н., м.Почеп Брянської області (Росія), проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, майстер суконної фабрики. Арешт 15.06.1938, звинувачення за ст.ст.54-6, 54-7 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 1.07.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-161)*.

ГИРЧЕВ Антон Антонович, 1881 р.н., м.Воронезь (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, священник. Арешт 1.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 8.02.1930 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 694)*.

ГЛАДЬКО Василь Герасимович, 1888 р.н., українець, освіта початкова, натирач підлоги артилерійського училища. Арешт 3.06.1937, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР. Помер 20.04.1938 у Сумській в'язниці. Реабілітований 19.02.1998 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1885)*.

ГЛАЗЕБНИК Йосип Якович, 1906 р.н., м.Житомир, проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, член ВКП(б), завідуючий міжрайонною базою тютюнонторгу. Арешт 20.08.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 1.10.1937 за ст.ст.54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 2.10.1937 у м.Харків. Реабілітований 23.11.1956 Верховним Судом СРСР. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-3981)*.

ГЛАЗУНОВ Олександр Васильович, 1888 р.н., м.Тамбов (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта вища, керівник групи відділу збуту машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 4.04.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.10.1939 за ст.ст.54-6, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 3.08.1956 Військовим трибуналом Київського ВО. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 361)*.

ГЛІКСМАН Павло Генріхович, 1890 р.н., м.Кишинів (Молдова), проживав у м.Суми, росіянин, освіта вища педагогічна, викладач робфаку. Арешт 16.10.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 17.08.1931 справа закрита. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 581)*.

ГЛУШКОВ Микола Олексійович, 1909 р.н., с.Тамаровка Курської області (Росія), проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, техкерівник яйцебази. Арешт 30.10.1950. Сумським

обласним судом 12.01.1951 за ст.54-10 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 25.10.1954 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 2.07.1991 Прокуратурою УРСР. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-11735)*.

ГЛУЩЕНКО Петро Андрійович, 1904 р.н., м.Лебедин, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, член ВКП(б), завідуючий спецвідділом міської ради. Арешт 15.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 10.03.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-283)*.

ГОВОРУН Прокіп Федорович, 1901 р.н., с.Піщане, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 12.01.1933, звинувачення за ст.54-6 КК УРСР. Сумським МВ ДПУ 25.04.1933 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-2735)*.

ГОДЛЕВСЬКИЙ Віктор Іванович, 1887 р.н., с.Лебединці Житомирської області, проживав у м.Суми, поляк, освіта незакінчена вища, економіст Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 19.01.1938, звинувачення за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 13.03.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1123)*.

ГОЛИК Антон Денисович, 1901 р.н., с.Хогінь Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, бухгалтер промартілі "Комсомол". Арешт 19.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 19.06.1957 обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 495)*.

ГОЛОВАШЕВ Юхим Юхимович, 1895 р.н., с.Рясне Краснопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, завідуючий оргвідділом районної споживспілки. Арешт 13.04.1931, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-7 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.09.1931 справа закрита. Реабілітований 19.02.1998 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-4430)*.

ГОЛОВІН Володимир Васильович, 1889 р.н., м.Даугавпілс (Латвія), проживав у м.Суми, білорус, освіта середня, член ВКП(б), без визначених занять. Арешт 22.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 8.09.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 671)*.

ГОЛОВЧЕНКО Петро Олександрович, 1908 р.н., українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.10.1936. Харківським обласним судом 22.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР та за опір представникові влади засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 4.10.1991 Верховним Судом України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11823*).

ГОЛОВЧЕНКО Яків Матвійович, 1877 р.н., с.Червоне Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, майстер автогенної дільниці котельного цеху машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 23.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 30.12.1937 за ст.ст. 54-6, 54-9 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 6.09.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 608*).

ГОЛОМА Олександр Панасович, 1916 р.н., с.Верхня Сироватка Сумського району, проживав у с.Шабо Одеської області, українець, освіта неповна середня, шофер автоколони у м.Лиман. Арешт 9.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 22.08.1941 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 11.12.1992 прокуратурою області. Житель м.Суми. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12412*).

ГОЛОХВОСТ Микола Гаврилович, 1923 р.н., с.Токарі Сумського району, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 31 окремого запасного танкового полку. Арешт 16.12.1941. Військовим трибуналом Привольського ВО 23.01.1942 за ст.58-1"г" КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 11.11.1993 прокуратурою області. Житель м.Суми. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12623*).

ГОЛУБНИЧИЙ Степан Данилович, 1892 р.н., українець, освіта початкова, касир контори "Союзхліб". Арешт 8.04.1932, звинувачення за ст.54-11 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 21.05.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5983*).

ГОЛУШ Пилип Георгійович, 1899 р.н., с.Хомине Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, член ВКП(б), комірник машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 14.02.1937. Харківським обласним судом 2.06.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 29.01.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11904*).

ГОЛЬДШТЕЙН Макс Йосипович, 1898 р.н., м.Борисов Мінської області (Білорусь), проживав у м.Суми, єврей, освіта вища медична, завідувач аптекою № 126. Арешт 4.04.1938. Трійкою

при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-6, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 17.01.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 854*).

ГОЛЬЦ Семен Григорович, 1907 р.н., с.Солдатське Курської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, свердловальник котельного цеху машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 7.09.1936. Харківським обласним судом 26.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 31.05.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2800*).

ГОНЧАРЕНКО Костянтин Васильович, 1893 р.н., с.Боромля Тростянецького району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, швець артілі "Сумиодяг". Арешт 10.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 18.03.1959 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 79*).

ГОНЧАРЕНКО Михайло Якович, 1902 р.н., українець, освіта початкова, комірник млина № 8. Арешт 21.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 10.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. П-497*).

ГОНЧАРОВ Яків Максимович, 1883 р.н., смт Краснопілля, проживав у м.Суми, росіянин, освіта вища, заготівельник худоби Сумторгу. Арешт 28.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.08.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.09.1937 у м.Суми. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 365*).

ГОПКО Федір Романович, 1917 р.н., с.Чернечина Охтирського району, українець, освіта неповна середня, черговий на Охтирській електростанції. Арешт 27.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 4.12.1959 обласним судом. Житель м.Суми. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.198*).

ГОРБАЦЕВИЧ Микола Олександрович, 1898 р.н., с.Букихтово Гродненської області (Білорусь), проживав у м.Суми, білорус, освіта середня технічна, член ВКП(б), викладач артиле-

рійського училища. Арешт 23.08.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 9.12.1937 за ст.ст.54-1 "б", 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 10.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 1.08.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4558*).

ГОРБОВЦОВ Афанасій Максимович, 1882 р.н., с.Почепці Путивльського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, завідувачий матеріальним складом Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 23.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 30.12.1937 за участь у шпигунсько-диверсійній організації застосована ВМП. Розстріляний 16.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 6.09.1997 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 613*).

ГОРДІЄНКО Микола Володимирович, 1891 р.н., с.Піщане, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст.ст.54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.09.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 601*).

ГОРДІЄНКО Олена Корнійвна, 1924 р.н., с.Любче Волинської області. Військовим трибуналом військ НКВС Волинської області 18.04.1944 засуджена до позбавлення волі на 8 років. Реабілітована 5.04.1993 прокуратурою Волинської області. Жителька м.Суми. (Арх. комісії Ковпаківського району з питань реабілітованих).

ГОРДІЄНКО Тихон Васильович, 1910 р.н., смт Велика Писарівка, проживав у м.Бердичів Житомирської області, українець, освіта середня військова медична, військовий фельдшер в/ч 5466. Арешт 29.04.1938. Військовим трибуналом Київського Особливого ВО 12.09.1938 засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 17.10.1938 покарання пом'якшене до 15 років ВТТ, 26.09.1957 реабілітований. Житель м.Суми. (Довідка Військової колегії Верховного Суду СРСР від 14.10.1957 № 003649-р/38).

ГОРДОН Леонід Ілліч, 1922 р.н., проживав у м.Дніпропетровськ, єврей, освіта середня. Начальник вузла зв'язку 1 повітряно-десантного корпусу. Арешт 21.01.1942, звинувачення за ст.58-1 "б" КК РРФСР. Особливим відділом НКВС Сталінградського ВО 3.04.1942 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5692*).

ГОРН Абрам Маркович, 1896 р.н., м.Лодзь (Польща), проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, інструктор ткацького цеху суконної фабрики. Арешт 14.08.1937. Наркомом внутрішніх

справ СРСР і Прокурором СРСР 22.10.1937 за ст.54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.11.1937 у м.Харків. Реабілітований 5.11.1957 Військовим трибуналом Білоруського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4489*).

ГОРН Іохвет Мордухівна, 1895 р.н., м.Лодзь (Польща), проживала у м.Суми, єврейка, освіта початкова, помічниця снувальниці суконної фабрики. Арешт 14.08.1937. Особливою нарадою при НКВС УРСР 16.11.1937 за ст. 54-6 КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 16.04.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 623*).

ГОРОБЕЦЬ Михайло Степанович, 1912 р.н., українець, неписьменний, без визначених занять. Арешт 8.09.1943, звинувачення за ст. 54-1"б" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 29.09.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *П-3502*).

ГОРОВИЙ Андрій Кузьмич, 1882 р.н., с-ще Есмань Глухівського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, рахівник-касір Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 28.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.54-1 "а" КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 24.04.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 149*).

ГОРУН Іван Васильович, 1905 р.н., українець, освіта початкова. Червоноармієць 6 артилерійського полку. Арешт 28.10.1941. Військовим трибуналом 17 запасної СБ 5.11.1941 за ст.58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 23.03.1942 справа направлена на нове розслідування. Особливим відділом НКВС 17 запасної СБ 31.07.1942 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5738*).

ГОРУН Тетяна Кирилівна, 1888 р.н., с.Малі Вільми Сумського району, проживала у м.Суми, українка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.01.1941. Сумським обласним судом 12.04.1941 за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 10 років. Реабілітована 30.04.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12505*).

ГОРУНОВ Микита Автономович, 1888 р.н., с.Пушкарівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, священик Воскресенської церкви. Арешт 22.06.1945. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 1.08.1946 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 19.01.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12444*).

ГОФМАН Всеволод Ріхардович, 1910 р.н., м.Харків, проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, фотограф. Арешт 26.06.1941. Сумським обласним судом 31.07.1941 як соціально небезпечна особа засуджений до висилки на 5 років у віддалені місцевості СРСР. Реабілітований 26.12.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13799*).

ГОФМАН Ріхард Фердинандович, 1889 р.н., м.Жирандув (Польща), проживав у м.Суми, німець, освіта початкова, баяніст клубу машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 2.08.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Обласним судом 13.09.1939 виправданий. Працював баяністом промістечка. Арешт 27.06.1941. Сумським обласним судом 31.07.1941 як соціально небезпечна особа засуджений до висилки на 5 років у віддалені місцевості СРСР. Реабілітований 26.12.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1104, П-1380*).

ГОЧКІС Сергій Миколайович, 1904 р.н., с.Тур'я Краснопілляського району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня. Старшина батареї Харківського артилерійського училища. Арешт 25.06.1945. Військовим трибуналом гарнізону м.Суми 25.07.1945 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12910*).

ГРАБИНСЬКИЙ Віктор Михайлович, 1932 р.н., с.Самотоївка Краснопілляського району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, без визначених занять. Арешт 24.07.1951. Військовим трибуналом Київського ВО 21.11.1951 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-12 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 23.11.1955 обвинувачення за ст. 54-12 зняте, визнаний винним за ст.54-10 ч. 1 і засуджений на 5 років. Реабілітований 5.07.1991 Прокуратурою СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12393*).

ГРАДІЛЬ Віра Олександрівна, 1922 р.н., с.Верхня Сироватка Сумського району, проживала у м.Суми, українка, освіта середня, фельдшер евакогоспіталю № 6038. Арешт 23.03.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 18.09.1944 за ст.54-1 "а" КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 10.07.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12270*).

ГРАУДІНГ Вільгельм Карлович, 1891 р.н., м.Атяшево (Мордовія, Росія), проживав у м.Суми, німець, освіта вища технічна, технолог машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт

13.12.1934. Військовим трибуналом Харківського ВО 14.08.1937 за ст.ст. 54-6 ч. 1, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Помер у місці ув'язнення. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 18.03.1958 обвинувачення за ст.ст. 54-6 ч. 1, 54-11 зняті, визнаний винним за ст. 54-10 ч. 1 і засуджений на 10 років. Реабілітований 31.08.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. № 8306*).

ГРИГОР'ЄВ Володимир Костянтинович, 1901 р.н., українець, освіта початкова, бухгалтер аптекоуправління. Арешт 22.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 9.04.1958 обласним судом.(ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 893*).

ГРИГОР'ЄВ Григорій Григорійович, 1902 р.н., українець, освіта початкова, бухгалтер виробничого комбінату глухонімих. Арешт 18.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Сумським МВ НКВС 17.05.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1347*).

ГРИГОР'ЄВ Іван Петрович, 1879 р.н., українець, освіта середня, священик. Підписка про невізд від 26.08.1930, звинувачення за ст.54-7 КК УРСР. Сумським оперсектором ДПУ 4.09.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4147*).

ГРИГОРОЩУК Микола Іванович, 1900 р.н., Польща, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, директор Басівської школи. Арешт 8.05.1935, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Харківським обласним судом 8.09.1935 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-877*).

ГРИЦЕНКО Андрій Данилович, 1928 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.07.1951. Військовим трибуналом Київського ВО 21.11.1951 за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 23.11.1955 обвинувачення за ст.ст. 54-8, 54-11 зняті, визнаний винним за ст. 54-10 ч. 1 і засуджений на 10 років. Реабілітований 5.07.1991 Прокуратурою СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12393*).

ГРИЦЕНКО Михайло Костянтинович, 1921 р.н., українець, освіта початкова. Червоноармієць кулеметної роти. Арешт 4.04.1943. Військовим трибуналом 35 окремої СБ 18.04.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13258*).

ГРИШКО Іван Іванович, 1894 р.н., с.Загрудівка Полтавської області, проживав у м.Суми,

українець, освіта початкова, економіст по заготівлі палива житлово-експлуатаційної частини гарнізону. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.1, спр. 533).

ГРОШОВИКОВА Парасковія Іванівна, 1912 р.н., с.Горобівка Білопільського району, проживала у м.Суми, українка, освіта початкова, робітниця машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 22.11.1940. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 21.08.1941 за ст.ст.54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджена до ВМП. Реабілітована 10.06.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11692).

ГРУЗОВ Олександр Аркадійович, 1897 р.н., українець, освіта вища, виконроб комунбуду. Арешт 21.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 530).

ГРУНАРТ Олександра Павлівна, 1890 р.н., с.Біловоди Сумського району, проживала у м.Суми, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 20.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.05.1944 за ст.54-1 "а" КК УРСР позбавлена волі на 3 роки. Реабілітована 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 677).

ГРЮНВАЛЬД Зінаїда Дмитрівна, 1915 р.н., українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 15.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.04.1944 за ст.54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у спецтабір. Реабілітована 13.02.1961 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 422).

ГРЮНВАЛЬД Іда Іванівна, 1884 р.н., м.Каунас (Литва), проживала у м.Суми, німкеня, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 12.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.04.1944 за ст.54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 8 років у спецтабір. Реабілітована 31.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 988).

ГУБАРЄВА Ганна Карпівна, 1914 р.н., с.Нижня Сироватка Сумського району, проживала у м.Суми, українка, освіта початкова, дезінфектор сандільниці. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 7.10.1945 як член сім'ї засудженого за ст.54-1 "а" КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область. Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. № 10574).

ГУГНОВИЧ Арсеній Андрійович, 1893 р.н., м.Сморгонь Гродненської області (Білорусь), проживав у м.Суми, поляк, освіта початкова, завідувачий фінансово-комерційним відділом суконної фабрики. Арешт 22.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 23.11.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.12.1937 у м.Суми. Реабілітований 14.03.1959 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 130).

ГУЖВА Василь Петрович, 1923 р.н., українець, освіта неповна середня. Курсант Чугуївської військової авіаційної школи (станція Манкент Туркестано-Сибірської залізниці). Арешт 31.10.1941. Військовим трибуналом Середньо-Азіатського ВО 18.12.1941 за ст.58-1"б" КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 12.12.1942 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 28.01.1957 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5626).

ГУЛЕНКО Федір Васильович, 1916 р.н., с.Яструбине Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, ткач суконної фабрики. Арешт 2.02.1936. Харківським обласним судом 7.05.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 6.12.1991 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11869).

ГУМИНСЬКИЙ Євген Євгенович, 1892 р.н., м.Мірени (Молдова), проживав у м.Суми, росіянин, освіта середня, курсант школи ППО. Арешт 17.12.1937. Харківським обласним судом 21.04. 1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 29.03.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11388).

ГУРИН Олександр Никифорович, 1896 р.н., м.Білопілля, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, інженер-будівельник педагогічного інституту. Арешт 8.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 9.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-135).

ГУТОВСЬКИЙ Антон Йосипович, 1898 р.н., м.Кольно (Польща), проживав у м.Суми, поляк, освіта початкова, засолювач м'ясокомбінату. Арешт 3.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1938 за ст.ст. 54-1 "а", 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.11.1938 у м.Харків. Реабілітований 12.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 487).

ГЮНТЕР Леонід Ріхардович, 1888 р.н., м.Харків, проживав у м.Суми, німець, освіта вища педагогічна, викладач педагогічного інституту. Арешт 2.09.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2

КК УРСР. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Помер 29.10.1941 у Новосибірській в'язниці. Реабілітований 19.02.1998 прокуратурою Сумської області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2913).

Д

ДАВИДОВ Петро Антонович, 1873 р.н., м.Пенза (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 13.04.1931, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-7 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.09.1931 справа закрита. Реабілітований 19.02.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4430).

ДАЛЬ Галина Іванівна, 1923 р.н., м.Москва (Росія), проживала у м.Суми, росіянка, освіта середня, без визначених занять. Арешт 27.06.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 27.08.1945 за ст.54-1“а” КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 15 років. Військовим трибуналом Київського ВО 13.05.1955 покарання пом'якшене до 10 років. Реабілітована 30.04.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12504).

ДАНИЛОВ Петро Герасимович, 1897 р.н., с.Журавна Курської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, штукатур на об'єктах місцевої ППО. Арешт 6.11.1943, звинувачення за ст.54-3 КК УРСР. Прокурором м.Суми 25.11.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8513).

ДАНЮШЕВСЬКИЙ (ДАНІШЕВСЬКИЙ) Михайло Григорович, 1888 р.н., м.Сморгонь Гродненської області (Білорусь), проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, завідуючий складом бази “Сумибавовназбут”. Арешт 19.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 13.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 17.01.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 903).

ДВОРКІН Вульф Абрамович, 1885 р.н., м.Конотоп, проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, годинниковий майстер. Арешт 30.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за ст.ст.54-6, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 21.02.1958 Військовим трибуналом Київського ВО (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 885).

ДЕМЕНКО Лідія Яківна, 1910 р.н., росіянка, освіта початкова, член ВКП(б), завідувача господарством транспортного цеху машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 5.11.1940, звинувачення за ст.ст.54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Сумським обласним судом 21.08.1941 визнана соціально небезпечною особою, направлена на лікування у психіатричну лікарню. Реабілітована 19.02.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2359).

ДЕМИДЕНКО Федір Іванович, 1921 р.н., с.Піщане, українець, освіта початкова. Червоноармієць 214 повітряно-десантної бригади. Арешт 31.08.1941. Військовим трибуналом Західного фронту 8.09.1941 за ст.58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13242).

ДЕМ'ЯНЕНКО Пилип Іванович, 1886 р.н., с.Новомиколаївка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, слюсар ТЕЦ машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 5.05.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 13.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-90).

ДЕНИСЕНКО Микола Порфирівич, 1897 р.н., с.Новоселиця Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, слюсар вагонного депо залізничної станції Смородине. Арешт 28.02.1945. Військовим трибуналом Південної залізниці 10.05.1945 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13243).

ДЕНИСЕНКО Федора Прокопівна, 1898 р.н., українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 31.03.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 13.07.1945 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 8 років ВТТ. Реабілітована 11.12.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12408).

ДЕРЕВ'ЯНКО Ігор Михайлович, 1925 р.н., м.Єйськ Краснодарського краю (Росія), проживав

у м.Суми. Червоноармієць 107 будівельного батальйону (м.Одеса). Арешт 5.07.1948. Військовим трибуналом Одеського ВО 24.09.1948 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 29.04.1955 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 30.11.1993 прокуратурою Одеської області. (Арх. комісії Зарічного району з питань реабілітованих).

ДЕРЕВ'ЯНЧЕНКО Ілля Федорович, 1894 р.н., українець, освіта початкова, кресляр Сумикомунбуду. Арешт 22.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 21.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1463).

ДЕРПОВСЬКИЙ Максиміліан Максиміліанович, 1878 р.н., м.Відень (Австрія), проживав у м.Суми, австрієць, освіта вища, директор оркестру Держкіно. Арешт 16.11.1936. Військовим трибуналом Харківського ВО 25.10.1939 за ст.ст.54-6 ч. 1, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 5.02.1940 покарання замінене висилкою за межі СРСР. Реабілітований 28.11.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11842).

ДЕТЧЕНКО Людмила Михайлівна, 1925 р.н., українка, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 19.02.1946. Сумським обласним судом 11.06.1946 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджена на 5 років ВТТ. Реабілітована 11.03.1966 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8409).

ДЖМІЛЬ Михайло Федорович, 1912 р.н., с.Коржовий Кут Черкаської області, проживав у м.Суми, українець, освіта вища технічна, теплотехнік машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 11.07.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15.08.1942 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 25.09.1972 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 482).

ДИБІЖЕВ Георгій Павлович, 1913 р.н., с.Алексаут-Грецький Ставропольського краю (Росія), проживав у м.Суми, грек, освіта середня, ветеринарний фельдшер артилерійського училища. Арешт 3.11.1945, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Військовою прокуратурою Київського ВО 11.11.1946 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6889).

ДИТЮК Оврам Григорович, 1888 р.н., с.Срібне Полтавської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, бухгалтер

лісового промгоспу. Арешт 26.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст.54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.12.1937 у м.Суми. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 790).

ДІДЕВИЧ Віктор Іванович, 1899 р.н., с.Марківка Білопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, комірник військотргу. Арешт 20.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 4.12.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 36).

ДІДУСЕНКО Микола Петрович, 1922 р.н., с.Червоне Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, комендант обласної контори "Заготзерно". Арешт 7.10.1948. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 29.12.1948 за ст.ст.58-1 "а", 58-10 ч. 2, 58-11 КК РРФСР засуджений на 25 років ВТТ. Військовим трибуналом Київського ВО 8.06.1956 злочин перекваліфікований на ст.ст. 58-10 ч. 1, 58-12 КК РРФСР, покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13282).

ДІХТЯРОВ Григорій Юхимович, 1912 р.н., с.Павленкове Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, конюх-іздодий 3 полклініки. Арешт 22.08.1950. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 24.11.1950 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 8.01.1955 справа направлена на нове розслідування. Управлінням КДБ при Раді Міністрів УРСР по Сумській області 7.05.1955 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3610).

ДМИТРЕНКО Григорій Максимович, 1896 р.н., українець, освіта початкова. Червоноармієць гужтранспортної роти. Арешт 17.10.1942. Військовим трибуналом Сталінградського фронту 30.11.1942 за ст.58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 13.01.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13662).

ДМИТРЕНКО Іван Юхимович, 1903 р.н., с.Озери Полтавської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, бухгалтер заготпункту "Союзхутро". Арешт 21.06.1938. Сумським обласним судом 22.03.1939 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 21.06.1939 обвинувачення за ст. 54-11 зняте, покарання по-

м'якшене до 3 років. Реабілітований 9.08.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-336*).

ДМИТРИЄВ Олексій Федорович, 1887 р.н., українець, освіта початкова, бухгалтер відділу головного механіка машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 4.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Управлінням НКВС і прокуратурою Сумської області 29.02.1940 покарання пом'якшене до фактично відбутого строку. Реабілітований 7.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 873*).

ДМИТРИЮК Микола Федорович, 1905 р.н., с.Нижня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, член ВКП(б), завідуючий організаційним відділом міської ради. Арешт 20.09.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 7.12.1937 за ст.ст.54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 8.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 15.12.1956 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4042*).

ДОБРОВИЧ-ГОЛЬДБЕРГ Макс Ілліч, 1883 р.н., м.Лієпая (Латвія), проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, завідуючий швацькою майстернею Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 5.03.1938, звинувачення за ст.54-6 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 25.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3385*).

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Аркадій Йосипович, 1890 р.н., с.Бірки Харківської області, проживав у м.Суми, українець, освіта вища педагогічна, завідуючий семирічною школою № 5. Арешт 15.06.1927, звинувачення за ст.54-4 КК УРСР. Сумським окружним відділенням ДПУ 21.09.1927 справа закрита. Працював завідуючим педагогічним робфаком. Арешт 16.10.1930, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 17.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1423, ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 581*).

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Микола Пантелеймонович, 1884 р.н., м.Київ, проживав у м.Суми, українець, освіта вища, садівник Миропільського лісництва (Краснопільський район). У 1941-1942 рр. - директор Сумського художнього музею. Арешт 10.01.1944. Сумським обласним судом 7.03.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 28.04.1992 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-4117, оп. 5, спр. 7*).

ДОВГОПОЛ Артем Афанасійович, 1904 р.н., с.Піщане, українець, освіта неповна середня,

агент-постачальник міського торгскладу. Арешт 21.02.1946. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 8.05.1946 за ст.ст.54-1 "а", 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 26.12.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13802*).

ДОВГОПОЛ Пилип Юхимович, 1892 р.н., с.Чернецьке Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, фельдшер центральної лікарні. Арешт 5.05.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 4.06.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-334*).

ДОЛГОПОЛОВ Яків Васильович, 1914 р.н., с.Осоївка Краснопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, десятник обласного сільбуду. Арешт 5.11.1949. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 11.01.1951 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Реабілітований 15.03.1955 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3816*).

ДОНДА Дмитро Антонович, 1909 р.н., с.Біловоди Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, член ВКП(б), директор автогужового транспорту комунгоспу. Арешт 28.03.1943, звинувачення за ст.54-1 "а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 26.10.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2837*).

ДОРДА Андрій Савелійович, 1899 р.н., с.Яструбине Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, член ВКП(б), директор міського промкомбінату. Арешт 31.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.03.1938 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 16.04.1956 обласним судом.(ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 529*).

ДОРДА Григорій Митрофанович, 1909 р.н., українець, освіта початкова, робітник машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 8.09.1936, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським МВ НКВС 2.12.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2798*).

ДОРН Ольга Юліанівна, 1909 р.н., м.Житомир, проживала у м.Суми, німкеня, освіта вища медична, зубний лікар Степанівського цукрового заводу (Сумський район). Арешт 9.09.1941. З наближенням фронту евакуйована на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9.01.1943 за ст.58-12 КК РРФСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 15.09.1956 Новосибірським обласним судом.(ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 294*).

ДОРОФЄВ Тимофій Сергійович, 1892 р.н., с.Осоївка Краснопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 12.07.1945. Військовим трибуналом Південної залізниці 5.10.1945 за ст.ст.54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Верховним Судом СРСР 30.10.1945 справа направлена на нове розслідування. Військовим трибуналом Південної залізниці 19.01.1946 виправданій. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5572*).

ДОРСМАН Іван Іванович, 1895 р.н., українець, освіта неповна середня, службовець машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 6.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533*).

ДРИЖАКОВ Степан Тихонович, 1897 р.н., українець, освіта початкова, чоботар промартілі “Комсомол”. Арешт 19.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 3.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 494*).

ДРИЖАКОВ Федір Тихонович, 1889 р.н., українець, освіта початкова, кравець індошиву. Арешт 19.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 19.02.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.1, спр. 811*).

ДРУЖИЛОВСЬКИЙ Павло Вячеславович, 1902 р.н., с.Калинівка Вінницької області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, виконуючий обов'язки головного арбітра обласного держарбітражу. Арешт 23.09.1943, звинувачення за ст. 54-1 “а” КК УРСР. Військовою прокуратурою Харківського ВО 27.12.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3555*).

ДУБОВИК Йосип Сергійович, 1904 р.н., с.Василівка Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, шофер Союзрадгосптрансу. Арешт 6.09.1936. Харківським обласним судом 20.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Військовим трибуналом військ НКВС “Дальбуду” 30.11.1941 за ст.58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 2.02.1942. Реабілітований 8.08.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11503*).

ДУБРОВЕНКО Іван Никанорович, 1897 р.н., українець, освіта початкова, тесляр Сумторгу.

Арешт 4.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 655*).

ДУБРОВЕНКО Олександр Єгорівна, 1896 р.н., с.Токарі Сумського району, проживала у м.Суми, українка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.01.1941. Сумським обласним судом 12.04.1941 за ст.ст.54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 10 років. Реабілітована 30.04.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12505*).

ДУБРОВІН Яків Іванович, 1899 р.н., українець, освіта початкова, завідуючий міським відділом соціального забезпечення. Арешт 19.06.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 16.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1509*).

ДУДКЕВИЧ Іван Михайлович, 1898 р.н., с.Новоселиця Чернівецької області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, боєць пожежної команди. Арешт 3.12.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 8.05.1944 за ст.ст.54-1 “б”, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.01.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1382*).

ДУДКО Іван Йосипович, 1882 р.н., Литва, проживав у м.Суми, білорус, освіта початкова, бухгалтер 8 дистанції служби колії залізниці. Арешт 29.11.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4.01.1938 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.09.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 358*).

ДУДЧЕНКО Григорій Кузьмич, 1904 р.н., с.Ганнівка-Вирівська Білопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, начальник військово-облікового стола машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 15.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 27.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1458*).

ДУКЕЛЬСЬКИЙ Михайло Йосипович, 1903 р.н., с.Видраниця Волинської області, проживав у м.Суми, українець, освіта незакінчена вища, теплотехнік машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 9.05.1938, звинувачення за ст.54-1”а” КК УРСР. 5.06.1938 вбитий при втечі з Сумської в'язниці. Реабілітований 12.05.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-9089*).

ДУНІЧЕВСЬКИЙ Павло Іванович, 1888 р.н., с.Кияниця Сумського району, проживав у

ВЕЛИКОПИСАРІВСЬКИЙ РАЙОН

СССР
НКВД
УКРАИНСКОЙ ССР
УНКВД ПО ХАРЬКОВСКОЙ ОБЛАСТИ

ДЕЛО № 10001

По обвинению:
Запорожский Николай Александрович
Григорьевский Дмитрий Александрович
Горюхино Михаил Александрович

и др.

по делу № 84-1041 и 84-11 вк 40000

УЧТ.НО в 1962 году

НАЧАТО 1938 года
ОКОНЧЕНО 1938 года

7239

ДЕПАРТАМЕНТ ПОЛИТИЧЕСКОГО УПРАВЛЕНИЯ

ОРГАНОВОЗРАЖЕЛИЙ ДИУ В Писарівському р-ну
Харківського Обласного Сектора ДИУ УРСР

СПРАВА № 72

По обвинению: *Григорьевский Николай Александрович*

№ 84-1041 и 84-11 вк 40000

УЧТ.НО в 1962 году

ПОЧАТО СКІНЧЕНО 1938 р.

УССР
МИНИСТЕРСТВО ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

Управление ДИУ
по Сумской области

ДЕЛО № 10118

По обвинению: *Дзюбани Николай Сергеевич*
Кетренко Федор Павлович и *Григорьевский Николай Александрович*

Начато 19-го марта 1938 г.
Окончено 19-го марта 1938 г.

Том № 1

Архив №

Управление НКВД
по Сумской области

ДЕЛО № 5217

По обвинению:
Кандартов
Антон Григорьевич
Давиденко П.А.
Давиденко П.И.

Начато 11-го сентября 1938 г.
Окончено 26-го сентября 1938 г.

6571

МАРШ У ВИКОНАННІ ДМИТРА РАКІТІНА

РАКІТІН Дмитро Макарлович

Народився 13 жовтня 1918 року в селі Солдатське Великописарівського району. Арештований 30 квітня 1937 року. Військовим трибуналом Харківського військового округу 28 жовтня 1937 року за статтями 54-9, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР позбавлений волі на 5 років з поразкою в політичних правах на 3 роки.¹

29.06.1938 року Військова колегія Верховного Суду СРСР скасувала лише поразку в політичних правах.² Покарання відбував у "БАМлаге". Згідно з розпорядженням МДБ СРСР від 17 жовтня 1951 року Д.М. Ракітін із сім'єю направлений на поселення у Казахстан. Реабілітований у 1990 році Пленумом Верховного Суду СРСР.

Після прес-конференції, яку проводило управління Комітету Державної безпеки України в Сумській області, до мене підійшов один із його співробітників, відрекомендувався, запросив у кабінет, дістав із сейфа сіру папку, розкрив...

- Ось фотографія. Кого із людей, зображених на ній, ви знаєте?

На фотокартці якісь хлопці. Старе фото. Дуже старе. Довоєнне. Кого знаю?..

- Нікого. Фотографію бачу вперше.

- А цей парубок... Не впізнаєте?

- Ні.

- Але ви ж знайомі!

- Знайомі? Щось не пригадую ...

- Нещодавно він був у нас, цей чоловік, дякував за допомогу. І дуже прохав розшукати вас, передати вам вітання і сказати спасибі!

- Та за що?

- За те, що порадили до нас звернутися. Ракітін його прізвище. Пригадали?

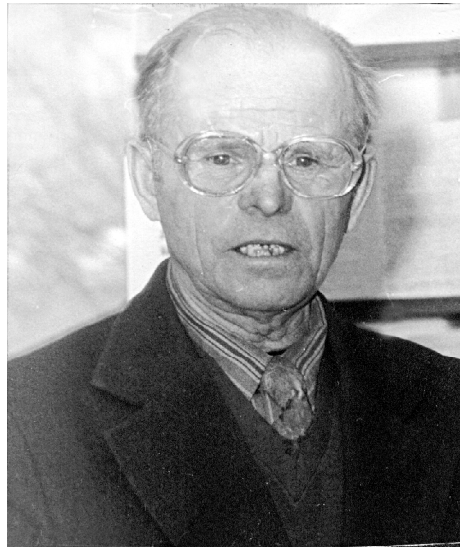
Дивлюсь уважніше. І згадалась мені та давня зустріч...

Одного серпневого вихідного дня вирішив я побродити по лісу.

Рано-вранці сів у поїзд на лінії Суми - Харків, а через годину вийшов на полустанку Бакирівка. І увесь день провів у сосновому бору. Зрізав з десяток боровиків - білих грибів, натрапив на кілька пеньків у дубняку з опеньками. Не такі, щоб значні, але все ж трофей. Не зустрівши за день ні живої душі, почав під вечір шукати стежку до станції. І раптом побачив чоловіка. Він з велосипедом. На багажнику - кошик із груздями.

- Далеко до станції Кириківка? - запитую.

- Кілометрів зо три. Ходімо разом зі мною, не заблудитесь.

*Ракітін
Дмитро Макарлович*

Перекинулись словами, познайомились. Грибника звали Дмитро Макарович. Невеличкий на зріст, худорлявий, рухливий. Він виявився балакучим попутником.

- Вчора чимало опеньок приніс! А сьогодні старша дочка попросила принести груздів. Любить. Так я на велосипед - і до лісу. Місця знаю... А що мені - пенсіонеру? Втішають діти, онуки та гриби. Ось тільки пенсія малувата. Підземний стаж не врахували.

- Ви із шахтарів?

- Ніби так. І я, і дружина моя Наталія Семенівна. Разом лямку тягнули у шахті. А живемо поряд, у Кам'янці, на вулиці Лісній. Може, завернемо? Поїзд ваш ще не скоро...

Завернули.

Поки господарка пригощала яблуками, Дмитро Макарович настроював акордеон. У нього не будинок, а справжній музей музичних інструментів. Баян, акордеон, гармонія, гуслі, гітара, мандоліна, скрипка, балалайка...

- Я тридцять п'ять років працював учителем музики і співу в школі. Музика для мене - все. Він розтягнув малиновий міх акордеона, пройшовся пальцями по клавіатурі зверху вниз:

- Яку?

- Давайте нашу - шахтарську. Я також у молодості вугіллячко рубав...

І полинула чудова мелодія: "Вышел в степь донецкую парень молодой."

Потім зіграв ще одну і ще.

Відставив інструмент, підвівся:

- Пора на станцію. Я вас проведу.

Прийшли на станцію, а поїзда ще немає. Запізнюється. Стоїмо, розмовляємо.

Дмитро Макарович знову про гриби: "Коли я був на Далекому Сході ..."

- Служили там?

- Та ні - і...

- Значить, воювали... З японцями?

- Ні.

Нахилився до мене і на вухо пошепки:

- Сидів. Строк відбував.

Неймовірно, але факт. 30 квітня 1937 року в клубі села Солдатське йшов концерт художньої самодіяльності, присвячений Першому травню. Семикласник Дмитрик Ракітін грав на мандоліні у струнному оркестрі. Раптом із-за ситцевої куліси його поманив пальцем - на вихід - директор школи. І повів до сільської ради.

Там чатували на Дмитрика п'ятеро у військовій формі.

-Ракітін?

-Ракітін.

- Ти - арештований!

Хвилини через десять туди ж, у сільраду, директор привів із клубу Дмитрикових двоюрідних братів - Івана і Тихона Панових. У класі вони утрюх сиділи за однією партою.

Під час обшуку в Дмитрика знайшли і вилучили лінзи від окулярів, які він збирався пристосувати для саморобного фотоапарата. Потім чоловіки у військовому допитуватимуться, з якою метою потрібен був фотоапарат?...

Вранці хлопців відвезли до Сум і помістили у в'язницю.

Начальник Великописарівського райвідділу НКВС доповів по інстанції про злочинну діяльність Панова Тихона Васильовича, Ракітіна Дмитра Макаровича і Панова Івана Мусійовича, визначивши їх як "членів контрреволюційної фашистсько-троцькістської організації, яка проводила агітацію серед молоді, а також готувала контрреволюційні виступи і диверсійно-терористичні акти у селі".³

... А все почалося з газети "Пионерская правда". Дмитрик прочитав у ній оголошення про конкурс на кращий вірш і розповів про це Івану та Тихону. Тихін загорівся: "Давайте і ми скомпонуємо. У мене вже є один вірш".

І дійсно, на другий день приніс у школу свій вірш. Твір Тихона називався "Голод".

Голод, який охопив у 1932 -1933 роках Україну, не обминув і село Солдатське. Він викосив у селі майже дві тисячі чоловік. Страшне горе поселилося тоді у кожній родині. Помер молодший братик Дмитрика, та й сам він ледве вижив. А Іван Панов залишився круглим сиротою. Ось про що й розповів шістнадцятилітній Тихін у своєму вірші. Про голод, горе ...

Про цей твір довідався директор школи, довідався і попросив Івана зайти в учительську. Не Тихона, а Івана.

Іванкові жилося дуже скрутно. Сирота. Ні доброго взуття, ні одягу, ні підручників, а харчувався тим, що Бог пошле.

Директор сказав:

- Школа купить тобі, Іване, до свята штани і черевики.

Як зрадів Іванко!

І ще сказав директор:

- Чув я, ніби Тихін вірші складає. Він мені посоромиться показати. То ж ти, Іванку, принеси. Можливо, кращого вірша помістимо у районній газеті.

Того ж дня Іван красиво переписав на аркуш вірш Тихона і приніс директорові. "Голод". Інших віршів Тихін ще не написав.

І вже ніколи не напише...

Незабаром відбувся суд. Судив юнаків 28 жовтня 1937 року Військовий трибунал Харківського військового округу. Всім трьом було пред'явлено звинувачення за статтями 54-9, 54-10 ч. 1, 54-11 Кримінального кодексу УРСР. Панов Тихін Васильович одержав 10 років позбавлення волі, Панов Іван Мусійович - 8, Ракітін Дмитро Макарович - 5 з поразкою в політичних правах на 3 роки.

29 червня 1938 року Військова колегія Верховного Суду СРСР строк покарання Тихону пом'якшила до 7 років позбавлення волі,⁴ Івану - до 5 років, Дмитру відмінила поразку в політичних правах.

Всі троє були відправлені по етапу в "БАМлаг" на будівництво славнозвісної Байкало-Амурської магістралі.

Прокладання першої черги цієї залізничної траси, як з'ясувалося, починали не комсомольці-добровольці, а в'язні у 30-х роках...

- Там, біля траси, зарито чимало в'язнів, - розповідав мені Дмитро Макарович. - Загинули і друзі мої - Тихін та Іван...

А йому пощастило. Через одинадцять років Дмитро Ракітін повернувся у рідні краї. Зустрів його батько, інвалід Великої Вітчизняної, і заплакав...

Згодом Дмитро Ракітін одружився. І народилася у них з Наталією донька. Валюшею назвали. А ледве виповнився доньці рік, до помешкання підкотив "чорний ворон". І згідно з розпорядженням МДБ СРСР від 17 жовтня 1951 року Дмитро Ракітін із сім'єю під конвоєм був супроводжений на поселення у Казахстан.

Там його з дружиною Наталією і опустили у шахту.

Тільки після смерті Сталіна, багаточисельних прохань і заяв у Москву Ракітін повернувся до своєї домівки, на Сумщину. В 1957 році його справу переглядала Військова прокуратура Київського військового округу. Однак вирок залишила без змін. Так і ніс цей тяжкий хрест багато років сільський учитель.

Невипадково там, на станції, я говорив йому, переконував:

- Зараз інші часи, Дмитре Макаровичу. Зверніться у прокуратуру, в управління Державної безпеки. Вас мусять реабілітувати.

- Не знаю, не знаю, - похмуро відповідав він.

Очевидно, зневірився у справедливості.

... Після тієї нашої зустрічі минуло ще два роки. І він все ж насмівся написати заяву про реабілітацію. Ще одну. І, врешті-решт, у 1990 році, пленум Верховного Суду СРСР припинив справу щодо Дмитра Макаровича Ракітіна, а також покійних Тихона Васильовича та Івана Мусійовича Панових через відсутність складу злочину.

м.Суми, українець, освіта незакінчена вища, бухгалтер машинобудівного технікуму. Арешт 8.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.12.1937 у м.Суми. Реабілітований 17.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 713).

ДЬОМІН Іван Платонович, 1897 р.н., м.Мічурінськ Тамбовської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, швець артілі інвалідів. Арешт 3.09.1936. Харківським обласним судом 8.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 9.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12009).

Е

ЕКІМЯН Саркіс Степанович, 1902 р.н., м.Артвін (Туреччина), проживав у м.Суми, вірмен, освіта початкова, чоботар-кустар. Арешт 19.01.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.08.1943 за ст.54-6 КК УРСР та за спробу втечі з-під варти ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.08.1960 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 311).

ЕППЛЕ Єлизавета Христофорівна, 1865 р.н., німкеня, освіта початкова, без визначених занять.

Арешт 14.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.04.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР вислана на 5 років у Красноярський край. Реабілітована 31.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 984).

ЕРДМАН Володимир Михайлович, 1919 р.н., м.Харків, проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, статистик обласної контори "Заготзерно". Арешт 17.09.1939, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР та у бешкетництві. Управлінням НКВС по Сумській області 17.11.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1006).

Є

ЄВТЄЄВ Володимир Дмитрович, 1916 р.н., с.Боромля Тростянецького району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, завуч музичної школи. Арешт 8.06.1948. Особливою нарадою при МДБ СРСР 5.03.1949 за ст.ст. 54-1 "б", 54-11 КК УРСР ув'язнений на 25 років у ВТТ. Прокурором СРСР, МВС СРСР, КДБ при Раді Міністрів СРСР 21.03.1955 злочин перекваліфікований на ст.54-10 ч. 2, покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 521).

ЄВТУХОВ Василь Петрович, 1910 р.н., с.Мідики Львівської області, проживав у м.Суми, українець, освіта незакінчена вища, член ВКП(б), економіст машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 16.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 19.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-330).

ЄЛФІМОВ Анатолій Тихонович, 1906 р.н., проживав у м.Донецьк, українець, освіта неповна середня, начальник відділу обласної ради ТСОА-ВІАХІМ. Арешт 26.11.1937. Трійкою при управ-

лінні НКВС по Донецькій області 19.04.1938 застосована ВМП. Реабілітований 6.05.1958 Верховним Судом СРСР. (Довідка Військової колегії Верховного Суду СРСР від 16.05.1958 №4н-2072/58).

ЄМЕЛЬЯНЕНКО Валентина Федорівна, 1924 р.н., українка, освіта неповна середня. Медична сестра госпіталю № 638. Арешт 15.12.1941, звинувачення за ст.58-1 "б" КК РРФСР. Особливим відділом НКВС Південно-Західного фронту 12.01.1942 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5741).

ЄМЕЛЬЯНЕНКО Олександр Федорович, 1888 р.н., українець, освіта середня духовна, священник Іллінської церкви. Арешт 4.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст.54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.12.1937 у м.Суми. Реабілітований 10.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 795).

ЄПФАНОВ Леонід Петрович, 1935 р.н., проживав у Грузії, українець, освіта неповна середня, помічник підричника нафторозвідки. Арешт

27.07.1951. Військовим трибуналом Київського ВО 21.11.1951 за ст.ст.54-8, 54-10, 54-11 КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 23.02.1955 обвинувачення за ст.ст.54-8, 54-11 зняті, визнаний винним за ст. 54-10 і засуджений на 5 років. Реабілітований 28.08.1992 Верховним Судом України. (ДА УСБУ в СО, *спр.* 12393).

СРЕМЕНКО Григорій Павлович, 1910 р.н., с.Битиця Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, робітник фарфорового заводу. Арешт 4.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 906*).

СРЕМУТА Василь Іванович, 1888 р.н., українець, освіта початкова, кравець військової частини. Арешт 31.03.1945. Військовим трибуналом Харківського гарнізону 10.07.1945 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 18.10.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13568*).

СРМАК Василь Іванович, 1898 р.н., с.Склярівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, сепараторник Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 4.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст.ст.54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.12.1966 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 366*).

СРМАК Ганна Григорівна, 1897 р. н., українка, освіта початкова, офіціантка їдальні школи ФЗН. Арешт 4.11.1943. Сумським обласним судом 19.06.1944 як соціально небезпечна особа вислана на 5 років у віддалені місцевості СРСР. Реабілітована 28.05.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13854*).

ЄСКІН Натан Пінхусович, 1878 р.н., м.Шклов Могильовської області (Білорусь), проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, хуторник-кустар. Арешт 30.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за ст.ст. 54-6, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 21.02.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 887*).

ЄФІМЕНКО Микола Максимович, 1896 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 11.09.1936. Харківським обласним судом 25.12.1936 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 11.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12151*).

ЄФІМОВ Григорій Тимофійович, 1896 р.н., м.Рига (Латвія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, завідувачий складом Сумторгу. Арешт 23.06.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 14.08.1941 за ст.ст. 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 7.10. 1941 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 29.03.1990 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11420*).

Ж

ЖАРНЕВИЧ Казимир Антонович, 1896 р.н., м.Кіровоград, проживав у м.Суми, поляк, освіта незакінчена вища, заступник директора міжрайонної бази споживспілки. Арешт 27.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 28.09.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 28.10.1938 у м.Харків. Реабілітований 17.05.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 925*).

ЖЕЛЄЗНИЙ Макар Сергійович, 1890 р.н., с.Курилівка Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, тесляр залізничної станції. Арешт 24.12.1937. Лінійним судом Південної залізниці 23.05.1938 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований

6.02.1963 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6760*).

ЖИДКОВ Лука Феодосійович, 1911 р.н., с.Даценківка Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, міліціонер. Арешт 7.09.1943, звинувачення за ст.54-1 "б" КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 17.11.1943 справа закрита, направлений у спецтабір для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2580*).

ЖИРЕНКО Іван Савелійович, 1906 р.н., с.Степанівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта незакінчена вища, член ВКП(б), штатний пропагандист міського комітету КП(б)У. Арешт 21.07.1938, звинувачення за ст.ст.54-8, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по

Сумській області 20.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-115*).

ЖЛОБНИЦЬКИЙ Віктор Денисович, 1901 р.н., м.Борисоглебськ Воронежської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта середня, член ВКП(б), військовий комісар Сумського артилерійського училища. Арешт 18.05.1938, звинувачення у приналежності до антирадянської військово-фашистської змови. Військовою прокуратурою Харківського ВО 9.09.1940 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4558*.)

ЖОЛКОВСЬКИЙ Євсей Еммануїлович, 1893 р.н., м.Кременчук Полтавської області, проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, інспектор обкому профспілки шкіл. Арешт 19.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 13.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 28.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 17.01.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 903*).

ЖУРАВЛЬОВ Григорій Якович, 1909 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 12.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.01.1938 у м.Суми. Реабілітований

10.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 495*).

ЖУРАВЛЬОВ Микола Олексійович, 1897 р.н., росіянин, освіта середня, член ВКП(б). Начальник штабу 186 зенітно-артилерійського полку. Арешт 22.08.1937. Військовим трибуналом Київського ВО 16.01.1938 за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 12 років ВТТ. Реабілітований 30.01.1958 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7912*).

ЖУРБЕНКО Ілля Григорович, 1906 р.н., с.Олександрівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, слюсар Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 19.03.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 988*).

ЖУЧЕНКО Василь Іванович, 1881 р.н., с.Великий Вистороп Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, сторож Іволжанського спиртзаводу (Сумський район). Арешт 5.03.1938. Сумським обласним судом 17.04.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 18.05.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1205*).

З

ЗАВАЛІЙ Володимир Федорович, 1936 р.н., с.Михайло-Ганнівка Конотопського району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, свердловальник цеху №1 насосного заводу. Арешт 28.09.1963, звинувачення у поширюванні наклепницьких вигадок, що порочать радянський державний і суспільний лад. Управлінням КДБ при Раді Міністрів УРСР по Сумській області 14.10.1963 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7152*).

ЗАВАЛЬНИЙ Олексій Михайлович, 1866 р.н., українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 9.01.1924. Харківським губернським судом 21.03.1925 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6277*).

ЗАВАЛЬНИЙ Павло Давидович, 1877 р.н., українець, освіта початкова, автотехнік Сумторгу. Арешт 10.06.1944, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 9.09.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2825*).

ЗАВГОРОДНІЙ Григорій Степанович, 1920 р.н., с.Русанівка Липоводолинського району, проживав у м.Суми. Арешт 20.04.1948. Київським обласним судом 24.04.1948 за ст.ст.54-10 ч. 2, 54-14 КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 18.08.1950 звинувачення за ст.54-14 зняте, визнаний винним за ст. 54-10 ч.2 та у спробі втекти з-під варти і засуджений на 10 років. Реабілітований 4.06.1993 Верховним Судом України. (*Арх. комісії Ковпаківського району з питань реабілітованих*).

ЗАГРЯЖСЬКИЙ Георгій Євгенович, 1893 р.н., с.Чуевка Тамбовської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта вища, викладач військової справи у середній школі. Арешт 7.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 9.01.1938 за ст.ст. 54-1 "б", 54-6, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.02.1938 у м.Харків. Реабілітований 31.01.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 737*).

ЗАЄЦЬ Олександр Миколайович, 1876 р.н., с.Бездрик Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, заступник завідуючого агробазою. Арешт 5.12.1929. Колегією ОДПУ 13.02.1930 за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір із заміною цього покарання висилкою на такий же строк у Північний край. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 704).

ЗАЄЦЬ Сергій Ілліч, 1900 р.н., с.Московський Бобрік Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта вища педагогічна, член ВКП(б), директор школи № 3. Арешт 18.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 13.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-194).

ЗАЙЦЕВ Василь Автономович, 1874 р.н., с.Нижня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, завідувач господарством радіовузла. Арешт 27.06.1941. Сумським обласним судом 10.09.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 13.07.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2339).

ЗАЙЦЕВ Олександр Трохимович, 1919 р.н., українець, освіта початкова. Червоноармієць 239 конвойного полку НКВС (м.Свердловськ, Росія). Арешт 14.09.1940. Військовим трибуналом військ НКВС Уральського округу 8.10.1940 за ст.58-8 КК РРФСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 12.09.1991 Головною військовою прокуратурою СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11807).

ЗАЙЦЕВА Віра Валеріанівна, 1891 р.н., росіянка, освіта неповна середня, домогосподарка. У серпні 1943 р. вибула до Німеччини. Арешт 10.01.1947. Військовим трибуналом гарнізону радянського сектора м.Берлін (Німеччина) 25.03.1947 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР засуджена на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом Північного ВО 4.08.1955 покарання пом'якшене до 8 років. Реабілітована 19.06.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13493).

ЗАКАБЛУК Іван Георгійович, 1902 р.н., с.Залізник Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, електрозварник машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 5.05.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 28.05.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 301).

ЗАКАБЛУКОВ (ЗАКАБЛУК) Михайло Павлович, 1911 р.н., українець, освіта початкова, бригадир цеху № 3 насосного заводу. Арешт 10.05.1952. Сумським обласним судом 18.06.1952 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.11.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12340).

ЗАКАБЛУКОВ Степан Федорович, 1900 р.н., українець, освіта середня, бухгалтер артілі "Утильвиробник". Арешт 20.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 20.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3429).

ЗАКОПАЙ Петро Дмитрович, 1897 р.н., с.Борисовка Курської області (Росія), проживав у м.Суми, українець, освіта незакінчена вища, механік Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 30.07.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Реабілітований 22.08.1988 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3119).

ЗАКОРДОНЕЦЬ Йосип Миколайович, 1891 р.н., с.Вербка Хмельницької області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, член ВКП(б), директор засолзаводу. Арешт 15.04.1938. Військовим трибуналом Харківського ВО 16.11.1938 за ст.ст.54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 11.03.1939 справу повернуто на дослідження. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.10.1939 висланий на 5 років у Казахстан. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 704).

ЗАКУТАЙЛО Антон Парфентійович, 1887 р.н., с.Степанівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, робітник артілі "Хімпром". Арешт 7.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 28.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 707).

ЗАПРЯГАЙЛО Марфа Матвіївна, 1891 р.н., с.Гриценкове Сумського району, проживала у м.Суми, домогосподарка. Арешт 7.02.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.03.1938 як член сім'ї засудженого за ст.58-1 "б" КК РРФСР до ВМП віддана на 2 роки під гласний нагляд за місцем проживання. Реабілітована 31.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 214).

ЗАРЖЕЦЬКИЙ Людвіг Еразмович, 1889 р.н., с.Водяники Київської області, проживав у м.Суми,

поляк, освіта початкова, майстер Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 3.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.09.1938 за ст.54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.10.1938 у м.Харків. Реабілітований 9.06.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 166).

ЗАРЕЦЬКИЙ Михайло Семенович, 1896 р.н., м.Білопілля, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, коваль машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 21.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.11.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533).

ЗАРІЧАНСЬКИЙ Олександр Васильович, 1894 р.н., с.Ананьїв Одеської області, проживав у м.Суми, українець, освіта вища технічна, інженер-конструктор машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 15.08.1938. Військовим трибуналом Харківського ВО 2.06.1939 за ст.ст.54-6, 54-9 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 25.09.1939 у м.Харків. Реабілітований 19.09.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13745).

ЗАСКОКА Омелян Власович, 1878 р.н., с.Велика Чернеччина Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, візник міського комунгоспу. Арешт 8.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.09.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 20).

ЗАХАРЧЕНКО Іван Олексійович, 1892 р.н., м.Клінци Брянської області (Росія), проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, член ВКП(б), робітник суконної фабрики. Арешт 7.10.1935, звинувачення за ст. 54-13 КК УРСР та у шахрайстві. Сумським МВ НКВС 14.12.1935 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3456).

ЗВОНКО Іван Іванович, 1893 р.н., м.Охтирка, проживав у м.Суми, українець, освіта середня музична. Капельмейстер 68 СП 23 СД. Арешт 24.08.1936. Військовим трибуналом 14 СК Харківського ВО 4.11.1936 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 17.06.1958 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6071).

ЗЄВІН Йосип Ілліч, 1903 р.н., м.Дубровно Вітебської області (Білорусь), проживав у м.Суми, єврей, освіта вища медична, член ВКП(б), головний лікар онкодиспансеру. Арешт 2.10.1950.

Сумським обласним судом 18.10.1952 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР та за зловживання службовим становищем засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом СРСР 25.06.1955 обвинувачення за ст.54-10 ч. 1 зняте. Реабілітований 29.09.1958 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2809).

ЗЕЛЕНЕЦЬКИЙ Хрисанф Олексійович, 1894 р.н., с.Гарбузівка Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, оцинковник машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 28.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 756).

ЗЕЛЕНСЬКА (КРЕГЕ) Ерна Іванівна, 1900 р.н., українка, освіта середня, фельдшер державної санітспекції. Арешт 17.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.05.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у спецтабір. Реабілітована 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.5, спр. 652).

ЗЕЛЕНСЬКА (КРЕГЕ) Тетяна Павлівна, 1923 р.н., українка, освіта середня, економіст обласного статуправління. Арешт 17.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.05.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у спецтабір. Реабілітована 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 652).

ЗЕЛІЛЬ Дмитро Олександрович, 1895 р.н., с.Марківка Білопільського району, проживав у м.Суми, росіянин, освіта середня, в'язальник суконної фабрики. Арешт 6.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 288).

ЗЕЛІЛЬ Марія Федорівна, 1879 р.н., м.Дніпропетровськ, проживала у м.Суми, українка, освіта неповна середня, бібліотекар міської бібліотеки. Арешт 14.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.04.1944 за ст. 54-1"а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у спецтабір. Реабілітована 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 636).

ЗЕЛІЦЕР Вікторія Вільгельмівна, 1877 р.н., м.Тульчин Вінницької області, проживала у м.Суми, полячка, освіта середня, домогосподарка. Арешт 16.11.1930, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Сумським МВ ДПУ 15.12.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1773).

ЗЕМЛИЦЬКИЙ Олександр Денисович, 1895 р.н., м.Володимир-Волинський Волинської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, завідуючий транспортним відділом центрального робкоопу. Арешт 18.10.1930, звинувачення за ст.ст.54-6, 54-11 КК УРСР. Особливим відділом ДПУ УРСР 17.12.1930 справа закрита. Працював відповідальним виконавцем Сумторгу. Арешт 1.08.1938, звинувачення за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 17.02.1939 справа закрита. Реабілітований 10.05.1989 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7523, П-3263*).

ЗЕНЬКОВИЧ Валер'ян Володимирович, 1885 р.н., м.Вітебськ (Білорусь), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, касир артілі "Тужтранс". Арешт 8.12.1937. Харківським обласним судом 10.03.1938 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 21.12.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1368*).

ЗЕНЬКОВИЧ Іван Йосипович, 1901 р.н., м.Кричев (Білорусь), проживав у м.Суми, білорус, освіта середня, завідуючий контрольным бюро механічного цеху № 3 машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 30.12.1937, звинувачення за ст.54-6 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 23.03.1939 справа закрита. Реабілітований 28.06.1989 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3357*).

ЗИМАК Микола Павлович, 1890 р.н., с.Рогізне Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, шофер-механік обласного фінвідділу. Арешт 11.11.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 29.01.1945 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 22.12.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12433*).

ЗИМАК Олександр Миколайович, 1923 р.н., українець, освіта початкова, відбував покарання з 14.07.1940 у Сумській в'язниці. Сумським обласним судом 30.11.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 29.12.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1842*).

ЗИМОКОС Андрій Остапович, 1887 р.н., українець, освіта початкова, оператор відділення Держбанку. Арешт 3.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.06.1938 у м.Харків. Реабілітований

15.02.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 903*).

ЗІКЕЛЬ-ЗІКЕ Євген Ернстович, 1893 р.н., м.Рига (Латвія), проживав у м.Суми, німець, освіта початкова, художник артілі "Червоної художник". Арешт 2.09.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15.08.1942 за ст.58-10 ч. 2 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 228*).

ЗІНЦОВ Григорій Якович, 1892 р.н., росіянин, освіта початкова, сторож Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 17.01.1938, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокуратурою Харківської області 8.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1606*).

ЗІНЧЕНКО Володимир Михайлович, 1912 р.н., с.Колпець Львівської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, слюсар-лекальний машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 8.08.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.10.1937 за ст.54-6 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 24.04.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 119*).

ЗІНЧЕНКО Іван Лаврович, 1899 р.н., с.Орлівка Чернігівської області, проживав у м.Суми, українець, освіта вища технічна, інженер міського комунгоспу. Арешт 25.10.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 1.02.1944 за ст.ст.54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 13.10.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13756*).

ЗОЛОТАРЬОВ Йосип Семенович, 1912 р.н., с.Гудове Глухівського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, робітник Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 1.07.1940. Сумським обласним судом 8.10.1940 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 16.04.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12502*).

ЗОЛЬДЕРД Карл Іванович, 1896 р.н., Словаччина, проживав у м.Суми, угорець, освіта середня, пенсіонер. Арешт 24.02.1947. Сумським обласним судом 12.04.1948 за ст.54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 9.02.1955 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3094*).

ЗОРІН-КРАВЧУК Андрій Миколайович, 1893 р.н., с.Капрани Одеської області, проживав

у м.Суми, українець, освіта середня, член ВКП(б), голова міської ради. Арешт 2.08.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 5.12.1937 за ст.ст.54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 6.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 12.10.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4336*).

ЗУБЦОВА Ольга Іванівна, 1900 р.н., м.Каунас (Литва), проживала у м.Суми, латишка, освіта середня, фельдшер поліклініки № 1. Арешт 21.04.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 6.06.1944 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 30.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13172*).

І

ІВАНЕНКО Олена Дмитрівна, 1924 р.н., проживала у м.Київ, українка, освіта неповна середня, медична сестра евакогоспіталю № 1423. Арешт 23.03.1944. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 21.04.1945 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 20.12.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 112*).

ІВАНОВ Василь Данилович, 1889 р.н., с.Нижня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, лісозаготівельник тарної бази. Арешт 2.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 910*).

ІВАНОВ Михайло Сидорович, 1898 р.н., с.Титов Ростовської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), голова міської ради ТСОАВІАХІМ. Арешт 19.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 23.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-201*).

ІВАНЦОВ Сергій Олександрович, 1894 р.н., м.Плавськ Тульської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта неповна середня, бухгалтер-касир пункту "Заготзерно". Арешт 4.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 4.09.1957 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 541*).

ІВЧЕНКО Маргарита Еміліанівна, 1894 р.н., с.Любахино Брянської області (Росія), проживала у м.Суми, німкеня, освіта вища педагогічна, вчителька німецької мови у школі. Арешт 16.11.1936. Військовим трибуналом Харківського ВО 14.08.1937 за ст.ст.54-6 ч. 1, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Особливою

нарадою при МДБ СРСР 10.02.1951 за приналежність до агентури німецької розвідки заслана на поселення у Красноярський край. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 18.03.1958 обвинувачення за ст.ст.54-6 ч. 1, 54-11 зняті, визнана винною за ст.54-12 і засуджена на 5 років ВТТ. Реабілітована 31.08.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8306*).

ІВЧЕНКО Микола Дмитрович, 1898 р.н., українець, освіта початкова, візник на гужовому транспорті. Арешт 2.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 27.11.1957 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 673*).

ІВЧЕНКО Олександр Олександрович, 1892 р.н., українець, освіта початкова, робітник Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 28.11.1952. Сумським обласним судом 30.01.1953 за ст.ст.54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом СРСР 23.12.1954 покарання пом'якшене до 6 років. Реабілітований 22.01.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11888*).

ІВЧЕНКО Олексій Павлович, 1886 р.н., українець, освіта початкова, бухгалтер учбового комбінату. Арешт 26.01.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 14.08.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 31.08.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8306*).

ІВЧЕНКО Павло Олександрович, 1927 р.н., українець, освіта неповна середня, робітник машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 18.12.1952. Сумським обласним судом 30.01.1953 за ст.ст.54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом СРСР 23.12.1954 покарання пом'якшене до 6 років. Реабілітований 27.01.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11888*).

ІВЧЕНКО Яків Олександрович, 1899 р.н., українець, освіта початкова, слюсар машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.10.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Управлінням НКВС по Сумській області 22.06.1939 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 483).

ІГНАТЕНКО Василь Тимофійович, 1897 р.н., українець, освіта початкова, заготівельник Сумторгу. Арешт 8.05.1938. Сумським обласним судом 16.07.1939 за ст.54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 29.10.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3317).

ІГНАТЕНКО Євген Андрійович, 1918 р.н., м.Дніпропетровськ, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, без визначених занять. Арешт 23.09.1943. Особливою нарадою при НКДБ СРСР 17.07.1944 за ст.54-1 "б" КК УРСР ув'язнений на 15 років у ВТТ. Реабілітований 31.07.1993 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 161).

ІГНАТЕНКО Сергій Якович, 1898 р.н., українець, освіта неповна середня, завідуючий секцією обліку машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 2.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 25.03.1933 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 558).

ІГОРСЬ-СУХОВЄСВ Гліб Миколайович, 1904 р.н., українець, освіта середня, адміністратор філармонії. Арешт 8.03.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 11.05.1945 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ із заборону повернення до м.Суми після відбуття покарання. Реабілітований 23.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13145).

ІЗРАЇЛЕВИЧ Самуїл Аронович, 1895 р.н., проживав у м.Харків, єврей, освіта вища юридична, юристконсульт обласної споживспілки. Арешт 31.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 13.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-7, 58-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 17.01.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 903).

ІЛЛЯШЕНКО Василь Володимирович, 1897 р.н., проживав у м.Москва (Росія), українець, освіта початкова. Червоноармієць 815 батальйону аеродромного обслуговування. Арешт

18.06.1942. Військовим трибуналом 15 району авіабазування 2.10.1942 за ст. ст. 58-1 "б", 58-10 ч. 2 КК РРФСР та за самовільне залишення поля бою засуджений до ВМП. Розстріляний 30.10.1942 у м.Москва. Реабілітований 20.03.2000 Військовим судом Центрального регіону України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-14007).

ІЛЛЯШЕНКО Віктор Прокопович, 1934 р.н., українець, освіта початкова, токар насосного заводу. Арешт 20.07.1951. Військовим трибуналом Київського ВО 21.11.1951 за ст.ст.54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 23.11.1955 обвинувачення за ст.ст. 54-8, 54-11 зняті, визнаний винним за ст. 54-10 ч. 1 і засуджений на 5 років. Реабілітований 5.07.1991 Прокуратурою СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12393).

ІЛЛЯШЕНКО Григорій Кирилович, 1900 р.н., українець, освіта початкова, помічник бухгалтера міської ради. Арешт 8.03.1931, звинувачення за ст. 54-13 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 25.03.1931 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 232).

ІЛЬЧЕНКО Павло Васильович (ШЕВЧЕНКО Анатолій Іванович), 1912 р.н., с.Шпилівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б). Командир кулеметної роти 39 СП 223 СД. Арешт 9.08.1941. Військовим трибуналом Харківського гарнізону 17.08.1941 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 30.11.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13903).

ІНГОР Борис Ісакович, 1901 р.н., м.Тростянець, проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, бухгалтер пункту "Союзутіль". Арешт 2.12.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 13.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 17.01.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 903).

ІНДИК Леонтій Вікторович, 1906 р.н., с.Селець Львівської області, проживав у м.Суми, єврей, освіта неповна середня, технік машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 23.06.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 24.09.1937 за ст.54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 24.04.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 124).

ІОФФЕ Йосип Шоломонович, 1886 р.н., с.Шабалинів Чернігівської області, проживав у м.Суми, єврей, бухгалтер індпошиву. Арешт 29.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-6, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 17.01.1958 Військовим трибуналом Харківського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 854).

ЩЕНКО Костянтин Григорович, 1901 р.н., смт Комишня Полтавської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, член ВКП(б), секретар міського комітету КП(б)У. Арешт 26.06.1938, звинувачення за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Харківській області 20.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1505).

К

КАБАНОВ Андріан Георгійович, 1883 р.н., с.Пушкарські Висилки Орловської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта середня, головний інженер міського житлоуправління. Арешт 3.07.1941. Сумським обласним судом 11.08.1941 як соціально небезпечна особа висланий на 3 роки у віддалені місцевості СРСР. Реабілітований 19.02.1998 прокуратурою області (ДА УСБУ в СО, спр. П-2372).

КАБАНОВ Федір Григорович, 1899 р.н., с.Костянтинівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова. Червоноармієць 144 запасного СП. Арешт 27.02.1944. Військовим трибуналом 6 запасної СБ 13.05.1944 за ст.ст.54-1 "б", 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.12.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13910).

КАЗАНДЖІЄВ Іван Семенович, 1900 р.н., проживав у м.Суми, болгарин, освіта вища медична, член ВКП(б). Лікар-ординатор Ленінградського військового госпіталю. Арешт 10.04.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 31.08.1937 за участь у троцькістській терористичній організації засуджений до ВМП. Розстріляний 31.08.1937. Реабілітований 22.10.1957 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, ф. П-4, оп. 1, спр. 1908).

КАЗАНДЖІЄВА Елла Антонівна, 1906 р.н., проживала у м.Суми, чешка, освіта середня, член ВКП(б). Стажистка Ленінградського медичного інституту. Арешт 13.09.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9.10.1937 за недонесення про троцькістську діяльність чоловіка ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 23.12.1955 Ленінградським міським судом. (ДАСО, ф. П-4, оп. 1, спр. 1908).

КАЗАЦЬКИЙ Хаїм Якович, 1875 р.н., єврей, освіта початкова, шапкар-кустар. Арешт 30.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за ст.ст.54-6, 54-7,

54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 28.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 21.02.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 885).

КАЗБАН Іван Павлович, 1911 р.н., українець, освіта початкова. Командир відділення Сормоської школи НКВС. Арешт 16.05.1935. Військовим трибуналом внутрішньої охорони Горьковського краю 5.07.1935 за ст.58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 4 роки і 6 місяців ВТТ. Реабілітований 23.11.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13605).

КАЗБАН Петро Григорович, 1883 р.н., с.Васюківщина Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, робітник комунтрансу. Арешт 8.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за антирадянську агітацію позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 148).

КАЗЕЙ Василь Іванович, 1889 р.н., с.Кукшевичі Мінської області (Білорусь), проживав у м.Суми, росіянин, освіта вища технічна, викладач хімії технікуму. Арешт 6.07.1941, звинувачення за ст.ст. 54-9, 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 12.07.1941 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3608).

КАЛИНИЧЕНКО Віктор Андрійович, 1926 р.н., с.Юнаківка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 26.11.1948. Сумським обласним судом 16.02.1949 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 4.10.1954 покарання пом'якшене до 5 років. Після звільнення за амністією - без визначених занять. Арешт 5.11.1956, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Сумським обласним судом 16.02.1957 направлений на примусове лікування у психоневрологічну лікарню, 2.12.1958 -

від лікування та з-під варті звільнений. Реабілітований, відповідно, 11.03.1992 і 28.12.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. спр. П-12026, П-3965*).

КАЛИНИЧЕНКО Петро Іванович, 1915 р.н., с.Павлівка Білопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта незакінчена вища, студент педагогічного інституту. Арешт 7.01.1937, звинувачення за ст.ст.54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Харківській області 15.09.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1605*).

КАЛИТЧУК Іван Михайлович, 1891 р.н., проживав у м.Суми, словак, освіта вища технічна, інженер машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 23.02.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 14.08.1937 за ст.ст. 54-6 ч. 1, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 18.03.1958 обвинувачення за ст.ст. 54-6 ч. 1, 54-11 зняті, визнаний винним за ст. 54-10 ч. 1 і засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 31.08.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8306*).

КАЛУГІНА Марія Андріївна, 1922 р.н., українка, освіта початкова, без визначених занять. У квітні 1942 р. примусово вивезена до Німеччини. Арешт 30.01.1946, звинувачення за ст. 58-1 "а" КК РРФСР. Військовою прокуратурою Групи радянських військ у Німеччині 9.04.1946 справа закрита, направлена у табір репатріантів. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5172*).

КАЛУШИНЕР Овсій Мойсейович, 1880 р.н., м.Варшава (Польща), проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, змінний майстер суконної фабрики. Арешт 25.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 19.01.1938 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.02.1938 у м.Суми. Реабілітований 30.09.1953 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, он. 1, спр. 990*).

КАЛЬЦЕВИЧ Роман Іванович, 1883 р.н., м.Любча Гродненської області (Білорусь), проживав у м.Суми, білорус, освіта початкова, завідуючий господарством школи № 4. Арешт 24.02.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 14.04.1945 за ст.ст. 54-1 "а", 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 29.06.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13865*).

КАЛЬСТЕР Ганна Микитівна, 1914 р.н., с.Грушеваха Харківської області, проживала у м.Суми, українка, освіта початкова, домогос-

подарка. Арешт 17.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 6.05.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 3 роки у спецтабір. Реабілітована 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, он. 5, спр. 618*).

КАНДИБА Григорій Микитович, 1904 р.н., проживав у м.Київ, українець, освіта середня, член ВКП(б), директор РАТАУ. Арешт 15.11.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.07.1944 за ст.58-1"а" КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, он. 6, спр. 336*).

КАНДИБА Степан Павлович, 1886 р.н., с.Кіндратівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, візник Сумторгу. Арешт 8.02.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 24.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-144*).

КАНДИБА Федір Олександрович, 1894 р.н., с.Гуринівка Білопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова. Заступник директора торговельної контори у м.Ізюм Харківської області. Арешт 23.10.1937, звинувачення за ст.ст.54-8, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Харківській області 25.11.1937 справа закрита. Працював заступником директора торговельної бази Сумторгу. Арешт 18.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 24.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.спр. П-1366, П-249*).

КАНЩЕВ Іван Васильович, 1895 р.н., м.Борисоглебськ Воронежської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта неповна середня, військовий керівник педагогічного інституту. Арешт 15.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, он.1, спр. 533*).

КАШПЕРЕР Марія Володимирівна, 1911 р.н., м.Рига (Латвія), проживала у м.Суми, єврейка, освіта неповна середня, секретар обласної філармонії. Арешт 23.06.1941. З наближенням фронту евакуйована на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 6.05.1942 за шпигунські зв'язки ув'язнена на 5 років у ВТТ. Реабілітована 30.12.1998 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, он. 7, спр. 239*).

КАПУСТІН Степан Миколайович, 1899 р.н., с.Нижня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, член ВКП(б), майстер електроцеху заводу "Сільеле-

ктро". Арешт 8.04.1939, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Обласним судом 25.12.1939 виправданий. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-679)*.

КАПУСТЯНСЬКИЙ Олександр Петрович, 1894 р.н., м.Вовчанськ Харківської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, без визначених занять. Арешт 9.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 25.03.1931 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір, 19.04.1933 - висланий на 3 роки у Північний край. Помер 5.10.1933 у місці ув'язнення. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 900)*.

КАРДАШ Євдоким Дорوفійович, 1909 р.н., с.Глушківка Харківської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, міліціонер відділення охорони обласного комітету КП(б)У. Арешт 5.08.1948. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 19.10.1948 за ст.54-1 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.12.1965 Верховним Судом УРСР. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-8391)*.

КАРНАУШЕНКО Василь Іванович, 1906 р.н., с.Басівка Сумського району, проживав у м.Харків, українець, освіта початкова, бригадир каменярів на спорудженні аеропорту. Арешт 21.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.05.1966 Харківським обласним судом. Житель м.Суми. *(ДА Харківської області, ф. Р-6452, оп. 4, спр. 2027)*.

КАРПЕНКО Григорій Іванович, 1879 р.н., с.Нижня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, сторож 18 будівельної ділянки. Арешт 30.10.1940. Сумським обласним судом 12.04.1941 за ст.ст.54-10, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Помер 26.10.1941 у місці ув'язнення. Реабілітований 30.04.1993 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12505)*.

КАРПЕНКО Сергій Іванович, 1897 р.н., українець, освіта неповна середня, бухгалтер міської ради профспілок. Арешт 4.02.1933, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 21.03.1933 справа закрита. Працював бухгалтером міської ради. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1571. ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533)*.

КАРПЕНКО Степан Данилович, 1888 р.н., с.Криничне Тростянецького району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, експедитор Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 4.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 514)*.

КАСЕНЮК Іван Михайлович, 1908 р.н., с.Радеж Брестської області (Білорусь), українець, освіта початкова. Червоноармієць, перебував після поранення на лікуванні у Сумському евакогоспіталі № 6039. Арешт 29.04.1947. Сумським обласним судом 6.08.1947 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 15.05.1992 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12163)*.

КАСЯНЕНКО Семен Антонович, 1916 р.н., с.Верхня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, токар машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 27.03.1938. Військовим трибуналом Харківського ВО 16.11.1938 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Військовою прокуратурою Харківського ВО 13.08.1939 справа направлена на новий розгляд. Особливим відділом НКВС Харківського ВО 13.12.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-11621)*.

КАСЯНОВ Леонтій Степанович, 1902 р.н., с.Писарівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, бухгалтер 8 дистанції служби колії залізниці. Арешт 11.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.07.1957 обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 528)*.

КАТЬКАЛОВ Федір Федорович, 1885 р.н., с.Могриця Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, завідувачий базою районної споживспілки. Арешт 21.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 21.11.1956 обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 376)*.

КВІТЧАСТИЙ Іван Панасович, 1895 р.н., м.Охтирка, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, інструктор ППХО міської ради. Арешт 25.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.06.1938.

Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533).

КЕЛЬМАР Олександра Петрівна, 1921 р.н., українка, освіта незакінчена вища, домогосподарка. Арешт 16.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 6.05.1944 за ст.54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у спецтабір. Реабілітована 23.03.1966 обласним судом, (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 378).

КЕЛЬМАР Яків Якович, 1910 р.н., с.Кана Саратовської області (Росія), проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, робітник будівельно-монтажної контори. Арешт 14.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.04.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнений на 5 років у спецтабір. Реабілітований 23.03.1966 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 377).

КИЗИВАЛЬТЕР Степан Павлович, 1899 р.н., українець, освіта початкова, електрик заводу "Сільелектро". Арешт 21.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 20.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1457).

КИРИЛЕНКО Андрій Михайлович, 1903 р.н., с.Черкаські Тишки Харківської області, проживав у м.Суми, українець, освіта вища, член ВКП(б), директор біофабрики. Арешт 6.11.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 30.12.1937 за ст.ст.54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 31.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 17.11.1956 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3932).

КИСЛИЙ Олександр Семенович, 1875 р.н., с.Павленкове Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, сторож культурно-художньої промартілі. Арешт 13.12.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 5.07.1944 за ст.54-1"а" КК УРСР засуджений на 15 років каторжних робіт. Помер 14.08.1947 у місці ув'язнення. Реабілітований 4.09.1956 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3271).

КІЗЧЕНКО Митрофан Омелянович, 1902 р.н., українець, освіта початкова, котельник машинобудівного технікуму. Арешт 27.08.1937. Харківським обласним судом 22.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 27.03.1964 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1639).

КІНАШЕВСЬКИЙ Володимир Володимирович, 1920 р.н., українець, освіта середня, начальник оргвідділу обласної ради спорттовариства "Спартак". Арешт 23.04.1945. Військовим трибу-

налом військ НКВС Сумської області 25.10.1945 за ст.54-1 "б" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 17.02.1992 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11953).

КІНДРАТЕНКО Антоніна Гаврилівна, 1922 р.н., українка, освіта середня, без визначених занять. Арешт 6.11.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 25.02.1944 за ст.54-1 "а" КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 27.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12071).

КІНДРАТЕНКО Гаврило Сидорович, 1891 р.н., с.Череватівка Білопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, завгосп радіовузла. Арешт 16.02.1944. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 22.03.1944 за ст.54-3 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 20.04.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12134).

КЛЕЙНЕНБЕРГ (ЯНОВСЬКА) Агля (Ганна) Павлівна, 1904 р.н., м.Харків, проживала у м.Суми, німкеня, освіта середня, інспектор обласного фінвідділу. Арешт 17.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 6.05.1944 за ст.54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 8 років у спецтабір. Реабілітована 23.02.1966 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 376).

КЛЕЙНЕНБЕРГ Софія Карлівна, 1882 р.н., с.Визирівка Сумського району, проживала у м.Суми, німкеня, освіта початкова, пенсіонерка. Арешт 14.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.04.1944 за ст.54-1"а" КК УРСР вислана на 5 років у Красноярський край. Реабілітована 10.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 265).

КЛЕШИНСЬКА Целіна Петрівна, 1897 р.н., с.Овсяники Хмельницької області, проживала у м.Суми, полячка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 17.01.1930, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським окружним відділенням ДПУ 15.12.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1746).

КЛЕЩЕНКО Микола Романович, 1888 р.н., м.Київ, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, голова міської ради. Арешт 28.05.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 2.10.1937 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 3.10.1937 у м.Харків. Реабілітований 15.12.1956 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4179).

КЛЕЩЕНКО Хана Менделівна, 1891 р.н., м.Бердичів Житомирської області, проживала у

м.Суми, єврейка, освіта середня, домогосподарка. Арешт 28.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.02.1938 як член сім'ї засудженого за ст.58-1 "б" КК РРФСР до ВМП ув'язнена на 5 років у ВТТ. Реабілітована 7.12.1956 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 539).

КЛОЧКО Катерина Онисимівна, 1880 р.н., м.Коломна Московської області (Росія), проживала у м.Суми, росіянка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 2.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 8.07.1941 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 26.07.1941 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітована 19.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12190).

КЛОЧКО Катерина Федорівна, 1923 р.н., українка, освіта неповна середня, буфетниця цегельного заводу. Арешт 25.09.1943, звинувачення за ст.54-1 "а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 28.12.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3091).

КЛОЧКО Павло Іванович, 1917 р.н., українець, освіта неповна середня. Електрик міноносця "Резвий". Арешт 11.05.1943. Військовим трибуналом головної бази Тихоокеанського флоту 10.06.1943 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Верховним Судом СРСР 7.07.1945 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6139).

КЛОЧКО Петро Терентійович, 1884 р.н., українець, освіта початкова, бухгалтер підсобного господарства артилерійського училища. Арешт 21.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою Сумської області 22.07.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-258).

КЛОЧКО Степан Якович, 1902 р.н., проживав у м.Бугуруслан Оренбурзької області (Росія), українець, освіта вища технічна, член ВКП(б), інженер-механік 66 Центральної автобронетанкової бази. Арешт 18.02.1942, звинувачення за ст.58-10 ч. 2 КК РРФСР. Особливим відділом НКВС Південно-Уральського ВО 9.06.1942 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5737).

КНИШ Ганна Степанівна, 1896 р.н., українка, неписьменна, кухарка їдальні районного виконкому. Арешт 24.01.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15.04.1944 як член сім'ї засудженого за ст. 58-1 "б" КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Кустанайську область разом з дітьми: КНИШ Вірою Олександрівною, 1926 р.н.; КНИШ Лідією Олександрівною, 1931 р.н.; КНИШ Миколою Олександровичем, 1935 р.н.; КНИШ Олександром

Олександровичем, 1929 р.н. Реабілітовані прокуратурою області: 12.10.1992 - Книш Г.С., Книш В.О.; 13.02.1995 - Книш Л.О., Книш М.О., Книш О.О. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13411).

КНИШ Микола Федорович, 1922 р.н., українець, освіта середня, учень 10 класу середньої школи № 1. Арешт 13.11.1938. Харківським обласним судом 21.02.1939 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Верховним Судом УРСР 4.12.1939 обвинувачення за ст. 54-11 зняте, визнаний винним за ст. 54-10 ч. 1 і засуджений на 2 роки. Реабілітований 28.12.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2016).

КНИШ Олександр Митрофанович, 1896 р.н., українець, освіта початкова. Червоноармієць 1 окремого стрілецького батальйону. Арешт 17.11.1942. Військовим трибуналом 36 Курської СБ 9.12.1942 за ст. 58-1 "б" КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 26.12.1942. Реабілітований 27.10.1995 Головною Військовою прокуратурою Російської Федерації. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13411).

КОБЗАР Григорій Павлович, 1891 р.н., с.Піщане, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 13.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст.ст. 54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.09.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 601).

КОБИЛЕЦЬКИЙ Павло Григорович, 1893 р.н., с.Піщане, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу. Арешт 9.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст.ст.54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 1.09.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 601).

КОБРИНА Пелагея Петрівна, 1909 р.н., с.Луциківка Білопільського району, проживала у м.Суми, українка, освіта початкова, прибиральниця у містечку артилерійського училища. Арешт 12.08.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 15.08.1941 за розповсюдження наклепницьких чуток засуджена на 3 роки ВТТ. Реабілітована 5.06.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2550).

КОВАЛЕНКО Артем Кирилович, 1908 р.н., с.Юхни Київської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, агроном підсобного господарства машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 29.07.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 27.11.1944

за ст.54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. № 5385*).

КОВАЛЕНКО Віра Йосипівна, 1922 р.н., українка, освіта неповна середня, рахівник контори землеупорядкування обласного земвідділу. Арешт 11.10.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 14.11.1945 за ст.54-3 КК УРСР засуджена на 6 років ВТТ. Верховним Судом СРСР 9.08.1947 покарання пом'якшене до 3 років. Реабілітована 23.04.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13710*).

КОВАЛЕНКО Олександра Федорівна, 1900 р.н., м.Путівль, проживала у м.Суми, українка, освіта початкова, швачка-надомниця. Арешт 12.06.1946. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 27.08.1946 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 7 років. Реабілітована 15.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12161*).

КОВАЛЕНКО Панас Іванович, 1902 р.н., с.Терешківка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, начальник дегазаційного взводу міської організації ТСОАВІАХІМ. Арешт 26.10.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 7.01.1938 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 8.01.1938 у м.Харків. Реабілітований 31.08.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13983*).

КОВАЛЕНКО-МАРЦЕНЮК Петро Олександрович, 1898 р.н., м.Славути Хмельницької області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, завідуючий крамницею Сумторгу. Арешт 14.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 22.10.1937 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 21.11.1937 у м.Харків. Реабілітований 29.11.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 206*).

КОВАЛЕНКО Федот Іванович, 1896 р.н., українець, освіта початкова, опалювач машинобудівного технікуму. Арешт 3.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 6.03.1957 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 415*).

КОВАЛЬ Іван Михайлович, 1916 р.н., с.Великі Будища Полтавської області, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, виконроб залізничної станції. Арешт 2.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області

10.09.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 7, спр. 14*).

КОВАЛЬ Михайло Якович, 1888 р.н., с.Великі Будища Полтавської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, сторож Сумторгу. Арешт 29.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.09.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 688*).

КОВАЛЬОВ Василь Федорович, 1898 р.н., смт Глушково Курської області (Росія), проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, бухгалтер відділу харчування Сумторгу. Арешт 22.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 23.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-104*).

КОВАЛЬОВ Григорій Микитович, 1907 р.н., с.Зимниця Могильовської області (Білорусь), проживав у м.Суми, білорус, освіта середня, викладач медичної школи. Арешт 16.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 8.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3369*).

КОВАЛЬОВ Павло Іванович, 1887 р.н., с.Гороховатка Харківської області, проживав у м.Суми, українець, освіта вища, ветінспектор при міській раді. Арешт 26.12.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 22.03.1931 за ст.ст.54-7, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 14.07.1969 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 449*).

КОВАЛЬЧУК Антон Романович, 1897 р.н., с.Розношенці Тернопільської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, робітник машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 20.06.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 17.11.1937 за ст.54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.11.1937 у м.Суми. Реабілітований 29.08.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 866*).

КОВАЛЬЧУК Наталія Семенівна, 1915 р.н. Арешт 13.09.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 18.11.1943 засуджена до позбавлення волі на 10 років. Реабілітована 11.10.1993. (Арх. комісії Ковпаківського району з питань реабілітованих).

КОГУЛЬКО Олексій Єгорович, 1904 р.н., с.Підліснівка Сумського району, проживав у

м.Суми, українець, освіта початкова, робітник тресту "Шляхбуд". Арешт 15.04.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 5.07.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 240).

КОЖУХОВ Олексій Григорович, 1918 р.н., с.Юрти Курської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта неповна середня, токарь машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 30.04.1938. Харківським обласним судом 15.07.1938 за ст.54-12 КК УРСР засуджений на 6 місяців ВТГ. Реабілітований 15.06.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11471).

КОЗАЦЬКИЙ Василь Опанасович, 1900 р.н., українець, освіта початкова, технолог машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 15.05.1944. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 25.07.1944 за ст.54-1"а" КК УРСР засуджений на 8 років ВТГ. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13153).

КОЗАЦЬКИЙ Михайло Пилипович, 1896 р.н., українець, освіта середня, член ВКП(б), директор міського драмтеатру. Арешт 11.10.1943, звинувачення за ст.ст.54-1"б", 54-10 ч. 2 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 16.05.1944 справа закрита, направлений у спецтабір для фільтрації. Відділом контррозвідки "Смерш" спецтабору 23.12.1944 направлений у військкомат м.Донецьк. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8800).

КОЗАЦЬКИЙ Олександр Онисимович, 1889 р.н., українець, освіта початкова, рахівник артілі інвалідів. Арешт 16.10.1930, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 17.03.1931 справа закрита. Працював рахівником спиртзаводу. Арешт 31.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.08.1937 за ст.54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.08.1937 у м.Суми. Реабілітований 28.08.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 6, спр. 581; оп. 1, спр. 794).

КОЗЛОВ Василь Іванович, 1893 р.н., м.Селістра (Румунія), проживав у м.Суми, румун, освіта початкова, слюсар артілі "Пролетарій" промістечка. Арешт 10.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.12.1937 за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТГ. Реабілітований 27.02.1998 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 354).

КОЗЛОВ Григорій Федорович, 1903 р.н., с.Долматово Брянської області (Росія), проживав

у м.Суми, росіянин, освіта початкова, робітник машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 8.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТГ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 663).

КОЗЛОВСЬКИЙ Гліб Іванович, 1917 р.н., білорус, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 4.05.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.09.1938 за ст.54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.10.1938 у м.Харків. Реабілітований 24.04.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 143).

КОЛБУН Павло Йосипович, 1896 р.н., с.Городища Мінської області (Білорусь), проживав у м.Суми, білорус, освіта середня, завідуючий плановим відділом обласної робкоопспілки. Арешт 7.10.1939. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9.09.1940 за шпигунство на користь Польщі ув'язнений на 8 років у ВТГ. Реабілітований 24.10.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 31).

КОЛДОВСЬКИЙ Іван Тихонович, 1907 р.н., українець, освіта незакінчена вища, завідуючий підвідділом благоустрою міського комунгоспу. Арешт 8.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 28.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3421).

КОЛДОВСЬКИЙ Олександр Тимофійович, 1906 р.н., проживав у с.Гуєво Курської області (Росія), українець, освіта початкова, котельник-мідник Рождественського спиртзаводу. Арешт 9.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 19.01.1938 як до шпигуна-диверсанта застосована ВМП. Розстріляний 25.03.1938 у м.Суми. Реабілітований 6.09.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 616).

КОЛДОВСЬКИЙ Степан Тихонович, 1911 р.н., українець, освіта початкова, маляр обласного будтресту. Арешт 11.11.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 8.02.1944 справа закрита, направлений у спецтабір для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4099).

КОЛЕРТ Роман Едуардович, с.Черемошне Житомирської області. Кемеровським обласним судом 18.07.1943 за ст.ст.58-2, 58-14 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 25.09.1956 Верховним Судом РРФСР.

Житель м.Суми. (Арх. комісії Зарічного району з питань реабілітованих).

КОЛІСНИЧЕНКО Ксенофонт Дмитрович, 1887 р.н., с.Лікарське Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, шорник МТС. Арешт 1.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 1.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 745).

КОЛОМІЄЦЬ Григорій Федорович, 1906 р.н., с.Нижня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, кочегар банно-прального комбінату. Арешт 13.01.1944, звинувачення за ст.54-1 "а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 10.10.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2893).

КОЛОМІЄЦЬ Іван Автономович, 1914 р.н., українець, освіта початкова, візник обласного автотресту. Арешт 2.11.1940. Сумським обласним судом 26.12.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 10.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1841).

КОЛОС Пантелеймон Георгійович, 1896 р.н., с.Бубнівка Вінницької області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, заступник бухгалтера промартілі "Червоний молот". Арешт 4.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 4.09.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 541).

КОЛОСОВСЬКА Тамара Йосипівна, 1912 р.н., м.Льгов Курської області (Росія), проживала у м.Суми, росіянка, освіта вища педагогічна, секретарка машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.06.1946 як член сім'ї засудженого за ст.58-1 "б" КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область разом з сином Колосовським Олександром Віталійовичем, 1932 р.н. Реабілітовані 13.07.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8406).

КОНДРАТЕНКО Антоніна Гаврилівна, 1922 р.н., українка, освіта середня, без визначених занять. Арешт 6.11.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 25.02.1944 за ст.54-1 "а" КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 27.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12071).

КОНОВАЛЕНКО Віктор Олександрович, 1909 р.н., м.Санкт-Петербург (Росія), проживав у с.Миропілля Краснопільського району, освіта вища педагогічна, завуч середньої школи. Арешт 30.01.1937. Харківським обласним судом 8.06.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 5.06.1964 Верховним Судом УРСР. Житель м.Суми. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8245).

КОНОВАЛОВ Степан Федорович, 1890 р.н., українець, освіта початкова, бухгалтер головного буфету залізничної станції Суми. Арешт 31.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Управлінням НКВС по Сумській області 5.04.1940 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 333).

КОНОВАЛОВ Федір Федорович, 1895 р.н., росіянин, освіта середня, робітник комбінату глухонімих. Арешт 3.05.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.07.1938 у м.Харків. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 534).

КОНЮШЕНКО Максим Федотович, 1880 р.н., українець, освіта початкова, машиніст лісопилного заводу. Арешт 24.06.1941, звинувачення за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР. Сумським обласним судом 18.08.1941 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2367).

КОНЬОК Олексій Іванович, 1927 р.н., с.Ободи Білопільського району, українець, освіта неповна середня, колгоспник. Арешт 14.09.1947. Сумським обласним судом 10.12.1947 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 10.07.1991 прокуратурою області. Житель м.Суми. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2673).

КОПИЛОВ Микола Васильович, 1925 р.н., українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 261 артилерійського полку 22 артилерійської бригади. Арешт 25.02.1945. Військовим трибуналом 3 гвардійської артилерійської дивізії 16.04.1945 за ст.ст. 58-1 "а", 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 10.04.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13322).

КОПЛИК Микола Іванович, 1930 р.н., смт Жовтневе Білопільського району, проживав у м.Суми, робітник заводу електронних мікроскопів. Сумським обласним судом 24.07.1968 за порушення законів про відокремлення церкви від

держави засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований у 1991 р. прокуратурою області. (Арх. комісії Ковпаківського району з питань реабілітованих).

КОРЖОВ Сергій Іванович, 1913 р.н., смт Хотинь Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, слюсар-лекальний машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 3.01.1933, звинувачення за ст.54-11 КК УРСР. Білопільським РВ ДПУ 13.06.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1389*).

КОРНЄВ Леонід Костянтинович, 1897 р.н., народився і проживав у с.Піщане, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 24.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, *спр. 20**).

КОРНІЄНКО Іван Васильович, 1903 р.н., українець, освіта початкова, телеграфіст залізничної станції Баси. Арешт 6.05.1938. Харківським обласним судом 15.07.1938 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 15.06.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11471*).

КОРНІЄНКО Олександр Максимович, 1896 р.н., с.Ворожба Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 4.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, *спр. 99**).

КОРНІЄНКО Уляна Іванівна, 1903 р.н., с.Ворожба Лебединського району, проживала у м.Суми, українка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.01.1941. Сумським обласним судом 12.04.1941 за ст. ст.54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджена до ВМП з пом'якшенням покарання до 10 років позбавлення волі. Реабілітована 4.04.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12505*).

КОРОТЕНКО Марія Федорівна, 1923 р.н., українка, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 28.12.1946. Сумським обласним судом 3.03.1947 за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 16.11.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12358*).

КОРОТЕНКО Тимофій Павлович, 1899 р.н., українець, освіта початкова, шофер мельзаводу № 13. Арешт 26.06.1941, звинувачення за ст.54-13 КК УРСР. Помер 24.09.1941. Реабілітований

19.02.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3195*).

КОРОТИЧ Іван Павлович, 1949 р.н., с.Московський Бобрік Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, електромонтер заводу "Сумзаліобетон". Арешт 22.10.1986. Народним судом Ковпаківського району 14.01.1987 за порушення законів про відокремлення церкви від держави засуджений до позбавлення волі на 3 роки з відстрочкою виконання вироку на 2 роки. Реабілітований 15.01.1991 прокуратурою області. (Арх. комісії Зарічного району з питань реабілітованих).

КОРЧИНСЬКИЙ Йосип Вікентійович, 1894 р.н., м.Мінськ (Білорусь), проживав у м.Суми, білорус, освіта початкова, шофер транспортного цеху машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 13.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 15.12.1937 за ст.54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 2.12.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 29**).

КОСАЧ Матвій Дмитрович, 1906 р.н., с.Головине Житомирської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня. Червоноармієць 197 запасного СП. Арешт 20.09.1944. Військовим трибуналом 28 армії 2.10.1944 за контрреволюційну пропаганду засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 20.05.1991 військовою прокуратурою Білоруського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11683*).

КОСМІНСЬКИЙ Болеслав Тимофійович, 1893 р.н., с.Удівка Чернігівської області, проживав у м.Суми, поляк, освіта середня, член ВКП(б), викладач тактики артилерійського училища. Арешт 20.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 23.11.1937 за ст.ст.54-6, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 29.11.1937 у м.Харків. Реабілітований 22.12.1956 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, *спр. 447**).

КОСТЕНКО Прокопій Васильович, 1888 р.н., с.Степанівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, сторож Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 2.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 13.11.1978 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, *спр. 501**).

КОСТІН Іван Пантелійович, 1899 р.н., с.Булахи Харківської області, проживав у

м.Суми, українець, освіта неповна середня, електромеханік залізничної станції. Арешт 10.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 9.10.1954 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 633).

КОТЕЛЕВСЬКИЙ Василь Петрович, 1894 р.н., с.Зване Курської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта середня, рахівник продбази Сумторгу. Арешт 21.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 9.09.1958 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 894).

КОХНЮК (КОНЮХОВ) Феодосій Мironович, 1906 р.н., м.Кишинів (Молдова), проживав у м.Суми, технік-конструктор машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 27.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 20.04.1938 за ст.ст.54-6, 54-9 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 29.05.1938. Реабілітований 9.06.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (Арх. комісії Зарічного району з питань реабілітованих).

КОЧМАЛА Порфирій Кирилович, 1890 р.н., с.Верхня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, кравець артілі "Сумиодяг". Арешт 4.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1938 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 1000).

КРАВЦОВ Євген Олександрович, 1892 р.н., українець, освіта вища. Головний бухгалтер військторгу у м.Ташкент (Узбекистан). Арешт 9.05.1944. Військовим трибуналом 17 повітряної армії 13.07.1944 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ, 18.08.1944 - виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5871).

КРАВЦОВ Яків Антонович, 1884 р.н., с.Рясне Краснопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, бригадир тваринницького господарства зоотехнікуму. Арешт 18.11.1937, звинувачення за ст.54-9 КК УРСР. Сумським МВ НКВС 15.12.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-359).

КРАВЧЕНКО Віктор Іванович, 1913 р.н., українець, освіта середня, студент 4 курсу машинобудівного технікуму. Арешт 26.04.1937. Харківським обласним судом 21.06.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР та за розпалювання національної ворож-

нечі засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 26.04.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12124).

КРАВЧЕНКО Ганна Павлівна, 1908 р.н., смт Терни Недригайлівського району, проживала у м.Суми, українка, освіта початкова, санпропускниця військового госпітально № 6038. Арешт 26.02.1945. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9.06.1945 як член сім'ї засудженого за ст.58-1 "б" КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область. Реабілітована 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 227).

КРАМАРЕНКО Олег Михайлович, 1902 р.н., проживав у м.Київ, слюсар трикотажної фабрики. Арешт у 1932 р. Розстріляний у 1933 р. Реабілітований у 1989 р. (М.Роженко. Сосни Биківні свідчать... К., 2001).

КРАМАРЕНКО Юхим Іонович, 1893 р.н., с.Будилка Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, продавець магазину. Арешт 4.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533).

КРАСИКОВ Олексій Парфентійович, 1884 р.н., с.Студенець Могильовської області (Білорусь), проживав у м.Суми, росіянин, освіта вища педагогічна, вчитель середньої школи № 6. Арешт 1.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.08.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.08.1937 у м.Суми. Реабілітований 23.07.1958 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 969).

КРАСКО Григорій Веніамінович, 1912 р.н., м.Даугавпілс (Латвія), проживав у м.Суми, єврей, освіта середня, начальник адміністративно-господарчого відділу суконної фабрики. Арешт 6.09.1936. Харківським обласним судом 27.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 17.10.1958 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4803).

КРАСОВСЬКИЙ Дмитро Павлович (КОРОСТЕНКО Філат Мусійович), 1887 р.н., м.Васильків Київської області, проживав у м.Суми, поляк, освіта вища технічна, інженер-механік машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 17.11.1930. Колегією ОДПУ 14.02.1932 за ст.58-6 КК РРФСР ув'язнений на 5 років у концтабір, 4.06.1934 - застосована висилка на 3 роки у Західний Сибір після відбуття покарання.

Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 23.12.1937 застосована ВМП. Реабілітований 30.12.1958 Військовим трибуналом Прикарпатського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 56).

КРАТКОВСЬКИЙ Федір Васильович, 1889 р.н., українець, освіта початкова, секретар міського фінвідділу. Арешт 22.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 19.06.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 495).

КРАУЗЕ Євгенія Гербертівна, 1924 р.н., м.Кам'янець-Подільський Хмельницької області, проживала у м.Суми, німкеня, освіта середня, без визначених занять. Арешт 7.10.1946. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.01.1947 за ст.54-1“а” КК УРСР ув'язнена на 5 років у спецтабір. Реабілітована 7.10.1964 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 300).

КРАУЗЕ Єлизавета Еммануїлівна, 1908 р.н., м.Рига (Латвія), німкеня, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 7.10.1946. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.01.1947 за ст.54-1“а” КК УРСР ув'язнена на 5 років у спецтабір. Реабілітована 7.10.1964 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 300).

КРЕГЕ Альбертина Михайлівна, 1865 р.н., Польща, проживала у м.Суми, німкеня, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 14.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.04.1944 за ст.54-1 “а” КК УРСР вислана на 5 років у Красноярський край. Реабілітована 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 841).

КРИВОВ'ЯЗ Олександр Аркадійович, 1903 р.н., с.Томашпіль Вінницької області, проживав у м.Харків, єврей, освіта середня. В 1931 р. - секретар Сумського окружного комітету Червоного Хреста. Арешт 2.04.1931, звинувачення за ст.54-11 КК УРСР. Сумським оперсектором ДПУ 8.04.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3690).

КРИВОМАЗ Василь Микитович, 1882 р.н., м.Тростянець, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, головний бухгалтер бурякоспілки. Арешт 8.12.1929. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.03.1930 за ст.54-6 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 26.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 859).

КРИВОМАЗ Марія Павлівна, 1883 р.н., українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт

8.12.1929. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.03.1930 за ст. 54-6 КК УРСР вислана на 3 роки у Північний край. Реабілітована 26.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 859).

КРИВОМАЗ Митрофан Федорович, 1885 р.н., українець, освіта початкова, токар машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 21.10.1930, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Сумським МВ ДПУ 18.12.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1541).

КРИВОМАЗОВ Петро Михайлович, 1897 р.н., українець, освіта середня духовна, священик Спасо-Преображенського собору. Арешт 4.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст.54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.12.1937 у м.Суми. Реабілітований 17.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 720).

КРИКУН Іван Якович, 1925 р.н., с.Нижня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, шофер міжрайонної контори “Укрутильсировина”. Арешт 21.01.1952. Сумським обласним судом 11.03.1952 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ, 2.10.1954 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 20.11.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12341).

КРИШТАНОВИЧ Олена Петрівна, 1910 р.н., українка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 22.04.1944, звинувачення за ст.54-3 КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 7.09.1944 виправдана. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3702).

КРОХМАЛЬ Іван Павлович, 1910 р.н., с.Верхосулка Білопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, слюсар шляхового будуправління № 11. Арешт 20.01.1964. Сумським обласним судом 7.03.1964 за поширювання наклепницьких вигадок, що порочать радянський державний і суспільний лад засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 29.11.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13613).

КУДИМ Людмила Михайлівна, 1925 р.н.. Сумським обласним судом 11.06.1946 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 14.03.1966 Верховним Судом УРСР. (Арх. комісії Зарічного району з питань реабілітованих).

КУДРЯВЦЕВ Лука Іванович, 1878 р.н., українець, освіта початкова, робітник модельного цеху машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 18.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК

УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 24.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3209*).

КУЗНЕЦОВ Володимир Олексійович, 1887 р.н., м.Таллінн (Естонія), проживав у м.Суми, естонець, освіта початкова, член ВКП(б), поставачальник заводу “Сільелектро”. Арешт 20.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 17.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-244*).

КУЗНЕЦОВ Михайло Васильович, 1910 р.н., с.Ревеха Орловської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, слюсар заводу “Сільмаш”. Арешт 11.04.1932, звинувачення за ст.54-7 КК УРСР. Сумським МВ ДПУ 17.08.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1694*).

КУЗЬМЕНКО Григорій Володимирович, 1888 р.н., с.Олексіївка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, член ВКП(б), директор зоотехнікуму. Арешт 20.09.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 7.12.1937 за ст.ст.54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 8.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 15.12.1956 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3982*).

КУКОЛЬ-ЯСНОПОЛЬСЬКИЙ Володимир Костянтинович, 1876 р.н., українець, освіта середня, бухгалтер спиртогорілчаного заводу. Арешт 3.03.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Сумським МВ НКВС 9.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3306*).

КУЛАГІН Сергій Михайлович, 1920 р.н., м.Одеса, проживав у м.Суми, росіянин, освіта середня. Молодший офіцер резерву гвардійських мінометних частин (Саратовська область, Росія). Арешт 25.08.1943. Військовим трибуналом 19 запасної СБ 10.09.1943 за ст.58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Верховним Судом СРСР 12.05.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5111*).

КУЛАГІНА Ганна Іванівна, 1883 р.н., с.Руднівка Сумського району, проживала у м.Суми, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 18.07.1946, звинувачення за ст.54-1“а” КК УРСР. Управлінням МВС Сумської області 3.10.1946 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2769*).

КУЛІШ Іван Васильович, 1901 р.н., м.Лебедин, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, науковий співробітник міського музею. Арешт 27.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Ха-

рківській області 10.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-7, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 23.07.1958 обласним судом.(ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 974*).

КУЛІШ Ніна Петрівна, 1924 р.н., українка, освіта середня, без визначених занять. Арешт 23.08.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 27.11.1945 за ст. 54-1 “а” КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 24.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13228*).

КУЛІШ Павло Федорович, 1881 р.н., українець, освіта початкова, працівник магазину № 23 Сумторгу. Арешт 28.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 8.02.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 460*).

КУЛІШ Петро Трохимович, 1892 р.н., українець, освіта початкова, заготівник контори “Заготхудоба”. Арешт 4.11.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 28.01.1946 за ст.54-1 “а” КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 8.01.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3915*).

КУЛІШОВ Василь Григорович, 1885 р.н., росіянин, освіта вища, робітник човнової станції машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 5.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.09.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.09.1937 у м.Суми. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 367*).

КУЛІШОВ Микола Гаврилович, 1898 р.н., росіянин, освіта середня, вчитель середньої школи № 3. Арешт 4.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 26.03.1955 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 269*).

КУЛЬБАШИНА Ганна Юхимівна, 1885 р.н., с.Бровкове Сумського району, проживала у м.Суми, українка, неписьменна, домогосподарка. Арешт 10.11.1936. Харківським обласним судом 5.03.1937 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 3 роки ВТТ. Реабілітована 27.01.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11885*).

КУМАНЦЕВ Георгій Семенович, 1909 р.н., українець, освіта початкова. Червоноармієць 975 СП. Арешт 19.10.1941. Військовим трибуна-

лом 253 СД 10.11.1941 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Південного фронту 14.12.1941 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 22.05.1991 Головною Військовою прокуратурою СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11693*).

КУНИЦЯ Олексій Іванович, 1876 р.н., українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 17.06.1932 справа закрита. Працював сторожем комунтранспорту. Арешт 21.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 10.06.1989 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-851. ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 496*).

КУПРІЄНКО Павло Пилипович, 1918 р.н., с.Велика Чернечина Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 6.09.1943, звинувачення у пособництві німецькій окупаційній владі. Сумським РВ НКВС 2.10.1943 справа закрита (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3632*).

КУРИЛЕЦЬ Антон Степанович, 1901 р.н., с.Юнаківка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, їздовий артілі "Гужтранс". Арешт 2.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 886*).

КУРОВСЬКА Антоніна Вільгельмівна, 1890 р.н., с.Чернечина Краснопільського району, проживала у м.Суми, німкеня, освіта вища, бухгалтер середньої школи № 1. Арешт 22.06.1941. З наближенням фронту евакуйована на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 6.05.1942 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 367*).

КУРОК (КУРКО) Григорій Іванович, 1906 р.н., с.Мутин Кролевецького району, проживав у м.Макіївка Донецької області, начальник районного шляхового відділу. Арешт 16.03.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.11.1939 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 24.01.1992 прокуратурою Донецької області. Житель м.Суми. (Арх. комісії Ковнаківського району з питань реабілітованих).

КУРОЧКІН Павло Федорович, 1894 р.н., с.Шпилівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, рахівник хлібозаводу. Арешт 3.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533*).

КУХАРЕНКО Костянтин Лазарович, 1895 р.н., с.Марківка Білопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта незакінчена вища, директор школи № 3. Арешт 8.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533*).

КУЦ Семен Іванович, 1890 р.н., українець, освіта початкова, вагар залізничної станції Суми. Арешт 29.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.09.1937 у м.Суми. Реабілітований 11.09.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 999*).

КУЧЕРЯВИЙ Аврам Андрійович, 1889 р.н., с.Самотіївка Краснопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, грабар міського комунгоспу. Арешт 3.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 815*).

Л

ЛАДЕНКО Максим Якович, 1883 р.н., с.Верхня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, сторож складу "Деревзбут". Арешт 2.12.1937. Трійкою

при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 137*).

ЛАДЕНКО Федір Якович, 1916 р.н., с.Верхня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, курсант артилерійського училища. Арешт 8.02.1938. Військовим трибуналом Харківського ВО 16.11.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 29.03.1991 Головною Військовою прокуратурою СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11621*).

ЛАЗАРЕНКО Андрій Микитович, 1911 р.н., народився і проживав у с.Піщане, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.01.1933, звинувачення за ст.54-6 КК УРСР. Сумським МВ ДПУ 25.04.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2735*).

ЛАЗАРЕНКО Микита Євграфович, 1883 р.н., с.Піщане, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.01.1933, звинувачення за ст.54-6 КК УРСР. Сумським МВ ДПУ 25.04.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2735*).

ЛАЗОРЕНКО Євдокія Панасівна, 1918 р.н., с.Піщане, проживала у м.Полтава, українка, освіта початкова. Відбуваючи кримінальне покарання, працювала на трикотажній фабриці. Арешт 19.12.1938. Полтавським обласним судом 23.04.1939 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджена на 5 років ВТТ. Реабілітована 27.06.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11720*).

ЛАНЦМАН Михайло Львович, 1907 р.н., м.Лебедин, проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, продавець власної крамниці. Підписка про невізід від 20.12.1926, звинувачення у керівництві підпільною контрреволюційною організацією. Прокурором м. Суми 5.03.1927 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3978*).

ЛАПІНСЬКИЙ Віталій Марцелійович, 1918 р.н., с.Скоморошки Вінницької області, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, студент планово-економічного технікуму. Арешт 7.10.1935. Харківським обласним судом 19.12.1935 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 28.04.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12129*).

ЛАШНЮКОВ Іван Дмитрович, 1897 р.н., м.Козелець Чернігівської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, викладач пожежної школи. Арешт 31.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 19.03.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 818*).

ЛАЩ-ЗАВАДА Михайло Федорович, 1886 р.н., м.Белгорай (Польща), проживав у м.Суми, поляк, освіта початкова, слюсар машинобудівного за-

воду ім.Фрунзе. Арешт 4.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 27.11.1937 за ст.ст. 54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.12.1937 у м.Суми. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 300*).

ЛЕБЕДЄВ Михайло Панасович, 1883 р.н., с.Ряшки Чернігівської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, завгосп обласного аптекоуправління. Арешт 7.05.1946. Сумським обласним судом 5.08.1946 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 20.09.1946 покарання пом'якшене до 4 років. Реабілітований 22.05.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13720*).

ЛЕБІДЬ Павло Кузьмич, 1911 р.н., с.Писарівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 28.08.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 19.11.1943 за ст. 54-1 "б" КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Помер у 1944 р. у місці ув'язнення. Реабілітований 15.05.1965 Військовий трибуналом Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8339*).

ЛЕБІДЬ Петро Максимович, 1903 р.н., с.Шпилівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, конюх артілі ім. 8 Надзвичайного з'їзду Рад. Арешт 30.10.1940. Сумським обласним судом 12.04.1941 за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 27.06.1941 у м.Харків. Реабілітований 10.03.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12505*).

ЛЕВАНДОВСЬКИЙ Станіслав Олександрович, 1893 р.н., м.Жирардув (Польща), проживав у м.Суми, поляк, освіта початкова, змінний майстер суконної фабрики. Арешт 9.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 19.01.1938 за ст.54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.02.1938 у м.Суми. Реабілітований 30.09.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 991*).

ЛЕВІ Іван Петрович, 1870 р.н., проживав у м.Кіровоград, українець, освіта середня, рахівник механічного цеху заводу "Червона зірка". Арешт 16.10.1930, звинувачення за ст.ст.54-4, 54-10 КК УРСР. Прокурором м.Кіровоград 27.12.1930 справа закрита. Арешт 30.01. 1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 15.06.1931 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР висланий на 5 років у Казахстан. (Відомостей за період 1931-1938 рр. не виявлено). Трійкою при управлінні НКВС по Новосибірській області 19.10.1938 за

ст. ст. 58-6, 58-8, 58-11 КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний 3.12.1938 у м.Новосибірськ. Реабілітований 27.07.1989 Прокуратурою УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13712*).

ЛЕВСЬКИЙ Лев Миколайович, 1888 р.н., м.Луцьк Волинської області, проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, заступник начальника фінвідділу машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 5.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою Сумської області 1.08.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3316*).

ЛЕВЧЕНКО Георгій Петрович, 1887 р.н., українець, освіта початкова, інспектор фінвідділу Держстраху. Арешт 21.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом.(ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533*).

ЛЕОНТОВИЧ Георгій Ларіонович, 1909 р.н., м.Красноярськ (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта середня, технік машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 14.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою Сумської області 24.07. 1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-261*).

ЛЄВІН Олександр Лук'янович, 1904 р.н., м.Кременчук Полтавської області, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б), робітник суконної фабрики. Арешт 20.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 5.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-253*).

ЛЄВІНА Зінаїда Іванівна, 1907 р.н., м.Красноград Харківської області, проживала у м.Суми, українка, освіта початкова, актриса обласного музично-драматичного театру ім. Щепкіна. Арешт 16.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.04. 1944 за ст.54-1"а" КК УРСР ув'язнена на 3 роки у Черногорський спецтабір (Красноярський край). Реабілітована 6.04.1966 обласним судом.(ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 384*).

ЛИМАРЕНКО Федір Іванович, 1892 р.н., с.Червоне Київської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, член ВКП(б), майстер Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 30.12.1943, звинувачення за ст.54-1 "б" КК УРСР. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 29.03.1944 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2266*).

ЛИНКОВ Михайло Вікторович, 1894 р.н., с.Лисянка Київської області, проживав у м.Суми, єврей, освіта середня, начальник відділу збуту обласної контори "Південьзаготзерно". Арешт 27.06.1941, звинувачення за ст.54-7 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 15.07.1941 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2409*).

ЛИННИК Володимир Йосипович, 1910 р.н., м.Улан-Уде (Бурятія, Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта середня, інспектор будсектору обласного відділу народної освіти. Арешт 23.06.1941. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 15.08.1941 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.04.1991 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11629*).

ЛИПНИЦЬКИЙ Борис Мойсейович, 1907 р.н. Військовослужбовець. Військовим трибуналом прикордонної та внутрішньої охорони УРСР 5.03.1938 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі. Реабілітований Прокуратурою УРСР. (Арх. комісії Зарічного району з питань реабілітованих).

ЛИСЕНКО Андрій Фірсович, 1908 р.н., с.Осадчевське Воронежської області (Росія), проживав у м.Суми, українець, освіта вища технічна, керівник хлібозаводу. Арешт 13.10.1937, звинувачення за ст.ст.54-7, 54-11 КК УРСР. Харківським обласним судом 15.07.1938 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1786*).

ЛИСОВИЧ Зіновій Андрійович, 1904 р.н., Польща, проживав у м.Суми, українець, освіта вища педагогічна, вчитель неповно-середньої школи № 7. Арешт 9.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 15.12.1937 за ст.54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 12.07.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 951*).

ЛИТВИНЕНКО Андрій Григорович, 1913 р.н., с.Кекине Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, тесляр обласного управління торгівлі. Арешт 2.03.1957. Сумським обласним судом 10.05.1957 за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13257*).

ЛИТВИНЕНКО Василь Васильович, 1892 р.н., с.Романівщина Чернігівської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, член ВКП(б), начальник санітарної служби артилерійського училища. Арешт 23.05.1938, звинувачення у при-

належності до антирадянської військово-фашистської змови. Військовим прокурором Харківського ВО 9.04.1940 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-4558)*.

ЛИТВИНЕНКО Калістрат Мокійович, 1875 р.н., українець, освіта початкова, заготівник Сумторгу. Арешт 22.04.1938, звинувачення за ст. ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 27.03.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-126)*.

ЛИТВИНОВ Микола Васильович, 1924 р.н., смт Угроїди Краснопільського району, українець, освіта середня. Червоноармієць запасного СП (м.Йошкар-Ола, Росія). Арешт 25.03.1944. Військовим трибуналом 46 запасної СБ Приволзького ВО 5.06.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 9.07.1963 Верховним Судом СРСР. Житель м.Суми. *(Довідка Військової колегії Верховного Суду СРСР від 18.07.1963 № Зн-645/63)*.

ЛИТВИНОВА (КУЗНЕЦОВА) Ніна Андріївна, 1922 р.н., с.Круті Хутори Липецької області (Росія), росіянка, освіта середня. Секретар управління табору військовополонених (Лебединський район Липецької області). Арешт 9.07.1944. Військовим трибуналом Рязанської області 26.09.1944 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджена на 4 роки ВТТ. Реабілітована 17.05.1991 Пленумом Верховного Суду СРСР. Жителька м.Суми. *(Довідка Військової колегії Верховного Суду СРСР від 28.05.1991 № Зн - 9312/46)*.

ЛИТОВКА Зінаїда Михайлівна, 1905 р.н., с.Миколаївка Сумського району, проживала у м.Суми, українка, освіта середня педагогічна, вчителька школи у с.Піщане. Арешт 15.05.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.07.1944 за ст.54-1"а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у спецтабір. Реабілітована 9.06.1964 обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 273)*.

ЛИТОВЧЕНКО Василь Леонтійович, 1894 р.н., с.Пархомівка Харківської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, бухгалтер торфопартії. Арешт 20.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 876)*.

ЛИТОВЧЕНКО Микола Васильович, 1923 р.н., українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 31 окремого запасного танкового полку (м.Саратов, Росія). Арешт 16.12.1941. Військовим трибуналом Приволзького ВО 23.01.1942 за

ст.58-1 "б" КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 11.11.1993 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12623)*.

ЛИТЮГА Костянтин Савелійович, 1906 р.н., с.Верхня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, слюсар МТС. Арешт 7.09.1943, звинувачення за ст.54-1 "б" КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 11.10.1943 справа закрита, направлений у спецтабір для фільтрації. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-2581)*.

ЛИФЕНКО Денис Прокопович, 1888 р.н., с.Ворожба Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, конюх державного сортфонду. Арешт 26.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 10.08.1941 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.10.1992 Генеральною прокуратурою України. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12324)*.

ЛИНДНЕР Травгут Густавович, 1897 р.н., м.Лодзь (Польща), проживав у м.Суми, німець, освіта початкова, член ВКП(б), помічник майстра суконної фабрики. Арешт 2.04.1938, звинувачення за ст. 54-6 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 4.12.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1504)*.

ЛОГВИНЕНКО Борис Миронович, 1903 р.н., українець, освіта початкова, член ВКП(б), токарь заводу "Сільелектро". Арешт 4.08. 1938, звинувачення за ст.ст.54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 14.02.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1432)*.

ЛОЙБМАН Арон Абрамович, 1892 р.н., с.Непоротове Чернівецької області, проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, бухгалтер ветеринарної бази. Арешт 2.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 13.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 28.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 17.01.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 903)*.

ЛОПУШКОВА Марія Миронівна, 1894 р.н., м.Тростянець, проживала у м.Суми, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 31.10.1943. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 22.03.1944 за ст.54-3 КК УРСР засуджена на 7 років ВТТ. Реабілітована 12.10.1992 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12311)*.

ЛОСЬ Самуїл Борисович, 1892 р.н., м.Белосток (Польща), проживав у м.Суми, єврей, освіта середня технічна, технічний керівник суконної

фабрики. Арешт 20.11.1937, звинувачення за ст. 54-6 КК УРСР. 18.06.1939 помер у Сумській лікарні. Реабілітований 19.02.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-9585*).

ЛУБЧУК-ОМЕЛЬЧУК Олександра Лазарівна, 1919 р.н., с.Осова Житомирської області, проживала у м.Суми, без визначних занять. Арешт 7.02. 1949. Військовим трибуналом військ МДБ Житомирської області 21.03.1949 за ст.54-1"а" КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 25 років. Військовим трибуналом Прикарпатського ВО 19.02.1955 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітована 12.05.1993 прокуратурою Житомирської області. (Арх. комісії Зарічного району з питань реабілітованих).

ЛУГАЧОВ Микола Федорович, 1895 р.н., с.Труфаново Смоленської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта середня технічна, завідувачий учбовою частиною машинобудівного технікуму. Арешт 31.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за ст.ст.54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 2.04.1958 обласним судом.(ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 891*).

ЛУГОВИЙ Іван Степанович, 1897 р.н., українець, освіта початкова, робітник машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 8.09.1936, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським МВ НКВС 2.12.1936 справа закрыта. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2798*).

ЛУНІН Іван Матвійович, 1879 р.н., м.Білопіль, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, касир Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 29.04.1938. Трійкою при управлінні

НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.54-1 "а" КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 15.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 23.04.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 150*).

ЛУЧИЦЬКИЙ Валентин Феофілович, 1896 р.н., с.Борівське Вінницької області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, головний бухгалтер Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 10.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 19.01.1938 за ст.54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.02.1938 у м.Суми. Реабілітований 27.08.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 651*).

ЛУЩИК Олександр Васильович, 1912 р.н., українець, освіта початкова, член ВКП(б), електрозварник машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 4.11.1940. Сумським обласним судом 13.01.1941 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Помер 24.05.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 28.11.1964 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1909*).

ЛЯХ Іларіон Іванович, 1887 р.н., с.Білики Полтавської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, старший телеграфіст залізничної станції. Арешт 18.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 3.04.1931 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 9.04.1933 позбавлений на 3 роки права проживання у центральних місцевостях СРСР після відбуття покарання. Реабілітований 26.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 113*).

М

МАГНІТОВ Микола Михайлович, 1888 р.н., с.Стара Тірізмарга (Мордовія, Росія), без постійного місця проживання, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 12.06.1948. Сумським обласним судом 11.08.1948 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13132*).

МАГНУШЕВСЬКИЙ Людвіг Модестович, 1907 р.н., с.Камосик Хмельницької області, проживав у м.Суми, поляк, освіта вища технічна, член ВКП(б), директор м'ясокомбінату. Арешт 13.06.1938, звинувачення за ст.ст.54-6, 54-7, 54-11

КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 13.05.1939 справа закрыта. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-138*).

МАЙСЬКИЙ Віктор Мойсейович, 1910 р.н., єврей, освіта середня, член ВКП(б), завідувачий загальним відділом обласного виконкому. Арешт 20.08.1941, звинувачення за ст.54-1"б" КК УРСР. Особливим відділом НКВС Харківського ВО 4.09.1941 справа закрыта. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3104*).

МАКАРЕНКО Микола Герасимович, 1898 р.н., українець, освіта середня, працівник відділу збуту горілкового заводу. Арешт 7.02.1938.

Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.03.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 31.07.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 512).

МАКАРОВ Іван Петрович, 1892 р.н., станиця Щербіновка Ростовської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта вища технічна, заступник головного інженера машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 12.05.1931, звинувачення за ст.ст.54-7, 54-11 КК УРСР. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 2.08.1931 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 719).

МАКСЄВ Костянтин Олексійович, 1922 р.н., росіянин, освіта неповна середня. Робітник 416 тваринницького господарства Північної групи радянських військ (Німеччина). Арешт 18.11.1947, звинувачення за ст. 58-1 "а" КК РРФСР. Управлінням контррозвідки МДБ Північної групи військ 10.02.1948 справа закрита, направлений до місця проживання (м.Суми). (ДА УСБУ в СО, спр. П-3890).

МАЛАНДІЙ Прокіп Андрійович, 1879 р.н., с.Червоне Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, їздовий районного лісгоспу. Арешт 24.10.1937, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 20.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1385).

МАЛИНОВСЬКИЙ Євген Володимирович, 1919 р.н., с.Ляхове Рівненської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, робітник ремонтного цеху машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 14.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 5.11.1937 за ст.54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.11.1937 у м.Суми. Реабілітований 23.05.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 926).

МАЛИХІН Андрій Йосипович, 1879 р.н., с.Нижня Клещенка Курської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта середня, референт біофабрики. Арешт 4.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 15.02.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 464).

МАЛИШЕВА Віра Кузьмівна, 1889 р.н., українка, освіта неповна середня, домогосподарка. Арешт 10.11.1946. Сумським обласним судом 30.01.1947 за ст.ст.54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 5 років ВТТ. Реабілітована 22.05.1997

прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13719).

МАЛЮК (КОХАНОВИЧ) Софія Павлівна, 1927 р.н., с.Новосілка Тернопільської області, українка, освіта середня, вчителька. Арешт 14.02.1946. Військовим трибуналом військ МВС Тернопільської області 3.05.1946 за ст.54-1 "а" КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 10 років. Реабілітована 27.03.1991 Тернопільським обласним судом. Жителька м.Суми. (Довідка Тернопільського обласного суду № 01/176 від 1.04.1991).

МАРИНИЧ Олексій Костянтинівич, 1907 р.н., росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 59 запасного СП. Арешт 30.01.1942. Військовим трибуналом 13 запасної СБ 16.06.1942 за ст.58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 30.06.1942 покарання пом'якшене до 10 років позбавлення волі. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12866).

МАРКІН (МИКОЛАЄНКО, МИКОЛЕНКО) Анатолій (Никифор) Миколайович, 1910 р.н., с.Мала Читай Горьковської області (Росія), тимчасово перебував у м.Суми як репатріант з Німеччини, росіянин, освіта середня. Затриманий 28.08.1946. Управлінням МДБ по Сумській області 27.09.1946 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8646).

МАРКОВИЧ Яків Йосипович, 1890 р.н., єврей, освіта початкова, заготівельник артілі "Союзутиль". Арешт 29.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.09.1938 за ст.ст.54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 29.09.1938 у м.Харків. Реабілітований 17.01.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 828).

МАРТЕМ'ЯНОВ Трохим Титович, 1895 р.н., с.Кам'янка Тростянецького району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, тесляр рембудконтори. Арешт 30.10.1940. Сумським обласним судом 12.04.1941 за ст.ст.54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 30.08.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12505).

МАРУСЕВИЧ Сергій Олексійович, 1888 р.н., с.Шевченкове Конотопського району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, двірник біофабрики. Арешт 29.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.12.1937 у м.Суми. Реабілітований 29.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 160).

МАРЧЕНКО Володимир Дмитрович, 1899 р.н., с.Хотячів Волинської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, член ВКП(б), начальник воєнізованої охорони машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 2.08.1938, звинувачення за ст.ст.54-8, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 19.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-181*).

МАРЧЕНКО Михайло Назарович, 1904 р.н., українець, освіта неповна середня, бухгалтер залізничної станції Баси. Арешт 29.08.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15.01.1944 за ст.58-1“а” КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.12.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-145*).

МАРЧЕНКО Петро Омелянович, 1884 р.н., українець, освіта початкова, працівник суконної фабрики. Арешт 7.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 15.02.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 464*).

МАСЛОВ Іринарх Леонтійович, 1873 р.н., с.Іскрисківщина Білопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня духовна, настоятель Пантелеймонівської церкви. Арешт 9.11.1936. Харківським обласним судом 9.03.1937 за ст.54-12 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 10.07.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1809*).

МАСТЮК Василь Тихонович, 1927 р.н., с.Миколаївка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова. Військово-службовець. Військовим трибуналом військ МВС Тульської області 18.03.1947 за ст.58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований у 1992 р. прокуратурою Тульської області. (Арх. комісії Зарічного району з питань реабілітованих).

МАТВЄЄВА Алла Олексіївна, 1911 р.н., с.Гути Харківської області, проживала у м.Суми, українка, освіта незакінчена вища, секретар книгокультури. Арешт 21.06.1938, звинувачення у контрреволюційній агітації. Управлінням НКВС по Харківській області 30.11.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1365*).

МАТЕРІЙ Василь Семенович, 1885 р.н., с.Мар'ївка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, тесляр комунгоспу. Арешт 1.07.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.01.1933 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований

29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 635*).

МАТЛІН Лейб Борисович, 1890 р.н., м.Могильов (Білорусь), проживав у м.Суми, єврей, освіта неповна середня, службовець відділу робітничого постачання машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 29.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за ст.ст. 54-6, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 21.02.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 885*).

МАЧКОВСЬКИЙ Фрідріх Васильович, 1902 р.н., м.Рівне, проживав у м.Суми, німець, освіта початкова, візник Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 21.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 2.08.1941 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до ВМП. Реабілітований 26.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12209*).

МАЯРОВСЬКИЙ Леонід Костянтинович, 1894 р.н., українець, освіта неповна середня, плановик артилі ім.8 Надзвичайного з'їзду Рад. Арешт 24.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою Сумської області 20.07.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-231*).

МЕЛЬНИК Анатолій Іванович, 1904 р.н., українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 45 запасного артилерійського полку Південно-Західного фронту (м.Калач Воронежської області, Росія). Арешт 2.07.1942. Військовим трибуналом 203 СД 27.07.1942 за ст.58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Сталинградського фронту 16.08.1942 покарання пом'якшене до 10 років позбавлення волі. Реабілітований 27.05.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12699*).

МЕЛЬНИК Григорій Антонович, 1888 р.н., українець, освіта початкова, виконроб рембудконтори. Арешт 27.11.1943, звинувачення за ст.ст.54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР. Управлінням НКДБ УРСР по Сумській області 21.03.1944 справа закрита. Працював виконробом дослідної станції. Арешт 21.02.1947, звинувачення за ст.54-1 “а” КК УРСР. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 12.06. 1947 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3501*).

МЕЛЬНИК Іван Федорович, 1899 р.н., українець, освіта початкова, член ВКП(б), слюсар заводу “Сільелектро”. Арешт 17.09.1937. Харківським обласним судом 27.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 22.12.1967 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8510*).

МЕЛЬНИК Олександр Семенович, 1900 р.н., українець, освіта початкова, начальник караулу пожехорони машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 23.10.1948. Сумським обласним судом 27.12.1948 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.09.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13392).

МЕЛЬНИК Тимофій Омелянович, 1921 р.н., українець, освіта середня, керівник самодіяльного оркестру при артілі ім.50-річчя КППС. Арешт 18.12.1954. Сумським обласним судом 30.03.1955 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 25.04.1956 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3819).

МЕЛЬНИКОВ Петро Миколайович, 1915 р.н., смт Касторне Курської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта середня. Заступник старшого інженера 390 авіаційного полку (м.Львів). Арешт 15.05.1946. Військовим трибуналом 14 повітряної армії 18.05.1946 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 13.03.1964 Військовим трибуналом Прикарпатського ВО. (Арх. комісії Зарічного району з питань реабілітованих).

МЕСЕЧА Давид Денисович, 1903 р.н., с.Савинці Чернігівської області, українець, освіта початкова. В липні 1941р. призваний у військоманду м.Суми. Арешт 16.07.1941. Військовим трибуналом Харківського ВО 17.07.1941 за ст.ст. 54-1 "а", 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до ВМП. Помер 23.07.1941 у лікарні Сумської в'язниці. Реабілітований 15.05.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13473).

МИКУЛОВСЬКА Єва Соломонівна, 1903 р.н., с.Солодковець Хмельницької області, проживала у м.Суми, єврейка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 25.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.05.1938 як соціально небезпечний елемент вислана на 5 років у Казахстан. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.10.1939 справа закрыта. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 223).

МИКУЛОВСЬКИЙ Мендель Хаїмович, 1899 р.н., м.Кельцер (Польща), проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, ткач суконної фабрики. Арешт 14.08.1937, звинувачення за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 23.09.1939 справа закрыта. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1409).

МИЛОВАНОВ Іван Васильович, 1873 р.н., с.Никольське Белгородської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта вища педагогічна, без визначених занять. У 1941-1943 рр. - інспектор з питань роботи шкіл у м.Суми. Арешт

7.01.1944. Сумським обласним судом 13.03.1944 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 28.04.1992 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-4117, оп. 5, спр. 8).

МИРГОРОДСЬКИЙ Юрій Іванович, 1892 р.н., с.Коломак Харківської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня педагогічна, методист відділу підготовки кадрів машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 30.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 19.03.1939 справа закрыта. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1387).

МИХАЙЛЕНКО Пилип Юліанович, 1898 р.н., с.Піски Полтавської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, бригадир ливарного цеху машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 2.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.12.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 403).

МИХАЙЛОВСЬКИЙ Микола Матвійович, 1900 р.н., с.Селище Мінської області (Білорусь), проживав у м.Суми, білорус, освіта початкова, робітник Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 22.06.1938, звинувачення за ст. 54-6 КК УРСР. Військовою прокуратурою Харківського ВО 28.05.1939 справа закрыта. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6290).

МИХАЛЬЧУК Степан Михайлович, 1904 р.н., с.Мервичі Львівської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, слюсар насосно-компресорного цеху машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 20.06.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 24.09.1937 за ст. 54-1 "а" КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 29.09.1937 у м.Харків. Реабілітований 15.07.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 982).

МІЛЬЧЕНКО Микола Іванович, 1899 р.н., с.Шпилівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, бухгалтер робкоопу Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 3.08.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 28.05.1939 справа закрыта. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6301).

МІРОШНИЧЕНКО Ганна Макарівна, 1907 р.н., смт Терни Недригайлівського району, проживала у м.Нікополь Дніпропетровської області, українка, освіта неповна середня, домогосподарка. Арешт 15.12.1937. Особливою

нарадою при НКВС СРСР 10.07.1938 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнена на 5 років у ВТТ. Реабілітована 8.03.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. Жителька м.Суми. (ДА Дніпропетровської області, ф.6478, оп. 2, спр. 1182).

МІРОШНИЧЕНКО Гнат Власович, 1893 р.н., с.Вільшанка Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, робітник біофабрики. Арешт 19.03.1945, звинувачення за ст. 54-1“б” КК УРСР та у дезертирстві з армії. Управлінням НКВС по Сумській області 21.04.1945 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2886).

МІРОШНИЧЕНКО Олександр Федорович, 1898 р.н., м.Суджа Курської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, заступник старшого бухгалтера головного буфету залізничної станції. Арешт 22.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 19.06.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 495).

МІШЕНІН Іван Максимович, 1918 р.н., с.Теребрино Курської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта неповна середня, токарь машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 30.04.1938. Харківським обласним судом 15.07.1938 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 15.06.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11471).

МІШЕНІН Никифор Петрович, 1906 р.н., с.Теребрино Курської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, візник міського гужтранспорту. Арешт 21.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.01.1938 у м.Харків. Реабілітований 6.03.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 612).

МОГИЛА Йосип Іванович, 1883 р.н., с.Івангород Київської області, проживав у м.Суми, українець, освіта вища, ветлікар протичумної станції. Арешт 26.12.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 22.03.1931 за ст.ст.54-7, 54-11 КК УРСР застосована ВМП з пом'якшенням покарання до 10 років концтабору. Трійкою при НКВС УРСР 19.05.1935 покарання пом'якшене до 7 років ВТТ. Реабілітований 14.07.1969 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 449).

МОІСЄЄНКО Дмитро Антонович, 1922 р.н., с.Павлівка Білопільського району, українець, освіта середня. Курсант школи військових авіамеханіків (м.Вольськ Саратовської області, Росія).

Арешт 3.11.1941. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.04.1942 за ст.ст. 58-10 ч. 2, 58-11 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.10.1956 Військовим трибуналом Привольського ВО. Житель м.Суми. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 455).

МОІСЄЄНКО Іван Степанович, 1891 р.н., с.Капітанівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, бухгалтер Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 25.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 3.02.1938 за шпигунство на користь Польщі та антирадянську підривною діяльність застосована ВМП. Розстріляний 25.03.1938 у м.Суми. Реабілітований 27.08.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 610).

МОРГУН Григорій Феодосійович, 1874 р.н., м.Городище Черкаської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, викладач зоотехнікуму. Арешт 16.10.1930, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 17.08.1931 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 581).

МОРЕНЕЦЬ Ольга Павлівна, 1916 р.н., с.Сахнівщина Полтавської області, проживала у м.Суми, українка, освіта середня, старший інспектор обласного фінвідділу. Арешт 25.07.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.03.1945 як соціально небезпечна особа ув'язнена на 5 років у ВТТ. Реабілітована 20.06.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13946).

МОРОЗ Іван Петрович, 1909 р.н., українець, освіта початкова. Червоноармієць 998 СП. Арешт 13.12.1941. Військовим трибуналом 286 СД 12.01.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 31.03.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12668).

МОСКАЛЕНКО Вячеслав Пантелеймонович, 1910 р.н., с.Верхня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, член ВКП(б), помічник директора бази Сумторгу. Арешт 1.08.1938, звинувачення за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 14.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1459).

МОТОВ Павло Іванович, 1895 р.н., м.Єкатеринбург (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), токарь машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 6.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК

УРСР. Прокуратурою Сумської області 27.06.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-366)*.

МУРАЙ Іван Якович, 1919 р.н., с.Шпилівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, натирач підлоги міської їдальні № 4. Арешт 28.11.1952. Сумським обласним судом 30.01.1953 за ст.ст.54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом СРСР 23.12.1954 покарання пом'якшене до 6 років. Реабілітований 22.01.1992 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-11888)*.

МУСНИЦЬКА Надія Яківна, 1905 р.н., м.Вільнюс (Литва), проживала у м.Омськ (Росія),

продавець м'ясокомбінату. Арешт 27.06.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Омській області ув'язнена на 10 років у ВТТ, 17.01.1939 справа закрита. Жителька м.Суми. *(Арх. комісії Ковпаківського району з питань реабілітованих)*.

МУХА Георгій Петрович, 1891 р.н., с.Павлівка Білопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, інструктор тиражного відділу видавництва "Комуніст". Арешт 15.10.1930, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.12.1930 справа закрита. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 233)*.

Н

НАГОРНИЙ Іван Васильович, 1804 р.н., українець, освіта початкова, член ВКП(б), нормувальник машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 27.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 17.07.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 312)*.

НАГОРНИЙ Кирило Феодосійович, 1907 р.н., с.Чуйківка Ямпільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, завідуючий майстернею артілі "Утильвиробник". Арешт 23.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Сумським МВ НКВС 30.12.1938 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-37)*.

НАГОРНИЙ Павло Матвійович, 1899 р.н., українець, освіта початкова, завідуючий побутовою майстернею міського промкомбінату. Арешт 22.06.1950. Сумським обласним судом 9.10.1950 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Верховним Судом УРСР 18.08.1955 покарання пом'якшене до 6 років. Реабілітований 31.01.1992 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-11897)*.

НЕДАШКІВСЬКИЙ Микола Семенович, 1899 р.н., с.Недашки Житомирської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня. Червоноармієць будбатальйону. Арешт 2.09.1941, звинувачення в антирадянській агітації. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Управлінням НКВС по Новосибірській області 6.06.1942 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-2386)*.

НЕДОКУС-ЦИКОШ Марта Луцівна, 1928 р.н., с.Завадка Львівської області, проживала

у м.Суми. Арешт 12.02.1946. Військовим трибуналом військ МДБ Дрогобицької області 28.05.1946 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 5 років. Реабілітована 14.12.1992 прокуратурою Львівської області. *(Арх. комісії Ковпаківського району з питань реабілітованих)*.

НЕДОКУС Яків Павлович, 1912 р.н., с.Залісся Тернопільської області, проживав у м.Суми. Військовослужбовець. Арешт 30.08.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.03.1945 за ст.ст. 54-1"а", 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.06.1994 прокуратурою Тернопільської області. *(Арх. комісії Ковпаківського району з питань реабілітованих)*.

НЕМЧЕНКО Андрій Самсонович, 1892 р.н., м.Дніпропетровськ, проживав у м.Суми, українець, освіта вища агрономічна, без визначених занять. Арешт 21.10.1930, звинувачення за ст.ст.54-7, 54-11 КК УРСР. Вінницьким оперсектором ДПУ 29.04.1931 справа закрита. Реабілітований 19.02.1998 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-8679)*.

НЕМЧЕНКО Йосип Климентійович, 1905 р.н., с.Біловоди Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова. Червоноармієць 57 залізничного батальйону. Арешт 29.10.1944. Військовим трибуналом Кіровської залізниці 4.12.1944 за ст.58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12834)*.

НЕСТЕРЕНКО Олександр Кирилович, 1897 р.н., с.Токарі Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, охоронець машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 4.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Хар-

ківській області 27.11.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 11.09.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 1).

НЕУСИХІН Михайло Йосипович, 1872 р.н., м.Шклов Могильовської області (Білорусь), проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, ювелір-оптик артiлі "Червоний молот". Арешт 29.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за ст.ст. 54-6, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 21.02.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 888).

НЕЧАЙ Микола Петрович, 1930 р.н., смт Жовтневе Білопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, без визначених занять. Народним судом Ковпаківського району 17.10.1966 за порушення законів про відокремлення церкви від держави та за участь у розбої засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований у 1991р. прокуратурою області. (Арх. комісії Ковпаківського району з питань реабілітованих).

НЕЧИПОРЕНКО Оврам Васильович, 1900 р.н., с.Нижня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, робітник плодоконсервного заводу. Арешт 18.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 593).

НИКІТІН Михайло Андрійович, 1890 р.н., смт Тьоткіно Курської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, слюсар дитбудинку № 3. Арешт 4.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 726).

НИКІТІН Олександр Григорович, 1919 р.н., м.Дно Псковської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин. Військовослужбовець. Арешт 25.01.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Кам'янець-Подільської області 5.03.1941 за ст.54-10 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 23.02.1995 Військовою прокуратурою Західного регіону України. (Арх. комісії Ковпаківського району з питань реабілітованих).

НИКОЛАЄВСЬКИЙ Андрій Андрійович, 1884 р.н., с.Нова Водолага Харківської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, ра-

хівник-касир тарної бази. Арешт 2.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 885).

НИКОЛАЙЧУК Йосип Михайлович, 1889 р.н., с.Вігоніж Волинської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, охоронник хлібозаводу. Арешт 21.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 20.11.1937 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 21.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 29.11.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 208).

НИКОЛЕНКО Олександр Дмитрович, 1905 р.н., с.Нижня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 5.05.1943, звинувачення за ст.54-6 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 20.06.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3713).

НИЦ Олександр Федорович, 1884 р.н., м.Боровичі Новгородської області (Росія), проживав у м.Суми, німець, освіта вища технічна, начальник конструкторського відділу машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 26.06.1941. Сумським обласним судом 7.08.1941 як соціально небезпечна особа висланий на 5 років у віддалені місцевості СРСР. Реабілітований 27.05.1957 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4053).

НОВАК Клавдія Григорівна, 1920 р.н., українка, освіта початкова, крановий машиніст машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 4.11.1943. Сумським обласним судом 22.05.1944 як соціально небезпечна особа вислана на 5 років у віддалені місцевості СРСР. Реабілітована 29.06.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13860).

НОВАК-ГОРДЮКОВА Марія Григорівна, 1914 р.н., українка, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 4.11.1943. Сумським обласним судом 22.05.1944 як соціально небезпечна особа вислана на 5 років у віддалені місцевості СРСР. Реабілітована 29.06.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13860).

НОВИЦЬКИЙ Григорій Адольфович, 1885 р.н., м.Охтирка, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, касир Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 29.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.54-1"а" КК УРСР застосована

ВМП. Розстріляний 5.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 23.04.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 150).

НОВОБРАНЦЕВ Василь Тимофійович, 1907 р.н., проживав у м.Пирятин Полтавської області, українець, освіта середня. Помічник коман-

дира роти 223 СП. Арешт 18.04.1937. Військовим трибуналом 14 СК Харківського ВО 10.07.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Помер 31.04.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 1.02.1961 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2866).

О

ОБЕРЕМОК Григорій Іванович, 1900 р.н., м.Новоукраїнка Кіровоградської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, плановик промартілі "Комсомол". Арешт 21.06.1941, звинувачений як соціально небезпечна особа. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Помер 21.10.1941. Реабілітований 19.02.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-867).

ОБЛИНСЬКИЙ Євген Миколайович, 1908 р.н., проживав у м.Гайсин Вінницької області, українець, освіта вища технічна, інженер 123 будівельної дільниці. Арешт 6.08.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 25.11.1937 за ст.ст.54-1"б", 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 25.11.1937 у м.Суми. Реабілітований 19.07.1957 Військовою колегією Верховного Суду СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7111).

ОБОЗНЕНКО Андрій Іванович, 1883 р.н., с.Вільшанка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, завідувач аптекою. Арешт 31.10.1945. Сумським обласним судом 4.02.1946 за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 22.03.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13315).

ОБОЗНИЙ Василь Данилович, 1891 р.н., українець, освіта початкова, член ВКП(б), інспектор Сумторгу. Арешт 3.03.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.11.1939 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 5.11.1963 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 564).

ОБОЗНИЙ Григорій Якович, 1893 р.н., українець, освіта неповна середня, технолог машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 7.02.1937. Харківським обласним судом 1.06.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 29.03.1963 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1301).

ОВСЯННИКОВ Андрій Володимирович, 1914 р.н., українець, освіта неповна середня. Чер-

воноармієць 68 СП 23 СД. Арешт 25.06.1937. Військовим трибуналом 14 СК Харківського ВО 9.09.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12914).

ОВЧАРЕНКО Феодосій Ілліч, 1895 р.н., м.Золотоноша Черкаської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, завідувачий опервідділом ліквідному молокоспілки. Арешт 1.11.1930, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським оперсектором ДПУ 21.08.1931 справа закрита. Працював начальником фінвідділу Сумського міжрайторгу. Арешт 28.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 3.01.1938 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.08.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 577).

ОГОРОДНИКОВ Леонтій Федорович, 1889 р.н., м.Одеса, проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), директор машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 13.03.1938, звинувачення за ст.ст.54-8, 54-11 КК УРСР. Помер 8.03.1940 у міській центральній лікарні. Реабілітований 19.02.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1490).

ОЗЕРОВ Іван Тимофійович, 1895 р.н., смт Угроїди Краснопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, заготівник худоби Сумторгу. Арешт 23.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 269).

ОЛЕКСАНДРОВА Ольга Іванівна, 1869 р.н., Польща, проживала у м.Суми, німкеня, освіта середня, вчителька німецької мови у школі. Підписка про невізд від 21.02.1937, звинувачення за ст.ст. 54-1 "а", 54-10 ч. 1, 54-11, 54-12 КК УРСР. Військовим трибуналом Харківського ВО 14.08.1937 за ст.ст. 54-1 "а", 54-10 ч. 1, 54-11 ви-

правдана, за ст. 54-12 визнана винною, за похилим віком покарання не застосоване. Реабілітована 31.08.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8306*).

ОЛЕКСІЄНКО Борис Іванович, 1933 р.н., с.Н.Маяки Херсонської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, слюсар машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 14.08.1951. Військовим трибуналом Київського ВО 21.11.1951 за ст. 54-10 ч. 1, 54-12 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 23.11.1955 обвинувачення за ст. 54-12 зняте, за ст. 54-10 ч. 1 визнаний винним і засуджений на 5 років. Реабілітований 28.08.1992 Верховним Судом України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12393*).

ОЛІЙНИК Саватій Йосипович, 1882 р.н., с.Городище Хмельницької області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, священик Пантелеймонівської церкви. Арешт 9.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.05.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 282*).

ОЛІЙНИК Федір Феоктистович, 1892 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 13.09.1948. Сумським обласним судом 16.02.1949 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13123*).

ОЛЬХОВИК Федір Андрійович, 1926 р.н., українець, освіта початкова, робітник Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 29.11.1943, звинувачення за ст.54-1 "а" КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Київської області 29.02.1944 справа закрита, направлений у спецтабір для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8569*).

ОНАЦЬКИЙ Никанор Харитонович, 1875 р.н., с.Хоменкове Липоводолинського району, проживав у м.Полтава, українець, освіта вища, завідувачий відділом етнографії краєзнавчого музею. З 1913 р. по 1933 р. проживав у м.Суми, засновник і директор художньо-історичного музею. Арешт у вересні 1937 р. Трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 23.11.1937 за участь у контрреволюційній націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 23.11.1937 у м.Полтава. Реабілітований 16.09.1956 Полтавським обласним судом. ("Сумський календар", 1997).

ОНИЩЕНКО Дмитро Петрович, 1886 р.н., смт Терни Недригайлівського району, проживав

у м.Суми, українець, освіта середня, шеф-монтер машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 3.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст.54-2, 54-7, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 6.03.1957 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 417*).

ОНИЩЕНКО Яків Григорович, 1912 р.н., с.Вороньки Полтавської області, проживав у м.Суми, українець, освіта незакінчена вища, студент 4 курсу педагогічного інституту. Арешт 11.09.1937. Харківським обласним судом 25.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до висилки на 5 років у віддалені місцевості СРСР. Реабілітований 3.06.1959 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4973*).

ОНОПКО Віктор Васильович, 1922 р.н., українець, освіта неповна середня, тесляр контори зв'язку. Арешт 15.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.05.1944 за ст.54-1"а" КК УРСР ув'язнений на 3 роки у спецтабір. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 598*).

ОНОПКО Лідія Василівна, 1927 р.н., українка, освіта неповна середня, учениця школи № 3. Арешт 15.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.05.1944 за ст.54-1"а" КК УРСР ув'язнена на 3 роки у спецтабір. Реабілітована 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 598*).

ОНОПКО Марія Федорівна, 1894 р.н., м.Коростишів Житомирської області, проживала у м.Суми, українка, освіта початкова, член ВКП(б), домогосподарка. Арешт 16.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.05.1944 за ст.54-1"а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у спецтабір. Реабілітована 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 598*).

ОРДИНЕЦЬ Олександр Дмитрович, 1910 р.н., с.Миропілля Краснопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, чоботар промартілі "Комсомол". Арешт 22.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 8.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-257*).

ОСИПЧУК Іван Федорович, 1898 р.н., с.Бузинове Одеської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, член ВКП(б), голова районної споживспілки. Арешт 13.09.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 7.12.1937 за ст.ст.54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 8.12.1937 у

м.Харків. Реабілітований 6.06.1956 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3122*).

ОСИПЧУК Марія Вульфівна, 1900 р.н., с.Маньківка Черкаської області, проживала у м.Суми, єврейка, освіта вища економічна, бухгалтер заводу "Сільелектро". Арешт 7.02.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.03.1938 як дружина засудженого за контрреволюційну діяльність до ВМП ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 30.06.1956 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 1, спр. 292*).

ОТИЧ Михайло Омелянович, 1895 р.н., українець, освіта початкова, котельник машинобудів-

ного заводу ім.Фрунзе. Арешт 5.02.1937, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР. Харківським обласним судом 26.05.1937 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2260*).

ОЩАПОВСЬКИЙ Василь Іванович, 1886 р.н., с.Петриківці Вінницької області, проживав у м.Суми, українець, освіта вища економічна, член ВКП(б), директор МТС. Арешт 12.09.1935. Народним судом м.Суми 24.03.1936 за ст.54-13 КК УРСР та за зловживання службовим становищем засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Прокуратурою Вінницької області 26.05.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2248*).

П

ПАВЛЕНКО Андрій Іванович, 1913 р.н., українець, освіта початкова. Червоноармієць 9 Псковського прикордонного загону НКВС. Арешт 21.11.1937. Військовим трибуналом прикордонної і внутрішньої охорони Ленінградського ВО 10.02.1938 за ст.58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 25.07.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12812*).

ПАВЛЕНКО Іван Трохимович, 1893 р.н., українець, освіта початкова, робітник млина № 1. Арешт 11.12.1943, звинувачення за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 6.06.1944 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2820*).

ПАВЛЕНКО Олександр Гнатович, 1922 р.н., українець, освіта неповна середня. Шофер 2 артилерійської бригади. Арешт 3.12.1942. Військовим трибуналом 288 СД 23.12.1942 за ст.58-1 "б" КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Волховського фронту 5.01.1943 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 22.04.1993 Військовою прокуратурою Ленінградського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12531*).

ПАВЛИЧЕНКО Лаврентій Осипович, 1882 р.н., с.Великий Бобрик Краснопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, тесляр на будівництві 2 диспансеру. Арешт 1.04.1937. Харківським обласним судом 26.05.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 12.06.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2790*).

ПАВЛОВ Василь Степанович, 1905 р.н., с.Нижній Мамон Воронежської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, бух-

галтер районної споживспілки. Арешт 23.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 8.02.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 1, спр. 460*).

ПАВЛОВСЬКИЙ Богдан Олексійович, 1922 р.н., с.Чижиків Львівської області. Арешт 25.02.1948. Військовим трибуналом військ МДБ Львівської області 31.03.1948 за ст.54-1"а" КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 2.03.1993 Львівським обласним судом. Житель м.Суми. (Арх. комісії Зарічного району з питань реабілітованих).

ПАЛКІНА Любов Олексіївна, 1902 р.н., українка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 13.06.1920, звинувачення у контрреволюційній діяльності. Особливим відділом 12 армії 14.06.1920 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3996*).

ПАНКОВА Валентина Олексіївна, 1922 р.н., с.Боромля Тростянецького району, проживала у м.Суми, росіянка, освіта неповна середня, учениця школи № 5. Арешт 4.03.1945, звинувачення за ст.58-1 "а" КК РРФСР. Відділом контррозвідки "Смерш" 47 армії 17.03.1945 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4989*).

ПАНЧЕНКО Іван Омелянович, 1883 р.н., с.Верхня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, робітник радгоспу "Пришибський". Арешт 31.07.1945. Сумським обласним судом 26.08.1946 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.11.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12365*).

ПАНЧЕНКО Павло Ксенофонович, 1891 р.н., с.Терешківка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, робітник промартілі “Комсомол”. Арешт 26.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за ст.ст.54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 21.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 14.09.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 758).

ПАНЧЕНКО Сергій Ілліч, 1900 р.н., с.Межиріч Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта вища педагогічна, член ВКП(б), без визначених занять. Арешт 17.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за ст.ст.54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.01.1938 у м.Харків. Реабілітований 16.10.1963 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 513).

ПАРАСОЧКА Іван Якович, 1909 р.н., с.Самотівка Краснопільського району. Арешт 10.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 25.03.1996 обласним судом. Житель м.Суми. (Арх. комісії Ковпаківського району з питань реабілітованих).

ПАРАЦЕНКО Іван Гаврилович, 1918 р.н., українець, освіта початкова. Червоноармієць 797 СП. Арешт 6.01.1944. Військовим трибуналом Тбіліського гарнізону 21.01.1944 за ст.58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.06.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12771).

ПАРХОМЕНКО Олексій Кіндратович, 1906 р.н., с.Пушкарівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, слюсар водогону машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 4.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 24.03.1960 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 277).

ПАСЕШНІКОВ Павло Миколайович, 1906 р.н., проживав у м.Рубіжне Луганської області, українець, освіта середня. Червоноармієць 414 окремого будбатальйону. Арешт 18.08.1943. Військовим трибуналом 244 СД 29.09.1943 за ст.58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12944).

ПАСИНКОВ Андрій Григорович, 1891 р.н., с.Великі Ворони Кіровської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта незакінчена

вища, член ВКП(б), директор заводу “Сільелектро”. Арешт 1.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 27.11.1937 за ст.ст. 54-6, 54-7 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 9.12.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 39).

ПАСИНКОВА Олена Карлівна, 1898 р.н., м.Жирардув (Польща), проживала у м.Суми, полячка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 11.09.1937, звинувачення за ст.54-6 КК УРСР. Сумським МВ НКВС 7.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3368).

ПАСЬКО Іван Дмитрович, 1899 р.н., українець, освіта середня, рахівник ветлабораторії. Арешт 28.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.05.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 9.04.1958 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 893).

ПАСЬКО Петро Дмитрович, 1881 р.н., проживав у м.Калуга (Росія), українець, освіта вища технічна, старший інженер вагонної служби управління Московсько-Київської залізниці. Арешт 8.08.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 7.10.1937 за ст.ст. 58-6 ч. 1, 58-8, 58-9, 58-11 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний. Реабілітований 7.12.1956 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 372).

ПАШКОВ Юрій Іванович, 1904 р.н., українець, освіта початкова, помічник бухгалтера будільниці міської ради. Арешт 17.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.09.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 7.03.1958 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 815).

ПАЦИШИНСЬКА (КОРИТНЯК) Ганна Михайлівна, 1925 р.н., с.Чортовець Івано-Франківської області. Арешт 26.06.1948. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 16.12.1948 за ст. 54-1 “а” КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 25 років. Реабілітована 2.04.1992 прокуратурою Івано-Франківської області. Жителька м.Суми. (Арх. комісії Зарічного району з питань реабілітованих).

ПЕВЗНЕР Марія Борисівна, 1906 р.н., с.Комиші Охтирського району, проживала у м.Суми, єврейка, освіта середня, робітниця панчішної фабрики. Підписка про невізід від 20.12.1926, звинувачення в участі у контрреволюційній організації. Сумським окружним відділенням ДПУ 30.12.1926 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3978).

ПЕДЕРІЙ Михайло Антонович, 1901 р.н., с.Прохори Чернігівської області, проживав у м.Запоріжжя, українець, освіта вища економічна, інженер-економіст заводу ім.Баранова. В 1941-1942 рр. проживав у м.Суми. Арешт 12.08.1946. Військовим трибуналом військ МВС Київської області 28.12.1946 за ст.ст.54-1“а”, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 20 років каторжних робіт. Військовим трибуналом Київського ВО 17.01.1956 обвинувачення за ст.54-10 ч. 2 зняте, визнаний винним за ст.54-1 “а” і засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 28.06.1996 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-13510)*.

ПЕДОСЕНКО Антоніна Георгіївна, 1924 р.н., с.Степанівка Сумського району, проживала у м.Суми, українка, освіта неповна середня, робітниця артілі “Червоний молот”. Арешт 11.11.1946. Сумським обласним судом 31.12.1946 за ст.ст.54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 4 роки ВТТ. Реабілітована 22.05.1997 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-13718)*.

ПЕДОСЕНКО Ганна Андріївна, 1904 р.н., українка, неписьменна, домогосподарка. Арешт 18.12.1952. Сумським обласним судом 30.01. 1953 за ст.ст.54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджена на 8 років ВТТ. Верховним Судом СРСР 23.12.1954 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітована 22.01.1992 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-11888)*.

ПЕДОСЕНКО Георгій Миколайович, 1884 р.н., українець, освіта початкова, кондитер артілі “Ідеал”. Арешт 21.10.1943. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 15.03.1944 за ст.ст.54-1“а”, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 27.06.1997 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-13731)*.

ПЕРЕПЬОЛКІН Михайло Дмитрович, 1863 р.н., українець, освіта вища технічна, інженер машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Підписка про невізід від 21.02.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 14.08.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР визнаний винним, за похилим віком покарання не застосовано. Реабілітований 31.08.1998 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-8306)*.

ПЕТРАШНЄВА Віра Іванівна, 1919 р.н., с.Валіївка Білопільського району. Арешт 22.05.1946. Військовим трибуналом військ МВС Київської області 30.07.1946 засуджена до позбавлення волі на 8 років. Реабілітована 5.08.1993. Жителька м.Суми. *(Арх. комісії Ковпаківського району з питань реабілітованих)*.

ПЕТРЕНКО Володимир Петрович, 1922 р.н., українець, освіта неповна середня. Викону-

ючий обов'язки командира взводу зв'язку 176 СД. Арешт 4.11.1946. Військовим трибуналом 46 СД 7.12.1946 за ст.58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.04.1964 Військовим трибуналом в/ч 75092. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-8252)*.

ПЕТРЕНКО Петро Федорович, 1907 р.н., с.Боромля Тростянецького району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, начальник 7 домоуправління залізничної станції. Арешт 13.01.1938. Лінійним судом Південної залізниці 11.10.1938 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 8 років, 12.07.1939 - виправданий. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1935)*.

ПЕТРИЧКО-СВЕРГУНОВА Анелія Тимофіївна, 1899 р.н., с.Озеряни Тернопільської області, проживала у м.Суми, українка, освіта середня, телеграфістка залізничної станції. Арешт 7.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.11.1937 за ст.ст.54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 29.12.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 13)*.

ПЕТРОВ Олександр Олександрович, 1891 р.н., м.Баку (Азербайджан), проживав у м.Суми, росіянин, освіта вища юридична, без визначених занять. Арешт 1.11.1943. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 22.03.1944 за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом Харківського ВО 14.09.1944 обвинувачення за ст. 54-3 зняте, визнаний винним за ст.54-10 ч. 2 і засуджений на 10 років. Реабілітований 7.09.1957 Верховним Судом СРСР. *(ДА УСБУ, спр. П-4343)*.

ПЕТРОВ Павло Дорофійович, 1901 р.н., українець, освіта середня, заступник головного бухгалтера артілі “Комсомол”. Арешт 28.04. 1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 10.03.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-234)*.

ПЕЧЕНИЙ Іван Михайлович, 1888 р.н., м.Воронеж (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, продавець магазину Сумторгу у с.Юнаківка Сумського району. Арешт 31.08.1936. Харківським обласним судом 21.12.1936 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Помер 30.01.1938 у місці ув'язнення. Реабілітований 11.07.1991 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1974)*.

ПИЛИПЕЙЧЕНКО Федір Васильович, 1918 р.н., с.Чернеччина Краснопільського району, проживав у м.Суми, росіянин, освіта неповна

середня, формувальник машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 5.05.1938. Харківським обласним судом 15.07.1938 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 15.06.1990 Верховним Судом УРСР. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-11471).*

ПИЛИПЕНКО Андрій Дмитрович, 1913 р.н., с.Хомине Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова. Червоноармієць 14 механізованого полку 14 кавалерійської дивізії. Арешт 14.02.1937. Військовим трибуналом 2 кавалерійського корпусу Київського ВО 1.04.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 2.10.1994 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-13055).*

ПИЛИПЕНКО Володимир Андрійович, 1915 р.н., українець, освіта неповна середня, хронометражист машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 29.07.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 16.04.1938 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 7.07.1992 Генеральною прокуратурою України. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12276).*

ПИЛИПЕНКО Григорій Васильович, 1884 р.н., українець, освіта початкова, модельник машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 4.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533).*

ПИЛИПЕНКО Іван Миронович, 1897 р.н., українець, освіта початкова. Червоноармієць 13 батальйону при Центральній військовій базі № 29. Арешт 12.01.1943. Військовим трибуналом 43 запасної СБ 22.02.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-13308).*

ПИЛИПЕНКО Лука Федорович, 1893 р.н., українець, освіта початкова, бригадир слюсарної дільниці машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 5.02.1937. Харківським обласним судом 27.05.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 12.05.1992 Генеральною прокуратурою України. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-2328).*

ПИРУЩИЙ Степан Якович, 1918 р.н., с.Радощівка Тернопільської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, шофер-стажист артілі "Гужтранс". Арешт 10.12.1937, звинувачення за ст.54-6 КК УРСР. Сумським МВ НКВС 5.01.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-3425).*

ПІДГІРНА Олександра Василівна, 1919 р.н., м.Тростянець, проживала у м.Суми, українка, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 5.08.1946. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 13.12.1946 за ст.54-1"а" КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом Київського ВО 1.11.1955 від відбуття покарання звільнена, передана під опіку родичів. Реабілітована 9.04.1998 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-13843).*

ПІДЛУЦЬКИЙ Іван Луквич, 1899 р.н., українець, освіта середня, заступник головного бухгалтера суконної фабрики. Арешт 20.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 4.03.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-3407).*

ПІНК Віктор Дмитрович, 1902 р.н., с.Нижня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова. Червоноармієць 957 СП. Арешт 8.01.1945, звинувачення за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР. Військовим трибуналом 309 СД 25.02.1945 виправданий. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-2839).*

ПІНТ Яків Айзикович, 1893 р.н., м.Белосток (Польща), проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, майстер суконної фабрики. Арешт 25.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 19.01.1938 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.02.1938 у м.Суми. Реабілітований 12.07.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 474).*

ПІОТРОВСЬКИЙ Броніслав Йосипович, 1904 р.н., м.Тульчин Вінницької області, проживав у м.Суми, поляк, освіта початкова, співробітник МВ НКВС. Арешт 17.09.1937, звинувачення за ст.54-1"а" КК УРСР. Управлінням НКВС по Харківській області 7.04.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12647).*

ПІСКОВЕЦЬ Марія Захарівна, 1920 р.н., українка, освіта незакінчена вища, вчителька школи у с.Слобода Буринського району. Арешт 21.09.1948. Лінійним судом Південної залізниці 4.10.1950 за ст.54-3 КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 10 років. Реабілітована 20.01.1994 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12653).*

ПЛАТОНОВ Платон Купріянович, 1888 р.н., с.Червоне Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, виконавець комерційного відділу машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 25.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 25.03.1933 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Після відбуття пока-

рання - рахівник яйцебази обласної споживспілки. Арешт 7.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.03.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м.Харків. Реабілітований, відповідно, 31.07.1989 - прокуратурою області, 31.07.1957 - обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641; оп. 5, спр. 352; оп. 1, спр. 511).

ПЛАХТІСНКО Павло Серафимович, 1905 р.н., с.Шубині Стави Черкаської області, проживав у м.Суми, українець, освіта вища педагогічна, вчитель школи № 3. Арешт 18.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Сумським МВ НКВС 5.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3684).

ПЛЯХТУР Іван Павлович, 1905 р.н., українець, освіта початкова. Червоноармієць 998 СП 286 СД. Зник 31.12.1941. Військовим трибуналом Синявїнської оперативної групи військ Ленінградського фронту 11.01.1942 за ст.58-1 "б" КК РРФСР засуджений до ВМП (заочно). Особливим відділом КДБ при Раді Міністрів СРСР по Ленінградському ВО 12.05.1968 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8523).

ПОВАЛІЙ Костянтин Пилипович, 1896 р.н., с.Добровілля Харківської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня духовна, лаборант музею. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533).

ПОЗНЯК Касян Леонтійович, 1896 р.н., с.Миколаївка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, візник контори "Ходтранс". Арешт 28.08.1936. Харківським обласним судом 8.12.1936 за ст.54-10 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 12.10.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11615).

ПОКАМЕСТОВ Іван Платонович, 1906 р.н., українець, освіта неповна середня, член ВКП(б), командир батареї 8 СД. Арешт 6.08.1937. Військовим трибуналом 5 СК Білоруського ВО 9.03.1938 за контрреволюційну антирадянську агітацію засуджений на 7 років ВТТ. Верховним Судом СРСР 23.04.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5890).

ПОКРИШКІН Іван Якович, 1901 р.н., українець, освіта початкова, завгосп дитбудинку ім.Крупської. Арешт 24.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 5.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-247).

ПОЛНИЦЬКИЙ Микола Гаврилович, 1894 р.н., українець, освіта вища педагогічна, вчитель школи № 3. Арешт 21.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533).

ПОЛУЛЯХ Трохим Петрович, 1882 р.н., с.Боромля Тростянецького району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, сторож крамниці. Арешт 8.09.1936, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Харківській області 28.10.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2294).

ПОЛЯКОВА Тереза Карлівна, 1887 р.н., м.Рига (Латвія), проживала у м.Суми, німкеня, освіта середня, член ВКП(б), домогосподарка. Арешт 27.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.05.1944 за ст.54-1"а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у спецтабір. Померла у 1945 р. у місці ув'язнення. Реабілітована 28.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 694).

ПОМАЗАН Іван Юхимович, 1910 р.н., українець, освіта початкова. Червоноармієць 130 окремого саперного батальйону. Арешт 2.08.1942. Військовим трибуналом 13 армії Брянського фронту 11.08.1942 за ст.58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 22.11.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1359).

ПОНОМАРЕНКО Віра Олексіївна, 1926 р.н., с.Шпилівка Сумського району, проживала у м.Суми, українка, освіта неповна середня, робітниця рембудконтори. Арешт 10.09.1945, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Управлінням КДБ по Сумській області 1.11.1945 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3473).

ПОНОМАРЕНКО Давид Трохимович, 1888 р.н., с.Сульське Білопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, коваль-слюсар комуни "Червоний Жовтень". Арешт 27.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 25.03.1933 за ст.ст.54-10, 54-13 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.06.1933. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 891).

ПОНОМАРЕНКО Павло Іванович, 1885 р.н., українець, освіта початкова, слюсар Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 21.11. 1940. Сумським обласним судом 3.02.1941 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 7.06.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12551).

ПОПОВ Борис Павлович, 1898 р.н., с.Молодова Харківської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, товарознавець книгокультторгу. Арешт 3.03.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 14.03.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1402).*

ПОПОВ Євген Павлович, 1874 р.н., м.Охтирка, проживав у м.Суми, українець, освіта вища педагогічна, виконуючий обов'язки директора медичної школи. Арешт 29.10.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 26.12.1943 за ст.ст.54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 13.10.1997 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-13757).*

ПОПОВ Іван Іванович, 1890 р.н., українець, освіта неповна середня, нормувальник Бездрицького спиртзаводу (Сумський район). Арешт 21.01.1938, звинувачення за ст.ст.54-6, 54-9 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 23.03.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1334).*

ПОПОВ Михайло Михайлович, 1906 р.н., проживав у м.Владивосток (Росія), росіянин, освіта неповна середня, машиніст 1 бригади підводних човнів Тихоокеанського флоту. Арешт 6.11.1944. Військовим трибуналом Головної бази Тихоокеанського флоту 10.01.1945 за ст.ст.58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12822).*

ПОРИНОС Володимир Пантелійович, 1930 р.н., с.Нижня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 19.12.1952. Сумським обласним судом 30.01.1953 за ст.ст.54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 22.01.1992 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-11888).*

ПОТАПОВ Борис Миколайович, 1899 р.н., м.Київ, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, бухгалтер Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 25.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 19.01.1938 за шпигунсько-диверсійну діяльність застосована ВМП. Розстріляний 9.02.1938 у м.Суми. Реабілітований 27.08.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 609).*

ПОТИЧЕНКОВА Марія Петрівна, 1907 р.н., с.Славгород Краснопільського району, проживала у м.Суми, українка, освіта початкова, уповноважена житлоуправління. Арешт 3.11.1943.

Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 25.02.1944 за ст.ст.54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 8 років. Реабілітована 29.02.1996 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-13436).*

ПОХІЛЬКО Іван Микитович, 1920 р.н., с.Береславка Кіровоградської області, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня. Арешт 10.01.1947. Особливою нарадою при МДБ СРСР 18.01.1947 за ст. 54-10 КК УРСР позбавлений волі на 4 роки. Реабілітований Верховним Судом СРСР. *(Арх. комісії Зарічного району з питань реабілітованих).*

ПРИЙМАК Дмитро Андрійович, 1902 р.н., с.Печище Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, член ВКП(б), викладач військової справи педагогічного інституту. Арешт 8.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 9.03.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-393).*

ПРИЙМЕНКО Олександр Павлович, 1891 р.н., с.Кіндратівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, тесляр рембудконтори. Арешт 30.10.1940. Сумським обласним судом 12.04.1941 за ст.ст.54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 27.06.1941 у м.Харків. Реабілітований 30.04.1993 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12505).*

ПРИХОДЧЕНКО Олексій Федорович, 1913 р.н., українець, освіта неповна середня, підмайстер суконної фабрики. Арешт 31.10.1937, звинувачення за ст.ст.54-8, 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським МВ НКВС 31.01.1938 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-383).*

ПРИХОЖАСЬВ (ПРИХОЖАЙ) Іван Якович, 1897 р.н., проживав у м.Старокосятинів Хмельницької області, українець, освіта вища військова, член ВКП(б), начальник штабу 22 механізованої бригади. Арешт 2.03.1938. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 6.10.1938 за ст.ст.54-1"б", 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 6.10.1938 у м.Кам'янець-Подільський. Реабілітований 12.07.1957 Верховним Судом СРСР. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-5623).*

ПРИХОЖАЙ Павло Миколайович, 1895 р.н., українець, освіта початкова, завідуючий телеграфом залізничної станції Суми. Арешт 4.12.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 3.04.1931 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у концтабір. Трійкою при НКВС УРСР

4.05.1936 покарання пом'якшене до 7 років. Реабілітований 26.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 114).

ПРОКОФ'ЄВ Євген Михайлович, 1889 р.н., с.Базар Житомирської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, член колегії адвокатів. Арешт 28.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 19.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 17.07.1956 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 543).

ПРОСЯНИК Андрій Якович, 1900 р.н., с.Боромля Тростянецького району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, технік дорвідділу міського виконкому. Арешт 21.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533).

ПРУДНИКОВ Григорій Савелійович, 1874 р.н., с.Вітенська Белиця Курської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, неписьменний, конюх зоотехнікуму. Арешт 14.02.1937. Харківським обласним судом 25.05.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 22.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1608).

ПРЯНИКОВ Іван Олексійович, 1896 р.н., росіянин, освіта початкова, бухгалтер центральної міської лікарні. Арешт 2.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 19.06.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 491).

ПУМЕ Костянтин Дмитрович, 1906 р.н., с.Нижня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, завідуючий

школою по ліквідації неписьменності при машинобудівному заводі ім.Фрунзе. Арешт 22.06.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 17.06.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3325).

ПХЕНДА Захар Мартинович, 1884 р.н., с.Стецьківка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, робітник зоотехнікуму. Арешт 14.02.1937. Харківським обласним судом 25.05.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 22.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1608).

ПШЕБИЛЬСЬКИЙ Іцек Хаїмович, 1906 р.н., м.Белхатов (Польща), проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, ткач суконної фабрики. Арешт 14.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 14.10.1937 за ст.54-6 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 19.03.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 579).

ПШЕНИЧНИЙ Олександр Митрофанович, 1886 р.н., с.Кулішівка Полтавської області, проживав у м.Суми, українець, освіта вища технічна, інженер цукротресту. Арешт 24.06.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25.04.1942 за антирадянську агітацію ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 26.04.1999 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 55).

ПШИК Семен Васильович, 1897 р.н., українець, освіта початкова, електромонтер машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 15.08.1940. Сумським обласним судом 3.02.1941 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.10.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12316).

Р

РАВИЧ-ЩЕРБО Антоніна Федорівна, 1888 р.н., українка, освіта неповна середня, домогосподарка. Арешт 9.11.1937, звинувачення за ст.54-6 КК УРСР. Сумським МВ НКВС 3.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-271).

РАДЗЕВИЧ Петро Адольфович, 1913 р.н., м.Вільнюс (Литва), проживав у м.Суми, поляк, освіта початкова, шофер обласної ради ТСОАВІА-ХІМ. Арешт 29.09.1941. Військовим трибуналом

військ НКВС Харківської області 15.10.1941 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12042).

РАДЧЕНКО Володимир Георгійович, 1889 р.н., с.Славгород Краснопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, референт Сумторгу. Арешт 23.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 30.12.1937 за

шпигунство на користь Польщі застосована ВМП. Розстріляний 16.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 6.09.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4235*).

РАДЧЕНКО Володимир Тарасович, 1900 р.н., м.Лебедин, проживав у м.Суми, росіянин, освіта неповна середня. Ротний писар 2 Донської дивізії. Арешт 4.06.1920. Особливим відділом ВНК Кавказького фронту 31.08.1920 за антирадянську агітацію ув'язнений у концтабір. Реабілітований 19.02.1998 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 307*).

РАДЧЕНКО-КОВАЛЬ Лука Данилович (Андрій Федорович), 1896 р.н., станиця Курська Ставропольського краю (Росія), проживав у м.Суми, українець, освіта середня, бухгалтер артілі ім.8 Надзвичайного з'їзду Рад. Арешт 27.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 890*).

РАЙБЕНБАХ Шулем Ізраїлевич, 1908 р.н., м.Лодзь (Польща), проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, ткач суконної фабрики. Арешт 21.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 5.11.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 27.11.1957 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 680*).

РАЙКО Павло Дмитрович, 1909 р.н., м.Одеса, проживав у м.Суми, українець, освіта середня військова, начальник штабу ППО при суконній фабриці. Арешт 15.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 14.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1430*).

РАПОТА Всеволод Іванович, 1889 р.н., м.Санкт-Петербург (Росія), проживав у м.Суми, українець, освіта середня, нормувальник лісозаводу. Арешт 5.03.1938. Сумським обласним судом 4.04.1939 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 12.04.1957 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3972*).

РАР Карл Карлович, 1890 р.н., с.Городище Житомирської області, проживав у м.Суми, німець, освіта середня, технік-хімік Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 2.09.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.12.1942 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 22.08.1988 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 275*).

РЖЕЧИЦЬКИЙ Едуард Казимирович, 1914 р.н., м.Дружба Ямпільського району, проживав у м.Суми, поляк, освіта неповна середня, старший вагар залізничної станції. Арешт 25.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 16.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 21.03.1962 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 543*).

РИБАЛЬЧЕНКО Єгор Григорович, 1894 р.н., українець, освіта початкова, робітник Басівської торфодільниці. Арешт 3.07.1941, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Сумським РВ НКВС 30.07.1941 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2373*).

РИБАЛЬЧЕНКО Павло Максимович, 1879 р.н., українець, освіта початкова, майстер ливарного цеху учбового комбінату. Арешт 18.09.1937. Харківським обласним судом 27.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ, 28.09.1938 - виправаний. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1953*).

РІГЕР Георгій Георгійович, 1910 р.н., м.Варшава (Польща), проживав у м.Суми, поляк, освіта вища, вантажник Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 18.02.1940. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2.09.1940 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 472*).

РІДЕЛЬ Микола Павлович, 1896 р.н., м.Варшава (Польща), проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова. Червоноармієць 61 гужового батальйону. Арешт 24.02.1942, звинувачення за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР. Особливим відділом НКВС 38 армії 26.03.1942 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2859*).

РІПШЕ Адольф Федорович, 1886 р.н., смт Корюківка Чернігівської області, проживав у м.Суми, німець, освіта середня, землемір міського комунгоспу. Арешт 8.05.1938, звинувачення за ст.ст.54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою Сумської області 20.09.1939 справа закрита. Працював начальником інвентарбюро обласного комунвідділу. Арешт 26.05.1941, звинувачення за ст.54-1 "а" КК УРСР. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Помер 20.11.1941 у місці ув'язнення. Реабілітований 22.07.1960 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3395*).

РОГОЖИН Сергій Дмитрович, 1870 р.н., с.Корчажки Калужської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, продавець крамниці споживспілки "Труд". Арешт 11.06.1920, звинувачення в антирадянській агітації. Особли-

вим відділом ВНК 12 армії 14.06.1920 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3999*).

РОДЕНКО Антон Васильович, 1886 р.н., українець, освіта початкова, слюсар млина № 13. Арешт 7.02.1938, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 14.05.1939 виправданій. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1173*).

РОДЕНКО Петро Васильович, 1904 р.н., українець, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б). Командир взводу 89 СП 23 СД (м.Даугавпілс, Латвія). Арешт 28.01.1941. Військовим трибуналом 2 СК Прибалтійського Особливого ВО 31.03.1941 за ст. 58-10 ч.1 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 23.05.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5509*).

РОДЕНКО Яків Григорович, 1893 р.н., українець, освіта початкова, слюсар машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 4.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, он. 5, спр. 670*).

РОДИНЧЕНКО Єфрем Семенович, 1889 р.н., с.Олександрівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, член ВКП(б), браківник промартілі "Комсомол". Арешт 14.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 6.12.1937 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 21.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 9.01.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, он. 2, спр. 59*).

РОЖЧЕНКО Антон Терентійович, 1904 р.н., с.Могриця Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б), вчитель Лучанської семирічної школи. Арешт 23.08. 1935. Харківським обласним судом 21.12.1935 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 29.04.1970 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8590*).

РОМАНОВ Григорій Григорович, 1899 р.н., с.Панютине Запорізької області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, електромеханік телеграфу залізничної станції. Арешт 22.12.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 3.04.1931 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Колегією ОДПУ 2.01.1934 покарання пом'якшене на 3 місяці. Реабілітований 26.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, он. 6, спр. 111*).

РОМАСЬ Симон Павлович, 1894 р.н., м.Зіньків Полтавської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, роз'їзний фотограф фотоательє № 1. Арешт 8.10.1937. Трій-

кою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Управлінням НКВС по Сумській області 21.03.1940 справа закрита. (ДАСО, *ф. Р-7641, он. 1, спр. 334*).

РОМЕР Всеволод Костянтинович, 1901 р.н., с.Ртутне Донецької області, проживав у м.Суми, українець, освіта незакінчена вища, вчитель Лучанської семирічної школи. Арешт 29.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.54-1"а" КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 24.04.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, он. 2, спр. 150*).

РОСТОВСЬКИЙ Павло Єрмолайович, 1891 р.н., м.Каменськ-Шахтинський Ростовської області (Росія), проживав у м.Суми, українець, освіта середня, викладач військової підготовки хімії технікуму. Арешт 27.10.1937, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським МВ НКВС 27.12.1937 справа закрита. Працював викладачем військової підготовки педагогічного інституту. Арешт 4.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-360. ДАСО, ф. Р-7641, он. 1, спр. 533*).

РОСТОВЦЕВ Андрій Іванович, 1896 р.н., с.Луїно Куйбишевської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта неповна середня, начальник учбового пункту машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 20.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 8.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1464*).

РОТ Клавдія Дмитрівна, 1919 р.н., українка, освіта неповна середня, копіювальниця машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 19.01.1944. Сумським обласним судом 24.07.1944 як соціально небезпечна особа вислана на 8 років у віддалені місцевості СРСР. Реабілітована 29.06.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13863*).

РУБАН Зінаїда Арсентіївна, 1896 р.н., с.Лютівка Харківської області, проживала у м.Суми, українка, освіта середня, вихователька дитячого садка. Арешт 29.04.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 5.10.1945 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 29.10.1945 справа направлена на нове розслідування. Управлінням МДБ при

Раді Міністрів УРСР по Сумській області 16.06.1946 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12030*).

РУБАНЕНКО Олексій Іванович, 1905 р.н., українець, освіта початкова, пожежник міської пожежкоманди. Арешт 31.03.1947. Сумським обласним судом 16.07.1947 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 23.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13147*).

РУБІНШТЕЙН Естер Аронівна, 1908 р.н., м.Лодзь (Польща), проживала у м.Суми, єврейка, освіта неповна середня, кравчиня промартілі "Утильвиробник". Арешт 20.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 5.11.1937 за ст.54-6 КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 27.07.1956 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 400*).

РУБІНШТЕЙН Фаїна Аронівна, 1907 р.н., м.Лодзь (Польща), проживала у м.Суми, єврейка, освіта початкова, вагарка Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 10.11.1937, звинувачення за ст.54-6 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 27.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3233*).

РУДЕНКО Афанасій Іванович, 1901 р.н., українець, освіта початкова, перукар артілі "Тігісна". Арешт 7.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.10.1938 за ст.ст.54-6, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.11.1938 у м.Суми. Реабілітований 9.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 806*).

РУДЕНКО Олександр Семенович, 1904 р.н., смт Глушково Курської області (Росія), проживав у м.Суми, українець, освіта середня. Червоноармієць 166 запасного СП. Арешт 20.04.1945. Військовим трибуналом 6 запасної СД 12.07.1945 за ст.54-1"а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 8.09.1965 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8358*).

РУДЕНЬ Василь Дмитрович, 1903 р.н., с.Стецьківка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, помічник

уповноваженого комітету заготівель Раднарком по Сумському району. Арешт 12.09.1937. Верховним Судом СРСР 7.12.1937 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 8.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 15.12.1956 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 453*).

РУДНЄВ Леонід Михайлович, 1897 р.н., с.Тарасівка Харківської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, бухгалтер житлоспілки. Арешт 5.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст.54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.12.1937 у м.Суми. Реабілітований 11.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 796*).

РУДЬ Микола Олексійович, 1910 р.н., с.Покровське Харківської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня військова, член ВКП(б). Начальник гаражу військово-польового пересувного госпіталю № 638. Арешт 19.12.1941. Військовим трибуналом 40 армії 19.02.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 13.01.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13645*).

РЯБУЩЕНКО Костянтин Тимофійович, 1893 р.н., українець, освіта початкова, старший бухгалтер школи глухонімих. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533*).

РЯЗАНСЬКИЙ Ізраїль Аронович, 1884 р.н., с.Бондарівка Чернігівської області, проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, продавець кіоску бази "Кондитерзбут". Арешт 5.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-6, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 17.01.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 854*).

С

САВЕНКО Назар Андрійович, 1895 р.н., с.Бутовщина Білопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, колійний майстер залізничної станції Баси. Арешт 25.02.1933, звинувачення за ст. 58-4 КК РРФСР.

Дорожньо-транспортним відділом ОДПУ Південної залізниці 31.03.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7466*).

САВЕНКО Олексій Андрійович, 1902 р.н., с.Гарбузівка Лебединського району, проживав у

м.Суми, українець, освіта початкова, робітник машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 25.02.1941. Сумським обласним судом 12.04.1941 за ст.ст.54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Помер 23.01.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 30.04.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12505*).

САВЧЕНКО Іван Яремович, 1915 р.н., с.Велика Чернеччина Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, студент робфаку педагогічного інституту. Арешт 29.10.1935. Харківським обласним судом 9.03.1936 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 5.08.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2280*).

САВЧЕНКО Михайло Федорович, 1927 р.н., с.Костів Лебединського району, українець, освіта середня. Курсант військового училища (м.Пугачов Саратовської області, Росія). Арешт 27.12.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15.07.1944 ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 21.02.1990 Військовою прокуратурою Приволзько-Уральського ВО. Житель м.Суми. (Арх. Сумського міського історико-просвітницького товариства "Меморіал").

САВЧУК Василь Панасович, 1920 р.н., українець, освіта неповна середня, учень 10 класу середньої школи № 2. Арешт 16.11.1938. Харківським обласним судом 21.02.1939 за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Верховним Судом УРСР 4.12.1939 обвинувачення за ст. 54-11 зняте, визнаний винним за ст. 54-10 ч.1 і засуджений на 3 роки. Реабілітований 28.12.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2016*).

САВЧУК Олександр Федорович, 1892 р.н., м.Білопілля, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, старший бухгалтер аптекоуправління. Арешт 4.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 9.04.1958 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 1, спр. 894*).

САГУН Михайло Степанович, 1894 р.н., українець, освіта початкова, начальник пожежно-сторожової охорони Сумторгу. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.11.1937 у м.Суми. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 6, спр. 162*).

САЄНКО Володимир Семенович, 1925 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 22.06.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 13.09.1943 виправданій. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2597*).

САЄНКО Михайло Петрович, 1897 р.н., українець, освіта початкова, робітник млина № 13. Арешт 28.11.1952. Сумським обласним судом 30.01.1953 за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом СРСР 23.12.1954 покарання пом'якшене до 6 років. Реабілітований 22.01.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11888*).

САЄНКО Павло Іванович, 1880 р.н., українець, освіта початкова, ливарник машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 4.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.12.1937 у м.Суми. Реабілітований у 1989 р. прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 6, спр. 791*).

САЛЬМАН Йосип Маркович, 1887 р.н., єврей, освіта початкова, механік по ремонту друкарських машинок. Арешт 30.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за ст.ст. 54-6, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 21.02.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 1, спр. 887*).

САМІЙЛЕНКО Петро Панасович, 1900 р.н., с.Піщане, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 10.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст.ст. 54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.09.1956 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 1, спр. 601*).

САМСОНЕНКО Максим Іванович, 1898 р.н., с.Жигайлівка Тростянецького району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, вантажник взуттєвої фабрики. Арешт 21.09.1943, звинувачення за ст.54-1 "б" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 22.04.1944 справа закрита, направлений у міський військкомат (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3720*).

САНЖАРОВ Микола Іванович, 1901 р.н., українець, освіта початкова, член ВКП(б), директор Хотінської МТС (Сумський район). Арешт 2.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 10.08.1956 Військовим

трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 412).

САНФІРОВ (СЛЕСАРЧУК, ТРОЦЬКИЙ) Захарій Михайлович, 1902 р.н., с.Борниця Брестської області (Білорусь), проживав у м.Суми, білорус, освіта середня, член ВКП(б), командир батареї артилерійського училища. Арешт 17.12.1937, звинувачення у приналежності до антирадянської військово-фашистської змови. Військовим прокурором Харківського ВО 9.04.1940 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4558).

САПРИКІН Микола Дмитрович, 1902 р.н., українець, освіта середня. Помічник начальника штабу 927 СП 251 СД. Арешт 2.10.1941, звинувачення за ст.58-10 ч. 2 КК РРФСР. Особливим відділом НКВС Московського ВО 25.11.1941 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8269).

САПУН Семен Семенович, 1883 р.н., с. Попівка Полтавської області, проживав у м.Суми, українець, освіта вища педагогічна, вчитель середньої школи № 6. Арешт 22.04.1938, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Харківській області 10.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1845).

САСІН Віктор Павлович, 1936 р.н., с.Вишневе Курської області (Росія), проживав у м.Суми, палітурник харчкомбінату. Народним судом м.Суми 16.10.1970 за порушення законів про відокремлення церкви від держави засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований у 1991 р. прокуратурою області. (Арх. комісії Ковпаківського району з питань реабілітованих).

СЕДІКОВ Микола Якович, 1908 р.н., українець, освіта початкова. Начальник військового складу № 857. Арешт 30.06.1942. Військовим трибуналом Південного фронту 18.07.1942 за ст.58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Помер 27.09.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12862).

СЕЛІТРЕНИКОВ Григорій Миколайович, 1887 р.н., с.Вири Білопільського району, проживав у м.Суми, росіянин, освіта середня, без визначених занять. Арешт 6.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.03.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 31.07.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 512).

СЕМЕНЕЦЬ Йосип Гнатович, 1876 р.н., с.Підліснівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, візник комунбуду. Арешт 15.04.1932. Особливою нарадою

при колегії ДПУ УРСР 19.09.1932 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 324).

СЕМЕНОВ Василь Федорович, 1900 р.н., українець, освіта початкова, працівник відділу збуту машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 18.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 19.07.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533).

СЕМЕНОВ Іван Семенович, 1905 р.н., українець, освіта початкова, робітник артілі "Утильпереробка". Арешт 28.02.1947. Сумським обласним судом 29.05.1947 за ст.54-10 ч.ч.1, 2 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 23.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13131).

СЕНДОВСЬКИЙ Сеняй Абрамович, 1903 р.н., м.Лодзь (Польща), проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, ткач суконної фабрики. Арешт 14.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 6.12.1937 за шпигунство і контрреволюційну агітацію застосована ВМП. Розстріляний 15.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 12.07.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 949).

СЕНЧЕНКО Кіндрат Миронович, 1904 р.н., с.Писарівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, робітник машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 24.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 30.12.1937 за ст.ст. 54-6, 54-9 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 6.09.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 803).

СЕРБІНОВСЬКИЙ Петро Васильович, 1909 р.н., українець, освіта початкова, слюсар-машиніст насосної станції. Арешт 5.05.1943, звинувачення за ст.54-6 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 20.06.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3713).

СЕРГЄЄВ Ювеналій Олександрович, 1894 р.н., м.Короча Белгородської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта середня, робітник шкіряного заводу. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.12.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 57).

СЕРГІЄНКО Григорій Іванович, 1898 р.н., м.Охтирка, в 1942-1943 рр. проживав у м.Суми, українець, освіта незакінчена вища. Червоноармієць 1015 СП 285 СД. Арешт 17.03.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 5.09.1945 за ст.ст.54-1 "а", 54-11 КК УРСР засуджений на 20 років каторжних робіт. Військовим трибуналом Київського ВО 24.11.1957 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 7.02.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13667*).

СЕРГІЄНКО Ельза Федорівна, 1899 р.н., м.Острогоськ Воронежської області (Росія), проживала у м.Суми, німкеня, освіта середня, вчителька німецької мови залізничної школи №65. Арешт 13.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 6.05.1944 за ст.54-1"а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у спецтабір. Реабілітована 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, *спр. 845**).

СЕРГІЄНКО Наталія Іванівна, 1922 р.н., с.Рогізне Сумського району, проживала у м.Суми, українка, освіта середня, студентка педагогічного інституту. Арешт 13.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 6.05.1944 за ст.54-1"а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у спецтабір. Реабілітована 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, *спр. 845**).

СЕРЕБРЯНЬКА Марія Федорівна, 1894 р.н., німкеня, освіта середня, фельдшер міської лікарні. Арешт 26.08.1941, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. З наближенням фронту евакуйована у м.Актюбінськ (Казахстан). Померла 1.04.1942 у місці ув'язнення. Реабілітована 19.02.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2351*).

СЕСЕНКО Іван Йосипович, 1887 р.н., с.Низи Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, директор держмлина у с.Сміле Роменського району. Арешт 25.02.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 24.04.1945 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 23.10.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12319*).

СИВОДЕДОВ Василь Тимофійович, 1905 р.н., с.Старе Ханіно Смоленської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта незакінчена вища, робітник заводу реммаштресту. Арешт 24.06.1941, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. З наближенням фронту евакуйований в Актюбінську область (Казахстан). Особливою нарадою при НКВС СРСР 19.06.1943 як соціально небезпечна особа ув'язнений на 5 років у ВТТ.

Реабілітований 24.10.1956 Актюбінським обласним судом.(ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, *спр. 535**).

СИДОРЕНКО Микола Федорович, 1902 р.н., м.Білопілля, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, член ВКП(б), інспектор Сумторгу. Арешт 4.07.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 11.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-301*).

СИДОРЕНКО Михайло Миколайович, 1914 р.н., с.Піщане, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, студент педагогічного інституту. Арешт 23.04.1935. Харківським обласним судом 19.12.1935 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 21.05.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1575*).

СИДОРЕНКО Михайло Панасович, 1903 р.н., українець, освіта початкова, котельник-складальник машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 23.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 30.12.1937 за диверсійну діяльність застосована ВМП. Розстріляний 16.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 6.09.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, *спр. 607**).

СИЗОНЕНКО Юхим Петрович, 1909 р.н., с.Валіївка Білопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, терміст машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 4.08.1940. Сумським обласним судом 23.12.1940 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ, 21.08.1941 - на 6 років ВТТ. Реабілітований 4.12.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12401*).

СИМОНЕНКО Іван Іванович, 1895 р.н., українець, освіта початкова, бухгалтер обласного земуправління. Арешт 18.05.1940. Військовим трибуналом Харківського ВО 30.07.1940 за ст.ст.54-8, 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 19.07.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11489*).

СИНЕВИД Іван Іванович, 1886 р.н., с.Сміле Роменського району, проживав у м.Суми, українець, освіта вища, інженер-конструктор машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 14.07.1936. Харківським обласним судом 20.12.1936 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 3.11.1962 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6306*).

СИРОДАЙ Іван Митрофанович, 1913 р.н., с.Мамекине Чернігівської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 11.09.1943, звинувачення за

ст.54-1“б” КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 16.09.1943 справа закрита, направлений у військкомат. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3635).

СИТНИК Михайло Олексійович, 1898 р.н., м.Харків, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, бухгалтер книгокультторгу. Арешт 3.03.1938, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 22.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1384).

СИЧЕВСЬКИЙ Феодосій Євдокимович, 1887 р.н., с.Оржиця Полтавської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, зоотехнік біофабрики. Арешт 9.11.1937. Сумським обласним судом 20.03.1939 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 21.01.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-70).

СИМЕЙКІН Євген Іванович, 1877 р.н., м.Харків, проживав у м.Суми, росіянин, освіта вища, завідувач педагогічною частиною медичної школи. Арешт 20.01.1944. Сумським обласним судом 13.03.1944 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 28.04.1992 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-4117, оп. 5, спр. 9).

СПРОБАБА Іван Назарович, 1893 р.н., с.Межиріч Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, майстер артілі “Сумнодя” Арешт 3.08.1938, звинувачення за ст.ст.54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Сумським МВ НКВС 1.10.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-118).

СКОТАРЕНКО Федір Степанович, 1895 р.н., с.Юнаківка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, плановик артілі ім.8 Надзвичайного з'їзду Рад. Арешт 31.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.09.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 17.05.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 921).

СКРИННИК Микола Миколайович, 1913 р.н., м.Харків, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, курсант артилерійської школи. Арешт 26.06.1935, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Військовою прокуратурою 14 СК 3.12.1935 справа закрита. Працював контролером відділу контролю машинобудівного заводу імені Фрунзе. Арешт 4.08.1936. Харківським обласним судом 20.12.1936 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 14.12.1959 Верхов-

ним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр.спр. П-2922, П-6306).

СКРИННИК Павло Миколайович, 1911 р.н., м.Нарим Томської області (Росія), проживав у м.Суми, українець, освіта середня, технік планово-виробничого відділу машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 14.07.1936. Харківським обласним судом 20.12.1936 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Після відбуття покарання - начальник проектного бюро обласної контори тресту “Укрсільпром”. Арешт 24.11.1950. Особливою нарадою при МДБ СРСР 24.03.1951 за антирадянську троцькістську агітацію засланий на поселення у Красноярський край. Реабілітований 3.11.1962 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6306).

СКРЯБІН Євдоким Степанович, 1901 р.н., с.Ізбушка (Удмуртія, Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, інструктор пожежної команди. Арешт 11.11.1943. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 22.03.1944 за ст.54-1 “б” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.10.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13758).

СЛАВЧЕНКО Іван Олексійович, 1890 р.н., с.Ганнівка-Вирівська Білопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, керуючий Біловодським відділенням радгоспу ім.Молотова (Сумський район). Арешт 17.08.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 25.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-125).

СЛИВА Микола Миколайович, 1899 р.н., с.Яблунівка Полтавської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, служив у міліції. Арешт 15.02.1928, звинувачення за ст.54-13 КК УРСР. Прокурором Сумського округу 22.03.1928 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7870).

СМИРНОВ Костянтин Олександрович, 1888 р.н., м.Руза Московської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта вища, плановик артілі “Червоний молот”. Арешт 25.06.1941, визнаний соціально небезпечною особою. З наближенням фронту евакуйований у Свердловську область. Помер 28.11.1941 у місці ув'язнення. Реабілітований 19.02.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7132).

СОБИСЕВИЧ Олександр Іларіонович, 1891 р.н., с.Дрогичі Гродненської області (Білорусь), проживав у м.Суми, білорус, освіта середня, бухгалтер комбінату “Допомога”. Арешт 7.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Хар-

ківській області 5.05.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 9.04.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 894).

СОБОЛЕВСЬКИЙ Іван Феофанович, 1894 р.н., Польща, проживав у с.Піщане, поляк, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.04.1936. Харківським обласним судом 25.07.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 26.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12057).

СОГІН Микола Михайлович, 1890 р.н., с.Лізіне Луганської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, священник без приходу. Арешт 22.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 21.11.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 376).

СОЗІНОВ Федір Герасимович, 1902 р.н., с.Созіновське Кіровської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта неповна середня, завідувачий реалізаційною базою “Заготзерно”. Арешт 23.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 532).

СОІН Петро Іванович, 1892 р.н., с.Безплемінниковське Волгоградської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта середня, кресляр машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 7.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.05.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 9.04.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 894).

СОКОЛОВСЬКИЙ Олександр Митрофанович, 1887 р.н., с.Голубівка Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, вчитель школи № 14. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 17.08.1931 за ст.ст.54-10, 54-11 КК УРСР висланий на 5 років у Північний край, 3.05.1932 - звільнений, позбавлений на 5 років права проживання у центральних місцевостях СРСР. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 581).

СОЛОМАСHENKO Яків Андронович, 1885 р.н., с.Кустолове Полтавської області, про-

живав у м.Суми, українець, освіта початкова. Червоноармієць - санітар госпіталю № 16. Арешт 26.03.1921, звинувачення у контрреволюційній діяльності. Реввійськкомітетом Криму 12.05.1921 помилуваний. Працював начальником взуттєвого цеху Сумського промкомбінату “Об’єднана праця”. Арешт 8.09.1936. Харківським обласним судом 17.12.1936 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 29.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2278).

СОЛЬСЬКИЙ Венедикт Петрович, 1889 р.н., м.Полтава, проживав у м.Суми, українець, освіта вища, юрист Держарбітражу УРСР по Сумській області. Арешт 27.07.1939. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2.09.1940 за ст.58-13 КК РРФСР ув’язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 363).

СОРОКА Петро Антонович, 1911 р.н., с.Кіндратівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова. Червоноармієць 28 окремого понтонно-мостового батальйону. Арешт 4.12.1941. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу Південного фронту 12.12.1941 за ст.58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 10.04.1996 Військовою прокуратурою Північно-Кавказького ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13478).

СТАДНИК Іван Трохимович, 1892 р.н., с.Велика Чернеччина Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, сторож Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 5.11.1937. Сумським обласним судом 17.04.1939 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 15.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-569).

СТАРОДУБЦЕВ Іван Дмитрович, 1915 р.н., с.Гришівка Харківської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, без визначених занять. Арешт 8.09.1943, звинувачення за ст. 54-1 “а” КК УРСР та у дезертирстві. Сумським МВ НКДБ 1.10.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3636).

СТАРОСТІНА Марія Семенівна, 1893 р.н., с.Юр’івка Саратовської області (Росія), проживала у м.Суми, росіянка, освіта початкова, кравчиня-надомниця. Арешт 7.06.1920, звинувачення у шпигунстві. Особливим відділом ВНК 12 армії 9.06.1920 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4014).

СТЕГНІЙ Пилип Андрійович, 1893 р.н., м.Лебедин, проживав у м.Суми, українець, освіта

початкова, візник гужтранспорту. Арешт 21.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 270).

СТЕПАНЕЦЬ Микола Гнатович, 1906 р.н., смт Хотинь Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, котельник машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 30.03.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 26.05.1944 за ст.54-1“а” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 13.02.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13824).

СТЕПАНОВ Олександр Федорович, 1897 р.н., м.Артемівськ Донецької області, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, бухгалтер ремонтно-механічного цеху Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 2.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 788).

СТЕЦЕНКО Ілля Гнатович, 1897 р.н., с.Червлене Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, старший плановик фінвідділу. Арешт 2.12.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 10.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-380).

СТЕЦЕНКО Павло Іванович, 1885 р.н., с.Великі Будища Полтавської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, завідувачий паливним складом залізничної станції. Арешт 14.01.1937. Лінійним судом Південної залізниці 17.06.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Пленумом Верховного Суду СРСР 23.03.1940 справа направлена на новий розгляд. Транспортним відділом НКВС залізничної станції Люботин 4.01.1941 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5262).

СТЕЦЕНКО Петро Єгорович, 1895 р.н., с.Нижня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, робітник Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 28.11.1937. Харківським обласним судом 26.09.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 30.01.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11902).

СТЕЦЕНКО Федір Дем'янович, 1893 р.н., українець, освіта початкова, покривельник хлібозаводу.

Арешт 9.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938. Реабілітований 8.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 809).

СТЕШЕНКО Володимир Семенович, 1906 р.н., українець, освіта вища, начальник конструкторського відділу машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 8.12.1943. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 20.03.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 12.11.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11828).

СТЕШИЧ Василь Гаврилович, 1886 р.н., с.Стецьківка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, пенсіонер. Арешт 28.08.1947. Сумським обласним судом 16.10.1947 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 15.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12160).

СТОЛЯРЕВСЬКИЙ Володимир Андрійович, 1892 р.н., с.Чернеччина Краснопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта незакінчена вища, плановик Сумторгу. Арешт 8.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 532).

СТОРОЖЕНКО Сергій Микитович, 1890 р.н., с.Петрівка Харківської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, агент постачання Іволжанського спиртзаводу Сумського району. Арешт 27.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-7, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 23.07.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 974).

СТРЕЛЬЦОВ Дмитро Іванович, 1891 р.н., с.Ободи Білопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 7.01.1938, звинувачення за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1 КК УРСР. Військовим трибуналом Харківського ВО 18.04.1938 за ст. 54-8 виправаний, за ст. 54-10 ч. 1 засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 28.06.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1142).

СТРИЖЕВСЬКИЙ Михайло Якович, 1910 р.н., м.Черкаси, проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, начальник відділу постачання облас-

ного управління “Союззаготтранс”. Арешт 23.06.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.04.1942 як соціально небезпечна особа ув’язнений на 3 роки у ВТТ. Управлінням НКВС по Новосибірській області 18.05.1942 відбуття покарання звільнений. Реабілітований 2.03.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 254).

СТРОГАНОВ Порфирій Миколайович, 1894 р.н., м.Астара (Азербайджан), проживав у м.Суми, росіянин, освіта вища, начальник цеху сироватки біофабрики. Арешт 28.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-9, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 17.06.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-137).

СТРОНА Кіндрат Федорович, 1886 р.н., українець, освіта початкова, технік машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 5.11.1940. Сумським обласним судом 3.02.1941 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 16.04.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12113).

СУЛЯТИЦЬКИЙ Євген Якович, 1895 р.н., с.Плехів Полтавської області, проживав у м.Суми, завідуючий вірусним відділом протичумної станції. Арешт 26.12.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 22.03.1931 за ст.ст.54-7, 54-11 КК УРСР ув’язнений на 10 років у концтабір. Трійкою при НКВС УРСР 17.04.1935 покарання пом’якшене до 7 років. Реабілітований 14.07.1969 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 449).

СУМЦОВ Петро Андрійович, 1891 р.н., с.Боромля Тростянецького району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, зчіплювач підйомного крану ливарного цеху машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 14.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 79).

СУМЦОВ Степан Васильович, 1887 р.н., с.Боромля Тростянецького району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, помічник бухгалтера пункту “Заготзерно”. Арешт 6.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 23.10.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 16).

СУПРУН Никифор Васильович, 1890 р.н., українець, освіта початкова, завідуючий базою тютюнонторгу. Арешт 2.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 884).

СУПРУН Павло Федорович, 1909 р.н., с.Річки Білопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 580 окремого зенітно-артилерійського дивізіону. Арешт 17.08.1941. Військовим трибуналом Південно-Західної залізниці 24.08.1941 за ст. 54-10 ч. 2. КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.04.1991 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11650).

СУХИНЕНКО Марія Пилипівна, 1900 р.н., м.Нижній Новгород (Росія), проживала у м.Суми, росіянка, освіта середня, бухгалтер контори “Заготживсировина”. Арешт 26.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 2.08.1941 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 12.09.1941 покарання пом’якшене до 10 років позбавлення волі, 16.01.1958 - реабілітована. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4549).

СУХИНЕНКО Степан Олександрович, 1897 р.н., росіянин, освіта неповна середня, бухгалтер Укрсільгоспбудтресту. Арешт 5.02.1933, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 21.03.1933 справа закрита. Працював плановиком Союзрадгосптрансу. Арешт 9.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 25.01.1957 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1551. ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 434).

СУХОВ Євген Васильович, 1903 р.н., м.Трубчевськ Брянської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта середня, плановик артілі “Утильвиробник”. Арешт 20.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 532).

СУХОМЛИН Трохим Антонович, 1896 р.н., с.Ободи Білопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, завідуючий

відділом магазину № 1 Сумторгу. Арешт 22.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Сумським МВ НКВС 30.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-264*).

СУХОНОС Яків Андрійович, 1895 р.н., с. Шпилівка Сумського району, українець, освіта початкова. Червоноармієць взводу зв'язку Харківського військового піхотного училища (м.Наманган, Узбекистан). Арешт 31.03.1942. Військовим трибуналом Ферганського гарнізону Середньо-Азіатського ВО 20.07.1942 за антирадянську агітацію пораженого характеру у воєнній обстано-

вці засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 11.08.1942 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 9.07.2001 Генеральною прокуратурою України. Члени сім'ї - жителі м.Суми. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-14033*).

СЮГІН Семен Васильович, 1893 р.н., с.Спаське Нижегородської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 18.11.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 4.02.1944 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2578*).

Т

ТАЛДА Іван Семенович, 1897 р.н., українець, освіта початкова, рахівник спілки транспортників. Арешт 13.04.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 13.06.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1688*).

ТАЛДЕНКО Василь Митрофанович, 1895 р.н., українець, освіта початкова, старший інспектор міського фінвідділу. Арешт 22.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою Сумської області 10.05.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1466*).

ТАРАНЕНКО Ілля Андрійович, 1909 р.н., українець, освіта початкова, контролер ринку. Арешт 30.09.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12.02.1944 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 28.06.1996 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 7, спр. 210*).

ТАРАНЕНКО Микола Романович, 1897 р.н., українець, освіта неповна середня, бухгалтер Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 8.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 16.04.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 923*).

ТАРАНЕЦЬ Яків Панасович, 1889 р.н., українець, освіта початкова, старший бухгалтер торговельної бази Головомосбавовнапром. Арешт 20.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533*).

ТАРАСЕНКО Яків Устинович, 1890 р.н., с.Степанівка Сумського району, проживав у

м.Суми, українець, освіта початкова, робітник м'ясокомбінату. Арешт 24.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 921*).

ТАРТАКОВСЬКИЙ Петро Львович, 1922 р.н., проживав у м.Ташкент (Узбекистан), єврей, освіта середня. Червоноармієць 494 СП. Арешт 6.08.1942. Військовим трибуналом 174 СД 28.08.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 21.02.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13692*).

ТАТАРЕНКО Микола Якович, 1886 р.н., українець, освіта початкова, робітник м'ясокомбінату. Арешт 3.03.1938. Сумським обласним судом 16.07.1939 за ст.ст.54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Верховним Судом УРСР 29.10.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3317*).

ТАТАРЕНКО Олексій Максимович, 1892 р.н., с.Марково Курської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, начальник пожежохорони Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 28.04.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 20.06.1945 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 23.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13126*).

ТВЕРДОХЛІБ Любов Андріївна, 1921 р.н., с.Річки Білопільського району, проживала у м.Суми, українка, освіта середня, медсестра обласної лікарні. Арешт 10.05.1951. Сумським обласним судом 31.08.1951 за ст.ст.54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 4.03.1955 покарання пом'якшене до

5 років. Реабілітована 22.12.1966 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8459*).

ТВЕРЕЗОВСЬКИЙ Кирило Михайлович, 1913 р.н., с. Яструбине Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова. Розвідник розвідвідділу 21 армії. Арешт 30.03.1942. Військовим трибуналом цієї ж армії 17.05.1942 за ст. 58-1 "б" КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 22.05.1942. Реабілітований 17.05.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13955*).

ТЕЛЮПА Іван Якович, 1889 р.н., с.Єлизаветградка Кіровоградської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, начальник міського відділу зв'язку. Арешт 7.08.1937, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР. Харківським обласним судом 25.04.1938 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1582*).

ТЕОДОРОВИЧ Михайло Михайлович, 1889 р.н., с.Рогозне Гродненської області (Білорусь), проживав у м.Суми, росіянин, освіта незакінчена вища військова, викладач школи ППО. Арешт 30.12.1934, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Сумським МВ НКВС 10.02.1935 справа закрита. Працював викладачем артилерійського училища. Арешт 18.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2477*. ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533*).

ТЕОДОРОВИЧ Олександр Михайлович, 1895 р.н., с.Рогозне Гродненської області (Білорусь), проживав у м.Суми, українець, освіта незакінчена вища, завуч школи ППО. Арешт 3.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533*).

ТЕРЕШКО Павло Павлович, 1905 р.н., с.Косиново Брестської області (Білорусь), проживав у м.Суми, білорус, освіта початкова, вантажник пункту "Заготзерно". Арешт 21.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 15.12.1937 за ст.54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 19.05.1967 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 415*).

ТЕРЕЩЕНКО Василь Дмитрович, 1914 р.н., м.Ворожба Білопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, сту-

дент хімічного технікуму. Арешт 26.02.1933, звинувачення за ст.54-11 КК УРСР. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 26.04.1933 справа закрита. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 169*).

ТЕРЕЩЕНКО Геннадій Андрійович, 1908 р.н., м.Калуга (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, інструктор Союздруку. Арешт 15.07.1936. Харківським обласним судом 20.12.1936 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 3.11.1962 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6306*).

ТЕРЛЮК Марія Захарівна, 1920 р.н. Лінійним судом Південної залізниці 4.10.1950 за ст.54-13 КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 20.01.1994. (Арх. комісії Зарічного району з питань реабілітованих).

ТЕТЕРІН Михайло Матвійович, 1885 р.н., м.Лохвиця Полтавської області, проживав у м.Суми, українець, освіта вища військова, секретар педагогічного технікуму. Арешт 22.01.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 8.02.1930 за ст.ст.54-10, 54-13 КК УРСР застосована ВМП. Реабілітований 10.07.1989 прокуратурою області (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 771*).

ТИХОМИРОВ Микола Дмитрович, 1894 р.н., м.Череповець Вологодської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта середня, телеграфіст залізничної станції. Арешт 18.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 3.04.1931 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 9.04.1934 позбавлений на 3 роки права проживання у центральних місцевостях СРСР після відбуття покарання. Реабілітований 26.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 113*).

ТКАЧЕНКО Лука Маркович, 1884 р.н., с.Гонтарівка Курської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, охоронець цегельного заводу. Арешт 1.11.1940. Сумським обласним судом 25.12.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 9.10.1964 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1820*).

ТКАЧЕНКО Микола Петрович, 1936 р.н., українець, освіта неповна середня, учень технікуму № 2. Арешт 1.11.1957. Сумським обласним судом 9.01.1958 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ, 29.04.1958 - покарання пом'якшене до 5 років. Верховним Судом УРСР 5.07.1960 покарання пом'якшене до 3 років. Реабілітований

30.06.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12265*).

ТКАЧЕНКО Олександр Степанович, 1929 р.н., с.Юнаківка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, студент фельдшерсько-акушерської школи. Арешт 23.08.1950. Сумським обласним судом 9.10.1950 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Верховним Судом СРСР 24.05.1954 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 12.04.1991 Прокуратурою СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11620*).

ТКАЧЕНКО Степан Петрович, 1895 р.н., українець, освіта середня, приймальник Сумторгу. Арешт 28.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст.54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7641, оп. 6, спр. 345*).

ТКАЧЕНКО Трохим Дмитрович, 1890 р.н., с.Токарі Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, робітник залізничної станції Баси. Арешт 1.03.1946. Військовим трибуналом Південної залізниці 25.05.1946 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 20.11.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12356*).

ТОКАР Степан Григорович, 1894 р.н., с.Нижня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, приватний візник. Арешт 29.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 22.01.1964 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7641, оп. 4, спр. 96*).

ТОЛОК Василь Павлович, 1892 р.н., с.Володимирівка Недригайлівського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, товаровознавець обласної споживспілки. Арешт 24.06.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.04.1942 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Помер 6.05.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7641, оп. 5, спр. 33*).

ТОНАЧЕВ Іван Євlampійович, 1896 р.н., м.Нова Ушиця Хмельницької області, проживав у м.Суми, росіянин, освіта неповна середня, завідувачий відділом техобліку суконної фабрики. Арешт 17.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.12.1930 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір, 13.04.1933 - висла-

ний на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7641, оп. 2, спр. 687*).

ТОРГАЧОВ Пилип Максимович, 1894 р.н., українець, освіта початкова, комірник млина № 13. Арешт 27.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7641, оп. 4, спр. 889*).

ТОРЯНИК Надія Михайлівна, 1917 р.н., м.Харків, проживала у м.Суми, українка, освіта середня, шофер Союззаготтрансу. Арешт 9.02.1945, звинувачення за ст. 54-1"а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 12.02.1945 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3783*).

ТРЕШАУ Костянтин Олександрович, 1896 р.н., м.Красноград Харківської області, проживав у м.Суми, німець, освіта вища, начальник проектного бюро обласного управління у справах сільського будівництва. Арешт 23.10.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 17.06.1946 за ст.ст.54-1"а", 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.01.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13807*).

ТРЖЕЦЕСЬКА Яніна Костянтинівна, 1897 р.н., с.Кодня Житомирської області, проживала у м.Суми, полячка, освіта вища, завідувача відділом науково-дослідних робіт протичумної станції. Арешт 26.12.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 22.03.1931 за ст.ст.54-7, 54-11 КК УРСР ув'язнена на 8 років у концтабір, 9.08.1932 - звільнена, позбавлена на 5 років права проживання у центральних місцевостях СРСР. Реабілітована 14.07.1969 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7641, оп. 4, спр. 449*).

ТРОЦЕНКО Григорій Васильович, 1898 р.н., м.Тростянець, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, старший бухгалтер комбінату громадського харчування Сумторгу. Арешт 29.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 30.12.1937 за ст.ст. 54-6, 54-9 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 6.09.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7641, оп. 1, спр. 614*).

ТУМАНОВ Борис Іванович (СИНЄПУПОВ Кирило Іванович), 1904 р.н., росіянин, освіта початкова, член ВКП(б). Командир учбової роти окремого танкового батальйону 58 СД. Арешт

16.11.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15.12.1937 за ст. 54-1 "б" КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.12.1937 у м.Черкаси. Реабілітований 16.06.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 759).

ТУРКОВ Іван Миколайович, 1903 р.н., українець, освіта неповна середня, бригадир машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 2.10.1936. Харківським обласним судом 6.03.1937 за ст.ст.54-4, 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Після відбуття покарання - робітник цього ж заводу. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.09.1949 за участь в антирадянській білоемігрантській організації та антирадянську агітацію засланий на поселення у Новосибірську область. Реабілітований 23.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13124).

ТУРКОВ Петро Миколайович, 1901 р.н., українець, освіта середня, комірник машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 27.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст. ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533).

ТЯЖЕЛОВ Федір Іванович, 1876 р.н., с.Васютіно Калінінської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта вища, директор протичумної станції. Арешт 6.12.1930. Колегією ОДПУ 28.05.1931 за участь у керівному центрі Всеукраїнської контрреволюційної організації ветеринарів і бактеріологів та шкідництво у тваринництві ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 12.01.1960 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 449).

У

УГНИЧЕНКО Ганна Кирилівна, 1894 р.н., с.Токарі Сумського району, проживала у м.Суми, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 10.02.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.03.1938 як дружина засудженого до ВМП ворога народу ув'язнена на 5 років у ВТТ. Реабілітована 11.07.1956 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 315).

УКОЛОВ Федір Степанович, 1893 р.н., с.Плоско-Лебедянка Тамбовської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта вища зоотехнічна, начальник ветеринарної служби артилерійського училища. Арешт 21.09.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 7.01.1938 за ст.ст.54-1"б", 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 8.01.1938 у м.Харків. Реабілітований 18.01.1958 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4591).

УКРАЇНЕЦЬ Іван Миколайович, 1925 р.н., с.Шупарка Тернопільської області. Червоноармієць 14 повітряної армії. Арешт 22.09.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.05.1945 ув'язнений на 9 років і 10 місяців у ВТТ. Реабілітований 1.03.1991 Тернопільським обласним судом. Житель м.Суми. (Арх. комісії Ковпаківського району з питань реабілітованих).

УКРАЇНЕЦЬ Марія Григорівна, 1925 р.н., с.Жупани Львівської області, проживала у м.Суми, українка, домогосподарка. Арешт 10.02.1946. Військовим трибуналом військ МВС Дрогобицької

області 17.02. 1946 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 10 років. Реабілітована. (Арх. комісії Зарічного району з питань реабілітованих).

УСИК Іван Григорович, 1900 р.н., с.Верхня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, робітник залізничної станції Баси. Арешт 8.05.1943, звинувачення за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР. Краснопілським РВ НКВС 25.05.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3579).

УСИК Пилип Овксентійович, 1888 р.н., с.Верхня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, кучер-сторож венерологічного диспансеру. Арешт 31.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.09.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 19.12.1956 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 355).

УСТИМЕНКО Григорій Олександрович, 1889 р.н., смт Терни Недригайлівського району, проживав у м.Суми, українець, освіта вища, касир-рахівник обласної страхкаси кооперації інвалідів. Арешт 10.01.1951. Сумським обласним судом 20.03.1951 за ст.ст.54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 9.09.1955 покарання пом'якшене до 6 років. Реабілітований 26.08.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11798).

Ф

ФЕДЕНКО Наталія Юхимівна, 1921 р.н., м.Ростов-на-Дону (Росія), проживала у м.Суми, росіянка, освіта середня, студентка педагогічного інституту. Арешт 14.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.04.1944 за ст.54-1“а” КК УРСР ув'язнена на 5 років у спецтабір. Реабілітована 18.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 641).

ФЕДЕНКО Софія Олексіївна, 1885 р.н., м.Санкт-Петербург (Росія), проживала у м.Суми, росіянка, освіта середня, домогосподарка. Арешт 14.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.04.1944 за ст. 54-1 “а” КК УРСР ув'язнена на 5 років у спецтабір. Реабілітована 18.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 641).

ФЕДЕНКО Юхим Сергійович, 1884 р.н., с.Кульбаки Курської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, телеграфіст контори зв'язку. Арешт 14.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.04.1944 за ст. 54-1 “а” КК УРСР ув'язнений на 5 років у спецтабір. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 641).

ФЕДОРОВ Віктор Олексійович, 1917 р.н., м.Владивосток (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта середня, автоінспектор МВ міліції. Арешт 24.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.10.1938 за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 22.11.1938 у м.Харків. Реабілітований 9.01.1990 військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 808).

ФЕДОРЧЕНКО Іван Володимирович, 1915 р.н., с.Косівщина Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, інструктор стрілецького спорту хімітехнікуму. Арешт 8.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 5.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-315).

ФЕДОРЧЕНКО Порфирій Федорович, 1885 р.н., українець, освіта початкова, бухгалтер цеху суконної фабрики. Арешт 4.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 15.02.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 464).

ФЕДОРЧУК Василь Федорович, 1892 р.н., с.Русаківка Хмельницької області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, бухгалтер

дослідної станції. Арешт 25.06.1941, звинувачення за ст.54-13 КК УРСР, визнаний соціально небезпечною особою.Сумською обласною комісією представників прокуратури, наркоміюсту і НКВС 28.08.1941 з-під варті звільнений. Управлінням НКДБ по Сумській області 20.03.1946 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8143).

ФЕДОТОВА Ольга Адольфівна, 1888 р.н., м.Тбілісі (Грузія), проживала у м.Суми, росіянка, освіта середня, без визначених занять. Арешт 28.11.1928, звинувачення за ст.54-6 КК УРСР. Прокурором Сумського округу 5.01.1929 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7871).

ФЕСЕНКО Микита Сергійович, 1904 р.н., с.Низи Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, шофер артилерійського училища. Арешт 30.08.1941, звинувачення за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР. З наближенням фронту евакуйований у м.Новосибірськ. Управлінням НКВС по Новосибірській області 30.03.1942 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2420).

ФЕСЕНКО Сергій Семенович, 1889 р.н., с.Боромля Тростянецького району, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.04.1932, звинувачення за ст.54-11 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 10.05.1932 справа закрита. Проживав у м.Суми, робітник по ремонту залізничної колії машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 8.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 22.10.1958 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 16).

ФЕТИСОВ Олександр Львович, 1905 р.н., с.Волчанське Ростовської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта незакінчена вища, майстер фарбувальної майстерні міського промкомбінату. Арешт 15.02.1944, звинувачення за ст.54-1“а” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 27.06.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6314).

ФІЛАТОВ Костянтин Павлович, 1890 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 24.10.1947. Військовим трибуналом Харківського гарнізону 8.01.1948 за ст. 54-1 “б” КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 4.05.1955 справа направлена на нове розслідування. Управлінням КДБ при РМ УРСР по Сумській області 2.07.1955 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2813).

ФІЛІППОВИЧ Іван Йосипович, 1899 р.н., м.Вільнюс (Литва), проживав у м.Суми, росіянин, освіта середня, старший бухгалтер міського фінвідділу. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533).

ФЛІСЯК Станіслава Вікентіївна, 1902 р.н., м.Люблін (Польща), проживала у м.Суми, полячка, освіта неповна середня, домогосподарка. Арешт 9.08.1937, звинувачення за ст.54-6 КК УРСР. Управлінням НКВС по Харківській області 1.12.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3744).

ФОМЕНКО Петро Петрович, 1915 р.н., с.Славгород Краснопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня. Військово-службовець прикордонного загону НКВС. Арешт 4.05.1937. Військовим трибуналом прикордонної і внутрішньої охорони Ленінградського ВО 12.09.1937 за ст.58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 4 роки ВТТ, 30.11.1937 - на 8 років. Реабілітований 28.12.1996 Верховним Судом України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13634).

ФОМЕНКО Федір Панасович, 1901 р.н., с.Степанівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, бухгалтер підприємства "Металобрухт". Арешт 5.10.1943, звинувачення за ст.54-1"а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 10.12.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3649).

ФРАДКІН Йосип Вульфівич, 1894 р.н., м.Ромни, проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, завідуючий базою тресту "Головхліб". Арешт 9.05.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 11.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1375).

ФРАЙНД Абрам Пінхусович, 1907 р.н., м.Лодзь (Польща), проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, ткач суконної фабрики. Арешт 20.08.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19.11.1937 за ст. 54-6 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.12.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 729).

ФРІТЧЕ Ганна Миколаївна, 1908 р.н., українка, освіта неповна середня, бухгалтер хімічного підприємства. Арешт 17.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 6.05.1944 за ст.54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 3 роки у спецтабір. Реабілітована 30.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 742).

ФРІТЧЕ Микола Андрійович, 1879 р.н., українець, освіта середня, директор магазину № 1 книгокультторгу. Арешт 6.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 7.10.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР висланий на 5 років у Новосибірську область. Реабілітований 1.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 432).

ФРІТЧЕ Ольга Августівна, 1878 р.н., смт Немирів Львівської області, проживала у м.Суми, полячка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 17.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 6.05.1944 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР вислана на 3 роки у Новосибірську область. Реабілітована 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 742).

ФРОЛОВА Мінна Іванівна, 1877 р.н., м.Єлгава (Латвія), проживала у м.Суми, латишка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 8.09.1937. Харківським обласним судом 29.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітована 4.06.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2159).

ФРУМЕРМАН (ФРУДЕРМАН) Натан Лазарович, 1889 р.н., м.Даугавпілс (Латвія), проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, завідуючий магазином. Арешт 30.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за ст.ст.54-6, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 21.02.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 888).

ФУКНЕР Ольга Павлівна, 1884 р.н., с.Міньківці Рівненської області, проживала у м.Суми, українка, освіта початкова, медсестра лікарні. Арешт 14.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.04. 1944 за ст.54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у спецтабір. Реабілітована 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 595).

ФУКС Йосип Абрамович, 1914 р.н., Польща, проживав у м.Суми, єврей, освіта середня, вантажник Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 18.02.1940. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2.09.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 472).

ФУКС Йосип Семенович, 1924 р.н., єврей, освіта неповна середня, заготівельник взуттєвої фабрики. Арешт 22.12.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4.07.1942 за ст. 58-1"а" КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.05.1956 Військовим трибуналом Привольського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 488).

Х

ХАРОН Семен Наумович, 1884 р.н., м.Ковель Волинської області, проживав у м.Суми, єврей, освіта вища медична, завідуючий дитячою консультацією. Арешт 29.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-6, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 17.01.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 854*).

ХАРЧЕНКО Антон Тимофійович, 1904 р.н., с.Писарівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, чоботар промартілі “Комсомол”. Арешт 15.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 6.12.1937 за ст.54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 21.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 9.01.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 60*).

ХАРЧЕНКО Прокіп Євдокимович, 1900 р.н., с.Гнилиця Чернігівської області, у 1934-1936 рр. проживав у м.Суми, згодом - у м.Куп'янськ Харківської області, українець, освіта початкова, член ВКП(б). Завідуючий Сумським міським фінвідділом, згодом - Куп'янським районним фінвідділом. Арешт 15.08.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 1.10.1937 за ст.ст.54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 2.10.1937 у м.Харків. Реабілітований 15.12.1956 Верховним Судом СРСР. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-3924*).

ХАРЧЕНКО Яким Іванович, 1879 р.н., м.Лебедин, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, член ВКП(б), робітник залізничної станції. Арешт 26.01.1931, звинувачення за ст.54-11 КК УРСР. Дорожньо-транспортним відділом ОДПУ Південної залізниці 6.07.1931 справа закрита. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-8232*).

ХВИЛЯ (ОЛПТЕР) Андрій Ананійович, 1899 р.н., с.Рингач Чернівецької області, проживав у м.Київ, українець, освіта незакінчена вища, член ВКП(б), начальник управління мистецтв при Раднаркомі УРСР. В 1920-1922 рр. - голова Сумського повітового парткому, згодом - голова Сумського повітового виконкому. Арешт 13.08.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 8.02.1938 як один із організаторів і керівників антирадянської націонал-фашистської диверсійно-терористичної організації засуджений до ВМП. Загинув 1.03.1939. Реабілітований 22.09.1956

Верховним Судом СРСР. (*ЦДАВО України, ф.1, оп. 11, спр. 3255*).

ХИЖНЯКОВ Нектарій Федорович, 1874 р.н., с.Крива Лука Донецької області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, сторож дитячої консультації. Арешт 15.06.1927, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Сумського округу 21.09.1927 справа закрита. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-8138*).

ХОДУН Андрій Семенович, 1897 р.н., українець, освіта початкова, член ВКП(б), бригадир-швель артілі “Утильвиробник”. Арешт 25.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 657*).

ХОДУН Олександр Іванович, 1913 р.н., проживав у м.Харків, українець, освіта середня, технік-механік 23 артилерійського полку. Арешт 26.01.1937. Військовим трибуналом 14 СК 14.03.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 6 років. Реабілітований 28.05.1996 Військовим судом Центрального регіону України. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-13480*).

ХОДУН Петро Степанович, 1900 р.н., українець, освіта початкова, модельник машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 25.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 22.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 757*).

ХОМЕНКО Микола Романович, 1911 р.н., с.Нижня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта незакінчена вища педагогічна, інспектор музеїв обласного управління культури. Арешт 24.03.1950. Сумським обласним судом 31.05.1950 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 1.09.1955 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 16.04.1992 прокуратурою області. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-12114*).

ХОРУЖЕНКО Андрій Григорович, 1898 р.н., українець, освіта початкова, пекар артілі “Ідеал”. Арешт 16.05.1938. Харківським обласним судом 8.10.1938 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 12.10.1990 Верховним Судом УРСР. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-11541*).

ХОХОЛЄВ Костянтин Іванович, 1913 р.н., проживав у м.Хабаровськ (Росія), українець, освіта вища, інженер Дальвійськбуду 2 Окремої Червонопрапорної армії. Арешт 16.02.1939, звинувачення за ст.58-10 КК РРФСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.11.1939 з-під варті звільнений. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 683).

ХРАПОВА Лідія Володимирівна, 1912 р.н., м.Тростянець, проживала у м.Суми, росіянка, освіта середня, економіст обласного молтресту. Арешт 21.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.05.1944 за ст.54-1“а” КК УРСР ув'язнена на 3 роки у спецтабір. Реабілітована 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 596).

ХРИСТЕНКО Василь Гаврилович, 1916 р.н., с.Московський Бобрік Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 9.09.1943, звинувачення за ст.54-1 “б” КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 16.09.1943 справа закрита, направлений у військкомат. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3623).

ХУДЗИНСЬКИЙ Ян Петрович, 1876 р.н., м.Брест (Білорусь), проживав у м.Суми, поляк, освіта початкова, машиніст депо залізничної станції Білопілля. Арешт 29.11.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4.01.1938 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 21.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 57).

ХУДОЛЄЄВ Борис Семенович, 1897 р.н., с.Мартинівка Тростянецького району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, без визначених занять. Арешт 20.07.1941, звинувачення у шпигунстві. Управлінням НКВС по Сумській області 30.08.1941 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2402).

ХУТОРЄВ Павло Дмитрович, 1887 р.н., м.Москва (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта вища, головний інженер суконної фабрики. Арешт 16.04.1951. Сумським обласним судом 29.09.1951 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 31.08.1956 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3319).

Ц

ЦАПЛЮК-ЦИНДРЕНКО Веніамін Дем'янович, 1892 р.н., проживав у м.Вінниця, українець, освіта середня. Командир батальйону військ конвойної охорони СРСР. Арешт 12.07.1926, звинувачення у службі в білій армії. Сумським окружним судом 23.11.1927 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6291).

ЦЕЛЮРИК Савелій Савелійович, 1900 р.н., с.Ясенюк Краснопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова. Червоноармієць автобронетанкового складу № 130. Арешт 26.01.1942. Військовим трибуналом Сталінградського ВО 23.03.1942 за ст.58-1 “б” КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 22.04.1942 покарання пом'якшене до 10 років позбавлення волі. Реабілітований 5.02.1958 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4781).

ЦЕРКОВНИЦЬКИЙ Микола Олександрович, 1889 р.н., с.Барвінкове Харківської області, проживав у м.Суми, українець, освіта вища духовна, лектор курсів технічному працівників торгівлі. Арешт 22.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний

3.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533).

ЦИБРОВСЬКИЙ Максим Васильович, 1900 р.н., с.Великий Полюхів Львівської області, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, бухгалтер-ревізор Сумторгу. Арешт 20.01.1938, звинувачення за ст.54-6 ч. 1 КК УРСР. Військовою прокуратурою Харківського ВО 29.07.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3278).

ЦИБУЛЬНИК Іван Пилипович, 1887 р.н., українець, освіта початкова, інструментальник суконної фабрики. Арешт 5.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 27.07.1966 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 397).

ЦИГАНЕНКО Михайло Іванович, 1900 р.н., с.Нижня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, плановик міжрайонного торгу. Арешт 18.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533).

ЦИКАНОВСЬКИЙ Олександр Аврамович, 1893 р.н., с.Заплази Одеської області, проживав у м.Суми, українець, освіта вища педагогічна, без визначених занять. Арешт 8.03.1946. Сумським обласним судом 1.01.1947 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Помер в 1948 р. у місці ув'язнення. Реабілітований 30.11.1994 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-13090).*

ЦИМБАЛЮК Павло Платонович, 1912 р.н., с.Скоморошки Вінницької області, українець, освіта середня. Червоноармієць господарського взводу 4 батареї Сумської артилерійської школи. Арешт 23.01.1935. Військовим трибуналом 14 СК Українського ВО 27.03.1935 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 12.03.1990 Військовим трибуналом Київського ВО. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-11609).*

ЦОКМАЛОВ Спиридон Якович, 1899 р.н., с.Ободи Білопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта вища агрономічна, референт планового відділу міської ради. Арешт

1.07.1938, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським МВ НКВС 28.12.1938 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1641).*

ЦУКАНОВА Раїса Федорівна, 1921 р.н., українка, освіта незакінчена вища, бухгалтер музшколи. Арешт 8.05.1951. Військовим трибуналом військ МДБ Сумської області 24.07.1951 за ст.54-1 "а" КК УРСР засуджена на 25 років ВТТ. Військовим трибуналом Київського ВО 9.11.1954 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітована 9.09.1992 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12301).*

ЦУРИК Семен Йосипович, 1885 р.н., смт Хотинь Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, слюсар хлібозаводу. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст.54-2, 54-7, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 6.03.1957 обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 417).*

Ч

ЧАЙКА Андрій Іванович, 1898 р.н., с. Стецьківка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, вантажник цегельного заводу № 4. Арешт 5.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 22.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 658).*

ЧАЙКА Борис Андрійович, 1931 р.н., с.Вільшанка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, газозварник насосного заводу. Сумським обласним судом 24.07.1968 за порушення законів про відокремлення церкви від держави засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований у 1991 р. прокуратурою області. *(Арх. комісії Ковпаківського району з питань реабілітованих).*

ЧАЙКА Ілля Гаврилович, 1899 р.н., с. Стецьківка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, візник Сумторгу. Арешт 2.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 4.12.1958 обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 35).*

ЧАЙКА Катерина Павлівна, 1899 р.н., українка, освіта середня, діловод адмінвідділу округ-

ного військкомату. Арешт 8.12.1929. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.03.1930 за ст.54-6 КК УРСР вислана на 3 роки у Північний край. Реабілітована 26.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 859).*

ЧАЙКА Прокопій Іванович, 1886 р.н., с.Стецьківка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, візник артілі "Гужтранс". Арешт 4.03.1938. Сумським обласним судом 10.03.1939 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Помер у місці ув'язнення. Реабілітований 28.04.1989 Верховним Судом УРСР. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-10501).*

ЧАУСЬКИЙ Ілля Леонтійович, 1897 р.н., м.Полтава, проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, член ВКП(б), директор хлібозаводу. Арешт 13.10.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 31.12.1937 за ст.ст.54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 31.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 21.05.1957 Верховним Судом СРСР. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-4205).*

ЧЕРВЕНКО Федір Миколайович, 1894 р.н., смт Коломак Харківської області, проживав у м.Суми, українець, освіта вища педагогічна, викладач-консультант учбового пункту Україн-

ського заочного індустріального інституту. Арешт 18.04.1938, звинувачення за ст. ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Сумським МВ НКВС 29.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-312*).

ЧЕРЕВКО Пилип Петрович, 1884 р.н., українець, освіта початкова, плановик артілі "Гігієна". Арешт 21.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст.54-2, 54-7, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 6.09.1957 обласним судом.(ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, *спр. 417**).

ЧЕРКАСОВ Іван Іванович, 1916 р.н., українець, освіта початкова, технік 4 відділу управління НКВС по Сумській області. Арешт 30.10.1943, звинувачення за ст.54-1 "б" КК УРСР. Управління НКДБ по Сумській області 20.03.1944 справа закрита, направлений у спецтабір для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4091*).

ЧЕРКАШИН Семен Семенович, 1879 р.н., с.Плоске Курської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, робітник залізничної станції Баси. Арешт 7.04.1937, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР. Помер 7.06.1937 у Сумській в'язниці. Реабілітований 17.04.1990 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11368*).

ЧЕРНЕТО Петро Никонович, 1903 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 3.09.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Сумським РВ НКВС 2.10.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3631*).

ЧЕРНИШОВ Олексій Іванович, 1915 р.н., с.Прикупське Старопольського краю (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 4.09.1943, звинувачення за ст. 54-1"а" КК УРСР. Управління НКВС по Сумській області 16.09.1943 справа закрита, направлений у військкомат. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3621*).

ЧЕРНИШОВ Федір Мусійович, 1889 р.н., с.Слобода Голодайка Ростовської області (Росія), проживав у м.Харків, українець, освіта середня, член ВКП(б), змінний диспетчер прокатного стану заводу ім.Медведєва. До 1938 р. працював начальником відділу капітального будівництва Сумського машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 2.07.1938, звинувачення за ст.ст.54-8, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою Сумської області 15.07.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-347*).

ЧЕРНИШОВА Марія Семенівна, 1894 р.н., м.Таганрог Ростовської області (Росія), проживала у м.Суми, українка, освіта початкова, домогос-

подарка. Арешт 21.01.1941. Сумським обласним судом 12.04.1941 за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджена до ВМП з пом'якшенням покарання до позбавлення волі на 10 років. Реабілітована 30.04.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12505*).

ЧЕРНУХІНА Марія Карлівна, 1892 р.н., м.Варшава (Польща), проживала у м.Суми, росіянка, освіта початкова, телефоністка телефонної станції. Арешт 19.04.1946. Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.01.1947 за ст.54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 4 роки у спецтабір. Реабілітована 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 706**).

ЧЕРФАС Ісаак Абрамович, 1897 р.н., м.Одеса, проживав у м.Суми, єврей, освіта середня, член ВКП(б), заступник голови міської ради. Арешт 11.01.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 15.08.1937 за ст.ст.54-8, 54-11 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Після відбуття покарання проживав у м.Луга Ленінградської області (Росія), кравець артілі "Червоний трикотажник". Арешт 30.03.1949. Особливою нарадою при МДБ СРСР 8.06.1949 за приналежність до правотроцькістської організації засланий на поселення у Красноярський край. Реабілітований 14.03.1956 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, *ф. П-4, оп. 77, *спр. 11 "а"**. ДА УСБУ в СО, *спр. П-3132*).

ЧЕХОВСЬКИЙ Олександр Хомич, 1905 р.н., с.Загірське, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 10.04.1936, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським МВ НКВС 2.10.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2245*).

ЧЕШКО Герасим Григорович, 1897 р.н., с.Нижня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, робітник лісопильного заводу. Арешт 7.09.1936. Харківським обласним судом 11.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 21.12.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2284*).

ЧИЖИЧЕНКО Михайло Данилович, 1889 р.н., проживав у м.Ельстніц (Німеччина), росіянин, освіта середня, старший перекладач радянської військової комендатури. Арешт 14.01.1947. Військовим трибуналом Радянської Військової адміністрації у Німеччині 18.03.1947 за ст.58-4 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ, 4.11.1947- справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8528*).

ЧИКІН Ілля Якович, 1888 р.н., росіянин, освіта вища юридична, юрисконсульт міського мунгоспу. Арешт 18.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за

ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533).

ЧИРВА Прокіп Іванович, 1892 р.н., с.Боромля Тростянецького району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, вантажник лісопилного заводу. Арешт 14.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 18.03.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 80).

ЧИСТЮНІН Володимир Меркурійович, 1917 р.н., с.Новохорлушевськ Оренбурзької області (Росія), проживав у м.Суми. Арешт 13.02.1945. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.02.1947 за ст.ст.58-4, 58-6 ч. 1, 58-11 КК РРФСР ув'язнений на 15 років у ВТТ. Реабілітований у 1991 р. (Арх. комісії Зарічного району з питань реабілітованих).

ЧОРНИЙ Семен Давидович, 1891 р.н., с.Смородине Тростянецького району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, бухгалтер Сумторгу. Арешт 22.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938. Реабілітований 31.06.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533).

ЧОРНОЯР Іван Кіндратович, 1903 р.н., м.Харків, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, технічний керівник постачання і збуту артілі "Ідеал". Арешт 10.08.1944, звинувачення за ст. 54-1"а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 13.12. 1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3780).

ЧУБІК Антон Євтухович, 1927 р.н., с.Дерть Рівненської області, селянин-одноосібник. Арешт 7.05.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Рівненської області 22.08.1944 за ст. ст.54-1 "а", 54-11 КК УРСР засуджений на 20 років каторжних робіт. Реабілітований 15.02.1995 прокуратурою Рівненської області. Житель м.Суми. (Арх. комісії Ковпаківського району з питань реабілітованих).

ЧУБІК Ганна Гнатівна, 1927 р.н., с.Застав'є Волинської області, домогосподарка. Арешт 18.05.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Волинської області 21.07.1945 за ст.ст. 54-1"а", 54-11 КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 10 років. Реабілітована 5.01.1995 прокуратурою Волинської області. Жителька м.Суми. (Арх. комісії Ковпаківського району з питань реабілітованих).

ЧУГАЙ Андрій Іванович, 1893 р.н., с.Стецьківка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, вантажник артілі "Гужтранс". Арешт 21.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 21.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 30.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 117).

ЧУПРИН Володимир Григорович, 1918 р.н., українець, освіта середня, начальник майстерні міського радіовузла. Арешт 31.08.1951. Сумським обласним судом 22.11.1951 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 23.10.1954 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 31.01.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11929).

ЧУПРУНОВ Віктор Авксентійович, 1895 р.н., с.Осоївка Краснопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, без визначених занять. Арешт 3.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 45).

ЧУЯШЕНКО Марина Степанівна, 1897 р.н., с.Гребениківка Тростянецького району, проживала у м.Суми, українка, неписьменна, робітниця залізничної станції Баси. Арешт 30.06.1945. Сумським обласним судом 28.07.1947 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 7 років. Реабілітована 24.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13259).

Ш

ШАБЛИНСЬКИЙ Олексій Михайлович, 1886 р.н., с.Синій Колодязь Брянської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.01.1930,

звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 8.02.1930 справа закрита. Працював керуючим 26 будинкоуправлінням. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні

НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 9.04.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 5, спр. 771; оп. 1, спр. 893).

ШАБЛО Михайло Федорович, 1901 р.н., с.Верхня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, стрілочник залізничної станції. Арешт 25.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 14.11.1937 за ст.ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.05.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 116).

ШАБЛО Семен Ананійович, 1874 р.н., с.Нижня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, двірник житлокооперативу № 1. Арешт 14.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 3.12.1937 за ст.ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Прокуратурою Сумської області 28.05.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1514).

ШАЛЕНИЙ Дмитро Омелянович, 1910 р.н., м.Київ, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, актор театру. Арешт 19.10.1943, звинувачення за ст.ст.54-1"а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 9.05.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3634).

ШАЛЬНЄВ Інокентій Іванович, 1900 р.н., м.Старобільськ Луганської області, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, фотограф кінофотоуправління. Арешт 4.05.1938, звинувачення за ст.ст.54-6, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 3.05.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-147).

ШАМУНОВ Михайло Олександрович, 1894 р.н., росіянин, освіта середня, член ВКП(б). Заступник начальника штабу 80 СД. Військовим трибуналом Харківського ВО 21.06.1939 за участь у військово-фашистській змові засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 17.09.1939 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ, 19.09.1957 - реабілітований. (ДАСО, ф. П-4, оп. 1, спр. 1904).

ШАПАР Василь Митрофанович, 1894 р.н., с.Бобрівник Полтавської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, виконуючий обов'язки начальника відділу постачання машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 7.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст.54-2, 54-7, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 6.04.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 417).

ШАПАРЕНКО Платон Григорович, 1883 р.н., м.Тараща Київської області, проживав у м.Суми, українець, освіта незакінчена вища, економіст біофабрики. Арешт 13.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 16.11.1937 за шпигунство на користь Польщі застосована ВМП. Розстріляний 21.11.1937 у м.Суми. Реабілітований 6.09.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 605).

ШАПОВАЛОВ Володимир Антонович, 1890 р.н., українець, освіта початкова, бондар тарної бази. Арешт 22.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 6.03.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 415).

ШАПОВАЛОВ Никандр Кирилович, 1903 р.н., с.Битиця Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, член ВКП(б), агітпроп районного парткому. Арешт 18.07.1927, звинувачення у зв'язках з контрреволюційним елементом. Військовим прокурором 17 СК 7.12.1927 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7905).

ШВАЧУНОВ Володимир Федорович, 1890 р.н., м.Грайворон Белгородської області (Росія), проживав у м.Суми, українець, освіта вища юридична, юрисконсульт Сумторгу. Арешт 22.04.1938, звинувачення за ст. ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 10.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3416).

ШЕВИЧ Петро Федорович, 1895 р.н., с.Річки Білопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, актор театру. Арешт 3.11.1943. Сумським обласним судом 12.02.1944 за ст.ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 20.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12047).

ШЕВИЧ Федір Вікторович, 1900 р.н., с.Річки Білопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, інспектор спецвідділу міської ради. Арешт 8.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 530).

ШЕВЧЕНКО Ганна Тимофіївна, 1925 р.н., с.Кровне Сумського району, проживала у м.Суми, українка, освіта неповна середня, домогосподарка. Арешт 17.03.1953. Сумським обласним судом 9.04.1953 за ст.ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена

на 10 років ВТТ. Реабілітована 16.06.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12149*).

ШЕВЧЕНКО Петро Іванович, 1883 р.н., українець, освіта початкова, робітник ливарного цеху машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 8.05.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 11.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-317*).

ШЕВЧЕНКО Федір Іванович, 1895 р.н., українець, освіта початкова, візник артілі “Гужтранс”. Арешт 25.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 8.08.1990 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 7, спр. 56*).

ШЕВЧЕНКО Юрій Петрович, 1898 р.н., м.Тростянець, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, без визначених занять. Арешт 20.09.1945. Сумським обласним судом 4.02.1946 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 11.05.1946 справа направлена на новий розгляд. Управлінням МДБ по Сумській області 24.12.1947 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2667*).

ШЕВЧУК Антон Миколайович, 1891 р.н., с.Фрашполь Хмельницької області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, робітник контори “Заготсіню”. Арешт 27.03.1941, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР. Обласною комісією представників прокуратури, наркомюсту та НКВС 28.08.1941 у зв’язку з наближенням фронту з-під варті звільнений. Реабілітований 19.02.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2911*).

ШЕВЧУК Ганна Олександрівна, 1926 р.н., с.Скоморошки Вінницької області, проживала у м.Суми. Військовим трибуналом 5 ударної армії 5.07.1945 за ст.58-1 “а” КК РРФСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 1.12.1992 прокуратурою області. (ДА УМВС в СО, *спр. 41*).

ШЕКЕРКО Шулом Йосипович, 1914 р.н., м.Варшава (Польща), проживав у м.Суми, єврей, освіта вища юридична, член обласної колегії адвокатів. Арешт 3.07.1941, звинувачення за ст.ст.58-10 ч. 1, 58-13 КК РРФСР. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Управлінням НКВС по Актюбінській області 14.05.1942 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7856*).

ШЕЛУДЧЕНКО Пилип Іванович, 1899 р.н., українець, освіта початкова, рахівник-інкасатор артілі “Гужтранс”. Арешт 31.07.1937. Трійкою при

управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 397*).

ШЕМОШЕНКО-ГРУНВАЛЬД Ганна Данилівна, 1920 р.н., українка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 31.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.05.1944 за ст. 54-1 “а” КК УРСР ув’язнена на 3 роки у спецтабір. Реабілітована 24.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 315*).

ШЕСТЕРОВА Софія Григорівна, 1903 р.н., українка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 28.10.1937. Харківським обласним судом 12.03.1938 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджена на 3 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 25.04.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1396*).

ШЕШЕНКО Василь Макарович, 1924 р.н., смт Терни Недригайлівського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, робітник будівельного управління № 408. Народним судом м.Суми 16.10.1970 за порушення законів про відокремлення церкви від держави засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Народним судом Зарічного району 31.03.1981 за порушення законів про відокремлення церкви від держави засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований у 1991 р. прокуратурою області. (*Арх. комісії Зарічного району з питань реабілітованих*).

ШИДЛОВСЬКИЙ Микола Макарович, 1909 р.н., с.Іваниця Чернігівської області, проживав у м.Суми, українець, освіта вища, інженер Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 7.05.1951. Сумським обласним судом 14.07.1951 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 20.12.1951 покарання пом’якшене до 8 років. Реабілітований 24.12.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12426*).

ШИМКО Василь Антонович, 1906 р.н., м.Тростянець, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, боєць пожежно-вартової охорони промістечка. Арешт 7.02.1937. Харківським обласним судом 3.06.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1893*).

ШИМКО Яків Митрофанович, 1919 р.н., с.Штепівка Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 412 гаубичного артилерійського полку. Арешт 21.09.1941. Військовим трибуналом

168 СД 25.09.1941 за ст.58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 1.10.1941. Реабілітований 20.05.1991 Військовою прокуратурою Білоруського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11670*).

ШИРЯЄВ Іван Михайлович, 1891 р.н., м.Бірськ (Башкортостан, Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта середня, гідротехнік міжрайонної санстанції. Арешт 2.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 25.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр.599*).

ШИРЯЄВА Антоніна Петрівна, 1906 р.н., проживала у с.Очитків Вінницької області, українка, освіта середня, землемір. Арешт 30.01.1944, звинувачення за ст.54-1“а” КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 7.08.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3699*).

ШКОЛА Климентій Карпович, 1902 р.н., с.Грабовське Краснопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, член ВКП(б), інструктор ППХО Сумторгу. Арешт 10.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 28.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1465*).

ШКРЕБА Степан Дмитрович, 1888 р.н., с.Бобрік Білопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, завідуючий медичним пунктом промістечка. Арешт 3.11.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 27.01.1945 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 28.04.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12515*).

ШКУЛИПА Петро Свиридович, 1906 р.н., с.Чернецьке Сумського району, проживав у м.Вінниця, українець, освіта вища агрономічна, агроном-буряковод районного земвідділу. У 1942 р. проживав і працював у м.Суми. Арешт 26.03.1944, звинувачення за ст.ст. 54-1 “б”, 54-10 ч. 2 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 25.11.1944 справа закрита, направлений у спецтабір для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4096*).

ШКУЛЬОВ Володимир Якович, 1882 р.н., с.Дурово Курської області (Росія), проживав у м.Суми, росіянин, освіта початкова, робітник вугільного складу контори “Міськпаливо”. Арешт 9.01.1950. Сумським обласним судом 17.02.1950 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 28.05.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11659*).

ШКУРАТ Петро Семенович, 1906 р.н., проживав у м.Прилуки Чернігівської області, українець, освіта неповна середня. Командир роти 224 СП 75 СД. Арешт 22.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.12.1937 за ст.ст.54-1 “б”, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.01.1938 у м.Полтава. Реабілітований 29.05.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 484*).

ШКУРАТ Федір Логвинович, 1910 р.н., українець, освіта початкова, робітник транспортного цеху машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 8.09.1936, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Сумським МВ НКВС 23.09.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2297*).

ШКУРАТОВА Євфросинія Яківна, 1900 р.н., українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 22.10.1936. Харківським обласним судом 6.03.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджена на 4 роки ВТТ. Реабілітована 23.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13124*).

ШКУРКО Леонід Олександрович, 1934 р.н., с.Даченківка Лебединського району, проживав у м.Суми. Арешт 23.07.1951. Військовим трибуналом Київського ВО 21.11.1951 за ст.ст.54-1 “а”, 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.08.1991 Прокуратурою Російської Федерації. (Арх. комісії Ковпаківського району з питань реабілітованих).

ШКУРКО Петро Григорович, 1893 р.н., с.Велика Рибиця Краснопільського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, начальник військово-учбового сектору Червонозоряного рафінадного заводу. Арешт 8.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 8.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-308*).

ШКУРКО Петро Климович, 1891 р.н., українець, освіта початкова, бригадир водопровідників машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 4.03.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 24.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3224*).

ШМАЄВСЬКИЙ Зель Іонович, 1900 р.н., с.Бобровиця Чернігівської області, проживав у м.Суми, єврей, освіта початкова, завідуючий конторою “Заготзерно”. Арешт 20.08.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 1.10.1937 за ст.ст.54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Пленумом Верховного Суду СРСР 4.04.1940 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3867*).

ШОВКОПЛЯС Іван Григорович, 1884 р.н., с.Стецьківка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, кочегар машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 5.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 115).

ШОВКУН-ДУНАЙСЬКИЙ Яків Васильович, 1887 р.н., українець, освіта початкова, бригадир кондитерського цеху хлібозаводу. Арешт 19.04.1938. Сумським обласним судом 19.03.1939 за ст.ст.54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 17.07.1939 справа направлена на новий розгляд. Управлінням НКВС по Сумській області 4.08.1939 справа закрита. У 1945 р. - без визначених занять. Арешт 28.09.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 22.01.1946 за ст.ст. 54-1 "а", 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 15 років. Реабілітований 30.01.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-133, П-12658).

ШРЕЙНЕР Марія Густавівна, 1867 р.н., с.Парафіївка Чернігівської області, проживала у м.Суми, німкеня, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 14.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.04.1944 за ст.54-1 "а" КК УРСР вислана на 3 роки у Красноярський край. Реабілітована 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 839).

ШРЕЙНЕР (ГОЛУЗІНА) Ніна Фердинандівна, 1889 р.н., с.Славгород Краснопільського району, проживала у м.Суми, українка, освіта середня, бухгалтер ошадкаси № 48. Арешт 16.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.05.1944 за ст.54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у спецтабір. Реабілітована 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 847).

ШРЕЙНЕР Тетяна Олександрівна, 1865 р.н., с.Лука Полтавської області, проживала у м.Суми, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 14.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.04. 1944 за ст.54-1"а" КК УРСР вислана на 3 роки у Красноярський край. Реабілітована 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 840).

ШТЕЛЬМАХ Данило Іванович, 1888 р.н., українець, освіта початкова, перукар-кустар. Арешт 7.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 2.04.1931 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр.540).

ШТЕЛЬМАХ Микола Данилович, 1927 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 22.06.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 13.09.1943 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2597).

ШТІЛЛЕР Франц Адамович, 1885 р.н., м.Мизе-Черлено (Польща), проживав у м.Суми, поляк, освіта початкова, слюсар машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 1.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 22.10.1937 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.11.1937 у м.Харків. Реабілітований 20.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 263).

ШТІТЕЛЬМАН Зінаїда Ізраїлівна, 1897 р.н., м.Житомир, проживала у м.Донецьк, єврейка, освіта середня, член ВКП(б), інструктор міського комітету КП(б)У. В 1930-х роках працювала помічником секретаря Сумського міського комітету КП(б)У. Арешт 26.08.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.02.1938 за ст. 54-11 КК УРСР ув'язнена на 5 років у ВТТ. Реабілітована 25.04.1956 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 362).

ШУБІН Володимир Петрович, 1880 р.н., українець, освіта середня, бухгалтер філії "Укрм'ясо". Арешт 26.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 2.08.1931 за ст. 54-12 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варті звільнений. Реабілітований 25.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 190).

ШУЛЬМАН Давид Лейбович, 1901 р.н., м.Конотоп, проживав у м.Суми, єврей, освіта середня, головний бухгалтер промкомбінату "Об'єднана праця". Арешт 2.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 13.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 17.01.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 903).

ШУМИЛЕВИЧ Сергій Арсентійович, 1898 р.н., українець, освіта неповна середня, економіст заводу "Сільелектро". Арешт 27.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533).

ШУТЧЕНКО Володимир Петрович, 1903 р.н., українець, освіта середня, секретар машинобудівного технікуму. Арешт 23.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст. ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП.

Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 8.02.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 460).

ШУТЬКО Ілля Андрійович, 1895 р.н., с.Філонівщина Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, булочник 2 збутового товариства. Арешт 7.12.1927. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 17.05.1929 за ст.58-11 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 24.10.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 828).

ШУТЬКО Леонід Олександрович, 1934 р.н., с.Дашенківка Лебединського району, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 25.07.1951. Військовим трибуналом Київського ВО 21.11.1951 за ст.ст.54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 23.11.1955 обвинувачення за ст.ст.54-8, 54-11 зняті, визнаний винним за ст. 54-10 ч. 1 і засуджений на 5 років. Реабілітований 5.07.1991 Прокуратурою СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12393).

Щ

ЩЕГЛОВ Костянтин Йосипович, 1879 р.н., м.Тростянець, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, лісовод районного лісгоспу. Арешт 22.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 29.03.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 446).

ЩЕРБАНЬ Василь Федорович, 1904 р.н., м.Богодухів Харківської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, інструктор оргвідділу обласної споживспілки. Арешт 6.11.1943, звинувачення за ст.54-1“а” КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 2.04.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3646).

Ю

ЮГОВ Владилен Валентинович, 1924 р.н., м.Сизрань Куйбишевської області (Росія), проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 17.02.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 1.04.1944 як соціально небезпечна особа ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 31.08.1998 прокуратурою області (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 235).

ЮДІН Петро Федорович, 1897 р.н., с.Загурівка Харківської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, уповноважений військторгу. Арешт 8.12.1937, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР. Особливим відділом НКВС Харківського ВО 9.09.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1452).

ЮЛЬКО Олександр Васильович, 1925 р.н., українець, освіта початкова. Червоноармієць 8 учбового автомобільного полку. Арешт 16.06.1942, звинувачення за ст. 58-1 “б” КК РРФСР та у самовільному залишенні ремісничого училища. Прокурором м.Сизрань Куйбишевської області 20.12.1942 справа закрита, направлений в управління трудрезервів. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5770).

ЮНАК Василь Демидович, 1896 р.н., с.Степанівка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, командир взводу місцевої ППО. Арешт 22.11.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 14.10.1944 за ст.54-1 “б” КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 24.02.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13917).

ЮРЧЕНКО Федір Іванович, 1891 р.н., с.Зарожне Харківської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, завідуючий магазином № 13 робкоопу. Арешт 4.02.1933, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським МВ ДПУ 31.03.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2615).

ЮСКЕВИЧ Ганна Тимофіївна, 1890 р.н., м.Красноярськ (Росія), проживала у м.Суми, росіянка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 9.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.05.1930 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнена на 3 роки у концтабір. Реабілітована 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 282).

Я

ЯКИМЕНКО Володимир Володимирович, 1901 р.н., с.Верхня Сироватка Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, робітник міського асенізаційного об'єкту. Арешт 1.02.1946. Сумським обласним судом 8.02.1946 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 21.02.1965 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8363).

ЯКИМЕНКО Дмитро Іванович, 1891 р.н., українець, освіта початкова, покрівельник в артилерійському училищі. Арешт 23.04.1938, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Сумським МВ НКВС 29.06.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2139).

ЯКУБЧИК Микола Сергійович, 1905 р.н., м.Брест (Білорусь), проживав у м.Суми, поляк, освіта початкова, технічний секретар міського комітету Спілки працівників держторгівлі. Арешт 23.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.01.1938 за ст. 54-6 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 12.07.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 490).

ЯНОВСЬКИЙ Борис Борисович, 1919 р.н., м.Сквира Київської області, проживав у м.Суми, єврей, освіта неповна середня, радист-кіномеханік цукротресту. Арешт 23.07.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Управлінням НКВС по Новосибірській області 9.03.1942 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2920).

ЯНОВСЬКИЙ Микола Олексійович, 1889 р.н., с.Іванків Київської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 10.11.1936. Харківським обласним судом 5.03.1937 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 27.01.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11885).

ЯРЕМКО Михайло Артемович, 1896 р.н., смт Летичів Хмельницької області, проживав у м.Суми, українець, освіта незакінчена вища, член ВКП(б), технічний керівник суконної фабрики. Арешт 8.10.1935, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокуратурою Харківської області 26.12.1935 справа закрита. Працював майстром суконної фабрики. Арешт 10.03.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.11.1939 за ст.ст.54-6 ч. 1, 54-9, 54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований 9.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2150. ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 850).

ськовою прокуратурою Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2150. ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 850).

ЯРМАК Дмитро Федотович, 1885 р.н., с.Скопці Київської області, проживав у м.Суми, українець, освіта початкова, робітник комунального будтресту. Арешт 4.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 160).

ЯРОЛОВИЧ Пилип Леонтійович, 1898 р.н., м.Берестечко Волинської області, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, старший інспектор контори Держхлібінспекція. Арешт 19.01.1938. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 27.03.1938 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 19.07.1938 у м.Харків. Реабілітований 10.03.1967 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 414).

ЯРОВАЯ (ГАЙДУК) Марія Антонівна, 1934 р.н., м.Лежайськ (Польща), проживала у м.Городенка Івано-Франківської області, українка, освіта середня, учениця школи. Арешт 13.05.1951. Військовим трибуналом військ МДБ Станіславської області 30.08.1951 за ст.ст.54-1"а", 54-11 КК УРСР засуджена на 25 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 7.04.1954 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітована 1.10.1991 прокуратурою Івано-Франківської області. Жителька м.Суми. (Довідка ВТТ "А.К" МВС СРСР № 3990 від 18.05.1954).

ЯРОВИЦЬКА Євгенія Григорівна, 1902 р.н., м.Охтирка, проживала у м.Суми, українка, освіта початкова, прибиральниця прокуратури. Арешт 20.06.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 22.09.1945 за ст.ст.54-1"а", 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 15 років каторжних робіт. Реабілітована 31.01.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12655).

ЯРОШ Олександр Данилович, 1913 р.н., м.Харків, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, робітник машинобудівного заводу ім.Фрунзе. Арешт 24.08.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30.06.1945 за ст.54-1"а" КК УРСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 400).

ЯРОШ Павло Павлович, 1900 р.н., українець, освіта неповна середня, завідувачий магазином № 38 Сумторгу. Арешт 22.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533).

ЯРОШЕНКО Кирило Огейович, 1900 р.н., с.Ворожба Лебединського району, проживав у м.Суми, освіта початкова, робітник особливої будівельно-монтажної частини № 1. Арешт 29.01.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 5.05.1944 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 22.09.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12303).

ЯСЕНОК Марія Василівна, 1922 р.н., с.Коршачина Білопільського району, проживала у м.Ковель Волинської області, українка, освіта середня педагогічна, без визначених занять. В 1942-1943 рр. проживала у м.Суми. Арешт 22.04.1946, звинувачення за ст.54-1“а” КК УРСР. Управлінням МДБ по Сумській області 21.08.1946 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3506).

ЯСМАН Еміль Адольфович, 1872 р.н., м.Здерж (Польща), проживав у м.Суми, німець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 14.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.04.1944 за ст. 54-1 “а” КК УРСР висланий на 5 років у Красноярський край. Реабілітований 10.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 843).

ЯСМАН Євфросинія Артемівна, 1895 р.н., українка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 14.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.04.1944 за ст. 54-1 “а” КК УРСР вислана на 5 років у Красноярський край. Реабілітована 10.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 843).

ЯСТРЕМСЬКИЙ Георгій Іванович, 1882 р.н., с.Велика Чернеччина Сумського району, проживав у м.Суми, українець, освіта середня, священник Петро-Павлівської церкви. Арешт 1.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за ст.54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 12.12.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 389).

БІЛОПІЛЬСЬКИЙ РАЙОН

“... ЗА ЩО РОЗПИНАЛИ?”

ОСТРОВЕРХ

Олександр Васильович

Народився 1 січня 1903 року в селі Вири Білопільського району в родині селянина. Хлібороб-одноосібник. Заарештований 29 серпня 1937 року разом з групою односельчан, звинувачувався в антирадянській агітації та пропаганді, в організації контрреволюційної групи селян за ст.ст.54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. 9 грудня 1937 року трійкою при управлінні НКВС по Харківській області до нього застосована ВМП. 15 січня 1938 року розстріляний у місті Суми. Похований на території центрального міського кладовища. Реабілітований 30 вересня 1989 року.

Олександр Островецький, відслуживши три роки в Червоній Армії, повернувся у рідне село Вири. Сім'я батька жила заможна, хоч і була велика. Всі працювали у господарстві дружно, старанно. У 1926 році Олександр одружився і привів дружину в батьківський дім. Через деякий час він почав будувати власну оселю. Святкували новосілля усією родиною. Островецьких було вже більше десяти. Олександр радів: гомоніли дітлахи, у господарстві лад. Є коні, корова, свині, птиця. Землі - 9,5 десятин. На всіх. Отже, хазяйнували спільно.

Молода дружина, Парасковія Петрівна, була вродлива, лагідна й роботяща. Він дуже любив її, кожного разу намагався порадувати то новою хусткою, то сережками, то квітами з поцілунком.

І батько Василь Антонович, і дід Олександра були потомственні хлібороби. Отже, молодий Островецький мав досвід господарювання. Для поповнення сільськогосподарських знань частенько читав спеціальну літературу.

Він знав, що треба робити, щоб життєвий колосок був повний і ваговитий, як заготовляти сіно, силос, як ходити за худобою...

Цікавився політикою.

Господарство у Олександра Васильовича було середняцьким. Після революції молода сім'я мала хату, амбар, 2 сараї, клуню, 2 коней, корову, 2 свиней, 5 десятин землі, для її обробітку - плуг, борони, сівалку. Прибуток давала також бакалійна лавка.¹ У батька в розпорядженні було 4,5 десятини землі.

У 1930 році господарство Василя Антоновича Островецького розкуркулили. Відібрали землю і майно, передали у колгосп. Такі заходи радянської влади викликали невдоволення у селянина-одноосібника. І він мав необережність висловлюватися проти колективізації.

25 жовтня 1931 року за антирадянську агітацію його заарештували. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3 лютого 1932 року за статтею 54-10 КК УРСР Островецького В.А. вислали у Північний край на 3 роки.

Сумна доля спіткала й сина Олександра, його також розкуркулили і вислали на північ...

Дружина Парасковія Петрівна з сином Миколою, дочками Ганною і Оленою поневірялася по сусідах. Потім родичі віддали їм свою клуню, допомогли в ній поставити піч. У цій оселі й перебувала вона з напівголодними дітьми.

В 1990 році донька Олена написала запит в управління КДБ УРСР в Сумській області про долю батька. І ось яку відповідь одержала: “В архівній кримінальній справі

П-10504 є відомості про те, що в 1931 році господарство Вашого батька було розкуркулене, а сам він адміністративно висланий на північ терміном на три роки. І розкуркулення, і висилка здійснювались за ініціативи місцевих органів Радянської влади”².

Місцевим органам Радянської влади в районах суцільної колективізації надавалося право виселяти найбільш злісних куркулів в райони, віддалені від їх постійного місця проживання з конфіскацією у них усіх засобів виробництва (худоби, машин, інвентаря) і передачі їх у власність колгоспам.³

Лідери партії більшовиків поклали виконання плану колективізації на сільські органи влади. А з них який запит? Часто голова сільської ради у ті часи ледве вмів розписатися...

Партійна преса тих часів приховувала правду про ставлення селян до більшовиків. Справжні хлібороби-трудоарі їх не любили і боялись.

В “Педагогічній поемі” письменника і педагога А.С. Макаренка на цю тему є цікавий епізод.

Колонії ім. Горького треба було купити коня. Сам Макаренко з агрономом Шере їздили по селах, але не змогли купити. І зробили висновок, що зайвих коней немає. Але голова сільради Лука Семенович Верхола з таким висновком не погодився. Він сказав завгоспу колонії Калині Івановичу Сердюку: “Ось на тому тижні поїдемо з вами, тільки нехай Антон Семенович не їде, бо в нього вид такий, хе-хе-хе, більшовицький, так народ побоюється”⁴.

Не було підстав любити більшовиків у Олександра Островерха, особливо місцевих, бо він знав їм ціну.

Парасковія Петрівна Островерх, працювала в колгоспі за жебрацькі трудовні, аби якось прогодувати дітей.

Настав 1933 рік. Голод охопив усю Україну. Померли у Парасковії син, свекруха. Довідався Олександр від земляка-переселенця про таку біду. Він працював тоді на лісоповалі в Архангельській губернії. Не могло його батьківське серце винести такої страшної звістки, і Островерх вирішує втекти із заслання. Йому вдалося непомітно зникнути з барака. На лісоповалі багато людей помирало від тяжкої праці і поганого харчування, то ж і Островерха записали в “розход”.

...Уночі прийшов Олександр Васильович у рідне село, привіз дітям і дружині харчі і в ту ж ніч зник, щоб не потрапити на очі більшовицьким активістам. Працював у Росії під чужим прізвиськом. Щонеділі потайки навідувався додому, щоб підтримати грішми і харчами свою сім’ю. Коли скінчився термін заслання, О.В.Островерх “легалізувався” в рідному селі. У колгосп працювати не пішов, не виносила його душа отієї колективної власності, яка була “наша і нічия”...

Влаштувався Олександр Васильович робітником на сінному пункті станції Вири, по троху заготовляв лісоматеріали, щоб збудувати хатину і переселити сім’ю з холодної клуні. Своєї землі не було, господарства - також. Та заробляти на хліб Олександр Васильович умів. Був працювитою людиною і до того ж майстром на всі руки. У односельчан мав неабиякий авторитет: читав газети, книжки, розумівся в сільськогосподарській політиці влади. Бачив, як бідує селянство в колгоспах, яку мізерну платню одержує на трудовні. Розкуркулення заможних селянських господарств Олександр Васильович сприймає не як власну трагедію, а як трагедію держави. Він був обізнаний в статистичних даних 1913 року, ті цифри і тепер друкуються в довідкових виданнях. О.В.Островерх знав, що заможні господарства склали 20% усіх сільських господарств Росії і ці 20% давали країні половину хлібного та м’ясо-молочного річного продукту.⁵

Природно, що односельчанам Олександр Васильович говорив, що колективні господарства не в змозі у повному обсязі забезпечити країну продуктами харчування. Він віддавав перевагу одноосібним господарствам. Тому не дивно, що у характеристиці, виданій правлінням Вирицької сільгоспартії говорилося: “Гром. Островерх Олександр Васильо-

вич дійсно проживав на території с-г. артiлі “Правда”, одноосiбник, розкуркулений, мав зв’язок з iншими куркулями, на колгоспну систему дивився крiзь пальцi...”⁶

I ось настав 1937-й. Олександра Островерха i його найближчих друзiв заарештували. Органами НКВС була сфабрикована групова справа. Кожного арештованого селянина звинувачували в агiтацiї проти колгоспiв, а також у створеннi контрреволюцiйної органiзацiї.

Ось як у справi сформульованi злочини О.В.Островерха: “Разом з куркулями Стрiлець I.С., Кулак О.М. серед населення веде контрреволюцiйну агiтацiю, спрямовану на поразку радвлaди, згуртовує навколо себе куркульство, щоб очолити майбутнi перевибори рад, розповсюджує контрреволюцiйнi чутокi про вождя партiї та Радянського уряду.”

Олександру Васильовичу Островерху i його односельчанам вирок один - розстрiл, хоча переконливих доказiв їх вини у справi немає, окрiм повних протирiч i показань свiдкiв. Олександр винним себе не визнавав.

У справi вiд 15.01.1938 року є акт про розстрiл пiд грифом “Совершенно секретно”:

*Островерх
Олександр Васильович*

На основании предписания заместителя начальника Харьковского облуправления НКВД майора госбезопасности т. Рейхмана от 11.01.1938 года за № 226 и выписки из протокола № 33 заседания тройки при управлении НКВД по Харьковской области от 9.12.1937 года сего числа приведен в исполнение приговор высшей меры наказания - расстрел над осужденным Островерхом Александром Васильевичем.

Приговор приведен в исполнение в 11 час. 40 мин. в присутствии помощника горпрокурора с соблюдением всех существующих на это правил.

Труп Островерха А.В. предан земле.

Пом. горпрокурора [подпись]

Исполнитель [подпись]

Секретарь Сум.ГО НКВД [подпись]⁷

В цей же день у Сумах були розстрiлянi розкуркуленi жителi села Вири Стрiлець Иван Степанович, 1882 року народження, Кулик Андрiй Васильович, 1893 року народження, Кулак Олександр Михайлович, 1882 року народження.

Дружина Олександра Васильовича Островерха не знала про долю свого чоловіка. Лише коли настали часи гласності і демократизації суспільства, стала відома істинна дата і причина смерті чоловіка.

Сумський обласний суд 1 квітня 1999 року розглянув кримінальну справу Кулика Андрія Васильовича і постанову трійки при управлінні НКВС по Харківській області від 9.12.1937 року відмінив, справу припинив за відсутністю доказів у пред'явленому обвинуваченні.

Репресовані Островерх Олександр Васильович, Стрілець Іван Степанович, Кулак Олександр Михайлович 30 вересня 1989 року реабілітовані прокуратурою області.

Дочки Олександра вирости, працювали сумлінно в колгоспі, там же у селі Вири. Дружина Парасковія Петрівна за сумлінну працю була нагороджена медаллю “За доблесний труд”.

Донька Островерха Олена Олександрівна живе в Сумах і часто навідується на батьківщину. Так звані “свідки”, що давали під тиском брехливі свідчення, просили вибачення у Олені за скоєні гріхи.

- Нехай їм Бог простить, - говорить Олена Олександрівна. І додає: - Коли настане час, що будуть цінувати і прославляти здібні, сильні, мозолясті, чесні хліборобські руки, тоді й оселиться на Україні достаток, спокій, справедливість і найпрекрасніше життя!

Примітки.

1. ДАСО. – Ф. Р-7641, оп.7, спр.202. - Арк.53.
2. Там само. Довідка управління КДБ УРСР в Сумській області. - 1990.
3. Історія КПРС. - М. - 1959. - С. 420.
4. А.Макаренко. Педагогічна поема. - 1979. - С. 299.
5. Советский энциклопедический словарь. - М. - 1985. - С. 666.
6. ДАСО. – Ф.Р -7641, оп.7, спр.202. - Арк. 95-98.
7. Там само. - Арк. 104.

ПОЕТУ, ЛІРИКУ - ВИЩА МІРА ...

ПАНІВ (ПАНОВ)

Андрій Степанович

Народився 30 вересня 1899 року в селі Проруб, тепер у межах міста Білопільля. Український радянський поет і прозаїк. Видав збірки оповідань “Село” (1925), “Христя” (1928), книги поезій “Вечірні тіні” (1927), “Без меж” (1933). Оспівував Радянську Україну (цикл “Ми стоїмо на варті Дніпрельстанів”), соціалістичну перебудову села, дружбу народів.

Військовою колегією Верховного Суду СРСР 28 березня 1935 року за ст.ст.54-8, 54-11 КК УРСР викладач Харківського інституту народної освіти Панів А.С. позбавлений волі на 10 років. Покарання відбував у Белбалтаборі НКВС, потім - у Соловецькій тюрмі. 9 жовтня 1937 року трійка при управлінні НКВС по Ленінградській області переглянула справу письменника і застосувала ВМП. 4 серпня 1956 року Військова колегія Верховного Суду СРСР обидва вироки скасувала і справу закрила за відсутністю складу злочину.

Серед яскравого сузір'я організаторів літературного процесу на Україні в 1920-1930-ті роки помітне місце посідає Андрій Степанович Панів (Панов) - літературознавець, поет, прозаїк. Народився він 30 вересня 1899 року в с. Проруб, нині у межах м. Білопільля, у сім'ї “Рыльского уезда Коровяковской волости крестьянина Стефана Миронова Панова и законной жены его Татьяны, Васильевой дочери, оба православные. Крестили: прорубский крестьянин Василий Емильянов Кириленко и Орловской губернии мещанка девица Мария Васильева дочь Мащонкина. Священник Прорубской Троицкой церкви Иоанн Ведринский”¹. Через деякий час Андрій разом з батьками переїхав до Ворожби, де вчився у земській школі, згодом - у с. Коров'яківка Курської губернії², з 1910 року - в двокласному училищі с. Кобилки. У 1915-1918 роках навчався у Курській учительській семінарії і одночасно працював спостерігачем Курської метеорологічної станції. Набутий досвід роботи та здобуті природознавчі знання згодом знадобилися йому при складанні підручників та посібників для школярів. Після закінчення семінарії вчився на педагогічних курсах у Києві.

Андрій Степанович плідно працював на педагогічній ниві. У 1918-1920 роках вчителював у школах станцій Ізюм та Лиман Південно-Донецької залізниці. Незабаром повернувся до Коров'яківки, де завідував школою. Увесь час Андрій Степанович прагнув удосконалення, систематизації і примноження професійних знань. І тому в 1921 році вступив на факультет соціального виховання Харківського інституту народної освіти, закінчив його у 1925 році. Паралельно з навчанням працював у Харківській 79-й школі ім. Луначарського.³

Членом жодної політичної партії не був, але поділяв погляди боротьбистів.

Після закінчення навчання працював у редакціях газети “Селянська правда”, журналів “Сільськогосподарський пролетар”, “Плуг”, в кооперативному видавництві “Плужанин”.

У 1921 році Андрій Панів надрукував свій перший вірш “Посуха” у газеті “Селян-

ська правда”. Одночасно з цим віршем з’явився і вірш “Жита” в журналі “Шляхи мистецтва”.

У 1922 році, з початку заснування у Харкові Спілки українських радянських селянських письменників “Плуг”, увійшов до її ініціативної групи. Неодноразово зачитував свої твори перед колегами на загальних зборах.⁴

Будучи типовим “селянським” поетом Андрій Панів, як ніхто інший, добре знав життя на селі, розумів його проблеми. І тому не дивно, що основною темою ранньої творчості поета був процес перебудови, індустріалізації села. Такий перелом у душі селянина митець втілював у художні образи. Своім віршем “Прощання” поет ніби прощається з ідилічними картинами сільського життя, маючи на увазі прихід на село потужних машин, і в деякій мірі перетворення його на зразок міста.

Окремими виданнями вийшли друком поетичні збірки “Вечірні тіні” (1927), “Без меж” (1933).⁵

Андрій Степанович випробовував свої літературні здібності також у прозі. В 1925 році вийшла його перша збірка ліричних новел “Село”, де він торкається тієї ж селянської теми. Писав і для дітей. У 1925 році побачила світ книга “Як звірі хату будували”. Друкувався у журналах “Студент революції”, “Зоря грядущого”, “Червоний шлях”, “Червоні квіти”, “Плуг”, “Плужанин”, “Комунарка України”, “Сільськогосподарський пролетар”, “Сількор України”.

А.С. Панів брав активну участь у громадській діяльності. На пленумі письменницької спілки “Плуг” 1 жовтня 1925 року Андрій Степанович був секретарем виробничої частини бюро, виступив з доповіддю “План праці “Плугу” на зимовий період”.⁶ У 1923-1927 роках був відповідальним секретарем редакції журналу “Сільськогосподарський пролетар”. На його сторінках піднімалися питання про необхідність сприяння навчанню дітей, якісної підготовки педагогічних кадрів.

Андрієм Степановичем підготовлені популярні посібники “Початок усіх початків”, “Світознавство”, низка підручників.

У 1927 році А.С. Панів став редактором літературно-художнього місячника “Плужанин”. У 1929 році перейшов на постійну викладацьку роботу в Інститут народної освіти. Із 1930 року він – науковий співробітник Інституту літератури ім. Т.Г.Шевченка.⁷

Не забував Андрій Степанович про рідний край, неодноразово бував на Сумщині. У грудні 1928 року відвідав Нижню Сироватку. Під враженням від розповіді про юнаків цього села, які у 1923 році під час святкування роковин Паризької комуні загинули від рук куркулів, написав вірш “День комуні”.⁸

Під час цієї подорожі був Панів і в Сумах. Разом з ним тоді приїхала група письменників із спілки “Плуг” С.Пилипенко, А.Головко, В. Мисик. Вони виступили перед мешканцями міста на сцені клубу Червонозоряного рафінадного заводу, в клубі металістів, у педтехнікумі.⁹ Гості читали вірші, байки, уривки з оповідань.

До збірки “Без меж” (1933) А.С. Панів включив вірші, створені під враженням від цієї поїздки.

Андрія Степановича захоплювало буремне і енергійне життя, яке було характерним для того періоду - і перші тракторні бригади, і будівництво Харківського тракторного заводу. Тому не дивно, що у його творчості в основному простежується суто громадянська тема, інтимним переживанням в своєму доробку він приділяє значно менше уваги.

Письменник завжди підмічав і оспівував все нове й позитивне. Він одним із перших торкнувся теми дружби народів. У 1923 році ним були написані вірші “Боржом”, “Азербайджан”, “У карачаїв”. У цих творах він показав нові перетворення, які відбулися в житті закавказьких народів. У 1926 році, ще до початку будівництва за планом ГОЕЛРО найбіль-

шої гідроелектростанції - Дніпрогесу, Андрій Степанович написав вірш "Дніпрельстан".

Під враженням від поїздки до Білорусії створив цикл віршів "Білорусь" (1928-1930). Він займався перекладами з Янки Купали та Якуба Коласа.¹⁰

Ще варто зазначити, що деякі з його поезій було покладено на музику - настільки вони досконалі в ритмічному плані. Найбільш відомі серед них - "Нас покликали в військо червоне" (музика Костянтина Богуславського), "Ми - кавалі", "Слава волі", "Ми лани зелені покинули" та інші.

В період культу особи Сталіна не обминула гірка доля Андрія Степановича Паніва. За свій відомий вірш "Дніпрельстан" його раптово було "охрещено" баптистом. Але незабаром це безпідставне обвинувачення набуло політичного характеру.

Після злочинського вбивства в Ленінграді секретаря обкому і секретаря ЦК ВКП(б) С.М.Кірова оперативний уповноважений управління НКВС по Харківській області, розглянувши матеріали, які звинувачували Паніва А.С. у причетності до створення контрреволюційної організації "Всеукраїнський центральний блок", яка ставила за мету організацію замахів на керівників партії та уряду, дійшов висновку: "Перебуваючи на волі, Панів зміг би спробувати здійснити свої наміри". Виходячи з цього, ухвалив "вибрати запобіжним заходом проти уникнення ним суду і слідства - утримання його під вартою в спецкорпусі тюрми".

Вночі з 5 на 6 грудня 1934 року на квартирі в будинку письменників "Слово" було проведено обшук і арештовано Паніва Андрія Степановича.

Допити влаштовував начальник 2 відділення секретно-політичного відділу НКВС Лисицький. 29 грудня 1934 року А.С. Панів змушений "визнати приналежність до контрреволюційної організації". Однак, заперечував участь у підготовці терактів. Під тиском військового прокурора Українського військового округу Перфільєва 19 січня 1935 року змушений визнати себе винним, бо, мовляв, "носив камінь за пазухою проти вождів партії".¹¹

27-28 березня 1935 року Військова колегія Верховного Суду СРСР на закритому візному засіданні в м. Києві розглянула справу 17 членів вищезгаданої організації. Серед притягнутих до кримінальної відповідальності був А.С.Панів. Андрія Степановича було засуджено за ст.ст. 54-8, 54-11 КК УРСР на 10 років позбавлення волі.¹² Його направили в Белбалтлаг НКВС, потім - у Соловецьку тюрму. 9 жовтня 1937 року трійка при управлінні НКВС по Ленінградській області застосувала вищу міру покарання. Розстріляний 3 листопада 1937 року біля Медвежьєгорська, в урочищі Сандормох (Карелія).

Військова колегія Верховного Суду СРСР 4 серпня 1956 року обидва вироки щодо Паніва Андрія Степановича скасувала і справу припинила через відсутність в його діях складу злочину.

Панів
Андрій Степанович

БІЛОПІЛЬСЬКИЙ РАЙОН

Примітки.

1. ДАСО. - Ф.744, оп.1, спр. 166. - Арк. 455.
2. Крижанівський С. Андрій Панів //Панів А. З плугом. Вибрані поезії. - К. - 1960. - С. 3.
3. Там само. - С. 4.
4. Вісті ВУЦВК (Харків). - 1922. - № 68. - С. 4.
5. Крижанівський С. Андрій Степанович Панів //Панів А. З плугом. Вибрані поезії. - К. - 1960. - С. 4.
6. ДАСО. - Ф. Р-5774, оп.1, спр. 6.
7. Кривко Я. Андрій Степанович Панів. Радянська правда (Білопіль). - 1962. - 6 листопада.
8. Зюзько Т.А. Про А.Паніва //Підсумки й перспективи роботи кафедр соціально-гуманітарного циклу. - Суми. - 1997. - С. 203.
9. Там само.
10. Крижанівський С. Андрій Панів //Панів А. З плугом. Вибрані поезії. - К. - 1960. - С. 8.
11. Мукомела О. Андрій Панів //З порога смерті. Письменники України - жертви сталінських репресій. - К. - Радянський письменник. - 1991. - С. 344.
12. СБУ та ін. Остання адреса. Сфера. - К. - 1997. - Т.1. - С. 189.

БІОГРАФІЧНІ ДОВІДКИ

А

АБАКУМОВ Іван Михайлович, 1869 р.н., м. Харків, проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, перукар-кустар. Арешт 11.05.1931, звинувачення за ст.ст. 54-4, 54-11 КК УРСР. Котопський МВ ДПУ 7.06.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2687*).

АВРАМЕНКО Максим Степанович, 1909 р.н., с.Ободи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.11.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 29.01.1930 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 773*).

АДАМЕНКО Федір Маркович, 1895 р.н., с. Терешенки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.11.1937. Харківським обласним судом 20.12.1938 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Сумським обласним судом 27.05.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-64*).

АКІНШИН Андрій Петрович, 1902 р.н., с. Ігуменки Курської області (Росія), проживав у с.Павлівка, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.01.1946. Сумським обласним судом 5.02.1946 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 30.11.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13088*).

АЛБЕТКОВ Алім Ібрагімович, 1916 р.н., м.Харків, проживав у м.Ворожба, татарин, освіта неповна середня, вагонний майстер залізничної станції. Арешт 7.12.1937. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 14.03.1938 за ст. 58-10 ч.1 КК РРФСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 11.12.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12409*).

АЛЕКСЕНКО Василь Васильович, 1912р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, працівник залізничної станції. Арешт 9.12.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 9.01.1945 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 18.08.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13989*).

АНАНКО Микола Пилипович, 1909 р.н., с.Біликівка, проживав у м.Харків, українець, освіта початкова, стрілець позавідомчої охорони ВТК НКВС. Арешт 5.08.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 25.08.1941 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 20.09.1941 покарання пом'якшене до 7 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13280*).

АНДРІЄНКО Ксенія Лазарівна, 1882 р.н., м.Білопілля, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 22.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Управлінням НКВС по Сумській області 2.04.1940 покарання пом'якшене до відбутого строку. Реабілітована 30.12.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 2, спр. 78*).

АНДРІЄНКО Тихон Митрофанович, 1883 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, котельник вагонного депо. Арешт 12.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Дорожно-транспортним відділом НКВС залізничної станції Люботин 22.09.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1945*).

АНДРІЙЧЕНКО Дмитро Федорович, 1881 р.н., с.Максимівщина, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 10.07.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 29.08.1945 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11998*).

АНДРУШКЕВИЧ Олександр Юліанович, 1898 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, старший кочегар вагонного депо. Арешт 26.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, спр. 12*).

АНДРУЩЕНКО Олександр Іванович, 1909 р.н., м.Ворожба, українець, освіта неповна середня, машиніст паровозного депо. Арешт 26.10.1943. Військовим трибуналом Московсько-

Київської залізниці 18.12.1943 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.09.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13557).

АНИЩЕНКО Павло Юхимович, 1895 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 14.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 12).

АНИЩЕНКО Сава Федорович, 1889 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, машиніст депо. Підписка про невізд від 27.12.1935, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 8.12.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2201).

АНИЩЕНКО Сергій Якович, 1913 р.н., м. Ворожба, українець, освіта середня, кандидат у члени ВКП(б), пожежник колгоспу. Арешт 5.09.1943, звинувачення за ст. 54-1 "б" КК УРСР. Особливою інспекцією відділу кадрів НКДБ УРСР 29.02.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7860).

АНИСІМОВ Олександр Іванович, 1898 р.н., м.Білопілля, українець, освіта вища медична. Начальник польового пересувного госпітально № 5163. Арешт 27.06.1944. Військовим трибуналом 27 армії 5.10.1944 за ст. 58-1 "б" КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 14.06.1955 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3097).

АСМОЛОВ Микола Іванович, 1888 р.н., с. Бобринь, українець, освіта середня, священик. Арешт 11.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16.08.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 835).

АФНАСЕНКО Григорій Іванович, 1903 р.н., смт Степанівка Сумського району, проживав у смт Улянівка, українець, освіта незакінчена вища, старший бухгалтер держзабезпечення Улянівського районного виконкому. Арешт 1.08.1946, звинувачення за ст. 54-8 КК УРСР. Управлінням МДБ по Сумській області 27.09.1946 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3676).

Б

БАБАК Григорій Іванович, 1870 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Білопільським РВ ДПУ 29.04.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-822).

БАБЕНКО Олексій Йосипович, 1894 р.н., с.Горобівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 14.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 27.11.1937 за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.12.1937 у м.Суми. Реабілітований 19.02.1968 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 282).

БАБ'ЄВ Борис Миколайович, 1891 р.н., с. Печеніги Харківської області, проживав у м.Білопілля, українець, освіта середня, рахівник взуттєвої артілі. Арешт 24.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.01.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання - помічник бухгалтера взуттєвої артілі. Арешт 28.06.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 9.07.1941 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР

засуджений до ВМП. Розстріляний 28.07.1941 у м.Харків. Реабілітований, відповідно, 30.12.1989 і 26.05.1992 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 168. ДА УСБУ в СО, спр. П-12211).

БАБОШКО Федір Тимофійович, 1898 р.н., смт Улянівка, українець, освіта початкова, слюсар радгоспу. Арешт 26.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 109).

БАБЧЕНКО Овсій Петрович, 1880 р.н., с. Вири, українець, освіта початкова, стрілочник залізничної станції Амбари. Арешт 20.04.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 19.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 992).

БАЗІЙ Володимир Пилипович, 1908 р.н., с.Панютине Харківської області, проживав у м.Білопілля, українець, освіта вища технічна, член ВКП(б), старший інженер технічного бюро паровозного депо. Арешт 15.07.1937. Військовою ко-

легією Верховного Суду СРСР 3.01.1938 за ст.ст. 54-8, 54-9, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 4.01.1938 у м.Харків. Реабілітований 29.10.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4301*).

БАЙКО Іван Кирилович, 1888 р.н., смт Улянів-ка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 26.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, *спр.* 999*).

БАНЯ Іван Матвійович, 1889 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, робітник районної споживспілки. Арешт 24.08.1945. Сумським обласним судом 26.01.1946 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 25.07.1991 Прокуратурою УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11758*).

БАНЯ Павло Іванович, 1901 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, телеграфіст залізничної станції Конотоп. Арешт 7.05.1932, звинувачення за ст.ст. 54-4, 54-11 КК УРСР. Харківським ОБ ДПУ 29.07.1932 справа закрита. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр.* 474*).

БАРАНОВСЬКИЙ Ян Янович, 1899 р.н., Німеччина, проживав у м.Ворожба, поляк, освіта початкова, тракторист залізничної станції. Арешт 7.05.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 23.07.1931 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 26.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр.* 101*).

БАРИШЕВ Віктор Мойсейович, 1911 р.н., м.Білопілля, проживав у Чехословаччині, українець, освіта середня, конструктор машинобудування. Арешт 2.04.1947. Військовим трибуналом Центральної групи радянських військ 18.04.1947 за ст. 58-1 "б" КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 26.10.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13897*).

БАРИШНИКОВА Ганна Іванівна, 1906 р.н., м.Харків, проживала у м.Білопілля, українка, освіта вища медична, зубний лікар. Арешт 28.03.1944. Військовим трибуналом Південної залізниці 14.11.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 10.07.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12579*).

БАРКОВ Іван Іванович, 1901 р.н., с.Любимовка Курської області (Росія), проживав у м.Білопілля, росіянин, освіта початкова, експедитор міського харчоторгу. Арешт 27.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Білопільським РВ НКВС 17.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1437*).

БАРСУКОВ Олексій Дмитрович, 1905 р.н., с.Марково Курської області (Росія), проживав у с.Річки, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), завідуючий ремонтною майстернею МТС. Арешт 28.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 5.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-111*).

БАСАНЕЦЬ Кузьма Іванович, 1908 р.н., с. Річки, українець, освіта початкова. Червоноармієць військового продовольчого пункту на залізничній станції Валуйки Белгородської області. Арешт 23.10.1941. Військовим трибуналом військ НКВС і охорони військового тилу Південно-Західного фронту 26.10.1941 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 21.02.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13681*).

БАСЕНКО Михайло Дмитрович, 1897 р.н., м.Ворожба, українець, освіта середня, десятник служби колії залізниці. Арешт 17.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.02.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий умовно на 3 роки у Північний край, з-під варті звільнений. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр.* 963*).

БАСЕНКО Олексій Максимович, 1893 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, кочегар паровозного депо. Арешт 11.02.1938. Харківським обласним судом 22.12.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 6.12.1957 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4282*).

БАТАРЧУК Федір Аврамович, 1893 р.н., с.Кальченки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.04.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 16.11.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, *спр.* 362*).

БЕГМА Євгенія Олександрівна, 1911 р.н., м. Білопілля, українка, освіта середня педагогічна, вчителька школи № 3. Арешт 4.01.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Дорожньо-транспортним відділом НКВС залізничної станції Люботин 17.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3188*).

БЕЗВЕРХИЙ Степан Петрович, 1902 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 29.12.1932. Особливою нарадою при ко-

легії ДПУ УРСР 4.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 804).

БЕЗПАЛИЙ Яким Іванович, 1867 р.н., с.Межиріч Лебединського району, проживав у с.Сульське, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 30.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 1.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 379).

БЕЗРУК Олександр Кіндратович, 1910 р.н., м.Дніпропетровськ, проживав у м.Білопілля, українець, освіта початкова, електрозварник депо Смородине (Тростянецький район). Арешт 30.07.1944. Військовим трибуналом Південної залізниці 14.10.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 19.11.1958 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7884).

БЕЗСОКИРНИЙ Сергій Васильович, 1911 р.н., с.Безсокирне, українець, освіта початкова, касир колгоспу. Арешт 30.12.1937. Харківським обласним судом 21.04.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки з відстрочкою виконання вироку на 1 рік. Верховним Судом УРСР 7.07.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1854).

БЕККЕР Меланія Давидівна, 1897 р.н., м. Білопілля, проживала у м.Харків, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 27.07.1945, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 17.12.1945 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3749).

БЕРЕЖНИЙ Михайло Трохимович, 1908 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, робітник залізничної станції. Арешт 19.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 1.02.1938 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 30.06.1938 у місці ув'язнення. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 525).

БЕРЕЖНИЙ Федір Трохимович, 1906 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, тракторист розсадника декоративних рослин залізничної станції. Арешт 18.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 1.02.1938 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 588).

БЕРЕЗАНЕЦЬ Степан Васильович, 1879 р.н., с.Бобрик, українець, освіта початкова, колгосп-

ник. Арешт 30.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.08.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.09.1937 у м.Суми. Реабілітований 2.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 240).

БЕРЕСТОК Василь Миколайович, 1920 р.н., с.Павлівка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 49 СП 50 СД. Арешт 7.02.1942. Військовим трибуналом Західного фронту 25.09.1942 за ст. 58-1 "б" КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 31.03.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13962).

БЕЛІКОВ Дмитро Васильович, 1912 р.н., с.Нові Вирки, українець, освіта початкова, робітник торфорозробки. Арешт 5.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 3.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.03.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 792).

БЕЛІКОВ Іван Онуфрійович, 1912 р.н., с. Нові Вирки, українець, освіта початкова, робітник торфорозробки. Арешт 5.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 3.12.1937 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.03.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 792).

БЕЛІКОВ Ісак Григорович, 1887 р.н., с. Нові Вирки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.09.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.01.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 638).

БЕЛІКОВ Степан Васильович, 1908 р.н., с. Нові Вирки, українець, освіта початкова, робітник торфорозробки. Арешт 5.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 3.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.03.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 792).

БЕЛІКОВА Мотрона Михайлівна, 1889 р.н., с.Нові Вирки, українка, неписьменна, без визначених занять. Арешт 8.11.1937. Сумським обласним судом 21.04.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 1 рік і 5 місяців. Реабілітована 7.06.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-86).

БЕЛІКОВА Парасковія Василівна, 1887 р.н., с.Нові Вирки, українка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 5.11.1937. Трійкою при

управлінні НКВС по Харківській області 3.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 11.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 792).

БИВАЛІН Мойсей Романович, 1889 р.н., с.Буваліне Путивльського району, проживав у м.Ворожба, росіянин, освіта початкова, будівельник у колгоспі. Арешт 29.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.10.1965 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 362).

БИСТРИЦЬКИЙ Микола Михайлович, 1914 р.н., м.Вільнюс (Литва), проживав у м.Ворожба, росіянин, освіта початкова, слюсар депо. Арешт 19.04.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 23.06.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.09.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13553).

БИСТРИЦЬКИЙ Олександр Михайлович, 1905 р.н., м.Вільнюс (Литва), проживав у м.Ворожба, росіянин, освіта початкова, машиніст депо. Арешт 18.02.1938, звинувачення за ст. 58-10 КК РРФСР. Дорожньо-транспортним відділом НКВС залізничної станції Льгов (Курська область) 1.04.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5724).

БІЄНКО Олена Захарівна, 1888 р.н., с.Горбівка, проживала у м.Білопілля, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 13.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 27.11.1937 за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляна 7.12.1937 у м.Суми. Реабілітована 19.02.1960 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 281).

БІЄНКО Федір Овксентійович, 1908 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, робітник аерозйомок. Арешт 14.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 30.12.1937 за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 19.02.1960 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 279).

БІЛОЦЕРКІВЕЦЬ Василь Данилович, 1886 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 46).

БІЛОЦЕРКІВЕЦЬ Григорій Єгорович, 1897 р.н., с.Штанівка, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Арешт 17.09.1935. Харківським обласним судом 20.12.1935 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 31.12.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1959).

БІРКУН Василь Васильович, 1882 р.н., м. Білопілля, українець, освіта початкова, вагар Куянівського цукрозаводу. Арешт 17.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13.02.1931 за ст. 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 22.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 42).

БІРКУН Микола Олексійович, 1887 р.н., м. Білопілля, українець, освіта незакінчена вища, без визначених занять. Арешт 22.05.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.10.1939 за участь у контрреволюційній організації ув'язнений на 5 років у ВТТ. Помер 20.08.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 3.08.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13878).

БОБКОВ Олександр Васильович, 1877 р.н., с.Романовка Саратовської області (Росія), проживав у м.Білопілля, росіянин, освіта початкова, завідуючий буфетом залізничної станції. Арешт 29.04.1945, звинувачення за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 2 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 12.10.1945 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3782).

БОГАТИРЬОВ Семен Васильович, 1910 р.н., м.Буринь, проживав у м.Білопілля, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 1 окремої дорожньо-будівельної бригади. Арешт 15.07.1935. Військовим трибуналом 21 СД 15.08.1935 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12877).

БОГОДУШКО Григорій Захарович, 1903 р.н., с.Сушиліне, українець, освіта початкова, робітник Жовтневого цукрозаводу. Арешт 1.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 500).

БОДРОВА Олександра Федорівна, 1924 р.н., с.Городнинськ Курської області (Росія), в 1941 р. тимчасово проживала у с.Річки, росіянка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 3.09.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 15.09.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК

УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 14.12.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12428*).

БОЖЕНКО Дмитро Васильович, 1902 р.н., смт Жовтневе, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 5, спр. 645*).

БОЙКО Василь Григорович, 1879 р.н., смт Улянівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 14.11.1936. Харківським обласним судом 10.03.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 23.05.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2222*).

БОЙКО Іван Кіндратович, 1899 р.н., с.Вири, проживав у с.Амбари, українець, освіта початкова, старший стрілочник залізничної станції Суми. Арешт 8.12.1937. Сумським обласним судом 27.02.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 14.02.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11927*).

БОЙКО Кирило Васильович, 1896 р.н., смт Улянівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 26.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 21.03.1962 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 2, спр. 549*).

БОЙКО Микита Йосипович, 1899 р.н., с. Максимівщина, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 15.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер в 1942 р. у місці ув'язнення. Реабілітований 28.05.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 2, спр. 298*).

БОЙКО Митрофан Васильович, 1907 р.н., с.Вири, проживав у с.Бутовщина, українець, освіта початкова, керуючий відділенням "Калінінське" цукрокомбінату "Великожовтневий". Арешт 25.09.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 10.04.1945 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 15.05.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13715*).

БОЙКО Олексій Павлович, 1921 р.н., с. Павлівка, проживав у м.Васильків Київської області, українець, освіта середня, літературний працівник газети "Більшовицькі темпи". Арешт 15.12.1944, звинувачення за ст. 58-1 "а" КК

РРФСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 25.05.1945 справа закрита, направлений у спецтабір для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4095*).

БОЙКО Софія Панасівна, 1881 р.н., с.Максимівщина, українка, неписьменна, колгоспниця. Арешт 13.06.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 29.08.1945 за пособництва німецькій окупаційній владі засуджена до каторжних робіт на 15 років. Військовим трибуналом Київського ВО 13.09.1955 обвинувачення у пособництві зняте, визнана винною за ст. 54-1 "а" КК УРСР і засуджена на 10 років ВТТ. Померла у місці ув'язнення. Реабілітована 5.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11998*).

БОЙЧЕНКО Варфоломій Васильович, 1875 р.н., с.Руденкове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.09.1937 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР та за погрозу розправи над представником влади застосована ВМП. Розстріляний 26.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 6, спр. 592*).

БОЙЧЕНКО Никифор Федорович, 1881 р.н., с.Терещенки, українець, освіта початкова, сторож сільськогосподарської артілі. Арешт 8.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 1, спр. 215*).

БОНДАР Дмитро Олексійович, 1902 р.н., с.Руда, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18. 11.1937 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 4, спр. 656*).

БОРЗЯНИЦЯ Павло Михайлович, 1912 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 30.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР та за навмисне знищення майна громадян застосована ВМП. Розстріляний 19.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 13.02.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 1, спр. 807*).

БОРИСЕНКО Петро Харлампійович, 1895 р.н., м.Білопіль, українець, освіта початкова, машиніст депо. Арешт 7.12.1937. Лінійним судом Південної залізниці 11.10.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 27.12.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11873*).

БОРИСОВ Іван Федорович, 1916 р.н., с. Москаленки, українець, освіта середня, студент Білопільського робфаку Сумського педагогічного інституту. Арешт 14.06.1935. Харківським обласним судом 23.12.1935 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 15.02.1936 покарання пом'якшене до 3 років. Реабілітований 12.12.1992 Генеральною прокуратурою України. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12423)*.

БОРМОТОВ Матвій Михайлович, 1903 р.н., с.Новоорловка (Мордовія, Росія), проживав у м.Білопілья, росіянин, освіта середня, член ВКП(б), завідуючий клубом залізничної станції. Арешт 26.07.1937. Лінійним судом Південної залізниці 23.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 3.07.1956 Верховним Судом СРСР. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-5988)*.

БОРОВИК Олексій Мусійович, 1877 р.н., смт Терни Недригайлівського району, проживав у м.Білопілья, українець, неписьменний, заготівник худоби районної споживспілки. Арешт 17.07.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Харківським обласним судом 19.02.1939 виправданий. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1887)*.

БОРОВИК Петро Іванович, 1892 р.н., с. Бобрик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16.08.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Після відбуття покарання проживав у с.Бобрик, працював бригадиром транспортера Жовтневого цукрозаводу. Арешт 8.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Улянівським РВ НКВС 19.02.1939 справа закрита. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 835. ДА УСБУ в СО, спр. П-1328)*.

БРАГІН Леонід Григорович, 1914 р.н., с. Рижівка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць окремої зенітно-артилерійської батареї. Арешт 19.10.1942. Військовим трибуналом 288 СД 23.12.1942 за ст. 58-1 "б" КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 31.12.1942. Реабілітований 22.04.1993 Військовою прокуратурою Ленінградського ВО. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12531)*.

БРАЖНИК Антон Васильович, 1895 р.н., с.Горобівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 21.04.1930 за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 22.06.1989 про-

куратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 907)*.

БРАЖНИК Василь Йосипович, 1902 р.н., с.Горобівка, українець, освіта початкова, вантажник залізничної станції Білопілья. Арешт 14.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 27.11.1937 за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.12.1937 у м.Суми. Реабілітований 12.07.1988 Військовим трибуналом Київського ВО. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 516)*.

БРАЖНИК Лука Юхимович, 1884 р.н., с. Штанівка, проживав у с.Горобівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 517)*.

БРАЖНИК Федір Федорович, 1873 р.н., с. Москаленки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 35)*.

БРИЖАШОВ Василь Макарович, 1901 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.11.1929. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29.01.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 25.12.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 755)*.

БРИЖАШОВ Яків Кузьмич, 1891 р.н., с. Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Білопільської дільниці 15.08.1931 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1686)*.

БУБЛИК Андрій Федорович, 1870 р.н., с. Гуринівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 17.04.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Білопільським РВ НКВС 1.02.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1433)*.

БУБЛИК Антон Федорович, 1874 р.н., с. Гуринівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 13.07.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 20.10.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.01.1998 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-13318)*.

БУБЛИК Мирон Васильович, 1879 р.н., с. Москаленки, українець, освіта початкова, се-

лянин-одноосібник. Арешт 19.01.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 19.10.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 49).

БУБЛИК Митрофан Арсенгійович, 1890 р.н., с.Гуринівка, українець, освіта початкова, сторож Білопільського міського споживчого товариства. Арешт 30.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 19.11.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 187).

БУБЛИК Митрофан Григорович, 1890 р.н., с.Гуринівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 30.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 19.11.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 190).

БУБЛИК Олександр Петрович, 1916 р.н., м.Білопілля, українець, освіта середня технічна. Червоноармієць військового складу № 348 (м. Иркутськ). Арешт 17.06.1938. Військовим трибуналом 68 СД 25.07.1938 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12841).

БУБЛИК Олексій Васильович, 1883 р.н., с.Москаленки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.01.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 50).

БУБЛИК Павло Петрович, 1891 р.н., с.Гуринівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.03.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26.04.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 729).

БУГАЙОВ Михайло Ілліч, 1909 р.н., с. Крупець Брянської області (Росія), проживав у м.Білопілля, росіянин, освіта початкова, водій автодрезини залізничної станції. Арешт 1.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 14.11.1937 за спробу здійснення терористичного акту щодо представника влади та шкідництво на транспорті ув'язнений на 10 років у ВТТ. Протест Транспортної прокуратури Південної залізниці від 17.01.1940. Управлінням НКВС по

Харківській області 29.03.1940 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 639).

БУГОСЛАВСЬКИЙ Федір Іванович, 1892 р.н., с.Полошки Глухівського району, проживав у м.Ворожба, українець, освіта незакінчена вища, вчитель російської мови і літератури залізничної школи №33. Арешт 18.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 14.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 3.12.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 929).

БУДЬКО Іван Юхимович, 1888 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, хлібороб -одноосібник. Арешт 31.10.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Сумським окружним відділенням ДПУ 10.11.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-838).

БУЙВАЛО Федір Микитович, 1913 р.н., с. Товста, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 27.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 1.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 11.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 132).

БУЛГАКОВ Микола Андрійович, 1907 р.н., с.Зінове Путивльського району, проживав у м.Ворожба, росіянин, освіта початкова, завідувач господарством залізничної школи. Арешт 26.10.1943. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 14.02.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 30.01.1968 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8514).

БУРЯЧЕНКО Василь Сергійович, 1894 р.н., с.Москаленки, українець, освіта початкова, робітник Куянівського цукрозаводу. Арешт 1.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 3.12.1937 за ст. 54-8 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 12.01.1941 у місці ув'язнення. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 124).

БУРЯЧЕНКО Григорій Семенович, 1910 р.н., с.Москаленки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 11.09.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 24.03.1944 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2759).

БУТЕНКО Іван Леонтійович, 1905 р.н., с. Іскрисківщина, українець, освіта середня. Чер-

воноармієць 112 танкової бригади. Арешт 6.11.1942. Військовим трибуналом 4 окремої СБ 21.11.1942 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 27.05.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12695*).

БУТКЕВИЧ Тадеуш Станіславович, 1915 р.н., м.Ворожба, поляк, освіта неповна середня. Червоноармієць 208 СП 70 СД. Арешт 4.07.1938. Військовим трибуналом 143 СД 13.02.1939 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 17.03.1940 покарання пом'якшене до 3 років. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13233*).

БУТКО Олексій Павлович, 1904 р.н., с. Тучне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.10.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.01.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 444*).

БУТОК Опанас Микитович, 1875 р.н., с. Марківка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 31.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 1.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 380*).

В

ВАГНЕР Петро Андрійович, 1906 р.н., м. Амур-Нижньодніпровський Дніпропетровської області, проживав у с.Річки, українець, освіта початкова, голова колгоспу. Арешт 10.11.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 20.01.1938 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Помер 11.03.1943 у місці ув'язнення. Реабілітований 5.08.1958 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4797*).

ВАСИЛЬЄВ Михайло Васильович, 1872 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, слюсар депо. Арешт 13.05.1937. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.06.1937 за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УРСР висланий на 3 роки у Східний Сибір. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 845*).

ВАСИЛЬЧЕНКО Влас Степанович, 1884 р.н., с.Верхосулка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 15.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 21.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 4.01.1990 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 7, спр. 65*).

ВАСИЛЬЧЕНКО Лідія Яківна, 1926 р.н., м.Артемівськ Донецької області, проживала у с.Верхосулка, українка, освіта неповна середня, завідувача сепараторним пунктом Штепівського маслозаводу Лебединського району. Арешт 22.11.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 11.07.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована

12.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12021*).

ВАСИЛЬЧЕНКО Яків Леонтійович, 1905 р.н., с.Верхосулка, українець, освіта неповна середня, колгоспник. Арешт 13.11.1943. Сумським обласним судом 26.02.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 16.04.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12119*).

ВАЩЕНКО Володимир Іванович, 1896 р.н., с.Есмань Глухівського району, проживав у м. Ворожба, українець, освіта незакінчена вища, робітник будівельної дільниці № 2 залізничної станції. Арешт 17.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 1.02.1938 за ст. 58-10 КК РРФСР застосована ВМП. Реабілітований 23.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 308*).

ВАЩЕНКО Федір Гнатович, 1893 р.н., с. Луцківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 7.06.1932 справа закрита. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 285*).

ВЕЛИКОРОД Микола Кирилович, 1893 р.н., с.Марківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 31.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 5.11.1937 у м.Суми. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 510*).

ВЕЛИЧКО Юхим Митрофанович, 1914 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова. Черво-

ноармієць протитанкового дивізіону 223 СД. Арешт 24.01.1942. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 11.04.1942 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 18.11.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13071*).

ВЕРТИЛОВСЬКИЙ Павло Федорович, 1866 р.н., с.Вільшана Харківської області, проживав у м.Білопілля, українець, освіта середня, священник Михайлівської церкви. Арешт 23.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Білопільським РВ НКВС 17.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3851*).

ВИННИЧЕНКО Петро Миколайович, 1909 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.06.1929. Сумським окружним судом 9.06.1929 за ст. 54-8 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 29.09.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13750*).

ВИДУСВ Петро Денисович, 1895 р.н., с. Рижівка, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 24.04.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 21.07.1944 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.09.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13378*).

ВОВК Розалія Йосипівна, 1894 р.н. с.Цебрів Тернопільської області, проживала у м.Білопілля, полячка, освіта вища, вчителька німецької мови залізничної середньої школи № 66. Арешт 12.02.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.05.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.02.1947 справа закрита. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 630*).

ВОДА Павло Гнатович, 1920 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова. Червоноармієць 416 СП 112 СД. Арешт 29.03.1946. Військовим трибуналом 24 СК 16.05.1946 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 7.05.1991 Військовою прокуратурою Прикарпатського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11725*).

ВОЙКІН Василь Павлович, 1911 р.н., м. Білопілля, росіянин, освіта вища, ветеринарний лікар районної велікарні. Арешт 23.10.1937. Харківським обласним судом 6.11.1937 за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 15 років. Реабілітований 4.12.1957 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4283*).

ВОЙКІН Віктор Павлович, 1909 р.н., м. Білопілля, українець, освіта середня, інженер депо. Арешт 30.06.1944. Військовим трибуналом

Південної залізниці 14.10.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 19.11.1958 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7834*).

ВОЛІН Йосип Семенович, 1880 р.н., с.Нові Вирки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.09.1947. Сумським обласним судом 26.12.1947 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 28.09.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12307*).

ВОЛІН Панас Федотович, 1894 р.н., с.Нові Вирки, українець, освіта початкова, бригадир городньої бригади колгоспу. Арешт 24.10.1938. Харківським обласним судом 26.11.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 2 роки ВТТ. Реабілітований 18.05.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-35*).

ВОЛІН Федір Іванович, 1910 р.н., с.Нові Вирки, українець, освіта початкова. Червоноармієць 494 артилерійського полку. Арешт 11.05.1942. Військовим трибуналом 164 СД 1.07.1942 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 7.07.1942. Реабілітований 13.01.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13640*).

ВОЛОШИН Іван Панасович, 1916 р.н., м. Білопілля, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 954 СП 194 СД. Арешт 23.05.1946. Військовим трибуналом Приволзького ВО 12.10.1946 за ст.ст. 58-1 "б", 58-10 ч.1 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 24.12.1991 Військовою прокуратурою Північно-Уральського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11864*).

ВОЛОШИН Леонід Кіндратович, 1918 р.н., м.Білопілля, українець, освіта неповна середня. Фотограф 837 артилерійського полку. Арешт 30.06.1944. Військовим трибуналом 50-ї армії 7.08.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 22.11.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13578*).

ВОЛОШИН Петро Панасович, 1905 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 5.10.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 11.03.1946 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 28.03.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13929*).

ВОРОБІОВСЬКИЙ Іван Сидорович, 1897 р.н., с.Горобівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 29.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.06.1938 у м.Харків. Реабілі-

тований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 765).

ВОРОБІЙОВСЬКИЙ Микола Тихонович, 1897 р.н., с.Штанівка, проживав у с.Горобівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.11.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у м.Білопілля, тесляр районної лікарні. Арешт 17.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 27.11.1937 за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.12.1937 у м.Суми. Реабілітований, відповідно, 30.11.1989 - прокуратурою області, 12.07.1989 - Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 2, спр. 866; оп. 5, спр. 477).

ВОРОБІЙОВСЬКИЙ Павло Васильович, 1895 р.н., с.Горобівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 2.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 15.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 493).

ВОРОБІЙОВСЬКИЙ Яків Дмитрович, 1893 р.н., с.Горобівка, українець, освіта початкова, тесляр паровозного господарства залізничної станції Білопілля. Арешт 13.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 30.12.1937 за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 19.02.1960 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 280).

ВОРОНА Валентин Павлович, 1914 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, слюсар бази НКШС. Арешт 26.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 26.04.1933 за ст. 54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 169).

ВОРОНА Галина Іванівна, 1923 р.н., с. Цимбалівка, українка, освіта середня педагогічна, без визначених занять. Арешт 30.04.1946. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 24.09.1946 за ст.ст. 54-2, 54-3 КК УРСР засуджена на 7 років ВТТ. Реабілітована 21.12.1960 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5440).

ВОРОНА Григорій Федорович, 1887 р.н., с.Тучне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.01.1933. Особливою нара-

дою при колегії ДПУ УРСР 31.01.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 439).

ВОРОНА Іван Андрійович, 1907 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.06.1929. Сумським окружним судом 9.06.1929 за ст. 54-8 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 29.09.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13750).

ВОРОНА Микита Мефодійович, 1898 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Білопільським РВ ДПУ 22.07.1931 справа закрита. Арешт 26.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 18.11.1989 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-819. ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 961).

ВОРОНА Сергій Єгорович, 1897 р.н., м. Ворожба, українець, освіта початкова, машиніст паровозного депо. Арешт 2. 11.1945. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 30.12.1945 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 20.08.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13546).

ВОРОНА Степан Федорович, 1891 р.н., с. Тучне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16.08.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 870).

ВОРОНА Яків Петрович, 1886 р.н., с.Воронине, проживав у с.Кальченки, українець, освіта початкова, священик. Арешт 24.04.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 20.05.1939 за цією ж статтею виправданий, як соціально небезпечний елемент засуджений до висилки на 3 роки у Північний край. Верховним Судом УРСР 15.12.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-79).

ВОРОНЕНКО Микола Родіонович, 1918 р.н., с.Черванівка, українець, освіта середня, студент 4 курсу Білопільського робфаку Сумського педагогічного інституту. Арешт 27.06.1935. Харківським обласним судом 23.12.1935 за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 15.02.1936 покарання пом'якшене до 2 років. Реабілітований 21.12.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12423).

ВОРОНКА Іван Федорович, 1884 р.н., м. Білопілля, українець, освіта початкова, завідувачий коморою депо. Арешт 12.02.1938. Лінійним судом Південної залізниці 16.06.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 23.12.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1812*).

ВОРОНКА Тимофій Прокопович, 1899 р.н., м. Білопілля, українець, освіта початкова, токар паровозного депо. Арешт 12.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Харківським обласним судом 22.12.1938 справа повернута на дослідження. Прокуратурою Південної залізниці 20.01.1939 справа закрита. Арешт 14.10.1943. Військовим трибуналом Південної залізниці 18.02.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений до каторжних робіт на 15 років. Реабілітований

27.12.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11866*).

ВОРОНКОВ Іван Федорович, 1916 р.н., с. Старі Вирки, росіянин, освіта початкова, оглядач вагонів залізничної станції Ворожба. Арешт 20.06.1937. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 27.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 21.09.1960 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5332*).

ВОРОПАЙ Андрій Семенович, 1897 р.н., м. Ворожба, українець, освіта початкова, складач поїздів. Арешт 29.11.1935. Військовим трибуналом Київського ВО 14.12.1935 за ст. 54-9 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 24.03.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12489*).

Г

ГАЛЕТА Микола Максимович, 1895 р.н., с. Тучне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.10.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.01.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Після відбуття покарання проживав у с. Курасове, колгоспник. Арешт 12.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.12.1937 у м. Суми. Реабілітований, відповідно, 30.11.1989 і 30.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641: оп.3, спр. 444; оп. 6, спр. 237*).

ГАЛЕТА Михайло Порфірович, 1910 р.н., с. Ганнівка-Тернівська, українець, освіта початкова. Червоноармієць ветеринарного лазарету 968 артилерійського полку. Арешт 19.09.1941. Військовим трибуналом 395 СД 22.09.1941 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 14.11.1941 у м. Луганськ. Реабілітований 7.07.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12786*).

ГАЛЯН Микола Григорович, 1895 р.н., смт Улянівка, проживав у смт Жовтневе, українець, освіта початкова, член ВКП(б), голова правління робкоопу цукрозаводу. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 356*).

ГАРБУЗ Володимир Миколайович, 1913 р.н., смт Жовтневе, українець, освіта початкова. Чер-

вонофлотець 5 дивізіону торпедних катерів (Советська Гавань, Хабаровський край). Арешт 3.05.1937. Військовим трибуналом Тихоокеанського флоту 1.08.1937 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12839*).

ГАРКУША Юхим Іванович, 1888 р.н., с. Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.04.1929, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Сумським оперсектором ДПУ 29.12.1929 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3399*).

ГЕЛЕТА Мусій Кіндратович, 1881 р.н., смт Жовтневе, українець, освіта початкова, сторож колгоспу. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 113*).

ГЕРАЩЕНКО Павло Степанович, 1893 р.н., м. Ворожба, українець, освіта початкова, табельник контори залізничної станції. Арешт 13.02.1940. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 26.03.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Верховним Судом СРСР 27.04.1940 покарання пом'якшене до 2 років і 6 місяців. Помер 24.01.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 21.12.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12436*).

ГЕРБЕНКО Іван Федорович, 1914 р.н., смт Жовтневе, українець, освіта початкова, завідувачий нафтобазою МТС. Арешт 22.07.1946, звинувачення за ст. 54-1 "б" КК УРСР. Управлінням МДБ по Сумській області 13.09.1946 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-3679)*.

ГЕРУС Авксентій Павлович, 1872 р.н., Польща, проживав у м.Ворожба, українець, освіта середня педагогічна, священник Покровської церкви. Підписка про невізд від 22.08.1930, звинувачення за ст. 54-7 КК УРСР. Сумським окружним відділенням ДПУ 4.09.1930 справа закрита. Арешт 22.04.1938. Сумським обласним судом 4.04.1939 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр.спр. П-4161, П-1109)*.

ГЕРУС Степан Павлович, 1882 р.н., Польща, проживав у м.Білопілля, українець, освіта початкова, нарядник кондукторських бригад залізничної станції. Арешт 4.06.1931, звинувачення за ст. 58-10 КК РРФСР. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 8.08.1931 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-5801)*.

ГЕРЦ Лідія Еміліївна, 1918 р.н., с.Річки, проживала у с.Вири, німкеня, освіта середня, домогосподарка. Арешт 31.05.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.12.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 3 роки у спецтабір. Реабілітована 22.01.1996 обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 371)*.

ГЕРЦ (ЮР'ЄВА) Олександра Едуардівна, 1919 р.н., с.Річки, проживала у с.Вири, німкеня, освіта вища педагогічна, вчителька середньої школи. Арешт 16.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.07.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у спецтабір. Реабілітована 13.10.1965 обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 359)*.

ГЕРЦ Олена Миколаївна, 1889 р.н., с.Річки, проживала у с.Вири, українка, освіта середня, домогосподарка. Арешт 31.05.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.12.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 3 роки у спецтабір. Реабілітована 22.01.1996 обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641, спр. 371)*.

ГЛИНСЬКИЙ Йосип Йосипович, 1902 р.н., м.Варшава (Польща), проживав у с.Дудченки, поляк, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Білопільським РВ НКВС 28.01.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1444)*.

ГЛУЩЕНКО Василь Юхимович, 1905 р.н., м.Білопілля, українець, освіта неповна середня, слюсар депо Смородине (Тростянецький район). Арешт 31.07.1944. Військовим трибуналом Південної залізниці 14.10.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 19.11.1958 Верховним Судом УРСР. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-7884)*.

ГЛУЩЕНКО Денис Федорович, 1875 р.н., м.Білопілля, українець, неписьменний, сторож плодородгоспу залізничної станції. Арешт 13.09.1936. Лійним судом Південної залізниці 21.10.1936 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 4.06.1992 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-2002)*.

ГЛУЩЕНКО Микола Павлович, 1892 р.н., м.Ворожба, проживав у с.Череватівка, українець, освіта початкова, телеграфіст залізничної станції Ворожба. Арешт 2.07.1931, звинувачення за ст. 58-10 КК РРФСР. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 23.08.1931 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-5785)*.

ГЛУЩЕНКО Трохим Іванович, 1883 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.05.1939. Сумським обласним судом 8.07.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 2.04.1992 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-71)*.

ГОЛИШЕВСЬКИЙ Степан Никифорович, 1891 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 30.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 24.06.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Після відбуття покарання проживав у м.Білопілля, без визначених занять. Арешт 18.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.08.1937 за антирадянську контрреволюційну діяльність застосована ВМП. Розстріляний 8.09.1937 у м.Суми. Реабілітований, відповідно, 6.12.1989 і 23.04.1992 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641: оп. 2, спр. 801; оп. 7, спр. 133)*.

ГОЛИШЕВСЬКИЙ Тихон Антонович, 1900 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 30.01.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 24.06.1930 справа закрита. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 801)*.

ГОЛОВАЧ Артем Семенович, 1887 р.н., с.Горобівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 27.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за

ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 765).

ГОЛОВАЧ Федотович, 1882 р.н., с.Головачі, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 25.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 520).

ГОЛОВАЧ Олексій Пилипович, 1920 р.н., с.Горобівка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 19 запасного СП. Арешт 10.06.1942. Військовим трибуналом 22 запасної СБ 14.07.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 13.10.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13000).

ГОЛОВАЧ Пилип Артемович, 1894 р.н., с. Головачі, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 15.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 12.11.1937 за ст. 54-1 "а" КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 19.11.1937 у м.Харків. Реабілітований 19.02.1960 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 287).

ГОЛОВАЧ Тихон Симонович, 1892 р.н., с. Безсокирне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.05.1929. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3.07.1929 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 1 рік у Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6118).

ГОРБУНОВ Микола Євlampійович, 1905 р.н., с.Мідуватка Луганської області, проживав у м.Білопіль, росіянин, освіта початкова. Писар Сумського окружного військкомату. Арешт 9.07.1928. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 28.09.1928 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Сибір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 644).

ГОРНОВСЬКИЙ Олександр Степанович, 1899 р.н., м.Барановичі Брестської області (Білорусь), проживав у м.Ворожба, білорус, освіта початкова, черговий депо. Арешт 13.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 19.02.1938 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний 26.02.1938. Реабілітований 19.06.1959 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 615).

ГОРОБІВСЬКИЙ Іван Сидорович, 1897 р.н., с.Горобівка, українець, освіта початкова, кол-

госпник. Арешт 24.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 765).

ГОРЯН Петро Йосипович, 1914 р.н., смт Улянівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 605 СП 132 СД. Арешт 7.01.1941. Військовим трибуналом Харківського ВО 10.09.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12921).

ГРЕБЕНИК Олександр Кузьмич, 1902 р.н., с.Пархомівка Харківської області, проживав у смт Жовтневе, українець, освіта середня агрономічна, дільничний агроном Улянівського районного земвідділу. Арешт 26.11.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 28.06.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Помер 11.01.1950 у місці ув'язнення. Реабілітований 23.04.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13471).

ГРИНКА Микита Ілліч, 1888 р.н., м.Білопіль, українець, освіта початкова, коваль депо залізничної станції. Арешт 21.01.1938. Лінійним судом Південної залізниці 17.06.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 28.07.1988 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4764).

ГРИЦАЙ Василь Григорович, 1910 р.н., м. Білопіль, українець, освіта неповна середня, машиніст паровоза залізничної станції. Арешт 30.11.1945, звинувачення за ст. 54-3 КК УРСР. Транспортним відділом НКДБ Донецької залізниці 2.03.1946 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7954).

ГРИЦАЙ Єгор Максимович, 1909 р.н., с. Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.06.1929. Сумським окружним судом 9.06.1929 за ст. 54-8 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 29.09.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13750).

ГРИЦАЙ Іван Гаврилович, 1880 р.н., с. Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Білопільським РВ ДПУ 22.07.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1596).

ГРИЦАЙ Олександр Григорович, 1894 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, помічник бухгалтера колгоспу. Арешт 16.04.1938. Трійкою

при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.06.1938. Реабілітований 4.09.1963 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 495).

ГРИЦАЙ Трохим Миколайович, 1903 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Арешт 15.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 12).

ГРИЦЕНКО Петро Васильович, 1907 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, вантажник залізничної станції. Арешт 18.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 1.02.1938 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 26.08.1968 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 436).

ГРИЦЕНКО Федір Миколайович, 1889 р.н., с.Катеринівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 770).

ГРИЦЕНКО Йосип Степанович, 1892 р.н., с.Вири, українець, освіта початкова, ремонтний робітник 8 дистанції служби колії залізниці. Арешт 29.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 19.11.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 188).

ГРОМИКА Іван Петрович, 1910 р.н., с.Тимченки Недригайлівського району, проживав у с.Калинівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 15.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 3.12.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 19.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 4.09.1963 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 494).

ГРОНСЬКИЙ Гері Микитович (ГРЯЗНИЙ Іван Микитович), 1911 р.н., станиця Н-Дерев'янківська Краснодарського краю (Росія), проживав у м.Ворожба, українець, освіта середня, вчитель фізики залізничної школи № 33. Арешт 17.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 14.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 3.12.1957

Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.1, спр. 929).

ГРУДОЧКА Ілля Симонович, 1890 р.н., с.Горобівка, українець, освіта початкова. Служач Української богословської школи у м.Київ. Арешт 12.03.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 12.07.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Після відбуття покарання проживав у м.Воронеж (Росія), старший бухгалтер управління постачання здоров'я. Арешт 16.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 30.12.1937 за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.01.1938. Реабілітований, відповідно, 30.09.1989 - прокуратурою області, 9.01.1990 - Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 1, спр. 852; оп. 6, спр. 831).

ГУБАР Іван Федорович, 1897 р.н., с.Нагірнівка, українець, освіта початкова, тесляр залізничної станції Ворожба. Арешт 28.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 1.02.1938 за ст. 58-10 ч.1 КК РРФСР застосована ВМП. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 526).

ГУБАР Кирило Петрович, 1881 р.н., с.Нагірнівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.04.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 3.02.1932 за ст. 54-10 КК УРСР та за спробу втекти з-під варті ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 565).

ГУБЕНКО Павло Андрійович, 1893 р.н., с.Мельня Конотопського району, проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, слюсар депо. Арешт 22.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 1.02.1938 за ст. 58-10 КК РРФСР застосована ВМП. Реабілітований 10.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 836).

ГУЗЛОВ Федір Антонович, 1903 р.н., с.Вили Чернігівської області, проживав у с.Москаленки, українець, освіта вища, вчитель Куянівської школи. Арешт 22.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 7.01.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 791).

ГУЙВА Кіндрат Іванович, 1903 р.н., с.Марківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.07.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Харківського ОВ

ДПУ 28.08.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1838*).

ГУЙВА Микита Іванович, 1901 р.н., с.Марківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.07.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Харківського ОВ ДПУ 28.08.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1838*).

ГУЙВА Платон Іванович, 1897 р.н., с.Марківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.07.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Харківського ОВ ДПУ 28.08.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1838*).

ГУНЧЕНКО Дмитро Антонович, 1887 р.н., смт Краснопілля, проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, сторож залізничної станції. Арешт 23.02.1950. Сумським обласним судом 25.03.1950 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 25.03.1955 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 27.06.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11724*).

ГУНЬКО Сергій Петрович, 1904р.н., смт Коренево Курської області (Росія), проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, машиніст паровозного депо. Арешт 26.10.1943. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 18.12.1943 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.09.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13557*).

ГУПАЛО Олександр Михайлович, 1874 р.н., с.Марківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 15.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 15.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 882*).

ГУРИН Василь Григорович, 1876 р.н., с.Гуринівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.09.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 18.01.1930 за ст. 58-10 КК РРФСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 782*).

ГУРИН Василь Єгорович, 1877 р.н., с.Гуринівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.08.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 20.10.1944 за пособництво німецькій окупаційній владі засуджений до каторжних робіт на 15 років. Військовим трибуналом Київського ВО 22.11.1955 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований

30.01.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13818*).

ГУРИН Сергій Данилович, 1906 р.н., м. Дніпропетровськ, проживав у м.Білопілля, українець, освіта початкова, член ВКП(б), технічний секретар міської ради. Арешт 19.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Білопільським РВ НКВС 13.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-45*).

ГУРИН Сергій Іванович, 1895 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, бухгалтер міського виконкому. Арешт 24.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.01.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 169*).

ГУРИН Степан Андрійович, 1899 р.н., с.Гуринівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 30.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 19.11.1959 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 190*).

ГУРИНА Ольга Дмитрівна, 1897 р.н., с.Гуринівка, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 14.07.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 20.10.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 30.01.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13818*).

ГУРОВ Микола Іванович, 1893 р.н., с.Рогізне, проживав у м.Білопілля, росіянин, освіта середня, бухгалтер міського харчоторгу. Арешт 9.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.03.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 31.07.1987 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 512*).

ГУСАР Олександр Григорович, 1893 р.н., Угорщина, проживав у с.Павлівка, угорець, освіта початкова, перевізник торфу-одноосібник. Арешт 10.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 27.07.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-422*).

ГУТ'ЯН Іван Юхимович, 1882 р.н., с.Підлиппе (у межах м.Конотоп), проживав у м. Ворожба, українець, освіта середня, бухгалтер вагонної дільниці залізничної станції. Арешт 7.07.1938, звинувачення за ст. 58-6 КК РРФСР. Дорожньо-транспортним відділом НКВС Московсько-Київської залізниці 20.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5718*).

Д

ДАВИДЕНКО Микола Якович, 1905 р.н., с.Валіївка, проживав у с.Лохня, українець, освіта початкова, робітник радгоспу “Новопетрівський”. Арешт 8.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 26.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 30.01.1961 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 436).

ДАВИДЕНКО Федір Кир'янович, 1897 р.н., с.Новософіївка Харківської області, проживав у м.Білопілья, українець, освіта початкова, член ВКП(б), машиніст депо. Арешт 4.07.1937. Лінійним судом Південної залізниці 27.01.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Помер 3.06.1941 у місці ув'язнення. Реабілітований 19.10.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4281).

ДАТЧУК Микола Іванович, 1905 р.н., с. Новоселівка Рівненської області, проживав у м.Ворожба, поляк, освіта початкова, вагар залізничної станції. Арешт 24.11.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.12.1937 за ст.58-10 ч.1 КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний 29.12.1937 у м.Калуга. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 353).

ДАЩЕНКО Степан Григорович, 1892 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 29.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 804).

ДЕГТЯР Михайло Кирилович, 1912 р.н., с.Нагірнівка, проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, тесляр залізничної школи № 33. Арешт 29.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 1.02.1938 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР застосована ВМП. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 527).

ДЕЙНЕКА Михайло Хомич, 1894 р.н., с. Бобринь, українець, освіта початкова, священник. Підписка про невиїзд від 20.08.1930, звинувачення за ст. 54-7 КК УРСР. Сумським окружним відділенням ДПУ 4.09.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4149).

ДЕЙНЕКА Трохим Федорович, 1895 р.н., с.Деркачівка Недригайлівського району, проживав у с.Мукиївка, українець, освіта початкова,

колгоспник. Арешт 30.07.1937. Харківським обласним судом 10.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ, 25.11.1938 покарання пом'якшене до 4 років. Верховним Судом УРСР 9.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1549).

ДЕМИДЕНКО Тимофій Степанович, 1897 р.н., с.Ободи, проживав у м.Білопілья, українець, освіта початкова, бухгалтер промартілі “Доспих”. Арешт 16.05.1935. Харківським обласним судом 8.09.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 22.05.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1530).

ДЕМЧЕНКО Йосип Дмитрович, 1904 р.н., с.Річки, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 24.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Білопільської дільниці 15.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1686).

ДЕНИСЕНКО Леонід Іванович, 1909 р.н., м.Білопілья, українець, освіта початкова, військовий інспектор районного виконкому. Арешт 21.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Білопільським РВ НКВС 23.09.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1855).

ДЕРИЗЕМЛЯ Семен Іванович, 1910 р.н., с.Товста, українець, освіта початкова. Червоноармієць 471 СП 73 СД. Арешт 3.03.1942. Військовим трибуналом 24 запасної СБ 24.06.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 18.11.1991 Військовою прокуратурою Північно-Кавказького ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11852).

ДЕРИЗЕМЛЯ Сергій Данилович, 1882 р.н., с.Комарицьке, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 31).

ДЕРМЕЛЬОВ Дмитро Павлович, 1893 р.н., с.Нові Вирки, українець, освіта початкова. Робітник шляхової ремонтної колони № 27. Арешт 2.06.1944. Військовим трибуналом залізничних військ 1 Білоруського фронту 6.07.1944 за ст. 58-1 “а” КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 31.08.1944 обвинувачення за ст. 58-1 “а” зняте, визнаний винним за ст. 58-3 і засуджений на 5 років. Реабілітований 30.11.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12384).

ДЕРМЕЛЬОВ Микита Петрович, 1886 р.н., с.Нові Вирки, українець, неписьменний, колгоспник. Арешт 27.07.1933. Народним судом Білопільського району 9.08.1933 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 22.01.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-837*).

ДЕРМЕЛЬОВ Петро Іванович, 1883 р.н., с.Лідине, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.09.1937 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 20.06.1964 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, *спр.* 279*).

ДЕРМЕЛЬОВ Степан Архипович, 1908 р.н., с.Нові Вирки, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 18.07.1941. Військовим трибуналом Харківського ВО 19.07.1941 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 8.09.1941. Реабілітований 28.12.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12645*).

ДЕТСЬКИЙ Прокопій Дмитрович, 1894 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, мастильник вагонів залізничної станції. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13.02.1931 за ст. 54-11 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір, 3.05.1932 - достроково звільнений, позбавлений на 5 років права проживання у центральних місцевостях СРСР. Реабілітований 22.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 7, *спр.* 42*).

ДЗЮБЕНКО Михайло Григорович, 1917 р.н., с.Максимівщина, проживав у м.Суми, українець, освіта неповна середня, студент 3 курсу медичного технікуму. Арешт 21.06.1937. Харківським обласним судом 12.11.1937 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Після відбуття покарання проживав у с.Річки, фельдшер дільничної медамбулаторії. Арешт 4.03.1950. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.07.1950 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засланий на поселення у Північно-Казахстанську область. Реабілітований, відповідно, 8.02.1992 - Генеральною прокуратурою України, 15.11.1989 - прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11919. ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, *спр.* 422*).

ДИБЕНКО Павло Юхимович, 1889 р.н., с. Людків Брянської області (Росія), член ВКП(б), член Військової Ради при Наркомі оборони СРСР. У 1918 р. формував загони червоних партизанів на території Білопільського району. Арешт 26.02.1938. Військовою колегією Верховного

Суду СРСР 29.07.1938 за участь у військовому зговорі засуджений до ВМП. Розстріляний 29.07.1938. Реабілітований. (Б.А. Вікторов. "Без грифа "секретно". М.1990).

ДОБРЕЦЬКИЙ Андрій Михайлович, 1886 р.н., с.Рогізне Сумського району, проживав у м.Білопілля, українець, освіта середня, священник. Арешт 24.04.1938. Сумським обласним судом 14.10.1939 за участь у контрреволюційній повстанській організації висланий на 5 років у віддалені місцевості СРСР. Реабілітований 27.03.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11406*).

ДОЛЯ Іван Дмитрович, 1896 р.н., смт Улянівка, проживав у с.Сульське, українець, освіта середня агрономічна, без визначених занять. Арешт 30.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 6.04.1962 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр.* 546*).

ДОЛЯ Іван Трохимович, 1892 р.н., смт Улянівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.10.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 6.12.1932 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 22.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр.* 920*).

ДОНЕЦЬ Антон Степанович, 1889 р.н., с. Біликівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 29.04.1935. Харківським обласним судом 8.08.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 3.08.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1533*).

ДОРДА Дмитро Прокопович, 1897 р.н., м. Білопілля, українець, освіта початкова, стрілочник залізничної станції. Арешт 25.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 3.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, *спр.* 916*).

ДОРМАНЕНКО Микола Якович, 1918 р.н., с.Павлівка, українець, освіта вища медична. Начальник аптеки 883 СП 193 СД (Чкаловська область). Арешт 22.04.1942. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.11.1942 за антирадянську агітацію ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 20.02.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр.* 618*).

ДОЦЕНКО Андрій Іванович, 1879 р.н., с. Кисла Дубина, українець, освіта, початкова,

селянин-одноосібник. Арешт 22.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 14.10.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 23.04.1990 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 860).

ДОЦЕНКО Андрій Прохорович, 1904 р.н., с.Кисла Дубина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.04.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3.10.1932 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 349).

ДОЦЕНКО Мойсей Іванович, 1881 р.н., с. Кисла Дубина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 14.10.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 23.04.1990 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 860).

ДОЦЕНКО Тимофій Іванович, 1884 р.н., с. Кисла Дубина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 14.10.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 23.04.1990 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 860).

ДРОНЬ Мусій Федорович, 1878 р.н., смт Ульянівка, проживав у с.Бакша, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 18.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 162).

ДУБ Юхим Іванович, 1908 р.н., м.Білопілля, українець, освіта неповна середня. Командир півроти 82 СП (м. Грозний). Арешт 9.06.1937. Військовим трибуналом 4 козацького корпусу 19.09.1937 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 13.04.1967 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8495).

ДУБЕНКО Дмитро Федорович, 1886 р.н., с.Павлівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.03.1944, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 21.10.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3723).

ДУБІНІН Федір Іванович, 1903 р.н., с.Волковичі Брестської області (Білорусь), проживав у м.Білопілля, росіянин, освіта середня, завідувачий районним земвідділом. Арешт 9.10.1937. Харківським обласним судом 6.11.1937 за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП.

Розстріляний 1.01.1938. Реабілітований 4.12.1957 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4283).

ДУДАРЄВ Юхим Михайлович, 1900 р.н., с. Дубіновка Брянської області (Росія), проживав у м.Ворожба, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Підписка про невиїзд від 15.01.1937. Харківським обласним судом 10.03.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 9.08.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1535).

ДУДКА Андрій Вікторович, 1910 р.н., м. Білопілля, українець, освіта початкова, боєць пожежної команди залізничної станції Ворожба. Арешт 25.03.1940, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 10.08.1940 виправданій. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5754).

ДУДКА Іван Вікторович, 1906 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, виконроб мостопоїзду № 25/55. Арешт 26.03.1943. Військовим трибуналом Калінінської залізниці 13.04.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13230).

ДУДКА Іван Миколайович, 1912 р.н., м. Білопілля, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б). Командир електротехнічного взводу 356 батальйону аеродромного обслуговування. Арешт 15.12.1942. Військовим трибуналом 30 району авіабазування 30.12.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 25.10.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13035).

ДУДКА Йосип Костянтинович, 1890 р.н., с.Печище Сумського району, проживав у с. Вири, українець, освіта початкова, слюсар колгоспу. Арешт 23.11.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 23.06.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 23.11.1972 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8630).

ДУДНИК-ПУХКАЛО Іван Карпович, 1890 р.н., с.Луциківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.03.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.07.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий умовно на 3 роки у Північний край, з-під варту звільнений. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 285).

ДУДНИК Трохим Арсентійович, 1900 р.н., с.Луциківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 15.10.1937. Трійкою при управлінні

НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 17.10.1962 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 654).

ДУДЧЕНКО Митрофан Севастьянович, 1892 р.н., с.Бобринь, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 31.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.08.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.09.1937 у м.Суми. Реабілітований 2.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 239).

ДУДЧЕНКО Петро Севастьянович, 1897 р.н., с.Бобринь, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 31.07.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3300).

ДУДЧЕНКО Сергій Єлисейович, 1919 р.н., с.Штанівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 636 будівельного батальйону. Арешт 27.11.1941. Військовим трибуналом 411 СД 14.12.1941 за ст. 54-1 "б" КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 27.12.1941. Реабілітований 22.09.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12613).

ДУДЧЕНКО Федір Іванович, 1865 р.н., с.Бутовщина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 731).

ДУДЧЕНКО Яків Григорович, 1877 р.н., с.Бобринь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16.08.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.10.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 835).

ДУНЬ Микита Федорович, 1886 р.н., с.Горобівка, українець, освіта початкова, забійник худоби сільського споживчого товариства. Арешт 1.04.1938.Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 765).

ДУРМАНЕНКО Василь Якович, 1895 р.н., с.Ободи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Білопільським РВ ДПУ

22.07.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1655).

ДУРМАНЕНКО Яків Федорович, 1897 р.н., с.Павлівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.11.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 29.01.1930 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 769).

ДУХНО Василь Михайлович, 1893 р.н., с.Супрунівка, проживав у с.Лідине, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 268).

ДУХНО Парасковія Гнатівна, 1880 р.н., с.Супрунівка, проживала у с.Терещенки, українка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 28.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 20.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 632).

ДУХНО Федір Якович, 1912 р.н., с.Супрунівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць саперного батальйону. Арешт 14.01.1942. Військовим трибуналом 15 бригади 5 саперної армії 9.02.1942 за ст.ст. 58-8, 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 16.04.1942 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 30.11.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-14017).

ДУШКА Андрій Іванович, 1902 р.н., м.Білопіль, проживав у с.Чумакове Донецької області, українець, освіта середня, нормувальник центральної збагачувальної фабрики. Арешт 9.01.1947. Сумським обласним судом 9.04.1947 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13103).

ДУШКА Кузьма Лаврентійович, 1887 р.н., с.Горобівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 783).

ДУШКА Тихін Лаврентійович, 1881 р.н., с.Горобівка, українець, неписьменний, селянин-

одноосібник. Арешт 17.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 783).

ДУШКА Федір Лаврентійович, 1890 р.н., с. Горобівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.03.1930 за ст. 54-4 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с.Горобівка, працював теслярем свинарадгоспу. Арешт 3.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований, відповідно, 30.05.1989 і 20.04.1989 проку-

ратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641: оп.5, спр. 516; оп. 4, спр. 905).

ДЯДЮШКА Омелян Овксентійович, 1893 р.н., с.Шкуратівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.09.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 9.10.1930 за ст. 54-8 КК УРСР ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.5, спр. 892).

ДЯДЯ Онисія Захарівна, 1901 р.н., с.Річки, українка, неписьменна, колгоспниця. Арешт 19.06.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 19.09.1944 за пособництво німецькій окупаційній владі засуджена до каторжних робіт на 15 років. Реабілітована 13.11.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13825).

Є

ЄВАРНИЦЬКИЙ Петро Михайлович, 1879 р.н., с.Боршова Харківської області, проживав у м.Ворожба, українець, освіта середня, священик. Арешт 22.04.1936. Харківським обласним судом 14.02.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 30.06.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1825).

ЄВЕНКО Іван Іванович, 1897 р.н., с.Миколаївка-Тернівська, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 8.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумською міжрайонною опергрупою НКВС 16.03.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1954).

ЄГОРОВ-ПІДЛІСЕЦЬКИЙ Порфирій Іванович, 1896 р.н., Румунія, проживав у м.Білопілля, румун, освіта початкова, машиніст депо. Арешт 10.01.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Дорожньо-транспортним відділом НКВС залізничної станції Люботин (Харківська область) 23.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2014).

ЄРЕМЕНКО Петро Семенович, 1898 р.н., смт Улянівка, українець, освіта початкова, тесляр-кустар. Арешт 5.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Улянівським РВ НКВС 23.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-541).

ЄРЕМЕНКО Семен Самійлович, 1879 р.н., с.Битиця Сумського району, проживав у

м. Білопілля, українець, освіта середня, лісовод районного земвідділу. Арешт 29.11.1935. Харківським обласним судом 10.03.1936 за ст. 54-13 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 14.02.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11934).

ЄРМОЛЕНКО Григорій Семенович, 1923 р.н., с.Луциківка, українець, освіта середня. Червоноармієць артилерійського дивізіону 76 мм гармат. Арешт 16.03.1942. Військовим трибуналом 23 окремої СБ 24.03.1942 за збудження релігійної ворожнечі засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом Волховського напрямку 30.04.1942 справа закрита, направлений на фронт. (ДА УСБУ, спр. П-4893).

ЄРМОЛЕНКО Іван Андрійович, 1907 р.н., с.Луциківка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 15.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 25.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 664).

ЄРМОЛЕНКО Кирило Якимович, 1895 р.н., с.Луциківка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 15.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 21.01.1938 у м. Суми. Реабілітований 23.01.1989 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 577).

Ж

ЖИГАДЛЮ Іван Якович, 1911 р.н., с.Білий Берег Київської області, проживав у м. Ворожба, поляк, освіта початкова, молотобоець депо. Арешт 19.06.1938. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 2.06.1939 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 22.05.1991 Калужським обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11682*).

ЖИЛА-ЖИЛОВСЬКИЙ Максим Фадейович, 1899 р.н., с.Марківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.10.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 5.12.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 382*).

ЖИЛЕНКО Іван Петрович, 1925 р.н., с. Москаленки, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 987 СП. Арешт 27.10.1943. Військовим трибуналом 143 Конотопської СД 4.11.1943 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР та за ухилення від військової служби засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 31.07.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5074*).

ЖИЛЕНКО Марко Леонтійович, 1879 р.н., с.Москаленки, українець, освіта початкова, тесляр-кустар. Арешт 9.02.1938. Харківським обласним судом 16.02.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 6 років. Реабілітований 22.05.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1818*).

ЖИЛЕНКО Олександра Михайлівна, 1915 р.н., с.Валіївка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.09.1945 як член сім'ї засудженого за ст. 58-1 "б" КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у

Північно-Казахстанську область разом з сином Жиленком Володимиром Миколайовичем, 1936 р.н. Реабілітовані 9.08.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-10582*).

ЖИЛЕНКО Степан Михайлович, 1925 р.н., с.Першотравневе, українець, освіта початкова. Червоноармієць 147 гвардійського СП 49 гвардійської СД. Арешт 12.10.1943. Військовим трибуналом 44 армії 24.10.1943 за ст. 54-1 "б" КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 25.02.1964 Військовим трибуналом Одеського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8192*).

ЖИЛІН Михайло Іванович, 1874 р.н., м. Харків, проживав у м.Білопілля, українець, освіта початкова, машиніст депо. Арешт 17.01.1938. Лінійним судом Південної залізниці 27.08.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 26.10.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1810*).

ЖОВТОБРЮХ Павло Іванович, 1896 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, помічник машиніста депо. Арешт 25.05.1937. Лінійним судом Південної залізниці 23.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Помер 1.02.1939 у місці ув'язнення. Реабілітований 26.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12216*).

ЖУКОВ Федір Антонович, 1915 р.н., с.Тучне, проживав у смт Жовтневе, українець, освіта неповна середня, бухгалтер цукрозаводу. Арешт 31.10.1936. Харківським обласним судом 10.03.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 29.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12218*).

З

ЗАБАРА Василь Мойсейович, 1912 р.н., с. Річки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 27.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР та за крадіжку чужого майна ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 744*).

ЗАБАРА Харитон Васильович, 1890 р.н., с. Річки, українець, освіта початкова, селянин-

одноосібник. Арешт 22.11.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 3.02.1930 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 774*).

ЗАБЕЛІН Василь Петрович, 1884 р.н., с. Рев'якине Путивльського району, проживав у м.Білопілля, росіянин, освіта початкова, конюх комбикормового заводу. Арешт 10.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській об-

ласті 17.11.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 27).

ЗАБОЛОТНИЙ Федот Миколайович, 1884 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.03.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 13.05.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1692).

ЗАГОВОРА Олександр Павлович, 1889 р.н., с.Вири, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 735).

ЗАГОВОРА Сергій Михайлович, 1887 р.н., с.Коршачина, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.04.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 29.06.1945 за пособництво німецькій окупаційній владі засуджений до каторжних робіт на 15 років. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 13.02.1954 обвинувачення у пособництві зняте, визнаний винним за ст. 54-3 КК УРСР і засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 21.06.1972 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8631).

ЗАГОРУЛЬКО Марко Пантелеймонович, 1900 р.н., с.Снагость Курської області (Росія), проживав у с.Волфине, росіянин, освіта початкова, старший колійний обхідник залізничної станції. Арешт 15.10.1943. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 19.12.1943 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.09.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13555).

ЗАЄЦЬ Олексій Андрійович, 1886 р.н., с. Бобрин, проживав у с.Лідине, українець, освіта початкова, робітник радгоспу. Арешт 6.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.12.1937 у м.Суми. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 407).

ЗАЄЦЬ Сергій Савич, 1899 р.н., смт Жовтневе, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.12.1937 у м.Суми. Реабілітований 30.09.1989 проку-

ратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 119).

ЗАКОТА Дмитро Пилипович, 1888 р.н., с. Річки, проживав у м.Білопілля, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.07.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокуратурою області 9.08.1941 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2368).

ЗАКОТА Панас Самійлович, 1900 р.н., с. Річки, проживав у с.Синяк, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 31.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 14.08.1937 за ст. 54-10 КК УРСР та за бандітизм застосована ВМП. Розстріляний 24.08.1937 у м.Суми. Реабілітований 18.10.1993 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 165).

ЗАКОТА Яків Степанович, 1906 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 14.06.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 8.12.1937 за ст. 54-8 КК УРСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 11.02.1938 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Після відбуття покарання проживав у с.Річки, працював бригадиром колгоспу. Арешт 7.06.1949. Особливою нарадою при МДБ СРСР 31.08.1949 за терористичну діяльність засланий на поселення у Красноярський край. Реабілітований 21.09.1966 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 399).

ЗАКРОЄВ Григорій Федорович, 1906 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова. Червоноармієць 71 окремої роти обслуговування армії (Луганська область). Арешт 13.01.1942. Військовим трибуналом 38 армії Південно-Західного фронту 24.01.1942 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12905).

ЗАНКОВИЧ Микола Якович, 1902 р.н., м. Бахмач Чернігівської області, проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, інспектор безпеки руху залізничної станції. Арешт 15.07.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 1.11.1938 за шпигунсько-диверсійну діяльність на залізничному транспорті застосована ВМП. Розстріляний 5.11.1938 у м.Калуга. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 587).

ЗАРИЦЬКИЙ Олександр Васильович, 1910 р.н., с.Зарічне, українець, освіта вища медична, член ВКП(б). Лікар-епідеміолог 95 гвардійської СД Центральної групи радянських військ

(Австрія). Арешт 16.07.1946. Військовим трибуналом Київського ВО 11.11.1946 за ст.54-1 "б" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 26.09.1956 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7537*).

ЗАРИЦЬКИЙ Василь Михайлович, 1900 р.н., с.Новоіванівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 13.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР та за крадіжку чужого майна ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.08.1960 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 324*).

ЗАРИЦЬКИЙ Кирило Михайлович, 1898 р.н., с.Новоіванівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР та за крадіжку чужого майна застосована ВМП. Реабілітований 16.08.1960 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 324*).

ЗАРИЦЬКИЙ Олексій Михайлович, 1917 р.н., с.Новоіванівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 13.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Реабілітований 16.08.1960 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 324*).

ЗАРКО Іларіон Тимофійович, 1907 р.н., с. Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.11.1929. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29.01.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 25.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 755*).

ЗАРКО Марія Августівна, 1889 р.н., м.Брік (Німеччина), проживала у с.Річки, німкеня, освіта неповна середня, колгоспниця. Арешт 29.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.04.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у спецтабір. Реабілітована 10.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 266*).

ЗАРУБА Михайло Васильович, 1897 р.н., с.Марківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.03.1938. Сумським обласним судом 11.04.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1415*).

ЗАРУДНИЙ Данило Трохимович, 1918 р.н., с.Річки, українець, освіта середня, помічник

рахівника колгоспу. Арешт 23.11.1937. Харківським обласним судом 30.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 25.11.1959 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8566*).

ЗАРУДНИЙ Петро Максимович, 1877 р.н., смт Жовтневе, українець, освіта початкова, сторож МТС. Арешт 5.03.1938. Сумським обласним судом 7.04.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 29.06.1955 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-629*).

ЗАРУДНИЙ Сергій Хомич, 1905 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.06.1929. Сумським окружним судом 9.06.1929 за ст. 54-8 КК УРСР та як безпосередній виконавець терористичного акту засуджений до ВМП. Реабілітований 29.09.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13750*).

ЗАРУДНИЙ Федір Хомич, 1908 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.11.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 29.01.1930 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 771*).

ЗАХАРЧЕНКО Микола Павлович, 1903 р.н., с.Шкураївка, проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, член ВКП(б), вагонний майстер залізничної станції. Арешт 30.06.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 31.08.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 18.08.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13995*).

ЗДОРОВ Михайло Васильович, 1905 р.н., с.Косилово Тульської області (Росія), проживав у м.Ворожба, українець, освіта середня, вчитель залізничної школи № 33. Арешт 10.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 14.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 3.12.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 929*).

ЗІГУНОВ Іван Йосипович, 1904 р.н., с.Валівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 8.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС

по Харківській області 26.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 30.01.1961 обласним судом. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 436*).

ЗУБКО Прокопій Самсонович, 1904 р.н., с. Миколаївка-Тернівська, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.03.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13.04.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варті звільнений.

Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 35*).

ЗУБКО Софія Федорівна, 1903 р.н., с.Бошівка Буринського району, проживала у с.Миколаївка-Тернівська, українка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. Арешт 13.03.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13.04.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнена умовно на 2 роки у концтабір, з-під варті звільнена. Реабілітована 20.07.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 35*).

І

ІВАНИЦЬКИЙ Сергій Васильович, 1893 р.н., с.Бутовщина, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 12.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 4.05.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 936*).

ІВАНИЦЬКИЙ Трохим Антонович, 1881 р.н., с.Бутовщина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.02.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.04.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 231*).

ІВАНІЙ Савелій Олексійович, 1896 р.н., с. Річки, українець, освіта початкова. Червоноармієць робітничого батальйону. Арешт 25.02.1942. Військовим трибуналом 21 армії 7.04.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Південно-Західного фронту 18.04.1942 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 22.11.1996 прокуратурою області. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-13586*).

ІВАНЧЕНКО Іван Тимофійович, 1918 р.н., с.Товста, українець, освіта початкова. Червоноармієць 965 артилерійського полку. Арешт 17.09.1941. Військовим трибуналом 411 СД 20.09.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 1.10.1941. Реабілітований 22.09.1993 прокуратурою області. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-12610*).

ІВЧЕНКО Степан Дмитрович, 1891 р.н., м. Суми, проживав у смт Жовтневе, українець, освіта початкова, рахівник цукрозаводу. Арешт

14.06.1931, звинувачення за ст. 54-13 КК УРСР. Сумським міжрайонним прокурором ОВ ДПУ 9.08.1931 справа закрита. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-3341*).

ІЛЛЯШЕНКО Андрій Васильович, 1907 р.н., с.Коршачина, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 26.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 22.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 21.04.1962 обласним судом. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 560*).

ІЛЛЯШЕНКО Василь Демидович, 1909 р.н., с.Новоандріївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.08.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.09.1937 у м. Харків. Реабілітований 13.05.1964 обласним судом. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 265*).

ІЛЛЯШЕНКО Йосип Євгенович, 1892 р.н., м.Суми, проживав у с.Куянівка, українець, освіта початкова, секретар контори цукрокомбінату. Арешт 6.03.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 11.05.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 31.03.1992 прокуратурою області. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-12072*).

ІЛЛЯШЕНКО Петро Самійлович, 1898 р.н., с.Вири, українець, освіта початкова, робітник ремонтної колони 7 дистанції зв'язку залізниці. Арешт 26.09.1940. Сумським обласним судом 30.11.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 12.04.1993 прокуратурою області. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-12511*).

К

КАЛИНИЧЕНКО Федір Антонович, 1877 р.н., с.Бутовщина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 731).

КАЛЮЖНИЙ Григорій Наумович, 1911 р.н., с.Курасове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.04.1936, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Харківським обласним судом 23.07.1936 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1640).

КАЛЬЧЕНКО Кирило Іванович, 1896 р.н., с.Воронівка, проживав у с.Янченки, українець, освіта початкова, робітник 8 дистанції служби колії залізниці. Арешт 15.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 3.07.1963 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 212).

КАЛЬЧЕНКО Пилип Андрійович, 1902 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.01.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 24.06.1930 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 801).

КАЛЬЧЕНКО Семен Андрійович, 1882 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, помічник начальника залізничної станції. Арешт 15.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 868).

КАЛЬЧЕНКО Степан Дмитрович, 1901 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 24.06.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 801).

КАЛЬЧЕНКО Тихін Петрович, 1890 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, майстер відбудовного поїзда залізничної станції. Арешт 8.04.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 23.06.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.09.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13554).

КАЛЬЧЕНКО Федір Дмитрович, 1906 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.01.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 24.06.1930 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 801).

КАМІНСЬКИЙ Василь Петрович, 1909 р.н., м.Білопілля, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б), технік з раціоналізації паровозного депо. Арешт 28.07.1938, звинувачення у порушенні трудової дисципліни на залізничному транспорті. Лінійним судом Південної залізниці 23.07.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1999).

КАНДИБА Прокіп Федорович, 1888 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, пенсіонер. Арешт 25.05.1946. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 4.02.1947 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 22.05.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2555).

КАНДИБА Тихін Васильович, 1909 р.н., с.Річки, проживав у м.Білопілля, українець, освіта початкова, експедитор пункту "Заготзерно". Арешт 17.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 30.12.1937 за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 19.02.1960 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 273).

КАПИНОС Опанас Михайлович, 1908 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, робітник паровозного депо. Арешт 26.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 1.02.1938 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 838).

КАПИНОС Семен Іванович, 1907 р.н., м.Ворожба, проживав у м.Білопілля, українець, освіта початкова, машиніст паровозного депо. Арешт 9.12.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 19.01.1945 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 18.08.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13989).

КАПИНОС Юхим Федорович, 1877 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 22.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР та за крадіжку чужого майна ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітова-

ний 31. 07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7 641, оп. 5, спр. 344).

КАРАСЬ (КАРАСЬОВ) Григорій Миронович, 1908 р.н., м.Бахмач Чернігівської області, проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 13.09.1942. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12.05.1943 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 3.10.1989 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 15).

КАРАУЛЬНИЙ Митрофан Андрійович, 1896 р. н., с.Самсони Смоленської області (Росія), проживав у с.Іскрисківщина, росіянин, освіта неповна середня, викладач військової справи і фізкультури сільськогосподарського технікуму. Арешт 5.02.1935. Харківським обласним судом 19.03.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 5.08.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-878).

КАРДАШОВ Павло Степанович, 1884 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, машиніст паровозного депо. Арешт 18.01.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Транспортним прокурором залізничної станції Люботин (Харківська область) 20.02.1939 справа закрита. Працював сторожем водокачки паровозного депо. Арешт 30.11.1943. Військовим трибуналом Південної залізниці 18.02.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 28.03.1944. Реабілітований 27.12.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.спр. П-1934, П-11866).

КАРМАЗІН Григорій Федорович, 1892 р.н., м.Чернівці, проживав у с.Павлівка, австрієць, неписьменний, колгоспник. Арешт 8.03.1937. Харківським обласним судом 31.08.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 23.06.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12250).

КАРПОВ Сергій Олександрович, 1900 р.н., с.Новоандріївка, проживав у м.Луцьк Волинської області, українець, освіта вища. Червоноармієць 6 окремого залізничного полку. Арешт 10.12.1945. Військовим трибуналом Південно-Східної залізниці 28.02.1946 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 25.12.1992 Військовою прокуратурою Приволзького ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12470).

КАРПУША Юхим Максимович, 1887 р.н., с.Березова Лука Полтавської області, проживав у м.Білопілля, українець, освіта початкова, член ВКП(б), голова районного виконкому. Арешт

8.10.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 31.12.1937 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 31. 12.1937 у м.Харків. Реабілітований 11.03.1958 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4702).

КАРУНА (КАРУНІН) Семен Андрійович, 1887 р.н., с.Боромля Тростянецького району, проживав у смт Улянівка, українець, освіта неповна середня, старший агент відділення районної контори зв'язку. Арешт 10.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР та у збудженні національної ворожнечі. Сумським обласним судом 15.05.1939 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР виправданий, за другим звинуваченням засуджений до позбавлення волі на 1 рік і 3 місяці. В 1944 р. - інспектор обласного управління зв'язку. Арешт 29.10.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 6.03.1945 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 27.02.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.спр. П-3, П-12471).

КАСЬЯН Оврам Якович, 1896 р.н., смт Улянівка, українець, освіта початкова, робітник відділення "Тімірязівське" цукрокомбінату "Великожовтневий". Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.4, спр. 645).

КАСЬЯНЕНКО Терентій Олександрович, 1887 р.н., с.Яструбине Сумського району, проживав у с.Ободи, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за терористичні наміри застосована ВМП. Розстріляний 2.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 294).

КАТРИЧ Василь Іванович, 1893 р.н., с. Кисла Дубина, проживав у м.Білопілля, українець, освіта початкова, агроном районної плідконтори. Арешт 29.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 155).

КАШКА Іван Корнійович, 1896 р.н., с.Бігани, українець, освіта початкова, завідуючий Вирівським приймальним пунктом "Утильвиробник". Арешт 26.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 533).

КАШКА Федір Степанович, 1897 р.н., с. Вири, українець, освіта початкова, слюсар 8 дистанції служби колії залізниці. Арешт 13.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Харківським обласним судом 12.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5991*).

КЕСАРЕВА Юзефа Францівна, 1911 р.н., м.Житковичі Гомельської області (Білорусь), проживала у м.Ворожба, полячка, освіта початкова, оператор служби руху залізничної станції. Арешт 25.12.1937, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Дорожно-транспортним відділом НКВС Московсько-Київської залізниці 20.03.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5715*).

КИБЕНКО Сергій Іванович, 1904 р.н., с. Тучне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.10.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.01.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 444*).

КИКОТЬ Архип Никифорович, 1884 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, машиніст паровозного депо. Арешт 19.09.1937. Лінійним судом Південної залізниці 8.07.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 8 років ВТГ. Помер 31.05.1940 у місці ув'язнення. Реабілітований 26.10.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1811*).

КИКОТЬ Яків Трохимович, 1904 р.н., с. Омельченки, проживав у м.Білопілля, українець, освіта середня педагогічна, вчитель середньої залізничної школи № 66. Арешт 8.01.1937, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Харківській області 15.09.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1605*).

КИНДЮШЕНКО Іван Андрійович, 1892 р.н., с.Велика Чернечина Сумського району, проживав у с.Сушиліне, українець, освіта початкова, робітник міжрайонної бази аптекоуправління. Арешт 24.06.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 11.12.1937 за ст.ст. 54-1 "а", 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 21.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 12.07.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 475*).

КИРИЛЕНКО Микола Лукич, 1905 р.н., м.Білопілля, проживав у м.Спаськ-Дальній Приморського краю (Росія). Начальник стройового відділу в/ч 150. Арешт 4.11.1937, звинувачення за ст.ст. 58-1 "б", 58-7, 58-11 КК РРФСР. Військовою прокуратурою окремої Червонопрапорної

армії 9.07.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6015*).

КИРИЧОК Тимофій Михайлович, 1892 р.н., с.Омбиш Чернігівської області, проживав у м.Білопілля, українець, освіта початкова, агент держзаготівель при райуповноваженому Наркомзагу. Арешт 19.01.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 9.10.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 15 років ВТГ. Помер 24.09.1945 у місці ув'язнення. Реабілітований 15.09.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12605*).

КИСІЛЬОВ Микита Леонтійович, 1906 р.н., с. Підліснівка Сумського району, проживав у м.Ворожба, українець, освіта середня, вчитель географії залізничної школи № 33. Арешт 19.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 14.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 3.12.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 929*).

КИСІЛЬ Андрій Іванович, 1898 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, робітник особливого будівництва НКВС на залізничній станції. Арешт 14.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Білопільським РВ НКВС 13.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-174*).

КИСІЛЬ Олександр Іванович, 1902 р.н., м. Ворожба, українець, освіта початкова, член ВКП(б), слюсар-водопровідник залізничної станції. Арешт 25.03.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.10.1937 за контрреволюційну пропаганду ув'язнений на 5 років у ВТГ. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 697*).

КИСІЛЬ Пантелеймон Іванович, 1910 р.н., м.Ворожба, українець, освіта середня, нарядник паровозних бригад. Арешт 26.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 26.04.1933 за ст. 54-11 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 169*).

КИСІЛЬ Петро Іванович, 1905 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, член ВКП(б), машиніст паровозного депо. Арешт 26.10.1936, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16.06.1937 з-під варті звільнений. Реабілітований 16.01.1960 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 291*).

КИСЛИЙ Володимир Юхимович, 1890 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, тесляр Військбуду на залізничній станції Ворожба. Арешт 25.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 3.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 16.10.1941 у місці ув'язнення. Реабілітований 30.05.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 916).

КИСЛИЙ Іван Федорович, 1906 р.н., с. Кисла Дубина, українець, освіта середня, колгоспник. Арешт 15.07.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.10.1939 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 20.03.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 526).

КИСЛИЙ Семен Васильович, 1910 р.н., с. Кисла Дубина, проживав у с.Максимівщина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11. 06.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Білопільським РВ ДПУ 30.07.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1712).

КИШТЕНКО Павло Платонович, 1896 р.н., с.Верхосулка, проживав у с.Курасове, завгосп колгоспу. Арешт 8.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 29.07.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1448).

КЛЕПАЧ-ПУНОВА Єва Ісидорівна, 1897 р.н., м.Городок Львівської області, проживала у м.Білопілля, освіта середня, домогосподарка. Арешт 6.11.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16.12.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 16.04.1955 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 634).

КЛИКОВ Іван Григорович, 1902 р.н., с. Грязі Липецької області (Росія), проживав у м.Білопілля, росіянин, освіта вища технічна, інженер паровозного відділення залізничної станції. Арешт 5.09.1936. Лінійним судом Південної залізниці 19.12.1936 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 27.01.1960 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5177).

КЛИМЕНКО Борис Васильович, 1905 р.н., с.Булгаковка Курської області (Росія), росіянин, освіта початкова, мостовий слюсар 12 дистанції служби колії залізниці. Арешт 29.11.1943. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 16.12.1943 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.09.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13566).

КОБЗАР Василь Андрійович, 1883 р.н., м. Білопілля, українець, освіта початкова, машиніст депо. Арешт 8.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 28.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 12.12.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 502).

КОБЗАР Федір Андрійович, 1879 р.н., с. Нагірнівка, проживав у м.Білопілля, українець, освіта початкова, комірник відбудовного поїзда. Арешт 14.01.1938. Військовим трибуналом Харківського ВО 2.09.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 21.06.1958 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5574).

КОБЗАРЕНКО Сергій Іванович, 1902 р.н., с.Степанівка Сумського району, проживав у с.Куянівка, українець, освіта середня, агроном цукрокомбінату. Арешт 28.03.1938. Сумським обласним судом 10.03.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 26.06.1965 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8345).

КОБЗЕНКО Василь Кузьмич, 1888 р.н., с. Нові Вирки, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 5.05.1930 за ст. 54-10 КК УРСР та за участь у масових заворушеннях ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варті звільнений. Працював у радгоспі "Кошарський". Арешт 9.05.1932, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Білопільським РВ ДПУ 5.07.1932 справа закрита. Реабілітований 23.04.1990 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 35. ДА УСБУ в СО, спр. П-880).

КОБИЛЬЧЕНКО Микола Андрійович, 1898 р.н., с.Павлівка, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Арешт 29.09.1944, звинувачення за ст.ст. 54-1 "а", 54-10 ч. 2 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 21.10.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3723).

КОБРІН Кирило Юхимович, 1888 р.н., с. Річки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 3.03.1938. Харківським обласним судом 29.09.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 29.12.1989 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11343).

КОБРІН Семен Андрійович, 1903 р.н., с. Річки, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 8.02.1938. Трійкою при управ-

лінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.06.1938. Реабілітований 4.09.1963 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 495).

КОВАЛЕНКО Григорій Гнатович, 1887 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, оглядач вагонів залізничної станції. Арешт 4.05.1932, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 29.07.1932 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 474).

КОВАЛЕНКО Никифор Семенович, 1885 р.н., с.Головачі, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 19.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.12.1937 у м. Суми. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 939).

КОВАЛЕНКО Олексій Прокопович, 1900 р.н., с.Головачі, проживав у с.Максимівщина, українець, освіта початкова, робітник радгоспу. Арешт 16.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.12.1937 у м.Суми. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 938).

КОВАЛЕНКО Петро Якович, 1877 р.н., с.Павлівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 30.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 19.11.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 187).

КОВАЛЕНКО Семен Андрійович, 1890 р.н., с.Коваленки, проживав у м.Білопілья, українець, освіта початкова, конюх районного уповноваженого Наркомзагу. Арешт 24.06.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Обласною комісією представників обласної прокуратури, наркомюсту та НКВС 28.08.1941 з-під варті звільнений. Управлінням МДБ по Сумській області 14.12.1946 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2905).

КОВАЛЕНКО Семен Васильович, 1898 р.н., с.Товста, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 24.06.1941. Сумським обласним судом 22.07.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11969).

КОВАЛЬ Василь Петрович, 1878 р.н., м. Ворожба, українець, освіта початкова, тесляр будівельної дільниці на залізничному роз'їзді Шеч-

кове (Путивльський район). Арешт 4.02.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29.04.1933 за ст. 54-11 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 26.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 100).

КОВАЛЬ Григорій Іванович, 1893 р.н., м. Ворожба, українець, освіта початкова, візник буфету залізничної станції. Арешт 16.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 1.02.1938 за ст. 58-10 КК РРФСР застосована ВМП. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 871).

КОВАЛЬ Іван Петрович, 1886 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, машиніст депо. Арешт 1.03.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29.04.1933 за ст. 54-11 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 26.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 100).

КОВАЛЬ Ілля Григорович, 1883 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 11.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 116).

КОВАЛЬОВ Григорій Григорович, 1898 р.н., смт Глушково Курської області (Росія), проживав у м.Ворожба, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 30.01.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 24.06.1930 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 801).

КОВАЛЬЧУК Кирило Іванович, 1913 р.н., с.Валіївка, українець, освіта середня. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.06.1935 за підготовку терористичного акту ув'язнений на 5 років у концтабір. Трійкою при управлінні НКВС по Ленінградській області 9.10.1937 застосована ВМП. Розстріляний 3.11.1937 в урочищі Сандормох (Соловецький концтабір). (*"Остання адреса. Розстріл соловецьких в'язнів з України у 1937-1938 рр."*. Том 1. - К., "Сфера". 2003).

КОВАЛЬЧУК Надія Семенівна, 1923 р.н., с. Валіївка, українка, освіта середня, помічниця лаборанта Куянівського цукрозаводу. Арешт 27.02.1946. Військовим трибуналом Київського ВО 11.04.1946 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 26.08.1991 Головною Військовою прокуратурою Російської Федерації. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11800).

КОЗАК-ВОРОПАЙ Анастасія Іванівна, 1926 р.н., м.Ворожба, українка, освіта неповна

середня, колгоспниця. Арешт 28.11.1949. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.07.1951 за ст.ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Президією Верховної Ради СРСР 20.06.1956 покарання пом'якшене до відбутого строку. Реабілітована 8.08.1990 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 55).

КОЗЛОВ Іван Васильович, 1901 р.н., с.Хоружівка Недригайлівського району, проживав у с.Мукіївка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 26.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 30.01.1961 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 436).

КОЗОЛУП Григорій Якович, 1898 р.н., с. Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 804).

КОЗОЛУП Омелян Григорович, 1880 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 13.09.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 10.11.1945 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Помер 10.08.1947 у місці ув'язнення. Реабілітований 27.11.1954 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2892).

КОЗОЛУП Петро Семенович, 1886 р.н., с. Річки, українець, освіта початкова, майстер маслосирзаводу. Арешт 15.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 18.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.06.1995 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 243).

КОЗОЛУП Степан Олександрович, 1884 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Білопільським РВ ДПУ 30.04.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2104).

КОЗОЛУП Федір Володимирович, 1908 р.н., с.Річки, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 1.06.1929. Сумським окружним судом 9.06.1929 за ст. 54-8 КК УРСР та як соціально небезпечний елемент засуджений до ВМП. Реабілітований 29.09.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13750).

КОЗОЛУП Яків Григорович, 1905 р.н., с. Річки, українець, освіта початкова, селянин-

одноосібник. Арешт 1.11.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 29.01.1930 за ст. 58-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 770).

КОЛІСНИК Андрій Софронович, 1887 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 4).

КОЛІСНИК Павло Іванович, 1885 р.н., с. Ободи, українець, освіта початкова, робітник торфоартілі. Арешт 3.05.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 1.10.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 7).

КОЛІСНИК Тихін Никифорович, 1893 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, слюсар майстерні залізничної станції. Арешт 1.04.1940. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 26.06.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 31.01.1961 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5441).

КОЛОВОЙДА Михайло Михайлович, 1911 р.н., с.Шкуратівка, українець, освіта середня, селянин-одноосібник. Арешт 5.09.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 9.10.1930 за ст. 54-8 КК УРСР ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 892).

КОЛОМІЄЦЬ Іван Андрійович, 1901 р.н., с.Лідине, українець, освіта початкова, робітник відділення "Тімірязівське" цукрокомбінату "Великожовтневий". Арешт 9.05.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Сумським обласним судом 20.06.1939 за ст.ст. 54-2, 54-11 виправданий, за ст. 54-10 ч. 1 засуджений до позбавлення волі на 1 рік. Верховним Судом УРСР 29.10.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-921).

КОЛОМІЄЦЬ Йосип Кирилович, 1882 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Білопільським РВ ДПУ 22.07.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2103).

КОЛОС Григорій Павлович, 1922 р.н., смт Улянівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 12.10.1943, звинувачення за

ст. 54-1 "а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 17.12.1943 справа закрита, направлений у спецтабір для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4104*).

КОЛОС Дмитро Терентійович, 1915 р.н., м.Пенза, проживав у смт Улянівка, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 19.01.1936. Харківським обласним судом 7.05.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 3.09.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1871*).

КОЛОСОК Яким Трохимович, 1869 р.н., с.Марківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокуратурою Харківської області 9.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1890*).

КОЛПАК Григорій Омелянович, 1892 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, білетний касир залізничної станції. Арешт 30.06.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 23.08.1931 за ст. 54-10 КК УРСР позбавлений на 3 роки права проживання у центральних місцевостях СРСР та у містах Чита і Омськ. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 768*).

КОМІСАР Василь Якович, 1917 р.н., с. Ганнівка-Вирівська, проживав у с.Котенки, українець, освіта середня, студент Білопільського робфаку Сумського педагогічного інституту. Арешт 14.06.1935. Харківським обласним судом 23.12.1935 за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 21.12.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12423*).

КОМІСАР Мина Федорович, 1885 р.н., с. Вири, українець, освіта початкова, сторож залізничної станції Амбари. Арешт 29.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.09.1937 у м.Суми. Реабілітований 19.11.1959 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 530*).

КОНДРАШОВ Никифор Іванович, 1881 р.н., м.Харків, проживав у м.Білопіль, українець, освіта неповна середня, маляр 12 дистанції служби колії залізниці. Арешт 8.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1956 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 385*).

КОНОВАЛЕНКО Ілля Андрійович, 1889 р.н., с.Сушилине, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 1.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.09.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 106*).

КОНОВАЛЕНКО Юхим Степанович, 1904 р.н., с.Сушилине, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 1.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 657*).

КОНОНЕНКО Тимофій Петрович, 1894 р.н., м.Білопіль, українець, освіта початкова, швецькустар. Арешт 31.10.1950. Сумським обласним судом 12.01.1951 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 23.10.1954 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 30.11.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12378*).

КОНОПЛЬОВ Яків Михайлович, 1890 р.н., с.Козловичі Гомельської області (Білорусь), проживав у м.Норільськ Красноярського краю (Росія), білорус, освіта початкова, робітник будівельної організації. Особливою нарадою при МДБ СРСР 30.12.1950 за приналежність до антирадянської троцькістської групи (на початку 1930-х років, коли проживав у м.Ворожба і працював старшим оглядачем вагонів на залізничній станції) визнаний засланим на поселення. Реабілітований 13.01.1956 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 291*).

КОПИЦЯ Іван Федорович, 1903 р.н., с. Марківка, українець, освіта початкова, завгосп заготконтори. Арешт 15.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 15.08.1988 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 519*).

КОПЛИК Яким Васильович, 1895 р.н., смт Жовтневе, українець, освіта початкова, стрілочник залізничної станції Вири. Арешт 5.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Улянівським РВ НКВС 30.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-278*).

КОРЖОВ Григорій Макарович, 1891 р.н., с.Марківка, українець, освіта початкова, головний бухгалтер Штепівської районної споживспілки (Лебединський район). Арешт 21.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області

24.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 25.09.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 683).

КОРНЄВ Григорій Семенович, 1890 р.н., с.Нові Вирки, проживав у с.Лідине, українець, освіта початкова, тесляр відділення “Тімірязівське” цукрокомбінату “Великожовтневий”. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 268).

КОРНІЄНКО Іван Автономович, 1899 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, рахівник паровозного депо залізничної станції Ворожба. Арешт 19.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 1.02.1938 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР застосована ВМП. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 312).

КОРНІЄНКО Федір Павлович, 1881 р.н., с.Вири, українець, освіта початкова, ремонтний робітник залізничної станції. Арешт 24.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 28.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 19.11.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 674).

КОРОТУН Павло Федотович, 1893 р.н., с. Вири, українець, освіта середня, селянин-одноосібник. Арешт 11.12.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 25.01.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 26.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 94).

КОРОТУНОВ Іван Якович, 1906 р.н., с. Вири, проживав у м.Бійськ Алтайського краю (Росія), українець, освіта середня. Інструктор 22 автомобільного полку Сибірського ВО. Арешт 16.11.1942. Військовим трибуналом Новосибірського гарнізону 7.06.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12840).

КОРСУН Іван Михайлович, 1902 р.н., с. Янченки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.01.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 633).

КОРСУН Макар Федорович, 1895 р.н., м. Ворожба, українець, освіта початкова, член ВКП(б), завідуючий радіовузлом. Арешт 13.11.1943. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 4.02.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 24.12.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12431).

КОРУНЯК Матвій Павлович, 1900 р.н., с.Хомякове Тернопільської області, проживав у м.Білопілля, українець, освіта початкова, рахівник 8 відділення паровозної служби Південної залізниці. Арешт 4.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.11.1937 за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 13.11.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 535).

КОСТЮК Василь Омелянович, 1910 р.н., с.Сергіївка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 400 окремої СБ. Арешт 20.03.1943, звинувачення за ст. 58-1 ч. 2 КК РРФСР. Волошинським РВ НКДБ Ростовської області 7.07.1943 справа закрита, направлений у штрафну роту. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5885).

КОСТЮЧЕНКО Кирило Іванович, 1871 р.н., с.Новопетрівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 17.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР та за бандитизм ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 17.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 25).

КОТЕНКО Василь Семенович, 1886 р.н., с. Ганнівка-Вирівська, проживав у с.Терещенки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16.08.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с.Терещенки, селянин-одноосібник. Арешт 1.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.08.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.09.1937 у м.Харків. Реабілітований, відповідно, 19.11.1992 - обласною прокуратурою, 13.05.1964 - обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641: оп.1, спр. 873; оп. 4, спр. 265).

КОТЕНКО Гаврило Семенович, 1879 р.н., с.Ганнівка-Вирівська, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 9.06.1964 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 259).

КОТЕНКО Гнат Архипович, 1883 р.н., с. Вири, українець, неписьменний, колгоспник. Арешт 6.09.1937. Сумським обласним судом 19.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки і 6 місяців. Реабілітований 9.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-534*).

КОТЕНКО Ольга Григорівна, 1912 р.н., с. Іванівка Великописарівського району, проживала у смт Жовтневе, українка, освіта початкова, робітниця цукрокомбінату "Великожовтневий". Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.07.1945 як член сім'ї засудженого за ст. 54-1 "а" КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Казахстан. Реабілітована 26.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 90*).

КОТЛЯР Лука Лаврентійович, 1887 р.н., м.Конотоп, проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, слюсар-інструментальник паровозного депо. Арешт 14.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за участь у контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1956 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 385*).

КОТЛЯРЕВСЬКИЙ Костянтин Костянтинович, 1876 р.н., м.Білопілля, українець, освіта середня, священник. Арешт 22.04.1938. Сумським обласним судом 21.04.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Помер 17.04.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 10.05.1957 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4054*).

КОТЛЯРЕВСЬКИЙ Петро Іванович, 1890 р.н., смт Терни Недригайлівського району, проживав у м.Білопілля, українець, освіта середня, без визначених занять. Арешт 15.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12. 12.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 244*).

КРАВЧЕНКО Григорій Петрович, 1874 р.н., м.Чугув Харківської області, проживав на залізничній станції Торохтяний, українець, освіта початкова, помічник начальника станції. Арешт 30.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 2.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 798*).

КРАВЧЕНКО Данило Максимович, 1891 р.н., м.Ворожба, проживав у смт. Глушково Курської області (Росія), українець, освіта початкова, май-

стер 12 дистанції служби колії залізниці. Арешт 30.10.1937. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 19.11.1937 за ст. 54-7 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ, 23.03.1938 - покарання пом'якшене до 7 років. Реабілітований 3.11.1959 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5868*).

КРАВЧЕНКО-СЕРДЮК Микола Ілліч, 1908 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, старший стрілочник залізничної станції Ворожба. Арешт 10.05.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Транспортним відділенням ДПУ цієї ж станції 16.05.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2475*).

КРАВЧЕНКО Михайло Іванович, 1911 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.06.1929. Сумським окружним судом 9.06.1929 за ст. 54-8 КК УРСР засуджений до висилки на 5 років за межі округу. Реабілітований 29.09.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13750*).

КРАВЧЕНКО Омелян Якович, 1871 р.н., с.Воронівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.12.1926. Сумським окружним судом 13.10.1927 за ст. 54-13 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13902*).

КРАВЧЕНКО Семен Данилович, 1872 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.03.1933, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Білопільським РВ ДПУ 13.06.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1389*).

КРАВЧЕНКО Трохим Матвійович, 1891 р.н., с.Марківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 8.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокуратурою Сумської області 3.07.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-101*).

КРАСИЛОВЕЦЬ Іван Григорович, 1888 р.н., с.Бабаківка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 31.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.12.1937 у м.Суми. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 535*).

КРАСНЯНСЬКИЙ Іван Іванович, 1910 р.н., с.Цимбалівка, українець, освіта початкова, учень автогенника депо залізничної станції Білопілля. Арешт 12.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Транспортною прокуратурою Півден-

ної залізниці 11.08.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2003*).

КРАСЬКО Сергій Лукич, 1914 р.н., с.Радянське, українець, освіта початкова. Червоноармієць 588 СП. Арешт 31.01.1942. Військовим трибуналом 142 Червонопрапорної СД 12.02.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 20.02.1942. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12894*).

КРИВОНОС Іван Кирилович, 1898 р.н., с. Іскрисківщина, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.05.1935. Харківським обласним судом 27.12.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 21.12.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2108*).

КРИВОНОС Панас Антонович, 1893 р.н., с.Марківка, українець, освіта початкова, бригадир-десятник районного дорвідділу. Арешт 10.03.1944, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 17.06.1944 справа закрита, направлений у військомат. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3722*).

КРИВОШЕЙ Яків Митрофанович, 1899 р.н., м.Білопілля, українець, освіта неповна середня, бухгалтер депо залізничної станції Смородине (Тростянецький район). Арешт 30.07.1944. Військовим трибуналом Південної залізниці 14.10.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 19.11.1958 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7884*).

КРИВШИЧ Іван Васильович, 1896 р.н., с. Павлівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.12.1932. Народним судом Білопільського району 28.01.1933 за ст. 54-2 КК УРСР засуджений на 10 років концтаборів та до висилки на 5 років за межі УРСР після відбуття покарання. Реабілітований 25.09.1989 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-10252*).

КРОЦ Іван Іванович, 1893 р.н., Польща, проживав у с.Череватівка, поляк, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Білопільським РВ НКВС 27.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1526*).

КРОЩЕНКО Сергій Якович, 1908 р.н., м. Охтирка, проживав у м.Білопілля, українець, освіта вища педагогічна, завуч залізничної середньої школи № 66. Арешт 6.01.1937, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Харківській області 15.09.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1605*).

КРУПСЬКИЙ Кирило Митрофанович, 1902 р.н., с.Сергіївка, українець, освіта початкова, робітник Тернівського цукрозаводу Недригайлівського району. Арешт 16.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Управлінням НКВС по Сумській області 5.01.1940 покарання пом'якшене до 3 років. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 629*).

КРЮЧОК Севастьян Михайлович, 1893 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 28.06.1941. Сумським обласним судом 29.07.1941 за ст. 54-13 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 23.08.1941 справа направлена на новий розгляд. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Куйбишевським обласним судом 11.03.1943 за ст. 54-13 КК УРСР та як соціально небезпечна особа засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 1.11.1988 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8918*).

КСЕНЖЕНКО Микола Лукич, 1892 р.н., с.Тучне, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 26.11.1937. Харківським обласним судом 30.05.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 12.10.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11559*).

КУКСА Захар Омелянович, 1911 р.н., с. Шкуратівка, українець, освіта початкова, робітник на будівництві нафтобази (залізнична станція Білопілля). Арешт 6.07.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 12.08.1944 за ст. 54-1"а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.09.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13561*).

КУКСА Кузьма Семенович, 1887 р.н., с. Шкуратівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.09.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 9.10.1930 за ст. 54-8 КК УРСР ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 29.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 892*).

КУКСА Микола Федорович, 1907 р.н., с. Шкуратівка, проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, оглядач вагонів залізничної станції. Арешт 19.09.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2.10.1938 за ст.ст. 58-9, 58-11 КК РРФСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 359*).

КУКСА Петро Степанович, 1895 р.н., м. Ворожба, українець, освіта початкова, поміч-

ник машиніста паровозного депо. Арешт 8.04.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 23.06.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.09.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13554*).

КУКСА Сава Федорович, 1894 р.н., с.Шкуратівка, українець, освіта початкова, стрілочник залізничної станції Ворожба. Арешт 20.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 27.05.1931 за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 26.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 458*).

КУЛАК Марко Іванович, 1883 р.н., с.Ганнівка-Вирівська, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.11.1937. Харківським обласним судом 29.05.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1817*).

КУЛАК Олександр Михайлович, 1882 р.н., с.Вири, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 2.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 15.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 7, спр. 202*).

КУЛАК Олександр Романович, 1885 р.н., м.Глухів, проживав у м.Білопілья, українець, освіта вища педагогічна, без визначених занять. Арешт 14.05.1946. Сумським обласним судом 30.09.1946 за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 24.07.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13738*).

КУЛАК Прокіп Гордійович, 1888 р.н., с. Ганнівка-Вирівська, проживав у с.Терещенки, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу. Арешт 1.05.1935. Харківським обласним судом 23.12.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Після відбуття покарання - колгоспник у с.Ганнівка-Тернівська. Арешт 7.07.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 16.11.1945 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований, відповідно, 3.08.1993 - Генеральною прокуратурою України, 11.09.1995 - прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.спр. П-1637, П-13376*).

КУЛАК Сергій Антонович, 1878 р.н., с. Вири, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС

по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 1.11.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 21*).

КУЛАК Юхим Никифорович, 1917 р.н., с. Білани, українець, освіта початкова. Червоноармієць 399 СП 111 СД. Арешт 30.11.1941. Військовим трибуналом 52 армії 19.12.1941 за ст. 58-1 "б" КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 13.06.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13947*).

КУЛИК Андрій Васильович, 1893 р.н., с. Вири, українець, освіта початкова, заготівник худоби Білопільського міського харчоторгу. Арешт 17.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 15.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 1.04.1959 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 7, спр. 202*).

КУЛИК Григорій Макарович, 1873 р.н., с.Вири, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 735*).

КУЛИК Дмитро Іванович, 1882 р.н., с. Амбари, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 41*).

КУЛИК Йосип Макарович, 1877 р.н., с.Вири, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокуратурою Сумської області 14.07.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-60*).

КУЛИК Павло Прокопович, 1875 р.н., с. Шкуратівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 15.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 1000*).

КУЛИК Степан Прокопович, 1902 р.н., с. Шкуратівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с.Шкуратівка, колгоспник. Арешт 21.09.1937.

Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований, відповідно, 31.05.1989 і 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 3, спр. 5; оп. 5, спр. 620).

КУЛИК Федір Федорович, 1911 р.н., м.Білопіль, українець, освіта початкова, робітник вагоноремонтного пункту. Арешт 7.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 3.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.04.1962 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 538).

КУЛИК Федір Юхимович, 1897 р.н., с. Шкуратівка, українець, освіта початкова, телеграфіст залізничної станції Ворожба. Арешт 29.06.1931, звинувачення за ст. 58-10 КК РРФСР. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 2.10.1931 справа закрыта. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5790).

КУЛИЧЕНКО Михайло Іванович, 1889 р.н., с.Павлівське, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 10.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 747).

КУЛЬЧЕНКО Євгенія Іванівна, 1907 р.н., с.Безсалівка, проживала у с.Катеринівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Арешт 4.11.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 5.12.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 8 років ВТТ. Реабілітована 13.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13217).

КУНАК Прокіп Гордійович, 1888 р.н., с. Ганнівка-Вирівська, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 3.07.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 16.11.1945 за ст.ст. 54-1 "а", 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 11.09.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13376).

КУНАТОВСЬКИЙ Петро Маркович, 1884 р.н., м.Білопіль, українець, освіта початкова, машиніст депо. Арешт 7.12.1937. Лінійним судом Південної залізниці 14.06.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 29.07.1959 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1816).

КУПЛИНОВ Олександр Іванович, 1898 р.н., с.Тучне, українець, освіта початкова, колгоспник.

Арешт 15.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР та за погрозу представнику влади застосована ВМП. Розстріляний 5.02.1938 у м.Суми. Реабілітований 9.06.1964 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 274).

КУРИЛО Михайло Порфирович, 1899 р.н., с.Новоіванівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 23.06.1941, звинувачення за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1 КК УРСР. З наближенням фронту 28.08.1941 з-під варті звільнений. Управлінням КДБ при Раді Міністрів УРСР по Сумській області 23.12.1963 справа закрыта. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2904).

КУРОЩЕПОВ Сергій Климович, 1891 р.н., с.Старі Вирки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.01.1950. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.07.1951 за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 8.08.1990 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 55).

КУТАХ Петро Павлович, 1896 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, котельник паровозного депо. Арешт 20.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 1.02.1938 за ст. 58-10 КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний 27.03.1938. Реабілітований 16.08.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 325).

КУЦЕНКО Прокіп Кирилович, 1893 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, робітник вагонного парку. Арешт 5.01.1933, звинувачення за ст. 54-14 КК УРСР. Білопільським РВ ДПУ 6.03.1933 справа закрыта. (ДА УСБУ в СО, спр. П-879).

КУЧМА Олександр Іванович, 1901 р.н., с. Ободи, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.01.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 12.05.1965 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 326).

КУШАКЕВИЧ Григорій Дмитрович, 1889 р.н., с.Лужки Середино-Будського району, проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, вагар залізничної станції. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 26.02.1931 за ст.ст. 54-6, 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 20.02.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 956).

Л

ЛАВРИК Гаврило Савич, 1889 р.н., с.Івангород Чернігівської області, українець, освіта середня, проживав у м.Білопілля, садівник-городник бурякорадгоспу. Арешт 20.02.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Сумським оперсектором ДПУ 12.04.1931 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-2111).*

ЛАВРИНОВИЧ Болеслав Йосипович, 1900 р.н., м.Рига (Латвія), проживав у м.Ворожба, поляк, освіта вища, член ВКП(б), інженер депо. Арешт 4.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 22.12.1937 за ст.ст. 58-6, 58-9 КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний 29.12.1937. Реабілітований 4.12.1957 Військовим трибуналом Московського ВО. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 595).*

ЛАЗАРЕНКО Іван Юхимович, 1891 р.н., с.Ганнівка-Вирівська, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.12.1937 у м.Суми. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 550).*

ЛАПЧЕНКО Василь Захарович, 1899 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, робітник відбудовного поїзда № 418. Арешт 27.03.1944, звинувачення за ст.ст. 54-14 КК РРФСР та у погрозі командуванню поїзда. Транспортним відділом НКДБ 1 Білоруського фронту 27.06.1944 справа закрита, направлений у спецтабір для фільтрації. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-3828).*

ЛЕВЕРОВ Андрій Іларіонович, 1890 р.н., с.Гаврилівка Курської області (Росія), проживав у м.Білопілля, росіянин, освіта середня технічна, заступник начальника паровозного депо. Арешт 7.08.1937. Верховним Судом УРСР 3.01.1938 за ст.ст. 54-8, 54-9, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 4.01.1938 у м.Харків. Реабілітований 29.10.1957 Верховним Судом СРСР. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-4302).*

ЛЕВЕРОВ Герасим Федорович, 1882 р.н., с.Гаврилівка Курської області (Росія), проживав у м.Ворожба, росіянин, освіта початкова, бригадир 12 дистанції служби колії залізниці. Арешт 30.10.1937. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 19.11.1937 за ст. 54-7 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ, 23.03.1938 - покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 3.11.1959 Верховним Судом УРСР. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-5868).*

ЛЕВЕРОВА Ксенія Луківна, 1891 р.н., м. Білопілля, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 5.01.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.04.1938 як член сім'ї засудженого до ВМП ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 31.05.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 508).*

ЛЕВОШКО Полікарп Трохимович, 1891 р.н., м.Зіньків Полтавської області, проживав у м.Білопілля, українець, освіта початкова, оглядач вагонів залізничної станції. Арешт 16.02.1936, звинувачення за ст. 54-13 КК УРСР. Транспортним прокурором 2 дільниці Південної залізниці 21.02.1937 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1813).*

ЛЕВУНЕНКО Василь Васильович, 1876 р.н., с.Павлівське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.11.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.12.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 708).*

ЛЕОШЕНЯ Олександр Феофілович, 1912 р.н., м.Верро (Естонія), проживав у с.Ободи, українець, освіта незакінчена вища, завідуючий Хотінським районним відділом народної освіти (тепер у межах Сумського району). Арешт 16.04.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 13.12.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 12.02.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-3944).*

ЛЕЩЕНКО Михайло Павлович, 1898 р.н., с.Марківка, проживав у с.Нагірнівка, українець, освіта початкова, ветеринарний санітар колгоспу. Арешт 8.03.1938. Сумським обласним судом 9.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 1 рік. Реабілітований 12.06.1991 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-5).*

ЛЕЩЕНКО Никанор Тимофійович, 1888 р.н., с.Марківка, українець, освіта початкова, конюх інкубаторної станції. Арешт 5.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 15.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 881).*

ЛИТВИНЕНКО Андрій Семенович, 1885 р.н., залізнична станція Панютине Харківської облас-

ті, проживав у м.Білопіль, українець, освіта вища, член ВКП(б), начальник паровозного відділення залізничної станції. Арешт 10.09.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 2.01.1938 за ст.ст. 54-7, 54-9 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 4.01.1938 у м.Харків. Реабілітований 28.11.1956 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5263*).

ЛИТВИНЕНКО Ганна Семенівна, 1888 р.н., с.Сергіївка, проживала у м.Білопіль, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 5.01.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4.06.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 28.11.1956 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 346**).

ЛИТВИНЕНКО Олександр Олексійович, 1903 р.н., м.Білопіль, українець, освіта неповна середня, черговий залізничної станції. Арешт 26.05.1944, звинувачення за ст. 54-3 КК УРСР. Транспортним відділом НКДБ Південної залізниці 16.09.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5562*).

ЛИТВИНЕНКО Петро Андрійович, 1892 р.н., с.Берестівка Липоводолинського району, проживав у с.Супрунівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 22.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 291**).

ЛИТВИНЕНКО Федір Олексійович, 1902 р.н., м.Білопіль, українець, освіта початкова, секретар народного суду району. Арешт 30.06.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 9.07.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 29.07.1941 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 20.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12044*).

ЛОБОВ Михайло Сергійович, 1902 р.н., м. Варшава (Польща), проживав у с.Вири, єврей, освіта початкова, завідувачий конторою відділення радгоспу "Улянівський". Арешт 18.02.1938, звинувачення за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 30.06.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-323*).

ЛОГВИН Володимир Опанасович, 1911 р.н., м.Белгород (Росія), проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, тракторист відбудовного

поїзду. Арешт 8.04.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 23.06.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.09.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13554*).

ЛОГВИН Григорій Макарович, 1904 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, слюсар 12 дистанції служби колії залізниці. Арешт 19.11.1943. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 16.12.1943 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.09.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13566*).

ЛОГВИН Григорій Романович, 1913 р.н., с.Череватівка, українець, освіта початкова, помічник машиніста паровозного депо Ворожба. Арешт 20.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Орловській області 29.12.1937 за ст. 58-10 ч.1 КК РРФСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 29.12.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 375**).

ЛОГВИН Микола Федорович, 1898 р.н., м. Ворожба, українець, освіта початкова, десятник 12 дистанції служби колії залізниці. Арешт 19.11.1943. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 19.12.1943 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.09.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13566*).

ЛОГВИН Олександр Олександрович, 1902 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, слюсар 7 дистанції зв'язку залізниці. Арешт 18.11.1943. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 9.12.1943 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.09.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11866*).

ЛОГВИН Петро Андрійович, 1905 р.н., м. Ворожба, українець, освіта початкова, помічник машиніста паровозного депо. Арешт 23.09.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 29.11.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 9.08.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13991*).

ЛОГВИН Тимофій Романович, 1897 р.н., с.Череватівка, українець, освіта початкова, машиніст паровозного депо Ворожба. Арешт 24.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 2.12.1937 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 349**).

ЛОГВИН Федір Олександрович, 1904 р.н., м.Ворожба, українець, освіта неповна середня, мостовий слюсар залізничної станції. Арешт 18.11.1943. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 16.12.1943 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.09.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13566*).

ЛОГВИНОВ Олександр Федотович, 1898 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, комірник залізничної станції. Арешт 6.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 2.12.1937 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 24.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 310*).

ЛОПАТКА Назар Прокопович, 1884 р.н., с.Бутовщина, проживав у с.Вири, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.03.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6159*).

ЛОХЕТА Валентин Йосипович, 1879 р.н., Польща, проживав у м.Ворожба, поляк, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 30.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 24.06.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 801*).

ЛОЩИНІН Євген Петрович, 1916 р.н., с. Іскрисківщина, українець, освіта початкова. Червоноармієць 9 окремого штурмового інже-

нерно-саперного батальйону. Арешт 29.02.1944. Військовим трибуналом 3 армії 7.04.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.06.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12765*).

ЛУБЕНКО Василь Семенович, 1894 р.н., м.Ічня Чернігівської області, проживав у смт Жовтневе, українець, освіта середня, головний бухгалтер цукрозаводу. Арешт 5.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокурором Улянівського району 28.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-403*).

ЛУК'ЯНОВ Андрій Іванович, 1906 р.н., с. Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.11.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 3.02.1930 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 774*).

ЛУЧЕНКО Гаврило Сергійович, 1901 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 8.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 938*).

ЛУЧЕНКО Іван Сергійович, 1897 р.н., с. Олександрівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 8.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 938*).

М

МАКАРЕНКО Дмитро Григорович, 1898 р.н., с.Олексине Тростянецького району, проживав у с.Луциківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 14.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 21.07.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13238*).

МАКАРЕНКО Петро Данилович, 1893 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, робітник бази Сумторгу. Арешт 5.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою Сумської області 3.05.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3426*).

МАКАРЕНКО Яким Павлович, 1893 р.н., м.Білопілля, українець, освіта середня, рахівник Куянівського цукрозаводу. Арешт 31.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 23.12.1930 за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УРСР застосована ВМП. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 646*).

МАКСИМЕНКО Євдоким Трохимович, 1890 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, бригадир підйомного цеху депо. Арешт 10.09.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 3.01.1938 за ст.ст. 54-8, 54-10, 54-11 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 2.02.1961 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 427*).

МАКСИМЕНКО Олексій Архипович, 1918 р.н., с.Максимівщина, проживав у с.Кальченки, українець, освіта середня, студент Білопільського робфаку Сумського педагогічного інституту. Арешт 14.06.1935. Харківським обласним судом 23.12.1935 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 21.12.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12423*).

МАЛЕЦЬ Андрій Степанович, 1923 р.н., м. Ворожба, українець, освіта початкова, візник-одноосібник. Арешт 28.11.1949. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.07.1951 за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР висланий на 5 років у Джамбульську область (Казахстан). Реабілітований 10.11.1983 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 7, спр. 55*).

МАЛИК Яків Васильович, 1901 р.н., с. Смоляниківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.10.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР та у підбурюванні до протидії заходам влади. Білопільським РВ ДПУ 3.11.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1369*).

МАЛИМОНЕНКО Степан Павлович, 1864 р.н., м.Білопілья, українець, неписьменний, вартовий вагонної дільниці залізничної станції. Арешт 12.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Транспортним відділом НКВС залізничної станції Люботин 28.03.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1991*).

МАЛИН Микола Лаврентійович, 1913 р.н., с.Василівщина, українець, освіта початкова. Червоноармієць 182 будівельного батальйону. Арешт 27.08.1936. Військовим трибуналом 18 СК 7.10.1936 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 24.04.1991 Військовою прокуратурою Далекосхідного ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11726*).

МАЛИЧЕНКО Дмитро Трохимович, 1895 р.н., с.Омельченки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.05.1935. Харківським обласним судом 8.09.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Верховним Судом УРСР 17.10.1935 покарання пом'якшене до 1 року і 6 місяців. Реабілітований 28.05.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1676*).

МАЛИЧЕНКО Микита Трохимович, 1897 р.н., с.Омельченки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 30.12.1937. Харківським обласним судом 11.03.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований

31.03.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12104*).

МАЛИЧЕНКО-КОСТЮЧЕНКО Павло Іванович, 1888 р.н., м.Білопілья, українець, освіта початкова, регент церковного хору. Арешт 24.08.1945, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 20.11.1945 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11758*).

МАЛОШТАН Іван Гаврилович, 1881 р.н., с.Шкураківка, проживав у м.Білопілья, українець, освіта початкова, сторож лікарні. Арешт 29.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 620*).

МАЛОШТАН Кузьма Романович, 1892 р.н., с.Шкураківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Білопільської дільниці 8.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1739*).

МАЛЬОВАНІЙ Андрій Михайлович, 1884 р.н., с.Тучне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 43*).

МАЛЬОВАНІЙ Дмитро Несторович, 1911 р.н., с.Коваленки Полтавської області, проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, завідувачий складом бази № 127 залізничної станції. Арешт 21.10.1937, звинувачення за ст. 54-7 КК УРСР. Білопільським РВ НКВС 14.02.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1397*).

МАЛЬОВАНІЙ Іван Степанович, 1883 р.н., с.Тучне, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 12.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.12.1937 у м.Суми. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 408*).

МАЛЬОВАНІЙ Петро Григорович, 1896 р.н., с.Тучне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26.02.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 797*).

МАЛЬОВАНІЙ Федот Григорович, 1908 р.н., с.Тучне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26.02.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 797).

МАНДРИКА Андрій Захарович, 1909 р.н., м.Білопілля, українець, освіта неповна середня, член ВКП (б). Червоноармієць застави морського прикордонного загону (Карелія, Росія). Арешт 23.12.1937. Військовим трибуналом прикордонних і внутрішніх військ Ленінградського ВО 8.05.1938 за пособництво фінським шпигунам засуджений на 10 років ВТТ. Помер 12.01.1939 у місці ув'язнення. Реабілітований 19.10.1959 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8221).

МАНЖАРА Антоніна Федорівна, 1884 р.н., с.Холодівка Полтавської області, проживала у м.Білопілля, німкеня, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 13.10.1945. Сумським обласним судом 21.04.1947 за ст. 54-3 КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 8 років. Реабілітована 11.07.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13735).

МАНЖОЛА Влас Карпович, 1900 р.н., смт Улянівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 242 полку 77 кавалерійської дивізії. Арешт 19.11.1941. Військовим трибуналом Вологодського гарнізону 4.12.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 18.11.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13079).

МАНУЙЛОВ Іван Павлович, 1886 р.н., м. Білопілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.12.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у м.Білопілля, столяр колгоспу. Арешт 23.06.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. З наближенням фронту евакуйований у Казахстан. Помер 10.12.1941 у місці ув'язнення. Реабілітований, відповідно, 29.12.1989 і 16.06.1960 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 950. ДА УСБУ в СО, спр. П-2909).

МАРТИНЕНКО Андрій Олексійович, 1900 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, проживав на залізничній станції Фаянсова Московсько-Київської залізниці, головний кондуктор товарних поїздів. Арешт 4.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Смоленській області 21.11.1937 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ.

Реабілітований 22.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 216).

МАРТИНЕНКО Іван Микитович, 1898 р.н., м.Ворожба, проживав у м.Білопілля, українець, освіта початкова, молодший кондуктор товарних поїздів залізничної станції Ворожба. Арешт 20.03.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Уповноваженим ДПУ по залізничній станції 31.05.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2170).

МАРТИНЕНКО Кирило Гаврилович, 1908 р.н., с.Мукіївка, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Арешт 8.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 26.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 30.01.1961 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 436).

МАРТИНЕНКО Прокопій Арефійович, 1894 р.н., с.Воронине, проживав у м.Білопілля, українець, освіта початкова, кондуктор залізничної вузькоколійки. Арешт 29.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.12.1937 у м.Суми. Реабілітований 27.05.1966 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 386).

МАРТИНОВСЬКИЙ Іван Михайлович, 1892 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, дяк Покровської церкви. Арешт 29.04.1945. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 21.06.1945 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 14.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13095).

МАРЧЕНКО Василь Захарович, 1902 р.н., с.Сергіївка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 359 СП. Арешт 11.08.1942. Військовим трибуналом 50 СД 20.08.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 13.01.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13655).

МАРЧЕНКО Дмитро Степанович, 1908 р.н., с.Вишеньки Чернігівської області, проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, робітник відбудовного поїзда. Арешт 8.04.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 23.06.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.09.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13554).

МАСЛЯНКА Дар'я Іллівна, 1904 р.н., смт Терни Недригайлівського району, проживала у с.Бобрік, українка, освіта початкова, колгосп-

ниця. Підписка про невиїзд від 6.04.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.03.1945 як член сім'ї засудженого за ст. 54-1 "б" КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область. Реабілітована 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 135).

МАТВІЄНКО Василь Кіндратович, 1923 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова. Червоноармієць 631 СП. Арешт 12.08.1942. Військовим трибуналом 159 СД 26.08.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 31.03.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12669).

МАТВІЄНКО Степан Галактіонович, 1902 р.н., с.Камінь Чернігівської області, проживав у м.Білопілья, українець, освіта початкова, член ВКП(б), машиніст паровоза. Арешт 9.01.1938. Сумським обласним судом 27.02.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 3.02.1961 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2470).

МАХАНЬОВ Кузьма Федорович, 1916 р.н., с.Верхня Орілька Харківської області, проживав у смт Улянівка, українець, освіта незакінчена вища, завідувач радіовузлом. Арешт 21.01.1944, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 16.05.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3695).

МАЩЕНКО Григорій Павлович, 1916 р.н., с.Новопетрівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць зенітно-артилерійського полку. Арешт 20.05.1943. Військовим трибуналом Саратовського гарнізону 2.07.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.04.1992 Військовим прокурором Приволзько-Уральського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12257).

МЕДВЕДЄВ Михайло Трифонович, 1887 р.н., с.Гринцеве Лебединського району, проживав у смт Улянівка, українець, освіта незакінчена вища, завідувач початковою школою. Арешт 11.10.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2.02.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР позбавлений волі на 8 років. Реабілітований 27.03.1996 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 207).

МЕЛЕХЕД Михайло Миронович, 1885 р.н., с.Олексенки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.08.1933. Народним судом Білопільського району 20.09.1933 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ.

Верховним Судом УРСР 25.11.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-796).

МЕХЕДОК Матвій Григорович, 1886 р.н., с.Дунаєць Глухівського району, проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, робітник паливного складу залізничної станції. Арешт 4.06.1931, звинувачення за ст. 58-10 КК РРФСР. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 18.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5794).

МИРОНОВ Микола Сергійович, (ГАМУЛА Іван Макарович), 1913 р.н., м.Курськ (Росія), проживав у с.Старі Вирки, росіянин, освіта початкова, технік-будівельник при Білопільському районному виконкомі. Арешт 29.10.1945, звинувачення за ст. 54-1 "б" КК УРСР. Управлінням МДБ по Сумській області 27.08.1946 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3597).

МИСЛИВЧЕНКО Кузьма Ілліч, 1913 р.н., с.Вири, українець, освіта початкова. Червоноармієць 536 будівельного батальйону. Арешт 26.06.1942. Військовим трибуналом Сталінградського гарнізону 25.07.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 9 років ВТТ. Реабілітований 18.12.1991 Головною Військовою прокуратурою Російської Федерації. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11879).

МИХАЙЛЕНКО Антон Сергійович, 1898 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР та за навмисне знищення чужого майна застосована ВМП. Розстріляний 19.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 13.02.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 807).

МИШУРА Михайло Тихонович, 1897 р.н., с.Вири, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 11.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 119).

МІНЕНКО Іван Пилипович, 1883 р.н., с.Тучне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 42).

МИРОШНИЧЕНКО Данило Федорович, 1895 р.н., с.Марківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.02.1930

за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 28.10.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 185).

МІРОШНИЧЕНКО Іван Якович, 1908 р.н., с.Ободи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.11.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 29.01.1930 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 768).

МІСЬКОВ Василь Миколайович, 1921 р.н., с.Старі Вирки, росіянин, освіта неповна середня. Курсант школи військових авіамеханіків (м. Вольськ Саратовської області). Арешт 30.10.1941. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.04.1942 за ст.ст. 58-10 ч. 2, 58-11 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.10.1956 Військовим трибуналом Приволзького ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 455).

МІТІН (МУСОЛІНО) Володимир Олексійович, 1894 р.н., м.Неаполь (Італія), проживав у м.Білопілья, італієць, освіта початкова, завідувачий складом комбікормового заводу. Арешт 28.07.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1938 за ст.ст. 54-1 "а", 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.11.1938 у м. Харків. Реабілітований 31.07.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 159).

МІЩЕНКО Роман Кіндратович, 1881 р.н., с.Павлівка, українець, освіта початкова, бригадир бурякорадгоспу. Арешт 19.03.1937. Харківським обласним судом 31.08.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 23.12.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1960).

МОГИЛА Михайло Григорович, 1903 р.н., с.Яструбине Сумського району, проживав у смт Улянівка, українець, освіта початкова, член ВКП(б), районний інспектор Наргоспобліку. Арешт 6.09.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Харківським обласним судом 19.03.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1976).

МОГИЛЕНЕЦЬ Михайло Якович, 1911 р.н., с.Річки, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 1.05.1929. Сумським окружним судом 9.06.1929 за ст. 54-8 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 29.09.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13750).

МОЗГОВИЙ Микола Павлович, 1901 р.н., с.Павлівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.11.1929. Колегією ОДПУ

29.01.1930 за ст.ст. 58-10, 58-11 КК РРФСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, спр. 893).

МОСКАЛЕВИЧ Олександр Іванович, 1870 р.н., м.Несвіж Мінської області (Білорусь), проживав у м.Ворожба, білорус, освіта вища ветеринарна, ветлікар 13 ветдільниці залізничної станції. Арешт 27.03.1938, звинувачення за ст.ст. 58-9, 58-11 КК РРФСР. Дорожньо-транспортним відділом НКВС Московсько-Київської залізниці 3.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5722).

МОСКАЛЕНКО Григорій Кузьмич, 1911 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, помічник машиніста паровозного депо. Арешт 25.09.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 29.11.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 9.08.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13991).

МОСКАЛЕНКО Петро Іванович, 1883 р.н., с.Москаленки, українець, освіта початкова, експедитор по доставці товарів у споживчу кооперацію. Арешт 1.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 3.12.1937 за ст.54-8 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.1, спр. 136).

МОСКАЛЕНКО Родіон Степанович, 1886 р.н., с.Москаленки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Білопільським РВ ДПУ 30.04.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1713).

МОСКАЛЕНКО Терентій Ілліч, 1889 р.н., с.Москаленки, українець, освіта початкова, робітник Куянівського цукрозаводу. Арешт 14.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.12.1946 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 833).

МОША Йосип Петрович, 1879 р.н., смт Жовтневе, українець, неписьменний, колгоспник. Арешт 6.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 203).

МУРАХОВЕЦЬ Захар Якович, 1898 р.н., м.Білопілья, українець, освіта початкова, молодобоець 9 вагонної дільниці. Арешт 12.02.1938,

звинувачення за ст. 58-10 ч.1 КК РРФСР. Транспортним відділом НКВС залізничної станції Люботин 21.02.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1937)*.

МУХА Степан Федорович, 1881 р.н., с.Голишівське, українець, освіта початкова, селянин-

одноосібник. Арешт 12.06.1929. Сумським окружним судом 5.08.1929 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР та за навмисне пошкодження майна сільського активіста засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 20.06.1991 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1723)*.

Н

НАГОРНИЙ Андрій Никанорович, 1891 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, виконроб на будівництві птахоферми. Арешт 24.07.1941, звинувачення у розповсюдженні провокаційних чуток. Управлінням НКДБ по Сумській області 27.07.1941 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-2408)*.

НАГОРНИЙ Василь Пилипович, 1901 р.н., с.Нагірнівка, українець, освіта початкова, списувач товарних вагонів залізничної станції Ворожба. Арешт 28.10.1936. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 24.02.1937 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 25.07.1993 Генеральною прокуратурою України. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-2050)*.

НАГОРНИЙ Василь Якимович, 1880 р.н., с.Нагірнівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 25.10.1937. Сумським обласним судом 21.04.1939 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 14.06.1991 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-11)*.

НАГОРНИЙ Іван Олександрович, 1899р.н., с.Новопетрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 31.01.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 440)*.

НАГОРНИЙ Михайло Іванович, 1886 р.н., с.Кальченки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.01.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 163)*.

НАГОРНИЙ Павло Сергійович, 1882 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, машиніст маневрового паровоза. Арешт 20.05.1931, звинувачення за ст.ст. 54-4, 54-10 КК УРСР. Особливим відділом Київського ОВ ДПУ 1.04.1932 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-2681)*.

НАГОРНИЙ Пилип Іванович, 1909 р.н., с. Нагірнівка, українець, освіта початкова, член ВКП(б), оглядач вагонів залізничної станції Ворожба. Арешт 29.06.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 31.08.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 18.08.1999 прокуратурою Харківської області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-13995)*.

НАКОНЕЧНИЙ Василь Андрійович, 1926 р.н., с.Комарицьке, українець, освіта початкова. Червоноармієць окремого батальйону охорони при Центральній військовій комендатурі у м.Берлін (Німеччина). Арешт 26.08.1947. Військовим трибуналом Радянського сектора Берліна 4.10.1947 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 21.11.1997 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-13679)*.

НАУМЕНКО Гордій Петрович, 1894 р.н., с.Річки, проживав у с.Павлівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Білопільським РВ ДПУ 15.08.1932 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1718)*.

НЕДАЙВОДА Іван Андрійович, 1915 р.н., смт Жовтневе, проживав у с.Куянівка, українець, освіта початкова. Шофер польового відділення Держбанку в 40 армії Південно-Західного фронту. Арешт 24.11.1941. Військовим трибуналом цієї ж армії 9.12.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 20.11.1997 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-13778)*.

НЕЖЕНЕЦЬ Григорій Лукич, 1885 р.н., м. Білопілля, українець, освіта початкова, машиніст депо. Арешт 18.01.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Транспортною прокуратурою Південної залізниці 21.02.1939 справа закрита. Працював машиністом паровозного депо Смородине (Тростянецький район). Арешт 30.11.1943. Військовим трибуналом Південної залізниці 18.02.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 28.03.1944. Реабілі-

тований 27.12.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. спр. П-1930, П-11866*).

НЕМЧЕНКО Пантелій Олексійович, 1896 р.н., м.Ворожба, проживав у с.Кальченки, українець, освіта початкова, слюсар-автоматник вагонної дільниці залізничної станції Ворожба. Арешт 17.04.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.09.1938 за ст.ст. 58-9, 58-11 КК РРФСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 218*).

НЕСТЕРЕНКО Василь Андрійович, 1889 р.н., с.Луциківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 20.05.1932 справа закрита. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 285*).

НЕСТЕРЕНКО Полікарп Федорович, 1898 р.н., с.Луциківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 20.05.1932 справа закрита. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 285*).

НИЖНИЧЕНКО Андрій Калістратович, 1895 р.н., с.Ганнівка-Вирівська, проживав у смт Улянівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.10.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 6.12.1932 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Після відбуття покарання проживав у смт Улянівка, робітник відділення "Тімірязівське" цукрокомбінату "Великожовтневий". Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.12.1937 у м.Суми. Реабілітований, відповідно, 22.06.1989 і 11.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641: оп. 6, спр. 920; оп. 5, спр. 797*).

НИЖНИЧЕНКО Микола Михайлович, 1880 р.н., с.Ганнівка-Вирівська, проживав у с.Терешенки, українець, освіта початкова, столяр по найму. Арешт 7.09.1937. Сумським обласним судом 9.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 9.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-917*).

НИЖНИЧЕНКО Павло Максимович, 1905 р.н., с.Котенки, українець, освіта початкова, член ВКП(б). Помічник командира по політичній частині загону стрілецької охорони залізничної станції Конотоп. Арешт 11.08.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19.06.1938 за контрреволюційну троцькістську агітацію ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 1.12.1989

прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 470*).

НИЧИК Олексій Микитович, 1878 р.н., с. Підземене Гродненської області (Білорусь), проживав у м.Ворожба, білорус, освіта неповна середня, головний бухгалтер контори вагонної дільниці. Арешт 23.03.1938. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 29.04.1938 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 9.08.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11791*).

НИЧИПОРЕНКО Данило Ілліч, 1893 р.н., с.Вири, проживав у смт Улянівка, українець, освіта початкова, вчитель школи. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 5.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 1.11.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 21*).

НИЧИПОРЕНКО Тихон Самійлович, 1893 р.н., с.Вири, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 735*).

НИКОЛАЄВСЬКИЙ Федір Андрійович, 1908 р.н., м.Кременчук Полтавської області, проживав у м.Білопілля, українець, освіта середня, член ВКП(б), начальник школи ФЗН. Арешт 23.04.1938. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 21.10.1938 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 21.10.1938 у м.Харків. Реабілітований 11.06.1959 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5577*).

НОВГОРОДСЬКИЙ Григорій Трохимович, 1891 р.н., с.Боромля Тростянецького району, проживав у с.Вири, українець, освіта початкова, начальник залізничної станції. Арешт 14.12.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Лінійним судом Південної залізниці 27.01.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1927*).

НОВИШ Микола Михайлович, 1893 р.н., залізнична станція Лунинець Брестської області (Білорусь), проживав у м.Ворожба, білорус, освіта початкова, начальник 12 дистанції служби колії залізниці. Арешт 8.07.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Тульській області 3.10.1938 за ст.ст. 58-6, 58-9 КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний 8.10.1938 у м.Тула. Реабілітований 25.07.1957 Військовим трибуналом Московського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 597*).

О

ОБЕРЕМОК Василь Антонович, 1872 р.н., с.Ополонівка Лебединського району, проживав у с.Верхосулка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 25.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 662).

ОБЕРЕМОК Олексій Васильович, 1903 р.н., с.Ополонівка Лебединського району, проживав у с.Верхосулка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 22.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 661).

ОБОЗНИЙ Петро Прокопович, 1907 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, інженер по аваріях і катастрофах залізничної станції. Арешт 31.07.1944. Військовим трибуналом Південної залізниці 14.10.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 19.11.1958 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7884).

ОБОЗНИЙ Сергій Захарович, 1887 р.н., м. Суми, проживав у м.Білопілля, українець, освіта початкова, сторож матеріального складу залізничної станції. Арешт 30.09.1937. Сумським обласним судом 22.03.1939 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Верховним Судом УРСР 5.09.1939 справа направлена на новий розгляд. Управлінням НКВС по Сумській області 23.10.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3370).

ОВРАМЕНКО Іван Максимович, 1887 р.н., м.Білопілля, проживав у с.Горобівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 550).

ОВРАХ Григорій Миколайович, 1913 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова. Червоноармієць 653 окремого батальйону зв'язку. Арешт 18.07.1942, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Військовим трибуналом 31 армії 9.10.1942 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4966).

ОВЧАРЕНКО Михайло Павлович, 1901 р.н., с.Смоляниківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.10.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР та у підбурюванні до протидії заходам влади. Білопільським РВ ДПУ 3.11.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1369).

ОДИНЦОВ Іван Якович, 1907 р.н., с.Ободи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.11.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 29.01.1930 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 768).

ОЛІЙНИК Михайло Іванович, 1908 р.н., м.Ворожба, українець, освіта неповна середня, шофер особливих будівельних об'єктів НКВС на залізничній станції. Арешт 23.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 1.02.1938 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.02.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 84).

ОЛІЙНИК Михайло Корнійович, 1873 р.н., смт Улянівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.11.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3.02.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 248).

ОЛІЙНИК Федір Гордійович, 1899 р.н., смт Улянівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.10.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 6.12.1932 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Після відбуття покарання - робітник відділення "Тімірязівське" цукрокомбінату "Великожовтневий". Арешт 12.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований, відповідно, 22.05.1989 і 31.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 6, спр. 920; оп. 5, спр. 621).

ОЛЬХОВИК Григорій Андрійович, 1929 р.н., с.Річки, проживав у с.Гуринівка, українець, освіта початкова, робітник Білопільського машинобудівного заводу. Арешт 5.10.1946. Сумським обласним судом 9.12.1946 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 9.01.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11877).

ОЛЬХОВИК Іван Аврамович, 1897 р.н., с. Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.04.1929, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Сумським оперсектором ДПУ 29.12.1929 справа закрита. Проживав у с. Барило, селянин-одноосібник. Арешт 3.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Білопільським РВ ДПУ 24.03.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3399, П-1714*).

ОЛЬХОВИК Іван Григорович, 1915 р.н., с. Річки, проживав у с.Оржиця Полтавської області, українець, освіта вища. Перебував на лікуванні у госпіталі № 2009 (м. Ленінград). Арешт 8.03.1945. Особливою нарадою при НКВС СРСР 6.10.1945 за ст.ст. 58-1 "б", 58-10 ч. 2 КК РРФСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 15.06.1967 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 420*).

ОЛЬХОВИК Міліда Карлівна, 1871 р.н., м.Згеш (Польща), проживала у с.Річки, німкеня, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 28.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.04.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР вислана на 5 років у Красноярський край. Реабілітована 10.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 988*).

ОЛЬХОВИК Прокіп Пилипович, 1875 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.04.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 8.05.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-549*).

ОМЕЛЯНЕНКО Петро Андрійович, 1900 р.н., с.Товста, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 27.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.11.1988 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 529*).

ОМЕЛЯНОВИЧ Георгій Федорович, 1905 р.н., м.Лієпая (Латвія), проживав у м.Ворожба, білорус, освіта початкова, диспетчер 7 відділку залізничної станції. Арешт 14.07.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Тульській області 3.10.1938 за ст.ст. 58-6, 58-9 КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний 8.10.1938 у м.Тула. Реабілітований 29.11.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 214*).

ОНИЩЕНКО Андрій Ілліч, 1901 р.н., с. Бредуни Полтавської області, проживав у м.Білопілля, українець, освіта вища педагогічна, директор школи. Арешт 4.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Білопільським РВ НКВС

11.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-559*).

ОНИЩЕНКО Марія Кирилівна, 1919 р.н., с.Янченки, українка, освіта середня педагогічна, без визначених занять. Арешт 7.09.1945, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 6.02.1946 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6269*).

ОНИЩЕНКО Олексій Микитович, 1904 р.н., смт Улянівка, українець, освіта вища медична. Виконуючий обов'язки начальника санслужби військової частини п/с 10 (Приморський край, Росія). Арешт 6.12.1941. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.10.1942 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 5.11.1963 Військовим трибуналом Далекосхідного ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 132*).

ОНИЩЕНКО Петро Григорович, 1912 р.н., с.Янченки, українець, освіта середня, член ВКП(б). Льотний спостерігач 41 швидкісного бомбардувального полку авіації особливого призначення. Арешт 23.08.1940. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15.06.1942 за здачу у полон без опору ув'язнений у ВТТ до закінчення війни. Реабілітований 11.06.1959 Військовим трибуналом Московського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 489*).

ОНОПРИЄНКО Іван Леонтійович, 1918 р.н., с.Марківка, українець, освіта середня педагогічна. Вчитель початкової школи с.Граміне Лебединського району. Арешт 18.10.1943. Сумським обласним судом 8.03.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Верховним Судом УРСР 7.04.1944 справа направлена на новий розгляд. Управлінням НКДБ по Сумській області 12.06.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2714*).

ОПАНАСЕНКО Тимофій Якимович, 1882 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, маляр машинобудівного заводу. Арешт 23.06.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Управлінням НКВС по Кустанайській області (Казахстан) 21.06.1942 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2378*).

ОРЕЩУК Василь Миколайович, 1889 р.н., Австрія, проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, старший кондуктор залізничної станції. Арешт 19.05.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 28.06.1931 за ст. 58-10 КК РРФСР висланий на 3 роки на Урал. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 455*).

ОРОБЕЙ Микола Йосипович, 1890 р.н., м. Ворожба, українець, освіта початкова, вагар залізничної станції. Арешт 15.05.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 23.07.1931 за ст. 58-10 КК РРФСР висланий на 3 роки у Східний Сибір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 650).

ОСИКОВИЙ Антон Антонович, 1901 р.н., с.Ганнівка-Вирівська, українець, освіта вища лісотехнічна. Командир взводу 657 СП 124 СД. Арешт 22.08.1940. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.09.1940 за задачу у полон без опору ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 22.05.1958 Військовим трибуналом Московського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 81).

ОСТРОВЕРХ Василь Антонович, 1875 р.н., с.Вири, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.10.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3.02.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у північні райони СРСР. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6835).

ОСТРОВЕРХ Олександр Васильович, 1903 р.н., с.Вири, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 15.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 202).

ОСТРОВСЬКИЙ Артем Авксентійович, 1905 р.н., смт Любар Житомирської області, проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, машиніст залізничної електростанції. Арешт 23.11.1937. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 14.03.1938 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 29.12.1964 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8291).

ОСЬКІН Григорій Степанович, 1874 р.н., с.Лекаш Рязанської області (Росія), проживав у с.Валіївка, колгоспник. Арешт 4.03.1938. Трійкою

при управлінні НКВС по Харківській області 26.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 30.01.1961 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 435).

ОТЕНКО Григорій Гнатович, 1878 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 13.09.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 10.11.1945 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 27.11.1954 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2892).

ОТЕНКО Семен Якович, 1912 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 2.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР та за спробу вчинити вбивство ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 742).

ОТЕНКО Яків Іванович, 1884 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 17.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР та за крадіжку чужого майна ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 8).

ОХРІМЕНКО Авксентій Михайлович, 1891 р.н., с.Яструбине Сумського району, проживав у с.Катеринівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 13.10.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокурором м.Суми 13.07.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-691).

ОХРІМЕНКО Йосип Андрійович, 1875 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, машиніст депо. Арешт 8.02.1937. Лінійним судом Південної залізниці 21.03.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 17.06.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12548).

П

ПАВЛЕНКО Іван Зіновійович, 1904 р.н., с. Луциківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 20.05.1932 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 285).

ПАВЛЕНКО Овсій Ілліч, 1898 р.н., с.Луциківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 17.03.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.07.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий умовно на 3 роки у Північний край, з-під варти звільнений. Реабілітований 29.12.1989

прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 285).

ПАВЛЕНКО Матвій Овсійович, 1909 р.н., с.Луциківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 20.05.1932 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 285).

ПАВЛОВСЬКИЙ Борис Сергійович, 1906 р.н., с.Іскрисківщина, українець, освіта вища агрономічна, без визначених занять. Арешт 13.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Білопільським РВ НКВС 17.01.1939 справа закрита. Після звільнення - без визначених занять. Арешт 20.09.1939. Особливою нарадою при НКВС СРСР 3.05.1940 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 4.11.1989 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3417).

ПАЛИГА Яків Юхимович, 1879 р.н., с. Луциківка, українець, освіта початкова, сторож цукрозаводу "Великожовтневий". Арешт 11.03.1938. Сумським обласним судом 20.03.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 2.04.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-215).

ПАЛЬЧУН Віктор Родіонович, 1901 р.н., с. Вишневка Курської області (Росія), проживав у с.Волфіне, росіянин, освіта початкова, бригадир колійної дільниці залізниці. Арешт 15.10.1943. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 19.12.1943 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.09.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13555).

ПАНАСЕНКО Іван Васильович, 1882 р.н., м.Білопілья, проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, машиніст депо. Арешт 4.05.1932, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 29.07.1932 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 474).

ПАНІВ (ПАНОВ) Андрій Степанович, 1899 р.н., м.Білопілья, проживав у м.Харків, українець, освіта вища, викладач інституту народної освіти. Арешт 5.12.1934. Військовою колегією Верховного Суду СРСР за ст.ст. 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Трійкою при управлінні НКВС по Ленінградській області 9.10.1937 за участь у "Всеукраїнському центральному блоці" застосована ВМП. Розстріляний 3.11.1937 в урочищі Сандормох (м. Медвежьегорськ, Карелія, Росія). Реабілітований

4.08.1956 Верховним Судом СРСР. ("Остання адреса. До 60-річчя соловецької трагедії". - Том 1. - Видавництво "Сфера". - Київ. - 1997).

ПАНЧЕНКО Петро Миронович, 1917 р.н., с.Павленкове, українець, освіта початкова. Курсант школи молодших командирів 605 СП 132 СД (м. Полтава). Арешт 4.11.1940. Військовим трибуналом Харківського ВО 17.02.1941 за ст. 54-8 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Помер в 1943 р. у місці ув'язнення. Реабілітований 29.03.1991 Військовою прокуратурою СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11625).

ПАНЧЕНКО Семен Тимофійович, 1913 р.н., с.Верхосулка, українець, освіта середня педагогічна, вчитель школи. Арешт 13.11.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 30.05.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 27.03.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13441).

ПАРФІНЕНКО Іван Якимович, 1897 р.н., м.Лебедин, проживав у смт Улянівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 25.07.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Сумським обласним судом 14.04.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-219).

ПАСЬКО Зінаїда Іванівна, 1896 р.н., м.Ворожба, проживала у м.Калуга (Росія), росіянка, освіта середня, домогосподарка. Арешт 14.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19.11.1937 за ст. 58-12 КК РРФСР ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 9.09.1957 Військовим трибуналом Московського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 372).

ПАСЬКО Йосип Олексійович, 1899 р.н., с. Товста, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.08.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 23.08.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.02.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11978).

ПЕЛІЩУК Борис Данилович, 1894 р.н., м.Білопілья, українець, освіта вища ветеринарна. Ветлікар 8 окремої кавалерійської бригади. Арешт 24.03.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 7.12.1931 за ст. 58-11 КК РРФСР висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований 24.01.1990 Військовою прокуратурою Туркестанського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 841).

ПЕНЬКЕВИЧ Василь Григорович, 1871 р.н., м.Бельсько-Бяла (Польща), проживав у м.Білопілья, росіянин, освіта середня, священник. Арешт 24.04.1938. Сумським обласним судом 14.10.1939

як соціально небезпечний елемент засуджений до висилки на 5 років у віддалені місцевості СРСР. Реабілітований 27.03.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11406*).

ПЕРЕПЕЛИЦЯ Андрій Степанович, 1891 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, вантажник товарного двору залізничної станції. Арешт 29.06.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Управління НКДБ по Сумській області 10.07.1941 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2377*).

ПЕРЕХОД Євстахій Юхимович, 1874 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, головний кондуктор депо. Арешт 11.05.1931, звинувачення за ст.ст. 54-4, 54-10 КК УРСР. Київським ОВ ДПУ 2.06.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2693*).

ПЕРЕХОД Олександр Густиневич, 1913 р.н., м.Ворожба, українець, освіта середня, табельник депо. Арешт 20.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 26.04.1933 за ст. 54-11 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 169*).

ПЕТЕРСОН Роберт Олександрович, 1909 р.н., с.Воротинськ Тульської області (Росія), проживав у м.Ворожба, німець, освіта середня, вчитель залізничної школи № 33. Арешт 2.07.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Тульській області 3.10.1938 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.10.1938 у м.Тула. Реабілітований 9.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 833*).

ПЕТЛЕНКО Максим Олексійович, 1885 р.н., с.Новопетрівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 17.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 26.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 30.12.1991 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 201*).

ПЕТРЕНКО Олександр Семенович, 1922 р.н., с.Вири, українець, освіта початкова, учень школи. Підписка про невиїзд від 23.11.1937. Харківським обласним судом 27.09.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 21.05.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1891*).

ПЕТРЕНКО Трохим Єфремович, 1890 р.н., с.Шкуратівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Пів-

нічний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 1*).

ПЕТРОВ Олександр Антонович, 1883 р.н., с.Троїцьке Курської області (Росія), проживав у с.Павлівка, росіянин, освіта середня, без визначених занять. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 19.11.1959 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 190*).

ПИВОВАР Юхим Васильович, 1884 р.н., с.Вири, українець, освіта початкова, тесляр нафтобази. Арешт 14.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 12.08.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 26.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12053*).

ПИВОВАРОВ Віктор Олександрович, 1922 р.н., м.Білопілля, проживав у м.Перово Московської області (Росія), українець, освіта середня, учень технічної школи. Арешт 24.07.1944. Військовим трибуналом Московсько-Рязанської залізниці 31.08.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 3.08.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12593*).

ПИВОВАРОВ Михайло Григорович, 1919 р.н., с.Вири, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 8.11.1937. Харківським обласним судом 27.09.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 27.05.1991 прокуратурою області (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1891*).

ПИЖЕНКО Іван Степанович, 1893 р.н., смт Улянівка, проживав у м.Білопілля, українець, освіта середня технічна, диспетчер паровозного відділення залізничної станції. Арешт 7.08.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 3.01.1938 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений на 15 років ВТТ. Реабілітований 12.11.1959 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5232*).

ПИЖЕНКО Оксана Родіонівна, 1894 р.н., м.Короча Белгородської області (Росія), проживала у м.Білопілля, росіянка, освіта середня, вчителька середньої школи. Арешт 4.01.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.05.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР віддана на 2 роки під гласний нагляд за місцем проживання. Реабілітована 16.08.1960 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 345*).

ПИЖЕНКО Сергій Трохимович, 1884 р.н., смт Улянівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.05.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Улянівським РВ НКВС 23.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-541*).

ПИЛИПЕНКО Савелій Трохимович, 1880 р.н., с.Марківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 8.02.1938. Сумським обласним судом 22.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 1 рік. Реабілітований 28.06.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-540*).

ПИГУЛЬ Микита Іванович, 1899 р.н., с. Марківка, українець, освіта початкова, робітник бурякопункту. Арешт 8.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 25.08.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-431*).

ПІДДУБНИЙ Тимофій Романович, 1872 р.н., смт Улянівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.3, спр. 800*).

ПІДОПРИГОРА Олексій Антонович, 1907 р.н., смт Краснопілля, проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, боєць воєнізованої охорони залізничної станції. Арешт 9.06.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Конотопським дорожньо-транспортним відділенням ОДПУ 20.08.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2316*).

ПУНОВ Фірс Іванович, 1895 р.н., с.Сосоньє Смоленської області (Росія), проживав у м.Білопілля, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), машиніст паровозного депо. Арешт 2.08.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.12.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 5 років у ВТТ. Помер 26.06.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 25.12.1963 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 99*).

ПІЧКА Данило Андрійович, 1904 р.н., м. Ворожба, українець, освіта початкова, старший кондуктор товарного поїзда. Арешт 25.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 28.10.1937 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.12.1959 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. П-206*).

ПІЧКА Єгор Андрійович, 1899 р.н., с.Новоіванівка, українець, освіта початкова, колгосп-

ник. Арешт 13.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Реабілітований 16.08.1960 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 324*).

ПІЧКА Петро Михайлович, 1893 р.н., м. Ворожба, проживав у м.Київ, українець, освіта початкова, столяр автомаїстерні "Київ-2". Арешт 4.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Київській області 13.12.1937 за ст.54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.12.1937. Реабілітований 24.04.1989. (ЦДАГОУ, *ф. 263, оп.1, спр. 64452*).

ПІАЩЕВ Іван Іванович, 1890 р.н., с.Дроновка Курської області (Росія), росіянин, освіта початкова, кондуктор залізничної станції Ворожба. Арешт 15.05.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 8.07.1931 за ст. 58-10 КК РРФСР висланий на 3 роки у Східний Сибір. Реабілітований 27.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 442*).

ПОГОРІЛОВА Параскева Іванівна, 1915 р.н., с.Бобрік, українка, освіта початкова, колгоспниця. Арешт 10.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.04.1945 як член сім'ї засудженого за ст. 58-1 "б" КК РРФСР до ВМП вислана на 3 роки у Північно-Казахстанську область. Реабілітована 30.11.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 175*).

ПОГРЕБНИЙ Федір Якович, 1896 р.н., смт Тьоткіно Курської області (Росія), проживав у м.Ворожба, росіянин, освіта середня, дорожній майстер залізниці. Арешт 21.01.1938. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 23.03.1938 за ст. 54-7 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Помер 26.02.1939 у місці ув'язнення. Реабілітований 3.11.1959 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5868*).

ПОЗНЯК Пилип Степанович, 1908 р.н., с. Череватівка, українець, освіта початкова, робітник залізничної станції Ворожба. Арешт 12.05.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.05.1933 направлений на 3 роки у трудпоселення. Реабілітований 19.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 986*).

ПОЗНЯК Яків Олексійович, 1909 р.н., с. Череватівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 20.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 28.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 573*).

ПОЛУШКІН Леонід Олексійович, 1897 р.н., с.Лецьки Київської області, проживав у м.Білопілля, українець, освіта середня, священик. Арешт 10.08.1948. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 25.10.1948 за ст.ст. 54-1 "а", 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр*, П-13114).

ПОЛЯКОВ Микола Тихонович, 1925 р.н., с.Старі Вирки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.01.1950. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.07.1951 за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 8.08.1990 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп*. 7, *спр*. 55).

ПОЛЯКОВА Ганна Назарівна, 1896 р.н., с.Старі Вирки, росіянка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 4.01.1950. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28.07.1951 за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР ув'язнена на 5 років у ВТТ. Реабілітована 8.08.1990 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп*. 7, *спр*. 55).

ПОНОМАРЕНКО Гаврило Лаврентійович, 1902 р.н., с.Тучне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.10.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.01.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп*. 3, *спр*. 444).

ПОНОМАРЕНКО Дарія Трохимівна, 1886 р.н., с.Штанівка, проживала у с.Соляники, українка, неписьменна, домогосподарка. Арешт 16.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 1.08.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 15.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр*. П-12175).

ПОНОМАРЕНКО Денис Олексійович, 1913 р.н., с.Тучне, українець, освіта початкова, картотехнік Куянівського цукрозаводу. Арешт 26.06.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп*. 4, *спр*. 150).

ПОНОМАРЕНКО Михайло Васильович, 1892 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, робітник вузькоколійки Білопілля-Терни. Арешт 29.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 17.10.1962 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп*. 2, *спр*. 660).

ПОНОМАРЕНКО Трохим Павлович, 1871 р.н., с.Павлівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 30.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 19.11.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп*. 2, *спр*. 187).

ПОНОМАРЕНКО Федір Сергійович, 1904 р.н., с.Павлівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.11.1929. Колегією ОДПУ 29.01.1930 за ст.ст. 58-10, 58-11 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп*. 6, *спр*. 893).

ПОНОМАРЕНКО Хрисанф Васильович, 1900 р.н., с.Цимбалівка, проживав у м.Білопілля, українець, освіта початкова, вантажник контори "Укрплодоовоч". Арешт 29.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 17.10.1962 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп*. 2, *спр*. 660).

ПОПОВ Андрій Іванович, 1907 р.н., с.Товста, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 3.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за антирадянську агітацію і розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 1.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 11.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп*. 5, *спр*. 194).

ПОПОВИЧ Михайло Матвійович, 1904 р.н., с.Сергіївка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп*. 4, *спр*. 713).

ПОСТНИЙ Павло Петрович, 1889 р.н., с.Сушилине, українець, освіта початкова, робітник Стецьківського спиртзаводу Сумського району. Арешт 7.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 27.02.1965 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп*. 4, *спр*. 316).

ПОСТНИЙ Федір Григорович, 1904 р.н., с.Сушилине, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.01.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний

край. Реабілітований 11.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 120).

ПОТАПЕНКО Віктор Захарович, 1908 р.н., с.Павлівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.09.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 29.01.1930 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 772).

ПОТАПЕНКО Іван Федорович, 1891 р.н., смт Улянівка, українець, освіта початкова, виконроб при Улянівському районному виконкомі. Арешт 4.03.1938. Сумським обласним судом 10.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ, 8.09.1939 - виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1103).

ПОТЕТНЯ Микола Павлович, 1914 р.н., м.Білопілля, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць артилерійського полку 33 СК. Арешт 27.04.1937. Військовим трибуналом 19 СК 8.08.1937 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 20.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12913).

ПОТЕТНЯ Михайло Кузьмич, 1904 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, майстер депо залізничної станції Смородино (Тростянецький район). Арешт 30.07.1944. Військовим трибуналом Південної залізниці 14.10.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 19.11.1958 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7884).

ПОТЕТНЯ Федот Денисович, 1869 р.н., м. Білопілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.04.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 25.08.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 938).

ПОЧЕШЦОВ Петро Іванович, 1896 р.н., м. Рильськ Курської області (Росія), проживав у с.Волфіне, росіянин, освіта початкова, табельник залізничної станції. Арешт 17.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.02.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 963).

ПРОКОПЕНКО Іван Якович, 1899 р.н., с. Сергіївка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 695 батальйону аеродромного обслуговування. Арешт 8.04.1942. Військовим трибуналом 24 району авіабазування 17.04.1942 за

ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 19.04.1991 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11639).

ПРОКОПЕНКО Степан Кузьмич, 1887 р.н., с.Лідине, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 8.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.09.1937 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.10.1937 у м. Суми. Реабілітований 20.06.1964 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 279).

ПРОХОРОВ Микола Іванович, 1889 р.н., м. Дружба Ямпільського району, проживав у м.Білопілля, українець, освіта середня, священник. Арешт 23.04.1938. Сумським обласним судом 14.10.1939 як соціально небезпечний елемент висланий на 3 роки у віддалені місцевості СРСР. Реабілітований 27.03.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11406).

ПРОЦЕНКО Гаврило Самійлович, 1896 р.н., с.Уланок Курської області (Росія), проживав у м.Білопілля, росіянин, освіта початкова, голова артілі шевців. Арешт 19.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Білопільським РВ НКВС 13.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-45).

ПРОЦЕНКО Петро Олексійович, 1895 р.н., м. Суджа Курської області (Росія), проживав у м.Білопілля, освіта середня педагогічна, протодиякон Соборної церкви. Арешт 10.04.1929, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Сумським окружним судом 20.05.1929 виправданий. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 2).

ПРЯДКА Степан Павлович, 1894 р.н., смт Жовтневе, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 1.07.1937. Харківським обласним судом 14.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 15.06.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11470).

ПУГАЧ Іван Андрійович, 1915 р.н., с.Річки, проживав на станції Княж-Погост Північно-Печорської залізниці (Росія), українець, освіта середня, технік паровозного депо. В 1941-1943 рр. проживав і працював у м.Білопілля. Арешт 28.08.1944. Військовим трибуналом Південної залізниці 28.03.1945 за ст.ст. 54-2, 54-3 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 25.05.1960 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5280).

ПУГАЧ Іван Корнійович, 1885 р.н., с.Річки, українець, освіта середня, селянин-одноосібник.

Арешт 3.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Білопільським РВ ДПУ 16.07.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1599).

ПУГАЧ Йосип Григорович, 1914 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова. Радист-стрілець бомбардувальника 72 авіаційного полку. Арешт 22.08.1940. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4.10.1940 за порушення військової присяги ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 4.11.1957 Військовим трибуналом Московського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 580).

ПУГАЧ Прокіп Іванович, 1898 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Арешт 20.04.1938. Сумським обласним судом 4.04.1939 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 23.08.1939 обвинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 зняті, визнаний винним за ст. 54-10 ч. 1 і засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 12.10.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11540).

ПУГАЧ Роман Григорович, 1917 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 23.11.1937. Харківським обласним судом 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 27.02.1969 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8586).

ПУГАЧ Роман Дмитрович, 1898 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.03.1938. Сумським обласним судом 4.04.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 22.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-566).

ПУРОСЬ Феодосій Федорович, 1896 р.н., с.Катеринівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Улянівським РВ ДПУ

18.04.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1601).

ПУСТОВОЙТОВ Григорій Микитович, 1913 р.н., м.Ворожба, українець, освіта середня, студент Сумського учбового комбінату. Арешт 26.02.1933, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 26.04.1933 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 169).

ПУСТОВОЙТОВ Опанас Степанович, 1892 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, слюсар депо. Арешт 4.05.1932, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Харківським ОБ ДПУ 23.07.1932 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 474).

ПЧЕЛЯНОЙ Іван Іванович, 1878 р.н., с. Марківка, проживав у с.Лохня, українець, освіта початкова, сторож Новопетрівського відділення свинорадгоспу "Штепівський". Арешт 30.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 30.09.1937 у м.Суми. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 381).

ПЧЕЛЯНОЙ Федір Іванович, 1888 р.н., с. Марківка, українець, освіта початкова, пічник колгоспу. Арешт 31.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 24.10.1962 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 643).

П'ЯТАЧЕНКО Пилип Якович, 1895 р.н., с.Максимівщина, проживав у м.Білопіль, українець, освіта початкова, член ВКП(б), директор МТС. Арешт 8.10.1937, звинувачення за ст. 54-7 КК УРСР. Управлінням НКВС по Харківській області 15.11.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3354).

Р

РАДЗИЦЬКИЙ Михайло Михайлович, 1890 р.н., м.Бельськ Калінінської області (Росія), проживав у м.Ворожба, росіянин, освіта початкова, помічник начальника залізничної станції. Арешт 8.05.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 23.07.1931 за ст.ст. 58-10, 58-14 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 14.09.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 930).

РАДІН Михайло Михайлович, 1884 р.н., с.Рудневе Путивльського району, проживав у м.Ворожба, росіянин, освіта початкова, пічник-кустар. Арешт 4.06.1931, звинувачення за ст. 58-10 КК РРФСР. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 18.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5792).

РАДЬКО Іван Мартинович, 1902 р.н., с. Радківка Сумського району, проживав у

м.Білопіль, українець, освіта неповна середня, агролісомеліоратор МТС. Арешт 13.06.1951. Військовим трибуналом військ МДБ Сумської області 7.09.1951 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 25 років ВТГ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 16.01.1954 покарання пом'якшене до 10 років. Реабілітований 17.06.1958 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4687).

РАЗУМОВ Іван Омелянович, с.Смоляниківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.10.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР та у підбурюванні до протидії заходам влади. Білопільським РВ ДПУ 3.11.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1369).

РАЗУМОВ Тихон Никанорович, с.Смоляниківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.10.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР та у підбурюванні до протидії заходам влади. Білопільським РВ ДПУ 3.11.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1369).

РАКШЕВСЬКИЙ Віктор Євгенович, 1894 р.н., м.Суми, проживав у м.Білопіль, українець, освіта середня, бухгалтер районної контори зв'язку. Арешт 27.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Білопільським РВ НКВС 12.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-286).

РАЧКЕВИЧ Лука Андрійович, 1887 р.н., с.Купче Львівської області, проживав у м.Білопіль, українець, освіта початкова, головний кондуктор залізничної станції. Арешт 25.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16.12.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 10 років у ВТГ. Реабілітований 9.10.1963 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 512).

РЕВСЬКИЙ Іван Григорович, 1892 р.н., с. Дунайка Курської області (Росія), проживав у м.Білопіль, українець, освіта незакінчена вища духовна, священник. Арешт 24.04.1938. Сумським обласним судом 14.10.1939 як соціально небезпечний елемент засуджений до висилки на 5 років з відбуттям виправно-трудова робіт. Реабілітований 27.03.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11406).

РЕДЬКА Михайло Михайлович, 1876 р.н., с.Ганнівка-Вирівська, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 627).

РЕШІТНЯК Костянтин Матвійович, 1883 р.н., с.Верхосулка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 26.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 21.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 879).

РИБАЛКА Дмитро Васильович, 1904 р.н., с.Гринцеве Лебединського району, проживав у с.Мукіївка, українець, освіта початкова, секретар Штепівської МТС Лебединського району. Арешт 21.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь у контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 3.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 25.09.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 683).

РИБАЛКА Панас Якович, 1895 р.н., с.Комишанка Недригайлівського району, проживав у с.Мукіївка, українець, освіта початкова, сторож Штепівського колбуди Лебединського району. Арешт 4.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 26.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 30.01.1961 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 436).

РИСОВАНІЙ Іван Якович, 1904 р.н., смт Терни Недригайлівського району, проживав у м.Ворожба, українець, освіта вища, вчитель залізничної школи № 33. Арешт 7.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 14.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 3.12.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 929).

РИТВІНСЬКИЙ Казимир Феофілович, 1899 р.н., с.Сичівка Мінської області (Білорусь), проживав у м.Ворожба, поляк, освіта початкова, член ВКП(б), шофер вагонної дільниці залізничної станції. Арешт 30.04.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 5.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Реабілітований 21.10.1960 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 129).

РИЩЕНКО Петро Антонович, 1905 р.н., с.Стила Донецької області, проживав у м.Ворожба, грек, освіта вища, вчитель хімії і біології за-

лізничної школи № 33. Арешт 28.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 14.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 3.12.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 929).

РІЗВИЙ Микола Вікторович, 1906 р.н., с. Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.02.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 32).

РОЄНКО Олексій Антонович, 1900 р.н., с. Засілля Краснопільського району, проживав у с.Гуринівка, українець, освіта середня, вчитель школи. Арешт 14.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 12.02.1968 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 425).

РОЗГОН Ілля Трохимович, 1890 р.н., с. Тучне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання - колгоспник. Арешт 6.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований, відповідно, 30.11.1989 - прокуратурою області, 21.03.1962 - обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641: оп.3, спр.128; оп. 2, спр. 549).

РОЗГОН Кузьма Олексійович, 1905 р.н., с.Тучне, українець, освіта початкова, робітник Лебединського відділення бурякорадгоспу "Тімірязівський". Арешт 8.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 743).

РОМАНОВ Іван Павлович, 1896 р.н., с. Єпіфань Тульської області (Росія), проживав у м.Ворожба, росіянин, освіта середня технічна, член ВКП(б), начальник 12 дистанції служби колії залізниці. Арешт 29.12.1937, звинувачення у порушенні трудової дисципліни на транспорті. Транспортною прокуратурою Московсько-Київської залізниці 1.02.1938 справа закрита. Лінійним судом

Московсько-Київської залізниці 23.03.1938 за ст. 54-7 КК УРСР засуджений на 12 років ВТТ. Реабілітований 3.11.1959 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5868).

РОМАНЧЕНКО Петро Трохимович, 1907 р.н., с.Петрівка Харківської області, проживав у м.Білопілья, українець, освіта незакінчена вища, економіст-плановик вагонного депо. Арешт 29.04.1937. Лінійним судом Південної залізниці 21.05.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11981).

РОМАНОВ Степан Петрович, 1899 р.н., с. Катеринівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 7.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 718).

РУДЬ Килина Артемівна, 1892 р.н., с.Ганнівка-Тернівська, проживала у с.Супрунівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Арешт 24.06.1941, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 4.07.1941 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2406).

РУДЬ Павло Степанович, 1895 р.н., с.Бобрик, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 25.03.1926. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 20.08.1926 висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований 9.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 946).

РУЖИЦЬКИЙ Григорій Феофанович, 1889 р.н., с.Чорторийськ Житомирської області, проживав у м.Білопілья, українець, освіта вища духовна, священик Покровської церкви. Арешт 3.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 30. 12.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 78).

РУСТАНОВИЧ Леонтій Онисимович, 1902 р.н., с.Москаленки Черкаської області, проживав у смт Жовтневе, українець, освіта середня, вчитель середньої школи. Арешт 8.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 5.06.1938 у м.Харків. Реабілітова-

ний 7.01.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 73).

РЯБОКОНЬ Григорій Андрійович, 1887 р.н., с.Сушилине, українець, освіта початкова, без

визначених занять. Арешт 8.01.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 20.12.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-686).

С

САБАДАШ Василь Михайлович, 1884 р.н., с.Полкова Микитівка Харківської області, проживав у с.Вири, українець, освіта початкова, сторож відділення радгоспу "Улянівський". Арешт 5.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 206).

САВИЦЬКИЙ Вільгельм Францевич, 1905 р.н., с.Дорогань Житомирської області, проживав у м.Ворожба, поляк, освіта початкова, стрілець взводу охорони залізничного мосту (сmt Тьоткіно Курської області). Арешт 8.06.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором м.Конотоп 14.09.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2316).

САВЧЕНКО Василь Григорович, 1908 р.н., с.Бобрік, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць на лікуванні в евакогоспіталі № 3185 (Грузія). Арешт 21.01.1943. Військовим трибуналом Тбіліського гарнізону 5.03.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 27.05.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12706).

САВЧУК Василь Петрович, 1915 р.н., м. Білопілья, українець, освіта середня, технік-будівельник на залізничній станції Ворожба. Арешт 14.12.1936. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 29.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 21.12.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2035).

САВЧУК Петро Федорович, 1903 р.н., м. Білопілья, українець, освіта початкова, завідувач господарством торфоартілі. Арешт 24.06.1941. Сумським обласним судом 12.08.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 15.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12172).

САЄНКО Віктор Петрович, 1912 р.н., с. Обчий Колодець Курської області (Росія), про-

живав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, каптенармус загону воєнізованої охорони залізничної станції. Арешт 25.09.1945. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 19.04.1946 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 21.11.1973 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8644).

САЗОНЕНКО Андрій Олексійович, 1883 р.н., с.Новоандріївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16.08.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с.Лідине, селянин-одноосібник. Арешт 1.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.08.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.09.1937 у м.Харків. Реабілітований 13.05.1964 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641: оп.1, спр. 873; оп. 4, спр. 265).

САЙКО Василь Гордійович, 1892 р.н., сmt Улянівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 2.05.1938. Сумським обласним судом 22.04.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 29.08.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1206).

САЛЄЙ Костянтин Осипович, 1876 р.н., с. Балічі Гродненської області (Білорусь), проживав у м.Ворожба, білорус, освіта початкова, табельник залізничної станції. Підписка про невізд від 4.06.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 23.08.1931 за ст. 58-10 КК РРФСР позбавлений на 3 роки права проживання у прикордонній зоні. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 452).

САПИГА Олександр Прокопович, 1904 р.н., сmt Улянівка, українець, неписьменний, робітник цукрозаводу "Великожовтневий". Арешт 8.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР та у втечі з-під варті. Сумським обласним судом 16.05.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-547).

СВИСТЮЛЯ Ілля Юхимович, 1902 р.н., с. Білани, українець, освіта початкова. Червоноармієць 165 окремої роти зв'язку при штабі ВПС (м. Ленінград). Арешт 26.01.1943. Військовим трибуналом 7 окремої армії 6.03.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Помер 1.03.1947 у місці ув'язнення. Реабілітований 13.10.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13027*).

СЕДЛЕЦЬКИЙ Костянтин Костянтинович, 1885 р.н., м.Охтирка, проживав у смт Жовтневе, українець, освіта вища юридична, юрисконсульт-секретар цукрозаводу. Арешт 20.02.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Сумським оперсектором ДПУ 22.04.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1345*).

СЕЛЕШОК Антон Семенович, 1894 р.н., м. Білопілля, проживав у м. Ворожба, українець, освіта початкова, кондуктор залізничної станції. Арешт 15.05.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 8.07.1931 за ст. 58-10 КК РРФСР висланий на 3 роки у Східний Сибір. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, *спр. 442**).

СЕМЕНЕНКО Антон Хомич, 1878 р.н., с. Луциківка, українець, освіта початкова, сторож колгоспу. Арешт 8.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Штепівським РВ НКВС 17.06.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-324*).

СЕМЕНЕНКО Михайло Євдокимович, 1890 р.н., с.Гринцеве Лебединського району, проживав у м.Білопілля, українець, освіта середня, машиніст паровозного депо. Арешт 22.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 31.12.1937 за ст.ст. 54-1 "а", 54-9, 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.01.1938 у м.Харків. Реабілітований 24.11.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 190**).

СЕМЕНЮК Михайло Іванович, 1906 р.н., с.Воскодавинці Вінницької області, проживав у м.Білопілля, українець, освіта середня, зоотехнік районного земвідділу. Арешт 14.08.1937. Харківським обласним судом 6.11.1937 за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 1.01.1938 у м.Харків. Реабілітований 4.12.1957 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4283*).

СЕМИШКУР Микола Якович, 1910 р.н., с.Іскрисківщина, українець, освіта початкова. Червоноармієць 31 запасного СП. Арешт

5.12.1941. Військовим трибуналом 10 запасної СБ Південно-Західного фронту 21.12.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 10.01.1992 Головною Військовою прокуратурою Російської Федерації. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11912*).

СЕРГІЄНКО Микола Кіндратович, 1910 р.н., м.Ворожба, українець, освіта середня технічна, черговий залізничної станції. Арешт 16.11.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 4.03.1940 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5355*).

СЕРДЮК Микола Іванович, 1926 р.н., с. Річки, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць в/ч 06691. Арешт 14.11.1949. Військовим трибуналом в/ч 45901 22.12.1949 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 16.04.1955 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 30.04.1992 Військовою прокуратурою Одеського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12147*).

СЕРДЮК Федір Павлович, 1906 р.н., м. Білопілля, українець, освіта початкова, слюсар колгоспу. Арешт 28.06.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. З наближенням фронту спеціальною комісією Сумської в'язниці 28.08.1941 з-під варті звільнений. Управлінням КДБ при Раді Міністрів УРСР по Сумській області 17.06.1964 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8213*).

СЕРДЮК Яків Павлович, 1907 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, вантажник залізничної станції Ворожба. Арешт 22.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 1.02.1938 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 25.10.1961 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 489**).

СЕРЕДА Іван Іванович, 1886 р.н., с.Гринівка Недригайлівського району, проживав у с.Верхосулка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, *спр. 454**).

СЕРЖЕНКО Устим Семенович, 1903 р.н., с.Дяківка Буринського району, проживав у с. Супрунівка, українець, освіта середня, завідувачий початковою школою. Арешт 4.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосо-

вана ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Суми. Реабілітований 9.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 369).

СИДОРЕНКО Антон Тимофійович, 1901 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, зчіплювач вагонів залізничної станції. Арешт 29.11.1935. Військовим трибуналом Київського ВО 14.12.1935 за ст. 54-9 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Після відбуття покарання проживав у м.Ворожба, працював у колгоспі. Арешт 2.10.1949. Особливою нарадою при МДБ СРСР 10.02.1950 за ст. 54-9 КК УРСР засланий на поселення у Новосибірську область. Реабілітований, відповідно, 24.03.1993 - Генеральною прокуратурою України, 30.11.1989 - прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12489. ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 152).

СИДОРЕНКО Борис Степанович, 1894 р.н., с.Супрунівка, українець, освіта початкова. В 1945-1950 р.р. утримувався у спецтаборах радянських громадян у Німеччині. Арешт 6.04.1950. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.07.1950 за ст.ст. 58-4, 58-11 КК РРФСР ув'язнений на 25 років у ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 28.07.1956 покарання пом'якшене до 6 років і 4 місяців. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 548).

СИДОРЕНКО Ганна Степанівна, 1907 р.н., с.Бабаківка, українка, освіта початкова, вчителька школи. Арешт 4.09.1943, звинувачення за ст. 58-1 "а" КК РРФСР. З відділом НКДБ 5 бригади залізничних військ Центрального фронту 17.09.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5075).

СИДОРЕНКО Григорій Іванович, 1898 р.н., смт Улянівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 24.09.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 15.11.1943 за ст.ст. 54-1 "а", 54-10 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 3.10.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3857).

СИМОНЕНКО Ганна Юліївна, 1893 р.н., м.Білопіль, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 21.11.1937 як дружини ворога народу. Дорожньо-транспортним відділом НКВС Південної залізниці 25.03.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1995).

СИНАХ Володимир Тимофійович, 1900 р.н., с.Цимбалівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 24.06.1930 за ст.

54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 801).

СИНАХ (СЕНАХ) Григорій Степанович, 1901 р.н., м. Ворожба, українець, освіта початкова, слюсар залізничної електростанції. Арешт 28.06.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.06.1938 за шпигунство і диверсії на користь латвійської розвідки ув'язнений на 10 років у ВТТ, 1.08.1945 - покарання пом'якшене на 6 місяців. Реабілітований 30.12.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 621).

СИНИЦЬКИЙ Петро Хомич, 1885 р.н., с. Теліжинці Хмельницької області, приживав у м.Білопіль, українець, освіта вища педагогічна, вчитель фізики школи № 3. Арешт 8.12.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Дорожньо-транспортним відділом НКВС залізничної станції Люботин 14.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1815).

СИТНИК Іван Трохимович, 1876 р.н., с. Нагірнівка, проживав у с.Череватівка, українець, освіта початкова, дроворуб пекарні залізничної станції Ворожба. Арешт 18.12.1937, звинувачення за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР. Трійкою при управлінні НКВС по Орловській області 29.12.1937 з-під варті звільнений. Реабілітований 31.03.1994 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 506).

СІДИЙ Трохим Олексійович, 1895 р.н., с. Ганнівка-Вирівська, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.02.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 9.05.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 346).

СІМЕЙКІН Василь Арсентійович, 1912 р.н., с.Вири, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 141 будівельного батальйону 87 будівельної бригади. Арешт 24.12.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Військовою прокуратурою Київського Особливого ВО 19.08.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6075).

СІМЕЙКІН Петро Арсентійович, 1913 р.н., с.Вири, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 141 будівельного батальйону 87 будівельної бригади. Арешт 24.12.1937. Військовим трибуналом Київського Особливого ВО 27.09.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 28.09.1962

Військовим трибуналом Прикарпатського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6075*).

СПРЕНКО Петро Іванович, 1913 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, вантажник залізничної станції. Арешт 7.02.1938. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 28.08.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 15.01.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12449*).

СІРОБАБА Петро Гнатович, 1889 р.н., с. Сіробабине Лебединського району, проживав у м.Білопілля, українець, освіта початкова, слюсар вагонного депо залізничної станції Ворожба. Арешт 1.02.1935, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Управлінням державної безпеки НКВС УРСР 21.07.1935 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6010*).

СІТАЛО Петро Гнатович, 1922 р.н., с.Штанівка, українець, освіта середня. Курсант військової школи авіамеханіків (м. Вольськ Саратовської області). Арешт 24.12.1941. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.04.1942 за ст.ст. 58-10 ч. 2, 58-11 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 24.03.1944 у місці ув'язнення. Реабілітований 16.10.1956 Військовим трибуналом Приволзького ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 455*).

СКЛЯРЕНКО Василь Іванович, 1902 р.н., с.Грицаківка Сумського району, проживав у смт Жовтневе, українець, освіта початкова, бухгалтер цукрокомбінату "Великожовтневий". Арешт 10.11.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 3.04.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3639*).

СКОРОБАГАТИЙ Євген Михайлович, 1916 р.н., м.Білопілля, проживав у м.Чита (Росія), українець, освіта середня технічна, технік-будівельник цегельного заводу. Арешт 27.04.1938, звинувачення за ст.ст. 58-9, 58-11 КК РРФСР. Військовим трибуналом Забайкальського ВО 3.10.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5901*).

СКОРОБАГАТЬКО Іван Степанович, 1917 р.н., м.Білопілля, українець, освіта вища педагогічна. Червоноармієць 34 батальйону охорони штабу 28 армії НКВС. Арешт 23.07.1941. Військовим трибуналом цієї ж армії 30.07.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 13.01.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13649*).

СКОРОБАГАТЬКО Кузьма Григорович, 1880 р.н., м.Білопілля, приживав у м.Новгород-Сіверський Чернігівської області, українець, освіта початкова, машиніст паровоза. Арешт 16.12.1937. Трійкою при НКВС Білоруської РСР 16.02.1938 за контрреволюційну шкідницьку роботу на залізничному транспорті застосована ВМП. Реабілітований 8.12.1956 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 665*).

СКОРОБАГАТЬКО Олександр Прокопович, 1909 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова. Червоноармієць. Арешт 25.12.1942. Військовим трибуналом 29 окремої СБ (Уссурійський край) 18.01.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12882*).

СКОРОБАГАТЬКО Олексій Михайлович, 1914 р.н., с.Кальченки, українець, освіта середня, студент Білопільського робфаку Сумського педагогічного інституту. Арешт 14.06.1935. Харківським обласним судом 23.12.1935 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 21.12.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12423*).

СКРИННИК Павло Григорович, 1891 р.н., с.Мукіївка, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу. Арешт 4.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 26.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 30.01.1961 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 436*).

СКРИПЧЕНКО Іван Омелянович, 1902 р.н., с.Сергіївка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 3.07.1965 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 350*).

СКРИПЧЕНКО Фотій Охрімович, 1885 р.н., с.Сергіївка, проживав у с.Лідине, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 9.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.09.1937 за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 20.06.1964 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 279*).

СЛІПАК Михайло Григорович, 1908 р.н., с.Тарасівка Великописарівського району, прожи-

вав у м.Білопілья, українець, освіта незакінчена вища педагогічна, директор залізничної середньої школи. Арешт 22.05.1937. Лінійним судом Південної залізниці 23.05.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Верховним Судом СРСР 7.03.1940 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-3419)*.

СЛЮСАРЕНКО Павло Хомич, 1906 р.н., с. Павлівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 30.04.1936. Харківським обласним судом 22.07.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР та за погрозу розправи над представником влади засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 29.10.1993 Верховним Судом України. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1969)*.

СОВЕНКО Юхим Тимофійович, 1897 р.н., смт Улянівка, українець, освіта початкова, конюх колгоспу. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 637)*.

СОКАЛО Олександр Данилович, 1890 р.н., с.Сокирниця Чернігівської області, проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, рахівник матеріального складу залізничної станції. Арешт 27.03.1933, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР та у шкідництві на залізниці. Дорожньо-транспортним відділенням ОДПУ залізничної станції Конопот 8.05.1933 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-2518)*.

СОЛОВЙОВ Сергій Костянтинович, 1911 р.н., с.Соловйове Путивльського району, проживав у м.Ворожба, росіянин, освіта неповна середня, інструктор-бухгалтер районного земвідділу. Арешт 5.09.1936. Харківським обласним судом 23.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 19.05.1992 Генеральною прокуратурою України. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12201)*.

СОЛОДОВНИК Роман Степанович, 1884 р.н., м.Білопілья, українець, освіта початкова, слюсар індустріального технікуму. Арешт 16.10.1930, звинувачення в антирадянській агітації. Особливим відділом ДПУ УРСР 22.11.1930 справа закрита. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 244)*.

СОЛОДОВНИКОВ Василь Андрійович, 1921 р.н., м.Білопілья, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 781 винищувального авіаційного полку 249 авіаційної дивізії (Приморський край). Арешт 28.01.1944. Військовим трибуналом 9 повітряної армії 16.02.1944 за

ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 25.01.1995 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-13203)*.

СОЛОМАХА Іван Максимович, 1904 р.н., с.Верхосулка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 173 гаубичного артилерійського полку. Арешт 24.02.1943, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Військовим трибуналом 6 артилерійської дивізії 5.04.1943 виправданий. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-5100)*.

СОЛЯНИК Григорій Іванович, 1908 р.н., м.Білопілья, українець, освіта початкова, член ВКП(б), машиніст паровозного депо. Арешт 5.11.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 16.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 29.08.1957 Пленумом Верховного Суду СРСР. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-4258)*.

СОЛЯНИК Олексій Іванович, 1915 р.н., м. Білопілья, українець, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 5.11.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 16.04.1938 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 29.08.1957 Пленумом Верховного Суду СРСР. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-4258)*.

СОХАНЬ Петро Григорович, 1902 р.н., с. Сохани, проживав у с.Соляники, українець, освіта початкова, слюсар депо Ворожба. Арешт 3.01.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 21.03.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 18.08.1956 Харківським обласним судом. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-3108)*.

СТЕПАНЕЦЬ Василь Іванович, 1889 р.н., с.Стецьківка Сумського району, проживав у с.Лідине, українець, освіта початкова, завідувачий конторою відділення бурякорядгоспу "Тімірязівський". Арешт 18.10.1937. Харківським обласним судом 25.09.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1989 Верховним Судом УРСР. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-9092)*.

СТЕПОВИК Василь Павлович, 1915 р.н., м.Білопілья, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць караульної роти 5 механізованого корпусу. Арешт 10.11.1937, звинувачення за ст. 58-8 КК РРФСР та у наклепі. Військовою прокуратурою в/ч 5253 13.05.1938 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-5840)*.

СТЕЦЮРА Сергій Федорович, 1887 р.н., с.Воронине, українець, освіта початкова. робіт-

ник нафтоскладу залізничної станції Ворожба. Арешт 8.02.1938. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 16.05.1938 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 6 років ВТТ. Пленумом Верховного Суду СРСР 22.08.1938 справу направлено на нове розслідування. Прокуратурою Московсько-Київської залізниці 26.04.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5755*).

СТОРОЖЕНКО Костянтин Петрович, 1873 р.н., м.Білопілля, українець, освіта середня, упорядник архіву районного відділення Держбанку. Арешт 28.05.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою Харківської області 8.04.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2361*).

СТРАШКО Павло Савич, 1906 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 30.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 24.06.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 801*).

СТРАШКО Яків Кирилович, 1898 р.н., с. Новобогданівка Харківської області, проживав у м.Білопілля, українець, освіта вища ветеринарна, завідувач районною ветлікарнею. Арешт 23.10.1937. Харківським обласним судом 6.11.1937 за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 1.01.1938 у м. Харків. Реабілітований 4.12.1957 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4283*).

СТРИГІН Микола Іванович, 1903 р.н., станиця Батурина Краснодарського краю (Росія), проживав у м.Білопілля, росіянин, освіта середня, завідувач районним земвідділом. Арешт 11.09.1943, звинувачення за ст. 58-1 "а" КК РРФСР. Управлінням НКДБ по Сумській області

17.11.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3663*).

СТРІЛЕЦЬ Іван Степанович, 1882 р.н., с. Вири, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 15.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 7, спр. 202*).

СУВОРОВ Петро Семенович, 1912 р.н., с. Нові Вирки, росіянин, освіта початкова, стрілець взводу воєнізованої охорони залізничної станції Ворожба. Арешт 25.07.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 13.08.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 20.08.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13543*).

СУПРУН Григорій Дмитрович, 1902 р.н., с. Річки, українець, освіта початкова. Червоноармієць 676 СП 15 СД. Військовим трибуналом 13 армії Брянського фронту 25.08.1942 за ст. 58-1 "б" КК РРФСР засуджений (заочно) до ВМП, 5.09.1942 - справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3854*).

СУРЖИК Олександр Федотович, 1911 р.н., с. Річки, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Арешт 9.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокурором Білопільського району 11.07.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-284*).

СУЩЕНКО Іван Микитович, 1889 р.н., смт Улянівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.04.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 21.09.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1119*).

Т

ТАНАСЮК Семен Пантелеймонович, 1907 р.н., с.Чанськове Хмельницької області, проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, вагар залізничної станції. Арешт 30.04.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 23.06.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 25.02.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12469*).

ТАРАСЕНКО Іван Юхимович, 1906 р.н., с.Бласовка Могильовської області (Білорусь), проживав у м. Ворожба, білорус, освіта середня технічна, інструктор механізації вантажно-розвантажувальних робіт залізничної станції. Арешт 27.06.1937. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 26.09.1938 за ст.ст. 54-7 ч. 1, 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Верховним Судом СРСР 25.11.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12191*).

ТАРАСЕНКО Сергій Карпович, 1897 р.н., с.Бутовщина, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.09.1937, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-13 КК УРСР. Улянівським РВ НКВС 30.04.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3328*).

ТАРХАНОВ Микола Степанович, 1885 р.н., с. Сарси Уфімської області (Росія), проживав у с.Ганнівське, росіянин, освіта вища, вчитель школи. Арешт 1.03.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.07.1932 за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у Казахстан. Помер 9.10.1932 у місці ув'язнення. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 623*).

ТАТАРЧЕНКО Григорій Денисович, 1889 р.н., с.Вири, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.10.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 6.12.1932 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Після відбуття покарання проживав у с.Вири, працював у колгоспі. Арешт 6.09.1937. Сумським обласним судом 16.07.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований, відповідно, 22.06.1989 і 22.07.1991 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, *спр. 227*. ДА УСБУ в СО, *спр. П-18*).

ТАТАРЧЕНКО Тихон Омелянович, 1889 р.н., с.Вири, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.10.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 6.12.1932 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 22.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, *спр. 227*).

ТВЕРДОХЛІБ Федот Федорович, 1897 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 14.03.1937. Харківським обласним судом 31.08.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 3.08.1991 Прокуратурою УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11789*).

ТВЕРИТІНОВ Степан Миколайович, 1880 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 30.05.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 25.09.1932 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 474*).

ТЕМНА (ПЕТРАШІЄВА) Віра Іванівна, 1919 р.н., с.Валіївка. Арешт 22.05.1946. Військовим трибуналом військ МДБ Київської області 30.07.1946 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджена на 8 років ВТТ. Реабілітована 3.08.1993 прокура-

турою області. (Арх. райкомісії з питань реабілітованих).

ТЕМНИЙ Максим Михайлович, 1902 р.н., м.Білопілля, українець, освіта вища військова. Викладач тактики ВПС 14 вищої школи пілотів (м. Енгельс Саратовської області). Арешт 14.07.1937, звинувачення за ст. 58-1 "б" КК РРФСР. Особливим відділом НКВС Приволзького ВО 2.05.1940 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5608*).

ТЕНИЦЬКА Марія Омелянівна, 1912 р.н., с.Річки, українка, неписьменна, колгоспниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25.11.1944 як член сім'ї засудженого за ст. 58-1 "б" КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область. Реабілітована 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 634*).

ТЕНИЦЬКИЙ Петро Федорович, 1901 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Білопільської дільниці 15.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1686*).

ТЕРЕЩЕНКО Андрій Іванович, 1893 р.н., с.Терешенки, українець, освіта початкова. Червоноармієць 167 окремого мостобудівного батальйону 4 Українського фронту. Арешт 1.03.1944. Військовим трибуналом Мелітопольського гарнізону 29.05.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 12.04.1991 Військовою прокуратурою Одеського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11622*).

ТЕРЕЩЕНКО Іван Романович, 1899 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, бетонник будівництва об'єктів особливого призначення НКВС на залізничній станції. Арешт 25.12.1937. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 25.02.1938 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 24.03.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12488*).

ТЕРЕЩЕНКО Микола Данилович, 1883 р.н., с.Терешенки, проживав у с.Шкуратівка, українець, освіта початкова, ремонтний робітник залізничної станції Волфине. Арешт 10.02.1938. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 9.10.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 11.12.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12410*).

ТЕРЕЩЕНКО Павло Павлович, 1900 р.н., с.Тьоткіно Курської області (Росія), проживав у

м.Ворожба, росіянин, освіта початкова, машиніст залізничної електростанції. Арешт 3.04.1938. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 29.04.1938 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 15.02.1961 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5462*).

ТЕРЕЩЕНКО Петро Порфирович, 1904 р.н., с.Терещенки, українець, освіта початкова. Червоноармієць 213 окремого загону розмінування. Арешт 12.08.1944, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Відділом контррозвідки "Смерш" Управління особливого будівництва № 8 10.12.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4898*).

ТЕРНОВЕНКО Віктор Михайлович, 1889 р.н., смт Жовтневе, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 28.06.1931 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 20.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 82*).

ТЕРНЮК Андрій Прохорович, 1902 р.н., с.Грунь Лебединського району, проживав у смт Улянівка, українець, освіта початкова, голова районної споживспілки. Арешт 31.10.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 31.12.1937 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Реабілітований 8.05.1958 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4701*).

ТЕСЛЕНКО Василь Сергійович, 1923 р.н., м.Ворожба, українець, освіта неповна середня. Курсант Чугувської військової авіашколи пілотів (ст. Манкент Туркестано-Сибірської залізниці). Арешт 17.11.1941. Військовим трибуналом Середньо-Азіатського ВО 18.12.1941 за ст. 58-1 "б" КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 12.02.1942 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 28.01.1957 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5626*).

ТЕСЛЕНКО Григорій Данилович, 1899 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, машиніст паровозного депо. Арешт 14.01.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Уповноваженим НКВС на залізничній станції Люботин 21.02.1939 справа закрита. Працював машиністом депо залізничної станції Смородине (Тростянецький район). Арешт 2.12.1943. Військовим трибуналом Південної залізниці 18.02.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 28.03.1944. Реабілітований 27.12.1991 прокура-

турою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. спр. П-1929, П-11866*).

ТЕСЛЕНКО Микола Іванович, 1913 р.н., м.Ворожба, українець, освіта неповна середня. Робітник по ремонту залізничної колії головного ремонтно-відбудовного поїзду №24 управління військово-відбудовних робіт №1. Арешт 22.12.1943. Військовим трибуналом залізничних військ Білоруського фронту 2.02.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Після відбуття покарання проживав у м.Ворожба, кочегар Білопільського плодоконсервного заводу. Арешт 27.04.1970. Сумським обласним судом 10.09.1970 за поширення наклепницьких вигадок, що порочать радянський державний і суспільний лад, у листах до органів державної влади і редакційних центральних газет засуджений на 5 років виправно-трудової колонії суворого режиму. Реабілітований 23.07.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. спр. П-12283, П-12286*).

ТИМКО Петро Данилович, 1902 р.н., м. Білопілля, українець, освіта початкова, працівник служби колії залізничної станції Ворожба. Арешт 5.03.1938. Сумським обласним судом 20.03.1939 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 1 рік. Реабілітований 11.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-212*).

ТИМОФЄЄВ Федір Опанасович, 1892 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, дорожний майстер 12 дистанції служби колії залізниці. Арешт 30.10.1937. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 19.11.1937 за шкідництво на залізничному транспорті засуджений на 8 місяців виправно-трудових робіт. Транспортною колегією Верховного Суду СРСР 10.12.1937 звинувачення у шкідництві зняте, справа повернута на дослідження. Транспортною прокуратурою Московсько-Київської залізниці 13.02.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5868*).

ТИМЧЕНКО Федір Антонович, 1889 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.10.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 18.01.1930 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 787*).

ТИМЧЕНКО Федір Харитонович, 1879 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 7.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.08.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована

ВМП. Розстріляний 7.09.1937 у м.Суми. Реабілітований 2.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 243).

ТИТАРЕНКО Андрій Микитович, 1891 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, машиніст МТС. Арешт 20.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Білопільським РВ НКВС 13.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-143).

ТИТАРЕНКО Григорій Кузьмич, 1904 р.н., с.Річки, проживав у с.Коршачина, українець, освіта початкова, робітник торфоартілі. Арешт 5.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою Сумської області 8.08.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3361).

ТИТАРЕНКО Кузьма Данилович, 1880 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 19.10.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 48).

ТИТАРЕНКО Микита Пилипович, 1905 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Білопільської дільниці 15.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1686).

ТИТАРЕНКО Микола Іванович, 1902 р.н., с.Кисла Дубина, українець, освіта початкова, член ВКП(б), колгоспник. Арешт 11.01.1933, звинувачення за ст. 54-14 КК УРСР. Білопільським РВ ДПУ 26.01.1933 справа закрита. Працював інструктором Білопільської районної споживспілки. Арешт 29.10.1949. Сумським обласним судом 30.12.1949 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 7.05.1954 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4153, П-1361).

ТИТАРЕНКО Микола Михайлович, 1887 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, візник депо. Арешт 25.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 28.12.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 620).

ТИТАРЕНКО Олексій Арсентійович, 1892 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Білопільської дільниці 15.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1686).

ТИТАРЕНКО Прокіп Пилипович, 1908 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Білопільської дільниці 15.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1686).

ТИТАРЕНКО Тихон Федорович, 1887 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, шофер пожежної команди залізничної станції. Арешт 14.04.1940, звинувачення за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 10.08.1940 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5754).

ТИТАРЕНКО Федір Автономович, 1882 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с.Річки, машиніст МТС. Арешт 4.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-7 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ, 21.04.1938 - за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.06.1938. Реабілітований, відповідно, 30.11.1989 і 16.11.1989 - прокуратурою області, 4.09.1963 - обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 2, спр. 804; оп. 1, спр. 218; оп. 3, спр. 495).

ТИТАРЕНКО Федір Миколайович, 1910 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, оглядач вагонів залізничної станції. Арешт 25.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 28.12.1937 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.12.1943 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 567).

ТИТОВ Григорій Іванович, 1909 р.н., с. Старі Вирки, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 13.03.1936. Харківським обласним судом 10.05.1936 за звинуваченням у хуліганстві виправданий, за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР та за незаконне зберігання зброї засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 12.08.1993 Верховним Судом України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1970).

ТИТОВ Леонід Андрійович, 1926 р.н., с. Старі Вирки, українець, освіта початкова. Червоноармієць 29 запасного СП. Арешт 19.07.1944. Військовим трибуналом 7 запасної СД Уральського ВО 16.08.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13304).

ТИТОВ Олександр Федорович, 1902 р.н., м.Білопільля, проживав у м. Ворожба, українець, освіта початкова, стрілець взводу воєнізованої охорони залізничного мосту (сmt Тьоткіно Курської області). Арешт 10.06.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором м.Конотоп 19.08.1932 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-2316)*.

ТИТОВ Прохор Тимофійович, 1910 р.н., с. Старі Вирки, проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, монтажник будівництва спецоб'єктів на залізничній станції. Арешт 7.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 10.11.1937 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 24.05.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 309)*.

ТИХЕНКО Микола Артемович, 1910 р.н., м.Білопільля, українець, освіта початкова, машиніст депо. Арешт 12.02.1938. Лінійним судом Південної залізниці 15.06.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Помер 27.04.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 7.04.1959 Верховним Судом СРСР. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-4903)*.

ТИЩЕНКО Михайло Григорович, 1918 р.н., с.Вири, проживав у с.Амбари, українець, освіта середня, студент Білопільського робфаку Сумського педагогічного інституту. Арешт 14.06.1935. Харківським обласним судом 23.12.1935 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 21.12.1992 Генеральною прокуратурою України. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12423)*.

ТИЩЕНКО Олексій Петрович, 1905 р.н., с.Новопетрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.07.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Білопільським РВ ДПУ 8.08.1933 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1629)*.

ТКАЧЕНКО Володимир Титович, 1913 р.н., с.Мачухи Полтавської області, проживав у м.Ворожба, українець, освіта середня технічна, технік вагонної дільниці залізничної станції. Арешт 6.04.1935. Лінійним судом Західної залізниці 15.06.1935 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 12.04.1993 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12497)*.

ТКАЧЕНКО Павло Романович, 1876 р.н., с.Ободи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19. 12.1932, звинувачення за

ст. 54-10 КК УРСР. Білопільським РВ ДПУ 7.02.1933 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1690)*.

ТОМІЛІН Микола Олексійович, 1882 р.н., с.Никольська Слобода Рязанської області (Росія), проживав у с.Рижівка, росіянин, освіта початкова, товарний касир залізничної станції Тьоткіно Курської області. Арешт 22.06.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 23.08.1931 за ст. 58-10 КК РРФСР позбавлений на 3 роки права проживання в центральних районах СРСР та у містах Чита і Омськ. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 251)*.

ТОРЯНИК Федір Аврамович, 1892 р.н., с. Павлівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 23.06.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 11.07.1941 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-2404)*.

ТРЕТЯК Анатолій Васильович, 1917 р.н., м.Білопільля, українець, освіта початкова, токар ливарно-механічного заводу. Арешт 14.09.1936. Харківським обласним судом 23.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 10.07.1991 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1961)*.

ТРЕТЯК Василь Семенович, 1891 р.н., м. Білопільля, українець, освіта початкова, робітник вагоноремонтного пункту залізничної станції. Арешт 7.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 19.11.1959 обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп.4, спр. 86)*.

ТРЕТЯК Денис Васильович, 1900 р.н., с. Комаровка Курської області (Росія), проживав у сmt Глушково цієї ж області, росіянин, освіта початкова, кондуктор залізничної станції Ворожба. Арешт 15.05.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 8.07.1931 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 442)*.

ТРЕТЯК Іван Пилипович, 1904 р.н., м.Білопільля, українець, освіта початкова, котельник депо. Арешт 12.02.1938. Лінійним судом Південної залізниці 14.06.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 27.01.1960 Верховним Судом СРСР. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-7850)*.

ТРЕТЯКОВА Ольга Володимирівна, 1910 р.н., м.Суми, проживала у м.Білопільля, українка, осві-

та середня, директор відділення Сумторгу. Арешт 17.05.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 22.08.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 20.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12045*).

ТРИПЛІСЬКИЙ Петро Андрійович, 1907 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, робітник будівництва спецоб'єктів НКВС на залізничній станції. Арешт 21.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 1.02.1938 за ст. 58-10 КК РРФСР застосована ВМП. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 524*).

ТРОЦЬКО Гнат Олексійович, 1892 р.н., с. Горобівка, українець, освіта початкова, робітник залізничної станції Білопілля. Арешт 30.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 456*).

ТРОЦЬКО Петро Матвійович, 1899 р.н., с. Горобівка, українець, неписьменний, без визначених занять. Арешт 29.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 456*).

ТРОЦЬКО Сергій Іванович, 1904 р.н., с. Горобівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 456*).

ТРУСОВ Панас Давидович, 1886 р.н., с. Михайлівка Буринського району, приживав у с.Волфине, українець, освіта середня педагогічна, вчитель школи. Арешт 5.09.1937, звинувачен-

ня за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 2.01.1938 справа закрита. Проживав у с.Горобівка, працював вчителем у школі. Арешт 1.04.1938. Сумським обласним судом 22.07.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 28.05.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2128*).

ТУРЧИН Ілля Митрофанович, 1904 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.11.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 29.01.1930 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 771*).

ТУРЧИН Олександр Федорович, 1888 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, робітник торфорозробки Тьоткінського цукрозаводу (Курська область). Арешт 4.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 5.11.1937 у м.Суми. Реабілітований 16.08.1960 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 325*).

ТУРЧИНА Мотрона Хомівна, 1902 р.н., с. Річки, українка, неписьменна, колгоспниця. Арешт 22.07.1936. Харківським обласним судом 17.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 2 роки, виконання вироку відкладене до 8.05.1938. Верховним Судом УРСР 17.12.1939 покарання пом'якшене до 5 місяців. Реабілітована 23.05.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1899*).

ТЮТЮННИК Григорій Федотович, 1898 р.н., с.Катеринівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 23.06.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Управлінням НКВС по Актюбінській області 17.06.1942 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3149*).

Ф

ФЕДЕНКО-ВИРОВЕЦЬ Ганна Федотівна, 1909 р.н., с.Старі Вирки, проживала у м. Ворожба, росіянка, неписьменна, маляр на будівництві військової бази №25. Арешт 26.02.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 7.08.1944 за ст. 54-10 КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 10 років. Реабілітована

14.02.1967 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8464*).

ФЕДОРЕНКО Ілля Пилипович, 1901 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, сторож вагоноремонтного пункту залізничної станції. Арешт 8.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1

КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.01.1962 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 520).

ФЕДОРЧЕНКО Андрій Іванович, 1887 р.н., с.Павлівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.02.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки на північ СРСР. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 482).

ФЕДОРЧЕНКО Никифор Васильович, 1900 р.н., с.Ободи, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Білопільським РВ ДПУ 7.05.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1752).

ФЕДОРЧЕНКО Яків Іванович, 1904 р.н., с.Павлівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.11.1929. Колегією ОДПУ 29.01.1930 за ст.ст. 58-10, 58-11 КК РРФСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 893).

ФЕДОРЯЧЕНКО Петро Назарович, 1886 р.н., с.Вири, українець, освіта початкова, майстер 8 дистанції служби колії залізниці. Арешт 29.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.09.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.09.1937 у м.Суми. Реабілітований 7.02.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 640).

ФЕСЕНКО Іван Давидович, 1894 р.н., с. Сульське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 25.03.1933 за ст.ст.

54-11, 54-13 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 350).

ФІЛОНОВ Яків Никифорович, 1904 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, робітник залізничної станції. Арешт 4.03.1937. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 7.07.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 30.06.1960 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5319).

ФІНЕНКО Сергій Демидович, 1914 р.н., с. Рижівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 857 окремого будівельного батальйону. Арешт 29.05.1942. Військовим трибуналом Челябінського гарнізону 26.02.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Помер у червні 1944 р. у місці ув'язнення. Верховним Судом СРСР 16.06.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12959).

ФІРУС Зельма Еммануїлівна, 1919 р.н., с. Барбарівка Вінницької області, проживала у м.Ворожба, німкеня, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 22.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.04.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у спецтабір. Реабілітована 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 848).

ФРОЛОВ Микола Сидорович, 1918 р.н., с. Рижівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 17 окремого кулеметного батальйону 62 укріпленого району. Арешт 1.08.1941, звинувачення за ст. 54-6 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 6.08.1941 справа закрита, направлений у військкомат. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3063).

Х

ХАРЧЕНКО Іван Михайлович, 1898 р.н., с.Вири, українець, освіта початкова, голова колгоспу. Арешт 8.01.1933, звинувачення за ст. 54-14 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 5.03.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1762).

ХАЦЬКО Василь Петрович, 1890 р.н., с. Марківка, українець, освіта початкова, заготівник худоби Харківського харчоторгу. Арешт 10.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований

1.04.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 202).

ХИЛЬЧУК Йосип Броніславович, 1894 р.н., Польща, проживав у смт Улянівка, поляк, освіта початкова, машиніст електростанції районного виконкому. Арешт 6.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-10 КК УРСР. Прокуратурою області 7.06.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-541).

ХМЕЛІВСЬКИЙ Гаврило Іванович, 1910 р.н., с.Селище Житомирської області, проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, завіду-

ючий складом № 127 Комітету резервів. Арешт 22.10.1937, звинувачення за ст. 54-7 КК УРСР. Білопільським РВ НКВС 13.02.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1354*).

ХОВРИЧ Іван Степанович, 1897 р.н., с.Волинцеве Путивльського району, проживав у с.Нові Вирки, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 5.05.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варту звільнений. Реабілітований 23.04.1990 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 7, спр. 35*).

ХРАПАЧ Порфирій Дорофійович, 1889 р.н., м.Борзна Чернігівської області, проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, робітник депо. Арешт 17.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.02.1931 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 963*).

ХРИПЛЕВИЧ Йосип Тимофійович, 1891 р.н., с.Кучумари Чернівецької області, проживав у с.Ободи, українець, освіта незакінчена вища, директор неповно-середньої школи. Арешт 4.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 1.10.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 7*).

ХРИСТЕНКО Гнат Леонтійович, 1872 р.н., с.Бобрик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16.08.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 835*).

ХРОМЕНКО Михайло Трохимович, 1901 р.н., с.Земниця Смоленської області (Росія), проживав у м.Білопілля, росіянин, освіта початкова, папірник-кустар. Арешт 6.03.1938, звинувачення за ст. 54-13 КК УРСР. Помер у березні 1938 р. в Сумській тюрмі. Реабілітований 4.09.1963 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7108*).

ХУДЕЧКА Семен Федорович, 1880 р.н., смт Улянівка, українець, освіта початкова, робітник свинорадгоспу "Новопетрівський". Арешт 2.05.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Улянівським РВ НКВС 23.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-541*).

ХУДЯКОВ Петро Михайлович, 1896 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, член ВКП(б), слюсар депо. Арешт 26.10.1936, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16.06.1937 справа закрита. Реабілітований 16.01.1960 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 291*).

Ц

ЦВИНТАРНИЙ Павло Васильович, 1913 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, майстер 5 вагонної дільниці залізничної станції Смородине (Тростянецький район). Арешт 29.12.1944. Військовим трибуналом Південної залізниці 21.03.1945 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Помер 6.09.1945 у місці ув'язнення. Реабілітований 1.03.1960 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5236*).

ЦВИНТАРНИЙ Федір Федорович, 1889 р.н., с.Кальченки, українець, освіта початкова, вагонний майстер залізничної станції Ворожба. Арешт 25.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 1.02.1938 за ст. 58-10 КК РРФСР застосована ВМП. Реабілітований 23.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 313*).

ЦИГАНІЙ Віктор Павлович, 1905 р.н., с. Тучне, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 86 окремої штрафної роти. Арешт 5.07.1943. Військовим трибуналом 395 СД 26.07.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12897*).

ЦИГАНОК Яків Хомич, 1878 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.09.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.11.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 264*).

ЦИМБАЛ Юхим Григорович, 1880 р.н., м. Білопілля, українець, освіта початкова, член

ВКП(б), машиніст паровозного депо. Арешт 9.09.1937. Лінійним судом Південної залізниці 8.07.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 22.09.1993 Генеральною прокуратурою України. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12614).*

ЦИРУЛИК Павло Іванович, 1897 р.н., с. Руда, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст.ст. 54-10,

54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.04.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 656).*

ЦИРУЛИК Петро Іванович, 1892 р.н., с. Руда, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.04.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 656).*

Ч

ЧАЙКА Тарас Федорович, 1906 р.н., с. Павлівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.11.1929. Колегією ОДПУ 29.01.1930 за ст.ст. 58-10, 58-11 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 893).*

ЧАСНИК Юхим Єгорович, 1881 р.н., с.Вири, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 12.05.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 40).*

ЧЕБОТАРЬОВ Костянтин Степанович, 1885 р.н., с.Івановка Курської області (Росія), проживав у м.Ворожба, росіянин, освіта початкова, оглядач вагонів залізничної станції. Арешт 30.06.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 23.08.1931 за ст. 58-10 КК РРФСР позбавлений на 3 роки права проживання в центральних районах СРСР та у містах Чита і Омськ. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 681).*

ЧЕПУРЕНКО Володимир Якимович, 1893 р.н., с.Павлівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-6179).*

ЧЕПУРЕНКО Микола Якимович, 1900 р.н., с.Павлівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-6179).*

ЧЕПУРЕНКО Олексій Якимович, 1901 р.н., с.Павлівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.02.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Сумським окружним відділом ДПУ 1.03.1930 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-6179).*

ЧЕПУРЕНКО Федір Якимович, 1896 р.н., с.Павлівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.02.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Сумським окружним відділом ДПУ 1.03.1930 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-6179).*

ЧЕРЕВАНЬ Григорій Васильович, 1908 р.н., м.Білопілья, українець, освіта неповна середня, бригадир депо залізничної станції Смородине (Тростянецький район). Арешт 30.07.1944. Військовим трибуналом Південної залізниці 14.10.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 19.11.1958 Верховним Судом УРСР. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-7884).*

ЧЕРЕВАТЕНКО Андрій Трохимович, 1917 р.н., с.Череватівка, українець, освіта середня. Командир взводу 619 артилерійського полку 270 СБ. Арешт 11.02.1948. Військовим трибуналом Південно-Уральського ВО 24.05.1948 за ст. 58-1 "б" КК РРФСР засуджений на 15 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 28.06.1948 покарання пом'якшене до 10 років. Реабілітований 25.02.1955 Пленумом Верховного Суду СРСР. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-5739).*

ЧЕРЕВАТЕНКО Василь Луквич, 1909 р.н., с.Череватівка, українець, освіта початкова, помічник пекаря пекарні № 7 залізничної станції Ворожба. Арешт 16.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 1.02.1938 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 630).*

ЧЕРЕВАТЕНКО Василь Миколайович, 1905 р.н., с.Череватівка, українець, освіта початкова, бухгалтер-касир житлово-комунальної контори залізничної станції Ворожба. Арешт 1.08.1945. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 1.11.1945 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Помер 19.03.1947 у місці ув'язнення. Реабілітований 18.10.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13567*).

ЧЕРЕВАТЕНКО Михайло Іванович, 1891 р.н., с.Череватівка, українець, освіта початкова, будівельник залізничної станції Ворожба. Арешт 16.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 1.02.1938 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 24.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 111*).

ЧЕРЕВАТЕНКО Олександр Лукич, 1912 р.н., с.Череватівка, українець, освіта початкова, робітник залізничної станції Ворожба. Арешт 16.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 1.02.1938 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 837*).

ЧЕРЕВАТЕНКО Сергій Дмитрович, 1875 р.н., с.Череватівка, українець, освіта початкова, сторож будівельної дільниці залізничної станції Ворожба. Арешт 18.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Орловській області 29.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 9.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 430*).

ЧЕРЕВАТЕНКО Тимофій Михайлович, 1897 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, електромонтер залізничної електростанції. Арешт 14.12.1936. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 23.04.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 22.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1917*).

ЧЕРЕДНИЧЕНКО Тимофій Іванович, 1895 р.н., с.Горобівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 9.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР та за бандитизм застосована ВМП. Розстріляний 20.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 493*).

ЧЕРЕМІСІНОВА Ольга Володимирівна, 1892 р.н., м.Петродворець Ленінградської області (Росія), проживала у м.Білопілля, росіянка, освіта середня педагогічна, домогосподарка. Арешт 1.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляна 23.12.1937 у м.Харків. Реабілітована 30.12.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 78*).

ЧЕРНЕНКО Андрій Григорович, 1871 р.н., с.Горобівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.12.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 850*).

ЧЕРНЕНКО Василь Григорович, 1895 р.н., с.Горобівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.04.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 551*).

ЧЕРНЕНКО Кіндрат Григорович, 1875 р.н., с.Горобівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.12.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 857*).

ЧЕРНІГА Трохим Іванович, 1913 р.н., смт Ульянівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 3*).

ЧЕРНЯЄВ Михайло Андрійович, 1885 р.н., м.Белгород (Росія), проживав у м. Ворожба, росіянин, освіта початкова, табельник депо. Арешт 5.06.1931, звинувачення за ст. 58-10 КК РРФСР. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 18.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5797*).

ЧЕРНЯКОВ Кузьма Романович, 1900 р.н., с.Нові Вирки, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 5.05.1930 за ст. 54-10 КК УРСР та за участь у масових заворушеннях висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 23.04.1990 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 7, спр. 35*).

ЧЕХ Григорій Денисович, 1925 р.н., с.Білани, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць в/ч 73964. Арешт 25.09.1948. Військовим трибуналом Білоруського ВО 21.12.1948 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР засуджений на 25 років ВТТ. Верховним судом СРСР 7.10.1955 звинувачення за ст. 58-1 "а" зняте, визнаний виним за ст. 58-3 КК РРФСР і засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.06.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11685*).

ЧИРВА Трохим Мойсейович, 1892 р.н., с. Верхосулка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований

3.07.1965 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, *спр. 351**).

ЧИЧУГА Ганна Василівна, 1923 р.н., м. Білопілля, українка, освіта неповна середня. Медична сестра 145 батальйону зв'язку 6 гвардійського танкового корпусу. Арешт 10.11.1943, звинувачення за ст. 58-1 "а" КК РРФСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 13.05.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2363*).

ЧОРНУХА Мусій Михайлович, 1888 р.н., с.Тучне, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 11.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.08.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.09.1937 у м.Суми. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 487**).

Ш

ШАБЛІЙ Максим Федорович, 1900 р.н., с. Велика Коханівка Полтавської області, проживав у м.Білопілля, українець, освіта середня технічна, член ВКП(б), помічник начальника депо по кадрах. Арешт 10.01.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Лінійним судом Південної залізниці 29.08.1938 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2013*).

ШАЄВИЧ Хаїм Рувимович, 1897 р.н., м. Гомель (Білорусь), проживав у м.Білопілля, єврей, освіта початкова, кравець-кустар. Арешт 11.11.1935. Харківським обласним судом 22.12.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Помер 9.10.1936 у місці ув'язнення. Реабілітований 29.09.1989 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11217*).

ШАПОВАЛОВ Андрій Тимофійович, 1911 р.н., с.Ободи, українець, освіта початкова. Червоноармієць кулеметної роти 696 СП. Арешт 20.10.1941. Військовим трибуналом 383 СД 31.10.1941 за ст.ст. 54-1 "б", 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Південного фронту 20.11.1941 покарання пом'якшене до 10 років позбавлення волі. Реабілітований 21.09.1998 Військовою прокуратурою Центрального регіону України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13905*).

ШАРАПОВ Олександр Іванович, 1891 р.н., м.Глухів, проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, завідуючий конторою начальника залізничної станції. Арешт 1.07.1931, звинувачення

за ст. 58-10 КК РРФСР. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 23.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5787*).

ШАРАХОВ Олексій Трохимович, 1899 р.н., м.Ворожба, українець, освіта початкова, головний кондуктор залізничної станції. Арешт 15.05.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 8.07.1931 за ст. 58-10 КК РРФСР висланий на 3 роки у Східний Сибір. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, *спр. 442**).

ШАТРЮК Митрофан Афанасійович, 1887 р.н., смт Жовтневе, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 8, *спр. 155**).

ШВАГЕР Олексій Антонович, 1895 р.н., с. Черепівка Буринського району, проживав у с.Шевченківка, українець, освіта початкова, керуючий відділенням цукрокомбінату "Великожовтневий". Арешт 14.11.1947, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням МДБ по Сумській області 2.02.1948 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-267*).

ШЕВЕЦЬ Василь Максимович, 1927 р.н., с.Товста, українець, освіта початкова. Червоноармієць гарнізону № 14 в/ч 6333. Арешт 19.04.1950. Військовим трибуналом військ МВС Челябінськ-

кої області 14.06.1950 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом Уральського ВО 17.12.1954 покарання пом'якшене до 6 років. Реабілітований 24.05.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13305*).

ШЕВИЧ Каленик Михайлович, 1881 р.н., с.Річки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.03.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Білопільським РВ ДПУ 22.06.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3070*).

ШЕВИЧ Прокопій Вікторович, 1893 р.н., с. Річки, проживав у с.Сиротине, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 3.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР та за втечу з-під варти ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 26.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 104*).

ШЕВЦОВ Никифор Павлович, 1905 р.н., с.Іскрисківщина, українець, освіта початкова. Червоноармієць кулеметного ескадрону 123 полку 26 кавалерійської дивізії. Арешт 15.04.1942. Військовим трибуналом 6 кавалерійського корпусу 25.04.1942 за ст. 54-1 "б" КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 3.05.1942. Реабілітований 22.09.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12611*).

ШЕВЧУК Филімон Сергійович, 1896 р.н., с.Володимирівка, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Арешт 8.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Улянівським РВ НКВС 16.06.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-355*).

ШЕЙН Володимир Вікентійович, 1875 р.н., с.Щорси Гродненської області (Білорусь), проживав у м.Білопілья, білорус, освіта початкова, завідуючий готелем. Арешт 28.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 155*).

ШЕСТАК Іван Андрійович, 1897 р.н., м. Білопілья, українець, освіта початкова, робітник вагоноремонтного пункту залізничної станції. Арешт 7.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 19.11.1959 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 87*).

ШИМАНСЬКИЙ Болеслав Михайлович, 1899 р.н., Польща, приживав у м.Ворожба, поляк, освіта середня, технік при начальнику залізничної станції. Арешт 19.02.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4.06.1938 за ст. 58-2 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 25.12.1963 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 930*).

ШИНКАРЕНКО Гордій Кузьмич, 1909 р.н., с.Луциківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 20.05.1932 справа закрита. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 285*).

ШКАРУПА Пантелій Степанович, 1901 р.н., с.Вири, українець, освіта початкова, черговий залізничної станції. Арешт 23.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 28.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 16.08.1960 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 349*).

ШКОЛЬНИК Михайло Іванович, 1913 р.н., с.Вири, українець, освіта початкова. Червоноармієць 22 механізованої бригади (м. Старокостянтинів Хмельницької області). Арешт 7.10.1937. Військовим трибуналом кавалерійського корпусу Київського ВО 21.01.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 11.07.1979 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8698*).

ШКУРАТ Іван Панасович, 1905 р.н., м. Ворожба, українець, освіта початкова, робітник швацької майстерні залізничної станції. Арешт 27.10.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 26.12.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 25.07.1968 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8534*).

ШКУРАТ Максим Андрійович, 1882 р.н., м. Ворожба, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 14.04.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 11.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 117*).

ШКУРАТ Степан Кузьмич, 1891 р.н., с. Шкуратівка, проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, головний кондуктор кондукторського резерву залізничної станції. Арешт 18.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26.11.1930 за ст. 54-13 КК УРСР висланий

на 3 роки у Північний край. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 714).

ШКУРАТ Тимофій Борисович, 1885 р.н., с.Шкуратівка, українець, освіта початкова, рахівник СОЗу. Арешт 30.10.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Сумським оперсектором ДПУ 11.11.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1708).

ШМАТЕНКО Семен Васильович, 1907 р.н., с.Ганнівка-Вирівська, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 31.07.1946, звинувачення у переході на бік противника в 1942 р. під час служби у Червоній Армії. Управління МДБ по Сумській області 29.03.1947 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4942).

ШОКУН Павло Прохорович, 1885 р.н., с. Янченки, проживав у м.Білопілья, українець, освіта початкова, дяк. Арешт 23.04.1938. Сумським обласним судом 14.10.1939 як соціально небезпечний елемент засуджений до висилки на 5 років з відбуттям виправно-трудоих робіт. Реабілітований 27.03.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11406).

ШОКУН Пантелій Якович, 1885 р.н., с. Янченки, проживав у с.Лідине, українець, освіта початкова, пасічник радгоспу. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 709).

ШТАНЬ Василь Іванович, 1897 р.н., с. Штанівка, українець, освіта початкова, тракторист Білопільської МТС. Арешт 28.03.1938. Сумським обласним судом 25.03.1939 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 25.06.1939 вирок скасований, справа направлена на новий розгляд. Сумським обласним судом 31.07.1939 за ст. 54-10 ч. 1 засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 23.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13120).

ШТАНЬ Дмитро Іванович, 1903 р.н., с. Штанівка, українець, освіта початкова, бухгалтер залізничного училища № 2 (станція Білопілья). Арешт 22.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 28.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 13.02.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 95).

ШТАНЬ Іван Васильович, 1884 р.н., с. Штанівка, українець, освіта початкова, шведь промартілі. Арешт 30.04.1936. Харківським обласним судом 24.07.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2774).

ШТАНЬ Федір Ілліч, 1876 р.н., с.Штанівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Білопільським РВ ДПУ 22.06.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1685).

ШУЛЯК Федір Микитович, 1919 р.н., с. Тучне, українець, освіта початкова. Військовий фельдшер 358 запасного СП. Арешт 22.05.1942. Військовим трибуналом 19 запасної СБ 14.10.1942 за ст. 58-1 "б" КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.07.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13935).

ШУЛЬГА Анатолій Юхимович, 1914 р.н., м.Ворожба, українець, освіта середня, кіномеханік клубу залізничної станції. Арешт 26.02.1933, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 26.04.1933 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 169).

ШУЛЬГА Олександр Макарович, 1925 р.н., м.Ворожба, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 278 гаубичного артилерійського полку. Арешт 3.01.1946. Військовим трибуналом 22 артилерійської дивізії 14.01.1946 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 25.01.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13195).

ШУЛЬГА Федір Іванович, 1882 р.н., с.Руденкове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.09.1937 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР та за опір представникам влади застосована ВМП. Розстріляний 26.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 592).

ШУМЕЙКО Іван Йосипович, 1886 р.н., м. Білопілья, проживав у м.Ворожба, українець, освіта початкова, стрілочник залізничної станції. Арешт 6. 11.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокуратурою Московсько-Київської залізниці 9.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5714).

ШУРУБУРА Андрій Лукич, 1901 р.н., с. Сульське, українець, освіта початкова, колгосп-

ник. Арешт 16.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 30.05.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 827).

ШУРУБУРА Мелетій Назарович, 1894 р.н., с.Сульське, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріля-

ний 2.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 25.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 532).

ШУРУБУРА Федір Митрофанович, 1906 р.н., с.Сульське, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 26.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 15.10.1979 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 504).

Щ

ЩЕГЛЮ Андрій Савич, 1875 р.н., с.Верхосулка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР та у невиконанні зобов'язань щодо здачі державі сільгосппродукції. Прокурором Улянівського району 15.02.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1703).

ЩЕРБАК Авксентій Онисимович, 1893 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, кондуктор залізничної станції. Арешт 25.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 3.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 916).

ЩЕРБАК Митрофан Іванович, 1892 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, рахівник паровозного відділення залізничної станції. Арешт 24.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 28.01.1938 у м.Суми. Реабілітований 11.09.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 998).

ЩЕРБАК Петро Іванович, 1909 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, робітник вагоноремонтного пункту залізничної станції. Арешт 8.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 3.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 4.12.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 37).

ЩЕРБИНА Пилип Васильович, 1885 р.н., с.Марківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.02.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 28.10.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 185).

ЩУПЛИЙ Никандр Іванович, 1904 р.н., м. Білопілля, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 2.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.09.1937 за ст. 54-8 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 19.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 330).

Ю

ЮНКЕРЕЙТ Григорій Федорович, 1916 р.н., м.Хорол Полтавської області, проживав у м.Білопілля, німець, освіта непевна середня, слюсар депо. Арешт 5.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 21.04.1939 виправданій. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1928).

ЮРКОВСЬКИЙ Микола Георгійович (ХАРІН Тихон Терентійович, ІВАНОВ Михайло

Іванович), 1907 р.н., с.Васишине Харківської області, росіянин, освіта вища технічна, начальник силового устаткування 6 паровозного відділення залізничної станції Ворожба. Арешт 27.06.1937. Комісією НКВС СРСР 2.05.1938 за ст. 58-6 КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний 1.06.1938. Реабілітований 20.04.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. № 12191).

ЮРЧЕНКО Лідія Іванівна, 1921 р.н., с. Омельченки, українка, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 27.02.1946. Військовим трибуналом Київського ВО 11.04.1946 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 22.08.1991 Головною військовою прокуратурою Російської Федерації. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11800).

ЮСОВ Андрій Олексійович, 1900 р.н., м. Ворожба, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 784 саперного батальйону 32 саперної бригади. Арешт 6.04.1942. Військовим трибуналом військ охорони тилу Західного фронту при 49 армії 14.04.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.10.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13054).

Я

ЯГНИЧ-ЯКОВЕЦЬ Павло Микитович, 1890 р.н., с.Садки Тернопільської області, проживав у м.Білопілля, українець, освіта початкова, скляр-кустар. Арешт 31.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 14.08.1937 за контрреволюційну діяльність застосована ВМП. Розстріляний 24.08.1937 у м.Суми. Реабілітований 5.05.1965 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 325).

ЯН Іван Георгійович, 1895 р.н., проживав у м.Ворожба, німець, освіта початкова, член ВКП(б), начальник політвідділу Ворожбянського відділення Московсько-Київської залізниці. Арешт у січні 1938 р. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 14.09.1938 за участь в антирадянській правотроцькістській терористичній організації засуджений на 15 років ВТТ. Помер 16.09.1948 у місці ув'язнення. Реабілітований 6.10.1956 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, ф. П-4, оп. 1, спр. 1799).

ЯНИШЕВ Митрофан Олексійович, с.Смолянківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.10.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР та у підбурюванні до протидії заходам влади. Білопільським РВ ДПУ 3.11.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1369).

ЯНЧЕНКО Панас Прокопович, 1892 р.н., с.Янченки, українець, освіта початкова, бар'єрний сторож 8 дистанції служби колії залізниці. Арешт 8.01.1944. Військовим трибуналом Південної залізниці 12.02.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 12.04.1993 Геральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12510).

ЯРКОВИЙ Іван Андрійович, 1909 р.н., м. Білопілля, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 8.04.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 2.06.1931 за ст. 54-8 КК УРСР ув'язнений на 7 років у концта-

бір. Реабілітований 30.07.1989 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-9673).

ЯРКОВИЙ Олександр Степанович, 1885 р.н., м.Білопілля, українець, освіта початкова, пенсіонер. Арешт 31.10.1940. Лінійним судом Південної залізниці 27.03.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 6.02.1963 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6598).

ЯРКОВИЙ Роман Семенович, 1889 р.н., с. Горобівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 36).

ЯРОВИЙ Гнат Михайлович, 1908 р.н., с. Тучне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.10.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10.01.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 444).

ЯРОВИЙ Іван Данилович, 1920 р.н., с. Тучне, українець, освіта середня. Червоноармієць 453 СП 78 СД 3 гвардійської армії. Арешт 16.08.1943, звинувачення за ст. 58-1 "б" КК РРФСР. Військовим трибуналом Південно-Західного фронту 28.09.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5102).

ЯРОВИЙ Прокопій Хомич, 1884 р.н., с. Тучне, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 5.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 25.08.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.09.1937 у м.Суми. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 487).

БІЛОПІЛЬСЬКИЙ РАЙОН

ЯРОВИЙ Яків Омелянович, 1903 р.н., с. Тучне, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 21.03.1962 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 549).

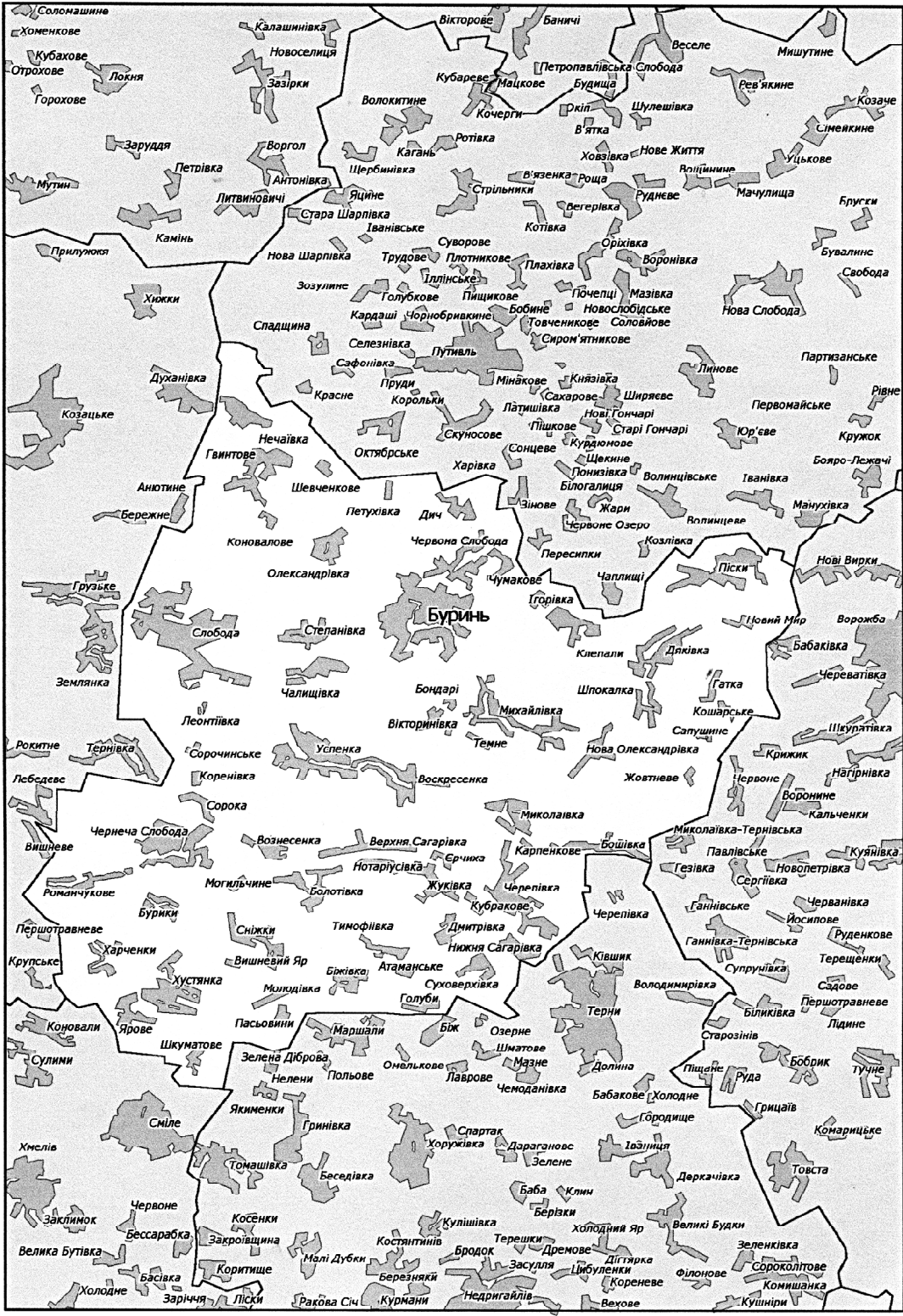
ЯРУТА Степан Петрович, 1877 р.н., с.Павлівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 30.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 10.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м. Харків. Реабілітований 19.11.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 190).

ЯЦЕНКО Кузьма Васильович, 1882 р.н., с.Новоандріївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 16.10.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 38).

ЯЦЕНКО Макар Леонтійович, 1878 р.н., с.Новоандріївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.03.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 14.04.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 4.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 717).

БУРИНСЬКИЙ РАЙОН

БІОГРАФІЧНІ ДОВІДКИ

А

АВДІЄНКО Петро Лаврентійович, 1894 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 28.10.1937. Чернігівським обласним судом 15.01.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 12.10.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11557).

АВДІЄНКО Терентій Сидорович, 1912 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова. Перебував на лікуванні у госпіталі № 3319 (м.Суми). Арешт 28.07.1944. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 5.08.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 1.04.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12088).

АВРАМЦЕВ Володимир Васильович, 1912 р.н., м.Буринь, українець, освіта середня педагогічна. Червоноармієць 240 армійського полку ППО. Арешт 27.12.1942. Військовим трибуналом 30 армії 17.02.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 27.05.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12693).

АЙФАЛЬТ Лук'ян Осипович, 1892 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 23.06.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 6.05.1942 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Помер 2.07.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 7.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 905).

АЛЕКСЄЄНКО Максим Омелянович, 1895 р.н., с.Чалищівка, українець, освіта початкова, експедитор особливого будівництва залізничної станції Ворожба. Арешт 26.04.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 1.10.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1008).

АНАНЧИНА Ганна Тимофіївна, 1918 р.н., с.Гвинтове, українка, освіта початкова, колгоспниця. Арешт 18.01.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.05.1944 як член сім'ї засудженого за ст. 58-1 "б" КК РРФСР до ВМП вислана на 5

років у Кустанайську область. Реабілітована 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 176).

АНДРІЄНКО Михайло Федорович, 1909 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.05.1935. Чернігівським обласним судом 12.04.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 26.03.1993 Верховним Судом України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2413).

АНДРУЩЕНКО Херувим Степанович, 1871 р.н., с. Гаї Роменського району, проживав у с.Хустянка, українець, освіта початкова, монах. Підписка про невізд від 23.05.1927. Роменським окружним судом 30.06.1928 за агітацію до здійснення злочинів та збудження забобонів серед населення засуджений до позбавлення волі на 1 рік. Реабілітований 27.01.2004 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-5839, оп. 1, спр. 1973).

АНІПА Іван Антонович, 1880 р.н., с.Вознесенка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 25.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 88).

АНТОЩЕНКО Іван Іванович, 1919 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, токар Буринського цукрозаводу. Арешт 20.05.1937. Чернігівським обласним судом 11.09.1937 за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР та за незаконне зберігання зброї засуджений на 7 років ВТТ. Помер 5.05.1943 у місці ув'язнення. Реабілітований 17.08.1989 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11361).

АРТЕМЕНКО Михайло Матвійович, 1881 р.н., с.Нечаївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 10. 02.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 250).

Б

БАБИНЧУК Леонтій Григорович, 1919 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова. Червоноармієць 2 полку 21 окремої мотострілецької бригади. Арешт 16.02.1942. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.01.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 19.02.1991 Військовою прокуратурою Московського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 102).

БАБИЧ Степан Савелійович, 1875 р.н., с.Слобода, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 1.03.1930, звинувачення в участі у збройному грабежу. Транспортним відділом ОДПУ Південної залізниці 5.11.1930 справа закрита. Працював сторожем цукрозаводу. Арешт 21.10.1933, звинувачення за ст. 54-8 КК УРСР. Буринським РВ ДПУ 10.01.1934 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8088, П-3687).

БАЗАЛІЙ Михайло Федорович, 1905 р.н., м.Зіньків Полтавської області, проживав у м.Буринь, українець, освіта середня, член ВКП(б), завідувачий районним відділом народної освіти. Арешт 18.11.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 19.01.1938 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 20.01.1938 у м.Київ. Реабілітований 4.12.1958 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4836).

БАЗИМА Андрій Олексійович, 1918 р.н., с.Червона Слобода, українець, освіта початкова. Червоноармієць 204 запасного СП. Арешт 2.11.1942, звинувачення за ст.ст. 58-8, 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Відділом контррозвідки "Смерш" цього ж полку 12.05.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5025).

БАЛАНДА Федір Охрімович, 1888 р.н., с.Успенка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий умовно на 3 роки у Північний край, з-під варті звільнений. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 896).

БАРАБАШ Андрій Адамович, 1874 р.н., с.Чернеча Слобода, проживав у с.Хустянка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.07.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 5.07.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2211).

БАРАН Володимир Петрович, 1880 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, колгосп-

ник. Арешт 25.06.1941. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.01.1942 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР висланий на 5 років у Казахстан. Реабілітований 10.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 987).

БАСАЛА Йосип Тимофійович, 1893 р.н., с.Гвинтове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.02.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 742).

БАТЮК Федір Іванович, 1914 р.н., с.Михайлівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1145 артилерійського полку 160 укріпрайону. Арешт 10.07.1942. Військовим трибуналом Тульського гарнізону 5.09.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 25.09.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13385).

БАТЮК Яків Самійлович, 1875 р.н., с.Михайлівка, українець, освіта початкова, робітник Буринського цукрозаводу. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 14.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 14.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 945).

БЕЗЛЮДНИЙ Максим Корнійович, 1897 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта середня. Червоноармієць роти обслуговування армійської бази 62 армії. Арешт 2.02.1943. Військовим трибуналом Сталінградського гарнізону 28.03.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 10.03.1992 Головною військовою прокуратурою Російської Федерації. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12095).

БЕРЕЗНЯКОВА Варвара Захарівна, 1880 р.н., с.Нечаївка, українка, неписьменна, домогосподарка. Арешт 21.02.1931, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським оперсектором ДПУ 8.02.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1139).

БІЛАН Степан Федорович, 1902 р.н., с.Сніжки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.01.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 619).

БІЛИЙ Петро Михайлович, 1890 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, рахівник цукрозаводу. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.11.1930 висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання - бухгалтер Шалигинського цукрозаводу Глухівського району. Арешт 12.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 30.11.1989 і 20.07.1989 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, ф. Р-7641, оп. 2, *спр.спр.* 802, 292).

БІЛОБРОВ Онисим Миколайович, 1882 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Буринським РВ ДПУ 5.05.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.* П-2728).

БІЛОШАПКА Юхим Юхимович, 1911 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, освіта початкова, сторож Маршалівської МТС Недригайлівського району. Арешт 25.06.1937. Чернігівським обласним судом 31.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 15.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.* П-12164).

БОЖОК Андрій Матвійович, 1908 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 14.11.1929, звинувачення за ст. 54-8 КК УРСР. Роменським окружним відділенням ДПУ 27.06.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.* П-3806).

БОЖОК Денис Андрійович, 1900 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.11.1929, звинувачення за ст.54-8 КК УРСР. Роменським окружним відділенням ДПУ 27.06.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.* П-3806).

БОНДАР Олександр Федорович, 1920 р.н., с.Слобода, українець, освіта неповна середня, учень середньої школи. Арешт 22.05.1937. Чернігівським обласним судом 11.09.1937 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 17.08.1989 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр.* П-11361).

БОНДАР Онисим Григорович, 1904 р.н., с.Сніжки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 26.07.1937. Чернігівським обласним судом 31.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 14.02.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.* П-11937).

БОНДАР Панас Іванович, 1916 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, робітник цукро-

заводу. Арешт 5.06.1940. Військовим трибуналом Харківського ВО 28.11.1940 за ст.ст. 54-9, 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 21.12.1940 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 21.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.* П-12206).

БОНДАРЕНКО Григорій Савелійович, 1916 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова. Червоноармієць 226 окремого санітарного батальйону. Арешт 24.09.1944. Військовим трибуналом 149 СД 3.12.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 7.07.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.* П-12783).

БОНДАРЕНКО Дмитро Якимович, 1903 р.н., с.Михайлівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, *спр.* 748).

БОНДАРЕНКО Іван Прохорович, 1909 р.н., с.Михайлівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 2.07.1937. Чернігівським обласним судом 25.10.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Помер у місці ув'язнення. Реабілітований 8.12.1989 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр.* П-11371).

БОНДАРЕНКО Олександр Дмитрович, 1893 р.н., с.Дмитрівка, проживав у с.Жуківка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 28.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, *спр.* 836).

БОНДАРЕНКО Прохор Ілліч, 1884 р.н., с.Михайлівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.06.1932. Народним судом Буринського району 20.01.1933 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 7.05.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр.* П-7071).

БОНДАРЕНКО Федір Денисович, 1912 р.н., с.Дяківка, українець, освіта середня. Червоноармієць 3 механізованого корпусу. Арешт 19.04.1936. Військовим трибуналом 2 кавалерійського корпусу Київського ВО 25.06.1936 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР та за шахрайство засуджений до позбавлення волі на 6 років. Реабілітований 3.04.1995 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр.* П-13330).

БРАГА Прохор Терентійович, 1881 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 5.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 16.01.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 935).

БРАЖЕНКО Роман Павлович, 1883 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.03.1966 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 382).

БРАНД Вольдемар Едуардович, 1887 р.н., м.Пустошка Псковської області (Росія), проживав у с.Біжівка, латиш, освіта початкова, механік млина. Арешт 31.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 8.12.1937 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 28.07.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 91).

БРЕК Антон Васильович, 1904 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, робітник Леонтіївського радгоспу. Арешт 21.02.1952. Сумським обласним судом 11.06.1952 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 8.08.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11529).

БРЕК Петро Пилипович, 1906 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова. Червоноармієць окремої роти зв'язку. Арешт 20.01.1943. Військовим трибуналом 11 запасної СБ Південно-Уральського ВО 6.02.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13245).

БРЖЕЗИНСЬКИЙ Євстафій Едуардович, 1893 р.н., Польща, проживав у м.Буринь, поляк, освіта середня, плановик цукрокомбінату. Арешт 12.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і

Прокурором СРСР 8.12.1937 за участь в антирадянській шкідницькій організації застосована ВМП. Розстріляний 14.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 9.05.1959 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 138).

БРУХНО Дмитро Михайлович, 1902 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, машиніст цукрозаводу. Арешт 16.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 17.08.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до ВМП. Реабілітований 7.08.1991 Прокуратурою УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11790).

БРУХНО Яків Михайлович, 1884 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.10.1937. Чернігівським обласним судом 1.03.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 13.11.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1185).

БУГАСНКО Федір Григорович, 1908 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 12.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 16.01.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 936).

БУКАСОВ Федір Михайлович, 1885 р.н., с.Рудневе Путивльського району, проживав у с.Черепівка, росіянин, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 6.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 14.11.1937 за керівництво контрреволюційною фашистською повстанською організацією церковників застосована ВМП. Розстріляний 26.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 2.03.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 265).

БУНЧУК Іван Павлович, 1908 р.н., с.Бошівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.03.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13.04.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 35).

В

ВАЛЛІ Фрида Петрівна, 1914 р.н., м.Молочанськ Запорізької області, проживала у м.Буринь, німкеня, освіта середня, бухгалтер районного шляхвідділу. Арешт 18.07.1944. Особли-

вою нарадою при НКВС СРСР 10.01.1945 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у спецтабір. Реабілітована 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 87).

ВАРЕНИЧЕНКО Леонтій Миколайович, 1890 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, бухгалтер тваринницького виробництва цукрокомбінату. Арешт 23.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 1.06.1939 виправаний. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-82*).

ВАСИЛЕНКО Іван Ізотович, 1896 р.н., с.Червона Слобода, українець, освіта початкова, робітник Буринського цукрозаводу. Арешт 14.05.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 2.06.1932 за ст. 54-6 КК УРСР та за спробу нелегально перейти державний кордон ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 9.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 6, спр. 842*).

ВАСИЛЕНКО Юхим Кирилович, 1883 р.н., м.Буринь, українець, освіта початкова, коваль цукрозаводу. Арешт 13.02.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Сумським оперсектором ДПУ 16.03.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1864*).

ВАСИЛЮК Григорій Євстафійович, 1923 р.н., м.Буринь, українець, освіта неповна середня. Перекладач у таборі радянських громадян (Німеччина). Арешт 29.08.1945. Військовим трибуналом 143 СД 25.10.1945 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 6.08.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12590*).

ВАЩЕНКО Юхим Михайлович, 1883 р.н., с.Піщанка Харківської області, проживав у с.Хустянка, українець, освіта початкова, священник у с.Сміле Роменського району. Арешт 14.06.1927, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Колегією ОДПУ 20.02.1928 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 1, спр. 640*).

ВЕДМІДЬ Данило Матвійович, 1896 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 3, спр. 126*).

ВЕДМІДЬ Федір Петрович, 1907 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.11.1929, звинувачення за ст. 54-8 КК УРСР. Роменським окружним відділенням ДПУ 27.06.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3806*).

ВЕРНИГОРА Данило Тимофійович, 1882 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.11.1932. Особли-

вою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 3, спр. 708*).

ВЕРНИГОРА Єфрем Леонтійович, 1884 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 2, спр. 795*).

ВЕРНИГОРА Тихон Федорович, 1882 р.н., с.Нова Олександрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.02.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 2, спр. 769*).

ВЕРНИГОРА Феодосій Степанович, 1886 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 9.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 3, спр. 741*).

ВЕРНИГОРА Юхим Леонтійович, 1884 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 18.12.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 3.02.1938 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 6, спр. 570*).

ВИГУЛЯРНИЙ Оврам Микитович, 1886 р.н., с.Воскресенка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 18.12.1937. Військовим трибуналом Київського ВО 21.10.1938 за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 18.11.1991 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11837*).

ВИХТАР Яким Микитович, 1905 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 18.01.1938. Чернігівським обласним судом 19.06.1938 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 29.03.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11390*).

ВЛАСЕНКО Омелян Євдокимович, 1885 р.н., с.Успенка, проживав у м.Буринь, українець, освіта початкова, член ВКП(б), без визначених занять. Арешт 19.03.1938. Чернігівським обласним судом 8.03.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 29.03.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11394*).

ВОЛКОВ Василь Овсійович, 1911 р.н., с.Червона Слобода, українець, освіта середня, референт планового відділу Буринського районного виконкому. Арешт 21.01.1935, звинувачення за ст.54-11 КК УРСР. Військовим трибуналом 15 СК Українського ВО 27.06.1935 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12111*).

ВОЛКОВ Дмитро Онисимович, 1891 р.н., с.Верхня Сагарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 89*).

ВОЛКОВ Іван Макарович, 1924 р.н., с.Черепівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 736 запасного артилерійського полку ППО (м.Конотоп). Арешт 28.02.1944. Військовим трибуналом Курського корпусного району ППО 14.05.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.06.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12769*).

ВОЛКОГОН Пилип Іванович, 1901 р.н., с.Успенка, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Арешт 19.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.12.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 575*).

ВОЛОВЕНКО Іван Андрійович, 1895 р.н., м.Київ, проживав у м.Буринь, українець, освіта вища технічна, заступник головного інженера цукрозаводу. Арешт 24.06.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.10.1939 за участь в антирадянській шкідницькій організації висланий на

5 років у Казахстан. Реабілітований 21.02.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 820*).

ВОРОНІН Олексій Яковлевич, 1873 р.н., с.Воронівка Путивльського району, проживав у с.Вознесенка, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 20.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 725*).

ВОСКОВОЙНИКОВ Олексій Семенович, 1901 р.н., с.Стара Гута Середино-Будського району, проживав у м.Буринь, українець, освіта початкова, член ВКП(б), старший робітник цукрозаводу. Арешт 11.11.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 19.01.1938 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 20.01.1938 у м.Київ. Реабілітований 21.09.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4334*).

ВСЕВОЛЮДСЬКА Степанида Костянтинівна, 1883 р.н., с.Ладжижко Івановської області (Росія), проживала у с.Нечаївка, росіянка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 21.02.1931, звинувачення у контрреволюційній діяльності. Сумським оперсектором ДПУ УРСР 8.02.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1139*).

В'ЯЗОВЧЕНКО Омелян Миколайович, 1880 р.н., с.Верхня Сагарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.02.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 743*).

Г

ГАВРИЛЕНКО Терентій Лукич, 1874 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.02.1930 як антирадянський елемент висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 778*).

ГАГЕН Єгор Лук'янович, 1905 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за ст.ст. 54-10 ч. 1,

54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.09.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 2.07.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 978*).

ГАГЕН Іван Лук'янович, 1911 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, тракторист-комбайнер колгоспу. Арешт 3.09.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.04.1942 за антирадянську агітацію ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 10.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 772*).

ГАЙДУКОВ Гаврило Матвійович, 1896 р.н., м.Буринь, проживав у с.Піски, українець, освіта середня, вчитель школи. Арешт 9.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 12.02.1968 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.4, спр. 425).

ГАЙДУКОВ Микола Никифорович, 1896 р.н., м.Буринь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.09.1929. Конопотським окружним судом 22.01.1930 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років та як соціально небезпечний елемент - до висилки на 5 років після відбуття покарання за межі Конопотського і сусідніх округів. Реабілітований 30.12.1998 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-4776, оп. 1, спр. 226).

ГАЛЕТА Герасим Якович, 1890 р.н., с. Жуківка, українець, освіта початкова, комірник колгоспу. Арешт 20.04.1935, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Буринським РВ НКВС 31.10.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2272).

ГЕРАСИМЕНКО Тимофій Федорович, 1893 р.н., с.Воскресенка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 22.04.1930 за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УРСР ув'язнений на 10 років у концтабір. Після відбуття покарання працював у колгоспі. Арешт 11.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно. 1.08.1989 і 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. спр. 434, 878).

ГЕРАЩЕНКО Семен Опанасович, 1887 р.н., с.Дяківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 718).

ГЛИНЧАК Петро Якович, 1908 р.н., м.Буринь, українець, освіта початкова. Відбував покарання у ВТТ (Московська область). 22.02.1942 звинувачений за ст. 58-1 "а" КК РРФСР. Особливим відділом НКВС 30 армії 31.03.1942 справа закрита, направлений на збірно-пересильний пункт 29 армії. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8482).

ГЛОБЕНКО Андрій Єгорович, 1910 р.н., с.Олександрівка, проживав у с.Слобода, украї-

нець, освіта середня, вчитель школи. Арешт 28.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 4.09.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 548).

ГЛЮВА Захар Іванович, 1903 р.н., с. Хрещатик, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.01.1936, звинувачення за ст.54-9 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 8.04.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2770).

ГЛУШКО Тимофій Іванович, 1903 р.н., с.Хустянка, проживав у с.Чернеча Слобода, українець, освіта початкова, бухгалтер Маршалівської МТС Недригайлівського району. Арешт 24.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 14.11.1937 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 24.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 388).

ГНИДІН Степан Іванович, 1910 р.н., с.Нечаївка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1765 полку 58 зенітно-артилерійської дивізії Особливої Московської армії ППО. Арешт 8.12.1944. Військовим трибуналом Центрального фронту 29.01.1945 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 21.02.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13671).

ГНОСВИЙ Петро Антонович, 1885 р.н., м.Буринь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.12.1928. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 5.04.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР позбавлений на 3 роки права проживання у центральних місцевостях СРСР. Реабілітований 31.10.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 831).

ГОЛУБ Андрій Григорович, 1897 р.н., с.Біжівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 2.11.1940. Військовим трибуналом Харківського ВО 24.04.1941 за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 17.02.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11942).

ГОНТАР Володимир Лукич, 1884 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 774).

ГОНТАР Іван Омелянович, 1870 р.н., с.Хустянка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 20.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Сумським оперсектором ДПУ 25.05.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5938*).

ГОНТАР Клим Мойсейович, 1891 р.н., с.Бурики, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, *спр. 522*).

ГОНЧАРОВ Василь Григорович, 1920 р.н., с.Чернянка Курської області (Росія), проживав у м.Буринь, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 95 полку зв'язку. Арешт 29.05.1942. Військовим трибуналом 34 армії Північно-Західного фронту 6.06.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 22.01.1992 Військовою прокуратурою Ленінградського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11956*).

ГОНЧАРОВ Охрім Тихонович, 1898 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.12.1932. Народним судом Буринського району 28.01.1933 за ст. 54-10 КК УРСР та за невиконання завдань хлібоздачі державі засуджений до позбавлення волі на 8 років і до висилки після відбуття покарання на 3 роки за межі Чернігівської області. Реабілітований 11.06.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11410*).

ГОРБАНЬ Костянтин Кузьмич, 1890 р.н., с.Бошівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.03.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13.04.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варті звільнений. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, *спр. 35*).

ГОРБАТЕНКО Галактіон Микитович, 1889 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, освіта вища педагогічна, вчитель неповно-середньої школи. Арешт 18.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою Сумської області 19.04.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-274*).

ГОРСЛОВ Тимофій Іванович, 1909 р.н., с.Шутіно Курської області (Росія), проживав у м.Буринь, росіянин, освіта початкова, слюсар цукрозаводу. Арешт 12.02.1941. Сумським обласним судом 19.05.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 9.08.1988 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8860*).

білітований 9.08.1988 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8860*).

ГОРЯЧИЙ Іван Феодосійович, 1921 р.н., с.Бурики, українець, освіта неповна середня. Авіа механік 516 винищувального авіаційного полку. Арешт 11.02.1943. Військовим трибуналом 13 району авіа базування 6.03.1943 за розповсюдження наклепницьких чуток засуджений на 5 років ВТТ з відстрочкою виконання вироку до закінчення бойових дій, направлений на фронт. Реабілітований 25.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12936*).

ГРИБОВОД Григорій Максимович, 1910 р.н., с.Романчукове, українець, освіта неповна середня, колгоспник. Арешт 4.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, *спр. 721*).

ГРОМОВ Павло Петрович, 1926 р.н., с.Успенка, проживав у с.Булгаковка Курської області (Росія), українець, освіта неповна середня. Червоноармієць в/ч 75320. Арешт 29.04.1950. Військовим трибуналом в/ч 49798 12.08.1950 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 25.07.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12800*).

ГРОМОВ Петро Арсентійович, 1898 р.н., с.Фаліно Калінінської області (Росія), проживав у м.Буринь, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), заступник директора МТС по політичній частині. Арешт 5.08.1937, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Буринського району 3.04.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3459*).

ГРОМОВ Прокіп Семенович, 1886 р.н., с. Олександрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.11.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, *спр. 580*).

ГУМИНИЧЕНКО Микола Степанович, 1924 р.н., с.Клепали, проживав у с.Тьоткіно Курської області (Росія), українець, освіта неповна середня, експедитор цукрозаводу. Арешт 17.03.1949. Військовим трибуналом Харківського гарнізону 17.05.1949 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Військовим трибуналом Київського ВО 3.04.1956 покарання пом'якшене до 10 років. Реабілітований

13.08.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12596*).

ГУМИНИЧЕНКО Павло Якимович, 1900 р.н., с.Клепали, проживав у м.Буринь, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 6.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 26.08.1968 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 437*).

ГУМИНИЧЕНКО Степан Денисович, 1888 р.н., с.Клепали, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 2.09.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Західно-Сибірського округу 9.03.1942 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 20.02.1992

Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11974*).

ГУСАК Лука Леонтійович, 1893 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.12.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 27.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варти звільнений. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 53*).

ГУЦЕНКО Мойсей Захарович, 1888 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 9.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 716*).

Д

ДЕМИДЕНКО Семен Данилович, 1876 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20.05.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання - без визначених занять. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований, відповідно, 30.11.1989 і 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641: оп. 2, спр. 807; оп. 1, спр. 102*).

ДЕМЧЕНКО Микола Андрійович, 1922 р.н., с.Вознесенка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 160 полку 5 кавалерійської дивізії. Арешт 29.12.1941, звинувачення за ст. 58-1 "б" КК РРФСР. Особливим відділом НКВС Північно-Кавказького ВО 25.02.1942 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5759*).

ДЕРКАЧ Петро Федорович, 1911 р.н., с.Успенка, проживав у м.Маріуполь Донецької області, українець, освіта початкова. Червоноармієць 94 СП. Арешт 20.08.1940. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27.09.1940 за здачу у полон без опору ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 27.03.1958 Військовим трибуналом Московського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 899*).

ДЕРКАЧ Роман Якович, 1903 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, селянин-

одноосібник. Арешт 12.12.1932, звинувачення за ст. 54-8 КК УРСР. Буринським РВ ДПУ 11.02.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7844*).

ДИНЬ Василь Григорович, 1898 р.н., с.Мислова Тернопільської області, проживав у м.Буринь, українець, освіта початкова, судовий виконавець районного народного суду. Арешт 21.09.1937 за підозрою у шпигунстві на користь Польщі. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 27.11.1937 ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 14.03.1959 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 128*).

ДОМАШЕНКО Костянтин Григорович, 1897 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.11.1937. Чернігівським обласним судом 17.01.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 11.06.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11437*).

ДОНЕЦЬ Леонтій Лук'янович, 1904 р.н., с.Харченки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.08.1929. Роменським окружним судом 7.10.1929 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13252*).

ДОРОШЕНКО Григорій Петрович, 1880 р.н., с.Михайлівка, українець, неписьменний, колгоспник. Арешт 25.06.1932. Народним судом Буринського району 20.01.1933 за ст. 54-10 КК УРСР

засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 7.05.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7071).

ДОЦЕНКО Віталій Миколайович, 1921 р.н., с.Чернеча Слобода, проживав у м.Луганськ, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 122 окремої СБ. Арешт 4.10.1942. Військовим трибуналом 73 СД 21.10.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 22.04.1991 Головною військовою прокуратурою СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11652).

ДОЦЕНКО Олександр Михайлович, 1917 р.н., м.Полтава, проживав у с.Піски, українець, освіта незакінчена вища, вчитель школи. Арешт 21.03.1938, звинувачення в участі у військово-націоналістичній антирадянській організації. Управлінням НКВС по Харківській області 7.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3730).

ДРАНИЧЕНКО Олександр Іванович, 1920 р.н., с.Будища Глухівського району, проживав у с.Воскресенка, українець, освіта середня. Червоноармієць окремого полку зв'язку 12 армії. Арешт 14.09.1942. Військовим трибуналом 18 армії 25.09.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 11.11.1966 Військовим трибуналом Північно-Кавказького ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8446).

ДРОБИЛКО Денис Прокопович, 1898 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.04.1938 за участь в антирадянській націоналістичній контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 22.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 4.09.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 564).

ДРОБИЛКО Іван Сергійович, 1898 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 18.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.04.1938 за участь в антирадянській українсь-

кій націоналістичній контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 23.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 4.09.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 564).

ДРОФА Іван Лазарович, 1897 р.н., с.Успенка, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Арешт 19.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.12.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 575).

ДУБОВИК Тетяна Михайлівна, 1894 р.н., с.Бошівка, українка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. Арешт 17.03.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13.04.1930 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 35).

ДУДКА Федір Васильович, 1901 р.н., с.Біжівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1933, звинувачення за ст. 54-14 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10.06.1933 справа закрита. Працював у колгоспі. Арешт 27.11.1940. Сумським обласним судом 18.01.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 32. ДА УСБУ в СО, спр. П-11971).

ДУДКО Харитон Іванович, 1910 р.н., с.Михайлівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 28.04.1942. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30.06.1943 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 148).

ДУДУКАЛЕНКО Віктор Андрійович, 1903 р.н., с.Чалищівка, українець, освіта початкова, робітник особливого будівництва залізничної станції Ворожба. Арешт 15.07.1941. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 22.07.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Верховним Судом СРСР 30.08.1941 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5716).

Е

ЕМГРУНТ Кіндрат Омелянович, 1910 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, тракторист колгоспу. Арешт 3.09.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нара-

дою при НКВС СРСР 5.12.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 10.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 262).

Ж

ЖДАНОВСЬКИЙ Микола Володимирович, 1882 р.н., м.Суджа Курської області (Росія), проживав у м.Буринь, росіянин, освіта початкова, помічник начальника залізничної станції. Підписка про невізд від 1.07.1931, звинувачення за ст. 58-10 КК РРФСР. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 14.12.1931 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 190а).

ЖИЛЕНКО Василь Йосипович, 1915 р.н., с.Дяківка, українець, освіта початкова. Репатріант з Німеччини. Арешт 16.04.1945 у м.Брест (Білорусь), звинувачення у співробітництві з німецькою агентурою. Управлінням НКДБ по Сумській області 25.07.1945 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6345).

ЖИЛЕНКО Юхим Федорович, 1894 р.н., с.Дяківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.11.1935, звинувачення за ст. 54-8 КК УРСР. Військовим прокурором 15 СК Київського ВО 11.05.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3420).

ЖОВАНИК Григорій Ілліч, 1890 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 125).

З

ЗАСУХА Омелян Тимофійович, 1888 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 18.04.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Роменським РВ НКВС 12.09.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2064).

ЗЕЛЕНЮК Михайло Карпович, 1914 р.н., с.Дяківка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 67 СП. Арешт 12.12.1942, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Військовим прокурором 31 СД 6.05.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5060).

ЗЕМЕНКО Гнат Іпатійович, 1896 р.н., м.Буринь, українець, освіта початкова, слюсар депо залізничної станції Конотоп. Арешт 23.01.1933, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3.08.1933 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 75).

ЗЕМЕНКО Іван Данилович, 1869 р.н., м.Буринь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Звинувачення у службі в армії Денікіна та у видачі "білим" радянських працівників і членів РКП(б). Курським губернським судом 18.10.1925 виправданій. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 831).

ЗИМІН Кузьма Пантелеймонович, 1891 р.н., с.Духанівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 19.02.1935, звинувачення за ст. 54-8 КК УРСР. Трійкою при НКВС УРСР 22.03.1936 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 53а).

ЗІКРАНЬ Яків Петрович, 1889 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.07.1931 за ст. 54-4 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 782).

ЗІКРАТИЙ Іван Олександрович, 1886 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.09.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 18.01.1930 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Після відбуття покарання проживав у смт Дзержинське Донецької області, працював візником у гастрономі №7. Арешт 7.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Донецькій області 7.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.12.1937 у м.Донецьк. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 779).

ЗРАЖЕВСЬКИЙ Олександр Лаврентійович, 1878 р.н., с.Клепали, проживав у м.Буринь, росіянин, освіта початкова, білетний касир залізничної станції. Підписка про невізд від 1.07.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 14.12.1931 за ст. 58-10 КК РРФСР позбавлений на 3 роки права проживання у центральних місцевостях СРСР та в Уральській області. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 190а).

І

ІВАЩЕНКО Микола Петрович, 1897 р.н., с.Черепівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 6.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 14.11.1937 за участь у контрреволюційній фашистській антирадянській повстанській організації церковників ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 2.03.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 265).

ІГНАТЕНКО Пантелій Петрович, 1896 р.н., м.Буринь, українець, освіта початкова, завідувачий районною санстанцією. Арешт 21.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 482).

ІЛЛЕНКО Савелій Григорович, 1875 р.н., с.Воскресенка, українець, освіта початкова, се-

лянин-одноосібник. Арешт 8.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.02.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання - без визначених занять. Арешт 11.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 25.12.1989 і 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 3, спр. 83; оп. 6, спр. 878).

ЙОВЕНКО Василь Захарович, 1907 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б). Виконуючий обов'язки командира бойової частини крейсера човна "Красное Знамя". Арешт 8.06.1938, звинувачення за ст.ст. 58-1 "б", 58-8, 58-11 КК РРФСР. Особливим відділом НКВС Амурської Червонопрапорної військової флотилії у жовтні 1938 р. справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8987).

К

КАБАНЕЦЬ Никифор Денисович, 1878 р.н., с.Вознесенка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 21).

КАЛАБІН Яків Петрович, 1893 р.н., с.Ладичне Курської області (Росія), проживав у м.Буринь, росіянин, освіта середня педагогічна, без визначених занять. Арешт 12.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 30.10.1938 за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.11.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 755).

КАЛИНА Олексій Федорович, 1927 р.н., с.Слобода, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 60 запасного СП. Арешт 16.06.1945. Військовим трибуналом 44 запасної СД Уральського ВО 12.07.1945 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 10.10.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12981).

КАЛЮКА Гордій Гнатович, 1909 р.н., с.Успенка, українець, освіта вища ветеринарна,

член ВКП(б). Начальник ветслужби 300 СП (м.Бердичів Житомирської області). Арешт 20.08.1937. Військовим трибуналом Київського ВО 23.01.1938 за ст.ст. 54-7, 54-8 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 5.03.1938 покарання пом'якшене до 20 років позбавлення волі. Помер 17.10.1938 у місці ув'язнення. Реабілітований 30.06.1994 Військовою прокуратурою Західного регіону України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12793).

КАМЕЖУК Анастасія Іванівна, 1910 р.н., м.Корюківка Чернігівської області, проживала у м.Буринь, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 3.07.1931, звинувачення у спробі нелегально перейти державний кордон. Харківським ОВ ДПУ 14.05.1932 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 842).

КАМЕЖУК Олексій Степанович, 1904 р.н., с.Глиняни Гродненської області (Білорусь), проживав у м.Буринь, білорус, освіта початкова, тракторист цукрозаводу. Арешт 14.05.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 2.06.1932 за спробу нелегально перейти державний кордон ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 9.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 842).

КАРАБУТ Степан Захарович, 1890 р.н., с.Жуківці Київської області, проживав у м.Буринь, українець, освіта початкова, вантажник залізничної станції. Арешт 26.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 450).

КАРАСЕНКО Михайло Юхимович, 1906 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, освіта початкова, робітник Маршалівської МТС Недригайлівського району. Арешт 20.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 24.08.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 27.02.1989 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 600).

КАРАСЬ Йосип Михайлович, 1905 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 17.11.1929, звинувачення за ст. 54-8 КК УРСР. Роменським окружним відділенням ДПУ 27.06.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3806).

КАРПЕНКО Дмитро Сергійович, 1908 р.н., с.Верхня Сагарівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 384 винищувального протитанкового артилерійського полку. Арешт 17.07.1943. Військовим трибуналом 42 армії 4.08.1943 за ст.ст. 58-8, 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 10.07.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13522).

КАРПЕНКО Степан Семенович, 1877 р.н., с.Верхня Сагарівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Особливою нарадою при МДБ СРСР 18.12.1946 як член сім'ї засудженого за ст. 58-1 "б" КК РРФСР до ВМП висланий на 5 років у Північно-Казахстанську область. Реабілітований 25.01.2000 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-14057).

КАРПЕНКО Тетяна Степанівна, 1911 р.н., с.Верхня Сагарівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Особливою нарадою при МДБ СРСР 18.12.1946 як член сім'ї засудженого за ст. 58-1 "б" КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область. Реабілітована 25.01.2000 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-14057).

КАРПЕНКО Федір Сергійович, 1912 р.н., с.Верхня Сагарівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 354 окремого кулеметно-артилерійського батальйону. Арешт 13.03.1943. Військовим трибуналом Московського ВО і московсь-

кої зони оборони 10.07.1943 за ст.58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 10.10.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12977).

КАЧУРА Андрій Трохимович, 1881 р.н., с.Вікторинівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 744).

КАЧУРА Степан Трохимович, 1884 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.02.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 25.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 85).

КАЮН Григорій Зіновійович, 1898 р.н., с.Гельмязів Черкаської області, проживав у с.Чернеча Слобода, українець, освіта середня педагогічна, старший бухгалтер Маршалівської МТС Недригайлівського району. Арешт 26.06.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 31.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-386).

КИСЛИЙ Яким Антонович, 1888 р.н., с.Успенка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 649).

КЛИМЕНКО Кіндрат Дем'янович, 1879 р.н., с.Нижня Сагарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.10.1936. Чернігівським обласним судом 22.02.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1470).

КЛИМЕНКО Порфир Павлович, 1891 р.н., с.Сніжки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.08.1935, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР та у придбанні підроблених документів. Чернігівським обласним судом 22.10.1935 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12278).

КЛИМЕНКО Степан Андрійович, 1920 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 33 прикордонного загону НКВС (Карелія, Росія). Арешт 10.08.1941, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Військовим трибуналом

115 Червонопрапорної СД 12.04.1945 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8222*).

КЛИМЕНЮК Денис Йосипович, 1895 р.н., с.Малий Обзир Волинської області, проживав у с.Клепали, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 20.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Прокуратурою Сумської області 16.11.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1155*).

КЛЯВІН Роберт Марцевич, 1888 р.н., Латвія, проживав у м.Буринь, латиш, освіта середня, директор цукрокомбінату. Арешт 18.11.1938, звинувачення за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою Чернігівської області 19.05.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1802*).

КНОР Карпо Кіндратович, 1906 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, скотар колгоспу. Арешт 21.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 17.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 29.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 706*).

КНОР Лук'ян Кіндратович, 1901 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 17.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 29.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 10.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр. 625*).

КНЯЗЬ Іван Тихонович, 1887 р.н., с.Успенка, проживав у м.Буринь, українець, освіта початкова, секретар Донбасжитлобуду. Арешт 5.04.1938. Сумським обласним судом 17.06. 1939 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 12.09.1958 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4709*).

КОВАЛЕНКО Василь Петрович, 1912 р.н., с.Тернівка Конотопського району, проживав у с.Хустянка, українець, освіта початкова, тракторист колгоспу. Арешт 20.01.1949, звинувачення за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням МДБ по Сумській області 19.10.1949 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3534*).

КОВАЛЕНКО Григорій Микитович, 1898 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 28.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за участь в антирадянській українській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 27.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 4.09.1957 обласним судом.(ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 564*).

КОВАЛЕНКО Денис Микитович, 1904 р.н., с.Хустянка, українець, освіта середня, агроном Слобідської МТС.Арешт 19.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за участь в антирадянській українській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 27.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 4.09.1957 обласним судом.(ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 564*).

КОВАЛЕНКО Іван Пилипович, 1894 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 19.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 2.04.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-129*).

КОВАЛЕНКО Кирило Микитович, 1898 р.н., с.Хустянка, проживав у с.Харченки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 22.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 4.09.1957 обласним судом.(ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 564*).

КОВАЛЕНКО Лаврентій Микитович, 1901 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 27.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за участь в антирадянській українській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 27.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 4.09.1957 обласним судом.(ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 564*).

КОВАЛЕНКО Петро Степанович, 1908 р.н., с.Бошівка, українець, освіта початкова, нічний сторож відділення "Першотравневе" Кошарського бурякорядгоспу. Арешт 24.09.1935. Чернігівським обласним судом 19.01.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Помер 8.08.1937 у місці ув'язнення. Реабілітований 22.09.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12304*).

КОВАЛЬОВ Григорій Хомич, 1907 р.н., с.Піски, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.02.1938. Сумським обласним судом 13.03.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ, 31.07.1939 - покарання пом'якшене до 1,5 року. Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1354*).

КОВАЛЬЧУК Оврам Давидович, 1901 р.н., с.Бошівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.03.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13.04.1930 за ст. 54-10 КК

УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варту звільнений. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 35).

КОВБАСА Григорій Гнатович, 1902 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, слюсар цукрозаводу. Арешт 15.10.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокуратурою ДПУ УРСР 5.02.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2109).

КОВБАСА Сергій Іванович, 1911 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 14.04.1933, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Буринським РВ ДПУ 2.05.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2167).

КОВТУНЕНКО Роман Макарович, 1902 р.н., м.Буринь, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1152 СП. Арешт 24.01.1943. Військовим трибуналом 344 СД 15.02.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 9.06.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12740).

КОВТУНЕНКО Федір Володимирович, 1916 р.н., с.Степанівка, українець, освіта неповна середня, бухгалтер колгоспу. Арешт 15.07.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 23.01.1945 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 19.06.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4162).

КОЗАЧЕНКО Семен Максимович, 1903 р.н., с.Рівне Одеської області, проживав у м.Буринь, українець, освіта середня, інструктор-методист районного відділу народної освіти. Арешт 22.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 21.11.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 452).

КОЗЛОВ Іван Іванович, 1869 р.н., с.Гвинтове, українець, освіта початкова, церковний староста. Арешт 15.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 238).

КОЛЕСНИК Трохим Єпіфанович, 1875 р.н., с.Воскресенка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований

20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 278).

КОЛОМІЄЦЬ Пилип Григорович, 1882 р.н., с.Терни Недригайлівського району, проживав у м.Буринь, українець, освіта початкова, старший приймальник буряків на цукрозаводі. Арешт 27.04.1937. Чернігівським обласним судом 28.07.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 19.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1473).

КОЛОСОВ Йосип Мусійович, 1880 р.н., с.Червона Слобода, українець, освіта початкова, рахівник Буринського цукрозаводу. Арешт 11.06.1937. Чернігівським обласним судом 17.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 28.06.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2792).

КОЛОУСОВ Василь Олексійович, 1886 р.н., с.Нечаївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 10.02.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 251).

КОЛЬЧЕНКО Григорій Романович, 1904 р.н., м.Буринь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 6.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання - диспетчер обласної контори "Головвторчормет" у м.Буринь. Арешт 25.10.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 12.05.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований, відповідно, 16.11.1989 і 22.03.1995 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 60. ДА УСБУ в СО, спр. П-13317).

КОЛЬЧЕНКО Роман Панасович, 1879 р.н., м.Буринь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.12.1928. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 5.04.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР позбавлений на 3 роки права проживання у центральних місцевостях СРСР, 19.02.1932 строк покарання продовжений на 3 роки. Реабілітований 31.10.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 831).

КОНОНЕНКО Дмитро Олексійович, 1884 р.н., с.Любимовка Курської області (Росія), проживав у м.Буринь, росіянин, освіта неповна середня, білетний касир залізничної станції. Арешт 24.05.1944. Військовим трибуналом Московсько-

Київської залізниці 9.06.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13267*).

КОРЕНЄВ Іван Кузьмич, 1884 р.н., с.Піски, українець, освіта початкова, бухгалтер колгоспу. Арешт 1.06.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 19.09.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Помер 31.07.1947 у місці ув'язнення. Реабілітований 27.06.1991 прокуратурою УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11760*).

КОРНІЄНКО Матвій Андрійович, 1891 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.07.1935. Чернігівським обласним судом 11.03.1936 за ст.ст. 54-8, 54-9, 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11959*).

КОРНІЄНКО Микита Микитович, 1921 р.н., с.Бошівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 636 будівельного батальйону 48 польового будуправління. Арешт 18.12.1941. Військовим трибуналом 5 саперної армії 2.02.1942 за ст.ст. 58-8, 58-10 ч. 2 КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний 11.03.1942. Реабілітований 25.01.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13190*).

КОРОБКО Іван Семенович, 1888 р.н., с.Сніжки, проживав у с.Архангельське Миколаївської області, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 27.04.1938. Сумським обласним судом 9.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 9.09.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12300*).

КОРОЛЬ Яків Федорович, 1898 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.01.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 421*).

КОСЕНКО Павло Іванович, 1888 р.н., м.Ніжин Чернігівської області, проживав у м.Буринь, українець, освіта початкова, начальник залізничної станції. Підписка про невізд від 1.07.1931, звинувачення за ст. 58-10 КК РРФСР. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 14.12.1931 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 7, спр. 190а*).

КОСТЮК Лідія Іванівна, 1922 р.н., с.Сергіївка Білопільського району, проживала у м.Буринь,

українка, освіта середня медична, завідувача районною санепідемстанцією. Підписка про невізд від 6.04.1945. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12.11.1945 як член сім'ї засудженого за ст. 58-1 "б" КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область. Реабілітована 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 135*).

КОЦЮБА Федір Львович, 1913 р.н., с.Жуківка, проживав у м.Шуя Івановської області (Росія), українець, освіта вища юридична, юрисконсульт заводу № 745. Арешт 27.08.1948. Військовим трибуналом Харківського гарнізону 26.08.1949 за ст. 54-1 "б" КК УРСР засуджений на 18 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 10.11.1954 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 18.01.1996 Головною військовою прокуратурою Російської Федерації. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13429*).

КРАВЧЕНКО Захар Якович, 1887 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 2.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 9.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 159*).

КРАМАРЕНКО Віктор Григорович, 1870 р.н., м.Буринь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.02.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 777*).

КРАСНОДІД Василь Петрович, 1910 р.н., м.Буринь, українець, освіта початкова, член ВКП(б), начальник ошадкаси. Арешт 31.10.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 10.04.1938 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 12 років. Реабілітований 4.10.1991 прокуратурою Російської Федерації. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11831*).

КРАСНОДІД Іван Семенович, 1897 р.н., м.Буринь, українець, освіта початкова, жерстяник цукрозаводу. Арешт 17.08.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 6.09.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 26.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12212*).

КРЕЛЬ Іван Кіндратович, 1914 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і

Прокурором СРСР 17.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 29.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 698).

КРЕЛЬ Яків Омелянович, 1898 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 17.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 29.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 697).

КРЕЛЬ Яків Юрійович, 1894 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 12.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.09.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 2.07.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 978).

КРОТОВ Іван Максимович, 1873 р.н., м.Грайворон Белгородської області (Росія), проживав у с.Воскресенка, росіянин, освіта середня, священник. Арешт 29.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 22.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 977).

КРУПОСІЙ Орна Яківна, 1882 р.н., с.Вознесенка, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Арешт 24.12.1932. Народним судом Буринського району 30.01.1933 за ст. 54-10 КК УРСР та за несплату податків в установлені строки засуджена до позбавлення волі на 8 років. Реабілітована 1.04.1991 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3034).

КРУПОСІЙ Сергій Минович, 1891 р.н., с.Сорока, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 15.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 1000).

КУДРЯВСЬКИЙ Степан Степанович, 1888 р.н., с.Воскресенка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 4.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 278).

КУДРЯВСЬКИЙ Федот Васильович, 1895 р.н., с.Воскресенка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 278).

КУЖЕЛЬ Микита Вікторович, 1919 р.н., с.Червона Слобода, українець, освіта початкова. Без визначених місця проживання і занять. Арешт 18.03.1946. Військовим трибуналом військ НКВС Вологодської області 8.06.1946 за ст. 58-1 "б" КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 16.08.1955 Військовим трибуналом Біломорського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5642).

КУЗИК Омелян Іванович, 1873 р.н., с.Добрятин Рівненської області, проживав у с.Успенка, українець, освіта середня, священник. Арешт 12.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за ст. 54-10 ч.ч. 1, 2 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 20.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 987).

КУКУЮК Килина Олексіївна, 1913 р.н., с.Альошинське Чернігівської області, проживала у м.Буринь, українка, освіта початкова, друкарка друкарні. Арешт у червні 1931р., звинувачення у спробі нелегально перейти державний кордон. Харківським ОВ ДПУ 14.05.1932 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 842).

КУЛЬЧИЦЬКИЙ Олександр Францевич, 1872 р.н., с.Самгородок Київської області, проживав у м.Буринь, поляк, освіта середня технічна, без визначених занять. Арешт 15.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 29.09.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 10.02.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 245).

КУРБЕТ Микола Петрович, 1872 р.н., с.Вознесенка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.02.1931, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським оперсектором ДПУ 8.02.1932 справа закрита. Арешт 27.12.1932. Народним судом Буринського району 30.01.1933 за ст. 54-10 КК УРСР та за несплату податків в установлені строки засуджений до позбавлення волі на 10 років і до висилки на 5 років за межі України після відбуття покарання. Реабілітований 1.04.1991 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1669, П-3035).

КУРСЬКИЙ Іван Андрійович, 1912 р.н., с.Ігорівка, українець, освіта початкова, голова колгоспу. Арешт. 6.01.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 29.07.1944 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 30.01.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4484*).

КУШТИМЕНКО Яків Лукич, 1899 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 2.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 790*).

Л

ЛАВСЬКИЙ Федір Михайлович, 1876 р.н., с.Успенка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий умовно на 3 роки у Північний край, з-під варт звільнений. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 898*).

ЛАЗАРЧЕНКО Олександр Дмитрович, 1909 р.н., с.Олександрівка, проживав у м.Київ, українець, освіта початкова, член ВКП(б), завідувачий сховищем військового складу № 64. Арешт 8.07.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 10.09.1937 за ст.ст. 54-1 "б", 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Реабілітований 20.12.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-14019*).

ЛАСКАВЕНКО Панас Данилович, 1903 р.н., м.Буринь, українець, освіта початкова. Червоноармієць 364 запасного СП. Арешт 12.12.1944. Військовим трибуналом 11 запасної СД 11.01.1945 засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 8.04.1991 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11632*).

ЛАУКЕРТ Андрій Андрійович, 1905 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, коваль колгоспу. Арешт 2.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 27.12.1937 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 564*).

ЛАУКЕРТ Андрій Іванович, 1906 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 17.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 29.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 693*).

ЛАУКЕРТ Іван Омелянович, 1888 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, без виз-

начених занять. Арешт 2.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 27.12.1937 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 563*).

ЛАУКЕРТ Омелян Андрійович, 1905 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.12.1929. Звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Роменського округу 26.01.1930 справа закрита. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 5.02.1930 як антирадянський елемент ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 696*).

ЛАУКЕРТ Яків Андрійович, 1902 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.12.1929. Звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Роменського округу 26.01.1930 справа закрита. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 5.02.1930 як антирадянський елемент ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 696*).

ЛАУКЕРТ Яків Юрійович, 1902 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 17.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 29.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 694*).

ЛАХНО Федір Трохимович, 1895 р.н., с.Хустянка, проживав у с.Сніжки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.10.1929. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 10.02.1930 за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УРСР ув'язнений на 7 років у концтабір. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 124*).

ЛАЩ Кириак Іванович, 1898 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт

31.03.1940. Сумським обласним судом 2.08.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 21.12.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1735*).

ЛЕВАНТОВСЬКИЙ Володимир Ісакович, 1904 р.н., м.Буринь, проживав у с.Новосілки Рівненської області, єврей, освіта вища, без визначених занять. Арешт 15.02.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Рівненської області 18.05.1944 за ст. 54-1 "б" КК УРСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 19.09.1944 обвинувачення за ст. 54-1 "б" зняте, визнаний винним за ст. 54-11 і засуджений до каторжних робіт на 15 років. Управлінням КДБ при Раді Міністрів УРСР по Рівненській області 30.07.1955 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8476*).

ЛЕЙЦИН Борис Євелійович, 1908 р.н., м.Чернігів, проживав у м.Буринь, єврей, освіта середня, член ВКП(б), голова районної споживспілки. Арешт 28.11.1935, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР та у зловживанні службовим становищем.Прокурором Буринського району 13.01.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2464*).

ЛИВУНОВ Григорій Миронович, 1913 р.н., с.Ганнівка-Вирівська Білопільського району, проживав у с.Слобода, українець, освіта незакінчена вища педагогічна, вчитель середньої школи. Арешт 19.06.1937. Чернігівським обласним судом 19.08.1938 за ст. 54-10 ч. 2 виправданій, за ст. 54-10 ч. 1 засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 4.10.1961 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5507*).

ЛИКОВ Семен Якович, 1885 р.н., с.Волотово Белгородської області (Росія), проживав у с.Червона Слобода, росіянин, освіта початкова, коваль колгоспу. Арешт 28.10.1935, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Буринського району 29.01.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2145*).

ЛИННИК Євмен Остапович, 1883 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.02.1930. Роменським окружним судом 3.05.1930 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений умовно до позбавлення волі на 3 роки, з-під варті звільнений. Реабілітований 2.04.1990 обласним судом.(ДА УСБУ в СО, *спр. П-11345*).

ЛИСЕНКО Іван Андрійович, 1913 р.н., с.Михайлівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 70 СП. Арешт 27.07.1937. Військовим трибуналом 17 СК Київського ВО 26.08.1937

за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР та за підбурювання до національної ворожнечі засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 3.04.1955 обласним судом.(ДА УСБУ в СО, *спр. П-13329*).

ЛИСЕНКО Парамон Кузьмич, 1885 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.06.1935. Чернігівським обласним судом 6.01.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 18.06.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12289*).

ЛИСТУНОВ Іван Сергійович, 1906 р.н., м.Буринь, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 27.08.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9.12.1942 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 20.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 395*).

ЛИТВИНЕНКО Никифор Павлович, 1881 р.н., с.Дяківка, проживав у м.Буринь, українець, освіта початкова, приймальник деревини для Рижівського цукрозаводу. Арешт 20.08.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 5.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3302*).

ЛИТВИНОВ Григорій Юхимович, 1880 р.н., с.Нечаївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 15.02.1933 за ст.ст. 54-8, 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання - одноосібник. Арешт 12.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 30.11.1989 - прокуратурою області, 10.02.1960 - обласним судом.(ДАСО, *ф. Р-7641: оп. 3, спр. 610; оп. 2, спр. 250*).

ЛИТВИНОВ Іван Юхимович, 1873 р.н., с.Нечаївка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 28.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 10.02.1960 обласним судом.(ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 250*).

ЛИТВИНОВ Микита Іванович, 1908 р.н., с.Нечаївка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 908 СП. Арешт 29.03.1942. Військовим трибуналом 246 СД 9.04.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 13.01.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13639*).

ЛИТВИНОВ Федір Іванович, 1894 р.н., с.Нечаївка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 28.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 10.02.1960 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 250).

ЛИТВИНОВСЬКИЙ Афанасій Костянтинівич, 1898 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.02.1930, звинувачення у недонесенні про злочин. Транспортним відділом ОДПУ Південної залізниці 5.11.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8088).

ЛИТВИНОВСЬКИЙ Данило Тимофійович, 1888 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, член ВКП(б), помічник керуючого відділенням Дубов'язівського бурякорадгоспу Конотопського району. Арешт 29.04.1936. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9.09.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 703).

ЛИТВИНОВСЬКИЙ Прокіп Устимович, 1894 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Буринським РВ ДПУ 5.05.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2728).

ЛИТОВЧЕНКО Дмитро Митрофанович, 1914 р.н., с.Підворки Київської області, проживав у с.Слобода, українець, освіта початкова, робітник молочної ферми цукрозаводу. Арешт 10.07.1941, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Управлінням НКВС по Новосибірській області 20.06.1942 справа закрита, направлений у військомат. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2432).

ЛИТОВЧЕНКО Петро Олександрович, 1909 р.н., с.Чернеча Слобода, проживав у м.Буринь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за активну участь в антирадянській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 4.09.1957 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 564).

ЛИФЕР Емма Петрівна, 1891 р.н., с.Роненберг (Латвія), проживала у м.Буринь, латишка, освіта початкова, кухарка у колгоспі. Арешт 2.10.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Проку-

рором Конотопського району 8.02.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1923).

ЛИФЕР Лукерія Мойсєївна, 1914 р.н., с.Воскресенка, проживала у с.Олександрівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.04.1945 як член сім'ї засудженого за ст. 58-1 "а" КК РРФСР до ВМП вислана на 3 роки у Північно-Казахстанську область. Реабілітована 20.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр.397).

ЛОЗОВИЦЬКИЙ Матвій Васильович, 1891 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 26.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 22.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 4.09.1957 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 564).

ЛУГОВЦОВ Петро Кирилович, 1891 р.н., с.Чумакове, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Арешт 19.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокуратурою Чернігівської області 1.06.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3397).

ЛУЗАН Демид Севастьянович, 1896 р.н., с.Черепівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1251 СП. Арешт 24.03.1942. Військовим трибуналом 377 СД 22.04.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 5.05.1942. Реабілітований 28.12.1996 військовим судом Центрального регіону України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13631).

ЛУК'ЯНЕНКО Давид Леонтійович, 1918 р.н., с.Слобода, українець, освіта неповна середня, рахівник колгоспу. Арешт 3.06.1937. Чернігівським обласним судом 11.09.1937 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР та за незаконне зберігання зброї засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 17.08.1989 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11361).

ЛУПІНОВ Павло Іванович, 1900 р.н., с.Піски, українець, освіта початкова, член ВКП(б), робітник пункту "Заготзерно". Арешт 24.02.1946, звинувачення за ст. 54-8 КК УРСР. Військовим прокурором військ НКВС Сумської області 22.07.1946 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2628).

ЛЮТА Ганна Микитівна, 1906 р.н., с.Жуківка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27.10.1945 як член сім'ї засудженого за ст. 58-1 "б" КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область. Реабілітована 30.04.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8952).

М

МАЗУРКЕВИЧ Карл Антонович, 1899 р.н., м.Тростянець Вінницької області, проживав у м.Буринь, поляк, освіта початкова, член ВКП(б), директор цукрозаводу. Арешт 21.08.1935, звинувачення за ст. 54-13 КК УРСР та у використанні чужих документів у корисливих цілях. Прокуратурою Чернігівської області 1.12.1935 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4158*).

МАКАРЕНКО Іван Юхимович, 1890 р.н., м.Буринь, українець, освіта початкова, рахівник цукрозаводу. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 785*).

МАКАРЕНКО Прокіп Онисійович, 1879 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за антирадянську агітацію позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 80*).

МАЛЕС Іван Васильович, 1889 р.н., с. Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.02.1931, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським оперсектором ДПУ 8.02.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1741*).

МАЛЕС Федір Михайлович, 1912 р.н., с.Слобода, українець, освіта неповна середня. Авіа механік 6 авіаційного полку. Арешт 17.11.1942. Військовим трибуналом 4 повітряної армії Закавказького фронту 28.11.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 27.05.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12700*).

МАЛІЙ Григорій Іванович, 1889 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 57*).

МАЛІЙ Іван Павлович, 1893 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 17.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 29.10.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 17.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 720*).

МАЛЮТІН Всеволод Іванович, 1894 р.н., м.Київ, проживав у м.Буринь, росіянин, освіта середня, старший теплотехнік цукрокомбінату. Арешт 1.07.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 22.12.1937 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 23.12.1937 у м.Київ. Реабілітований 27.02.1958 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4613*).

МАРТИНЕНКО Максим Григорович, 1897 р.н., с.Біжівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 31.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 16.01.1957 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 467*).

МАРЧЕНКО Євдоким Федорович, 1878 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.09.1948. Сумським обласним судом 15.12.1948 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.09.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13383*).

МАСЛЮЧЕНКО Олексій Гаврилович, 1916 р.н., с.Милейки Чернігівської області, проживав у с.Слобода, українець, освіта неповна середня, рахівник радгоспу. Арешт 15.12.1937, звинувачення в антирадянській агітації. Дорожньо-транспортним відділом НКВС залізничної станції Конотоп 26.04.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5633*).

МАСС Вільгельм Кіндратович, 1920 р.н., с. Біжівка, німець, освіта початкова, червоноармієць 105 мотострілецького полку. Арешт 17.07.1941. Військовим трибуналом 28 армії 22.07.1941 за ст.58-5 КК РРФСР засуджений до ВМП. Реабілітований 13.11.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13826*).

МАСС Георгій Андрійович, 1896 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 3.09.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.12.1942 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 634*).

МАТВІЄНКО Іван Іванович, 1904 р.н., с.Сніжки, проживав у с.Болотівка, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу. Арешт 24.11.1937.

Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 3.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 24.08.1965 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 354).

МАТУСЕВИЧ Костянтин Євгенович, 1903 р.н., м.Полоцьк Вітебської області (Білорусь), проживав у с.Слобода, українець, освіта середня, робітник відгодівельного пункту цукрозаводу. Арешт 19.03.1946. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 11.05.1946 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом військ МВС Українського округу 4.06.1946 обвинувачення за ст. 54-1 "а" зняте, визнаний винним за ст. 54-3 і засуджений на 5 років. Реабілітований 18.02.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11983).

МАХНУШКА Гаврило Михайлович, 1887 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.05.1929. Конотопським окружним судом 22.07.1929 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки і 3 місяці. Реабілітований 30.12.1998 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-4776, оп. 1, спр. 293).

МИГУЛЬОВ Юхим Сидорович, 1887 р.н., с.Петухівка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 16.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр.751).

МИХАЙЛИК Григорій Володимирович, 1899 р.н., м.Буринь, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 16.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 11.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 137).

МІКЛАС Катерина Тимофіївна, 1888 р.н., Польща, проживала у м.Буринь, німкеня, освіта початкова, робітниця цукрозаводу. Арешт 17.10.1938, звинувачення за ст. 54-6 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 11.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6251).

МІНЕНКО Гнат Федорович, 1908 р.н., с.Суховерхівка, проживав у м.Сковородино Амурської області (Росія), українець, освіта початкова, швець. Арешт 12.03.1945. Військовим трибуналом Московського гарнізону 18.05.1945 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 7.04.1960 Військовим трибуналом Московського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8600).

МІНЕНКО Іван Іларіонович, 1899 р.н., с.Дич, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. У 1929 р. висланий у Свердловську область. Органами НКВС за ст. 58-6 КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний 17.02.1938. Реабілітований у квітні 1989 р. Військовою прокуратурою Уральського ВО. (Арх. районної комісії з питань реабілітованих).

МІЩЕНКО Яків Ульянович, 1897 р.н., с.Успенка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання - колгоспник. Арешт 12.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований, відповідно, 27.12.1989 - прокуратурою області, 4.03.1967 - обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 3, спр. 702; оп. 4, спр. 413).

МОГИЛІН Єгор Максимович, 1887 р.н., с.Духанівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 24.06.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокуратурою Сумської області 23.08.1941 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2346).

МОГИЛКО Григорій Сергійович, 1899 р.н., с.Чернеца Слобода, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу. Арешт 31.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.09.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 775).

МОРОЗ Андрій Якимович, 1878 р.н., с.Верхня Сагарівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 19.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.04.1938 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 374).

МОРОЗ Антон Михайлович, 1866 р.н., м.Буринь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.01.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопського округу 25.07.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1165).

МОРОЗ Дмитро Титович, 1884 р.н., с.Успенка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.02.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край.

Реабілітований 25.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 86).

МОРОЗ Ілля Григорович, 1915 р.н., с.Степанівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць окремої автоторти підвозу. Арешт 14.01.1942. Військовим трибуналом 150 окремої СБ 4.02.1942 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 23.03.1942 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 25.10.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13049).

МОРОЗОВ Іван Семенович, 1885 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 22.08.1936. Чернігівським обласним судом 11.11.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 14.06.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1829).

МОСКАЛЕНКО Григорій Тарасович, 1909 р.н., с.Піски, українець, освіта початкова, робітник Куянівського цукрозаводу Білопільського району. Арешт 12.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 17.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 942).

МОСКАЛЕНКО Павло Дмитрович, 1911 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, політрук роти 872 СП 255 СД. Арешт 16.08.1942. Військовим трибуналом 64 армії 29.08.1942 за ст. 58-1 "б" КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.11.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-14011).

МОСТІАН (МУСТІАН) Юхим Володимирович, 1885 р.н., с.Чернеча Слобода, проживав у с.Хустянка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.03.1934, звинувачення за ст. 54-7 КК УРСР. Чернігівським ОВ ДПУ 13.05.1934 справа закрита. Арешт 9.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за антирадянську агітацію позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2358. ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 79).

МОТУЗКО Григорій Олексійович, 1909 р.н., с.Нижня Сагарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Висланий у Свердловську область. Трійкою при управлінні НКВС по Свердловській області 10.07.1938 за підозрою у створенні групи для диверсійних акцій застосована ВМП. Розстріляний 27.07.1938. Реабілітований 11.09.1956 Військовим трибуналом Уральського ВО. (Арх. районної комісії з питань реабілітованих).

МОШКО Серафим Якович, 1907 р.н., с.Воскресенка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 878).

МОШКОВЕЦЬ Адам Іванович, 1894 р.н., с.Богданівка Житомирської області, проживав у м.Буринь, українець, освіта початкова, рахівник 6 околудку 10 дистанції служби колії залізниці. Арешт 26.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.10.1937 за участь у повстанській Волинській армії ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.10.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 19).

МОЩЕНКО Іван Григорович, 1892 р.н., м.Буринь, українець, освіта початкова, помічник бухгалтера пункту "Заготзерно". Арешт 30.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 8.12.1937 за ст. 54-6 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.11.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 192).

МУСІЯЧЕНКО Макар Іванович, 1902 р.н., с.Дяківка, українець, освіта початкова, робітник залізничної станції Кошари. Арешт 16.11.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 3.03.1945 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовою залізничною колегією Верховного Суду СРСР 10.02.1947 справа направлена на нове розслідування. Управлінням МДБ Московсько-Київської залізниці 26.12.1947 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5585).

Н

НАГОРНИЙ Хома Панасович, 1906 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, завідувач господарством школи. Арешт 30.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по

Чернігівській області 19.11.1937 за участь в антирадянській українській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 27.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 4.09.1957

обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 564).

НАЗАРЕНКО Захар Петрович, 1893 р.н., с.Хустянка, проживав у с.Сніжки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.12.1929. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.02.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 810).

НАСТЕВИЧ Лаврентій Матвійович, 1905 р.н., с.Насташка Київської області, проживав у м.Буринь, українець, освіта вища агрономічна, завідувачий районним земвідділом. Арешт 5.10.1943. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 20.03.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.11.1966 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8448).

НАУМЯК Дмитро Федорович, 1899 р.н., м.Дрогобич Львівської області, проживав у м.Буринь, українець, освіта середня, завідувачий складом цукрозаводу. Арешт 30.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 11.02.1938 за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.02.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 638).

НЕВКАПС Наум Самійлович, 1882 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР та за здачу державі поповнених сільгосппродуктів висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 835).

НЕЛІН Аврам Андрійович, 1889 р.н., с.Нелени Недригайлівського району, проживав у с.Сніжки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 1.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 11.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 130).

НЕРОД Михайло Никоневич, 1897 р.н., с.Малий Обзир Волинської області, проживав у с.Клепали, українець, освіта початкова, вантажник залізничної станції Путівль. Арешт 21.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 4.11.1937 за ст. 54-1 "а" КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 19.09.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 915).

НЕСТЕРЕНКО Григорій Йосипович, 1897 р.н., с.Червона Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.11.1938. Сумським обласним судом 8.04.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Помер 10.10.1939 у місці ув'язнення. Реабілітований 30.11.1963 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7890).

НЕСТЕРЕНКО Іван Трохимович, 1902 р.н., с.Успенка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 26.08.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Управлінням НКВС по Новосибірській області 28.12.1942 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3585).

НЕСТЕРЕНКО Леонтій Трохимович, 1896 р.н., с.Успенка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.08.1939. Сумським обласним судом 1.10.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 4.11.1939 покарання пом'якшене до 3 років. Реабілітований 15.06.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11474).

НЕХАЄВСЬКИЙ Павло Гаврилович, 1885 р.н., с.Іржавець Чернігівської області, проживав у с.Біжівка, українець, освіта середня, вчитель школи. Арешт 31.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 16.01.1957 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 467).

НЕЧВЕСВ Родіон Макарович, 1887 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 12.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 945).

НИКОЛЕНКО Никифор Миронович, 1888 р.н., м.Буринь, проживав у м.Київ, українець, освіта вища педагогічна, член ВКП(б), завідувачий Київським обласним відділом народної освіти. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 14.02.1934 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Трійкою при управлінні НКВС по Ленінградській області 25.11.1937 за антирадянську діяльність застосована ВМП. Розстріляний 8.12.1937. Реабілітований 3.08.1960 Київським обласним судом. ("Остання адреса. До 60-річчя соловецької трагедії". Т. 3, К., 1999).

НИКОЛЬСЬКИЙ Григорій Федорович, 1866 р.н., с.Черепівка, проживав у м.Буринь, українець, освіта середня, священник. Арешт 29.01.1930.

Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.02.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований 25.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 87).

НОЙМАН Яків Омелянович, 1876 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, колгоспник.

Арешт 31.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 17.12.1937 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.01.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 691).

О

ОБРУЧ Дорофій Ілліч, 1870 р.н., с.Слобода, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 1.03.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР та в участі у збройному грабежу. Транспортним відділом ОДПУ Південної залізниці 5.11.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8088).

ОБРУЧ Марія Павлівна, 1921 р.н., с.Черепівка, українка, освіта неповна середня, трактористка Вознесенської МТС. Арешт 16.05.1945. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.11.1945 за ст.54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 9.04.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 475).

ОБРУЧ Семен Дорофійович, 1905 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.10.1933, звинувачення за ст. 54-8 КК УРСР. Буринським РВ ДПУ 10.01.1934 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3687).

ОВДІЄНКО Панас Гнатович, 1899 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 10.03.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Чернігівським ОВ ДПУ 10.05.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2269).

ОДИНЕЦЬ Трохим Іванович, 1881 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР та в участі в озброєній банді і грабежу. Буринським РВ ДПУ 5.05.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2728).

ОЗЕРНИЙ Григорій Антонович, 1902 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта середня. Діловод-скарбник 526 окремої телеграфно-будівельної роти. Арешт 19.09.1941. Військовим трибуналом 55 армії 22.09.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 25.09.1941. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12832).

ОЛЕКСЕНКО Максим Омелькович, 1895 р.н., с.Чалишівка, українець, освіта початкова, експедитор особливого будівництва на залізничній станції Ворожба. Арешт 26.04.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним

судом 1.10.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1008).

ОНИЩЕНКО Пилип Іванович, 1877 р.н., м.Буринь, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.11.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 13.05.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-536).

ОНУФРІЄНКО Дмитро Омелянович, 1901 р.н., с.Новоселки Брестської області (Білорусь), проживав у м.Буринь, білорус, освіта початкова, фельдшер цукрокомбінату. Арешт 18.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.11.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 29.08.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 852).

ОПІМАХ Опанас Павлович, 1900 р.н., с.Суховерхівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 3.10. 1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 9.01.1946 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 31.10.1964 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8309).

ОПІМАХ Федір Никифорович, 1916 р.н., с.Суховерхівка, українець, освіта початкова. Курсант 60 учбового полку автоматників. Арешт 13.06.1943. Військовим трибуналом 8 учбової бригади 16.06.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13138).

ОРЕЛ Степан Максимович, 1891 р.н., с.Білошапки Чернігівської області, проживав у м.Буринь, українець, освіта початкова, член ВКП(б), голова районного виконкому. Арешт 28.09.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 22.12.1937 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 23.12.1937 у м.Київ. Реабілітований 30.01.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3975).

ОРИЩУК Василь Миколайович, 1889 р.н., с.Тулукив Івано-Франківської області, проживав у с.Червона Слобода, українець, освіта початкова, старший кондуктор залізничної станції Ворожба. Арешт 19.05.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 28.06.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки на Урал. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 455).

ОСАДЧИЙ Федір Терентійович, 1920 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, освіта неповна середня. Курсант Молотовського військово-морського авіатехнічного училища. Арешт 2.03.1942. Особливою нарадою при НКВС СРСР 31.10.1942 за ст. 58-10 КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний 12.11.1942 у м.Молотов. Реабілітований

29.11.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 196).

ОСЛЕНКО Семен Сергійович, 1896 р.н., с.Гвинтове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 3.01.1947, звинувачення за ст. 54-3 КК УРСР та у погрозі представнику влади. Управлінням МДБ по Сумській області 9.10.1948 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3496).

ОТЮСЬКИЙ Максим Андрійович, 1908 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, освіта неповна середня, завідувач бібліотекою школи. Арешт 27.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 23.10.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 147).

П

ПАВЛОВА Ольга Володимирівна, 1876 р.н., м.Буринь, росіянка, освіта середня, домашня вчителька. Арешт 24.07.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 1.10.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР вислана на 3 роки у Казахстан. Реабілітована 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 857).

ПАВЛЮЧЕНКО Дмитро Михайлович, 1910 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.04.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Буринським РВ ДПУ 22.04.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2240).

ПАДАЛКО Нестор Григорович, 1890 р.н., с.Червона Слобода, українець, освіта початкова, слюсар цукрозаводу. Арешт 21.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 2.11.1937 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 9.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 434).

ПАНАС Микола Михайлович, 1913 р.н., с.Липини Волинської області, проживав у с.Червона Слобода, українець, освіта незакінчена вища, вчитель неповно-середньої школи. Арешт 21.09.1937, звинувачення за ст.ст. 54-11, 54-12 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 19.05.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3274).

ПАНЧЕНКО Андрій Маркович, 1896 р.н., с.Романчукове, проживав у с.Хустянка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 31.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чер-

нігівській області 29.10.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 14.11.1988 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 524).

ПАНЧЕНКО Іван Миколайович, 1898 р.н., с.Біжівка, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Арешт 26.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за участь в українській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 31.10.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 23.05.1959 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 147).

ПАРХОМЕНКО Платон Антонович, 1890 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 741).

ПАРХОМЕНКО Трохим Петрович, 1913 р.н., с.Кимличка Липоводолинського району, проживав у с.Біжівка, українець, освіта середня, вчитель неповно-середньої школи. Арешт 25.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 31.10.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 23.05.1959 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 147).

ПАСЬКО Назар Трохимович, 1910 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Конотопським окружним

відділенням ДПУ 6.04.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1544*).

ПЕТЕРС Лук'ян Андрійович, 1888 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 26.06.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 17.12.1937 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.01.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 1.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 407**).

ПЕТРЕНКО Архип Онисимович, 1876 р.н., с.Слобода, українець, освіта середня, сторож відгодівельного пункту. Арешт 17.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 11.09.1937 за антирадянську агітацію позбавлений волі на 8 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, *спр. 33**).

ПЕТРЕНКО Іван Якович, 1903 р.н., с.Хусянка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 18.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 23.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 4.09.1957 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, *спр. 564**).

ПЕТРЕНКО Михайло Родіонович, 1896 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 3.12.1939, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 1.03.1940 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1583*).

ПИРИГ Іван Григорович, 1882 р.н., с.Харченки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області застосована ВМП. Розстріляний 8.01.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.08.1989. (Арх. районної комісії з питань реабілітованих).

ПИШНЕНКО Кузьма Євсейович, 1878 р.н., с.Воскресенка, проживав у с.Олександрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 746**).

ПІДГАЙНИЙ Іван Феодосійович, 1909 р.н., с.Піски, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.02.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий умовно на 3 роки у Північний край, з-під варти звільнений. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, *спр. 878**).

ПІДЛИПЕНСЬКА Зінаїда Денисівна, 1906 р.н., с.Миколаївка, проживала у с.Бошівка, українка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. Арешт 18.03.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13.04.1930 справа закрита. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, *спр.35**).

ПІДЛИПЕНСЬКИЙ Захар Омелянович, 1875 р.н., с.Бошівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.03.1966 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, *спр. 382**).

ПІДЛИПЕНСЬКИЙ Сергій Федорович, 1913 р.н., с.Бошівка, українець, освіта середня. Командир ескадрильї 651 авіаційного полку. Арешт 25.12.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 3.05.1944 за ст. 58-1 "б" КК РРФСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 2.10.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 211**).

ПІДОПРИГОРА Олександр Григорович, 1901 р.н., смт Краснопілля, проживав у с.Піски, українець, освіта початкова, голова Глушечького сільського споживтовариства. Арешт 15.12.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Білопільським РВ ДПУ 6.04.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1722*).

ПОБІГАЙЛЕНКО Іван Харитонович, 1882 р.н., с.Дяківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, *спр. 85**).

ПОНОМАРЕНКО Олексій Петрович, 1887 р.н., с.Веселе Путивльського району, проживав у с.Успенка, українець, освіта початкова, бухгалтер цукрокомбінату. Арешт 8.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Буринським РВ ДПУ 27.04.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2451*).

ПОНОМАРЕНКО Павло Іванович, 1906 р.н., с.Писарівка Сумського району, проживав у с.Чернеча Слобода, українець, освіта середня, вчитель неповно-середньої школи. Арешт 10.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 29.04.1938 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний

21.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 17.12.1958 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 55).

ПОПОВ Марко Миколайович, 1884 р.н., с.Твердиця (Молдова), проживав у с.Слобода, болгарин, освіта середня, завідуючий буфетом сільського споживтовариства. Арешт 21.09.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2.01.1938 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 567).

ПОПОВ Павло Миколайович, 1899 р.н., с.Черепівка, українець, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 6.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 14.11.1937 за участь у контрреволюційній фашистській антирадянській повстанській організації церковників ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 2.03.1960 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 266).

ПОСОХ Дорофій Йосипович, 1894 р.н., с.Дяківка, українець, освіта початкова, тесляр радгоспу. Арешт 10.10.1936. Чернігівським обласним судом 11.11.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 4.03.1992 прокуратурою області.(ДА УСБУ в СО, спр. П-11990).

ПОСТОЛ Наум Олександрович, 1885 р.н., с.Верхня Сагарівка, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу. Арешт 19.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.04.1938 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 17.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.10.1956 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 374).

ПОСТОЛЕНКО Олександр Романович, 1903 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, робітник цукрозаводу. Арешт 26.08.1936.

Чернігівським обласним судом 12.11.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 20.11.1992 Генеральною прокуратурою України.(ДА УСБУ в СО, спр. П-12374).

ПРИМАКОВ Іван Терентійович, 1919 р.н., м.Буринь, українець, освіта початкова. Червоноармієць 142 СП 5 СД 63 армії. Арешт 8.07.1943, звинувачення за ст.ст. 58-10, 58-11 КК РРФСР. Військовим трибуналом 5 Орловської СД 21.08.1943 справа закрита.(ДА УСБУ в СО, спр. П-5058).

ПРИТИКА Микола Васильович, 1927 р.н., с.Клепали, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць в/ч 03466. Арешт 9.09.1948. Військовим трибуналом в/ч 64116 9.10.1948 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Комісією Рівненської області по перегляду справ засуджених за контрреволюційні злочини 30.10.1954 покарання пом'якшене до відбутого строку. Реабілітований 29.08.1991 прокуратурою області.(ДА УСБУ в СО, спр. П-11810).

ПРИХОДЬКО Василь Іванович, 1908 р.н., с.Червона Слобода, українець, освіта початкова, чоботар промартілі у м.Буринь. Арешт 18.12.1939. Сумським обласним судом 29.02.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 10.07.1991 прокуратурою області.(ДА УСБУ в СО, спр. П-1585).

ПУШКАР Михайло Дмитрович, 1899 р.н., с.Фесівка Конотопського району, проживав у м.Буринь, українець, освіта початкова, конюх цукрозаводу. Арешт 3.04.1937.Чернігівським обласним судом 28.07.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 1.06.1990 Верховним Судом УРСР.(ДА УСБУ в СО, спр. П-11498).

Р

РАДЧЕНКО Василь Федорович, 1912 р.н., с.Воскресенка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 11.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.04.1938 справа закрита.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 278).

РАДЧЕНКО Володимир Митрофанович, 1889 р.н., с.Воскресенка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки

у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 805).

РАДЧЕНКО Конон Митрофанович, 1875 р.н., с.Воскресенка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 5.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання - без визначених занять. Арешт 12.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за ст.

54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 30.11.1989 і 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 2, спр. 803; оп. 6, спр. 878).

РАЙДЕНКО Єгор Якович, 1911 р.н., м.Буринь, українець, освіта початкова. Червоноармієць військового продовольчого пункту залізничної станції Бахмач (Чернігівська область). Арешт 10.02.1940, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Військовим трибуналом 55 СК Харківського ВО 15.05.1940 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4967).

РЕШЕТЬКО Василь Кирилович, 1923 р.н., с.Біжівка, проживав у м.Омськ (Росія), українець, освіта неповна середня. Червоноармієць в/ч 7157. Арешт 23.01.1942. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27.05.1942 за ст. 58-8 КК РРФСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 175).

РЕЗНИК Федір Пилипович, 1905 р.н., с.Черепівка, проживав у с.Нижня Сагарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 14.11.1937 за участь у контрреволюційній фашистській антирадянській повстанській організації церковників ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 2.03.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 266).

РИБАЛЬСЬКИЙ Микола Юхимович, 1912 р.н., с.Рубанка Недригайлівського району, проживав у с.Біжівка, українець, освіта середня, вчитель неповно-середньої школи. Арешт 27.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 31.10.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 23.10.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 147).

РИЧКАЛЬ Петро Мусійович, 1897 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, фельдшер амбулаторії. Арешт 13.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.12.1937 за участь в антирадянській українській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 8.01.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 2.07.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 967).

РОДЕНКО Єгор Іванович, 1902 р.н., с.Нечаївка, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Арешт 16.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м.Чернігів. Реабі-

літований 10.02.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 250).

РОДЕНКО Федір Семенович, 1895 р.н., с.Нечаївка, українець, освіта початкова, ветеринарний санітар колгоспу. Арешт 15.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 28.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 10.02.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 250).

РОКИТЯНСЬКИЙ Антон Феодосійович, 1897 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 29.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 4.09.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 564).

РОКИТЯНСЬКИЙ Петро Іванович, 1911 р.н., с.Бурики, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.07.1935. Чернігівським обласним судом 22.10.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР виправданий, за ст. 54-12 засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 18.02.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12278).

РОКИТЯНСЬКИЙ Сава Васильович, 1896 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Арешт 25.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.04.1938 за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 22.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 4.09.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 564).

РОКИТЯНСЬКИЙ Тимофій Іванович, 1914 р.н., с.Бурики, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.07.1935. Чернігівським обласним судом 22.10.1935 за звинуваченням у придбанні підроблених документів виправданий, за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 29.05.1992 Верховним Судом України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12278).

РОМАНЕНКО Василь Йосипович, 1903 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, помічник бухгалтера Маршалівської МТС Недригайлівського району. Арешт 9.08.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 31.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-386).

РОМАНЕНКО Іван Григорович, 1909 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.04.1933, звинувачення у злісному невиконанні держзобов'язань хлібозаго-

тівлі. Постановою оргкомітету Чернігівського облвиконкому від 28.04.1933 передбачено виселення його разом з родиною за межі України. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10.06.1933 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 461).

РОМАНЕНКО Кирило Якович, 1897 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 31.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 29.11.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТГ. Реабілітований 15.03.1971 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 461).

РОМАНЧУК Іван Прокопійович, 1903 р.н., с.Романчукове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.06.1941. Сумським обласним судом 18.07.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТГ. Реабілітований 26.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12051).

РОМАНЧУК Карпо Іванович, 1903 р.н., с.Романчукове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 415).

РОМАНЧУК Петро Євдокимович, 1890 р.н., с.Романчукове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний

край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 56).

РОССОХАЦЬКИЙ Іван Миколайович, 1891 р.н., Польща, проживав у с.Воскресенка, поляк, освіта початкова, колгоспник. Арешт 22.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 15.12.1937 за ст. 54-1"а" КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.01.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 21.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 230).

РУДЕНКО Ганна Улянівна, 1913 р.н., с.Піски, українка, освіта початкова, колгоспниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4.07.1945 як член сім'ї засудженого за ст. 58-1 "б" КК РРФСР до ВМП вислана на 3 роки у ПівнічноКазахстанську область. Реабілітована 20.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 262).

РУДЕНКО Матвій Іванович, 1871 р.н., с.Вознесенка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 5.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 791).

РУДЕНКО Микола Іванович, 1906 р.н., с.Піски, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 129 гвардійського артилерійського полку. Арешт 27.07.1943. Військовим трибуналом 61 гвардійської СД 7.09.1943 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТГ. Реабілітований 9.02.1960 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5762).

С

САВЧЕНКО Василь Миколайович, 1910 р.н., с.Лавіркове Чернігівської області, проживав у м.Буринь, українець, освіта початкова, інспектор районної страхінспекції. Арешт 31.10.1937. Верховним Судом СРСР 17.01.1938 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 18.01.1938 у м.Київ. Реабілітований 18.08.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13985).

САЄНКО Іван Кіндратович, 1882 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 5.01.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 171).

САЄНКО Йосип Кіндратович, 1891 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 708).

САЄНКО (ТОВСТУХА) Олена Василівна, 1920 р.н., с.Слобода, українка, освіта неповна середня, учениця 8 класу. Арешт 3.06.1937. Чернігівським обласним судом 11.09.1937 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР виправдана, за ст. 54-12 засуджена до позбавлення волі на 1 рік. Реабілітована 17.08.1989 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11361).

САРТИСОН Микола Християнович, 1902 р.н., с.Круглолугівка Чернігівської області, проживав у с.Слобода, німець, освіта початкова, завідуючий ветеринарною лікарнею. Арешт 24.06.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9.12.1942 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 20.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 258).

САХАРОВА Алевтина (Альвіна) Давидівна, 1884 р.н., с.Цюріх Волгоградської області (Росія), проживала у м.Буринь, німкеня, освіта середня, вчителька німецької мови середньої школи. Арешт 18.07.1944, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 19.09.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3704).

СЕЛЮК Станіслав Йосипович, 1913 р.н., м.Брест (Білорусь), проживав у м.Буринь, поляк, освіта середня, член ВКП(б), інструктор районного відділу народної освіти. Арешт 16.08.1936. Чернігівським обласним судом 22.11.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР та за незаконне зберігання зброї засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 21.10.1993 Верховним Судом України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2124).

СЕМАК Лев Платонович, 1898 р.н., с.Петрушівка Чернігівської області, проживав у м.Буринь, українець, освіта неповна середня, помічник головного інженера цукрозаводу. Арешт 20.10.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 22.12.1937 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 23.12.1937 у м.Київ. Реабілітований 27.02.1958 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4613).

СЕМЕНЕЦЬ Тимофій Михайлович, 1901 р.н., с.Клепали, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.03.1949. Військовим трибуналом Харківського гарнізону 17.05.1949 за ст. 54-1 "б" КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 25 років. Військовим трибуналом Київського ВО 3.04.1956 покарання пом'якшене до 10 років. Реабілітований 13.08.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12596).

СЕМЕНЯКА Іван Саврілович, 1896 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Буринським РВ ДПУ 5.05.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2728).

СИДОРЕНКО Роман Мусійович, 1892 р.н., с.Нова Олександрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.09.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 18.01.1930

за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 779).

СИНЕНКО Марія Сергіївна, 1919 р.н., м.Уфа (Башкортостан, Росія), проживала у с.Слобода, росіянка, освіта початкова, касирка ідальні цукрозаводу. Арешт 22.05.1937. Чернігівським обласним судом 11.09.1937 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджена на 5 років ВТТ. Реабілітована 17.08.1989 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11361).

СИМАК Віра Євгенівна, 1895 р.н., м.Ніжин Чернігівської області, проживала у м.Буринь, українка, освіта середня, вчителька середньої школи. Арешт 3.12.1943, звинувачення за ст.ст. 54-1 "а", 54-10 ч. 2 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 9.02.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3650).

СКАКУН Григорій Олексійович, 1914 р.н., с.Могриця Сумського району, проживав у с.Олександрівка, українець, освіта вища педагогічна, вчитель неповно-середньої школи. Арешт 22.04.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 23.10.1943 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.02.1990 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 63).

СКОРИК Василь Кіндратович, 1878 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.12. 1932. Народним судом Недригайлівського району 12.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР та за здачу державі недоброякісної сільгосппродукції засуджений до позбавлення волі на 6 років. Реабілітований 11.02.1991 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2965).

СКРИПКА Сергій Павлович, 1896 р.н., м.Буринь, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.12.1928. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 5.04.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР позбавлений на 3 роки права проживання у центральних місцевостях СРСР, 19.02.1932 строк покарання продовжений на 3 роки. Реабілітований 31.10.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 831).

СКРИПКА Терентій Лаврентійович, 1880 р.н., м.Буринь, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1930. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 17.02.1930 як антирадянський елемент висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання - сторож торговельної бази. Арешт 13.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за ст.

54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 30.11.1989 - прокуратурою області, 22.12.1960-обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 2, спр. 808; оп. 4, спр. 382).

СЛІПУХІН Ілля Федорович, 1892 р.н., с.Гвинтове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.02.1933 за ст.ст. 54-10, 54-2 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 944).

СЛЮСАР Андрій Давидович, 1874 р.н., с.Сміле Роменського району, проживав у с.Хустянка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.05.1927, звинувачення за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Роменським окружним судом 30.06.1928 виправданий. (ДАСО, ф. Р-5839, оп. 1, спр. 1973).

СЛЮСАР Лаврентій Давидович, 1887 р.н., с. Сміле Роменського району, проживав у с.Хустянка, українець, освіта початкова, монах. Арешт 23.05.1927, звинувачення за ст.54-10 ч.2 КК УРСР. Роменським окружним судом 30.06.1928 виправданий. (ДАСО, ф. Р-5839, оп. 1, спр. 1973).

СМИРНОВ Іван Михайлович, 1895 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 8.12.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Прокурором Буринського району 10.03.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1924).

СНІЖКО Михайло Кузьмич, 1916 р.н., с.Сніжки, українець, освіта початкова, робітник радгоспу "16-річчя Жовтня" Путивльського району. Арешт 24.06.1935. Чернігівським обласним судом 22.10.1935 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР та за підробку службових документів засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 29.05.1992 Верховним Судом України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12278).

СОКОЛОВ Сергій Васильович, 1891 р.н., м.Клинець Брянської області (Росія), проживав у м.Буринь, росіянин, освіта середня, головний механік цукрокомбінату. Арешт 21.09.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 22.12.1937 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 23.12.1937 у м.Київ. Реабілітований 26.07.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4337).

СОЛОВІЙОВ Василь Григорович, 1874 р.н., с.Нечаївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області

31.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 10.02.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.2, спр. 250).

СОЛОВІЙОВ Василь Максимович, 1881 р.н., с.Нечаївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 10.02.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 250).

СОЛОВІЙОВ Іван Григорович, 1884 р.н., с.Нечаївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР та за здачу державі недоброякісної сільгосппродукції висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання - без визначених занять. Арешт 8.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 16.11.1989 - прокуратурою області, 10.02.1960 - обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641: оп. 3, спр. 947; оп. 2, спр. 250).

СОЛОВІЙОВ Іван Олексійович, 1886 р.н., с.Нечаївка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.08.1966 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 382).

СОЛОВІЙОВ Матвій Хомич, 1883 р.н., с.Нечаївка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 749).

СОЛОВІЙОВ Митрофан Хомич, 1890 р.н., с.Нечаївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 672).

СОЛОВІЙОВ Степан Максимович, 1876 р.н., с.Нечаївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.02.1938. Трійкою при

управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 10.02.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 250).

СПАСЕНЕНКО Семен Потапович, 1904 р.н., м.Буринь, українець, освіта початкова, слюсар цукрозаводу. Арешт 3.12.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 10.01.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3547).

СТАДНИЧЕНКО Кузьма Якимович, 1885 р.н., с.Суховерхівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.06. 1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16.08.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 11.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 837).

СТАРИКОВ Тихон Герасимович, 1905 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова. Червоноармієць 6 артилерійського полку. Арешт 18.11.1942. Військовим трибуналом 74 СД 26.11.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.03.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12674).

СТАРОДУБЦЕВ Аркадій Данилович, 1889 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР та за здачу державі недоброякісної сільгосппродукції висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 153).

СТАРЧЕНКО Євген Іванович, 1901 р.н., с.Дяківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.10.1935, звинувачення за ст. 54-8 КК УРСР. Військовим прокурором 15 СК 11.05.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3420).

СТАСЮК Андрій Пилипович, 1916 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць (пересильний пункт у м.Горький). Арешт 10.09.1942. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12.05.1943 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 25.01.1991 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 77).

СТАСЮК Павло Євграфович, 1913 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.12.1932, звинувачення за ст. 54-8 КК УРСР. Буринським РВ ДПУ 11.02.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7844).

ч. 54-8 КК УРСР. Буринським РВ ДПУ 11.02.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7844).

СТАСЮК Роман Васильович, 1901 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 21.06.1976 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 943).

СТОРЧАК Павло Прокопович, 1902 р.н., с.Бурики, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 522).

СТОРЧАК Пилип Прокопович, 1899 р.н., с.Бурики, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 522).

СТОРЧАК Семен Прокопович, 1897 р.н., с.Бурики, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 15.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.10.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 84).

СТОРЧАК Яків Прокопович, 1904 р.н., с.Бурики, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 9.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 737).

СУРЕЛЮ Кіндрат Матвійович, 1892 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 12.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 524).

СУРЕЛЮ Степан Григорович, 1915 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 289 окремого зенітно-артилерійського дивізіону. Арешт 30.06.1942. Військовим трибуналом Московського ВО 25.07.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засудже-

ний до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 27.05.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12713*).

СЧАСТЛИВЦЕВ Іван Григорович, 1893 р.н., с.Нечаївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.04.1938. Трійкою при

управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 19.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 22.12.1960 обласним судом.(ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 382*).

Т

ТАТАРЧУК Трохим Сергійович, 1916 р.н., с.Клепали, проживав у с.Слобода, українець, освіта початкова, голова правління споживкооперації. Арешт 27.08.1936. Чернігівським обласним судом 12.11.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 25.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1980*).

ТЕЛЕВНИЙ Іван Йосипович, 1902 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 3 СП. Арешт 17.04.1942. Військовим трибуналом 198 СД 12.05.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 9.06.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12738*).

ТЕЛЕВНИЙ Федір Олександрович, 1885 р.н., с.Хустянка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 18.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 9*).

ТЕРНОВИЙ Антон Іванович, 1908 р.н., с.Дяківка, проживав у с.Слобода, українець, освіта неповна середня, вчитель середньої школи. Арешт 15.06.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 10.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 624*).

ТИЛЬМАН Яків Герхардович, 1914 р.н., с.Найкирх Запорізької області, проживав у с.Біжівка, німець, освіта середня педагогічна, вчитель початкової школи. Арешт 3.09.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12.12.1942 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 263*).

ТИМКІН Максим Денисович, 1896 р.н., м.Вільнюс (Литва), проживав у м.Буринь, поляк,

освіта вища, старший хімік цукрозаводу. Арешт 20.08.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 23.11.1939 за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР висланий на 5 років у Казахстан. Реабілітований 7.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 736*).

ТИМОЩЕНКО Андрій Михайлович, 1896 р.н., с.Воскресенка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 28.10.1929. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 20.02.1930 за ст. 54-10 КК УРСР та за протидію заходам влади і погрози її представникам ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 132*).

ТИМОЩЕНКО Іван Іванович, 1902 р.н., с.Воскресенка, українець, освіта початкова, визник-одноосібник. Арешт 5.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 278*).

ТИТАРЕНКО Євген Федорович, 1889 р.н., с.Нова Олександрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.09.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 18.01.1930 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Після відбуття покарання - браківник Буринського цукрозаводу. Арешт 14.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.10.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 13.10.1937 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 16.01.1989 і 14.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп. 1, спр. 799; оп. 6, спр. 37*).

ТІВІКОВ Олексій Микитович, 1903 р.н., с.Зінове Путивльського району, проживав у с.Воскресенка, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 28.10.1929, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР та у погрози розправи над представником влади. Судовою трійкою при ко-

легії ДПУ УРСР 20.02.1930 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 132).

ТКАЧЕНКО Дмитро Костянтинович, 1883 р.н., м.Буринь, українець, освіта початкова, слюсар цукрозаводу. Арешт 4.11.1937. Чернігівським обласним судом 22.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 8.05.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1804).

ТКАЧЕНКО Конон Остапович, 1903 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта початкова, робітник особливого будівництва залізничної станції Ворожба. Арешт 19.07.1941. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 22.07.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 10.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11739).

ТКАЧЕНКО Олександр Тимофійович, 1918 р.н., м.Буринь, українець, освіта неповна середня, учень 10 класу середньої школи. Арешт 3.06.1937. Чернігівським обласним судом 11.09.1937 за ст. 54-12 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 1 рік. Реабілітований 17.08.1989 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11361).

ТКАЧОВ Антон Михайлович, 1882 р.н., с.Гвинтове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 15.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 611).

ТКАЧОВ Дмитро Михайлович, 1880 р.н., с.Гвинтове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 16.02.1933 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 690).

ТОЛКАЧОВ Іван Макарович, 1889 р.н., с.Дяківка, проживав у с.Тьоткіно Курської області (Росія), росіянин, освіта середня педагогічна, священник. Арешт 2.06.1938. Сумським обласним судом 27.03.1939 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Верховним Судом УРСР 21.06.1939 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13284).

ТОЛОК Михайло Петрович, 1899 р.н., с.Верхня Сагарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.09.1938. Чернігівським обласним судом 29.12.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ.

Реабілітований 13.08.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12598).

ТОПЧІЄВ Григорій Єлизарович, 1910 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.12.1932, звинувачення за ст. 54-8 КК УРСР. Буринським РВ ДПУ 11.02.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7844).

ТОПЧІЄВ Овсій Самійлович, 1871 р.н., с.Дяківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ, 8.05.1938 - за антирадянську агітацію та висловлювання терористичних настроїв серед ув'язнених Чернігівської тюрми застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938. у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 16.11.1989 - прокуратурою області, 23.07.1958 - обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр.спр. 93, 964).

ТОПЧІЄВ Сергій Овсійович, 1913 р.н., с.Дяківка, українець, освіта початкова. Місцевою владою у 1930 р. висланий разом з батьками на спецпоселення у Північний край. Знятий з обліку на спецпоселенні 17.02.1948. Реабілітований 21.11.1994 управлінням МВС Російської Федерації в Архангельській області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 964).

ТРЕБУХОВ Андрій Іванович, 1879 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 747).

ТРИГУБ Михайло Прохорович, 1907 р.н., с.Бурики, українець, освіта початкова, робітник Конотопського паровозо-вагоноремонтного заводу. Арешт 17.03.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 29.10.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (Арх. районної комісії з питань реабілітованих).

ТРОЯН Федот Григорович, 1895 р.н., с.Біжівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 1.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.01.1957 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 467).

ТУРЧИН Андрій Омелянович, 1885 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, селянин-

одноосібник. Арешт 3.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 760).

ТУРЧИН Юхим Семенович, 1888 р.н., с.Хустянка, українець, освіта вища, мірошник

колгоспного млина. Арешт 13.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за участь у націоналістичній антирадянській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 27.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 4.09.1989 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 564).

У

УЛЯНЧЕНКО Сергій Степанович, 1882 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.08.1936. Чернігівським обласним судом 30.07.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Помер 21.06.1938 у місці ув'язнення. Реабілітований 22.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-620).

УСОВ Антон Костянтинович, 1915 р.н., с.Духанівка Конотопського району, проживав у с. Леонтіївка, українець, освіта початкова, робітник відділення цукрокомбінату. Арешт 31.08.1937. Чернігівським обласним судом 28.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 24.05.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11428).

Ф

ФЕДІН Петро Гаврилович, 1890 р.н., с.Улянівка Білопільського району, проживав у м.Буринь, українець, освіта початкова, шорник центральної молочної ферми бурякорядгоспу "Першотравневий". Арешт 31.10.1936. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за антирадянську агітацію та висловлювання настроїв терористичного змісту застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 27.03.1990 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 22).

ФЕДОТЕНКО Микола Павлович, 1884 р.н., с.Червона Слобода, українець, освіта незакінчена вища педагогічна, директор неповно-середньої школи. Арешт 22.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Буринським РВ НКВС 22.04.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-467).

ФЕРБЕР Георгій Андрійович, 1906 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 17.12.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 29.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 842).

ФЕРБЕР Лук'ян Лук'янович, 1914 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 3.09.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 1.08.1942 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 376).

ФЕРБЕР Омелян Юрійович, 1894 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 23.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за участь у контрреволюційній організації та антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 29.09.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 2.07.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 978).

ФІЛЬ Василь Дем'янович, 1888 р.н., с.Крупське Черкаської області, проживав у с.Хустянка, українець, освіта середня, священник. Арешт 29.07.1947. Сумським обласним судом 17.11.1947 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13166).

ФРОЛОВ Дмитро Артемович, 1898 р.н., с.Михайлівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 4, спр. 160).

Х

ХАБЛЕНКО Ілля Опанасович, 1911 р.н., с.Червона Слобода, українець, освіта початкова, курсант школи комбайнерів. Арешт 29.09.1936. Чернігівським обласним судом 31.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 24.05.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11427*).

ХАВРО Полікарп Матвійович, 1880 р.н., с.Воскресенка, українець, освіта початкова, робітник Буринського цукрозаводу. Арешт 12.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 878*).

ХАРЧЕНКО Микола Юхимович, 1883 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 31.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за участь в антирадянській націоналістичній українській організації ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 286*).

ХАРЧЕНКО Степан Михайлович, 1898 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 19.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.04.1938 за ст.ст.54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 22.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 4.09.1957 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 1, спр. 564*).

ХМЕЛІВСЬКИЙ Григорій Степанович, 1902 р.н., с.Хустянка, проживав у с.Слобода, українець, освіта вища педагогічна, директор неповно-середньої школи. Арешт 13.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за участь у контрреволюційній українській націоналістичній організації і підривному роботі на культурно-освітньому фронті застосована ВМП. Розстріляний 27.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 4.09.1957 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 564*).

ХМЕЛІВСЬКИЙ Олексій Терентійович, 1880 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 17.12.1937. Трій-

кою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.12.1937 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.01.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 26.08.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 7, спр. 92*).

ХОВРИЧ Гнат Пилипович, 1890 р.н., с.Бошівка, проживав у м.Буринь, українець, освіта початкова, член ВКП(б), майстер під'їзних залізничних колій цукрозаводу. Підписка про невиїзд від 1.07.1931, звинувачення за ст. 58-10 КК РРФСР. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 14.12.1931 справа закрита. Арешт 16.02.1938. Сумським обласним судом 6.04.1940 за ст. 54-7 КК УРСР засуджений на 15 років ВТТ. Верховним Судом СРСР 26.04.1940 обвинувачення за ст.54-7 зняте, визнаний винним у свідомо неправдивих показаннях і засуджений на 2 роки. Реабілітований 11.10.1991 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 7, спр. 190а. ДА УСБУ в СО, спр. П-11839*).

ХОДЧЕНКО Андрій Савич, 1898 р.н., с.Святе Чернігівської області, проживав у м.Буринь, українець, освіта початкова, робітник пункту "Заготхудоба". Арешт 30.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 783*).

ХОМЕНКО Мусій Іванович, 1910 р.н., с.Воскресенка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 12.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.04.1938 справа закрита. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 278*).

ХУДЕНКО Андрій Степанович, 1895 р.н., с.Карабутове Конотопського району, проживав у с.Духанівка цього ж району, українець, освіта середня педагогічна, завідувачий школою. Арешт 15.10.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Сумським оперсектором ДПУ 6.04.1931 справа закрита. Проживав у с.Миколаївка, вчитель неповно-середньої школи. Арешт 4.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 14.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.спр. П-1697, П-373*).

Ц

ЦИБА Григорій Степанович, 1885 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.06.1935. Чернігівським обласним судом 6.01.1936 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-12 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 18.06.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12289*).

ЦИБА Савелій Захарович, 1899 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР та за спробу здати державі недоброякісну сільгосппродукцію ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варти звільнений. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 854*).

ЦИБА Харитон Романович, 1884 р.н., с.Слобода, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.10.1933, звинувачення за ст. 54-8 КК УРСР. Буринським РВ ДПУ

10.01.1934 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3687*).

ЦИБУЛЬНЯК Олександр Лукич, 1923 р.н., с.Бошівка, українець, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 13.02.1947. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 15.04.1947 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 15 років каторжних робіт. Військовим трибуналом Київського ВО 7.08.1956 покарання пом'якшене до 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30.04.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12519*).

ЦЬОМА Филімон Іванович, 1878 р.н., с.Романчукове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 15.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 608*).

Ч

ЧЕРЕВИЩЕНКО Захар Іванович, 1894 р.н., с.Піски, росіянин, освіта початкова. Бетонник на аеродромі (с.Скоморохи Житомирської області). Арешт 12.06.1946. Військовим трибуналом 4 повітряної армії 21.10.1946 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 19.06.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13481*).

ЧЕРНЕНКО Андрій Антонович, 1884 р.н., с.Хустянка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 18.12.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Народним судом Недригайлівського району 9.02.1933 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2963*).

ЧЕРНЕНКО Григорій Антонович, 1900 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 15.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 771*).

ЧЕРНЯВСЬКИЙ Дмитро Васильович, 1867 р.н., с.Успенка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.03.1930

за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 768*).

ЧИЖИК Костянтин Михайлович, 1914 р.н., м.Ворожба Білопільського району, проживав у с.Піски, українець, освіта незакінчена вища, вчитель неповно-середньої школи. Арешт 21.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Харківській області 7.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3730*).

ЧИМАНОВ Олексій Михайлович, 1906 р.н., с.Піски, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Білопільським РВ ДПУ 31.01.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2106*).

ЧОРНОЗУБ Андрій Кирилович, 1919 р.н., с.Слобода, українець, освіта неповна середня, учень 9 класу середньої школи. Арешт 20.05.1937. Чернігівським обласним судом 11.09.1937 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Військовим трибуналом військ НКВС по "Дальстрою" 25.05.1942 за ст.58-14 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований, відповідно, 19.08.1989 - Верховним Судом УРСР, 8.08.1990 - Магаданським обласним

судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11361. Арх. районної комісії з питань реабілітованих*).

ЧОРНОЙВАН Артем Тихонович, 1897 р.н., с.Успенка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР та за спробу здати державі недоброякісну сільгосппродукцію ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, *спр. 868**).

ЧОРНОЙВАН Костянтин Олексійович, 1883 р.н., с.Успенка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання - колгоспник. Арешт 12.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Помер 15.07.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, *спр. 650. Арх. районної комісії з питань реабілітованих**).

ЧОРНОЙВАН Яків Олексійович, 1897 р.н., с.Успенка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР та за спробу здати державі недоброякісну сільгосппродукцію висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання - слюсар колгоспу. Арешт 6.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.10.1937 за антирадянську агітацію та висловлювання терористичних настроїв застосована ВМП. Розстріляний 13.10.1937 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 24.11.1989 - прокуратурою

області, 29.12.1956 - обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641: оп. 3, *спр. 937; оп. 1, *спр. 405***).

ЧОРНОШТАН Яків Семенович, 1900 р.н., с.Біжівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 1.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за участь у контрреволюційній націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 27.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 16.01.1957 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, *спр. 467**).

ЧОРНУХА Павло Улянович, 1885 р.н., с.Хустянка, проживав у с.Сніжки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.06.1941. Сумським обласним судом 18.07.1941 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ і 5 років висилки після відбуття покарання за межі України. Реабілітований 10.04.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12108*).

ЧОРНУХА Семен Якович, 1896 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.04.1938 за участь в антирадянській націоналістичній контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 22.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 4.09.1957 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, *спр. 564**).

ЧУРУК Лев Георгійович, 1891 р.н., с.Горобівка Київської області, проживав у м.Буринь, українець, освіта незакінчена вища, головний інженер цукрокомбінату. Арешт 10.08.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 22.12.1937 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 23.12.1937 у м.Київ. Реабілітований 27.02.1958 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4613*).

Ш

ШАБАЛА Афанасій Васильович, 1904 р.н., с.Бошівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.03.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13.04.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений умовно на 4 роки у концтабір, з-під варті звільнений. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, *спр. 35**).

ШАЛАК Устина Тимофіївна, 1900 р.н., с.Михайлівка, проживала у с.Слобода, українка, освіта початкова, робітниця радгоспу "Першо-

травневий". Особливою нарадою при МДБ СРСР 1.03.1947 як член сім'ї засудженого за ст. 58-1 "б" КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область разом з синами Шалаком Миколою Івановичем, 1928 р.н. і Шалаком Олександром Івановичем, 1923 р.н. Реабілітовані 31.08.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-10559*).

ШАФРАНОВ Василь Михайлович, 1873 р.н., с.Любимовка Курської області (Росія), проживав у с.Гвинтове, росіянин, освіта середня, свяще-

ник. Арешт 2.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.02.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований 25.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 84).

ШВЕЦЬ Кузьма Євтихійович, 1882 р.н., с.Верхня Сагарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 64).

ШЕВЧЕНКО Григорій Гаврилович, 1897 р.н., с.Бурики, проживав у с.Хустянка, українець, освіта початкова, робітник Шабалинівського спиртзаводу (Чернігівська область). Арешт 6.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 3.07.1965 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 352).

ШЕВЧЕНКО Іван Сергійович, 1902 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований у 1957 р. обласним судом. (Арх. райкомісії з питань реабілітованих).

ШЕВЧЕНКО Микола Матвійович, 1912 р.н., м.Буринь, українець, освіта вища технічна. Командир ремонтного взводу 437 окремого автотранспортного батальйону. Арешт 7.12.1942. Військовим трибуналом 5 повітряної армії 5.01.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР обвинувачення за ст. 58-10 ч. 2 зняте, визнаний винним у розповсюдженні свідомо недостовірних чуток і засуджений на 5 років. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12902).

ШЕВЧЕНКО Пантелій Іванович, 1910 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, ветсанітар. Арешт 3.12.1945. Військовим трибуналом 27 гвардійського СК 29.04.1946 за ст. 54-1 "б" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 14.12.1970 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8608).

ШЕВЧЕНКО Спиридон Власович, 1878 р.н., с.Червона Слобода, українець, освіта початкова, кравець-кустар. Арешт 22.02.1931, звинувачення

за ст.ст. 54-6, 54-10, 54-13 КК УРСР. Уповноваженим Сумського оперсектору ДПУ по Буринському району 28.04.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3343).

ШЕПЕЛЬ Микола Данилович, 1892 р.н., м.Суми, проживав у м.Буринь, українець, освіта початкова, працівник політвідділу бурякорадгоспу "Першотравневий". Арешт 29.10.1935. Чернігівським обласним судом 21.08.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 31.12.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1983).

ШЕПЕЛЬСЬКИЙ Олександр Боніфатійович, 1885 р.н., с.Сарни Черкаської області, проживав у м.Буринь, поляк, освіта початкова, головний бухгалтер цукрозаводу. Арешт 18.12.1937. Сумським обласним судом 26.03.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 17.08.1939 покарання пом'якшене до 3 років. Реабілітований 22.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1105).

ШЕПІТЬКО Семен Маркович, 1895 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 127).

ШИНКАРЕНКО Петро Терентійович, 1879 р.н., с.Хустянка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 2).

ШКУМАТ Іван Степанович, 1894 р.н., с.Маршали Недригайлівського району, проживав у с.Біжівка, українець, освіта початкова, слюсар колгоспного млина. Арешт 1.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 16.01.1957 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 467).

ШКУМАТ Олексій Єлисейович, 1926 р.н., с.Хустянка, українець, освіта неповна середня. Радіотелеграфіст в/ч 90707 Тихоокеанського флоту. Арешт 18.03.1950. Військовим трибуналом в/ч 31128-Б 31.05.1950 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Реабілітований 28.08.1959 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6223).

ШОЛК Матвій Костянтинович, 1875 р.н., с.Успенка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 712).

ШПЕРЛІНГ Адам Адамович, 1914 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, завідуючий господарством колгоспу. Арешт 4.09.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19.08.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 695).

ШПЕРЛІНГ Адам Пилипович, 1906 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 3.09.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12.12.1942 за антирадянську агітацію ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 696).

ШПЕРЛІНГ Омелян Адамович, 1912 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, тесляр колгоспу. Арешт 3.09.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.04.1942 за антирадянську агітацію ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 616).

ШПЕРЛІНГ Пилип Адамович, 1900 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 28.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938

за ст. ст.54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 2.07.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 978).

ШПЕРЛІНГ Пилип Омелянович, 1905 р.н., с.Біжівка, німець, освіта початкова, завідуючий колгоспною коморою. Арешт 28.02.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 справа закрита. Працював завідуючим молочною фермою колгоспу. Арешт 3.09.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19.08.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний 8.09.1942 у м.Новосибірськ. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 1, спр. 978; оп. 5, спр. 686).

ШУЛЬГА Олександр Федорович, 1926 р.н., с.Михайлівка, українець, освіта неповна середня. Старшина школи сержантів в/ч 22120 (м.Гайсин Вінницької області). Арешт 4.11.1948. Військовим трибуналом Прикарпатського ВО 28.01.1949 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 20 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 9.04.1949 покарання пом'якшене до 10 років. Реабілітований 20.12.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11861).

ШУРХНО Герасим Васильович, 1907 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, освіта початкова, кравець-кустар. Арешт 1.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 3.09.1956 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 332).

Щ

ЩУКА Кіндрат Лукич, 1898 р.н., с.Піски, українець, освіта початкова, сезонний робітник Воронізького цукрозаводу (Шосткинський район). Арешт 12.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС

по Харківській області 17.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 942).

Ю

ЮШКО Петро Лаврентійович, 1882 р.н., с.Романчукове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 24.03.1939. Сумським обласним

судом 21.11.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 10.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-639).

Я

ЯГУПА Никифор Михайлович, 1893 р.н., с.Степанівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.02.1933 за здачу державі недоброякісної сільгосппродукції ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 765).

ЯКИМЕЦЬ Тимофій Герасимович, 1908 р.н., с.Бошівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.08.1934, звинувачення за ст. 54-8 КК УРСР. Чернігівським обласним судом 19.11.1934 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2777).

ЯКОВЛЄВ Микола Іванович, 1892 р.н., с.Саморядово Курської області (Росія), проживав у м.Буринь, росіянин, освіта початкова, робітник цукрозаводу. Арешт 16.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 19.06.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1353).

ЯКУШ Лука Свиридович, 1904 р.н., с.Великий Листвен Чернігівської області, проживав у с.Успенка, українець, освіта незакінчена вища, вчитель школи. Арешт 13.09.1943. Військовим трибуналом 24 СК 24.09.1943 за ст.ст. 58-1 "а", 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 28.09.1943 у с.Євменки Чернігівської області. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 4.08.1945 обвинувачення за ст. 58-1 "а" зняте, визнаний винним за ст. 58-10 ч. 2 і засуджений до ВМП. Реабілітований 19.06.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13484).

ЯРОВИЙ Василь Васильович, 1908 р.н., с.Михайлівка, українець, освіта початкова, се-

лянин-одноосібник. Арешт 1.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 713).

ЯРОШЕНКО Віра Прокопівна, 1920 р.н., с.Жуківка, українка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 9.10.1941. Військовим трибуналом 40 армії Південно-Західного фронту 17.12.1941 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджена до ВМП. Розстріляна 19.12.1941. Реабілітована 1.02.1993 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12459).

ЯРОШЕНКО Панас Андрійович, 1889 р.н., с.Чернеча Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.03.1938. Чернігівським обласним судом 5.03.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 21.12.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2019).

ЯЦИН Єгор Петрович, 1900 р.н., с.Червоне Озеро Путивльського району, проживав у м.Буринь, росіянин, освіта початкова, помічник бухгалтера Путивльського відділення Мосторгу. Арешт 2.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 19.07.1961 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 466).

ЯЦУН Іван Петрович, 1905 р.н., с.Клепали, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.10.1936. Чернігівським обласним судом 19.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 17.02.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11944).

БІОГРАФІЧНІ ДОВІДКИ

А

АЛЕКСІН Денис Іванович, 1874 р.н., с.Катанське, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 993).

АЛФЕРОВ Павло Михайлович, 1888 р.н., с.Катеринівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.04.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 28.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 176).

Б

БАБЕНКО Кирило Федорович, 1890 р.н., с.Рябина, українець, освіта початкова, бригадир ремонтної майстерні відділення “Улянівське” буржорадгоспу. Арешт 1.12.1935. Харківським обласним судом 29.01.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 17.11.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2225).

БАЛА Дмитро Олександрович, 1900 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, вагар Володимирівської дільниці цукрозаводу “Улянівський”. Арешт 26.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 26.05.1965 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 332).

БАЛА Максим Павлович, 1884 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, виконроб залізничної станції Основа Харківської області. Арешт 11.03.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 962).

БАЛИЧЕВ Василь Семенович, 1883 р.н., с.Добрянське, росіянин, неписьменний, без визначених занять. Арешт 22.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 26.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 214).

БАЛИЧЕВ Іван Савелійович, 1890 р.н., с.Катанське, проживав у с.Іванівка, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 499).

БАЛИЧЕВ Михайло Семенович, 1887 р.н., с.Добрянське, проживав у с.Солдатське, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.03.1938. Сумським обласним судом 19.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 11.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-531).

БАЛИЧЕВ Панас Олексійович, 1883 р.н., с.Катанське, росіянин, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 29.07.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-824).

БАЛИЧЕВ Роман Савелійович, 1911 р.н., с.Катанське, проживав у смт Кириківка, українець, освіта початкова, робітник цукрозаводу “Правдинський”. Арешт 1.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 108).

БАЛИЧЕВ Федір Григорович, 1891 р.н., с.Катанське, росіянин, освіта початкова, колгосп-

ник. Арешт 4.01.1944, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Великописарівським РВ НКДБ 21.03.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3483*).

БАЙГЕР Георгій Адольфович, 1919 р.н., м.Суми, проживав у смт Кириківка, німець, освіта середня, робітник магазину цукрозаводу "Правдинський". Арешт 28.11.1937, звинувачення за ст. ст. 54-8, 54-11 КК УРСР. Прокурором Охтирського району 29.04.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1146*).

БАТЮК Володимир Митрофанович, 1913 р.н., м.Тростянець, проживав у с.Добрянське, українець, освіта неповна середня, майстер контрольного вимірювання приладів цукрозаводу "Правдинський". Арешт 18.08.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 3.04.1944 справа закрита, направлений у спецтабір для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8288*).

БАХТІЯРОВ Олександр Микитович, 1899 р.н., с.Косоржа Курської області (Росія), проживав у м.Харків, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б). У 1934-1937 рр. - голова Великописарівського районного виконкому. Арешт 13.08.1937. Харківським обласним судом 24.10.1937 за ст. ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 25.01.1938 у м.Харків. Реабілітований 14.04.1960 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5241*).

БАЧИНСЬКИЙ Антон Адамович, 1903 р.н., м.Львів, проживав у смт Кириківка, українець, освіта початкова, керівник музичного гуртка цукрозаводу "Правдинський". Арешт 30.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.10.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.10.1938 у м.Харків. Реабілітований 9.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 812*).

БЕЗКОРОВАЙНИЙ Гнат Павлович, 1909 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, ремонтний робітник 6 дистанції служби колії залізниці. Арешт 28.02.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 963*).

БЕЗКОРОВАЙНИЙ Іван Макарович, 1898 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, стрілочник залізничної станції. Арешт 5.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Управлінням НКВС

по Харківській області 20.09.1939 справа закрита. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 636*).

БЕЗКОРОВАЙНИЙ Йосип Максимович, 1917 р.н., смт Кириківка, українець, освіта середня технічна. Начальник зарядної акумуляторної станції 8 танкового полку 4 СД. Арешт 19.04.1941. Військовим трибуналом в/ч 9234 6.06.1941 за контрреволюційну антирадянську агітацію засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 13.10.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12994*).

БЕЗУСЬКИЙ Герасим Никифорович, 1901 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.11.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 20.01.1933 за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у концтабір. Після відбуття покарання проживав у смт Велика Писарівка, працював бондарем промкомбінату районної споживспілки. Арешт 27.06.1949. Особливою нарадою при МДБ СРСР 15.10.1949 за приналежність до антирадянської повстанської організації засланий на поселення у Новосибірську область. Реабілітований 22.02.1971 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.4, спр. спр. 466, 467*).

БЕЗУСЬКИЙ Павло Никифорович, 1893 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу. Арешт 3.02.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.05.1933 за ст. 54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у спеціальне селище. Реабілітований 22.02.1971 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 581*).

БЕЗУСЬКИЙ Семен Васильович, 1879 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 998*).

БЕЗУСЬКИЙ Сергій Никифорович, 1895 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським оперсектором ДПУ 13.08.1931 справа закрита. Працював у колгоспі. Арешт 19.12.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 20.01.1933 за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 28.01.1933 у м.Харків. Реабілітований 22.02.1971 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5872. ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 467*).

БЕЗУСЬКИЙ Тихін Никифорович, 1890 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, конюх районної споживспілки. Арешт 28.11.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ

УРСР 20.01.1933 за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Помер 19.09.1935 у місці ув'язнення. Реабілітований 22.02.1971 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 467).

БЕСЬКИЙ Станіслав Мартинович, 1899 р.н., с.Підмихайлівці Івано-Франківської області, проживав у с.Братениця, поляк, освіта початкова, обліковець цукрозаводу. Арешт 11.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 29.08.1962 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 616).

БІЛОУС Петро Михайлович, 1898 р.н., с.Ямне, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 24.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 926).

БІЛОУСОВ Федір Васильович, 1876 р.н., с.Тарасівка, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 6.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 716).

БІЛЯЦЕВ Пилип Григорович, 1879 р.н., с.Поляне Тростянецького району, проживав у с.Пожня, українець, освіта початкова, робітник Славгородського лісництва (Краснопільський район). Арешт 24.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 184).

БІРЮКОВ Іван Трохимович, 1919 р.н., с.Вільне, росіянин, освіта неповна середня. Червонофлотець 612 окремої штрафної роти. Військовим трибуналом Іжорського укріпсектору Балтійського флоту 21.04.1943 за ст. 58-1 "б" КК РРФСР засуджений (заочно) до ВМП. Відділом контррозвідки "Смерш" цього ж флоту 26.09.1943 справа закрита до розшуку обвинуваченого. Реабілітований 19.05.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13975).

БІРЮКОВ Олександр Андрійович, 1880 р.н., с.Лукашівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 28.10.1937. Сумським обласним судом 19.05.1939 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР

5.09.1939 справа направлена на новий розгляд. Сумським обласним судом 1.02.1940 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П- 688).

БІРЮКОВ Павло Арсентійович, 1890 р.н., с.Вільне, проживав у с.Сидорова Яруга, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.04.1932, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 22.06.1932 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 753).

БОБРОВА Улита Григорівна, 1901 р.н., с.Пожня, проживала у с.Крамчанка, росіянка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Арешт 17.11.1931, підписка про невізд від 28.11.1931, звинувачення за ст. ст. 54-8, 54-10 КК УРСР. Великописарівським РВ ДПУ 14.01.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1537).

БОГАТИРЕНКО Василь Васильович, 1906 р.н., смт Мерчик Харківської області, проживав у смт Кириківка, українець, освіта початкова, дорожній майстер 9 дистанції служби колії залізниці. Арешт 15.01.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Транспортним прокурором Люботинської дільниці Південної залізниці 15.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1990).

БОГАТИРЕНКО Григорій Васильович, 1885 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, начальник залізничної станції. Арешт 14.08.1943. Військовим трибуналом 147 СД 23.08.1943 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Воронежського фронту 2.09.1943 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 24.07.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13526).

БОГОМОЛОВ Василь Харитонович, 1884 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 26.10. 1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 213).

БОНДАР Пилип Григорович, 1914 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта неповна середня, завідуючий приймальним пунктом районної споживкооперації. Арешт 16.05.1945, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Сумським обласним судом 22.02.1946 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6270).

БОНДАРЄВ Нестор Іванович, 1902 р.н., с.Лугівка, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 192 запасного СП (м.Горький). Арешт 29.12.1943. Військовим трибуналом 1 Горьковської запасної СБ 8.05.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітова-

ний 7.07.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12782*).

БОНДАРЄВ Пилип Іванович, 1904 р.н., с.Лугівка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Великописарівським РВ ДПУ 20.07.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-841*).

БОЛОТНИЙ Прохор Михайлович, 1904 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова. Зчіплювач на Харківському вагоноремонтному заводі. Арешт 5.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 3.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 14.02.1967 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, *спр. 409**).

БОРИСЕНКО Іван Григорович, 1908 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, член ВКП(б). Помічник завідуючого їдальнею 285 СП (м.Балта Одеської області). Арешт 26.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 20.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, *спр. 839**).

БОЧАРОВ Євдоким Порфирійович, 1908 р.н., с.Солдатське, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць бронепоезда № 19. Арешт 28.10.1942. Військовим трибуналом 44 армії 9.01.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 5.04.1996 Військовою прокуратурою Північно-Кавказького ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13479*).

БОЧАРОВ Іван Порфирійович, 1895 р.н., с.Солдатське, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Великописарівським РВ ДПУ 28.07.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-844*).

БОЧАРОВ Овсій Іванович, 1885 р.н., с.Солдатське, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.10.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Харківській області 18.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-553*).

БРЕЧКО Ольга Костянтинівна, 1922 р.н., смт Велика Писарівка, проживала у с.Попівка, українка, освіта середня, вчителька неповно-середньої школи. Арешт 8.12.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 21.04.1945 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 20.04.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13357*).

БРИЛЬ Василь Федорович, 1877 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова,

селянин-одноосібник. Арешт 17.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, *спр. 918**).

БРИЛЬ Микола Олександрович, 1919 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 275 артилерійського полку. Арешт 27.07.1941. Військовим трибуналом 197 СД 1.08.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 6.02.1964 Військовим трибуналом Московського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7995*).

БРЯНЦЕВ Анатолій Миколайович, 1912 р.н., м.Хабаровськ (Росія), проживав у с.Солдатське, росіянин, освіта середня. Червоноармієць 169 запасного СП. Арешт 23.03.1943. Військовим трибуналом 40 армії 19.05.1943 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Воронежського фронту 27.05.1943 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 16.09.1968 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8560*).

БУДНЯК Олексій Максимович, 1906 р.н., с.Біляївка Донецької області, проживав у смт Кириківка, українець, освіта вища агрономічна, старший агроном цукрозаводу "Правдинський". Арешт 24.06.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 31.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-397*).

БУРЛАКА Яків Юхимович, 1893 р.н., с.Славгород Краснопільського району, проживав у с.Пожня, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Арешт 8.09.1937. Харківським обласним судом 2.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 19.07.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11490*).

БУРЯКОВСЬКИЙ Семен Тарасович, 1899 р.н., м.Мерефа Харківської області, проживав у смт Велика Писарівка, українець, освіта незакінчена вища, рахівник громадського господарства. Арешт 24.08.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 13.12.1943 за ст.ст. 54-1 "б", 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.10.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13760*).

БУТИРІН Іван Опанасович, 1893 р.н., с.Вільне, проживав у с.Сидорова Яруга, росіянин, неписьменний, колгоспник. Арешт 10.05.1937. Харківським обласним судом 2.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 28.06.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11460*).

В

ВАЩЕНКО Дмитро Артемович, 1913 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, вантажник цукрозаводу “Правдинський”. Арешт 1.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 734*).

ВАЩЕНКО Захар Маркович, 1884 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.03.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.05.1930 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 766*).

ВАЩЕНКО Костянтин Андрійович, 1903 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання працював вантажником залізничної станції Н. Баварія Харківської області. Арешт 10.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований, відповідно, 30.12.1989 і 26.07.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641: оп. 3, спр. 683; оп. 6, спр. 106*).

ВАЩЕНКО Микола Михайлович, 1907 р.н., с.Яблучне, проживав у с.Мариничево Воронежської області (Росія), українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 24.03.1942. Військовим трибуналом військ НКВС Татарської АРСР 26.01.1943 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 28.09.1992 прокуратурою Воронежської області. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-12616*).

ВАЩЕНКО Прокопій Йосипович, 1878 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 14.03.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 14.04.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 27.07.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 105*).

ВАЩЕНКО Степан Андрійович, 1894 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, тесляр-кустар. Арешт 16.11.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 11.01.1945 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Помер 8.02.1947 у місці ув’язнення. Реабілітований 23.10.1992 Генеральною прокуратурою України. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-12327*).

ВЕЛИЧКО Павло Сергійович, 1908 р.н., с.Козінка Белгородської області (Росія), проживав у с.Лукашівка, українець, освіта початкова, бригадир будівельної бригади колгоспу. Арешт 5.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.01.1965 обласним судом. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 313*).

ВЕЛИЧКО Сергій Федорович, 1883 р.н., с.Козінка Белгородської області (Росія), проживав у с.Лукашівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.11.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 20.01.1933 за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув’язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 22.02.1971 обласним судом. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 467*).

ВЕРБЕНКО Іван Петрович, 1921 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта середня технічна. Червоноармієць 228 конвойного полку військ НКВС. Арешт 9.09.1942. Військовим трибуналом 80 району авіабазування 16 повітряної армії 29.09.1942 за ст. 58-1 “б” КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Донського фронту 13.10.1942 обвинувачення за ст. 58-1 “б” зняте, визнаний винним за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР і засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 31.12.1999 прокуратурою області. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-14026*).

ВЕРКАСОВ Григорій Опанасович, 1899 р.н., с.Вільне, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.01.1931 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 907*).

ВИШНЯКОВ Наум Тимофійович, 1888 р.н., с.Добрянське, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.12.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Прокурором Богодухівської дільниці 31.03.1932 справа закрита. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-6261*).

ВЛАСЕНКО Ілля Григорович, 1886 р.н., с.Братениця, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за ст.ст. 54-9, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 20.12.1961 обласним судом. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 506*).

ВОЙТЕНКО Прокопій Данилович, 1907 р.н., с.Ямне, українець, освіта початкова. Червоноармієць 92 запасного зенітно-артилерійського полку. Арешт 24.09.1941. Військовим трибуналом Харківського гарнізону 9.10.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 18.10.1941. Реабілітований 9.06.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12729*).

ВОЛКОВ Федір Петрович, 1898 р.н., с.Ямне, проживав у с.Розсоші, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Арешт 12.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 926*).

ВОЛОБУЄВ Микола Остапович, 1899 р.н., с.Дружба, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 819*).

ВОРОБІЙОВ Захар Опанасович, 1903 р.н., с.Пожня, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.03.1935. Харківським обласним судом 15.08.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 29.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12223*).

ВОРОБІЙОВ Іван Федорович, 1885 р.н., с.Пожня, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 17.05.1936. Харківським обласним судом

19.07.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Після відбуття покарання - колгоспник. Арешт 4.10.1940. Сумським обласним судом 10.03.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований, відповідно, 8.06.1993 - Генеральною прокуратурою України, 15.09.1993 - прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1151, П-11801*).

ВОРОБІЙОВ Ілля Степанович, 1918 р.н., с.Іздецьке, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць в/ч 8609. Арешт 1.09.1941. Військовим трибуналом Харківського ВО 27.09.1941 за розповсюдження явно неправдивих чуток засуджений на 5 років ВТТ з відстрочкою виконання вироку до закінчення бойових дій, направлений у діючу армію. Реабілітований 25.06.1991 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11718*).

ВОШЕВ Трохим Данилович, 1890 р.н., с.Вільне, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.03.1951. Сумським обласним судом 15.01.1952 за ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 17.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12039*).

ВЮЛЬФІНГ Вольдемар Оттович, 1917 р.н., м.Ростов-на-Дону (Росія), проживав у с.Солдатське, німець, освіта вища педагогічна, вчитель середньої школи. Арешт 10.08.1941, звинувачення за ст. 58-1 "а" КК РРФСР. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Управлінням НКДБ по Актюбінській області 3.07.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3192*).

Г

ГАВРИЛЕНКО Костянтин Григорович, 1917 р.н., с.Іванівка, українець, освіта неповна середня, апаратник цукрозаводу "Правдинський". Арешт 27.11.1937, звинувачення за ст. 54-8, 54-11 КК УРСР. Прокурором Охтирського району 29.04.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1146*).

ГАВРИЛЕНКО Лука Самійлович, 1898 р.н., с.Ямне, українець, освіта початкова, робітник коноплезаводу. Арешт 18.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 17.12.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 49*).

ГАВРИЛЕНКО Лук'ян Захарович, 1886 р.н., с.Ямне, проживав у с.Розсоші, освіта початкова,

колгоспник. Арешт 12.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 17.12.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 49*).

ГАВРИЛЕНКО Яків Самійлович, 1886 р.н., с.Ямне, проживав у с.Розсоші, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 12.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 17.08.1998 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 7, спр. 232*).

ГАВРОВ Іларіон Гаврилович, 1893 р.н., с.Ямне, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1206 СП 362 СД. Арешт 9.10.1942. Військо-

вим трибуналом 22 армії 9.11.1942 за ст. 58-1 "б" КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 26.03.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13963*).

ГАНЦЕВ Марко Павлович, 1895 р.н., с.Тарасівка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 820*).

ГАПОНЕНКО Василь Олексійович, 1884 р.н., смт Велика Писарівка, проживав у с.Вільне, українець, освіта початкова, вчитель неповно-середньої школи. Арешт 3.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 6.08.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 85*).

ГАПОНЕНКО Яків Якович, 1905 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, секретар судових засідань народного суду. Арешт 4.11.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 20.01.1933 за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 28.01.1933 у м.Харків. Реабілітований 22.02.1971 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 467*).

ГЕРАСИМЕНКО Конон Семенович, 1893 р.н., с.Лукашівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.11.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 20.01.1933 за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Після відбуття покарання проживав у с.Лукашівка, колгоспник. Арешт 6.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 26.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 22.02.1971 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр. 467, 463*).

ГЕРАСИМЕНКО Сергій Федорович, 1892 р.н., с.Лукашівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.11.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 20.01.1933 за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с.Лукашівка, працював теслярем у колгоспі. Арешт 5.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 22.02.1971 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 467, 463*).

ГІЛЬБОВ Тит Іванович, 1875 р.н., м.Харків, проживав у с.Яблучне, українець, освіта початкова,

селянин-одноосібник. Арешт 13.03.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 22.05.1930 справа закрита. Арешт 10.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським оперсектором ДПУ 15.08.1931 справа закрита. Проживав у с.Воскресенівка Харківської області, без визначених занять. Арешт 3.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 19.09.1937 у м.Харків. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5037, П-5962. ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 488*).

ГЛУЩЕНКО Іван Демидович, 1915 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта середня. Червоноармієць 9 прикордонного загону НКВС (м.Псков). Арешт 5.04.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.02.1938 за контрреволюційну троцькістську діяльність ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 21.11.1989 Військовою прокуратурою Ленінградського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 301*).

ГЛУЩЕНКО Пилип Овер'янович, 1878 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 24.10.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 85*).

ГНИДА Вакула Антонович, 1898 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 682*).

ГНИДА Герасим Йосипович, 1895 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.07.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13.01.1932 за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варті звільнений. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 537*).

ГНИДА Григорій Кузьмич, 1890 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.07.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13.01.1932 за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 537*).

ГНИДА Іван Іванович, 1905 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, вантажник пивзаво-

ду (с.Н. Баварія Харківської області). Арешт 27.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 6.11.1937 у м.Харків. Реабілітований 2.03.1960 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 270).

ГНИДА Микола Савич, 1910 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, молодший стрілочник залізничної станції Люботин (Харківська область). Арешт 20.08.1941. Військовим трибуналом Південної залізниці 5.09.1941 за ст. 54-10 ч. 1 засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 28.04.1961 Харківським обласним судом.(ДА УСБУ в СО, спр. П-5575).

ГОЛОВЧЕНКО Василь Євдокимович, 1899 р.н., с.Петрівське, українець, освіта початкова, бригадир у колгоспі. Арешт 28.11.1936. Харківським обласним судом 7.03.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Помер 11.07.1938 у місці ув'язнення. Реабілітований 26.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2801).

ГОНЧАРЕНКО Андрій Васильович, 1894 р.н., с.Рубанка Недригайлівського району, проживав у смт Кириківка, українець, освіта середня, теплотехнік цукрозаводу "Правдинський". Арешт 6.03.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 13.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-377).

ГОНЧАРЕНКО Степан Варфоломійович, 1888 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.02.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 10.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-365).

ГОРБАНЬ Іван Якович, 1901 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, головний бухгалтер залізничної станції Основа Харківської області. Арешт 3.12.1936. Лінійним судом Південної залізниці 21.03.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 30.06.1960 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6073).

ГОРБАТЕНКО Андрій Іванович, 1885 р.н., с.Неклюдово Курської області (Росія), проживав у смт Кириківка, росіянин, освіта початкова, робітник цукрозаводу "Правдинський". Арешт 18.03.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19.10.1940 за ст. 54-6 КК УРСР висланий на 5 років у Комі АРСР. Реабілітований 12.07.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 488).

ГОРДІЄНКО Іван Павлович, 1892 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.01.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 30.08.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Казахстан. Після відбуття покарання - селянин-одноосібник. Арешт 10.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м.Харків. Реабілітований, відповідно, 6.12.1989 - прокуратурою області, 6.08.1958 - обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 3, спр. 222; оп. 6, спр. 85).

ГОРДІЄНКО Федір Якович, 1881 р.н., с.Ямне, проживав у с.Розсоші, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 11.09.1936. Харківським обласним судом 19.02.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Після відбуття покарання - колгоспник. Арешт 12.11.1943. Сумським обласним судом 14.02.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований, відповідно, 31.05.1991 - прокуратурою області, 8.10.1965 - Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. спр. П-1152, П-8380).

ГОРДІЄНКО Яків Семенович, 1897 р.н., с.Ямне, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 11.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 17.12.1958 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 48).

ГРАБАР Гаврило Павлович, 1878 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.01.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 30.08.1931 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 223).

ГРЕКОВ Ілля Миколайович, 1896 р.н., с.Розсоші, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 28.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 167).

ГРОБОВ Іван Захарович, 1887 р.н., с.Вільне, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.12.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Опергрупою ДПУ УРСР 12.03.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-828).

ГРОБОВ Михайло Тимофійович, 1899 р.н., с.Вільне, проживав у с.Сидорова Яруга, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 7.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 11.01.1938 у м.Харків. Реабілітований 23.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 763).

ГРОБОВ Олександр Михайлович, 1909 р.н., с.Вільне, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 909 СП. Арешт 4.11.1944. Військовим трибуналом 247 СД 21.11.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 7.07.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12779).

ГРОБОВ Роман Андрійович, 1905 р.н., с.Вільне, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.04.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Великописарівським РВ ДПУ 16.05.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-798).

ГУДИМА Кирило Іванович, 1920 р.н., с.Іванівка, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б). Командир мінометно-кулеметного взводу 289 СП. Арешт 26.07.1943. Військовим трибуналом 120 СД 2.08.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітова-

ний 20.11.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13787).

ГУПСА Тимофій Петрович, 1896 р.н., с.Братениця, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за ст.ст. 54-9, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 20.12.1961 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 506).

ГУСИНА Юхим Юхимович, 1895 р.н., м.Охтирка, проживав у смт Кириківка, українець, освіта початкова, майстер лісництва. Арешт 13.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 16.11.1937 за ст. 54-1 "а" КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 22.11.1937 у м.Харків. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 476).

ГУЦОВ Андрій Захарович, 1907 р.н., с.Лантратівка Охтирського району, проживав у с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 15.09.1937 у м.Харків. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 387).

Д

ДАНИЛЕНКО Пантелеймон Іванович, 1885 р.н., с.Ямне, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 19.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 26.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.11.1937 у м.Харків. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 15).

ДАШУТІН Матвій Олександрович, 1912 р.н., с.Тарасівка, росіянин, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 12.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3.10.1932 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 304).

ДАШУТІН Павло Іванович, 1882 р.н., с.Тарасівка, росіянин, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 6.12.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 9.02.1931 за ст.ст. 54-8, 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 893).

ДАШУТІН Петро Петрович, 1914 р.н., с.Тарасівка, українець, освіта початкова, працівник свиноферми радгоспу. Арешт 27.02.1936. Військовим трибуналом Харківського ВО 26.09.1936 за ст. 54-8 КК УРСР засуджений до ВМП. Верховним Судом УРСР 16.10.1936 покарання пом'якшене до 10 років позбавлення волі. Реабілітований 22.02.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13915).

ДАШУТІН Самсон Михайлович, 1909 р.н., с.Тарасівка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.04.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3.10.1932 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 355).

ДЕГТЯР Іван Данилович, 1912 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, вантажник залізничної станції. Арешт 19.12.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Транспортним відділом НКВС залізничної станції Люботин

15.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7960*).

ДЕМЕНКО Адам Федорович, 1897 р.н., с.Дубівці Чернівецької області, проживав у с.Розсоші, українець, освіта початкова, конюх колгоспу. Арешт 12.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за ст. ст. 54-6, 54-8, 54-9 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 25.11.1960 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 433**).

ДЕНИСЬКО Василь Федорович, 1892 р.н., с.Загрунівка Полтавської області, проживав у смт Кириківка, українець, освіта незакінчена вища, вчитель середньої школи. Арешт 2.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 7.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 523**).

ДЕРКАЧ Василь Гнатович, 1880 р.н., с.Яблучне, проживав у с.Майське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.04.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 28.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, *спр. 175**).

ДЕРКАЧ Гнат Дмитрович, 1883 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, робітник радгоспу. Арешт 5.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 14.08.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 18.08.1937 у м.Харків. Реабілітований 2.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, *спр. 233**).

ДЕРКАЧ Іван Тихонович, 1906 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Після відбуття покарання - робітник приймального пункту залізничної станції Куп'єваха Харківської області. Арешт 5.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 11.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 15.09.1937 у м.Харків. Реабілітований, відповідно, 26.12.1989 і 8.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641: оп. 3, *спр. 631*; оп. 5, *спр. 389**).

ДЗЮБІН Микола Георгійович, 1893 р.н., смт Кириківка, українець, освіта незакінчена вища, вчитель середньої школи. Арешт 6.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській

області 13.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 6.05.1959 обласним судом.(ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 110**).

ДИКИЙ Василь Олексійович, 1911 р.н., с.Кленове Харківської області, проживав у смт Кириківка, українець, освіта початкова. Червоноармієць - на лікуванні в евакогоспіталі (м.Железноводськ). Арешт 13.06.1944, звинувачення за ст. 58-1 "б" КК РРФСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 5.12.1944 справа закрита, направлений у спецтабір для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6293*).

ДИКИЙ Григорій Васильович, 1897 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, *спр. 523**).

ДИКИЙ Микола Михайлович, 1881 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта середня, вчитель неповно-середньої школи. Арешт 17.01.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13.10. 1932 за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УРСР позбавлений права проживання на 3 роки у прикордонних місцевостях. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, *спр. 586**).

ДИКИЙ Микола Тихонович, 1924 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова. Без визначених місця проживання і занять. Арешт 11.10.1958. Ярославльським обласним судом 20.01.1959 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Верховним Судом РРФСР покарання пом'якшене до 4 років. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13251*).

ДИКИЙ Павло Михайлович, 1899 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 11.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 6.08.1958 обласним судом.(ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 85**).

ДИКИЙ Петро Федорович, 1887 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.01.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 907**).

ДИСЬКИЙ Іван Денисович, 1884 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, завідувач господарством дитячого будинку. Арешт 21.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 913).

ДІБРИВНА Ганна Костянтинівна, 1902 р.н., смт Кириківка, українка, освіта початкова, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27.10.1945 як член сім'ї засудженого за ст. 54-1 "а" КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область. Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-10759).

ДМИТРИЄВ Василь Дмитрович, 1870 р.н., с.Рябівка Тростянецького району, проживав у с.Тарасівка, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 4.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 5.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 716).

ДМИТРИЄВ Гнат Лаврентійович, 1889 р.н., с.Братениця, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Уповноваженим ДПУ по Великописарівському району 14.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1644).

ДОЛЯ Василь Антонович, 1914 р.н., смт Кириківка, українець, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 9.05.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 24.01.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2679).

ДОЛЯ Ксенія Федорівна, 1903 р.н., смт Кириківка, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 21.09.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2.02.1944 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР ув'язнена на 5 років у ВТТ. Реабілітована 30.06.1998 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 228).

ДОРОШЕНКО Іван Омелянович, 1917 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова. Червоноармієць мінометного батальйону. Арешт 9.07.1942. Військовим трибуналом 66 окремої СБ 21.07.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 30.12.1997 Військовим трибуналом Північно-Кавказького ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13830).

ДОРОШЕНКО Роман Іллєч, 1892 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, колгосп-

ник. Арешт 18.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 15.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 835).

ДОЦЕНКО Андрій Дмитрович, 1898 р.н., с.Ямне, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 12.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 26.10.1937 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.11.1937 у м.Харків. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 15).

ДОЦЕНКО Василь Дмитрович, 1888 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 733).

ДОЦЕНКО Володимир Павлович, 1896 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.03.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.10.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 878).

ДОЦЕНКО Орест Михайлович, 1902 р.н., с.Ямне, українець, освіта початкова, швець промартілі. Арешт 11.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 17.12.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 49).

ДУМЧИКОВ Антон Мамантович, 1887 р.н., с.Добрянське, росіянин, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 25.12.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.01.1932 за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 286).

ДУМЧИКОВ Антон Олексійович, 1902 р.н., с.Добрянське, росіянин, освіта початкова, вантажник відділення "Мар'їнське" радгоспу "Уляннівський". Арешт 18.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 908).

ДУМЧИКОВ Василь Данилович, 1885 р.н., с.Добрянське, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.12.1931. Особливою

нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.01.1932 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 286).

ДУМЧИКОВ Григорій Трохимович, 1878 р.н., с.Добрянське, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 22.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 26.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 108).

ДУМЧИКОВ Дмитро Кіндратович, 1880 р.н., с.Добрянське, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.08.1937. Сумським обласним судом 17.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 30.08.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1212).

ДУМЧИКОВ Іван Євстахійович, 1907 р.н., с.Добрянське, українець, освіта початкова, вантажник відділення “Мар’їнське” радгоспу “Улянівський”. Арешт 18.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 912).

ДУМЧИКОВ Іван Лаврентійович, 1924 р.н., с.Добрянське, росіянин, освіта початкова, учень неповно-середньої школи. Арешт 11.07.1937, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Великописарівського району 26.11.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11601).

ДУМЧИКОВ Іван Степанович, 1902 р.н., с.Добрянське, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 17.05.1939 виправданій. (ДА УСБУ в СО, спр. П-222).

ДУМЧИКОВ Іларіон Гнатович, 1907 р.н., с.Добрянське, росіянин, освіта початкова, конюх колгоспу. Арешт 22.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 26.10.1937 за ст. 54-10 УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 9.06.1969 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 446).

ДУМЧИКОВ Костянтин Олексійович, 1901 р.н., с.Добрянське, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Уповноваженим ДПУ по Великописарівському району 14.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1617).

ДУМЧИКОВ Лаврентій Стефанович, 1900 р.н., с.Добрянське, росіянин, освіта початкова, селя-

нин-одноосібник. Арешт 10.01.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 9.06.1932 за ст. 54-11 КК УРСР ув’язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варті звільнений. Арешт 11.07.1937. Харківським обласним судом 23.12.1937 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-12 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований, відповідно, 30.12.1989 - прокуратурою області, 17.07.1990 - Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 126. ДА УСБУ в СО, спр. П-11601).

ДУМЧИКОВ Михайло Трохимович, 1889 р.н., с.Добрянське, росіянин, освіта початкова, рахівник сільського споживтовариства. Арешт 1.02.1933, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Богодухівської дільниці 20.05.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-857).

ДУМЧИКОВ Михайло Федорович, 1878 р.н., с.Добрянське, росіянин, освіта початкова, без визначних занять. Арешт 7.03.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Великописарівським РВ НКВС 13.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1517).

ДУМЧИКОВ Омелян Данилович, 1910 р.н., с.Добрянське, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.07.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 16.11.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 361).

ДУМЧИКОВ Павло Пилипович, 1870 р.н., с.Добрянське, росіянин, освіта початкова, рахівник сільськогосподарської артілі. Арешт 1.02.1933, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Богодухівської дільниці 20.05.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-857).

ДУМЧИКОВ Семен Павлович, 1877 р.н., с.Добрянське, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.03.1933, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 16.05.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1561).

ДУМЧИКОВ Степан Данилович, 1887 р.н., с.Добрянське, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.03.1939. Сумським обласним судом 16.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 2 роки ВТТ. Реабілітований 29.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-533).

ДУМЧИКОВ Фрол Данилович, 1890 р.н., с.Добрянське, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.03.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.09.1932 за ст.

54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Помер у місці ув'язнення. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 303).

ДУМЧИКОВА Марія Романівна, 1887 р.н., с.Добрянське, українка, неписьменна, без визначених занять. Арешт 17.01.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 30.08.1931 за ст. 54-10 КК УРСР вислана на 3 роки у Казахстан. Реабілітована 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 225).

ДУСЬ-ГОЙКО Ганна Олексіївна, 1915 р.н., с.Чаплищі Путивльського району, проживала у смт Велика Писарівка, освіта неповна середня, домогосподарка. Арешт 15.11.1943. Сумським обласним судом 15.02.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 8 років ВТТ. Реабілітована 15.01.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12447).

ДЯДЕНКО Іван Сергійович, 1918 р.н., с.Бакирівка Охтирського району, проживав у с.Іванівка, українець, освіта середня, слюсар цу-

крозаводу “Правдинський”. Арешт 3.12.1937, звинувачення за ст. ст. 54-8, 54-11 КК УРСР. Прокурором Охтирського району 29.04.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1146).

ДЯДЮШКО Петро Костянтинович, 1887 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, робітник цукрозаводу “Правдинський”. Арешт 3.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 904).

ДЯЧЕНКО Іван Михайлович, 1918 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 169 гаубичного артилерійського полку 2 гвардійської гаубично-артилерійської бригади. Арешт 9.03.1946. Військовим трибуналом 1 гвардійської артилерійської дивізії 16.04.1946 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 21.02.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13674).

Є

ЄВЧЕНКО Марко Омелянович, 1891 р.н., с.Ямне, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Арешт 12.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 17.12.1958 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4828).

ЄРЕМЕНКО Іван Якович, 1927 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, робітник контори “Заготхудоба”. Арешт 10.03.1953, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокуратурою Сумської області 4.04.1953 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6331).

ЄРЕМЕНКО Максим Юхимович, 1905 р.н., с.Вищевеселе, проживав у с.Добрянське, українець, освіта початкова, член ВКП(б). Червоноармієць 686 СП. Арешт 3.01.1946, звинувачення за ст. 58-1 “б” КК РРФСР. Відділом контррозвідки “Смерш” Уральського ВО 11.05.1946 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5858).

ЄРЕМЕНКО Микола Павлович, 1920 р.н., м.Богодухів Харківської області, проживав у смт Велика Писарівка, українець, освіта середня. Студент Харківського педагогічного інституту. Арешт 16.08.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 21.11.1944 за ст. 54-10 ч.2

КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 26.03.1946 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2897).

ЄРЕМЕНКО Михайло Мойсейович, 1898 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 920).

ЄРЕМЕНКО Пантелеймон Терентійович, 1894 р.н., с.Вищевеселе, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 12.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 14.03.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 717).

ЄРЕМЕНКО Степан Степанович, 1916 р.н., с.Веселе, українець, освіта початкова. Командир взводу 43 полку зв'язку 5 армії. Арешт 14.08.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15.01.1944 за ст. 58-1 “б” КК РРФСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 24.08.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13920).

СРЕМЕНКО Федір Терентійович, 1888 р.н., с.Вишевеселе, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 15.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 14.03.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 717).

СРМОЛОВ Архип Улянович, 1902 р.н., с.Вільне, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.06.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР та в участі в озброєній банді. Харківським ОВ ДПУ 7.05.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1340).

СРМОЛОВ Трохим Кіндратович, 1903 р.н., с.Вільне, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.04.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.08.1932 ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 753).

ЩЕНКО Катерина Андріївна, 1890 р.н., смт Велика Писарівка, українка, неписьменна, без визначених занять. Арешт 11.02.1936. Харківським обласним судом 20.05.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР та за втечу з місця висилки засуджена на 5 років ВТТ. Реабілітована 28.09.1960 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5342).

Ж

ЖДАН Микола Степанович, 1908 р.н., смт Кириківка, проживав на залізничній станції Шпаківка Харківської області, українець, освіта початкова, старший ремонтний робітник 7 дистанції служби колії залізниці. Арешт 13.01.1938. Лінійним судом Південної залізниці 23.07.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 18.09.1968 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8550).

ЖЕРЕБКІН Василь Якович, 1903 р.н., с.Іздецьке, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.06.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР та в участі в озброєній банді. Харківським ОВ ДПУ 7.05.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1341).

ЖЕРЕБКІН Єропан Тимофійович, 1901 р.н., с.Іздецьке, українець, освіта початкова. Червоноармієць 911 СП 244 СД (Краснодарський край). Арешт 27.07.1942, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР та у самовільному залишенні військової частини. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Управлінням контррозвідки МДБ Північно-Кавказького ВО 11.03.1949 оголошений у всесоюзний розшук. Управлінням КДБ при Раді Міністрів УРСР по Сумській області 30.10.1964 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8264).

ЖЕРЕБКІН Охрім Іванович, 1898 р.н., с.Іздецьке, росіянин, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 7.06.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР та в участі в озброєній банді. Харківським ОВ ДПУ 7.05.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1273).

ЖЕРЕБКІН Петро Миколайович, 1891 р.н., с.Іздецьке, українець, освіта початкова, лісник

Великописарівського лісництва. Арешт 12.09.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 11.11.1943 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Помер 13.04.1944 у місці ув'язнення. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 22.02.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2365).

ЖЕРЕБКІН Петро Тимофійович, 1912 р.н., с.Іздецьке, росіянин, освіта початкова, робітник радгоспу "Пролетарський". Арешт 18.02.1935. Харківським обласним судом 28.08.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 28.06.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11442).

ЖЕРЕБКІН Тимофій Іванович, 1889 р.н., с.Іздецьке, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.06.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР та в участі в озброєній банді. Харківським ОВ ДПУ 7.05.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1339).

ЖИТНИК Іван Іванович, 1898 р.н., с.Братениця, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за ст. ст. 54-9, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 20.12.1961 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 506).

ЖИТНИК Іван Трохимович, 1879 р.н., с.Братениця, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3.10.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 354).

3

ЗАМАРАЙ Іван Євдокимович, 1899 р.н., с.Пожня, проживав у м.Київ. Військовослужбовець. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 19.04.1937 за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний. Реабілітований у 1990 р. (М.Роженко. "Сосни Биківні свідчать..." К., 2001).

ЗАМКОВЕЦЬ Тихон Миколайович, 1903 р.н., с.Густово Гродненської області (Білорусь), проживав у смт Велика Писарівка, поляк, освіта початкова, бригадир Кириківського лісництва. Арешт 27.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 22.10.1937 як до агента польської розвідки застосована ВМП. Розстріляний 28.10.1937 у м.Харків. Реабілітований 30.06.1961 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 469).

ЗАМОТАЙЛО Петро Васильович, 1880 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, нічний сторож цукрозаводу "Правдинський". Арешт 2.12.1937, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокуратурою Сумської області 22.06.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1324).

ЗІНЕНКО Яків Степанович, 1911 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у

ВТТ. Реабілітований 4.10.1961 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 488).

ЗІНОВ'ЄВ Костянтин Сергійович, 1912 р.н., с.Ямне, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1124 СП. Арешт 11.08.1942. Військовим трибуналом 334 СД 14.08.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.11.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13785).

ЗМІЄВСЬКИЙ Йосип Іванович, 1878 р.н., с.Розсоші, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 24.02.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 3, спр. 90).

ЗОЗУЛЯ Антон Васильович, 1898 р.н., с.Ямне, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 8.08.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Народним судом Великописарівського району 21.11.1933 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4146).

ЗУБАТОВ Євстафій Іванович, 1910 р.н., с.Добрянське, українець, освіта початкова. Червоноармієць 585 окремого саперного батальйону. Арешт 5.06.1942. Військовим трибуналом 286 СД 30.06.1942 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 9.07.1942. Реабілітований 19.08.1976 Військовим трибуналом Ленінградського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8762).

I

ІВАНЕНКО Федір Кузьмич, 1904 р.н., смт Велика Писарівка, проживав у с.Ольховатка Донецької області, українець, освіта середня агрономічна, старший агроном районного земвідділу. Арешт 25.09.1937, звинувачення за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 14.07.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-288).

ІЛБІН Василь Григорович, 1915 р.н., с.Вільне, росіянин, освіта неповна середня. Начальник телеграфної станції роти зв'язку 451 батальйону аеродромного обслуговування (Молдова). Арешт 3.10.1942. Військовим трибуналом 77 району авіабазування 4 повітряної армії 20.10.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ.

Реабілітований 24.12.1991 Головною Військовою прокуратурою Російської Федерації. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11883).

ІЛЬЧЕНКО Василь Михайлович, 1895 р.н., с.Славгород Краснопільського району, проживав у с.Солдатське, українець, освіта початкова, завідувачий переробним пунктом лісгоспу. Арешт 6.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.12.1937 за ст. ст. 54-6, 54-7 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.10.1966 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 402).

ІНШАКОВ Ілля Іванович, 1887 р.н., с.Тарасівка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.04.1932, звинувачення за ст.

54-10 КК УРСР. Уповноваженим ДПУ по Великописарівському району 5.08.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1868*).

ІНШИН Василь Васильович, 1890 р.н., с.Вільне, проживав у с.Сидорова Яруга, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 13.04.1937. Харківським обласним судом 30.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 31.03.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1149*).

ІСИЧЕНКО Дмитро Семенович, 1882 р.н., м.Богодухів Харківської області, проживав у смт Велика Писарівка, українець, освіта середня духовна, без визначених занять. Арешт 4.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 26.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 13.12.1937 у м.Хар-

ків. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 274*).

ІЩЕНКО Гнат Андрійович, 1889 р.н., с.Ямне, проживав у с.Спірне, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 18.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 926*).

ІЩЕНКО Петро Андрійович, 1892 р.н., с.Ямне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.03.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 107*).

К

КАЛІТІН Єгор Васильович, 1896 р.н., с.Крамчанка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.11.1931, підписка про невізід від 28.11.1931, звинувачення за ст.ст. 54-8, 54-10 КК УРСР. Великописарівським РВ ДПУ 14.01.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1537*).

КАМЕНЄВ Антон Лаврентійович, 1871 р.н., с.Крамчанка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 21.02.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 93*).

КАМЕНЄВ Арсентій Петрович, 1904 р.н., с.Крамчанка, росіянин, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 11.03.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.04.1930 за ст. 54-10 КК УРСР та за участь у масових заворушеннях висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 526*).

КАМЕНЄВ Іван Петрович, 1909 р.н., с.Крамчанка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.01.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.04.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 524*).

КАМЕНЄВ Опанас Петрович, 1912 р.н., с.Крамчанка, росіянин, освіта початкова, лісо-

пильник районного лісгоспу. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР та за втечу з місця висилки ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 946*).

КАМЕНЄВ Петро Афанасійович, 1875 р.н., с.Крамчанка, росіянин, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 11.03.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.04.1930 за ст. 54-10 КК УРСР та за участь у масових заворушеннях висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 526*).

КАПЛЮК Гнат Федорович, 1910 р.н., с.Березівка Кіровоградської області, проживав у смт Велика Писарівка, українець, освіта середня, старший зоотехнік районного земвідділу. Арешт 23.09.1937. Харківським обласним судом 24.11.1937 за ст. ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 25.01.1938 у м.Харків. Реабілітований 14.04.1960 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5241*).

КАРПЕНКО Петро Юхимович, 1886 р.н., смт Кириківка, українець, освіта середня, рахівник цукрозаводу "Правдинський". Арешт 1.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 20.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 15.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 12.01.1960 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 220*).

КАРПУСЬ Михайло Макарович, 1888 р.н., смт Кириківка, українець, освіта середня, завідувачий школою. Арешт 24.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Управлінням НКВС по Сумській області 3.02.1940 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 327).

КАРПУСЬ Яків Іванович, 1891 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 19.10.1937 у м.Харків. Реабілітований 17.10.1962 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 648).

КАСЯНЕНКО Василь Опанасович, 1889 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 24.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 30.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.01.1938 у м.Харків. Реабілітований 6.01.1961 Харківським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 476).

КВІТЧЕНКО Іван Гнатович, 1891 р.н., с.Петрівське, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 5.03.1938. Сумським обласним судом 8.08.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 17.11.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-926).

КИХТЄВ Микола Юхимович, 1901 р.н., с.Братениця, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Харківським оперсектором ДПУ 14.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8182).

КЛИЗУБ Федір Миколайович, 1882 р.н., с.Розсоші, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.03.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 17.04.1930 за ст. 54-10 КК УРСР та за участь у масових заворушеннях висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 611).

КЛИМЕНКО Олександр Дмитрович, 1919 р.н., с.Іванівка, українець, освіта середня, тракторист цукрозаводу “Правдинський”. Арешт 3.12.1937, звинувачення за ст. ст. 54-8, 54-11 КК УРСР. Прокурором Охтирського району 29.04.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1146).

КЛИМЕНКО Петро Іванович, 1918 р.н., с.Іванівка, українець, освіта неповна середня,

член ВКП(б). Червоноармієць 54 окремого артилерійського дивізіону берегової охорони військово-морської бази “Советская Гавань” (Далекий Схід). Арешт 9.02.1946, звинувачення за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР. Відділом контррозвідки МДБ Тихоокеанського флоту 10.09.1946 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8583).

КЛИМОВ Яків Архипович, 1883 р.н., с.Катанське, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Харківським оперсектором ДПУ 15.08.1931 справа закрита. Арешт 12.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 29.07.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1621, П-860).

КОБЗЄВ Тимофій Порфирович, 1906 р.н., с.Братениця, українець, освіта початкова. Червоноармієць 472 СП. Арешт 15.06.1943. Військовим трибуналом 100 СД 20.07.1943 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12828).

КОВАЛЕНКО Антон Вікторович, 1905 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, робітник 9 дистанції служби колії залізниці. Арешт 10.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 1).

КОВАЛЕНКО Василь Андрійович, 1878 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 28.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 166).

КОВАЛЕНКО Григорій Тихонович, 1879 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 994).

КОВАЛЕНКО Іван Васильович, 1886 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 29.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 728).

КОВАЛЕНКО Костянтин Вікторович, 1893 р.н., с.Яблучне, проживав у с.Майське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.07.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13.01.1932 за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 537).

КОВАЛЬ Іван Ілліч, 1895 р.н., с.Матвіївка Харківської області, проживав у с.Рябина, українець, освіта початкова, директор неповно-середньої школи. Арешт 6.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 16.09.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 572).

КОВАЛЬЧУК Гаврило Якович, 1898 р.н., с.Братениця, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Арешт 8.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за ст. ст. 54-9, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 20.12.1961 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 506).

КОЖУШКО Данило Єгорович, 1886 р.н., с.Рябина, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 16.09.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 572).

КОЗЛОВ Василь Іванович, 1921 р.н., с.Розсоші, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 331 окремого артилерійського дивізіону. Арешт 12.03.1942. Військовим трибуналом 2 запасної СБ Північно-Уральського ВО 13.07.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 28.12.1992 Військовою прокуратурою Приволзького ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. 12467).

КОЗЯВКІН Олександр Кузьмич, 1894 р.н., с.Вільне, українець, освіта, початкова, без визначених занять. Арешт 22.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 26.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 4.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 934).

КОЛЕСНИК Василь Кузьмич, 1886 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 27.09.1938. Сумським

обласним судом 26.06.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 26.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12203).

КОЛЕСНИК Дмитро Миколайович, 1882 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 20.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 926).

КОЛЕСНИК Пилип Іванович, 1902 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, конюх районної лікарні. Арешт 3.03.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.05.1933 за ст. 54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у спеціальне селище. Реабілітований 22.02.1971 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 581).

КОЛІСНИЧЕНКО Григорій Олексійович, 1875 р.н., с.Ямне, проживав у с.Розсоші, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 24.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 926).

КОЛОДЬКО Павло Петрович, 1918 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта неповна середня, слюсар маслозаводу. Арешт 23.01.1944. Сумським обласним судом 31.03.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 2.10.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11511).

КОЛОМАЧЕНКО Олексій Олексійович, 1889 р.н., с.Вищевеселе, проживав у смт Кириківка, українець, освіта початкова, робітник цукрозаводу "Правдинський". Арешт 31.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 11.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 316).

КОЛТУНОВ Філон Фіногенович (Феогенович), 1888 р.н., с.Братениця, проживав у с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, заготівник сільського споживтовариства. Арешт 4.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за ст. ст. 54-9, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 20.12.1961 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 506).

КОНДРАТОВ Антон Терентійович, 1886 р.н., с.Стрілецька Пушкарка, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 11.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 26.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.11.1937 у м.Харків. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 15).

КОНДРАТОВ Петро Семенович, 1911 р.н., с.Лугівка, росіянин, освіта початкова, член сільськогосподарської артілі у с.Сидорова Яруга. Арешт 8.07.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 16.11.1932 за ст. 54-10 КК УРСР направлений до місця висилки сім'ї (Урал). Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 292).

КОНЕНКО Федір Іванович, 1900 р.н., с.Лукашівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.11.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 20.01.1933 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Трійкою при НКВС УРСР 25.09.1936 достроково звільнений. Реабілітований 22.02.1971 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 467).

КОНОЗ Михайло Павлович, 1888 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 996).

КОНЮХОВ Григорій Степанович, 1893 р.н., с.Лугівка, росіянин, освіта початкова, бухгалтер районного промкомбінату. Арешт 15.01.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 6.06.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.03.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12091).

КОПІЙКА Олександр Олексійович, 1895 р.н., с.Ямне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.07.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 12.04.1932 справа закрита. Арешт 22.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-864. ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 736).

КОПІЙКА Павло Петрович, 1912 р.н., с.Ямне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.02.1933 за ст. 54-10

КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 426).

КОРШУН Семен Григорович, 1908 р.н., с.Ямне, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 23.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 737).

КОСТЕНКО Мирон Михайлович, 1877 р.н., с.Вищевеселе, українець, освіта початкова, робітник відділення "Комсомольське" радгоспу "Улянівський". Арешт 17.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 6.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 717).

КОСТРОВ Василь Іванович, 1882 р.н., с.Добрянське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.02.1933, звинувачення за ст. ст. 54-11, 54-12 КК УРСР. Прокурором Богдусівської дільниці 20.05.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-857).

КОСТРОВ Никифор Степанович, 1892 р.н., с.Добрянське, проживав у с.Сидорова Яруга, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 30.08.1943, звинувачення за ст. 54-1 "б" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 29.11.1943 справа закрита, направлений у спецтабір для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4123).

КОСТРОВ Трохим Степанович, 1891 р.н., с.Добрянське, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.01.1931. Звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським оперсектором ДПУ 17.08.1931 справа закрита. Арешт 31.03.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 16.05.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2862, П-1568).

КОСТЮКЕВИЧ Григорій Федотович, 1894 р.н., с.Вільгір Рівненської області, проживав у с.Вищевеселе, українець, освіта середня, вчитель школи. Арешт 21.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 15.12.1937 за шпигунсько-диверсійну діяльність застосована ВМП. Розстріляний 25.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 19.07.1958 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 961).

КРАВЦОВ Порфирій Іванович, 1881 р.н., с.Борове Харківської області, проживав у с.Рябина, росіянин, освіта початкова. Монах Київського монастиря. Арешт 19.01.1931, звину-

вачення за ст. 54-10 КК УРСР. Уповноваженим ДПУ по Великописарівському району 22.05.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1342).

КРАВЧЕНКО Євстафій Семенович, 1898 р.н., с.Ямне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.10.1931. Харківським обласним судом 7.06.1932 за ст. 54-8 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 5.09.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13743).

КРАВЧЕНКО Іван Іванович, 1886 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, будівельник. Арешт 21.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 14.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 7.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 872).

КРАВЧЕНКО Іван Степанович, 1880 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 992).

КРАВЧЕНКО Семен Степанович, 1893 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.03.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.10.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 878).

КРАВЧЕНКО Яків Пилипович, 1897 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, муляр-поденник. Арешт 3.03.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.05.1933 за ст. 54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у спеціальне селище. Реабілітований 22.02.1971 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 581).

КРАМАР Василь Іванович, 1906 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта неповна середня, заступник районного уповноваженого Наркомату заготівель. Арешт 11.11.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 9.08.1944 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 19.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12193).

КРАМСЬКИЙ Іван Юхимович, 1894 р.н., с.Вільне, росіянин, освіта початкова, столяр Великописарівської МТС. Арешт 24.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 26.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 26.05.1989 про-

куратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 187).

КРАМСЬКИЙ Опанас Лаврентійович, 1890 р.н., с.Вільне, проживав у с.Сидорова Яруга, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Харківським оперсектором ДПУ 14.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1613).

КРАМСЬКИЙ Прокіп Микитович, 1903 р.н., с.Вільне, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.04.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.08.1932 за ст. 54-11 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 753).

КРАМСЬКИЙ Яків Степанович, 1904 р.н., с.Вільне, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.03.1951. Сумським обласним судом 15.01.1952 за ст. ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Президією Верховної Ради СРСР 8.08.1956 покарання пом'якшене до відбутого строку. Реабілітований 17.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12039).

КРАСНОРУЦЬКИЙ Влас Костянтинович, 1899 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.11.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 20.01.1933 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 22.02.1971 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 467).

КРАСОВСЬКИЙ Микита Олексійович, 1898 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта середня ветеринарна, ветфельдшер районного земвідділу. Арешт 12.09.1937. Харківським обласним судом 24.10.1937 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 25.01.1938 у м.Харків. Реабілітований 14.04.1960 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5241).

КРИВОКОЛИСЬКО Василь Андрійович, 1881 р.н., с.Хухра Охтирського району, проживав у с.Дружба, українець, неписьменний, колгоспник. Арешт 26.10.1944, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 17.01.1945 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3675).

КРИВОНІС Микола Семенович, 1886 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.11.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 20.01.1933 за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УРСР висланий на 3 роки

у Північний край. Реабілітований 22.02.1971 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 467).

КРУПОДЕР Афанасій Павлович, 1877 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.04.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 28.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 177).

КРУЧАКОВ Іван Андрійович, 1881 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 6.08.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 85).

КРУЧАКОВ Олексій Андрійович, 1897 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 6.08.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 85).

КУДІН Андрій Харитонович, 1879 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 2.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.01.1938 у м.Харків. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 740).

КУЗЬМЕНКО Андрій Олександрович, 1909 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, машиніст депо. Арешт 12.05.1945, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Відділом контррозвідки "Смерш" Харківського ВО 21.05.1945 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5927).

КУЗЬМЕНКО Михайло Миколайович, 1911 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, слюсар вагоноремонтного пункту залізничної станції Люботин (Харківська область). Арешт 11.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 2).

КУЗЬМЕНКО Павло Йосипович, 1880 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.08.1943. Військовим трибуналом 147 СД 19.08.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуна-

лом 1 Українського фронту 9.07.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-252).

КУЗЬМЕНКО Тихон Опанасович, 1906 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, робітник 10 дистанції служби колії залізниці. Арешт 11.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 7).

КУЗЬМЕНКО Яків Тимофійович, 1907 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.03.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 12).

КУЛИК Тимофій Карпович, 1907 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.04.1931 за ст. ст. 54-8, 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Після відбуття покарання - робітник радгоспу "Улянівський". Арешт 5.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 14.08.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 18.08.1937 у м.Харків. Реабілітований, відповідно, 30.12.1989 і 2.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 1, спр. 712; оп. 5, спр. 235).

КУЛІШ Давид Микитович, 1891 р.н., смт Кириківка, українець, освіта середня. Старший писар штабу 4 окремого запасного понтонного батальйону інженерного управління Південно-Західного фронту. Арешт 24.05.1942. Військовим трибуналом 26 району авіабазування 30.06.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 22.11.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13587).

КУПЧЕНКО Денис Олексійович, 1895 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, обхідник 9 дистанції служби колії залізниці. Арешт 5.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.01.1944 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 26).

КУРОВ Панас Матвійович, 1905 р.н., с.Стрілецька Пушкарка, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць окремої саперної роти. Арешт 26.02.1943. Військовим трибуналом 7 запасної СБ Уральського ВО 28.04.1943 за ст.

58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом СРСР 18.07.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3724*).

КУТОВИЙ Іван Максимович, 1902 р.н., смт Велика Писарівка, проживав у с.Ямне, українець, освіта початкова, член ВКП(б), завідувач курсами трактористів при МТС. Арешт 5.02.1936. Харківським обласним судом 21.08.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 8.08.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11527*).

КУЧКОВ Василь Тихонович, 1873 р.н., с.Вільне, проживав у с.Сидорова Яруга, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.03.1938. Сумським обласним судом 17.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 13.04.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-535*).

КУЧКОВ Дмитро Іванович, 1897 р.н., с.Вільне, росіянин, освіта початкова, без визна-

чених занять. Арешт 22.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років ВТТ. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 808*).

КУЧКОВ Іван Васильович, 1893 р.н., с.Вільне, проживав у с.Сидорова Яруга, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.03.1938. Сумським обласним судом 17.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 11.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12156*).

КУЧМІЙ Тит Мефодійович, 1881 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 734*).

Л

ЛАГУТА Абрам Пантелеймонович, 1876 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 15*).

ЛАГУТА Олексій Юхимович, 1892 р.н., с.Станичне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.02.1930. Особливою нарадою при ДПУ УРСР 12.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 763*).

ЛАГУТА Севастян Помпейович, 1879 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, черепичник-кустар. Арешт 7.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст. ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 5.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 27.05.1964 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 269*).

ЛЕБЕЦЬ Іван Терентійович, 1914 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова. Червоноармієць 191 гаубичного артилерійського полку. Арешт 7.06.1942, звинувачення за ст.ст. 58-1 "б", 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Військовим три-

буналом 2 армії 7.08.1942 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13518*).

ЛЕВЕНКО Андрій Федотович, 1908 р.н., с.Рябина, українець, освіта початкова. Червоноармієць 187 СП. Арешт 4.07.1943. Військовим трибуналом 72 СД 11.07.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 10.10.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12967*).

ЛЕЩОВ Василь Якович, 1897 р.н., с.Братенця, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 8.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за ст. ст. 54-9, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 20.12.1961 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 506*).

ЛИПОВИЙ Гнат Іванович, 1869 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Великописарівським РВ ДПУ 14.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1618*).

ЛИСЕНКО Тимофій Якович, 1887 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.05.1931 за ст.

54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 5.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 500).

ЛИХОВИД Василь Петрович, 1881 р.н., с.Рябина, проживав у с.Вільне, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 20.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 139).

ЛІСНИЧИЙ Василь Корнійович, 1878 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, іздовий цукрозаводу "Конгресівський" Харківської області. Арешт 26.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 17.12.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 49).

ЛОБУНЦОВ Сергій Євстахійович, 1874 р.н., с.Високе Полтавської області, проживав у смт Кириківка, українець, освіта середня, без визначених занять. Арешт 2.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Роз-

стріляний 23.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 739).

ЛУГОВСЬКИЙ Микола Васильович, 1900 р.н., м.Ростов-на-Дону (Росія), проживав у смт Велика Писарівка, українець, освіта вища медична, головний лікар лікарні. Арешт 7.09.1943, звинувачення за ст. 54-1 "б" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 15.12.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3653).

ЛУСТА Феодосій Омелянович, 1888 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 18.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 457).

ЛУЦЕНКО Никон Максимович, 1908 р.н., с.Криничне Тростянецького району, проживав у с.Іванівка, українець, освіта початкова, вантажник цукрозаводу "Правдинський". Арешт 3.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 29.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 20.04.1963 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр.198).

М

МАКОВИЧОК Іван Ілліч, 1902 р.н., с.Троїця Івано-Франківської області, проживав у с.Лугівка, поляк, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за ст. 54-6, 54-8, 54-9 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 25.11.1960 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 433).

МАЛОФІЙ Андрій Іванович, 1927 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова. Перебував у таборі репатріантів (м.Магдебург, Німеччина). Арешт 20.09.1946. Військовим трибуналом 34 гарматної артилерійської дивізії 27.02.1947 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 19.06.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13489).

МАЛАХОВ Павло Степанович, 1870 р.н., с.Вільне, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.06.1931, звинувачення за ст.

54-11 КК УРСР та у бандитизмі. Харківським ОВ ДПУ 22.05.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1267).

МАЛАХОВ Федір Прокопович, 1892 р.н., с.Катанське, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.03.1943 за підозрою у дезертирстві. Етапований у м.Казань. Слідчою групою НКДБ УРСР 17.08.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2565).

МАЛИМОНЕНКО Микола Іванович, 1903 р.н., м.Тростянець, проживав у смт Кириківка, українець, освіта початкова, начальник залізничної станції. Арешт 14.01.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Транспортним прокурором Люботинської дільниці Південної залізниці 23.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1931).

МАЛЯР Дмитро Трохимович, 1917 р.н., с.Ямне, українець, освіта початкова. Червоноармієць 957 СП. Арешт 6.07.1943. Військовим трибуналом 309 СД 2.09.1943 за ст. ст. 58-10 ч. 2, 58-11 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ.

Реабілітований 30.04.1966 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12031*).

МАЛЬЦЕВ Андрій Григорович, 1900 р.н., с.Пожня, росіянин, освіта початкова, бригадир колгоспної бригади. Арешт 12.03.1936, звинувачення за ст. 54-8 КК УРСР. Військовим трибуналом Харківського ВО 1.11.1936 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7514*).

МАЛЬЦЕВ Іван Омелянович, 1876 р.н., с.Вільне, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 12.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.05.1931 за ст. ст. 54-8, 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 483*).

МАЛЬЦЕВ Максим Семенович, 1910 р.н., с.Пожня, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 22.09.1943, звинувачення за ст. 54-1 "б" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 24.08.1944 справа закрита, направлений у спецтабір для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3176*).

МАЛЬЦЕВ Яків Омелянович, 1872 р.н., с.Вільне, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.03.1938. Сумським обласним судом 18.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 29.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1117*).

МАСАЛІТІН Андрій Пилипович, 1887 р.н., с.Пожня, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Великописарівським РВ ДПУ 15.07.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1743*).

МАСАЛІТІН Василь Григорович, 1879 р.н., с.Пожня, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Харківським оперсектором ДПУ 15.05.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8150*).

МАСАЛІТІН Василь Іпатович, 1885 р.н., с.Пожня, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 112*).

МАСАЛІТІН Василь Прокопович, 1880 р.н., с.Пожня, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським оперсектором ДПУ 27.05.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8151*).

МАСАЛІТІН Єгор Григорович, 1882 р.н., с.Пожня, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 29.07.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-795*).

МАСАЛІТІН Іван Іларіонович, 1874 р.н., с.Пожня, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 24.02.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 761*).

МАСАЛІТІН Іван Леонтьович, 1907 р.н., с.Стрілецька Пушкарка, росіянин, освіта початкова, швець колгоспної взуттєвої майстерні. Арешт 23.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 26.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 788*).

МАТВІЄНКО Іван Мусійович, 1879 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.09.1937. Харківським обласним судом 11.07.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 10.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1372*).

МАТВІЄНКО Юхим Мусійович, 1887 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, бригадир у колгоспі. Арешт 22.03.1933. Харківським обласним судом 8.04.1933 за ст. ст. 54-10, 54-14 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 28.06.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11716*).

МИНКА Влас Павлович, 1904 р.н., с.Ямне, проживав у с.Розсоші, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Уповноваженим ДПУ по Великописарівському району 14.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1645*).

МИРОНЕНКО Захар Пилипович, 1875 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, заготівельник районної споживспілки. Арешт 21.10.1937. Харківським обласним судом 22.07.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 1.06.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11434*).

МИРОНЕНКО Іван Андрійович, 1870 р.н., с.Ямне, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 28.07.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 16.11.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Ре-

абілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 359).

МИРОНЕНКО Йосип Іванович, 1903 р.н., с.Ямне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 991).

МИРОНЕНКО Пилип Іванович, 1904 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, старший ремонтник 7 дистанції служби колії залізниці. Арешт 19.01.1938. Харківським обласним судом 20.12.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 28.04.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12517).

МИРОНОВ Трохим Єфремович, 1912 р.н., с.Пожня, росіянин, освіта вища педагогічна. Червоноармієць 551 будівельної колони. Арешт 27.12.1942. Військовим трибуналом військ НКВС Воронежської області 6.02.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 18.11.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13080).

МИХАЙЛЕНКО Іван Павлович, 1899 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, провідник вагонів залізничної станції Харків-пасажирський. Арешт 29.08.1941. Військовим трибуналом Південної залізниці 6.09.1941 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 22.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11767).

МИРОШНИК Андрій Матвійович, 1880 р.н., с.Шевченкове, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Підписка про невіїзд від 20.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Уповноваженим ДПУ по Великописарівському району 13.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1620).

МИРОШНИК Нестор Матвійович, 1887 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Уповноваженим ДПУ по Великописарівському району 13.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8244).

МИРОШНИЧЕНКО Іван Платонович, 1914 р.н., с.Ямне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.07.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 12.08.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-812).

МИРОШНИЧЕНКО Платон Васильович, 1892 р.н., с.Ямне, проживав у с.Іванівка, украї-

нець, освіта початкова, тесляр насінницького радгоспу "Правдинський". Арешт 18.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 712).

МИРОШНИЧЕНКО Федір Іванович, 1884 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23.07.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 246).

МОВЧАН Єгор Антонович, 1893 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, пекар промартілі "Нове життя". Арешт 21.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 2.03.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 271).

МОВЧАН Харламп Денисович, 1882 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта середня, вчитель неповно-середньої школи. Арешт 16.01.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13.10.1932 за ст. ст. 54-10, 54-13 КК УРСР позбавлений на 3 роки права проживання у центральних місцевостях СРСР. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 586).

МОВЧАНОВ Никифор Васильович, 1898 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова. Військовослужбовець військового госпіталю № 3080. Арешт 27.07.1943, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Відділом контррозвідки "Смерш" 53 армії 11.08.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5068).

МОВЧАНОВА Марфа Кирилівна, 1895 р.н., м.Конотоп, проживала у с.Шевченкове, українка, освіта середня, без визначених занять. Арешт 18.10.1943. Сумським обласним судом 8.01.1944 за антирадянську агітацію та пособництво німецькій окупаційній владі засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 15.07.1964 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8240).

МОЙСЕЄНКО Спиридон Федорович, 1886 р.н., с.Рябина, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.04.1938, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Сумським обласним судом 9.06.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1038).

МОНАСТИРЬОВ Яків Єрофійович, 1906 р.н., с.Добрянське, росіянин, неписьменний, селянин-

одноосібник. Арешт 25.12.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Прокурором Богодухівської дільниці 31.03.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6261*).

МОРОЗ Григорій Федорович, 1899 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 6.08.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 85*).

МОРОЗ Михайло Йосипович, 1897 р.н., смт Хотинь Сумського району, проживав у смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, член ВКП(б), голова колгоспу. Арешт 5.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 19.04.1938 за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 17.07.1956 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 543*).

МОРОЗОВ Гаврило Никонович, 1899 р.н., с.Катанське, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Уповноваженим ДПУ по Великописарівському району 18.06.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-794*).

МОРОЗОВ Дем'ян Никонович, 1902 р.н., с.Катанське, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.04.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3.10.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 350*).

МОРОЗОВ Єгор Юхимович, 1911 р.н., с.Катанське, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 285 СП. Арешт 5.07.1943. Військовим трибуналом 183 СД 11.08.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.06.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12758*).

МОРОЗОВ Павло Денисович, 1922 р.н., с.Добрянське, росіянин, освіта початкова, учень 5 класу неповно-середньої школи. Арешт 11.07.1937, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-11 КК

УРСР. Прокуратурою УРСР 26.11.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11601*).

МОРОЗОВ Петро Прокопович, 1906 р.н., с.Добрянське, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.12.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Прокурором Богодухівської дільниці 31.03.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6261*).

МОСКАЛЕНКО Марія Федорівна, 1909 р.н., с.Вищевеселе, українка, освіта початкова, колгоспниця. Арешт 3.12.1944, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 12.01.1945 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3778*).

МОСКАЛЕНКО Степан Якович, 1911 р.н., с.Розсоші, українець, освіта початкова. Червоноармієць 231 окремого танкового полку. Арешт 28.05.1943. Військовим трибуналом Тульського танкового військового табору 30.07.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 13.01.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13643*).

МОСКАЛЕНКО Федір Данилович, 1892 р.н., с.Розсоші, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.03.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 108*).

МОСКАЛЕНКО Федір Савелійович, 1898 р.н., с.Вищевеселе, українець, освіта початкова. Червоноармієць 32 саперної бригади. Арешт 31.07.1942. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 43 армії Західного фронту 11.08.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 22.11.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13579*).

МОСКАЛЕЦЬ Лука Миколайович, 1891 р.н., с.Ганжівка Полтавської області, проживав у с.Ямне, українець, освіта початкова, голова виконкому сільської ради. Арешт 30.12.1943. Сумським обласним судом 12.04.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 23.06.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12242*).

Н

НЕВИННИЙ Григорій Хомич, 1901 р.н., с.Братениця, українець, освіта початкова, швець-кустар. Арешт 2.11.1937. Сумським обласним судом 16.05.1939 за антирадянську агітацію засу-

джений на 5 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 11.09.1939 покарання пом'якшене до 3 років. Реабілітований 30.04.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12140*).

НЕВИННИЙ Костянтин Хомич, 1895 р.н., с.Рябина, проживав у с.Лукашівка, українець, освіта середня педагогічна, вчитель початкової школи. Арешт 5.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 16).

НЕГРЕБА Василь Лаврентійович, 1897 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, робітник радгоспу. Арешт 23.01.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.04.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання - селянин-одноосібник. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.05.1938 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.06.1938 у м.Харків. Реабілітований, відповідно, 30.11.1989 - прокуратурою області, 27.05.1964 - обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 1, спр. 525; оп. 4, спр. 269).

НЕГРЕБА Олександр Юхимович, 1894 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 10.03.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1671).

НЕГРЕБА Яків Митрофанович, 1897 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 957 СП. Арешт 12.08.1943, звинувачення за ст. ст. 58-10 ч. 2, 58-11 КК РРФСР. Військовим трибуналом 309 СД 2.09.1943 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12031).

НЕМЧИНОВ Микола Валентинович, 1903 р.н., м.Охтирка, проживав у смт Кириківка, українець,

освіта початкова, пекар районної споживспілки. Арешт 1.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 13.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 28.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 6.05.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 110).

НЕЧВОГЛОД Пилип Григорович, 1890 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 734).

НІКІТЕНКО Андрій Мусійович, 1883 р.н., с.Ямне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 134).

НОВІКОВ Володимир Григорович, 1900 р.н., с.Вільне, росіянин, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 24.06.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР та в участі в озброєній банді. Уповноваженим Харківського ОВ ДПУ по Великописарівському району 7.05.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1268).

НОВІКОВ Єрофій Юхимович, 1884 р.н., с.Іванівка, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 29.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 14.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.11.1937 у м.Харків. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 116).

О

ОБОЗНИЙ Федір Павлович, 1905 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, вагар залізничної станції. Арешт 3.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 21.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 64).

ОДРАЖИЙ Данило Іванович, 1905 р.н., с.Рябина, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ.

Реабілітований 31.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 623).

ОЛЕКСЕНКО Прокопій Григорович, 1891 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.11.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 20.01.1933 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 22.02.1971 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 467).

ОРЛОВ Василь Трохимович, 1892 р.н., с.Стрілецька Пушкарка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.10.1937.

Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 743).

ОРЛОВ Корній Григорович, 1903 р.н., с.Стрільцяка Пушкарка, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 616 артилерійського полку. Арешт 4.07.1943, звинувачення за ст. 58-1 "б" КК РРФСР. Військовим трибуналом 184 СД 18.08.1943 виправданій. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5099).

ОРЛОВ Панас Омелянович, 1919 р.н., с.Олександрівка, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 586 гаубичного артилерійського полку. Арешт 20.08.1941. Військовим трибуналом Харківського ВО 21.09.1941 за ст. 54-8 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований

12.06.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13937).

ОРЛОВ Полікарп Тимофійович, 1919 р.н., с.Станичне, українець, освіта початкова. Червоноармієць 62 СП. Арешт 22.11.1941. Військовим трибуналом 10 СД 4.12.1941 за ст. 58-8 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 24.12.1941. Реабілітований 18.05.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13928).

ОСТАПЕНКО Костянтин Павлович, 1877 р.н., с.Братениця, українець, неписьменний, без визначених занять. Арешт 3.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 29.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 7.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 420).

П

ПАВЛОВ Тихон Єлисейович, 1882 р.н., с.Березівка Белгородської області (Росія), проживав у с.Вільне, росіянин, освіта початкова, священник церкви у с.Ямне. Арешт 19.06.1945. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 1.08.1946 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 19.01.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12444).

ПАНКОВ Михайло Юхимович, 1895 р.н., с.Дмитрівка, проживав у м.Богодухів Харківської області, росіянин, освіта початкова, технік-птахівник інкубаторної станції. Арешт 14.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 29.08.1962 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 616).

ПАНОВ Василь Кіндратович, 1909 р.н., с.Солдатське, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 95 СП. Арешт 25.05.1942. Військовим трибуналом 14 СД 15.06.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.11.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2855).

ПАНОВ Гаврило Гнатович, 1901 р.н., с.Солдатське, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 957 СП. Арешт 18.06.1943. Військовим трибуналом 309 СД 7.07.1943 за розповсюдження явно недостовірних чуток засуджений до позбавлення волі на 3 роки з відстрочкою вико-

нання вироку до закінчення бойових дій, направлений у діючу армію. Реабілітований 25.10.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13032).

ПАНОВ Іван Мусійович, 1920 р.н., с.Солдатське, росіянин, освіта неповна середня, колгоспник. Арешт 30.04.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 28.10.1937 за ст. ст. 54-9, 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 29.06.1938 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 29.02.1990 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11366).

ПАНОВ Іван Терентійович, 1900 р.н., с.Солдатське, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.03.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Харківським оперсектором ДПУ 5.10.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3204).

ПАНОВ Карпо Іванович, 1884 р.н., с.Іздецьке, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.05.1931 за ст. ст. 54-8, 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 10.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 582).

ПАНОВ Порфирій Іванович, 1880 р.н., с.Солдатське, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.04.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 16.11.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний

край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 360).

ПАНОВ Тихон Васильович, 1921 р.н., с.Солдатське, росіянин, освіта неповна середня, колгоспник. Арешт 30.04.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 28.10.1937 за ст.ст. 54-9, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 29.06.1938 покарання пом'якшене до 7 років. Реабілітований 29.02.1990 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11366).

ПАПЕТА Антоніна Петрівна, 1921 р.н., м.Лебедин, проживала у смт Кириківка, українка, освіта незакінчена вища, прибиральниця цукрозаводу "Правдинський". Арешт 2.03.1946. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 3.06.1946 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджена до каторжних робіт на 20 років. Військовим трибуналом Київського ВО 25.11.1955 покарання пом'якшене до 10 років. Реабілітована 27.06.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13730).

ПАСЮГА Олексій Омелянович, 1907 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта незакінчена вища педагогічна. Червоноармієць 93 окремої експлуатаційно-телеграфної роти. Арешт 28.02.1942. Військовим трибуналом 37 армії 20.03.1942 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 19.04.1991 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11638).

ПАХОМОВ Гаврило Афанасійович, 1881 р.н., с.Крамчанка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.03.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.04.1930 за ст. 54-10 КК УРСР та за участь у масових заворушеннях висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 526).

ПАХОМОВ Іван Корнійович, 1884 р.н., с.Стрільцька Пушкарка, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 23.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 165).

ПАХОМОВ Михайло Артемович, 1878 р.н., с.Крамчанка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.03.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.04.1930 за ст. 54-10 КК УРСР та за участь у масових заворушеннях висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 526).

білітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 526).

ПАХОМОВ Степан Федорович, 1870 р.н., с.Крамчанка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 21.02.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 92).

ПАХОМОВ Тимофій Кузьмич, 1904 р.н., с.Крамчанка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 9, спр. 758).

ПАХОМОВА Фекла Артемівна, 1876 р.н., с.Крамчанка, росіянка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Арешт 17.11.1931, підписка про невідвід від 28.11.1931, звинувачення за ст. ст. 54-8, 54-10 КК УРСР. Великописарівським РВ ДПУ 14.01.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1537).

ПЕРЕПЕЛИЦЯ Микола Миколайович, 1896 р.н., с.Ямне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.09.1935. Військовим трибуналом 14 СК Харківського ВО 3.01.1936 за ст. 54-8 КК УРСР позбавлений волі на 8 років. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 3.03.1936 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 5.09.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13743).

ПЕРЕПЕЛИЦЯ Олександр Абрамович, 1912 р.н., с.Рябина, українець, освіта початкова. Червоноармієць 644 окремого лінійного батальйону зв'язку. Арешт 20.04.1942. Військовим трибуналом 54 армії 2.05.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 28.03.1995 Військовою прокуратурою Ленінградського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13334).

ПЕРЕПЕЛИЦЯ Олександра Яківна, 1887 р.н., с.Ямне, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Арешт 17.10.1931. Харківським обласним судом 7.06.1932 за ст. 54-8 КК УРСР засуджена на 3 роки ВТТ. Реабілітована 5.09.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13743).

ПЕРЕПЕЛИЦЯ Роман Іванович, 1890 р.н., с.Ямне, проживав у с.Спірне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у

м.Харків. Реабілітований 17.12.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 49).

ПЕРЛИК Петро Андрійович, 1903 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць штабної батареї дивізії. Арешт 7.06.1942. Військовим трибуналом 8 моторизованої дивізії військ НКВС 27.06.1942 за ст. 58-1 "г" КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 22.04.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13952).

ПЕТИНОВ Іван Кирилович, 1907 р.н., с.Крамчанка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.11.1931, підписка про невиїзд від 28.11.1931, звинувачення за ст.ст. 54-8, 54-10 КК УРСР. Великописарівським РВ ДПУ 14.01.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1537).

ПЕТИНОВ Яків Григорович, 1879 р.н., с.Крамчанка, росіянин, неписьменний, колгоспник. Арешт 5.04.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Великописарівським РВ НКВС 23.06.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2298).

ПЕТИНОВА Гафія Данилівна, 1876 р.н., с.Тарасівка, росіянка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Арешт 17.11.1931, підписка про невиїзд від 28.11.1931, звинувачення за ст. ст. 54-8, 54-10 КК УРСР. Великописарівським РВ ДПУ 14.01.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1537).

ПЕТИНОВА Уляна Степанівна, 1904 р.н., с.Тарасівка, росіянка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. Арешт 17.11.1931, підписка про невиїзд від 28.11.1931, звинувачення за ст.ст. 54-8, 54-10 КК УРСР. Великописарівським РВ ДПУ 14.01.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1537).

ПЕТРЕНКО Володимир Григорович, 1903 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, стрілочник залізничної станції. Арешт 5.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 19.11.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 534).

ПЕТРЕНКО Григорій Пимонович, 1878 р.н., смт Кириківка, українець, неписьменний, робітник залізничної станції. Арешт 3.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 20.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 166).

ПЕТРЕНКО Федір Іванович, 1886 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, завідувачий

відділенням зв'язку. Арешт 2.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 13.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 6.05.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 110).

ПЕШКОВ Огей Петрович, 1900 р.н., с.Вільне, росіянин, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 21.04.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.08.1932 за ст. 54-11 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варті звільнений. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 753).

ПЕШКОВ Яків Никифорович, 1906 р.н., с.Вільне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 249).

ПІСКЛОВ Денис Гаврилович, 1907 р.н., с.Добрянське, українець, освіта початкова. Червоноармієць 737 СП. Арешт 12.05.1943. Військовим трибуналом 206 СД 14.07.1943 за розповсюдження недостовірних чуток засуджений до позбавлення волі на 5 років, направлений на фронт до закінчення бойових дій. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13181).

ПІСКЛОВ Ілля Дем'янович, 1925 р.н., с.Добрянське, росіянин, освіта неповна середня. Червоноармієць 107 окремого стрілецького батальйону. Арешт 26.09.1947. Військовим трибуналом Радянської військової адміністрації (земля Мекленбург, Німеччина) 27.02.1948 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР засуджений на 25 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 10.11.1954 покарання пом'якшене до 6 років. Реабілітований 28.01.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12453).

ПІСКЛОВ Микита Єгорович, 1883 р.н., с.Добрянське, росіянин, неписьменний, без визначених занять. Арешт 5.12.1937. Сумським обласним судом 13.04.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 10.06.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1253).

ПЛАХОНІН Андрій Дмитрович, 1896 р.н., с.Солдатське, росіянин, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 31.07.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Великописарівським РВ ДПУ 15.08.1932 справа закрита. Працював сторожем

у лісництві. Арешт 22.10.1937. Сумським обласним судом 18.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 12.06.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.спр. П-1699, П-528*).

ПЛАХОНІН Давид Дмитрович, 1891 р.н., с.Солдатське, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 22.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 673*).

ПЛАХОНІН Михайло Пилипович, 1921 р.н., с.Солдатське, росіянин, освіта неповна середня, учень школи. Арешт 10.05.1937, звинувачення за ст. ст. 54-9, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Військовим трибуналом Харківського ВО 28.10.1937 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11366*).

ПОДВАРСЬКИЙ Дмитро Іванович, 1906 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова. Червонофлотець 14 окремого артилерійського дивізіону. Арешт 19.08.1942. Військовим трибуналом Головної військово-морської бази Балтійського флоту (м.Кронштадт) 3.09.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 23.05.1991 Військовою прокуратурою Балтійського флоту. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11675*).

ПОДВАРСЬКИЙ Павло Никанорович, 1902 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, столяр Харківського шляхбуду. Арешт 5.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Дорожньо-транспортним відділом НКВС залізничної станції Люботин 20.09.1939 справа закрита. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 635*).

ПОДПРЯТОВ Ларіон Онікійович, 1891 р.н., с.Стрілецька Пушкарка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.06.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР та у бандитизмі. Харківським ОВ ДПУ 7.05.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1414*).

ПОЙМАНОВ Степан Кирилович, 1909 р.н., с.Солдатське, українець, освіта початкова. Червоноармієць 47 запасного СП (м.Балашов Саратовської області). Арешт 25.09.1942. Військовим трибуналом 53 СБ Приволзького ВО 26.10.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.12.1992 Військовою прокуратурою Приволзького ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12475*).

ПОНЕРОВСЬКИЙ Єгор Васильович, 1876 р.н., с.Добрянське, росіянин, неписьменний,

селянин-одноосібник. Арешт 25.12.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Прокурором Богодухівської дільниці 31.03.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6261*).

ПОПОВ Іван Іванович, 1876 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Уповноваженим ДПУ по Великописарівському району 13.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1642*).

ПОПОВ Михайло Васильович, 1886 р.н., с.Пожня, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 3.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.10.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 674*).

ПОПОВ Петро Олексійович, 1890 р.н., с.Вільне, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.04.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.08.1932 за ст. 54-11 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 753*).

ПОПОВ Савелій Васильович, 1883 р.н., с.Пожня, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23.07.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 521*).

ПОПОВ Семен Омелянович, 1878 р.н., с.Вільне, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.04.1932, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 22.06.1932 справа закрита. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 753*).

ПОПОВ Федір Андрійович, 1898 р.н., с.Вільне, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 8.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь у контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 6.08.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 85*).

ПРИХОДЬКО Андрій Іванович, 1911 р.н., с.Ямне, проживав у с.Копійки, освіта початкова, коваль колгоспу. Арешт 22.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 916*).

ПРОСОЛОВ Сергій Никифорович, 1910 р.н., с.Добрянське, росіянин, освіта початкова, селя-

нин-одноосібник. Арешт 25.12.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Прокурором Богодухівської дільниці 31.03.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6261*).

ПРОЦЕНКО Антон Гервасійович, 1890 р.н., с.Рябина, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 2.09.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 28.11.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3550*).

ПРОЦЕНКО Михайло Якович, 1906 р.н., с.Рябина, українець, освіта початкова. Червоноармієць гарматного дивізіону. Арешт 10.02.1942. Військовим трибуналом 60 окремої СБ 16.02.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП.

Розстріляний 26.02.1942. Реабілітований 22.11.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13607*).

ПСУРЦЕВ Никифор Іванович, 1899 р.н., с.Добрянське, росіянин, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 25.12.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Прокурором Богодухівської дільниці 31.03.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6261*).

ПУТІНЦЕВ Григорій Сидорович, 1877 р.н., с.Катанське, росіянин, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 30.07.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-861*).

Р

РАГУЛІН Петро Миколайович, 1912 р.н., с.Пожня, росіянин, освіта середня. Червоноармієць 1024 артилерійського полку. Арешт 10.08.1943. Військовим трибуналом 100 СД Воронезького фронту 8.09.1943 за ст. 58-1 "б" КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 8.10.1943 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 1.09.1982 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8833*).

РАГУЛІН Сергій Гаврилович, 1915 р.н., с.Пожня, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 8 артилерійського полку 8 кавалерійської дивізії (Хабаровський край). Арешт 2.09.1938. Військовим трибуналом 1 Окремої Червонопрапорної армії 7.02.1939 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 23.05.1991 Головною Військовою прокуратурою СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11687*).

РАГУЛІН Яків Миколайович, 1917 р.н., с.Пожня, росіянин, освіта неповна середня. Червоноармієць 472 СП. Арешт 17.06.1943. Військовим трибуналом 100 СД 4.07.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 22.11.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13589*).

РАГУЛІНА Марія Василівна, 1922 р.н., с.Пожня, росіянка, освіта неповна середня, ланкова у колгоспі. Арешт 4.11.1947, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 14.04.1948 виправдана. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3525*).

РАКІТІН Дмитро Макарівч, 1918 р.н., с.Солдатське, росіянин, освіта неповна середня,

учень 7 класу. Арешт 30.04.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 28.10.1937 за ст. 54-9, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 29.02.1990 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11366*).

РЄЗНІК Зінаїда Тимофіївна, 1922 р.н., смт Велика Писарівка, українка, освіта середня, вчителька неповно-середньої школи. Арешт 21.01.1944. Сумським обласним судом 18.03.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 8 років. Реабілітована 13.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13224*).

РЄЗНІК Іван Іванович, 1901 р.н., смт Велика Писарівка, проживав у м.Харків, українець, освіта початкова, робітник будівельної організації. Арешт 31.07.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 23.10.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1672*).

РИБАЛКА Василь Петрович, 1891 р.н., с.Ямне, проживав у с.Розсоші, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 12.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Великописарівським РВ НКВС 23.04.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2288*).

РИБАЛКА Петро Павлович, 1892 р.н., с.Ямне, проживав у с.Свищі Харківської області, українець, освіта початкова, бригадир рільничої бригади відділення "Мар'їнське" бурякорядгоспу "Улянівський". Арешт 7.12.1936. Харківським обласним судом 16.03.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований

26.11.1991 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11841*).

РИБАЛКА Степан Петрович, 1895 р.н., с.Ямне, проживав у с.Розсоші, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 11.09.1936. Харківським обласним судом 19.02.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 31.05.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1152*).

РИЖОВ Василь Павлович, 1878 р.н., смт Велика Писарівка, росіянин, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 21.08.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.01.1931 за ст. 54-11 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у ВТТ, з-під варти звільнений. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 907**).

РОМАНЕНКО Степан Тимофійович, 1883 р.н., с.Ямне, проживав у с.Розсоші, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським оперсектором ДПУ 27.05.1931 справа закрита. Працював у колгоспі. Арешт 7.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.09.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 21.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр.спр. 492, 491**).

РОМАНЕНКО Федір Якович, 1914 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова. Червоноармієць 73 окремого саперного батальйону. Арешт 15.04.1945. Військовим трибуналом 24 СД 23.04.1945 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.01.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13204*).

РУДЕНКО Антон Андрійович, 1879 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським оперсектором ДПУ 24.04.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5957*).

РУДЕНКО Іван Захарович, 1897 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 30.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, *спр. 672**).

РЯБУХА Степан Ісайович, 1893 р.н., с.Рябина, українець, освіта середня, секретар сільської ради. Арешт 23.08.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 3.12.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3642*).

РЯБУШКА Пимон Максимович, 1886 р.н., с.Братениця, українець, освіта початкова, скотар відгодівельного пункту цукрозаводу. Арешт 8.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за ст. ст. 54-9, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 20.12.1961 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 507**).

РЯБУШКА Сидір Єлисейович, 1888 р.н., с.Братениця, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 2.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 4.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, *спр. 903**).

С

САВЕЛЬЄВ Іван Нестерович, 1910 р.н., с.Вільне, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 26 окремого будівельного батальйону (м.Омськ). Арешт 1.11.1941. Військовим трибуналом 34 району авіабазування 21.11.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР та за підготовку терористичного акту засуджений до ВМП. Розстріляний 5.12.1941. Реабілітований 23.12.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13623*).

САВЕЛЬЄВ Нестор Омелянович, 1890 р.н., с.Вільне, проживав у с.Сидорова Яруга, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 14.11.1940.

Військовим трибуналом Харківського ВО 6.01.1941 за ст. ст. 54-1 "в", 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 31.08.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13886*).

САВЕЛЬЄВА Євдокія Степанівна, 1891 р.н., с.Вільне, проживала у с.Сидорова Яруга, росіянка, неписьменна, колгоспниця. Арешт 14.11.1940. Військовим трибуналом Харківського ВО 6.01.1941 за ст. 54-1 "в" ч. 2 КК УРСР вислана на 5 років у Сибір. Реабілітована 31.08.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13886*).

САВЕЛЬСВА Мотрона Несторівна, 1920 р.н., с.Сидорова Яруга, росіянка, освіта початкова, колгоспниця. Арешт 14.11.1940. Військовим трибуналом Харківського ВО 6.01.1941 за ст. 54-1 "в" ч. 2 КК УРСР вислана на 5 років у Сибір. Реабілітована 31.08.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13886*).

САВЧЕНКО Трохим Микитович, 1906 р.н., с.Рябина, українець, освіта початкова. Червоноармієць окремого артилерійського дивізіону в/ч 217. Арешт 22.04.1943. Військовим трибуналом Харбаровського гарнізону 29.05.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12861*).

САДІВНИЧИЙ Гнат Петрович, 1884 р.н., с.Вишевеселе, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 14.03.1960 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр.* 717*).

САДІВНИЧИЙ Костянтин Миколайович, 1910 р.н., с.Вишевеселе, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.10.1943, звинувачення за ст. 54-1 "б" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 2.12.1943 справа закрита, направлений у спецтабір для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4115*).

САДОВИЙ Гаврило Тимофійович, 1912 р.н., с.Скрягівка Тростянецького району, проживав у смт Кириківка, українець, освіта початкова, вантажник цукрозаводу "Правдинський". Арешт 12.12.1937. Харківським обласним судом 27.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 5.08.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11530*).

СЕВДОВ Панас Прокопович, 1876 р.н., с.Добрянське, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.03.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Великописарівським РВ ДПУ 15.05.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1602*).

СЕВДОВА Дар'я Іванівна, 1894 р.н., с.Вільне, росіянка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Арешт 25.06.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР та за підозрою у вбивстві колгоспного активіста. Харківським ОВ ДПУ 22.04.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1272*).

СЕРЕДА Сергій Іванович, 1903 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селя-

нин-одноосібник. Арешт 17.02.1933, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.05.1933 справа закрита. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, *спр.* 581*).

СЕРЕДА Трохим Васильович, 1922 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 282 винищувального протитанкового полку. Арешт 16.07.1946. Особливою нарадою при МДБ СРСР 21.02.1948 за ст. 58-1 "б" КК РРФСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 10.09.1965 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, *спр.* 357*).

СИДОРЕНКО Микола Юхимович, 1885 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 30.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, *спр.* 174*).

СИНЯНСЬКИЙ Кузьма Якович, 1892 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, слюсар по ремонту годинників і швейних машин комбінату побутового обслуговування. Арешт 22.12.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 7.06.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13107*).

СИНЯНСЬКИЙ Михайло Олександрович, 1877 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 28.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, *спр.* 165*).

СИНЯНСЬКИЙ Олексій Іванович, 1924 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 406 СП. Арешт 13.09.1942. Військовим трибуналом 124 СД 28.09.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 27.05.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12692*).

СИНЯНСЬКИЙ Яків Павлович, 1910 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, лісоруб лісництва. Арешт 22.06.1944, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 27.09.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2835*).

СИРОЙ Павло Микитович, 1880 р.н., с.Ямне, проживав у с.Розсоші, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 11.09.1936. Харківським обласним судом 19.02.1937 за ст.

54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 31.05.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1152*).

СИРОТЮК Гаврило Григорович, 1894 р.н., с.Зарожани Чернівецької області, проживав у смт Кириківка, українець, освіта початкова, рахівник пункту “Заготзерно”. Арешт 27.02.1938. Сумським обласним судом 15.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 15.02.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11504*).

СИТНИК Іван Олексійович, 1880 р.н., м.Усмань Липецької області (Росія), проживав у смт Велика Писарівка, росіянин, освіта незакінчена вища педагогічна, рахівник шведської промартілі. Арешт 4.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.12.1937 у м.Суми. Реабілітований 25.01.1971 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, *спр. 459**).

СКЛЯР Семен Данилович, 1874 р.н., с.Братениця, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 16.04.1938 за ст. ст. 54-9, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 20.12.1961 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 506**).

СКОРКІН Давид Пантелеймонович, 1888 р.н., с.Лугівка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Підписка про невізід від 15.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Великописарівським РВ ДПУ 20.08.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1738*).

СКОРОМНИЙ Іван Остапович, 1915 р.н., с.Лугівка, росіянин, освіта початкова, радист радгоспу “Червоний”. Арешт 6.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 31.07.1941 за розповсюдження недостовірних чуток засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 30.09.1991 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11813*).

СКОРОМНИЙ Остап Данилович, 1893 р.н., с.Лугівка, росіянин, освіта початкова, бригадир по лісонасадженню у колгоспі. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 21.04.1938 за ст.ст. 54-6, 54-8, 54-9 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 31.05.1938 у м.Харків. Реабілітований 25.11.1960 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 433**).

СКРИННИК Василь Павлович, 1895 р.н., с.Ямне, проживав у с.Розсоші, українець, освіта

початкова, колгоспник. Арешт 12.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 17. 12.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 49**).

СЛІПУХА Георгій Прокопович, 1894 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, працівник канцелярії Охтирського лісгоспу. Арешт 10.08.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Сумським обласним судом 3.01.1940 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1256*).

СМОТРИЧЕНКО Павло Кіндратович, 1897 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, завідувач господарством середньої школи. Арешт 6.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 13.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м. Харків. Реабілітований 6.05.1959 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 110**).

СНІСАР Іван Дем'янович, 1885 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.04.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, *спр. 257**).

СНІСАР Олексій Іванович, 1922 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта незакінчена вища. Писар штабу 2 окремого робітничого батальйону. Арешт 24.12.1945. Військовим трибуналом військ МВС Кірової області 30.03.1946 за ст. 58-1 “а” КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.06.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12266*).

СОЛОВЕЙ Захар Іванович, 1907 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 30.07.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13.01.1932 за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варті звільнений. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, *спр. 537**).

СОЛОВЕЙ Конон Власович, 1884 р.н., с.Яблучне, проживав у с.Майське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13.01.1932 за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, *спр. 537**).

СОЛОВЕЙ Мусій Феодосійович, 1898 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, колійний обхідник 9 дистанції служби колії залізниці. Арешт 9.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.10.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 385).

СОЛОВЕЙ Полікарп Якович, 1887 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, сторож радгоспу. Арешт 13.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 647).

СОЛОВЕЙ Степан Полікарпович, 1907 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 30.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 18.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 669).

СОЛОВЕЙ Тихін Власович, 1903 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.07.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13.01.1932 за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 537).

СОРОКІН Іван Миколайович, 1892 р.н., с.Кремінне Донецької області, проживав у смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, лісотехнік Кириківського лісництва. Арешт 9.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 16.11.1937 за шпигунсько-диверсійну діяльність застосована ВМП. Розстріляний 2.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 26.09.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 79).

СОРОКОПУД Іван Васильович, 1901 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Харківським оперсектором ДПУ 17.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1619).

СПАСЬОНОВ Кирило Йосипович, 1878 р.н., с.Солдатське, росіянин, освіта початкова, пастух у колгоспі. Арешт 21.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 14.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 169).

СПАСЬОНОВ Федір Кирилович, 1913 р.н., с.Солдатське, українець, освіта початкова, робіт-

ник лісництва. Арешт 2.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 9.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 807).

СТАТІВКА Микита Матвійович, 1895 р.н., с.Ямне, проживав у с. Розсоші, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 11.09.1936, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Харківським обласним судом 19.02.1937 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1152).

СТЕЛЬМАХ Василь Андрійович, 1889 р.н., с.Ямне, українець, освіта початкова, робітник артілі "Перемога". Арешт 15.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 926).

СТЕЛЬМАХ Іван Самсонович, 1899 р.н., с.Розсоші, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1007 артилерійського полку. Арешт 1.07.1943. Військовим трибуналом 12 артилерійської дивізії 17.08.1943 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 23.06.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12763).

СТЕЦЕНКО Микита Федорович, 1883 р.н., с.Ямне, українець, освіта початкова, тесляр коноплезаводу. Арешт 12.02.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Великописарівським РВ НКВС 23.04.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2080).

СТОПЧЕНКО Василь Іванович, 1916 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, слюсар 5 вагонної дільниці залізничної станції Люботин. Арешт 15.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 26.01.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 62).

СТОПЧЕНКО Іван Михайлович, 1885 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, скотар відгодівельного пункту цукрозаводу "Правдинський". Арешт 4.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 8.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 29.12.1937 у м.Харків. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 421).

СТОПЧЕНКО Олексій Семенович, 1906 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, вантажник пункту "Заготзерно" на залізничній станції. Арешт 14.01.1938. Військовим трибуналом Хар-

ківського ВО 17.07.1938 за ст. ст. 54-8, 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Верховним Судом СРСР 29.08.1938 обвинувачення за ст. 54-8 зняте, визнаний винним за ст. 54-10 ч. 1 і засуджений на 5 років. Помер 24.08.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 30.01.1960 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5259*).

СТРЕЛЕЦЬКИЙ Павло Михайлович, 1910 р.н., с.Пожня, українець, освіта початкова. Червоноармієць 55 кавалерійської дивізії. Арешт 4.06.1942. Військовим трибуналом 8 кавалерійського корпусу 12.06.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 22.11.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13596*).

СУКАЧОВ Микита Никифорович, 1897 р.н., с.Хухра Охтирського району, проживав у с.Рябина, українець, освіта середня, завідуючий медичним пунктом. Арешт 27.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 25.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-233*).

СУКОВАТИКОВ Прокіп Сергійович, 1917 р.н., с.Тарасівка, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 16 СП. Арешт 12.06.1943. Військовим трибуналом 102 СД 30.07.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Військовим трибуналом Центрального фронту 25.09.1943 справа закрита, направлений у військкомат. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5119*).

СУМЦОВ Володимир Якович, 1880 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу. Арешт 6.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за участь у контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 6.08.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 85*).

СУХОВІЙ Никифор Васильович, 1879 р.н., с.Ямне, українець, неписьменний, сторож майстерні Великописарівської МТС. Арешт 10.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 23.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 141*).

СУХОРУКОВ Антон Михайлович, 1904 р.н., с.Катанське, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.04.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3.10.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 353*).

СУХОРУКОВ Михайло Петрович, 1881 р.н., с.Катанське, росіянин, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 8.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Уповноваженим ДПУ по Великописарівському району 14.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1643*).

Т

ТАРАНЕНКО Василь Петрович, 1898 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1224 СП (м.Тюмень). Арешт 6.05.1942. Військовим трибуналом 368 СД 30.05.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 9.06.1942. Реабілітований 25.10.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13040*).

ТАРАНЧЕНКО Кирило Якович, 1904 р.н., с.Ямне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.10.1931. Харківським обласним судом 7.06.1932 за ст. 54-8 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.09.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13743*).

ТАРАНЧЕНКО Матвій Якович, 1895 р.н., с.Розсоші, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.10.1931. Харківським обласним судом 7.06.1932 за ст. 54-8 КК УРСР за-

суджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.09.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13743*).

ТАРАСОВ Анатолій Васильович, 1891 р.н., с.Любівка Харківської області, проживав у смт Кириківка, українець, освіта середня спеціальна, агроном цукрозаводу "Правдинський". Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 8.08.1962 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 601*).

ТАРАСОВ Єгор Костянтинович, 1909 р.н., с.Пожня, проживав у с.Крамчанка, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 68 СП. Арешт 23.08.1936. Військовим трибуналом 14 СК Харківського ВО 9.10.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК

УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки і 6 місяців. Реабілітований 30.03.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7923*).

ТЕПЛИНСЬКА Ганна Михайлівна, 1914 р.н., с.Антратовка Белгородської області (Росія), проживала у смт Велика Писарівка, росіянка, освіта початкова, робітниця лісгоспу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 23.08.1947 як член сім'ї засудженого за ст. 54-1 "а" КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область. Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8336*).

ТЕРЕЩЕНКО Ганна Порфирівна, 1899 р.н., смт Велика Писарівка, проживала у с.Лукашівка, українка, освіта початкова, доярка крохмального заводу. Арешт 7.12.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 21.04.1945 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 20.04.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13357*).

ТИТАРЕНКО Іван Мусійович, 1900 р.н., с.Лукашівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 19.12.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 20.01.1933 за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 28.01.1933 у м.Харків. Реабілітований 22.02.1971 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, *спр. 467**).

ТИТАРЕНКО Мусій Михайлович, 1880 р.н., с.Лукашівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.09.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.11.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, *спр. 259**).

ТРЕТЯК Пилип Костянтинович, 1888 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта почат-

кова, без визначених занять. Арешт 6.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.09.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 21.10.1937 у м.Суми. Реабілітований 25.03.1964 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, *спр. 256**).

ТРОХОВ Михайло Абрамович, 1886 р.н., с.Вільне, проживав у с.Пожня, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським оперсектором ДПУ 15.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2071*).

ТУРЛОВ Яків Кирилович, 1888 р.н., с.Дмитрівка, проживав у с.Іванівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 24.08.1936. Харківським обласним судом 31.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 30.08.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1148*).

ТЮТЮН Сергій Іванович, 1889 р.н., с.Березівка, проживав у с.Пожня, українець, освіта початкова, лісотехнік Великописарівського лісгоспу. Арешт 5.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 16.11.1937 за ст.ст. 54-6, 54-7 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.11.1937 у м.Харків. Реабілітований 26.09.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 131**).

ТЮТЮН Яків Васильович, 1885 р.н., с.Березівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.07.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 5.12.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, *спр. 383**).

У

УРОЙЧЕНКО Петро Васильович, 1922 р.н., с.Добрянське, росіянин, освіта початкова, учень середньої школи. Арешт 11.07.1937, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою УРСР 26.12.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11601*).

УСЕНКО Марія Лук'янівна, 1923 р.н., смт Велика Писарівка, українка, освіта неповна середня, прачка прально-дезінфекційного загону № 163. Арешт 10.10.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 16.05.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 8 років ВТТ. Реабілітована 31.01.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11895*).

Ф

ФАЛЬЧЕНКО Василь Опанасович, 1871 р.н., с.Пожня, проживав у с.Шевченкове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 5.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.12.1937 у м. Суми. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 796).

ФЕСЕНКО Степан Васильович, 1905 р.н., с.Михайлівка Лебединського району, проживав у смт Велика Писарівка, українець, освіта середня, лісничий Сумського лісгоспу. Арешт 26.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 22.10.1937 за ст. 54-7 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 29.10.1937 у м.Харків. Реабілітований 22.11.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 809).

ФІЛАТОВ Данило Миколайович, 1895 р.н., с.Тарасівка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.03.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Харківським оперсектором ДПУ 9.12.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3240).

ФІЛАТОВ Митрофан Омелянович, 1900 р.н., с.Тарасівка, проживав у смт Велика Писарівка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Підписка про невиїзд від 13.04.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Великописарівським РВ ДПУ 8.05.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1859).

ФІЛАТОВ Уліян Миколайович, 1875 р.н., с.Тарасівка, росіянин, неписьменний, робітник

радгоспу. Арешт 19.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Харківським оперсектором ДПУ 15.05.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8193).

ФІЛПОВ Юрій Степанович, 1888 р.н., смт Кириківка, проживав у м.Ізюм Харківської області, українець, освіта вища педагогічна, завідувачий учбовою частиною залізничної середньої школи. Арешт 30.01.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сталінської області 22.03.1945 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.12.1996 прокуратурою Сумської області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13627).

ФРОЛОВ Степан Євстратович, 1887 р.н., с.Катанське, українець, освіта початкова, столяр колгоспу. Арешт 8.03.1943, звинувачення у пособництві німецькій окупаційній владі. Етапований у м.Казань (Росія). Слідчою групою НКВС УРСР 11.05.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2540).

ФУРДИЛО Леонтій Якович, 1895 р.н., м.Лебедин, проживав у с.Розсоші, українець, освіта початкова, священник. Арешт 5.10.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 15.12.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Трійкою при повноважному представництві ОДПУ по Північному краю 2.12.1932 після відбуття покарання позбавлений на 3 роки права проживання у центральних і прикордонних районах СРСР та в Уральській області. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 843).

Х

ХАЛЄСВ Дмитро Омелянович, 1901 р.н., с.Солдатське, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.03.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 12.04.1930 за участь у масових заворушеннях ув'язнений на 8 років у концтабір. Реабілітований 24.05.1967 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13809).

ХАЛЄСВ Іван Григорович, 1915 р.н., с.Солдатське, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 169 армійського запасного СП. Арешт 2.04.1943. Військовим трибуналом 40 армії 19.05.1943 за ст. 58-1 "г" КК РРФСР

засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 16.09.1968 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8560).

ХАЛЄСВ Іван Омелянович, 1884 р.н., с.Солдатське, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.03.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 12.04.1930 за участь у масових заворушеннях ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 12.02.1968 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13809).

ХАЛЄСВ Кузьма Прокопович, 1901 р.н., с.Солдатське, росіянин, освіта початкова, селянин-

одноосібник. Арешт 16.03.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 12.04.1930 за участь у масових заворушеннях ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 25.10.1966 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13809*).

ХАЛЄСВ Микола Кирилович, 1922 р.н., с.Солдатське, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 771 СП. Арешт 17.07.1942. Військовим трибуналом 137 СД 20.07.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 13.10.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12991*).

ХАЛЄСВ Омелян Луквич, 1863 р.н., с.Солдатське, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.09.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Харківським оперсектором ДПУ 5.10.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8515*).

ХАЛЄСВА Федора Іванівна, 1924 р.н., с.Солдатське, росіянка, освіта неповна середня. У 1942 р. перебувала у Німеччині, працювала друкаркою-перекладачкою бюро обліку іноземних робітників. Арешт 29.04.1945. Військовим трибуналом 415 СД 3.05.1945 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 23.07.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12280*).

ХАРЧЕНКО Володимир Федорович, 1898 р.н., с.Лукашівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.11.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 20.01.1933 за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 28.01.1933 у м.Харків. Реабілітований 22.02.1971 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 467*).

ХАРЧЕНКО Григорій Федотович, 1904 р.н., м.Богодухів Харківської області, проживав у смт Велика Писарівка, українець, освіта середня, старший землепорядник районного земвідділу. Арешт 23.09.1937, звинувачення за ст. ст. 54-7, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 14.07.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-288*).

ХАРЧЕНКО Дмитро Григорович, 1890 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта середня, вчитель середньої школи. Арешт 11.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 17.12.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 49*).

ХВОРОСТОВ Пилип Петрович, 1921 р.н., с.Братениця, українець, освіта початкова. Червоноармієць окремого стрілецького батальйону. Арешт 29.10.1941. Військовим трибуналом Воронезького гарнізону Орловського ВО 8.11.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 13.01.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13650*).

ХИЖНЯК Василь Антонович, 1887 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 19.02.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 24.04.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Помер 31.12.1944 у місці ув'язнення. Реабілітований 24.06.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12251*).

Ц

ЦИБА Іван Миколайович, 1887 р.н., с. Лигівка Харківської області, проживав у с. Лукашівка, українець, освіта середня, вчитель школи. Арешт 1.03.1931, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Уповноваженим ДПУ УРСР по Великописарівському району 15.01.1932 справа закрита. Проживав

у м. Харків, працював інспектором міськвідділу народосвіти. Арешт 4.11.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 20.01.1933 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 28.01.1933 у м. Харків. Реабілітований 22.02.1971 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 4, спр.спр. 465, 467*).

Ч

ЧАЙКА Іван Йосипович, 1886 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Харківським опер-

сектором ДПУ 30.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1778*).

ЧАЙКА Іван Михайлович, 1894 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, виз-

ник цукрозаводу “Конгресівський” Харківської області. Арешт 6.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 24.04.1938 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.06.1938 у м.Харків. Реабілітований 6.08.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 85).

ЧАЙКА Степан Трохимович, 1890 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.02.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 13.06.1944 за ст. ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13155).

ЧАНЦЕВ Григорій Веніамінович, 1914 р.н., с.Вільне, росіянин, освіта початкова, робітник торфорозробки. Арешт 29.03.1951. Сумським обласним судом 15.01.1952 за ст. ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Президією Верховної Ради СРСР 8.08.1956 покарання пом'якшене до відбутого строку. Реабілітований 17.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12039).

ЧАНЦЕВ Дмитро Юхимович, 1892 р.н., с.Вільне, проживав у с.Сидорова Яруга, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.06.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР та за підозрою у вбивстві колгоспного активіста. Харківським ОВ ДПУ 22.05.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1269).

ЧАНЦЕВ Іван Макарович, 1907 р.н., с.Вільне, проживав у с.Сидорова Яруга, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.08.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР та за підозрою у вбивстві колгоспного активіста. Харківським ОВ ДПУ 7.05.1932 справа закрита. Служив червоноармійцем 646 окремого лінійного батальйону зв'язку. Арешт 19.04.1942. Військовим трибуналом 54 армії 2.05.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 7.05.1942. Реабілітований 11.05.1991 Військовою прокуратурою Ленінградського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1270, П-11676).

ЧАНЦЕВ Кузьма Іванович, 1887 р.н., с.Вільне, росіянин, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 31.03.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 25.05.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1767).

ЧАНЦЕВА Марина Андріївна, 1884 р.н., с.Вільне, росіянка, неписьменна, без визначених занять. Арешт 25.06.1931, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР та за підозрою у вбивстві колгоспного активіста. Харківським ОВ ДПУ 22.04.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1271).

ЧЕРКАШИН Василь Омелянович, 1890 р.н., с.Катанське, проживав у с.Іванівка, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 15.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 2).

ЧЕРКАШИН Гаврило Климович, 1880 р.н., с.Катанське, росіянин, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 5.03.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 19.05.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 23.04.1990 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 38).

ЧЕРКАШИН Григорій Костянтинович, 1895 р.н., с.Катанське, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.05.1931 за антирадянську агітацію висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 388).

ЧЕРКАШИН Микола Костянтинович, 1893 р.н., с.Катанське, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.05.1931 за антирадянську агітацію висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 738).

ЧЕРКАШИН Микита Павлович, 1882 р.н., с.Крамчанка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.02.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 91).

ЧЕРКАШИН Петро Минович, 1881 р.н., с.Катанське, росіянин, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 18.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.05.1931 за антирадянську агітацію висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 738).

ЧЕРКАШИНА Ольга Іванівна, 1880 р.н., с.Крамчанка, росіянка, неписьменна, домогосподарка. Арешт 11.03.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.04.1930 за ст. 54-10 КК УРСР та за участь у масових заворушеннях вислана на 3 роки у Північний край. Реабілітована 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 526).

ЧЕРНІГОВ Гаврило Семенович, 1903 р.н., с.Катанське, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.03.1943 за підозрою у дезертирстві.

Етапований у м.Казань. Слідчою групою НКДБ УРСР 11. 08.1943 справа закрита, направлений у військкомат. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2557*).

ЧЕРНИШОВ Денис Павлович, 1891 р.н., с.Ямне, проживав у с.Розсоші, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 24.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, *спр. 926**).

ЧИЖИК Григорій Дмитрович, 1908 р.н., смт Кириківка, українець, освіта початкова, вантажник залізничної станції. Арешт 3.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 27.05.1966 обласним судом.(ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, *спр. 388**).

ЧОРНОВІЛ Микола Васильович, 1912 р.н., с.Рябина, українець, освіта неповна середня. Курсант Київської артилерійської школи. Арешт 9.01.1935. Військовим трибуналом Українського ВО 11.03.1935 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 18.11.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13077*).

ЧУНІКА Федір Іванович, 1907 р.н., с.Лукашівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.11.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 20.01.1933 за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Після відбуття покарання проживав у с.Лукашівка, колгоспник. Арешт 5.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 5.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 22.02.1971 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.4, *спр.спр. 467, 460**).

Ш

ШАРКО Панас Панасович, 1905 р.н., с.Ямне, українець, освіта початкова. Мобілізований на оборонні роботи. Арешт 8.04.1942. Військовим трибуналом 8 моторизованої дивізії військ НКВС 20.04.1942 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 28.06.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13513*).

ШАРКО Петро Іванович, 1884 р.н., с.Ямне, проживав у с.Шевченкове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 7.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Великописарівським РВ НКВС 23.04.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2334*).

ШАРКО Петро Федорович, 1893 р.н., с.Ямне, проживав у с.Розсоші, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 17.12.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 49**).

ШАРКО Федір Федорович, 1885 р.н., с.Ямне, проживав у с.Розсоші, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 24.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.5, *спр. 926**).

ШАХМАН Олександр Платонович, 1902 р.н., с.Вищевеселе, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 17.02.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Грунським РВ НКВС 3.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-89*).

ШВИДЕЦЬ Дмитро Йосипович, 1924 р.н., с.Спірне, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 2 окремого учбового автополку. Арешт 29.05.1943. Військовим трибуналом Горьковського гарнізону 1.07.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Президією Верховної Ради СРСР 27.01.1944 виконання вироку відстрочено до закінчення війни, направлений на фронт. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12935*).

ШЕВЦОВ Євдоким Якович, 1906 р.н., с.Ямне, проживав у с.Розсоші, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 12.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 27.03.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 17.12.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 49**).

ШЕВЧЕНКО Дмитро Олексійович, 1911 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 19.04.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25.11.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР ув'язнений на 5 років у

ВТТ. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 635).

ШЕВЧЕНКО Олександр Григорович, 1904 р.н., м.Харків, проживав у смт Кириківка, українець, освіта середня, бухгалтер дитячого будинку. Арешт 18.07.1937. Харківським обласним судом 15.02.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 7.06.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12544).

ШЕВЧЕНКО Петро Хомич, 1904 р.н., с.Козинка Белгородської області (Росія), проживав у с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, конюх крохмального заводу. Арешт 18.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 26.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 503).

ШЕВЧЕНКО Уляїн Васильович, 1887 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.03.1933, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.05.1933 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 581).

ШЕВЧУК Роман Данилович, 1897 р.н., с.Воробіївка Вінницької області, проживав у смт Кириківка, українець, освіта початкова, економіст-плановик цукрозаводу "Правдинський". Арешт 1.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 20.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Управлінням НКВС по Сумській області 3.12.1939 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 717).

ШЕВЯКО Петро Мартинович, 1904 р.н., с.Вільне, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 3 окремого робітничого батальйону Південно-Західного фронту. Арешт 5.05.1942. Військовим трибуналом Валуйського гарнізону 7.06.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 13.01.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13647).

ШЕЛЕПОВ Андрій Єгорович, 1888 р.н., с.Тарасівка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.12.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 9.02.1931 за ст. ст. 54-8, 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 893).

ШЕЛЕПОВ Герасим Дмитрович, 1917 р.н., с.Тарасівка, росіянин, освіта початкова, робітник радгоспу "Таверівський" Харківської області. Арешт 17.06.1958. Сумським обласним судом 17.09.1958 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР та за незаконне зберігання зброї засуджений до позбавлення волі на 8 років. Верховним Судом УРСР

4.03.1960 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 23.12.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13621).

ШЕЛЕПОВ Клим Іванович, 1878 р.н., с.Тарасівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.03.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Великописарівським РВ ДПУ 8.05.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1631).

ШЕЛЕПОВ Марко Антонович, 1880 р.н., с.Тарасівка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 25.07.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1696).

ШЕЛЕПОВ Степан Антонович, 1901 р.н., с.Тарасівка, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.11.1937. Сумським обласним судом 18.05.1939 за антирадянську агітацію засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1419).

ШЕЛЕПОВ Яків Денисович, 1906 р.н., с.Тарасівка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 30.07.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1701).

ШИЛІН Микола Пилипович, 1872 р.н., с.Вищевеселе, проживав у с.Веселе, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.04.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Охтирським РВ ДПУ 15.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5956).

ШИШКІН Кузьма Андрійович, 1884 р.н., с.Вищевеселе, українець, освіта початкова, тесляр відділення "Жовтневе" радгоспу "Улянівський". Арешт 17.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 14.03.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 717).

ШМАНЬКО Арсен Карпович, 1904 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 452 окремого мінометного полку 1 армії (Хабаровський край). Арешт 25.10.1944. Військовим трибуналом 157 СД 10.11.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12884).

ШУБА Пилип Родіонович, 1875 р.н., смт Велика Писарівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.03.1933, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.05.1933 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 581).

Щ

ЩЕТИНІН Ілля Петрович, 1873 р.н., с.Крамчанка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 21.02.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 94).

ЩЕТИНІН Степан Іллч, 1902 р.н., с.Крамчанка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.03.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.04.1930 за ст. 54-10 КК УРСР та за участь у масових заворушеннях висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 526).

Ю

ЮЗВ'ЯК Петро Олександрович, 1880 р.н., Польща, проживав у смт Кириківка, українець, освіта початкова, священник. Арешт 21.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 9.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 102).

ЮРЧЕНКО Федот Остапович, 1903 р.н., с.Рябина, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 15.09.1937. Військовим трибуналом Харківського ВО 23.12.1939 за антирадянську агітацію засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 6.06.1991 Прокуратурою СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11733).

Я

ЯІЧКІН Костянтин Васильович, 1906 р.н., м.Харків, проживав у смт Велика Писарівка, українець, освіта середня, член ВКП(б), начальник районного земвідділу. Арешт 6.08.1937. Харківським обласним судом 24.10.1937 за ст. ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 25.01.1938 у м.Харків. Реабілітований 14.04.1960 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5241).

ЯКОВЛЄВ Степан Васильович, 1905 р.н., смт Рогань Харківської області, проживав у м.Харків, українець, освіта середня, бригадир по боротьбі з амбарними шкідниками Кириківського пункту "Заготзерно". Арешт 19.09.1941. Військовим трибуналом 21 армії 7.10.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 8.10.1941. Реабілітований 22.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11762).

ЯРЕМЕНКО Пантелеймон Терентійович, 1894 р.н., с.Вищевеселе, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 17.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 14.03.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 717).

ЯРЕМЕНКО Федір Терентійович, 1888 р.н., с.Вищевеселе, українець, освіта середня, голова колгоспу. Арешт 17.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 1.04.1938 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Харків. Реабілітований 14.03.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 717).

ЯРОВИЙ Андрій Пилипович, 1878 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.04.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 28.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 178).

ЯРОВИЙ Кирило Данилович, 1886 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, робітник зал. ст. Кириківка. Арешт 7.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 14.08.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 18.08.1937 у м.Харків. Реабілітований 2.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 234).

ЯРОВИЙ Павло Тарасович, 1911 р.н., с.Яблучне, українець, освіта початкова, стрілочник зал. ст. Люботин. Арешт 24.01.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Харківським обласним судом 29.08.1938 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6004).

МІСТО ГЛУХІВ

1125-11

УПРАВЛЕНИЕ КГБ ВО СЛУХОВСКОМ РАЙОНЕ

Управление СБУ
во Службині області

УГОЛОВНОЕ ДЕЛО № 4187

по обвинению Бирюка
Гемгорка Наумовича

на 24 сессиях

Начато 7-го декабря 1937 г.
Окончено 9-го декабря 1937 г.

В 3-х томах
Том № 1

Арх. № 1511
Архив (включительно уголовного дела, оправки)
Сданы в архив 197 г.

УССР

НАРОДНЫЙ КОМИССАРИАТ ВУТРАШНЬИХ ДЕЛ

1937

Управление СБУ
во Службині області

ДЕЛО № 508/2117

По обвинению Родоме Вроде Михайловича
по ст. ст. 54-13, 54-10 ст. 108

учтено в 1962 году

Начато 15-го декабря 1937 г.
Окончено 22-го декабря 1937 г.

Арх. № 119042
Сданы в архив

1830
1512-1111
3625

294

Глуховский районный НКВД. Служ. отв.

1384 274

Дело № 2835

По обвинению Валер Мосира
Федоровича по ст. 54-1 ст. 108

Архив № 232509

УПРАВЛЕНИЕ
ПО СРЕДНЕЙ АЗИИ

Управление СБУ
во Службині області

ДЕЛО № 6220

Инвентаризовано 5.19

Отдел Мест Заключения УНКВД
Шевченка 7, Глуховск.

Замороженый с/с

Арх. № _____

ЛИЧНОЕ ДЕЛО № 1078/1111

на заключенного
Зивака Павла Александровича
(русская, пол. отчество)

Следственный
Кассационный
Осужденный

подчеркнуть нужно

ЗВАГЕЛЬСЬКИЙ В.Б.

БРАТИ ЕРНСТИ

ЕРНСТ

Микола Львович (Людвігович)

Народився 5 жовтня 1889 року в місті Київ у сім'ї службовця. Навчався у Глухівській чоловічій гімназії. Закінчив Берлінський університет. Археолог, історик, музеєзнавець, педагог. Заарештований 12.02.1938 року як "німецький шпигун" і за сфабрикованою справою засуджений на 5 років ВТТ. Після звільнення - на господарській роботі. 14 вересня 1949 року знову "за антирадянську діяльність" позбавлений волі на 5 років. Помер 20 березня 1956 року в м. Прокоп'євськ Кемеровської області. Реабілітований 14 жовтня 1958 року.

ЕРНСТ

Федір (Геодор) Людвігович

Народився 28 жовтня 1891 року в місті Київ. Закінчив Глухівську чоловічу гімназію. Навчався у Берлінському і Київському університетах. Український радянський історик мистецтва. Автор наукових розвідок: "Стара бурса у Києві" (1921), "Георгій Нарбут, життя і творчість" (1926), "Українське малярство XVII-XX ст." (1929). 28 жовтня 1942 року розстріляний. У судовому порядку реабілітований.

Дослідник О.О. Нестуля у книзі "Репресоване краєзнавство" (Київ, "Рідний дім", 1991, стор. 101-102) подає родовід сім'ї Ернстів.

Дід по батьковій лінії в 1814 році залишив розорену наполеонівськими війнами Саксонію і переселився на Україну. Маючи непогану кваліфікацію суконщика, він працював на текстильних фабриках і мануфактурах у Полтавській і Київській губерніях, на Волині. Зрештою, в середині 30-х років осів у Києві, де в 1837 році народився майбутній батько Миколи і Федора - Людвіг Карлович.

Ріс він у бідності, з раннього дитинства працював розсильним. Завдяки наполегливості та старанності здобув освіту, став прикажчиком, а згодом - службовцем страхового товариства "Наdejда".

Одружився на дочці професора Київського університету. Жили з нею у злагоді та любові, раділи за дітей. А їх у сім'ї Ернстів було шестеро: Євгенія, Олена, Георгій, Віра, Микола і Федір.

Думаючи про пристойне майбутнє своїх дітей, Людвіг Карлович вже у зрілому віці вирішив завести прибуткову справу. Взявши власні заощадження та гроші у борг, придбав у Глухові 3 десятини землі. На ній збудував шпагатний завод на 25 робочих місць. У 1898 році завод почав діяти і давати прибутки. Влітку 1900 року господар помер. І майно здали в оренду, щоб виплатити борг. Вдова небіжчика - Христина Миколаївна залишилась у досить скрутному матеріальному становищі.

На щастя від неї не відцуралися київські родичі. Завдяки їх матеріальній підтримці всі діти отримали освіту.

Найбільш значний період у становленні братів Ернстів, формуванні їх світогляду і уподобань припадає на навчання у Глухівській чоловічій гімназії. Безперечно, саме Глухів із його особливим древнім колоритом справив на Миколу і його брата Федора незабутнє враження і заклав інтерес до історії. Місцеві перекази, визначні пам'ятки архітектури нагадували про велич гетьманської столиці.

Серед гімназистів виділялася невеличка група, очолювана Георгієм Нарбутом - у майбутньому видатним художником (автором герба України і української гривні), засновником нового напрямку в графіці.¹ Брати Ернсти, Г. Нарбут і В. Романовський - у майбутньому відомий історик-архівіст - настільки активно цікавилися історією, що навіть проводили "дослідження" на околиці Глухова, діставали з берегів Есмані шматки мармуру - залишки споруд садиби К. Розумовського. Розкопували старий вал у центрі міста, де траплялися речі стародавніх часів.²

У 1905-1907 роках Микола Ернст вчився у Київській гімназії, а продовжив освіту в Німеччині. В 1911 році він закінчує Берлінський університет. Захистивши дисертацію, присвячену кримсько-татарським відносинам з Росією за часів Івана III, отримав наукову ступінь доктора філософії.

Після повернення на Батьківщину влаштовується бібліотекарем у науковій бібліотеці Київського університету. Його зараховують також до аспірантури кафедри російської історії цього ж вузу. Виходять друком перші праці молодого вченого. Одна з них присвячена древньому Путивлю.³

За умов царського режиму, у той час, обіймати викладацьку посаду іноземцю, ким був Микола Ернст, згідно законодавства, не дозволялося. Як пізніше згадував вчений, він у 1914 році склав присягу, але не встиг отримати паспорт і на початок першої світової війни залишився з неоформленим підданством.⁴ Його було заарештовано і вислано із Києва як німецького підданого.⁵

... До 1917 року Микола Львович перебував у Челябінську, Верхне-Уральську, навколишніх селах, заробляв на прожиття з приватних уроків. З кінця 1917 року він - працівник публічної бібліотеки у Петрограді. У жовтні 1918 року Київський університет направив його до своєї філії у Сімферополь. Він завідує бібліотекою, викладає історію, згодом стає професором кафедр російської історії та німецької мови.⁶ М.Л. Ернст працює також у Центральному краєзнавчому музеї Криму. Він поєднує музейну роботу з викладацькою. Але саме з музеєм пов'язаний увесь подальший період його життя.

Кожного літа Микола Львович проводить дослідження різноманітних об'єктів: від пам'яток античної та середньовічної архітектури до палацових комплексів XIX століття, від палеолітичних стоянок людини до кримсько-татарських поховань. Обсяг роботи, проведеної вченим, був величезним.

У хронологічному порядку простежимо за основними подіями життя археолога. Починаючи з 20-х років, Микола Львович плідно співробітничав з фахівцями Академії Наук СРСР і Ленінградського музею, які проводили археологічні розкопки у Криму. В складі експедицій, часто як керівник окремих загонів, розкопує низку палеолітичних об'єктів: стоянки у печерах Кош-Коба та Кийк-Коба (1923-1924), біля села Мазанка (1924), Сюрень (1925-1927), Шайтан-Коба (1928). Паралельно досліджує інші об'єкти.⁷

16 вересня 1925 року Микола Львович одружився з Софією Миколаївною Олтаржевською. Вона стала його вірною супутницею складного і трагічного життя. Подружжя мало сина Георгія та доньку Вікторію, їх доля також склалася трагічно.

У 1926 році у Керчі проходила I конференція археологів СРСР. У її підготовці і проведенні брав активну участь Микола Львович. Через рік аналогічний захід відбувся у Херсо-

несі. Ця конференція також мала видатне наукове значення. Успішне її проведення багато в чому залежало від М.Л. Ернста. Він був одним із організаторів і секретарем конференції.⁸

У 1928 році Микола Львович починає розкопки у гроті Чукурча. Ця мустьєрська стоянка розташована у долині Малого Салгіру на околиці Сімферополя. Унікальний об'єкт було відкрито колегою М. Ернста - С. Забніним у 1927 році. Микола Львович вісім сезонів продовжував розкопки у гроті Чукурча.

Тривалий час вчений напружено працював над ґрунтовною монографією, яка на день арешту була майже завершеною. У "Списку наукових праць", що знаходиться у кримінальній справі, зазначено "Чукурчинская стоянка человека ледникового периода в Крыму по раскопкам пещеры у Симферополя".⁹

На жаль, цей рукопис зник, як і всі інші.

Наприкінці 20-х - початку 30-х років в СРСР все більшого поширення набуває політизація всіх сфер діяльності, триває погром наукових шкіл та осередків, здійснюється гоніння представників старої інтелігенції, кваліфікованих і досвідчених кадрів.

Реформуються академічні інститути і установи, змінюються завдання і напрямки роботи музеїв, театрів, бібліотек. Всі ці процеси відчуваються і у Криму. Якщо у 20-ті роки сюди направляли свої експедиції Академія історії матеріальної культури та її Московське відділення, Четвертична комісія, Російський музей, Московський історичний музей, то з початку 30-х років обсяг польових досліджень значно зменшується. Зменшуються можливості дослідницької роботи у Центральному музеї Криму, в якому М.Л. Ернст завідує археологічним відділом та виконує обов'язки заступника директора з наукової роботи. Хоча, як і раніше, він виїздить у різні куточки півострова, проводить лише візуальні спостереження, зйомки планів, невеличкі розкопки розвідувального та охоронного характеру.

В цей час Микола Львович публікує низку статей з археології та давньої історії Криму, про зв'язки Московської держави з Кримським ханством, працює над перекладами творів іноземних авторів, пов'язаних із Кримом.

У середині 30-х років він готує серію оповідань із циклу "Античные легенды о Крыме", які планує надрукувати у журналі "Литература и искусство Крыма". Деякі з цих оповідань були опубліковані. А щодо решти, то лише за назвами "Аргонавти", "Тиргатао", "Завещание скифского царя Скилура", "Легенды о Гикии"¹⁰ можемо судити про значний обсяг цієї роботи. Останні твори перебували на редагуванні у працівника видавництва. Та його було заарештовано.¹¹ Подальша доля цих праць невідома.

У 1934-1935 роках за завданням Алупкинського музею Микола Львович разом із колегами Я. Брізгалом та С. Коцюбинським досліджує великий відрізок Південного узбережжя Криму. Ними було обміряно, зафотографовано, описано всі пам'ятки цього регіону. На основі цієї незвичайної експедиції Микола Ернст опублікував лише невелику статтю.¹²

*Ернст Микола Львович (Людвігович)
з дружиною. 1955 р.*

Проте, серед рукописів, які зникли, знаходилася праця “Древности Южного берега Крыма”.

У 1937 році дослідник не проводив ніяких розкопок, кілька разів виїздив читати лекції до Ялти, Євпаторії та Севастополя.

Восени у газеті “Красный Крым” було надруковано статтю про роботу Центрального музею, яка нібито мала антирадянський характер. Одночасно до редакції надійшли листи від “свідомих” громадян, які прямо звинувачували М. Ернста у “протягуванні фашистських ідей” і закликали “через НКВС виявити справжнє обличчя” дослідника.¹³

Підсумовуючим був наказ директора музею, де підкреслювалося: “за систематическое невыполнение планов по перестройке отдела древней истории, за систематическое невыполнение археологической исследовательской работы, за систематическое протаскивание, как в экспозициях отдела, так и в лекциях, читаемых по радио, фашистской идеологии с работы сняты с 8/VIII-1937 г.”¹⁴

Таким чином, Миколу Львовича було звільнено з музею, якому він віддав кращі роки свого життя. На кілька місяців йому вдається влаштуватися на роботу до Кримської художньої галереї. Та 12 лютого 1938 року його заарештовують як “агента німецької розвідки”. Через три дні виноситься постанова, затверджена наркомом внутрішніх справ СРСР, про притягнення вченого до відповідальності за статтею 58-6 КК РРФСР, який “достаточно изобличается в том, что занимался шпионской деятельностью в пользу иностранного государства”.¹⁵

На допиті 20 лютого Микола Львович наводить короткі дані щодо біографії і повністю відмовляється від попередніх “зізнань” про свою ворожу діяльність. Потім знову “визнає” себе винним. Схожа ситуація повторюється кілька разів. Вченого звинувачують у розвідувальній діяльності на користь Німеччини. Ця діяльність нібито розпочалася ще у 1912 році у Берліні, де Микола Львович вчився в університеті. Ця нісенітниця обростала прізвищами, перетворюючись у розлогу шпигунську мережу. Знесилений тортурами, вчений під диктовку слідчого підписував протоколи про роботу у ворожій організації. Виявлялося, що “германская сеть смыкалась с украинским националистическим движением” і включала представників різних прошарків суспільства - від торгівців, лікарів та шкільних вчителів до книжкової фірми “Брокгауз”.¹⁶

Кожний новий протокол слідства, як правило, повторював цілі сторінки попередніх. Наслідком цього є часті повтори, логічні розбіжності та протиріччя. Через кілька днів слідчі помічали ці вади і на світ з’являлися так звані “дополнения к протоколу”, “пояснения” - папірці без будь-яких атрибутів, окрім підпису підслідного. Такі “показання” потім вставлялися у протоколи допитів. Зразком такого “редагування” є протокол від 29 червня 1938 року. Детальне його вивчення дозволяє стверджувати - цього допиту або взагалі не було, або він не дав очікуваних результатів. Цей протокол повністю складається з матеріалів попередніх допитів і налічує 24 сторінки машинопису. В кінці ж рукою Миколи Ернста позначено: “записано с моих слов верно и мною лично подписано”.¹⁷

Відверта фальсифікація складу злочину простежується у матеріалах двох розлогих томів кримінальної справи М.Л. Ернста.

Слідство затягувалося. Жодного реального зв’язку, який би підтверджував причетність Миколи Львовича до ворожої організації, зрозуміло, виявити не вдалося. Проводилася і спроба слідчих сфабрикувати групову справу, притягнувши до неї знайомих вченого Е. Бера та С. Туцевича.¹⁸

Наприкінці зими 1939 року слідчі вдаються до нового звинувачення - “шкідництво” у науці. Йдеться про “протягування у науку” антирадянських, фашистських ідей. Зокрема, вченому інкримінуються “восхваления завоевателей” - готів. Тепер, оскільки йдеться про фахові речі, працівники НКВС створюють “експертну комісію”. У березні ця комісія готує акт експертизи. У ньому досить мляво акцентується увага на тому, що вчений занадто багато приділяв уваги “іноземцям-завойовникам”. З приводу цього на світ з’являються “Собст-

венноручные объяснения обвиняемого Эрнста М.Л. по поводу акта экспертной комиссии". Він по пунктах пояснює, що Готія, готський стиль - загальноприйнята термінологія, багато в чому умовна. Він намагається переконати, що по вирваних із контексту цитатах, а також по окремих суто наукових статтях не можна винести "об'єктивне судження".¹⁹ Але через місяць вчений повністю погоджується з висновками комісії. За цей час йому знову довелося підписувати всілякі "пояснення та доповнення" і навіть створити "шифр", яким він нібито користувався.²⁰

Справа набувала великих розмірів. А слідство явно не давало підстав сподіватися на викриття шпигунської мережі. До того ж у серпні було опубліковано угоду про мир і співдружність між СРСР і Німеччиною. Звичайно, це повністю знімало усю актуальність пошуків і викриття німецьких шпигунів. Але і випускати на волю людину, яка пройшла через НКВС, було не у практиці тих часів. Миколу Львовича засуджують за наклеп.

Покарання він відбував у Горьківській області. Про цей період життя дослідника маємо мінімум інформації, що міститься у листах Софії Миколаївни, яка зазначала, що її чоловік "несмотря на сильно подорванное здоровье, работал на разных поприщах: лесорубом, истопником, ассенизатором..."²¹ Слід зазначити, що М. Ерст не вирізнявся міцним здоров'ям. Ще під час арешту в графі "стан здоров'я" анкети заарештованого було написано: "вялость сердца".

Наприкінці 1946 року Миколу Львовича звільняють, обумовивши місце проживання, яким стає місто Прокоп'євськ Кемеровської області. З грудня він викладає російську мову в учбово-курсовому комбінаті місцевого заводу лампового господарства. 15 січня наступного року влаштовується на цьому ж підприємстві експедитором відділу постачання, де й працює до квітня 1949 року. Ця робота вимагала фізичних зусиль, які, як можна здогадуватися, нелегко давалися хворому 60-річному вченому. Але працює Микола Львович добре. Про це свідчать записи у трудовій книжці - у 1947 році його преміювали більше 10 разів.²²

Дружина Софія Миколаївна продовжує клопотати щодо виправдання чоловіка. Вона веде листування з колишніми знайомими та колегами, отримуючи від них відгуки про Миколу Львовича як талановитого і чесного радянського вченого. Такі листи, зокрема, надіслали професори Пузанов та Скворцов.²³ Треба віддати належне принципості і навіть мужності цих людей, адже це був лише 1947 рік... Відгукнувся і один із найбільших авторитетів тогочасної науки академік Б. Греков. Він написав, що М. Ерст "может быть хорошим преподавателем в ВУЗах".²⁴

У квітні 1948 року експертна медична комісія визнала Миколу Львовича інвалідом другої групи із діагнозом " дистрофія II ступеня, дистрофія міокарда з недостатністю II ступеня". Причиною інвалідності назване "загальне захворювання".

14 вересня 1949 року М. Ерста знову засуджують на 5 років за статтями 58-1 "а", 58-10 ч.1 КК РРФСР, а 25 травня 1953 року звільняють із ув'язнення у зв'язку з амністією із зняттям судимості і направляють до "обраного місця проживання" у розпорядження управління МВС Кемеровської області.²⁵

Микола Львович влаштовується бухгалтером у дитсадок № 1 міста Прокоп'євськ. Йому видають паспорт, трудову книжку. Удвох із дружиною вони збирають документи для реабілітації, мріють про повернення до Криму. Але хворе, підірване виснажливою роботою і нервовими потрясіннями серце літнього професора не витримує. 20 березня 1956 року він помирає від інфаркту. Ховають небіжчика на місцевому кладовищі. У свідоцтві про смерть зазначено, що помер Микола Львович Ерст від "загального артеріокардіосклерозу".²⁶

Софія Миколаївна і після смерті чоловіка продовжує клопотання про його реабілітацію. 14 жовтня 1958 року рішенням Військового трибуналу Одеського військового округу "постановления от 21 октября 1940 года и от 14 сентября 1949 года в отношении Эрнста Николая Львовича отменены и дело о нем в производстве прекращено за отсутствием состава преступления".²⁷

Його брат - Федір у 1901 році поступає в Глухівську чоловічу гімназію. Як потім згадував, навчаючись у гімназії, з захопленням стежив за революційними подіями 1905-1907 років. Навіть брав участь у кількох демонстраціях та мітингах, читав популярні виклади робіт К. Маркса, твори К. Лібкнехта, К. Лассала, А. Бебеля. Тричі його помешкання обшукували жандарми, які посилили ненависть молодого гімназиста до деспотії та реакції. Відтак, зростали його симпатії до лівих партій. Однак, на платформу жодної з них він так і не став, обравши за головну справу свого життя не політику, а науку.

Не обійшлося тут і без впливу старшого брата Миколи, який після закінчення гімназії студював історичні науки в Берлінському університеті. Отримавши в 1909 році срібну медаль за курс Глухівської гімназії, Федір разом з Миколою виїхав до Берліна. Кошти на навчання дав дядько, відомий київський лікар-окуліст Нізе. Поступивши на філософський факультет Берлінського університету, Федір з особливою наполегливістю вивчав історію, археологію, історію культури. Увесь вільний час він проводив у берлінських музеях і бібліотеках, або ж у подорожах по визначних місцях Німеччини і Австрії, знайомився з пам'ятками історії та культури. Звичайно, навчання у Берліні значно розширило кругозір, поглибило інтерес до проблем минулого.

Один із чиновників Київського навчального округу пояснив Ф.Л. Ернсту, що при німецькому підданстві та закордонній освіті годі й мріяти про викладання історії в навчальних закладах Росії. Тому Федір влітку 1910 року забрав документи з Берлінського університету і восени поступив на історико-філологічний факультет університету св. Володимира у Києві. Однак, через кілька місяців перейшов на кафедру історії мистецтва.

Ще 23 жовтня 1913 року Федір Ернст у заяві на ім'я Київського генерал-губернатора просив надати йому російське підданство. Однак, вирішення цього питання затрималося. Отже, війну зустрів німецьким підданим і вже в серпні 1914 року, згідно з розпорядженням поліції, був відправлений до Оренбурга, а згодом - у Челябінський повіт Оренбурзької губернії.

Повалення в лютому 1917 року самодержавства викликало у Федора Ернста радість і надію на повернення до Києва. З квітня 1917 року прийняв підданство Росії і 12 квітня приїхав до Києва. Почав працювати у Генеральному секретаріаті освіти. У 1918 році став дипломованим випускником Київського університету. Його залишили на кафедрі історії мистецтва стипендіатом для підготовки до викладацької роботи.

Він входив до складу комісії по перевірці стану колекції великого землевласника і цукрозаводчика Терещенка, по опису пошкоджень пам'яток Києва від бойових дій у січні 1918 року.

Безперечно, в умовах громадянської війни неможливо було обійтися без втрат пам'яток історії і культури. За цих обставин разом з кращими представниками наукової і творчої інтелігенції Ф.Л. Ернст доклав максимум зусиль, щоб ці втрати якомога зменшити. Були визначені невідкладні заходи по ремонту і реставрації найбільш визначних пам'яток архітектури міста.²⁸

1 квітня 1919 року Ф.Л. Ернст був зарахований на посаду інспектора Всеукраїнського комітету охорони пам'яток мистецтва і старовини.

“Працював я з величезною енергією, - згадував Федір Людвігович, - перевозив у Всеукраїнський історичний музей, в музей Академії мистецтв величезну кількість предметів мистецтва, покинутих в палацах і особняках буржуазії, брав на облік архітектурні пам'ятники і цінні колекції, рятував від пограбування цінні бібліотеки, вважав, що це потрібно зробити для народу “взагалі”, для збагачення музеїв, для існування самих речей”.

Ф.Л. Ернст, німець за походженням, виховувався на традиціях української національної культури. І він не відмежовувався від інтересів українського народу. Писав: “Коли на Радянській Україні розпочалась приблизно з 1930-1931 рр. вестися боротьба з українським буржуазним націоналізмом, яка досягла потім апогею під керівництвом Постишева, починаючи з 1933 року я вважав, що це - величезна політична помилка... Я обурювався масовими арештами, проведеними серед української інтелігенції - письменників, учених, художни-

ків, працівників театру і музики, музейних працівників, фактичним закриттям ряду передових, з моєї точки зору, інститутів, наукових закладів, ліквідацією цілих галузей культурної роботи в результаті арешту всього складу їх працівників і заслання на різні терміни в різні табори. Я вважав, що навіть у випадку необхідності “зміни політичного курсу” зовсім достатньо дати цим закладам нові настанови, поговорити з працівниками, пояснити їм необхідність взяти на себе проведення нових завдань і зовсім ні для чого бити по них з такою силою, засуджуючи від 3 до 10 років таборів, фактично знищуючи цінних людей”.

На жаль, не зміг уникнути такої сумної долі і Федір Людвігович. 1 листопада 1933 року слідчі змусили підписати заяву, в якій він “зізнався”, “що був у контрреволюційній організації, яка являла собою блок всіх контрреволюційних партій і угруповань, починаючи від крайніх правих течій до чисто фашистських націонал-соціалістичних груп, певна частина яких з метою кращого маскуванню контрреволюційної роботи вступила в партію”. Колегія ДПУ УРСР 29 травня 1934 року винесла вирок вченому - три роки виправно-трудових таборів.

Відбуваючи покарання на будівництві Біломорсько-Балтійського каналу, Ф.Л. Ернст створив музей його історії в селищі міського типу Повенець. В 1936 році, вийшовши на волю, в м. Димитров очолив музей будівництва каналу Москва-Волга.

Він з радістю прийняв запрошення очолити роботу по організації Казахської національної художньої галереї. У 1938 році галерею відкрили. Ф.Л. Ернста призначили заступником директора галереї.

У квітні органи НКВС заарештували його дружину.

26 червня 1938 року Федір Людвігович виїхав до столиці Башкирії - Уфи. З труднощами 1 серпня 1938 року влаштувався на посаду заступника директора по науці Башкирського художнього музею.

Витримавши напругу 72-х допитів, переважно нічних у застінках НКВС, в квітні 1939 року дружина вийшла на волю.

... 16 липня 1941 року Федір Людвігович і Тамара Львівна чекали гостей. Мали прийти співробітники евакуйованої в Уфу Академії наук України. Однак раніше у квартиру увірвалися непрохані “гості” - енкаведисти. Цього разу дружину розлучили з чоловіком назавжди. Федору Людвіговичу інкримінувалась контрреволюційна, антирадянська та зрадницька, шпигунська діяльність в Уфі. Кваліфікувавши його дії за ст. 58-1 “а”, 58-10 ч.2 і ст. 58-11 КК РРФСР, особлива нарада при НКВС СРСР 10 жовтня 1942 року прийняла рішення: “Ернста Федора Людвіговича, він же Львович, за зраду Батьківщини і антирадянську агітацію - розстріляти. Особисте майно конфіскувати”. 28 жовтня 1942 року вирок було виконано...²⁹

У судовому порядку вченого реабілітовано.

Ось так свавільно скоротили життя братам – талановитим вченим.

*Ернст Федір (Теодор) Людвігович.
1909 р.*

Примітки.

1. Ернст Федір. Георгій Нарбут. Життя і творчість // Георгій Нарбут. Посмертна виставка творів. - К. - 1926. - С. 20.
2. Там само. - С. 21.
3. Эрнст Н.Л. Путивль и его посад в первой половине XVII в. - К. - 1914 р.
4. ДА УСБУ в Автономній Республіці Крим (далі - ДА УСБУ Криму). - Спр. № 010598. - Т.І. - Арк. 58.
5. Там само. - Арк.41.
6. ДА Автономної Республіки Крим (далі - ДАК). - Ф.Р-3283, оп. 1, спр. 26. - Арк. 1-зв.
7. ДА УСБУ Криму. - Спр. № 010598. - Т.І. - Арк. 166.
8. Архів Херсонського заповідника. - Спр. № 265. - Арк. 29.
9. ДА УСБУ Криму. - Спр. № 010598. - Арк. 107.
10. Там само.
11. Там само.
12. Эрнст Н.Л. Исторические и археологические памятники Южного берега Крыма // Социалистическая реконструкция Южного берега Крыма. - Симферополь. - 1936 г.
13. ДА УСБУ Криму. - Спр. № 010598. - Т.2. - Арк. 165, 167, 168.
14. Там само. - Арк. 129.
15. Там само. - Арк. 1
16. Там само. - Арк. 43.
17. Там само. - Арк. 78-102.
18. Там само. - Арк. 11-25, 27, 31.
19. Там само. - Арк. 108, 109.
20. Там само. - Арк. 130.
21. ДАК. - Ф.Р-3223, оп. 1, спр. 26. - Арк. 4.
22. Там само. - Арк. 21.
23. Там само.
24. Там само.
25. Там само. - Арк. 9.
26. Там само. - Спр. 16. - Арк. 13.
27. Там само. - Спр. 23. - Арк. 41.
28. Репресоване краєзнавство. - К. - Рідний край. - 1991. - С. 104.
29. Там само. - С. 111.

БІОГРАФІЧНІ ДОВІДКИ

А

АБРАМЧУК Олександр Григорович, 1905 р.н., с.Землянка Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, тесляр-поденник. Арешт 24.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в українській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.12.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 209).

АКСЕНЕНКО Яків Прокопович, 1877 р.н., с.Некрасове Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, неписьменний, опалювач відділення Держбанку. Арешт 18.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер у 1943 р. у місці ув'язнення. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 47).

АЛЕКСЄЄВ Григорій Порфирович, 1896 р.н., росіянин, освіта середня, лаборант учительського інституту. Арешт 9.08.1920, звинувачення у службі в армії Денікіна. Чернігівським губернським ревтрибуналом 12.08.1920 виправданий. (ДА Чернігівської області, ф. Р-4609, оп. 1, спр. 805).

АЛЮШИН Василь Микитович, 1897 р.н., с.Боброво Курської області (Росія), проживав у м.Глухів, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 18.03.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 26.12.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 21.12.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12432).

АЛЯМУЖНИЙ Овксентій Артемович, 1901 р.н., с.Терешки Хмельницької області, проживав у м.Глухів, українець, освіта середня, член ВКП(б), голова районного виконкому. Арешт 30.12.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 10.04.1938 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 10.04.1938 у м.Київ. Реабілітований 5.06.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11680).

АНДОРКА Йосип Іванович, 1904 р.н., м.Богданешті (Румунія), проживав у м.Глухів,

румун, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 3.04.1945. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.06.1945 за ст. 54-1 "а" КК УРСР висланий на 5 років у Сузунський район Новосибірської області. Реабілітований 26.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 89).

АНДРІЄНКО Григорій Іванович, 1887 р.н., м.Канів Черкаської області, проживав у м.Глухів, українець, освіта вища, вчитель профтехшколи. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 9.02.1931 за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УРСР ув'язнений на 8 років у концтабір. Реабілітований 3.07.1963 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 486).

АНДРЮК Йосип Андрійович, 1906 р.н., м.Баташани (Румунія), проживав у м.Глухів, румун, освіта початкова, пожежник міської пожежкоманди. Арешт 18.11.1937, звинувачення за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР. Глухівським РВ НКВС 30.11.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1495).

АНТОНЮК Сильвестр Якович, 1883 р.н., с.Літинка Вінницької області, проживав у м.Глухів, поляк, освіта середня, бухгалтер радіовузла. Арешт 15.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 25.12.1937 за ст.ст. 54-6, 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Реабілітований 4.08.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 522).

АРТЮХ Микола Іванович, 1900 р.н., с.Берега Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова. Писар фінансової частини 45 запасного артилерійського полку. Арешт 24.08.1942. Військовим трибуналом Свердловського гарнізону 27.01.1943 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 6 років ВТТ. Президією Верховної Ради СРСР 23.05.1946 покарання пом'якшене до 4 років. Реабілітований 21.05.1957 Військовим трибуналом Уральського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4253).

АРТЮХОВ Микола Павлович, 1889 р.н., українець, освіта початкова, завідувачий мага-

зином Чернігівторгу. Арешт 5.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь у контрреволюційній націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 17.05.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 934).

АХРАМСЬВ Дмитро Семенович, 1880 р.н., с.Сопич Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 16.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь у контрреволюційному куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 3.09.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 357).

АХРАМСЬВ Іван Максимович, 1903 р.н., с.Сопич Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, тесляр-поденник. Арешт 24.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в українській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.12.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 207).

АФНАСЕНКО Дмитро Євменович, 1893 р.н., с.Бистрик Кролевецького району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 6.02.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий умовно на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 681).

Б

БАЙДА Ілля Юхимович, 1878 р.н., с.Мрин Чернігівської області, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, агент молочарспілки. Арешт 5.03.1930, звинувачення за ст. 54-7 КК УРСР, Коногоським МВ ДПУ 16.08.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7861).

БАРСОВ Леонід Олексійович, 1896 р.н., с.Овстух Брянської області (Росія), проживав у м.Глухів, росіянин, освіта вища, начальник дільниці дорожньо-транспортного відділу. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 16.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 16.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 139).

БАСАНЕЦЬ Марко Гаврилович, 1889 р.н., с.Землянка Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 16.05.1945. Військовим трибуналом 227 СД 29.05.1945 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 29.12.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12418).

БЕЗМОЛИТОВНИЙ Никифор Петрович, 1912 р.н., українець, освіта початкова. Червоноармієць 158 окремої механізованої розвідроті. Арешт 17.04.1942, звинувачення за ст.ст. 58-1 "б", 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Військовим трибуналом 144 СД 4.05.1942 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4953).

БЕЗПАЛЬКО Віра Петрівна, 1901 р.н., с.Дорофіївка Тернопільської області, проживала у м.Глухів, українка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 24.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за ст. 54-6 КК УРСР ув'язнена на 5 років у концтабір. Реабілітована 20.02.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 952).

БЕЗПАЛЬКО Іван Максимович, 1895 р.н., с.Фрідріхівка Вінницької області, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 18.11.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16.12.1937 за ст. 54-6 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 4.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 436).

БЕЗУГЛИЙ Василь Андрійович, 1879 р.н., с.Некрасове Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, вантажник коноплезаводу. Арешт 20.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 762).

БЕЗУГЛИЙ Михайло Андрійович, 1873 р.н., с.Некрасове Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, візник. Арешт 21.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за анти-

радянську агітацію позбавлений волі на 8 років. Помер у 1938 р. у місці ув'язнення. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 489).

БІБІК Іван Панасович, 1898 р.н., с.Нова Гребля Роменського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта вища педагогічна, член ВКП(б), вчитель школи № 5. Арешт 12.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою Сумської області 9.08.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3404).

БІРЮК Аврам Терентійович, 1875 р.н., с.Сліпород, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 518).

БІРЮК Гаврило Терентійович, 1892 р.н., с.Полошки Глухівського району, проживав у с.Сліпород, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 855).

БІРЮК Григорій Наумович, 1895 р.н., с.Полошки Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 7.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 359).

БІРЮК Дмитро Пилипович, 1903 р.н., с.Полошки Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта неповна середня, візник міського відділення Чернігівторгу. Арешт 5.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за антирадянську агітацію, висловлювання повстанського і терористичного характеру застосована ВМП. Розстріляний 01.10.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 8.06.1963 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 201).

БІРЮК Михайло Пилипович, 1894 р.н., с.Полошки Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, візник міського відділення Чернігівторгу. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер

12.09.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 8.06.1963 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 208).

БІРЮК Остап Якович, 1864 р.н., с.Полошки Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 14.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 3.09.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 357).

БІРЮК Федір Остапович, 1896 р.н., с.Полошки Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, робітник торфорозробок. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.1, спр. 373).

БІРЮК Яків Лукич, 1884 р.н., с.Некрасове Глухівського району, проживав у м. Глухів, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Після відбуття покарання проживав у м.Глухів, працював сторожем учбового господарства "Іванівка". Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 29.12.1989 - прокуратурою області, 31.10.1956 - обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 3, спр. 673; оп. 1, спр. 373).

БОГДАНОВ Георгій Лукич, 1891 р.н., с.Каліївка Шосткинського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, завгосп дитячого будинку. Арешт 23.06.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 8.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2204).

БОЖОК Максим Кирилович, 1898 р.н., с.Тулиголове Кролевецького району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, бондар контори "Укрплодоовоч". Арешт 4.05.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за участь в антирадянському

угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.01.1960 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 236).

БОЛЬШАКОВ Лев Романович, 1910 р.н., с.Татьяніно Смоленської області (Росія), проживав у м.Глухів, росіянин, освіта вища агрономічна, молодший науковий співробітник, -аспірант Всесоюзного науково-дослідного інституту конопель. Арешт 10.06.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Управління НКВС по Сумській області 3.05.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-398).

БОНДАРЄВ Іван Дмитрович, 1884 р.н., українець, освіта початкова, завідувачий складом контори “Заготльон”. Арешт 7.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 21.11.1956 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 348).

БОХАНОВ Василь Іванович, 1894 р.н., с.Тьоткіно Курської області (Росія), проживав у м.Глухів, українець, освіта середня художня, вчитель школи № 2. Арешт 6.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Слідчою групою управління НКВС по Чернігівській області 20.03.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-957).

БОЯРИНОВ Федір Олександрович, 1904 р.н., с.Храпівка Чернігівської області, проживав у м.Золотоноша Черкаської області, українець, освіта вища агрономічна, агроном опорного пункту. Науковий співробітник Глухівського Всесоюзного науково-дослідного інституту конопель. Арешт 8.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1

КК УРСР. Сумським обласним судом 1.11.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-938).

БУДЛЯНСЬКИЙ Іван Юхимович, 1882 р.н., с.Береза Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, сторож Всесоюзного науково-дослідного інституту конопель. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію і розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 13.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 867).

БУРКОВСЬКИЙ Олександр Самійлович, 1896 р.н., с.Шабо Одеської області, проживав у м.Глухів, українець, освіта вища, директор районного лісгоспу. Арешт 13.06.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР. Прокурором Глухівського району 7.04.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-352).

БУРОВА Олена Адольфівна, 1897 р.н., м.Лянцберг (Німеччина), проживала у м.Глухів, полячка, освіта початкова, модистка учбового господарства “Іванівка”. Арешт 29.04.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.12.1944 за ст. 54-1 “а” КК УРСР ув’язнена на 5 років у Черногогорський спецтабір (Красноярський край). Реабілітована 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 204).

БУРЯКОВ Микола Данилович, 1895 р.н., росіянин, освіта середня, діловод військового госпіталю. Арешт 20.04.1920, звинувачення у службі в армії Денікіна. Чернігівським губернським ревтрибуналом 12.08.1920 виправданий, направлений на фронт. (ДА Чернігівської області, ф. Р-4609, оп. 1, спр. 814).

В

ВАКУЛЕНКО Кирило Омелянович, 1900 р.н., с.Кудлаї Вінницької області, проживав у м.Глухів, українець, освіта вища, член ВКП(б), директор сільськогосподарського інституту. Арешт 20.04.1935. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.10.1935 за контрреволюційну троцькістську діяльність ув’язнений на 3 роки у ВТТ, 26.09.1938 – на 5 років у ВТТ. Реабілітований 7.05.1957 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп.1, спр. 817).

ВАРЖАНСЬКИЙ Сергій Дмитрович, 1891 р.н., с.Обиходи Житомирської області, проживав у

м.Глухів, українець, освіта незакінчена вища, референт окружного торгового відділу. Арешт 24.04.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 30.08.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР висланий на 3 роки у Сибір. Трійкою при повноважному представництві ОДПУ по Західно-Сибірському краю 28.11.1932 позбавлений на 3 роки права проживання у центральних районах СРСР та в Уральській області після закінчення строку покарання. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 942).

ВАССЕР Амалия Людвігівна, 1883 р.н., м.Мюнхемюнстер (Німеччина), проживала у м.Глухів, німкеня, освіта вища, викладач німецької мови сільськогосподарського інституту. Арешт 6.07.1941. З наближенням фронту евакуйована на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.04.1943 за ст. 54-4 КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 31.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 189).

ВАССЕР Еміль Іванович, 1875 р.н., м.Марк (Франція), проживав у м.Глухів, француз, освіта вища юридична, завідуючий іноземним бюро Всесоюзного науково-дослідного інституту конопель. Арешт 6.07.1941, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Помер 23.10.1941 у м.Омськ. Реабілітований 9.09.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4886).

ВЕЛИЧКО Сергій Данилович, 1905 р.н., українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 2.10.1930. Народним судом Конотопського округу 27.01.1931 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 1 рік і 6 місяців. Реабілітований 26.04.1999 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-4777, оп. 1, спр. 27).

ВЕЛЛЕР Йосип Федорович, 1875 р.н., с.Грем'ячка Ямпільського району, проживав у м.Глухів, німець, освіта середня, без визначених занять. Арешт 29.05.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.07.1944 за зрадницьку поведінку під час перебування на окупованій території висланий на 5 років у Сузунський район Новосибірської області. Реабілітований 15.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 601).

ВЕРЕТЕННИК Микола Сергійович, 1905 р.н., с.Слоут Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, робітник житлконтори. Арешт 17.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 11.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 3.09.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 357).

ВЕРЧЕНКО Петро Савелійович, 1889 р.н., с.Студенок Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, тесляр насінневої бази. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію і розповсюдження провокаційних чуток застосована

ВМП. Розстріляний 13.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 543).

ВИЙРО Ернест Андрійович, 1886 р.н., с.Рамков (Естонія), проживав у м.Глухів, естонець, освіта незакінчена вища, уповноважений районної контори "Племзаготхудоба". Арешт 7.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 7.02.1938 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 21.02.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 181).

ВОЛІК Єгор Іванович, 1909 р.н., с.Перемога Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, тесляр-поденник. Арешт 15.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в українській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 13.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.12.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 210).

ВОЛК Тимофій Іванович, 1894 р.н., смт Ямпіль, проживав у м.Глухів, українець, освіта вища агрономічна, аспірант Всесоюзного науково-дослідного інституту конопель. Арешт 26.08.1935. Народним судом Глухівського району 27.10.1935 за злочинне використання приналежності до ВКП(б) засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Верховним Судом УРСР 27.01.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2209).

ВОЛКОВ Дмитро Іванович, 1894 р.н., українець, освіта початкова, монтер радіовузла. У 1933-1936 рр. працював начальником будівельної контори зв'язку у м. Сталіно (м. Донецьк). Арешт 9.02.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Сталінським обласним судом 16.01.1939 справа повернута на дослідження, 13.04.1939 за ст. 54-11 засуджений на 15 років ВТТ, 25.04.1939 засуджений на 8 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 7.10.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8286).

ВОЛОДСЬКИЙ Сергій Михайлович, 1886 р.н., с.Обложки Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта середня, приймач сировини. Арешт 15.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.03.1931 за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір, 19.04.1933 - висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 11.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 228).

ВОРОБІЙОВА Наталія Федорівна, 1911 р.н., українка, освіта неповна середня, без визначених

заняць. Арешт 27.04.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.11.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у Черногорський спецтабір (Красноярський край). Реабілітована 22.06.1987 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 512).

ВРУБЛЕВСЬКИЙ Олександр Станіславович, 1901 р.н., с.Баланівка Вінницької області, проживав у м. Глухів, поляк, освіта середня військова,

командир дивізіону 168 артилерійського полку. Арешт 15.03.1938, звинувачення у причетності до антирадянської організації. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.11.1939 у термін покарання зарахований строк попереднього ув'язнення, з-під варті звільнений. Реабілітований 18.10.1967 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 695).

Г

ГАВРИЛЬЧЕНКО Василь Григорович, 1879 р.н., с.Семенівка Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, сторож поліклініки. Арешт 28.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 21.11.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 348).

ГАМАЮНОВА Марія Василівна, 1914 р.н., с.Локоть Курської області (Росія), проживала у м.Глухів, українка, освіта початкова, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.01.1946 як член сім'ї засудженого за ст.54-1 "б" КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область. Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. № 10620).

ГАРКАВИЙ Микола Федорович, 1888 р.н., с.Некрасове Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта середня, вчитель школи № 6. Арешт 12.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за участь у шпигунсько-диверсійній організації застосована ВМП. Розстріляний 25.09.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 13.02.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 80).

ГАРКАВИЙ Трохим Варфоломійович, 1889 р.н., с.Некрасове Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 09.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у м.Глухів, працював вантажником маслозаводу. Арешт 5.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області

20.09.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований, відповідно, 29.12.1989- прокуратурою області, 5.02.1960 - обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 3, спр. 739; оп. 2, спр. 238).

ГЕТЬМАНЕНКО Костянтин Юхимович, 1890 р.н., с.Обложки Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, член ВКП(б), завідуючий пекарнею. Арешт 5.03.1933, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Оперативною групою Чернігівського ОВ ДПУ 14.04.1933 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 174).

ГЛАДКИЙ Пахом Пилипович, 1880 р.н., с.Гринчук Хмельницької області, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 24.04.1926, звинувачення за підозрою у шпигунстві. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29.06.1926 справа закрита. Займався домашнім господарством. Арешт 21.12.1932, звинувачення в антирадянській агітації. Глухівським дільничним прокурором 8.03.1933 справа закрита. Був робітником сільськогосподарського інституту. Арешт 24.08.1937, звинувачення за ст. 54-6 ч. 1 КК УРСР. Прокурором Глухівського району 19.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.спр. II-7749, II-310).

ГЛАМАЗДА Олександр Семенович, 1886 р.н., с.Сваркове Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, візник відділення Чернігівторгу. Арешт 5.05.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за участь в антирадянському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.01.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 236).

ГЛУХОВЦЕВ Дмитро Іванович, 1895 р.н., с.Шатрище Ямпільського району, проживав у

м.Глухів, українець, освіта середня, начальник військово-учбового пункту ТСОАВІАХІМ. Арешт 1.08.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою Сумської області 1.09.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-472*).

ГОРОВИЙ Трохим Йосипович, 1872 р.н., с-ще Есмань Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 26.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.04.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 147*).

ГРЕБЕНЮК Нифонт Григорович, 1877 р.н., с.Марчихина Буда Ямпільського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, священик. Арешт 30.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.05.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варті звільнений. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 889*).

ГРЕБІН Павло Христофорович, 1884 р.н., м.Одеса, проживав у м.Глухів, росіянин, освіта вища педагогічна, викладач хімії учительського інституту. Арешт 11.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за ст.ст. 54-6 ч.1, 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.09.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 76*).

ГРИБУТА Олександра Парменівна (ЦИВІНСЬКА Наталія Миколаївна), 1921 р.н., проживала у Польщі, українка, освіта неповна середня, робітниця ткацької фабрики. Арешт 17.05.1947. Особливою нарадою при МДБ СРСР 8.05.1948 за ст.58-1 "а" КК РРФСР ув'язнена на

10 років у ВТТ. Реабілітована 19.06.1966 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13494*).

ГРОМАК Пилип Якович, 1880 р.н., с.Уздиця Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, кочегар лазні. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 13.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 557*).

ГУБЕНКО Семен Пантелєймонович, 1889 р.н., с.Дубовичі Кролевецького району, проживав у м.Глухів, українець, освіта середня, рахівник промкомбінату. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь у контрреволюційній націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 21.11.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 348*).

ГУГЛЯ Кузьма Сидорович, 1880 р.н., с.Волокитине Путивльського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, помічник пасічника у колгоспі. Арешт 23.09.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Глухівським РВ НКВС 21.11.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2498*).

ГУЗЄЄВ Валентин Іванович, 1924 р.н., м.Середина-Буда, проживав у м.Глухів, росіянин, освіта середня, студент учительського інституту. Арешт 17.06.1948. Військовим трибуналом Харківського гарнізону 16.10.1948 за ст. 54-1 "б" КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Реабілітований 7.07.1956 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3864*).

Д

ДАВИДЕНКО Іван Євменович, 1887 р.н., українець, освіта початкова, робітник артілі чинбарів. Арешт 23.09.1929. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 15.04.1930 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 882*).

ДАВИДЕНКО Павло Гнатович, 1878 р.н., с.Уздиця Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, робітник

плодоовочового господарства. Арешт 18.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 373*).

ДАВШАН Лазар Іванович, 1889 р.н., с.Чермалик Донецької області, проживав у м.Глухів, грек, освіта початкова, робітник складу

пекарні. Арешт 15.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 7.02.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 26.02.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 3.09.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 507).

ДАДАКОВ Іван Васильович, 1907 р.н., с.Перемога Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, тесляр-поденник. Арешт 15.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в українській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.12.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 207).

ДАДАКОВ Михайло Іванович, 1896 р.н., с.Перемога Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, касир контори "Заготзерно". Арешт 28.09.1937, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Глухівським РВ НКВС 28.11.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1476).

ДАДЖИН Григорій Андрійович, 1893 р.н., с.Зазірки Кролевецького району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.03.1930 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Після відбуття покарання проживав у м.Глухів, працював бухгалтером промартілі "Жовтнева революція". Арешт 21.06.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований, відповідно, 10.07.1989 і 30.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр.спр. 764, 976).

ДАРЧЕНКО Дмитро Федорович, 1894 р.н., с.Перемога Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 14.01.1961 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 343).

ДАЦЕНКО Костянтин Васильович, 1882 р.н., українець, освіта середня, без визначених занять. Арешт 15.06.1927. Глухівським окружним судом

15.11.1927 за ст. 54-13 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Верховним Судом УРСР 10.05.1929 за амністією покарання пом'якшене до 3 років і 4 місяців. Після відбуття покарання працював вчителем у м.Глухів. Арешт 28.04.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 29.10.1937 за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Реабілітований, відповідно, 24.02.1995 - прокуратурою Сумської області, 4.07.1956 - Чернігівським обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13283. ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 489).

ДВОРКІН Давид Абрамович, 1914 р.н., єврей, освіта середня. Червоноармієць 18 СП 6 СД. Арешт 19.07.1937. Військовим трибуналом 10 СК 15.10.1937 за ст. 58-10 ч.1 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки, 10.01.1938 - строк покарання збільшений на 4 роки. Військовим трибуналом Московського ВО 28.04.1938 покарання пом'якшене до 4 років. Реабілітований 18.11.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13078).

ДЕЙНЕКО Микола Павлович, 1917 р.н., українець, освіта середня медична. Військовий фельдшер 1207 СП 363 СД. Арешт 12.11.1941. Військовим трибуналом Свердловського гарнізону 22.12.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Свердловським обласним судом 4.08.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом військ НКВС при управлінні комбінату "Воркутавугілля" 22.09.1947 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований, відповідно, 3.06.1965 - Верховним Судом СРСР, 6.04.1965 - Верховним Судом РРФСР, 27.03.1965 - Верховним Судом Комі АРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8325).

ДЕЙЧ Віра Сергіївна, 1907 р.н., с.Плиски Чернігівської області, проживала у м.Глухів, росіянка, освіта початкова, колгоспниця. Арешт 7.05.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 1.11.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у Черногорський спецтабір (Красноярський край). Реабілітована 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 222).

ДЕЩЕНКО Іван Миколайович, 1894 р.н., с.Шевченкове Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, робітник коноплезаводу. Арешт 4.05.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за участь в антирадянському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний

23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.01.1960 обласним судом.*(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 236).*

ДЕЩЕНКО Микола Іванович, 1890 р.н., с.Шевченкове Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, робітник промислового комбінату. Арешт 4.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за участь в антирадянському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.01.1960 обласним судом.*(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 236).*

ДІДЕНКО Василь Степанович, 1882 р.н., с.Гирине Ямпільського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, робітник городнього тресту. Арешт 21.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки на північ СРСР. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області.*(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 14).*

ДОВБНЯ Михайло Кузьмич, 1925 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 17.12.1947. Військовим трибуналом Північної групи військ СРСР (Польща) 3.04.1948 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР засуджений на 25 років ВТТ. Реабілітований 19.06.1996 прокуратурою області.*(ДА УСБУ в СО, спр. П-13495).*

ДОЛЬЦ Зінаїда Іванівна, 1915 р.н., німкеня, освіта вища, художник театру. Арешт 27.04.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.08.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 7 років у Черногорський спецтабір (Красноярський край). Реабілітована 19.02.1964 обласним судом.*(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 136).*

ДОРОШЕНКО Василь Йосипович, 1881 р.н., с.Сліпород, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Арешт 28.05.1937. Чернігівським обласним судом 21.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 25.11.1960 Верховним Судом УРСР.*(ДА УСБУ в СО, спр. П-5399).*

ДРИГА Іван Омелянович, 1907 р.н., м.Миронівка Київської області, проживав у

м.Глухів, українець, освіта вища агрономічна, молодший науковий співробітник Всесоюзного науково-дослідного інституту конопель. Арешт 30.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою області 27.06.1939 справа закрита.*(ДА УСБУ в СО, спр. П-543).*

ДРУЧОК Пилип Семенович, 1881 р.н., с.Полошки Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію позбавлений волі на 10 років, 23.04.1938 - за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 16.11.1989 - прокуратурою області, 30.11.1956 - обласним судом.*(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр.спр. 22, 448).*

ДРЮЧЕК Василь Семенович, 1900 р.н., с.Сліпород, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 15.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області.*(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 676).*

ДУШИН Іван Ілліч, 1895 р.н., с.Сваркове Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, сторож міжрайонної контори Держсортфонду. Арешт 28.11.1937. Сумським обласним судом 3.05.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 15.06.1990 Верховним Судом УРСР.*(ДА УСБУ в СО, спр. П-11483).*

ДУШИН Іван Петрович, 1882 р.н., с.Сваркове Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, кучер учительського інституту. Арешт 22.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом.*(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 372).*

Е

ЕРНСТ Микола Львович (Людвігович), 1889 р.н., м.Київ, німець, освіта вища. До 1905 р. навчався у Глухівській чоловічій гімназії. Зас-

тупник директора центрального краєзнавчого музею Криму з наукової роботи. Арешт 12.02.1938, звинувачення у шпигунстві на користь Німеччини.

Засуджений до позбавлення волі на 5 років. Після відбуття покарання проживав, як поселенець, у Кемеровській області, працював на господарчій роботі. 14.09.1949 за антирадянську діяльність засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 14.10.1958 Військовим трибуналом Одеського ВО. (*"Енциклопедія Сумщини"*. Суми, 1999).

ЕРНСТ Федір (Теодор) Людвігович, 1891 р.н., м.Київ, німець, освіта вища, український історик мистецтвознавства. В 1900-1909 рр. навчався у Глухівській чоловічій гімназії. Працював інспек-

тором Київської крайової інспектури охорони пам'яток культури. Арешт у жовтні 1933 р. 29.05.1934 за участь у контрреволюційній організації засуджений на 3 роки ВТТ. Після відбуття покарання проживав у м.Уфа, працював заступником директора Башкирського художнього музею. Арешт 16.07.1942. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.10.1942 за ст.ст. 58-1 "а", 58-10 ч. 2, 58-11 КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний 28.10.1942. Реабілітований. (*"Енциклопедія Сумщини"*. Суми, 1999).

Є

ЄВДОКИМЕНКО Лаврентій Фірсович, 1888 р.н., с.Щебри Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, робітник комбінату "Червоний маяк". Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 13.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 863*).

ЄВДОКИМЕНКО Олексій Андрійович, 1875 р.н., с.Обложки Глухівського району, проживав у с.Сліпород, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с.Сліпород, селянин-одноосібник. Арешт 5.05.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за участь в антирадянському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 15.12.1989 - прокуратурою області, 20.01.1960 - обласним судом. (*ДАСО, ф. Р-7641: оп. 3, спр. 537; оп. 2, спр. 236*).

ЄВДОКИМЕНКО Яків Степанович, 1890 р.н., с.Обложки Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, тесляр-

поденник. Арешт 24.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь у контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.12.1959 обласним судом. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 209*).

ЄВТУШЕНКО Максим Іванович, 1906 р.н., с.Сліпород, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 14.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Глухівським РВ НКВС 3.05.1938 справа закрыта. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-958*).

ЄВТУШЕНКО Порфирій Тихонович, 1899 р.н., с.Сліпород, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Арешт 17.07.1937. Чернігівським обласним судом 21.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 25.11.1960 Верховним Судом УРСР. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-5399*).

ЄФИМОВ Олександр Іллєч, 1891 р.н., українець, освіта початкова, кравець артілі "П'ятирічка". Арешт 5.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь в антирадянській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 17.05.1958 обласним судом. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 934*).

Ж

ЖЕБА Марко Євдокимович, 1881 р.н., с.Яструбщина Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, селянин-

одноосібник. Арешт 12.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.04.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Пів-

нічний край. Після відбуття покарання проживав у м.Глухів, працював сторожем лісозаводу. Арешт 23.01.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.11.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 4.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 16.11.1989 і 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 3, спр. 146; оп. 4, спр. 892).

ЖУКОВ Василь Іванович, 1885 р.н., українець, освіта початкова, бухгалтер школи № 3. Арешт 29.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 21.11.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 348).

3

ЗАГОРЯНСЬКА Зоя Іванівна, 1898 р.н., м.Курськ (Росія), проживала у м.Берлін (Німеччина), українка, освіта вища, працівниця організації “Дойчарбайтфронт”. В 1941-1943рр. проживала і працювала у м.Глухів. Арешт 26.04.1945. Військовим трибуналом 1 Білоруського фронту 2.06.1945 за ст. 58-1“а” КК РРФСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 12.08.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13538).

ЗАЙКОВСЬКИЙ Дмитро Якович, 1895 р.н., українець, освіта вища педагогічна, вчитель школи. Арешт 25.04.1929, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Глухівським окружним відділенням ДПУ 28.05.1929 справа закрита. Працював вчителем математики педагогічного комбінату. Арешт 21.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий умовно на 3 роки на північ СРСР, з-під варті звільнений. Проживав у с.Ново-Животинне Липецької області (Росія), вчитель школи. Арешт 10.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 30.11.1989 - прокуратурою області, 21.11.1956 - обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4016. ДАСО, ф. Р-7641: оп. 3, спр. 882; оп. 1, спр. 348).

ЗАЙКОВСЬКИЙ Степан Якович, 1888 р.н., українець, освіта середня, вчитель школи. Арешт 21.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Казахстан. Після відбуття покарання проживав у м.Глухів, без визначених занять. Арешт 24.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно,

19.12.1989 - прокуратурою області, 21.11.1956 - обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 3, спр. 982; оп. 1, спр. 347).

ЗАРУБА Григорій Зіновійович, 1881 р.н., с.Некрасове Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, сторож пологового будинку. Арешт 9.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 677).

ЗАРУБА Федір Йосипович, 1911 р.н., с.Некрасове Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, тесляр-поденник. Арешт 15.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в українській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.12.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 209).

ЗАХАРЧЕНКО Єлисей Сергійович, 1878 р.н., с.Перемога Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, робітник коноплезаводу. Арешт 20.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 14.01.1961 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 342).

ЗЄВАКО Петро Олексійович, 1885 р.н., с.Берега Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, асенізатор міського комунгоспу. Арешт 9.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Сумським обласним судом 23.05.1939 справа повернута на дослідження,

арешт замінений на підписку про невиїзд, 31.10.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 17.06.1960 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-677*).

ЗІНГОЛЬ Віктор Євгенович, 1884 р.н., м.Звенигородка Черкаської області, проживав у м.Глухів, українець, освіта вища, викладач педагогічного технікуму. Арешт 25.04.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 1.10.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір, 14.07.1932- позбавлений на 3 роки права проживання у центральних районах СРСР та в

Уральській області після відбуття покарання. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 904*).

ЗРАЖЕВСЬКИЙ Іван Фролович, 1893 р.н., с.Ротівка Путивльського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, бухгалтер інкубаторної станції. Арешт 6.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст. ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 21.11.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 348*).

I

ІВАНЕНКО Денис Артемович, 1890 р.н., с.Горлове Чернігівської області, проживав у м.Глухів, українець, освіта вища педагогічна, вчитель біології школи № 1. Арешт 27.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 6.09.1957 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 163*).

ІВАНОВ Григорій Іванович, 1900 р.н., с.Хотминівка Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, ремонтний робітник контори зв'язку. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у м.Глухів, працював комірником контори Чернігівторгу. Арешт 11.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 8.12.1937 за ст.ст. 54-6, 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 29.12.1989 і 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641: оп. 3, спр. 100; оп. 5, спр. 479*).

ІВАНОВ Максим Кузьмич, 1877 р.н., с.Хотминівка Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, хлібороб. Арешт 13.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 23.03.1931 за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Після відбуття покарання проживав у м.Глухів, працював опалювачем фабрики вторинної сировини. Арешт 15.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за ст.ст. 54-6, 54-10, 54-13 КК УРСР

застосована ВМП. Розстріляний 25.09.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 31.08.1989 - прокуратурою області, 27.09.1989 - Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 956, 948*).

ІВАНОВ Опанас Іванович, 1894 р.н., с.Хотминівка Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, хлібороб. Арешт 13.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 23.03.1931 за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у м.Глухів, без визначених занять. Арешт 2.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в антирадянському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 31.08.1989 - прокуратурою області, 29.12.1958 - обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641: оп. 5, спр. 956; оп. 6, спр. 49*).

ІЛІЄНКО Павло Іванович, 1877 р.н., с.Зазірки Кролевецького району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, хлібороб. Арешт 29.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.03.1930 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Після відбуття покарання проживав у м.Глухів, працював сторожем контори сільськогосподарського постачання. Арешт 18.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 10.07.1989 - прокуратурою області, 30.06.1956 - обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641: оп. 5, спр. 764; оп. 1, спр. 373*).

К

КАПЛЮЧЕНКО Олексій Миколайович, 1878 р.н., українець, освіта початкова, кравець районної споживспілки. Арешт 25.03.1933, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Оперативною слідгрупою Чернігівського ОБ ДПУ 14.04.1933 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 174).

КАРИДА Микола Васильович, 1897 р.н., с.Заможне Донецької області, проживав у м.Глухів, грек, освіта початкова, робітник пекарні відділення Чернігівторгу. Арешт 15.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 4.03.1938 за зв'язки з членами контрреволюційної організації застосована ВМП. Розстріляний 31.03.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 21.05.1960 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 305).

КАРПОВ Василь Олександрович, 1918 р.н., с.Хотминівка Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта середня, студент 3 курсу медичного технікуму. Арешт 29.10.1936. Чернігівським обласним судом 11.03.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 29.03.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11418).

КЕЛЛЕР Федір Голібович, 1895 р.н., с.Новороманівка Донецької області, проживав у м.Глухів, німець, освіта початкова, головний бухгалтер міжрайонної контори "Заготзерно". Арешт 21.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 116).

КИРИЧЕНКО Іван Миколайович, 1900 р.н., с.Некрасове Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, візник-одноосібник. Арешт 12.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 5.02.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 246).

КИРИЧЕНКО Порфирій Миколайович, 1902 р.н., с.Некрасове Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 20.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.06.1963

обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 207).

КИЩЕНКО Петро Гнатович, 1884 р.н., с.Ярославець Кролевецького району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, рахівник коноплезаводу. Арешт 2.10.1936. Чернігівським обласним судом 21.12.1936 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 4.06.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2196).

КЛЮЧКО Іван Іванович, 1894 р.н., с.Олексійське Калінінської області (Росія), проживав у м.Глухів, росіянин, освіта неповна середня, голова районного виконкому. Арешт 4.10.1936. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15.01.1937 за контрреволюційну троцькістську діяльність позбавлений волі на 5 років. Помер 10.06.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 26.03.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 876).

КОБИЛИНСЬКИЙ Ісак Михайлович, 1899 р.н., с.Словечне Житомирської області, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, робітник учбового господарства "Іванівка". Арешт 28.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 27.11.1937 за ст.ст. 54-6, 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 17.05.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 928).

КОВАЛЬЧУК Яків Андрійович, 1863 р.н., с.Кучерівка Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, сторож промкомбінату. Арешт 25.11.1932, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Оперативною слідгрупою Чернігівського ОБ ДПУ 4.12.1932 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 303).

КОВБАСА Михайло Леонтійович, 1890 р.н., с.Перемога Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 25.11.1932, звинувачення за ст. 54-8 КК УРСР та в участі в озброєній банді. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 21.06.1933 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 70).

КОЗІН Олександр Гнатович, 1894 р.н., с.Савойське Конотопського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, священник. Арешт 23.09.1929. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 15.04.1930 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК

УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Після відбуття покарання проживав у м.Маріуполь Донецької області, маляр на заводі ім.Орджонікідзе. Арешт 16.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.05.1938 за участь у контрреволюційній націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 30.12.1989 і 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, *спр.* 882, 626).

КОЗЛОВ Сергій Петрович, 1902 р.н., українець, освіта неповна середня, вагар залізничної станції Глухів. Арешт 3.05.1937. Чернігівським обласним судом 11.07.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 4.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.* П-11989).

КОРОВАКОВ Максим Дем'янович, 1900 р.н., с.Грем'ячка Ямпільського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, сторож хлібопекарні. Арешт 16.10.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.03.1944 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1992 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, *спр.* 140).

КОРЧЕВ Ісай Митрофанович, 1904 р.н., с.Уцькове Путивльського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, робітник пункту "Заготзерно". Арешт 29.01.1937. Чернігівським обласним судом 26.04.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 27.12.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.* П-11875).

КОРШУН Олександр Тимофійович, 1896 р.н., с.Сліпород, українець, освіта початкова, голова колгоспу. Арешт 27.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Глухівським РВ НКВС 26.04.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.* П-963).

КОСТРИКО Петро Тихонович, 1897 р.н., українець, освіта середня, бухгалтер артілі "Теплогорф". Арешт 16.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь у контрреволюційній націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 23.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 17.05.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, *спр.* 934).

КРАСНОЦОК Василь Іванович, 1893 р.н., с.Обложки Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, робітник

контори "Заготхудоба". Арешт 14.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, *спр.* 830).

КРАСНОЦОК Василь Маркович, 1885 р.н., с.Обложки Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, тесляр-поденник. Арешт 20.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в українській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.12.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, *спр.* 207).

КРАСНОЦОК Григорій Васильович, 1907 р.н., с.Обложки Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, тесляр-поденник. Арешт 14.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в українській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.12.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, *спр.* 207).

КРАСНОЦОК Єгор Іванович. 1887 р.н., с.Обложки Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, тесляр військбуду. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.02.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, *спр.* 82).

КРАСОВИЦЬКИЙ Григорій Петрович, 1923 р.н., росіянин, освіта неповна середня. Червоноармієць 42 прикордонного загону. Арешт 30.08.1942. Військовим трибуналом військ НКВС Азербайджанської РСР 31.10.1942 за співробітництво у м.Глухів з німецькою окупаційною владою засуджений до ВМП. Розстріляний 24.12.1942. Реабілітований 22.11.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.* П-13608).

КРИВОНОЖКО Петро Миколайович. 1903 р.н., с.Турівка Чернігівської області, проживав у м.Глухів, українець, освіта вища, викладач педагогічного технікуму. Арешт 19.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за участь у повстанській організації ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 14.09.1956 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, *спр.* 346).

КРОНБЕРГ Софія Іванівна, 1899 р.н., м.Кролевець, проживала у м.Глухів, українка, освіта неповна середня, домогосподарка. Арешт 27.11.1944, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Головною Військовою прокуратурою СРСР 31.08.1945 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3750*).

КРОТКЕВИЧ Григорій Степанович, 1882 р.н., с.Царовці Мінської області (Білорусь), проживав у м.Глухів, білорус, освіта початкова, бухгалтер артілі інвалідів. Арешт 23.08.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.11.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 911*).

КРУЗБЕРГ Оскар Юрійович, 1881 р.н., с.Вагукюев (Естонія), проживав у м.Глухів, естонець, освіта початкова, майстер пивзаводу. Арешт 2.07.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 14.10.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР висланий на 5 років у Новосибірську область. Реабілітований 20.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 238*).

КРЮЧИК Борис Єгорович, 1931 р.н., українець, освіта неповна середня, учень 8 класу середньої школи № 2. Арешт 4.10.1949. Сумським обласним судом 18.01.1950 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Верховним судом УРСР 13.01.1955 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 16.09.1964 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8837*).

КРУТЬ Григорій Семенович, 1908 р.н., українець, освіта середня, слюсар Шосткинського заводу № 9. Арешт 29.08.1929, підписка про невідзд від 19.11.1929, звинувачення за ст. 54-8 КК УРСР. Конопотським окружним відділенням ДПУ 6.08.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3346*).

КУБРАК Володимир Георгійович, 1915 р.н., українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 132 конвойного батальйону внутрішніх військ НКВС (м.Ташкент). Арешт 26.04.1938. Військовим трибуналом прикордонних і внутрішніх військ Узбецької РСР 22.08.1938 за контрреволюційну есерівську діяльність застосована ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 4.11.1938 покарання пом'якшене до 8 років позбавлення волі. Помер 6.09.1939 у місці ув'язнення. Реабілітований 25.08.1971 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8614*).

КУБРАК Іван Корнійович, 1906 р.н., с.Холми Чернігівської області, проживав у м.Глухів, українець, освіта середня, старший зоотехнік міжрайонної племінної заготконтори. Арешт 26.08.1936. Чернігівським обласним судом 21.10.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 23.09.1966 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1798*).

КУДАЧЕНКО Ілля Григорович, 1902 р.н., українець, освіта початкова, кочегар пенькозаводу. Арешт 29.04.1937. Чернігівським обласним судом 21.08.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 23.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13118*).

КУЖЕЛЬ Василь Григорович, 1913 р.н., проживав у м.Бійськ Алтайського краю (Росія), українець, освіта початкова, комірник складу при госпіталі № 1315. Арешт 28.04.1942. Новосибірським обласним судом 30.10.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 29.09.1995 прокуратурою Новосибірської області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13396*).

КУЗЬМЕНКО Леонтій Омелянович, 1907 р.н., с.Станілівка Вінницької області, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, керівник підсобного господарства сільськогосподарського інституту. Арешт 18.12.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Оперативною слідгрупою управління НКВС по Чернігівській області 25.12.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1493*).

КУЛАК Іван Аполлонович, 1892 р.н., українець, освіта вища, без визначених занять. Арешт 24.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 6.03.1957 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 163*).

КУЛАК Карпо Павлович, 1893 р.н., українець, освіта вища, вчитель школи № 1. Арешт 23.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 6.03.1957 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 163*).

КУРЧЕНКО Олександра Олександрівна, 1917 р.н., м.Шостка, проживала у м.Глухів, українка, освіта незакінчена вища, студентка

3 курсу учительського інституту. Арешт 28.04.1937. Чернігівським обласним судом 16.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджена на 3 роки ВТТ. Реабілітована 23.05.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1240*).

КУРФІЦ Ян Михайлович, 1894 р.н., с.Лутцу (Естонія), проживав у м.Глухів, естонець,

освіта початкова, військовий керівник середньої школи. Арешт 30.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Харківській області 29.09.1938 за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.10.1938 у м.Харків. Реабілітований 9.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 811**).

Л

ЛАЗАРЕВИЧ Григорій Андріянович, 1888 р.н., проживав у м.Київ. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27.12.1937 застосована ВМП. Розстріляний 5.01.1938. Реабілітований 27.05.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (О.Г.Бажан, *“Пам'ять Биківні”*. - К. - 2000).

ЛАНГЕ Яків Карлович, 1902 р.н., Німеччина, проживав у м.Глухів, німець, освіта неповна середня, керівник контори “Укрзаготплодоовоч”. Арешт 22.08.1935, звинувачення за ст. 54-6 КК УРСР та у підробці документів. Глухівським РВ НКВС 1.11.1935 справа закрита. Працював керівником контори “Донплодоовоч”. Арешт 3.11.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.02.1938 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 12.07.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3707. ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, *спр. 954**).

ЛЕВАНДОВСЬКИЙ Антон Антонович, 1905 р.н., м.Хмельницький, проживав у м.Глухів, поляк, освіта початкова, вантажник бази “Утиль-сировина”. Арешт 28.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 19.10.1937 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 22.10.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, *спр. 702**).

ЛЕВЕНЦОВА Віра Порфирівна, 1922 р.н., українка, освіта середня, домогосподарка. Арешт 8.02.1946. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 19.07.1946 за ст. 54-1 “а” КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 28.10.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11822*).

ЛЕВШИН Василь Єгорович, 1919 р.н., українець, освіта початкова. Червоноармієць 166 СП. Арешт 1.05.1944. Військовим трибуналом 98 Червонопрапорної СД 23.05.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ.

Реабілітований 29.02.1966 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13437*).

ЛИБЕЦЬ Дмитро Никонович, 1885 р.н., с.Тулиголове Кролевецького району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, маляр-поденник. Арешт 23.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь у контрреволюційному куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 3.09.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, *спр. 357**).

ЛИСЕНКО Андрій Павлович, 1909 р.н., с.Некрасове Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, тесляр-поденник. Арешт 24.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в українській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.12.1959 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 109**).

ЛИСЕНКО Василь Федорович, 1889 р.н., с.Уздиця Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, підручний майстра ковбасні Чернігівторгу. Арешт 21.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.09.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 332**).

ЛИСЕНКО Дмитро Ілліч, 1900 р.н., с.Уздиця Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, вантажник пункту “Заготзерно”. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 12.12.1988 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, *спр. 548**).

ЛИСЕНКО Ілля Петрович, 1874 р.н., с.Уздиця Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, робітник артілі “Промсільгоспкомбінат”. Арешт 4.05.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за участь в антирадянському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.01.1960 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 236).

ЛИСИЦЯ Іван Федорович, 1896 р.н., українець, освіта початкова, чоботар-кустар. Арешт 17.08.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Глухівським РВ ДПУ 27.08.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2663).

ЛИСИЦЯ Олексій Іванович, 1923 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 25.10.1945, звинувачення за ст. 58-1 “б” КК РРФСР. Транспортним відділом НКДБ Орджонікідзевської залізниці 16.02.1946 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5748).

ЛИСЯК Володимир Філімонович, 1902 р.н., с.Помонята Івано-Франківської області, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 22.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 8.12.1937 за ст. 54-1 “б” КК УРСР застосована

ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 29.03.1960 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 834).

ЛИХОШАПКА Петро Миколайович, 1898 р.н., с.Берега Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 9.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 27.05.1964 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 268).

ЛУКАШЕВИЧ Яків Миколайович, 1874 р.н., с.Суходіл Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта середня, священник. Арешт 23.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11.1937 за антирадянську агітацію позбавлений волі на 8 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 438).

ЛУК’ЯНЕНКО Матвій Іванович, 1904 р.н., с.Грабарівка Полтавської області, проживав у м.Глухів, українець, освіта вища, керуючий учбовим господарством Всесоюзного науководслідного інституту конопель. Арешт 28.09.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Глухівським РВ НКВС 10.01.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1915).

М

МАЛИНОШЕВСЬКИЙ Олександр Володимирович, 1892 р.н., проживав у м.Брянськ (Росія), українець, освіта вища, директор краєзнавчого музею. Арешт 22.02.1937. Чернігівським обласним судом 2.06.1937 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 15.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12157).

МАЛУША Кирило Васильович, 1901 р.н., с.Козин Київської області, проживав у м.Глухів, українець, освіта вища агрономічна, старший науковий співробітник Всесоюзного науководслідного інституту конопель. Арешт 2.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 30.04.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-319).

МАРЧЕНКО Іван Григорович, 1894 р.н., с.Сліпород, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 2.04.1938, звинувачення за

ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Глухівським РВ НКВС 28.04.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3250).

МАРЧЕНКО Клавдія Петрівна, 1885 р.н., м.Рига (Латвія), проживала у м.Глухів, латишка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 17.10.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27.01.1945 за ст. 54-1 “а” КК УРСР вислана на 5 років у Сузунський район Новосибірської області. Реабілітована 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 784).

МАТВЄЄВ Федір Дмитрович, 1900 р.н., м.Бендери (Молдова), проживав у м.Глухів, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), директор млина № 9. Арешт 1.04.1938, звинувачення за ст. 54-6 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 13.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3423).

МАЦЕЛИНСЬКИЙ Сергій Євгенович, 1887 р.н., Польща, проживав у м.Глухів, поляк,

освіта вища, викладач учительського інституту. Арешт 21.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 8.12.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 14.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 29.04.1961 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 447).

МЕССОН Олександр Миколайович, 1888 р.н., с.Шевченкове Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта середня педагогічна, вчитель школи при профспілці "Будівельник". Арешт 24.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за участь у шпигунсько-диверсійній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 25.09.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 17.03.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 100).

МИЗЬКО Микола Федорович, 1893 р.н., м.Лубни Полтавської області, проживав у м.Глухів, українець, освіта середня, старший бухгалтер лісгоспу. Арешт 10.06.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 15.10.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-999).

МИРІН-ГАРОВСЬКИЙ Володимир Михайлович, 1901 р.н., єврей, освіта середня. Заступник начальника політвідділу 40 СД (м.Хабаровськ). Арешт 18.05.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 29.08.1937 за ст.ст. 58-1 "б", 58-11 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 29.08.1937. Реабілітований 26.07.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6048).

МИРОНОВИЧ Микола Васильович, 1872 р.н., м.Івангород Чернігівської області, проживав у м.Глухів, українець, освіта середня духовна, без визначених занять. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за участь в антирадянській українській контрреволюційній націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 26.03.1958 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 879).

МІЛЛЕР-РЕПЕТУН Надія Петрівна, 1888 р.н., німкеня, освіта середня, вчителька школи № 1. Арешт 4.05.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.07.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у Черногорський спецтабір (Красноярський край). Реабілітована 20.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 259).

МІНЕНКО Марія Олександрівна, 1882 р.н., с.Нові-Вороб'ї Житомирської області, проживала у м.Глухів, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 27.11.1944, звинувачення у зрадницькій поведінці під час перебування на окупованій території. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.03.1945 у покарання зарахований строк попереднього ув'язнення, з-під варті звільнена. Реабілітована 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 88).

МІНІН Леонід Петрович, 1915 р.н., росіянин, освіта неповна середня. Курсант 199 інженерно-загороджувального батальйону (м.Котлас Архангельської області). Арешт 22.10.1942. Військовим трибуналом 39 окремої інженерної бригади 30.10.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 31.03.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12670).

МОЖУГО Павло Давидович, 1898 р.н., українець, освіта початкова, помічник завідувачого господарством міської лікарні. Арешт 3.09.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Шосткинським МВ НКДБ 24.01.1944 справа закрита, направлений у спецтабір для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4124).

МОРОЗ Яків Павлович, 1914 р.н., с.Черноплатове Конотопського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта незакінчена вища, студент сільськогосподарського інституту. Арешт 24.09.1935, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Глухівським РВ НКВС 7.01.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2181).

МОСЯЩЕНКО Данило Юхимович, 1895 р.н., українець, освіта неповна середня, завідуючий перевалочним пунктом.Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 застосована ВМП. Реабілітований обласним судом.(Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

МОСКАЛЕНКО Дмитро Прохорович, 1907 р.н., росіянин, освіта початкова. Червоноармієць мотострілецького батальйону 22 танкової бригади. Арешт 24.10.1943, звинувачення за ст. 58-10 КК РРФСР та у залишенні військової частини у бойовій обстановці. Військовою прокуратурою 11 Гвардійського танкового корпусу 23.11.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5833).

МОСКАЛЕНКО Павло Васильович, 1904 р.н., с.Москаленки Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта середня, науковий пра-

цівник державного архіву. Арешт 21.07.1941. Сумським обласним судом 12.08.1941 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 30.11.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12388*).

МОТИЛЬОВА Олександра Іллівна, 1906 р.н., м.Лохвиця Полтавської області, проживала у м.Глухів, єврейка, освіта вища медична, працівниця аптеки № 2. Підписка про невізд від 5.07.1938, визнана соціально небезпечним

елементом.Управлінням НКВС по Чернігівській області 14.07.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3079*).

МУКОВОЗ Петро Павлович, 1912 р.н., українець, освіта неповна середня, червоноармієць 168 артилерійського полку у м.Глухів. Арешт 5.11.1935, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Військовою прокуратурою 15 СК 13.02.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2115*).

Н

НАГОРНИЙ Михайло Федотович, 1893 р.н., с.Григорівка Чернігівської області, проживав у м.Глухів, українець, освіта вища, член ВКП (б), заступник директора сільськогосподарського інституту. Арешт 26.08.1935, звинувачення за ст. 54-13 КК УРСР. Прокурором Глухівської дільниці 5.12.1935 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6320*).

НАЗИМКО Іван Тимофійович, 1910 р.н., с.Шевченкове Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 28.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 27.11.1963 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 528*).

НАЛИВАЙКО Федір Авакумович, 1891 р.н., с.Слоут Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, помічник завідуючого магазином № 2. Арешт 14.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 26.03.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 879*).

НАЧКОВСЬКИЙ Гершон Мойсейович (Григорій Михайлович), 1907 р.н., м.Кролевець, проживав у м.Глухів, єврей, освіта середня, без визначених занять. Арешт 14.09.1926, підписка про невізд від 23.09.1926, звинувачення у переплавці державної монети. Прокурором Глухівського округу 18.11.1926 справа закрита. Проживав у м.Ярославль (Росія), працював начальником відділу постачання енергокомбінату. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 29.12.1937 за

ст.ст. 58-7, 58-8, 58-11 КК РРФСР засуджений до ВМП. Реабілітований 23.05.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3955*).

НЕВЕСЕЛИЙ Василь Олексійович, 1888 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 7.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 21.11.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 348*).

НЕДБАЙ Іван Пилипович, 1902 р.н., українець, освіта початкова, учень слюсаря МТС. Арешт 23.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР позбавлений волі на 8 років. Помер 14.11.1938 у місці ув'язнення. Реабілітований 19.11.1959 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 445*).

НЕЖИВЕЦЬ Василь Михайлович, 1917 р.н., с.Орлівка Чернігівської області, проживав у м.Глухів, українець, освіта неповна середня, студент медичного технікуму. Арешт 13.05.1937. Чернігівським обласним судом 21.08.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 26.04.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11436*).

НЕЧИПОРЕНКО Логвин Іванович, 1900 р.н., с.Берега Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, пакувальник ветеринарної аптеки № 5. Арешт 9.12.1937. Сумським обласним судом 3.05.1939 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 3.11.1962 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 814*).

НИКОЛЬСЬКА Берта Людвігівна, 1890 р.н., с.Миколаївка Миколаївської області, проживала

у м.Глухів, німкеня, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 4.05.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.08.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР вислана на 5 років в Сузунський район Новосибірської області. Реабілітована 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 220).

НОВИКОВ Григорій Митрофанович, 1894 р.н., с.Старикове Глухівського району, проживав у м.Глухів, росіянин, освіта початкова, зчіплювач вагонів залізничної станції. Арешт 10.12. 1932, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Чернігівським ОВ ДПУ 3.03.1933 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 303).

НОВИКОВ Никифор Олексійович, 1876 р.н., українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 12.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.05.1931 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 142).

НОВИКОВ Олексій Никифорович, 1913 р.н., українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 27.06.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29.10.1932 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілі-

тований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 364).

НОВИЧЕНКО Микола Павлович, 1913 р.н., українець, освіта неповна середня. Курсант в/ч № 4409. Арешт 18.03.1938. Військовим трибуналом в/ч № 4434 5.08.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Військовим трибуналом Київського ВО 16.09.1938 покарання пом'якшене до 3 років. Після відбуття покарання проживав у м.Глухів, художник-кустар. Арешт 27.04.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 26.07.1945 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований, відповідно, 8.02.1962 - Верховним Судом СРСР, 23.04.1957 - Військовим трибуналом Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6360, П-3968).

НОСОВ Олександр Іванович, 1894 р.н., смт Крупець Курської області (Росія), проживав у м.Глухів, росіянин, освіта початкова, механік лабораторії технічних аналізів ВНІКО. Арешт 25.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 19.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3106).

О

ОВОДОВ Яким Іванович, 1889 р.н., українець, освіта початкова, бухгалтер артілі промисловосільськогосподарського комбінату. Арешт 28.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 21.11.1956 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр.348).

ОВЧАРЕНКО Матвій Євтихійович, 1889 р.н., с.Камінь Кролевецького району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, завідуючий плодорозсадником.Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки на північ СРСР. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 234).

ОКУНІВСЬКИЙ Григорій Якович, 1883 р.н., м.Ольгопіль Вінницької області, проживав у м.Глухів, поляк, освіта початкова, вантажник лісозаводу. Арешт 28.09.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4.12.1937 за ст. 54-6 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілі-

тований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 345).

ОКУНІВСЬКИЙ Йосип Степанович, 1890 р.н., м.Антопіль Вінницької області, проживав у м.Глухів, поляк, освіта початкова, вантажник лісозаводу. Арешт 27.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 22.09.1937 за ст. 54-6 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.10.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 14.09.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 917).

ОМЕЛЬЧЕНКО Василь Маркович, 1894 р.н., м.Буринь, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, робітник залізниці "Глухів-Баничі". Арешт 15.10.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25.03.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 28.06.1996 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 211).

ОРЗИК Яків Григорович, 1913 р.н., м.Умань Черкаської області, проживав у м.Глухів, єврей, освіта середня, червоноармієць 168 артилерій-

ського полку у м.Глухів. Арешт 5.11.1935, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Військовим прокурором 15 СК 13.02.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2115*).

ОСМАЧКО Никифор Васильович, 1885 р.н., українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 5.02.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 31.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки на північ СРСР. Реабілітований 18.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 3, спр. 958*).

ОСТРОВСЬКИЙ Антон Едуардович, 1885 р.н., с.Іскриня Вінницької області, проживав у м.Глухів, поляк, освіта початкова, сторож саду друкарні. Арешт 19.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 15.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 21.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 3, спр. 503*).

ОХРИМЕНКО Назар Семенович, 1878 р.н., українець, освіта початкова, візник-кустар. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 14.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 5 років на північ СРСР. Реабілітований 5.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 3, спр. 503*).

ОХРИМЕНКО Павло Назарович, 1882 р.н., українець, освіта початкова, конюх артілі "Гужовик". Арешт 6.03.1938. Трійкою при

управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 21.11.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 1, спр. 348*).

ОХРИМЕНКО Семен Назарович, 1894 р.н., українець, освіта середня, бухгалтер районного фінансового відділу. Арешт 21.12.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Глухівської дільниці 8.03.1933 справа закрита. Працював бухгалтером міжрайонної бази "Сільгоспостач". Арешт 26.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 10.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7748*). (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 1, спр. 448*).

ОХРИМЕНКО Федір Прокопович, 1898 р.н., українець, освіта початкова, кресляр Всеоюзного науково-дослідного інституту конопель. Арешт 24.02.1938, звинувачення за ст.ст. 54-6, 54-10 КК УРСР. Особливим відділом в/ч 6255 1.04.1938 справа закрита. Працював техніком засолзаводу. Арешт 26.10.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 15.02.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 26.10.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. спр. П-2783, П-12648*).

П

ПАЛЕНКОВ Іван Володимирович, 1892 р.н., с.Трояни Запорізької області, проживав у м.Глухів, болгарин, освіта початкова, робітник Воздвиженського спиртзаводу Ямпільського району. Арешт 8.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь у контрреволюційному куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 3.09.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 1, спр. 357*).

ПАЛЕНКОВ Стефан Володимирович, 1899 р.н., с.Трояни Запорізької області, проживав у м.Глухів, болгарин, освіта початкова, робітник артілі "Червоний гужовик". Арешт 8.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь у контрреволюційному

куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 3.09.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 1, спр. 357*).

ПЕТРУСЕНКО Григорій Степанович, 1873 р.н., с.Бистрик Кролевецького району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 20.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 6, спр. 342*).

ПЕТРУЩЕНКО Степан Пилипович, 1889 р.н., українець, освіта початкова, швець-надомник. Арешт 22.12.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Військовою прокуратурою військ

НКВС Сумської області 16.02.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3551*).

ПЕЧЕНИЙ Михайло Омелянович, 1893 р.н., с.Дунаєць Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, без визначених занять. Підписка про невиїзд від 27.04.1944, арешт 29.05.1944. Сумським обласним судом 12.09.1944 за ст. 54-14 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 20.04.1992 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 11*).

ПИЛИПЕНКО Костянтин Антонович, 1912 р.н., с.Березна Чернігівської області, проживав у м.Глухів, українець, освіта незакінчена вища, студент 4 курсу сільськогосподарського інституту. Арешт 28.03.1935. Чернігівським обласним судом 16.07.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11967*).

ПИЛИПЕНКО Микола Федорович, 1913 р.н., українець, освіта початкова, учень школи. Глухівським окружним судом 28.05.1930 за ст. 54-8 КК УРСР та за хуліганство засуджений до позбавлення волі на 6 років. Реабілітований 5.06.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11688*).

ПІДСОСОННИЙ Мефодій Павлович, 1888 р.н., с.Коношівка Чернігівської області, проживав у м.Глухів, українець, освіта неповна середня, землемір. Арешт 30.11.1930, звинувачення за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Уповноваженим ДПУ по Глухівському району 19.04.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7867*).

ПІДСТАВКА Архип Іванович, 1908 р.н., українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Арешт 24.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в антирадянській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 17.03.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 860*).

ПІОНТКОВСЬКИЙ Іван Михайлович, 1892 р.н., с.Козляничі Чернігівської області, проживав у м.Глухів, українець, освіта вища, вчитель школи № 1. Арешт 27.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 163*).

ПЛІСЕЦЬКА Віта Ісаківна, 1901 р.н., єврейка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 14.12.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16.02.1938 як член сім'ї ворога народу, засудженого до ВМП, ув'язнена на 8 років у спецтабір. Реабілітована 22.01.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 426*).

ПОГРЕБИЦЬКИЙ Іван Олександрович, 1889 р.н., с.Береза Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, сторож Всесоюзного науково-дослідного інституту конопель (ВНІКО). Арешт 22.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 28.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.01.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 541*).

ПОДІЛНІЯЄВ Іван Миколайович, 1889 р.н., українець, освіта початкова, помічник бухгалтера Заруцького вапняного заводу. Арешт 10.12.1932. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 2.07.1933 за ст.ст. 54-7, 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Після відбуття покарання проживав у м.Глухів, працював рахівником пивного складу. Арешт 27.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.10.1978 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 503*).

ПОДІЛНІЯЄВ Яків Миколайович, 1884 р.н., українець, освіта початкова, бухгалтер учительського інституту. Арешт 28.09.1937. Чернігівським обласним судом 16.02.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 11.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1310*).

ПОЛЯТИКІН Іван Іванович, 1884 р.н., смт Шалигине Глухівського району, проживав у м.Глухів, росіянин, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 10.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 13.03.1956 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 305*).

ПОНІРКО Опанас Олександрович, 1869 р.н., с.Баничі Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 11.02.1921, звинувачення у службі в армії Денікіна. Надзви-

чайною комісією Чернігівської губернії 11.06.1921 справа закрита. *(ДА УСБУ, спр. П-8129)*.

ПОНОМАРЕНКО Іван Тихонович, 1891 р.н., с.Береза Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, двірник пекарні Чернігівторгу. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антиколгоспну агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.01.1960 обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 223)*.

ПОПЧЕНКО Павло Гнатович, 1891 р.н., с.Обложки Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, десятник Есманського районного шляхтрансу. Арешт 18.05.1936. Чернігівським обласним судом 19.08.1936 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 28.06.1963 Верховним Судом УРСР. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-6798)*.

ПРАВДА Вячеслав Адамович, 1900 р.н., Польща, проживав у м.Глухів, поляк, освіта початкова, тракторист МТС. Арешт 2.12.1937.

Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.12.1937 за ст. 54-6 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 14.09.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 919)*.

ПРОЦІШИН Михайло Григорович, 1894 р.н., с.Єлиховичі Львівської області, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, завідуючий районним фінвідділом. Арешт 22.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 8.12.1937 за ст.ст. 54-6, 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.06.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 758)*.

ПУХ Віталій Федорович, 1911 р.н., с.Тулиголове Кролевецького району, проживав у м.Глухів, українець, освіта середня, студент 2 курсу учительського інституту. Арешт 12.03.1938. Сумським обласним судом 19.04.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 29.01.1992 Генеральною прокуратурою України. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-11901)*.

Р

РАТНЕР Ісаак Зальманович, 1915 р.н., єврей, освіта середня. Червоноармієць, технік-будівельник. Арешт 19.10.1937, звинувачення за ст.ст. 54-1 "б", 54-8, 54-11 КК УРСР. Особливим відділом НКВС 23 СД 21.06.1938 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-7872)*.

РЕНАРД Костянтин Густавович, 1884 р.н., м.Чауси Могильовської області (Білорусь), проживав у м.Глухів, росіянин, освіта вища агрономічна, завідуючий кафедрою рослинництва сільськогосподарського інституту. Арешт 16.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-6, 54-7, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 3.06.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-3606)*.

РЕПЕТУН Петро Омелянович, 1890 р.н., українець, освіта початкова, майстер пункту "Заготзерно". Арешт 12.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 13.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 21.11.1956 обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 348)*.

РИБАЛКО Степан Григорович, 1884 р.н., м.Кам'янка Черкаської області, проживав у

м.Глухів, українець, освіта початкова, сторож школи № 1. Арешт 18.11.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4.01.1938 за ст. 54-6 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.11.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 195)*.

РИБАЛКО Федір Федорович, 1893 р.н., українець, освіта початкова, швець артілі "Жовтнева революція". Арешт 26.06.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 11.07.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 7.08.1941 покарання пом'якшене до 5 років ВТТ. Реабілітований 18.02.1992 Генеральною прокуратурою України. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12003)*.

РИБАЛЬСЬКА Лідія Іванівна, 1893 р.н., с.Житники Київської області, проживала у м.Глухів, українка, освіта середня, музикант-інструктор дитячих установ. Арешт 11.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь в антирадянській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляна 16.04.1938 у

м.Чернігів. Реабілітована 17.05.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 934).

РИЖЕНКО Мигрофан Іванович, 1888 р.н., українець, освіта початкова, листоноша поштового відділу. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за участь в антирадянській націоналістичній контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 26.03.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 879).

РОБЕНКО Мусій Калістратович, 1878 р.н., с.Слоут Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 17.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 373).

РОДИТЕЛЄВ Мусій Юхимович, 1892 р.н., с.Пустогород Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, візник магазину Чернігівторгу. Арешт 8.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 848).

РОЗУМОВСЬКИЙ-ВЕДЕРНІКОВ Микола Ілліч, 1913 р.н., росіянин, освіта неповна середня. Червоноармієць в/ч 8724 (м.Овруч Житомирської області). Арешт 20.09.1938, звинувачення за ст. 54-1 "б" КК УРСР. Військовою прокуратурою Київського ВО 14.09.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3053).

РУДЄВ Павло Іванович, 1888 р.н., с.Коровіно Курської області (Росія), проживав у м.Глухів,

росіянин, освіта початкова, завідуючий засолпунктом Сумторгу. Арешт 29.04.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 12.07.1944 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 25.09.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13377).

РУКІН Самійло Борисович, 1923 р.н., єврей, освіта середня. Офіцер 2 частини Ворошиловського райвійськкомату м.Мінськ (Білорусь). Арешт 7.07.1950. Особливою нарадою при МДБ СРСР 29.11.1950 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Центральною комісією по перегляду справ осіб, засуджених за контрреволюційні злочини, 16.09.1954 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 22.05.1956 Військовим трибуналом Білоруського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 661).

РЯБЦЕВ Денис Іванович, 1873 р.н., с.Сопич Глухівського району, проживав у м.Глухів, росіянин, освіта початкова, двірник учительського інституту. Арешт 23.06.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.04.1942 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР висланий на 5 років в Омську область. Це рішення прийнято після смерті обвинуваченого 10.12.1941 у місці ув'язнення. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 274).

РЯБЦЕВ Микола Денисович, 1908 р.н., с.Сопич Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, тесляр-поденник. Арешт 24.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в українській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.12.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 207).

С

САБАТАНОВ Андрій Іванович, 1913 р.н., росіянин, освіта початкова. Шофер роти техзабезпечення 150 Київсько-Коростенської окремої танкової бригади. Арешт 20.03.1944, звинувачення за ст. 58-1 "б" КК РРФСР. Військовим прокурором 12 армії 14.05.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5162).

САВОЩЕНКО Макар Якович, 1898 р.н., с.Сліпород, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Арешт 17.07.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Чернігівським обласним судом 21.11.1937 виправданий. Арешт 27.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь у шпигунсько-

диверсійній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 17.03.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5399*. ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 2, спр. 122*).

САВОЩЕНКО Федір Сергійович, 1896 р.н., с.Сліпород, українець, освіта середня, завідуючий школою. Арешт 24.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 як до агента “Російського загально-військового союзу” застосована ВМП. Розстріляний 25.09.1938 у м.Харків. Реабілітований 27.02.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 2, спр. 123*).

САГІР Феофан Абрамович, 1880 р.н., с.Чермалик Донецької області, проживав у м.Глухів, грек, освіта початкова, продавець магазину Чернігівторгу. Арешт 21.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 7.02.1938 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 19.02.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 3.09.1956 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 1, спр. 299*).

САДОВНИЧИЙ Григорій Іллєч, 1898 р.н., українець, освіта вища. Командир взводу особливого дорожньо-будівельного батальйону (м.Київ). Арешт 18.08.1943. Військовим трибуналом 5 Гвардійської армії 23.09.1943 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12879*).

САДОВНИЧИЙ Олександр Васильович, 1887 р.н., проживав у с.Вишняки Полтавської області, українець, освіта середня, завідуючий семирічною школою. Арешт 27.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 24.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 2, спр. 794*).

САКАЛ Михайло Семенович, 1897 р.н., с.Ярославець Кролевецького району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, торговий інспектор контори Чернігівторгу. Арешт 5.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3249*).

САПНА Маргарита Карпівна, 1903 р.н., с.Дунаєць Глухівського району, проживала у м.Глухів, українка, освіта середня, друкарка відділення Держбанку. Арешт 17.07.1938,

звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Прокуратурою Чернігівської області 31.05.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4607*).

САПНА Сергій Михайлович, 1902 р.н., с.Ромашкове Середино-Будського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта середня, завідуючий електростанцією. Арешт 3.11.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 10.04.1938 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 12 років. Помер 29.11.1944 у місці ув'язнення. Реабілітований 14.01.1958 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4607*).

САРАЙЛОВ Георгій Григорович, 1898 р.н., с.Улакли Донецької області, проживав у м.Глухів, грек, освіта вища, директор Всесоюзного науково-дослідного інституту конопель. Арешт 14.02.1935. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.10.1935 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Трійкою при управлінні НКВС по Архангельській області 21.12.1937 за контрреволюційну троцькістську діяльність застосована ВМП. Розстріляний 1.03.1938 у м.Архангельськ. Реабілітований 7.05.1957 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 1, спр. 817*).

САРАФІНЧАН Василь Юрійович, 1892 р.н., м.Чернівці, проживав у м.Глухів, румун, освіта початкова, робітник учбового господарства “Іванівка” сільськогосподарського інституту. Арешт 18.12.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.02.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер у грудні 1942 р. у місці ув'язнення. Реабілітований 15.12.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 2, спр. 202*).

САХАРИЛЕНКО Семен Корнійович, 1902 р.н., с.Залізний Міст Чернігівської області, проживав у м.Глухів, українець, освіта вища, викладач учительського інституту. Арешт 19.08.1935. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.01.1936 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 16.04.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 1, спр. 907*).

СБІТНИЙ Іван Михайлович, 1895 р.н., м.Новгород-Сіверський Чернігівської області, проживав у м.Глухів, українець, освіта неповна середня, завідуючий магазином міськторгу. Арешт 9.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за антирадянську агітацію та розповсюдження недостовірних чуток застосована ВМП. Розстріляний

9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 19.06.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 499).

СВИСТЕЛЬНИКОВ Іван Абрамович, 1878 р.н., українець, освіта початкова, столяр-поденник. Арешт 24.06.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Спеціальною Комісією при Сумській в'язниці 28.08.1941 з-під варти звільнений. Управлінням КДБ при Раді Міністрів УРСР по Сумській області 27.03.1964 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8147).

СВІКІС-ІВАНОВА Ніна Дмитрівна, 1905 р.н., проживала у м.Брянськ (Росія), українка, освіта середня, домогосподарка. Арешт 9.10.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 7.10.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 30.11.1956 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 382).

СЕРЕДА Іван Онуфрійович, 1919 р.н., с.Верхосулка Білопільського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта середня, студент 3 курсу медичного технікуму. Арешт 29.10.1936. Чернігівським обласним судом 11.03.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 29.03.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11418).

СИДОРЕНКО Павло Михайлович, 1874 р.н., с.Уздиця Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, робітник плодоовочевого господарства. Арешт 17.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 373).

СИЧ Олександр Аполонович, 1885 р.н., с.Лисконоги Чернігівської області, проживав у м.Глухів, українець, освіта вища, викладач сільськогосподарського інституту. Підписка про невиїзд від 7.10.1935, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Глухівським РВ НКВС 14.01.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2183).

СКОПЕНКО Іван Логвиннович, 1896 р.н., с.Перемога Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, робітник артілі "Червоний гужовик". Арешт 20.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 14.01.1961 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 343).

СКОПЕЦЬ Іван Петрович, 1902 р.н., с.Лутова Чернігівської області, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, лісничий районного лісгоспу. Арешт 10.06.1938. Сумським обласним судом 5.04.1939 за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 5.09.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3313).

СКОРОПАД Олена Петрівна, 1917 р.н., українка, освіта вища, без визначених занять. Арешт 2.04.1945. Особливою нарадою при НКВС СРСР 1.12.1945 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у Черногорський спецтабір (Красноярський край). Реабілітована 20.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 399).

СЛЕДЮК Пилип Онисимович, 1882 р.н., українець, освіта середня, бухгалтер учбового господарства сільськогосподарського інституту. Арешт 28.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 27.06.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 352).

СЛОБОДИНСЬКИЙ Іван Мефодійович, 1868 р.н., українець, освіта початкова, рахівник бригади столярів. Арешт 16.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 614).

СЛОЖЕНКІН Анатолій Васильович, 1912 р.н., с.Олександрів Гай Волгоградської області (Росія), проживав у м.Глухів, росіянин, освіта середня, заготівельник Курської швейної фабрики. Арешт 15.10.1943. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 30.03.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 9.04.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13845).

СЛОЖНИК-ПОЗДНЯК Раїса Василівна, 1920 р.н., українка, освіта середня, домогосподарка. Арешт 27.11.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.05.1945 за ст. 54-1 "а" КК УРСР вислана на 5 років у Сузунський район Новосибірської області. Реабілітована 1.08.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 428).

СМОЛИЧЕВ Григорій Іванович, 1887 р.н., с.Княжичі Ямпільського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта неповна середня, сторож конопленасінневої бази. Арешт 25.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11. 1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР

ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 19.12.1988 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 541).

СНАРСЬКИЙ Василь Маркович, 1887 р.н., Польща, проживав у м.Глухів, українець, освіта середня, лісовод лісгоспу. Арешт 13.06.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 9.01.1939 справа закрита. Працював інженером лісокультур лісгоспу. Арешт 3.05.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 16.08.1945 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 20.04.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3681, П-13358).

СОБЧАК Франц Миколайович, 1907 р.н., с.Калитинці Хмельницької області, проживав у м.Глухів, поляк, освіта початкова, слюсар парових машин артілі "Теплоторф". Арешт 25.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 8.12.1937 за ст. 54-6 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 94).

СОКОЛОВ Борис Іванович, 1921 р.н., с.Іванцове Іванівської області (Росія), росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 20 СП 37 СД (м.Вітебськ, Білорусь). У 1942-1943 рр. проживав і працював у м.Глухів. Арешт 30.11.1943, звинувачення за ст. 54-1 "б" КК УРСР. Шосткинським МВ НКДБ 11.01.1944 справа закрита, направлений у спецтабір (м.Харків) для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4111).

СТАШАН Казимір Антонович, 1889 р.н., с.Лукшт (Латвія), проживав у м.Глухів, латись,

освіта початкова, механік електростанції. Арешт 3.12.1937, звинувачення за ст. 54-6 КК УРСР. Глухівським РВ НКВС 23.12.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1910).

СТЕГНО Михайло Самійлович, 1908 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 10.02.1944, звинувачення за ст. 54-3 КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 7.04.1944 виправаний. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2868).

СТЕПАНЧЕНКО Іван Андрійович, 1895 р.н., с.Сліпород, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Арешт 27.03.1938.Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 448).

СТЕПАНЮК Костянтин Матвійович, 1910 р.н., Польща, проживав у м.Глухів, українець, освіта вища, вчитель української мови школи № 3. Арешт 28.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 10.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6356).

СУГОНЯКО Панас Павлович, 1889 р.н., с.Обложки Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, неписьменний, робітник коноплезаводу. Арешт 4.05.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за участь в антирадянській організації застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.01.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 236).

Т

ТАБАК Михайло Микитович, 1889 р.н., українець, освіта незакінчена вища, вчитель школи № 1. Арешт 14.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 6.03.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 163).

ТАЛАН Андрій Сергійович, 1894 р.н., с.Перемога Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, рахівник шляхової дільниці. Арешт 16.10.1930. Особливою

нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 188).

ТАЛАН Григорій Сергійович, 1892 р.н., с.Перемога Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, бухгалтер міського товариства мисливців та рибалок. Арешт 15.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 14.12.1989

прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 721).

ТЕРЕЩЕНКО Іван Никифорович, 1916 р.н., с.Коровинці Недригайлівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта неповна середня. Начальник фінансової частини 95 артилерійського полку. Арешт 24.08.1942. Військовим трибуналом Свердловського гарнізону 27.01.1943 за ст. 58-10 ч.1 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 21.05.1957 Військовим трибуналом Уральського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4253).

ТИМОШЕНКО-ДЕЩЕНКО Ганна Наумівна, 1898 р.н., с.Шевченкове Глухівського району, проживала у м.Глухів, українка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 26.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 28.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 732).

ТОВАРЕК Петро Іванович, 1883 р.н., Польща, проживав у м.Глухів, поляк, освіта початкова, електромонтер коноплезаводу. Арешт 29.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 8.12.1937 за ст. 54-6 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 4.08.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 432).

ТОВАРЕК Франц Іванович, 1885 р.н., Польща, проживав у м.Глухів, поляк, освіта початкова, електромонтер електростанції. Арешт 18.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 25.12.1937 за ст.ст. 54-6, 54-9 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 14.09.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 922).

ТРЕТЯК Лука Сергійович, 1887 р.н., українець, освіта початкова, машиніст водолікарні. Арешт 24.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за участь у шпигунсько-диверсійній організації застосована ВМП. Розстріляний 25.09.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 21.02.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 98).

ТРОЦЕНКО Павло Федорович, 1901 р.н., українець, освіта вища педагогічна, вчитель школи № 2. Арешт 7.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою Сумської області 29.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3266).

ТЮЛЬПА Сергій Трохимович, 1912 р.н., українець, освіта середня, студент учительського інституту. Арешт 29.04.1937. Чернігівським обласним судом 11.07.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 4.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11989).

Ф

ФЕДОТОВ Григорій Григорович, 1905 р.н., с-ще Копальні (Далекий Схід, Росія), проживав у м.Глухів, росіянин, освіта середня, працівник маслозаводу. Арешт 13.07.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.10.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 12.06.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 139).

ФЕНЕНКО Андрій Аркадійович, 1880 р.н., с.Волокитине Путивльського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта середня духовна, священник. Арешт 25.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 21.02.1962 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 98).

Х

ХАБЕНКО Павло Дмитрович, 1875 р.н., українець, освіта початкова, сторож районної споживспілки. Арешт 28.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області

31.03.1938 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 21.11.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 348).

ХАДЖИ Мануїл Захарович, 1881 р.н., м.Кишинів (Молдова), проживав у м.Глухів, румун, освіта початкова, касир ошадкаси. Арешт 29.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 26.12.1937 за підозрою у шпигунській діяльності на користь Румунії ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 9.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 823).

ХЛБОРОДОВ Степан Іванович, 1861 р.н., українець, освіта початкова, швець-кустар. Арешт 28.03.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Глухівським РВ НКВС 20.04.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1013).

ХОМЕНКО Іван Дмитрович, 1893 р.н., с.Йоганівка Вінницької області, проживав у м.Глухів, українець, освіта вища педагогічна, асистент кафедри математичних наук учительського інституту. Підписка про невіїзд від 9.03.1934, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11, 54-12 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.04.1934 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 95).

ХРАМЧЕНКО Григорій Іванович, 1906 р.н., с.Посудичі Брянської області (Росія), проживав у

м.Глухів, росіянин, освіта вища агрономічна, науковий співробітник Всесоюзного науково-дослідного інституту конопель. Арешт 1.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 30.04.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3607).

ХРОМУЩЕНКО Олександр Іванович, 1884 р.н., українець, освіта незакінчена вища педагогічна, вчитель неповно-середньої школи № 5. Арешт 24.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в антирадянській шпигунсько-диверсійній організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 17.03.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 122).

ХУДОЖНИКОВ Петро Семенович, 1896 р.н., смт Чутове Полтавської області, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, десятник на будівництві коноплезаводу. Арешт 2.01.1935, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Чернігівським обласним судом 23.05.1935 справа закрита. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 984).

Ц

ЦИГИКАЛО Василь Кирилович, 1914 р.н., с.Дунаєць Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта середня, вчитель Кучерівської середньої школи Глухівського району. Арешт 29.12.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.04.1934 за ст.ст. 54-2, 54-11, 54-12 КК УРСР позбавлений волі на 3 роки. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 631).

ЦИГИКАЛО Григорій Сергійович, 1909 р.н., с.Дунаєць Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта неповна середня, помічник бухгалтера контори Чернігівторгу. Арешт 11.07.1938, звинувачення за ст.ст.

54-2, 54-11 КК УРСР. Глухівським РВ НКВС 26.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1065).

ЦОГ Віра Петрівна, 1909 р.н., с.Кам'янка Середино-Будського району, проживала у м.Глухів, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 13.10.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 25.01.1946 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 1.03.1946 справа направлена на нове розслідування. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 11.12.1946 виправдана. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3599).

Ч

ЧАЙКА Микола Хомич, 1902 р.н., українець, освіта вища педагогічна, викладач фізики учительського інституту. Арешт 7.03.1938.

Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938

у м.Чернігів. Реабілітований 21.11.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 347).

ЧАЛИЙ Пилип Потапович, 1899 р.н., с.Бачівськ Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, комірник колгоспу. Арешт 22.06.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9.10.1943 за ст. 58-10 ч.1 КК РРФСР висланий на 5 років у Кустанайську область. Реабілітований 17.10.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 149).

ЧЕРНЯВСЬКА Марія Лаврентіївна, 1902 р.н., с.Бальківці Хмельницької області, проживала у м.Глухів, українка, неписьменна, без визначених занять. Арешт 24.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за ст. 54-6 КК УРСР ув'язнена на 5 років у концтабір. Реабілітована 20.02.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 952).

ЧЕРНЯК Арон Леонтійович, 1910 р.н., проживав у с.Дениславськ Архангельської області (Росія), єврей, освіта початкова, машиніст-бригадир екскаватора на будівництві Плесецько-Мехренгської залізниці. Арешт 9.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Архангельській області 12.01.1938 за шкідницьку діяльність диверсійного характеру ув'язнений на 10 років у ВТТ. Управлінням НКВС по Архангельській області 5.10.1939 справа закрита. Служив червоноармійцем 33 запасного СП. Арешт 9.12.1941. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.04.1942 за антирадянські терористичні висловлювання ув'язнений на 5 років у ВТТ. Військовим трибуналом військ НКВС СРСР 22.12.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований, відповідно, 1.09.1982 і 21.01.1982 Архангельським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. спр. 510, 509. Да УСБУ в СО, спр. П-8834).

Ш

ШЕВЕЛЬ Олександра Михайлівна, 1895 р.н., українка, освіта середня, бухгалтер контори "Укрплодоовоч". Арешт 16.08.1949. Сумським обласним судом 28.09.1949 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Померла 28.08.1952 у місці ув'язнення. Реабілітована 23.10.1992 Генеральною прокуратурою України. (Да УСБУ в СО, спр. П-12315).

ШЕВЧЕНКО Василь Андрійович, 1908 р.н., українець, освіта вища військова, член ВКП(б). Командир 11 артполку 73 СД 24 армії. Арешт 28.08.1942, звинувачення за ст. 58-1 "б" КК РРФСР. Особливим відділом НКВС Південно-Східного фронту 30.09.1942 справа закрита. (Да УСБУ в СО, спр. П-4952).

ШЕВЧУК Іван Петрович, 1905 р.н., м.Жмеринка Вінницької області, проживав у м.Глухів, українець, освіта вища, заступник директора сільськогосподарського інституту. Арешт 23.09.1935, підписка про невиїзд від 29.09.1935, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Глухівським РВ НКВС 7.01.1936 справа закрита. (Да УСБУ в СО, спр. П-2181).

ШЕЛЕХОВ Семен Юхимович, 1894 р.н., м.Луганськ, проживав у м.Глухів, росіянин, освіта середня, член ВКП(б), технік міського комунгоспу. Арешт 3.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11

КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 13.03.1939 справа закрита. (Да УСБУ в СО, спр. П-3392).

ШЕМШУЧЕНКО Василь Іванович, 1916 р.н., проживав у м.Кишинів (Молдова), українець, освіта середня, студент Новозибковського педагогічного інституту Брянської області (Росія). Арешт 21.05.1937. Трійкою при НКВС СРСР 18.10.1937 за ст. 54-1 "а" КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м.Тирасполь (Молдова). Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 584).

ШЕМШУЧЕНКО Іван Олексійович, 1879 р.н., українець, освіта початкова, сторож Всесоюзного науково-дослідного інституту конопель. Арешт 29.09.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.02.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 21).

ШЕРШЕНЬ Ілля Степанович, 1893 р.н., українець, освіта початкова, маляр артілі "Теплоторф". Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний

6.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 26.03.1958 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 880).

ШИК Андрій Васильович, 1914 р.н., українець, освіта початкова, кіномеханік кінотеатру. Арешт 18.10.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.01.1945 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнений на 5 років у Черногорський спецтабір (Красноярський край). Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 732).

ШИК Зельман Екусильович, 1906 р.н., м.Лохвиця Полтавської області, проживав у м.Глухів, єврей, освіта вища, завідуючий культурпропом Глухівського РК ВКП(б). Арешт 29.07.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 15.10.1937 за ст.ст. 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19.09.1942 покарання пом'якшене до 8 років ВТТ. Реабілітований 7.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 465).

ШКОМОРДА Іван Іванович, 1895 р.н., українець, освіта початкова, десятник-рахівник залізничної станції Глухів. Арешт 26.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за ст.ст. 54-6, 54-9 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.09.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 12.08.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 10).

ШКУРМАН Іван Іванович, 1905 р.н., українець, освіта вища технічна. Червоноармієць 226 Вітебського СП (м.Пермь). Арешт 27.11.1944. Військовим трибуналом 63 СД 23.12.1944 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13249).

ШОСТАК Антон Іванович, 1887 р.н., Польща, проживав у м.Глухів, поляк, освіта початкова, робітник клоччечесального заводу. Арешт 16.12.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Глухівським РВ НКВС 25.12.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2257).

ШТЕЙНБЕРГ Іван Петрович, 1891 р.н., с.Кюге (Латвія), проживав у м.Глухів, латиш, освіта початкова, конструктор Всесоюзного науково-дослідного інституту конопель. Арешт 4.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за ст. 54-6 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 12.03.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 18.04.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 948).

ШУБА Іван Андрійович, 1892 р.н., українець, освіта середня, вчитель. Арешт 24.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 448).

ШУГУРОВ Андрій Сергійович, 1895 р.н., с.Сопич Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, тесляр пункту "Заготзерно". Арешт 18.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в українській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.12.1959 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 208).

ШУЛЕЙКО Никифор Феоктистович, 1897 р.н., с.Залюш'є Гродненської області (Білорусь), проживав у м.Глухів, білорус, освіта вища ветеринарна, завідуючий міжрайонною ветеринарною бактеріологічною лабораторією. Арешт 4.11.1937, звинувачення за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УРСР.Управлінням НКВС по Чернігівській області 28.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3680).

ШУЛЬГА Іван Матвійович, 1900 р.н., с.Семенівка Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, пасічник колгоспу. Арешт 28.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 21.11.1956 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 348).

ШУМАРА Іван Аркадійович, 1902 р.н., с.Пустогород Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, робітник дослідного господарства Всесоюзного науково-дослідного інституту конопель. Арешт 17.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській куркульській групі застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 373).

ШУМАРА Михайло Олексійович, 1877 р.н., с.Пустогород Глухівського району, проживав у м.Глухів, українець, освіта початкова, сторож бази сільськогосподарського інституту. Арешт

19.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській куркульській групі застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 373).

ШУМИЦЬКИЙ Андрій Михайлович, 1873 р.н., с.Бачівськ Глухівського району, проживав у м.Глухів, росіянин, освіта середня, священник. Арешт 25.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.11.1937 як

соціально небезпечний елемент ув'язнений на 5 років у ВТТ. Помер 31.01.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 22.02.1970 обласним судом (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 464).

ШУТЕНКО Іван Титович, 1891 р.н., с.Ярославець Кролевецького району, проживав у м.Глухів, українець, освіта середня, старший агроном районного земвідділу. Арешт 8.04.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Глухівським РВ НКВС 2.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8167).

Ю

ЮДЕНКО Ілля Григорович, 1880 р.н., с.Сімейкине Путивльського району, проживав у м.Глухів, росіянин, освіта початкова, завідуючий магазином санітарної гігієни. Арешт 25.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 28.12.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 10.01.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.05.1989 про-

куратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 209).

ЮРЧЕНКО Степан Григорович, 1876 р.н., українець, освіта середня, старший бухгалтер учительського інституту. Арешт 28.09.1937. Чернігівським обласним судом 16.02.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 22.07.1991 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1310).

Я

ЯКУШ Андрій Овсійович, 1894 р.н., українець, освіта середня, вчитель школи № 2. Арешт 24.04.1929, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Глухівським окружним прокурором 2.03.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1469).

ЯЛОВЕНКО ЮЛІЯ Олександрівна, 1897 р.н., Польща, проживала у м.Глухів, німкеня, освіта початкова, швачка-надомниця. Арешт 28.04.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.07.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у

Черногорський спецтабір (Красноярський край). Реабілітована 15.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 603).

ЯЩИК Микола Семенович, 1867 р.н., українець, освіта початкова, майстер по обробці шкіри - кустар. Арешт 28.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 21.11.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 348).

ГЛУХІВСЬКИЙ РАЙОН

ОСАДЧИЙ Ю.Г.

ДРУГИЙ ПРЕЗИДЕНТ АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ

ВАСИЛЕНКО
Микола Прокопович

Народився 14.02.1866 року в селищі Есмань (тепер смт Червоне) Глухівського району. У 1918 році - міністр освіти і мистецтв України. Академік АН УРСР з 1920 року. У липні 1921 року - лютому 1922 року - виконував обов'язки президента УАН. Голова соціально-економічного відділу АН України та Постійної комісії по вивченню західно-руського та українського права. Київським губернським судом 7 квітня 1924 року за справою "Центр дій" засуджений на 10 років позбавлення волі, але внаслідок клопотань у 1925 році помилуваний.¹ Помер 3 жовтня 1935 року. Реабілітований 28 червня 1991 року Верховним Судом УРСР.

Президія Академії наук Української РСР 22 грудня 1988 року прийняла постанову "Про актуальні маловивчені питання історії заснування та перших років діяльності Академії наук Української РСР". В ній, зокрема, говорилося: взяти до відома, що другим президентом Академії наук УРСР був академік АН УРСР Микола Прокопович Василенко; опублікувати статті і документи про заснування Академії та діяльність М.П.Василенка, розглянути питання про видання його вибраних творів. Таким чином, відновлено історичну справедливість, із забуття нам повернуто ще одне ім'я - визначного українського історика і правознавця.

Після початкової підготовки він оволодівав наукою у шестикласній гімназії у місті Глухів. Старовинне місто, яке у XVIII столітті було резиденцією кількох гетьманів і столицею Лівобережної України, вплинуло на формування світогляду майбутнього вченого. Саме тому й проблеми гетьманщини зайняли чільне місце у його творчій діяльності.

Продовжив навчання М.П.Василенко у Полтавській гімназії. У 1890 році закінчив Дерптський університет.² Того ж року Микола Прокопович захищає кандидатську дисертацію на тему "Критичний огляд літератури з історії земських соборів" і приїздить до Києва. Тут він сподівається скласти іспити на здобуття ступеня магістра російської історії та історії руського права.³

Микола Прокопович вдосконалює свої знання на базі Київського університету. Він відвідує лекції В.Б.Антоновича, М.Ф.Владимирського-Буданова, В.С.Іконнікова та інших відомих професорів. На практичних заняттях досліджує договори русичів з греками та "Руську Правду" - зведення норм давньоруського права.

На здібного юнака звернув увагу визначний дослідник історії Лівобережної України О.М.Лазаревський. Він залучив М.П.Василенка до роботи у редколегії журналу "Киевская старина".

Готуючись до серйозної наукової роботи, Микола Прокопович заглиблюється у вивчення першоджерел історичної науки, працює в архівах Києва, Харкова, Полтави, Чернігова та інших міст. У результаті напруженої, копіткої праці вчений зібрав багатий матеріал і тим самим підготував джерелознавчу базу для написання праць нового спрямування. Свої перші наукові статті, присвячені історії української історіографії та українсь-

кого суспільного ладу, М.П.Василенко публікує в журналі “Киевская старина”. Чільне місце у творчих пошуках дослідника займає історія Лівобережної України після Богдана Хмельницького. Почав видавати пам’ятки історії права. Ця справа стала для нього однією з найважливіших протягом усього життя.

З 1894 по 1903 рік Микола Прокопович викладав історію у жіночій гімназії та Кадетському корпусі.

За сумлінну працю одержав кілька орденів. У 1903 році одержав чин колезького радника.⁴

У цей період вийшли з друку його перші монографічні праці: “Історичні відомості про дворянський рід Рахманінових” та “Сервітут* і сервітутне питання у Південно-Західному краї”.

На рубежі двох століть Микола Прокопович активно співробітничав в підготовці “Енциклопедичного словника “Брокгауза-Єфрона” та “Енциклопедичного словника Російського бібліографічного інституту Гранат”. Склад авторів, які брали участь у підготовці словників, був солідним: Д.І.Менделєєв, В.С.Соловйов, Д.І.Багалій, А.Ю.Кримський, І.М.Сеченов, М.І.Туган-Барановський та багато інших російських і українських вчених. Участь у цих фундаментальних виданнях ще зовсім молодого вченого була певним визнанням важливості його досліджень для вітчизняної науки. У цих енциклопедичних виданнях М.П.Василенко опублікував близько 90 статей.⁵

Значне визнання молодому досліднику принесла археологічна праця з історії землеволодіння на Україні - так званіх “Генеральних слідств про маєтності українських полків 1729-1730 рр”. У цій праці подано перелік універсалів та інших документів, що закріплювали право на володіння землею.

У 1892-1909 роках Микола Прокопович видав “Генеральні слідства про маєтності” чотирьох із десяти існуючих у свій час на Україні, як адміністративно-територіальних одиниць, козацьких полків, а також пам’ятку українського права “Екстракт” із указов, інструкцій і учреджений... Правительствующего Сената 1756 г.”.

М.П.Василенко був одним із фундаторів Українського Наукового Товариства, членом історичного товариства Нестора-літописця, головою якого перебував майже сорок років. Був членом товариств “Любителів соціальних знань”, “Друзів миру”, “Старого Києва” тощо.⁶

У 1903 році Микола Прокопович починає редагувати газету “Киевские отклики”.⁷

Цього ж року він перейшов на державну службу, одночасно зайнявши посади по лінії Міністерства фінансів - неодмінного члена губернського комітету піклування про народну тверезість, по лінії Міністерства внутрішніх справ - секретаря губернського статистичного комітету. В його обов’язки, зокрема, входила підготовка випусків “Пам’ятної книжки Київської губернії”. Завдяки М.П.Василенку це видання із суто статистичного перетворилося на цікавий довідник з місцевої історії та етнографії.

У березні 1905 року М.П.Василенко залишив посаду в статистичному комітеті, а наприкінці року і Комітет піклування про народну тверезість, не погодившись з рішенням губернатора та більшості членів комітету про видання газети “Правдивое слово” для боротьби з наростаючою революцією. Ця газета не проіснувала і трьох місяців.

Восени 1905 року газета “Киевские отклики” за публікацію статей із закликком встановлення республіканського ладу в Росії, на захист політичних в’язнів була закрита.

30 травня 1907 року по сукупності звинувачень М.П.Василенка засуджено до одного року ув’язнення у фортеці.⁸

Вчені Ю.С.Шемшученко та І.Б.Усенко розповідають:

* Сервітут (з латинської - повинність, підлеглисть) - обмежене право користування чужою річчю. Найбільшого поширення набули земельні сервітуту.

Василенко Микола Прокопович та Полонська Н.Д.

- На прохання підсудного виконання вироку було відстрочено. Адже засудження позбавляло викладацької діяльності.

За таких обставин М.П.Василенко вирішує здобути другу професію. У жовтні-грудні 1907 року він успішно складає іспити у Державній юридичній комісії і одержує диплом першого ступеня. Диплом дає право на адвокатську діяльність. Миколу Прокоповича зараховують помічником присяжного повіреного при Одеській судовій палаті.

З жовтня 1908 по червень 1909 року М.П.Василенко відбуває покарання в одиночній камері у горезвісних “Крестах” у Петербурзі. Цей суворий режим, який обрав Микола Прокопович, згідно тогочасного законодавства, дозволяв на 4 місяці скоротити строк ув’язнення.

У в’язниці він не втрачав час марно, готувався до іспитів на ступінь магістра російської історії. Більш ніж через рік після звільнення М.П.Василенко з успіхом складає іспити в Київському університеті й розпочинає роботу над дисертацією магістра з історії магдебурзького права на Україні.

В 1910 році офіційно вступив до кадетської партії.

Як магістр на початку 1911 року Микола Прокопович починає читати пробні лекції в Київському університеті. Та після доносу ректора університету опікун Київської учбової округи своїм розпорядженням від 7 січня 1913 року не дозволив читати лекції. Звинувачення - в “українському сепаратизмі”, прихильності до ідей М.С. Грушевського тощо.⁹

У пошуках роботи, не маючи коштів для існування, М.П.Василенко їде до Одеси, де був прийнятий до складу присяжних повірених судової палати. Там провів майже 150 справ. У листопаді 1916 року він призначається захисником при канцелярії 12-го кримінального відділення Київського окружного суду. Доступними засобами прагне захищати справедливість.

Активно займався Микола Прокопович і суспільно-науковою діяльністю. Разом з М.С.Грушевським редагував “Записки Українського наукового товариства” у Києві.

У 1916 році М.П.Василенко став одним із засновників загальноміського комітету по задоволенню потреб, пов’язаних з війною, широко залучаючи до роботи в ньому громадськість (профспілки, представників друку та ін.).

У тому ж році побачила світ найбільша праця М.П.Василенка “Нариси з історії Західної Руси та України”, що охоплює історичний період від Люблінської унії 1569 року до приєднання України до Росії у 1654 році.

Після лютневої революції 1917 року М.П.Василенко чимало сил доклав на ниві освіти. Як один із найавторитетніших учених, активних діячів науки й освіти указом Тимчасового уряду від 27 березня 1917 року він був призначений піклувальником Київської учбової округи. Тоді ж він їде на нараду в Петроград, де зустрівся з В.І.Вернадським. Розпочалася велика дружба видатних учених. За рекомендацією В.І.Вернадського, який обіймав посаду товариша (заступника міністра освіти С.Ф.Ольденбурга у Тимчасовому уряді), М.П.Василенко 19 серпня 1917 року призначається товаришем міністра по відділу вищої школи України.¹⁰

Жовтнева революція ліквідувала Тимчасовий уряд та створені ним установи. М.П.Василенко повертається до Києва, де влада належала Центральній раді, і зосереджується на навчально-педагогічній діяльності. Він читав курси лекцій з історії України та історії українського права у Київському університеті, Комерційному інституті, Правничому інституті, Народному університеті та на Вищих жіночих курсах. Здійснилася давнішня мрія - його обрали професором Українського народного університету. Але згодом Центральна рада призначає Миколу Прокоповича, як авторитетного юриста, членом Генерального суду.¹¹

У квітні 1918 року після окупації України німецькими та австро-угорськими військами на зміну Центральній раді приходить гетьман П.П.Скоропадський. У цій ситуації М.П.Василенко сформував першу гетьманську Раду міністрів. Він головував на перших двох засіданнях гетьманського уряду як тимчасово виконуючий обов’язки голови Ради міністрів.¹² Очолив міністерство освіти та мистецтв.

Згодом Микола Прокопович писав, що при входженні до складу гетьманського уряду він керувався не політичними амбіціями, а виключно інтересами науки та культури.¹³

Дійсно, саме на терені освіти, науки та культури, а слід відзначити, що в цю сферу окупанти не втручалися, гетьманський уряд досяг певних успіхів. Тоді відкрилися 150 українських гімназій, Український державний університет у Києві (на базі Українського народного університету) та Український університет у Кам’янець-Подільському. Були засновані Державний архів, Національна галерея мистецтв, Український історичний музей, Українська Національна бібліотека.

Важелі влади М.П.Василенко використовував для створення Української Академії наук. Вона була заповітною мрією української інтелігенції.

У травні 1918 року з ініціативи Миколи Прокоповича до Києва був запрошений В.І.Вернадський. Він відразу ж очолив спеціальну комісію. На першому засіданні цієї комісії у липні М.П.Василенко, обгрунтовуючи нагальну потребу створення Академії, зазначав: “Ненормальні умови і підозріле ставлення до української науки, в яких вона розвивалась, утворили те, що Україна мало досліджена. Історію України, історію українського мистецтва, мову, письменство, природні багатства, народне життя, статистику, географію, етнографію - почасти тільки почали студіювати, почасти мають такі вади, що потрібні виняткові потуги, аби заповнити існуючі прогалини. Час іде і потрібно поспішати налагодити наукове життя на Вкраїні”.¹⁴

У вересні 1918 року комісія сформувала структуру майбутньої Академії наук, розробила її статут, визначила персональний склад.¹⁵

27 листопада 1918 року відбулася перша установча сесія Української Академії наук. На ній президентом було обрано В.І.Вернадського.¹⁶ Спільне зібрання висловило подяку Миколі Прокоповичу Василенку за роботу по створенню Академії.

“Ви всією душею поклопоталися про заснування Української Академії наук та й записали нестертими буквами своє ім'я в історії Академії”¹⁷, - говорилося у листі на його ім'я.

Подальші драматичні події громадянської війни ускладнили роботу молодій Українській Академії наук. Але вона продовжувала існувати.

Своєю невтомною працею М.П.Василенко сприяє розвиткові української історичної та правової науки. Загальні збори Української Академії наук у липні 1920 року обирають Миколу Прокоповича академіком.

Враховуючи значні організаторські здібності, 18 липня 1921 року Миколу Прокоповича Василенка було обрано президентом Української Академії наук. На новій посаді він діє енергійно, вживає заходи щодо поліпшення матеріального стану академії. Отже, їй були надані кредити і вона була перейменована у Всеукраїнську Академію наук, яка поповнилася новими дійсними членами.¹⁸

З цього приводу В.І.Вернадський у листі до М.П.Василенка писав: “Передусім, хоч висловити Вам глибоку радість, що Ви обрані президентом Академії. Я думаю, що це якраз той шлях, який може її врятувати й вивести на правильну путь”.¹⁹

Однак, подальша діяльність ВУАН ускладнилася. Дріб'язкова опіка з боку наркомату освіти, його некомпетентне втручання в роботу Академії, ігнорування поглядами авторитетних вчених позбавляли академіків спокійно займатися своєю справою. Крім того, Наркомос не приховував, що не довіряє М.П.Василенку, послужний список якого з точки зору владних структур був надто підозрілим: посада в Тимчасовому уряді, пост міністра освіти та мистецтв “за гетьманства” П.Скоропадського тощо. Тому 17 жовтня 1921 року за наполяганням Наркомосу були проведені повторні вибори президента ВУАН. Та їх результат був однозначним: спільне зібрання Академії таємним голосуванням знову обрало Миколу Прокоповича Василенка своїм президентом.²⁰

Але тодішній нарком освіти УРСР Г.Ф.Гринько, нехтуючи думкою вчених і академічним статутом, вдався до волонтаристських дій - відмовив у затвердженні всього складу Президії ВУАН на чолі з її президентом, не оголошуючи і не обговорюючи причин такої акції.

Глибоко ображений цією відкритою зневагою до традицій академічної демократії, Микола Прокопович на спільному зібранні ВУАН, яке відбулося 27 лютого 1922 року, склав із себе обов'язки президента. У своїй промові він зазначив, що не з власної волі покидає таку відповідальну посаду і щиро дякує спільному зібранню Академії, яке двічі вшанувало його вибором на пост президента.

Присутні на цих драматичних зборах академіки винесли М.П.Василенку велику подяку за всю працю, яку він самовіддано ніс, очолюючи Академію наук, і висловили свій глибокий жаль з приводу того, що його приневолено ту виборну посаду залишити.²¹

Однак, доля готувала академіку М.П.Василенку ще більший удар. Йому судилося відкрити чорну смугу сумно відомих політичних процесів над українською інтелігенцією. 24 вересня 1923 року Микола Прокопович був заарештований по звинуваченню в участі у контрреволюційній організації “Київський обласний центр дій”, що керувався нібито з Парижа.²²

Фабула подій, які передували судовому процесу в справі Миколи Прокоповича Василенка, була такою. У 1921 році в Парижі був створений емігрантський центр для антирадянської боротьби. До його складу входили діячі різних політичних партій - народні соціалісти, кадети і навіть монархісти. Своім основним завданням емігрантський центр ставив проведення політичної боротьби на території СРСР через мережу “обласних центрів діяльності” за участю широких верств безпартійної інтелігенції.²³

У показаннях М.П.Василенка, які він дав у ході слідства, говорилося, що він зустрічався з прибулим з Парижа представником російського емігрантського центру М.П.Вакаром. На цих зустрічах були присутні й інші особи - головним чином викладачі київських вузів. Група, яка проводила бесіди з М.П.Вакаром, була зарахована у "Київський обласний центр дій".

Як свідчив М.П.Василенко, ні програми, ні платформи у цього центру не було. Стосовно "співробітництва" Миколи Прокоповича з російською еміграцією в Парижі, то воно зводилося в основному до передачі редакції закордонного журналу "Новь" інформації з питань освіти, культури або повідомлень, надрукованих у відкритій радянській пресі.²⁴

Справа "Київського обласного центру дій" розслідувалася близько семи місяців, а навесні 1924 року почала розглядатися у відкритому засіданні Київського губернського суду, який 7 квітня виніс вирок. Микола Прокопович Василенко був засуджений до 10-річного ув'язнення, позбавлення громадянських прав на три роки після звільнення і конфіскації майна. Визначенням Верховного Суду УРСР від 10 травня 1924 року вирок залишений без змін, а касаційна скарга засудженого - без задоволення.²⁵

ВУАН не покинула М.П.Василенка. Завдяки її багаторазовим клопотанням Президія ВУЦВК 16 травня 1924 року скоротила строк позбавлення волі опального президента наполовину, а ще через десять днів - замінила ув'язнення на трирічне вислання до Оренбурга. У лютому 1925 року рішенням ВУЦВК М.П.Василенка було помилувано.²⁶

Академія поновила Миколу Прокоповича у своєму складі. Проте, це надало йому снаги лише на короткий час. Учений видав ще кілька цікавих наукових праць, керував соціально-економічним відділом. Та його творча активність почала згасати. Хвороба Паркінсона була невиліковною. 3 жовтня 1935 року життя М.П.Василенка обірвалось.²⁷

Пленумом Верховного Суду УРСР 28 червня 1991 року вирок Київського губернського суду від 7 квітня 1924 року і визначення Верховного Суду УРСР від 10 травня 1924 року стосовно М.П.Василенка скасовані, кримінальна справа за відсутністю складу злочину закрита.²⁸

Усім своїм життям Микола Прокопович Василенко служив народові, вітчизняній науці, в історію якої він увійшов не тільки як відомий вчений (його творчий доробок становить майже 500 наукових і публіцистичних праць)²⁹, але як один з ініціаторів створення Академії наук України, її другий президент.

На виконання постанови президії Академії наук України у 1990 році в Києві у видавництві "Наукова думка" видано книгу "Микола Прокопович Василенко". Автори бібліографічної статті Ю.С.Шемшученко та І.Б.Усенко, упорядник В.В.Вороненко.

Микола Прокопович Василенко заслуговує на нашу добру пам'ять.

Примітки.

1. З архівів ВУЧК, ГПУ, НКВД, КГБ. - К. - № 1/2, (4/5). - 1997. - С. 205.
2. Юрчук В.І. Академік М.П.Василенко. // Український історичний журнал. - 1994. - № 5. - С. 87.
3. Радянська освіта. - 1989. - 3 листопада.
4. Там само.
5. Шемшученко Ю.С. Визначний історик і правознавець. Доповідь на урочистому засіданні відділення історії, філософії і права АН УРСР (14 лютого 1991 р.). // Вісник АН УРСР. - 1991. - № 6. - С. 108.
6. Юрчук В.І. Назв. праця. - С. 88.
7. ДА СБУ. - Спр. М.П. Василенка. - Т.13. - Арк. 7.
8. Там само.
9. Там само. - Арк. 8.
10. Радянська освіта. - 1989. - 3 листопада.

ДРУГИЙ ПРЕЗИДЕНТ АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ

11. Юрчук В.І. Назв. праця. - С. 90.
12. Радянська освіта. - 1989. - 3 листопада.
13. ДА СБУ. - Спр. М.П. Василенка. - Т.13. - Арк. 8.
14. Академія наук у Києві. 1918 рік // Київська старовина. - 1993. - №3. - С. 18.
15. Кістерська Л.Д., Матвєєва Л.В. Загублені президенти (з історії Академії наук України). - К. - 1991. - С. 17.
16. Радянська освіта. - 1989. - 3 листопада.
17. Юрчук В.І. Назв. праця. - С. 94.
18. "Микола Прокопович Василенко". - К. - Наукова думка. - 1990. - С. 14, 15.
19. Юрчук В.І. Назв. праця. - С. 95.
20. Кістерська Л.Д., Матвєєва Л.В. Назв. праця. - С. 33.
21. Там само.
22. ДА СБУ. - Спр. М.П. Василенка. - Т.13. - Арк. 20.
23. Кістерська Л.Д., Матвєєва Л.В. Назв. праця. - С. 35.
24. ДА СБУ. - Спр. М.П. Василенка. - Т.13. - Арк. 21.
25. Там само. - Арк. 22.
26. Кістерська Л.Д., Матвєєва Л.В. Назв. праця. - С. 33.
27. Там само.
28. ДА СБУ. - Спр. М.П. Василенка. - Т.13. - Арк. 24.
29. Вороненко В.В., Кістерська Л.Д., Матвєєва Л.В., Усенко І.Б. Микола Прокопович Василенко. - К. - 1991. - С. 271.

ЗАГИНУВ НА КОЛИМІ

НАРБУТ

Володимир Іванович

Народився 14 квітня 1888 року в селі Нарбутівка Глухівського району. Поет, журналіст, книговидавець. Заарештований 26 жовтня 1937 року. Особливою нарадою при колегії НКВС СРСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Загинув, відбуваючи покарання, на Колімі. Реабілітований 31 липня 1956 року.

У 1960 році в Підмосков'ї згоріла дача поета В.Б.Шкловського. Зосталося три речі: оплавлена порцелянова вазочка, металева друкарська машинка і руда, старовинна, з товстої шкіри, тека. Майже ціла-цілісінька, лише з ледве прихопленими вогнем краями. Належало зробити опис майна і взяти його під охорону. Міліціонер запросив сусіда письменника В.Ф.Огнева відкрити теку. У ній зберігалися рукописи В.І.Нарбута.¹

Невеличкий архів поета виявився надто містким. Примірник знищеної у друкарні збірки "Спираль", яку автор хотів назвати "Косой дождь". У рукописі він занотував з В.Маяковського:

*"... По родной стране пройду стороной,
Как проходит косой дождь",²*

і, підкресливши двічі останні слова, приписав: "назва для книги". Але не наважився так її назвати.

Була в теці підготовлена книга "Казненный Серафим", котру Володимирі Нарбуту так і не вдалося видати, вірші у рукописах, у чернетках. Тут же власноручний запис Серафими Густавівни про арешт, документи, фотознімки, шматки старих газет... І одинадцять листів Володимира Івановича з табору його смерті.³

З цього, не взятого вогнем архіву, і розпочалося подальше дослідження життя і творчості яскравого поета, журналіста, видавця-організатора.

"Я захоплювався його віршами", - свідчив майстер ліричної прози Костянтин Паустовський. "Ви збирач літератури Землі Союзної", - писав йому в 1927 році російський письменник Олександр Серафимович.

"Мене цікавить людина-поет... - пише воронезький дослідник О.Крюков, - хочу розповісти про поета, про час, у якому він жив... знаю номер його телефону з вісімнадцятого року... І майже нічого не знаю про людину... Він вислизає від нас... може хтось інший пройде слідами Нарбута. Залишаю для нього віхи... І цими віхами скористалися. На сьогодні відомо чимало спроб у Москві, Петербурзі, Одесі, Харкові, Воронежі, на Сумщині повернути читачам маловідомі, але талановиті твори поета, розвіяти туман утаємничення навколо його долі.⁴

...Відомо, що у 1667 році після угоди між Росією і шляхетською Польщею за Росією було закріплено Смоленськ, Сіверську землю, Лівобережну Україну, за Польщею - Правобережну Україну і Білорусію.

Гетьманом Лівобережної України був Іван Брюховецький. У той час серед козаків зуст-

річалося прізвище Нарбута. В 1678 році Ніжинський полковник Яків Жураковський у своєму Універсалі написав: “Позначаю я на визначні заслуги і вірну працю знатного товариства сотні Глухівської Дацька Самуйловича і Мойсея Нарбута ... і дозволяю Мойсею Нарбуту побудувати млина на річці Ловр”.

... Іван Якович Нарбут, батько В.І. Нарбута, народився у 1858 році у своєму родовому селі. Закінчив Глухівську класичну гімназію і продовжив навчання у Київському університеті. На другому курсі одружився з Неонілою Миколаївною Махнович. Згодом вони поселилися у Нарбутівці. У подружжя Нарбутів було дев'ятеро дітей. Перші дві дитини померли на першому році свого життя.

Родовитий і освічений (закінчив фізико-математичний факультет Київського університету), але збіднілий поміщик-однодворець Іван Якович Нарбут змушений був служити, а його дружина (донька священика) Неоніла Миколаївна так вести господарство, щоб не лише прогодувати сім'ю, а й щось продати.

Навчання діти починали у дяка. Георгій, наприклад, ознайомився з азами культурного, побутового і портретного живопису, навчився слушно тримати в руці пензля, олівця. Восени 1896 року його було зараховано до Глухівської гімназії.

У 1898 році до цієї гімназії поступив навчатися молодший брат – Володимир. Він виявив хист до поезії.

У молоді літа Володимир так малював картини рідного краю:

*Прилипли хаты к косогору,
Как золотые гнезда ос.
Благоговейно верят взору
Ряды задумчивых берез...
... А даль реки-белеса;
Над очеретом блеют кулики.
На кровле мхом покрыты скаты теса
И разрушенья дни недалеки...*

У 1906 році брати Георгій і Володимир поступили на факультет східних мов Петербурзького університету. Поселилися у будинку художника І.Я.Білібіна. Тут вони потрапили у світ високої богеми, вперше побачили О.Блока.⁵

Через два роки Володимир Нарбут почав друкуватися. І не лише як поет. У періодиці з'являються його оповідання, нариси. Перша збірка “Владимир Нарбут. Стихи. Книга 1” (1910 г.). Її помітили В.Брюсов: “У нього є вміння і бажання дивитися на світ своїми очима, а не через чужу призму”⁶, та М.Гумільов: “... книга Нарбута ... яскрава”.⁷

Поет Володимир Нарбут відбувся. Почалося творче життя. Він чимало пише, а з 1911 року друкується майже в усіх столичних газетах та журналах. Тоді ж виявляється й інше покликання - видавця. Він стає одним з організаторів і видавців студентського журналу “Гаудеамус”. Цього ж року В.Нарбут вступає у “Цех поетів” Росії.

Шестеро з них утворюють поетичну співдружність – “акмеїсти” (акмеїзм з грецької - вершина, вищий ступінь чогось). Мандельштам, Зенкевич, Ахматова, Гумільов, Городецький і Нарбут відразу привернули до себе увагу.

У книзі “Алмазный мой венец” письменник Валентин Катаєв дає словесний портрет Володимира Нарбута:

“З відрубаною кистю лівої руки, культяпку якої він старанно ховав у глибині пусого рукава, з перебитим... колінним суглобом, що робило його ходу хитаючою, судорожною, який дещо заїкався, високий, який здавався кістлявим, з побритою головою... він з'являвся у машинному бюро ОдУкРОСТА, вселяючи любовний жах у молоденьких друкарарок...”

Обкладинка до збірки віршів
В. Нарбута "Аллилуїа". 1912 р.

Він належав до керівної партійної верхівки міста і для нас, молодих безпартійних поетів, був недосяжним, як зірка.

У нього були диктаторські замашки і свою установу він тримав у "єжових рукавицях".

Але вражало те, що він був поет, причому не який-небудь провінційний дилетант, графоман, а справжній, відомий ще до революції столичний поет, автор книги віршів "Аллилуїа", яка наробила шуму і при старому режимі була спалена як шкідлива за рішенням найсвятішого синоду."

Володимир Нарбут серед дослідників творчості і товаришів, як вважав Михайло Зенкевич, "по праву посідає цілком особливе місце, перебуваючи серед акмеїстів такою ж своєрідною постаттю, як Вл. Хлебніков серед футуристів..." А сталося це після появи другої книги – "Аллилуїа". Щоправда, вона була негайно вилучена цензурою.

У маленькій збірочці (лише 12 віршів) Нарбут зумів дати соковиті, виразно експресивні картини провінційного, напівсільського побуту. Поет послідовно нещадний, художньо портретуючи поміщицю, дядька, архієрея, купку п'яниць. Тоді Гумільов написав Ахматовій: "Я цілком впевнений, що з усієї післясимволістської поезії ти та, напевне (по-своєму), Нарбут виявлять найзначнішими".⁸

Але заборона збірки не кінчилася. Студенту Володимиру Нарбуту довелося терміново за-

лишити університет, Петербург, потім - і Росію. Він вирушає у етнографічну експедицію до Ефіопії. І лише в 1913 році - після амністії з приводу 300-річчя Дому Романових - повертається до столиці і сміливо видає книжечку "Любовь и любовь", закріплюючи і розвиваючи поетичний лад і зміст збірки "Аллилуїа".

У другій половині 1913 року він їде до рідного села. На це був свій привід... Щоб мати гроші, пішов працювати до повітової управи. В Глухові він зустрівся з Ніною Іванівною Лесенко. У липні 1914 року в селі Нарбутівка вони відсвяткували своє весілля. Наступного року в них народжується син Роман.

У рідному селі Володимира Нарбута застає Жовтнева революція. Його громадянська активність визначає усе подальше життя. А було воно наскільки суперечливим, настільки й прямолінійним. Спершу Володимир Іванович - член Глухівської організації есерів, редактор-видавець газети "Глуховский вестник", яка мала девізи: "Земля и воля", "Свобода, равенство и братство". Але вже 1 жовтня 1917 року Володимир Нарбут подає заяву про вихід з партії есерів і оголошує себе більшовиком".⁹

З цієї ж газети дізнаємося про зв'язки поета із солдатами Глухівського гарнізону. Разом із їх представниками він балотується і обирається до повітової Ради за списком соціалістів-революціонерів, інтернаціоналістів і більшовиків. В.І.Нарбут послідовно відстоював у Раді більшовицькі позиції,¹⁰ був єдиним, хто після 7 листопада вимагав підтримки і здійснення декретів Радянської влади у Глухові.¹¹

... Наближався Новий 1918 рік. Під вечір до Нарбутів із сусіднього села Хохлівка завітали два дядьки Ніни і запропонували зустрічати Новий рік у них.

І сталося лихо...

Ось як описує ті трагічні події краєзнавець Володимир Ткаченко у науково-публіцистичному нарисі “Нарбутівка і Нарбути” (Суми, видавництво “Мрія”, 1998):

“Коли призначений тамадою Володимир читав родичам і гостям свої вірші, стоячи за святковим столом у добре освітленій гасовими лампами парадній кімнаті, до вікон підійшли терористи і відкрили вогонь із двох гвинтівок по гурту веселих людей. Образно кажучи, негідники вбили пісню у польоті, на підйомі почуттів доброти і ніжності.

Після пострілів терористи увірвались до парадної кімнати. У вбитого Сергія, який служив у військовій частині Глухова, вони забрали револьвер з набоями і зникли у невідомому напрямку...”

З цього приводу в січні 1918 року газета “Глуховский вестник” надрукувала повідомлення: “В деревне Хохловка Глуховской волости, в усадьбе Лесенко было совершено вооруженное нападение неизвестных злоумышленников на братьев Владимира и Сергея Нарбут и управляющего именем Миллер. Владимир Иванович Нарбут ранен... Ему ампутирована рука. Сергей Иванович... и Миллер убиты, жена Миллер ранена”.

Трохи кульгавий Володимир, який у дитинстві впав з коня і пошкодив ногу, втратив ще й кисть лівої руки.

Кривавими і тривожними були роки громадянської війни...

Весною 1918 року перед німецькою окупацією України Володимир Нарбут евакуюється до Воронежа.

У прифронтовому місті він не прожив і року, але залишив по собі значний культурний слід. Став змінним редактором “Известий Воронежского губисполкома”, вів “Литературную неделю”, був головою губернської спілки журналістів з її клубом “Железное перо”, створив новий тижневий журнал “Сирена”.

Тоненький провінційний журнал на ті часи став квінтесенцією літературно-художнього життя Росії. На його сторінках В.Нарбут зібрав письменників Замятіна, Пильняка, Чапигіна, Шишкова, Пришвіна, Ремізова, поетів Блока, Пастернака, Ахматову, Орешина, Єсеніна, Брюсова, Мандельштама, художників-графіків Чехоніна, Митрохіна, Фалілеєва, Замирайла. Підтримали журнал Горький та Луначарський.

...У січні-лютому 1919 року радянські війська визволили Харків, Катеринослав, Київ та інші міста від загонів Директорії. Як тільки звільнився Київ, Володимира Івановича відкликали “для ведення відповідальної роботи”. Київський період у його біографії також протривав недовго. У журналах “Зори”, “Солнце труда” він вів розділ поезії.

Влітку-восени 1919 року основні бойові дії перемістилися на південь, звідки наступали денікінці. Вони загарбали майже всю Україну, захопили Курськ, Воронеж, Орел і рвалися до Москви.

Поету знову загрожує небезпека. Його схоплює денікінська контррозвідка, спонукає підписати відмову від більшовицької діяльності, засуджує до страти. Та із в’язниці Нарбута визволяють червоні бійці начдива Думенка.¹² Під час просування військ Червоної Армії

*Нарбут Володимир Іванович.
Фото початку 1930-х рр.*

на південь України Володимир Нарбут працює у губернських виданнях Полтави, Запоріжжя, Херсона, Миколаєва.

Із січня 1920 року в Одесі у всій повноті розкрився хист В.І.Нарбута - журналіста і організатора літературних сил. Очоливши південне відділення РОСТА (з червня - ОдУкРОСТА), він докорінно його реорганізує.

Володимир Нарбут регулярно відвідує гурток місцевих поетів, уважно знайомиться з віршами початківців, радить молоді, як писати класичні чи модерні вірші, читає свої твори, більшість яких мали лірично-філософську "конструкцію".

...Тривала інтервенція білополяків і наступ врангелівців. Оновлений інформаційний відділ постачав засобам друку оперативну інформацію про події на фронтах. Образотворчий відділ виготовив сотні плакатів. Відкрився агітаційно-художній центр агентства - зал депеш.¹³

Одеська пора, за висновками дослідників та свідченнями ровесників, стала найплодотворнішою і в поетичному житті Володимира Нарбута. Передусім він залучає до роботи в ОдУкРОСТА талановиту творчу молодь, забезпечивши її коштами і трибуною, - Бабеля, Багрицького, Олешу, Катаєва, Кольцова, Славіна, Бондаріна, Ільфа, Петрова, Шишову, Адаліс, Бор. Єфимова.¹⁴ Сам друкується в періодиці багатьох міст України, видає 9 поетичних книжок, створює літературно-художній журнал "Лава", а потім - сатиричний "Облава". Вдячно згадували зустрічі з ним опісля відомі літератори, бо для них його талановитість і доступність важили чи не найбільше. Російський поет Едуард Багрицький, який писав вірші про Україну, називав Володимира Нарбута своїм учителем.

А ось що пригадував російський письменник Костянтин Паустовський: "... На сцену вийшов поет Володимир Нарбут, сухорука людина з розумним, жовтуватим обличчям. Я захоплювався його прекрасними віршами, але жодного разу не бачив його. Не звертаючи увагу на бурхливу аудиторію, Володимир Нарбут почав читати свої вірші погрожуючим, безжалісним голосом. Читав він з українським акцентом:

*А я трухлявая колода,
Годами выветренный гроб...*

Вірші його справляли враження чогось лиховісного. Але несподівано у ці похмурі рядки раптом увірвалася щемна і надзвичайна ніжність:

*Мне хочется про вас, про вас, про вас
Бессонными стихами говорить.*

Нарбут читав і присутні у залі тихо слухали його:¹⁵

*Щедроты сердца не разменяны,
И хлеб - все те же пять хлебов,
Россия Разина и Ленина, -
Россия огненных столбов!*

У листопаді 1920 року В.І. Нарбут за розпорядженням Одеського губкому КП(б)У виїздить до Криму для організації там місцевої видавничої справи. Це було тоді надто складно, оскільки півострів роївся білогвардійцями. Все ж видавнича справа у Криму започаткувалася.

У другій половині 1921 року Володимир Іванович переїздить до Харкова. У столицю молодій республіки з ним прибувають Катаєв і Олеша. Досвідченому журналісту доручено реорганізацію УкРОСТА. На пропозицію Володимира Івановича Нарбута створюється РАТАУ - радіо-телеграфне агентство України, яке існувало під цією назвою до 90-х років.

Влітку 1922 року В.І.Нарбута переводять до Москви, де він стає відповідальним працівником відділу преси ЦК РКП(б), членом президії Центрального бюро Спілки працівників друку. Йому доручається створення державного акціонерного видавництва “Земля і фабрика”. Почавши з п’яти книг (першою був “Запретный Кобзарь” Шевченка), нове видавництво швидко нарощувало потужності: 1924 рік - 141, 1926 - 324 книги.

Очоловане В.І. Нарбутом “Зіф” перетворилось на одне з найбільших і найпопулярніших видавництв країни, центром пропаганди молоді радянської літератури. Саме тут вийшли романи “Разгром” Олександра Фадєєва, “Цемент” Федора Гладкова, збірка “Уважаемые граждане” Михайла Зощенка. Звідси до читачів надходять зібрання творів В’ячеслава Шишкова, Олексія Новикова-Прибоя, Миколи Ляшка, Юрія Олеші, збірка віршів Едуарда Багрицького “Югозапад”.

Одночасно Володимир Іванович редагує журнали “30 дней”, “Вокруг света” з додатками “Всемирный следопыт” та “Всемирный турист”, організовує нові форми книготоргівлі, участі читачів у видавничому і, особливо, журнальному процесах.

У ці буремні роки до нього приходять велике і складне кохання. Він одружується на Серафимі Густавівні, одній з трьох сестер Суок. На двох інших були одружені Багрицький і Олеша.

Кінець двадцятих років політизує усі сфери життя суспільства. У заполітизованій літературній дискусії з Воронським Володимир Іванович подає до ЦК заяву, звинувачуючи опонента у неприпустимих формах полеміки. У відповідь Воронський добуває із-за кордону документ, підписаний Нарбутом у денікінських застінках. Результат - через кілька років обоє загинуть.

Але поки що В.І.Нарбута виключають з партії, усувають від керівництва видавництвом і редагування журналів. Опинившись на посаді заввідділом Держвидавву, він прискорює вихід десятитомника творів Володимира Маяковського. Повернувшись до творчості, друкується на сторінках журналів “Новый мир” і “Красная новь”, складає збірки, робить переклади, пише лібретто та сценарії.

Життя налагоджується поступово. Володимир Нарбут вступає до заснованої Спілки письменників СРСР, у члени кооперативного видавництва “Советский писатель”. Складає і редагує альманах “Эдуард Багрицкий”, починає працювати над зібранням його творів. Складає і свою останню книгу “Спираль”. Задуману як вибрані твори.

Тільки... прийшла ніч з 26-го на 27 жовтня 1937 року. До квартири зайшли троє: чоловік у формі НКВС, цивільний і сусід - понятій. Провели обшук. В.І.Нарбута заарештували. Більше ні рідні, ні друзі його не бачили.

Особлива нарада при колегії НКВС СРСР Нарбута Володимира Івановича за “контрреволюційну діяльність” ув’язнила на 5 років у виправно-трудоий табір.

Збереглося 11 листів і телеграм з пересильного пункту Владивостока і з Колими. Останній датований 9 березня 1938 року.

Серафима Густавівна отримала його 28 травня...

Опісля було чимало чуток, легенд про подальшу долю чоловіка як і про багатьох зниклих у ті роки.

З’ясувалося, що 7 квітня 1938 року його справу розглянула трійка при управлінні НКВС по Дальбуду. За що і який вирок - утаємничено. “Звинувачення бездоказові” - надруковано у реабілітаційній довідці.

Точну дату смерті поета ще доведеться з’ясувати. Реабілітація відбулася 31 липня 1956 року, а ще через місяць - Володимира Івановича Нарбута відновили у Спілці письменників (посмертно).

Володимир Нарбут підготував 15 поетичних збірок, 13 з них надрукував.

Талановитий графік Г.І.Нарбут прикрашав твори свого брата. До вірша “Комета”

Георгій Іванович підготував рідкісної краси нічний пейзаж. На малюнку нічне небо... "ріже" на дві частини гігантський яскравий промінь хвостатої комети. Відображення її можна бачити у дзеркалі ставка. За технікою виконання силуетів темних хмар, застиглих у нічній тиші дерев, пейзаж не поступається роботам великого російського живописця-пейзажиста Куїнджі...

Протягом 1917 і 1918 років Г.І.Нарбут розробив десятки варіантів купюр національних грошей: рублів, карбованців, гривень... Майстер удосконалив малий герб України - тризуб.

"... Володимир Нарбут мав у своїй бібліотеці поетичну книжку Миколи Гумільова "Огненный столб", - згадує Корнелій Зеленський. А коли вийшла друком збірка його віршів "В огненных столбах", сказав: "Нам усім горіти "вогняними стовпами", але який вітер розвіє наш попіл?"¹⁶

Важко сказати, чи зробив свою справу вітер? І який? Але нам достеменно відомо, що полум'я вогню перед віршами Володимира Нарбута зупинилося. Збереглися і твори Миколи Гумільова. Вони доносять до нас подих буремної епохи, вчать майстерності молодих літераторів,

Хай святяться їх імена!

Примітки.

1. Бяросинска Н., Панченко М. Косой дождь. // Владимир Нарбут. Стихотворения. - М. - Современник. - 1990.
2. Маяковский В. Полное собрание сочинений. - М. - 1958. - Т.7. - С. 428, 429, 488, 489.
3. Особистий архів В.Б.Шкловської-Корді - дочки В. Нарбута.
4. Нева. - 1984. - С. 198.
5. Нарбут Вл. О Блоке. Клочки воспоминаний. // Календарь искусств. - Х. - 1923. - № 1.
6. Брюсов В. Новые сборники стихов // Русская мысль. - 1911. - № 2. - С. 232.
7. Гумилев Н. Письма о русской поэзии // Аполлон. - 1911. - № 6. - С. 75.
8. Новый мир. - 1986. - № 9. - С. 220.
9. Известия Глуховского уездного Совета рабочих, солдатских и крестьянских депутатов. - 1917. - 1 октября.
10. Історія міст і сіл Української РСР. Сумська область. - К. - 1980. - С. 231.
11. Петров Г. Славні сторінки. // Червоний промінь (Суми). - 1981. - 26 вересня.
12. Шаламов Варлам. Двадцатые годы // Юность. - 1987. - № 11.
13. Державний архів Одеської області. - Ф. 99, оп. 1, спр. 588. - Арк. 26.
14. Берловская Л.В. Владимир Нарбут в Одессе // Русская литература. - 1982. - № 3.
15. Паустовский К. Собрание сочинений. - М. - 1968. - Т. 5. - С.153.
16. Зеленский Корнелий. На рубеже двух эпох // Литературные встречи. 1917-1920. - М. - 1962. - С 17.

БІОГРАФІЧНІ ДОВІДКИ

А

АВРАМЕНКО Іван Володимирович, 1890 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 10.04.1963 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.3, спр.195).

АВРАМЕНКО Кирило Порфирійович, 1886 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.7, спр.89).

АЗАРЯНСЬКИЙ Андрій Іванович, 1898 р.н., с.Вільна Слобода, проживав у м.Новомосковськ Тульської області (Росія), українець, неписьменний, селянин-одноосібник. 7.12.1932 висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 31.05.1989 прокуратурою Тульської області. (Арх. районної комісії з питань реабілітованих).

АЗАРЯНСЬКИЙ Іван Порфирійович, 1868 р.н., с.Вільна Слобода, проживав у м.Новомосковськ Тульської області (Росія), українець, неписьменний, селянин-одноосібник. 27.12.1932 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 31.05.1989 прокуратурою Тульської області. (Арх. районної комісії з питань реабілітованих).

АЛЕКСАНДРЕНКО Платон Іванович, 1892 р.н., с.Уланове, українець, освіта початкова, швець-кустар. Арешт 4.05.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.03.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.4, спр. 619).

АЛЕКСАНДРЕНКО Яків Іванович, 1894 р.н., с.Уланове, проживав у с.Комарівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт

4.09.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Шосткинським МВ НКДБ 9.02.1944 справа закрита, направлений у спецтабір для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4109).

АЛЕКСЕНКО Андрій Дмитрович, 1887 р.н., с.Слоут, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.12.1928. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 9.03.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР позбавлений волі на 4 місяці. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 836).

АЛЕКСЕНКО Григорій Митрофанович, 1885 р.н., с.Слоут, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.12.1928. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 9.03.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР позбавлений волі на 4 місяці. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 836).

АЛЕКСЕНКО Петро Андрійович, 1903 р.н., с.Слоут, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.12.1928. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 9.03.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР позбавлений волі на 4 місяці. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 836).

АЛЕЩЕНКО Максим Григорович, 1912 р.н., с.Яструбщина, українець, освіта початкова. Червоноармієць 174 полку внутрішньої охорони НКВС. Арешт 19.04.1935. Військовим трибуналом внутрішньої охорони Московської області 16.06.1935 за ст. 58-10 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки і 6 місяців. Реабілітований 5.11.1998 Військовим судом Центрального регіону України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13828).

АЛЕЩЕНКО Павло Корнійович, 1881 р.н., с.Яструбщина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.05.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.2, спр.774).

АЛФЕРОВ Василь Максимович, 1876 р.н., с.Студенок, українець, освіта початкова, без

визначених занять. Арешт 21.03.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 21.04.1930 за ст.ст. 54-10, 54-11, 54-13 КК УРСР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 19.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 141).

АЛФЕРОВ Лука Максимович, 1887 р.н., с.Студенок, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 17.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 670).

АЛФЕРОВ Марко Іванович, 1897 р.н., с.Студенок, українець, освіта початкова, вантажник Заруцького вапняного заводу. Арешт 27.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 19.06.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 146).

АМЕЛІН Сергій Семенович, 1899 р.н., смт Шалигине, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР та за спробу здати державі недоброякісну сільськогосподарську продукцію висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у смт Шалигине, селянин-одноосібник. Арешт 15.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 30.11.1989 - прокуратурою області, 13.03.1956 - Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 3, спр. 828; оп. 1, спр. 305).

АМЕЛІН Федір Іванович, 1903 р.н., смт Шалигине, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 10.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у смт Шалигине, без визначених занять. Арешт 4.05.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 29.12.1989 і 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 3, спр. 793; оп. 5, спр. 486).

АНДРЕЄВ Ювеналій Боніфатійович, 1910 р.н., м.Жиздра Калузької області (Росія), проживав у с.Слоут, росіянин, освіта середня будівельна, без визначених занять. Арешт 5.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за ст.ст. 54-6, 54-7, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Управлінням НКВС по Чернігівській області 8.02.1939 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 377).

АНДРЮЩЕНКО Іларіон Федорович, 1885 р.н., с.Уланове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 11.04.1933 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 303).

АНДРЮЩЕНКО Юхим Іларіонович, 1908 р.н., с.Уланове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.11.1932, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Чернігівським ОВ ДПУ 14.03.1933 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 303).

АНТИПОВ Іван Антонович, 1926 р.н., с.Уланове, українець, освіта початкова. Червоноармієць 374 запасного СП. Арешт 21.07.1944. Військовим трибуналом 7 запасної СД Уральського ВО 19.08.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 12.05.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12686).

АСТАХОВ Яків Тадейович, 1881 р.н., с.Баранівка, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.07.1932. Народним судом Глухівського району 13.09.1932 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР та за участь у масових заворушеннях засуджений до позбавлення волі на 7 років і до висилки на 10 років за межі України після відбуття покарання. Чернігівським обласним судом 19.02.1933 висилку скасовано. Реабілітований 11.06.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11408).

АТОРІН Григорій Савелійович, 1874 р.н., с.Сопич, проживав у м.Керч Автономної Республіки Крим, росіянин, освіта початкова, двірник міського відділу НКВС. Арешт 3.01.1942. Особливим відділом НКВС і Військовою прокуратурою 51 окремої армії 11.01.1942 за ст.ст. 58-10 ч.2, 58-13 КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний 18.01.1942 у Криму. Реабілітований 18.08.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13984).

АТРОХОВ Григорій Овксентійович, 1897 р.н., с.Бачівськ, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.11.1932. Особливою нара-

дою при колегії ДПУ УРСР за ст. 54-10 КК УРСР 19.12.1932 ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр. 679).

АХРОМСЬВ Потап Леонтійович, 1877 р.н., с.Сопич, росіянин, освіта початкова, селянин-од-

ноосібник. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр. 66).

Б

БАБИНЕЦЬ Іван Семенович, 1889 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 18.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.3, спр. 974).

БАБИЧ Іван Андрійович, 1915 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова. Червоноармієць 122 артилерійського полку 44 СД. Арешт 19.08.1940. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.09.1940 за здачу у полон ворогові без опору ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 28.04.1958 Військовим трибуналом Московського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.960).

БАБКОВ Іван Миколайович, 1914 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 29.07.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. З наближенням фронту в серпні 1941 р. із Сумської в'язниці звільнений. Управлінням МДБ УРСР по Сумській області 4.01.1950 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2704).

БАБКОВ Семен Ілліч, 1890 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 12.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Глухівським РВ ДПУ 24.04.1931 справа закрита. Працював у колгоспі. Арешт 26.06.1941, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. З наближенням фронту комісією по розвантаженню в'язниці №1 м.Суми 28.08.1941 з-під варти звільнений. Управлінням КДБ УРСР по Сумській області 27.12.1988 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.4, спр.730).

БАБОК Георгій Касянович, 1921 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова. Перебував у зоні бойових дій (Білорусь). Арешт 3.04.1945, звинувачення за ст. 58-1 "а" КК РРФСР. Управлінням контррозвідки "Смерш" Північної групи радянських військ (Польща) 5.11.1945 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-6379).

БАГНЮК Данило Матвійович, 1899 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, селянин-

одноосібник. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 5.03.1962 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.557).

БАРАНЕНКО Єфіфан Володимирович, 1905 р.н., с.Гудове, українець, освіта початкова. Арешт 7.02.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.3, спр.371).

БАТЕХА Максим Овсійович, 1902 р.н., с.Орлівка Ямпільського району, проживав у с-щі Есмань, українець, освіта середня, член ВКП(б), директор МТС. Арешт 8.10.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 21.12.1937 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 22.12.1937 у м.Київ. Реабілітований 3.12.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4704).

БАТУРИНЕЦЬ Єгор Ульянович, 1888 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, робітник артілі інвалідів. Арешт 17.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 10.04.1963 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.3, спр. 195).

БЕЗБАБНИЙ Гнат Ілліч, 1875 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, робітник торфозробки. Арешт 1.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.10.1937 за агітацію проти колгоспного ладу позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 62).

БЕЗБАБИЧ Марко Степанович, 1903 р.н., смт Шалигине, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.01.1933. Особливою

нарадою при колегії ДПУ УРСР 15.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Після відбуття покарання - робітник Шалигинського цукрозаводу. Арешт 10.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований, відповідно, 29.12.1989 - прокуратурою області, 21.04.1962 - обласним судом. (*ДАСО, ф. Р-7641: оп. 3, спр. 751; оп. 2, спр. 564*).

БЕЗБАБНИЙ Прохор Семенович, 1876 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, тесляр цукрозаводу. Арешт 12.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за агітацію проти колгоспного ладу ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 13.10.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 6*).

БЕЗКОРОВАЙНИЙ Григорій Юхимович, 1894 р.н., с.Перемога, українець, освіта початкова, вантажник Глухівського лісового промгоспу. Арешт 21.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 28.12.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 10.01.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 1.11.1958 обласним судом. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 23*).

БЕЗУГЛИЙ Іван Степанович, 1887 р.н., с.Некрасове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 8*).

БЕЗУГЛИЙ Федір Хомич, 1894 р.н., с.Некрасове, українець, освіта початкова, візник Глухівської контори Чернігівторгу. Арешт 14.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп.5, спр. 291*).

БЕРЕЖНИЙ Павло Опанасович, 1922 р.н., с.Сопич, українець, освіта неповна середня. Курсант школи молодших командирів Чорноморського флоту. Арешт 13.09.1941. Військовим трибуналом цього ж флоту 18.09.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Реабілітований 9.06.1994 прокуратурою області. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-12724*).

БЄЛИЙ Петро Михайлович, 1890 р.н., с.Слобода Буринського району, проживав у смт Шалигине, українець, освіта початкова, бухгалтер цукрозаводу. Арешт 12.09.1937. Трійкою

при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп.5, спр.292*).

БЄЛКОВ Олександр Прокопович, 1899 р.н., с.Романово Рязанської області (Росія), проживав у с.Заруцьке, росіянин, освіта початкова, начальник вапняного заводу. Арешт 10.06.1937. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 22.09.1937 за ст.ст. 54-7, 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до ВМП. Верховним Судом СРСР 11.10.1937 справа направлена на нове розслідування. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 6.05.1938 за ст.ст. 54-7, 54-10 КК УРСР засуджений на 15 років ВТТ. Реабілітований 2.04.1992 прокуратурою області. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-12099*).

БЄЛЬСЬКИЙ Михайло Григорович, 1889 р.н., м.Глухів, проживав у с.Дунаєць, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1929, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Глухівського округу 27.03.1929 справа закрита, перебував під підпискою про невізд. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 5.07.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 823*).

БИК Абрам Яковлевич, 1873 р.н., с.Імшана Ямпільського району, проживав у с.Береза, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.12.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 26.02.1931 за ст. 54-10 КК УРСР та за участь в озброєній банді висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп.5, спр.957*).

БЛОГУР Матвій Максимович, 1904 р.н., с.Уланове, проживав у с.Біла Береза, українець, освіта початкова. Перебував у перевірочно-фільтраційному таборі № 240. Арешт 1.02.1945. Військовим трибуналом гарнізону м.Сталіно 16.05.1945 за ст. 54-1 "б" КК УРСР засуджений на 15 років каторжних робіт. Сумською обласною комісією по перегляду кримінальних справ 24.09.1954 покарання пом'якшене до 10 років позбавлення волі. Реабілітований 28.02.1955 Військовою прокуратурою Київського ВО. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-6263*).

БІЛОНОЖКО Андрій Кузьмич, 1891 р.н., с.Вікторове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.01.1933. Особливою

нарадою при колегії ДПУ УРСР 15.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.4, спр. 170).

БІЛОНОЖКО Іван Микитович, 1926 р.н., с.Вікторове, українець, освіта початкова. Червоноармієць в/ч 64447 (м.Воронеж). Арешт 27.10.1948. Військовим трибуналом Воронезького гарнізону 15.01.1949 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 21.02.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13685).

БІЛОНОЖКО Тимофій Трохимович, 1909 р.н., с.Вікторове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь в антирадянській куркульській групі застосована ВМП. Розстріляний 23.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.6, спр. 723).

БІРІН Йосип Миколайович, 1896 р.н., с.Дунаець, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1929, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Глухівського округу 27.03.1929 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 823).

БІРІН Сильвестр Васильович, 1897 р.н., с.Дунаець, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1929, підписка про невиїзд від 18.03.1929, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Глухівського округу 27.03.1929 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 823).

БІРІН Яків Миколайович, 1883 р.н., с.Дунаець, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1929, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Глухівського округу 27.03.1929 справа закрита, перебував під підпискою про невиїзд. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 5.07.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 823).

БІРЮК Григорій Наумович, 1895 р.н., с.Полошки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 7.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.5, спр. 359).

БІРЮК Олексій Пилипович, 1909 р.н., с.Полошки, українець, освіта початкова, робітник каолінових розробок. Арешт 9.12.1937. Трій-

кою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 22.08.1962 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 602).

БІРЮК Федір Васильович, 1891 р.н., с.Некрасове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 14.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр. 448).

БОГАТИР Андрій Юхимович, 1892 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 742).

БОГДАНОВИЧ Іван Миколайович, 1905 р.н., смт Червоне, проживав у с.Наурцево Московської області (Росія), українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 21 окремого учбово-танкового батальйону. Арешт 2.03.1942, звинувачення за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Особливим відділом НКВС Сталінградського ВО 7.05.1942 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5836).

БОГДАНОВИЧ Семен Михайлович, 1904 р.н., с.Береза, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.04.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.3, спр. 3).

БОГДАНОВИЧ Яків Сергійович, 1882 р.н., с.Береза, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за агітацію проти колгоспного ладу та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 13.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 17.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.4, спр.958).

БОЖОК Андрій Васильович, 1903 р.н., с.Перемога, українець, освіта початкова, робітник Баницького щепневого заводу. Арешт 12.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 4.11.1969 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.2, спр.673).

БОЖОК Юхим Іванович, 1882 р.н., с.Перемога, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 4.10.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 23.02.1945 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 18.05.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13365*).

БОКОВ Михайло Іванович, 1873 р.н., с.Студенок, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 11.04.1933 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.6, спр. 303*).

БОКОВ Мусій Мусійович, 1886 р.н., с.Студенок, проживав у с.Берега, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 4.02.1940. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.04.1940 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР висланий на 5 років у Комі АРСР. Реабілітований 12.10.1960 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.2, спр.384*).

БОЛБОТ Пилип Федотович, 1891 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.11.1936. Чернігівським обласним судом 17.02.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 12.10. 1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-11584*).

БОНДАРЕНКО Олександр Павлович, 1916 р.н., с.Гута, українець, освіта неповна середня, слюсар колгоспу. Арешт 9.06.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Прокурором Шосткинського району 20.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1474*).

БОРОВИК Іван Сафронович, 1904 р.н., с.Перемога, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.07.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.3, спр. 823*).

БОРОВИЧ Іван Юхимович, 1899 р.н., с.Студениця Житомирської області, проживав у смт Шалигине, українець, освіта вища, член ВКП(б), завідуючий Шалигинським районним фінвідділом. Арешт 20.10.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 22.12.1937 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 23.12.1937 у м.Київ. Реабілітований 21.04.1956 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4180*).

БОРОДЕНКО Михайло Олексійович, 1911 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, селянин-

одноосібник. Арешт 7.01. 1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варти звільнений. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.3, спр.900*).

БОРОДЕНКО Степан Васильович, 1911 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 15.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.3, спр. 675*).

БОРОДІН Іван Єгорович, 1907 р.н., с.Муравейня, росіянин, освіта неповна середня, член ВКП(б). Пілот 44 авіаційного полку 55 авіаційної бригади (м.Стара Руса Новгородської області). Арешт 20.08.1940. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15.06.1942 за здачу у полон ворогові без опору ув'язнений у ВТТ до кінця війни. Реабілітований 15.02.1960 Військовим трибуналом Московського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5200*).

БРИКУЛЯ Яків Григорович, 1911 р.н., с.Білокопитове, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Арешт 22.09.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Глухівським РВ НКВС 2.06.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-343*).

БРИКУН Оникій Григорович, 1886 р.н., с.Семенівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 21.11.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.1, спр.348*).

БУБНОВ Олексій Костянтинович, 1904 р.н., смт Шалигине, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 15.05.1933 за ст. 54-11 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.1, спр. 593*).

БУДЛЯНСЬКИЙ Максим Прокопійович, 1909 р.н., с.Берега, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.04.1930 за ст.ст. 54-8, 54-10 КК УРСР ув'язнений на 8 років у концтабір. Після відбуття покарання - робітник Шосткинського баластного кар'єру. Арешт 1.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.11.1937 за ст. 54-8 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований, від-

повідно, 11.07.1989 і 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 5, спр. 767; оп. 6, спр. 477).

БУДЛЯНСЬКИЙ Прокопій Хрисанфович, 1884 р.н., с.Береза, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.04.1930 за ст.ст. 54-8, 54-10 КК УРСР ув'язнений на 8 років у концтабір. Реабілітований 11.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.5, спр. 767).

БУДЛЯНСЬКИЙ Тимофій Ісайович, 1890 р.н., с.Береза, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.12.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.03.1931 за ст. 54-10 КК УРСР та за бандитизм висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.2, спр. 903).

БУКАТІН Василь Іванович, 1903 р.н., с.Первомайське, освіта початкова, селянин-одноосібник. Трійкою при управлінні НКВС по Челябінській області у 1938р. застосована ВМП. Розстріляний. Реабілітований 8.02.1956 Військовим трибуналом Уральського ВО. (Арх. райкомісії з питань реабілітованих).

БУРАЧОК Ганна Юхимівна, 1888 р.н., с-ще Есмась, українка, освіта початкова, колгоспниця. Арешт 17.07.1946, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Управлінням МДБ по Сумсь-

кій області 17.09.1946 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3524).

БУРНАКОВ Афанасій Григорович, 1897 р.н., смт Шалигине, українець, освіта середня. Начальник підсобного господарства 100 запасного СП. Арешт 2.10.1942. Військовим трибуналом 16 запасної СБ Приволзького ВО 27.10.1942 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 19.03.1993 Військовою прокуратурою Приволзького ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12491).

БУРНОСОВ Митрофан Павлович, 1880 р.н., с.Локоть Курської області (Росія), проживав у с.Ходине, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 789).

БУХАНІСТ Уляна Фролівна, 1913 р.н., с.Будища, проживала, у с.Баничі, українка, освіта початкова, робітниця шебеневого заводу. Арешт 6.11.1944, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Шосткинським МВ НКДБ 18.12.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3487).

БУШМАН Микола Карлович, 1905 р.н., смт Червоне, українець, освіта початкова, вагар заготконтори. Арешт 19.12.1937, звинувачення за ст. 54-6 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 25.12.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6250).

В

ВАЛЬКО Микола Павлович, 1910 р.н., с.Некрасове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.3, спр.813).

ВАСИЛЕНКО Василь Порфирійович, 1919 р.н., с.Кореньок, українець, освіта середня технічна військова. Командир кулеметного розрахунку 737 СП. Арешт 5.03.1944, звинувачення за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Відділом контррозвідки "Смерш" 219 СД 8.05.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-5092).

ВАСИЛЕНКО Іван Іванович, 1923 р.н., с.Слоут, українець, освіта неповна середня. Колишній червоноармієць, який втік з ворожого полону. Арешт 31.01.1943. Військовим трибуналом

52 гвардійської СД 2.02.1943 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Помер влітку 1943 р. у місці ув'язнення. Реабілітований 12.08.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13536).

ВАСИЛЕНКО Микола Прокопович, 1877 р.н., с-ще Есмась, проживав у м.Київ, українець, освіта вища, Президент Всеукраїнської Академії Наук. Арешт 24.09.1923. Київським губернським судом 7.04.1924 за участь у Київському обласному контрреволюційному "Центрі дій" засуджений до позбавлення волі на 10 років. Президією ВУЦВК 16.05.1924 покарання пом'якшене до 5 років позбавлення волі, 26.05.1924 - до 3 років висилки до Оренбурга. Реабілітований 28.06.1991 Верховним Судом УРСР. (Ю.Г. Осадчий. Нарис "Другий Президент Академії Наук України". "Реабілітовані історією. Сумська область").

ВАСИЛЬЄВ Іван Михайлович, 1869 р.н., с.Кудрявчено Липецької області (Росія), проживав у с.Слоут, росіянин, освіта середня духовна, священник. Арешт 6.09.1935. Чернігівським обласним судом 20.01.1936 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки, за похилим віком покарання не застосоване. Реабілітований 31.12.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2180*).

ВАСИЛЬЄВ Олександр Іванович, 1892 р.н., с.Кривополяна Воронежської області (Росія), проживав у с.Берега, росіянин, освіта середня духовна, священник. Арешт 25.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11.1937 за участь у контрреволюційному підпіллі церковників та антирадянську діяльність застосована ВМП. Розстріляний 1.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 28.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.5, спр.143*).

ВАСИЛЬЧЕНКО Сергій Євдокимович, 1896 р.н., с.Некрасове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 5.05.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за участь в антирадянському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.01.1960 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.2, спр. 236*).

ВАСИН Федір Степанович, 1892 р.н., смт Шалигине, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 10.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 15.05.1933 за ст. 54-11 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варту звільнений. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.1, спр.593*).

ВАСЮКОВ Іван Павлович, 1883 р.н., с.Кучерівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.03.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10.04.1930 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 4.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.2, спр. 715*).

ВАЩЕНКО Федір Іванович, 1898 р.н., с.Баничі, українець, освіта початкова, рахівник Шалигинського лісництва. Арешт 11.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 1.04.1959 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.6, спр.775*).

ВЕГЕР Сергій Іванович, 1898 р.н., с.Уздиця, українець, освіта початкова, вербувальник робочої сили Баницького кар'єру. Арешт 22.04.1934, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Транспорт-

ним прокурором Конотопської дільниці 20.05.1934 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-919*).

ВЕЛИКОСВЯТ Трохим Лукич, 1889 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 20.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.09.1937 за різку антирадянську агітацію, розповсюдження провокаційних чуток та терористичні висловлювання застосована ВМП. Розстріляний 20.09.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.6, спр.418*).

ВЕНДЕЛОВСЬКИЙ Павло Федорович, 1884 р.н., с.Селище Чернігівської області, проживав у с.Кучерівка, українець, освіта середня, вчитель школи. Арешт 20.12.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.04.1934 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР висланий умовно на 3 роки у Північний край, з-під варту звільнений. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.1, спр.631*).

ВЕРЧЕНКО Василь Федорович, 1881 р.н., с.Заруцьке, українець, освіта початкова, робітник вапняного заводу. Арешт 21.12.1932, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УРСР. Прокурором Глухівської дільниці 23.02.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7843*).

ВЕРЧЕНКО Федір Юхимович, 1911 р.н., с.Заруцьке, українець, освіта початкова, обпалювач вапняного заводу. Арешт 10.10.1932. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 2.07.1933 за ст.ст. 54-7, 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 30.10.1978 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.4, спр.503*).

ВИЛИК Март'ян Якович, 1894 р.н., Польща, проживав у с.Берега, поляк, освіта неповна середня, візник Глухівського районного лісгоспу. Арешт 19.11.1937, звинувачення за ст. 54-6 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2043*).

ВИШНЕВЕЦЬКИЙ Іван Васильович, 1905 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.04.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 15.05.1933 за ст. 54-11 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.1, спр.593*).

ВИШНЕВЕЦЬКИЙ Олексій Васильович, 1893 р.н., смт Шалигине, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.03.1933, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Глухівським РВ ДПУ 17.05.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3028*).

ВІНС Іван Гергардович, 1881 р.н., с.Свободне Запорізької області, проживав у с.Баничі, німець, освіта середня, агент по заготівлі обладнання для місцевого кар'єру. Арешт 17.02.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15.05.1938 за ст.ст. 54-7, 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.06.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 25.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.6, спр.97).

ВОЛИК Іван Єгорович, 1884 р.н., с.Береза, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.05.1930 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.6, спр.909).

ВОЛКОДАВ Феогност Іванович, 1882 р.н., с.Безуглівка Чернігівської області, проживав у с.Шевченкове, українець, освіта початкова, священник. Арешт 1.02.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.05.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варті звільнений. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.3, спр. 889).

ВОЛОДЬКО Петро Данилович, 1876 р.н., с.Шевченкове, проживав у с.Слоут, українець, неписьменний, без визначених занять. Арешт 17.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.1, спр. 373).

ВОЛЬСЬКИЙ Василь Антонович, 1894 р.н., с.Станин Львівської області, проживав у с.Студенок, поляк, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 2.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4.12.1937 за ст. 54-6 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 339).

ВОРОБЕЙ Гнат Семенович, 1900 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1929, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Глухів-

ського округу 27.03.1929 справа закрита, перебував під підпискою про невізд. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 5.07.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 823).

ВОРОБІЙОВ Сергій Якович, 1898 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 26.06.1941. З наближенням фронту евакуйований в Актюбінську область. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9.01.1943 за ст.ст. 58-10 ч.1, 58-11 КК РРФСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 5.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 731).

ВОРОНА Андрій Федорович, 1893 р.н., с.Щебри, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 9.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 28.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.01.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 543).

ВОРОНА Василь Петрович, 1904 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 780).

ВОРОНА Іван Іванович, 1891 р.н., с. Шевченкове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 18.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 973).

ВОРОНА Степан Федорович, 1899 р.н., с.Щебри, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 631).

Г

ГАБЕНКО Микола Олександрович, 1905 р.н., с. Привілля, українець, освіта середня. Червоноармієць 65 гвардійського артилерійського полку 15 гвардійської СД. Арешт 17.08.1942. Військовим

трибуналом 57 армії 18.10.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 10.10.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12980).

ГАВРИЛЕНКО Андрій Лаврентійович, 1914 р.н., с.Мацкове, проживав у с.Баничі, українець, освіта початкова, молотобоець кузні кам'яного кар'єру. Арешт 20.03.1935. Лінійним судом Західної залізниці 21.05.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 20.06.1990 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11495*).

ГАВРИЛЕНКО Олексій Прокопійович, 1890 р.н., с.Мацкове, українець, освіта початкова, клепкотес Глухівського лісового промгоспу. Арешт 10.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 1.10.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 26.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 860*).

ГАВРИЛЕНКО Степан Петрович, 1888 р.н., с.Щебри, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 192*).

ГАВРИЛЬЦЕВ Олександр Павлович, 1902 р.н., с.Некрасове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.10. 1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 16.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 573*).

ГАРКАВИЙ Василь Федорович, 1902 р.н., с.Некрасове, українець, освіта середня агрономічна, агроном Глухівської МТС. Арешт 26.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом.(ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 448*).

ГАРКАВИЙ Ілля Леонтійович, 1878 р.н., с.Некрасове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.10.1936. Чернігівським обласним судом 5.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 10.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-649*).

ГАРКАВИЙ Петро Свиридович, 1877 р.н., с.Некрасове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 16.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР та за спробу здати державі явно недоброякісну сільськогосподарську продукцію

висланий умовно на 3 роки у Північний край, з-під варті звільнений. Реабілітований 18.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 30*).

ГЕРАСИМЕНКО Феодосій Михайлович, 1900 р.н., с.Вільна Слобода, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 11.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за антирадянську агітацію та участь у контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Реабілітований 27.11.1957 обласним судом.(ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 676*).

ГЛАДКИЙ Максим Матвійович, 1888 р.н., с.Уланове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.12.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 5.03.1931 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 8.08.1990 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 7, спр. 60*).

ГЛАДКИЙ Прокіп Матвійович, 1901 р.н., с.Уланове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 23.12.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 5.03.1931 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 19.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 144*).

ГЛАМАЗДА Марфа Кирилівна, 1903 р.н., с.Сваркове, українка, освіта початкова, колгоспниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.11.1945 як член сім'ї засудженого за ст. 58-1 "б" КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область разом з дочкою Гламаздою Катериною Іванівною, 1939 р.н. Реабілітовані 8.07.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-10610*).

ГЛИНСЬКИЙ Андрій Іванович, 1907 р.н., с.Берега, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Народним судом Глухівського району 13.07.1931 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки і до висилки на 5 років після відбуття покарання за межі Глухівського району. Реабілітований 7.05.1990 обласним судом.(ДА УСБУ в СО, *спр. П-7832*).

ГЛУЩЕНКО Михайло Єгорович, 1899 р.н., с.Вільна Слобода, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 27.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 633*).

ГЛУЩЕНКО Петро Єгорович, 1884 р.н., с.Вільна Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 10.03.1931 за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УРСР та за бандитизм і ухилення від сплати податків висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 331).

ГОДУНОВ Олександр Никифорович, 1910 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 145 СП. Арешт 18.04.1943. Військовим трибуналом 1 окремої СД військ НКВС 21.04.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Помер 26.07.1944 у місці ув'язнення. Реабілітований 10.10.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12966).

ГОЛОВІН Федір Арсенгійович, 1912 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Слідчою групою Чернігівського ОВ ДПУ 14.03.1933 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 303).

ГОРБАЧ Порфирій Іванович, 1897 р.н., с.Комаровка Курської області (Росія), проживав у с-щі Есмань, росіянин, освіта початкова, начальник ремонтної колони 8 дистанції служби колії залізниці. Арешт 16.10.1944, звинувачення за ст. 54-3 КК УРСР. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 6.02.1946 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5548).

ГОРБАЧОВ Олексій Іванович, 1903 р.н., смт Шалигине, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 745).

ГОРБИЛЬОВ Василь Тихонович, 1905 р.н., смт Шалигине, українець, освіта початкова. Червоноармієць 926 СП. Арешт 3.10.1941. Військовим трибуналом Московського гарнізону 4.11.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 21.11.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13686).

ГОРДЕЄВ Григорій Миколайович, 1898 р.н., с.Катеринівка, росіянин, освіта початкова, пильщик промартілі (м.Рильськ Курської області). Арешт 7.02.1940. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.04.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 28.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 56).

ГОРДІЙЧУК Іван Архипович, 1905 р.н., с.Студенок, проживав у с.Заруцьке, українець, освіта початкова, десятник вапняного заводу. Арешт 10.10.1932. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 2.07.1933 за ст.ст. 54-7, 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 30.10.1978 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 503).

ГОРДІЄНКО Сергій Андрійович, 1900 р.н., с.Вільна Слобода, українець, освіта початкова, завідуючий господарством лікарні. Арешт 17.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 13.03.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 610).

ГОРЛЕНКО Олександр Іванович, 1911 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, тесляр-кустар. Арешт 7.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 644).

ГОРОВИЙ Іван Кузьмич, 1888 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 45).

ГОРПИНЧЕНКО Гаврило Мусійович, 1888 р.н., с.Будища, українець, освіта початкова, пічник на будівництві школи у с.Баничі. Арешт 4.09.1936, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокуратурою Чернігівської області 11.04.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2135).

ГРЕБЕНІКОВ Гаврило Тимофійович, 1899 р.н., м.Белгород (Росія), проживав у с.Перемога, росіянин, освіта початкова, пресувальник коноплезаводу. Арешт 7.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 1.04.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7141, оп. 6, спр. 775).

ГРЕМЯЧЕВСЬКИЙ Михайло Миколайович, 1894 р.н., м.Москва (Росія), проживав у с.Уздиця, росіянин, освіта середня, лісничий лісництва. Арешт 23.07.1938. Сумським обласним судом 15.03.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 11.05.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11440).

ГРИДІН Олександр Іванович, 1889 р.н., с.Хотминівка, проживав у м.Київ, українець, освіта початкова, міліціонер 13 роти полку робітничо-селянської міліції. Арешт 13.09.1920. Чернігівською губернською надзвичайною комісією 26.01.1921 за службу в каральних загонах білої армії застосована ВМП. Реабілітований 11.05.1992 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 134).

ГРИДІН Петро Петрович, 1878 р.н., с.Хотминівка, проживав у м.Маріуполь Донецької області, українець, освіта початкова, кучер заводу "Азовсталь". Арешт 2.10.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР, з-під варти втік і перебував на нелегальному становищі. Помер 2.08.1949. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13134).

ГРИЦЕНКО Василь Степанович, 1900 р.н., с.Слоут українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.12.1928. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 9.03.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР позбавлений волі на 4 місяці. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 836).

ГРИЦЕНКО Іван Хомич, 1898 р.н., м.Бахмач Чернігівської області, проживав у смт Червоне, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 15.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 633).

ГРИЦЕНКО Микола Євдокимович, 1907 р.н., с.Слоут, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.02.1931 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 977).

ГРИЦЕНКО Олександр Павлович, 1907 р.н., с.Слоут, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.02.1931 за ст. 54-10 КК УРСР та за підозрою у бандитизмі ув'язнений на 3 роки у концтабір. Після відбуття покарання - без визначених занять. Арешт 15.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабі-

літований, відповідно, 29.12.1989 - прокуратурою області, 20.01.1960 - обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр.спр. 952, 232).

ГРИЦЕНКО Яків Іванович, 1882 р.н., с.Яструбщина, українець, освіта початкова, рахівник Вільнослобідської МТС. Арешт 24.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 633).

ГРУДІНА Григорій Лукич, 1891 р.н., с.Суходіл, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1929, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР та у бандитизмі. Прокурором Глухівського округу 21.06.1930 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 183).

ГУДОВ Василь Петрович, 1891 р.н., с.Гудове, росіянин, освіта початкова, робітник Шалигинського цукрозаводу. Арешт 28.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.09.1937 за різку агітацію поразкового і терористичного характеру застосована ВМП. Розстріляний 20.09.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 11.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 205).

ГУЛАКОВ Василь Матвійович, 1903 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 4.05.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 486).

ГУЛАКОВ Григорій Дмитрович, 1899 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, візник-кустар. Арешт 13.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 7.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 874).

ГУЛАКОВ Микола Олексійович, 1882 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.07.1938. Чернігівським обласним судом 9.02.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 27.06.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1080).

ГУЛАКОВ Павло Іванович, 1834 р.н., смт Шалигине, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.01.1933. Особливою нара-

дою при колегії ДПУ УРСР 10.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 779).

ГУЛАКОВ Стефан Єгорович, 1902 р.н., смт Шалигине, українець, освіта середня, слюсар на торфозробках. Арешт 5.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР та за спробу здати державі явно недоброякісну сільськогосподарську продукцію

висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 811).

ГУТЯНКО Григорій Антонович, 1886 р.н., с.Землянка, проживав у с.Обложки, українець, освіта початкова, лісник Глухівської контори головного лісництва. Арешт 20.12.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 19.04.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3717).

Д

ДАВИДЕНКО Іван Трохимович, 1897 р.н., с.Суходіл, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1929. Колегією ОДПУ 8.07.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР та за бандитизм застосована ВМП. Реабілітований 14.12.1994 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 183).

ДАВИДЕНКО Кузьма Миколайович, 1897 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.04. 1933. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 29.12.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 195).

ДАВИДЕНКО Павло Григорович, 1901 р.н., с.Мала Слобідка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.03.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Глухівським РВ ДПУ 13.07.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5926).

ДАВИДЕНКО Петро Тимофійович, 1864 р.н., с.Вільна Слобода, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 28.12.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР та у бандитизмі. Сумським сектором ДПУ 27.02.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-852).

ДАНИЛЬЧЕНКО Олексій Іванович, 1902 р.н., с.Студенок, українець, освіта початкова. Червоноармієць 857 СП 294 СД. Військовим трибуналом 54 армії 26.04.1942 за ст. 58-1 "б" КК РРФСР застосована ВМП (заочно). Верховним Судом СРСР 2.03.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5098).

ДАНИЛЬЧЕНКО Петро Степанович, 1887 р.н., с.Студенок, проживав у м.Київ, українець, освіта

неповна середня, бухгалтер трамвайного парку. Арешт 15.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 25.01.1931 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-76419, оп. 2, спр. 898).

ДАРМОГРАЙ Костянтин Васильович, 1904 р.н., с.Уланове, українець, освіта середня, без визначених занять. Арешт 2.04.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Чкаловської області 17.08.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР та за ухилення від призову на військову службу засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 7.12.1996 Військовим судом Центрального регіону України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13630).

ДВОРНИК Іван Якович, 1923 р.н., с.Будища, українець, освіта неповна середня, експедитор Шалигинської районної споживспілки. Арешт 17.08.1948. Військовим трибуналом Харківського гарнізону 28.10.1948 за ст. 54-1 "б" КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Звільнений з-під варті 14.10.1955 за амністією. Реабілітований 27.06.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13733).

ДЕВИСЕНКО Георгій Григорович, 1912 р.н., с.Снітин Полтавської області, проживав на залізничному роз'їзді Заруцький Глухівського району, українець, освіта неповна середня, табельник вапняного заводу. Арешт 10.10.1932. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 2.07.1933 за ст.ст. 54-7, 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 30.10.1978 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 503).

ДЕГТЯР Іван Іванович, 1905 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова. Червоноармієць 4 окремого полку урядового зв'язку військ НКВС. Арешт 5.04.1944. Військовим трибуналом військ НКВС охорони тилу 3 Українського фрон-

ту 21.05.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 23.06.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12762*).

ДЕЙНЕКО Олександр Антонович, 1904 р.н., с.Хотминівка, проживав у с.Баничі, українець, освіта початкова, столяр кам'яного кар'єру. Арешт 20.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 31.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, *спр. 993**).

ДЕМЧЕНКО Григорій Федорович, 1898 р.н., с.Сваркове, проживав у м.Потсдам (Німеччина), українець, освіта початкова, бухгалтер в/ч 61743. Арешт 18.10.1948. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 8.12.1949 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом військ МВС Київського округу 9.01.1950 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3519*).

ДЕМ'ЯНЕНКО Василь Андрійович, 1906 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.01.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, *спр. 814**).

ДЕРЕН Станіслав Адамович, 1894 р.н., Польща, проживав у с.Студенок, поляк, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 2.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 14.11.1937 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 4.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 7, *спр. 40**).

ДЕРКАЧ Микола Дмитрович, 1924 р.н., с.Черневе, проживав у м.Коростень Житомирської області, українець, освіта неповна середня, керуючий міжрайонною заготконторою. Арешт 25.11.1946. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 21.02.1947 за ст. 54-1 "б" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 28.09.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12305*).

ДЕЩЕНКО Михайло Гнатович, 1919 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта середня технічна. Перебував у таборі репатріантів № 212. Арешт 16.07.1945. Військовим трибуналом 1 гвардійської танкової дивізії 29.03.1946 за ст. 58-1 "б" КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 9.10.1992 Військовим прокурором в/ч 52740 (м.Москва). (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12309*).

ДЕЩЕНКО Петро Іванович, 1895 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь в антирадянському контрреволюційному куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 3.09.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, *спр. 357**).

ДМИТРЕНКО Іван Васильович, 1898 р.н., с.Студенок, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.12.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 11.04.1933 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Після відбуття покарання - без визначених занять. Арешт 28.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток про голод ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований, відповідно, 30.11.1989 і 18.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641: оп. 6, *спр. 303; оп. 6, *спр. 385***).

ДОВЖЕНКО Павло Данилович, 1901 р.н., с.Велика Дівиця Чернігівської області, проживав у с.Уздиця, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.11.1936. Чернігівським обласним судом 14.02.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 29.03.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11389*).

ДОДАКОВ Ілля Іванович, 1892 р.н., с.Перемога, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.09.1941. Військовим трибуналом 2 гвардійської дивізії 29.09.1941 за ст. 58-3 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 1.10.1941. Реабілітований 27.03.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13445*).

ДРОЗДОВ Никифор Михайлович, 1894 р.н., с.Баничі, проживав у м.Кузнецьк Пензенської області (Росія), українець, освіта початкова, монтер на будівництві телеграфної магістралі Москва-Хабаровськ. Арешт 2.05.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.10. 1939 за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 17.12.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 51**).

ДРОЗДОВ Федір Гаврилович, 1900 р.н., с.Баничі, українець, освіта початкова, десятник кам'яного кар'єру. Арешт 3.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 1.04.1959 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 775**).

ДРУЧОК Михайло Йосипович, 1914 р.н., с.Дунаєць, проживав у с.Кучерівка, українець, освіта середня, вчитель школи. Арешт 20.12.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.04.1934 за ст.ст. 54-2, 54-11, 54-12 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 631).

ДРУЧОК Панас Григорович, 1886 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.12.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 198).

ДУБЕНКО Василь Іванович, 1887 р.н., с.Полошки, українець, освіта початкова, продавець ларка сільського кооперативу. Арешт 3.11.1937. Сумським обласним судом 19.04.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 2.06.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-22).

ДУБОГРАЙ Дмитро Федорович, 1905 р.н., с.Уздиця, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 20.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 792).

ДУБОК Іван Павлович, 1900 р.н., м.Глухів, проживав у с.Берега, українець, освіта середня педагогічна, вчитель школи. Арешт 19.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в українській антирадянській націоналістичній шпигунській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 17.03.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 122).

ДУДУКОВ Леонід Петрович, 1902 р.н., с.Заруцьке, українець, освіта початкова, сторож Глухівського м'ясокомбінату. Арешт 30.03.1945, звинувачення за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 14.05.1945 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3478).

ДУДУКОВ Олександр Іванович, 1926 р.н., с.Заруцьке, українець, освіта середня військова. Командир взводу в/ч 03021. Арешт 28.08.1950. Військовим трибуналом в/ч 28990 11.12.1950 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР засуджений на 25 років ВТТ. З-під варті звільнений 28.02.1956. Реабілі-

тований 28.06.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12556).

ДУДУКІНА Олександра Тихонівна, 1918 р.н., с.Пустогород, проживала у с.Руське-Коломасово Мордовської АРСР (Росія), українка, освіта неповна середня, секретар сільської ради. Арешт 30.12.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15.04.1944 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР ув'язнена на 5 років у ВТТ. Реабілітована 4.05.1965 Військовим трибуналом Білоруського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 322).

ДУЖИК Андрій Степанович, 1893 р.н., с.Онишківці Тернопільської області, проживав у с.Баничі, українець, освіта середня, завідуючий гаражем кам'яного кар'єру. Арешт 31.01.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.03.1938 у м.Конотоп. Реабілітований 11.10.1958 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 609).

ДУША Олександр Лукич, 1880 р.н., с.Студенок, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 22.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 19.04.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 146).

ДУШИН Григорій Іллєч, 1909 р.н., с.Сваркове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 18.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 857).

ДУШИН Григорій Михайлович, 1908 р.н., с.Білокопитове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 26.10.1936. Чернігівським обласним судом 25.02.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 15.06.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11472).

ДУШИН Давид Пилипович, 1883 р.н., с.Сваркове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток про повернення майна куркулям застосована ВМП. Розстріляний 8.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 16.05.1988 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 515).

ДУШИН Ілля Пилипович, 1873 р.н., с.Сваркове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 16.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 560).

ДЯЧЕНКО Кузьма Іванович, 1896, р.н., с.Нова Гута Середино-Будського району, проживав у с.Катеринівка, українець, освіта початкова, об'їждчик лісництва. Арешт 24.09.1945, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 3.12.1945 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3760).

Є

ЄВДОКИМЕНКО Андрій Степанович, 1901 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, робітник Полошківських каолінових розробок. Арешт 10.05.1936. Чернігівським обласним судом 19.08.1936 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР за-суджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 28.06.1963 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6798).

ЄВДОКИМЕНКО Григорій Олексійович, 1893 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, голова колгоспу. Арешт 5.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 17.04.1933 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 14.10.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 481).

ЄВДОКИМЕНКО Павло Федорович, 1904 р.н., с.Кучерівка, українець, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 15.10.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Шосткинським МВ НКДБ 29.06.1944 справа закрита, направлений у спецтабір № 258 (м.Харків) для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4108).

ЄВДОКИМЕНКО Петро Семенович, 1878 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 201).

ЄВДОКИМЕНКО Семен Петрович, 1906 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.05.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 25.10.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 373).

ЄВТУШЕНКО Павло Максимович, 1904 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 18.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 825).

ЄРМОЛЕНКО Костянтин Миколайович, 1889 р.н., с.Вільна Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.11.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.03.1931 за ст. 54-10 КК УРСР та за підозрою у бандитизмі висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 544).

ЄФИМЕНКО Прокопій Васильович, 1896 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 21.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 49).

Ж

ЖЕБА Петро Григорович, 1909 р.н., с.Яструбщина, українець, освіта початкова, робітник Кучерівського коноплезаводу. Арешт 18.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабіліто-

ваний 6.04.1970 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 454).

ЖЕБА Платон Корнійович, 1875 р.н., с.Яструбщина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.12.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.02.1931 за ст.

54-10 КК УРСР та за підозрою у бандитизмі висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 959).

ЖИДКОВ Андрій Нилович, 1922 р.н., с.Фотовиж, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць в/ч 3226. Арешт 16.02.1949. Військовим трибуналом військ МВС Тернопільської області 25.03.1949 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 7.02.1991 Тернопільським обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11596).

ЖУКОВ Гнат Овксентійович, 1887 р.н., с.Потапівка, проживав у с.Дубовицьке Курської області (Росія), росіянин, освіта початкова, робітник цегельного заводу. Арешт 30.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10. 1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 11.07.1964 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 288).

ЖУРАВЛІОВ Василь Гнатович, 1898 р.н., с.Кучерівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.11.1932, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Слідчою групою Чернігівського ОВ ДПУ 14.03.1933 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 303).

ЖУРАВЛІОВ Василь Іванович, 1900 р.н., с.Кучерівка, українець, освіта початкова. Бригадир по ремонту колії залізничної станції Деражня Кам'янець-Подільської області. Арешт 15.10.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 13.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13213).

ЖУРАВЛІОВ Роман Тимофійович, 1898 р.н., с.Товстодубове, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.04.1948. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 24.06.1948 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом Київського ВО 22.10.1954 обвинувачення за ст. 54-1 "а" зняте, визнаний винним за ст. 54-3 і засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 29.06.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13362).

ЖУРАВЛІОВ Степан Юхимович, 1913 р.н., с.Кучерівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць взводу кінної розвідки. Арешт 4.11.1941. Військовим трибуналом 250 СД 8.11.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП, згодом у зв'язку з помилуванням покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Помер 24.08.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13159).

ЖУРБА Іван Якович, 1923 р.н., с.Полошки, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 87 гвардійського артилерійського полку. Арешт 24.05.1944. Військовим трибуналом 39 гвардійської Барвінківської СД 29.05.1944 за ст. 54-1 "б" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом 3 Українського фронту 24.06.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5179).

ЖУРОМСЬКИЙ Іван Тимофійович, 1897 р.н., с.Суходіл, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1929. Колегією ОДПУ 8.07.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР та за бандитизм застосована ВМП. Реабілітований 23.12.1994 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 183).

3

ЗАДКО Василь Євстахійович, 1903 р.н., с.Слоут, українець, освіта початкова. 28.08.1937 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 12.10.1962 Брянським обласним судом. (Арх. районної комісії з питань реабілітованих).

ЗАДКО Марко Остапович, 1895 р.н., с.Слоут, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Трійкою при управлінні НКВС по Західній області (Росія) 8.09.1937 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 29.12.1963 Брянським обласним судом. (Арх. районної комісії з питань реабілітованих).

ЗАЙЦЕВ Семен Петрович, 1903 р.н., с.Нехаєвка Курської області (Росія), росіянин,

освіта початкова. Працював псаломщиком церкви с.Білокопитове. Арешт 8.01.1935. Чернігівським обласним судом 16.06.1935 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 17.02.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11936).

ЗАРУБА Опанас Терентійович, 1911 р.н., с.Некрасове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 743).

ЗАХАРЦОВ Іван Данилович, 1878 р.н., с.Фотовиж, росіянин, освіта початкова, без ви-

значених занять. Арешт 27.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 510).

ЗАХАРЧЕНКО Василь Степанович, 1893 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 10.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 15.05.1933 за ст. 54-11 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варти звільнений. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 593).

ЗАХЛЄБАЄВ Олексій Іванович, 1888 р.н., с.Сопич, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 15.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 626).

ЗЕЛЬНИЙ Михайло Якович, 1895 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській українській контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 10.04.1963 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 195).

ЗЄВАКО Андрій Лаврентійович, 1895 р.н., с.Берега, українець, освіта середня, без визначених занять. Арешт 16.10. 1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 9.02.1931 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 730).

ЗЄВАКО Павло Олексійович, 1893 р.н., с.Берега, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Народним судом Глухівського району 13.07.1931 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки і до висилки на 5 років після відбуття покарання за межі району. Після звільнення - пастух колгоспної череди у с.Горіле. Арешт 11.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за контрреволюційну роботу, спрямовану на підлив колгоспного будівництва, застосована ВМП. Розстріляний 29.09.1937 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 7.05.1990 - обласним судом, 23.05.1989 - прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7832. ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 323).

ЗЄВАКО Франциска Йосипівна, 1896 р.н., м.Житомир, проживала у с.Берега, українка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. Арешт 16.09.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 9.02.1931 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнена на 5 років у концтабір. Реабілітована 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 730).

ЗИМІН Йосип Федорович, 1912 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, голова сільського кооперативного товариства районної споживспілки. Арешт 4.11.1937, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Шалигинським РВ НКВС 23.12.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2794).

ЗИМІН Пантелій Петрович, 1915 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.04.1936. Чернігівським обласним судом 1.08.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР та за ухилення від призову на дійсну військову службу засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 27.03.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11396).

ЗИМОРОЙ Михайло Сергійович, 1911 р.н., с.Уланове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 815).

ЗНОБЕЙ Денис Никифорович, 1882 р.н., с.Дунаець, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.11.1936. Чернігівським обласним судом 20.05.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Помер у місці ув'язнення. Реабілітований 10.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1814).

ЗНОБЕЙ Микола Гаврилович, 1880 р.н., с.Дунаець, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 15.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 21.11.1956 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 347).

ЗОЛОВКІН Петро Костянтинович, 1893 р.н., с.Веселе Путивльського району, проживав у смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, візник-кустар. Арешт 3.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11.1937 за участь у контрреволюційній повстанській організації ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.06.1964 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 278).

I

ІВАНЕНКО Данило Митрофанович, 1879 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.04.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с-щі Есмань, без визначених занять. Арешт 14.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 29.09.1937 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 15.11.1989 і 10.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 3, спр. 138; оп. 5, спр. 296).

ІВАНЕНКО Іван Васильович, 1898 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 10.04.1963 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 195).

ІВАНЕНКО Микола Васильович, 1900 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антиколгоспну агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 13.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 536).

ІВАНЕНКО Пантелеймон Васильович, 1897 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антиколгоспну агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 13.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 894).

ІВАНОВ Олексій Максимович, 1900 р.н., с.Хотминівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 23.03.1931 за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 956).

ІВАЩЕНКО Яків Іванович, 1908 р.н., с.Іващенкове, українець, освіта початкова, селя-

нин-одноосібник. Арешт 14.06.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 25.10.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 375).

ІВЧЕНКО Василь Дмитрович, 1890 р.н., с.Некрасове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Трійкою при повноважному представництві ОДПУ по Північному краю 7.12.1933 за втечу з місця висилки ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 851).

ІВЧЕНКО Овдій Дмитрович, 1902 р.н., с.Некрасове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 857).

ІВЧЕНКО Петро Архипович, 1901 р.н., с.Некрасове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 16.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР та за спробу здати державі недоброякісну сільськогосподарську продукцію висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 18.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 30).

ІВЧЕНКО Петро Дмитрович, 1896 р.н., с.Некрасове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 20.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 5.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 858).

ІГНАТЕНКО Андрій Єгорович, 1910 р.н., с.Слоут, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.08.1929, звинувачення за ст. 54-8 КК УРСР. Глухівським РВ ДПУ 15.04.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3259).

ІЛЕЙКО Йосип Іванович, 1881 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.04.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 5.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 134).

ІЛЕЙКО Тихон Іванович, 1891 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.04.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 134).

ІЛЕЙКО Федір Іванович, 1897 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.06.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3.11.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 369).

ІЛЮЩЕНКО Іван Тимофійович, 1910 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26.11.1930 за антирадянську діяльність висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 869).

ІЛЮЩЕНКО Юхим Кирилович, 1883 р.н., с.Погаричі Путивльського району, проживав у с.Баничі, українець, освіта початкова, завідувач господарством МТС. Арешт 1.11.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 5.06.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.11.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13772).

ІЛЬСНКО Григорій Олексійович, 1886 р.н., с.Уланове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.04.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 261).

ІЛЬСНКО Максим Олексійович, 1879 р.н., с.Уланове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 230).

К

КАБАЛЬНИЙ Андрій Кирилович, 1900 р.н., с.Перемога, українець, освіта початкова. Червоноармієць 353 окремого зенітно-артилерійського дивізіону. Арешт 25.10.1942, звинувачення за ст. 58-1 "б" КК РРФСР. Управлінням НКДБ по Воронежській області 20.10.1943 справа закрита, направлений у Борисоглебський міський військомат. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8171).

КАПОРІН Василь Кузьмич, 1891 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Слідчою групою Чернігівського ОВ ДПУ 14.03.1933 справа закрита. Працював завідувачим пекарнею цукрового робкоопу. Арешт 12.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в українському націоналістичному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 10.02.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 243).

КАПОРІН Іван Стефанович, 1895 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на

10 років у ВТТ. Реабілітований 1.12.1998 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 440).

КАПОРІН Петро Антонович, 1896 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 20.12.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 11.04.1933 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УКРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 303).

КАРАБУТА Іван Ілліч, 1908 р.н., с.Сваркове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.11.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Глухівським РВ ДПУ 2.12.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2619).

КАЧАНОВ Карл Арсентійович, 1907 р.н., с.Уланове, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б). Старший медичний помічник Усть-Великорецької комендатури Камчатського морського прикордонного загону. Арешт 7.10.1937. Військовим трибуналом Червонопрапорної прикордонної і внутрішньої охорони Далекосхідного краю по Камчатській області 15.10.1938 за ст. 58-10 ч.1 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 10.07.1963 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7992).

КИРСЄВ Микола Іванович, 1907 р.н., с.Баничі, українець, освіта початкова. Червонофлотець судноремонтних майстерень. Арешт 25.05.1943, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Військовим трибуналом Головної військово-морської бази Чорноморського флоту (м.Поті, Грузія) 29.06.1943 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5478).

КИРИЛЕНКО Василь Прохорович, 1900 р.н., смт Червоне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 104).

КИРИЛЕНКО Єгор Прохорович, 1891 р.н., смт Червоне, українець, освіта початкова, краєць-кустар. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 922).

КИРИЛЕНКО Тихон Пилипович, 1895 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 17.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 21.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 49).

КИРИЛЕНКО Федір Васильович, 1888 р.н., смт Червоне, українець, освіта початкова, сторож колгоспу. Арешт 22.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 809).

КИРИЛЕНКО Феодосій Пилипович, 1892 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 10.04.1963 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 195).

КИРИЛОВ Павло Миколайович, 1877 р.н., с.Омбиши Чернігівської області, проживав у с.Полошки, українець, освіта вища юридична, без визначених занять. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянському куркуль-

ському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 373).

КИРИЧЕНКО Василь Миколайович, 1888 р.н., с.Некрасове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 8, спр. 458).

КИСЛЮЩАСВ Андрій Омелянович, 1898 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, рахівник Володимирівського бурякоцукрового робкоопу. Арешт 24.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь в антирадянській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 11.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.01.1961 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 438).

КИДИМЕНКО Іван Іванович, 1904 р.н., с.Суходіл, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.01.1931, підписка про невід'їзд від 6.05.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР та у бандитизмі. Глухівським РВ ДПУ 1.09.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2489).

КИНДЮШЕНКО Іван Якович, 1921 р.н., с.Білокопитове, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць телеграфної роти 34 окремого полку зв'язку. Арешт 15.06.1942. Військовим трибуналом 8 армії 18.07.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12923).

КІРКІНОС Михайло Григорович, 1877 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.04.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Київським ОВ ДПУ 21.08.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2657).

КЛИМЕНЧЕНКО Михайло Єгорович, 1902 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, бригадир колгоспу. Арешт 23.11.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 30.06.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 29.02.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13434).

КЛИМЧЕНКО Андрій Васильович, 1921 р.н., с.Уланове, українець, освіта початкова. Червоноармієць 105 моторизованого полку. Арешт 11.12.1941. Військовим трибуналом 23 запасної СБ

26.12.1941 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.09.1991 прокуратурою Сибірського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11816*).

КЛЮЙ Степан Антонович, 1915 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова. Курсант школи при окремому танковому батальйоні 87 СД. Арешт 1.10.1937. Військовим трибуналом 15 СК Київського ВО 21.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Верховним Судом СРСР 5.03.1940 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7909*).

КЛЯУС Василь Трохимович, 1888 р.н., с-ще Кричев (Білорусь), проживав на станції Перловка Північної залізниці, білорус, освіта початкова. Агент постачання Баницького кам'яного кар'єру. Арешт 12.04.1934, підписка про невиїзд від 10.05.1934, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Транспортним прокурором Конотопської дільниці 20.05.1934 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-919*).

КОБЗАРЬОВ Костянтин Федорович, 1911 р.н., с.Сопич, українець, освіта початкова. Курсант полкової школи 1 СП 211 СД (м.Чкалов). Арешт 25.01.1942. Військовим трибуналом Південно-Уральського ВО 16.06.1942 за ст.ст. 58-8, 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 22.03.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13318*).

КОБИЗЬКИЙ Василь Якович, 1900 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Сумським оперсектором ДПУ 19.01.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-933*).

КОБЦЕВ Микола Федорович, 1895 р.н., смт Шалигине, українець, освіта початкова, голова колгоспу. Арешт 9.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 15.05.1933 за ст. 54-11 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 593*).

КОВАЛЕНКО Іван Андрійович, 1883 р.н., с.Зорине Ямпільського району, проживав у с.Нарбутівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 406*).

КОВАЛЕНКО Яків Леонтійович, 1886 р.н., с.Некрасове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.06.1938. Чернігівським облас-

ним судом 3.03.1939 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 22.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11746*).

КОВАЛЬОВ Денис Степанович, 1904 р.н., с.Фотовиж, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 11.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11.1937 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Помер 15.08.1944 у місці ув'язнення. Реабілітований 10.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 623*).

КОВАЛЬОВ Іван Давидович, 1907 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова. Відбував покарання в Охтирській колонії НКВС. 10.07.1941 звинувачений за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 12.08.1941 засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 17.02.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11955*).

КОВАЛЬОВ Харитон Миколайович, 1903 р.н., с.Уланове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.12.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Чернігівським ОВ ДПУ 20.03.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3033*).

КОВАЛЬЧУК Василь Якович, 1912 р.н., с.Кучерівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 14 прожекторного полку (м.Істра Московської області). Арешт 31.08.1941. Військовим трибуналом 1 корпусу ППО (м.Москва) 21.09.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 16.10.1941. Реабілітований 10.10.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12968*).

КОВАЛЬЧУК Ларіон Зіновійович, 1915 р.н., с.Кучерівка, українець, освіта початкова. Робітник служби зв'язку на залізниці. Арешт 15.12.1936. Лійним судом Московсько-Київської залізниці 23.01.1937 за ст. 58-10 КК РРФСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 13.04.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12499*).

КОВАЛЬЧУК Микола Прокопович, 1912 р.н., с.Харківка, проживав у м.Комсомольськ-на-Амурі (Росія), українець, освіта початкова. Червоноармієць 3 окремого стрілецького батальйону. Арешт 15.05.1942. Військовим трибуналом 109 окремої СБ 26.05.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 2.06.1942 в Орловській області. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою Сумської області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12934*).

КОВИРЯКО Іван Самійлович, 1884 р.н., с.Хотминівка, українець, освіта початкова, селя-

нин-одноосібник. Арешт 13.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 23.03.1931 за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 956).

КОВШУЛЯ Іван Андрійович, 1898 р.н., м.Глухів, проживав у с.Хотминівка, українець, освіта вища, вчитель школи. Арешт 14.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь в антирадянській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 23.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 17.05.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 934).

КОЗЕЛ Григорій Іванович, 1913 р.н., с.Перемога, проживав у с.Черневе, українець, освіта початкова, вантажник Баницького щебеневого заводу. Арешт 20.03.1948. Військовим трибуналом Північної групи радянських військ 3.06.1948 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 25 років. Реабілітований 30.04.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12507).

КОЗЕЛ Євдоким Григорович, 1904 р.н., с.Перемога, українець, освіта початкова, робітник Баницького щебеневого заводу. Арешт 12.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 9.08.1961 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 484).

КОЗЛОВ Дмитро Гурійович, 1902 р.н., с.Катеринівка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.12.1934, звинувачення за ст. 54-8 КК УРСР. Глухівським РВ НКВС 13.01.1935 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2172).

КОВБАСА Іван Михайлович, 1895 р.н., с.Перемога, українець, освіта початкова, червоноармієць у відпустці за хворобою. Арешт 13.04.1920, звинувачення у контрреволюційній пропаганді. Чернігівським губернським ревтрибуналом 19.08.1920 виправданій. (ДА Чернігівської області, ф. Р-4609, оп. 1, спр. 779).

КОЛИВЕР Василь Андрійович, 1884 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.01.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.07.1933 справа закрита. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 818).

КОЛОСОВСЬКИЙ Дмитро Петрович, 1872 р.н., с.Немча Курської області (Росія), про-

живав у с.Старикове, росіянин, освіта середня, священник. Арешт 2.12.1932. Чернігівським обласним судом 23.08.1933 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 31.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12069).

КОМАРОВ Захар Олександрович, 1873 р.н., смт Шалигине, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.04.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26.10.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.4, спр. 121).

КОНОГА Тимофій Іванович, 1900 р.н., с.Берега, проживав у с.Іващенкове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.05.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 25.10.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 376).

КОНОПЕЛЬКО Володимир Іванович, 1923 р.н., с.Землянка, проживав у м.Самара (Росія), українець, освіта неповна середня, робітник особливого будівельного управління № 15. Арешт 5.10.1946. Куйбишевським обласним судом 23.12.1946 за ст. 58-3 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 18.06.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12229).

КОНОПЛЯ Павло Родіонович, 1868 р.н., с.Некрасове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.10. 1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором 9 сектора ДПУ УРСР 19.01.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1027).

КОРЕНСЬКИЙ Василь Михайлович, 1924 р.н., с.Хотминівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.03.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 18.05.1945 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.04.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12146).

КОРЖИКОВ Петро Федорович, 1897 р.н., с.Домбровиця Рівненської області, проживав у с-щі Есмань, українець, освіта початкова, заступник голови районного виконкому. Арешт 10.09.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 21.12.1937 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 22.12.1937 у м.Київ. Реабілітований 3.12.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4554).

КОРОБОВ Семен Степанович, 1901 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.04. 1938 у м.Чернігів. Реабілітований 13.03.1956 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 305).

КОТЛЯРОВ Петро Федорович, 1918 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 195 гвардійського запасного СП. Арешт 1.11.1942. Військовим трибуналом Західного фронту 1.12.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 31.12.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-14009).

КОРЧОВ Трохим Михайлович, 1901 р.н., с.Катеринівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт у травні 1931 р., звинувачення за ст. 54-9 КК УРСР. Сумським міжрайонним судом 18.10.1931 виправданий. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 12).

КОШЕЛЄВ Данило Юхимович, 1908 р.н., с.Уланове, українець, освіта початкова. Командир кулеметної команди 1282 артилерійського полку ППО (Південно-Донецька залізниця). Арешт 17.11.1942. Військовим трибуналом 61 армії 9.12.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 13.12.1947 покарання пом'якшене до 7 років. Реабілітований 10.10.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12973).

КОШОВЕЦЬ Микола Онікійович, 1876 р.н., с.Заболотове Кролевецького району, проживав у с.Червона Зоря, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 7.09.1939, звинувачення за ст.ст. 54-9, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 7.10.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1363).

КРАСНОВ Демид Іванович, 1909 р.н., с.Полошки, українець, освіта початкова, робітник каолінової шахти. Арешт 3.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську діяльність ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 7.02.1962 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр. 525).

КРАСНОЦОК Федір Йосипович, 1880 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.06.1936. Чернігівським обласним судом 19.08.1936 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 28.06.1963 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6798).

КРУЧИНІН Дмитро Васильович, 1892 р.н., с.Баранівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.07.1932. Народним судом Глухівського району 13.09.1932 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР та за участь у масових заворушеннях засуджений до позбавлення волі на 8 років і до висилки на 10 років за межі України після відбуття покарання. Чернігівським обласним судом 19.02.1933 висилку скасовано. Реабілітований 11.06. 1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11408).

КРУЧИНІН Павло Михайлович, 1901 р.н., с.Баранівка, проживав у м.Комунарськ Луганської області, росіянин, освіта початкова, робітник металургійного заводу. Арешт 21.10.1941, звинувачення за ст. 54-1 "б" КК УРСР. Військовим прокурором в/ч 1125 27.11.1941 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8289).

КРУШЕНИЦЬКИЙ Віктор Лукич, 1905 р.н., с.Доманівка Київської області, проживав у с.Слоут, українець, освіта середня, дільничний лісовод лісництва. Арешт 22.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за ст. 54-6 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 28.11.1966 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.1, спр. 377).

КУБЕНКО Петро Кіндратович, 1901 р.н., с.Королівка Київської області, проживав у с.Студенок, українець, освіта вища, інспектор-методист районного відділу народної освіти. Арешт 19.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в антирадянській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 17.03.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 860).

КУДОЯР Іван Маркович, 1909 р.н., с.Хохлівка Ямпільського району, проживав у смт Червоне, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Арешт 12.10.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 11.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1059).

КУДОЯР Семен Васильович, 1892 р.н., с.Нарбутівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23.04.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.5, спр.37).

КУЛЬША Іван Макарович, 1917 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 10.04.1936. Чернігівським облас-

ним судом 11.07.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 24.12.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1986*).

КУЛЬША Іван Прохорович, 1910 р.н., с.Землянка, українець, освіта початкова, комірник колгоспу. Арешт 27.06.1946. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 15.08.1946 за ст. 54-8 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 21.11.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11832*).

КУРИЛО Яким Іванович, 1898 р.н., м.Валки Харківської області, проживав у смт Шалигине, українець, освіта середня, завідуючий молочною фермою Володимирівського бурякорадгоспу. Арешт 7.10.1935, підписка про невиїзд від 15.10.1935, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Шалигинським РВ НКВС 15.02.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2116*).

КУХАРЕНКО Порфир Пилипович, 1907 р.н., с.Вільна Слобода, проживав у м.Новомосковськ Тульської області (Росія), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.12.1932. Трійкою при повноважному представництві ОДПУ висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 31.09.1989 прокуратурою Тульської області. (Арх. районної комісії з питань реабілітованих).

КУШНЕРЬОВ Іван Іванович, 1915 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 31 запасного танкового полку. Арешт 19.11.1941. Військовим трибуналом Саратовського гарнізону 28.11.1941 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду УРСР 31.12.1941 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 25.06.1991 Головною військовою прокуратурою СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11722*).

Л

ЛАВРИНЕНКО Павло Якович, 1915 р.н., с.Береза, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.02.1934, звинувачення за ст. 54-8 КК УРСР. Глухівським РВ ДПУ 21.03.1934 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2710*).

ЛАГУТА Петро Йосипович, 1900 р.н., смт Червоне, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 22.08.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 11.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1059*).

ЛАЙКО Іван Петрович, 1900 р.н., с.Хотминівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 573 СП. Арешт 21.05.1942. Військовим трибуналом 195 СД 27.06.1942 за ст.ст. 58-1 "б", 58-8, 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 27.08.1942 у м.Ряжськ Рязанської області. Реабілітований 28.04.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13968*).

ЛАТА Володимир Григорович, 1914 р.н., с.Сваркове, проживав у с.Привілля, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.04.1936. Чернігівським обласним судом 7.06.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 30.01.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2025*).

ЛЕВИК Петро Дмитрович, 1884 р.н., с.Береза, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.02.1931. Народним судом Глухівського району 13.07.1931 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки і до висилки на 5 років за межі району після відбуття покарання. Реабілітований 7.05.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7832*).

ЛЕВЧЕНКО Кирило Гнатович, 1902 р.н., с.Клочківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 10.07.1940. Сумським обласним судом 27.09.1940 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 29.01.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11908*).

ЛЕВШУКОВ Дем'ян Андрійович, 1885 р.н., с.Бачівськ, українець, освіта початкова, пічник-кустар. Арешт 4.11.1936. Чернігівським обласним судом 22.12.1936 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 19.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-19192*).

ЛЕГІНЬОВ Харитон Михайлович, 1910 р.н., с.Старикове, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць вогнемінометної команди 28 гвардійського СП 10 гвардійської СД. 27.09.1942 оголошений у всесоюзний розшук. Арешт у вересні 1945 р., звинувачення за ст. 58-1 "б" КК РРФСР. Відділом контррозвідки "Смерш" перевірено-

фільтраційного табору № 0303 29.09.1945 справа закрита, направлений у військкомат. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5137*).

ЛЕДНОВ Федір Андрійович, 1905 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, робітник Полошківських каолінових розробок. Арешт 10.05.1936. Чернігівським обласним судом 19.08.1936 за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 28.06.1963 Верховним судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6798*).

ЛЕЖАЙ Терентій Савич, 1895 р.н., с.Полошки, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 9.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 7.10.1964 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, *спр. 301**).

ЛЕСИК Микола Єгорович, 1898 р.н., с.Уздиця, українець, освіта початкова, лісник. Арешт 12.09.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Шосткинським МВ НКДБ 29.02.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3662*).

ЛЕГОСТОВА Килина Логвинівна, 1918 р.н., с.Сопич, українка, неписьменна, колгоспниця. Особливою нарадою при МДБ СРСР 20.05.1947 як член сім'ї засудженого за ст. 58-1 "б" КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область. Реабілітована 31.12.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. № 7895*).

ЛИСЕНКО Василь Федорович, 1889 р.н., с.Уздиця, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 14.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *Р-7641, оп. 6, *спр. 615**).

ЛИСЕНКО Михайло Федорович, 1890 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 12.12.1988 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, *спр. 554**).

ЛИСЕНКО Олександр Іванович, 1878 р.н., с.Уздиця, українець, освіта початкова, листоноша. Арешт 18.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 672**).

ЛИСЕНКО Пантелеймон Петрович, 1883 р.н., с.Уздиця, українець, освіта початкова, робітник лісництва. Арешт 30.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 9.07.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.1, *спр. 13**).

ЛИСЕНКО Феодосій Григорович, 1878 р.н., с.Уздиця, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 16.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, *спр. 960**).

ЛИТВЯКОВ Тимофій Михайлович, 1909 р.н., смт Червоне, українець, освіта початкова, помічник пекаря районної споживспілки. Арешт 31.10.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 11.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1059*).

ЛИНЕНКОВ Федір Микитович, 1899 р.н., с.Гудове, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 10.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 15.05.1933 за ст. 54-11 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, *спр. 593**).

ЛИСТРАТЕНКО Михайло Єгорович, 1885 р.н., с.Слоут, проживав у с.Береза, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.04.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.05.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 22.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 909**).

ЛОБОДА Дмитро Олександрович, 1890 р.н., с.Семенівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 13.12.1947. Військовим трибуналом Харківського гарнізону 28.09.1948 за ст. 54-1 "б" КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Комісією Президії Верховної Ради СРСР з розгляду справ осіб, що відбувають покарання, 26.09.1956 покарання пом'якшене до 12 років. Реабілітований 28.05.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13476*).

ЛОСЄВА-ГОРЄЛОВА Ганна Густавівна, 1897 р.н., м.Миглянбург (Німеччина), проживала у смт Шалигине, німкеня, освіта початкова, кравчиха-кустар. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.01.1946 як член сім'ї засудженого за ст.

58-1 "б" КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область. Реабілітована 31.12.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8910*).

ЛУКАШЕВИЧ Володимир Михайлович, 1895 р.н., Польща, проживав у с.Некрасове, поляк, освіта початкова, колгоспник. Арешт 14.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.1, спр. 448*).

ЛУК'ЯНЕНКО Костянтин Миколайович, 1905 р.н., с.Береза, українець, освіта початкова, завідуючий господарством колгоспу. Арешт 27.10.1936. Чернігівським обласним судом 22.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 13.04.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-901*).

ЛУК'ЯНЕЦЬ Юхим Васильович, 1883 р.н., с.Семенівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 16.05.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3.11.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 14.06.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.7, спр. 86*).

ЛУПАНОВ Василь Григорович, 1902 р.н., смт Шалигине, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 730*).

ЛУПАНОВ Михайло Васильович, 1890 р.н., смт Шалигине, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10.03.1933 за

ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.3, спр. 777*).

ЛУШНИЦЬКИЙ Михайло Павлович, 1914 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 10.04.1936. Чернігівським обласним судом 11.07.1936 за ст. 54-12 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки, за ст. 54-10 ч.1 виправданий. Верховним Судом УРСР 22.08.1936 обвинувачення за ст. 54-12 зняте, з-під варті звільнений. Реабілітований 24.12.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1986*).

ЛУЩЕНКО Макар Архипович, 1897 р.н., с.Баранівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.07.1932. Народним судом Глухівського району 13.09.1932 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР та за участь у масових заворушеннях засуджений до позбавлення волі на 8 років і до висилки на 10 років за межі України після відбуття покарання. Чернігівським обласним судом 19.02.1933 висилку скасовано. Реабілітований 11.06.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11408*).

ЛЮТИЙ Сидір Данилович, 1886 р.н., с.Землянка, українець, освіта початкова, робітник Терещенської каменоломні. Арешт 4.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.5, спр. 828*).

ЛЯШЕНКО Петро Пименович, 1906 р.н., с.Перемога, українець, освіта початкова, власник крамниці. Арешт 20.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 9.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 717*).

М

МАЖУГА Платон Данилович, 1901 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова. Червоноармієць 573 СП. Арешт 22.05.1942. Військовим трибуналом 195 СД 27.06.1942 за ст.ст. 58-1 "б", 58-8, 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 27.08.1942 у м.Ряжськ Рязанської області. Реабілітований 28.04.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13968*).

МАЖУГА Устим Лаврентійович, 1893 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.04.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с-щі Есмань, без визначених занять. Арешт 6.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чер

нігівській області 17.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований, відповідно, 29.12.1989 і 18.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 3, спр.280; оп.6, спр. 386).

МАЗУР Андрій Іванович, 1862 р.н., с.Кучерівка, проживав у с.Харківка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 11.04.1933 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.6, спр. 303).

МАКСИМОВ Андрій Іванович, 1882 р.н., с.Рев'якине Путивльського району, проживав у с.Катеринівка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.12.1934, звинувачення за ст. 54-8 КК УРСР. Військовим прокурором 15 СК 29.08.1935 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2172).

МАРТИНЕНКО Андрій Андрійович, 1893 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1929, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Глухівського округу 27.03.1929 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 823).

МАРТИНЕНКО Євмен Степанович, 1894 р.н., с.Овчиньць Брянської області (Росія), проживав у смт Червоне, росіянин, освіта неповна середня, член ВКП(б), вчитель історії неповно-середньої школи. Арешт 22.08.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 11.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1059).

МАРТИНЕНКО Петро Кузьмич, 1903 р.н., с.Козельне Недригайлівського району, проживав у с.Полошки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.09.1936. Харківським обласним судом 16.12.1936 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 27.05.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1850).

МАРЧЕНКО Юхим Олексійович, 1914 р.н., с.Полошки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 15.09.1938. Сумським обласним судом 8.01.1940 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 21.12.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1501).

МАСАЛІТОВ Афанасій Герасимович, 1897 р.н., с.Суходіл, українець, освіта середня, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 11.04.1933 за

ст. ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.6, спр. 303).

МАСЛЕНКО Кузьма Тимофійович, 1907 р.н., с.Берега, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 30.10.1943, звинувачення за ст. 54-1 "б" КК УРСР. Шосткинським МВ НКДБ 27.12.1943 справа закрита, направлений у спецтабір № 258 (м.Харків) для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4120).

МАСЛОВ Максим Іларіонович, 1890 р.н., с.Уланове, проживав у с.Лужки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 23.06.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. 6.08.1941 з-під варті звільнений. Управлінням МДБ по Сумській області 10.06.1948 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2668).

МАСЛОВ Микола Михайлович, 1908 р.н., с.Уланове, українець, освіта початкова. Червоноармієць окремої роти охорони штабу 30 армії. Арешт 2.04.1942. Військовим трибуналом цієї ж армії 24.05.1942 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 31.03.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12679).

МАСЛОВ Петро Тимофійович, 1904 р.н., с.Уланове, українець, неписьменний, без визначених занять. Арешт 25.10.1943, звинувачення за ст. 54-1 "б" КК УРСР. Шосткинським МВ НКДБ 29.04.1944 справа закрита, направлений у спецтабір № 258 (м.Харків) для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4086).

МАТВІЄНКО Іван Гаврилович, 1881 р.н., с.Сваркове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 17.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 28.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 20.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 91).

МАТВІЄНКО Роман Гаврилович, 1896 р.н., с.Сваркове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 13.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 964).

МАТЮЩЕНКО Павло Іванович, 1904 р.н., с.Баничі, українець, освіта початкова, сортувальник коноплезаводу. Арешт 3.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області

9.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 1.04.1959 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 775).

МАТЬОХА Павло Антонович, 1905 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 56 запасного СП. Арешт 13.03.1945. Військовим трибуналом тилу 4 Українського фронту 13.05.1945 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 26.05.1960 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5261).

МЕДВІДЬ Іван Іванович, 1895 р.н., с.Уздиця, проживав у с.Баничі, українець, освіта початкова, робітник кам'яного кар'єру. Арешт 8.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 17.06.1965 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 339).

МЕЛЬНИК Пилип Павлович, 1910 р.н., с.Уланове, українець, освіта початкова. Червоноармієць 18 окремої фуґасновогнетметної роти. Арешт 21.02.1942. Військовим трибуналом 34 армії Північно-Західного фронту 3.06.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 20.11.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13779).

МЕТЛІН Юхим Андрійович, 1906 р.н., с.Сопич, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 20.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 817).

МЕХЕДОК Михайло Григорович, 1891 р.н., с.Дунаєць, проживав у с.Долина, українець, освіта початкова, дроворуб районного лісгоспу. Арешт 3.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 853).

МИЛКА Марфа Іванівна, 1908 р.н., с.Студенок, українка, освіта початкова, колгоспниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.11.1944 як член сім'ї засудженого за ст. 54-1 "а" КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область. Реабілітована 31.12.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5938).

МИЛКА Степан Іванович, 1884 р.н., с.Студенок, українець, освіта початкова, селянин-

одноосібник. Арешт 25.11.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 11.04.1933 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 303).

МИСЬКОВ Єгор Мойсейович, 1905 р.н., с.Баничі, українець, освіта початкова, тесляр-поденник. Арешт 3.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 1.04.1959 обласним судом.(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 775).

МИХАЙЛЕНКО Василь Никифорович, 1887 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.04.1936. Чернігівським обласним судом 19.08.1936 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 28.06.1963 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6798).

МИХАЙЛЕНКО Микита Дмитрович, 1906 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.05.1936. Чернігівським обласним судом 19.08.1936 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 28.06.1963 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6798).

МИХАЙЛИЧЕНКО Іван Миколайович, 1881 р.н., с.Студенок, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.03.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокуратурою Харківської області 26.06.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1677).

МИЛЮТИН Іван Данилович, 1899 р.н., с.Сопич, українець, освіта початкова, пічник лісгоспу у смт Свеса Ямпільського району. Арешт 18.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 15.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 626).

МИЛЮТИН Степан Данилович, 1905 р.н., с.Сопич, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 17.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 15.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.4, спр. 626).

МИЛЮТИНА-ШИЛІНА Віра Наумівна, 1911 р.н., с.Сопич, українка, неписьменна, кол-

госпниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.03.1945 як член сім'ї засудженого за ст. 54-1 "а" КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область. Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-10530*).

МІНАКОВ Григорій Павлович, 1897 р.н., с.Уланове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 819*).

МІНАКОВ Олексій Павлович, 1891 р.н., с.Уланове, проживав у с-щі Есмань, українець, освіта початкова, рахівник школи. Арешт 3.06.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою Чернігівської області 31.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3418*).

МІНЧЕНКО Прокопій Михайлович, 1888 р.н., с.Уланове, проживав у с.Харківка, українець, освіта початкова, сортувальник Кучерівського коноплезаводу. Арешт 5.05.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 619*).

МІНЬКОВСЬКИЙ Семен Іванович, 1919 р.н., с.Білиця Ямпільського району, проживав у с.Жалківщина, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.12.1937. Чернігівським обласним судом 14.02.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 24.04.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11399*).

МОРГУН Гнат Андрійович, 1890 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 27.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 49*).

МОРОЗ Прокіп Іванович, 1887 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.05.1936. Чернігівським обласним судом 19.08.1936 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 28.06.1963 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6798*).

МОСКАЛЕНКО Василь Тимофійович, 1919 р.н., с.Привілля, проживав у с.Студенок, українець,

освіта, неповна середня. Червоноармієць - писар в/ч (м.Ашгабад, Туркменістан). Арешт 21.09.1940, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Військовим трибуналом 58 СК 18.11.1940 виправданій. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6771*).

МОСКАЛЕНКО Севастян Григорович, 1886 р.н., м.Глухів, проживав у с.Дунаєць, українець, освіта середня, без визначених занять. Арешт 25.02.1938, звинувачення в участі у контрреволюційній націоналістичній організації. Глухівським РВ НКВС 23.04.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2083*).

МОСКАЛЕЦЬ Іван Тимофійович, 1909 р.н., с.Некрасове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 776*).

МУКОВОЗ Олексій Микитович, 1880 р.н., с.Горіле, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 29.12.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 195*).

МУКОРІЗ Григорій Євменович, 1901 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1929, підписка про невізд від 18.03.1929, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Глухівського округу 27.03.1929 справа закрита. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 16.05.1929 з-під варті звільнений. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 823*).

МУКОРІЗ Іван Омелянович, 1893 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1929, підписка про невізд від 18.03.1929, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Глухівського округу 27.03.1929 справа закрита. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 16.05.1929 з-під варті звільнений. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 823*).

МУКОРІЗ Михайло Калістратович, 1897 р.н., с.Дунаєць, проживав у с.Сопич, українець, освіта початкова, уповноважений по заготівлі пух-пера у Червоненському районі. Арешт 11.03. 1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст. 54-10 КК УРСР та за участь у контрреволюційній повстанській організації за-

стосована ВМП. Реабілітований 27.11.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 676).

МУРАШКО Григорій Максимович, 1894 р.н., с.Баничі, українець, освіта початкова, робітник кам'яного кар'єру. Арешт 3.04.1938. Трійкою при

управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 1.04.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.6, спр. 775).

Н

НАЗАРОВ Іван Мусійович, 1880 р.н., с.Соснівка, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 17.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.09.1937 за контрреволюційну пропаганду і агітацію застосована ВМП. Розстріляний 20.09.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 11.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.5, спр. 193).

НАЗАРОВ Михайло Іванович, 1909 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.04.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 148).

НАЗИМОВ Дмитро Омелянович, 1916 р.н., с.Обложки, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 217 СП 104 СД. Арешт 15.10.1942, звинувачення за ст. 58-1 "б" КК РРФСР. Військовим трибуналом 19 армії 28.10.1942 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5699).

НАРБУТ Володимир Іванович, 1888 р.н., с.Нарбутівка, проживав у м.Москва (Росія), українець, освіта вища, завідуючий відділом Державного видавництва. Арешт 26.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 31.07.1956. (М.М.Собка. Нарис "Вогняний стовп". // Книга "Реабілітовані сторією. Сумська область").

НАУМЕНКО Сергій Федорович, 1888 р.н., с.Семенівка, українець, освіта середня, учитель української мови і літератури у школі. Арешт 16.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст. ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 21.11.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 348).

НЕДОБУГ Андрій Дмитрович, 1889 р.н., с.Берега, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.04.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.05.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північ-

ний край. Реабілітований 22.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 909).

НЕДОБУГ Петро Дмитрович, 1888 р.н., с.Берега, українець, освіта початкова, тесляр бази "Заготтварина". Арешт 20.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 28.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 11.01.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 544).

НЕЧАЙ Григорій Сергійович, 1902 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, тесляр на будівництві каолінових розробок у с.Полошки. Арешт 26.04.1936. Чернігівським обласним судом 19.08.1936 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 28.06.1963 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6798).

НЕЧАЙ Іван Сергійович, 1889 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.04.1936. Чернігівським обласним судом 19.08.1936 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 28.06.1963 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6798).

НЕЧИПОРЕНКО Катерина Яківна, 1908 р.н., с.Берега, проживала у м.Красний Луч Луганської області, українка, освіта неповна середня, лаборантка заводу №59. Арешт 26.08.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4.01.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 15.10.1955 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 821).

НИКОЛАЄНКО Михайло Гаврилович, 1885 р. н., с.Обложки, українець, освіта початкова, робітник-поденник у Глухівському лісництві. Арешт 26.04.1936. Чернігівським обласним судом 19.08.1936 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 28.06.1963 Верховним судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6798).

НИКОЛАЄНКО Павло Лук'янович, 1893 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, селянин-

одноосібник. Арешт 26.04.1936. Чернігівським обласним судом 19.08.1936 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 28.06.1963 Верховним судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6798*).

НИКОЛАЄНКО Прокіп Григорович, 1901 р.н., с.Слоут, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Сумським оперсектором ДПУ 24.12.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1281*).

НИКУЛІН Мелетій Федорович, 1878 р.н., с.Марможи Курської області (Росія), проживав у смт. Шалигине, росіянин, освіта початкова, священник. Арешт 12.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, *спр. 668**).

НОВИКОВ Петро Федорович, 1905 р.н., с.Волокитине Путівльського району, проживав у с.Баничі, українець, освіта початкова, коваль кам'яного кар'єру. Арешт 21.05.1935. Лінійним судом Західної залізниці 21.05.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 2 роки ВТТ. Реабілітований 20.06.1990 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11495*).

НОВИКОВ Сергій Григорович, 1895 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, сезонний робітник цукрозаводу. Арешт 17.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в українському націоналістичному контрреволюційному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 10.02.1960 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 243**).

НОВИЦЬКИЙ Казимир Йосипович, 1902 р.н., м.Старокостянтинів Хмельницької області, проживав у с-щі Есмань, поляк, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 14.11.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 4.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, *спр. 337**).

НОВОБРАНИЙ Андрій Іванович, 1904 р.н., с.Некрасове, українець, освіта початкова, робітник приймального пункту "Заготзерно". Арешт 9.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 10.06.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 20.05.1960 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 343**).

О

ОБЛОЖКІН Яків Іванович, 1897 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.11.1932, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Слідчою групою Чернігівського ОВ ДПУ 14.03.1933 справа закрита. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 303**).

ОБУХОВСЬКИЙ Микола Микитович, 1900 р.н., с.Сваркове, українець, освіта початкова. Вільнонайманий робітник зерноскладу № 3332 Північної групи радянських військ. Арешт 21.08.1948. Військовим трибуналом гарнізону радянських військ у м.Слупськ (Польща) 12.01.1949 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР засуджений на 25 років ВТТ. Комісією з розгляду справ осіб, що відбували покарання у Карагандинському ВТТ, 16.07.1956 з місця ув'язнення звільнений. Реабілітований 24.11.1966 Військовим трибуналом Московського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8489*).

ОВСІЄНКО Василь Митрофанович, 1887 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.04.1932. Особливою нара-

дою при колегії ДПУ УРСР 3.11.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с.Дунаєць, робітник районного лісгоспу. Арешт 21.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.09.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.09.1937 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 25.12.1989 і 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641: оп. 3, *спр. 456*; оп. 6, *спр. 370**).

ОВСІЄНКО Іван Григорович, 1904 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.12.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Глухівським РВ ДПУ 20.01.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2491*).

ОВСІЄНКО Павло Наумович, 1883 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором ІХ сектору ДПУ УРСР 5.02.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1037*).

ОВСІЄНКО Пилип Петрович, 1888 р.н., с.Дунаєць, проживав у с.Баничі, українець, освіта середня, фельдшер медпункту кам'яного кар'єру. Арешт 4.04.1935. Лінійним судом Західної залізниці 31.10.1935 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Колегією по транспортних справах Верховного Суду СРСР 11.02.1936 покарання пом'якшене до 2 років. Реабілітований 21.05.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12219*).

ОВСІЄНКО Сергій Серапіонович, 1915 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта неповна середня, колгоспник. Арешт 29.12.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.04.1934 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у ВТТ, з-під варту звільнений. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, *спр. 631**).

ОВСІЄНКО Яків Наумович, 1894 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.12.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Глухівським РВ ДПУ 20.01.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2491*).

ОВСЯНКО Григорій Володимирович, 1921 р.н., с.Яструбщина, українець, освіта початкова. Червоноармієць 933 СД. Арешт 9.12.1941. Військовим трибуналом 11 армії 10.01.1942 за ст. 58-1 "б" КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 14.01.1942. Реабілітований 24.06.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13966*).

ОЛЕКСАНДРЕНКО Платон Іванович, 1892 р.н., с.Уланове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.05.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.03.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, *спр. 619**).

ОЛЕКСЕНКО Андрій Дмитрович, 1876 р.н., с.Слоут, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.12.1928. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 9.03.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР позбавлений волі на 4 місяці. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, *спр. 836**).

ОЛЕКСЕНКО Григорій Митрофанович, 1885 р.н., с.Слоут, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.12.1928. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 9.03.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР позбавлений волі на 4 місяці. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, *спр. 836**).

ОЛЕКСЕНКО Григорій Панасович, 1914 р.н., с.Береза, українець, освіта початкова. Червоноармієць 8 залізничного полку. Арешт 10.04.1937. Військовим трибуналом Молотовської залізниці 7.09.1937 за ст.ст. 58-9, 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 24.06.1991 Головною військовою прокуратурою СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11741*).

ОЛЕКСЕНКО Петро Андрійович, 1903 р.н., с.Слоут, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.12.1928. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 9.03.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР позбавлений волі на 4 місяці. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, *спр. 836**).

ОЛЕЩЕНКО Павло Корнійович, 1881 р.н., с.Яструбщина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.05.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 774**).

ОЛІЙНИК Михайло Семенович, 1925 р.н., с.Вільна Слобода, українець, освіта неповна середня, колгоспник. Арешт 23.10.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 29.08.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом Київського ВО 10.05.1955 справа направлена на новий розгляд. Управлінням КДБ при Раді Міністрів УРСР по Сумській області 6.07.1955 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3728*).

ОЛЬХОВСЬКИЙ Петро Якович, 1906 р.н., с.Довжик Охтирського району, проживав у с.Баничі, українець, освіта початкова, робітник кам'яного кар'єру. Арешт 3.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 1.04.1959 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 775**).

ОМЕЛЬЧЕНКО Макар Костянтинович, 1892 р.н., с.Слоут, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.01.1928. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 25.05.1928 за ст.ст. 58-8, 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір, 3.01.1931 - висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, *спр. 884**).

ОПАНАСЕНКО Григорій Дмитрович, 1886 р.н., с.Щебри, українець, освіта початкова,

скиртувальник коноплезаводу. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстрілений 13.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. 7641, оп. 5, спр. 538).

ОРЛОВА Марія Федорівна, 1883 р.н., с.Перемога, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 16.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 24.01.1938 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 12.07.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 224).

ОСАДЧИХ Степан Іванович, 1888 р.н., с.Рев'якине Путивльського району, проживав у смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, робітник цукрозаводу. Арешт 10.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 5.12.1988 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 545).

ОТРОХОВ Григорій Оксентович, 1897 р.н., с.Бачівськ, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.12.1932 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 679).

ОТРОШОК Семен Григорович, 1896 р.н., с.Білиця Ямпільського району, проживав у с-щі Есмань, українець, освіта початкова, коваль МТС. Арешт 27.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 21.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 49).

ОХРИМЕНКО Григорій Данилович, 1893 р.н., м.Глухів, проживав у с.Дунаєць, українець, освіта незакінчена вища, вчитель школи. Арешт 13.03.1938. Сумським обласним судом 17.03.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Верховним Судом УРСР 25.06.1939 справа заквата. (ДА УСБУ в СО, спр. П-59).

П

ПАВЛЕНКО Григорій Оксентович, 1896 р.н., с.Некрасове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 26.04.1938 справа заквата. (ДА УСБУ в СО, спр. П-962).

ПАЛАЖЧЕНКО Михайло Опанасович, 1910 р.н., с.Вікторове, українець, освіта вища педагогічна. Червоноармієць 729 СП 145 СД. Арешт 9.04.1941. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.06.1943 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 20.02.1991 Військовою прокуратурою Туркестанського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 98).

ПАНАСЮК Яків Касянович, 1894 р.н., с.Довжиця Волинської області, проживав у с.Сваркове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 20.11.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 701).

ПАПКА Антон Єлисейович, 1888 р.н., с.Ярославець Кролевецького району, проживав

у смт Шалигине, українець, освіта початкова, завідуючий бурякозаготівельним пунктом цукрозаводу. Арешт 3.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Глухівським РВ НКВС 15.04.1938 справа заквата. (ДА УСБУ в СО, спр. П-965).

ПАРНЮК Філарет Антонович, 1891 р.н., с.Землянка, українець, освіта початкова, завідуючий поштовим агентством. Арешт 26.10.1936. Чернігівським обласним судом 3.02.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 12.10.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11537).

ПАХОЛОВИЧ Семен Севастянович, 1890 р.н., м.Остропіль Хмельницької області, проживав у с.Береза, українець, освіта середня, вчитель школи. Арешт 18.12.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 14.02.1938 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 22.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 41).

ПЕРЕДИРІЙ Сергій Герасимович, 1902 р.н., с.Червона Зоря, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.08.1939, звинувачення

ня за ст.ст. 54-9, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 7.10.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1362*).

ПЕТРАЧОК Тарас Іванович, 1880 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.02.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 25.10.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 282*).

ПЕТРЕНКО Єгор Васильович, 1888 р.н., с.Яструбщина, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 3.05.1937. Чернігівським обласним судом 10.07.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 29.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-936*).

ПЕТРУШЕНКО Гнат Ілліч, 1887 р.н., с.Пустогород, українець, освіта поваткова, селянин-одноосібник. Арешт 15.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 16.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 5.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 501*).

ПЕЧЕНИЙ Сергій Семенович, 1893 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 18.11.1930 ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 14.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 944*).

ПИВОВАРОВ Дмитро Андрійович, 1898 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 26.06.1941, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. З наближенням фронту спеціальною комісією Сумської в'язниці № 1 28.08.1941 з-під варті звільнений. Управлінням МДБ по Сумській області 19.10.1946 оголошений у всесоюзний розшук. Слідчою групою управління КДБ по Сумській області 27.12.1988 справа закрита. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 730*).

ПИЛИПЕНКО Дмитро Якимович, 1898 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 23.06.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 20.07.1941 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2376*).

ПИЛИПЕНКО Яків Романович, 1904 р.н., смт Понорниця Чернігівської області, проживав у с-щі Есмань, українець, освіта незакінчена вища, член ВКП(б), редактор газети Червоненського району. Арешт 5.09.1937. Військовою колегією Вер-

ховного Суду СРСР 20.11.1937 за участь у контрреволюційній правотроцькістській організації засуджений до ВМП. Розстріляний 21.11.1937 у м.Київ. Реабілітований 3.12.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4603*).

ПИРОЦЬКИЙ Анатолій Григорович, 1910 р.н., с.Семенівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.02.1931 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 979*).

ПОЗДНЯК Ілля Несторович, 1872 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варті звільнений. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 186*).

ПОЗДНЯК Марко Несторович, 1885 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1929, підписка про невід'їзд від 18.03.1929, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Глухівського округу 27.03.1929 справа закрита. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 5.07.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 823*).

ПОКОТИЛО Іван Андрійович, 1886 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 13.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 862*).

ПОЛТОРАК Юхим Корнійович, 1885 р.н., с.Уланове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.10.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 11.04.1933 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 303*).

ПОЛУНІН Тимофій Борисович, 1863 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.09.1941, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Військовим трибуналом 2 гвардійської дивізії 28.09.1941 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2684*).

ПОЛУРЕБРОВ Петро Степанович, 1897 р.н., с.Суходіл, українець, освіта початкова, селянин-

одноосібник. Арешт 2.02.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 8.07.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР та бандитизм ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 14.12.1994 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 183).

ПОЛЯКОВ Порфирій Ілліч, 1895 р.н., смт Шалигине, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 15.05.1933 за ст. 54-11 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варту звільнений. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 593).

ПОЛЯКОВ Савелій Васильович, 1880 р.н., с.Сопич, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 15.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 626).

ПОЛЯКОВ Степан Давидович, 1921 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць-їздовий господарчого взводу 1 запасного артилерійського полку. Арешт 1.02.1942. Військовим трибуналом 10 запасної СБ 16.02.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 5.05.1942 у м.Камишин Волгоградської області. Реабілітований 18.11.1991 Військовою прокуратурою Північно-Кавказського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11850).

ПОЛЯКОВ Тимофій Іванович, 1883 р.н., с.Сопич, проживав у с.Семенівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 3.09.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 357).

ПОЛЯТИКІН Петро Іванович, 1896 р.н., смт Шалигине, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 15.05.1933 за ст. 54-11 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варту звільнений. Арешт 15.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в українському націоналістичному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 29.12.1989 - прокуратурою області, 10.02.1960 -

обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр.спр. 481, 243).

ПОЛЯТИКІН Федір Іванович, 1889 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, приватний візник у м. Глухів. Арешт 11.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 22.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 18.07.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 676).

ПОЛЯТИКІН Федір Іванович, 1894 р.н., смт Шалигине, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР та за спробу здати державі явно недоброякісну сільськогосподарську продукцію висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 820).

ПОЛЯТИКІН Яків Петрович, 1886 р.н., смт Шалигине, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 10.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 749).

ПОМОРКО Федір Дмитрович, 1898 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 885).

ПОНІРКО Іван Миколайович, 1899 р.н., с.Полошки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 373).

ПОНОМАРЬОВ Кирило Петрович, 1891 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, робітник 8 дистанції служби колії залізниці. Арешт 25.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 28.12.1937 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР застосована ВМП. Реабілітований 21.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 60).

ПОНОМАРЬОВ Павло Васильович, 1900 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, обхід-

ник 8 дистанції служби колії залізниці. Арешт 22.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Орловській області 29.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 1.04.1964 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 22).

ПОПЕДЬКО-ВАВІЛОВ Георгій Якимович, 1894 р.н., Польща, проживав у с.Баничі, білорус, освіта початкова, головний бухгалтер кам'яного кар'єру. Арешт 7.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 7.02.1938 за контрреволюційну пропаганду і агітацію застосована ВМП. Розстріляний 23.02.1938. Реабілітований 11.02.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 588).

ПОПОВЧЕНКО Григорій Пилипович, 1890 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 15.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 373).

ПОПЧЕНКО Тимофій Андрійович, 1897 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 24.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь у контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.12.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 207).

ПОЦІЛУЄВ Микола Дмитрович, 1884 р.н., с.Уланове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 744).

ПОЦІЛУЄВ Павло Григорович, 1895 р.н., с.Уланове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.12.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.02.1931 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 978).

ПОЦІЛУЄВ Пилип Якович, 1883 р.н., с.Уланове, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 3.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 177).

ПРИВАЛОВ Степан Панасович, 1908 р.н., с.Уланове, українець, освіта початкова. Червоноармієць 431 військово-інженерного батальйону. Арешт 2.03.1943. Військовим трибуналом 66 армії 25.03.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 18.12.1991 Головною військовою прокуратурою Російської Федерації. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11881).

ПРИВАЛЬЦЕВ Василь Терентійович, 1900 р.н., с.Сопич, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 15.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 626).

ПРИГОРА Григорій Васильович, 1890 р.н., с.Полошки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.03.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 28.07.1944 за антирадянську агітацію і пропаганду засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 13.11.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12335).

ПРИДАН Микола Сергійович, 1900 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 14.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 29.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 616).

ПРИМУШ Михайло Андрійович, 1875 р.н., с.Пустогород, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.04.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 142).

ПРИМУШ Сергій Якимович, 1906 р.н., с.Пустогород, українець, освіта середня. Червоноармієць 195 СД. Арешт 9.04.1942. Військовим трибуналом Чкаловського гарнізону Південно-Уральського ВО 1.07.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12848).

ПРИСЯЖНИЙ Микита Пилипович, 1914 р.н., с.Соснівка, українець, освіта неповна середня. Курсант Лепельського піхотного училища (м.Череповець Вологодської області). Арешт 23.01.1943. Військовим трибуналом Вологодсько-

го гарнізону Архангельського ВО 27.03.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 25.07.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12802*).

ПРИХОДЬКО Микола Петрович, 1915 р.н., с.Вікторове, українець, освіта початкова. Червоноармієць 192 запасного СП (м.Горький). Арешт 13.09.1943. Військовим трибуналом Горьковського гарнізону 10.07.1944 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 4.10.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13563*).

ПРОКОПЕНКО Андрій Омелянович, 1908 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б). Червоноармієць 280 СД. Арешт 16.03.1942. Військовим трибуналом 9 запасної СБ Сталінградського ВО 6.05.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 22.03.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13320*).

ПРОКОПЕНКО Данило Антонович, 1892 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.05.1936. Чернігівським обласним судом 19.08.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 28.06.1963 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6798*).

ПРОКОПЕНКО Федір Андрійович, 1915 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 10.04.1936. Чернігівським облас-

ним судом 11.07.1936 за ст. 54-12 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Верховним Судом УРСР 22.08.1936 від відбуття покарання звільнений. Реабілітований 24.12.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1986*).

ПРОПОСТЕНКО Федір Карпович, 1902 р.н., с-ще Есмань, проживав у с.Перше Травня, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 13.10.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 25.02.1944 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8621*).

ПРОХОДА Олексій Петрович, 1897 р.н., с.Суходіл, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 8.07.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР та бандитизм ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 14.12.1994 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 7, спр. 183*).

ПУГАЧ Олександр Іванович, 1888 р.н., с.Берега, проживав у с.Шакутівщина, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 26.09.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 880*).

Р

РАКИТІН Ілля Олексійович, 1895 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у смт Шалигине, селянин-одноосібник. Арешт 15.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 30.12. 1989 - прокуратурою області, 13.03.1956 - Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641: оп. 3, спр. 761; оп. 1, спр. 305*).

РАКИТІН Семен Степанович, 1893 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта неповна середня, рахівник автоколони шляхбуду. Арешт

24.02.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 15.05.1933 за ст. 54-11 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 593*).

РАКИТІН Серафим Васильович, 1903 р.н., смт Шалигине, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 9.02.1933 за ст.ст. 54-2, 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 659*).

РАКИТІН Тихон Петрович, 1898 р.н., смт Шалигине, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.02.1933 за ст. 54-10 КК

УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 750).

РЕКУН Михайло Федорович, 1894 р.н., с.Семенівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 13.12.1947. Військовим трибуналом Харківського гарнізону 28.09.1948 за ст. 54-1 "б" КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Комісією Президії Верховної Ради СРСР по розгляду справ осіб, що відбувають покарання, 26.09.1956 з-під варті звільнений. Реабілітований 28.05.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13476).

РИЖЕНКО Василь Іванович, 1901 р.н., м.Глухів, проживав у с.Некрасове, українець, освіта незакінчена вища педагогічна, вчитель школи. Арешт 14.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 26.04.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-966).

РИСЬ Іван Іванович, 1898 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 13.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 26.04.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-959).

РОДИТЕЛЄВ Петро Васильович, 1876 р.н., с.Пустогород, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.04.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 11.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 122).

РОДИТЕЛЄВ Пилип Васильович, 1880 р.н., с.Пустогород, проживав у с-щі Есмань, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 9.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 21.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 49).

РОЖОК Іван Лукич, 1915 р.н., с.Пустогород, українець, освіта вища педагогічна. Червоноармієць 384 запасного СП. Арешт 25.09.1944. Військовим трибуналом 44 запасної СД Уральського ВО 26.10.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 10.02.1983 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8836).

РОЖОК (РОЖКОВ) Павло Іванович, 1877 р.н., с.Пустогород, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930.

Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.12.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 105).

РОЙ Михайло Володимирович, 1899 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1929, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Глухівського округу 27.03.1929 справа закрита, перебував під підпискою про невиїзд. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 5.07.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 823).

РУДЯК Іван Пилипович, 1885 р.н., с.Береза, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.03.1931. Народним судом Глухівського району 13.07.1931 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки і до висилки на 5 років після відбуття покарання за межі району. Реабілітований 7.05.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7832).

РУМЯНЦЕВ Володимир Іванович, 1919 р.н., с.Пустогород, українець, освіта середня. Військовослужбовець - пілот. Арешт 21.12.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Ярославської області 18.03.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП, 4.04. 1942 - покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 14.01.1999 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13911).

РУСАКОВ Дмитро Семенович, 1889 р.н., с.Сопич, проживав у смт Шалигине, українець, освіта середня педагогічна, вчитель неповно-середньої школи. Арешт 18.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь у шпигунській організації застосована ВМП. Розстріляний 1.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 17.03.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 122).

РУХЛЕНКО Марія Петрівна, 1909 р.н., с-ще Есмань, українка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 7.02.1940. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.04.1940 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнена на 5 років у ВТТ. Реабілітована 28.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 55).

РУХЛЕНКО Тимофій Іванович, 1903 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, ремонтний робітник залізничної станції. Арешт 25.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Кур-

ській області 28.12.1937 за наклеп на керівництво партії та уряду і розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 21.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 168).

РЯБКО Михайл Петрович, 1887 р.н., с.Сваркове, українець, освіта початкова, тесляр-

поденник. Арешт 1.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за антирадянську агітацію і різкі висловлювання терористичного порядку застосована ВМП. Розстріляний 28.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 14.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 147).

С

САВОЩЕНКО Дмитро Сергійович, 1899 р.н., с.Сліпород, проживав у с.Фотовиж, українець, освіта середня педагогічна, вчитель школи. Арешт 18.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за участь в Російському загальновійськовому союзі ("РОВС") застосована ВМП. Розстріляний 25.09.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 17.03.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 120).

САЛАТА Назар Пилипович, 1890 р.н., с.Сваркове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 16.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 572).

САЛО Петро Панасович, 1907 р.н., с.Кобижча Чернігівської області, проживав у смт Червоне, українець, освіта незакінчена вища педагогічна, член ВКП(б), голова Червоненського районного виконкому. Арешт 8.08.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 21.12.1937 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 22.12.1937 у м.Київ. Реабілітований 3.12.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4673).

САМОЙЛЕНКО Гнат Петрович, 1887 р.н., с.Студенок, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 10.04.1933 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Після відбуття покарання проживав у с.Студенок, коваль колгоспу. Арешт 22.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 30.11.1989 - прокуратурою області, 19.06.1959 - обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 6, спр. 303; оп. 2, спр. 146).

САМОЙЛЕНКО Петро Архипович, 1903 р.н., с.Вільна Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.06.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.11.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с.Вільна Слобода, молотобоець МТС. Арешт 11.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований, відповідно, 29.12.1989 - прокуратурою області, 2.01.1989 - обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 3, спр. 662; оп. 4, спр. 573).

САПОЖНИК Григорій Петрович, 1879 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 16.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 5.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 504).

САПУТІН Андрій Петрович, 1902 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, швещкустар. Арешт 8.09.1938. Чернігівським обласним судом 9.12.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 17.01.1939 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 7.06.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12539).

САЧКО Іван Петрович, 1874 р.н., с.Слоут, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.09.1935. Чернігівським обласним судом 20.01.1936 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки, за похилим віком покарання не застосоване, з-під варті звільнений. Реабілітований 3.12.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2180).

САЧКО Степан Юхимович, 1905 р.н., с.Слоут, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.07.1928. Глухівським окружним судом 18.03.1929 за ст. 54-8 КК УРСР засуджений

до ВМП. Президією Центрального Виконавчого Комітету УРСР 18.04.1929 у помилованні відмовлено. Реабілітований 30.01.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13815*).

СВИРИДЕНКО Андрій Михайлович, 1897 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, пасічник колгоспу. Арешт 14.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 1.10.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 23.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 324*).

СВИРИДЕНКО Василь Антонович, 1924 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова. Червоноармієць 837 артилерійського полку. Арешт 29.12.1942. Військовим трибуналом 307 СД 22.01.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 9.06.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12748*).

СВИРИДЕНКО Трохим Михайлович, 1893 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 28.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 28.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 293*).

СВИРИДОН Григорій Пилипович, 1884 р.н., с-ще Есмань, проживав у с.Клочківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 1.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Від відбуття покарання звільнений 16.03.1943 за хворобою. Реабілітований 26.10.1960 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 368*).

СЕВРУКОВ (СЕВРЮК) Борис Петрович, 1899 р.н., с.Білокопитове, українець, освіта початкова, тесяр колгоспу. Арешт 26.10.1936. Чернігівським обласним судом 1.02.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 31.12.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1304*).

СЕЛЕМЕНЧУК Степан Олексійович, 1883 р.н., с.Кучерівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.12.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 11.04.1933 за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 303*).

СЕЛЕМЕНЧУК Федір Васильович, 1902 р.н., с.Кучерівка, проживав у с.Харківка, українець, освіта початкова, робітник Кучерівського коноплезаводу. Арешт 25.11.1932, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Слідчою групою Чернігівського ОВ ДПУ 3.03.1933 справа закрита. Працював слюсарем коноплезаводу. Арешт 15.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному контрреволюційному повстанському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 29.12.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641: оп. 6, спр. 303; оп. 3, спр. 195*).

СЕЛИВОНОВ (СЕЛІОНОВ) Аврам Тимофійович, 1883 р.н., с.Кучерівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 1.04.1933 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 303*).

СЕМЕРНЯ Олександр Євдокимович, 1906 р.н., с.Полошки, українець, освіта середня. Начальник штабу батальйону 122 СП (м.Олександрія Кіровоградської області). Арешт 12.10.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 14.01.1938 за ст.ст. 54-1 "б", 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 15.01.1938 у м.Київ. Реабілітований 16.01.1958 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8658*).

СЕРДЮК Михайло Олександрович, 1898 р.н., с.Берега, українець, освіта неповна середня, сторож Глухівського пивного складу. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію, розповсюдження провокаційних чуток та вихвалювання фашистського ладу застосована ВМП. Розстріляний 13.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 13.07.1960 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 335*).

СЕРЕДНІЙ Павло Данилович, 1912 р.н., с.Гута, українець, освіта початкова. Червоноармієць 191 гаубичного артилерійського полку. Арешт 6.05.1942. Військовим трибуналом 11 армії 1.08.1942 за ст.ст. 58-1 "б", 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 10.07.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13518*).

СЕРЬОГІН Петро Семенович, 1899 р.н., с.Кучерівка, українець, освіта початкова, кол-

госпник. Арешт 15.10.1943, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 23.07.1944 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2898*).

СИДЕЛЬНИК Василь Лаврентійович, 1898 р.н., с.Великі Сорочинці Полтавської області, проживав у смт Шалигине, українець, освіта початкова, член ВКП(б), голова Шалигинського районного виконкому. Арешт 11.09.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 17.01.1938 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 18.01.1938 у м.Київ. Реабілітований 6.12.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4375*).

СИДЕЛЬНИК Ксенія Феодосіївна, 1907 р.н., м.Лубни Полтавської області, проживала у смт Шалигине, українка, освіта неповна середня, домогосподарка. Арешт 3.02.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.08.1938 як дружина ворога народу ув'язнена на 5 років у ВТТ. Реабілітована 17.05.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 1, спр. 506*).

СИДОРЕНКО Дмитро Іванович, 1897 р.н., с.Уздиця, проживав у м.Миколаїв, українець, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 2.04.1929, звинувачення за ст. 54-13 КК УРСР. Глухівським РВ ДПУ 14.10.1929 справа закрита (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3290*).

СИДОРЕНКО Іван Єгорович, 1894 р.н., с.Черневе, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.09.1941. Військовим трибуналом 2 гвардійської дивізії 29.09.1941 (у смт Шалигине) за ст. 58-1 "а" КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 1.10.1941. Реабілітований 27.03.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13446*).

СИДОРЕНКО Петро Васильович, 1877 р.н., с.Уздиця, українець, освіта початкова, робітник Зазірської дільниці Глухівського лісництва. Арешт 7.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Чернігів. Прокуратурою області 25.07.1961 у реабілітації відмовлено, 26.12.1989 - реабілітований. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 6, спр. 672*).

СИМУТІН Григорій Захарович, 1901 р.н., с.Сопич, українець, освіта початкова, каменяр Хінельського спиртзаводу. Арешт 26.03.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. З наближенням фронту комісією Сумської в'язниці з-під варти звільнений. Згодом оголошений у розшук. Управлінням КДБ при Раді Міністрів УРСР по

Сумській області 20.05.1963 справа закрита за смертю звинуваченого. Реабілітований 20.12.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-14020*).

СИНЕЛЬНИКОВ Федір Іванович, 1887 р.н., с.Сваркове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за кримінальну злочинну діяльність застосована ВМП. Розстріляний 1.10.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 6, спр. 966*).

СИНЕЛЬНИКОВА Любов Василівна, 1921 р.н., с.Сваркове, проживала у с.Камка Чернігівської області, українка, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 12.02.1944. Військовим трибуналом 16 повітряної армії 23.05.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 22.06.1956 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6350*).

СІРИК Андрій Іларіонович, 1896 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова, візник Воздвиженського винзаводу (Ямпільський район). Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 1, спр. 373*).

СКАЧКОВ Никифор Максимович, 1885 р.н., с.Бачівськ, росіянин, освіта початкова, пасічник колгоспу. Арешт 6.08.1936. Чернігівським обласним судом 22.01.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 31.05.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2156*).

СКИБА Микола Каленикович, 1923 р.н., с.Слоут, проживав у м.Митіці Московської області (Росія), українець, освіта початкова, робітник заводу № 40. Арешт 27.10.1947. Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.03.1948 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР ув'язнений на 25 років у ВТТ. Реабілітований 15.10.1956 прокуратурою РРФСР. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 2, спр. 846*).

СЛПЕНКО Андрій Никифорович, 1892 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.05.1936. Чернігівським обласним судом 19.08.1936 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 28.06.1963 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6798*).

СМЕТАНА Антон Сергійович, 1889 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.06.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29.10.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с-щі Есмань, без визначених занять. Арешт 22.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований, відповідно, 29.12.1989 - прокуратурою області, 23.01.1989 - обласним судом. (*ДАСО, ф. Р-7641: оп. 4, спр. 580; оп. 3, спр. 459*).

СМЕТАНА Василь Олексійович, 1904 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 22.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Курській області 28.12.1937 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.04.1964 обласним судом. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 251*).

СМЕТАНА Іван Кирилович, 1885 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 925*).

СМЕТАНА Катерина Несторівна, 1904 р.н., с.Суходіл, проживала у с-щі Есмань, українка, освіта початкова, прибиральниця у конторі колгоспу. Арешт 17.07.1946, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Управлінням МДБ по Сумській області 17.09.1946 справа закрита. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-3524*).

СМЕТАНА Максим Юхимович, 1896 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.04.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 135*).

СМЕТАНА Петро Сергійович, 1887 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 676*).

СМЕТАНА Сергій Сергійович, 1904 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта, початкова, робітник залізничної станції. Арешт 9.12.1937. Трійкою

при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.02.1963 обласним судом. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 30*).

СМЕТАНА Федір Кирилович, 1893 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с-щі Есмань, селянин-одноосібник. Арешт 22.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 28.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.01.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 30.12.1989 і 29.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641: оп. 3, спр. 925; оп. 6, спр. 682*).

СМИРНОВ Нафанаїл Єгорович, 1908 р.н., с.Сухіновка Курської області (Росія), проживав у смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, робітник цукрозаводу. Арешт 10.03.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Чернігівським ОВ ДПУ 29.06.1933 справа закрита. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-7767*).

СМИЧОК Юхим Семенович, 1881 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 27.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антиколгоспну агітацію та розповсюдження чуток про війну і загибель радянської влади застосована ВМП. Розстріляний 13.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 541*).

СОКИРА Олексій Миколайович, 1908 р.н., с.Береза, проживав у с.Баничі, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 3.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 1.04.1959 обласним судом. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 775*).

СОЛОВ'ЙОВ Леонід Павлович, 1896 р.н., м.Плоцьк (Польща), проживав у с.Старикове, росіянин, освіта середня, лісничий Шалигинського лісництва. Арешт 7.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 25.09.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.09.1962 обласним судом. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 656*).

СОЛОННИКОВ Єгор Костянтинович, 1885 р.н., с.Кучерівка, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 11.04.1933 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1933 у м.Конотоп. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 303).

СОЛЯНЧУК Юхим Якович, 1898 р.н., с.Леляки Вінницької області, проживав у с.Вільна Слобода, українець, освіта початкова, завідувач господарством лікарні. Арешт 3.12.1937, звинувачення за ст. 54-6 КК УРСР. Червононеським РВ НКВС 23.01.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6256).

СОРОКІН Марк Еммануїлович, 1893 р.н., с.Ходине, проживав у м.Харків, росіянин, освіта середня, викладач тактики військового училища зв'язку. Арешт 24.07.1938, звинувачення за ст.ст. 54-1 "б", 54-8, 54-11 КК УРСР. Військовим прокурором Харківського ВО 28.01.1940 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7924).

СПАСЬКИЙ Григорій Маркович, 1873 р.н., с.Гудове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 15.05.1933 за ст. 54-11 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варті звільнений. Працював у колгоспі. Арешт 4.09.1936. Чернігівським обласним судом 13.11.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований, відповідно, 29.12.1989 і 10.07.1991 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 593. ДА УСБУ в СО, спр. П-1989).

СТАДНІЙЧУК Михайло Миколайович, 1892 р.н., с.Джурків Івано-Франківської області, проживав у с.Калюжне, русин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 18.12.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Глухівським РВ НКВС 22.12.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2254).

СТАРИКОВА Ганна Семенівна, 1917 р.н., с.Бачівськ, проживала у с-щі Есмань, українка, освіта неповна середня, друкарка районного комітету КП(б)У. Арешт 5.11.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.03.1938 як дружина ворога народу ув'язнена на 5 років у ВТТ, 5.03.1939 - справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 480).

СТАРЦЕВ Василь Петрович, 1916 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, завідувач сільським клубом. Арешт 11.10.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Управлінням НКДБ

по Сумській області 3.01.1944 справа закрита, направлений у спецтабір № 258 (м.Харків) для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4107).

СТАРЧЕНКО Андрій Матвійович, 1884 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10.01.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. П-805).

СТАРЧЕНКО Андрій Павлович, 1912 р.н., с.Баничі, українець, освіта початкова. Червоноармієць в/ч 5531 (м.Бердичів Житомирської області). Арешт 3.04.1938. Військовим трибуналом в/ч 5416 Київського ВО 25.06.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 18.04.1961 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5475).

СТАРЧЕНКО Василь Іванович, 1891 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, робітник радгоспу. Арешт 7.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 18.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 953).

СТАРЧЕНКО Василь Іванович, 1893 р.н., с.Баничі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 1.04.1959 обласним судом (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 775).

СТАРЧЕНКО Григорій Іванович, 1890 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, кравець. Арешт 23.01.1929, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Глухівського округу 27.03.1929 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 823).

СТАРЧЕНКО Захарій Васильович, 1896 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, робітник Глухівського районного лісгоспу. Арешт 3.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 26.07.1961 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 478).

СТАРЧЕНКО Іван Васильович, 1911 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, робітник радгоспу. Арешт 7.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реа-

білітований 18.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 953).

СТАРЧЕНКО Іван Миколайович, 1900 р.н., с. Дунаєць, проживав у с. Полошки, українець, освіта початкова, робітник коноплекомбінату. Арешт 17.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29.03.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 860).

СТАРЧЕНКО Іван Михайлович, 1897 р.н., с. Баничі, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 15.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в українському націоналістичному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 10.02.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 243).

СТЕПАНЕНКО Григорій Єгорович, 1912 р.н., с. Сидорівка, проживав у м. Київ, українець, освіта початкова. Столяр артилерійської школи ім. Каменєва. Арешт 3.03.1937. Військовим трибуналом Київського ВО 27.08.1937 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТГ. Реабілітований 29.01.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11905).

СТЕПАНЕНКО Дмитро Пилипович, 1911 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.06.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29.11.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 365).

СТЕПАНЕНКО Іван Потапович, 1886 р.н., с. Кучерівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному контрреволюційному повстанському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 29.12.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 195).

СТЕПАНЕНКО Кузьма Олександрович, 1888 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта, початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області за участь в антирадянському українському контрреволюційному повстанському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 10.04.1963 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 195).

СТЕПАНЕНКО Пилип Кирилович, 1881 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.04.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с-щі Есмань, колгоспник. Арешт 8.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за антирадянську агітацію позбавлений волі на 8 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 3, спр. 145; оп. 1, спр. 82).

СТЕПАНЕНКО Пилип Олександрович, 1878 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, дезінфектор Червоненського районного здоров'їдділу. Арешт 15.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 10.04.1963 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 195).

СТЕПАНЕНКО Тимофій Іванович, 1880 р.н., с. Соснівка, українець, освіта початкова, бондар-кустар. Арешт 12.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного ладу позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 83).

СТЕПАШКО Тимофій Никодимович, 1893 р.н., с. Баничі, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 24.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 775).

СТЕПЧЕНКО Володимир Олексійович, 1924 р.н., с. Старикове, росіянин, освіта неповна середня. Боець воєнізованої пожежної команди Центральної військової бази № 53. Арешт 24.08.1942. Горьковським обласним судом 3.11.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТГ. Реабілітований 22.11.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13603).

СТРІЛЬЦОВ Микита Павлович, 1898 р.н., с. Вільна Слобода, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 28.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м. Чернігів. Реабіліто-

ваний 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 633).

СУПРУНОВ Кирило Павлович, 1890 р.н., с.Кучерівка, українець, освіта початкова, коваль-кустар. Арешт 3.06.1929. Глухівським окружним судом 29.05.1930 за ст. 54-13 КК УРСР засуджений до ВМП. Центральним Виконавчим Комітетом УРСР 11.06.1930 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ з висилкою на 5 років після відбуття покарання. Реабілітований 23.10.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13751).

СУПРУНОВ Яків Афанасійович, 1912 р.н., с.Кучерівка, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 118 будівельного батальйону. Арешт 9.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 28.12.1937 за ст.ст. 58-6, 58-10 КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний 5.01.1938 у м.Ленінград. Реабілітований 17.01.1990 Військовою прокуратурою Ленінградського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 25).

СУХАЦЬКИЙ Антон Григорович, 1913 р.н., с.Сваркове, українець, освіта початкова. Червоноармієць 128 будівельного батальйону (м.Коростень Житомирської області). Арешт

29.11.1936. Військовим трибуналом 15 СК Київського ВО 27.12.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 30.03.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7080).

СУХОРУЧКО Мусій Тихонович, 1886 р.н., с.Кучерівка, українець, освіта початкова, робітник торфорозробки. Арешт 29.05.1936. Чернігівським обласним судом 21.08.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Трійкою при управлінні НКВС по Куйбишевській області 25.12.1937 ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 20.06.1943 у місці ув'язнення. Реабілітований 22.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11749).

СУЩЕНКО Михайло Михайлович, 1877 р.н., с.Дубовичі Кролевецького району, проживав у с.Уланове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.04.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 206).

Т

ТАЛАН Василь Іванович, 1899 р.н., с.Перемога, українець, освіта початкова, бригадир теслярів на будівництві клубу. Арешт 29.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 26.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 9.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 822).

ТАРАСЕНКО Олексій Лукич, 1905 р.н., с.Обложки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 10.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки на північ СРСР. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 6).

ТЕРЕЩЕНКО Гурій Михайлович, 1899 р.н., с.Баничі, українець, освіта початкова, лісник Шалигинського лісництва. Арешт 3.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 1.04.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 775).

ТЕРТИЧНИЙ Іван Андрійович, 1910 р.н., с.Вільна Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.06.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.11.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 384).

ТИСИК Павло Григорович, 1905 р.н., м.Борзна Чернігівської області, проживав на залізничному роз'їзді Слоут, українець, освіта початкова, майстер 9 дистанції служби колії залізниці. Арешт 3.08.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 7.10.1937 за ст.ст. 58-8, 58-9, 58-11 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 7.10.1937 у м.Москва. Реабілітований 7.06.1958 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5352).

ТИЩЕНКО Олександр Данилович, 1896 р.н., с.Уздиця, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 8.04.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.09.1932 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Після відбуття покарання проживав у с.Уздиця,

колгоспник. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 29.12.1989 - прокуратурою області, 26.03.1958 - обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 4, спр. 84; оп. 1, спр. 879).

ТКАЧЕНКО Василь Павлович, 1900 р.н., с.Нарбутівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 13.10.1937. Сумським обласним судом 19.04.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 5.09.1939 справа направлена на новий розгляд. Сумським обласним судом 3.11.1939 за ст. 54-1 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 21.12.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-678).

ТКАЧЕНКО Гаврило Павлович, 1883 р.н., с.Нарбутівка, українець, неписьменний, без визначених занять. Арешт 28.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за антирадянську агітацію позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 50).

ТКАЧЕНКО Михайло Павлович, 1887 р.н., с.Нарбутівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.04.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 800).

ТКАЧОВ Іван Михайлович, 1922 р.н., с.Підлать, українець, освіта середня. Курсант 1 Вольської військової школи авіамеханіків (Саратовська область). Арешт 9.09.1942. Військовим трибуналом 147 СД 20.10.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 30.12.1992 Військовою прокуратурою Приволзького ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12480).

ТОБІНА Ганна Ганзівна, 1892 р.н., м.Рига (Латвія), проживала у с.Соснівка, німкеня, освіта середня, акушерка пологового будинку. Арешт 24.09.1941. Військовим трибуналом 2 гвардійської дивізії 28.09.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджена до ВМП. Розстріляна 1.10.1941 у смт Шалигине. Реабілітована 15.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12162).

ТОБОВ Мартин Андрійович, 1889 р.н., Польща, проживав у с.Суходіл, поляк, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 3.10.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 9.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 817).

ТРЕГУБОВ Семен Пилипович, 1897 р.н., с.Бачівськ, проживав у смт Червоне, росіянин, освіта початкова, голова колгоспу. Арешт 27.09.1945. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 17.01.1946 за ст.ст. 54-1 "а", 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 17.05.1955 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3773).

ТОЛСТИКІН Дмитро Сергійович, 1905 р.н., с.Баранівка, проживав у с.Сопич, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1032 СП. Арешт 22.09.1941. Військовим трибуналом Н-ської групи військ 25.09.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 25.09.1941. Реабілітований 10.10.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12969).

ТРИГУБЕНКО Іван Макарович, 1904 р.н., с.Хотминівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 23.03.1931 за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 956).

ТРУБІН Федір Петрович, 1888 р.н., с.Тьолки Горьковської області (Росія), проживав у с.Сопич, росіянин, освіта початкова, бригадир колгоспної бригади. Арешт 26.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за антирадянську діяльність застосована ВМП. Реабілітований 27.11.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 676).

ТУПИК Петро Максимович, 1899 р.н., с.Будища, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.09.1936, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокуратурою Чернігівської області 11.04.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2135).

ТЮЛЬПА Яків Іванович, 1894 р.н., с.Привілля, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 2.12.1937. Чернігівським обласним судом 30.03.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 4.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11988).

Ф

ФЕДОРЕНКО Дмитро Дмитрович, 1908 р.н., с.Полошки, українець, освіта початкова, робітник цегельного заводу. Арешт 4.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 17.10.1962 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 655).

ФЕДОРЕНКО Сергій Дмитрович, 1907 р.н., с.Полошки, українець, освіта початкова, бригадир цегельного заводу. Арешт 3.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 21.04.1962 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 562).

ФЕДОСЕНКО Кирило Єгорович, 1885 р.н., с.Старикове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.08.1920, підписка про невиїзд від 21.08.1920, звинувачення у видачі радянських працівників білій армії. Народним судом 1 дільниці Путивльського судового округу 20.03.1922 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-1652, оп.1, спр.31).

ФЕДОСЕНКО Микита Йосипович, 1883 р.н., с.Вікторове, українець, освіта духовна, без визначених занять. Арешт 28.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 272).

ФЕДЧЕНКО Євген Терентійович, 1900 р.н., с.Уланове, українець, освіта початкова. Червоноармієць кулеметного взводу 887 СП. Арешт 23.09.1942. Військовим трибуналом 211 СД 48 армії за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 27.05.1994

прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12687).

ФЕСЮН Йосип Петрович, 1897 р.н., с-ще Есмась, українець, освіта початкова, вантажник Заруцького вапняного заводу. Арешт 10.12.1932, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Слідчою групою Чернігівського ОВ ДПУ 17.01.1933 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 303).

ФІНАШКО Мина Петрович, 1901 р.н., смт Червоне, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 24.10.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 11.04.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1059).

ФІЛІПЧЕНКО Ілля Федотович, 1909 р.н., с.Журавка Чернігівської області, проживав у с.Полошки, українець, освіта вища педагогічна, директор школи. Арешт 28.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за участь у контрреволюційній націоналістичній організації ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 5.03.1962 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 556).

ФІРСОВ Тимофій Олексійович, 1888 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, десятник Глухівського лісопункту. Арешт 14.06.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Глухівським РВ НКВС 10.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-250).

ФУРС Пилип Михайлович, 1919 р.н., с.Береза, українець, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 30.11.1943, звинувачення за ст. 54-1 "б" КК УРСР. Шосткинським МВ НКДБ 11.01.1944 справа закрита, направлений у спецтабір № 258 (м.Харків) для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4125).

Х

ХАЛЯВКО Гнат Олександрович, 1890 р.н., с.Слоут, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.10.1935. Чернігівським обласним судом 25.02.1936 за ст. 54-12 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 6.10.1961 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5506).

ХИТРА Євдокія Львівна, 1904 р.н., с.Ленівка Чернігівської області, проживала у с-щі Есмась,

українка, освіта, початкова, колгоспниця. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.11.1938 як член сім'ї ворога народу, засудженого до ВМП, ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 21.05.1960 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 405).

ХИТРИЙ Степан Митрофанович, 1900 р.н., с.Смяч Чернігівської області, проживав у с-щі Ес-

мань, українець, освіта незакінчена вища, член ВКП(б), управляючий районною конторою "Заготльон". Арешт 5.09.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 21.12.1937 за ст. ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 22.12.1937 у м.Київ. Реабілітований 3.12.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4555).

ХІМЧЕНКО Михайло Матвійович, 1885 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 22.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.10.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 28.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 20.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 988).

ХОДАКОВ Іван Савелійович, 1876 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, тесляр цукрового заводу. Арешт 15.09.1937, підписка про невиїзд від 9.06.1939. Сумським обласним судом 8.07.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років, 29.03.1940 - виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1589).

ХОМЕНКО Григорій Миколайович, 1891 р.н., с.Береза, проживав у с.Івашенкове, українець, освіта початкова, робітник Воздвиженського спиртзаводу (Ямпільський район). Арешт 20.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 11.05.1938 у м.Чернігів.

Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 748).

ХОМЕНКО Йосип Якович, 1887 р.н., с.Береза, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.04.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 28.04.1930 за ст.ст. 54-8, 54-10 КК УРСР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 11.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 767).

ХОНДАРЬ Максим Максимович, 1879 р.н., с.Уланове, проживав у с.Харківка, українець, освіта початкова, робітник Кучерівського коноплезаводу. Арешт 4.05.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 619).

ХОХЛОВ Антон Памфілович, 1890 р.н., с.Чулатове Чернігівської області, проживав на залізничному роз'їзді Заруцький, росіянин, освіта початкова, технорук вапняного заводу. Арешт 10.10.1932. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 2.07.1933 за ст.ст. 54-7, 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 30.10.1978 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 503).

ХУДИНСЬКИЙ Опанас Михайлович, 1900 р.н., с.Гривда Гродненської області (Білорусь), проживав у смт Червоне, білорус, освіта початкова, колгоспник. Арешт 19.12.1937, звинувачення за ст. 54-6 КК УРСР. Глухівським РВ НКВС 25.12.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1492).

Ц

ЦВЕТКОВ Роман Максимович, 1915 р.н., с.Баранівка, росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 31 мостового батальйону залізничних військ. Арешт 27.02.1938. Військовим трибуналом Особливого корпусу залізничних військ (м.Владивосток) 28.09.1938 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 23.08.1944 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12930).

ЦИГАНOK Василь Кіндратович, 1882 р.н., с.Черневе, українець, неписьменний, робітник торфозробки. Арешт 10.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за антирадянську агітацію позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989

прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 57).

ЦИГАНOK Петро Омелянович, 1888 р.н., с.Сваркове, проживав у смт Шалигине, українець, освіта початкова, тесляр торфозробки. Арешт 14.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 748).

ЦИГИКАЛ Михайло Іванович, 1901 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1929, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Глухівського округу 27.03.1929 справа закрита, пере-

бував під підпискою про невізд. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 5.07.1929 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 823).

ЦИГИКАЛ Михайло Миколайович, 1900 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 26.10.1943, звинувачення у пособництві німецькій окупаційній владі. Шосткинським МВ НКДБ 18.11.1943 справа закрита, направлений у спецтабір № 258 (м.Харків) для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8799).

ЦИГИКАЛ Олександр Миколайович, 1897 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1929, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Глухівського округу 27.03.1929 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 823).

ЦИГИКАЛ Петро Петрович, 1882 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, фельдшер. Арешт 23.01.1929, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Глухівського округу 27.03.1929 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 823).

ЦИГИКАЛ Федір Дмитрович, 1905 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1929, підписка про невізд від 18.03.1929, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Глухівського округу 27.03.1929 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 823).

ЧАЙКА Йосип Семенович, 1878 р.н., с-ще Есмань, українець, освіта початкова, сторож пасіки артілі інвалідів. Арешт 20.04. 1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 10.04.1963 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 195).

ЧЕМЕРЕЙДА Петро Матвійович, 1890 р.н., Польща, проживав у с.Заруцьке, поляк, освіта початкова, завідуючий господарством вапняного заводу. Арешт 2.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 8.12.1937 за ст. 54-6 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 27.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований

ЦИГИКАЛО Василь Кирилович, 1914 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта середня, вчитель школи. Арешт 29.12.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.04.1934 за ст.ст. 54-8, 54-11 КК УРСР позбавлений волі на 3 роки. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 631).

ЦИГИКАЛО Павло Іванович, 1914 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта вища педагогічна. Молодший авіаспеціаліст 1 окремого учбово-тренувального авіаційного полку. Арешт 10.07.1942. Військовим трибуналом 4 зони авіабазування Приволзького ВО 5.08.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 21.02.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13695).

ЦИГИКАЛО Семен Федорович, 1912 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, помічник головного бухгалтера МТС. Арешт 11.05.1937. Чернігівським обласним судом 22.08.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 22.05.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11438).

ЦИГИКАЛО Федір Іларіонович, 1885 р.н., с.Дунаєць, проживав у с.Сутиски, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 3.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію проти заходів партії та уряду ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 777).

Ч

28.11.1959 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 203).

ЧЕРНОПАЗОВ Логвин Іонович, 1887 р.н., с.Токарівка Челябінської області (Росія), проживав у с-щі Есмань, росіянин, освіта початкова, колійний обхідник 8 дистанції служби колії залізниці. Арешт 29.04.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокурором Львовської дільниці (Курська область) Московсько-Київської залізниці 30.10.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5636).

ЧЕРНЯВИЙ Кузьма Омелянович, 1874 р.н., с.Дубовичі Кролевецького району, без визначеного місця проживання на території Глухівського району, українець, освіта початкова, монах. Арешт 3.07.1934. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.12.1934 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язне-

ний на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 517).

ЧЕРНЯК Григорій Олександрович, 1892 р.н., с.Землянка, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Арешт 30.09.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17.06.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнений на 7 років у ВТТ. Реабілітований 21.12.1992 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 142).

ЧИГРИН Йона Потапович, 1911 р.н., с.Перемога, українець, освіта початкова, бригадир Баницького кам'яного кар'єру. Арешт 12.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.02.1989 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 593).

ЧИГРИН Потап Мусійович, 1882 р.н., с.Перемога, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.01.1933. Особливою

нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 995).

ЧМИР Яків Григорович, 1905 р.н., с.Баничі, українець, освіта початкова, тесляр кам'яного кар'єру. Арешт 3.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 1.04.1969 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 775).

ЧУЙКО Каленик Кузьмич, 1878 р.н., с.Шабастівка Черкаської області, проживав у монастирі Глинської пустині, українець, освіта початкова, священник. Арешт 29.05.1948. Сумським обласним судом 9.07.1948 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 4.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11992).

Ш

ШАЛАЄВ Анатолій Федорович, 1895 р.н., с.Яструбщина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.12.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.02.1931 за ст. 54-10 КК УРСР та за зв'язок з бандами ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 10.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641 оп. 1, спр. 741).

ШАЛАЄВ Григорій Федорович, 1886 р.н., с.Яструбщина, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.12.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.02.1931 за ст. 54-10 КК УРСР та за зв'язок з бандами ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 740).

ШАЛАЄВ Яків Іванович, 1882 р.н., с.Яструбщина, українець, освіта початкова. Командир караульного батальйону. Арешт 11.12.1919, звинувачення у контрреволюційній діяльності. Чернігівським губернським ревтрибуналом 25.08.1920 виправданий. (ДА Чернігівської області, ф. Р-4609, оп. 1, спр. 130).

ШАМАН Іван Кузьмич, 1894 р.н., с.Вільна Слобода, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.12.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.03.1931 за

ст. 54-10 КК УРСР та за зв'язок з бандами ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 31.03.1994 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 332).

ШАМАТРИН Григорій Павлович, 1899 р.н., смт Шалигіне, росіянин, освіта незакінчена вища військова, член ВКП(б). Командир 1137 СП 39 СД. Військовим трибуналом 56 армії 13.02.1942 за ст. 58-1 "б" КК РРФСР засуджений заочно до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 2.10.1942 справа направлена на нове розслідування, оголошений у розшук. Підписка про невізд від 22.11.1946 (м.Херсон). Військовим прокурором Таврійського ВО 8.01.1947 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3873).

ШАМАТРИН Михайло Єгорович, 1894 р.н., смт Шалигіне, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.11.1932, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Слідчою групою Чернігівського ОВ ДПУ 15.01.1933 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 303).

ШАМАТРИН Олексій Семенович, 1900 р.н., смт Шалигіне, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.11.1932, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Слідчою групою Чернігівського ОВ ДПУ 15.01.1933 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 303).

ШАПОВАЛЕНКО Єгор Олексійович, 1876 р.н., с.Береза, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.02.1931. Народним судом Глухівського району 13.07.1931 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 1 рік і 6 місяців та до висилки на 5 років після відбуття покарання за межі району. Реабілітований 7.05.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7832*).

ШЕВЕЛЬ Олімп Миколайович, 1876 р.н., с.Береза, українець, освіта початкова, священик. Арешт 17.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 8 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 90*).

ШЕВЦОВ Тимофій Феодосійович, 1906 р.н., с.Білокопитове, українець, освіта початкова, тесляр Заруцького вапняного заводу. Арешт 27.10.1936. Чернігівським обласним судом 1.02.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 10.03.1937 справа направлена на новий розгляд. Глухівським РВ НКВС 11.04.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1304*).

ШЕВЧЕНКО-ШИШЛЕВСЬКА Ірина Миколаївна, 1895 р.н., с.Баничі, проживала у м.Копичанці Тернопільської області, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 17.05.1950. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 28.09.1950 за ст.ст. 54-1 "а", 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 25 років. Сумською обласною комісією з перегляду кримінальних справ 17.01.1955 за похилим віком покарання пом'якшене до 10 років. Військовим трибуналом Київського ВО 12.10.1956 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3895*).

ШЕВЧЕНКО Петро Трохимович, 1901 р.н., с.Семенівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 8.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.04.1939 у м.Чернігів. Реабілітований 21.11.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 348*).

ШЕЛЕМІН Пилип Гнатович, 1875 р.н., с.Гудове, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Сумським сектором ДПУ 6.05.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-897*).

ШЕСТОПАЛОВА Пелагея Сергіївна, 1891 р.н., смт Шалигине, росіянка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 22.07.1934. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.12.1934 за ст. 54-10 КК УРСР вислана на 3 роки у Казахстан. Реабілітована 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 518*).

ШКУРАТ Єгор Пантелеймович, 1908 р.н., с.Вікторове, українець, освіта початкова, робітник Баницького кам'яного кар'єру. Арешт 25.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 23.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 723*).

ШКУРІН Григорій Федорович, 1887 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Арешт 10.03.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 15.05.1933 за ст. 54-11 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варті звільнений. Арешт 15.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в українському націоналістичному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 9.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 29.12.1989 - прокуратурою області, 10.02.1960 - обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641: оп. 1, спр. 593; оп.2, спр. 243*).

ШКУРІН Пилип Федорович, 1888 р.н., смт Шалигине, росіянин, освіта початкова, робітник торфорозробки. Арешт 30.03.1935. Чернігівським обласним судом 14.07.1935 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 15.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12176*).

ШКУРКО Іван Іванович, 1904 р.н., с.Семенівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 50 окремого саперного батальйону зв'язку Московського ВО. Арешт 7.01.1942. Військовим трибуналом Московського гарнізону 15.02.1942 за ст.58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Московського ВО 13.03.1942 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 21.02.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13696*).

ШПАК Павло Гаврилович, 1900 р.н., с.Теодилівка Вінницької області, проживав на залізничному роз'їзді Заруцький, українець, освіта початкова, вибійник крейди. Арешт 10.10.1932. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 2.07.1933 за ст.ст. 54-7, 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки

у ВТТ. Реабілітований 30.10.1978 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 503).

ШУЛЬГА Володимир Павлович, 1926 р.н., смт Червоне, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 29 запасного СП 7 запасної СД (м.Кунур Пермської області). Арешт 28.07.1944, звинувачення за ст. 54-3 КК УРСР. Червоноенським РВ НКДБ восени 1945 р. з-під варті звільнений. Управлінням КДБ при Раді Міністрів УРСР по Сумській області 28.04.1964 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8214).

ШУМАРА Марфа Андріївна, 1893 р.н., с.Марчихина Буда Ямпільського району, проживала у с.Пустогород, українка, освіта початкова, колгоспниця. Арешт 13.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 31.07.1941 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 31.03.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12087).

ШУМАРА Михайло Панасович, 1917 р.н., с.Пустогород, українець, освіта початкова. Червоноармієць 8 мотострілецької бригади. Арешт 26.06.1942. Військовим трибуналом 4 запасної курсантської бригади Московського ВО 6.08.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Президією Верховної Ради СРСР 12.09.1942 виконання вироку відкладено до закінчення бойових дій, направлений на фронт. Реабілітований 13.01.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13654).

ШУМИЦЬКИЙ Прокіп Павлович, 1884 р.н., с.Бачівськ, українець, освіта початкова, рахівник сільського кооперативного товариства. Арешт

19.12.1937, звинувачення за ст. 54-6 КК УРСР. Червоноенським РВ НКВС 12.01.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-683).

ШУМОВА Парасковія Прокопівна, 1889 р.н., с.Сваркове, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 20.09.1935. Чернігівським обласним судом 20.01.1936 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ, 9.07.1936 - виконання вироку відстрочено до видужання. Реабілітована 29.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2314).

ШУМОВА Улита Прокопівна, 1897 р.н., с.Сваркове, українка, освіта початкова, селянка-одноосібниця. Арешт 20.09.1935. Чернігівським обласним судом 20.01.1936 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 6 років ВТТ. Реабілітована 29.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2314).

ШУТКО Іван Микитович, 1894 р.н., с.Слоут, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу. Арешт 8.07.1949. Особливою нарадою при МДБ СРСР 26.10.1949 за приналежність до антирадянської повстанської організації засланий на поселення у Новосибірську область. Реабілітований 17.05.1961 Сумським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 455).

ШУТКО Іван Михайлович, 1895 р.н., с.Перемога, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 16.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 754).

Щ

ЩАСТНИЙ Гнат Гаврилович, 1883 р.н., с.Полошки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 3.12.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 5.04.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 27.03.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13837).

ЩАСТНИЙ Іван Іванович, 1910 р.н., с.Полошки, українець, освіта початкова. Червоноармієць - санітар 92 запасного зенітно-артилерійського полку Саратовсько-Балашовського дивізійного району ППО. Арешт 10.01.1943. Військовим трибуналом Саратовського гарнізону 28.02.1943 за ст. 58-10 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 27.05.1984 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12707).

ЩАСТНИЙ Михайло Васильович, 1925 р.н., с.Полошки, українець, освіта середня, агент держпостачання при сільській раді. Арешт 7.02.1947. Сумським обласним судом 29.05.1947 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 5.06.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11664).

Ю

ЮВЧЕНКО Уляна Єгорівна, 1922 р.н., с.Уланове, українка, освіта середня педагогічна, вчителька початкової школи у с.Комарівка. Арешт 8.11.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Шосткинським МВ НКДБ 29.04.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3719).

ЮРЧЕНКО Лука Іванович, 1880 р.н., с.Сваркове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.02.1931, звинувачення за

ст. 54-10 КК УРСР. Глухівським РВ ДПУ 14.04.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2490).

ЮШ Степан Семенович, 1899 р.н., с.Дунаєць, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.01.1929, підписка про невізд від 18.03.1929, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Глухівським окружним прокурором 27.03.1929 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 823).

Я

ЯЛИНИЙ Саливон Степанович, 1877 р.н., м.Кролевець, проживав у с.Обложки, українець, освіта початкова, священник. Арешт 1.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.05.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варті звільнений. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 889).

ЯЛОВЕНКО Гаврило Якович, 1880 р.н., с.Черневе, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 26.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 9.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 23.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 723).

ЯНЕНКО Федір Дмитрович, 1876 р.н., с.Щебри, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст.

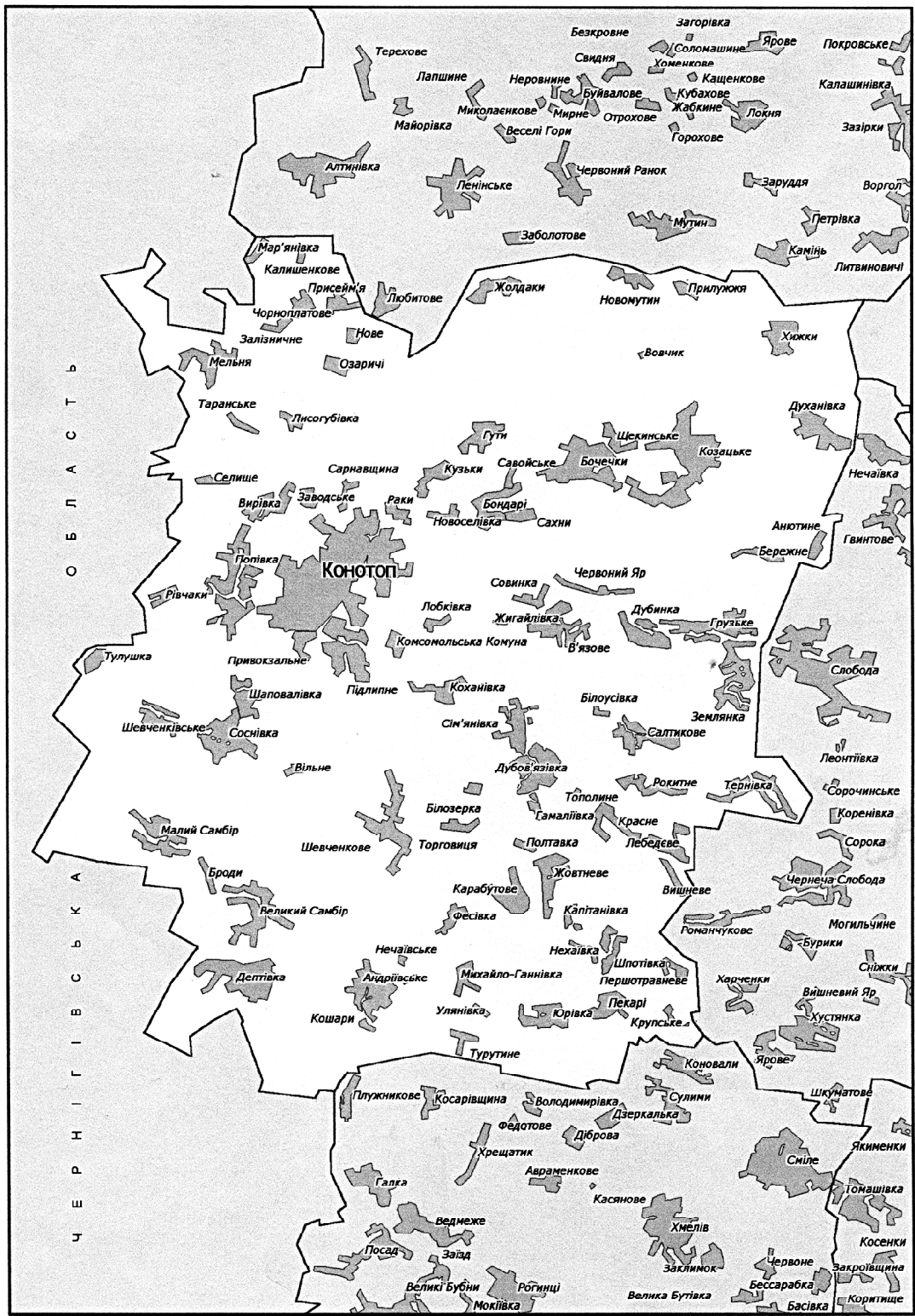
54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 189).

ЯЩЕНКО Клим Карпович, 1869 р.н., с.Яструбщина, проживав у с. Уланове, українець, освіта початкова, робітник Кучерівського коноплезаводу. Арешт 3.05.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.4, спр. 619).

ЯЩЕНКО Михайло Калістратович, 1899 р.н., с.Яструбщина, проживав у с.Кучерівка, українець, освіта початкова, конюх коноплезаводу. Арешт 3.05.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 619).

МІСТО КОНОТОП

МАМІН Б.І.

АГЕНТ «ИСКРЫ»

РАДЧЕНКО

Іван Іванович

Народився 23 жовтня 1874 року в м. Конотоп. Радянський партійний і державний діяч, професійний революціонер, учасник трьох революцій. З 1918 року - один з організаторів і керівників торфової промисловості СРСР. Арештований 15 серпня 1937 року. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 8 лютого 1938 року за ст.ст. 58-7, 58-8, 58-11 КК РРФСР засуджений на 25 років позбавлення волі. Помер, відбуваючи покарання, 1 травня 1942 року в Соль-Ілецькій в'язниці. Реабілітований 21 липня 1954 року Військовою колегією Верховного Суду СРСР.

Народився Іван Іванович Радченко в м. Конотоп в сім'ї дрібного лісопромисловця. Закінчивши повітове училище, усе життя займався самоосвітою. З 17 років працював на лісорозробках Чернігівської губернії.

Через деякий час переїхав до Петербурга, де жив і працював його старший брат Степан. Влаштувався на Іжорський завод важкого машинобудування.

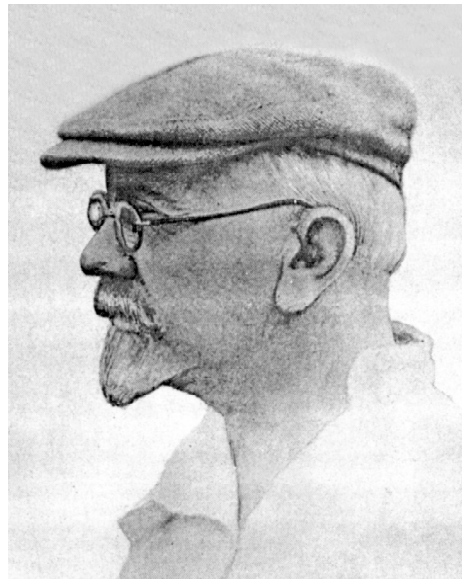
Під впливом старшого брата Іван став на шлях революційної боротьби. В 1898 році він стає членом Петербурзького „Союзу боротьби за визволення робітничого класу”, членом Петербурзького комітету РСДРП.

Вирішальну роль у долі Івана Івановича відіграло його знайомство з В.І.Леніним, яке відбулось в 1900 році у Пскові. З цього часу Радченко стає активним і послідовним бійцем за створення партії нового типу.

Як відомо, велике значення для подолання організаційного розброду, ідейних хитань та об'єднання революційних сил мала газета „Искра”, „роз'їзним” агентом якої у 1902 році став І.І.Радченко.

За дорученням редакції він виїздив до Полтави, Катеринослава, Харкова, Єлисаветграда та інших міст, брав участь в організації підпільних друкарень у Кишиневі та Конотопі. В 1902 році входив до складу Організаційного комітету по скликанню II з'їзду РСДРП.

У січні 1902 року І.Радченко разом з „роз'їзним” агентом М.Сільвіним взяли в Смоленську 8 пудів іскрівської літератури і відвезли її до Петербурга і Пскова. У березні 1902 року

*Радченко
Іван Іванович. 1937 р.*

першій годині ночі, коли І.І.Радченко з паспортом на ім'я громадянина А.Моторіна збирався сісти на кур'єрський поїзд на ст. Псков, поліція заарештувала його на вокзалі. Вісім місяців просидів Іван Іванович в одиночній камері Трубецького бастиону Петропавлівської фортеці, а влітку 1903 р. його заслали на 5 років у далеке сибірське місто Ачинськ. Через два роки він тікає звідти і бере активну участь у підготовці III з'їзду РСДРП, розповсюдженні партійної літератури тощо.

Але арешт припиняє діяльність І.І.Радченка. Його знову відправляють на заслання. І все ж наприкінці літа, в серпні 1905 р. він знову тікає, виїздить до Женеви і з головою поринає у роботу. А вже в країні назривала революційна ситуація.³

У 1912 році за рекомендацією партійного діяча Г.М.Кржижановського перебрався до Підмосков'я. Тут велися значні роботи по видобутку торфу. Електротехнік Р.Е.Классон запропонував гідравлічний метод добування цього палива. Він будував біля Ногінська першу в світі електростанцію на торфі. Іван Іванович пішов до нього працювати і за короткий час оволодів спеціалістською торфомайстерою.⁴

Надбана професія знадобилася в подальшому. Після Жовтневої революції І.І.Радченка призначають головою Головного торфового комітету. Він з великою енергією взявся за налагодження торфового господарства молодої країни Рад. У ті часи відчувалася велика потреба у паливі. Його поповнити можна було у значній мірі за рахунок видобутку дешевого торфу.

Згодом Іван Іванович розгорнув роботу по спорудженню за планом ГОЕЛПРО Шатурської електростанції на торфі, її будівництво було закінчено 6 грудня 1925 року. „Шатуру, - писав він своєму синові Альоші, - я вважаю своєю сестричкою”.

Іван Іванович був організатором і директором науково-дослідного інституту, який займався розробкою проблем, торфодобування й меліорації. При інституті існувала науково-дослідна станція, яка була розташована у селищі Редькіно (нині Радченське).⁵

У 1929 році в Москві вийшла з друку наукова праця І.І.Радченка „Про дослідницькі роботи на торфу”.

За практикою тих часів Іван Іванович за сумісництвом займав ряд інших відповідальних постів: був заступником голови Головного лісового комітету, головою цукротресту. У 1921-1923 роках він - член колегії Народного комісаріату зовнішньої торгівлі. Підписав

арх 263457
 Вх. № 4356. Далева
 сов. СЕКРЕТНО

ГЛАВНОЕ ТЮРЕМНОЕ УПРАВЛЕНИЕ НКВД СССР
 „1“ ОТДЕЛ

12/11 мая 1942 г. № 30/чк-2545
 г. Чкалов.

Служебная записка

Зам. начальника 1 СПЕЦОТДЕЛА НКВД СССР
 КАПИТАНУ ГОСБЕЗОПАСНОСТИ
 тов. КУЗНЕЦОВУ
 г. Свердловск.
 1 мая 1942 г. в Соль-Илецкой

тюреме НКВД умершего заключенный РАДЧЕНКО
 Иван Иванович

1874 года рождения, осужденный Военной Коллегией
 Верховного суда Союза ССР

8 февраля 1938 г. по ст. 58-7, 58-11, УК
 на 25 лет заключения в ТЮРЕМУ

причина смерти - упадок сердечной деятельности на
 почве старческого маразма.

ВРИО, ЗАМ. НАЧАЛЬНИКА Тюр. Упр. НКВД
 ст. лейтенант гос. безопасности (Свердловск)
 Нач. „2“ отделения 1 отдела
 капитан гос. безопасности
 Медведский

Службовая записка ГТУ НКВС СРСР про смерть І.І. Радченка. 1942 р.

торговий договір з американською фірмою „Арманд і Мішелл” на закупівлю 1 мільйона пудів пшениці та організацію азбестової концесії на Уралі. До речі, це був договір з тим самим Хаммером, через якого розвивалися опісля всі радянсько-американські торгові відносини.

У липні 1923 року Радченко стає членом президії Вищої ради народного господарства РРФСР і заступником його голови - Ф.Е.Дзержинського.

У 1928 - 1931 рр. очолює Геологічний комітет, стає організатором і директором Науково-дослідного торф'яного інституту (1927-1930 і 1934-1935 рр.).

Багато зробив кандидат технічних наук І.І.Радченко для розвитку торф'яної промисловості на Україні. За його ініціативою в республіці був створений філіал Науково-дослідного торф'яного інституту.

Здавалося б, сонце революції обігріватиме старого більшовика вічно. Та раптом доля Івана Івановича круто змінюється. Він потрапляє під опалу завдяки „незабутньому” Лазарю Кагановичу.

А було так. Виступаючи з доповіддю перед торфовиками з нагоди 10-ї річниці Жовтневої революції, Радченко похвалився успіхами в розвитку галузі. Це не сподобалося Кагановичу. Як пізніше згадувала дружина І.І.Радченка Аліса Іванівна, він публічно заперечив слова Радченка і сказав: „Іван Іванович просто зазнався, захвалений, заласканий Леніним”.

А в квітні 1928 року на дослідну торф'яну станцію в селищі Редькіно нагрянула ревзія. Вона зробила висновок „про кричущу безгосподарність, злочинну розкіш”. У чому ж ця розкіш виявилася? У тому, що придбано шафи з невеликими дзеркалами для будинку приїжджих, моторного човна для службовців, обладнано пляж.⁸

Пізніше, як кримінал, було розцінено і запрошення Н.К.Крупської на відпочинок до селища Редькіно.

Це стало привідом справжньої грози. Наприкінці 1930 року виявлено „шкідників” в Головаторфі. І.І.Радченко хотів порадитися з Надією Крупською, просив про зустріч, але та під різними приводами переносила її. Тоді Іван Іванович звернувся до наркома внутрішніх справ Ягоди. І той люб'язно показав йому письмові зізнання обвинувачених, де фігурувало і прізвище Радченка.

Восени 1931-го Івана Івановича усунули з посади голови Головного торфяного комітету, а 15 серпня 1937 року заарештували і ув'язнили в Бутирську тюрму...

„Я відразу повідомила про це Надію Костянтинівну, - писала Аліса Іванівна Радченко. - Довго не було відповіді. Нарешті, 23 листопада вона поспіхом і, наче зніяковіло, повідомила: „Так, я відразу ж дзвонила Вишинському, нагадувала йому про заслуги Івана Івановича і просила швидко розглянути його справу...”

Через кілька днів А.І.Радченко теж арештували, по справі чоловіка.⁹

Військова колегія Верховного Суду СРСР 8 лютого 1938 року за ст.ст. 58-7, 58-8 і 58-11 КК РРФСР як учасника антирадянської терористичної і диверсійно-шкідницької організації правих засудила І.І.Радченка на 25 років тюремного ув'язнення з поразкою в політичних правах на 5 років.¹⁰

Винним у пред'явлених звинуваченнях Іван Іванович себе не визнав.

Ось так агент ленінської „Искры” став „ворогом народу”... Відбував покарання І.І.Радченко у Орловській в'язниці. Збереглися окремі його тюремні листи. Іван Іванович наприкінці 1939 року писав: „... сили зраджують, болять руки, ноги набрякають...”

Не можна без глибокої душевної тривоги читати ці листи. Він шкодує за даремно втраченими днями, місяцями, нарікає на відсутність можливостей для систематичного читання. В тюрмі знову й знову в думках звертається до свого дітища: „Думаю про торф мимо своєї волі. Гейне і той оспівував”. У травні 1940-го: „Хочу проситися в табір або колонію.

Надто боляче в такому становищі. Якби хоч знав за що..."

У 1941 році Івана Івановича Радченка перевозять до Соль-Ілецької тюрми. Йому вже 67-й рік. З кожним днем погіршується здоров'я. Дає себе знати суворий клімат, він страждає від холоду. Родичам відмовили в дозволі надіслати йому теплі речі, гроші.

У березні 1942 року на старого німецького Радченка звалюється велике горе - син Олексій, випускник МВТУ імені Баумана, талановитий інженер-конструктор загинув на фронті.

В цей час дружина - Аліса Іванівна - знаходилась на засланні. Вона шукала чоловіка, від якого перестала одержувати листи. Влітку 1944 року на настійливі запити нарешті надійшла лаконічна відповідь: „І.І.Радченко помер 1 травня 1942 року в Соль-Ілецькій тюрмі”.

Є такі спогади про останні дні соратника В.І.Леніна. Член ЦВК СРСР Г.М.Кржижановський у війну порушував клопотання перед Й.В.Сталіним про звільнення із в'язниці Радченка, як видатного спеціаліста по паливу. Івана Івановича звільнили, погано зодягнутого у тріскучий мороз повезли конем до станції. В дорозі застудився, виникло запалення легенів. Його повернули до тюрми, де він і помер.

В процесі додаткової перевірки встановлено, що І.І.Радченко був засуджений безпідставно. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 21 липня 1954 року він реабілітований.¹¹

На Новодівочому цвинтарі в Москві є плита з надписом:

„Радченко

Іван Іванович 1874 - 1942

Аліса Іванівна 1879 - 1964

Алексей Іванович 1910 - 1942”.

Як вона з'явилась, адже батько й син Радченки поховані в різних місцях? А так: довідавшись про смерть чоловіка й сина, Аліса Іванівна прикріпила скромну табличку поруч із пам'ятником Степану Радченку. А потім і сама похована тут. Коли відзначалося 70-річчя торфопідприємства імені Р.Е.Классона, його вихованці приїхали на кладовище і встановили меморіальну плиту в пам'ять про будівника перших електростанцій, які працюють на торфі, - Івана Івановича Радченка і його сім'ї.¹²

Шанується пам'ять славного іскривця. Ім'я Івана Радченка присвоєне вулиці в Колпіно під Санкт-Петербургом, а також селищу Воронежської області. На батьківщині йому і старшому брату Степану встановлені бронзові погруддя. На будинку № 105 по вул. Роменській у Конотопі, де народилися брати, відкрито меморіальну дошку.

Примітки.

1. С.Ю.Маленко. Брати Радченки. - Х. - Прапор. 1970. - С. 65-66.
2. Там само. - С. 91-92.
3. Українська Радянська Енциклопедія. - К. - 1993. - Т. 9. - С. 251.
4. Правда України. - 1984. - 21 жовтня.
5. Радянський прапор (Конотоп). - 1974. - 27 жовтня.
6. С.Ю.Маленко. Брати Радченки. -Х. - Прапор. - 1970. - С. 115.
7. Радянська Україна. - 1973. - 21 червня.
8. Ветеран. - 1988. - №35.
9. Строительная газета. - 1989. - 22 квітня.
10. З кримінальної справи Радченка І.І., що зберігається в ДА ФСБ Російської Федерації.
11. Там само.
12. Строительная газета. - 1989. - 22 квітня.

ПОКЛИК ПЕТРА РУБАНА

РУБАН Петро Васильович

Народився 10 січня 1940 року в місті Конотоп. Дитинство українського художника та майбутнього правозахисника мало чим відрізнялося від багатьох однолітків повоєнної пори. Біль втрат, післявоєнна розруха, матеріальні нестатки наклали свій відбиток на формування світогляду. Долаючи складні життєві випробування, він зайняв чільне місце в українському національно-визвольному та правозахисному русі. Рішенням Сумського обласного суду в лютому 1970 р. за ст.ст. 62-1, 222 КК УРСР засуджений на 5 років позбавлення волі. В 1970-1985 рр. його ще тричі під різними приводами притягали до кримінальної відповідальності.

Навчався Петро Рубан у середній школі непогано. Виявляв здібності як до точних, так і до гуманітарних наук. Одержавши атестат зрілості, на відміну від багатьох своїх однокласників, які продовжили навчання в інститутах та технікумах, Петро Рубан поїхав у Маріуполь на ударну комсомольську будову. Ставши столяром, зводив каркаси для споруджуваних доменних печей.¹

Прагнення краще забезпечити своє матеріальне становище, а також допомогти брату і сестрі, що залишились у Конотопі, спонукало Петра податися у шахтарський Донбас. Однак, на підземні роботи через слабе здоров'я його не взяли. Довелося задовольнитися малопривабливою роботою і, як наслідок, низьким заробітком.

Відірваний від дому, Петро Рубан підпав під вплив легковажної компанії. Не задумуючись про наслідки, разом з кількома "друзями" здійснив спробу пограбувати касу шахткому. За скоєний злочин народним судом Олександрівського району Донецької області він був засуджений на 8 років позбавлення волі.² Пізніше, як у зарубіжній, так і в українській публіцистиці, цей вчинок трактувався, як спроба здобути кошти для діяльності антирадянської націоналістичної організації. Однак, це твердження не має реальної підстави, а лише штучно приписується до біографії українського правозахисника.³

Відбував покарання в Житомирській виправно-трудова колонії № 4. Побачивши "малину" кримінального світу, Петро замислився, як же сталося, що він потрапив за ґрати і колючий дріт, позбавився волі? Потрапила до рук філософська книжка. Вчитав: розум - це така духовна сила, яка може пам'ятати, судити, приймати вірні рішення у застосуванні до діла. Дійшов висновку, що розум - сила!

Петро Рубан загартував силу волі, почав займатися самоосвітою. Захопився книгами з філософії, історії, політекономії. На кошти, що видавалися у виправно-трудова колонії,

*Рубан
Петро Васильович. 1970 р.*

замовляв літературу, яка цікавила, у магазині “Книга-поштою”, передплачував і уважно читав газети та журнали. Як наслідок у Петра Рубана розширювався кругозір.⁴

Вивчаючи суспільно-політичну літературу, конспектуючи і співставляючи найважливіші положення, він помітив невідповідність між теорією і практикою соціалізму в нашій країні, проголошеними гаслами і реальним втіленням їх у життя.

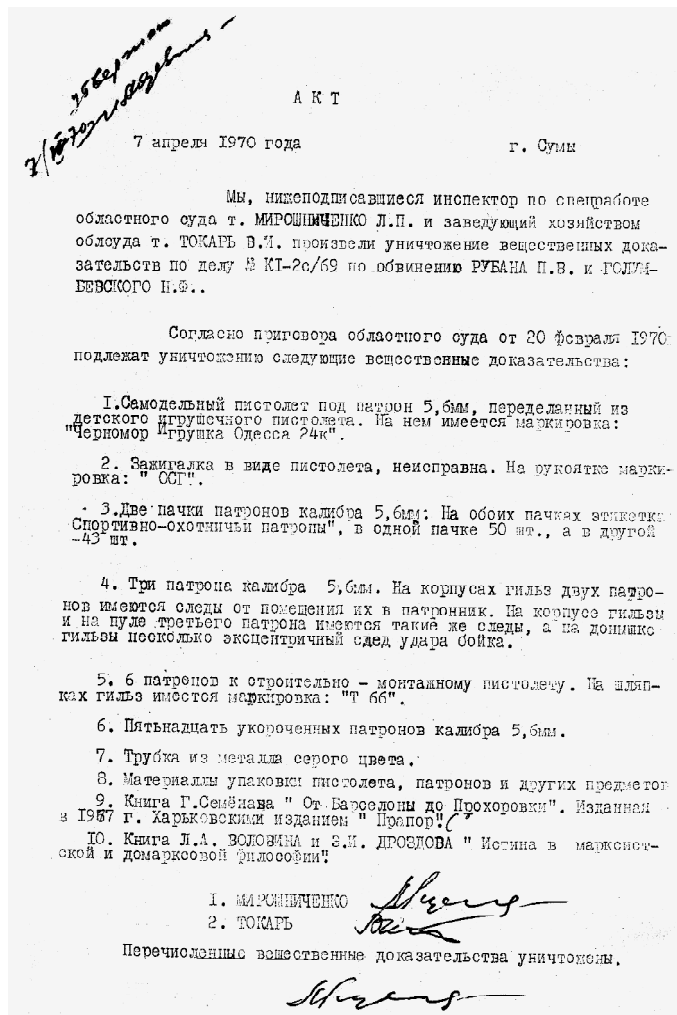
В колі своїх однодумців Петро Рубан часто обговорював найбільш складні питання історії. Він прагнув зрозуміти справжні причини голоду 1932-1933 років, масових репресій у період 30-40-х і початку 50-х років, які завдали суспільству непоправної шкоди.

Не пройшли поза увагою питання русифікації України. Скорочення чисельності українських шкіл, звуження вжитку рідної мови розглядалися як наслідок шовіністичної політики.

Хвилювало питання, чому Комуністична партія України залишалася слухняним виконавцем волі союзного партійного керівництва.⁵

Поступово у процесі обговорення питань історії і сьогодення, перспектив подальшого розвитку України в Житомирській виправно-трудовій колонії № 4 склався своєрідний політичний “гурток”, який прагнув не лише осмислити коло назрілих проблем, а й зробити свій внесок у їх розв’язання. Його учасники все більше замислювалися над необхідністю створення нової організації (партії), яка взяла б на себе проведення просвітницької роботи серед населення, формування прогресивної громадської думки. На засіданні “гуртка” була вироблена в загальних рисах програма нової організації. Вона включала в себе цілий ряд політичних і економічних вимог, у числі перших - здобуття державної незалежності України. Саме незалежність мала стати гарантом вільного розвитку української нації, піднесення економіки і культури.

Передбачалося введення господарської самостійності промислових підприємств, забезпечення права робітників самостійно розпоряджатися результатами своєї праці. Малася на

ДА УСБУ в СО. - Спр. № 13984. - Т. 9. - Арк. 284.

увазі підтримка всіх форм сільськогосподарського виробництва, виборність керівників усіх ланок. Цікавим, на нашу думку, є обґрунтування доцільності побудови майбутньої федеративної республіки з парламентсько-президентською формою правління.⁶

Захоплення Петра Рубана питаннями історії і політики, зростання національної самосвідомості не могли пройти поза увагою керівництва колонії, викликали в останнього підозру і стурбованість. Простежити це можна на підставі характеристик Петра Рубана. Якщо в 1965 році керівництво колонії відзначало його зразкову поведінку, сумлінне ставлення до праці (мав 9 подяк і одну почесну грамоту) і вважало за можливе застосувати до нього помилування, то пізніше характеризувало як злісного порушника режиму. Рекомендувалося після відбуття покарання поставити його під адміністративний нагляд.⁷

Після звільнення в 1967 році Петро Рубан повернувся до рідного Конотопа. Влаштувався на посаду художника у автотранспортному підприємстві 18012. Одружився. Не залишав надії вступити до інституту. Однак життя знову розпорядилося по-іншому.

Правоохоронні органи, уважно слідкуючи за своїм підопічним, виявили у нього тротилову шашку, 70 сантиметрів бікфордського шнура, дрібнокаліберні патрони. Виявилось, що всі ці боєприпаси були передані йому на зберігання братом А.Байрачним. За це П.Рубана притягли до кримінальної відповідальності.

Народним судом м. Конотоп Петро Рубан був засуджений на 1 рік позбавлення волі.

Через місяць після винесення судового вироку проти нього і його товариша Голумбевського М.Ф. була порушена нова кримінальна справа. Тільки тепер вже, крім статті 222 (незаконне зберігання вибухових речовин) Кримінального кодексу УРСР у звинуваченні з'явилась стаття 62. Зокрема зазначалось, що, відбуваючи покарання в Житомирі, Петро Рубан проводив антирадянську агітацію і пропаганду з метою створення організації, спрямованої на підлив державного ладу.⁸

20 лютого 1970 року відбулося закрите засідання Сумського обласного народного суду. На ньому не було доведено звинувачення М.Ф.Голумбевського у скоєнні тяжкого державного злочину за ст. 62 ч.1 КК УРСР. Він був виправданий. Непереконливими були звинувачення проти П.В.Рубана. Адже він лише критично ставився до існуючої системи, прагнув розібратися в породжених нею деформаціях. І все ж це не завадило суду за сукупністю статей 222 та 62 ч.1 Кримінального кодексу УРСР засудити його на 5 років ув'язнення, визнати особливо небезпечним рецидивістом.

Відбуваючи новий термін покарання, П.В.Рубан не відступив від своїх поглядів, відкрито висловлював судження, які здебільшого розходились з офіційною точкою зору. Зібрані воедино, вони згодом дадуть компрометуючий матеріал для нових справ проти засудженого.

Перебуваючи у в'язниці, він захопився інтарсією - одним із видів інкрустації, оздобленням дерев'яних предметів врізуванням у їх поверхню шматочків дерев інших порід. На цьому терені виявив природне обдарування. Видатні здібності привели майстра до когорті найвизначніших інтарсистів світу. Повернувшись на волю, Петро Рубан, не вагаючись, пішов працювати на Прилуцький меблевий комбінат. Там за короткий період налагодив виробництво унікальних сувенірів.

Серія робіт майстра "Чернігівське Полісся", "Шахова книга", "Тарас Бульба" були визнані кращими сувенірами 1974-1975 років і рекомендовані до випуску підприємствам республіки. Ряд високохудожніх творів виставлялися на ВДНГ УРСР.

Саме йому доручалось виготовлення сувенірів для поважних гостей України. Він оформляв ювілейну папку-адресу з нагоди 60-річчя Голови Ради Міністрів УРСР О. П. Ляшка.⁹

Здавалося, до Петра Рубана прийшло визнання, а з ним - необхідний спокій і добробут. Однак, змиритися з існуючими недоліками, відмовитись від їх гласної критики було не в характері Петра Рубана. Його висловлювання скрупульозно підшивалися до справи і кожна його дія діставала відповідну оцінку з боку органів КДБ. Останньою краплею, що пере-

повнила чашу терпіння правоохоронних структур, стало бажання П. Рубана виготовити подарунок Президенту США - папку із зображенням статуї Свободи у зв'язку з 200-річчям незалежності Америки.¹⁰ Вручення цього сувеніра з боку багаторічного політв'язня мало б, на думку політичного керівництва, широкий резонанс у світі, привернуло б увагу міжнародної громадськості до проблем правозахисного руху в СРСР.

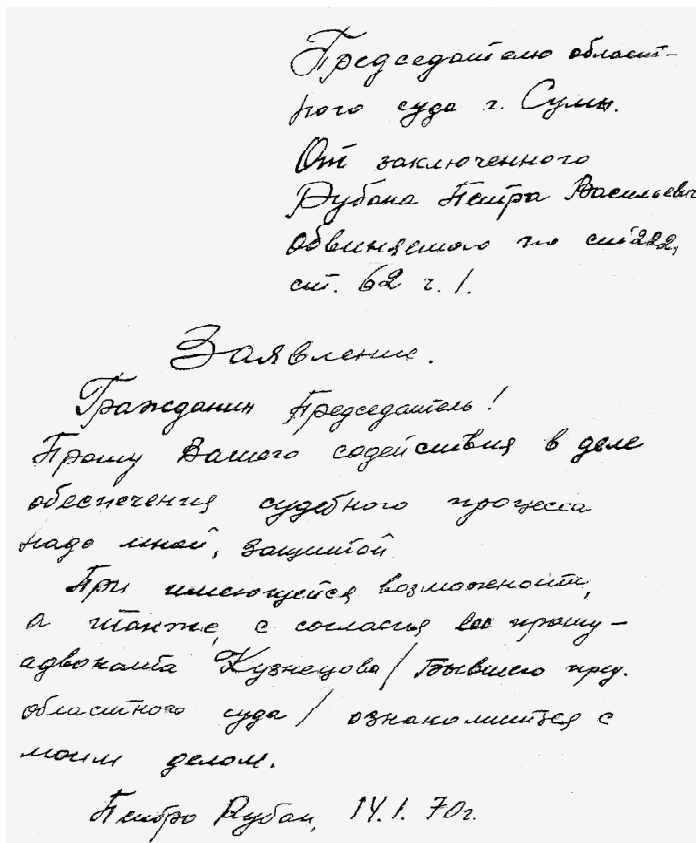
У зв'язку з цим був розроблений комплекс заходів, який ставив за мету нейтралізувати дії Петра Рубана, ізолювати його від навколишнього світу. Всі подальші події нагадували детективну історію.

Група невідомих осіб проникла до майстерні художника і викрала вищезгаданий сувенір. Проти Петра Рубана знову була порушена кримінальна справа. Цього разу його звинуватили в приватнопідприємницькій діяльності та розкраданні державного майна. Мовляв, у робочий час на меблевій фабриці виготовляв сувеніри, за які отримував прибутки у Київському художньому салоні. Розкрадання державного майна (на 72 карбованці 10 копійок) трактувалося в привласненні дерев'яного шпону. Та він же сам доставляв цей матеріал на меблеву фабрику.

Незважаючи на хиткість звинувачень, народний суд Прилуцького району Чернігівської області 28 грудня 1976 року засудив Петра Васильовича Рубана на 8 років позбавлення волі у виправно-трудова колонії і на 5 років заслання.

Та, покаравши Петра Рубана, влада не чекала бурхливої реакції з боку світової громадськості. На його захист стали лідери радянського і міжнародного правозахисного руху. Лауреат Нобелівської премії миру академік АН СРСР А.Д.Сахаров звернувся з відкритим листом до Президента США Д.Картера з проханням допомогти звільнити з ув'язнення українського інакодумця. Інший Нобелівський лауреат, письменник Олександр Солженіцин, порушив аналогічне клопотання перед американським Конгресом. Не залишилась осторонь справи П.В.Рубана і організація "Міжнародна амністія".¹¹

Моральну та матеріальну підтримку йому надавали відомі українські правозахисники. Левко Лук'яненко надіслав лист-протест до журналу "Народна творчість та етнографія", в якому прохав науковий і культурний світ підтримати митця, чий талант є предметом національної гордості українського народу.¹²

ДА УСБУ в СО. - Спр. № 13984. - Т. 9. - Арк. 20.

Така реакція змусила владу дещо відступити. Але цей відступ був необхідний їй для з'ясування позицій та перегрупування сил. Петра Рубана неодноразово викликали до КДБ, пропонували прилюдно визнати правочинність суду, виступити із заявами про відмову від своєї правозахисної діяльності, обіцяли закрити справу. Попри жорстокий тиск він не прийняв жодну із запропонованих пропозицій, знову наголосив, що засудили його не за злочин, а за переконання, які не вписуються в усталені ідеологічні схеми.

Справа Петра Рубана була передана на перегляд Чернігівському обласному суду. Він, відмінивши рішення народного суду Прилуцького району, сформулював нове звинувачення – розповсюдження наклепницьких відомостей, що порочать радянський суспільний устрій. Вирок суду - 6 років ув'язнення і 3 роки заслання - переконливо довів, що радянські владні структури не збиралися рахуватися з світовою громадською думкою.

Суворе покарання не тільки не припинило, а й активізувало правозахисну діяльність Петра Рубана. За 1979-1985 роки він написав понад 100 різноманітних заяв, скарг у вищі органи політичного керівництва країни, у міжнародні правозахисні організації, в яких та втручав антигуманну за своєю сутністю тоталітарну систему. Остання, за його словами, скомпрометувала себе на міжнародній арені вторгненням у Афганістан, підтримкою маріонеткових режимів у Африці, Азії, Латинській Америці, розпалюванні ненависті між народами.¹³

В матеріалах, підготовлених П.В.Рубаном, аргументовано критикувалась внутрішня політика КПРС і Радянської держави, яка йшла здебільшого врозріз не лише з міжнародними правовими нормами, а й прийнятою Конституцією СРСР. Така правозахисна діяльність П.В.Рубана в листопаді 1985 року знову привела його на лаву підсудних. Його чекав новий вирок за ст. 62 ч.2 КК УРСР – 9 років позбавлення волі в колонії посиленого режиму і 4 роки заслання.¹⁴

Та проголошена радянським партійним і державним діячем Михайлом Горбачовим перебудова і демократизація суспільства, спроба створити більш привабливий “імідж” СРСР у світі звільнили його від відбуття повного терміну покарання. Здобувши волю, інакше мець із сім'єю в 1985 році виїхав до Сполучених Штатів Америки.

Своїми діями Петро Васильович Рубан та його однодумці активно формували громадську думку, сприяли становленню і розвитку демократичних тенденцій у країні.

Примітки.

1. ДА УСБУ в Чернігівській області (далі - ДА УСБУ в ЧО). - Спр. П-15252. - Т.6. - Арк. 39, 46 .
2. ДА УСБУ в Донецькій області (далі - ДА УСБУ в ДО). - Спр. П-31729. - Т.31. - Арк. 111.
3. ДА УСБУ в ЧО. - Спр. П-15252. - Т.1. - Арк. 150.
4. Там само. - Т.6. - Арк. 37, 44.
5. Там само. - Т.3. - Арк. 194.
6. Там само. - Т.6. - Арк. 45, 47-49, 56,57.
7. Там само. - Арк. 96, 103.
8. ДА УСБУ в ДО. - Спр. П-31729. - Т.31. - Арк. 120.
9. ДА УСБУ в ЧО. - Спр. П-15252. - Т.6. - Арк. 144.
10. Там само. - Т.7. - Речові докази.
11. Там само. - Т.1. - Арк. 81, 92.
12. Лук'яненко Л. Не дам загинуть Україні! - К. - 1994. - С. 158-166.
13. ДА УСБУ в ЧО. - Спр. П-15252: Т.1. - Арк. 54; Т.10. - Арк. 49.
14. Там само. - Т.10. - Арк. 191.

КОРНЮЩЕНКО І.П.

РАТОБОРЕЦЬ ПРАВДИ

СОКОЛОВСЬКИЙ

Олександр Олександрович

Народився 8 вересня 1895 року в м. Конотоп у сім'ї службовця земської управи. Починаючи з 1915 року, неодноразово заарештовувався владою різних режимів і відбував покарання в Саратовському централі, в концтаборах міст Бяльсько-Бяла і Брест. Письменник, депутат Київської міськради. Останній раз арештований 29 жовтня 1937 року, 22 серпня 1938 року розстріляний. Реабілітований 18 липня 1957 року.

Сьогодні, через багато літ, аналізуючи складний життєвий і творчий шлях відомого українського прозаїка Олександра Соколовського, не перестаєш захоплюватися його талантом, широкою ерудицією, його працьовитістю та стійкістю. І тоді ще й ще раз думаєш: скільки б він міг зробити, коли б не той фатальний 1938-й...

Батько Олександра Олександровича Соколовського був службовцем місцевої земської управи. І, хоча його робота була далека від літературної, у батьківському будинку по вулиці Мисаківській, завжди панувала атмосфера високої культури й доброзичливості, а головне - всі члени великої сім'ї дуже любили художнє слово. Тому нерідко старі Соколовські до пізнього вечора читали вголос, а їх дев'ятеро дітей уважно слухали то вірші Шевченка із "Кобзаря", то історичні романи про Гарібальді, Робін Гуда, Гонту, Залізняка, Хмельницького... І кожне слово, як цілюща краплина, добродійством сповнювало юні душі. А Сашкові хотілося бути схожим на цих народних героїв.

Після навчання в Конотопській школі Олександр Соколовський поїхав до Чернігівської гімназії. І вже там не лише входив до соціал-демократичних робітничих гуртків, а навіть керував окремими з них.¹

Там же, в Чернігові, Олександр Соколовський став відвідувачем "субот" ушавленого письменника Михайла Коцюбинського. Під час літературних "субот" познайомився і зблизився з Юрієм Коцюбинським, який у майбутньому став державним, партійним і військовим

*Соколовський
Олександр Олександрович*

діячем України, Віталієм Примаковим, пізніше героєм громадянської війни на Україні, поетом Павлом Тичиною. І ці “суботи” мали неабиякий вплив на подальше формування характеру й волі майбутнього прозаїка та борця за правду.

Закінчивши гімназію із золотою медаллю, юнак у 1914 році поступив на юридичний факультет Київського університету. Саме тоді імперіалістична війна пострілами, жертвами, плачем бентежила кожную живу душу. Особливо таку чутливу, як у Олександра. Врешті, шлях у нього обраний, його визначило виховання в сім’ї - завжди за добро, всюди проти зла, супроти того, що завдає болю іншим. І він розповсюджує анти-воєнні прокламації та листівки проти царського самодержавства. За це в 1915 році Олександра Соколовського заарештували з трьома товаришами і засудили до шестирічної каторги”.²

Спочатку їх кинули у сумнозвісну Лук’янівську тюрму, а потім відправили до Саратовського централу. Там була непосильна робота і неймовірні умови життя. Але все це перемагала твердість духу, що передавалася від тих, хто в різні роки страждав у холодних застінках, але не корився. Ця стійкість породжувала надію і натхнення. В такі хвилини він пробував писати вірші. І так хотілося тоді, щоб якнайшвидше настав день свободи. Після Лютневої революції був звільнений з каторжної тюрми. Повернувся на Україну. Та щастя сповна не відчув. Туберкульоз, “подарований” централом, не давав спокою.

Все ж коріння роду Соколовських виявилось міцним і живучим. Тому, трохи відпочивши у Чернігові, де було стільки знайомих і друзів, знову поринув у вир боротьби - тепер уже проти німецько-кайзерівських окупантів. Після полум’яного виступу на першотравневому вечорі окупанти заарештували його і кинули в концтабір міста Бяльсько-Бяла, де був змушений працювати на особливо важких будівельних роботах. Усвідомлюючи, що може тут померти і, не бачачи іншого виходу, темної ночі Олександр Соколовський разом із п’ятдесятьма чотирма такими ж приреченими здійснює втечу. Та у Бресті його схопили і ув’язнили. Завдяки революції в Німеччині 1918 року знову опинився на волі.

Після Жовтневої революції працював заступником голови Чернігівської губспоживспілки. В 1924 році переїхав до Києва. Працював в Укрбанку, був секретарем Київської філії Товариства політкаторжан і зсильнопереселенців, науковим співробітником Музею революції в Києві.

Як колишнього есера, ще в 1920, а потім у 1924 році органи Надзвичайної комісії та ДПУ заарештували й допитували.

Ця недовіра підриває і до того розхитане здоров’я. А ще ж треба стільки зробити, ще не створив жодного рядка з тих романів і повістей, що виносив у душі, жодним штрихом не змалював таких нескорених ратоборців правди як і сам. Навіть у концтаборах, де не мав чим писати, з пам’яті перекладав видатні твори Пушкіна, Блока, Ожешко, Міцкевича, складав свої вірші. Тепер тим більше не може не писати.

Олександр Соколовський, використовуючи матеріали “Косого капоніра” та архівні джерела, по краплині збирає дані про керівників народницького руху і замах на російського імператора Олександра III, про трьох чигиринських “бунтарів” Дейча, Стефановича і Бохановського, які повстали влітку 1877 року, про славних богунців... Але твори про них писатиме пізніше. Зараз же йде, так би мовити, проба пера в інших, менших за розміром, жанрах. Одна за одною в київських часописах з’являються злободенні публіцистичні статті, поема “Ікар”, “Поєма одного життя”, вірші “Михайличенко”, “Народовольці”. Останній з цих творів, за влучним виразом письменника Миколи Олійника, “можна вважати початком фахової літературної діяльності Олександра Соколовського”.³

Автор, зокрема, писав:

*Я певен - у масах живуть
Ті, що йшли на тортури,
Й республіку з нами будують нову
Перовська, Желябов, Халтурін...⁴*

Коли відчув можливість вищого злету, розпочав роботу над історичним романом “Перші хоробрі”. Писав ночами. Бо вдень - на службі, зайнятий депутатськими справами у Київській міськраді, а ще - клопатами про когось із друзів чи знайомих.

Через багато літ - 18 лютого 1967 року, згадуючи Олександра Олександровича, дочка колишніх політкаторжан, з родиною яких він підтримував дружні стосунки, Ольга Іванівна Симиренко напише: “Худорлявий, стрункий, хворобливо блідий, але завжди бадьорий, завжди привітний... прагнув віддати людям якнайбільше, допомогти кожному, хто цього потребує”. Тому “всі, хто мав справу з Олександром Соколовським, ставилися до нього з великою пошаною, з великим довір’ям”.⁵

А подвижництво в літературній праці неймовірно швидко дало вражаючі результати. Вдумаймося тільки в хронологію написаних і виданих досить таки великих творів: у 1928 році – “Перші хоробрі”, в 1931- роман “Богун”, наступного року – “Нова зброя”, у 1933 – “Роковані на смерть”, ще через рік – “Бунтарі”, “Герої змов”. Твори були високо оцінені критикою. Спілка письменників у 1934 році прийняла Олександра Олександровича Соколовського у свої ряди.

Все це окрилювало письменника. І він виношував задуми інших історичних романів.

Та в ніч на 29 жовтня 1937 року в київську квартиру О.О.Соколовського, що містилася по вулиці Львівській (нині Артема), наполегливо постукали. Коли господар відчинив двері і впустив до кімнати незнайомих, йому було зачитано постанову прокурора Київського військового округу про арешт.⁶ На Олександра Олександровича Соколовського була заведена кримінальна справа.

Почалися допити, які проходили майже щодня. І кожного разу - все доскіпливіші. Зі сторінок протоколів цих допитів, що зберігаються в архівній справі Служби безпеки України П-44865, видно, що спочатку О.О.Соколовський не лише не визнавав ніяких звинувачень, а навіть категорично заперечував їх. Бо хіба не він сповна віддавав себе на алтар революції, хіба не Соколовський зводив підвалини нового життя? Він! Бо твердо вірив у нього. І ось тепер без будь-яких підстав звинувачується в тому, що ніби у 1932 році ввійшов до антирадянської есерівської, а в 1936 – перевербований в антирадянську українську націоналістичну організацію і очолив терористичну групу, яка планувала повалення Радянської влади на Україні.

Нарешті слідчі, як це вміли вони тоді робити, “розкололи” О.О.Соколовського. І вже на тринадцятому аркуші згаданої архівної справи написано: “Визнаю, що був учасником контрреволюційної націоналістичної організації, в яку був завербований... влітку 1936 р.”⁷

Він також звинувачувався у тому, що в історичних романах ідеалізував народництво, його тактику боротьби шляхом змов і терору, що корені такого підходу приховані у есерівщині. І ось рішення виїзної сесії Військової колегії Верховного Суду СРСР від 22 серпня 1938 року. В ньому, зокрема, сказано: “Засудити Соколовського Олександра Олександровича до вищої міри покарання - розстрілу, з конфіскацією майна, яке йому особисто належить. Вирок остаточний і... підлягає виконанню негайно”.⁸

Того ж дня Олександра Олександровича Соколовського розстріляли.

Минули роки. За клопотанням дружини письменника Тетяни Степанівни, найближчих друзів, а також громадських організацій Військова колегія Верховного Суду СРСР 18 липня 1957 року скасувала вирок і справу закрила за відсутністю складу злочину.

О.О.Соколовський помертньо реабілітований.⁹ А його книги повернулися до нових поколінь. І дійдуть ще до наступних і наступних. Як вічний гімн боротьби й життя.

Примітки.

1. "...З порога смерті". - К., Радянський письменник. - 1991. - С. 406.
2. Письменники Радянської України. 20-30 роки. - К. - Радянський письменник. - 1989. - С. 197.
3. Олійник М. Передмова до вибраних творів Олександра Соколовського "Перші хоробрі". - К. - Дніпро. - 1986. - С. 11.
4. Життя і революція. - 1925, № 9.
5. Літературна Україна. - 1995. - 14 вересня.
6. ДА СБУ. - Спр. П-44865. - Арк. 2.
7. Там само. - Арк. 13.
8. Там само. - Арк. 139.
9. Там само. - Арк. 177.

БІОГРАФІЧНІ ДОВІДКИ

А

АВДЄЄНКО Микита Трохимович, 1885 р.н., с.Вишневе Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, слюсар Головних залізничних майстерень. Арешт 18.05.1925, звинувачення у підбурюванні до невиконання зобов'язань щодо здачі державі сільськогосподарської продукції. Прокурором Конотопського округу 17.01.1927 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8116*).

АДАМЧИК Ян Клименсович, 1894 р.н., Польща, проживав у м.Конотоп, поляк, освіта вища медична. Начальник медичної служби 7 артилерійського полку. Арешт 27.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 11.02.1938 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 31.03.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 23.03.1962 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 575*).

АЗАРСКОВ Микола Дмитрович, 1919 р.н., с.Алгосово Тамбовської області (Росія), росіянин, освіта середня. Військовослужбовець. Арешт 24.07.1945. Військовим трибуналом 9 гвардійської танкової дивізії засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 30.12.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. Житель м.Конотоп. (*Арх. міської комісії з питань реабілітованих*).

АКИМОВ Михайло Трохимович, 1898 р.н., українець, освіта початкова, рахівник 39 околотку служби колії залізниці. Арешт 15.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 715*).

АЛЕКСЄЄВ Микола Захарович, 1870 р.н., м.Горки Могильовської області (Білорусь), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, пенсіонер. Арешт 14.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за участь у контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1956 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 385*).

АЛЕКСЄЄНКО Михайло Андрійович, 1895 р.н., українець, освіта початкова, бухгалтер контори "Союззаготвона". Арешт 22.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 26.12.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 7.08.1938 у місці ув'язнення. Реабілітований 13.10.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 192*).

АЛОТІН Лазар Файвусович, 1919 р.н., єврей, освіта неповна середня. Червоноармієць 330 СД. Арешт 27.06.1945. Військовим трибуналом 3 ударної армії 3.08.1945 за ст. 58-1 "б" КК РРФСР засуджений до каторжних робіт на 15 років. Реабілітований 30.12.1965 Військовим трибуналом Московського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8392*).

АНДРСЄВ Олександр Петрович, 1875 р.н., м.Рославль Смоленської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта середня технічна, пенсіонер. Арешт 8.07.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за ст.ст. 54-6, 54-9 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.10.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1961 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 431*).

АНТОНЕНКО Зіновій Пігасійович, 1883 р.н., українець, освіта початкова, слюсар Головних залізничних майстерень. Арешт 26.02.1926, звинувачення у підбурюванні до невиконання зобов'язань щодо здачі державі сільськогосподарської продукції. Прокурором Конотопського округу 17.01.1927 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8116*).

АНТОНЕНКО Іван Федорович, 1903 р.н., м.Глухів, проживав у с.Підлипне, українець, освіта середня, священник. Арешт 24.04.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 27.05.1931 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 121*).

АРХИПЕНКО Панас Лаврентійович, 1909 р.н., росіянин, освіта початкова. Червоноармієць пожежної команди Головного артилерійського полі-

гону. Арешт 4.07.1945. Військовим трибуналом Ленінградського гарнізону 8.08.1945 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13303*).

АРЦИКОВ Георгій Петрович, 1912 р.н., залізнична станція Дроздівка Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта неповна середня, учень технікуму шляхів сполучення. Арешт 1.12.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 17.03.1931 за ст. 54-12 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований

14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 470*).

АФНАСЬЄВ Віктор Миколайович, 1913 р.н., росіянин, освіта середня. Військовий технік 2 авіаційної бригади (Чкаловський аеродром Московської області). Арешт 7.04.1942. Військовим трибуналом 69 району авіабазування Московського ВО 12.04.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Помер 28.01.1944 у місці ув'язнення. Реабілітований 25.04.1960 Військовим трибуналом Московського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5235*).

Б

БАБИН Григорій Іванович, 1898 р.н., с.Базелівщина Ямпільського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць. Арешт 13.01.1920, звинувачення в службі у білій армії. Особливим відділом ВНК 12 армії 15.01.1920 справа закрита, направлений у розпорядження начальника військового гарнізону. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8542*).

БАБИЧ Андріан Петрович, 1896 р.н., українець, освіта початкова, рахівник міського житлового кооперативу. Арешт 23.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 20.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 675*).

БАБИЧ Сергій Федорович, 1887 р.н., с.Сахни Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 28.03.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 3.10.1933 справа закрита. Арешт 14.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2675*. ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 997*).

БАБКІН Вячеслав Федорович, 1927 р.н., м.Курськ (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта неповна середня, слюсар КПВРЗ. Арешт 29.01.1947. Сумським обласним судом 26.04.1947 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Помер 10.06.1948 у місці ув'язнен-

ня. Реабілітований 7.02.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11935*).

БАБКО Феодосій Микитович, 1909 р.н., с.Соснівка Конотопського району, проживав у с.Підлипне, українець, освіта середня, вчитель залізничної школи № 42. Арешт 22.05.1937. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 16.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР та за зловживання службовим становищем засуджений на 10 років ВТТ. Транспортною колегією Верховного Суду СРСР 1.02.1938 звинувачення за ст. 54-10 зняте, визнаний винним у збудженні національної ворожнечі та у зловживанні службовим становищем і засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 31.01.1964 Пленумом Верховного Суду СРСР (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8087*).

БАКО Микола Олександрович, 1903 р.н., м.Лунинець Брестської області (Білорусь), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, електромонтер електромеханічного заводу. Арешт 21.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 14.11.1937 за ст.ст. 54-6, 54-9 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 12.07.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 218*).

БАРАН Іван Федорович, 1913 р.н., с.Грузьке Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, слюсар-водопровідник КПВРЗ. Арешт 15.03.1945. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 30.04.1945 за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 2.06.1965 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8329*).

БАРАНЕНКО Никифор Кузьмич, 1897 р.н., с.Великий Самбір Конотопського району, прожи-

вав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, робітник цегельного заводу. Арешт 19.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 11.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 697).

БАРАНОВ Степан Леонтійович, 1894 р.н., с.Фесівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 16.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 18.03.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 5).

БАСКО Микола Омелянович, 1897 р.н., українець, освіта початкова, слюсар КПВРЗ. Арешт 6.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 8.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-868).

БАСОВ Никифор Андрійович, 1903 р.н., с.Нові Млини Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, опалювач КПВРЗ. Управлінням НКВС по Сумській області 17.10.1944 як член сім'ї ув'язненої за ст. 54-1 "а" КК УРСР на 5 років у спецтабір висланий на 5 років у Новосибірську область разом з дітьми: БАСОВИМ Анатолієм Никифоровичем, 1934 р.н. та БАСОВОЮ Валентиною Никифоровною, 1938 р.н. Реабілітовані 23.03.1992 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 317).

БАСОВА Діна Василівна, 1908 р.н., німецька колонія Марієнталь (Дніпропетровська область), проживала у м.Конотоп, німкеня, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 1.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.05.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у Черногорський спецтабір (Красноярський край). Реабілітована 28.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 317).

БАХМАЦЬКИЙ Борис Кирилович, 1906 р.н., українець, освіта початкова. Червоноармієць 998 СП. Арешт 15.08.1942. Військовим трибуналом 286 СД за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.11.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13782).

БЕГМИК Андріян Іванович, 1886 р.н., с.Фесівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, касир ошадкаси у с.Попівка Конотопського району. Арешт 14.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС

по Чернігівській області 23.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 887).

БЕЗЛЮДНИЙ Артем Іванович, 1899 р.н., українець, освіта початкова, в'язень Конотопської в'язниці. Звинувачення від 5.03.1938 за ст. 54-11 КК УРСР. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 застосована ВМП. Розстріляний 7.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 18.03.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 5).

БЕЗПАЛИЙ Гнат Іванович, 1887 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, столяр вагонного депо. Арешт 21.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 354).

БЕЗПАЛИЙ Уліян Іванович, 1880 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за участь в антирадянській націоналістичній організації та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 782).

БЕРЕЗАНСЬКИЙ Шмуль Йосипович, 1884 р.н., м.Батурин Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, єврей, освіта початкова, завідувачий магазином № 15 Чернігівторгу. Арешт 20.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 29.09.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 19.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 852).

БИКОВ Олександр Лаврентійович, 1912 р.н., українець, освіта неповна середня, учень технікуму шляхів сполучення. Арешт 1.12. 1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 17.03.1931 за ст. 54-12 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 470).

БІБИК Петро Феодосійович, 1904 р.н., українець, освіта початкова. Старшина 57 окремого шляхобудівного батальйону. Арешт 30.11.1944. Військовим трибуналом Ленінградського ВО 27.02.1945 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 4.09.1961 Військо-

вим трибуналом Ленінградського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5480*).

БІГУН Григорій Іванович, 1887 р.н., м.Кролевець, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, рахівник фінансової частини районного виконкому. Арешт 5.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 5.02.1932 за ст. 54-2 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Після відбуття покарання проживав у м.Конотоп, працював рахівником радгоспу "Паризька Комунa". Арешт 8.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.10.1937 за зв'язки з націоналістичними елементами та спробу організувати боротьбу проти радянської влади застосована ВМП. Розстріляний 13.10.1937 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 30.06.1989 - прокуратурою області, 1.04.1964 - обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641: оп. 5, *спр. 568; оп. 4, *спр. 248***).

БІЛАН Сергій Антонович, 1899 р.н., с.Попівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, машиніст паровозного депо. Арешт 20.01.1945. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 7.02.1945 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 28.06.1962 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5747*).

БІЛАН Уліян Іванович, 1898 р.н., с.Великий Самбір Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, експедитор міського відділення підприємства "Сільгоспостач". Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 18.04.1943 у місці ув'язнення. Реабілітований 19.08.1968 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, *спр. 439**).

БІЛИК Степан Семенович, 1881 р.н., українець, освіта середня, ревізор 3 дільниці залізничної станції. Арешт 12.06.1925, звинувачення у підбурюванні до невиконання зобов'язань щодо здачі державі сільськогосподарської продукції. Прокурором Конотопського округу 17.01.1927 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8116*).

БІЛИК Федір Якович, 1909 р.н., с.Соснівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта неповна середня, учень технікуму шляхів сполучення. Арешт 26.11.1935, підписка про невиїзд від 1.12.1935, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Транспортним відділенням НКВС залізничної станції Конотоп 10.12.1935 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2268*).

БІЛОШИЦЬКИЙ Микола Олексійович, 1911 р.н., с.Митченки Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня економічна, бухгалтер КПВРЗ. Арешт 30.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.12.1937 за активну контрреволюційну агітацію ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, *спр. 703**).

БОЙКО Дмитро Захарович, 1890 р.н., с.Попівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, майстер котельних робіт паровозного депо. Арешт 12.09.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Київської області 25.01.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Помер у 1945 р. у місці ув'язнення. Реабілітований 23.12.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11860*).

БОЙКО Іван Лазарович, 1891 р.н., с.В'язове Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, член ВКП (б), ремонтний майстер вагонного депо. Арешт 15.07.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 19.02.1938 за ст.ст. 58-8, 58-9, 58-11 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 19.02.1938 у м.Москва. Реабілітований 1.06.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4339*).

БОЙКО Федір Іванович, 1913 р.н., с.В'язове Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня технічна, слюсар депо. Арешт 7.03.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19.06.1938 за антирадянську агітацію ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 29.10.1956 Військовим трибуналом Московського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 374**).

БОНДАРЕНКО Василь Андрійович, 1879 р.н., українець, освіта початкова, конторщик КПВРЗ. Арешт 10.05.1931, звинувачення за ст. 54-4 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 1.09.1931 справа закрита. Працював касиром 10 дистанції служби колії залізниці. Арешт 21.06.1937. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 22.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 28.12.1960 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. *спр. П-3766, П-5431**).

БОНДАРЕНКО (ШЕВЧУК) Віра Олександрівна, с.Скоморошки Вінницької області, проживала у Німеччині. Військовим трибуналом 5 армії засуджена до позбавлення волі на 10 років. Реа-

білітована 14.12.1992. Жителька м.Конотоп. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

БОРДАШЕВИЧ Костянтин Микитович, 1906 р.н., м.Щорс Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, машиніст депо. Арешт 16.04.1945. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 30.07.1945 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.01.1955 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5725).

БОРЕНШТЕЙН Броніслав Францевич, 1885 р.н., м.Варшава (Польща), проживав у м.Конотоп, поляк, освіта початкова, інструктор резерву провідників залізничної станції. Арешт 7.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 19.02.1938 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний 26.02.1938 у м.Калуга. Реабілітований 28.01.1961 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 437).

БОРЗАКІВСЬКИЙ Василь Васильович, 1889 р.н., с.Перемога Глухівського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта вища, викладач педагогічного технікуму. Арешт 26.06.1934. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25.07.1935 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 20.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 983).

БОТВИНКО Ганна Донатівна, 1885 р.н., Латвія, проживала у м.Конотоп, німкеня, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 6.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.07.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР вислана на 5 років у Сузунський район Новосибірської області. Реабілітована 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 594).

БОХАН Михайло Олексійович, 1897 р.н., с.Чуйківка Ямпільського району, проживав у с.Підлипне, українець, освіта середня, бухгалтер колгоспу. Арешт 8.04.1936. Чернігівським обласним судом 10.08.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 15.06.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11491).

БРАТУСЬ Андрій Антонович, 1897 р.н., с.Великий Самбір Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 30.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антиколгоспну агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосова-

на ВМП. Розстріляний 9.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 866).

БРЖЕСЬКИЙ Георгій Миколайович, 1896 р.н., с.Корделівка Вінницької області, проживав у м.Конотоп, поляк, освіта незакінчена вища, без визначених занять. Арешт 8.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.03.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 103).

БРЖЕСЬКИЙ Орест Миколайович, 1901 р.н., с.Корделівка Вінницької області, проживав у м.Конотоп, поляк, освіта середня, рахівник машинно-тракторної майстерні. Арешт 19.09.1936, звинувачення за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 16.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3387).

БРОНОВИЦЬКИЙ Микола Адамович, 1910 р.н., білорус, освіта неповна середня, учень технікуму шляхів сполучення. Арешт 28.11.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 17.03.1931 за ст. 54-12 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Після відбуття покарання проживав у м.Конотоп, працював токарем КПВРЗ. Арешт 15.02.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Транспортним відділенням НКВС залізничної станції Конотоп 9.10.1938 справа закрита. За репресією 1931 р. реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 471. ДА УСБУ в СО, спр. П-5701).

БРЯЗКАЛО Степан Григорович, 1898 р.н., с.Мала Загорівка Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта вища педагогічна, вчитель залізничної школи № 40. Арешт 27.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.09.1938 за співробітництво з польською розвідкою та участь у повстанському загоні ОУН застосована ВМП. Розстріляний 29.09.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 14.04.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 129).

БУГАЙ Іван Григорович, 1908 р.н., м.Борзна Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта неповна середня, бензоріальник відбудовного поїзда. Арешт 23.08.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 26.09.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 4.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11719).

БУДНИК Йосип Іванович, 1897 р.н., Польща, проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта неповна середня, касир вагонного депо і служби зв'язку залізничної станції. Арешт 9.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.6, спр. 411).

БУДЯНСЬКИЙ Залман Гдалевич, 1908 р.н., єврей, освіта початкова, викладач музики - надомник. Арешт 30.04.1927. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 1.07.1927 за ст. 58-5 КК РРФСР висланий на 3 роки на Урал, 19.04.1929 - висланий на 3 роки у Середню Азію, 15.05.1931 - позбавлений на 3 роки після відбуття покарання права проживання у центральних місцевостях СРСР, м.Чита та Омському районі. Реабілітований 1.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 660).

БУДЬОННИЙ Семен Григорович, 1884 р.н., українець, освіта початкова, робітник лісопильного заводу. Арешт 18.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 8.08.1931 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 875).

БУЗО Антон Адамович, 1892 р.н., м.Червен Мінської області (Білорусь), проживав у м.Конотоп, білорус, освіта початкова, член ВКП(б), завідуючий коморою матеріального складу залізничної станції. Арешт 23.08.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25.10.1937 за ст. 58-10 КК РРФСР та за розголошення відомостей, які не підлягають розголошенню, застосована ВМП. Розстріляний 29.11.1937. Реабілітований 8.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 806).

БУРДА Ілля Мусійович, 1923 р.н., с.Совинка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта неповна середня, учень 9 класу середньої школи № 1. Арешт 22.04.1941. Сумським обласним судом 23.07.1941 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 4.01.1961 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5417).

БУРДА Юхим Микитович, 1911 р.н., проживав у м.Одеса, українець, освіта початкова. Червоноармієць 187 гвардійського СП. Арешт 22.05.1944. Військовим трибуналом 61 гвардійської СД 25.06.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Ре-

абілітований 10.10.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12974).

БУРДЮГ Семен Тихонович, 1902 р.н., м.Борзна Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, токар вагонного депо. Арешт 2.02.1937. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 30.03.1937 за ст. 54.10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 7.07.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12657).

БУРИН (ТАРНОВСЬКИЙ) Григорій Павлович, 1899 р.н., українець, освіта початкова, поїзний кочегар залізничного депо. Арешт 7.08.1937. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 23.08.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 13.08.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11806).

БУРКОВСЬКИЙ Євген Іванович, 1890 р.н., с.Озаричі Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, священик. Арешт 11.10.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 13.01.1930 за ст. 58-10 КК РРФСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр.792).

БУРМАК Євстафій Несторович, 1882 р.н., с.Мельня Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, член ВКП(б), дорожній майстер залізничної колії. Арешт 9.06.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за ст.ст. 54-1, 54-6, 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.10.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 8.04.1957 Військовим трибуналом Московського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр.459).

БУРЯК Василь Романович, 1890 р.н., м.Борзна Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, інструктор школи фабрично-заводського навчання при КПВРЗ. Арешт 20.06.1937. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 25.08.1937 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 13.07.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12582).

БУТКЕВИЧ Андрій Людвігович, 1872 р.н., Польща, проживав у м.Конотоп, поляк, освіта початкова, слюсар ремонтного цеху КПВРЗ. Арешт 8.05.1931, звинувачення в антирадянській агітації. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 8.07.1931 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 591).

В

ВАКУЛЕНКО Петро Миколайович, 1890 р.н., м.Ічня Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта вища педагогічна, вчитель залізничної школи № 31. Арешт 14.12.1929. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.03.1931 за ст. 54-14 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 3.05.1932 достроково звільнений, позбавлений на 3 роки права проживання в Україні. Реабілітований 6.03.1990 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 888).

ВАМБЕРСЬКА Ганна Іванівна, 1885 р.н., м.Київ, проживала у м.Конотоп, українка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 1.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.05.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР вислана на 5 років у Сузунський район Новосибірської області. Реабілітована 31.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 982).

ВАСИЛЕНКО Єлизавета Демидівна, 1894 р.н., м.Маріуполь Донецької області, проживала у м.Конотоп, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 19.11.1945, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 6.06.1946 виправдана. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2762).

ВАСИЛЕНКО Тимофій Панасович, 1904 р.н., с.Веселе Дніпропетровської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, член ВКП(б), завідуючий районним земельним відділом. Арешт 13.06.1938, звинувачення за ст. ст. 54-7, 54-11 КК УРСР. Сумським обласним судом 21.05.1940 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1769).

ВАСЮТИНСЬКИЙ Василь Іванович, 1892 р.н., українець, освіта початкова, столяр електромеханічного заводу. Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Прокурором Конотопського району 17.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-279).

ВАХЛАЧЕНКО Трохим Віссаріонович, 1889 р.н., Польща, проживав у м.Конотоп, поляк, освіта початкова, бухгалтер автотранспорту міського комунгоспу. Підписка про невізд від 18.11.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 31.01.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1916).

ВАХНІН Юхим Данилович, 1902 р.н., росіянин, освіта початкова, діловод Конотопського робітничого батальйону. Арешт 17.03.1920, зви-

нувачення у контрреволюційній діяльності. Чернігівським губернським революційним трибуналом 21.07.1920 виправданий. (ДА Чернігівської області, ф. Р-4609, оп. 1, спр. 956).

ВДОВ Лукія Йосипівна, 1901 р.н., с.Малиничі Хмельницької області, проживала у м.Конотоп, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 3.11.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 22.04.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6318).

ВЕГЕРА Андрій Павлович, 1902 р.н., проживав у м.Осиповичі Могильовської області (Білорусь), українець, освіта початкова, завідуючий слюсарною майстернею залізничної станції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.11.1937 ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 21.07.1957 Верховним Судом СРСР. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

ВЕРИЧ Григорій Данилович, 1912 р.н., с.Дроздівка Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта неповна середня, учень технікуму шляхів сполучення. Арешт 1.12.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 17.03.1931 за ст. 54-12 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варти звільнений. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 471).

ВЕРШАЛОВСЬКИЙ Вікентій Адольфович, 1888 р.н., с.Лужки Вітебської області (Білорусь), проживав у м.Конотоп, поляк, освіта початкова, сторож паровозного депо. Арешт 2.07.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за шпигунство застосована ВМП. Розстріляний 2.10.1938. Реабілітований 27.11.1969 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 195).

ВИННИЧЕНКО Сергій Савич, 1892 р.н., с.Мутин Кролевецького району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, член ВКП(б), без визначених занять. Арешт 26.06.1938. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 10.04.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 18.11.1996 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13622).

ВИСОЦЬКИЙ Іван Хомич, 1886 р.н., українець, освіта початкова, столяр вагонопасажирського цеху КПВРЗ. Арешт 6.07.1941. Сумським обласним судом 18.08.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК

УРСР засуджений на 10 років ВТТ і на 5 років висилки після відбуття покарання за межі України. Реабілітований 15.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12165*).

ВИСОЧАНСЬКА Олена Карлівна, 1866 р.н., с.Карай-Салтиково Тамбовської області (Росія), проживала у м.Конотоп, росіянка, освіта середня, домогосподарка. Арешт 9.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.05.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР вислана на 5 років у Сузунський район Новосибірської області. Реабілітована 26.04.1999 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 987*).

ВИХНИЧ Іван Григорович, 1918 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 6.02.1936. Чернігівським обласним судом 2.06.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-973*).

ВИГДЕРЗОН Аврам Лазарович, 1904 р.н., м.Вінниця, проживав у м.Конотоп, єврей, освіта середня, бухгалтер промартілі "Дерево-обробник". Арешт 8.03.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.10. 1939 за участь у контрреволюційній сіоністській організації ув'язнений на 5 років у ВТТ. Після відбуття покарання проживав у м.Конотоп, працював бухгалтером районного промкомбінату. Арешт 6.05.1949. Особливою нарадою при МДБ СРСР 27.08.1949 за участь в антирадянській терористичній організації засланий на поселення в Красноярський край. Реабілітований, відповідно, 23.07.1959 і 12.08.1959 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр.спр. 153, 154*).

ВІЛЕЙКІС Антон Вікентійович, 1880 р.н., с.Дегуч (Литва), проживав у м.Конотоп, литовець, освіта початкова, машиніст електростанції КПВРЗ. Арешт 16.12.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.02.1938 за ст. ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 9.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 815*).

ВІЛЕЙКІС Петро Антонович, 1911 р.н., залізнична станція Лоза (Удмуртія, Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта середня, помічник машиніста паровозного депо. Арешт 25.10.1936. Лійним судом Московсько-Київської залізниці 10.12.1936 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 31.01.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11916*).

ВЛАСОВСЬКИЙ Павло Олександрович, 1872 р.н., с.Липці Харківської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, священник. Арешт 2.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.04.1938 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 11*).

ВНУЧКОВ Дем'ян Єлисейович, 1893 р.н., с.Бочечки Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, член ВКП(б), виконуючий обов'язки помічника начальника депо. Арешт 31.12.1937, звинувачення за ст.ст. 58-9, 58-11 КК РРФСР. Транспортним відділом НКВС Московсько-Київської залізниці 9.04.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5757*).

ВОВК Іван Йосипович, 1913 р.н., українець, освіта неповна середня, член ВКП (б). Червоноармієць 63 окремої ремонтно-відбудовної бригади. Арешт 8.09.1942, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР та у самовільному залишенні поля бою. Особливим відділом НКВС Московського учбового артилерійського центру 1.11.1942 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4990*).

ВОВК Іван Пимонович, 1908 р.н., українець, освіта початкова, коваль КПВРЗ. Арешт 29.06.1940. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 6.08.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 29.09.1965 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8379*).

ВОВКУЛА Іван Андрійович, 1898 р.н., с.Алтинівка Кролевецького району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 30.10.1988 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 522*).

ВОДОГ'ЯН Костянтин Гаврилович, 1903 р.н., українець, освіта вища педагогічна, вчитель залізничної школи № 43 (с.Грузьке Конотопського району). Арешт 18.02.1947. Сумським обласним судом 26.04.1947 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 6 років. Реабілітований 7.02.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11935*).

ВОЙТЕНКО Павло Дмитрович, 1881 р.н., українець, освіта початкова, телеграфіст район-

ного відділу зв'язку. Арешт 10.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 2.03.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 260).

ВОЙШВИЛО Леонід Якович, 1902 р.н., українець, освіта початкова, залізничний майстер. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.11.1937 застосована ВМП. Реабілітований 19.12.1956 Верховним Судом СРСР. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

ВОЛИВАХА Пилип Іванович, 1891 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, пильщик КПВРЗ. Арешт 16.04.1945, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 25.05.1945 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5545).

ВОЛКОВ Іван Макарович, 1924 р.н., с.Черепівка Буринського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова. Червоноармієць 736 запасного артилерійського полку. Арешт 28.02.1944. Військовим трибуналом Курського корпусного району ППО 14.05.1944 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.06.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12769).

ВОЛОВИК Нохім Бенціонович, 1893 р.н., єврей, освіта початкова, продавець книжкового магазину. Арешт 2.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 20.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2068).

ВОЛОВОД Надія Миколаївна, 1925 р.н., українка, освіта неповна середня, учениця залізничної школи № 39. Арешт 7.10.1943, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 26.02.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3661).

ВОЛОДАРСЬКА Ганна Давидівна, 1901 р.н., м.Варшава (Польща), проживала у м.Конотоп, єврейка, освіта незакінчена вища, член ВКП (б), секретарка цегельного заводу. Арешт 1.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4.12.1937 за участь у контрреволюційній організації позбавлена волі на 10 років. Реабілітована 12.04.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 629).

ВОЛОШКО Денис Тимофійович, 1894 р.н., с.Кошари Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, санітар

районної санстанції. Арешт 16.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь у повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 20.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 2.03.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 262).

ВОЛЧАНЕЦЬКА Ольга Артемівна, 1913 р.н., с.Совинка Конотопського району, проживала у с.Підлипне, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 30.03.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 23.05.1945 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітована 30.11.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2683).

ВОЛЬХОВСЬКИЙ Микола Іванович, 1893 р.н., українець, освіта початкова, машиніст паровозного депо. Арешт 5.11.1943. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 5.01.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 25.09.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13388).

ВОРОНА Григорій Савич, 1903 р.н., українець, освіта початкова, робітник електромеханічного заводу. Арешт 6.05.1938, звинувачення в участі в українській націоналістичній організації. Конотопським РВ НКВС 17.09.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1044).

ВОРОНЧИХІН Віктор Степанович, 1909 р.н., с.Ворончиха Кіровської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), начальник аероклубу. Арешт 9.08.1938, звинувачення за ст.ст. 54-9, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 27.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-906).

ВРУБЛЕВСЬКИЙ Віктор Гнатович, 1888 р.н., с.Махаринці Вінницької області, проживав у м.Конотоп, поляк, освіта середня, бухгалтер квартирної частини Конотопського гарнізону. Арешт 13.03.1938. Чернігівським обласним судом 28.01.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 15.06.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11482).

ВУДЕ Микола Францевич, 1908 р.н., м.Ковель Волинської області, проживав у м.Конотоп, поляк, освіта початкова, машиніст паровозного депо. Арешт 2.07.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за шпигунство застосована ВМП. Розстріляний 2.10.1938. Реабілітований 22.11.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 196).

Г

ГАВРИЛЕНКО Григорій Васильович, 1918 р.н., українець. Військовослужбовець. Військовим трибуналом військ НКВС Західного фронту 22.01.1942 засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 17.01.1989 Військовим трибуналом Московського ВО. (*Арх. міської комісії з питань реабілітованих*).

ГАВРИШ Сергій Тихонович, 1914 р.н., с.Шевченкове Київської області, проживав у м.Конотоп. Військовослужбовець. Військовим трибуналом 4 повітряної армії 4.07.1943 засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 3.01.1956 Військовим трибуналом Північно-Кавказького ВО. (*Арх. міської комісії з питань реабілітованих*).

ГАВРО Дмитро Петрович, 1904 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, котельник КПВРЗ. Арешт 27.04.1951. Сумським обласним судом 14.07.1951 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Комісією Президії Верховної Ради СРСР по перегляду кримінальних справ 20.07.1956 покарання пом'якшене до відбутого строку. Реабілітований 22.05.1990 Верховним Судом УРСР. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-11458*).

ГАВРО Іван Михайлович, 1888 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, столяр КПВРЗ. Арешт 8.05.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Транспортним відділенням НКВС залізничної станції Конотоп 17.12.1938 справа закрита. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-5720*).

ГАЙДАЙ Олексій Іванович, 1905 р.н., с.Корінецьке Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова. Червоноармієць господарського взводу артилерійського дивізіону 76-мм гармат. Арешт 29.04.1942. Військовим трибуналом 20 СБ 2.05.1942 за ст.ст. 58-8, 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 10.05.1942. Реабілітований 20.01.1998 прокуратурою області. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-13809*).

ГАЛАЙБО Олександр Георгійович, 1884 р.н., с.Митченки Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, вагар залізничної станції. Арешт 18.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 185*).

ГАЛЬЧЕНКО Григорій Гурійович, 1886 р.н., с.Райгородок Чернігівської області, проживав у

м.Конотоп, українець, освіта початкова, машиніст паровозного депо. Арешт 7.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.01.1938 за ст. 54-6 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.08.1958 обласним судом. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 9*).

ГАНЖАРА Семен Йосипович, 1921 р.н., с.Великий Самбір Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня. Червоноармієць окремої роти зв'язку. Арешт 10.01.1942. Військовим трибуналом 8 повітряно-десантного корпусу 16.01.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Президією Верховної Ради СРСР 14.02.1942 покарання пом'якшене до 10 років позбавлення волі, направлений на фронт. Реабілітований 30.06.1994 Військовою прокуратурою Московського ВО. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-12815*).

ГАНЗІН Павло Ілліч, 1915 р.н., с.Малушине Путивльського району, проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта середня, художник гарнізонного клубу офіцерів. Арешт 31.08.1965. Сумським обласним судом 11.11.1965 за виготовлення і розповсюдження листівок антирадянського змісту засуджений на 7 років виправно-трудова колонії суворого режиму. Реабілітований 20.01.1998 прокуратурою області. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-13813*).

ГАНКЕВИЧ Михайло Костянтинович, 1901 р.н., смт Негоріле Мінської області (Білорусь), проживав у м.Конотоп, білорус, освіта неповна середня, начальник навчально-мобілізаційної частини районного військкомату. Арешт 15.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-1"б", 54-7, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 20.03.1939 справа закрита. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-182*).

ГАПОНЕНКО Іван Михайлович, 1902 р.н., с.Голінка Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, бухгалтер вагонного депо. Арешт 18.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 13.05.1955 Верховним Судом СРСР. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 271*).

ГАРДТ Олександр Андрійович, 1908 р.н., м.Красний Кут Саратовської області (Росія), проживав у м.Конотоп, німець, освіта середня, начальник бюро обліку КПВРЗ. Арешт 15.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.05.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР за-

стосована ВМП. Розстріляний 8.06.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 351).

ГАРКАВЕНКО Клавдія Федотівна, 1910 р.н., м.Москва (Росія), проживала у м.Конотоп, росіянка, освіта неповна середня, домогосподарка. Підписка про невиїзд від 10.06.1938, визнана соціально небезпечним елементом (дружина ворога народу). Управлінням НКВС по Чернігівській області 26.11.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2057).

ГАЦЕНКО Андріян Андріянович, 1887 р.н., с.Плиски Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, економіст-бухгалтер текстильпромспілки. Арешт 20.12.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором м.Конотоп 16.04.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2949).

ГЕРАСЬКО Тимофій Іванович, 1913 р.н., с.Красне Чернігівської області, українець. Військовослужбовець. Військовим трибуналом Ленінградського фронту 11.08.1943 засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.12.1991 Військовою прокуратурою Ленінградського ВО. Житель м. Конотоп. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

ГЕРАЩЕНКО Кирило Лукич, 1901 р.н., с.Олександрівка Буринського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, член ВКП(б), голова районної ради ТСОАВІАХІМ. Арешт 9.11.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 22.12.1937 за ст.ст. 54-1 "а", 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 23.12.1937 у м.Київ. Реабілітований 9.02.1960 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5218).

ГЕРАЩЕНКО Микола Іванович, 1903 р.н., українець, освіта початкова, машиніст паровозного депо. Арешт 20.06.1945. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 28.07.1945 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 30.09.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12314).

ГЕРД Ернст Емільович, 1911 р.н., с.Темеш Автономної Республіки Крим, проживав у м.Конотоп, німець, освіта середня, авіамеханік 90 авіаційної бригади. Арешт 30.06.1937. Військовим трибуналом Київського ВО 11.01.1938 за ст.ст. 54-9, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 11.02.1938. Реабілітований 1.10.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4599).

ГИРЧ Василь Іванович, 1906 р.н., Польща, проживав у м.Конотоп, українець, освіта почат-

кова, помічник машиніста паровозного депо. Арешт 7.05.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 8.07. 1931 за ст. 54-6 КК УРСР висланий на 3 роки у Західний Сибір. Реабілітований 29.11.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 215).

ГИЧЕВСЬКИЙ Віктор Іванович, 1888 р.н., м.Даугавпілс (Латвія), проживав у м.Конотоп, поляк, освіта початкова, член ВКП(б), слюсар-інструментальник вагонного депо. Арешт 8.07.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.09.1938 за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 9.04.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.1, спр. 889).

ГЛАЗОВ Петро Григорович, 1901 р.н., с.Косоржа Курської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, нарядник паровозного депо. Арешт 13.05.1931, звинувачення за ст. 54-13 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 8.07.1931 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 589).

ГЛОЗШТЕЙН Зіновій Янович, 1905 р.н., єврей, освіта початкова, комірник аргілі "Харчовик". Арешт 15.12.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 20.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3247).

ГЛОШАРДІН Мартин Михайлович, 1890 р.н., с.Підліпне, українець, освіта початкова, столяр колгоспу. Арешт 17.12.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 11.02.1946 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 17.04.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13709).

ГЛУХОВ Федір Миколайович, 1880 р.н., с.Людиново Московської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта середня технічна, інспектор відділу технічного контролю КПВРЗ. Арешт 11.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1956 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 385).

ГЛУШАН Василь Тихонович, 1888 р.н., с.Підліпне, українець, освіта початкова, сторож залізничної будівельної дільниці. Арешт 31.08.1941. Військовим трибуналом 40 армії Південно-Західного фронту 8.09.1941 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 13.09.1941. Реабілітований 3.12.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12380).

ГЛУШАН Наталія Олександрівна, 1903 р.н., українка, освіта середня, домогосподарка. Арешт 2.04.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19.06.1938 за ст. 54-12 КК УРСР ув'язнена на 5 років у ВТТ. Реабілітована 8.12.1956 Калужським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 581).

ГЛУШАН Федір Сергійович, 1890 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, візник хлібозаводу. Арешт 3.09.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Транспортним відділом НКВС Московсько-Київської залізниці 2.11.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5727).

ГОЛЕНКО Михайло Порфирівич, 1897 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, стрілець охорони залізничної станції Конотоп. Арешт 6.07.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 23.08.1931 за ст. 58-10 КК РРФСР висланий на 3 роки з позбавленням права проживання у центральних місцевостях СРСР. Після відбуття покарання проживав у м.Конотоп, працював вантажником КПВРЗ. Арешт 23.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Орловській області 14.02.1938 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 9.12.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 620).

ГОЛЕНКО Олександр Васильович, 1921 р.н., українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 707 авіаційної бази. Арешт 20.12.1941. Військовим трибуналом військово-повітряних сил Чорноморського флоту 6.01.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом цього ж флоту 31.03.1945 покарання пом'якшене до відбутого строку. Реабілітований 18.11.1991 Військовою прокуратурою Північно-Кавказького ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11854).

ГОЛЕНКО Павло Пантелеймонович, 1897 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, токар КПВРЗ. Арешт 19.04.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 11.05.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 10.07.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12274).

ГОЛОВАНЬ Григорій Дмитрович, 1902 р.н., с.Митченки Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, візник залізничного паливного складу. Арешт 19.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.11.1937 за контрреволюційну агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований

29.09.1961 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 487).

ГОЛОВАЧОВ Іван Тимофійович, 1912 р.н., с.Линове Путивльського району, проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, токар КПВРЗ. Арешт 5.08.1932. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 4.12.1932 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 347).

ГОЛУБ Оврам Тихонович, 1884 р.н., с.Фесівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, робітник промартілі "Харчовик". Арешт 11.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 20.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 865).

ГОЛУБ Юхим Іванович, 1895 р.н., с.Фесівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, бухгалтер будівельної контори. Арешт 8.01.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 19.06.1933 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 174).

ГОМА Кузьма Трохимович, 1900 р.н., с.Городище Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, візник матеріального складу залізничної станції. Арешт 2.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за контрреволюційну агітацію застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 13.08.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 996).

ГОНТАР Михайло Гаврилович, 1884 р.н., українець, освіта початкова, машиніст електростанції. Арешт 15.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за участь в есерівській меншовицькій націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1956 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 385).

ГОНЧАР Сава Максимович, 1913 р.н., с.Голінка Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, поїзний майстер вагонного депо. Арешт 13.06.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 26.06.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засудже-

ний на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.09.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13548*).

ГОРЛАЧ Іван Семенович, 1912 р.н., с.Малий Самбір Конотопського району, українець, селянин-одноосібник. Трійкою при управлінні НКВС по Архангельській області позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 15.07.1957 Архангельським обласним судом. Житель м.Конотоп. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

ГОРЛАЧ Костянтин Сергійович, 1879 р.н., с.Малий Самбір Конотопського району, проживав у с.Підлипне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 6.03.1930 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Після відбуття покарання працював сторожем залізничної школи №38. Арешт 19.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 11.09.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1987 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641: оп. 1, спр. 77; оп.3, спр.68*).

ГОРОДЕЦЬКА Ольга Олексіївна, 1888 р.н., с.Медведиха Нижегородської області (Росія), проживала у м.Конотоп, росіянка, освіта середня, переписувачка інвентаризаційної контори. Арешт 1.07.1946. Сумським обласним судом 22.08.1946 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 25.11.1954 покарання пом'якшене до 8 років. Реабілітована 9.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12022*).

ГОРОДЕЦЬКИЙ Микола Андрійович, 1880 р.н., с.Афанасьєвське Смоленської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта вища педагогічна, вчитель російської мови фельдшерської школи. Арешт 15.11.1943. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 15.03.1944 за ст. ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.10.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13765*).

ГОРОДНІЙ Іван Степанович, 1903 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять (репатріант із Німеччини). Арешт 24.12.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 9.02.1946 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 17.12.1954 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2760*).

ГОРЧИНСЬКА Марія Львівна, 1888 р.н., м.Бобровиця Чернігівської області, проживала у м.Конотоп, литовка, освіта середня педагогічна,

вчителька залізничної школи № 41. Арешт 2.04.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.06.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 27.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 96*).

ГОРЧИНСЬКИЙ Олександр Францевич, 1890 р.н., м.Варшава (Польща), проживав у м.Конотоп, поляк, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 18.11.1937. Трійкою при НКВС СРСР 22.12.1937 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний 29.12.1937. Реабілітований 1.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 436*).

ГОРЮНОВ Василь Володимирович, 1913 р.н., с.Токмаховка Московської області (Росія), росіянин, освіта вища, інженер механічного цеху на заводі у м.Чита. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 30.09.1937 засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 27.01.1992 Верховним Судом СРСР. Житель м.Конотоп. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

ГРАБОВСЬКИЙ Кузьма Григорович, 1903 р.н., с.Підлипне, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня технічна, виконроб 5 будівельної дільниці. Арешт 16.05.1938, звинувачення за ст. ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 26.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2721*).

ГРЕБЕНИК Василь Петрович, 1894 р.н., українець, освіта початкова, машиніст електростанції КПВРЗ. Арешт 24.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 17.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 6.05.1959 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 126*).

ГРЕСЬ Василь Сергійович, 1909 р.н., с. Сміле Роменського району проживав у м.Конотоп, українець, освіта вища музична, хормейстер гуртка художньої самодіяльності піонерського клубу. Арешт 11.10.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 27.03.1945 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Спеціальним табірним судом ВТТ і колоній МВС УРСР 27.04.1947 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 16.04.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12116*).

ГРЕЧАНІЙ Микита Андрійович, 1879 р.н., с.Капустянка Одеської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, сторож квартирно-експлуатаційної частини військового

гарнізону. Арешт 6.12.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 12.07.1945 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 21.05.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11668*).

ГРЖИБОВСЬКИЙ Логвин Антонович, 1894 р.н., с.Мізоч Рівненської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня технічна, член ВКП(б), інженер технічного відділу КПВРЗ. Арешт 29.06.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Реабілітований 7.01.1957 Військовим трибуналом Московського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 376*).

ГРИБАЧ Данило Петрович, 1889 р.н., с.Озаричі Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, слюсар паровозного депо. Арешт 3.08.1940. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 5.02.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 28.04.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12137*).

ГРИГОРЕНКО Валентин Данилович, 1894 р.н., проживав у м.Харків, українець, освіта вища педагогічна, викладач фельдшерсько-акушерської школи. Арешт 20.12.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.10.1939 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 9.04.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 7, спр. 27*).

ГРИГОРОВИЧ Георгій Хомич, 1891 р.н., Литва, проживав у м.Конотоп, білорус, освіта початкова, член ВКП(б), директор машинно-тракторної майстерні. Арешт 12.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 13.02.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.02.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 115*).

ГРИГОРОВИЧ Катерина Гордівна, 1887 р.н., м.Кельн (Німеччина), проживала у с.Підлипне, німкеня, освіта середня, санітарка 1 районної лікарні. Арешт 27.06.1941. Сумським обласним судом 18.08.1941 як соціально небезпечна особа вислана на 10 років за межі УРСР. Реабілітована 4.06.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12224*).

ГРИГОРУК Олександр Вікентійович, 1900 р.н., с.Гауки (Польща), проживав у м.Конотоп, освіта середня, член ВКП(б), помічник коменданта залізничної станції Конотоп. Арешт 15.09.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 7.07.1931 за участь у Всесоюзній військово-офіцерській контр-

революційній організації ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований у 1989 р. ("*З архівів ВУЧК-ГПУ-НКВД-КГБ*". К., 2002. - С.186).

ГРІНБЕРГ Федір Костянтинович, 1896 р.н., м.Миколаїв, проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта середня, наладчик музичних інструментів. Арешт 2.10.1937, звинувачення за ст. 54-6 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 21.01.1938 справа закрита. Арешт 6.03.1944, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Етапований у Черногорський спецтабір Красноярського краю, де помер 17.09.1944. Реабілітований 14.12.1994 прокуратурою Сумської області. (ДА УСБУ в СО, *спр.спр. П-2059, П-13099*).

ГУБЕНКО Аркадій Пилипович, 1904 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 28.11.1929, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Конотопським окружним відділенням ДПУ 22.12.1929 справа закрита. (ДАСО *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 628*).

ГУБЕНКО Григорій Пантелеймонович, 1897 р.н., с.Дубовичі Кролевецького району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, бухгалтер Конотопської МТС. Арешт 12.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 887*).

ГУБЕНКО Порфирій Андрійович, 1893 р.н., українець, освіта початкова, електромонтер залізничної станції Конотоп. Арешт 5.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Тульській області за контрреволюційну діяльність 2.12.1937 ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 27.10.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 4.09.1957 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 371*).

ГУДЕНКО Федір Пилипович, 1896 р.н., с.Попівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, слюсар вагонного депо. Арешт 8.07.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Оперативним відділенням НКДБ залізничної станції Конотоп 29.07.1941 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2371*).

ГУДИМ Захар Федорович, 1890 р.н., українець, освіта початкова, завідувачий господарством цегельного заводу. Арешт 13.08.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 5.02.1932 за ст. 54-2 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір. Після звільнення з-під варті - без визначених занять. Арешт 23.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР за-

стосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 25.12.1989 і 11.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 1, спр. 588; оп. 5, спр. 202).

ГУДИМ Іван Михайлович, 1905 р.н., с.Соснівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, шлако-трус паровозного депо. Арешт 23.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Орловській області 14.02.1938 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 26.08.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 623).

ГУДИМ Олександр Олександрович, 1886 р.н., українець, освіта початкова, діловод окружної інспектури народної освіти. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки на північ СРСР. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 488).

ГУДИМ Петро Миколайович, 1895 р.н., українець, освіта початкова, токарь електромеханічного заводу. Арешт 19.03.1938, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 11.04.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2493).

ГУДИМЕНКО Никифор Павлович, 1899 р.н., с.Слобода Буринського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, завідуючий господарством транспортно-вантажного відділу КПВРЗ. Арешт 24.06.1931. Особливою нарадою ОДПУ 23.08.1931 за ст.58-10 КК РРФСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 8.08.1990 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 61).

ГУКОВ Володимир Матвійович, 1878 р.н., м.Путивль, проживав у м.Конотоп, українець, осві-

та вища, без визначених занять. Арешт 4.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 31.10.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.6, спр. 329).

ГУРБАТОВ Олександр Миколайович, 1896 р.н., с.Кличка Читинської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, референт Чернігівторгу. Арешт 7.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.09.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 25.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 669).

ГУРЕВИЧ Лазар Ізраїльович, 1863 р.н., Могильовська область (Білорусь), проживав у м.Конотоп, єврей, освіта початкова, робітник млина. Арешт 28.05.1920, звинувачення в антирадянській агітації. Особливим відділом ВНК 12 армії 29.05.1920 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4000).

ГУРЕЄВА Зінаїда Яківна, 1906 р.н., м.Валга (Естонія), проживала у м.Конотоп, росіянка, освіта середня, бухгалтер квартирно-експлуатаційної частини військового з'єднання. Арешт 12.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.12.1937 за ст.ст. 54-6, 54-10 КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 17.11.1961 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 498).

ГУТЯН Матвій Юхимович, 1892 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, диспетчер центрального інструментального складу КПВРЗ. Арешт 8.05.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Транспортним відділом НКВС Московсько-Київської залізниці 13.10.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5723).

Д

ДАВИДЕНКО Федір Сергійович, 1907 р.н., смт Сосниця Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова. Червоноармієць автомобільного батальйону 30 району авіабазування. Арешт 16.11.1941. Військовим трибуналом Воронежського гарнізону 13.03.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 23.03.1942. Реабілітований 25.09.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13382).

ДАНИЛЬЧАТЕНКО Кирило Юхимович, 1881 р.н., українець, освіта початкова, швець артілі "Праця інвалідів". Арешт 20.08.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Новосибірської області 12.01.1943 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом військ НКВС Західно-Сибірського ВО 30.03.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8651).

ДАНОВСЬКИЙ Володимир Володимирович, 1896 р.н., Польща, проживав у м.Конотоп, поляк, освіта початкова, стругальник тендерного цеху КПВРЗ. Арешт 23.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 25.10.1937 за контрреволюційну терористичну агітацію застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м.Калуга. Реабілітований 1.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 437).

ДАРОЧКІН Павло Іванович, 1896 р.н., українець, освіта початкова, рахівник 39 околודку служби колії залізниці. Арешт 18.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 14.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр.193).

ДЕЙНЕКО Карпо Григорович, 1894 р.н., українець, освіта початкова, тесляр вагоно-пасажирського цеху КПВРЗ. Арешт 21.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 14.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 3.12.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 929).

ДЕМИДКО-ЛЮГА Мотрона Іванівна, 1909 р.н., українка, освіта вища педагогічна, коректор газети "Пролетарська правда". Арешт 14.11.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 20.03.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 6 років ВТТ. Верховним Судом СРСР 16.04.1946 покарання пом'якшене до 2 років, 31.05.1946 - з-під варті звільнена. Реабілітована 23.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13102).

ДЕМИДКО Степан Данилович, 1897 р.н., с.Соснівка Конотопського району, проживав у с.Підлипне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.04.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 27.05.1931 за участь у повстанській організації висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.1, спр. 751).

ДЕМИЧ Олександр Юхимович, 1882 р.н., с.Орлівка Ямпільського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, токар механічного цеху КПВРЗ. Підписка про невиїзд від 5.07.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 23.08.1931 за ст. 58-10 КК РРФСР позбавлений на 3 роки права проживання у центральних місцевостях СРСР, м.Чита і Омському районі.

Реабілітований 30.11.1993 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 171).

ДЕНЯК Роман Андрійович, 1896 р.н., с.Михайло-Ганнівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, помічник бухгалтера м'ясокомбінату. Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 31.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-123).

ДЕРЕВИЦЬКИЙ Валентин Андрійович, 1919 р.н., українець, освіта початкова. Червоноармієць 5 прожекторного полку ППО. Арешт 20.06.1940. Військовим трибуналом Київського гарнізону 10.09.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12878).

ДЕРЕЗЮК Вікентій Архипович, 1894 р.н., українець. Засуджений 26.12.1932 народним судом Конотопського району. Реабілітований 2.04.1990 обласним судом. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

ДЕРІНГ Карл Фрідріхович, 1870 р.н., м.Таурогє (Литва), проживав у м.Конотоп, німець, освіта початкова, пенсіонер. Арешт 28.06.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.10.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 9.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 801).

ДЕСЯТИЙ Дмитро Єгорович, 1914 р.н., смт Глушково Курської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, штукатур на військовому будівництві аеродрому. Підписка про невиїзд від 4.05.1936, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 26.09.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-997).

ДЗЮБА Тихон Фотійович, 1907 р.н., с.Заболотове Кролевецького району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць господарського батальйону управління тилу Чорноморського флоту. Арешт 19.06.1942. Військовим трибуналом Потійської військово-морської бази 5.08.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 26.02.1992 Військовою прокуратурою Чорноморського флоту. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12000).

ДІДЕНКО Олександра Романівна, 1920 р.н., м.Сухиничі Калузької області (Росія), проживала у м.Конотоп, українка, освіта неповна середня,

бензорізальниця відбудовного поїзда. Арешт 26.08.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 26.09.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджена на 8 років ВТТ. Реабілітована 8.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11719*).

ДМІТРИЄВА (АНДРІЄНКО) Лідія Сильвестрівна, 1914 р.н., м.Харбін (Китай), проживала у м.Казань (Росія), українка, освіта середня, студентка. Арешт 26.02.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.03.1938 позбавлена волі на 5 років. Реабілітована 16.10.1958 Верховним Судом Татарстану. Жителька м.Конотоп. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

ДМИТРУСЬ Іван Миколайович, 1897 р.н., с.Розлуч Львівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, опалювач будинку районного військкомату. Арешт 22.09.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.12.1937 за ст. 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 9.06.1964 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 4, спр. 272*).

ДМИТРУСЬ Іван Федорович, 1886 р.н., українець, освіта початкова, техник відділення зв'язку. Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 28.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1073*).

ДМИТРУСЬ Степан Федорович, 1893 р.н., українець, освіта середня, бухгалтер будівельного об'єкту № 2. Арешт 23.06.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.09.1937 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.12.1961 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 2, спр. 504*).

ДМОВСЬКИЙ Матвій Францевич, 1873 р.н., Польща, проживав у м.Конотоп, поляк, освіта початкова, сторож майстерень депо залізничної станції. Арешт 7.05.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 8.07.1931 за ст. 54-10 КК УРСР позбавлений на 3 роки права проживання у центральних місцевостях СРСР, м.Чита і Омському районі. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 4, спр. 766*).

ДОБРІН Олександр Олександрович, начальник виробничого відділу КПВРЗ. Арешт 8.12.1930, звинувачення за ст. 54-7 КК УРСР. Дорожньо-транспортним відділом ОДПУ Західних залізниць 17.11.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6348*).

ДОВГАЛЬ Петро Олександрович, 1905 р.н., с.Підлипне, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, машиніст КПВРЗ. Арешт

8.06.1944, звинувачення за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 13.07.1944 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5544*).

ДОВГАЛЬ Петро Пилипович, 1904 р.н., українець, освіта незакінчена вища, конструктор електромеханічного заводу. Арешт 26.08.1936. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.05.1937 за контрреволюційну троцькістську діяльність ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 24.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 4, спр. 752*).

ДОВГІЙ Іван Григорович, 1889 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, рахівник транспортно-експлуатаційної контори залізничної станції Конотоп. Арешт 5.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за участь у контрреволюційній українській націоналістичній організації та антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 5, спр. 70*).

ДОВГОПОЛІЙ Микита Захарович, 1875 р.н., українець, освіта початкова, стругальник КПВРЗ. Арешт 28.11.1929. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 18.03.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 1, спр. 322*).

ДОВГОПОЛІЙ Павло Григорович, 1922 р.н., українець, освіта середня, слюсар електромеханічного заводу. Арешт 22.04.1941. Сумським обласним судом 23.07.1941 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 4.01.1961 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5417*).

ДОЛЕНКО Андрій Йосипович, 1886 р.н., с.Великий Самбір Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, швейцар фабрики-кухні. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антиколгоспну агітацію та розповсюдження провокаційних чуток позбавлений волі на 8 років. Помер 20.04.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 1, спр. 101*).

ДОЛЕНКО Костянтин Андрійович, 1919 р.н., с.Великий Самбір Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта неповна середня. Тесляр 3 управління військово-будівельних робіт Південно-Західного фронту. Арешт 6.10.1943. Військовим трибуналом військ НКВС

Сталінградської області 31.10.1943 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 18.12.1991 Головною військовою прокуратурою Російської Федерації. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11880*).

ДОМАШЕНКО Степан Іванович, 1880 р.н., Совинка, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 20.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 547**).

ДОМБИТ Петро Іванович, 1888 р.н., Латвія, проживав у с.Підлипне, латиш, освіта початкова, зчиплювач вагонів транспортного цеху КПВРЗ. Арешт 16.07.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.10.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 9.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 796**).

ДОРОШЕНКО Володимир Васильович, 1887 р.н., українець, освіта початкова, виконроб військово-будівельної організації. Арешт 3.08.1937, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР та у зловживанні службовим становищем. Сумським обласним судом 2.08.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1352*).

ДРАБ Климентій Онисимович, 1901 р.н., с.Червоні Партизани Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, бухгалтер залізничної станції. Арешт 29.11.1937. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 2.06.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 13.05.1959 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5847*).

ДРАГАЙЦЕВ Никанор Євдокимович, 1869 р.н., с.Сетеньово Орловської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, пенсіонер. Арешт 15.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за участь в есерівській меншовицькій націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1956 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, *спр. 385**).

ДРАПКО Опанас Семенович, 1878 р.н., с.Шевченкове Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, без

визначених занять. Арешт 21.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.04.1938 за контрреволюційну агітацію проти колгоспів застосована ВМП. Розстріляний 10.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, *спр. 12**).

ДРОБУШЕВСЬКА Зінаїда Федорівна, 1920 р.н., проживала у м.Черняхівськ Калінінградської області (Росія), росіянка, освіта середня, бухгалтер військторгу. Арешт 24.02.1948. Військовим трибуналом військ МВС Калінінградської області 22.10.1948 за ст.ст. 58-1 "а", 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджена на 25 років ВТТ. Військовим трибуналом 4 Військово-Морського флоту СРСР 16.02.1955 покарання пом'якшене до 10 років. За амністією 28.02.1956 з-під варті звільнена. Реабілітована 4.10.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13562*).

ДРОБ'ЯЗКО Павло Семенович, 1892 р.н., м.Кролевець, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, вчитель креслення залізничної школи № 22. Арешт 26.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 27.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-224*).

ДУБОВИК Олексій Данилович, 1878 р.н., м.Путивль, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, тесляр вагонотоварного цеху КПВРЗ. Підписка про невізд від 3.07.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 2.10.1931 за ст. 54-10 КК УРСР позбавлений на 3 роки права проживання у центральних місцевостях СРСР. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, *спр. 444**).

ДУДІН Михайло Васильович, 1910 р.н., росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 4 СП 2 СД. Арешт 15.05.1935, звинувачення за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР та у невиконанні військового наказу. Військовим трибуналом Особливої Червонопрапорної Далекосхідної армії 2.09.1935 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2442*).

ДУДЯК Пантелій Федорович, 1884 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, робітник КПВРЗ. Арешт 9.04.1936, підписка про невізд від 25.04.1936, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Транспортним прокурором Конотопської дільниці 10.05.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2186*).

ДУДЯК Теодор Іванович, 1926 р.н., м.Львів, українець. Військовим трибуналом Львівського гарнізону у 1945 р. засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований у 1994 р. проку-

ратурою Львівської області. Житель м.Конотоп. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

ДУЗЕНКО Василь Васильович, 1881 р.н., м.Київ, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, токар механічного цеху КПВРЗ. Підписка про невізд від 4.02.1936, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Транспортною прокуратурою Західних залізниць 28.04.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2034).

ДУЛИНСЬКА Петрунелія Августівна, 1893 р.н., с.Ярмолинці Вінницької області, проживала у м.Конотоп, полячка, освіта початкова, технічна працівниця школи № 1. Арешт 18.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором

СРСР 4.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляна 13.10. 1937 у м.Чернігів. Реабілітована 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 678).

ДЯЧЕНКО Зіновій Семенович, 1889 р.н., с.Бочечки Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, тесляр педагогічного технікуму. Арешт 19.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антиколгоспну агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 26.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 857).

Е

ЕГЛІТ Ернест Ульріхович, 1894 р.н., Латвія, проживав у м.Конотоп, латиш, освіта початкова, член ВКП(б), бухгалтер технікуму шляхів сполучення. Арешт 16.02.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.06.1938 за контрреволюційну агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 7.03.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 587).

ЕНГЕНЗЕСР Франц Михайлович, 1909 р.н., с.Дніпровське (колонія Ямбург) Дніпропетровської області, проживав у м.Конотоп, німець, освіта початкова, військовий технік 19 ескадрильї 90 авіаційної бригади. Арешт 17.08.1937. Військовим трибуналом Київського ВО 11.01.1938 за ст.ст. 54-9, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 12 років. Реабілітований 1.10.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4599).

Є

ЄВТУШЕНКО Василь Артемович, 1881 р.н., с.Пролетарське Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, завідуючий господарством млина № 33. Арешт 13.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 8.12.1937 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 22.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 5.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 22).

ЄВТУШЕНКО Гнат Артемович, 1886 р.н., с.Пролетарське Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, завідуючий кінним парком кооптрансу. Арешт 13.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 8.12.1937 за участь у контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 22.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 30.12.1959 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 237).

ЄЛІЗАРОВ Олександр Давидович, 1911 р.н., м.Балаково Саратовської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, механік 21 ескадрильї 90 авіаційної бригади. Арешт 1.08.1937. Військовим трибуналом Київського ВО 11.01.1938 за ст.ст. 54-9, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 1.10.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4599).

ЄРЕСЬКО Степан Леонтійович, 1912 р.н., українець, освіта середня технічна, майстер цеху КПВРЗ. Арешт 16.09.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 20.10.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 27.05.1966 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8422).

ЄРМАК Федір Митрофанович, 1887 р.н., м.Ніжин Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта неповна середня, слосар-інструментальник вагонного депо. Арешт

22.09.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 19.10.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.11.1992 Генеральною прокуратурою України (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12355*).

ЕРМОЛЕНКО Анатолій Ілліч, 1898 р.н., м.Гомель (Білорусь), проживав у м.Конотоп, українець, освіта незакінчена вища педагогічна, вчитель біології середньої школи № 5. Арешт 15.07.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 8.08.1941 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2370*).

ЕРШОВ Петро Миколайович, 1888 р.н., с.Червоне Озеро Путивльського району, прожи-

вав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, електромеханік залізничної станції. Арешт 3.05.1932, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 29.07.1932 справа закрита. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 474*).

ЕРЬОМІН Микита Іванович, 1900 р.н., с.Нехаєвка Курської області (Росія), проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, візник-кустар. Арешт 20.06.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області за керівництво контрреволюційною сектантською релігійною організацією ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 746*).

Ж

ЖИГАНОВ Іван Онисимович, 1924 р.н., росіянин, освіта неповна середня. Червоноармієць 398 СП (м.Ростов-на-Дону, Росія). Арешт 12.07.1943. Військовим трибуналом 118 СД 12.08.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом 4 Українського фронту 26.11.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5880*).

ЖОВТЕНКО Лаврентій Євменович, 1888 р.н., с.Фесівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, маляр-кустар. Арешт 6.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 9.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 18.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 22*).

ЖУРА Феодосій Прокопович, 1871 р.н., с.Сем'янівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, бригадир робітників залізничної станції. Арешт 30.10.1943. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 31.12.1943 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12863*).

ЖУРАВЛЬОВ Іван Іванович, 1909 р.н., росіянин, освіта неповна середня, кандидат у члени ВКП(б). Червоноармієць 272 батальйону Ленінградської армії народного ополчення. Арешт 4.08.1941. Військовим трибуналом 42 армії 10.08.1941 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13255*).

З

ЗАВАДСЬКИЙ Петро Станіславович, 1897 р.н., м.Київ, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, машиніст паровозного депо. Арешт 7.05.1931, звинувачення в антирадянській агітації. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 8.07.1931 справа закрита. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 590*).

ЗАГУРСЬКИЙ Фелікс Іванович, 1885 р.н., м.Городок Хмельницької області, проживав у м.Конотоп, поляк, освіта початкова, столяр державного млина № 33. Арешт 16.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 11.02.1938 за шпигунство застосована ВМП. Роз-

стріляний 31.03.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 10.04.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 133*).

ЗАЙЦЕВ Володимир Григорович, 1898 р.н., м.Київ, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, бухгалтер ліквідаційного комітету Конотопської окружної худобспілки. Арешт 9.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 8.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-890*).

ЗАКОТІЙ Гнат Васильович, 1875 р.н., с.Курилівка Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта неповна середня, без

визначених занять. Арешт 15.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 724).

ЗАМУЛА Гаврило Васильович, 1891 р.н., українець, освіта початкова, член ВКП(б). Помічник начальника військового складу № 253 по техчастині (Далекосхідний край). Арешт 21.10.1937, звинувачення за ст.ст. 58-1 "а", 58-7, 58-8, 58-9, 58-11 КК РРФСР. Особливим відділом НКВС 2 Окремої Червонопрапорної армії 7.06.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6022).

ЗАНКОВИЧ Йосип Йосипович, 1894 р.н., с.Задній Бор Вітебської області (Білорусь), проживав у с.Підлипне, білорус, освіта початкова, комірник КПВРЗ. Арешт 6.07.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 23.08.1931 за ст. 58-10 КК РРФСР позбавлений на 3 роки права проживання у прикордонній смузі СРСР. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 767).

ЗВЕРЄВ Олександр Павлович, 1900 р.н., с.Лідін Пензенської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), начальник політвідділу авіаційної бригади. Арешт 10.09.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 8.04.1938 за ст.ст. 54-1 "б", 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м.Київ. Реабілітований 19.10.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4559).

ЗДРАСТУЙ Степан Якович, 1888 р.н., українець, освіта початкова, нормувальник механічного заводу. Арешт 14.06.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 5.02.1932 за ст. 54-2 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у м.Конотоп, працював бухгалтером артїлі "Єдність". Арешт 4.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 30.06.1989 і 14.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 5, спр. 583; оп. 6, спр. 41).

ЗЕЛЕНСЬКИЙ Северин (ПЕНЬКОВСЬКИЙ Станіслав) Йосипович, 1895 р.н., м.Варшава (Польща), проживав у м.Конотоп, поляк, освіта початкова, перукар на залізничній станції. Арешт 18.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 8.12.1937 за ст. 54-6 КК УРСР

застосована ВМП. Розстріляний 22.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 24.11.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 199).

ЗЕЛЕНСЬКИЙ Тимофій Степанович, 1879 р.н., с.Борзна Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, свердловальник Головних залізничних майстерень. Арешт 28.02.1927. Підписка про невізд від 30.03.1927, звинувачення у розповсюдженні контрреволюційної літератури. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 19.12.1927 позбавлений на 3 роки права проживання у містах Москва, Ленінград, Ростов-на-Дону та в Україні. За амністією строк покарання скорочений на одну чверть. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 641).

ЗЕРНОВ Олександр Михайлович, 1906 р.н., м.Тула (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта вища, член ВКП(б), начальник майстерень 90 авіаційної бригади. Арешт 5.10.1937, звинувачення за ст.ст. 54-8, 54-9, 54-11 КК УРСР. Військовою прокуратурою Київського ВО 5.06.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3345).

ЗИМЕНКО Іван Пилипович, 1893 р.н., м.Путівль, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, бригадир КПВРЗ. Арешт 25.10.1943, звинувачення за ст. 58-1 "а" КК РРФСР. Транспортним відділом НКДБ Московсько-Київської залізниці 11.03.1944 справа закрита. (ДА УСБУ, в СО, спр. П-5242).

ЗИМОВЕЦЬ Іван Іванович, 1897 р.н., українець, освіта початкова, тесляр вагонпасажирського цеху КПВРЗ. Арешт 4.06.1931, звинувачення за ст. 58-10 КК РРФСР. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 18.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5798).

ЗИМОВЕЦЬ Іван Семенович, 1892 р.н., с.Сарнавшина Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта, початкова, старший телеграфіст міського телеграфу. Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 13.09.1938 справа закрита. Працював начальником зміни міського телеграфу. Арешт 28.09.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. НКДБ УРСР 8.03.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3244. ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 416).

ЗИМОВЕЦЬ Павло Григорович, 1893 р.н., українець, освіта початкова, робітник паровозного депо. Арешт 20.10.1945. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 31.10.1945

за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 18.08.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13997*).

ЗИМОВЕЦЬ Пилип Григорович, 1897 р.н., українець, освіта початкова, столяр КПВРЗ. Арешт 5.06.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 8.07.1931 за ст. 58-13 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 26.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 110*).

ЗИМОВЕЦЬ Семен Федорович, 1896 р.н., українець, освіта початкова, технік районного відділу зв'язку. Арешт 10.10.1936. Чернігівським обласним судом 16.03.1937 за антирадянську агітацію засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 15.06.1964 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8238*).

ЗИМОВЕЦЬ Тетяна Іванівна, 1919 р.н., українка, освіта вища медична, завідувача зуболікарським кабінетом міської поліклініки. Арешт 28.09.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18.11.1944 як соціально небезпечна особа ув'язнена на 5 років у ВТТ. Реабілітована 11.05.1967 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 416*).

ЗИЧ-БЕРЕЗАНСЬКА Ріва Єселівна, 1897 р.н., м.Батурич Чернігівської області, проживала у м.Конотоп, єврейка, неписьменна, домогосподарка. Арешт 13.09.1937, звинувачення за ст. 54-6 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 7.01. 1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3602*).

ЗИНЬКОВ Василь Омелянович, 1893 р.н., с.Підлипне, українець, неписьменний, столяр Конотопської МТС. Арешт 10.12.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 11.02.1946 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на

10 років ВТТ. Реабілітований 17.04.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13709*).

ЗУБИК Михайло Федорович, 1922 р.н., с.Сихів Львівської області, українець, селянин-одноосібник. Арешт 30.09.1944. Військовим трибуналом військ МВС Дрогобицької області 17.03.1949 ув'язнений на 25 років у ВТТ. Реабілітований 28.09.1994 прокуратурою Львівської області. Житель м.Конотоп. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

ЗУСВ Володимир Іванович, 1909 р.н., проживав у м.Москва (Росія), росіянин, освіта вища технічна, помічник коменданта станції Лутошкіно Московсько-Донбаської залізниці. Арешт 17.08.1942. Військовим трибуналом 48 армії 30.09.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.06.1956 Військовим трибуналом Воронежського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5837*).

ЗЮБРИЦЬКИЙ Микола Леонтійович, 1890 р.н., с.Глядки Хмельницької області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта вища педагогічна, вчитель залізничної школи № 38. Арешт 14.01.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 19.11.1944 за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.09.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13556*).

ЗЯТЬКОВ Павло Васильович, 1912 р.н., с.Чамерово Тверської області (Росія), росіянин, військовослужбовець. Арешт 1.04.1944. Військовим трибуналом 142 СД засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 22.07.1968 Військовим трибуналом Ленінградського ВО. Житель м.Конотоп. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

I

ІВАНОВ Дмитро Корнійович, 1891 р.н., Австрія, проживав у м.Конотоп, грек, освіта початкова, слюсар вагонного депо. Арешт 26.09.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.02.1938 за ст.ст. 54-6, 54-7, 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 6.05.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 27.11.1957 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 798*).

ІВАНОВ Іван Федорович, 1891 р.н., с.Пушкарне Саратовської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, помічник майстра хлібопекарні. Арешт 20.03.1935.

Лінійним судом Західних залізниць 10.05.1935 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 7.06.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12546*).

ІГНАТЕНКО Людмила Петрівна, 1924 р.н., українка, освіта середня, робітниця управління військово-будівельних робіт № 16. Арешт 10.10.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 12.02.1945 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 8 років ВТТ. Реабілітована 27.03.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13442*).

ІГНАТЕНКО Федір Михайлович, 1902 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 28.09.1929, звинувачення за ст.ст. 54-4, 54-11 КК УРСР. Конотопським окружним відділом ДПУ 23.01.1930 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 628).

ІЛЬЧЕНКО Ганна Олександрівна, 1923 р.н., с.Новий Биків Чернігівської області, проживала у м.Конотоп, українка, освіта середня, студентка учительського інституту. Арешт 2.03.1944, звинувачення за ст. 54-3 КК УРСР. Слідчою групою управління НКДБ по Сумській області 4.03.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3545).

ІЛЬЧЕНКО Олександр Пантелеймонович, 1890 р.н., с.Ладижин Вінницької області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта вища педагогічна, викладач методики викладання мови педагогічного технікуму. Арешт 3.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засто-

сована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 71).

ІНДИК Никифор Євменович, 1886 р.н., с.Велика Загорівка Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, рахівник матеріальної групи 4 експлуатаційного району залізничної станції. Арешт 7.11.1930. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 7.07.1931 за участь у Спілці визволення України (СВУ) висланий на 3 роки за межі України. Після відбуття покарання проживав у м.Конотоп, працював рахівником МТС. Арешт 22.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 30.11.1989 - прокуратурою області, 2.03.1960 - обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5329. ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 260).

К

КАБАЧНИЙ Василь Савелійович, 1886 р.н., с.Попівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, машиніст компресора паровозного депо. Арешт 19.02.1944, звинувачення за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР. Конотопським МВ НКДБ 10.07.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3718).

КАГОДІЙ Сергій Федорович, 1892 р.н., с.Митченки Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, машиніст паровозного депо. Арешт 20.01.1945, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Транспортним відділом НКДБ Московсько-Київської залізниці 15.05.1945 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5729).

КАЗИМИР Єфрем Юхимович, 1879 р.н., проживав у м.Брянськ (Росія), українець, освіта початкова, машиніст водокачки залізничної станції Брянськ-2. Арешт 4.10.1943. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 4.11.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 25.06.1993 Генерального прокуратурою УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12563).

КАЗИМИРСЬКИЙ Адам Йосипович, 1871 р.н., м.Вітебськ (Білорусь), проживав у м.Конотоп, поляк, освіта початкова, монтер Головних залізничних майстерень. Арешт 7.05.1931. Особливою

нарадою при колегії ОДПУ 8.08.1931 за ст. 54-10 КК УРСР позбавлений на 3 роки права проживання у центральних місцевостях СРСР, м.Чита і Омському районі. Реабілітований 13.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 833).

КАЗІНОВКА Ірина Кузьмівна, 1901 р.н., с.Сахни Конотопського району, проживала у м.Конотоп, українка, неписьменна, прачка міської лікарні. Арешт 4.12.1919, звинувачення у контрреволюційній діяльності. Особливим відділом ВНК 12 армії 18.12.1919 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3992).

КАЙДАРОВИЧ Гнат Касперович, 1888 р.н., Польща, проживав у м.Конотоп, поляк, освіта середня, бухгалтер районного здороввідділу. Арешт 7.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 4.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1963 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 217).

КАЛЕНИК Михайло Кирилович, 1900 р.н., українець, освіта початкова, рахівник будинку інвалідів. Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 5.04.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3410).

КАЛИНИЧЕНКО Іван Федорович, 1913 р.н., с.Бондарі Конотопського району, проживав у

м.Конотоп, українець, освіта початкова, слюсар залізничної станції. Арешт 10.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за контрреволюційну агітацію ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 25.10.1961 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 490).

КАЛИНИЧЕНКО Петро Федорович, 1909 р.н., с.Бондарі Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, робітник промартілі "20-річчя Жовтня". Арешт 17.12. 1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 6.08.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 968).

КАЛИНИЧЕНКО Федір Микитович, 1872 р.н., с.Бондарі Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, неписьменний, хлібороб-одноосібник. Арешт 19.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.08.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 8 років. Реабілітований 16.11.1989 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 26).

КАЛИНОВСЬКИЙ Петро Олександрович, 1880 р.н., с.Душкін Брянської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта середня духовна, священник. Арешт 6.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 21.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 58).

КАЛМАНОВ Борух Мордухович, 1876 р.н., м.Сосниця Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, єврей, освіта середня духовна, касир артілі фотографів. Арешт 19.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 30.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3347).

КАЛНІН Фріц Адамович, 1903 р.н., с.Баложино (Башкортостан, Росія), проживав у м.Конотоп, латиш, освіта початкова, начальник штабу 21 авіаційної ескадрильї. Арешт 27.06.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21.07.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 8.02.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 438).

КАМЕНСЬКИЙ Василь Дементійович, 1898 р.н., м.Ічня Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня педагогічна, вчитель залізничної школи № 32. Арешт 14.12.1929. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.03.1931 за ст. 54-14 КК УРСР позбавле-

ний на 3 роки права проживання у центральних і прикордонних місцевостях СРСР. Реабілітований 6.02.1990 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 888).

КАНДИБА Ілля Петрович, 1881 р.н., м.Ялта Автономної Республіки Крим, проживав у м.Конотоп, українець, освіта вища, бухгалтер ідальні № 1 КПВРЗ. Арешт 28.03.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 3.10.1932 справа закрита. Працював бухгалтером артілі інвалідів. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію та різкі висловлювання пораженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 9.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2675. ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 861).

КАНДИБА Микола Ілліч, 1906 р.н., с.Полтавка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта неповна середня, кондитер артілі інвалідів. Арешт 18.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.04.1938 за участь у націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 2.03.1960 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5205).

КАПІТОНОВ Петро Гнатович, 1907 р.н., с.Марковичі Гомельської області (Білорусь), проживав у м.Конотоп, білорус, освіта початкова, без визначних занять. Арешт 24.03.1930. Конотопським окружним судом 23.06.1930 за ст.54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Верховним Судом УРСР 7.09.1930 покарання пом'якшене до 3 місяців примусової некваліфікованої праці, з-під варті звільнений. Реабілітований 15.01.2004 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-4776, оп.1, спр.342).

КАРАБУТ Андрій Семенович, 1921 р.н., с.Дубинка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта неповна середня, робітник пекарні артілі "Харчовик". Арешт 29.09.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.04.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 25.11.1992 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 138).

КАРНАУХ Андрій Гордійович, проживав у м.Конотоп, майстер котельного цеху КПВРЗ. Арешт 8.12.1930, підписка про невийзд від 15.11.1931, звинувачення за ст. 54-7 КК УРСР. Дорожньо-транспортним відділом ОДПУ Західних

залізниць 17.11.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6348*).

КАРПЕНКО Микола Герасимович, 1891 р.н., українець, освіта початкова, бухгалтер лісоскладу районної споживспілки. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 14.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 17.10.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, *спр. 350**).

КАРПЕНКО Павло Іванович, 1887 р.н., українець, освіта початкова, рахівник районного шляхового відділу. Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 5.04.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3410*).

КАРШКО Ілля Федорович, 1886 р.н., с.Митченки Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, слюсар гаража міського комунгоспу. Арешт 17.03.1937. Чернігівським обласним судом 28.07.1937 за контрреволюційну агітацію засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 22.08.1964 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8248*).

КАРПОВ Іван Григорович, 1903 р.н., с.Займище Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта вища технічна, член ВКП(б), начальник паровозного депо. Арешт 22.07.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 19.02.1938 за ст. ст. 58-8, 58-9, 58-11 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 19.02.1938 у м.Москва. Реабілітований 30.11.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5806*).

КАРПОВ Ростислав Сергійович, 1917 р.н., м.Київ, проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта неповна середня, слюсар КПВРЗ. Підписка про невиїзд від 23.03.1936, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 29.04.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2185*).

КАХОВСЬКИЙ Дмитро Володимирович, 1896 р.н., українець, освіта початкова, начальник інструментального цеху заводу “Червоний металіст”. Арешт 1.11.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 27.12.1944 за ст.ст. 54-1 “а”, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 10.04.1995 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. № 157*).

КАЧУРА Володимир Іванович, 1904 р.н., с.Жолдаки Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, візник

міської ради. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 9.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 14.03.1960 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 256**).

КАЧУРА Ілля Іванович, 1898 р.н., с.Жолдаки Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, асенізатор асенізаційного обозу. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, *спр. 898**).

КАЧУРА Максим Трохимович, 1907 р.н., с.Жолдаки Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, коваль електромеханічного заводу. Арешт 3.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 16**).

КАЧУРА Трохим Іванович, 1895 р.н., с.Жолдаки Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, конюх ганчірної бази. Арешт 3.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, *спр. 14**).

КИРДАН Євген Павлович, проживав у м.Конотоп, начальник бюро раціоналізації КПВРЗ. Арешт 8.12.1930, підписка про невиїзд від 15.11.1931, звинувачення за ст. 54-7 КК УРСР. Дорожньо-транспортним відділом ОДПУ Західних залізниць 22.11.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6348*).

КИРЕЙ Василь Степанович, 1896 р.н., українець, освіта початкова, помічник начальника залізничної станції Конотоп по роз’їзду 248 км. Арешт 18.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув’язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варті звільнений. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, *спр. 182**).

КИРЕЙ Іван Павлович, 1890 р.н., українець, освіта середня, юрисконсульт бази “Заготтовна”. Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Прокурором Конотопського ра-

йону 29.09.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-232*).

КИРЕЙ Михайло Павлович, 1899 р.н., українець, освіта середня, інструктор бджільництва районного земвідділу. Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Конопотським РВ НКВС 8.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3251*).

КИРЕЙ Федір Павлович, 1893 р.н., українець, освіта початкова, помічник бухгалтера 5 будівельної дільниці. Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Конопотським РВ НКВС 26.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3396*).

КИРИЛІН Микола Миколайович, 1908 р.н., росіянин, освіта середня технічна, майстер дільниці вагонотоварного цеху КПВРЗ. Арешт 21.02.1937. Лінійним судом Білоруської залізниці 2.10.1937 за антирадянську агітацію та дискредитацію стахановського руху засуджений до позбавлення волі на 10 років. Залізничною колегією Верховного Суду СРСР 21.01.1939 справа направлена на новий розгляд. Прокурором Конопотської дільниці Московсько-Київської залізниці 10.10.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5531*).

КИРИЧЕНКО Петро Дем'янович, 1911 р.н., м.Конотоп, проживав у с.Грузьке Конопотського району, українець, освіта неповна середня, приймальник пункту "Заготзерно" на залізничній станції. Арешт 11.02.1934, звинувачення в участі у контрреволюційній повстанській організації. Чернігівським ОВ ДПУ 27.02.1934 справа закрита. Проживав у м.Конотоп, працював начальником відділу технічного постачання Дубов'язівського цукрозаводу. Арешт 6.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою Чернігівської області 13.09.1939 справа закрита. (ДАСО, *ф. Р-7641, он. 1, спр. 633. ДА УСБУ в СО, спр. П-3691*).

КИСІЛЬ (КИСИЛЕНКО) Олена Григорівна, 1895 р.н., с.Синявка Чернігівської області, українка, освіта початкова, монахиня. 13.03.1929 затримана у м.Конотоп. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 31.05.1929 за антирадянську агітацію та розповсюдження релігійної літератури ув'язнена на 3 роки у концтабір, направлена на Соловки. Реабілітована 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, он. 1, спр. 679*).

КИШКА Ілля Трохимович, 1899 р.н., с.Попівка Конопотського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, стрілець місцевої протиповітряної оборони. Арешт 24.05.1944, зви-

нувачення за ст.ст. 54-1 "а", 54-10 ч. 2 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 13.11.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3761*).

КІЄК Яків Демидович, 1895 р.н., с.Митченки Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, слюсар паровозного депо. Арешт 18.03.1946. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 22.04.1946 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом СРСР 31.07.1946 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13535*).

КІКОТЬ Григорій Андрійович, 1911 р.н., с.Жолдаки Конопотського району, проживав у с.Підлипне, українець, освіта початкова, вантажник залізничної станції Конопот. Арешт 9.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, он. 5, спр. 1*).

КІКОТЬ Іван Олексійович, 1902 р.н., українець, освіта початкова, слюсар-автоматник паровозного депо. Арешт 26.03.1946. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 22.04.1946 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовою залізничною колегією Верховного Суду СРСР 31.07.1946 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13535*).

КІПНІС Ілля Аронович, 1896 р.н., с.Домолоч Житомирської області, проживав у м.Конотоп, єврей, освіта початкова, завідуючий дільницею торфорозробки. Арешт 4.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Конопотським РВ НКВС 10.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3710*).

КЛЕНУС Дмитро Миколайович, 1874 р.н., с.Фесівка Конопотського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 16.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, он. 5, спр. 5*).

КЛЕНУС Євдоким Миколайович, 1876 р.н., с.Фесівка Конопотського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 15.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м.Чернігів. Реабі-

літований 18.03.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 5).

КЛИМЕНКО Іван Павлович, 1884 р.н., с.Миропілля Краснопільського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, інспектор технічного контролю КПВРЗ. Арешт 14.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1956 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 385).

КЛИМОК Степан Іванович, 1890 р.н., українець, освіта початкова, бухгалтер торгового відділу районного виконкому. Арешт 18.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 20.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 1.11.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 22).

КЛЮШНИК Олександр Петрович, 1880 р.н., с.Великий Самбір Конотопського району, українець, освіта початкова, церковний староста. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР у 1931 р. позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 21.08.1989 Прокуратурою УРСР. Житель м. Конотоп. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

КНИШ Петро Митрофанович, 1900 р.н., с.Шаповалівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта неповна середня, інспектор міжрайонної контори "Укрплодоовоч". Арешт 27.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за антирадянську агітацію та збір інформації шпигунського характеру застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 999).

КНИШОВ Павло Миколайович, 1897 р.н., с.Пролетарське Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, бухгалтер механічного заводу. Арешт 19.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 181).

КОБРО Степан Іванович, 1899 р.н., українець, освіта початкова, завідуючий телеграфом контори зв'язку. Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 13.09.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-995).

КОВАЛЕВСЬКИЙ Микола Омелянович, 1918 р.н., українець, освіта неповна середня. Писар штабу 447 артилерійського полку резерву Головного Командування. Арешт 30.06.1942. Військовим трибуналом 50 армії 8.08.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Західного фронту 23.08.1942 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 13.01.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13657).

КОВАЛЕНКО Олександр Михайлович, 1924 р.н. с.Новокостянтинівка Одеської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, без визначених занять. Арешт 22.04.1941. Сумським обласним судом 23.07.1941 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 4.01.1961 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5417).

КОВАЛЕНКО (НЯНЬЧУР) Роман Якович, 1896 р.н., с.Маленки Хмельницької області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта вища педагогічна, викладач педагогіки педагогічного технікуму. Арешт 11.10.1936. Київським обласним судом 26.04.1937 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР та за зловживання службовим становищем засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13276).

КОВАЛЕНКО Яків Адріанович, 1898 р.н., українець, освіта початкова, телеграфіст залізничної станції Конотоп. Арешт 4.06.1931, звинувачення за ст. 58-10 КК РРФСР. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 8.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5799).

КОВАЛЬОВ Антон Іванович, 1901 р.н., с.Прокопівка Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, бригадир котельників КПВРЗ. Арешт 19.05.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 9.08.1944 за пособництво німецькій окупаційній владі засуджений до каторжних робіт на 15 років. Залізничною колегією Верховного Суду СРСР 5.02.1945 покарання пом'якшене до 10 років позбавлення волі. Реабілітований 13.01.1961 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5430).

КОВАЛЬОВА Поліна Андріївна, 1922 р.н., с.Ширяєве Путівльського району, проживала у м.Конотоп, росіянка, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 27.09.1943, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Відділом НКДБ 5 бригади залізничних військ Білоруського фронту 16.12.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5088).

КОВЕНСЬКИЙ Степан Іванович, 1896 р.н., Польща, проживав у м.Конотоп, поляк, освіта початкова, слюсар вагонної дільниці залізничної станції Ворожба. Арешт 25.08.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25.11.1937 за ст.ст. 58-9, 58-10 КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний 29.11.1937 у м.Калуга. Реабілітований 11.11.1958 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 611).

КОВТУН Микола Кузьмич, 1895 р.н., с.Безсали Полтавської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта вища педагогічна, робітник 5 будівельної дільниці. Арешт 23.09.1937, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 21.01.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1487).

КОВТУНОВИЧ Михайло Парфентійович, 1888 р.н., с.Киселівка Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта вища медична, лікар міської лікарні. Арешт 10.02.1933, звинувачення за ст. 58-10 КК РРФСР. Колегією ОДПУ 27.04.1933 зарахований строк попереднього ув'язнення, з-під варті звільнений. Реабілітований 16.08.1966 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 359).

КОЗАКЕВИЧ Хайм-Йосип Гільович, 1903 р.н., єврей, освіта початкова, робітник малярної артілі залізничної станції Конотоп. Арешт 17.10.1929, звинувачення в участі у нелегальній антирадянській організації сіоністського змісту. Конотопським окружним відділенням ДПУ 6.11.1929 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4019).

КОЗАЧЕНКО Омелян Пантелеймонович, 1912 р.н., с.Баба Чернігівської області, проживав у с.Змітнів цієї ж області, українець, освіта середня, працівник амбулаторії. Навчався у Конотопському медичному технікумі. Арешт 25.11.1932, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Чернігівським ОВ ДПУ 25.05.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6303).

КОЗАЧЕНКО Петро Федотович, 1894 р.н., м.Прилуки Чернігівської області, проживав у селищі залізничної станції Конотоп, українець, освіта початкова, експедитор Конотопського відділу робітничого постачання Московсько-Київської залізниці. Арешт 25.11.1943. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 26.12.1943 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 21.12.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12406).

КОЗАЧКОВ Григорій Дмитрович, 1893 р.н., м.Борзна Чернігівської області, проживав у

м.Конотоп, українець, освіта початкова, столяр учбово-виробничих майстерень технікуму шляхів сполучення. Арешт 22.06.1938, підписка про невіїзд від 10.08.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Оперуповноваженим залізничної міліції станції Конотоп 25.08.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5753).

КОЗЛОВ Олексій Дмитрович, 1907 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, коваль КПВРЗ. Арешт 23.07.1940. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 5.10.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 16.09.1964 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8268).

КОЗЛОВ Сергій Федорович, 1882 р.н., м.Ромни, проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта вища юридична, юрисконсульт електромеханічного заводу. Арешт 29.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за участь в українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 21.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 2.07.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 977).

КОЛЕСНИКОВ Віктор Григорович, 1912 р.н., м.Курськ (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта неповна середня, учень технікуму шляхів сполучення. Арешт 1.12.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 17.03.1931 за ст. 54-12 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варті звільнений. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 470).

КОЛЕСНИКОВ Іван Семенович, проживав у м.Конотоп, майстер складального цеху КПВРЗ. Арешт 8.12.1930, звинувачення за ст. 54-7 КК УРСР. Транспортним відділенням ОДПУ залізничної станції Конотоп 29.05.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6348).

КОЛОМІЄЦЬ Іван Петрович, 1911 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.04.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 5.07.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 727).

КОЛОМІЄЦЬ Михайло Іванович, 1919 р.н., с.Митченки Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, помічник машиніста. Військовим трибуналом Київського ВО у 1946 р. засуджений до позбавлення волі на 4 роки, 16.01.1979 - реабілітований. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

КОЛОМІЄЦЬ Степан Петрович, 1889 р.н., українець, освіта початкова, робітник депо залізничної станції. Арешт 9.07.1941. Сумським обласним судом 18.08.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 15.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12173*).

КОЛОМІЙЦЕВ Сергій Євгенович, 1893 р.н., м.Київ, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, нарядник кондукторських бригад залізничної станції. Арешт 9.06.1931, звинувачення за ст. 58-10 КК РРФСР. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 18.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5796*).

КОМАР Леонтій Сергійович, 1902 р.н., с.Митченки Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, головний бухгалтер 5 будівельної дільниці Чернігівського обласного будівельного тресту. Арешт 15.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.05.1938 за участь у контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 17.12.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 43*).

КОМАРОВ Андрій Миколайович, 1889 р.н., с.Горбатово Нижегородської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта незакінчена вища, секретар управління електромеханічного заводу. Арешт 31.12.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 29.04.1933 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.05.1933 у м.Чернігів. Реабілітований 14.10.1959 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 174*).

КОМІСАРЕНКО Дмитро Іванович, 1891 р.н., українець, освіта початкова, завідувачий міською лазнею. Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 20.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3389*).

КОМІСАРЕНКО Максим Микитович, 1903 р.н., с.Митченки Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, шофер контори райтрансторгхарчу. Арешт 4.04.1945, направлений у спецтабір для фільтрації. Військовим трибуналом військ НКВС Сталінської області 12.05.1945 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.06.1960 Донецьким обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8271*).

КОНДРУСЕВИЧ Микола Климентійович, 1886 р.н., с.Казенні Жерновки Гродненської області (Білорусь), проживав у м.Конотоп, білорус,

освіта початкова, агент по збору металобрухту. Арешт 31.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 8.12.1937 за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 22.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 29.11.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 207*).

КОНЮХОВ Іван Антонович, 1917 р.н., с.Обуховка Курської області (Росія), проживав у м.Саратов (Росія), студент. Арешт 26.01.1937. Військовим трибуналом гарнізону м.Саратов засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 28.01.1958 Верховним Судом СРСР. Житель м.Конотоп. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

КОПЛИК Володимир Ілліч, 1923 р.н., с.В'язове Конотопського району, проживав у с.Лобківка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 101 прикордонного полку військ НКВС Карельського фронту. Арешт 18.03.1944. Військовим трибуналом 19 армії 28.04.1944 за пособництво німецькій окупаційній владі засуджений до каторжних робіт на 15 років. Реабілітований 11.04.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12684*).

КОРДОВСЬКИЙ Олександр Іполітович, 1906 р.н., українець, освіта середня технічна, інженер будівельної групи КПВРЗ. Арешт 28.05.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 13.07.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 27.05.1966 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8423*).

КОРОЛЕВСЬКИЙ Степан Іванович, 1896 р.н., с.Бочечки Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, рахівник міського паливного складу. Арешт 18.10.1930, звинувачення за ст. 58-13 КК РРФСР. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 23.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5783*).

КОРОЛЬОВ Микола Іванович, 1912 р.н., українець, освіта середня, учень технікуму шляхів сполучення. Арешт 1.12.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 17.03.1931 за ст. 54-12 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варті звільнений. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, спр. 471*).

КОРОЛЬОВ Федір Якович, 1882 р.н., українець, освіта початкова, бухгалтер товариства Червоного хреста. Арешт 15.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний

край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 872).

КОСТЕНЕЦЬКИЙ Борис Васильович, 1911 р.н., с.Миколаївка Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, учень технікуму шляхів сполучення. Арешт 27.11.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 17.03.1931 за ст. 54-12 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 470).

КОСТРЮКОВ Михайло Олексійович, 1890 р.н., с.Рябчі Брянської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, маляр КПВРЗ. Арешт 21.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1956 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 385).

КОСЬМЕНКОВ Микола Никифорович, 1892 р.н., с.Попівка Гомельської області (Білорусь), проживав у м.Конотоп, білорус, освіта середня, викладач курсового комбінату залізничної станції. Арешт 25.07.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27.10. 1937 за контрреволюційну діяльність з метою підризу підготовки кадрів ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 7.05.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 579).

КОХАНОВСЬКИЙ Борис Іванович, 1892 р.н., с.Коханівка Конотопського району проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня педагогічна, вчитель залізничної школи № 38. Арешт 24.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за антирадянську націоналістичну агітацію та висловлювання пороженьських настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.06.1973 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 484).

КОЦЮБЕНКО Никон Михайлович, 1894 р.н., с.Бочечки Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 111).

КОЧЕТКОВА Євдокія Василівна, 1894 р.н., с.Людиново Калужської області (Росія), проживала у м.Конотоп, росіянка, освіта початкова, до-

могосподарка. Арешт 27.02.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16.04.1938 як член сім'ї засудженого за ст. 58-1 "б" КК РРФСР до ВМП ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 24.02.1958 Військовим трибуналом Московського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 805).

КРАВЧЕНКО Андрій Тимофійович, 1895 р.н., українець, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 15.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 3.05.1932 за ст. 54-2 КК УРСР висланий на 5 років у Казахстан. Помер 17.05.1932 у місці ув'язнення. Реабілітований, відповідно, 8.08.1990 і 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 59; оп. 5, спр. 567).

КРАВЧЕНКО Володимир Іванович, 1906 р.н., м.Білопілля, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, слюсар паровозного депо. Арешт 18.11.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Московсько-Київської залізниці 17.02.1945 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 7.04.1965 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8307).

КРАВЧУК Олександр Климентійович, 1904 р.н., м.Брест (Білорусь), проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, робітник Головних залізничних майстерень. Арешт 14.04.1926. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 9.07.1926 за шпигунство на користь Польщі ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 11.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 459).

КРАСНОЖОН Андрій Андрійович, 1879 р.н., с.Удівка Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, столяр КПВРЗ. Арешт 11.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1956 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 385).

КРАСНОЖОН Михайло Кирилович, 1902 р.н., українець, освіта початкова, помічник головного бухгалтера Конотопського відділення Держбанку. Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 13.09.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1921).

КРИЛОВ Йосип Петрович, 1908 р.н., Польща, проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта середня, штурман 21 ескадрильї 90 авіаційної бригади.

Арешт 5.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 11.02.1938 за ст. 54-1 "б" КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 31.03.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 4.08.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 514).

КРИЦЬКИЙ Гнат Романович, 1890 р.н., с.Підлипне, українець, освіта середня технічна, завідувачий модельним складом КПВРЗ. Арешт 22.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1956 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 385).

КРИПАК Андрій Денисович, 1889 р.н., проживав на залізничній станції Тьоткіно Курської області (Росія), українець, освіта початкова, сторож ларка № 12. Арешт 26.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий умовно на 3 роки у Північний край, з-під варті звільнений. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 468).

КРИПАК Дмитро Мусійович, 1907 р.н., українець, освіта неповна середня. Помічник командира 85 зенітної батареї (м.Очаків Миколаївської області). Арешт 17.04.1938, звинувачення за ст. 54-1 "б" КК УРСР. Управлінням НКВС Чорноморського флоту 11.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5884).

КРИПАК Ілля Андрійович, 1899 р.н., українець, освіта незакінчена вища, старший бухгалтер кооперативно-промислової артілі "Промдорбуд". Арешт 30.06.1946. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 15.08.1946 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 10.07.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13523).

КРУПИЦЬКИЙ Давид Ісакович, 1903 р.н., єврей, освіта середня, без визначених занять. Арешт 1.11.1926, звинувачення у контрреволюційній діяльності. Прокурором Конотопського округу 7.01.1927 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6358).

КУБЛИЦЬКИЙ Михайло Васильович, 1907 р.н., українець, освіта середня технічна, завідувачий господарством цегельного заводу Наркомату шляхів сполучення. Арешт 23.01.1946. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 15.03.1946 за ст. 54-1 "б" КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 23.01.1964 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7989).

КУБУША Іван Борисович, 1912 р.н., с.Клепали Буринського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня технічна, технік-конструктор КПВРЗ. Арешт 13.01.1935. Військовим трибуналом 15 СК 27.06.1935 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 3.12.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12111).

КУДРЯВЦЕВ Йосип Адамович, 1902 р.н., м.Лодзь (Польща), проживав у м.Конотоп, поляк, освіта початкова, арматурник 6 будівельної дільниці. Арешт 15.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 25.12.1937 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.01.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 9.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 830).

КУЗЕМКО Іван Іванович, 1906 р.н., с.Чорноплатове Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, коваль КПВРЗ. Арешт 20.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 19.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 899).

КУЗНЄЦОВ Федір Іванович, 1901 р.н., с.Злобіно Московської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта вища технічна, інженер-електрик 90 авіаційної бригади. Арешт 6.06.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 22.12.1937 за ст.ст. 54-1 "б", 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 23.12.1937 у м.Київ. Реабілітований 19.10.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4347).

КУЗЬКО Артем Петрович, 1899 р.н., українець, освіта початкова, комірник електромеханічного заводу. Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 18.09.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1918).

КУЗЬКО Панас Тихонович, 1914 р.н., с.Кузьки Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 873 штурмового авіаційного полку. Арешт 29.12.1942. Військовим трибуналом 57 району авіабазування 3.03.1943 за ст. 58-1 "б" КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Калінінського фронту 15.03.1943 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 6.12.1993 Військовою прокуратурою Московського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12642).

КУЗЬМЕНКО Олена Еміліанівна, 1905 р.н., м.Курськ (Росія), проживала у м.Конотоп, німкеня, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 6.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.05.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у Черногорський спецтабір (Красноярський край). Реабілітована 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 53).

КУКНЕР Володимир Андрійович, 1910 р.н., м.Ліспая (Латвія), проживав в аеропорту м.Конотоп, латиш, освіта неповна середня, старший технік по приладах 21 ескадрильї 90 авіаційної бригади. Арешт 14.12.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.02.1938 за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.01.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 701).

КУЛИК Григорій Федорович, 1888 р.н., українець, освіта початкова, нарядник кондукторських бригад вагонного депо. Арешт 5.01.1929, звинувачення за ст. 54-13 КК УРСР. Прокурором Конотопського округу 15.03.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5756).

КУЛІШ Йосип Прокопович, 1905 р.н., с.Алтинівка Кролевецького району, проживав на Конотопській дільниці 14 дистанції служби колії залізниці, українець, освіта початкова, ремонтний робітник 5 окологду. Підписка про невіїзд від 20.03.1936, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Транспортним прокурором Конотопської дільниці Західних залізниць 31.03.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2463).

КУЛІШ Никифор Кузьмич, 1923 р.н., українець, освіта середня, без визначених занять. Арешт 30.12.1948. Сумським обласним судом 15.09.1949 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 25.03.1955 покарання пом'якшене до 7 років. Реабілітований 29.12.1964 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8300).

КУЛІШ Юхим Петрович, 1898 р.н., українець, освіта незакінчена вища педагогічна, викладач педагогічного технікуму. Арешт 13.07.1934. Чернігівським обласним судом 26.06.1935 за участь у контрреволюційному націоналістичному угрупованні засуджений на 5 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 29.09.1935 покарання пом'якшене до 3 років. Реабілітований 21.06.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11730).

КУЛІШ Яків Петрович, 1889 р.н., українець, освіта середня, агроном сортодільниці. Арешт 21.07.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 27.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3386).

КУРДЕНКО (БСРЛОВА) Євгенія Герасимівна, 1907 р.н., залізнична станція Богатого Томської залізниці (Росія), проживала у м.Конотоп, росіянка, освіта вища медична, лікар КПВРЗ. Арешт 25.01.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.04.1938 за недонесення про контрреволюційну діяльність свого чоловіка віддана на 2 роки під нагляд за місцем проживання. Реабілітована 26.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 457).

КУРДЕНКО Михайло Купріянович, 1903 р.н., с.Велика Волиця Житомирської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта вища технічна, інспектор-приймальник вагонного депо. Арешт 26.12.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 19.02.1938 за ст.ст. 58-7, 58-8, 58-11 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 19.02.1938 у м.Москва. Реабілітований 30.01.1958 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5862).

КУТОВИЙ Василь Антонович, 1911 р.н., с.Малий Ржавець Черкаської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, старший збройовий майстер 21 ескадрильї 90 авіаційної бригади. Арешт 26.07.1937. Військовим трибуналом Київського ВО 11.01.1938 за ст.ст. 54-9, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 12 років. Реабілітований 1.10.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4599).

КУХТА Панас Єрмолайович, 1879 р.н., українець, освіта неповна середня, службовець Київського Трудового Союзу. Арешт 26.12.1919, звинувачення у службі в арміях Денкіна і Петлюри. Революційним Військовим трибуналом 12 армії 19.01.1920 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3088).

КУЧЕРЕНКО Андрій Тихонович, 1882 р.н., с.Совинка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, токар колісного цеху КПВРЗ. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1956 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 385).

КУЧЕРЕНКО Донат Олександрович, 1911 р.н., проживав у м.Москва (Росія), українець, освіта середня. Червоноармієць-курсант 203 роти зв'язку (м.Мінськ, Білорусь). Арешт 4.11.1934, звинувачення у шпигунстві на користь Польщі. Особливим відділом НКВС БРСР 28.11.1934 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5888).

КУЧЕРЕНКО Олександр Степанович, 1877 р.н., проживав у м.Сімферополь Автономної Республіки Крим, українець, освіта початкова, токар по металу фірми “Кримське машинобудування”. Арешт 1.11.1921, звинувачення у контрреволюційній діяльності. Малою колегією Кримської Надзвичайної Комісії 11.11.1921 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4139*).

КУЧЕРЕНКО Петро Григорович, 1896 р.н., с.Сахни Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, вагар залізничної станції. Арешт 11.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за контрреволюційну націоналістичну пропаганду застосована ВМП. Розстріляний 14.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 23.10.1957 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 674*).

КУШВИД Федір Сидорович, 1910 р.н., с.Омбиш Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, інструктор районної ради ТСОАВІАХІМ. Арешт 26.11.1936. Чернігівським обласним судом 10.03.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 17.08.1963 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7166*).

КУШНІРЕНКО Олександр Миколайович, 1879 р.н., с.Попівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта неповна середня, помічник бухгалтера районної споживспілки. Арешт 9.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 14.07.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-891*).

Л

ЛАВРОВ Євген Віталійович, 1900 р.н., м.Пирятин Полтавської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, технік КПВРЗ. Арешт 5.06.1931, звинувачення за ст. 58-10 КК РРФСР. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 18.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5795*).

ЛАВРУК Дмитро Гаврилович, 1917 р.н., м.Ічня Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта неповна середня, учень школи фабрично-заводського навчання. Арешт 25.07.1935. Лінійним судом Західних залізниць 10.10.1935 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 14.12.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1302*).

ЛАЗАРЄВ Євдоким Васильович, 1889 р.н., с.Коростки Житомирської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, машиніст підйомного крану складу залізничної станції. Арешт 15.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.04.1938 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 22.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 25.12.1963 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 3, спр. 932*).

ЛАКИЗА Семен Васильович, 1900 р.н., м.Лієпая (Латвія), проживав у м.Конотоп, латиш, освіта початкова, машиніст паровозного депо. Арешт 29.06.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.10.1938

у м.Чернігів. Реабілітований 4.11.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 25*).

ЛАКИЗА Тихон Пантелеймонович, 1876 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 3.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.10.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток позбавлений волі на 8 років. Помер 16.10.1938 у місці ув'язнення. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 81*).

ЛАПА Микола Дмитрович, 1900 р.н., українець, освіта середня, формувальник ливарного цеху КПВРЗ. Арешт 3.06.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 8.07.1931 за ст. 58-13 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 26.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, спр. 110*).

ЛАПЕНКО Федір Якович, 1907 р.н., українець, освіта середня ветеринарна. Ветфельдшер комендатури 59 прикордонного загону НКВС (Далекосхідний край, Росія). Арешт 17.05.1938, звинувачення за ст.ст. 58-6, 58-10 КК РРФСР. Особливим відділом НКВС 2 окремої Червонопрапорної армії 4.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6134*).

ЛАПКО Наталія Анатоліївна, 1895 р.н., проживала у м.Санкт-Петербург (Росія), українка, освіта середня медична, операційна медсестра евакуаційного госпіталю № 2011. Арешт

27.01.1943, звинувачення у розповсюдженні анонімних листів антирадянського змісту. Особливим відділом НКВС Ленінградського фронту 24.03. 1943 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-8223)*.

ЛЕБІДЬ-ЮРЧИК Григорій Михайлович, 1881 р.н., с.Зятківці Вінницької області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, рахівник дитячого садка № 24 КПВРЗ. Арешт 2.07.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за ст.ст. 54-6, 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.10.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 29.11.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 636)*.

ЛЕБІДЬ Іван Матвійович, 1902 р.н., українець, освіта початкова, юрист контори "Головшостхімпром" у м.Конотоп. Арешт 13.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 1.04.1959 обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 188)*.

ЛЕБЕДЬКО Володимир Матвійович, 1891 р.н., українець, освіта початкова, старший табельник електромеханічного заводу. Арешт 22.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 3.07.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 13.08.1958 обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 993)*.

ЛЕВИЦЬКИЙ Дмитро Михайлович, 1880 р.н., с.Обтове Кролевецького району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта незакінчена вища, священник Іоано-Предтеченської церкви. Арешт 6.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Сумським обласним судом 20.06.1939 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1166)*.

ЛЕВІН Зельман Олександрович, 1900 р.н., м.Варшава (Польща), проживав у м.Конотоп, єврей, освіта незакінчена вища, член ВКП(б), секретар районного партійного комітету. Арешт 5.07.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 22.09.1938 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 22.09.1938 у м.Київ. Реабілітований 28.05.1955 Верховним Судом СРСР. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-7879)*.

ЛЕВЧЕНКО Микита Маркович, 1888 р.н., м.Бахмач Чернігівської області, проживав у с.Вашкайма Самарської області (Росія), українець, освіта вища педагогічна, вчитель середньої школи. У 1912-1930 рр. проживав у м.Конотоп. Арешт 30.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 1.04.1964 обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 250)*.

ЛЕЛІТА Петро Савич, 1901 р.н., с.Підлипне, проживав у м.Конотоп, українець, освіта вища економічна, інженер відділення руху залізничної станції. Арешт 6.11.1943. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 10.01.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 24.02.1994 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12659)*.

ЛЕЩУК Федір Іларіонович, 1890 р.н., м.Погребище Вінницької області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта вища медична, лікар міської лікарні. Арешт 10.02.1933, звинувачення за ст. 58-10 КК РРФСР. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 27.04.1933 справа закрита. Працював лікарем-окулістом залізничної поліклініки. Арешт 9.07.1941. З наближенням фронту евакуйований у Казахстан. Особливою нарадою при НКВС СРСР 1.04.1944 як соціально небезпечна особа ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований, відповідно, 31.08.1966 -Верховним Судом УРСР, 15.08.1957 - обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641; оп. 2, спр. 359; оп. 1, спр. 537)*.

ЛИМАН Олександр Васильович, 1900 р.н., українець, освіта незакінчена вища військова, член ВКП(б). Слухач Військово-транспортної академії (м.Москва, Росія). Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.07.1937 за контрреволюційну троцькістську діяльність ув'язнений на 5 років у ВТТ. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.12.1949 засланий на поселення у Магаданську область. Реабілітований 18.07.1956 Верховним Судом СРСР. *(ДАСО, ф. П-4, оп. 1, спр. 1705)*.

ЛИПКІН Абрам Соломонович, 1896 р.н., м.Речиця Гомельської області (Білорусь), проживав у м.Конотоп, єврей, освіта початкова, член ВКП(б), інспектор при начальнику КПВРЗ. Арешт 7.08.1938, звинувачення в участі в антирадянській правотроцькістській організації на заводі. Транспортним відділом НКВС Московсько-Київської залізниці 8.03.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-5705)*.

ЛИСЕНКО Іван Мусійович, 1886 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, токар механічного цеху КПВРЗ. Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Транспортним відділенням НКВС залізничної станції Конотоп 16.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5721*).

ЛИСЕНКО Максим Іванович, 1906 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 1.11.1933, підписка про невиїзд від 16.11.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Дорожньо-транспортним відділенням ДПУ залізничної станції Конотоп 14.12.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2476*).

ЛИСЕНКО Мефодій Андрійович, 1911 р.н., с.Шевченкове Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, слюсар КПВРЗ. Арешт 12.10.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 11.11.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТГ. Реабілітований 24.10.1962 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6026*).

ЛИСИЙ Данило Антонович, 1893 р.н., с.Підлипне, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, бухгалтер маслозаводу. Арешт 22.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 6.03.1960 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 261*).

ЛИСИЙ Олександр Данилович, 1887 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.02.1930 як антирадянський елемент висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 771*).

ЛИСИЙ Степан Антонович, 1897 р.н., с.Підлипне, проживав у м.Бердянськ Запорізької області, українець, освіта незакінчена вища агрономічна, агроном заготівельної контори районної споживспілки. Арешт 3.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за участь у контрреволюційній націоналістичній повстанській організації ув'язнений на 10 років у ВТГ. Реабілітований 21.11.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 364*).

ЛИСИЙ Степан Семенович, 1880 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.02.1935, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.06.1935 справа закрита. Реабілі-

тований 4.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 574*).

ЛИСИЙ Тимофій Данилович, 1884 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР та за незаконне зберігання зброї ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 896*).

ЛИСКОВАЛЬ Йосип Йосипович, 1908 р.н., м.Вільнюс (Литва), проживав у м.Москва (Росія), поляк, слюсар. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2.07.1938 позбавлений волі на 8 років, 7.07.1941 - справа закрита. Житель м.Конотоп. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

ЛИСОВЕНКО Тимофій Дмитрович, 1882 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 22.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.11.1937 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 1.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 3*).

ЛИСОВЕЦЬ Йосип Федотович, 1881 р.н., українець, освіта вища педагогічна, вчитель української мови залізничної школи №51. Арешт 9.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 14.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 3.12.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп.1, спр.929*).

ЛИСОГОР Георгій Сидорович, 1917 р.н., українець, освіта неповна середня, член ВКП(б). Командир взводу 58 гвардійського СП. Арешт 5.07.1942. Військовим трибуналом 18 гвардійської Червонопрапорної СД 17.07.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Західного фронту 11.08.1942 покарання пом'якшене до 7 років ВТГ. Реабілітований 22.11.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13582*).

ЛИСОГОР Микола Федорович, 1908 р.н., українець, освіта початкова, член ВКП(б), начальник ковальського цеху КПВРЗ. Арешт 12.07.1937, звинувачення за ст. 54-7 КК УРСР. Транспортним відділенням НКВС залізничної станції Конотоп 3.06.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5637*).

ЛИСЮТИН Володимир Семенович, 1907 р.н., м.Бузудук Оренбурзької області (Росія), прожи-

вав у с.Підлипне, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), секретар політвідділу залізничної станції Конотоп. Арешт 7.03.1938. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 10.04.1938 за ст.ст. 58-8, 58-9, 58-11 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 17.11.1956 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5354*).

ЛИТВИНЕНКО Надія Сергіївна, 1918 р.н., с.Миколаївка Полтавської області, проживала у м.Підволочиськ Тернопільської області, українка, освіта вища педагогічна, відповідальний секретар редакції районної газети "Червоний прапор". У 1938-1943 рр. проживала і працювала у м.Конотоп. Арешт 20.02.1946. Сумським обласним судом 3.06.1946 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 30.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13149*).

ЛИТВИНЕНКО Павло Петрович, 1900 р.н., с.Лобківка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 60 окремої залізничної експлуатаційної роти. Арешт 2.05.1942. Військовим трибуналом 2 ударної армії 27.05.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 21.02.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13702*).

ЛИТВИНЕЦЬ Анатолій Іванович, 1891 р.н., українець, освіта середня, член ВКП(б), майстер вагоноточного цеху КПВРЗ. Арешт 8.12.1930, підписка про невиїзд від 15.10.1931, звинувачення за ст. 54-7 КК УРСР. Дорожньо-транспортним відділом ДПУ Західних залізниць 30.10.1931 справа закрита. Працював заступником начальника вагонного депо КПВРЗ. Арешт 22.07.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 19.02.1938 за ст.ст. 58-8, 58-9, 58-11 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 19.02.1938 у м.Москва. Реабілітований 10.08.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6348, П-5803*).

ЛИТВИНЕЦЬ Оксана Дмитрівна, 1893 р.н., українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 31.01.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16.04.1938 як член сім'ї ворога народу позбавлена волі на 8 років. Після відбуття покарання проживала у м.Конотоп, домашня господарка. Арешт 24.06.1946. Сумським обласним судом 24.02.1947 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 5 років. Реабілітована, відповідно, 24.07.1954 - Верховним Судом СРСР, 30.05.1958 - Верховним Судом УРСР. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 314. ДА УСБУ в СО, спр. П-5233*).

ЛИТВИНОВ Лаврентій Іванович, 1883 р.н., українець, освіта початкова, секретар лотерейного комітету міської організації ТСОАВІАХІМ. Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 5.04.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3410*).

ЛИФТЕР Яків Мойсейович, 1901 р.н., Румунія, проживав у м.Конотоп, румун, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 15.12.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.02.1938 за ст. 54-6 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 4.08.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр. 532*).

ЛОГВИН Василь Йосипович, 1898 р.н., українець, освіта початкова, бухгалтер артілі індпошиву. Арешт 13.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянській повстанській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 20.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 1.11.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 22*).

ЛОГВИН Іван Йосипович, 1892 р.н., українець, освіта початкова, завідувачий слюсарно-ремонтним цехом артілі "Промспілка". Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 7.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1236*).

ЛОГВИН Михайло Йосипович, 1889 р.н., українець, освіта початкова, начальник фінансової частини електромеханічного заводу. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 17.10.1956 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 350*).

ЛОГВИН Павло Йосипович, 1894 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 22.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 17.12.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, спр. 41*).

ЛОГВИН Степан Мартинович, 1879 р.н., с.Городище Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, грабар військового будівництва при аеродромі. Арешт 5.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за антирадянську агітацію та висловлювання націоналістичних настроїв позбавлений волі на 10 років. Реабілітова-

ний 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 39).

ЛОМОНОСОВ Йосип Андрійович, 1906 р.н., с.Мутин Кролевецького району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта вища педагогічна, вчитель Добротівської неповно-середньої школи Кролевецького району. Арешт 16.07.1936, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.10.1936 справа закрита. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 702).

ЛОСЄВ Іван Демидович, 1882 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 20.06.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.11.1937 за керівництво контрреволюційною сектантською релігійною організацією ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 746).

ЛУЗАН Андрій Корнійович, 1884 р.н., с.Мельня Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, пакувальник ветеринарної аптеки. Арешт 21.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.01.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 548).

ЛУЗАН Петро Митрофанович, 1899 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, оцінювач відділу постачання КПВРЗ. Підписка про невийзд від 31.01.1936, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Транспортною прокуратурою Західних залізниць 22.02.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2117).

ЛУПЕШКО Віра Мартинівна, 1887 р.н., м.Холм (Польща), проживала у м.Конотоп, німкеня, неписьменна, домогосподарка. Арешт 1.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.07.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР вислана на 5 років у Сузунський район Новосибірської області. Реабілітована 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 230).

ЛУР'Є Михайло Олександрович, 1908 р.н., м.Київ, проживав у м.Конотоп, єврей, освіта середня військова, член ВКП(б), начальник технічної частини 90 авіаційної бригади. Арешт 4.10.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 22.12.1937 за ст. ст. 54-1 "б", 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 23.12.1937 у м.Київ. Реабілітований 9.10.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4350).

ЛУЧКО Дмитро Петрович, 1889 р.н., м.Полтава, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, член ВКП(б), майстер малярного цеху КПВРЗ. Арешт 14.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за участь у контрреволюційній есерівській організації застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1956 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 385).

ЛЯКІН Василь Миколайович, 1901 р.н., українець, освіта вища, інженер КПВРЗ. Військовим трибуналом військ НКВС засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 10.02.1975 обласним судом. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

ЛЯКС Ішек Мойсейович, 1922 р.н., м.Холм (Польща), проживав у м.Конотоп, єврей, освіта неповна середня, годинниковий майстер артілі "Робчас". Арешт 29.04.1940. Сумським обласним судом 26.07.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1733).

ЛЯХ Михайло Іванович, працівник КПВРЗ. Арешт 8.12.1930, звинувачення за ст. 54-7 КК УРСР. Дорожньо-транспортним відділенням ОДПУ залізничної станції Конотоп 27.03.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6348).

ЛЯШЕНКО Федір Панасович, 1895 р.н., с.В'язенка Путивльського району, проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, швейцар залізничної лікарні. Арешт 16.05.1920, звинувачення в агітації проти радянської влади. Особливим відділом ВНК 12 армії 19.05.1920 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4003).

ЛЯШКО Іван Данилович, 1898 р.н., с.Красне Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта вища педагогічна, вчитель залізничної школи № 38. Арешт 12.01.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 19.02.1944 за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.09.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13556).

ЛЬВОВИЧ Леонід Лукич, 1892 р.н., с.Ружин Волинської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта незакінчена вища, комірник паровозного депо. Арешт 2.07.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за шпигунство застосована ВМП. Розстріляний 2.10.1938. Реабілітований 27.11.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 197).

М

МАЇРКО Григорій Григорович, 1894 р.н., українець, освіта середня, вчитель школи № 7. Арешт 15.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. (Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області). Після відбуття покарання проживав у м.Конотоп, працював вчителем з ліквідації неписьменності міської пожежної команди. Арешт 7.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 27.12.1938 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 99. ДА УСБУ в СО, спр. П-6288).

МАКАРЕНКО Олександр Олексійович, 1906 р.н., м.Дмитрієв Курської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта середня, член ВКП(б), старший агроном МТС. Арешт 17.07.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 14.01.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-370).

МАКАРОВЕЦЬ Микола Степанович, 1894 р.н., м.Кролевець, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, старший бухгалтер районної ошадкаси № 246. Арешт 17.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 183).

МАКАРЧУК Петро Васильович, 1902 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.06.1931, звинувачення за ст. 58-10 КК РРФСР. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 23.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5782).

МАКАРЧУК Федір Іванович, 1906 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, тесляр будівельного цеху КПВРЗ. Арешт 9.01.1933. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 15.03.1933 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 57).

МАКСАК Гаврило Гордійович, 1890 р.н., українець, освіта початкова, рахівник КПВРЗ. Арешт 14.06.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 5.02.1932 за ст. 54-2 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 578).

МАЛЮСОВ Лев Мойсейович, 1907 р.н., єврей, освіта середня. Радіотехнік 28 авіаційного парку. Арешт 6.05.1931. Військовим трибуналом

3 СК Московського ВО 14.07.1931 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 21.02.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13703).

МАЛЮХ Петро Карпович, 1905 р.н., с.Великий Самбір Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, робітник майстерні пошиву і ремонту взуття. Арешт 1.07.1941. Сумським обласним судом 30.07.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.05.1963 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8217).

МАЛЮХ Тихон Карпович, 1909 р.н., с.Великий Самбір Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, робітник бази "Сільгоспостач". Арешт 30.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.12.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 205).

МАЛЯВКО Павло Іванович, 1912 р.н., с. Чорноплатове Конотопського району, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Судовою трійкою ДПУ в 1931 р. позбавлений волі на 3 роки. Реабілітований 10.06.1994 прокуратурою області. Житель м.Конотоп. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

МАЛЬЧЕВСЬКИЙ Георгій Феофанович, 1896 р.н., с.Садове Хмельницької області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта незакінчена вища, старший кредитний інспектор відділення Держбанку. Арешт 9.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.10.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 235).

МАНЬКО Іван Андріанович, 1914 р.н., с.Рубанка Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта неповна середня, студент медичного робфаку. Арешт 11.12.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.01.1932 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 896).

МАНЬКО Микола Федорович, 1900 р.н., українець, освіта початкова, член ВКП(б), слюсар КПВРЗ. Арешт 18.02.1948. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 9.04.1948 за

ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 9.08.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13993*).

МАНЬКОВСЬКИЙ Михайло Васильович, 1885 р.н., с.Міхоновка Брянської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, диспетчер 3 району залізниці. Арешт 1.02.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.04.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, *спр. 19**).

МАРКІН Павло Петрович, 1894 р.н., росіянин, освіта вища технічна. Червоноармієць 24 окремого залізничного батальйону. Арешт 30.11.1942. Військовим трибуналом 10 окремої залізничної бригади 11.12.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 25.01.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13191*).

МАРКОВ Василь Іванович, 1897 р.н., с.Чишма-Варуїта Одеської області, проживав у м.Конотоп, болгарин, освіта середня, бухгалтер контори "Заготсіню". Арешт 13.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 9.11.1937 за ст. 54-6 КК УРСР, ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 3.12.1941 у місці ув'язнення. Реабілітований 2.12.1976 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 4, *спр. 491**).

МАРТИНЕНКО Василь Федорович, 1888 р.н., м.Білопілля, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, начальник 9 дистанції служби колії залізниці. Арешт 10.07.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 7.10.1937 за ст.ст. 58-8, 58-9, 58-11 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 7.10.1937 у м.Москва. Реабілітований 29.12.1956 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5703*).

МАРТИНЕНКО Григорій Андрійович, 1911 р.н., українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 1021 СП. Арешт 24.05.1942. Військовим трибуналом 307 СД 31.05.1942 за ст.ст. 58-1 "б", 58-11 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.07.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, *спр. № 10491*).

МАРТИНЕНКО Йосип Кононович, 1886 р.н., українець, освіта початкова, слюсар-кустар. Арешт 12.06.1925, звинувачення в антирадянській агітації та пропаганді. Прокурором Конотопського округу 17.01.1927 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8116*).

МАРТИНЕНКО Марія Митрофанівна, 1888 р.н., українка, освіта початкова, домогос-

подарка. Арешт 25.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.12.1937 як дружина ворога народу ув'язнена на 5 років у ВТТ. Реабілітована 20.07.1957 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 596**).

МАРХЕЛЬ Василь Денисович, 1921 р.н., с.Кропивне Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта незакінчена вища, літературний працівник редакції газети "Комуна". Арешт 27.11.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 28.12.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3521*).

МАРЧЕНКО Андрій Антонович, 1903 р.н., с.Попівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, складальник поїздів. Арешт 17.02.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 27.03.1944 за антирадянську агітацію засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 2.04.1965 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8398*).

МАРЧЕНКО Олександр Степанович, 1900 р.н., с.Соловійовка Брянської області (Росія), проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, бухгалтер окружного здороввідділу. Арешт 15.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 876**).

МАСЛАКОВ Овдій Степанович, 1887 р.н., м.Ніжин Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, комірник Головних залізничних майстерень. Арешт 15.05.1925, звинувачення в антирадянській агітації та пропаганді. Прокурором Конотопського округу 17.01.1927 справа закрита. Працював комірником вагонотоварного цеху КПВРЗ. Арешт 6.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Орловській області 14.02.1938 за антирадянську агітацію та підривно роботу застосована ВМП. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8116*. ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 7, *спр. 10**).

МАСЮТІН Володимир Костянтинович, 1899 р.н., м.Брест (Білорусь), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта середня, бухгалтер КПВРЗ. Арешт 17.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.09.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 27.09.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, *спр. 951**).

МАТЮХ Тимофій Євменович, 1891 р.н., с.Пальчики Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, тесляр КПВРЗ. Арешт 7.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 4.01.1938 за шпигунство на користь Японії застосована ВМП. Розстріляний 10.01.1938. Реабілітований 13.07.1959 Військовим трибуналом Московського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 613).

МАХОТА Василь Петрович, 1912 р.н., с.Вирівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, завідуючий господарством дитячої консультації. Арешт 20.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 11.09.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 803).

МЕЗЬ Микола Якимович, 1896 р.н., українець, освіта середня, бухгалтер КПВРЗ. Арешт 24.04.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 5.02.1932 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у м.Конотоп, працював старшим бухгалтером 5 будівельної дільниці Чернігівського обласного будівельного тресту. Арешт 18.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 24.01.1938 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 20.02.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 31.07.1989 - прокуратурою області, 25.09.1959 - Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 5, спр. 94; оп. 2, спр. 181).

МЕЛЬНИК Мефодій Васильович, 1886 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, слюсар-роздавальник інструменту збирального цеху КПВРЗ. Арешт 8.05.1938, звинувачення за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Транспортним відділенням НКВС залізничної станції Конотоп 1.11.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5717).

МЕЛЬНИК Олексій Іванович, 1887 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, сторож машинно-тракторних майстерень. Арешт 28.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 858).

МЕЛЬНИКОВ Іван Микитович, 1897 р.н., м.Бахмач Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта середня. Машиніст

депо залізничної станції Москва. Арешт 26.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Московській області 16.12.1937 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.03.1957 Московським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 457).

МЕШИК Степан Іванович, 1882 р.н., українець, освіта початкова, пенсіонер. Арешт 15.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за участь в есерівській меншовицькій націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1956 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 385).

МЕЩЕРСЬКИЙ Володимир Сергійович, 1884 р.н., с.Андріївка Кролевецького району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта вища агрономічна, технічний керівник радгоспу-агрокомбінату № 2. Арешт 16.10.1930, звинувачення за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським оперсектором ДПУ 4.06.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1534).

МИКИТЕНКО Василь Михайлович, 1922 р.н., українець, освіта початкова. Червоноармієць 1161 СП. Арешт 2.07.1943. Військовим трибуналом 351 СД 24.08.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 14.11.1988 Північно-Кавказьким Червонопрапорним ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8869).

МИКУЛЯК Яків Васильович, 1891 р.н., с.Шульганівка Тернопільської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, викладач української мови і літератури педагогічного технікуму. Арешт 31.08.1934, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 25.09.1934 справа закрита. Після звільнення працював викладачем німецької мови у вечірній робітничій школі. Арешт 22.09.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.12.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.08.1963 Верховним судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3688. ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 538).

МИНКІН Мойсей Файвишевич, 1894 р.н., єврей, освіта початкова, помічник завідуючого базою Чернігівторгу. Арешт 2.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Прокурором Конотопського району 7.09.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6281).

МИРОНОВА-ФІЛАТОВА Раїса Федорівна, 1908 р.н., м.Київ, проживала у м.Конотоп, українка, освіта неповна середня, без визначених за-

нять. Арешт 8.04.1945. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 8.06.1945 за ст. 54-3 КК УРСР засуджена на 7 років ВТТ. Реабілітована 12.08.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13996*).

МИХАЛИХА (ГУБЧАК) Марія Яківна, 1926 р.н., Львівська область, проживала у м.Львів, українка, освіта неповна середня. Арешт 17.03.1945. Засуджена 4.03.1946 на 5 років ВТТ. Реабілітована 4.05.1956 Військовим трибуналом Біломорського ВО. Жителька м.Конотоп. (*Арх. міської комісії з питань реабілітованих*).

МИХАЛЬОВ Георгій Дмитрович, 1879 р.н., росіянин, освіта початкова, слюсар машинно-тракторних майстерень. Арешт 22.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за участь в есерівській меншовицькій націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1956 Чернігівським обласним судом. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, *спр. 385**).

МИХАЛЬСЬКИЙ Василь Володимирович, начальник заготівельних цехів КПВРЗ. Арешт 8.12.1930, підписка про невиїзд від 15.02.1931, звинувачення за ст. 54-7 КК УРСР. Дорожньо-транспортним відділом ОДПУ Західних залізниць 6.11.1931 справа закрита. (*ДА УСБУ в СО, П-6348*).

МИХАЛЬСЬКИЙ Костянтин Семенович, 1911 р.н., українець, освіта середня, інженер-конструктор ремонтно-колісного заводу № 5. Арешт 20.06.1945. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 28.07.1945 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 30.09.1992 прокуратурою області. (*ДА УСБУ в СО, *спр. П-12314**).

МОВТЯН Тетяна Іванівна, 1903 р.н., м.Кронштадт Ленінградської області (Росія), проживала у м.Конотоп, українка, освіта початкова, робітниця ідальні № 1. Арешт 14.08.1941. З наближенням фронту евакуйована на схід СРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Західно-Сибірського ВО 9.05.1942 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 8 років ВТТ. Реабілітована 26.05.1992 прокуратурою області. (*ДА УСБУ в СО, *спр. П-12207**).

МОВЧАН Всеволод Дмитрович, 1905 р.н., українець, освіта початкова. Командир взводу 137 СП (м.Коростень Житомирської області). Арешт 27.09.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 15.12.1932 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований

9.04.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 838**).

МОВЧАН Олександр Романович, 1908 р.н., українець, освіта середня, член ВКП(б). Пілот-спостерігач 3 ескадрильї 50 авіаційної бригади (Далекосхідний край). Арешт 16.05.1936, звинувачення за ст.ст. 58-1 "б", 58-8, 58-11 КК РРФСР. Особливим відділом НКВС в/ч 8886 4.03.1939 справа закрита. (*ДА УСБУ в СО, *спр. П-6018**).

МОВЧАН Тихон Хомич, 1893 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, токарь КПВРЗ. Арешт 21.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за участь в есерівській меншовицькій націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1956 Чернігівським обласним судом. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, *спр. 385**).

МОЛОТКОВ (МЛОТКОВ) Дмитро Іванович, 1911 р.н., с.Розсохувата Вінницької області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, моторист 21 ескадрильї 90 авіаційної бригади. Арешт 31.07.1937. Військовим трибуналом Київського ВО 11.01.1938 за ст.ст. 54-9, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 15 років. Реабілітований 1.10.1957 Верховним Судом СРСР. (*ДА УСБУ в СО, *спр. П-4599**).

МОЛЯВКО Василь Іванович, 1887 р.н., с.Алтинівка Кролевецького району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, касир КПВРЗ. Арешт 10.05.1931, звинувачення за ст.ст. 54-4, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 1.09.1931 справа закрита. (*ДА УСБУ в СО, *спр. П-3766**).

МОЛЯВКО Іван Семенович, 1886 р.н., с.Алтинівка Кролевецького району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, касир залізничної станції. Арешт 8.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 19.12.1956 обласним судом. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, *спр. 344**).

МОНДРУС Давид Бенціонович, 1909 р.н., сврей, освіта неповна середня, підручний токаря механічного заводу. Підписка про невиїзд від 30.04.1921, арешт 30.07.1927. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 7.10.1927 за ст. 58-5 КК РРФСР висланий на 3 роки у Казахстан, 6.01.1928 - достроково звільнений. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, *спр. 622**).

МОРОЗ Галина Іванівна, 1924 р.н., українка, освіта неповна середня, учениця медичного технікуму. Арешт 18.02.1944, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Управління НКДБ по Сумській області 23.05.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3694).

МОРОЗ Нестор Федорович, 1888 р.н., с.Великий Самбір Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, визник-одноосібник. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 21.09.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 363).

МОРОЗ Олексій Олексійович, 1902 р.н., проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта середня, член ВКП(б), інструктор відділу підготовки кадрів КПВРЗ. Арешт 7.07.1938, звинувачувався як ворог народу. У березні 1939 р. справа закрита. (ДАСО, ф. П-4, оп. 1, спр. 19).

МОРОЗ Пилип Захарович, 1890 р.н., с.Великий Самбір Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 784).

МОСКАЛЕНКО Сава Матвійович, 1879 р.н., с.Люшкіно Орловської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 26.12. 1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 542).

МОСКАЛЕЦЬ Ганна Іванівна, 1906 р.н., м.Вільнюс (Литва), проживала у м.Конотоп, росі-

янка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 14.03.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.05.1938 за ст. 58-12 КК РРФСР ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 11.07.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 370).

МОСТОВ Аврам Ошеревич, 1907 р.н., єврей, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 22.03.1927. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 1.07.1927 за ст. 58-5 КК РРФСР висланий на 3 роки на Урал, 8.07.1927 - від покарання звільнений. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 621).

МОЦЕНКО Данило Феофанович, 1883 р.н., с.Красне Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, начальник транспортного цеху КПВРЗ. Арешт 17.10.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 3.11.1944 за ст. 54-3 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.07.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12273).

МРАЧКОВСЬКИЙ Йосип Іванович, 1888 р.н., Польща, проживав у м.Конотоп, поляк, освіта початкова, робітник вагоно-пасажи́рського цеху КПВРЗ. Арешт 29.06.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.10.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 2.12.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 30).

МУРАШКІН Семен Іванович, 1900 р.н., с.Вігельне Брянської області (Росія), проживав у м.Конотоп, білорус, освіта початкова, машиніст паровозного депо. Арешт 13.11.1943. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 25.12.1943 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.09.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13560).

Н

НАБЕРЕЖНИЙ Василь Семенович, 1899 р.н., с.Каменка Белгородської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, робітник 10 дистанції служби колії залізниці. Арешт 21.09.1938. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 10.12.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований

25.06.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12560).

НАБОК Яків Данилович, 1913 р.н., с.Ядуги Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, помічник машиніста паровозного депо. Арешт 26.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Тульській області 7.12.1937

за активну контрреволюційну агітацію ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 27.04.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 306).

НАГОРНИЙ Хома Опанасович, 1906 р.н., с.Слобода Буринського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, працівник депо залізничної станції. Арешт 25.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за участь в антирадянській українській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 27.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 4.09.1957 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 564).

НАЗАРЕНКО Михайло Петрович, 1915 р.н., с.Бондарі Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, тесляр контори Чернігівторгу. Арешт 18.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 789).

НАЙДЕН Лука Михайлович, 1891 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 224).

НАЙДЕН Матвій Сидорович, 1863 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.11.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором м.Конотоп 31.01.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7809).

НАЙДЕНКО Олександр Іванович, 1901 р.н., проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, член ВКП(б), начальник колесного цеху КПВРЗ. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 18.05.1938 за ст. 54-7 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 20 років. Прокуратурою Московсько-Київської залізниці 9.10.1939 справа закрита. (ДАСО, ф. П-4, оп. 1, спр. 39).

НЕВСЬКИЙ Олексій Петрович, 1909 р.н., проживав у м.Щекіно Тульської області (Росія), українець, освіта початкова. Червоноармієць окремої роти зв'язку. Арешт 28.05.1942. Військовим трибуналом 59 району авіабазування 20.06.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12871).

НЕМОЛОТ Антоніна Пилипівна, 1918 р.н., українка, освіта неповна середня, продавець магазину № 1. Арешт 28.09.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 3.01.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3667).

НЕРОВНЯ Іван Григорович, 1882 р.н., м.Кролевець, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, токарь механічного цеху КПВРЗ. Підписка про невийзд від 5.07.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 23.08.1931 за ст. 58-10 КК РРФСР позбавлений на 3 роки права проживання у центральних місцевостях СРСР, м.Чита та Омському районі. Після повернення з висилки проживав у селищі залізничної станції Конотоп, працював токарем електромеханічного заводу м.Калуга. Арешт 22.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за участь у контрреволюційній есерівській меншовицькій націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 30.11.1993 - прокуратурою Сумської області, 24.02.1956 - Чернігівським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 7, спр. 171; оп. 1, спр. 385).

НЕРОД Михайло Антонович, 1894 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, слюсар Конотопської МТС. Арешт 19.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 887).

НЕРОД Петро Григорович, 1895 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, начальник військово-облікового бюро депо залізничної станції Конотоп. Арешт 3.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Тульській області 7.12.1937 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 170).

НЕСТЕРЕНКО Парасковія Іванівна, 1902 р.н., м.Конотоп, проживала у с.Підлипне, росіянка, освіта вища педагогічна, виконуюча обов'язки директора залізничної школи № 42. Арешт 17.06.1937. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 16.12.1937 за зловживання службовим становищем засуджена до позбавлення волі на 3 роки. Транспортною колегією Верховного Суду СРСР 1.02.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8087).

НЕСТЕРОК Микола Прокопович, 1905 р.н., українець, освіта середня технічна, без визначених занять. Арешт 30.09.1936. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.05.1937 за контрреволюційну троцькістську діяльність ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 28.08.1960 обласним судом. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-5302).*

НЕХОТЯЩИЙ Іван Павлович, 1921 р.н., українець, освіта початкова. Червоноармієць 58 полку військ НКВС. Арешт 21.02.1941, звинувачення в антирадянській агітації. Військовим трибуналом військ НКВС Белостокської області (Польща) 12.03.1941 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-5869).*

НИЖНИЧЕНКО Павло Максимович, 1905 р.н., с.Котенки Білопільського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, член ВКП(б), помічник командира загону стрілецької охорони. Арешт 11.08.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19.06.1938 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 470).*

НИКАЧАЛО Дмитро Наумович, 1893 р.н., с.Великий Самбір Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, рознощик пошти на залізничній станції. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 31.05.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 424).*

НИКАЧАЛО Степан Павлович, 1913 р.н., с.Великий Самбір Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, робітник цегельного заводу. Арешт 15.12.1937, звинувачення в антирадянській агітації. Конотопським РВ НКВС 28.12.1937 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-2445).*

НИКИТЕНКО Василь Михайлович, 1922 р.н., українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 1161 СП. Арешт 3.07.1943. Військовим трибуналом 351 СД 24.07.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 14.11.1988 Військовим трибуналом Північно-Кавказького ВО. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-8869).*

НИКОЛАЄНКО Дмитро Іванович, 1901 р.н., українець, освіта неповна середня. Начальник відділення продовольчого забезпечення авіапарку 71 авіаційної бригади. Арешт 5.08.1938, звинувачення за ст.ст. 58-7, 58-10 ч. 1 КК РРФСР та у розголошенні таємних матеріалів. Особливим відділом НКВС Чорноморського флоту 19.01.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-5886).*

НИКОЛАЄНКО Сергій Іванович, 1895 р.н., українець, освіта початкова, старший бухгалтер міжрайонної бази "Сортнасіновоч". Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Прокурором Конотопського району 20.03.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-237).*

НОВИЦЬКИЙ Антон Янович, 1895 р.н., Польща, проживав у м.Конотоп, поляк, освіта початкова, оглядач вагонів Конотопської залізничної дільниці. Арешт 22.07.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 30.10.1938 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.11.1938 у м.Калуга. Реабілітований 9.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 805).*

НОВОХАЦЬКИЙ Дмитро Прокопович, 1881 р.н., м.Батурин Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, старший касир поштового відділення зв'язку. Арешт 15.07.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 24.08.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Помер 9.09.1945 у місці ув'язнення. Реабілітований 13.02.1995 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-13215).*

О

ОБОЛОНСЬКИЙ Петро Савич, 1903 р.н., м.Кролевець, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, завідуючий господарством цегельного заводу залізниці. Арешт 26.01.1946. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 15.03.1946 за ст. 54-1 "б" КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабі-

літований 23.01.1964 Верховним Судом СРСР. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-7989).*

ОБРУЧ Семен Васильович, 1888 р.н., українець, освіта початкова, табельник КПВРЗ. Арешт 8.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 5.02.1932 за ст. 54-2 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Після відбуття покарання про-

живав у м.Конотоп, працював у приміському колгоспі. Арешт 22.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований, відповідно, 30.06.1989 і 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 5, спр. 569; оп. 6, спр. 481).

ОБРУЧ Федір Іванович, 1891 р.н., українець, освіта початкова, помічник бухгалтера контори "Сільгоспспостач". Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 17.09.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1920).

ОГІЄНКО Степан Кирилович, 1919 р.н., українець, освіта неповна середня. Санітарний інструктор 1254 СП. Арешт 3.11.1942. Військовим трибуналом 378 СД 22.11.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12922).

ОДНОДВОРЕЦЬ Михайло Іванович, 1912 р.н., с.Підлипне, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, такелажник відбудовного поїзду. Арешт 23.08.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 26.09.1944 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11719).

ОЛЕКСІВ Лука Васильович, 1891 р.н., с.Підгайці Львівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, зварник Головних залізничних майстерень. Арешт 7.05.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 28.06.1931 справа закрита. Проживав у м.Смоленськ (Росія), робітник по ремонту тари спиртотресту. Арешт 5.08.1936. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 4.10.1937 за ст. 54-6 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.10.1937 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 15.06.1989 - прокуратурою області, 29.11.1989 - Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 4, спр. 840; оп. 6, спр. 197).

ОЛЕКСІВ Наталія Василівна, 1894 р.н., українка, освіта початкова, домогосподарка. Заарештована 1.11.1937 як дружина ворога народу. Управлінням НКВС по Чернігівській області 24.03.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2055).

ОЛЯНИН Йосип Іванович, 1880 р.н., м.Хмельницький, проживав у м.Конотоп, поляк, неписьменний, сторож районного відділу робітничого постачання. Арешт 23.09.1937. Наркомом

внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 8.12.1937 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 22.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 328).

ОЛЬХОВСЬКИЙ Тихон Васильович, 1900 р.н., с.Комишанка Недригайлівського району, проживав у с.Підлипне, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.02.1951. Військовим трибуналом Київського ВО 18.08.1951 за ст.ст. 54-3, 54-8 КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 20.04.1959 обвинувачення за ст. 54-3 зняте, справа направлена на новий розгляд. Управлінням КДБ при Раді Міністрів УРСР по Сумській області 20.11.1959 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5244).

ОЛЬЧАК Владислав Броніславович, 1899 р.н., м.Лодзь (Польща), проживав у м.Конотоп, поляк, освіта початкова, член ВКП(б), завідуючий ідальнею трансгортгарчу залізничної станції Хутір-Михайлівський (Ямпільський район). Арешт 3.07.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.10.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 29.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 696).

ОМЕЛЬЧЕНКО Іван Микитович, 1906 р.н., українець, освіта початкова. Червоноармієць 144 СП. Арешт 15.08.1942. Військовим трибуналом 28 СД 17.10.1942 за ст.ст. 58-1 "б", 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Калінінського фронту 16.11.1942 покарання пом'якшене до 10 років позбавлення волі. Реабілітований 25.09.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13387).

ОРЕШКО Олександр Григорович, 1879 р.н., с.Бурівка Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, працівник відділу експлуатації залізничної станції. Арешт 13.05.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 28.06.1931 за ст.ст. 58-10, 58-13 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 26.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 928).

ОРЛОВА Зоя Федорівна, 1923 р.н., с.Новобитково Орловської області (Росія), росіянка, освіта початкова, відбувала покарання у Конотопській в'язниці № 2. Звинувачення від 3.11.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 27.01.1945 засуджена на 7 років ВТТ. Реабілітована 23.10.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12318).

ОСАДЧА Єлизавета Андріївна, 1902 р.н., українка, освіта середня, домогосподарка. Арешт 10.03.1944, звинувачення у співробітництві з німецькою окупаційною владою. Управлінням НКДБ по Сумській області 15.09.1944 справа закрита. Реабілітована 14.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13099*).

ОСТРОВСЬКИЙ Яків Борисович, 1895 р.н., м.Тальне Черкаської області, проживав у м.Конотоп, єврей, освіта вища технічна, член ВКП(б), помічник начальника електроцеху КПВРЗ. Арешт 15.10.1937. Військовим трибуналом Московського ВО 22.06.1938 за ст. 58-9 КК РРФСР засуджений на 13 років ВТТ, 2.04.1956 - реабілітований. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13923*).

ОСТРОУШКО Андрій Євменович, 1896 р.н., с.Бильбасівка Донецької області, проживав у

м.Конотоп, українець, освіта початкова, член ВКП(б), секретар Конотопського районного комітету КП(б)У. Арешт 30.05.1938. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 29.09.1938 за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 29.09.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 26.04.1958 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4616*).

ОТКИДАЧ Любов Степанівна, 1885 р.н., м.Гродно (Білорусь), проживала у м.Конотоп, росіянка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 2.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 4.11.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляна 25.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітована 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, *спр. 231**).

П

ПАВЕЛЬСЬКИЙ Тимофій Володимирович, 1895 р.н., м.Варшава (Польща), проживав у м.Конотоп, поляк, освіта початкова, вахтер КПВРЗ. Арешт 8.03.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.06.1938 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.05.1960 обласним судом. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 307**).

ПАВЛОВСЬКИЙ Василь Якович, 1899 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 28.09.1929. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.02.1930 висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 628**).

ПАЛАМАР Георгій Трохимович, 1899 р.н., українець, освіта середня, слюсар цегельного заводу № 1. Арешт 16.12.1937, підписка про невізд від 19.01.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 31.01.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-368*).

ПАЛІЙ Іван Володимирович, 1901 р.н., смт Баштанка Миколаївської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, інструктор-пропагандист політвідділу залізничної станції. Арешт 11.11.1935, підписка про невізд від 7.02.1936, звинувачення за ст. 54-12 КК УРСР. Оперпунктом НКВС залізничної станції Конотоп 1.04.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3256*).

ПАЛІЙ Юхим (Хаїм) Ісакович, 1907 р.н., м.Кременчук Полтавської області, проживав у

м.Конотоп, єврей, освіта початкова, член ВКП(б), начальник дільниці шосейно-грунтових доріг Конотопського району. Арешт 28.02.1936. Особливою нарадою при НКВС СРСР 3.08.1936 за контрреволюційну троцькістську діяльність ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 6, *спр. 625**).

ПАЛІОХА Максим Георгійович, 1898 р.н., с.Дептівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта неповна середня, старший рахівник КПВРЗ. Арешт 17.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26.11.1930 за ст. 54-13 КК УРСР висланий умовно на 3 роки у Північний край, з-під варту звільнений. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 867**).

ПАНАСЮК Володимир Степанович, 1906 р.н., Польща, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, електромеханік 8 дистанції зв'язку залізниці. Арешт 3.07.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 30.10.1938 за ст. 54-6 застосована ВМП. Розстріляний 10.11.1938 у м.Калуга. Реабілітований 13.01.1960 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 2, *спр. 227**).

ПАНІБРАТЕЦЬ Іван Артемович, 1883 р.н., с.Великий Самбір Конотопського району, проживав у с.Підлипне, українець, освіта початкова, робітник цегельного заводу. Арешт 20.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.08.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР за-

стосована ВМП. Розстріляний 7.09.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 53).

ПАНЧЕНКО Федір Онуфрійович, 1889 р.н., українець, освіта початкова, продавець бази районної споживспілки. Арешт 2.12.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 5.07.1932 за ст. 54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у м.Конотоп, працював каменярем по найму. Арешт 18.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 6.12.1989 - прокуратурою області, 1.11.1958 - обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 1, спр. 750; оп. 2, спр. 22).

ПАРАФІЙНИК Юхим Тимофійович, 1898 р.н., с.Галка Роменського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, працівник цегельного заводу. Арешт 20.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 27.11.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 10.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 688).

ПАРНАЙ Володимир Павлович, 1912 р.н., с.Чорний Ріг Чернігівської області, українець, освіта неповна середня, учень Конотопського медичного технікуму. Арешт 25.11.1932, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Чернігівським ОВ ДПУ 25.05.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6303).

ПАРПУРА Григорій Степанович, 1896 р.н., українець, освіта середня, бригадир ремонтного цеху КПВРЗ. Арешт 19.06.1947. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 5.09.1947 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 9.08.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13992).

ПАРПУРА Іван Пантелеймонович, 1890 р.н., українець, освіта початкова, машиніст паровозного депо. Арешт 20.09.1943. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 29.12.1943 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 20.09.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. № 11937).

ПАХОМОВ Григорій Андрійович, 1906 р.н., українець, освіта початкова, кочегар залізничної станції Конотоп. Арешт 19.11.1929. Судовою трій-

кою при колегії ДПУ УРСР 24.11.1930 за ст.ст. 54-12, 54-13 КК УРСР ув'язнений на 7 років у концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 643).

ПАШКО Іван Іванович, 1889 р.н. українець, освіта початкова, машиніст паровозного депо. Арешт 23.01.1933, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Транспортним відділенням ДПУ залізничної станції Конотоп 6.07.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8195).

ПЕКУТОВСЬКА Ірина Йосипівна, 1912 р.н., м.Варшава (Польща), проживала у м.Конотоп, полячка, майстер 10 дистанції служби колії залізниці. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.10.1937 ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 29.12.1956 обласним судом. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

ПЕКУТОВСЬКА Олена Йосипівна, 1897 р.н., Польща, проживала у м.Конотоп, полячка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 1.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 8.12. 1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 1.04.1960 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 285).

ПЕКУТОВСЬКИЙ Василь Йосипович, 1905 р.н., Польща, проживав у м.Конотоп, поляк, освіта середня, таксирвальник пункту "Заготзерно". Арешт 27.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 8.12.1937 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 22.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 1.04.1960 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 284).

ПЕЛЬЦ Ернест Матисович, 1897 р.н., Латвія, проживав у м.Конотоп, латиш, освіта неповна середня, командир ескадрильї 90 авіаційної бригади. Арешт 29.06.1937. Військовим трибуналом Київського ВО 9.01.1938 за ст.ст. 54-1 "б", 54-9, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м.Москва. Реабілітований 17.02.1958 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4674).

ПЕРЕПЕЛЮК Олександр Вікторович, 1903 р.н., м.Кишинів (Молдова), проживав у м.Конотоп, молдаванин, освіта середня, електромонтер електромеханічного заводу. Арешт 25.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2.01.1938 за ст. 54-6 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 21.06.1963 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 203).

ПЕТРЕНКО Іван Устимович, 1909 р.н., українець, освіта початкова, коваль КПВРЗ. Арешт 13.05.1940, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 17.07.1940 виправданій. Залізничною колегією Верховного Суду СРСР 9.09.1940 справа направлена на нове розслідування. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 20.09.1940 засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 11.12.1992 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12407).*

ПЕТРЕНКО Олена Миколаївна, 1903 р.н., м.Полтава, проживала у м.Ворзель Київської області, українка, освіта середня, бухгалтер міської лікарні. У 1941-1942 рр. проживала і працювала у м.Конотоп. Арешт 31.08.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 3.11.1944 за пособництво німецькій окупаційній владі засуджена до каторжних робіт на 15 років. Залізничною колегією Верховного Суду СРСР 18.05.1945 звинувачення у пособництві зняте, визнана винною за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР, засуджена до позбавлення волі на 5 років. Реабілітована 5.09.1996 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-13558).*

ПЕТРОВ Гнат Родіонович, 1886 р.н., с.Перецьке Калузької області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, котельник електромеханічного заводу. Арешт 4.04.1937. Чернігівським обласним судом 27.07.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 8.02.1961 Верховним Судом УРСР. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-5423).*

ПЕТРОВ Павло Сидорович, 1883 р.н., с.Дідовичі Гродненської області (Білорусь), проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, фельдшер санітарного району залізничної станції. Арешт 3.11.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 188).*

ПЕТРУШЕНКО Іван Митрофанович, 1883 р.н., смт Ямпіль, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, слюсар котельного цеху КПВРЗ. Арешт 7.05.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Транспортним відділенням НКВС залізничної станції Конотоп 25.12.1938 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-5628).*

ПЕТРУШЕНКО Олександр Митрофанович, 1895 р.н., українець, освіта початкова, телеграфіст залізничної станції Конотоп. Арешт 8.05.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за шпигунство застосована

ВМП. Розстріляний 2.10.1938 у м.Калуга. Реабілітований 13.01.1960 Військовим трибуналом Київського ВО. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 228).*

ПИСАНКА Михайло Андрійович, 1909 р.н., с.Малий Самбір Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, продавець буфету фабрики-кухні. Арешт 20.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 11.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.06.1964 обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 281).*

ПИШАЛКО Йосип Лазарович, 1898 р.н., с.Великий Самбір Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 21.11.1988 обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 539).*

ПИШАЛКО Кіндрат Родіонович, 1891 р.н., с.Великий Самбір Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.07.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 980).*

ПКУЛИЦЬКИЙ Іван Теклович, 1915 р.н., с.Голоди Львівської області, українець. Червоноармієць 214 СП. Військовим трибуналом 5 гвардійської армії позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 18.06.1997 Військовою прокуратурою Західного регіону України. Житель м.Конотоп. *(Арх. міської комісії з питань реабілітованих).*

ПІЛЬГУЙ Ілля Іванович, 1892 р.н., смт Терни Недригайлівського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 12.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 6.03.1960 обласним судом. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-5205).*

ПІНЧУК Яків Наумович, 1905 р.н., українець, освіта початкова, член ВКП(б), слюсар електромеханічного заводу. Арешт 30.12.1935. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.07.1936 за контрреволюційну троцькістську діяльність ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 15.10.1958 обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 13).*

ПСКУН Кирило Кузьмич, 1895 р.н., українець, освіта початкова, пічник житлового відділу міського виконкому. Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 5.04.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3410).

ПІСТУН Василь Євдокимович, 1888 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 14.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 17.10.1956 обласним судом (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 350).

ПІСТУН Віра Іванівна, 1921 р.н., українка, освіта незакінчена вища, студентка Ніжинського педагогічного інституту (Чернігівська область). Арешт 3.11.1943, звинувачення за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 6.03.1944 виправдана. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2553).

ПЛАХОТНИК Марія Михайлівна, 1914 р.н., с.Антонівка Одеської області, росіянка, освіта початкова. Відбувала покарання у Конотопській в'язниці. Звинувачення від 20.02.1945 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 24.04.1945 засуджена на 5 років ВТТ. Реабілітована 23.10.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12320).

ПЛЕТНЬОВА Ольга Михайлівна, 1899 р.н., с.Володава Брестської області (Білорусь), проживала у м.Ставрополь (Росія), росіянка, освіта вища, вчителька російської і німецької мов середньої школи. У 1942-1943 рр. проживала і працювала у м.Конотоп. Арешт 18.08.1949, звинувачення за ст. 58-1 "а" КК РРФСР. Управлінням МДБ по Сумській області 31.12.1949 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3533).

ПЛЮТ Григорій Минович, 1909 р.н., с.Кладьківка Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, візник ресторану залізничної станції. Арешт 29.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 664).

ПОГОЖЕВ Георгій Іванович, 1874 р.н., м.Веря Московської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, маляр КПВРЗ. Арешт 15.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938

за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1956 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 385).

ПОГОРІЛИЙ Данило Володимирович, 1885 р.н., с.Єкатеринівка Черкаської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, робітник вагонного депо. Арешт 7.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.01.1938 за ст.ст. 58-6, 58-9, 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 21.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 67).

ПОГОРІЛИЙ Лука Омелянович, 1904 р.н., с.Підлипне, українець, освіта вища технічна, інженер паровозного депо залізничної станції Конотоп. Арешт 3.10.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Транспортним відділенням НКДБ залізничної станції Конотоп 4.12.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5543).

ПОГОРІЛИЙ Спиридон Михайлович, 1884 р.н., с.Підлипне, проживав у м.Конотоп, українець, освіта вища педагогічна, вчитель української мови і літератури залізничної школи № 40. Арешт 30.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 23.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1064).

ПОЗНЯК Федір Андрійович, 1879 р.н., українець, освіта початкова, артільний староста 41 дільниці залізничної колії. Арешт 17.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.02.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 963).

ПОЛЕХА Георгій Іванович, 1877 р.н., с.Дептівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, кондуктор залізничної станції. Арешт 12.12.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 27.05.1931 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 649).

ПОЛОВКО Андрій Юрійович, 1891 р.н., м.Ічня Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта вища медична, лікар міської лікарні. Арешт 10.02.1933, звинувачення за ст. 58-10 КК РРФСР. Колегією ОДПУ 27.04.1933 справа закрита. Реабілітований 31.08.1966 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 359).

ПОЛЯНОВСЬКИЙ Мар'ян Августинович, 1871 р.н., с.Немирівка Житомирської області, проживав у м.Конотоп, поляк, освіта початкова, сторож магазину № 19 Чернігівторгу. Арешт

5.07.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 30.10.1938 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.11.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 731).

ПОЛЯЧЕНКО Іван Опанасович, 1895 р.н., с.Підлипне, українець, освіта середня, без визначених занять. Арешт 6.03.1928. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 18.05.1928 за ст. 58-10 КК РРФСР позбавлений на 3 роки права проживання у центральних місцевостях СРСР. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 906).

ПОЛЯЧЕНКО Кіндрат Микитович, 1885 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, слюсар Конотопської МТС. Арешт 23.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 29.12.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 401).

ПОНОМАРЕНКО Микола Григорович, 1906 р.н., українець, освіта початкова, столяр середнього ремонту вагонного депо. Арешт 1.07.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Управлінням НКВС по Новосибірській області 5.06.1942 справа закрита, направлений у військкомат. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2387).

ПОНОМАРЬОВА Дар'я Іванівна, 1904 р.н., м.Камень-Риболов Приморського краю (Росія), проживала у м.Конотоп, росіянка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 18.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 22.02.1938 за контрреволюційну діяльність ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 19.07.1960 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 361).

ПОПОВ Григорій Михайлович, 1891 р.н., м.Орел (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, маляр-надомник. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 17.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 350).

ПОПОВ Леонід Петрович, 1886 р.н., м.Усмань Липецької області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта вища технічна, інженер-механік КПВРЗ. Арешт 8.12.1930, звинувачення за ст. 54-7 КК УРСР. Дорожньо-транспортним відділом ОДПУ Західних залізниць 6.11.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6348).

ПОПОВ Сергій Петрович, 1900 р.н., с.Дегтяне Рязанської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта середня, член ВКП(б), заступник секретаря партійного комітету КПВРЗ. Арешт 3.08.1938, звинувачення в участі в антирадянській правотроцькістській організації на заводі. Транспортним відділом НКВС Московсько-Київської залізниці 27.09.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5751).

ПОПОВИЧ Михайло Миронович, 1921 р.н., с.Плиски Чернігівської області, українець. Військовослужбовець. Військовим трибуналом Степного фронту 3.11.1942 засуджений по позбавленню волі на 10 років. Реабілітований 23.06.1993 Генеральною прокуратурою Російської Федерації. Житель м.Конотоп. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

ПРАСОЛОВ Євген Григорович, 1929 р.н., с.Парфьоново Калузької області (Росія), проживав у м.Калуга, росіянин. Арешт 28.09. 1951. Військовим трибуналом військ МДБ Тульської області 28.09.1951 засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 31.01.1995 Військовим трибуналом Московського ВО. Житель м.Конотоп. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

ПРЕЙС Ізраїль Лейбович, 1918 р.н., м.Каунас (Литва), проживав у м.Конотоп, єврей, освіта вища, викладач технікуму шляхів сполучення. Арешт 16.10.1946. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 12.11.1946 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 23.05.1962 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5683).

ПРИМАК Іван Платонович, 1917 р.н., с.Підлипне, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 70 запасного СП (м.Дубовка Волгоградської області). Арешт 17.06.1942, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Військовим прокурором 45 запасної СБ 28.06.1942 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5133).

ПРИСЕКАЙЛО Семен Федорович, 1877 р.н., с.В'язове Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, слюсар КПВРЗ. Арешт 27.02.1926, звинувачення в антирадянській агітації. Прокурором Конотопського округу 17.01.1927 справа закрита. Працював слюсарем складального цеху КПВРЗ. Арешт 18.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13.12.1930 за ст. 54-13 КК УРСР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8116. ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 717).

ПРОВОРНИЙ Василь Павлович, 1909 р.н., с.Голінка Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, помічник машиніста паровоза. Арешт 16.10.1945. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 1.11.1945 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 6 років. Реабілітований 25.10.1993 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12618).*

ПРОКОПЕЦЬ Іван Іванович, 1890 р.н., с.Червоне Глухівського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, бухгалтер лісництва. Арешт 27.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 3.02.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 4.07.1990 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 46).*

ПРОНІН Панас Іванович, 1899 р.н., м.Орел (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта середня, член ВКП(б), начальник озброєння і постачання 90 авіаційної бригади. Арешт 9.11.1937, звинувачення за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УРСР. Військовою прокуратурою Київського ВО 5.06.1938 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-3345).*

ПРОХОРЕНКО Василь Корнилович, 1886 р.н., с.Митченки Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня духовна, священик Вознесенської церкви. Арешт 7.11.1920. Колегією Чернігівської губернської надзвичайної комісії 8.11.1920 за видачу білій армії (денікінцям) комуністів і радянських працівників застосована ВМП. Реабілітований 4.06.1993 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 156).*

ПРОЦЕНКО Федір Матвійович, 1904 р.н., с.Іванівське Курської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта неповна середня, електрозварник КПВРЗ. Арешт 17.01.1947. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 28.02.1947 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 20.08.1996 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-13545).*

ПУГАЧ Василь Кирилович, 1902 р.н., с.Саранівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня технічна, помічник начальника механічного цеху КПВРЗ. Арешт 24.03.1947. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 12.05.1947 за ст. 54-3 засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 6.02.1963 Верховним Судом СРСР. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-6599).*

ПУНЬКО Юхим Родіонович, 1899 р.н., українець, освіта початкова, працівник міської контори тресту "Укрм'ясо". Арешт 5.06.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 8.07.1931 за ст. 58-13 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 26.07.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 110).*

ПУХ Андрій Дмитрович, 1899 р.н., м.Москва (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта середня, фрезерувальник 1 механічного цеху електромеханічного заводу. Арешт 22.10.1951. Військовим трибуналом військ МДБ Сумської області 30.01.1952 за ст.ст. 54-1 "а", 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Реабілітований 22.03.1996 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-13439).*

Р

РАБИНОВИЧ Янкель Шмулевич, 1902 р.н., єврей, освіта середня, директор заводу мінеральних вод у м. Конотоп. Арешт 4.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 3.12.1938 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-2067).*

РАДЕЦЬКИЙ Олександр Олександрович, 1880 р.н., м.Мена Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, вагар колгоспного ринку. Арешт 31.01.1941. Військовим трибуналом Харківського ВО 7.06.1941 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-8 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.05.1992 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12167).*

РАДОБИЛЬСЬКИЙ-ГУБАРЕВИЧ Микола Антонович, 1878 р.н., с.Погребище Могильовської області (Білорусь), проживав у м.Конотоп, білорус, освіта початкова, рахівник ливарного цеху КПВРЗ. Арешт 8.05.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 8.07.1931 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 27.07.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 443).*

РАДЧЕНКО Іван Іванович, 1874 р.н., проживав у м.Москва (Росія), росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), начальник управління "Торфозаводбуд" Наркомату торф'яної промисловості СРСР. Арешт 15.08.1937. Військовою колегією

Верховного Суду СРСР 8.02.1938 за ст.ст. 58-7, 58-8, 58-11 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 25 років. Реабілітований 21.07.1954 Верховним Судом СРСР. (*Строительная газета, 22.04.1989*).

РАЙГОРОДСЬКИЙ Гедаля Ісакович, 1901 р.н., проживав у м.Київ, єврей, керівник МТС. Військовим трибуналом Київського ВО 13.06.1937 засуджений до позбавлення волі на 12 років. Реабілітований 20.12.1963 Військовою прокуратурою Київського ВО. (*Арх. міської комісії з питань реабілітованих*).

РАУШ Альбіна Францівна, 1900 р.н., Німеччина, проживала у м.Конотоп, німкеня, освіта неповна середня, домогосподарка. Арешт 7.07.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16.02.1938 за ст.54-6 КК УРСР вислана за межі СРСР. Реабілітована 9.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.832*).

РАУШ Карл Карлович, 1892 р.н., м.Дессау (Німеччина), проживав у м.Конотоп, німець, освіта початкова, майстер цеху пасажирських вагонів КПВРЗ. Арешт 31.07.1937. Військовим трибуналом Московського ВО 22.06.1938 за ст.58-9 КК РРФСР засуджений на 20 років ВТТ. Помер 10.03.1947 у місці ув'язнення. Реабілітований 25.03.1999 прокуратурою області. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-13923*).

РАШЕВСЬКИЙ Михайло Михайлович, 1893 р.н., м.Вітебськ (Білорусь), проживав у м.Конотоп, білорус, освіта середня, без визначених занять. Арешт 26.05.1920, звинувачення у контрреволюційній діяльності. Особливим відділом ВНК 12 армії 5.06.1920 справа закрита, направлений у м.Орел для подальшого проходження військової служби. Після повернення у м.Конотоп працював черговим відділу пасажирської служби залізничної станції. Арешт 29.06.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за ст.54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.10.1938. Реабілітований 9.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (*ДА УСБУ в СО, спр.П-3136. ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.797*).

РЕДЬКО Павло Іванович, 1873 р.н., м.Глухів, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, касир залізничної станції. Арешт 1.05.1931, звинувачення за ст.54-4 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 1.09.1931 справа закрита. (*ДА УСБУ, спр. П-3766*).

РЕЙДО Андрій Ілліч, 1907р.н., росіянин, освіта середня. Червоноармієць 279 окремої кабель-

ної роти зв'язку 54 армії. Арешт 15.12.1941. Військовим трибуналом 3 гвардійської СД 23.12.1941 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 25.12.1941. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-13271*).

РЕУТОВ Степан Васильович, 1893 р.н., м.Курськ (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта середня, заступник начальника житлово-ремонтної контори станції Осиповичі Білоруської залізниці. Арешт 17.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 15.02.1938 за ст.ст. 58-9, 58-11 КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний 28.02.1938. Реабілітований 5.06.1959 Верховним Судом БРСР. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.666*).

РИПС Гершон Самійлович, 1921 р.н., проживав у м.Яворів Львівської області, єврей, освіта середня військова, член ВКП(б). Командир взводу в/ч 71675. Арешт 9.02.1951. Військовим трибуналом Прикарпатського ВО 31.08.1951 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 28.07.1956 Верховним Судом СРСР. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-6466*).

РИХЛЕВСЬКИЙ Антон Францевич, 1904 р.н., м.Київ, проживав у м.Бахмач Чернігівської області, поляк, освіта неповна середня, член ВКП(б), завідувачий кондукторськими бригадами залізничної станції Конотоп. Арешт 28.02.1938. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 8.04.1938 за ст.ст. 58-9, 58-11 КК РРФСР та за співучасть у терористичному акті засуджений до ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м.Москва. Реабілітований 12.07.1957 Верховним Судом СРСР. (*ДА СБУ в СО, спр. П-5328*).

РОДІОНЕНКО Андрій Омелянович, 1899 р.н., українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Арешт 14.06.1931, звинувачення за ст. 54-2 КК УРСР. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 5.02.1932 справа закрита. Арешт 18.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 20.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 1.11.1958 обласним судом. (*ДАСО, ф. Р-7641: оп. 4, спр. 89; оп. 2, спр. 22*).

РОДІОНЕНКО Григорій Омелянович, 1897 р.н., українець, освіта початкова, слюсар КПВРЗ. Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 7.05.1939 справа закрита. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-362*).

РОДІОНОВ Павло Петрович, 1898 р.н., українець, освіта початкова, електрозварник котельного цеху КПВРЗ. Арешт 7.07.1935, підписка про невиїзд від 13.07.1935, звинувачення в антирадянській діяльності на виробництві. Транспортним відділенням НКВС залізничної станції Конотоп 15.07.1935 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2512).

РОЗНЯТОВСЬКА Софія Матвіївна, 1884 р.н., м.Варшава (Польща), проживала у м.Конотоп, полячка, освіта початкова, кравчиня майстерні "Мати і дитина". Арешт 7.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за антирадянську агітацію ув'язнена на 5 років у ВТТ. Реабілітована 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 276).

РОКИЦІНСЬКА-ЖИТКОВСЬКА Марія Станіславівна, 1906 р.н., м.Москва (Росія), проживала у м.Конотоп, полячка, освіта початкова, бібліотекар клубу залізничників. Арешт 2.04.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 1.06.1938 за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляна 8.06.1938 у м.Конотоп. Реабілітована 29.08.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 773).

РОМАНЕНКО Дмитро Семенович, 1890 р.н., українець, освіта початкова, рахівник дитячих ясел залізничної станції. Арешт 22.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.11.1937 за ст. 58-10 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 662).

РОМАНЕНКО Прокіп Семенович, 1885 р.н., українець, освіта початкова, токарь КПВРЗ. Арешт 11.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за участь в есерівсько-меншовицькій націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 17.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1956 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 385).

РОМАНОВСЬКИЙ Адам Михайлович, 1897 р.н., Польща, проживав у м.Конотоп, поляк, освіта початкова, зчіплювач вагонів залізничної станції. Арешт 3.07.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 165).

РОМСИК Варвара Яківна, 1908 р.н., українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт

8.03.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.05.1938 за ст. 54-12 КК УРСР віддана на 2 роки під нагляд за місцем проживання. Реабілітована 21.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 66).

РОМСИК Макар Іванович, 1909 р.н., українець, освіта початкова, член ВКП(б), голова районного комітету союзу залізничників. Арешт 31.12.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 19.02.1938 за ст.ст. 58-7, 58-8, 58-11 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 15 років. Реабілітований 17.11.1956 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5707).

РОСІНСЬКИЙ Хаїм Зеликович, 1904 р.н., єврей, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 22.10.1929, звинувачення за ст. 54-4 КК УРСР. Прокурором Конотопського округу 4.04.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7084).

РОСТОПЧИН Володимир Іванович, 1905 р.н., м.Москва (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, машиніст паровозного депо. Арешт 13.04.1945. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 28.07.1945 за ст.54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.09.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-12314).

РУБАН Петро Васильович, 1940 р.н., українець, освіта середня, художник автотранспортного підприємства №18011. Арешт 31.07.1969. Сумським обласним судом 20.02.1970 за ст.ст. 62 ч.1, 187 ч.1, 222 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років у ВТК особливого режиму, визнаний особливо небезпечним рецидивістом. Після відбуття покарання проживав у с.Замостя Прилуцького району Чернігівської області, працював слюсарем Прилуцького міграційного управління газового господарства. Арешт 9.07.1985 Чернігівським обласним судом 29.11.1985 за ст.62 ч.2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 9 років у ВТК особливого режиму із засланням на 4 роки після відбуття покарання. Реабілітований, відповідно, 21.01.2000 - прокуратурою Сумської області (в частині засудження за ст. 62 ч.2), 20.09.1991 - прокуратурою Чернігівської області. (ДА УСБУ в СО, спр. № 13984. ДА УСБУ в Чернігівській області, спр. П-15252).

РУВИМСЬКА-КОЛЛЕРТ Ніна Олександрівна, 1906 р.н., м.Тбілісі (Грузія), проживала у м.Конотоп, росіянка, освіта середня, бухгалтер аеропорту. Арешт 26.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 30.10.1938 за ст.54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляна 2.11.1938 у м.Чернігів. Реабілітована

9.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр. 804).

РУДЕНКО Микола Федорович, 1914 р.н., росіянин, освіта вища педагогічна. Помічник командира метеовзводу штабної батареї управління армії. Арешт 18.02.1943. Військовим трибуналом 41 армії 16.03.1943 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12838).

РУДИЦЯ Іван Григорович, 1901 р.н., с.Великий Самбір Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 28.09.1929. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.02.1930 за ст.54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 628).

РУДИЦЯ Степан Никифорович, 1909 р.н., с.Великий Самбір Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, коною цегельного заводу №2. Арешт 28.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.09.1956 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 1, спр. 337).

РУДЬ Костянтин Тимофійович, 1907 р.н., українець, освіта початкова, автогенщик на будівництві цегельного заводу. Арешт 16.12.1937, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-6 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 19.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3491).

РУСАКОВ Микола Костянтинович, 1921 р.н., с.Матіївка Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, швець артілі "3 п'ятирічка". Арешт 22.04.1941. Сумським обласним судом 23.07.1941 за ст. 54-12 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 4.01.1961 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5417).

РУСАКОВ Петро Іванович, 1892 р.н., м.Батурин Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, діловод школи №2. Арешт 9.03.1931, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 31.07.1931 справа закрита. Працював експедитором цегельного заводу. Арешт 19.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за контрреволюційну діяльність та участь у націоналістичній контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 1.04.1964 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-885. ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 247).

РУЧКА Іван Михайлович, 1887 р.н., українець, освіта початкова, рахівник КПВРЗ. Арешт 8.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 5.02.1932 за ст. 54-2 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 577).

РЯБОВОЛ Олександр Якович, 1895 р.н., с.Пекарі Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, електромеханік дільниці зв'язку залізничної станції. Арешт 27.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за різкі висловлювання націоналістичних настроїв застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 13.01.1960 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 286).

РЯБОКОНЬ Павло Кузьмич, 1888 р.н., с.Стрільники Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 8.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 863).

С

САБЕЛЬНИКОВ Олександр Якович, 1886 р.н., с.Шеховцово Курської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), комірник матеріального складу залізничної станції. Арешт 26.09.1945. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 8.12.1945 за ст.ст. 54-2, 54-3 КК УРСР засуджений до

позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 13.01.1961 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5442).

САВИЦЬКА Євгенія Петрівна, 1925 р.н., с.Забуяння Київської області, українка, освіта середня, начальник транспорту будівельної дільниці. Особливою нарадою при НКВС СРСР

18.08.1945 вислана на 5 років. Реабілітована 11.11.1993 прокуратурою Київської області. Жителька м.Конотоп (*Арх. міської комісії з питань реабілітованих*).

САВЧЕНКО Андрій Олексійович, 1910 р.н., м.Дніпропетровськ, росіянин, освіта початкова. Курсант в/ч 2698 (Конотопський аеропорт). Арешт 2.04.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 21.06.1933 за ст.54-10 КК УРСР висланий умовно на 3 роки на північ СРСР, з-під варті звільнений. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 69*).

САВЧЕНКО Іван Йосипович, 1886 р.н., с.Ленінське Кролевецького району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 8.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.11.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 9.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 284*).

САВЧЕНКО Микола Миколайович, 1911 р.н., с.Вирівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, рахівник контори 10 пожежної частини залізничної дільниці. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 9.10.1956 обласним судом (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 345*).

САДОВСЬКИЙ Роман Гордійович, 1887 р.н., с.Кіндратівка Білопільського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, бригадир теслярів військового будівництва. Арешт 21.07.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 6.12.1932 за ст. 54-11 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 22.07.1989 прокуратурою області (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 348*).

САЄВИЧ Єлизавета Григорівна, 1907 р.н., с.Красне Конотопського району, проживала у м.Конотоп, єврейка, освіта початкова, рахівник відділення тресту "Заготльон". Арешт 2.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 19.11.1938 справа закрита. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-3243*).

САЄВИЧ Рахіль Гершовна, 1907 р.н., с.Красне Конотопського району, проживала у м.Конотоп, єврейка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 23.09.1926. Особливою на-

радою при колегії ОДПУ 8.10.1926 за антирадянську агітацію вислана на 3 роки у Казахстан, 17.12.1926 - від висилки звільнена. Реабілітована 30.05.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 257*).

САЄВСЬКИЙ Віктор Васильович, 1878 р.н., українець, освіта середня, без визначених занять. Арешт 8.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 5.02.1932 за ст. 54-2 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 585*).

САКАЛОВ Никанор Федорович, 1887 р.н., м.Козелець Чернігівської області, проживав у м.Калуга (Росія), українець, освіта вища медична, старший санітарний інспектор здоров'я Західних залізниць. У 1927-1931 рр. працював санітарним лікарем залізничної станції Конотоп. Арешт 21.01.1933. Звинувачення за ст.58-10 КК РРФСР. Колегією ОДПУ 27.04.1933 справа закрита. Реабілітований 31.08.1966 Верховним Судом УРСР. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 359*).

САЛМІН Ганс Петрович, 1893 р.н., м.Тукумс (Латвія), проживав у м.Конотоп, латиш, освіта початкова, помічник уповноваженого карного розшуку районного відділення НКВС. Арешт 15.03.1938, звинувачення за ст. 54-6 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 17.12.1938 справа закрита (*ДА УСБУ в СО, спр. П-6252*).

САМОТЮК Михайло Іванович, 1890 р.н., с.Іллінці Івано-Франківської області, проживав у м.Конотоп, поляк, освіта початкова, продавець буфету залізничної станції. Арешт 10.06.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.10.1938. Реабілітований 9.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 799*).

САМУСЬ Максим Прохорович, 1889 р.н., с.Шаповалівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта вища педагогічна, вчитель-методист залізничної школи №38. Арешт 16.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР позбавлений волі на 8 років. Помер 11.02.1939 у місці ув'язнення. Реабілітований 27.11.1957 обласним судом. (*ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 277*).

САМУСЬ Прокіп Прохорович, 1898 р.н., с.Шаповалівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, електро-механік 7 дистанції зв'язку залізниці. Арешт

31.10.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26.01.1934 за ст. 54-10 КК УРСР позбавлений волі на 3 роки. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 278).

САНДАЛОН Герш Бенціонович, 1893 р.н., м.Борзна Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, єврей, освіта незакінчена вища, член ВКП(б), директор єврейської школи. Арешт 5.11.1936. Чернігівським обласним судом 1.02.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 10.03.1937 справа направлена на нове розслідування. Чернігівським обласним судом 7.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 11.05.1990 Верховним Судом УРСР (ДА УСБУ в СО, спр. П-11526).

САРТИСОН Андрій Іванович, 1902 р.н., с.Кальчинівка Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, німець, освіта середня педагогічна, референт відділення Чернігівторгу. Арешт 20.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 17.12.1937 за участь у контрреволюційній повстанській фашистській організації та антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 29.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 13.06.1959 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 158).

САПКО Петро Лукич, 1895 р.н., с.Ядути Чернігівської області, українець, освіта неповна середня, працював слюсарем КПВРЗ. Арешт 3.12.1937, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Відділенням дорожньо-транспортного відділу НКВС залізничної станції Конотоп 9.02.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5684).

САРТИСОН Євгенія Петрівна, 1901 р.н., українка, освіта середня, контролер електростанції. Арешт 1.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13.05.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 7 років у Черногорський спецтабір (Красноярський край). Реабілітована 20.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 255).

САСІМ Федір Степанович, 1885 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 14.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1956. Чернігівським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 385).

САФОНОВ Іван Лук'янович, 1887 р.н., м.Рославль Смоленської області (Росія), прожи-

вав у м.Конотоп, росіянин, освіта неповна середня, член ВКП(б), начальник відділу технічного контролю КПВРЗ. Арешт 7.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 25.09.1937 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 29.09. 1937 у м.Калуга. Реабілітований 26.09.1957 Військовим трибуналом Московського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 395).

САФРОНОВ Іван Якович, 1897 р.н., м.Борзна Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта середня, інструктор-методист міжрайонної ради спортивної спілки. Арешт 7.03.1938, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 19.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1800).

САХНО Іван Павлович, 1893 р.н., с.Бондари Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, робітник лісозаводу. Арешт 20.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 852).

САХНО Терентій Леонтіївич, 1892 р.н., с.Сахни Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, дворник школи №5. Арешт 9.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр. 110).

СВЕРЦОК Василь Олександрович, 1902 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 19.11.1929. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 24.11.1930 за ст.ст. 54-12, 54-13 КК УРСР ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 643).

СВІДЕРСЬКА Броніслава Мартинівна, 1907 р.н., м.Острогов Рівненської області, проживала у м.Конотоп, полячка, освіта початкова, без визначених занять. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16.12.1937 за ст.54-6 КК УРСР вислана на 5 років у Казахстан. Реабілітована 26.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 858).

СЕЛЕНТІН Федір Якович, 1893 р.н., м.Комунарськ Луганської області, проживав у м.Конотоп, німець, освіта початкова, машиніст паровозного депо. Арешт 17.03.1938. Особливою

нарадою при НКВС СРСР 2.06.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.08.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 350).

СЕМЕНОВ Євген Олексійович, 1906 р.н., українець, освіта початкова. Командир відділення машиністів крейсера "Комінтерн" (м.Севастополь). Арешт 2.11.1937. Військовим трибуналом Чорноморського флоту 27.01.1938 за ст. 58-10 ч.1 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 6 років. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12886).

СЕМЕНОВСЬКИЙ Андрій Дмитрович, 1889 р.н., м.Лохвиця Полтавської області, проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, комирник паровозного депо. Арешт 13.05.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 28.06.1931 за ст.58-10 КК РРФСР висланий на 3 роки у Західний Сибір. Після відбуття покарання проживав у м.Конотоп, працював бухгалтером технічного бюро міського комунгоспу. Арешт 10.02.1941. Сумським обласним судом 4.05.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований, відповідно, 29.12.1989-прокуратурою області, 2.07.1992 - Генеральною прокуратурою України. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 689. ДА УСБУ в СО, спр. П-12268).

СЕМЕНЧЕНКО Давид Трохимович, 1883 р.н., українець, освіта початкова, дяк кладовищенської церкви. Арешт 8.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 5.02.1932 за ст. 54-2 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 43).

СЕМЕНЧЕНКО (СУЧКО) Михайло Семенович, 1894 р.н., українець, освіта початкова, майстер електромеханічного заводу. Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 30.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1799).

СЕМЕНЧЕНКО Яків Андрійович, 1879 р.н., українець, освіта початкова, маляр КПВРЗ. Арешт 14.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1956 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 385).

СЕНДЕРОВ Натан Мойсейович, 1895 р.н., м.Золотоноша Черкаської області, проживав у м.Конотоп, єврей, освіта неповна середня, головний бухгалтер районної контори "Транспортхарч". Арешт 16.02.1938, звинувачення за ст.ст.

54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 3.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3709).

СЕРБІН Василь Володимирович, 1891 р.н., українець, освіта середня, бухгалтер видавництва ВУЦВК "Вісті". Арешт 27.04.1927, підписка про невіїзд від 21.05.1927, звинувачення за ст. 54-13 КК УРСР. Прокурором Конотопського округу 10.05.1928 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-4776, оп. 1, спр. 159).

СЕРГІЄНКО (СТРУКОВ) Іван Васильович, 1891 р.н., смт Ямпіль, проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, член РКП(б), політпрацівник 398 полку. Арешт 11.05.1920, звинувачення в антирадянській агітації. Особливим відділом ВНК 12 армії 21.05.1920 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3994).

СЕРДЮК Андрій Герасимович, 1902 р.н., українець, освіта неповна середня, токар паровозного депо. Арешт 30.09.1943, звинувачення за ст. 54-1 "а" КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 29.05.1944 виправданий. Після звільнення - без визначених занять. Арешт 5.11.1946, звинувачення за ст.ст. 54-1 "а", 54-10 ч.2 КК УРСР. Управлінням МДБ по Сумській області 7.03.1947 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.спр. П-12620, П-3461).

СЕРДЮК Ядвіга Карлівна, 1890 р.н., Німеччина, проживала у м.Конотоп, німкеня, освіта середня, швачка-надомниця. Арешт 31.07.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16.02.1938 за ст. 54-6 КК УРСР ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 471).

СЕРЕДА Василь Прокопович, 1907 р.н., с.Тихоновичі Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, міліціонер залізничної міліції. Арешт 5.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.11.1937 за контрреволюційну агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 7.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 362).

СИВАШ Дмитро Іванович, 1888 р.н., українець, освіта початкова, пічник житлового відділу міського виконкому. Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст. 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 5.04.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3410).

СИВОЛОЖСЬКИЙ Павло Федорович, 1909 р.н., українець, освіта неповна середня, завідувачий матеріальним складом Івано-Шабалинівського спиртзаводу Чернігівської області.

Арешт 2.07.1936. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15.11.1936 за контрреволюційну троцькістську діяльність ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 16.08.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 339).

СИДОРОВ Юхим Васильович, 1917 р.н., с.Васильовка Курської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта неповна середня. Командир взводу 143 окремого зенітного дивізіону. Арешт 14.11.1942. Військовим трибуналом 46 армії 13.12.1942 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Помер у 1943 р. у місці ув'язнення. Реабілітований 25.12.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5170).

СИЛКА Денис Миколайович, 1921 р.н., с.Сарнавшина Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта неповна середня, учень 10 класу середньої школи №1. Арешт 22.04.1941. Сумським обласним судом 23.07.1941 за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-12 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 4.01.1961 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5417).

СИМАКОВИЧ Євген Миколайович, 1925 р.н., с.Крутовці Брестської області (Білорусь), білорус, військовослужбовець. Військовим трибуналом в/ч 12662 28.03.1949 засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 20.08.1991 Військовою прокуратурою Київського ВО. Житель м.Конотоп. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

СИМВОЛ Яків Петрович, 1892 р.н., с.Підлипне, українець, освіта середня, рахівник окружного "скотарсоюзу" (м.Конотоп). Арешт 15.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст. 58-10 КК РРФСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 644).

СИНЕНКО Сергій Іванович, 1882 р.н., с.Бондарі Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 19.11.1929. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 24.11.1930 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 643).

СИНКЕВИЧ Іван Григорович, 1877 р.н., с.Тойкут Волинської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, вартовий КПВРЗ. Арешт 8.05.1935. Лінійним судом Західних залізниць 8.06.1935 за ст. 54-10 КК УРСР

засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 7.07.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12574).

СИЧ Дмитро Калинович, 1893 р.н., с.Великий Самбір Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, тесляр контори Чернігівторгу. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антиколгоспну агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 9.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 865).

СІВЕР Петро Денисович, 1895 р.н., с.Попівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, майстер цукеркової артілі "Допомога". Арешт 3.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 11.02.1932 за ст. 54-2 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 221).

СКАЛКО-ГАУСМАН Ельза Йосипівна, 1897 р.н., Чехія, проживала у м.Конотоп, німкеня, освіта неповна середня, офіціантка ідальні електромеханічного заводу. Арешт 5.07.1941. Сумським обласним судом 25.07.1941 як соціально небезпечна особа вислана на 10 років у віддалені місцевості СРСР. Реабілітована 29.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12222).

СКОРОПАД Уляна Родіонівна, 1901 р.н., проживала у м.Київ, українка, освіта вища, економіст-статистик державної установи. Управлінням НКВС по Київській області 29.09.1937 за приховування свого зв'язку з троцькістською опозицією вислана у Туркменістан. Реабілітована 10.12.1958 управлінням внутрішніх справ Київського обласного виконкому. Жителька м.Конотоп. (ДАСО, ф. П-4, оп. 1, спр. 2017).

СЛИВИНСЬКА Галина Федорівна, 1915 р.н., українка, освіта незакінчена вища. Санітарний інструктор 780 СП. Арешт 5.11.1942. Військовим трибуналом 214 СД 25.11.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджена на 10 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 7.09.1945 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4986).

СЛИЗЬКА Ольга Тимофіївна, 1910 р.н., українка, освіта неповна середня, домогосподарка. Арешт 24.04.1944, звинувачення за ст.54-1 "а" КК УРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.08.1944 у покарання зарахований строк попереднього ув'язнення, з-під варті звільнена. Працювала економістом електромеханічного заводу

“Червоний металіст”. Арешт 18.04.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 25.07.1945 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 6 років ВТТ. Реабілітована, відповідно, 17.10.1989 - прокуратурою області, 17.07.1989-обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 150. ДА УСБУ в СО, спр. П-9311).

СЛУЧ Мотель-Шмуль Давидович, 1906 р.н., єврей, освіта початкова, приватний вчитель. Арешт 1.11.1926. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 7.01.1927 за участь в антирадянській організації сіоністського напрямку та антирадянську діяльність висланий на 3 роки у Середню Азію, 4.02.1927 - від покарання достроково звільнений, дозволено вільне проживання на всій території СРСР. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 678).

СЛЮТЕНКО Юхим Федорович, помічник майстра ливарного цеху КПВРЗ. Арешт 8.12.1930, підписка про невитізд від 15.02.1931, звинувачення в участі у контрреволюційній шкідницькій організації. Дорожньо-транспортним відділом ОДПУ Західних залізниць 2.11.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6348).

СОКОЛОВСЬКИЙ Олександр Олександрович, 1895 р.н., проживав у м.Київ, українець, освіта вища, науковий співробітник музею революції, письменник. Арешт 29.10.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 22.08.1938 за участь у контрреволюційній націоналістичній організації засуджений до ВМП. Розстріляний 22.08.1938. Реабілітований 18.07.1957 Верховним Судом СРСР. (Книга “...з порога смерті”. К., 1991).

СОЛОВЕЙЧИК Ісак Лазарович, 1903 р.н., єврей, освіта початкова, робітник малярної артілі залізничної станції Конотоп. Арешт 18.10.1929, звинувачення за ст. 54-4 КК УРСР. Прокурором Конотопського округу 19.01.1930 справа закрита. Працював комірником контори “Гумазбут”. Арешт 21.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 17.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.спр. П-4019, П-3098).

СОЛОВЙОВ Іван Федорович, 1897 р.н., м.Путивль, проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта неповна середня, головний механік авіаційних майстерень офіцерської військової школи винищувальної авіації. Арешт 3.04.1946. Сумським обласним судом 3.06.1946 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Верховним Судом УРСР 23.08.1946 покарання пом'якшене до 5 років, 23.03.1993 - реабілітований. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12521).

СОЛОГУБ Михайло Іванович, 1900 р.н., с.Попівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, робітник ливарного цеху КПВРЗ. Арешт 21.06.1937. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 7.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Реабілітований 25.06.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12561).

СОЛОДУШКО Андрій Тихонович, 1906 р.н., с.Чорноплатове Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, кочегар паровозного депо. Арешт 27.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Тульській області 7.12.1937 за контрреволюційну агітацію ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 29.12.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 379).

СОРОКА Микола Іванович, 1910 р.н., с.Нікольське Калужької області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, токар паровозного депо. Арешт 8.03.1939. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 19.04.1939 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 14.12.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12416).

СОРОКА Михайло Трохимович, 1900 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 25.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 8.12.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 17.09.1960 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 360).

СОСНИЦЬКИЙ Олексій Наркизович, 1874 р.н., с.Тьоткіно Курської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта середня педагогічна, вчитель залізничної школи № 32. Арешт 13.12.1929. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.03.1931 за ст. 54-14 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 6.02.1990 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 888).

СОСНОВСЬКИЙ Петро Йосипович, 1891 р.н., с.Сичі Брестської області (Білорусь), проживав у м.Конотоп, білорус, освіта вища юридична, бухгалтер-ревізор КПВРЗ. Арешт 10.10.1945, звинувачення за ст. 54-3 КК УРСР. Транспортним відділом НКВС Московсько-Київської залізниці 7.01.1946 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5547).

СОЧАВА Григорій Сергійович, 1887 р.н., українець, освіта початкова, робітник артілі “Пром-

одяг”. Арешт 13.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 7, спр. 188).

СПАНОВСЬКИЙ Дмитро Платонович, 1897 р.н., с. Грем'ячка Ямпільського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, агроном допоміжного господарства КПВРЗ. Арешт 29.05.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 25.10.1944 за ст. 54-3 КК УРСР виправданий, за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 13.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13211).

СТАДИНЧУК Антон Афанасійович, 1879 р.н., с.Бука Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, шлюсар КПВРЗ. Арешт 30.06.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 23.08.1931 за ст. 58-10 КК РРФСР позбавлений на 3 роки права проживання у центральних місцевостях СРСР, м.Чита і Омському районі. Реабілітований 27.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 102).

СТАНКЕВИЧ Прокіп Олексійович, 1886 р.н., с.Заболотне Могильовської області (Білорусь), проживав у м.Конотоп, білорус, освіта початкова, бондар бази “Заготплодоовоч”. Арешт 11.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 22.08.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 7.06.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12545).

СТАРОСЕЛЕЦЬ Софон Леонтійович, 1888 р.н., м.Бихов Могильовської області (Білорусь), проживав у м.Конотоп, білорус, освіта неповна середня, бухгалтер КПВРЗ. Арешт 17.07.1941. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 7.08.1941 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.06.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12267).

СТЕПЕНКО Іван Михайлович, 1906 р.н., проживав у м.Ворошилов Приморського краю (Росія), українець, освіта вища військова технічна, член ВКП(б), начальник військової окремої пересувної майстерні. Арешт 11.10.1938, звинувачення за ст.ст. 58-1 “б”, 58-7, 58-8, 58-11 КК РРФСР. Особливим відділом НКВС 1 окремої Червонопрапорної армії 13.07.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6024).

СТЕЦЕНКО Андрій Іванович, 1893 р.н., українець, освіта початкова, бухгалтер крамниці Голлоширспоживу. Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою Чернігівської області 21.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2065).

СТЕЦЕНКО Василь Іванович, 1891 р.н., українець, освіта початкова, експедитор механічного заводу. Арешт 7.04.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 5.02.1932 за ст. 54-2 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варті звільнений. Працював помічником завідуючого книжковим магазином культторгу. Арешт 22.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.09.1937 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований, відповідно, 4.12.1989 і 6.03.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 1, спр. 587; оп. 4, спр. 606).

СТЕЦЕНКО Юхим Іванович, 1881 р.н., українець, освіта початкова, завідуючий господарством школи фабрично-заводського навчання. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за ст.54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 17.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 350).

СТРИЖЕУС Дмитро Дементійович, 1896 р.н., с.Блудів Волинської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, головний кондуктор товарних поїздів. Арешт 8.05.1931. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 8.07.1931 за ст.ст. 58-10, 58-13 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 575).

СТРИКУН Петро Євтихійович, 1895 р.н., с.Малий Самбір Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 20.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 295).

СТРІЛЕЦЬ Матвій Іванович, 1892 р.н., с.Кошари Конотопського району, проживав у селищі шахти №3 тресту “Скуратоввугілля” Тульської області (Росія), українець, освіта початкова, сторож шахти. Арешт 15.07.1947. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 14.10.1947 за ст.54-1 “а” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.08.1992 проку-

ратурою області. Житель м.Конотоп. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12299*).

СУДАК Іван Лукич, 1895 р.н., с.Підлипне, українець, освіта незакінчена вища педагогічна, вчитель Конопотської залізничної школи №31. Арешт 14.12.1929, звинувачення за ст.54-14 КК УРСР. Відділенням дорожньо-транспортного відділу ОДПУ станції Конопот Західних залізниць 16.01.1930 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп.6, спр.888*).

СУДАК Іван Якович, 1907 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.02.1930 як антирадянський елемент ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 2, спр. 789*).

СУДАК Макар Семенович, 1899 р.н., с.Підлипне, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, десятник 5 будівельної дільниці. Арешт 18.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 28.03.1988 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 4, спр. 513*).

СУДАК Олексій Григорович, 1890 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, слюсар КПВРЗ. Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Транспортним відділенням НКВС залізничної станції Конопот 16.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5685*).

СУДАК Петро Лукич, 1900 р.н., с.Підлипне, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, вчитель залізничної школи №50. Арешт 20.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.11.1937 за агітацію проти колгоспного будівництва ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.07.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р -7641, *оп. 1, спр. 540*).

СУЛИЗ Панас Харитонович, 1890 р.н., с.Шевченкове Конопотського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта неповна середня, вчитель залізничної школи №31. Арешт 14.12.1929.

Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.03.1931 за ст. 54-14 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с.Колено Воронежської області (Росія), працював вчителем німецької мови у місцевій школі. Арешт 6.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за участь в антирадянській націоналістичній організації ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 24.07.1944 у місці ув'язнення. Реабілітований, відповідно, 6.02.1990 - прокуратурою області, 1.04.1964 - обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641: *оп.6, спр.888; оп.4, спр.249*).

СУХОВІЙ Петро Миколайович, 1896 р.н., м.Сосниці Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, вантажник контори "Металобрухт". Арешт 23.12.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.02.1938 за ст.ст. 54-6, 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.05.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 2, спр. 295*).

СУХОСТАВСЬКИЙ Петро Семенович, 1915 р.н., с.Алтинівка Кролевецького району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова. Червоноармієць в/ч 1047. Арешт 6.05.1942, звинувачення за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Військовим трибуналом 284 СД 22.05.1942 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4861*).

СУЧКО Яків Васильович, 1888 р.н., українець, освіта початкова, слюсар КПВРЗ. Арешт 11.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1956 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 1, спр. 385*).

СУЯРОВ Григорій Петрович, 1878 р.н., м.Путівль, проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, пенсіонер. Арешт 22.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за участь в есерівсько-меншовицькій націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1956 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 1, спр. 385*).

Т

ТАДАЙ Андрій Васильович, 1929 р.н., с.Пугачівка Рівненської області, українець. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19.11.1949 позбав-

лений волі на 10 років. Реабілітований 18.10.1962 Воркутинським міським судом. Житель м. Конотоп. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

ТАРАСЕНКО Прохор Каленикович, 1895 р.н., українець, освіта початкова, референт заготконтори Конотопської районної споживспілки. Арешт 10.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 5.04.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3410).

ТАРАСЕНКО Семен Григорович, 1884 р.н., с.Підлипне, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, слюсар КПВРЗ. Арешт 21.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1956 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 385).

ТЕЛЬНИЙ Анатолій Іванович, 1898 р.н., українець, освіта початкова. Борець колони механізованих майстерень управління військово-відбудовних робіт Брянського фронту. Арешт 1.02.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Орловської області 23.03.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 22.11.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13606).

ТЕПЕЛУС Антоніна Михайлівна, 1925 р.н., українка, освіта неповна середня, учениця середньої школи №1. Арешт 10.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.07.1944 за ст. 58-1 "а" КК РРФСР ув'язнена на 3 роки у Черногорський спецтабір (Красноярський край). Реабілітована 20.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 69).

ТЕПЕЛУС Катерина Іванівна, 1900 р.н., українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 9.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.07.1944 за ст.54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у Черногорський спецтабір (Красноярський край). Реабілітована 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 331)

ТИМОФЄЄВ Володимир Сергійович, 1924 р.н., м.Брянськ (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, токарь електромеханічного заводу. Арешт 30.09.1943, звинувачення за ст.54-1 "а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 13.12.1943 справа закрита, направлений у спецтабір для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4083).

ТИМЧЕНКО Гнат Кирович, 1880 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 1.04.1920. Чернігівською губернською надзвичайною комісією 28.05.1920 за участь в арміях Петлюри і Денікіна, дезертирство із Червоної Армії направлений у штрафну роту. Реабі-

літований 23.08.1994 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 505).

ТИМЧЕНКО Іван Іванович, 1878 р.н., с.Підлипне, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня технічна, майстер електроцеху КПВРЗ. Арешт 8.12.1930, звинувачення за ст. 54-7 КК УРСР. Дорожньо-транспортним відділом ОДПУ Західних залізниць 3.11. 1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6348).

ТИМЧЕНКО Михайло Степанович, 1913 р.н., с.Тимнівка Полтавської області, українець, колгоспник. Трійкою при управлінні НКВС по Полтавській області 4.12.1937 позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 4.12.1973 Полтавським обласним судом. Житель м.Конотоп. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

ТИХОНОВСЬКИЙ Едуард Васильович, 1893 р.н., с.Погость Мінської області (Білорусь), проживав у м.Конотоп, поляк, освіта початкова, зчіплювач вагонів залізничної станції. Арешт 17.02.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4.06.1938 за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 357).

ТИЩЕНКО Микола Федорович, 1882 р.н., українець, освіта початкова, рахівник 3 району Західних залізниць. Арешт 9.03.1931, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 30.07.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-875).

ТИЩЕНКО Михайло Феодосійович, 1926 р.н., с.Любитове Кролевецького району, проживав у м.Конотоп, українець, помічник машиніста паровоза. Військовим трибуналом Харківського гарнізону 14.12.1948 засуджений до позбавлення волі на 8 років. Реабілітований 6.05.1992 військовою прокуратурою Київського ВО. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

ТИЩУК Микола Тихонович, 1921 р.н., м.Оренбург (Росія), українець. Червоноармієць 593 СП. Арешт 7.06.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30.09.1944 позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 17.04.1991 прокуратурою Рівненської області. Житель м.Конотоп. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

ТКАЧЕНКО Іван Сисойович, 1920 р.н., українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 385 СП 112 СД. Арешт 3.06.1944. Військовим трибуналом 1 Українського фронту 19.07.1944 за ст. 54-1 "б" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.06.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5131).

ТОМЧАК Борис Лаврентійович, 1890 р.н., м.Гомель (Білорусь), проживав у м.Конотоп, білорус, освіта середня технічна, начальник колієвмірювального вагону Московсько-Київської залізниці. Арешт 28.08.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 23.12.1939 за участь у польській шпигунсько-диверсійній групі ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 10.08.1955 Верховним Судом СРСР. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 668).

ТОПЧИЄВ Віктор Онисимович, українець, освіта середня технічна, начальник паровозного відділу КПВРЗ. Арешт 8.12.1930, звинувачення за ст.54-7 КК УРСР. Дорожньо-транспортним відділом ОДПУ Західних залізниць 9.11.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6348).

ТОЧИЛО Леонтій Афанасійович, 1869 р.н., с.В'язове Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, неписьменний, слюсар залізнично-шляхових майстерень. Арешт 12.06.1925, звинувачення у провокаційній діяльності. Прокурором Конотопського округу 17.01.1927 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8116).

ТРЕТЯКОВ Петро Терентійович, 1886 р.н., с.Попівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, слюсар паровозного депо. Арешт 20.06.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.11.1937 за керівництво контрреволюційною сектантською релігійною організацією ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 746).

ТРИУС Євген Григорович, 1908 р.н., українець, освіта середня, начальник квартирно-експлуатаційної частини 90 авіаційної бригади. Арешт 4.10.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 22.12.1937 за ст.ст. 54-1 "а", 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 23.12.1937 у м.Київ. Реабілітований 19.10.1957 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4557).

ТРИУС (ПИПКО) Марія Євлампіївна, 1913 р.н., українка, освіта середня, рахівник військового будівництва (м.Конотоп). Арешт 15.02.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.04.1936 як дружина ворога народу позбавлена волі на 8 років. Реабілітована 22.01.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 754).

ТРОХИМЕНКО Степан Іванович, проживав у м.Конотоп, українець, майстер ливарного цеху КПВРЗ. Арешт 8.12.1930, звинувачення за ст. 54-7 КК УРСР. Помер у в'язниці. Дорожньо-

транспортним відділом ОДПУ Західних залізниць 9.11.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6348).

ТРОЯНОВИЧ Антон Климентійович, 1893 р.н., м.Бельсько-Бяла (Польща), проживав у м.Конотоп, білорус, освіта початкова, помічник бухгалтера районної будівельної каси. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.11.1931 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір, 19.04.1933 - висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у м.Конотоп, працював бухгалтером будтрансу. Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 14.05.1939 справа закрита. Реабілітований 19.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 430. ДА УСБУ в СО, спр. П-363).

ТРУБА Олександр Павлович, 1911 р.н., м.Борзна Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта неповна середня, учень технікуму шляхів сполучення. Арешт 1.12.1930, звинувачення за ст. 54-12 КК УРСР. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 17.03.1931 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 470).

ТРУХАН Іван Сидорович, 1894 р.н., с.Замоще Мінської області (Білорусь), проживав у м.Конотоп, білорус, освіта початкова, технік дослідної дільниці залізничної колії. Арешт 15.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23.11.1930 за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 14.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 946).

ТУЛУПОВ Петро Матвійович, 1888 р.н., м.Єфремов Тульської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, вагар залізничної станції. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26.11.1930 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 25.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 780).

ТУР Віталій Гнатович, 1913 р.н., м.Чернігів, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, шофер автотранспортної контори. Арешт 21.02.1951. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 4.05.1951 за ст. 54-1 "б" КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР покарання пом'якшене до 6 років. Реабілітований 28.05.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11661).

ТУТКО Іван Арсентійович, 1872 р.н., м.Полтава, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, робітник малярного цеху КПВРЗ. Арешт 13.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1956 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 385).

ТХОР Василь Володимирович, 1900 р.н., с.Підлипне, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, токарь КПВРЗ. Арешт 23.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Тульській області 7.12.1937 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.08.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 407).

ТХОР Іван Іванович, 1914 р.н., с.Нікольське (Башкортостан, Росія), проживав у с.Підлипне, українець, освіта початкова, електрозварник КПВРЗ. Арешт 30.09.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 23.09.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 15 років каторжних робіт. Реабілітований 28.06.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12555).

ТХОР Макар Іванович, 1896 р.н., с.Підлипне, проживав у м.Конотоп, українець, освіта неповна середня, начальник дистанції зв'язку залізниці. Арешт 16.09.1943. Військовим трибуналом

Московсько-Київської залізниці 17.10.1943 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 27.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12059).

ТЮРІН Олександр Іванович, 1880 р.н., м.Кролевець, проживав у м.Конотоп, українець, освіта вища, ветеринарний лікар районної ветлікарні. Арешт 23.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 8.12.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.02.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 247).

ТЮТЮННИК Тимофій Лукич, 1912 р.н., проживав у с.Ломівка Дніпропетровської області, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.08.1941. Військовим трибуналом 26 кавалерійської дивізії 6 армії 30.08.1941 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 16.09.1941. Реабілітований 28.06.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13514).

ТЯГНЄВ Григорій Амосович, 1909 р.н., українець, освіта початкова. Червоноармієць 708 зенітного артилерійського полку 44 зенітної дивізії протиповітряної оборони Північно-Західного фронту. Арешт 12.04.1943. Військовим трибуналом 34 армії 22.04.1943 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 5 років ВТТ, направлений на передову. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12345).

У

УГНИЧ Петро Миколайович, 1919 р.н., с.Ганнівка-Вирівська Білопільського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова. Червоноармієць 161 СП. Арешт 4.10.1941, звинувачення за ст. 54-1 "б" КК УРСР. Військовим трибуналом Одеського ВО 8.10.1941 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5732).

УДОД Сергій Йосипович, 1912 р.н., с.Бочечки Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, вантажник млина №33. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антиколгоспну агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Управлінням НКВС по Сумській області 29.02.1940 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 343).

УЛАНОВСЬКИЙ Фелікс Антонович, 1906 р.н., Польща, проживав у м.Конотоп, поляк, освіта початкова, стрілочник залізничної станції. Арешт

23.12.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.02.1938 за антирадянську агітацію ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 1.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 433).

УЛЬЯНОВ Костянтин Васильович, проживав у м.Конотоп, майстер колісного цеху КПВРЗ. Арешт 8.12.1930, звинувачення за ст. 54-7 КК УРСР. Дорожньо-транспортним відділом ОДПУ Західних залізниць 30.10.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6348).

УРЮХІН Іларіон Васильович, 1890 р.н., українець, освіта початкова, бухгалтер електромеханічного заводу. Арешт 29.04.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 5.04.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3410).

УСЕНКО Кирило Юхимович, 1891 р.н., с.Великий Самбір Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, без

визначених занять. Арешт 23.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за антирадянську агітацію та висловлювання пораженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 756).

УШКАЛОВ Іван Петрович, 1900 р.н., смт Ямпіль, проживав у м.Конотоп, українець, освіта се-

редня, агроном-каучуковод районного земвідділу. Арешт 13.06.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 29.08.1945 за пособництво німецькій окупаційній владі засуджений на 15 років каторжних робіт. Військовим трибуналом Київського ВО 1.11.1955 покарання пом'якшене до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 10.02.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12952).

Ф

ФАБРИКАНТ Георгій Миколайович, 1906 р.н., м.Курськ (Росія), проживав у м.Конотоп, німець, освіта вища, начальник метеорологічної станції. Арешт 20.08.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19.08.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний 8.09.1942. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 782).

ФЕДОРЕЦЬ Павло Дмитрович, 1896 р.н., м.Прилуки Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, інженер КПВРЗ. Арешт 19.07.1947. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 5.09.1947 за ст.54-3 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 9.08.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13992).

ФЕДОРОВ Федір Іванович, 1913 р.н., росіянин, освіта неповна середня, робітник бюро раціоналізаторів і винахідників заводу "Червоний металіст". Арешт 6.06.1946. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 24.09.1946 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 27.01.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11890).

ФЕДЧЕНКО Яким Мойсейович, 1887 р.н., с.Алтинівка Кролевецького району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, робітник 6 будівельної дільниці залізничної станції. Арешт 2.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного устрою та контрреволюційні тлумачення нової Конституції ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 26.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 255).

ФЕЛЬДМАН Григорій Зіновійович, 1936 р.н., м.Городня Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, єврей, освіта середня, електрик заліз-

ничної лікарні. Арешт 18.11.1982. Сумським обласним судом 10.06.1983 за виготовлення, зберігання і розповсюдження документів з наклепницькими вигадками, що порочать радянський державний і суспільний лад, засуджений на 6 років виправно-трудової колонії суворого режиму. Президією Верховної Ради УРСР 30.01.1987 помилуваний. Невідбута частина покарання замінена на умовну з іспитивим строком на 1 рік, з-під варті звільнений. Реабілітований 28.08.1991 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11803).

ФЕЛЬДМАН Пелагея Лазарівна, 1913 р.н., українка, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 16.05.1936, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 16.07.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-944).

ФЕСЕНКО Андріян Іванович, 1880 р.н., с.Соснівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за ст.54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 19.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 608).

ФЕСЕНКО Дмитро Сергійович, 1897 р.н., с.Соснівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, робітник КПВРЗ. Арешт 21.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 893).

ФЕСЕНКО Михайло Ілліч, 1890 р.н., м.Борзна Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, вчитель української мови і літератури педагогічного технікуму. Арешт

22.02.1934. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23.05.1934 за ст. 54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у Казахстан. Після відбуття покарання проживав у м.Конотоп, працював викладачем в учбовому комбінаті механізації сільського господарства. Арешт 22.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за участь у контрреволюційній націоналістичній організації ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований, відповідно, 30.11.1989 - прокуратурою області, 1.04.1964 - обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641: оп. 1, спр. 628; оп. 4, спр. 246).

ФЕСИК Іван Пилипович, 1910 р.н., с.Басівка Роменського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, студент 2 курсу учительського інституту. Арешт 8.06.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 17.08.1945 за ст.54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11705).

ФІЛОНЕНКО Іван Олексійович, 1889 р.н., с.Городище Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, сторож залізничного театру. Арешт 19.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Тульській області 7.12.1937 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 217).

ФІЛЬ Гаврило Федорович, 1897 р.н., с.Гути Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, робітник електромеханічного заводу. Арешт 22.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована

ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 23.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 326).

ФІЛЬ Павло Іванович, 1912 р.н., с.Бондари Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, вантажник районної споживспілки. Арешт 9.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 309).

ФІМЕРМАН Естер Марківна, 1897 р.н., м.Сороки (Молдова), проживала у м.Конотоп, єврейка, освіта незакінчена вища педагогічна, вчителька неповно-середньої школи №5. Арешт 10.10.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 9.11.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 21.09.1956 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 476).

ФУГОЛЬ Андрій Григорович, 1899 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, маляр КПВРЗ. Арешт 23.01.1945. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 26.03.1945 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.08.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13544).

ФУГОЛЬ Опанас Іванович, 1892 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, формувальник ливарного цеху КПВРЗ. Арешт 9.02.1937. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 23.04.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 27.09.1961 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5488).

Х

ХАЙКІН Зіновій Еммануїлович, 1902 р.н., м.Глухів, проживав у м.Конотоп, єврей, освіта початкова, робітник друкарні. Арешт 10.10. 1936. Чернігівським обласним судом 14.02.1937 за ст. 54-1 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 20.09.1957 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4238).

ХАЛАЙ Андрій Потапович, 1884 р.н., українець, освіта початкова, член ВКП(б), помічник майстра вагоноточного цеху КПВРЗ. Арешт 8.12.1930, звинувачення за ст. 54-7 КК УРСР. Дорожньо-транспортним відділом ОДПУ Західних

залізниць 30.10.1931 справа закрыта. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6348).

ХАЛАЙ Василь Харитонович, 1887 р.н., українець, освіта неповна середня, плановик артілі "Утильпереробка". Арешт 15.11.1943. Сумським обласним судом 3.02.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 16.05.1944 у м.Суми. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13296).

ХАЛУПА (КАШІЙ, ПОГУБЕЙЛО) Анастасія Іванівна, 1926 р.н., с.Толгоча Тернопільської об-

ласті, українка, робітниця. Особливою нарадою при МДБ СРСР 12.03.1949 позбавлена волі на 8 років. Реабілітована 29.01.1993 прокуратурою Тернопільської області. Жителька м.Конотоп. *(Арх. міської комісії з питань реабілітованих).*

ХАНЗІН Мордух Менделейович, 1905 р.н., єврей, освіта середня, без визначених занять. Арешт 18.04.1927, звинувачення у приналежності до сіоністського угруповання. Прокурором Наркомату юстиції СРСР 6.12.1927 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-7083).*

ХАТЯНОВИЧ Михайло Олексійович, 1902 р.н., м.Брест (Білорусь), проживав у м.Конотоп, поляк, освіта початкова, технічний працівник телеграфу залізничної станції. Арешт 12.02.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4.06.1938 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 26.07.1989 прокуратурою області. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 99).*

ХИЗЬСЬКИЙ Іван Андрійович, 1905 р.н., проживав у м.Біла Церква Київської області, українець, освіта вища медична, член ВКП(б). Начальник медичної служби окремого саперного батальйону 62 СД. Арешт 24.09.1938, звинувачення за ст.ст. 54-1 "б", 54-8, 54-11 КК УРСР. Військовою прокуратурою Київського ВО 19.09.1939 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-7163).*

ХИТАЄНКО Олександр Андріянович, 1896 р.н., українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 16.06.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 19.06.1933 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у м.Конотоп, без визначених занять. Арешт 3.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 30.11.1989 - прокуратурою області, 18.03. 1959 - обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641: оп. 6, спр. 174; оп. 5, спр. 6).*

ХІМІЧ Василь Демидович, 1911 р.н., с.Алтинівка Кролевецького району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта вища педагогічна, директор залізничної школи № 38. Арешт 10.01.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 19.11.1944 за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.09.1996 прокуратурою області. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-13556).*

ХМЕЛІВСЬКИЙ Прокіп Михайлович, 1893 р.н., с.Хустянка Буринського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова,

робітник артілі "Харчовик". Арешт 29.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 27.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 4.09.1957 обласним судом. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 556).*

ХОДАКІВСЬКИЙ Петро Степанович, 1893 р.н., с.Купеч Житомирської області, українець, освіта середня, вчитель неповно-середньої школи. Арешт 6.07.1938 у м.Конотоп, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 25.12.1938 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1070).*

ХОДОТ Петро Іванович, 1879 р.н., с.Покошичі Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта вища медична, лікар міської лікарні. Арешт 10.02.1933, звинувачення за ст. 58-10 КК РРФСР. Колегією ОДПУ 27.04.1933 справа закрита. Реабілітований 31.08.1966 Верховним Судом УРСР. *(ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 359).*

ХОМЕНКО Данило Степанович, 1891 р.н., с.Соснівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта незакінчена вища, вчитель української мови і літератури залізничної школи №39. Арешт 30.03.1938, звинувачення за ст.ст.54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 13.09.1938 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-2416).*

ХОМЕНКО Євген Кіндратович, 1917 р.н., м.Київ, проживав у м.Конотоп, українець, освіта неповна середня, учень школи фабрично-заводського навчання. Арешт 25.07.1935. Лінійним судом Західних залізниць 10.10.1935 за антирадянську агітацію засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 14.12.1992 Генеральною прокуратурою України. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-1302).*

ХОМЕНКО Іван Іванович, 1899 р.н., українець, освіта неповна середня, технік телеграфу районного відділу зв'язку. Арешт 6.05.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 30.12.1938 справа закрита. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-3388).*

ХОМЕНКО Йосип Васильович, 1886 р.н., українець, освіта початкова, слюсар КПВРЗ. Арешт 2.01.1935. Лінійним судом Західних залізниць 26.03.1935 за ст. 58-10 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 10.07.1993 Генеральною прокуратурою України. *(ДА УСБУ в СО, спр. П-12580).*

ХОМЕНКО Корній Якимович, 1898 р.н., с.Берестовець Чернігівської області, українець.

Арешт 27.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.04.1938 застосована ВМП. Розстріляний 21.04.1938. Реабілітований 7.03.1964 Чернігівським обласним судом. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

ХРАКАЛО Александра Григорівна, 1900 р.н., Польща, проживала у м.Конотоп, українка, освіта середня, друкарка виконробського пункту залізничної станції. Арешт 7.09.1937, звинувачення

за ст. 58-6 КК РРФСР. Транспортним відділом НКВС Московсько-Київської залізниці 16.11.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5700).

ХРИЧИКОВ Василь Андрійович, проживав у м.Конотоп, помічник майстра складального цеху КПВРЗ. Арешт 8.12.1930, звинувачення за ст. 54-7 КК УРСР. Дорожньо-транспортним відділом ОДПУ Західних залізниць 7.11.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6348).

Ц

ЦАРЕГРАДСЬКИЙ Микола Архипович, 1896 р.н., м.Середина-Буда, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, електрозварник залізничної станції. Арешт 18.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23.11.1930 за ст. 54-13 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 193).

ЦАПЛІН Станіслав Іванович, 1895 р.н., м.Люблін (Польща), проживав у м.Конотоп, поляк, освіта початкова, грабар цегельного заводу. Арешт 5.11.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 1.04.1938 за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 189).

ЦИПОЧКА Михайло Миколайович, 1874 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1930. Особливою нара-

дою при колегії ДПУ УРСР 17.02.1930 як соціально небезпечний елемент висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 770).

ЦІЛИК Олександр Васильович, 1879 р.н., українець, освіта початкова, ревізор-інструктор по контролю поїздів залізничної станції Конотоп. Арешт 25.08.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Транспортним відділом НКВС Московсько-Київської залізниці 30.12.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5631).

ЦІЛУЙКО Іван Степанович, 1911 р.н., українець, освіта початкова. Червоноармієць 7 окремого саперного батальйону. Арешт 14.12.1941. Військовим трибуналом 5 запасної саперної бригади Привольського ВО 17.01.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 21.02.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13694).

Ч

ЧЕПА Онуфрій Євлинович, 1886 р.н., с.Совинка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, столяр контори Чернігівторгу. Арешт 6.07.1936. Чернігівським обласним судом 27.11.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 19.10.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11618).

ЧЕРНЕНКО Данило Юрійович, 1885 р.н., м.Кагарлик Київської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, наглядач телеграфу лінійно-технічного вузла. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.05.1938 у

м.Чернігів. Реабілітований 17.10.1956 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 350).

ЧЕРНИШ Михайло Романович, 1912 р.н., українець, освіта вища технічна. Червоноармієць 998 СП 286 СД. Військовим трибуналом 54 армії 9.12.1941 за ст. 58-1 "б" КК РРФСР засуджений заочно до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 2.03.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5101).

ЧЕРНИШ Панас Панасович, 1889 р.н., українець, освіта середня, бухгалтер КПВРЗ. Арешт 24.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Орловській області 14.02.1938 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у

м.Чернігів. Реабілітований 28.08.1957 обласним судом (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 624).

ЧЕРНИХ Іван Федорович, 1911 р.н., с.Капліно Белгородської області (Росія), проживав у м.Воронеж (Росія), росіянин, робітник заводу ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12.04.1941 позбавлений волі на 5 років. Реабілітований 30.04.1959 Воронежським обласним судом. Житель м.Конотоп. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

ЧЕРНЯВСЬКИЙ Андрій Гнатович, 1890 р.н., с.Шевченкове Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, бухгалтер інкубаторної станції. Арешт 20.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.04.1938 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 10.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 21.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 450).

ЧЕРНЯВСЬКИЙ Гнат Іванович, 1902 р.н., с.Кошари Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, стрілочник вугільного складу залізничної станції. Арешт 16.11.1948. Сумським обласним судом 28.01.1949 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 18.08.1955 покарання пом'якшене до 7 років. Реабілітований 23.10.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12325).

ЧЕРНЯХІВСЬКИЙ Іван Гнатович, 1892 р.н., с.Митченки Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, десятник будівництва цегельного заводу. Арешт 17.08.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 14.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 338).

ЧИСТОВ Олександр Юхимович, 1913 р.н., м.Каунас (Литва), проживав у м.Конотоп (аеропорт), росіянин, освіта початкова, аеролог метеостанції 90 авіаційної бригади. Арешт 5.06.1937. Військовим трибуналом Київського ВО 27.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років

ВТТ. Реабілітований 3.04.1991 Головною Військовою прокуратурою СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11611).

ЧМИР Андрій Іванович, 1922 р.н., українець, освіта середня. Червоноармієць ремонтного взводу 2 танкової бригади. Арешт 25.03.1942. Військовим трибуналом 130 окремої мотострілецької бригади 1.04.1942 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 8.04.1991 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11634).

ЧУДІНОВА Марія Миколаївна, 1935 р.н., м.Париж (Франція), проживала у м.Луганськ, українка, освіта вища педагогічна, вчителька середньої школи. У 1941-1943 рр. проживала і працювала у м.Конотоп. Арешт 10.04.1950. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 18.08.1950 за ст.ст. 54-1 "б", 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 25 років ВТТ. Військовим трибуналом Київського ВО 9.09.1955 обвинувачення за ст.54-10 ч. 2 зняте, покарання пом'якшене до 7 років. Реабілітована 21.12.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12638).

ЧУПРЕНКО Петро Максимович, 1882 р.н., с.Заболотне Вінницької області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, кочегар залізничної лікарні. Арешт 5.10.1936. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 16.11.1936 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 17.06.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-913).

ЧУРОВ (ЧУРОВ-ЧУРАСВ) Михайло Андрійович, 1891 р.н., м.Моршанськ Тамбовської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта неповна середня, член ВКП(б), начальник райторгу. Арешт 31.12.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 10.04.1938 за ст.ст. 58-7, 58-8, 58-11 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ, 23.06.1940 - справа направлена на нове розслідування. Помер 21.07.1940 у місці ув'язнення. Відділом КДБ при Раді Міністрів СРСР на Московсько-Київській залізниці 15.06.1955 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5711).

Ш

ШАБЕЛЬНИКОВ (ШАБЕЛЬНИК) Василь Андрійович, 1903 р.н., с.Митченки Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, тесляр пожежної частини №10 залізничної станції. Арешт 24.10.1937. Трійкою при

управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.06.1963 обласним судом. (ДАСО, ф. Р -7641, оп. 3, спр. 205).

ШАЙН Самуїл Іцько-Сьлкович, 1895 р.н., м.Новгород-Сіверський Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, єврей, освіта початкова, завідуючий магазином Чернігівторгу. Арешт 16.02.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Прокурором Конотопського району 7.10.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3413*).

ШАМАН Павло Іванович, 1894 р.н., українець, освіта середня, вчитель залізничної школи №33. Арешт 14.12.1929, звинувачення за ст.ст. 54-14 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.03.1931 справа закрита. Працював вчителем залізничної школи №51. Арешт 15.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 14.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 3.12.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641: *оп.6, спр.888; оп. 1, спр. 929*).

ШАМРАЙ Костянтин Володимирович, 1893 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, слюсар електроцеку КПВРЗ. Арешт 22.03.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 26.04.1944 за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 9.08.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13990*).

ШАМРАЙ Степан Володимирович, 1906 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, машиніст дизеля електрозварювання залізничної станції Конотоп. Арешт 22.03.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 26.04.1944 за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 9.08.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13990*).

ШАРАМКО Федір Васильович, 1892 р.н., с.Шаповалівка Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, робітник складу залізничного депо. Арешт 23.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Орловській області 14.02.1938 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 6, спр. 687*).

ШАРАПОВ Григорій Іванович, 1875 р.н., м.Путівль, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, маляр КПВРЗ. Арешт 22.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938

у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1956 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 1, спр. 385*).

ШАРФ Мойсей Янкелевич, 1894 р.н., єврей, освіта початкова, завідуючий базою Чернігівторгу. Арешт 2.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Прокурором Конотопського району 7.09.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1346*).

ШАРЦЕВА Олена Володимирівна, 1900 р.н., м.Брест (Білорусь), проживала у м.Конотоп, росіянка, освіта незакінчена вища, вчителька французької і німецької мов у школі авіаційного містечка. Арешт 27.04.1938 як дружини ворога народу. Особливим відділом в/ч 4469 1.12.1938 справа закрита. Реабілітована 28.03.1957 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2138*).

ШАУЛЬСЬКИЙ Корній Федорович, 1892 р.н., с.Холодний Ключ Оренбурзької області (Росія), проживав у м.Конотоп, українець, освіта середня, бухгалтер механічного заводу. Арешт 9.03.1931, звинувачення за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 24.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-894*).

ШЕВКО Дмитро Васильович, 1881 р.н., українець, освіта початкова, комірник електромеханічного заводу. Арешт 7.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 5.04.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3410*).

ШЕВЧЕНКО Іван Григорович, 1885 р.н., м.Полтава, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, маляр КПВРЗ. Арешт 15.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 24.02.1956 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 1, спр. 385*).

ШЕВЧЕНКО Феодосій Федорович, 1910 р.н., с.Великий Самбір Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, вантажник цегельного заводу. Арешт 20.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 11.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1. КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 9.03.1970 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, *оп. 4, спр. 453*).

ШЕВЧУК Ісак Федотович, 1895 р.н., с.Омелино Гомельської області (Білорусь), проживав у м.Конотоп, білорус, освіта початкова, інженер живого захисту 10 дистанції служби колії

залізниці. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Тульській області 7.12.1937 за активну пораженську контрреволюційну агітацію ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 709).

ШЕПЕЛЬ Василь Прокопович, 1885 р.н., м.Ромни, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, столяр в/ч 71700. Арешт 17.03.1949. Сумським обласним судом 18.04.1949 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 1.02.1955 покарання пом'якшене до 10 років. Реабілітований 13.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13221).

ШИБАЛКІН Олександр Миколайович, 1899 р.н., м.Мале Козино Нижегородської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта неповна середня. Начальник боєзабезпечення 7 артилерійського полку. Арешт 19.09.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 22.12.1937 за ст.ст. 54-1 "б", 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 23.12.1937 у м.Київ. Реабілітований 12.03.1959 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5195).

ШИБАЛКІНА Марія Георгіївна, 1908 р.н., м.Павлоград Дніпропетровської області, проживала у м.Конотоп, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 14.01.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.03.1938 як дружина ворога народу ув'язнена на 5 років у ВТТ. Реабілітована 24.03.1960 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 276).

ШИЙКО Федір Трохимович, 1899 р.н., с.Великий Самбір Конотопського району, проживав у с.Підлипне, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Арешт 22.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 542).

ШИКУРА Катерина Петрівна, 1922 р.н., українка, освіта неповна середня, помічник машиніста паровозного депо. Арешт 13.06.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 26.06.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 5.09.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13548).

ШИЛО Олексій Мусійович, 1883 р.н., с.Шевченкове Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, помічник керівника Білозерського відділення Дубов'язів-

ського цукрокомбінату. Арешт 30.07.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 18.09.1945 за ст.ст.54-1 "а", 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 22.05.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13717).

ШКОЛА Прохор Семенович, 1873 р.н., с.Ленінське Кролевецького району, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 12.06.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Київським ОВ ДПУ УРСР 4.08.1932 справа закрита. Житель м.Конотоп. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2690).

ШКОЛЯРЕНКО Микола Семенович, 1917 р.н., с.Вирівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта вища технічна, пенсіонер-інвалід. Арешт 31.10.1945. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 20.02.1946 за ст.ст. 54-1 "б", 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 15.12.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4154).

ШКОЛЯРЕНКО Семен Амвросійович, 1884 р.н., с.Вирівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, сторож маслозаводу. Арешт 15.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.02.1989 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 4, спр. 601).

ШКУРО Олександр Іванович, 1898 р.н., м.Кролевець, проживав у м.Конотоп, українець, освіта неповна середня, майстер залізничного училища № 1. Арешт 18.02.1948. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 9.04.1948 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 9.09.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13993).

ШКУТ Ганна Іллівна, 1896 р.н., с.Оболоння Чернігівської області, проживала у м.Конотоп, українка, освіта початкова, робітниця торфорозробки. Арешт 5.11.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 9.04.1944 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 31.03.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12090).

ШКУТ Микола Миколайович, 1897 р.н., с.Оболоння Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, робітник торфорозробки. Арешт 19.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за ст. 58-10 КК РРФСР застосована

ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 23.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 320).

ШЛОПАК Євген Миколайович, 1886 р.н., українець, освіта початкова, табельник радгоспу тресту “Льноконоплевод”. Арешт 8.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 5.02.1932 за ст. 54-2 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 545).

ШМІДТ Євген Альбертович, 1878 р.н., м.Київ, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 6.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 3.06.1944 за зрадницьку поведінку під час перебування на окупованій території висланий на 5 років у Сузунський район Новосибірської області. Реабілітований 31.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 990).

ШМІДТ-ЛАДИГІНА Раїса Миколаївна, 1910 р.н., Польща, проживала у м.Конотоп, німкеня, освіта початкова, швачка-надомниця. Арешт 1.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 8.12. 1937 за ст. 54-6 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляна 22.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітована 29.11.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 194).

ШМІДТ Степанида Тимофіївна, 1884 р.н., українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 20.05.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.05.1944 за ст. 54-1 “а” КК УРСР вислана на 5 років у Сузунський район Новосибірської області. Реабілітована 31.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр.978).

ШМУГЛИНА Хася Нахманівна, 1902 р.н., єврейка, освіта середня, без визначених занять. Арешт 30.10.1926, звинувачення в участі у підпільній контрреволюційній організації сіоністського напрямку. Прокурором Конотопського округу 1.12.1926 справа закрита. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 678).

ШОЛКОВА Есфірь Мойсеївна, 1906 р.н., м.Миколаїв, проживала у м.Конотоп, єврейка, освіта середня, без визначених занять. Арешт 5.12.1925. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 16.04.1926 як соціально небезпечний елемент вислана на 3 роки на Урал, 29.03.1929 -позбавлена на 3 роки права проживання у центральних місцевостях СРСР. Реабілітована 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 335).

ШОСТАК Ганна Несторівна, 1912 р.н., с.Підлипне, українка, освіта початкова, повар артілі “Харчовик” у м. Конотоп. Арешт 24.04.1945.

Сумським обласним судом 21.08.1945 як соціально небезпечна особа засуджена до висилки за межі України та до примусових робіт на 5 років. Реабілітована 4.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11993).

ШОСТАК Тимофій Несторович, 1907 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, молотобоець колісного цеху КПВРЗ. Арешт 18.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.11.1937 за антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 7.05.1958 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 927).

ШУБ Абрам Ілліч, 1908 р.н, м.Варшава (Польща), проживав у м.Конотоп, єврей, освіта середня, робітник артілі “Промодя”. Арешт 30.06.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 29.01.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2255).

ШУЛЯК Микола Данилович, 1890 р.н., українець, освіта початкова, робітник вагонопасажирського цеху КПВРЗ. Арешт 9.05.1938. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 18.02.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 13.04.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12496).

ШУЛЬГІН Микола Володимирович, 1913 р.н., с.Черешеньки Чернігівської області, проживав у м.Бакал Челябінської області (Росія), українець, агроном. Особливою нарадою при НКВС СРСР у 1943 р. позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 12.04.1993 прокуратурою Челябінської області. Житель м.Конотоп. (Арх. міської комісії з питань реабілітованих).

ШУМОВ-ЩЕГЛОВ Василь Володимирович, 1898 р.н., м.Єфімовський Ленінградської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта середня, член ВКП(б), міський військовий комісар. Арешт 25.03.1938, звинувачення у зловживанні владою, бездіяльності та недбалості. Управлінням НКВС по Чернігівській області 28.06.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1805).

ШУХМАН Герш Зискович, 1913 р.н., Польща, проживав у м.Конотоп, єврей, неписьменний, кравець промартілі “Праця інвалідів”. Арешт 30.06.1940. Сумським обласним судом 28.10.1940 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Верховним Судом СРСР 24.05.1941 справа направлена на нове розслідування. Сумським обласним судом 19.08.1941 за ст. 54-10 ч. 1 засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 4.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11995).

Щ

ЩЕРБИНА Іван Олексійович, 1872 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, пенсіонер. Арешт 9.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.10.1937 за розповсюдження провокаційних чуток та висловлювання пороженьських настроїв позбавлений волі на 8 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7641, оп. 1, спр. 45).

ЩЕРБИНА Микола Сергійович, 1910 р.н., с.Підлипне, проживав у м.Конотоп, українець, освіта незакінчена вища технічна, начальник дільниці управління будівництва КПВРЗ. Арешт 4.07.1944. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 10.08.1944 за пособництво німецькій окупаційній владі засуджений на 15 років каторжних робіт. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 17.03. 1947 обвинувачення у пособництві зняте, визнаний винним за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР і засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 26.01.1966 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8398).

ЩЕРБИНА Павло Петрович, 1912 р.н., українець, освіта середня. Червоноармієць в/ч 4424

(м.Київ). Арешт 15.12.1934, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Особливим відділом НКВС в/ч 2378 8.01.1935 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7813).

ЩЕРБИНА Филип Хомич, 1886 р.н., с.Саvoyське Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, слюсар Головних залізничних майстерень. Арешт 18.05.1925, звинувачення у провокаційній діяльності при царському уряді. Прокурором Конотопського округу 17.01.1927 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8116).

ЩЕРБИНСЬКА Олена Вячеславівна, 1906 р.н., м.Могилів-Подільський Вінницької області, проживала у м.Конотоп, росіянка, освіта вища педагогічна, вчителька залізничної школи № 39. Арешт 11.03.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 25.04.1945 за ст. 54-1 “б” КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Померла 25.07.1950 у місці ув’язнення. Реабілітована 28.09.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12306).

Ю

ЮСКЕВИЧ Володимир Васильович, 1886 р.н., с.Григорівка Полтавської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, машиніст паровозного депо. Арешт 2.11.1937. Трійкою при

управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за антирадянську агітацію ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 2.09.1959 обласним судом. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 2, спр. 165).

Я

ЯКОВИНА Никифор Митрофанович, 1903 р.н., с.Малий Самбір Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта неповна середня, касир відділення експлуатації залізничної станції. Арешт 21.07.1936. Лінійним судом Московсько-Київської залізниці 22.09.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 28.12.1960 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5431).

ЯНКОВСЬКА Маргарита Іванівна, 1904 р.н., с.Краснопольє Куйбишевської області (Росія), проживала у м.Конотоп, німкеня, неписьменна, робітниця на будівництві КПВРЗ. Арешт 6.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.08.1944

за ст. 54-1 “а” КК УРСР ув’язнена на 5 років у Черногорський спецтабір (Красноярський край). Реабілітована 31.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 980).

ЯНКОВСЬКИЙ Йосип Янович, 1894 р.н., м.Варшава (Польща), проживав у м.Конотоп, поляк, освіта незакінчена вища, член ВКП(б), голова міської ради. Арешт 5.11.1936. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 4.11.1937 за контрреволюційну троцькістську діяльність застосована ВМП. Розстріляний 11.11.1937. Реабілітований 29.11.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр. 645).

ЯНЧЕНКО Петро Герасимович, 1889 р.н., с.Городище Чернігівської області, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, робітник будівельної дільниці № 3 залізниці. Арешт 23.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за антирадянську агітацію та висловлювання пораженьських настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 240).

ЯРЕМЕНКО Іван Мусійович, 1902 р.н., с.Коханівка Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта вища, начальник будівельної дільниці № 5. Арешт 21.03.1938, звинувачення за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-11 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 8.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3334).

ЯРЕМЕНКО Федір Дмитрович, 1889 р.н., проживав у м.Київ, українець, освіта вища, референт Українського музичного тресту. Арешт 25.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Київській області 10.05.1938 за ст. 54-1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.05. 1938. Реабілітований 17.07.1989. (Бажан О.Г. "Пам'ять Биківні". - К. - 2000).

ЯРМАК Антон Каленикович, 1891 р.н., с.Великий Самбір Конотопського району, проживав у с.Підлипне, українець, освіта початкова, робітник малярного цеху КПВРЗ. Арешт 28.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Тульській області 7.12.1937 за активну контрреволюційну агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 685).

ЯРМАК Терентій Федорович, 1889 р.н., с.Малий Самбір Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, візник-кустар. Арешт 13.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.04.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр. 295).

ЯРМОЛА Михайло Юхимович, 1892 р.н., українець, освіта початкова, касир КПВРЗ. Арешт 29.04.1931, звинувачення за ст. 54-4 КК УРСР. Конотопським окружним відділенням ДПУ 2.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3766).

ЯРОВ-ЄРМОЛАЄВ (ІЛОМЕ) Теодор Крестянович, 1910 р.н., Естонія, проживав у м.Конотоп, естонець, освіта неповна середня, робітник хлібозаводу. Арешт 16.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 7.02.1938 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 24.11.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 198).

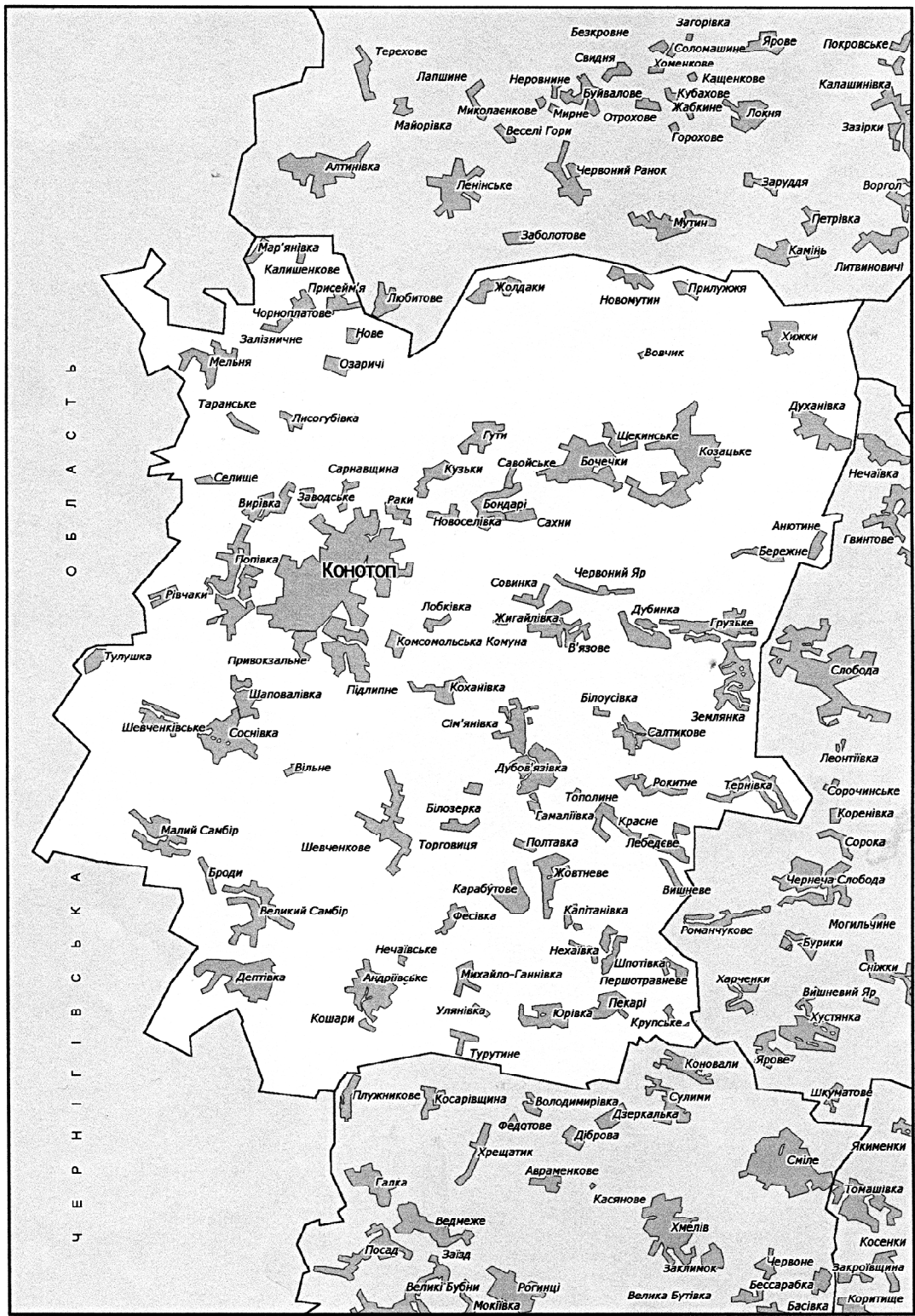
ЯРОВИЙ Петро Павлович, 1912 р.н., с.Серебрянка Белгородської області (Росія), проживав у м.Конотоп, росіянин, освіта початкова, помічник машиніста паровозного депо. Арешт 15.10.1945. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 11.11.1945 за ст. 54-3 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 6 років. Реабілітований 23.10.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12618).

ЯЦЕНКО Іван Григорович, 1880 р.н., с.Бочечки Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 20.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному повстанському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 27.10.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 6, спр. 186).

ЯЦЕНКО Іван Сильвестрович, 1902 р.н., с.Бочечки Конотопського району, проживав у м.Конотоп, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 23.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за участь в антирадянській куркульській групі застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-764, оп. 4, спр. 895).

КОНОТОПСЬКИЙ РАЙОН

ГРИЦЕНКО М.С.

ПОМЕР НА КАТОРЗІ

БАСОК

Василь Якович

Народився 22 квітня 1906 року в селі Соснівка Конотопського району. Поет. Видав збірки “Розорані межі” (1930), “Рушай на врожай” та “Гримлять квартали” (1931). Літконсультант редакції чернігівської обласної газети “Більшовик”. Арештований 17.07.1937 року. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області на початку 1938 року за участь в українській контрреволюційній організації ув’язнений на 10 років у виправно-трудоий табір Далекого Сходу СРСР. Відбуваючи покарання, помер 8 жовтня 1938 року. 1954 року Басок Василь Якович реабілітований посмертно. 1991 року вийшла у світ збірка його вибраних творів “Смугливі дні”.

Василь Басок... Хто прочитав його поезії, відчув запальну юнь, нестримний лет, бажання вітру й перемін.

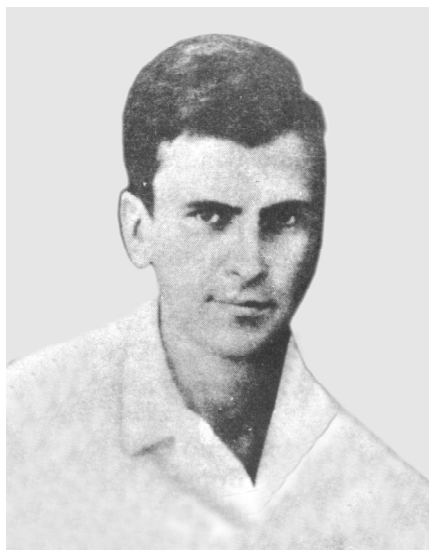
Життя цього українського поета коротке в часі, але трагічно довге в просторі: від теплого весняного села Соснівка Конотопського району, де він народився, до холодної Колими, де востаннє глянув у захмарене небо 1938-го...

В сім’ї Якова Баска було восьмеро дітей. Василь - найменший. А найменшому перепало, певно, більше любові й від батьків, й від братів та сестер. Василь же мріяв про освіту.

Восени 1921 року вступає до Воздвиженської сільськогосподарської школи Ямпільського району і одразу виділяється з-поміж інших. Згодом він очолює завком профспілки на цегельні с. Шатрище цього ж району. Був комсомольським активістом, організував хату-читальню. В Ямполі завідував агітпропом. Якраз на цей час і припадають перші публікації Василя Баска. Друкується в журналах “Молодий більшовик”, “Глобус”, у глухівській окружній газеті “Червоне село”. Глухівські газетярі запрошують його в редакцію на роботу.

1928 року в колективному збірнику “Вперед” у Глухові вміщені його поетичні та перші прозові твори. В них наскрізь проходить тема переродження революціонерів у міщан.

1930-го в Харкові виходить поетична книга Василя Баска “Розорані межі”. Наступного року - збірки “Рушай на врожай” та “Гримлять квартали”. Початок був плідним і багатообіцяючим... Про молодого поета заговорили у Спільці українських радянських селянських письменників “Плуг” як про здібного і перспективного, який добре знає село з його проб-

Басок
Василь Якович

лемами. Але помітили молодого поета не лише шанувальники літератури... Виявилось, що його батьки були розкуркулені. Сторінка за сторінкою “шилась” особова справа.

Із показань свідка:

“В 1922-23 гг. Басок был одним из организаторов националистической молодежной организации “Юна спілка”. В своих отдельных стихах книжки “Гримлять квартали” Басок клеветал на реконструктивный период.

Описывая г. Харьков, он совершенно не упоминает о рабочих, создателях нашего социалистического города”.¹

В цей час дійсно Басок переїздить до Харкова, спілкується з цікавими людьми, письменниками, вивчає столичне життя. Його включають до письменницької групи, що здійснювала поїздки по країні.

“Про деякі поезії Василя Баска”. Із рецензії: “В. Басок ідеалізує життя японських рибалок, він вважає їхнє життя розкішним. Такою характеристикою Японії автор свідомо прислужується ворогам нашої соціалістичної Батьківщини...”²

Разом з популярністю на Баска насувають загрозові хмари. 1932 року його виключають з комсомолу.

В листі до дружини він пише:

“За гріхи батьків” став козлом відпущення. Мені все це так остогидло, так морально скверяло душу, що “змовкла моя божественна ліра” і я втік у провінцію”.³

Хоча після бюрократичної тяганини Василя все ж відновили в комсомолі, літбратія вже його обходила, як міченого тавром.

“Довідка-характеристика дана на бувшого г-нина с. Соснівки Конотопського району Баска В.Я. в тому, що до революції господарство його кулацьке, землі мав 18 га, 3-х коней, свині, овечки, гарні будівлі... Батько його був урядником, активний учасник хліборобів-собственников. Старший брат служив у білих арміях й відступав з ними за кордон, зараз в селі не проживає. В 1930 р. батько заарештований.

Проживаючи в селі, В. Басок мав тісний зв'язок із батьками й остальними родствениками.

Голова сільради - [підпис].

Секретар - [підпис].”⁴

Після переїзду в Лубни Василь Басок працює кореспондентом газети “Червона Лубенщина”, потім переходить до газети “Робітник Кременчуччини”. Пише в основному статті, фейлетони. Лише згодом, трохи оговтавшись, береться за написання віршів, робить переклади з російської поезії. Та знов - черговий донос, після чого по редакції було видано наказ: “Баска В.Я. з роботи звільнити, як класово-чужий елемент”.

“Акт аналізу частини рецензій, написаних Баском на вірші початківців”. Із “Особової справи”:

Ворог народу В. Басок у своїх цілях використовував довірену йому відповідальну роботу. У рецензіях систематично протягував ворожу контрреволюційну погань. Багато доклав сил, щоб вихолостити революційний зміст віршів робітничої, колгоспної молоді. Про все це доводимо мовою фактів. Початківець Джепа писав:

*“Цвітуть колективи
І скрізь це їх ниви,
До комунізму
прямий вже нам шлях”.*

Басок у відповіді автору пише: “Навчіться правильно висловлювати свої думки”.

Клименко Петро, початківець із с. Хмелівки, пише:

*“Жінки більше тепер будуть
Енергії мати,
Стахановські лави в нашій країні
Будуть поповняти...”*

Консультуючи ці рядки, Басок робить свою чергову шкідливу вилазку. Він пише, що третій рядок, де написано про стаханівський рух, зовсім випадає з розміру вірша.

Експертна комісія.”⁵

...Знов почалися поїздки в Харків, апеляції, виправдовування. На роботі поновили. Але Басок переїжджає до Чернігова. По-первах живе у приятеля Карпа Воловеня, ніде не працює, згодом йому вдається влаштуватись літконсультантом редакції обласної газети “Більшовик”. В цей час серйозно займається підготовкою нової книги . Але...

“Протокол загальних зборів чернігівських письменників від 2.VIII.1937 р. Присутні: Хазан, Десняк, Нефелін, Кацнельсон, Стебун, Неділя.

Порядок денний: Про викриття ворога Баска. Поточні справи.

Хазан: “Одного разу в ресторані в присутності мене і Десняка Басок висловив думку, що відчувати почуття батьківщини можна тільки там, де ти народився, де ти виріс. Тому, - сказав він, - я і приїхав на Чернігівщину з Далекого Сходу. Отже, Басок висловив приховану націоналістичну мрію”.

Кацнельсон: “Йому були не до вподоби мої вірші. Особливо вірш “Нева”. Він сказав, що для чого брати такі далекі теми, коли є рідніші... Радив вчитися у Виргана, у Рильського. Треба поставити питання перед Спілкою про те, що на периферію посилаються люди не перевірені. Треба вивчити зв'язки Баска з поетами в українській літературі.

Десняк: “В кімнаті у Баска стояла фотокартка Андре Жида і ніде не було фотокартки Максима Горького”.

Хазан: “Я вважаю, що ми зробили все можливе, щоб викрити Баска, як ворога, хоча це можна було зробити на місяць-два раніше”.

Резолюція зборів:

“Письменники Чернігова раді, задоволені, що органи НКВС викрили і заарештували, як ворога народу, проходимця Баска...”⁶

Останні місяці життя приреченого Василя Баска можна хронологічно прослідкувати по листах, які він писав до своєї дружини В. Титової.

“8 березня 1937-го.

Фортуна обернулась до мене лише напівоберта. В Києві нібито все гаразд, книга піде до друку в цьому місяці. Я вніс своєчасно виправлення, які мене турбували...”

“7 квітня 1937-го.

Зараз у Чернігові М.Рильський з групою письменників. Рильський цікавився мною, хоче мене зустріти і чекає...”(Вони зустрілися. Мова йшла про переклади В. Баска творів М. Лермонтова).

“30 липня 1937-го.

Мені здається, що на мене знову дивляться косо. Подали повістку на табірний збір... і відпустили до 19-го...”

“14 серпня 1937-го.

Виявляється, надійшли якісь дані з мого рідного села... Нібито мій брат за кордоном, тоді, як точно відомо, що він загинув на фронті ще в 1914 році...”⁷

Далі в листуванні настає перерва. Баска заарештовують.

“Протокол допроса Баска В.Я. от 15.XI.37 г.

Вопрос: Вы арестованы и обвиняетесь участником антисоветской организации. Дайте показания по существу.

Ответ: В антисоветской организации я участия не принимал.

Вопрос: Следствие располагает данными, что, будучи участником организации, по ее заданию вы ездили на Дальний Восток для установления связи с украинским контрреволюционным подпольем.

Ответ: На Дальний Восток я ездил в 1932 г. с бригадой писателей по командировке Союза писателей. Никаких заданий от контрреволюционных организаций не получал”.⁸

Згодом листування між В. Баском і дружиною продовжилось.

“8 лютого 1938-го.

Засуджений трійкою нібито на 10 років, проте ні про строк і за якою статтею поки що офіційно не повідомили...”⁹

“Обвинительное заключение:

- участник националистической организации молодежи “Юна спілка”;
- в стихах клеветал на советскую действительность;
- является участником украинской контрреволюционной организации;
- давал враждебные установки в рецензиях на стихи молодых литераторов.

Винным себя не признает.

Изобличается на основании показаний свидетелей. Дело передать на рассмотрение Тройки при управлении НКВД по Черниговской области”.

І вона ув’язнила Баска Василя Яковича на 10 років у виправно-трудоий табір Далекого Сходу, рахуючи строк з 17.VII.1937 р.¹⁰

13 квітня 1938-го він писав дружині:

“Я не злочинець, я ні в чому не винен перед Батьківщиною і трудовим народом - так я заявив на слідстві... Так готовий заявити на повен голос...”

“15 квітня 1938-го.

За станом здоров’я не можу бути в числі передових. Мене зарахували до третьої категорії... Працюю під конвоем, дуже стомлююсь...”

“2 травня 1938-го.

За квітень на 4 дні немає звільнення від лікаря. І вони записали, як відмову від роботи...”

“1 липня 1938-го.

Повір мені - людині, що переживає ув’язнення, - яке казково прекрасне життя на волі!...”

“1 серпня 1938-го.

Пишу з Владивостока. Чекаємо відправки. В перспективі, мабуть, Колима...”¹¹

Так, це була вона.

Через кілька днів по приїзді Колима взяла в свою мерзлу землю ще одного українця – поета Василя Баска. За офіційним документом він “помер 8 жовтня 1938 року від розриву серця”.

*На заході хтось день дорізав -
кривавим гнівом
небо зайнялося.
Десь мерзлим шляхом
ланцюги залізни
волочить грудень -
закувати осінь.
Над чорним гаєм
гайвороння
кружляє з криком:
“Карр! Карр!...”
І хтось в лице
метає стріли
з димчасто-яхонтових хмар...*

*Розносить вітер
з диким свистом
дубове листя по ріллі.
І тушить грудень жовті свічки
над трупом чорної землі.*

Пролітали нові й нові сніги. Замітали вони стежки-доріжки в далекому Сибіру, в українській Соснівці на Сумщині, де ходив Василь Басок.

Вже давно, певно, замело й могилу того “землячка”, який подавав “сигнали” до гори, аж доки не побачив тремтливую зірку поетову...

1954 року Басок Василь Якович реабілітований посмертно.

1991 року вийшла у світ збірка його вибраних творів “Смугляві дні”.

* * *

*Принесла осінь листя із гаю
І кружляє, шумить по перону...
Заберуть мене, мила, я знаю,
Заберуть у Козацтво Червоне.
Повертайся на хутір до хати;
не сумуй, моя люба дружино!
Ти ж не будеш мене ревнувати
до шаблюки, сідла й карабіна?
Ой любив я медовії ранки,
на левадах сріблястії дзвони...
А тепер десь над Збручем я стану
вартувати радянські кордони.
Вартувать, щоб жнива дозрівали,
щоб косилися трави шовкові,
замість суму, пісні щоб лунали,
буйні маки цвіли замість крові...
Ти вертайся на хутір, до хати;
не сумуй, моя люба дружино!
Ти ж не будеш мене ревнувати
до шаблюки, сідла й карабіна?*

...Через роки мовчання знов з нами говорить Василь Басок. Адже його біографія, його життя, його душа саме в них, у віршах. Вони - живі!..

Примітки .

1. ДА Чернігівської обл. - Спр. № 12040. - Арк. 18.
2. Там само. - Арк. 21.
3. Там само. - Арк. 32.
4. Там само. - Арк. 50.
5. Там само. - Арк. 102-104.
6. Там само. - Арк. 91.
7. Там само. - Арк. 43-48.
8. Там само. - Арк. 105.
9. Там само. - Арк. 43-48.
10. Там само. - Арк. 105.
11. Там само. - Арк. 43-48.

ПЕТРЕНКО В.В., САДІВНИЧИЙ В.О.

ДВІ ТИРАНІЇ НА ОДНУ ЛЮДИНУ

САВИЧ (ЛУК'ЯНЕНКО)

Іван Савич

Народився 19 січня 1914 року в селі Савинки Корюківського району Чернігівської області в сім'ї селянина-бідняка. У 1931 році завідував відділом сільського господарства Конотопської районної газети “Комуна”. Два роки працював бригадиром у комуні імені 10-річчя ЛКСМУ під Конотопом. У 1933 році - відповідальний секретар Конотопської райгазети. Закінчив Харківський інститут журналістики та філологічний факультет Київського університету ім. Т.Г. Шевченка. Працював у редакції київської окружної газети “Пролетарська правда”, учителював на Донбасі. Поет, член Спілки письменників України (1959). Помер Іван Савич 28 листопада 2000 року.

З перших днів Великої Вітчизняної війни в діючій армії. 30 липня 1942 року був тяжко поранений і потрапив до німецького полону. Після звільнення служив бійцем військово-будівельного загону...

Іван Савич (справжнє прізвище Лук'яненко) народився 19 січня 1914 року в селі Савинки на Чернігівщині. Батько працював на місцевому цукрозаводі, вів особисте сільське господарство. У 1929 році разом із сім'єю вступив у комуну імені 10-річчя ЛКСМУ біля міста Конотоп.

Здобувши освіту в сільській школі, Іван Савич поступив на навчання до Щорського зоотехнічного технікуму. Тут написав перші вірші, хоча, як сам зізнавався, “був уже поетом в душі”, коли “бігав хлопчиком до школи”.¹

1931 року Конотопський райком комсомолу направив Івана Лук'яненка до районної газети “Комуна” завідуючим відділом сільського господарства. Працював. Невдовзі - новий наказ райкому комсомолу: стати бригадиром молодіжної бригади у комуні ім. 10-річчя ЛКСМУ і очолити комсомольський осередок.

*У романтичному горінні, юні,
Під Конотоп в степи ми подалися,
Та й стали комунарами в комуні.²*

Це тільки невеличка цитата з чималої кількості поетичних і прозових творів письменника, присвячених тому періодові. Два роки працював Іван Савич у комуні. Тут він черпав творче натхнення. Вірші, присвячені комуні й комунарам, ви зустрінете у збірках “Тяжіння земне”, “Роси на травах” (1964), “Народження колоска” (1974) та “Відлуння віку” (1989). Комунарам-колегам він присвятив повість “Юнь комунівська”. Маючи загальнооб'єднуюче художньо-сюжетне осереддя, вона складається з окремих, дещо ідеалізованих розповідей про людей. Це ж стосується і віршів, у яких йдеться про 20-30-ті роки. “Але то вже недолік більшості поетів його покоління, а не тільки його одного”.³

З того часу винесені й уплетені Іваном Савичем у вірші світлість почуттів, віра в людину... З того ж часу наповненість його творів хлібом як символом життя. Ось окремі з них: “Народження колоска”, “Якщо буде жито”, “Прикмета осені”... Безперечно, саме з того часу й поетова дяка долі:

*Сердечно я з молодю дякую долі,
За те, що навчила в турботі, у поті
Спочатку вирощувать колос у полі,
А вірші про нього писати вже потім.*⁴

Усі цитовані та згадувані вище твори Іван Савич напише пізніше. А в далекому від нас 1933 році його з сільської комуні знову повернули до комуні творчої. У райгазеті “Комунар” стає відповідальним секретарем. Широко публікується. Твори помічають, і в 1934-у запрошують на роботу до редакції київської окружної газети “Пролетарська правда”. Тут 1937 року продовжує друкувати свої вірші. Потім були добірки в республіканських газетах “Комсомолец України”, “Вісті”. Спершу підписувався власним прізвищем, потім взяв псевдонім Іван Савич. Аби йти далі, поліпшити теоретичну підготовку, став студентом заочного відділення Харківського інституту журналістики. Незабаром поступив на стаціонар філологічного факультету Київського університету ім. Т.Г. Шевченка. Тут він заприятелював з відомим літературознавцем Леонідом Новиченком, який пізніше згадував, що “був Іван Лук’яненко найщирішим і найтипівішим зразком університетського поета-лірика. Захоплювався творами Володимира Сосюри, кожним словом, яке випадало почути з вуст “живого Максима Рильського”⁵.

*Савич (Лук’яненко)
Іван Савич*

Закінчивши в 1940 році університет, Іван Савич працював за направленням викладачем української мови в учительському інституті міста Кременець Тернопільської області. Але почалася війна і 23 червня 1941 року його мобілізували в армію. Старший лейтенант, помічник начштабу полку з розвідки І.С. Лук’яненко чесно йшов дорогами війни, стаючи з ворогом у двобій і в Донбасі, і на Дону - аж доки в липні 1942 року не був тяжко поранений у груди.

В такому стані його і полонили німці. Почалися поневіряння по таборах для військовополонених. В тому числі і в таборі “З-Д” поблизу Берліна, де діяла школа пропагандистів і видавався журнал “Україна”. Там було опубліковано вірша І.С. Лук’яненка “Столиці”, переданого редакторові без відома автора.

Згодом він прийняв пропозицію редактора і після затвердження у німецькому “Східному міністерстві” працював у журналі коректором, літпрацівником. Крім вірша “Столиці”, написаного до війни, в журналі був надрукований вірш І.С. Лук’яненка - “На Шевченківський заспів”.

Наприкінці 1944 року школу пропагандистів перевели на захід, а І.С. Лук’яненка - в Берлін, на відбудову зруйнованих будинків. У лютому 1945 року разом з фірмою, в якій працював на відбудові, переїхав до Гамбурга, куди 5 травня 1945 року прийшли визволителі.

При проходженні “фільтрації” в березні 1946 року І.С. Лук’яненко приховав своє перебування в школі пропагандистів і співпрацю в журналі “Україна”, адже школа призначалася для підготовки тих, хто мав працювати серед військовополонених, вивезених на роботу в Німеччину, в РОА (русской освободительной армии) і на окупованих територіях.

Повернувшись в Україну, І.С. Лук’яненко працював у Старобільському учительському інституті Луганської області. Але недовго. Певно, тільки почав позбуватися відчуття фашистського в’язня, як до квартири під’їхав “чорний ворон”. 9 лютого 1948 року його заарештували. Військовий трибунал Прикарпатського військового округу 30 травня 1948 року за статтею 54-1 “б” Карного Кодексу УРСР засудив Лук’яненка Івана Савича на 25 років виправно-трудових таборів з конфіскацією всього належного йому майна і позбавленням

військового звання - старший лейтенант. Так І.С. Лук'яненко потрапив до виправно-трудо-го табору в Комі АРСР.

Пізніше в невеликому, але промовистому вірші він напише, як образливо поглузувала над ним доля: якщо в фашистському таборі йому не раз перепало палицею від наглядача під вигуки "проклятий більшовик", то в "нашому" було те ж саме, але під ярликом "не-добиток-фашист"...

Семирічному перебуванню в краю "неляканих ведмедів" Іван Савич присвятив збірку поезій "Крізь полярні завої" (1989). Вірші збірки "позначені точним, містким лаконізмом, виразністю змісту і форми. В них немає особливо вражаючих деталей, тяжких сцен, описів мерзенних знущань, але ці невідпорно-доказові в художньому й фактичному розумінні свідчення чесною та доброю людини, яку змусили довгі роки страждати, передають потворність і злочинність сталінщини, ворожої народові, всьому людству". Основні мотиви цих поезій - внутрішній стан ліричного героя, який спокутує невідомо чию провину. Спокутує вітрами й морозами, спокутує безправністю, спокутує муками серця. І єдиною розрадою залишається те, що

*...не прийшлося мені віршів писати
Про "батька народів", про "Сталіна рідного".⁶*

Та тільки після смерті вождя табірні поневіряння закінчилися. 12 червня 1956 року рішенням Комісії Президії Верховної Ради СРСР з перегляду кримінальних справ Лук'яненка Івана Савича звільнено з виправно-трудоного табору зі зняттям судимості. Повернувся до Старобільська (Луганська область) і влаштувався працювати в школу робітничої молоді. Наступного року видав книжку "Вічні джерела", потім були "Позивні з майбутнього" (1959). У цьому ж році його прийнято до Спілки письменників України.

У 1961 році Іван Савич надіслав прокуророві республіки листа з описом свого перебування в полоні, а також вірша "Столиці" в якому виражена любов до столиці України - Києва, ностальгія за Батьківщиною, немає нічого антирадянського.

Описуючи своє перебування в офіцерському таборі для військовополонених у містечку Ретенбах біля Нюрнберга, І.С. Лук'яненко розповів про підпільну організацію, про те, що погодився працювати в журналі за порадою керівників підпілля, з метою антифашистської пропаганди, що за його участю вийшло лише 3 номери журналу.

Довго цей лист не розглядався... Лише 4 жовтня 1992 року прокуратурою Прикарпатського військового округу направлено Івану Савичу Лук'яненку довідку про реабілітацію.

Та всі ці роки він, не чекаючи довідки, плідно працював на літературній ниві, відправивши з-під пера до читачів півтора десятка книг. Серед них - поема "Марія Заньковецька" (1961), "Чистота" (1966), "І серце відпочине" (1970), "Вічні джерела" (1979), "Зірко моя вечорова" (1984), художньо-мемуарна оповідь "Незборима пам'ять", збірка оповідань "Розвідники весни" (1987). "Симпатію читача в кращих, зрілиших зразках лірики Івана Савича викликають людяність і лагідність, душевна відкритість і товарицькість, кровна спорідненість з народним середовищем".⁷ Із середовищем, з якого він плоть від плоті: вийшов з нього, у ньому жив.

П р и м і т к и .

1. Савич Іван. Крізь полярні завої. Поезії. - К. - Радянський письменник. - 1989. - С.17.
2. Савич Іван. Відлуння віку. Поезії. - К. - Дніпро. - 1989. - С. 112.
3. Новиченко Л.М. Про книжку, що перед вами, та її автора. /Іван Савич. Крізь полярні завої/. - К. - Радянський письменник. - 1989. - С.5.
4. Савич Іван. Відлуння віку. Поезії. - К. - Дніпро. - 1989. - С.82.
5. Новиченко Л.М. Про книжку, що перед вами, та її автора. /Іван Савич. Крізь полярні завої/. - К. - Радянський письменник. - 1989. - С.3.
6. Савич Іван. Крізь полярні завої. Поезії. - К. - Радянський письменник. - 1989. - С.60.
7. Новиченко Л.М. Про книжку, що перед вами, та її автора /Іван Савич. Крізь полярні завої/. - К. - Радянський письменник". - 1989. - С.6.

БІОГРАФІЧНІ ДОВІДКИ

А

АВДЄЄНКО Петро Павлович, 1910 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1021 СП. Військовим трибуналом 307 СД 31.05.1942 за ст.ст.58-1 "б", 58-11 КК РРФСР засуджений заочно до ВМП. Реабілітований 20.07.1999 прокуратурою Харківської області (ДА УСБУ в СО, *спр. №10491*).

АДАМЕНОК Антон Іванович, 1913 р.н., с.Мокоти (Латвія), проживав у смт Дубов'язівка, латиш, освіта початкова, конюх хімскладів військбуду. Арешт 9.09.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22.02.1938 за ст. 54-6 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 14.09.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 5, спр. 910*).

АЛЬБЕРТИН Ванда Едуардівна, 1902 р.н., м.Дунаївці Хмельницької області, проживала у смт Дубов'язівка, німкеня, освіта середня, вчителька по ліквідації неписьменності на спиртзаводі. Арешт 1.10. 1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2.01.1938 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнена на 10 років у ВТТ. Реабілітована 9.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 6, спр.819*).

АНДРІЄВСЬКИЙ Костянтин Іванович, 1904 р.н., с. Фесівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.05.1933, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 20.05.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7784*).

АНТОЩЕНКО Наталія Свиридівна, 1906 р.н., с. Козацьке, українка, освіта початкова, кол-

госпниця. Арешт 20.11.1952. Військовим трибуналом військ МДБ Сумської області 17.01.1953 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 25 років. Військовим трибуналом Північного флоту 16.04.1955 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітована 22.03.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13316*).

АНЦИБОР Григорій Андрійович, 1898 р.н., с.Коновали Роменського району, проживав у смт Дубов'язівка, українець, освіта початкова, бригадир рільничої бригади Білоусівського радгоспу цукрокомбінату. Арешт 26.04.1938, звинувачення за ст. ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою Чернігівської області 20.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-1061*).

АНЦИБОР Данило Остапович, 1888 р.н., с.Хмелів Роменського району, проживав у с. Красне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.02.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 7. 12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.733*).

АРТЕМЕНКО Микола Гордійович, 1915 р.н., с. Козацьке, проживав у м. Харків, українець, освіта середня, слухач 1 курсу фінансового факультету інтендантської академії. Арешт 20.05.1941. Військовим трибуналом Харківського ВО за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 13.10.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-13026*).

Б

БАБИН Іван Митрофанович, 1899 р.н., с. Крупське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 15.02.1933 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп. 3, спр.665*).

БАБИЧ Іван Іванович, 1906 р.н., с. Сахни, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.04.1930, звинувачення за ст. 54-8 КК УРСР. Конотопським окружним відділенням ДПУ УРСР 15.08.1930 справа закрита. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 24.11.1930 за ст.ст.54-12, 54-13 КК УРСР ув'язнений на 7 років

у концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.643).

БАБИЧ Михайло Федорович, 1883 р.н., с.Сахни, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 10.09.1943, звинувачення за ст.54-1"а" КК УРСР. Помер 16.04.1944 у лікарні Конотопської тюрми №2. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 19.04.1944 справа закрита. Реабілітований 20.10.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12310).

БАБИЧ Тимофій Юхимович, 1883 р.н., с.Сахни, українець, освіта початкова, робітник Конотопського міського комунгоспу. Арешт 29.01.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 31.08.1944 за ст.54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 11.03.1998 прокуратурою області. (ДАСО УСБУ в СО, спр. № 4881).

БАЙМУТ Федот Микитович, 1880 р.н., смт Короп Чернігівської області, проживав у с. Шпотівка, українець, освіта початкова, священник. Арешт 9.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.11.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.103).

БАНЬКО Гордій Петрович, 1882 р.н., с. Попівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.09.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.04.1942 за антирадянську агітацію ув'язнений на 5 років у ВТТ. Помер 4.08.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 4.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 5, спр.232).

БАРАНЕНКО Никифор Кузьмич, 1897 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.12.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 3, спр. 54).

БАСОК Василь Якович, 1906 р.н., с. Соснівка, проживав у м. Чернігів, українець, літературний консультант редакції обласної газети "Більшовик". Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.07.1937 за участь у націоналістичній організації молоді "Юна спілка" ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований у 1954 р. (Гриценко М.С. Нарис "Помер на каторзі").

БАХМАЦЬКИЙ Андрій Семенович, 1910 р.н., с. Грузьке, українець, освіта початкова, член ВКП(б), тракторист радгоспу. Арешт 2.10.1947.

Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 29.10.1947 за ст.54-3 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 13.07.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-13988).

БЕЗПАЛІЙ Іван Зіновійович, 1901 р.н., с.Алтинівка Кролевецького району, проживав у с. Черноплатове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.02.1930, звинувачення за ст.ст. 54-8, 54-10 КК УРСР, у крадіжці та бандитизмі. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.07.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. № 9552).

БЕЗРОДНИЙ Гаврило Олексійович, 1899 р.н., с. Бондарі, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 26.01.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 22.04.1944 за ст.54-1 "б" КК УРСР засуджений до каторжних робіт на 18 років. Реабілітований 15.02.1955 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2889).

БЕЗРОДНИЙ Іван Гаврилович, 1926 р.н., с.Сахни, українець, освіта неповна середня, учень фельдшерської школи. Арешт 21.01.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 22.04.1944 за ст.54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 15.02.1955 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2889).

БЕЗРУК Микола Іванович, 1904 р.н., с. Сім'янівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Підписка про невізд від 8.12.1935, звинувачення за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Дубов'язівським РВ НКВС 25.03.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-1905).

БЕЗРУК Павло Іванович, 1901 р.н., с. Сім'янівка, українець, освіта середня, літературний працівник газети "Тваринництво України" (м. Київ). Арешт 25.11.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 21.04.1944 за ст. ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13110).

БЕЗРУК Семен Свиридович, 1877 р.н., с. Сім'янівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.03.1938. Сумським обласним судом 1.06.1939 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 28.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-950).

БЕЗРУК Степан Андрійович, 1877 р.н., с. Сім'янівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.02.1930. Особливою нара-

дою при колегії ДПУ УРСР 24.02.1930 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.2, спр.740).

БЕЗРУК Терентій Потапович, 1894 р.н., с. Сім'янівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.11.1932. Народним судом Конотопського району 16.12.1932 за ст.54-10 КК УРСР засуджений на 9 років ВТТ. Реабілітований 12.03.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11287).

БЕЛЬМАС Андрій Тимофійович, 1909 р.н., с. Великий Самбір, проживав у с. Шаповалівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 6, спр.700).

БЕЛЬМАС Данило Самсонович, 1888 р.н., с. Великий Самбір, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 16.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.10.1937 за антирадянську агітацію, розповсюдження провокаційних чуток та висловлювання пораженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 13.10.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 5, спр.77).

БЕЛЬМАС Остап Александрович, 1888 р.н., с. Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.01. 1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 27.05.1931 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп.5, спр.335).

БЕРЕЖНА Любов Василівна, 1911 р.н., с. Козацьке, українка, освіта початкова, колгоспниця. Підписка про невиїзд від 21.03. 1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.10. 1945 як член сім'ї засудженого за ст.58-1 "б" КК РРФСР до ВМП вислана на 3 роки у віддалені місцевості СРСР. Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-14060).

БЕРЕКА Степан Семенович, 1893 р.н., с. Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.03.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Київським ОВ ДПУ 11.06.1932 справа закрита. Арешт 23.11.1932. Народним судом Конотопського району 11. 12.1932 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 2.04.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр.спр. П-5912 , П-11351).

БИХОВ Арсен Наумович, 1899 р.н., с. Делтівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.05.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 14.10.1929 за ст.58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Після відбуття покарання проживав у с. Делтівка, без визначених занять. Арешт 25.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному контрреволюційному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 21.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований, відповідно, 14.12.1989 - прокуратурою Сумської області, 9.08.1989 - прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, ф. Р-7641: оп.1, спр.834; оп.7, спр.106.).

БИГУН Гнат Андрійович, 1878 р.н., с. Попівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.08.1928. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 11.01.1929 за ст.ст. 58-10, 58-13 КК РРФСР висланий на 3 роки у Сибір. Реабілітований 30.10.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф. Р-7641, оп. 1, спр.874).

БІЛАН Григорій Семенович, 1883р.н. , с. В'язове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.02.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп. 2, спр. 732).

БІЛАН Ілля Григорович, 1907 р.н., с. В'язове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.02.1930 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.732).

БІЛАН Олексій Кузьмич, 1897 р.н., с. Великий Самбір, проживав у с. Броди, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 8.10. 1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 26.02. 1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-2937).

БІЛАН Олексій Федорович, 1887 р.н., с. Дубинка, українець, освіта початкова, продавець буфету на залізничній станції Грузьке. Арешт 22.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.05.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.267).

БІЛИЙ Петро Гнатович, 1911 р.н., с. В'язове, українець, освіта початкова. Червоноармієць 42 батальйону аеродромного обслуговування

68 району авіабазування. Арешт 10.02.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 25.05.1945 за ст.54-1 "б" КК УРСР та за пособництво німецькій окупаційній владі засуджений до каторжних робіт на 15 років. Військовим трибуналом Київського ВО 12.08.1945 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 18.06.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12543*).

БІЛИК Прокопій Григорович, 1899 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, городник радгоспу "Путівець". Арешт 14.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антирадянську діяльність застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937. Реабілітований 30.01.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр.933*).

БІЛОНОЖКО Олександр Іванович, 1911 р.н., с.Першотравневе, проживав у с.Торговиця, українець, освіта неповна середня. Червоноармійський шофер 159 автотранспортного батальйону. Арешт 11.09.1942. Військовим трибуналом 59 району авіабазування 5.10.1942 за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.06.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12755*).

БІЛОНОЖКО Павло Федорович, 1895 р.н., с.Слобода Буринського району, проживав у с.Новомутин, українець, освіта початкова, робітник лісництва. Арешт 12.10.1948. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 10.01.1949 за ст.54-1 "а" КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Військовим трибуналом Київського ВО 18.10.1955 обвинувачення за ст. 54-1 "а" зняте, визнаний винним за ст.54-3 і засуджений на 7 років ВТТ, за відбуттям строку покарання звільнений. Реабілітований 28.06.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12554*).

БОГДАН Андрій Луквич, 1915 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова. Червоноармійський танкового батальйону 12 механізованої бригади (м. Новоград-Волинський). Арешт 3.02.1938. Військовим трибуналом в/ч 6214 Київського ВО 14.03.1938 за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12937*).

БОГДАН Пантелеймон Васильович, 1881 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 14.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за участь у куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у

м. Чернігів. Реабілітований 17.10.1962 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.659*).

БОГДАН Яків Єгорович, 1890 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.12.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 26.02.1931 за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 5.03.1931 у м. Суми. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 5, спр.725*).

БОЙКО Кузьма Федотович, 1872 р.н., с.Бочечки, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 15.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф. Р-7641, оп. 1, спр. 60*).

БОЛЯЧЕВЕЦЬ Михайло Никифорович, 1877 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.11.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 13.04.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7740*).

БОЛЯЧЕВЕЦЬ Федір Микитович, 1908 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 15 залізничного мостобудівного полку. Арешт 28.03.1946, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Військовим трибуналом 2 корпусу залізничних військ 7.05.1946 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5664*).

БОЛЯЧУН Анастасія Павлівна, 1922 р.н., с.В'язове, українка, освіта неповна середня, обліковець тракторної бригади. Арешт 2.01.1946. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 14.03.1946 за ст.54-1 "а" КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 26.09.1968 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8547*).

БОНДАР Данило Савич, 1901 р.н., с.Соснівка, проживав у с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 2.08.1949. Сумським обласним судом 28.09.1949 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 31.03.1955 покарання пом'якшене до 5 років і 8 місяців. Реабілітований 13.04.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12495*).

БОНДАР Павло Федотович, 1900 р.н., с.Бондарі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.05.1936. Чернігівським обласним судом 21.09.1936 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований

15.06.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11469*).

БОНДАРЕНКО Остап Никоневич, 1897 р.н., с.Дубинка, проживав у с.Грузьке, українець, освіта початкова, робітник буфету на залізничній станції Грузьке. Арешт 29.04.1938. Чернігівським обласним судом 9.02.1939 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 20.03.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11323*).

БОРИСЕНКО Василь Андріанович, 1893 р.н., с.Новий Білоус Чернігівської області, проживав у с.Кошари, українець, освіта середня духовна, священник. Арешт 21.05.1936. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9.09.1936 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 5 років у ВТТ. Реабілітований 1.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.439*).

БОРОВИК Олександр Іванович, 1892 р.н., с.Кошари, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 11.12.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23.05.1931 за ст.ст.54-10, 54-13 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.1, спр.732*).

БОРОВИК Олексій Олександрович, 1924 р.н., с.Кошари, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 40 гвардійської артилерійської бригади (м.Сентендр, Угорщина). Арешт 7.02.1947. Військовим трибуналом 9 гвардійської гарматно-артилерійської дивізії резерву Головного командування 8.03.1947 за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 18.05.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13367*).

БОХОНЬКО Феодосій Олександрович, 1899 р.н., с-ще Криштофівка Вінницької області, проживав у смт Дубов'язівка, українець, освіта початкова, член ВКП(б), голова Дубов'язівського районного виконкому. Арешт 7.09.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 27.10.1937 за ст.ст.54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 28.10.1937 у м.Київ. Реабілітований 15.02.1958 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-4626*).

БРАТУСЬ Антон Федорович, 1877 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, робітник Батуринаського лісництва (Чернігівська область). Арешт 1.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.10.1937 за антирадянську агітацію, розповсюдження провокаційних чуток та висловлювання пороженьських настроїв ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабіліто-

ваний 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.1, спр.58*).

БРАТУСЬ Антон Якович, 1897 р.н., с.Великий Самбір, проживав у с.Юрівка, українець, освіта початкова, фельдшер. Арешт 8.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за ст.ст.54-2, 54-11, 54-14 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр.671*).

БРАТУСЬ Дмитро Антонович, 1898 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.03.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Київським ОВ ДПУ 11.06.1932 справа закрита. Арешт 23.11.1932. Народним судом Конотопського району 10.12.1932 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ і на 5 років висилки після відбуття покарання за межі України. Реабілітований 2.04.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5914, П-11350*).

БРАТУСЬ Іван Антонович, 1893 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.03.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Київським ОВ ДПУ 13.05.1932 справа закрита. Арешт 24.11.1932. Народним судом Конотопського району 18.12.1932 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР та за злісне ухилення від здачі державі хліба засуджений на 8 років ВТТ і на 5 років висилки після відбуття покарання за межі України. Реабілітований 2.04.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5916, П-11349*).

БРАТУСЬ Михайло Іванович, 1914 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова. Червоноармієць 708 зенітного артилерійського полку 44 зенітної дивізії ППО. Арешт 20.03.1943. Військовим трибуналом 34 армії Північно-Західного фронту 22.04.1943 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12945*).

БРАТУСЬ Олексій Іванович, 1906 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.02.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.7, спр.80*).

БРАТУСЬ Омелян Панасович, 1873 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 17.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській облас-

ті 11.09.1937 за антирадянську агітацію та висловлювання поражених настроїв ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.235).

БРАТУСЬ Федір Іванович, 1903 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.03.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.7, спр.81).

БРАТУХА Онисим Юхимович, 1890 р.н., с.Дубинка, українець, освіта початкова, слюсар вагонної дільниці залізничної станції Конотоп. Арешт 27.12.1934. Лінійним судом Західних залізниць 31.01.1935 за ст.54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 19.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12200).

БРЕНЬКО Олександр Іванович, 1887 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 7.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за ст.ст.54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 14.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.43).

БРЕНЬКО Сава Іванович, 1893 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.09.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 29.01.1930 за ст.58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.758).

БРУСЕНКО Павло Родіонович, 1918 р.н., с.Розсоші Великописарівського району, проживав у с.В'язове, українець, освіта неповна середня, шофер МТС. Арешт 27.11.1937. Чернігівським обласним судом 28.03.1938 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 26.03.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12062).

БРЮШКО Макар Якович, 1877 р.н., с.Сім'янівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.11.1932. Народним судом Конотопського району 16.12.1932 за ст.54-10 КК УРСР та за злісне невиконання зобов'язань здачі державі сільськогосподарської продукції засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 17.12.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2942).

БУБНОВ Прокіп Федорович, 1906 р.н., с.Духанівка, українець, освіта початкова, слю-

сар Слобідської МТС (Буринський район). Арешт 17.07.1945, звинувачення за ст.54-1 "а" КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 9.01.1946 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6267).

БУГАЙОВ Афанасій Михайлович, 1908 р.н., с.Бочечки, проживав у с.Ново-Олексіївка Новосибірської області (Росія), росіянин, освіта початкова. Червоноармієць 31 запасного СП. Арешт 27.03.1944. Військовим трибуналом 23 Новосибірської запасної СБ 9.05.1944 за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 2.04.1990 Військовим трибуналом Сибірського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11364).

БУРДЮГ Панас Іванович, 1895 р.н., с.Карабутове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 27.06.1937. Чернігівським обласним судом 18.02.1938 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 29.11.1966 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8450).

БУРЕНКО Гаврило Данилович, 1891 р.н., с.Сарнавшина, українець, освіта початкова, пенсіонер. Арешт 28.04.1941. Сумським обласним судом 23.07.1941 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 4.01.1961 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5417).

БУРЯКОВ Хома Макарович, 1900 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 14.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 17.12.1958 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.42).

БУТЕНКО Андрій Михайлович, 1905 р.н., с.Парафіївка Чернігівської області, проживав у с.Кошари, українець, освіта початкова, токар бурякорядгоспу. Арешт 15.03.1937. Чернігівським обласним судом 28.05.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 24.04.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11439).

БУТКО Василь Минович, 1900 р.н., с.Карабутове, проживав у с.Красне, українець, освіта початкова, вантажник Дубов'язівського пункту "Заготзерно". Арешт 19.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 27.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований

10.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.563).

БУТКО Федір Іванович, 1883 р.н., с.Карабутове, українець, освіта початкова, сторож складу мінеральних добрив. Арешт 7.09.1937. Чернігівським обласним судом 17.01.1938 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 21.05.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-654).

БУХАНЧУК Микола Костянтинович, 1918 р.н., с.Совинка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.09.1941, звинувачення за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР та за підозрою у бандитизмі. З наближенням фронту евакуйований на схід

СРСР. Управлінням НКВС по Новосибірській області 3.06.1942 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2400).

БУЦИК Іван Андрійович, 1913 р.н., с.Землянка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 915 СП. Арешт 2.01.1944, звинувачення за ст.ст.58-3, 58-10 ч.2 КК РРФСР. Військовим трибуналом 246 СД 10.01.1944 виправданий. Військовим трибуналом 1 Українського фронту 18.04.1944 справа повернута на дослідження. Арешт 25.05. 1944, звинувачення за ст.ст.58-3, 58-8, 58-10 ч.2 КК РРФСР. Військовим трибуналом 60 армії 22.06.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5161).

В

ВЕЛИЧКО Никодим Михайлович, 1893 р.н., с.Шаповалівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному контрреволюційному повстанському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 17.05. 1938 у м.Чернігів. Реабілітований 15.06.1961 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.463).

ВЕНЕДИКТОВ Афанасій Михайлович, 1895 р.н., с.Білогалиця Путівльського району, проживав у смт Дубов'язівка, росіянин, освіта початкова, муляр радгоспу. Арешт 13.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 20.09.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 12.12.1988 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.556).

ВИСОКОМОРНИЙ Тихон Васильович, 1892р.н., с.Попівка, проживав у с.Козацьке, українець, освіта середня, вчитель школи. Арешт 22.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.11.1937 за вихваляння троцькізму і наклепи на заходи радянської влади ув'язнений на 10 років у ВТТ. Після відбуття покарання проживав у с.Попівка, працював вчителем школи. Арешт 3.01.1949. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13.04.1949 за ст.ст.54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР засланий на поселення у Красноярський край. Реабілітований, відповідно, 7.08.1989 і 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.спр.355, 27).

ВЛАДИМИРОВ Самійло Іванович, 1902 р.н., с.Землянка, українець, освіта середня, секретар сільської ради. Арешт 21.09.1937. Чернігівським

обласним судом 1.10.1938 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 28.04.1989 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-9819).

ВНУЧКОВ Сергій Артемович, 1887 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 22.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 7.03.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.607).

ВОВКОГОН Опанас Логвинович, 1903 р.н., с.Кошари, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Арешт 3.08.1949. Сумським обласним судом 7.10.1949 за ст.54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 13.01.1955 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 15.05.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13849).

ВОВКОГОН Тетяна Омелянівна, 1922 р.н., с.Кошари, українка, освіта середня, вчителька. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.10.1945 як член сім'ї засудженого за ст.58-1 "б" КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область. Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. № 10356).

ВОВКУЛА Андрій Гнатович, 1877 р.н., с.Алтинівка Кролевецького району, проживав у с.Чорноплатове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антирадянську агітацію проти кол-

госпного ладу та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 31.10.1988 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.522).

ВОВКУЛА Пилип Андрійович, 1900 р.н., с.Чорноплатове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антирадянську агітацію, розповсюдження провокаційних чуток та різкі висловлювання пораженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 2.01.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.10.1988 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.522).

ВОЙТКОВСЬКА Галина Миколаївна, 1914 р.н., с.Куришево Гродненської області (Білорусь), проживала у с.Хижки, українка, освіта середня, вчителька початкової школи. Арешт 29.12.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 30.08.1944 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР засуджена на 7 років ВТТ. Реабілітована 2.11.1963 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7540).

ВОЛКОВ Василь Васильович, 1870 р.н., с.Козацьке, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.11.1932. Народним судом Конотопського району 5.01.1933 за ст.54-10 КК УРСР та за здачу державі недоброякісної сільгосппродукції засуджений на 8 років ВТТ і після відбуття покарання - до висилки на 5 років за межі України. Реабілітований 11.04.1994 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7827).

ВОЛКОВ Олександр Захарович, 1873 р.н., с.Козацьке, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 27.02.1989 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.602).

ВОЛОШКО Остап Семенович, 1889 р.н., с.Бочечки, проживав у с.Новоселівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 17.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за участь в антирадянському націоналістичному повстанському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 3.07.1957 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр. 186).

ВОЛОШКО Петро Семенович, 1902 р.н., с.Бондарі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.05.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.05.1931 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край.

Після звільнення проживав у с.Новоселівка, колгоспник. Арешт 21.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антиколгоспну агітацію, висловлювання різних пораженьських та терористичних настроїв застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 16.11.1989 і 19.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641: оп.3, спр.52; оп.4, спр.900).

ВОЛОШКО Тит Іванович, 1900 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.10.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 20.04.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13111).

ВОЛОШКО Федір Іванович, 1907 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації позбавлений волі на 10 років. Прокуратурою Сумської області 17.01.1940 покарання пом'якшене до 5 років ВТТ. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.329).

ВОЛЧИНЦЕВ Кузьма Логвинович, 1874 р.н., с.Сім'янівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.05.1931. Народним судом Конотопського району 10.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 15.04.2004 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-4777, оп. 1, спр. 144).

ВОРОНКЕВИЧ Сергій Іванович, 1901 р.н., с.Шаповалівка, українець, освіта середня. Начальник відділу обліку капітального будівництва 60 окремого будівельно-шляхового залізничного батальйону 7 залізничної бригади 1 окремої Червонопрапорної армії. Арешт 7.12.1938. Військовим трибуналом Особливого корпусу залізничних військ 13.02.1939 за ст.58-10 ч.1 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 18.01.1957 Військовим трибуналом Далекосхідного ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-6054).

ВОЩИНІН Георгій Антонович, 1889 р.н., м.Буринь, проживав у с.В'язове, українець, освіта середня, без визначених занять. Арешт 27.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.556).

Г

ГАЛАЙБА Олексій Миколайович, 1888 р.н., с.Мельня, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930, звинувачення за ст.ст.54-10, 54-11 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 24.02.1930 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.837).

ГАЛАК Олександр Семенович, 1897 р.н., українець, освіта середня, член ВКП(б), директор Понорницької районної колгоспшколи Чернігівської області. Арешт у серпні 1936 р. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 2.04.1937 за участь у контрреволюційній троцькістсько-зінов'євській терористичній організації засуджений на 8 років ВТТ. Особливою нарадою при МДБ СРСР 17.08.1949 за тих же мотивів заарештований і засланий на поселення у Красноярський край. Реабілітований у листопаді 1957 р. Верховним Судом СРСР. Проживав у с.Крупське. (ДАСО, ф.П-4, оп.1, спр.2017).

ГАЛАШКО Іван Андрійович, 1893 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, зчіплювач вагонів винзаводу. Арешт 21.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.11.1937 за участь в українській націоналістичній організації та розповсюдження провокаційних чуток, висловлювання терористичних настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ, 8.05.1938 - за антирадянську агітацію пораженьського характеру серед ув'язнених застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 30.07.1958 і 23.07.1958 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.спр.972, 964).

ГАЛЯН Григорій Родіонович, 1894 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, вагар винзаводу. Арешт 21.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію та висловлювання пораженьських настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 26.12.1957 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.658).

ГАНЖАРА Антон Федорович, 1910 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, конюх колгоспу. Підписка про невиїзд від 23.03.1936, звинувачення в агітації проти стахановського руху. Прокурором Конотопського району 1.06.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-1031).

ГАНЖАРА Федот Прокопович, 1872 р.н., с.Великий Самбір, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 30.03.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Київським ОВ ДПУ

11.06.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5913).

ГАНЗЯ Артем Дем'янович, 1896 р.н., с.Коханівка, українець, освіта початкова, робітник депо залізничної станції Конотоп. Арешт 21.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 25.12.1937 за ст.54-8, 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 14.01.1961 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.420).

ГАРМАШ Гнат Іванович, 1895 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 14.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.10.1937 за антирадянську агітацію та висловлювання пораженьських настроїв ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.787).

ГАРМАШ Іван Іванович, 1863 р.н., с.Великий Самбір, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 26.11.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 31.01.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-7791).

ГАТИЧ Максим Якович, 1894 р.н., с.Попівка, проживав у м.Бахмач, українець, освіта початкова, вантажник залізничної станції. Арешт 24.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.05.1938 за різку антирадянську пораженьську агітацію та висловлювання націоналістичних настроїв застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.729).

ГЕРАСИМЕНКО Григорій Терентійович, 1919 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова. Колишній червоноармієць, звільнений з ворожого полону, втік з 307 пересильного пункту (Угорщина). Арешт 2.02.1946. Військовим трибуналом гарнізону радянських військ у м.Будапешт 27.03.1946 за ст.58-1 "а" КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 22.05.1962 Військовим трибуналом в/ч 52065. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5665).

ГЕРАСИМОВ Федір Йосипович, 1896 р.н., с.Запитів Львівської області, проживав у смт Дубов'язівка, українець, освіта початкова, рахівник бурякорадгоспу. Арешт 27.09.1937. Народним комісаром внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 22.12.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.12.1989

прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.569).

ГИБА Олексій Микитович, 1927 р.н., с.Жовтневе, росіянин, освіта неповна середня. Червоноармієць 17 кавалерійського полку (м.П'ятигорськ Ставропольського краю). Арешт 27.04.1942. Військовим трибуналом Північно-Кавказького ВО 31.07.1942 за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 18.11.1991 військовою прокуратурою Північно-Кавказького ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11853).

ГИРИЧ Платон Платонович, 1892 р.н., с.Фесівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 19.07.1938, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Сумським обласним судом 26.03.1939 справа направлена на нове розслідування. Дубов'язівським РВ НКВС 1.06.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-341).

ГІРСА Йосип Йосипович, 1893 р.н., м.Шепетівка Хмельницької області, проживав у смт Дубов'язівка, поляк, освіта початкова, завідуючий земельними угіддями Юрівського відділку бурякорадгоспу. Арешт 25.07.1919, звинувачення у співпраці з гетьманцями. Конотопською повітовою надзвичайною комісією 29.10.1919 справа закрита. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.522).

ГЛИБЧЕНКО Олександра Леонтіївна, 1908 р.н., м.Конотоп, проживала у с.Грузьке, українка, освіта початкова, колгоспниця. Арешт 28.04.1945. Сумським обласним судом 25.04.1946 за ст.54-3 КК УРСР засуджена на 8 років ВТТ. Реабілітована 28.04.1992 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-4117, оп.5, спр.18).

ГЛИБЧЕНКО Павло Васильович, 1891 р.н., с.Землянка, українець, освіта початкова. Червоноармієць Віленського піхотного училища (м.Сталінськ). Арешт 26.06.1944. Військовим трибуналом військового гарнізону м.Новосибірськ 11.08.1944 за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 22.10.1991 військовою прокуратурою Сибірського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11824).

ГЛИВИНСЬКА Анастасія Романівна, 1910 р.н., смт Дубов'язівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Арешт 12.04.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 1.11.1944 за ст.54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 3 роки у Черногорський спецтабір (Красноярський край). Реабілітована 15.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.764).

ГЛИНКА Микола Михайлович, 1871 р.н., смт Волочиськ Хмельницької області, проживав у с.Козацьке, українець, освіта вища, священник. Арешт 15.09.1936, звинувачення за ст.54-10 ч.2 КК УРСР. Чернігівським обласним судом 19.12.1936 справа повернута на дослідження. Підписка про невізд від 1.02.1937. Чернігівським обласним судом 28.05.1937 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР виправданий, за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 31.12.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2090).

ГЛУХОВЕЦЬ Єпіфан Мусійович, 1894 р.н., с.Тернівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.03.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 25.05.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5925).

ГЛУЩЕНКО Олексій Степанович, 1897 р.н., смт Дубов'язівка, українець, освіта початкова, слюсар-інструментальник цукрокомбінату. Арешт 23.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.04.1938 за ст.54-9 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.284).

ГНИП Іван Минович, 1918 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 584 СП. Арешт 14.06.1942. Військовим трибуналом 199 СД 38 армії Південно-Західного фронту 22.06.1942 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 27.12.1991 військовою прокуратурою Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12450).

ГОДУНОВ Матвій Прокопович, 1910 р.н., с.Козацьке, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1021 СП. Арешт 15.05.1942. Військовим трибуналом 307 СД 31.05.1942 за ст.ст. 58-1 "б", 58-11 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 10.06.1942 у с.Маногарово Орловської області. Реабілітований 20.07.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, спр. № 10491).

ГОЛДІН Іван Омелянович, 1898 р.н., с.Горілий Гай Московської області (Росія), проживав у с.Гути, росіянин, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.01.1931, звинувачення за ст.54-13 КК УРСР. Уповноваженим ДПУ УРСР по Конотопському району 26.02.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-853).

ГОЛЕНКО Михайло Дем'янович, 1907 р.н., с.Новомутин, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 9.05.1932. Судовою

трійкою при колегії ДПУ УРСР 5.12.1932 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.187).

ГОЛОВКО Андрій Євдокимович, 1880 р.н., с.Шаповалівка, проживав у с.Попівка, українець, освіта початкова, пенсіонер-пасічник. Арешт 13.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.11.1937 за участь в українській фашистській організації церковників та проведення антирадянської агітації ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.10.1958 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.6).

ГОЛОДИЧЕНКО Іван Порфирівич, 1891 р.н., с.Козацьке, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.04.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 24.11.1930 за ст.ст.54-12, 54-13 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.643).

ГОЛУБ Григорій Євгенович, 1892 р.н., с.Фесівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 19.03.1938. Сумським обласним судом 19.06.1939 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 1.06.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11476).

ГОЛУБ Іван Іванович, 1907 р.н., с.Фесівка, проживав у смт Дубов'язівка, українець, освіта початкова, робітник цукрозаводу. Арешт 12.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за ст.58-10 КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний 2.01.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 23.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.319).

ГОЛУБ Максим Євгенович, 1903 р.н., с.Фесівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10.03.1933 за ст.54-10 КК УРСР та за злісний неплатіж податків висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.3, спр.787).

ГОЛУБ Петро Євгенович, 1900 р.н., с.Фесівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 19.07.1938. Чернігівським обласним судом 11.02.1932 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 23.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13117).

ГОЛУБ Трохим Євдокимович, 1900 р.н., с.Фесівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.12.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 5.03.1934 за

ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.633).

ГОЛУБ Юхим Іванович, 1895 р.н., с.Фесівка, проживав на станції Пінозеро Мурманської залізниці (Росія), українець, освіта середня, помічник бухгалтера будівельної контори. Арешт 15.02.1932. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 19.04.1933 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.174).

ГОЛУБ Яків Тихонович, 1899 р.н., с.Фесівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 2.03.1960 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.260).

ГОНЧАРЕНКО Андрій Онисимович, 1888 р.н., с.Хижки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за участь в українській націоналістичній фашистській організації ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 13.08.1943 у місці ув'язнення. Реабілітований 23.07.1959 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.151).

ГОРБЕНКО Дмитро Порфирійович, 1889 р.н., с.Совинка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.08.1936. Чернігівським обласним судом 20.12.1936 за ст.ст.54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 8.07.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2061).

ГОРБИК Михайло Кирилович, 1924 р.н., с.Попівка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 282 полку 3-ї окремої гвардійської винищувальної протитанкової артилерійської бригади. Арешт 26.08.1946, звинувачення у порушенні військової дисципліни, залишенні бойового поста. Військовою прокуратурою радянського військового гарнізону м.Галле (Німеччина) 1.10.1946 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3198).

ГОРБИК Ольга Пархомівна, 1913 р.н., с.Попівка, українка, неписьменна, без визначених занять - за хворобою. Арешт 5.09.1941, звинувачення за ст.54-10 ч.2 КК УРСР. Померла восени 1941р. Управлінням КДБ при Раді Міністрів УРСР по Сумській області 30.11.1963 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8218).

ГОРДІЙ Данило Якович, 1900 р.н., с.Маркове Вінницької області, проживав у с.Попівка, українець, освіта вища, старший хімік спиртзаводу. Арешт 1.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за проведення антирадянської агітації та висловлювання пораженьських настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.05.1958 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.939).

ГОРЛАЧ Григорій Леонтійович, 1922 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта середня. Червоноармієць 50 артилерійського полку. Військовим нарадою при колегії ДПУ УРСР 29.10.1941 за ст.58-10 ч.1 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12928).

ГОРЛАЧ Костянтин Сергійович, 1883 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 6.06.1930 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.3, спр.68).

ГОРЛАЧ Микола Семенович, 1915 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта початкова, робітник радгоспу "Путівець". Арешт 15.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Орловській області 29.12.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 13.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.172).

ГОРЛАЧ Панас Петрович, 1896 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.07.1930, звинувачення за ст.54-8 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 28.08.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3244).

ГОРЛАЧ Степан Архипович, 1894 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.11.1931, звинувачення за ст.54-11 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 23.01.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2960).

ГОРОВИЙ Дмитро Йосипович, 1898 р.н., с.Голенка Роменського району, проживав на залізничному перегоні Конотоп-Калинівка, українець, освіта початкова, обхідник 10-ї дистанції служби колії залізниці. Арешт 14.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Орловській області 29.12.1937 за контрреволюційну фашистську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 28.11.1941 у

місці ув'язнення. Реабілітований 25.03.1964 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.257).

ГОРОЩЕНКО Григорій Климович, 1895 р.н., с.Красне, українець, освіта середня, вчитель неповно-середньої школи. Арешт 25.03.1938, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Сумським обласним судом 20.07.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-484).

ГОХ Іван Олександрович, 1890 р.н., с.Богданівка Харківської області, проживав у с.Грузьке, українець, освіта вища, вчитель української і російської мови залізничної школи № 9. Арешт 26.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську націоналістичну агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ, 8.05.1938 - за антирадянську агітацію серед ув'язнених та висловлювання терористичних настроїв застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 6.12.1989 - прокуратурою області, 23.07.1958 - обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641: оп.6, спр.239; оп.1, спр.964).

ГРАНДЕЛЬ Михайло Пилипович, 1892 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, завгосп колгоспу. Арешт 30.09.1943, звинувачення у пособництві німецькій окупаційній владі. Управлінням НКДБ УРСР по Сумській області 28.01.1944 справа закрита, направлений у спецтабір НКВС №240 (м.Сталіно) для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8613).

ГРИГОРЕНКО Гнат Макарович, 1890 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 6.03.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.3, спр.68).

ГРИГОРЕЦЬ Григорій Іванович, 1912 р.н., с.Бондарі, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.08.1936, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Чернігівським обласним судом 10.11.1936 за ст.54-11 виправданий, за ст.54-10 ч.1 засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 4.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11984).

ГРИГОРЕЦЬ Григорій Степанович, 1913 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 183 артилерійського полку (м.Київ). Арешт 21.10.1936. Військовим трибуналом 15 механізованого корпусу Київського ВО 3.12.1936 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 31.03.1994

прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7077*).

ГРИГОРЕЦЬ Дмитро Іванович, 1882 р.н., с.Сім'янівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.07.1936. Чернігівським обласним судом 10.11.1936 за ст.ст.54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 4.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11984*).

ГРИГОРЕЦЬ Павло Пилипович, 1892 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 19.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській групі застосована ВМП. Розстріляний 27.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр.972*).

ГРИЗУН Володимир Юхимович, 1883 р.н., с.Карабутове, проживав у с.Полтавка, українець, освіта початкова, тесляр Дубов'язівського бурякорадгоспу. Арешт 16.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.1, спр.67*).

ГРИЗУН Пилип Аврамович, 1901 р.н., с.Карабутове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 12.02.1936. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 10.05.1938 у м. Чернігів. Реабілітований 20.10.1965 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр.360*).

ГРИЩЕНКО Єлизавета Іванівна, 1900 р.н., с.Караульний Буерак Волгоградської області (Росія), проживала у с.Козацьке, німкеня, освіта початкова, колгоспниця. Арешт 26.10.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.06.1945 за ст.54-1 "а" КК УРСР вислана на 5 років у Сузунський район Новосибірської області. Реабілітована 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.441*).

ГРИЩЕНКО Михайло Іванович, 1916 р.н., с.Козацьке, проживав у с.Бочечки, українець, освіта початкова, заготівник Козацького сільського споживчого товариства. Арешт 20.08.1947, звинувачення за ст.ст.54-1 "а", 54-8 КК УРСР. Управлінням МДБ УРСР по Сумській області 20.12.1947 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2194*).

ГРИЩЕНКО Петро Степанович, 1907 р.н., с.Салтикове, українець, освіта початкова, фуражир молочно-товарної ферми Дубов'язівського бурякорадгоспу. Арешт 5.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.02.1933 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.3, спр.722*).

ГУБЕНКО Андрій Кіндратович, 1905 р.н., с.Мельня, проживав у с.Чорноплатове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.05.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 25.10.1932 за ст.54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.3, спр.352*).

ГУДЕНКО Іван Андрійович, 1896 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 22.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 14.11.1937 за ст.ст.54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 26.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.915*).

ГУДЕНКО Іван Остапович, 1890 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 3.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянській українській повстанській організації застосована ВМП. Реабілітований 20.12.1961 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.515*).

ГУДЕНКО Михайло Каленикович, 1897 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 20.12.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Уповноваженим ДПУ по Конотопському району 15.02.1933 справа закрита. Арешт 4.10.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.11.1937 за контрреволюційну діяльність ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 18.11.1960 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2945*. ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.397*).

ГУДЕНКО Кирило Терентійович, 1890 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 22.09.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 23.04.1944 за ст.54-1 "а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 8.04.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13459*).

ГУДИМ Трохим Данилович, 1891 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області

26.12.1937 за антирадянську агітацію та висловлювання різких пораженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр. 610).

ГУДИМЕНКО Йосип Омелянович, 1912 р.н., с.Хижки, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1340 СП. Арешт 27.08.1944. Військовим трибуналом 234 СД 5.09.1944 за ст.58-8 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 14.07.1956 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3133).

ГУДИМЕНКО Микола Григорович, 1920 р.н., с.Хижки, українець, освіта початкова. Червоноармієць-кулеметник 63 окремого зенітно-артилерійського дивізіону. Арешт 3.10.1941. Військовим трибуналом 57 Червонопрапорної мотострілецької дивізії 17 армії Забайкальського фронту 6.11.1941 за ст.58-1 "б" засуджений до ВМП.

Розстріляний 17.11.1941. Реабілітований 22.04.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13959).

ГУДИМЕНКО Олексій Захарович, 1924 р.н., с.Хижки, проживав у с.Антонівка Волинської області, українець, освіта неповна середня, директор маслозаводу. Арешт 27.09.1946. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 24.12.1946 за ст.54-1 "б" КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 29.11.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12634).

ГУТОРКА Андрій Никонівч, 1894 р.н., с.Карабутове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.06.1937. Чернігівським обласним судом 17.01.1938 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 14.02.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11931).

Д

ДАВИДЕНКО Федір Сергійович, 1907 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць-шофер 30 авіабази 21 армії. Арешт 19.11.1941. Військовим трибуналом Воронежського гарнізону 13.03. 1942 за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 23.03.1942. Реабілітований 25.09.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13382).

ДЕЙНЕКО Григорій Кузьмич, 1891 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 20.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.542).

ДЕЙНЕКО Григорій Якович, 1886 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.09.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 29.01.1930 за ст.58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.758).

ДЕМИДЕНКО Іван Йосипович, 1893 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, пенсіонер. Арешт 11.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській орга-

нізації застосована ВМП. Розстріляний 29.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.982).

ДЕМИДЕНКО Олексій Васильович, 1909 р.н., м.Київ, проживав у смт Дубов'язівка, українець, освіта середня-спеціальна, хімік-нормувальник цукрозаводу. Арешт 8.05.1945, направлений у спецтабір №240 (м. Сталіно) на фільтрацію. Військовим трибуналом військ НКВС Сталінської області 2.08.1945 за ст.54-3 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.12.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13626).

ДЕМИДКО Іван Андрійович, 1884 р.н., с.Шаповалівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 6.03.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.3, спр.66).

ДЕМИДКО Степан Данилович, 1897 р.н., с.Соснівка, проживав у с.Підлипне, українець, освіта початкова, робітник КПВРЗ. Арешт 24.04.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 27.05.1931 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.751).

ДЕМИДКО Тихон Онисимович, 1882 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, без ви-

значених занять. Арешт 20.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 17.10.1962 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.659).

ДЕМИДКО Трохим Васильович, 1879 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.12.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 26.02.1931 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 5.03.1931 у м. Суми. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.955).

ДЕМЧЕНКО Михайло Миколайович, 1879 р.н., с.Юрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.06.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий умовно на 3 роки у Північний край, з-під варті звільнений. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.796).

ДЕМ'ЯНЕНКО Кузьма Антонович, 1903 р.н., с.Красне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.02.1933 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.3, спр.565).

ДЕНИСЕНКО Борис Степанович, 1869 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 20.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 6.03.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований 19.07.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.7, спр.85).

ДЕНИСЕНКО Ганна Іванівна, 1872 р.н., с.Глини Сувалківського воєводства (Польща), проживала у с.Чорноплатове, німкеня, неписьменна, без визначених занять. Арешт 10.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 7.10.1944 за ст.54-1 "а" КК УРСР вислана на 5 років у Сузунський район Новосибірської області. Реабілітована 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.403).

ДЕНИСЕНКО Степан Борисович, 1896 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, робітник радгоспу. Арешт 25.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному контрреволюційному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 21.05.1938 у м.Чер-

нігів. Реабілітований 9.08.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.7, спр.106).

ДЕНИСЕНКО Терентій Іванович, 1897 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 6.02.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 16.04.1933 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.7, спр.89).

ДЕРЕЗЮК Вікентій Архипович, 1894 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1932. Народним судом Конотопського району 26.12.1932 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР та за спробу здати державі недоброякісну сільськогосподарську продукцію засуджений на 8 років ВТТ і на 5 років висилки після відбуття покарання за межі України. Реабілітований 2.04.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11353).

ДИНЯК Георгій Якович, 1899 р.н., с.Михайло-Ганнівка, проживав у с.Лисогубівка, українець, освіта початкова, член ВКП(б), голова колгоспу с.Вирівка. Арешт 9.10.1936, звинувачення у контрреволюційній агітації. Прокурором Конотопського району 2.07.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2741).

ДИЧАНСЬКИЙ Іван Свиридович, 1885 р.н., с.Капітанівка, проживав у с.Жовтневе, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 20.12.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 13.04.1933 справа закрита. Проживав у с.Привокзальне, працював у колгоспі. Арешт 21.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 20.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 2.03.1960 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2936. ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.263).

ДМИТРЕНКО Василь Петрович, 1890 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.10.1937 за антирадянську агітацію та висловлювання пороженьських настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.448).

ДМИТРЕНКО Пантелій Максимович, 1890 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова, пенсіонер-інвалід. Арешт 3.09.1936, підписка про невиїзд від 2.12.1936. Чернігівським обласним судом 22.02.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР та за незаконне зберігання вогнепальної

зброї засуджений на 5 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 23.04.1937 справа направлена на новий розгляд. Чернігівським обласним судом 9.08.1937 засуджений на 8 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 13.09.1937 покарання пом'якшене до 5 років. Верховним Судом СРСР 8.05.1940 справа направлена на новий розгляд. Сумським обласним судом 10.02.1941 засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 12.08.1999 Верховним Судом України. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-13931*).

ДМИТРЕНКО Сергій Григорович, 1901 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.12.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР висланий на 5 років у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с.Великий Самбір. Арешт 11.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 25.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 31.07.1989 і 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп.5, спр.334; оп.4, спр.982*).

ДОЛЕНКО Іван Родіонович, 1897 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 20.12.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 5.03.1933 справа закрита. Після звільнення - червоноармієць 117 полку військ НКВС (м.Сарни Рівненської області). Арешт 1.08.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Рівненської області 18.09.1945 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 6.03.1970 Військовим трибуналом Прикарпатського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-7744, П-8588*).

ДОЛЕНКО Сидір Архипович, 1874 р.н., с.Великий Самбір, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 26.11.1932. Народним судом Конотопського району 18.12.1932 за ст.54-10 КК УРСР та за спробу здати державі недоброякісну сільськогосподарську продукцію засуджений на 10 років ВТТ та на 5 років висилки після відбуття покарання за межі України. Реабілітований 22.04.1991 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-2943*).

ДОМАШЕНКО Нестор Прокопійович, 1890 р.н., с.Совинка, проживав у с.Гути, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 18.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 30.05.1989

прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.549*).

ДОРОШЕНКО Микола Вакулович, 1910 р.н., с.Хижки, українець, освіта початкова. Червоноармієць 23 артилерійського полку 7 СД. Арешт 17.03.1940. Військовим трибуналом Ленінградського ВО 28.03.1940 за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР та за самовільне залишення бойового поста засуджений до позбавлення волі на 6 років, 11.04.1940 - обвинувачення у залишенні поста зняте, покарання пом'якшене до 4 років ВТТ. Реабілітований 10.10.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-12984*).

ДОРОШЕНКО Мусій Олександрович, 1902 р.н., с.Княжичі Ямпільського району, проживав у смт Дубов'язівка, українець, освіта початкова, член ВКП(б), начальник постачання спиртзаводу. Арешт 5.10.1937, звинувачення за ст.ст.54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Прокуратурою Чернігівської області 5.03.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-1247*).

ДОРОШЕНКО Пилип Петрович, 1869 р.н., с.Хижки, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 21.11.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 31.01.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-7787*).

ДРАПИКА Наум Омелянович, 1888 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова, робітник Дубов'язівського цукрозаводу. Арешт 31.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 12.08.1941 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР засуджений до ВМП. Реабілітований 25.07.1991 Прокуратурою УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-11759*).

ДРОБНИЦЯ Панас Іванович, 1902 р.н., с.Мутин Кролевецького району, проживав у с.Гути, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 18.07.1941, звинувачення за ст.54-10 ч.2 КК УРСР. Слідчою групою управління НКВС по Сумській області 5.09.1941 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-2347*).

ДРОФА Микола Євдокимович, 1897 р.н., с.Карабутове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 10.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.10.1965 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр.360*).

ДУБОВИК Іван Матвійович, 1897 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.04.1938. Трійкою при управлінні

НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному контрреволюційному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 21.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 9.08.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.7, спр.106).

ДУБОВИК Федір Павлович, 1900 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 27.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1937 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.07.1960 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.7, спр.30).

ДУДКА Єлизавета Антонівна, 1904 р.н., с.Долина Саратовської області (Росія), проживала у смт Дубов'язівка, росіянка, освіта початкова, робітниця цукрового заводу. Арешт 14.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 6.05.1944 за ст.54-1 "а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у Черногорський спецтабір (Красноярський край). Реабілітована 12.01.1966 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.368).

ДУДКА Іван Степанович, 1913 р.н., с.Пекарі, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 24.01.1936, підписка про невиїзд від 10.03.1936, звинувачення у втечі з місця висилки. Конопотським РВ НКВС 10.03.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-2618).

ДУМЕНКО Панас Панасович, 1890 р.н., с.Кузьки, українець, освіта початкова, колгоспник-слюсар по ремонту сільськогосподарських машин. Арешт 9.07.1946, звинувачення за ст.ст.54-3, 54-10 ч.2 КК УРСР. Сумським обласним судом 17.10.1946 за ст.54-10 ч.2 виправданий, за ст.54-3 засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 22.05.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-13721).

ДЯЧЕНКО Андрій Дем'янович, 1912 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1021 СП. Арешт 18.05.1942. Військовим трибуналом 307 СД 31.05.1942 за ст.ст. 58-1 "б", 58-11 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 10.06.1942 у с.Маногарово Орловської області. Реабілітований 20.07.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, спр. № 10491).

ДЯЧЕНКО Харитон Дмитрович, 1897 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 20.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за участь у контрреволюційному куркульському угрупованні та висловлювання різких пораженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.896).

Є

ЄВТРОПОВ Дмитро Костянтинівич, 1907 р.н., с.Бочечки, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 1021 СП. Арешт 21.05.1942. Військовим трибуналом 307 СД 31.05.1942 за ст.ст. 58-1 "б", 58-11 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 10.06.1942 у с.Маногарово Орловської області. Реабілітований 20.07.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, спр. № 10491).

ЄВТУХОВ Опанас Микитович, 1896 р.н., с.В'язове, українець, освіта початкова, робітник колісного цеху КПВРЗ. Арешт 7.07.1931, підписка про невиїзд від 8.07.1931, звинувачення за ст.58-10 КК РРФСР. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 2.10.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5779).

ЄВТУШЕНКО Андрій Опанасович, 1903 р.н., с.Козацьке, українець, освіта початкова. Червоноармієць 579 зенітно-артилерійського полку резерву Головного командування. Арешт 21.03.1945. Військовим трибуналом 17 повітряної

армії 7.04.1945 за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 25.01.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-13193).

ЄРКО Степан Семенович, 1896 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.01.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.860).

ЄФРЕМЕНКО Олексій Павлович, 1925 р.н., с.Салтикове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 14.06.1950. Особливою нарадою при МДБ СРСР 9.12.1950 за ст.ст.58-1 "а", 58-10 ч.1 КК РРФСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Військовим трибуналом Північного ВО 19.04.1956 обвинувачення за ст.58-10 ч.1 зняте. Реабілітований 31.10.1996 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.7, спр.219).

Ж

ЖЕЛТОНОВ Арсеній Іванович, 1871 р.н., с.Ігумново Вологодської області (Росія), проживав у с.Фесівка, росіянин, освіта початкова, священник без приходу. Арешт 17.02.1931, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 2.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-869*).

ЖИГАСЬ Андрій Петрович, 1870 р.н., с.Духанівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 2.09.1943, звинувачення за ст.ст.54-1 "а", 54-10 ч.2 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 10.01.1944 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-2603*).

ЖОЛДАК Дмитро Федорович, 1902 р.н., с.Вирівка, українець, освіта початкова, стрілочник залізничної станції Конотоп. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26.11.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий умовно на 3 роки у Північний край, з-під варт звільнений. (Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області). Працював рахівником сільгоспооперації. Арешт 30.09.1936, підписка про невиїзд від 19.06.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Прокурором Конотопського району 2.07.1937 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.863. ДА УСБУ в СО, спр. П-2741*).

ЖОЛОБОК Терентій Андрійович, 1883 р.н., с.Підлипне, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 01.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області

5.10.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Після звільнення проживав у с.Коханівка, священник. Арешт 20.09.1949. Сумським обласним судом 23.12.1949 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований, відповідно, 26.10.1989 - прокуратурою області, 23.06.1992 - Генеральною прокуратурою України. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.1, спр.34. ДА УСБУ в СО, спр. П-12239*).

ЖУКОВ Семен Ілліч, 1910 р.н., с.Козацьке, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 735 СП. Арешт 9.08.1941. Військовим трибуналом 166 СД 24.08.1941 за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 30.08.1941. Реабілітований 7.07.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-12792*).

ЖУКОВСЬКИЙ Володимир Петрович, 1900 р.н., с.Фесівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 20.12.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 13.04.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-2946*).

ЖУРАВЛЬОВ Кіндрат Омелянович, 1904 р.н., с.Мельня, українець, освіта початкова. Червоноармієць в/ч 5638 (м.Воронеж). Арешт 3.11.1939. Військовим трибуналом 30 СК 5.05.1940 за ст.58-10 ч.1 КК РРФСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 23.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-13135*).

З

ЗАБІЯКА Володимир Трохимович, 1881 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.873*).

ЗАБІЯКА Іван Юхимович, 1896 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.03.1931, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 30.07.1931 справа закрита. Працював бригадиром Конотопської МТС. Арешт 21.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.11.1937 за ст.ст.54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 ро-

ків у ВТТ. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-883. ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.23*).

ЗАБІЯКА Сергій Євтихійович, 1897 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.03.1938, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Прокурором Конотопського району 21.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-369*).

ЗАВГОРОДНІЙ Григорій Іванович, 1921 р.н., с.Хижки, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 226 Глухівської СД 60 армії. У зв'язку з пораненням перебував у відпустці в с.Хижки. Арешт 18.12.1943. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 27.03.1944 за ст.54-1 "б" КК

УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 26.02.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12465*).

ЗАВГОРОДНІЙ Григорій Федорович, 1888 р.н., с.Малий Самбір, проживав на залізничній станції Калинівка Чернігівської області, українець, освіта початкова, тесляр радгоспу “Путівець”. Арешт 14.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Орловській області 29.12.1937 за контрреволюційну діяльність та розповсюдження наклепів на радянську владу позбавлений волі на 10 років. Відбував покарання у Чернігівській тюрмі. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за антирадянську агітацію пораженьського характеру та висловлювання терористичних настроїв серед ув’язнених застосована ВМП. Розстріляний 20.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 30.11.1989 - прокуратурою області, 23.07.1958 - обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп.6, спр.219; оп.1, спр.964*).

ЗАВГОРОДНІЙ Павло Васильович, 1884 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.03.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.01.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.3, спр.637*).

ЗАВГОРОДНІЙ Петро Архипович, 1878 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 11.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.04.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 10.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр.295*).

ЗАВГОРОДНІЙ Семен Андрійович, 1921 р.н., с.Хижки, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 226 Глухівської СД 60 армії. У зв’язку з пораненням перебував у відпустці в с.Хижки. Арешт 18.12.1943. Військовим трибуналом Сумського гарнізону 27.03.1944 за ст.54-1“б” КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 26.02.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-12465*).

ЗАГОРОДНІЙ Трохим Кузьмич, 1875 р.н., с.Дубинка, проживав у с.Червоний Яр, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 19.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.05.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному контрреволюційному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.267*).

ЗАДОРОЖНІЙ Андрій Єгорович, 1906 р.н., с.Капітанівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26.03.1933 за ст.54-10 КК УРСР та несплату податку висланий умовно на 3 роки у Північний край, з-під варті звільнений. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.3, спр.847*).

ЗАДОРОЖНІЙ Єгор Микитович, 1876 р.н., с.Капітанівка, проживав у с.Жовтневе, українець, неписьменний, без визначених занять. Арешт 19.07.1938, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Чернігівським обласним судом 13.01.1939 справа повернута на дослідження. Сумським обласним судом 1.06.1939 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР та за порушення закону про валютні операції засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 29.03.1996 Верховним Судом України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13470*).

ЗАЙЦЕВ Володимир Григорович, 1897 р.н., м.Київ, проживав у смт Дубов’язівка, росіянин, освіта незакінчена вища, бухгалтер районної споживспілки. Арешт 21.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за участь в українській націоналістичній повстанській організації та контрреволюційну агітацію позбавлений волі на 10 років. Реабілітований 15.01.1958 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.1, спр.661*).

ЗАНОРА Антон Кузьмич, 1862 р.н., с.Бочечки, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 29.10.1930, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 18.11.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-1626*).

ЗАРОВНИЙ Олексій Данилович, 1923 р.н., с.Грузьке, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 492 СП. Арешт 15.06.1942, звинувачення за ст.54-10 ч.2 КК УРСР. Особливим відділом НКВС 199 СД 24.07.1942 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-4834*).

ЗАХАРЧЕНКО Микола Гаврилович, 1897 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 27.05.1931 за ст.54-12 КК УРСР ув’язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варті звільнений. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.1, спр.747*).

ЗДОРОВЦЕВ Василь Петрович, 1922 р.н., с.Духанівка, українець, освіта початкова, без визначених місця проживання і занять. Арешт 19.08.1944. Військовим трибуналом Київського гарнізону 9.11.1944 за ст.54-1“б” КК УРСР засуд-

жений до каторжних робіт на 15 років. Військовим трибуналом Київського ВО 26.04.1955 справа направлена на новий розгляд. Військовою прокуратурою Київського ВО 25.07.1955 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-7915*).

ЗЕЛЕНСЬКИЙ Микита Трохимович, 1867 р.н., с.Бочечки, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 20.12.1938, підписка про невиїзд від 30.12.1938, звинувачення за ст.54-8 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 11.04.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-3261*).

ЗЕЛЕНСЬКИЙ Омелян Трохимович, 1867 р.н., с.Бочечки, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 20.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 5.03.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 8 років у Північний край. Реабілітований 22.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.912*).

ЗЕЛЕНСЬКИЙ Трохим Микитович, 1892 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 3.09.1938, звинувачення за ст.54-8 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 11.04.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-3261*).

ЗЕЛЕНСЬКИЙ Юхим Микитович, 1901 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 15.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.414*).

ЗЕНЧЕНКО Андрій Митрофанович, 1887 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.10.1930, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 15.01.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-848*).

ЗИМЕНКО Григорій Степанович, 1897 р.н., с. Кузьки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.04.1935. Народним судом Конотопського району 30.04.1935 за невиконання завдань загальнодержавного значення щодо

здачі сільськогосподарської продукції засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 27.01.2004 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-4777, оп. 1, спр. 1204*).

ЗИМИН Григорій Іванович, 1898 р.н., с.Духанівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 2.11.1938, Чернігівським обласним судом 10.02.1939 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 21.05.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-1082*).

ЗИКРАТИЙ Михайло Андрійович, 1930 р.н., с.Михайло-Ганнівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 29.08.1958. Сумським обласним судом 1.11.1958 за ст.ст.54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 20.11.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13780*).

ЗИКРАТИЙ Яків Сергійович, 1888 р.н., с.Михайло-Ганнівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.02.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11. 1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.3, спр.82*).

ЗУБКО Василь Парфентійович, 1915 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1057 СП. Постанова про арешт від 9.03.1942. Військовим трибуналом 297 СД 15.04.1942 за ст.58-1"б" КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 15.06.1944 справа направлена на нове розслідування, оголошений у розшук. Арешт 17.12.1946. Управлінням МДБ по Сумській області 7.02.1947 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-3964*).

ЗЮЗЬКОВ Михайло Максимович, 1877 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.366*).

I

ІВАНЬКО Яким Григорович, 1894 р.н., м.Бахмач Чернігівської області, проживав у с.Попівка, українець, освіта початкова, конюх торфорозробок винзаводу. З наближенням фрон-

ту евакуйований на схід СРСР. Арешт 5.08.1941. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.12.1942 за антирадянську агітацію ув'язнений на 5 років у ВТТ. Помер 30.12.1944 у місці ув'язнення. Реабі-

літований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.615).

ІВАХНЕНКО Варвара Юхимівна, 1913 р.н., с.Козацьке, українка, освіта початкова, колгоспниця. Підписка про невіїзд від 23.04.1945. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.09.1949 як член сім'ї засудженого за ст.54-1"б" КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область. Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. № 8909).

ІВАХНЕНКО Микита Іванович, 1896 р.н., с.Вирівка, українець, освіта початкова, слюсар залізничної станції Брянськ-2. Арешт 14.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст.ст.54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 28.11.1988 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.528).

ІГНАТЕНКО Іван Сидорович, 1884 р.н., с.Вирівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.03.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 11.06.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5921).

ІГНАТЕНКО Іван Федотович, 1902 р.н., с.Вирівка, українець, освіта початкова, городник-рахівник. Арешт 7.02.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 27.05.1931 за ст.ст.54-2, 54-12 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варті звільнений. Працював бригадиром колгоспу. Арешт 29.09.1936, звинувачення у погрозах посадовим особам, хуліганстві. Народним судом 1 дільниці Конотопського округу 15.07.1937 виправданій. Арешт 17.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 11.09.1937 за агітацію, спрямовану на підрих заходів, які проводились на селі, ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований, відповідно, 16.11.1989 - прокуратурою області, 27.12.1961 - обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641: оп.1, спр.745; оп.2, спр.513).

ІГНАТЕНКО Микита Сидорович, 1871 р.н., с.Вирівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.03.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 11.06.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5923).

ІГНАТЕНКО Петро Григорович, 1909 р.н., с.Вирівка, проживав у с.Попівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 26.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чер-

нігівській області 5.10.1937 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 26.12.1988 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.563).

ІКАЛЕНКО Юхим Іванович, 1899 р.н., с.Рокитне, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 3.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за антирадянську агітацію та висловлювання пораженьських настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 17.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.705).

ІЛЛЯШЕНКО Іван Ілліч, 1905 р.н., с.Сім'янівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 5.08.1936. Чернігівським обласним судом 10.11.1936 за ст.54-12 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 1 рік. Реабілітований 4.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11984).

ІЛЛЯШЕНКО Семен Артемович, 1892 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, тесляр будівельного цеху КПВРЗ. Арешт 9.01.1933. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 15.03.1933 за ст.58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у ВТТ. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.577).

ІЛЬЧЕНКО Яків Михайлович, 1893 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за ст.54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 19.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.608).

ІРЖАВСЬКИЙ Макар Петрович, 1896 р.н., с.Пекарі, українець, освіта початкова, рахівник сільського споживчого товариства. Арешт 12.03.1938, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 19.07.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-907).

ІСЬКОВ Іван Олексійович, 1903 р.н., с.Бистрик Житомирської області, проживав у с.Попівка, українець, освіта початкова, робітник спиртзаводу. Арешт 3.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 2.03.1960 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.261).

Й

ЙОТКА Петро Іванович, 1901 р.н., с.Фесівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 2.03.1960 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.261).

ЙОТКА Степан Олександрович, 1872 р.н., с.Фесівка, проживав у с.Карабутове, українець, освіта початкова, коваль за наймом. Арешт 21.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 18.03.1959 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.5).

К

КАДУРІН Данило Сергійович, 1903 р.н., с.Козацьке, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.03.1930 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.3, спр.77).

КАЛИНА Касян Наумович, 1900 р.н., с.Тернівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.11.1932. Народним судом Конотопського району 23.12.1932 за ст.54-10 КК УРСР та за спробу здати державі недоброякісну сільськогосподарську продукцію засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 2.04.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр.П-11348).

КАЛИНА Наум Іванович, 1875 р.н., с.Тернівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 30.03.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 16.05.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5915).

КАЛИНИЧЕНКО Андрій Лаврентійович, 1880 р.н., с.Коханівка, проживав у с.Шевченкове, українець, освіта середня, вчитель школи. Арешт 7.04.1930, підписка про невізд від 13.07.1930, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопського округу 24.09.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-1625).

КАЛИНИЧЕНКО Іван Григорович, 1894 р.н., с.Коханівка, українець, освіта середня педагогічна, робітник КПВРЗ. Арешт 20.07.1935, звинувачення за ст.ст.54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Сумським облесним судом 17.06.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-426).

КАЛИНИЧЕНКО Трохим Кіндратович, 1888 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.10.1930. Особ-

ливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12. 1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.879).

КАЛИНСЬКИЙ Денис Андрійович, 1888 р.н., с.Жолдаки, проживав у с.Новомутич, українець, освіта початкова, робітник лісового господарства. Арешт 21.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за участь в українській контрреволюційній націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 20.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр. 1000).

КАЛИТА Василь Кіндратович, 1874 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.03.1931, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Сумським оперсектором ДПУ УРСР 4.05.1931 справа закрита. Арешт 25.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному контрреволюційному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 21.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 9.08.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-1016. ДАСО, ф.Р-7641, оп.7, спр. 106).

КАЛИТА Іван Андрійович, 1889 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 16.11.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 30.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.579).

КАЛИТА Петро Васильович, 1898 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, колгосп-

ник. Арешт 25.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 21.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 9.08.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.7, спр.106).

КАЛИТА Федір Васильович, 1908 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 21.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 9.08.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.7, спр.106).

КАЛІН Іван Якович, 1890 р.н., с.Духанівка, проживав у с.Грузьке, українець, освіта початкова, машиніст депо залізничної станції Конотоп. Арешт 15.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Тульській області 7.12.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 14.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.354).

КАЛЮЖНИЙ Рафаїл Ксенофонтівч, 1865 р.н., с.Стольне Чернігівської області, проживав у м. Льгов Курської області (Росія), українець, освіта середня духовна, без визначених занять. У 1911-1918 рр. проживав і працював у с. Жолдаки. Арешт 28.01.1927, підписка про невиїзд від 30.03.1927. Конотопським окружним судом 2.10.1928 за ст.54-13 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ, за амністією покарання пом'якшене до 1 року і 8 місяців. Верховним Судом УРСР 24.11.1928 визнаний засудженим на 2 роки і 6 місяців з пом'якшенням покарання до 1 року і 8 місяців. Реабілітований 26.04.1999 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-4776, оп.1, спр.159).

КАПУСТІН Василь Філатович, 1908 р.н., с.Духанівка, українець, неписьменний. Червоноармієць 1021 СП. Арешт 21.05.1942. Військовим трибуналом 307 СД 31.05.1942 за ст.ст. 58-1 "б", 58-11 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.07.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, спр. № 10491).

КАРАСЬ Микита Сергійович, 1898 р.н., с.Чорноплатове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.11.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Прокурором Конотопського району 8.02.1938 справа закрита. Арешт 16.03.1938, звинувачення у контрреволюційній пропаганді і агітації. Конотопським РВ НКВС

7.05.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.спр. П-2130, П-2487).

КАРИКА Федір Іванович, 1898 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 30.09.1943, звинувачення за ст.ст.54-1"а", 54-10 ч.2 КК УРСР. Слідчим відділом НКДБ УРСР 27.12.1943 етапований у спецтабір № 258 (м. Харків). Управлінням КДБ УРСР по Сумській області 26.10.1989 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-4928).

КАРПЕНКО Данило Єгорович, 1908 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 22.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за участь у контрреволюційному куркульському угрупованні та висловлювання різких пораженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м. Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр. 870).

КАРПЕНКО Іван Васильович, 1888 р.н., с.Раки, українець, освіта початкова, робітник Конотопського лісництва. Арешт 17.01.1944, звинувачення за ст. 54-3 КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 30.07.1944 виправданий. Працював у колгоспі. Арешт 8.05.1946. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 12.07.1946 за ст.ст.54-1"а", 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом Київського ВО 24.05.1955 обвинувачення за ст.ст.54-1"а", 54-10 ч.2 зняті, визнаний винним за ст. 54-3 і засуджений на 5 років ВТТ, за відбуттям строку покарання звільнений. Реабілітований 27.03.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.спр. П-3701, П-13444).

КАРПЕНКО Іван Олексійович, 1890 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр. 880).

КАЧУРА Данило Романович, 1893 р.н., с. Жолдаки, українець, освіта початкова. Командир взводу 235 окремого будівельного батальйону. Арешт 5.05.1942. Військовим трибуналом військ НКВС Ростовської області 4.07.1942 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 23.08.1942. Реабілітований 25.07.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-12804).

КЕЙДУН Іван Варфоломійович, 1875 р.н., с. Гути, українець, неписьменний, селянин-одно-

осібник. Арешт 17.11.1931, звинувачення за ст.54-11 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 23.01.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2960*).

КИЙКОВ Григорій Митрофанович, 1906 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1021 СП. Арешт 17.05.1942. Військовим трибуналом 307 СД 31.05.1942 за ст.ст. 58-1"б", 58-11 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 10.06.1942 у с.Маногарово Орловської області. Реабілітований 20.07.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, *спр. № 10491*).

КИРИЧЕНКО Опанас Іванович, 1907 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова. Червоноармієць 54 запасного артилерійського полку. Арешт 29.11.1941. Військовим трибуналом 45 запасної СБ 21.12.1941 за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-13269*).

КИРІЄНКО Іван Кирилович, 1899 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, сторож спиртзаводу. Арешт 13.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 28.04.1938 за участь в українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 14.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 7.02.1959 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.88*).

КИРІЄНКО Петро Михайлович, 1884 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.05.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 23.07.1959 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.152*).

КИРПИЧОВ Гаврило Іванович, 1878 р.н., с.В'язове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 23.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 11.09.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 17.09.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 18.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр.749*).

КИЧА Іван Микитович, 1894 р.н., с.Озаричі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23.11.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.1, спр.720*).

КЛИМЕНКО Артем Миколайович, 1898 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.11.1932. Народним судом Конотопського району 26.01.1933 за ст.54-10 КК УРСР та за злісне невиконання зобов'язань щодо здачі державі сільськогосподарської продукції засуджений до позбавлення волі на 1 рік і 6 місяців. Реабілітований 11.04.1994 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-7829*).

КЛИМЕНКО Василь Опанасович, 1888 р.н., с.Шаповалівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному контрреволюційному повстанському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 17.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 15.06.1961 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.463*).

КЛИМЕНКО Михайло Павлович, 1869 р.н., с.Шаповалівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.11.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 31.01.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-7786*).

КЛИМЕНКО Петро Петрович, 1919 р.н., с.Шаповалівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 387 батальйону аеродромного обслуговування Воронежського фронту. Арешт 22.08.1942, звинувачення за ст.58-1"б" КК РРФСР та у збройному опорі при затриманні. Відділом контррозвідки "Смерш" 30 району авіабазування 23.07.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-8788*).

КЛИМЕНКО Прокіп Минович, 1898 р.н., с.Шаповалівка, проживав у м.Бахмач Чернігівської області, українець, освіта початкова, завідувач господарством лікарні. Арешт 2.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 2.03.1960 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.260*).

КЛЮШНИК Петро Якович, 1891 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, конюх колгоспу. Арешт 11.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр.271*).

КЛЮШНИК Семен Ларіонович, 1887 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 18.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.05.1938 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 16.08.1960 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.327).

КНИШ Іван Володимирович, 1918 р.н., с.Мельня, українець, освіта неповна середня, репатріант із Німеччини. Арешт 25.10.1945. Сумським обласним судом 25.04.1946 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-13163).

КНИШ Микола Терентійович, 1883 р.н., с.Шаповалівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 27.05.1931 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.648).

КОВАЛЕВСЬКИЙ Дмитро Пимонович, 1893 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.03.1938, підписка про невиїзд від 28.04.1938, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Прокурором Конотопського району 21.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-149).

КОВАЛЕВСЬКИЙ Іван Михайлович, 1898 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, робітник винзаводу. Арешт 20.12.1932, звинувачення в антирадянській агітації. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 21.06.1933 справа закрита. Арешт 21.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 8.12.1937 за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 22.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641: оп.3, спр.278; оп.6, спр.229).

КОВАЛЕНКО Яким Федорович, 1901 р.н., с.Землянка, українець, освіта початкова, сигнальник 5 блокпосту залізничної станції Конотоп. Арешт 4.07.1941. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 23.08.1941 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР засуджений до ВМП. Реабілітований 18.05.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр.П-12527).

КОВАЛЬОВ Микола Григорович, 1925 р.н., с.Сім'янівка, проживав у с.Красне, українець, освіта неповна середня. Утримувався у перевірочно-фільтраційному таборі НКВС №240

(м.Сталіно). Арешт 7.06.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сталінської області 23.08.1945 за ст.54-1"а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 27.12.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-11868).

КОВАЛЬЧУК Віра Іванівна, 1918 р.н., смт Дубов'язівка, українка, освіта середня, вчителька середньої школи. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4.07.1945 як член сім'ї засудженого за ст.58-1"б" КК РРФСР до ВМП вислана на 3 роки у Північно-Казахстанську область. Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. №10591).

КОВРИГІН Павло Олексійович, 1880 р.н., с.Грузьке, українець, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 6.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 30.11.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР позбавлений волі на 10 років. Сумським обласним судом 13.05.1939 за цією ж статтею засуджений до позбавлення волі на 5 років, 30.01.1941 - визнаний засудженим до позбавлення волі загалом на 10 років. Реабілітований 23.05.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-1213).

КОЗАКОВ Павло Миколайович, 1913 р.н., с.Духанівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1004 СП. Арешт 2.04.1942, звинувачення в намаганні вчинити злочин за ст.58-1"б" КК РРФСР. Військовим трибуналом 305 СД 10.04.1942 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр.П-4820).

КОЗИЦЬКИЙ Станіслав Якимович, 1892 р.н., м.Варшава (Польща), проживав у смт Дубов'язівка, поляк, освіта початкова, апаратник спиртзаводу. Арешт 19.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 2.01.1938 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.05.1960 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.296).

КОЗЛОВСЬКИЙ Трохим Минович, 1903 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.07.1930, звинувачення за ст.54-8 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 28.08.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-3244).

КОЗУБАШ Микола Іванович, 1887 р.н., смт Гусятин Тернопільської області, проживав у смт Дубов'язівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 18.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 24.01.1938 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 22.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.917).

КОЛОМІЄЦЬ Іван Полікарпович, 1909 р.н., с.Підлипне, проживав у с.Юрівка, українець, освіта незакінчена вища, вчитель неповно-середньої школи. Арешт 5.08.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 24.01.1945 за ст.ст.54-1 "а", 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 10.07.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-13869*).

КОЛОМІЄЦЬ Микита Степанович, 1909 р.н., с.Грузьке, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.04.1930, звинувачення за ст.54-8 КК УРСР. Конотопським окружним відділенням ДПУ 3.07.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-4896*).

КОЛОМІЄЦЬ Онисій Павлович, 1883 р.н., с.Грузьке, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 1.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Орловській області 14.02.1938 за ст.ст. 54-7, 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 8.05.1938 у м.Орел. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою Сумської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.7, спр.5*).

КОЛОСОВ Григорій Степанович, 1898 р.н., с.Великий Самбір, проживав у с.Карабутове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 18.12.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 16.04.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-2947*).

КОМЛИК Григорій Павлович, 1883 р.н., с.Вирівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.02.1989 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр.599*).

КОМЛИК Іван Григорович, 1913 р.н., с.Бондарі, проживав у с.Вирівка, українець, освіта початкова, вантажник Конотопського пункту "Заготзерно". Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.02.1989 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр.598*).

КОМЛИК Семен Федорович, 1884 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 15.02.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.3, спр.79*).

КОМПАНЕЦЬ Григорій Ісакович, 1906 р.н., с.Капітанівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.05.1932. Особливою

нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.09.1932 за ст.54-11 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Після відбуття покарання проживав у с.Капітанівка. Арешт 5.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 20.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 26.12.1989 - прокуратурою області, 2.03.1960 - обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп.1, спр.580; оп.2, спр.263*).

КОНДРАТЕНКО Андрій Харитонович, 1889 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 18.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 29.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр.982*).

КОНДРАТЕНКО Григорій Мойсейович, 1909 р.н., с.Соснівка, проживав у м.Бахмач Чернігівської області, українець, освіта початкова, вагар залізничної станції. Арешт 1.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.12.1958 Чернігівським обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.38*).

КОНДРАТЕНКО Іван Сергійович, 1893 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 14.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 27.05.1931 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР висланий на 5 років у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с.Великий Самбір, селянин-одноосібник. Арешт 9.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за антирадянську агітацію, розповсюдження провокаційних чуток та висловлювання пораженьських, терористичних настроїв застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 28.12.1989 і 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп.6, спр.559; оп.4, спр.675*).

КОНДРАТЕНКО Мусій Кирилович, 1875 р.н., с.Попівка, проживав у с.Шевченкове, українець, освіта початкова, вантажник залізничної станції Бахмач Чернігівської області. Арешт 23.11.1932. Народним судом Конотопського району 22.12.1932 за ст.54-10 КК УРСР та за злісний несплати податків засуджений до позбавлення волі на 7 років та до висилки на 4 роки після відбуття покарання за

межі України. Реабілітований 5.06.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-2957*).

КОНДРАТЬЄВ Ілля Михайлович, 1909 р.н., с.Духанівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць учбової батареї (м.Чернігів). Арешт 20.04.1933, звинувачення за ст.54-8 КК УРСР. Чернігівським ОВ ДПУ 27.05.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-3175*).

КОНОВАЛ Антон Кузьмич, 1897 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 2.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.10.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.444*).

КОНОВАЛ Кузьма Митрофанович, 1870 р.н., с.Великий Самбір, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 14.05.1932, звинувачення в антирадянській агітації. Київським ОВ ДПУ 28.07.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-2651*).

КОНЮШЕВСЬКИЙ Броніслав Петрович, 1892 р.н., с.Филинці Житомирської області, проживав у с.Раки, поляк, освіта початкова, робітник-поденник у м.Конотоп. Арешт 15.11.1937, підписка про невиїзд від 19.01.1938, звинувачення у контрреволюційній агітації. Конотопським РВ НКВС 21.01.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-371*).

КОПИТЧЕНКО Карпо Трохимович, 1891 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 2.03.1960 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-5205*).

КОСТЕНКО Іван Лаврентійович, 1875 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.01.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.05.1931 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 19.10.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.3, спр.51*).

КОСТЕНКО Максим Леонтійович, 1861 р.н., с.Юрівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 5.03.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-7805*).

КОСТЕНКО Сава Омелянович, 1872 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта початкова,

селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 31.01.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-7788*).

КОСТИРКО Андрій Кирилович, 1897 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, завідувачий перевалочним пунктом залізничної станції Грузьке Конотопської контори "Укрплодоовоч". Арешт 28.02.1938, підписка про невиїзд від 8.05.1938, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Прокурором Конотопського району 20.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-342*).

КОСТИРКО Мусій Харитонович, 1876 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 17.06.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 11.09.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.225*).

КОСТИРКО Степан Іванович, 1883 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варті звільнений. Працював покрівельником вагонної дільниці залізничної станції Конотоп. Арешт 26.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Реабілітований, відповідно, 6.12.1989 - прокуратурою області, 20.12.1961 - обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп.3, спр.483; оп.2, спр.515*).

КОСТРИЦЯ Гнат Овер'янович, 1901 р.н., с.Капітанівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 17.05.1932, звинувачення за ст.54-11 КК УРСР. Київським ОВ ДПУ 21.08.1932 справа закрита. Працював у колгоспі. Арешт 10.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 20.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 7.04.1959 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп.1, спр.580; оп.2, спр.263*).

КОСТРИЦЯ Марія Олександрівна, 1905 р.н., с.Капітанівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Арешт 13.02.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 5.05.1944 за ст. 54-1"а" КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 28.05.1958 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-4657*).

КОСТЮЧЕНКО Степан Йосипович, 1875 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова,

селянин-одноосібник. Арешт 20.03.1934. Народним судом Конотопського району 13.04.1934 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР та за втечу з місця висилки засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 23.07.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-2738*).

КОХАНІВСЬКИЙ Михайло Хомич, 1870 р.н., с. Коханівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 3.05.1931. Народним судом Конотопського району 9.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР та за злісне невиконання плану хлібозаготівлі засуджений до позбавлення волі на 4 роки і штрафу в сумі 800 крб. та до вислання за межі України після відбуття покарання на 3 роки. Реабілітований 27.01.2004 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-4777, оп. 1, спр. 214*).

КОЧУБЕЙ Микола Миколайович, 1912 р.н., с. Михайло-Ганнівка, українець, освіта незакінчена вища, колгоспник. Арешт 2.03.1957. Сумським обласним судом 26.04.1957 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 4.06.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-12532*).

КОЧУБЕЙ Наталія Миколаївна, 1906 р.н., с. Михайло-Ганнівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Арешт 19.09.1958. Сумським обласним судом за ст.ст.54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР засуджена на 6 років ВТТ. Реабілітована 20.11.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-13780*).

КРАВЕЦЬ Захар Хомич, 1892 р.н., с. Кошари, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 14.05.1931, звинувачення в участі у контрреволюційній організації. Конотопським РВ ДПУ 11.09.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-872*).

КРАВЕЦЬ Микола Михайлович, 1909 р.н., с. Великий Самбір, українець, освіта незакінчена вища, вчитель середньої школи. Арешт 1.09.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 23.11.1944 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 15.08.1991 прокуратурою УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11794*).

КРАВЕЦЬ Тимофій Федорович, 1895 р.н., с. Кошари, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.11.1932. Народним судом Конотопського району 11.12.1932 за ст.54-10 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ і 5 років висилки після відбуття покарання за межі України. Реабілітований 12.03.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-11285*).

КРАВЦОВ Григорій Сильвестрович, 1902 р.н., с. Бондарі, українець, освіта початкова, селянин-

одноосібник. Арешт 20.11.1929. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 24.11.1930 за ст.ст.54-12, 54-13 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.643*).

КРЕЧМЕР Віктор Робертович, 1904 р.н., м. Київ, проживав у смт Дубов'язівка, німець, освіта неповна середня, бухгалтер спиртзаводу. Арешт 18.11.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.01.1938 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр. 177*).

КРІПАК Григорій Никоневич, 1898 р.н., с. Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.09.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у північні райони СРСР. Після відбуття покарання працював у колгоспі. Арешт 1.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м. Чернігів. Реабілітований, відповідно, 29.12.1989 і 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп.3, спр.279; оп.6, спр.542*).

КУДРЯВЦЕВ Хома Михайлович, 1899 р.н., с. Іванівське Курської області (Росія), проживав у с. Козацьке, росіянин, освіта початкова, рахівник колгоспу. Арешт 11.10.1936. Чернігівським обласним судом 20.12.1936 за ст.54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 7.10.1960 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-5374*).

КУЗЬКО Олексій Юхимович, 1894 р.н., с. Кузьки, українець, освіта початкова, слюсар Конотопського заводу "Червоний металіст". Арешт 22.12.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 21.03.1946 за ст.54-1"а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 3.08.1960 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-5320*).

КУЗЬКО Опанас Тихонович, 1914 р.н., с. Кузьки, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць-авіамеханік 873 авіаційного полку 231 авіаційної дивізії. Арешт 29.12.1942. Військовим трибуналом 57 району авіабазування 3.03.1943 за намагання вчинити злочин за ст.58-1"б" КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Калінінського фронту 15.03.1943 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 6.12.1993 Військовою прокуратурою Московського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-12642*).

КУЗЬКО Петро Макарович, 1878 р.н., с.Кузьки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.10.1931, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Конопотським РВ ДПУ 16.12.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-847*).

КУЗЬМЕНКО Іван Григорович, 1925 р.н., с.Вирівка, українець, освіта початкова, вантажник пункту "Загоззерно". Арешт 24.05.1950. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 18.08.1950 за ст.ст.54-1"а", 54-10 КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Військовим трибуналом Київського ВО 26.04.1955 справа направлена на нове розслідування. Управлінням КДБ при РМ УРСР по Сумській області 24.06.1955 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-3941*).

КУЗЬМЕНКО Марко Карпович, 1898 р.н., с.Вирівка, українець, неписьменний, без визначених занять. Арешт 7.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за антирадянську агітацію, розповсюдження провокаційних чуток та висловлювання пораженьських настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 7.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр.357*).

КУКОТІН Никанор Назарович, 1891 р.н., с.Козацьке, проживав у с.Бочечки, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 20.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за участь у контрреволюційному куркульському угрупованні та висловлювання різких пораженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр.862*).

КУКСА Федір Олексійович, 1909 р.н., с.Попівка, проживав у м.Орел (Росія), українець, освіта початкова. Червоноармієць-шофер бронетанкового училища. Арешт 1.09.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Курської області 19.09.1941 за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 14.12.1990 Курським обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-11555*).

КУЛІШ Віктор Степанович, 1914 р.н., м.Краснодар (Росія), проживав у с.Соснівка, українець, освіта неповна середня, тракторист радгоспу "Путівець". Арешт 21.07.1947. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 29.10.1947 за ст.54-3 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 13.07.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-13988*).

КУЛИНИЧ Петро Степанович, 1892 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 15.02.1933 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.3, спр.752*).

КУПЛЕНИЙ Михайло Іванович, 1904 р.н., с.Кошари, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 20.12.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Конопотським РВ ДПУ 10.04.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-2934*).

КУПРАШ Степан Якович, 1903 р.н., с.Наумівка Пензенської області (Росія), проживав у с.Сім'янівка, росіянин, освіта середня, священник. Арешт 31.01.1929. Конопотським окружним судом 14.02.1929 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Реабілітований 27.06.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-2417*).

КУРОЧКА Іван Кіндратович, 1902 р.н., с.Карабутове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 10.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.10.1965 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр.360*).

КУРОЧКА Пантелеймон Архипович, 1895 р.н., с.Красне, проживав у с.Шевченкове, українець, освіта початкова, вантажник залізничної дільниці Дубов'язівського спиртзаводу. Арешт 11.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 27.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 10.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр.563*).

КУРОЧКА Яків Архипович, 1873 р.н., с.Красне, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 30.03.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Конопотським РВ ДПУ 26.08.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-2664*).

КУРЧЕНКО Григорій Ілліч, 1908 р.н., с.Козацьке, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 19.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.10.1937 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 12.12.1988 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр.543*).

КУРЧЕНКО Олексій Терентійович, 1886 р.н., с.Козацьке, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.11.1932. Народним судом Конотопського району 23.12.1932 за ст.54-10 КК УРСР та за злісне невиконання зобов'язань щодо здачі державі сільськогосподарської продукції засуджений на 7 років ВТТ. Помер у 1934 р. у місці ув'язнення. Реабілітований 2.04.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-11352*).

КУЦ Григорій Васильович, 1903 р.н., с.Хустянка Буринського району, проживав у с.Крупське, українець, освіта початкова, чоботар-кустар. Арешт 28.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за контрреволюційну націоналістичну пропаганду та участь в антирадянській організації застосована ВМП. Розстріляний 27.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр.285*).

КУЦЕНКО Потап Кирилович, 1869 р.н., с.Хижки, українець, освіта початкова, тесляр-поденник. Арешт 9.08.1945, звинувачення за ст.54-1"а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 1.11.1945 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-3754*).

КУЧМА Герасим Сергійович, 1905 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.11.1932. Народним судом Конотопського району 10.12.1932 за ст.54-10 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 5.03.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-11293*).

КУЧМА Іван Хомич, 1876 р.н., с.Великий Самбір, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 28.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 27.05.1931 за ст.54-12 КК УРСР ув'язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варти звільнений. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.1, спр.748*).

КУЧМА Йосип Васильович, 1897 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова, слюсар КПВРЗ (м.Конотоп). Арешт 24.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за контрреволюційну агітацію застосована ВМП. Розстріляний 17.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 6.07.1960 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.321*).

КУШНАРЕНКО Данило Олександрович, 1909 р.н., с.Попівка, українець, освіта вища. Командир взводу артилерійського полку 301 СД. Арешт 9.07.1946. Військовим трибуналом гарнізону м.Суми 3.03.1947 за ст.54-1"б" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 6.08.1991 Головною військовою прокуратурою СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-11786*).

КУШНІРЕНКО Петро Кирилович, 1901 р.н., с.Мельня, проживав у с.Чорнолатове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 19.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 26.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр.859*).

Л

ЛАВРИНЕНКО Степан Мартинович, 1903 р.н., с.Духанівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць в/ч 09357. Арешт 10.07.1944. Військовим трибуналом 7 гвардійського двічі Червонопрапорного Київського танкового корпусу 16.07.1944 за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.07.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-13530*).

ЛАВРОВ Василь Семенович, 1920 р.н., с.Крапивне Курської області (Росія), проживав у смт Дубов'язівка, росіянин, освіта початкова, обліковець молочно-товарної ферми цукрокомбінату. Арешт 5.06.1940. Сумським обласним судом 2.07.1941 за ст.54-14 КК УРСР засуджений до ВМП. Верховним Судом УРСР 19.07.1941 пока-

рання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 19.05.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12187*).

ЛАКИЗА Гнат Карпович, 1891 р.н., м.Конотоп, проживав у с.Сім'янівка, українець, освіта початкова, дільничний інспектор райінспектури народного господарського обліку. Арешт 19.07.1938. Сумським обласним судом 19.06.1939 за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 17.10.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-3245*).

ЛАПА Степан Дем'янович, 1890 р.н., с.Сім'янівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.05.1931. Народним судом Конотопського району 12.05.1931 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення

волі на 3 роки. Реабілітований 25.03.1999 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-4777, оп.1, спр.250).

ЛЕБІДЬ Петро Макарович, 1897 р.н., м.Конотоп, проживав у с.Шаповалівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 18.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській групі застосована ВМП. Розстріляний 29.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.972).

ЛЕЛЕКА Іван Олександрович, 1893 р.н., с.Жолдаки, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 27.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст.ст.54-1 ч.1, 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.338).

ЛЕЛЕТКА Панас Миколайович, 1899 р.н., с.Вірівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.03.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 11.06.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-5922).

ЛЕНЬОВ Павло Георгійович, 1895 р.н., с.В'язове, проживав у м.Котлас Архангельської області (Росія), українець, освіта початкова, робітник 6 дистанції зв'язку Північно-Печорської залізниці. Арешт 19.07.1946. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 7.05.1947 за ст.54-3 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 17.02.1955 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДА УСБУ в СО, спр.П-8424).

ЛЕОНОВ Митрофан Якимович, 1899 р.н., с.Веселинівка Київської області, проживав у с.Попівка, українець, освіта середня, директор неповно-середньої школи. Арешт 14.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 2.12.1937 за участь у контрреволюційній націоналістичній організації ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.982).

ЛЕОНТОВИЧ Петро Лук'янович, 1901 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 14.10.1943, звинувачення за ст.54-1 "а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 4.12.1943 справа закрита, направлений у спецтабір №258 (м.Харків) для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, спр.П-4100).

ЛЕУС Євдоким Петрович, 1885 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-од-

ноосібник. Арешт 18.12.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором м.Конотоп 5.03.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-7774).

ЛЕУС Іван Зосимович, 1911 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.04.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 14.05.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-2483).

ЛЕЩЕНКО Трохим Федорович, 1871 р.н., с.Дубинка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 25.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.05.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному контрреволюційному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.267).

ЛИЗОГУБ Дмитро Йосипович, 1903 р.н., с.Юрівка, українець, освіта неповна середня, вчитель школи. Арешт 10.08.1935. Чернігівським обласним судом 21.01.1936 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР та погрози посадовим особам засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 20.05.1994 Верховним Судом України. (ДА УСБУ в СО, спр.П-2453).

ЛИСЕНКО Андрій Дмитрович, 1874 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.11.1929. Конотопським окружним судом 21.02.1930 за ст.54-10 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 25.03.1999 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-4776, оп.1, спр.288).

ЛИСЕНКО Гнат Орестович, 1888 р.н., с.Шевченкове, українець, неписьменний, без визначених занять. Арешт 27.11.1937. Сумським обласним судом 14.05.1939 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 1 рік і 6 місяців. Реабілітований 5.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-8).

ЛИСЕНКО Іван Павлович, 1909 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.12.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Чернігівським ОВ ДПУ 23.05.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-7710).

ЛИСЕНКО Іван Федотович, 1890 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 28.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований

14.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.44).

ЛИСЕНКО Костянтин Андрійович, 1890 р.н., с.Сім'янівка, українець, освіта початкова. Вільнонайманий механік електростанції в/ч 578 (смт Дубов'язівка). Арешт 21.08.1941, звинувачення за ст.54-10 ч.2 КК УРСР. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Управлінням НКВС по Новосибірській області 5.03.1942 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-3152).

ЛИСЕНКО Макар Федотович, 1894 р.н., с.Підлипне, проживав у с.Коханівка, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Арешт 9.03.1931, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 31.07.1931 справа закрита. Працював секретарем районного здоровідділу. Арешт 15.05.1933. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 1.07.1933 за ст.54-6 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Після відбуття покарання проживав у с.Підлипне, працював касиром-секретарем Конотопського цегельного заводу. Арешт 23.07.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР (м.Новосибірськ). Особливою нарадою при НКВС СРСР 19.08.1942 за шпигунство і антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 10.07.1943 у місці ув'язнення. Реабілітований 11.10.1988 Верховним Судом України. (ДА УСБУ в СО, спр.П-884. ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.523).

ЛИСЕНКО Микола Каленикович, 1894 р.н., с.Попівка, проживав у с.Соснівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.04.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26.10.1932 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.3, спр.367).

ЛИСЕНКО Федір Корнійович, 1877 р.н., с.Великий Самбір, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 18.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 27.05.1931 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.333).

ЛИСУНОВ Павло Хомич, 1884 р.н., с.Бондарі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.04.1931, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.11.1931 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.180).

ЛИТАРЕНКО Михайло Тимофійович, 1890 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова,

селянин-одноосібник. Арешт 10.09.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 29.01.1930 за ст.58-10 КК РРФСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.758).

ЛИТАРЕНКО Яків Тимофійович, 1883 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.03.1931, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Сумським оперативним сектором ДПУ УРСР 6.09.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-873).

ЛИТВИН Максим Петрович, 1892 р.н., с.Коновали Роменського району, проживав у с.Пекарі, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 30.09.1937, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Смілівським РВ НКВС 7.01.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-3258).

ЛИТВИН Прокопій Омелянович, 1880 р.н., с.Жовтневе, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.753).

ЛИТВИН Терентій Іванович, 1892 р.н., с.Шпотівка, українець, освіта початкова, робітник Дубов'язівського бурякорадгоспу. Арешт 2.07.1941. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 30.07.1941 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 4.06.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-12226).

ЛИТВИНЕНКО Олександр Іванович, 1909 р.н., с.Кошари, українець, неписьменний, колгоспник. Арешт 13.08.1947, звинувачення за ст.54-8 КК УРСР. Управлінням МДБ по Сумській області 11.10.1947 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-3712).

ЛИХОШВА Федір Омелянович, 1894 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.12.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 27.05.1931 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання працював теслярем школи. Арешт 19.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській групі застосована ВМП. Розстріляний 27.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 16.11.1989 і 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641: оп.1, спр.746; оп.4, спр.972).

ЛІСОВСЬКИЙ Микола Федорович, 1896 р.н., с.Юрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.06.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий умовно на 3 роки у Північний край, з-під варті звільнений. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.796).

ЛОБАНОВ Самсон Семенович, 1900 р.н., с.Духанівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1929. Колегією ОДПУ 10.06.1929 за участь у бандитизмі ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 17.07.1990 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.7, спр.97).

ЛОГВИН Павло Йосипович, 1894 р.н., м.Конотоп, проживав у смт Дубов'язівка, українець, освіта початкова, табельник цукрозаводу. Арешт 9.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 5.02.1932 за ст.54-2 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край, 19.09.1933 - умовно достроково звільнений. Реабілітований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.546).

ЛОГВИНЕНКО Пантелій Андрійович, 1909 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 12.04.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10.06.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.52).

ЛОГВИНЕЦЬ Андрій Сидорович, 1898 р.н., с.Чорноплатове, українець, освіта початкова, ремонтний робітник 29 околотку Московсько-Київської залізниці. Арешт 13.02.1930, звинувачення за ст.ст.54-8, 54-10, у бандитизмі та крадіжці чужого майна. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.07.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. № 9552).

ЛУГОВЕЦЬ Дмитро Павлович, 1899 р.н., Польща, проживав у с.Хижки, українець, освіта початкова, член ВКП(б), колгоспник. Арешт 29.11.1936. Народним судом Конотопського району 27.01.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Чернігівським обласним судом 31.03.1937 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр.П-1908).

ЛУК'ЯНЕНКО Григорій Іванович, 1911 р.н., с.Козацьке, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Арешт 16.09.1947. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 14.02.1948 за ст.54-1"б" КК УРСР засуджений до позбавлення

волі на 10 років. Реабілітований 25.02.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-12954).

ЛУК'ЯНЕНКО Михайло Якович, 1899 р.н., с.Козацьке, проживав у с.Новомутин, українець, освіта початкова, лісотехнік Новоселівського лісництва. Арешт 19.03.1938. Чернігівським обласним судом 27.12.1938 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 11.12.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-12399).

ЛУК'ЯНЕНКО Надія Макарівна, 1924 р.н., с.Козацьке, українка, освіта початкова, колгоспниця. Арешт 25.10.1951. Військовим трибуналом військ МДБ Сумської області 27.03.1953 за ст.54-1"а" КК УРСР засуджена на 25 років ВТТ. Військовим трибуналом Київського ВО 30.09.1955 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітована 26.07.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-13373).

ЛУСТА Василь Семенович, 1892 р.н., смт Дубов'язівка, українець, освіта початкова, старший майстер цукрозаводу. Арешт 18.02.1936. Чернігівським обласним судом 24.03.1936 за ст.54-14 ч.1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 28.04.1936 покарання пом'якшене до 3 років. Реабілітований 14.02.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-11926).

ЛУТАЄВ Гнат Єгорович, 1909 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1021 СП. Арешт 21.05.1942. Військовим трибуналом 307 СД 31.05.1942 за ст.ст.58-1"б", 58-11 КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Брянського фронту 13.06.1942 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 20.07.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, спр.№ 10491).

ЛУЦИК Олександр Трохимович, 1891 р.н., с.Вирівка, українець, освіта початкова, завідувачий дезінфекційною камерою Конотопської ганчірної фабрики. Арешт 12.11.1936, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Прокурором Конотопського району 2.07.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-2741).

ЛУЧЕНКО Ксенія Іванівна, 1909 р.н., с.Бочечки, українка, неписьменна, колгоспниця. Підписка про невиїзд від 12.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11.11.1944 як член сім'ї засудженого за ст.58-1 "б" КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область. Реабілітована 25.01.2000 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. № 10491).

ЛУЧЕНКО Петро Данилович, 1909 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова. Черво-

ноармієць 1021 СП. Арешт 21.05.1942. Військовим трибуналом 307 СД 31.05.1942 за ст.ст. 56-1"б", 58-11 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 10.06.1942 у с.Маногарово Орловської області. Реабілітований 20.07.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, *спр. №-10491*).

ЛУШНЯ Григорій Омелянович, 1909 р.н., с.В'язове, українець, освіта початкова, слюсар паровозного депо залізничної станції Конотоп. Арешт 16.08.1941, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Управлінням НКВС по Новосибірській області 10.04.1942 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-2429*).

ЛЮТИЙ Архип Самійлович, 1889 р.н., с.Кошари, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 19.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток застосована ВМП. Розстріляний 2.01.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 26.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр.862*).

ЛЯХ Іван Артемович, 1913 р.н., с.В'язове, українець, освіта початкова, робітник КПВРЗ (м.Конотоп). Арешт 2.10.1943, звинувачення за ст. 54-1"а" КК УРСР. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 29.12.1943 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-6362*).

М

МАГНІТОВ Микола Михайлович, 1888 р.н., с.Старе (Мордовія, Росія), росіянин, освіта початкова. З 1945 р. без визначених місця проживання й занять, тимчасово перебував у с.Грузьке, с.Кошари. Арешт 12.06.1948. Сумським обласним судом 11.08.1948 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-13132*).

МАЖАРА Федір Кононович, 1906 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.11.1932. Народним судом Конотопського району 18.12.1932 за ст.54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Після відбуття покарання - без визначених занять. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антиколгоспну агітацію, контрреволюційне тлумачення нової Конституції, висловлювання різких пороженьських та терористичних настроїв застосована ВМП. Розстріляний 9.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 26.06.1989 - обласним судом, 31.05.1989 - прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-9124. ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.425*).

МАЗНИЙ Самійло Павлович, 1900 р.н., с.Плиски Чернігівської області, проживав у смт Дубов'язівка, українець, освіта початкова, вагар спиртзаводу. Арешт 6.03.1938. Чернігівським обласним судом 19.08.1938 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 12.10.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-11547*).

МАЙБОРОДА Іван Омелянович, 1888 р.н., с.Попівка, проживав у с.Таранське, українець, освіта початкова, завідуючий господарством Конотопського міського виконкому. Арешт 20.12.1934. Чернігівським обласним судом 30.01.1935 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 28.04.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-12128*).

МАЛЕНКО Євгенія Яківна, 1924 р.н., с.Попівка, українка, освіта середня, помічниці рахівника залізничної станції Конотоп. Арешт 28.05.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської області 17.02.1945 за ст.54-1"а" КК УРСР засуджена до каторжних робіт на 15 років. Реабілітована 17.01.1955 військовим трибуналом Південно-Уральського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-6934*).

МАЛЕЦЬКИЙ Йосип Михайлович, 1892 р.н., с.Крицевичі (Білорусь), проживав у с.Кошари, білорус, освіта середня, начальник політвідділу радгоспу. Арешт 13.08.1938, звинувачення за ст.54-10 ч. 1 КК УРСР. Сумським обласним судом 9.04.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-551*).

МАЛЮХ Василь Іванович, 1911 р.н., с.Соснівка, проживав у м.Бахмач Чернігівської області, українець, освіта початкова, вагар залізничної станції. Арешт 28.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.702*).

МАЛЮХ Василь Федорович, 1919 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта незакінчена вища. Червоноармієць 11 запасного СП. Арешт 15.02.1944. Військовим трибуналом 10 запасної СБ 6.04.1944 за ст.58-1 "а" КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 31.07.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-13528*).

МАЛЮХ Максим Мусійович, 1877 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.09.1937 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.1, спр.240*).

МАЛЬЦЕВИЧ Яків Микитович, 1890 р.н., с.Любовичі (Білорусь), проживав у с.В'язове, білорус, освіта середня, вчитель математики залізничної школи № 45. Арешт 9.03.1938, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Сумським обласним судом 8.04.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-463*).

МАРТИНЕНКО Никифор Євменович, 1894 р.н., с.Фесівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.09.1933, звинувачення за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 5.03.1934 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.781*).

МАРТИНЕНКО Трохим Євдокимович, 1903 р.н., с.Фесівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.09.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 5.03.1934 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР позбавлений волі на 2 роки і 6 місяців. Після відбуття покарання проживав у смт Дубов'язівка, працював у радгоспі "Білозірка". Арешт 8.07.1938. Сумським обласним судом 19.07.1939 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Помер 12.06.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований, відповідно, 29.12.1989 і 5.06.1991 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.781. ДА УСБУ в СО, спр.П-951*).

МАРТИШКО Степан Васильович, 1904 р.н., с.Сахни, українець, освіта початкова. Червоноармієць в/ч 77043. Арешт 27.12.1945. Військовим трибуналом Залізничних військ 15.03.1946 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 18.09.1963 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-7136*).

МАРУСИЧЕНКО Григорій Харитонович, 1904 р.н., с.Гамаліївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.03.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Київським ОВ ДПУ 21.08.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-2658*).

МАРУШКО Іван Іванович, 1874 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 25.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному контрреволюційному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 21.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 9.08.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.7, спр.106*).

МАТВІЄНКО Василь Йосипович, 1910 р.н., с.Вирівка, українець, освіта неповна середня, вантажник Конотопської фабрики "Головутьильсировина". Арешт 8.08.1951. Військовим трибуналом Київського ВО 22.12.1951 за ст.ст.54-1 "б", 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Реабілітований 30.09.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-13890*).

МАТВІЄНКО Пантелеймон Пилипович, 1905 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, слюсар котельного цеху КПВРЗ (м.Конотоп). Арешт 31.01.1938, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Відділенням дорожньо-транспортного відділу НКВС залізничної станції Конотоп 9.11.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-5719*).

МАТВІЙКО Семен Лаврентійович, 1870 р.н., с.Соснівка, проживав у с.Козацьке, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.01.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 26.02.1931 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 5.03.1931. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр.724*).

МАТІС Аркадій Іванович, 1895 р.н., смт Дубов'язівка, українець, освіта початкова, слюсар спиртзаводу. Арешт 31.07.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 31.01.1945 за пособництво німецькій окупаційній владі засуджений до каторжних робіт на 15 років. Реабілітований 10.07.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-13870*).

МАТЮХ Юхим Вакулович, 1898 р.н., с.Кошари, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.05.1932, звинувачення за ст.54-11 КК УРСР. Київським ОВ ДПУ 21.08.1932 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.1, спр.580*).

МАШИР Пилип Мусійович, 1914 р.н., с.Шевченкове, проживав у смт Дубов'язівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 10.11.1943, звинувачення за ст.54-1"б" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 16.04.1944 справа закрита, направлений у спец-

табір № 258 (м.Харків) для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-4098*).

МАЩУК Панас Архипович, 1899 р.н., с.Тернівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.04.1933 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав на залізничній станції Калинівка Чернігівської області, працював пічником радгоспу “Путівець”. Арешт 14.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Орловській області 29.12.1937 за злісну контрреволюційну агітацію та висловлювання пораженьських і повстанських настроїв ув’язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований, відповідно, 18.12.1989-прокуратурою області, 16.08.1960 - обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп.3, спр.972; оп.2, спр.351*).

МЕДВЕДСВ Олександр Васильович, 1917 р.н., с.Грузьке, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.07.1945. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 26.09.1945 за ст.54-3 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Верховним Судом СРСР 16.04. 1946 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-6297*).

МЕЩАНІНОВ Петро Сергійович, 1869 р.н., с.Гамаліївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст.54-10 КК УРСР ув’язнений умовно на 3 роки у концтабір, з-під варту звільнений. Реабілітований 14.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.7, спр.194*).

МИСНИК Ганна Іванівна, 1912 р.н., с.Козацьке, українка, освіта початкова, колгоспниця. Підписка про невізд від 21.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.01.1946 як член сім’ї засудженого за ст.58-1 “б” КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25.01.1947 від відбуття покарання звільнена, справа закрита. Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. № 10491*).

МИСНИК Єгор Федорович, 1871 р.н., с.Козацьке, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 1.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за антирадянську агітацію та висловлювання різких терористичних настроїв застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 11.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр.201*).

МИХАЙЛИК Степан Олександрович, 1915 р.н., українець, освіта початкова, член ВКП(б), війсь-

ковослужбовець. Арешт 1.11.1942. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.04.1943 за приналежність до німецької розвідки ув’язнений на 5 років у ВТТ. Після відбуття покарання працював завідуючим пастеризаційним пунктом Тростянецького маслозаводу, потім - бригадиром по тваринництву Дубов’язівського цукрокомбінату. Реабілітований 4.11.1957 Військовим трибуналом Московського ВО. (ДАСО, *ф.П-4, оп.1, спр.1910*).

МИХАЛКО Михайло Григорович, 1901 р.н., с.Чорноплатове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.02.1930, звинувачення за ст.ст.54-8, 54-10 КК УРСР та у крадіжці чужого майна і бандитизмі. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.07.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. № 9552*).

МИХНО Родіон Савич, 1864 р.н., с.Фесівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором м.Конотоп 31.01.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-7811*).

МИТІНА Лариса Миколаївна, 1912 р.н., м.Глухів, проживала у смт Дубов’язівка, українка, освіта початкова, бібліотекар середньої школи. Арешт 11.11.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27.12.1937 як член сім’ї засудженого за ст.ст.54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до ВМП ув’язнена на 5 років у ВТТ. Реабілітована 16.10.1956 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.1, спр.472*).

МИЩЕНКО Іван Федотович, 1917 р.н., с.Карабутове, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 4 запасного артилерійського полку. Арешт 7.04.1940. Військовим трибуналом 8 армії Ленінградського ВО 3.07.1940 за ст. 58-10 ч.1 КК РРФСР та за порушення військової дисципліни засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 10.04.1996 Військовим судом Центрального регіону України. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-13469*).

МИЩЕНКО Микола Герасимович, 1877 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.03.1930 за ст.54-10 КК УРСР ув’язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.3, спр.78*).

МИЩЕНКО Петро Терентійович, 1893 р.н., с.Вирівка, українець, освіта початкова, робітник Конотопської фабрики “Союзутиль”. Арешт 9.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за антирадянську агітацію, розповсюдження провокаційних чуток та

висловлювання пораженьських і терористичних настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.785).

МОВЛЯН Дмитро Кирилович, 1901 р.н., с.Сім'янівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.11.1932. Народним судом Конотопського району 16.12.1932 за ст.54-10 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 17.12.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр.П-11531).

МОВЧАН Яків Захарович, 1906 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.11.1931, звинувачення за ст.54-11 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 23.01.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-2960).

МОГИЛА Микола Феодосійович, 1915 р.н., с.Прилужжя, проживав у с.Першотравневе, українець, освіта початкова, робітник Дубов'язівського цукрорадгоспу. Арешт 11.03.1936. Чернігівським обласним судом 8.06.1936 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 15.06.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр.П-11468).

МОГИЛА Олексій Михайлович, 1884 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.06.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст.54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 14.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.48).

МОГИЛА Папас Васильович, 1884 р.н., с.Совинка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.07.1932. Народним судом Конотопського району 7.08.1932 за відмову від виконання зобов'язань загальнодержавного значення засуджений до фізичної примусової праці на 1 рік, з-під варту звільнений. Реабілітований 27.01.2004 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-4777, оп. 1, спр. 669).

МОГИЛІН Єгор Максимович, 1887 р.н., с.Духанівка, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу. Арешт 30.04.1939, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Сумським обласним судом 19.07.1939 виправданий. Арешт 24.06.1941, звинувачення за цією ж статтею. Прокуратурою області 23.08.1941 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.спр.П-427, П-2346).

МОГИЛІН Овсій Григорович, 1895 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.10.1930. Особливою на-

радою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.882).

МОГИЛІНА Марія Олексіївна, 1915 р.н., с.Бочечки, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Арешт 21.05.1935. Чернігівським обласним судом 28.09.1935 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР засуджена умовно до позбавлення волі на 1 рік і 6 місяців, з-під варту звільнена. Реабілітована 19.04.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-2310).

МОЗГОВИЙ Василь Іванович, 1908 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1021 СП. Арешт 15.05.1942. Військовим трибуналом 307 СД 31.05.1942 за ст.ст.58-1 "б", 58-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 10.06.1942 у с.Маногорово Орловської області. Реабілітований 20.07.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, спр. № 10491).

МОРОЗ Іван Ларіонович, 1894 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст.54-10 ч.1 КК РРФСР застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.542).

МОРОЗ Ілля Ларіонович, 1880 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію, розповсюдження провокаційних чуток та висловлювання пораженьських настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Прокуратурою Сумської області 21.03.1939 справа повернута на дослідження. Сумським обласним судом 14.05.1939 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 21.12.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр.П-1359).

МОРОЗ Степан Агафонович, 1903 р.н., с.Грузьке, українець, освіта початкова. Гвинторіз механічної майстерні ремонтно-відбудовного поїзду №15 Брянського фронту. Арешт 30.01.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Орловської області 23.03.1943 за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 22.11.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-13606).

МОСКАЛЕНКО Михайло Іванович, 1875 р.н., с.Козацьке, українець, освіта початкова, селянин-

одноосібник. Арешт 15.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 23.11.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.877).

МОСКАЛЕНКО Михайло Микитович, 1928 р.н., с.Козацьке, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 15.02.1971. Народним судом Конотопського району 28.04.1971 за злісне хуліганство на колгоспних зборах засуджений до позбавлення волі умовно на 3 роки. Обласним судом 2.09.1991 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11802).

МУДРАК Роман Павлович, 1900 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.04.1931, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 6.06.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-896).

ч.Шевченкове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 27.11.1937, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Сумським обласним судом 31.05.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр.П-107).

МУСІЄНКО Климент Михайлович, 1885 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 27.11.1937, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Сумським обласним судом 31.05.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр.П-107).

МУСТИПАН Яків Володимирович, 1888 р.н., с.Чернеча Слобода Буринського району, проживав у с.Салтикове, українець, освіта початкова, агент постачання Дубов'язівського радгоспу. Арешт 14.03.1934, звинувачення за ст.54-7 КК УРСР. Чернігівським ОВ ДПУ 13.05.1934 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-2358).

Н

НАВОРА Іван Андрійович, 1896 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.11.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 8.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.05.1959 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.118).

НАЗАРЕНКО Євстафій Титович, 1885 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.06.1929. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 13.09.1929 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 4.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.7, спр.114).

НАЗАРЕНКО Іван Федорович, 1896 р.н., с.Дептівка, проживав у смт Дубов'язівка, українець, освіта початкова, працівник цукроробкоопу. Арешт 21.09.1937, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Прокурором Дубов'язівського району 7.02.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-1988).

НАЗАРЕНКО Петро Григорович, 1903 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 10.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 29.10.1937 за ст. 54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 9.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 11.01.1967 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.406).

НАЗАРЕНКО Петро Павлович, 1889 р.н., с.Бондарі, проживав у с.Гути, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській

області 10.12.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.112).

НАЗАРЕНКО Пилип Кіндратович, 1894 р.н., с.Гути, українець, освіта початкова, робітник Конотопського лісгоспу. Арешт 15.10. 1931, звинувачення за ст.54-11 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 23.01. 1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-2960).

НАТАЛИЧ Іван Іванович, 1907 р.н., с.Кошари, українець, освіта початкова. Червоноармієць 6 окремого запасного батальйону хімічного захисту. Арешт 9.03.1943. Військовим трибуналом Куйбишевського гарнізону 19.04.1943 за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 30.12.1992 Військовою прокуратурою Поволзького ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-12472).

НАУМЕНКО Євстафій Петрович, 1876 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 31.01.1933 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований 27.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.7, спр.111).

НАУМЕНКО Кузьма Якович, 1889 р.н., с.Юрівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.06.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий умовно на 3 роки у Північний край, з-під варті звільнений. Арешт 7.01.1933. Цією ж нарадою 11.03.1933 за цією ж статтею

висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований, відповідно, 30.11.1989 і 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641: оп.2, спр.796; оп.5, спр.558).

НЕСТЕРЕНКО Іван Павлович, 1886 р.н., с.Козацьке, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.12.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 29.01.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-7742).

НЕСТЕРЕНКО Марфа Семенівна, 1907 р.н., с.Сім'янівка, українка, освіта початкова, апаратниця Дубов'язівського спиртзаводу. Арешт 27.03.1936, підписка про невиїзд від 29.03.1936. Чернігівським обласним судом 23.06.1936 за ст.54-14 ч.1 КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 1 рік. Верховним Судом УРСР 31.07.1936 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. №14104).

НЕХАЙ Іван Євдокимович, 1895 р.н., с.Гамаліївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.01.1933, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР та у злісній несплаті податків. Конотопським РВ ДПУ 29.05.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр. П-2494).

НЕЧИПОРЕНКО Павло Іванович, 1904 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.10.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 5.03.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-7754).

НЕЧИПОРЕНКО Петро Андрійович, 1914 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта незакінчена вища, вчитель неповно-середньої школи. Арешт 23.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Київській області 21.10.1937 за контрреволюційну агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29.12.1943 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.3, спр.481).

НИКОДА Григорій Аврамович, 1904 р.н., с.Михайло-Ганнівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 29.09.1936. Київським обласним судом 3.04.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 15.06.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр.П-11535).

НИКОНЕНКО Іван Григорович, 1903 р.н., с.Новоселівка, проживав на залізничній станції Калинівка Чернігівської області, українець, освіта початкова, конюх радгоспу "Шляховик". Арешт 15.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 2.01.1938 у м.Чернігів. Реабілітований

30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.932).

НИКАЧАЛОВ Терентій Павлович, 1904 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 16.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.10.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 13.10.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 14.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.39).

НИКОЛАЄНКО Василь Павлович, 1897 р.н., с.Капітанівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.12.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 5.04.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-7801).

НИКОЛАЄНКО Іван Григорович, 1895 р.н., с.Андріївське, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 24.02.1933, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Чернігівським ОВ ДПУ 21.03.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-2935).

НИКОЛАЄНКО Іван Данилович, 1888 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.22).

НИКОЛАЄНКО Іван Мусійович, 1890 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антирадянську агітацію та висловлювання різких пораженьських і терористичних настроїв застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр. 872).

НИКОЛАЄНКО Овсій Гаврилович, 1893 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 19.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному контрреволюційному повстанському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 27.10.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.186).

НОВАК Арсеній Олександрович, 1873 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.05.1929. Особливою на-

радою при колегії ОДПУ 10.11.1929 за ст.ст. 58-10, 58-13 КК РРФСР висланий на 3 роки у Сибір. Реабілітований 30.11.1989 обласною прокуратурою. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.757).

НОВАК Олександр Арсенійович, 1895 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.02.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 19.07.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.7, спр. 84).

НОВАК Степан Олександрович, 1889 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.03.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.7, спр.82).

НОВАКОВ Іван Володимирович, 1909 р.н., с.Козацьке, українець, освіта початкова, член ВКП(б), бригадир тракторної бригади радгоспу "Путівець". Арешт 2.10.1947. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 29.10.1947 за ст.54-3 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 13.07.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-13988).

НОВАКОВ Пилип Свиридович, 1903 р.н., с.Козацьке, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 28.11.1952. Військовим трибуналом військ МДБ Сумської області 17.01.1953 за ст.54-1 "а" КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Військовим трибуналом Північного флоту 16.04.1955 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 22.03.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13316).

НОВИКОВА Олександра Пилипівна, 1933 р.н., с.Козацьке, українка, освіта початкова, робітниця Жовтневого бурякорадгоспу Чернігівської об-

ласті. Арешт 16.12.1952. Військовим трибуналом військ МДБ Сумської області 17.01.1953 за ст.ст.54-10 ч.1, 54-12 КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом Північного флоту 16.04.1955 покарання пом'якшене до 4 років. Реабілітована 22.03.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-13316).

НОРДГЕЙМЕР Андрій Омелянович, 1897 р.н., м.Донецьк, проживав у смт Дубов'язівка, німець, неписьменний, коваль радгоспу. Арешт 4.04.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.08.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР ув'язнений на 5 років у Черногорський спецтабір (Красноярський край). Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.835).

НОРДГЕЙМЕР Марія Омелянівна, 1903 р.н., м.Донецьк, проживала у с.Білозерка, німкеня, неписьменна, без визначених занять. Арешт 5.04.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10.06.1944 за ст. 54-1 "а" КК УРСР вислана на 5 років у Сузунський район Новосибірської області. Реабілітована 15.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.600).

НОРДГЕЙМЕР (ГЕДЕРТ) Поліна Омелянівна, 1904 р.н., м.Донецьк, проживала у с.Білозерка, німкеня, неписьменна, робітниця радгоспу. Арешт 30.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8.07.1944 за ст.54-1"а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у Черногорський спецтабір (Красноярський край). Реабілітована 20.01.1965 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.390).

НОРДГЕЙМЕР Федір Омелянович, 1912 р.н., м.Донецьк, проживав у с.Білозерка, німець, освіта початкова, тракторист радгоспу. Арешт 30.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.05.1944 за ст.54-1"а" КК УРСР ув'язнений на 5 років у Черногорський спецтабір (Красноярський край). Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.894).

О

ОБРЕВКО Юхим Миронович, 1879 р.н., с.Тернівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 23.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 11.09.1937 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.230).

ОГЕР Олександр Леонтійович, 1915 р.н., с.Братениця Великописарівського району, прожи-

вав у с.Тулушка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць винищувального батальйону 148 окремої СБ. Арешт 18.11.1942. Військовим трибуналом цієї ж СБ 27.11.1942 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Верховним Судом СРСР 30.03.1949 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-5120).

ОДНОДВОРЕЦЬ Тарас Васильович, 1899 р.н., с.Гути, українець, освіта початкова, робітник лі-

сопильного заводу. Арешт 30.03.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конопотської дільниці 7.07.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-5917*).

ОЛЕХНОВИЧ Іван Іванович, 1893 р.н., м.Белосток (Польща), проживав у с.Землянка, поляк, освіта початкова, вантажник залізничної станції Бахмач Чернігівської області. Арешт 2.07.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.09.1938 за ст.54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.10.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 2.09.1958 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.1, спр.989*).

ОЛІЙНИК Микола Трохимович, 1906 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1932. Народним судом Конопотського району 18.12.1932 за ст.54-10 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 12.03.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-11286*).

ОМЕЛЬЧЕНКО Василь Карпович, 1883 р.н., с.Балашове Саратовської області (Росія), проживав у с.Фесівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.12.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором м.Конотоп 5.04.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-7803*).

ОМЕЛЬЧЕНКО Іван Микитович, 1906 р.н., м.Конотоп, проживав у с.Попівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 28 СД. Арешт 13.08.1942. Військовим трибуналом цієї ж СД 17.10.1942 за ст.58-1"б" КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Калінінського фронту 16.12.1942 обвинувачення за ст.58-1 "б" зняте, визнаний винним за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР і засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 25.09.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-13387*).

ОМЕЛЬЧЕНКО Юхим Гнатович, 1890 р.н., с.Бочечки, проживав у с.Козацьке, українець, освіта початкова, член ВКП(б), голова колгоспу. Арешт 6.11.1939, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Сумським обласним судом 7.03.1940 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-1584*).

ОНИКІЄНКО Павло Андрійович, 1919 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 234 окремого будівельного батальйону. Арешт 22.01.1942. Військовим трибуналом 23 армії 5.02.1942 за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 20.02.1942. Реабілітований 28.03.1995 Військовою прокуратурою Ленінградського ВО. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-13340*).

ОНИЩЕНКО Іван Родіонович, 1911 р.н., с.Шаповалівка, проживав у с.Соснівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.02.1931. Судовою Трійкою при колегії ДПУ УРСР 13.11.1931 за ст.54-8 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.885*).

ОНИЩЕНКО Степан Йосипович, 1885 р.н., с.Шаповалівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному контрреволюційному повстанському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 17.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 15.06.1961 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.463*).

ОПАНАСЬКО Іван Сидорович, 1877 р.н., с.Гути, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.11.1931, звинувачення за ст.54-11 КК УРСР. Конопотським РВ ДПУ 23.01.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-2960*).

ОРАПКА Матвій Митрофанович, 1888 р.н., с.Красне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.12.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором м.Конотоп 15.04.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-7802*).

ОРОБЕЙ Костянтин Іванович, 1906 р.н., с.Вирівка, українець, освіта середня, без визначених занять. Арешт 29.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.724*).

ОСЕЛЕДЕЦЬ Данило Карпович, 1897 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 6.03.1930 за ст.ст.54-8, 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.1, спр.742*).

ОСЕЛЕДЕЦЬ Семен Карпович, 1905 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 6.03.1930 за ст.ст.54-8, 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.1, спр.742*).

ОСЬМАЧКО Гнат Севастіанович, 1897 р.н., с.Попівка, проживав у с.Шапалинів Чернігівсь-

кої області, українець, освіта початкова, член ВКП(б), директор спиртзаводу. Арешт 19.08.1936. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15.11.1936 за контрреволюційну троцькістську діяльність ув'язнений на 5 років у ВТТ. Помер 15.02.1942 у місці ув'язнення. Реабілітований 16.08.1960 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.339).

ОХРИМЕНКО Василь Афанасійович, 1920 р.н., с.Сім'янівка, українець, освіта середня. Стрілець-бомбардир 596 бомбардувального авіаполку 272 бомбардувальної авіаційної дивізії. Арешт 15.01.1943. Військовим трибуналом 8 повітряної армії 31.01.1943 за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 7.07.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-12784).

ОХРИМЕНКО (ЄФРЕМЕНКО) Іван Йосипович, 1896 р.н., с.Сім'янівка, українець, освіта початкова. Мобілізований робітник військового складу № 578 (сmt Дубов'язівка). Арешт

12.08.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР (м.Новосибірськ). Військовим трибуналом військ НКВС Західно-Сибірського округу 9.01.1942 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 5.07.1990 Військовим трибуналом Сибірського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр.П-11478).

ОЧКУРОВ Павло Дмитрович, 1880 р.н., с.Бочечки, українець, неписьменний, помічник завідуючого магазином. Арешт 26.11.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Народним судом Конотопського району 16.04.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-2956).

ОЧКУРОВ Тимофій Петрович, 1909 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1021 СП. Військовим трибуналом 307 СД 31.05.1942 за ст.ст.58-1 "б", 58-11 КК РРФСР засуджений заочно до ВМП. Реабілітований 20.07.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, спр. №10491).

П

ПАВЛУСЕНКО Марія Федорівна, 1917 р.н., м.Мілерово Ростовської області (Росія), проживала у сmt Дубов'язівка, німкеня, освіта початкова, робітниця радгоспу. Арешт 10.04.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26.08.1944 за ст.54-1"а" КК УРСР вислана на 5 років у Сузунський район Новосибірської області. Реабілітована 18.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.629).

ПАВЛЮК Микола Якович, 1925 р.н., с.Федюківка Черкаської області, проживав у с.Привокзальне, українець, освіта неповна середня, охоронник державного млина № 24 (м.Конотоп). Арешт 31. 10.1950. Сумським обласним судом 29.06.1951 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Комісією Президії Верховної Ради СРСР з перегляду кримінальних справ 20.07.1956 справа закрита. Реабілітований 23.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13122).

ПАВЛЮЧЕНКО Андрій Дмитрович, 1887 р.н., с.Козацьке, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.12.1932. Народним судом Конотопського району 5.01.1933 за ст.54-10 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ та до висилки після відбуття покарання за межі України. Реабілітований 5.03.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11291).

ПАЛЬЧИНСЬКИЙ Василь Матвійович, 1897 р.н., с.Попівка, українець, освіта неповна середня, колгоспник. Арешт 17.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Реабілітований 20.12.1961 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.515).

ПАНІБРАТЕЦЬ Іван Артемович, 1883 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.01.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.05.1931 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.3, спр.53).

ПАНІБРАТЕЦЬ Іван Никифорович, 1860 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.11.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР та у злісному неплательності податків. Прокурором м.Конотоп 31.01.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-7790).

ПАНІБРАТЕЦЬ Опанас Васильович, 1907 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.11. 1932. Народним судом Конотопського району 18.12.1932 за ст.54-10 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 20.02.1989 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр.П-8961).

ПАНЧЕНКО Пелагея Григорівна, 1893 р.н., с.Козацьке, проживала у с.Грузьке, українка, неписьменна, робітниця служби дистанції залізничної колії. Арешт 16.10.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 14.06.1944 за ст.ст.54-1"а", 54-10 ч.2 КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 8 років. Реабілітована 28.04.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12514*).

ПАНЮТА Кузьма Іванович, 1904 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.10.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором м.Конотоп 13.04.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7740*).

ПАПУСЬ Сергій Іванович, 1897 р.н., с.Жовтневе, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.05.1933, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 20.05.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7780*).

ПАРХОМЕНКО Тимофій Петрович, 1874 р.н., с.Салтикове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.12.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.02.1933 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр.88*).

ПАРШИКОВА Надія Сергіївна, 1918 р.н., с.Шпотівка, проживала у м.Вінниця, українка, освіта неповна середня, буфетниця медичного інституту. Арешт 28.10.1948. Сумським обласним судом 8.01.1949 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджена на 10 років ВТТ. Реабілітована 23.06.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12243*).

ПАСЬКО Григорій Юхимович, 1895 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.01.1933 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 27.06.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.7, спр. 108*).

ПАСЬКО Тимофій Юхимович, 1903 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, коваль за наймом. Арешт 8.10.1943. Військовим трибуналом Київського ВО 29.07.1944 за ст.54-1"а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 30.12.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-12451*).

ПАЩЕНКО Василь Йосипович, 1904 р.н., с.Духанівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.02.1929. Колегією

ОДПУ 10.06.1929 за бандитизм ув'язнений на 10 років у концтабір. Реабілітований 17.07.1990 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.7, спр.97*).

ПЕТРЕНКО Володимир Васильович, 1878 р.н., с.Тернівка, українець, неписьменний, колгоспник. Арешт 25.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 11.09.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.1, спр.32*).

ПЕТРУНЯ Дмитро Якович, 1898 р.н., с.Дубинка, українець, освіта початкова, провідник робітничого поїзду залізничної станції Конотоп. Арешт 22.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.05.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному контрреволюційному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.267*).

ПЕТРУНЯ Кузьма Ничипорович, 1886 р.н., с.В'язове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.12.1929. Конотопським окружним судом 4.04.1930 за ст.54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 1 рік. Реабілітований 30.01.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11398*).

ПЕТРУША Володимир Кіндратович, 1906 р.н., с.Шевченкове, проживав у с.Соснівка, українець, освіта початкова, конюх радгоспу "Путівець". Арешт 14.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Орловській області 29.12.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр.741*).

ПЕТРУША Зіновій Осипович, 1909 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.11.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором м.Конотоп 25.02.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7765*).

ПИЛИПЕНКО Каленик Костянтинович, 1878 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Реабілітований 20.12.1961 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.515*).

ПИПКО Василь Григорович, 1913 р.н., с.Шпотівка, проживав у м.Ніжин Чернігівської області, українець, освіта вища, член ВКП(б), політрук військового складу № 63. Арешт

13.08.1941, звинувачення за ст.54-10 ч.2 КК УРСР. Військовим трибуналом гарнізону м.Конотоп 9.09.1941 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-5905*).

ПИШКО Григорій Васильович, 1897 р.н., с.Шпотівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 17.12.1937, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Дубов'язівським РВ НКВС 20.01.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-1902*).

ПИСАНКА Андрій Іванович, 1883 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта початкова, без визначених місця проживання і занять. Арешт 24.06.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 11.09.1937 за антирадянську агітацію, висловлювання пораженьських та терористичних настроїв застосована ВМП. Розстріляний 17.09. 1937 у м.Чернігів. Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр.751*).

ПИСАНКА Гаврило Єлисейович, 1903 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта неповна середня, стрілець охорони залізничної станції Конотоп. Арешт 10.03.1931, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР, у хуліганстві та дискредитації влади. Військовим прокурором 14 СК 31.03.1931 справа закрита. Червоноармієць 1348 СП. Арешт 15.09.1944. Військовим трибуналом 399 СД 25.09.1944 за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 23.06.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.спр. П-5630, П-12768*).

ПИСАНКА Григорій Васильович, 1907 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта початкова. Червоноармієць 736 запасного зенітно-артилерійського полку. Арешт 15.12.1944. Військовим трибуналом 12 корпусу ППО 7.01.1945 за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 25.01.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13201*).

ПИЧИК Григорій Васильович, 1881 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.07.1928. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 11.01.1929 за ст.ст.58-10, 58-13 КК РРФСР позбавлений волі на 6 місяців. Після відбуття покарання проживав у с.Попівка. Арешт 10.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.03.1930 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований, відповідно, 30.10.1989 і 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп.1, спр.874; оп.3, спр.78*).

ПИЧИК Григорій Пархомович, 1880 р.н., с.Попівка, проживав у с.Рівчаки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 17.03.1938. Трій-

кою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Реабілітований 20.12.1961 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.515*).

ПИЧИК Митрофан Степанович, 1869 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.11.1932, звинувачення за ст.ст.54-8, 54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 31.01.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-7812*).

ПИЧИК Павло Григорович, 1914 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, ветеринарний санітар колгоспу. Арешт 30.10. 1943, звинувачення за ст.ст.54-1"а", 54-10 ч.2 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 22.04.1944 справа закрита, направлений у спецтабір № 248 (м.Харків) для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-4113*).

ПИЧИК Петро Митрофанович, 1883 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932. Народним судом Конотопського району 7.01.1933 за ст.54-10 КК УРСР та за спробу здати державі недоброякісну сільськогосподарську продукцію засуджений до позбавлення волі на 8 років та висилки на 5 років після відбуття покарання за межі України. Реабілітований 7.05.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-11381*).

ПИШАЛКО Петро Онисимович, 1884 р.н., с.Великий Самбір, проживав у м.Прилуки Чернігівської області, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 14.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за участь в антирадянській українській націоналістичній організації застосована ВМП. Розстріляний 13.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр.287*).

ПИШАЛКО Федот Петрович, 1905 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 30.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр.261*).

ПВЕНЬ Іван Сидорович, 1890 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 16.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.10.1937 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.480*).

ПІВЕНЬ Гнат Павлович, 1898 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 16.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.10.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.479).

ПІВЕНЬ Сергій Власович, 1901 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.11.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 5.03.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-7753).

ПІДЛИПЕНЕЦЬ Андрій Андрійович, 1888 р.н., с.Гамаліївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.02.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 23.02.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у концтабір. Президією Центрального Виконавчого Комітету СРСР 7.02.1936 покарання пом'якшене до 8 років. Реабілітований 27.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.107).

ПІДЛИПЕНЕЦЬ Гаврило Дмитрович, 1891 р.н., с.Гамаліївка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.07.1938. Чернігівським обласним судом 15.01.1939 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 15.06.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр.П-11467).

ПІДЛИПЕНЕЦЬ Роман Дмитрович, 1895 р.н., с.Гамаліївка, українець, освіта початкова, робітник Дубов'язівського цукрозаводу. Арешт 19.03.1938, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Сумським обласним судом 11.04.1939 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр. П-542).

ПІСКУН Никанор Якович, 1908 р.н., с.Грузьке, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.04.1930, звинувачення за ст.54-8 КК УРСР. Конотопським окружним відділенням ДПУ УРСР 3.07. 1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-4896).

ПОВИДИШ Захар Федорович, 1882 р.н., смт Дубов'язівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.09.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 23.12.1944 за ст.ст.54-2, 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 6.09.1960 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр.П-5321).

ПОВОЛОЦЬКИЙ Василь Омелянович, 1905 р.н., с.Салтикове, українець, освіта початкова, рахівник сільської ради. Арешт 3.06.1937, звинувачення у намаганні вчинити терористичний акт. Військовим трибуналом Київського Осо-

бливого ВО 15.12.1938 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр.П-2039).

ПОЛОСМАК Трохим Прокопович, 1892 р.н., с.Кошари, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.02.1931, звинувачення за ст.54-11 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ УРСР 11.09.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-872).

ПОНОМАРЕНКО Василь Петрович, 1886 р.н., с.Бондарі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1932. Народним судом Конотопського району 5.01.1933 за ст.54-10 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 12.03.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр.П-11288).

ПОНОМАРЕНКО Іван Іванович, 1901 р.н., с.Вирівка, українець, освіта початкова. Слюсар по ремонту паровозів пересувної ремонтної майстерні № 1 УВБР Брянського фронту. Військовим трибуналом Єлецького гарнізону 27.03.1943 за розповсюдження брехливих чуток засуджений до позбавлення волі на 5 років з відстрочкою виконання вироку до закінчення бойових дій, направлений на фронт. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13139).

ПОПОВСЬКИЙ Терентій Овер'янович, 1898 р.н., с.Сім'янівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.12. 1932. Народним судом Конотопського району 26.01.1933 за ст.54-10 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 12.03.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр.П-11290).

ПОПОК Уліта Тихонівна, 1905 р.н., с.Мутин Кролевецького району, проживала у с.Новомутин, українка, освіта початкова, домогосподарка. Арешт 5.09.1950. Сумським обласним судом 29.11.1950 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР засуджена на 25 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 4.01.1956 покарання пом'якшене до фактично відбутого строку. Реабілітована 30.11.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-12379).

ПРАСОЛ Василь Пантелеймонович, 1914 р.н., с.Попівка, українець, освіта середня. Радіотелеграфіст танка 150 Київсько-Коростенської танкової бригади. Арешт 25.01.1944. Військовим трибуналом 172 Павлоградської СД 7.04.1944 за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 27.05.1991 прокуратурою Прикарпатського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-11671).

ПРАСОЛ Володимир Кирилович, 1889 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, завідувачий складом залізничної станції Конотоп. Арешт 10.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чер-

нігівській області 13.11.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.704).

ПРАСОЛ Петро Іванович, 1899 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.04.1941. Сумським обласним судом 27.06.1941 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 7.08.1991 Прокуратурою УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр.П-11788).

ПРАСОЛ Юхим Артемович, 1870 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.03.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.3, спр.78).

ПРИМАКОВ Федот Микитович, 1894 р.н., м.Кролевець, проживав у с.Попівка, українець, освіта початкова, священник. Арешт 5.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.241).

ПРИХОДЬКО Андрій Пилипович, 1887 р.н., с.Гути, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1932. Народним судом Конотопського району 8.12.1932 за невиконання договору щодо здачі державі сільськогосподарської продукції засуджений до позбавлення волі на 4 роки та до висилки після відбуття покарання за межі України. Реабілітований 11.06.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр.П-11407).

ПРОКОПЕНКО Василь Матвійович, 1896 р.н., с.Козацьке, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.06.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 24.11.1930 за ст.ст.54-12, 54-13 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.643).

ПРОКОПЕНКО Лука Остапович, 1905 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта початкова, стрілець охорони залізничної станції Конотоп. Арешт 10.03.1931, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР, у хуліганстві та дискредитації влади. Військовим прокурором 14 СК 31.03.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-5630).

ПРОКОПЕНКО Яків Яремович, 1886 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію, розповсюд-

ження провокаційних чуток та висловлювання різких терористичних настроїв застосована ВМП. Розстріляний 9.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 31.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.426).

ПРОНЬ Марко Лаврентійович, 1899 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.09.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий умовно на 3 роки у Північний край, з-під варти звільнений. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.3, спр.279).

ПРОЦЕНКО Іван Артемович, 1895 р.н., с.Фесівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.12.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 3.04.1933 справа закрита. Працював завідуючим колгоспно молочно-товарною фермою. Арешт 9.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.04.1938 за участь в українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 2.03.1960 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр.П-2950. ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.260).

ПУТНЄВСЬКИЙ Вячеслав Петрович, 1887 р.н., м.Ялта (Автономна Республіка Крим), проживав у смт Дубов'язівка, росіянин, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.09.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28.11.1937 за ст.ст.54-6, 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.08.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.897).

ПУЧКОВСЬКИЙ Михайло Петрович, 1902 р.н., с.Карабутове, українець, освіта початкова, старший бухгалтер Дубов'язівської торфорозробки. Арешт 25.11.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 20.06.1945 за ст.54-1"а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 22.03.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-13310).

ПУШКАР Ілля Олександрович, 1897 р.н., смт Дубов'язівка, українець, освіта початкова, електрик цукрозаводу. Арешт 23.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.04.1938 за ст.54-9 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 29.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.284).

П'ЯТНИЦЬКИЙ Дмитро Степанович, 1902 р.н., с.Козацьке, українець, освіта початкова, рахівник-писар радгоспу. Перебував на вій-

ськовому зборі при продпункті залізничної станції Бахмач Чернігівської області. Арешт 15.11.1938. Військовим трибуналом Київського Особливого

ВО 11.02.1939 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 4 роки ВТТ. Реабілітований 21.02.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-13673*).

Р

РАДІОНЕНКО Денис Микитович, 1870 р.н., с.Козацьке, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 19.02.1930, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Конотопським окружним судом 8.04.1930 виправданий. (ДАСО, *ф.Р-4776, оп.1, спр.352*).

РАДІОНОВ Іван Костянтинович, 1885 р.н., с.Мацьківці Хмельницької області, проживав у смт Дубов'язівка, українець, освіта початкова, завідувачий підсобним господарством цукрового заводу. Арешт 11.12.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 23.08.1944 за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 24.02.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-13293*).

РАДЧЕНКО Григорій Йосипович, 1886 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14. 02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 17.10.1962 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.659*).

РАДЧЕНКО Данило Павлович, 1905 р.н., с.Ядути Чернігівської області, проживав у с.Сім'янівка, українець, освіта неповна середня, колгоспник. Арешт 16.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 14.11.1988 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр.525*).

РАДЧЕНКО Дмитро Прокопович, 1888 р.н., с.В'язове, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 27.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 10.02. 1960 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.239*).

РАДЧЕНКО Іван Маркович, 1914 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 20.12.1937, звинувачення в антирадянській агітації. Конотопським РВ НКВС 28.12.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-2448*).

РАДЧЕНКО Марко Йосипович, 1878 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, без ви-

значених занять. Арешт 21.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 30.12. 1937 у м.Чернігів. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.546*).

РАДЧИК Василь Захарович, 1896 р.н., с.Озаричі, українець, освіта початкова, кондуктор залізничної станції Конотоп. Арешт 12.10.1948, звинувачення за ст.54-1"а" КК УРСР. Управлінням МДБ по Сумській області 28.07.1949 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-3513*).

РАХІНСЬКИЙ Петро Макарович, 1886 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Арешт 6.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Реабілітований 20.12.1961 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.515*).

РЕЗНІК Антон Єгорович, 1909 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1021 СП. Військовим трибуналом 307 СД 31.05.1942 за ст.ст.58-1"б", 58-11 КК РРФСР засуджений заочно до ВМП. У 1944 р. червоноармієць Конотопського райвійськкомату. Арешт 21.09.1944. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 21.03.1945 розстріл замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований 20.07.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, *спр. №10491*).

РЕЗНІК Тихон Ілліч, 1904 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 6.03.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.3, спр.67*).

РОЗБИЦЬКИЙ Фелікс Павлович, 1903 р.н., с.Гута-Потіївська Житомирської області, проживав у смт Дубов'язівка, поляк, освіта початкова, завідувачий господарством спиртзаводу. Арешт 16.11. 1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 15.12. 1937 за ст.54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.12. 1937 у м.Чернігів. Реабілітований 4.07.1990 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.7, спр.47*).

РОЗПУТЬКО Микола Олексійович, 1901 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.08.1941, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Новосибірським обласним судом 24.08.1942 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-3197*).

РОЗПУТЬКО Юхим Кузьмич, 1915 р.н., с.Бочечки, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць. Арешт 22.08.1943, звинувачення за ст.58-8 КК РРФСР. Головною Військовою прокуратурою СРСР 1.12.1943 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-5085*).

РОЗУМЕНКО Василь Максимович, 1905 р.н., с.Сарнавшина, українець, освіта початкова. Червоноармієць 15 мостового залізничного полку. Арешт 22.06.1945. Військовим трибуналом Південно-Західної залізниці 13.08.1945 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-12900*).

РОЗУМЕНКО Йосип Миколайович, 1873 р.н., с.Кузьки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1932. Народним судом Конотопського району 5.01.1933 за ст.54-10 КК УРСР та за здачу державі недоброякісної сільськогосподарської продукції засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 3.12.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-2955*).

РОКИТЯНСЬКИЙ Петро Іванович, 1911 р.н., с.Рокитне, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 3.07.1935, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-12 КК УРСР. Чернігівським обласним судом 22.10.1935 за ст.54-10 ч.1 виправданий, за ст.54-12 засуджений на 3 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 27.01.1936 обвинувачення за ст. 54-12 зняте, визнаний винним за ст.54-10 ч.1 і засуджений на 3 роки. Реабілітований 18.02.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-12278*).

РОКИТЯНСЬКИЙ Тимофій Іванович, 1914 р.н., с.Рокитне, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 3.07.1935, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР та у використанні підроблених документів. Чернігівським обласним судом 22.10.1935 за другим звинуваченням виправданий, за ст.54-10 ч.1 засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 29.05.1992 Верховним Судом України. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-12278*).

РОМАНЕНКО Борис Іванович, 1886 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 22.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за участь в антирадянському куркуль-

ському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 23.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр.318*).

РОМАНЕНКО Петро Тарасович, 1877 р.н., с.Бочечки, українець, неписьменний, без визначених занять. Арешт 20.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 23.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр.325*).

РУБАН Борис Іванович, 1902 р.н., с.Хижки, проживав у м.Олександрія Кіровоградської області, українець, освіта неповна середня. Помічник начальника штабу 122 СП. Арешт 1.09.1937. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 13.01.1938 за ст.ст.54-1"б", 54-8, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 14.01.1938 у м.Київ. Реабілітований 16.01.1958 Верховним Судом СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-8657*).

РУБАН Павло Миколайович, 1885 р.н., с.Красне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 5.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр.176*).

РУДЕНКО Андрій Матвійович, 1869 р.н., с.Кошари, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 20.11.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором м.Конотоп 31.01.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-7807*).

РУДЕНКО Василь Павлович, 1886 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 20.04.1946. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 12.05.1946 за ст.54-1"а" КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Військовим трибуналом Київського ВО 11.01.1955 покарання пом'якшене до 8 років. Реабілітований 9.04.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-13842*).

РУДЕНКО Ганна Захарівна, 1912 р.н., с.Озеряни Чернігівської області, проживала у с.Тернівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Арешт 10.01.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.09.1945 як член сім'ї засудженого за ст.58-1"б" КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область. Реабілітована 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр.688*).

РУДЕНКО Михайло Гнатович, 1900 р.н., с.Шпотівка, українець, освіта початкова, селянин-

одноосібник. Арешт 6.01.1933, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР та у невиконанні плану хлібозаготівель. Прокурором Конотопського району 5.02.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-2940*).

РУДЕНКО Прокопій Михайлович, 1904 р.н., с.Шпотівка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 942 артилерійського полку 374 СД. Арешт 20.06.1943. Військовим трибуналом 8 армії 8.07.1943 за ст.ст.58-1"б", 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Волховського фронту 21.07.1943 обвинувачення за ст.58-1"б" зняте, покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-12865*).

РУДИЦЯ Андрій Никифорович, 1911 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 14.05.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.11.1932 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.3, спр.381*).

РУДИЦЯ Григорій Омелянович, 1898 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.03.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с.Великий Самбір, без визначених занять. Арешт 28.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 6.12.1989 і 26.12.1997 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп.3, спр. 16; оп.6, спр.542*).

РУДИЦЯ Матвій Олексійович, 1900 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.04.1931, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 6.06.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-896*).

РУДИЦЯ Терентій Назарович, 1892 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова,

колгоспник. Арешт 19.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за ст.54-10 ч.1 застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 10.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр.491*).

РУДНЄВ Василь Іванович, 1927 р.н., с.Кардаші Путивльського району, проживав у смт Дубов'язівка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 239 полку конвойних військ МВС СРСР. Арешт 1.02.1947. Військовим трибуналом військ МВС Свердловської області 19.02.1947 за ст.58-10 ч.1 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 7 років. Військовим трибуналом Уральського ВО 30.11.1956 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 10.10.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-12983*).

РУЛЬКО Олексій Федотович, 1884 р.н., смт Короп Чернігівської області, проживав у с.Гути, українець, освіта середня, священник. Арешт 20.08.1936, підписка про невиїзд від 7.02.1937, звинувачення за ст.54-10 ч.2 КК УРСР. Прокуратурою Чернігівської області 25.02.1937 справа закрита. Арешт 7.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антирадянську агітацію та висловлювання терористичних настроїв застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр.691*).

РЯБОВОЛ Григорій Аврамович, 1884 р.н., с.Шпотівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.08.1931, звинувачення за ст.54-8 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 23.09.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-3349*).

РЯБОВОЛ Іван Іванович, 1923 р.н., с.Карабутове, українець, освіта неповна середня, обліковець колгоспу. Арешт 14.08.1939, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Сумській області 11.03.1940 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-1255*).

С

САВЕНКО Павло Сергійович, 1899 р.н., с.Хрещате Чернігівської області, проживав у с.Вирівка, українець, освіта початкова, робітник Конотопської фабрики "Утильсировина". Арешт 16.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чер-

нігівській області 17.04.1938 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр. 528*).

САВЕРВАЛЬД Антон Антонович, 1908 р.н., с.Великий Вердер Чернігівської області, проживав у с.Соснівка, німець, освіта початкова, тесляр радгоспу “Путівець”. Арешт 14.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 31.01.1938 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 21.02.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 14.01.1961 Верховним Судом УРСР. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.428).

САВИЧ (ЛУК'ЯНЕНКО) Іван Савич, 1914 р.н., с.Савинки Чернігівської області, проживав у м.Старобільськ Луганської області, українець, освіта вища, вчитель школи робітничої молоді. У 1931 і 1933 рр. працював, відповідно, завідувачим відділом сільського господарства та відповідальним секретарем Конотопської районної газети “Комуна”. Військовим трибуналом Прикарпатського ВО 30.05.1948 за ст.54-1“б” КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Комісією Президії Верховної Ради СРСР з перегляду кримінальних справ 12.06.1956 справа закрита. Реабілітований 4.10.1992 Військовою прокуратурою Прикарпатського ВО. (Петренко В.В., Садівничий В.О. Нарис “Дві тиранії на одну людину”).

САВЧЕНКО Євдоким Сидорович, 1888 р.н., с.Вирівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр. 781).

САВЧЕНКО Петро Власович, 1898 р.н., с.В'язове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 6.02.1953. Сумським обласним судом 18.03.1953 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 29.03.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр.П-11387).

САДОВСЬКИЙ Максим Степанович, 1878 р.н., с.Кузьки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.08.1936, підписка про невийзд від 7.02.1937, звинувачення за ст.54-10 ч.2 КК УРСР. Прокуратурою Чернігівської області 25.02.1937 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-2213).

САЄНКО Гаврило Нестерович, 1888 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.05.1931. Народним судом Конотопського району 14.05.1931 за ст. 54-10 КК УРСР засуджений на 3 роки ВТТ. Реабілітований 25.03.1999 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-4893, оп.1, спр.19).

САЙНОГ Іван Іванович, 1904 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт

16.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 15.02.1933 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 8.08.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.7, спр.116).

САЙНОГ Іван Федорович, 1906 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.03.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.07.1933 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 27.07.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.7, спр.110).

САЛЕНКО Володимир Степанович, 1918 р.н., с.В'язове, українець, освіта неповна середня, колгоспник. Арешт 22.09.1948. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 11.03.1949 за ст.54-1“а” КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 24.12.1949 покарання пом'якшене до 10 років. Реабілітований 21.01.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр.П-12446).

САЛІЙ Никифор Данилович, 1878 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 8.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 24.04.1938 за ст.ст.54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 17.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.7, спр.115).

САЛІЙ Никифор Данилович, 1880 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.05.1929. Конотопським окружним судом 29.09.1929 за ст.ст. 54-2, 54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років і до вислання за межі України після відбуття покарання на 5 років. Верховним Судом УРСР 18.10.1929 на зміну вироку окрсуду засуджений до позбавлення волі на 5 років, за амністією термін покарання скорочено на третину. Реабілітований 21.04.2004 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-4776, оп. 1, спр. 315).

САЛІЙ Терентій Прокопович, 1897 р.н., с.Сім'янівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.12.1932. Народним судом Конотопського району 26.01.1933 за ст. 54-10 КК УРСР та за злісне невиконання зобов'язань щодо здачі державі сільськогосподарської продукції засуджений до позбавлення волі на 8 років та до вислання на 4 роки після відбуття покарання за межі України. Реабілітований 18.06.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр.П-11409).

САЛІЙ Федір Омелянович, 1895 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, без ви-

значених занять. Арешт 17.02.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.04.1938 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 14.05.1968 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.431).

САЛІЙ Федір Омелянович, 1895 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 27.05.1929. Конотопським окружним судом 29.09.1929 за ст. 54-2, 54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 8 років і до вислання за межі України після відбуття покарання на 5 років. Верховним Судом УРСР 18.10.1929 на зміну вироку окресуду засуджений до позбавлення волі на 5 років, за амністією термін покарання скорочено на третину. Реабілітований 21.04.2004 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-4776, оп. 1, спр. 315).

САМОДАЙ Іван Аврамович, 1907 р.н., с.Жовтневе, українець, освіта неповна середня. Вахтовий спецтабору № 258 (м.Харків). Арешт 25.08.1944. Військовим трибуналом гарнізону м.Суми 24.02.1945 за ст.ст.54-1"б", 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 29.01.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-13663).

САМОХА Іван Михайлович, 1887 р.н., с.Чорноплатове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 11.04.1931, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Уповноваженим ДПУ УРСР по Конотопському району 6.05.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-881).

САХНО Іван Кузьмич, 1904р.н., с.Бондарі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.12.1929. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 24.11.1930 за ст.ст.54-11, 54-12 КК УРСР ув'язнений на 8 років у концтабір. Після відбуття покарання проживав у с.Гути, без значених занять. Арешт 9.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за антирадянську пропаганду, розповсюдження провокаційних чуток та висловлювання різких пораженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 28.12.1989 і 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641: оп.6, спр.643; оп.4, спр.687).

САХНО Никифор Кузьмич, 1900 р.н., с.Бондарі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.11.1929. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 24.11.1930 за ст.ст.54-11, 54-12 КК УРСР ув'язнений на 8 років у концтабір. Після відбуття покарання проживав у с.Грузьке,

працював шофером В'язівської МТС. Арешт 22.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.08.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 7.09.1937 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 28.12.1989 і 20.07.1989 прокуратурою області (ДАСО, ф.Р-7641: оп.6, спр.643; оп.5, спр.54).

САХНО Петро Степанович, 1869 р.н., с.Гути, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.11.1931, звинувачення за ст.54-11 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 23.01.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-2960).

САХНО (ЗИНЧУКОВ) Трохим Петрович, 1903 р.н., с.Сахни, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.11.1929, звинувачення за ст.ст.54-11, 54-12 КК УРСР. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 24.11.1930 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.643).

САХНО Федір Артемович, 1896 р.н., с.Бондарі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.11.1931 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 21.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.180).

САХНО Яків Лук'янович, 1866р.н., с.Бондарі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.11.1929. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 24.11.1930 за ст.ст.54-11, 54-12 КК УРСР висланий на 5 років у Північний край. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.643).

СЕЛЮК Артем Федорович, 1889 р.н., с.Новоселівка, українець, освіта початкова, охоронець Конотопського шкіряного заводу. Арешт 14.02.1946. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 29.03.1946 за ст.54-1"а" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 11.09.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-13375).

СЕЛЮК Михайло Артемович, 1881 р.н., с.Савойське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.02.1930 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.710).

СЕМКА Федір Тимофійович, 1897 р.н., с.Дубинка, українець, освіта початкова, грейдрист дорвідділу (м.Конотоп). Арешт 22.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.05.1938 за ст.54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів.

Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.267).

СЕРГІЄНКО Іван Євдокимович, 1907 р.н., с.Першотравневе, українець, освіта початкова, тракторист Дубов'язівської МТС. Арешт 12.09.1943, звинувачення за ст.54-1"а" КК УРСР. Конотопським РВ НКДБ 16.12.1943 справа закрита, направлений у спецтабір № 258 (м.Харків) для фільтрації. Згодом проживав у с.Першотравневе, працював трактористом колгоспу. Арешт 20.09.1948. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 25.03.1949 за ст. 54-1"а" КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Військовим трибуналом Київського ВО 17.06.1955 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітований 14.05.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.ср. П-4130, П-13850).

СЕРГІЄНКО Сергій Євдокимович, 1902 р.н., с.Крупське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.01.1933, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР та у злісному несплаті податків. Чернігівським ОВ ДПУ 27.02.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-7792).

СЕРДЮК Максим Максимович, 1908 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.884).

СИДОРЕНКО Антон Дорофійович, 1891 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.03.1931, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Сумським оперсектором ДПУ 4.05.1931 справа закрита. Працював у колгоспі. Арешт 20.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.12.1932 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с.Дептівка, колгоспник. Арешт 25.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному контрреволюційному угрупованні застосована ВМП. Помер 18.05.1938 у Роменській тюремній лікарні. Реабілітований, відповідно, 27.06.1989 і 9.08.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-1017. ДАСО, ф.Р-7641, оп.7, спр.ср.105, 106).

СИЗОН Гаврило Олексійович, 1885 р.н., с.Кузьки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.11.1931, звинувачення за ст.54-11 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 23.01.1932 справа закрита. Арешт 6.10.1937. Трій-

кою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за ст.ст.54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 16.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-2960. ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.846).

СИЗОН Никифор Олексійович, 1875 р.н., с.Кузьки, проживав у с.Жолдаки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.12.1931, звинувачення за ст.54-2 КК УРСР. Таємно-політичним відділом ДПУ УРСР 16.12.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-6915).

СИЛОВ Микита Єгорович, 1911 р.н., с.Високово Московської області (Росія), проживав у м.Рошаль цієї ж області, росіянин, освіта неповна середня. Тимчасово перебував у с.Коханівка. Арешт 22.07.1941. З наближенням фронту евакуйований на схід СРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Західно-Сибірського округу 9.01.1942 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР застосована ВМП. Президією Верховної Ради СРСР 16.03.1942 покарання пом'якшене до 5 років позбавлення волі. Реабілітований 26.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-12215).

СИНЕНКО Федір Андрійович, 1898 р.н., с.Сахни, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.11.1929. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 24.11.1930 за ст.ст.54-11, 54-12 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.643).

СИРОТЕНКО Василь Андрійович, 1890 р.н., с.Сарнавщина, українець, освіта середня, вчитель Конотопської школи № 5. Арешт 24.11.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 30.06.1944 за ст.54-3 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 8.04.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. П-13457).

СИРОТЕНКО Сергій Васильович, 1923 р.н., с.Сарнавщина, українець, освіта неповна середня, учень 10 класу Конотопської середньої школи № 1. Арешт 22.04.1941. Сумським обласним судом 26.07.1941 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 4.01.1961 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр.П-5417).

СИРОТЮК Федір Антонович, 1891 р.н., с.Козарі Івано-Франківської області, проживав у с.Великий Самбір, українець, освіта вища, вчитель української та німецької мов середньої школи. Арешт 21.09.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 4.11.1937 за ст.54-11

КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 6.03.1959 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.99).

СИЧ Павло Петрович, 1882 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.12.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 26.02.1931 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 5.03.1931 у м.Суми. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.723).

СІРЕНКО Марія Пилипівна, 1897 р.н., с.Духанівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Підписка про невиїзд від 29.02.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.01.1946 як член сім'ї засудженого за ст.58-1"а" КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область. Реабілітована 31.12.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.№10622).

СКАЧКОВА Стефанія Свиридівна, 1902 р.н., с.Козацьке, українка, неписьменна, колгоспниця. Арешт 24.11.1952. Військовим трибуналом військ МДБ Сумської області 17.01.1953 за намагання вчинити злочин за ст.54-1"а" КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 25 років. Військовим трибуналом Північного флоту 16.04.1955 покарання пом'якшене до 5 років. Реабілітована 22.03.1995 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-13316).

СКИБА Іван Васильович, 1877 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 25.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному контрреволюційному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 21.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 9.08.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.7, спр.106).

СКИБА Микола Миколайович, 1911 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 18.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.02.1933 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.7, спр.112).

СКИБА Микола Павлович, 1890 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 16.11.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 5 років у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с.Дептівка, пра-

цював конюхом махорочного радгоспу. Арешт 25.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 8.05.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному контрреволюційному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 21.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 30.06.1989 - прокуратурою Сумської області, 9.08.1989 - прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, ф.Р-7641: оп.5, спр.571; оп.7, спр.106).

СКИБА Павло Панкратович, 1887 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.02.1933 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 19.11.1989 прокуратурою Чернігівської області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.7, спр.113).

СКОСАР Йосип Юхимович, 1897 р.н., с.Мар'янівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.08.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4.12.1937 за ст.ст.54-6, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 25.07.1961 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.472).

СКОТАР Петро Власович, 1899 р.н., с.Кошари, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.05.1932, звинувачення за ст.54-11 КК УРСР. Київським ОВ ДПУ 21.08.1932 справа закрита. Арешт 20.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь у повстанській антирадянській організації застосована ВМП. Розстріляний 20.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 2.03.1960 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.263).

СКРИПОЧКА Онисим Федорович, 1896 р.н., с.Вірівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.03.1938, звинувачення за ст.54-11 КК УРСР. Прокурором Конотопського району 21.02.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-367).

СЛИВЧЕНКО Федір Трохимович, 1915 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1392 СП. Арешт 11.09.1942. Військовим трибуналом 422 СД 5.10.1942 за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 8 років ВТТ. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 26.04.1947 покарання пом'якшене до 4 років і 6 місяців. Реабілітований 20.11.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-13784).

СЛИНЬКО Іван Федотович, 1900 р.н., с.Совинка, українець, освіта початкова, секретар сільської ради. Арешт 20.11.1929, звинувачення за ст.ст.54-11, 54-12 КК УРСР. Судовою трій-

кою при колегії ДПУ УРСР 24.11.1930 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.643).

СНІЖКО Михайло Петрович, 1867 р.н., с.Присейм'я, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 6.08.1936. Чернігівським обласним судом 8.01.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Верховним Судом УРСР 10.03.1937 справа направлена на новий розгляд. Київським обласним судом 14.05.1937 за цією ж статтею засуджений на 2 роки. Реабілітований 10.09.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр.П-1275).

СОКОЛОВ Петро Андрійович, 1908 р.н., с.Салтикоче, українець, освіта початкова, маляр на приватних роботах. Арешт 9.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за антирадянську агітацію та висловлювання поражених настроїв ув'язнений на 8 років у ВТТ. Управлінням НКВС по Сумській області 14.01.1940 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.122).

СОЛДАТЕНКО Іван Григорович, 1890 р.н., с.Дубинка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.05.1938 за ст.54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.267).

СОЛДАТЕНКО Прокопій Іванович, 1876 р.н., с.Дубинка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 22.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.05.1938 за участь в антирадянському українському націоналістичному контрреволюційному угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 23.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.267).

СОЛОГУБ Феодосій Кузьмич, 1902 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 30.09.1943, звинувачення за ст.ст. 54-1"а", 54-2, 54-10 ч.2 КК УРСР. Слідчим відділом НКДБ УРСР 27.12.1943 етапований у спецтабір № 258 (м.Харків). Слідчою групою управління КДБ УРСР по Сумській області 26.10.1989 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-4929).

СОЛОДУШКО Кузьма Тихонович, 1915 р.н., с.Чорноплатове, українець, освіта початкова, робітник будівельного цеху КПВРЗ (м.Конотоп). Арешт 27.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Тульській області 7.12.1937 за антирадянську контрреволюційну агітацію ув'язнений на 8 років

у ВТТ. Реабілітований 19.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.166).

СОХАНЬ Трохим Петрович, 1896 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.11.1931, звинувачення за ст.54-11 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 23.01.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-2960).

СПИЦЯ Данило Іванович, 1900 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 26.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.04.1938 за ст.ст.54-10, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 29.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 14.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.40).

СТАРИКОВ Тихон Герасимович, 1905 р.н., с.Слобода Буринського району, проживав у с.Бондарі, українець, освіта початкова. Червоноармієць 6 артилерійського полку. Арешт 16.11.1942. Військовим трибуналом 74 СД 26.11.1942 за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 31.03.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-12674).

СТАХОВЯК Йосип Михайлович, 1882 р.н., Польща, проживав у с.Мельня, поляк, освіта початкова, стрілочник залізничної станції. Арешт 27.03.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4.06.1938 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 21.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.68).

СТЕПАНЕНКО Іван Дмитрович, 1918 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова. Червоноармієць-кухар 150 окремої Київсько-Коростеньської танкової бригади. Арешт 9.10.1944, звинувачення за ст.ст.54-1"б", 54-10 ч.2 КК УРСР. Відділом військової контррозвідки "Смерш" 150 танкової бригади 10.01.1945 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-5108).

СТЕЦЕНКО Антон Андрійович, 1874 р.н., с.Нехаївка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.02.1933 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований 27.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.3, спр.827).

СТЕЦЕНКО Антон Євтихійович, 1898 р.н., с.Красне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.01.1933, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 9.04.1933 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.3, спр.899).

СТЕЦЕНКО Артем Тимофійович, 1870 р.н., с.Карабутове, українець, освіта початкова, селя-

нин-одноосібник. Арешт 23.11.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором м.Конотоп 31.01.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-7810*).

СТЕЦЕНКО Кирило Йонович, 1891 р.н., с.Красне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 8.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.02.1930 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 7.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.733*).

СТЕЦЕНКО Микола Сергійович, 1904 р.н., с.Нечаївське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.04.1931, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 6.06.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-1593*).

СТЕЦЕНКО-ЛИСУН Павло Власович, 1888р.н., с.Красне, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 8.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.02.1930 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Після відбуття покарання проживав у с.Красне, працював скотарем молочно-товарної ферми Дубов'язівського бурякорядгоспу. Арешт 19.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.04.1938 за участь в антирадянському куркульському угрупованні застосована ВМП. Розстріляний 27.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 7.12.1989 і 10.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп.2, спр.733; оп.5, спр.563*).

СТЕЦЕНКО Сава Порфірович, 1881 р.н., с.Нечаївське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.04.1931, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 6.06.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-1593*).

СТЕЦЕНКО Терентій Архипович, 1894 р.н., с.Нечаївське, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 26.04.1931, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 6.06.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-1593*).

СТОРЧАК Іван Федорович, 1900 р.н., с.Жовтневе, українець, освіта початкова, голова колгоспу. Арешт 8.08.1944. Військовим трибуналом гарнізону м.Суми 24.02.1945 за ст.ст.54-1"а", 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 29.01.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-13663*).

СТОЯН Антон Іванович, 1870 р.н., с.В'язове, українець, освіта початкова, селянин-одноосіб-

ник. Арешт 15.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.870*).

СТРИЖЕНКО Гаврило Онисимович, 1887 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 20.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антирадянську агітацію, розповсюдження провокаційних чуток та висловлювання різких пораженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр.890*).

СТРИЖЕНКО Кіндрат Гнатович, 1886 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.06.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст. ст.54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр.95*).

СТРИЖЕНКО Марфа Мусіївна, 1884 р.н., с.Бочечки, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Арешт 13.02.1935. Чернігівським обласним судом 28.09.1935 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР засуджена умовно до позбавлення волі на 1 рік і 6 місяців, з-під варті звільнена. Реабілітована 13.04.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-2310*).

СТРИЖЕНКО Омелян Никоневич, 1890 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст. ст.54-10, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 12.12.1988 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр.557*).

СТРИЖЕНКО Кузьма Васильович, 1905 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.07.1930, звинувачення за ст.54-8 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 28.08.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-3244*).

СТРІЛЕЦЬ Тимофій Григорович, 1895 р.н., с.Кошари, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.12.1937. Чернігівським обласним судом 13.01.1939 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 5 років. Реабілітований 14.04.1989 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-9818*).

СУДАК Варвара Мусіївна, 1910 р.н., с.Шаповалівка, українка, освіта середня, вчителька початкової школи. Арешт 2.11.1943. Сумським

обласним судом 21.12.1943 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 10 років. Реабілітована 23.12.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-13125*).

СУЛИЗ Панас Харитонович, 1890 р.н., с.Шевченкове, проживав у с.Колено Воронежської області (Росія), українець, освіта незакінчена вища педагогічна, вчитель німецької мови середньої школи. Арешт 6.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за участь в антирадянській націоналістичній організації ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 24.07.1944 у місці ув'язнення. Реабілітований 1.04.1964 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр.249*).

СУПРУН Василь Кіндратович, 1888 р.н., с.Попівка, проживав у с.Тулушка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 20.03.1946, звинувачення у злочинно-зрадницькій діяльності в період німецької окупації та у зв'язках з бандитами. Управління МВС по Сумській області 19.06.1946 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-3737*).

СУПРУН Іван Васильович, 1916 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, тракторист радгоспу "Пугівець". Арешт 14.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Орловській області 29.12.1937 за ст.54-12 КК УРСР ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 8.12.1980 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр. 505*).

СУПРУН Митрофан Кіндратович, 1882 р.н., с.Попівка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 22.11.1932, звинувачення в антирадянській агітації. Прокурором Конотопської дільниці 5.03.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-7804*).

СУХОВІЙ Костянтин Олексійович, 1898 р.н., с.Алтинівка Кролевецького району, проживав у смт Дубов'язівка, українець, освіта неповна середня, старший агролісомеліоратор районного земвідділу. Арешт 26.06.1941. Сумським обласним судом 28.07.1941 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 26.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-1208*).

СУЧКО Мина Олексійович, 1873 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за ст.54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 19.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.608*).

СЮР Іван Якович, 1894 р.н., с.Шпотівка, українець, освіта середня, колгоспник. Арешт 16.03.1938. Чернігівським обласним судом 16.02.1939 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 19.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-2048*).

Т

ТАБАЧЕНКО Павло Олександрович, 1924 р.н., с.Жолдаки, українець, освіта неповна середня, помічник комбайнера у с.Козацьке. Арешт 30.09.1943. Особливою нарадою при НКВС СРСР 1.04.1944 за ст.54-1"а" КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 29.12.1992 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.7, спр.146*).

ТАЛАНЧУК Теодор Данилович (КОРОЛЕНКО Петро Іванович), 1911 р.н., смт Олесько Львівської області, проживав у с.Великий Самбір, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 4 мостового залізничного полку. Арешт 3.11.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Київської області 14.08.1944 за ст.ст.54-1"б", 54-2, 54-11 КК УРСР засуджений до ВМП. Реабілітований 30.11.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-12632*).

ТАНЦЮРОВ Максим Никифорович, 1908 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, селя-

нин-одноосібник. Арешт 1.11.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Після звільнення проживав у с.Бочечки, колгоспник. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований, відповідно, 30.11.1969 - прокуратурою області, 2.01.1989 - обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп.2, спр.908; оп.4, спр.575*).

ТАНЦЮРОВ Никифор Пархомович, 1881 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 6.10.1939 у місці ув'язнення. Реабілітований 6.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.1, спр.92*).

ТАРАСЕНКО Олексій Савич, 1879 р.н., с.Дептівка, проживав у с.Попівка, українець, освіта початкова, діловод повітового виконкому. Арешт 9.04.1921. Колегією Всеукраїнської надзвичайної комісії 31.05.1921 за видачу денкінням комуністів і радянських працівників застосована ВМП. Реабілітований 4.06.1993 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп.7, спр.156*).

ТЕЛЕВНИЙ Григорій Трохимович, 1902 р.н., с.Хустянка Буринського району, проживав у с.Крупське, українець, освіта середня, вчитель неповно-середньої школи у с.Бурики Буринського району. Арешт 1.10.1943, звинувачення за ст.ст.54-1"а", 54-10 ч.2 КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 22.04.1944 справа закрита, направлений у спецтабір №258 (м.Харків) для фільтрації. (*ДА УСБУ в СО, спр.П-4128*).

ТЕТЕРЯ Павло Францевич, 1910 р.н., проживав у с.Бочечки, поляк, освіта середня, член ВКП(б), голова колгоспу. Арешт 20.08.1947, звинувачення за ст.ст.54-1"а", 54-8 КК УРСР. Управлінням МДБ по Сумській області 20.12.1947 справа закрита. (*ДА УСБУ в СО, спр.П-2194*).

ТИМОШЕНКО Федір Іванович, 1911 р.н., с.Жовтневе, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10.03.1933 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 29.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп.3, спр.778*).

ТИТЕНКО Єфросинія Калістратівна, 1905 р.н., с.Лисогубівка, українка, освіта початкова, домогосподарка. Підписка про невіїзд від 28.01.1938. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16.03.1938 за ст.54-12 КК УРСР ув'язнена на 8 років у ВТТ. Реабілітована 23.06.1958 Військовим трибуналом Московського ВО. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.406*).

ТИХИЙ Мойсей Петрович, 1879 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, тесляр колгоспу. Арешт 21.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за ст. 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 19.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.608*).

ТИЩЕНКО Григорій Трохимович, 1924 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта середня медична, член ВКП(б). Старший медичний фельдшер в/ч 32144 (Німеччина). Арешт 24.12.1949. Військовим трибуналом в/ч 24353 за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 25 років ВТТ. Реабілітований 20.02.1954 Верховним Судом СРСР. (*ДА УСБУ в СО, спр. П-4075*).

ТКАЧЕНКО Леонтій Васильович, 1893 р.н., с.Совинка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.11.1932. Народним судом Конотопського району 7.01.1933 за ст.54-10 КК УРСР та за невиконання зобов'язань щодо сплати податків і зборів засуджений на 8 років ВТТ та до висилки на 5 років після відбуття покарання за межі України. Чернігівським обласним судом 11.02.1933 висилка за межі України замінена висилкою за межі Чернігівської області. Реабілітований 12.03.1990 обласним судом. (*ДА УСБУ в СО, спр.П-11289*).

ТКАЧЕНКО Тимофій Юхимович, 1894 р.н., с.Жолдаки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Помер 29.12.1937 у місці ув'язнення. Реабілітований 28.04.1989 прокуратурою області. (*ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.723*).

ТОДОР Василь Тихонович, 1899 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1932. Народним судом Конотопського району 11.12.1932 за ст.54-10 КК УРСР та за здачу державі недоброякісної сільськогосподарської продукції засуджений на 8 років ВТТ і до висилки після відбуття покарання на 5 років за межі України. Реабілітований 25.02.1991 обласним судом. (*ДА УСБУ в СО, спр.П-2958*).

ТОМКО Іван Васильович, 1909 р.н., с.Жолдаки, українець, освіта початкова, бухгалтер будинку відпочинку. Арешт 21.10.1943, звинувачення за ст.54-1"а" КК УРСР. Управлінням НКДБ по Сумській області 21.04.1944 справа закрита, направлений у спецтабір № 258 (м.Харків) для фільтрації. (*ДА УСБУ в СО, спр.П-4119*).

ТОМКО Яків Кирилович, 1911 р.н., с.Жолдаки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.08.1939. Сумським обласним судом 12.12.1939 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР та за знищення приватного майна засуджений на 8 років ВТТ. Верховним Судом УРСР 24.01.1940 обвинувачення у знищенні майна зняте, покарання пом'якшене до 4 років. Реабілітований 12.10.1990 Верховним Судом УРСР. (*ДА УСБУ в СО, спр.П-11587*).

ТОСЕНКО Олександр Корнійович, 1895 р.н., с.Вільшане Чернігівської області, проживав у с.Грузьке, українець, освіта середня, вчитель середньої школи № 3. Арешт 18.12.1937. Особливою нарадою при НКВС СРСР 14.02.1938 за ст. 54-6 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реа-

білітований 14.09.1989 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.911).

ТРЕБУХОВ Михайло Іванович, 1893 р.н., с.Духанівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.02.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.3, спр.74).

ТРЕТЯКОВ Іван Олексійович, 1887 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст.ст.54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 25.10.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.334).

ТРЕТЯКОВ Федір Олексійович, 1895 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 20.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за участь у контрреволюційному угрупованні та висловлювання різких пороженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 3.01.1962 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.519).

ТРЕТЯКОВА Марія Прокопівна, 1898 р.н., с.Бочечки, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Арешт 21.05.1935. Чернігівським обласним судом 28.09.1935 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР засуджена до позбавлення волі на 1 рік і 6 місяців. Реабілітована 13.04.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-2310).

ТРИГУБ Михайло Прохорович, 1907р.н., с.Бурики Буринського району, проживав у с.Попівка, українець, освіта початкова, робітник КПВРЗ (м.Конотоп). Арешт 17.03.1937. Народним судом Смілівського району 3.05.1937 за втечу з місця висилки засуджений до позбавлення волі на 3 роки. Чернігівським обласним судом 22.05.1937 справа закрита, з-під варті звільнений. Арешт 31.07.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 29.10.1937 за антиколгоспну агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.775).

ТРИГУБ Яким Васильович, 1904 р.н., с.Бистрик Житомирської області, проживав у с.Попівка, українець, освіта неповна середня, священник. Арешт 20.06.1936. Чернігівським обласним судом 26.01.1937 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 30.08.1993 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр.П-12603).

ТРОХИМЕНКО Григорій Петрович, 1887 р.н., с.Бондарі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.11.1932. Народним судом Конотопського району 5.01.1933 за ст.54-10 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 9 років і до висилки на 5 років після відбуття покарання за межі України. Реабілітований 11.06.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр.П-11412).

ТРОХИМЕНКО Марія Федорівна, 1896 р.н., с.Сахни, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Арешт 21.09.1936, звинувачення за ст.ст. 54-10 ч.1, 54-10 ч.2 КК УРСР. Чернігівським обласним судом 21.09.1936 за ст.54-10 ч.2 виправдана, за ст.54-10 ч.1 засуджена на 3 роки ВТТ. Верховним Судом УРСР 28.10.1936 за ст. 54-10 ч.1 виправдана, визнана винною в участі у масових заворушеннях і позбавлена волі на 1 рік. Реабілітована 15.06.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр.П-11469).

ТРОХИМЕНКО Федір Микитович, 1901 р.н., с.Бондарі, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 18.11.1929. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 24.11.1930 за ст.ст. 54-12, 54-13 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.643).

ТРОЩЕНКО Віктор Трохимович, 1884 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.190).

ТУКМАН Петро Федорович, 1907 р.н., с.Анютині, українець, освіта початкова. Червоноармієць-шофер штабу 150 танкової бригади. Арешт 3.11.1942, звинувачення за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР. Військовим прокурором 240 СД 17.12.1942 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-5130).

ТУРЧИН Юхим Семенович, 1888 р.н., с.Хустянка Буринського району, проживав у с.Крупське, українець, освіта початкова, мірошник колгоспного млина. Арешт 28.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 19.11.1937 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній організації застосована ВМП. Розстріляний 27.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 4.09.1957 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.557).

ТЮТЮННИК Володимир Дмитрович, 1912 р.н., с.Бондарі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.12.1937. Трійкою

при управлінні НКВС по Чернігівській області 17.04.1938 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 6.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.757).

ТЮТЮНИК Катерина Євдокимівна, 1917 р.н., с.Шаповалівка, українка, освіта початкова, робітниця КПВРЗ (м.Конотоп). Арешт 11.08.1941. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 22.08.1941 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджена на 8 років ВТТ. Реабілітована 21.12.1992 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр.П-12435).

ТЯГНІЙ Микола Мусійович, 1923 р.н., с.Мельня, українець, освіта неповна середня. Технік відділу зберігання озброєння військового складу № 3169 (м.Золочів Львівської області).

Арешт 13.08.1949. Військовим трибуналом Прикарпатського ВО 16.11.1949 за ст.ст.54-1"а", 54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Львівською обласною комісією з перегляду справ засуджених за контрреволюційні злочини 10.02.1955 покарання пом'якшене до 10 років. Комісією з розгляду справ ув'язнених за політичні злочини Янського ВТТ (Якутія) 31.05.1956 з-під варті звільнений. Реабілітований 26.02.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-11982).

ТЯГНІЙ Трохим Єрмолайович, 1910 р.н., с.Мельня, українець, освіта початкова, червоноармієць-шофер 263 окремої СБ. Арешт 27.07.1941, звинувачення за ст.54-10 ч.2 КК УРСР. Особливим відділом НКВС 30 армії 29.07.1941 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-5903).

У

УДОВИЧЕНКО Анатолій Овдійович, 1907 р.н., с.Жовтневе, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.06.1929. Конотопським окружним судом 17.11.1929 за ст.54-9 КК УРСР засуджений до ВМП. Розстріляний 29.11.1929. Реабілітований 30.01.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-13616).

УДОВИЧЕНКО Петро Михайлович, 1920 р.н., с.Гамаліївка, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 739 СП. Арешт 7.12.1941. Військовим трибуналом 213 СД 26.12.1941 за контрреволюційну антирадянську агітацію засуджений на 8 років ВТТ. Військовим трибуналом Самаркандського гарнізону Середньо-Азіатського ВО 15.01.1942 за розповсюдження у воєнній обстановці контрреволюційних вигадок засуджений до ВМП. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 10.03.1942 покарання пом'якшене до 10 років ВТТ. Реабілітований 9.07.2001 Генеральною прокуратурою України. (ДА УСБУ в СО, спр. П-14031).

УДОД Григорій Анастасійович, 1886 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.745).

УДОД Дмитро Прокопович, 1902 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 15.06.1937. Трійкою при

управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст. ст.54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 1.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 1.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.339).

УДОД Іван Омелянович, 1912 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 17.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.11.1988 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.530).

УДОД Іван Петрович, 1869 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.02.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.3, спр.80).

УДОД Яків Прокопович, 1899 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.02.1935, звинувачення за ст.54-10 ч.2 КК УРСР. Чернігівським обласним судом 28.09.1935 виправданий. Арешт 15.06.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст.ст.54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 20.06.1989 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-2310. ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.998).

УСЕНКО Іван Лазарович, 1887 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, обліковець-касир колгоспу. Арешт 6.11.1936. Чернігівським обласним судом 22.03.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 11.05.1989 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-10123*).

УЧКУРОВ Михайло Олександрович, 1901 р.н., с.Бочечки, проживав у м.Бахмач Чернігівської області, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 19.02.1935. Чернігівським обласним судом 28.09.1935 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 2 роки. Реабілітований 13.04.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-2310*).

УЧКУРОВА Парасковія Феодосіївна, 1878 р.н., с.Бочечки, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця. Підписка про невізід від 19.02.1935. Чернігівським обласним судом 15.11.1935 за розповсюдження антирадянських листівок засуджена умовно на 1 рік і 6 місяців. Реабілітована 13.04.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-2310*).

УШКАЛО Захар Гаврилович, 1861 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова,

селянин-одноосібник. Арешт 9.03.1931, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 30.07.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-886*).

УШКАЛО Михайло Васильович, 1889 р.н., с.Великий Самбір, проживав у с.Шевченкове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 14.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.12.1994 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.7, спр.184*).

УШКАЛОВ Петро Нестерович, 1918 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта неповна середня. Курсант Урюпінського піхотного училища (м.Нальчик Кабардино-Балкарської АРСР). Арешт 12.11.1942. Військовим трибуналом Кіровоградського гарнізону (Азербайджанська РСР) 19.01.1943 за ст.58-1"б" КК РРФСР засуджений до ВМП. Військовим трибуналом Закавказького фронту 2.03.1943 обвинувачення за ст.58-1"б" зняте, визнаний винним у намаганні вчинити злочин за цією ж статтею і засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 26.05.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-13974*).

Ф

ФЕДОРЕНКО Павло Пилипович, 1900 р.н., с.Красне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.05.1937, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР та у підробці документів. Чернігівським обласним судом 29.07.1937 за звинуваченням у підробці документів виправданій, за ст.54-10 ч.1 засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 12.10.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-11536*).

ФЕДОРЕЦЬ Петро Якович, 1911 р.н., с.Гути, українець, освіта початкова. Ополченець 5 окремого батальйону. Арешт 20.03.1936. Військовим трибуналом 18 СК 2.07.1936 за ст.58-10 ч.1 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 16.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-12844*).

ФЕДОССЕВ Михайло Венедиктович, 1903 р.н., с.Шумаково Курської області (Росія), проживав у смт Дубов'язівка, росіянин, освіта середня, змінний машиніст спиртзаводу. Арешт 1.08.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 31.01.1945 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітова-

ний 22.12.1960 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-13870*).

ФЕДЧЕНКО Антон Семенович, 1879 р.н., с.Алтинівка Кролевецького району, проживав у с.Жолдаки, українець, освіта початкова, коваль за наймом. Арешт 12.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 15.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 28.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 2.03.1960 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.260*).

ФЕДЧЕНКО Василь Павлович, 1883 р.н., с.Озаричі, проживав у с.Вірівка, українець, освіта середня, начальник залізничного роз'їзду. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26.11.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.865*).

ФЕДЧЕНКО Григорій Семенович, 1901 р.н., с.Чорноплатове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.03.1932, звину-

вачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 8.07.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-5924*).

ФЕДЧУН Андрій Кирилович, 1895 р.н., с.Коханівка, українець, освіта початкова, вантажник залізничної станції Конотоп. Арешт 19.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за ст.ст.54-6, 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 24.09.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 17.02.1961 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.429*).

ФЕДЧУН Іван Якимович, 1878 р.н., с.Коханівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 31.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 25.02.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.711*).

ФЕСЕНКО Дмитро Сергійович, 1897 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр.893*).

ФЕСЕНКО Іван Федорович, 1898 р.н., с.Козацьке, українець, неписьменний. Червоноармієць 146 запасного СП. Арешт 7.03.1943. Військовим трибуналом 48 армії Брянського фронту 22.03.1943 за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-12817*).

ФЕСЕНКО Микола Олексійович, 1913 р.н., с.Шаповалівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.03.1931. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 13.11.1931 за ст.54-12 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.885*).

ФЕСЕНКО Петро Платонович, 1896 р.н., с.Шаповалівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.04.1938 за націоналістичну агітацію застосована ВМП. Розстріляний 17.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 6.01.1960 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.218*).

ФЕСЮН Семен Йосипович, 1902 р.н., с.В'язове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 13.12.1932. Конотопським

окружним судом 7.01.1933 за ст.54-10 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 5.03.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11292*).

ФІЛЬ Антон Андрійович, 1898 р.н., с.Гути, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.12.1931, звинувачення за ст.54-2 КК УРСР. Харківським ОВ ДПУ 16.12.1932 справа закрита. Працював у колгоспі. Арешт 28.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію та висловлювання різких пороженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 9.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 22.05.1989 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-6915. ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.868*).

ФІЛЬ Антон Савич, 1895 р.н., с.Сахни, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.05.1931 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.3, спр.52*).

ФІЛЬ Євген Савич, 1876 р.н., с.Бондарі, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 25.04.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.11.1931 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 21.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр.180*).

ФІЛЬ Іван Дмитрович, 1902 р.н., с.Гути, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.01.1936, підписка про невізд від 19.03.1936. Чернігівським обласним судом 22.06.1936 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 11.05.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-11423*).

ФІЛЬ Ілля Андрійович, 1894 р.н., с.Гути, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.545*).

ФІЛЬ Михайло Савич, 1881 р.н., с.Бондарі, проживав у с.Сахни, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 8.09.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 22.04.1944 за ст.ст.54-1"а", 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений до каторжних робіт на 20 років. Реабілітований 20.10.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-12310*).

ФІЛЬ Олексій Петрович, 1910 р.н., с.Гути, українець, освіта початкова. Червоноармієць 27 батальйону 3 бригади тилового ополчення (м.Ворошилов Далекосхідного краю). Арешт 3.06.1935, звинувачення за ст.58-10 ч.1 КК РРФСР. Військовим трибуналом Приморської групи військ Особливої Червонопрапорної Далекосхідної армії 16.08.1935 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-6146*).

ФІЛЬ Панас Андрійович, 1896 р.н., с.Гути, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 21.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за ст.

54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 23.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр.327*).

ФРОЛОВА Килина Лук'янівна, 1897 р.н., с.Духанівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Підписка про невіїзд від 6.10. 1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27.10.1945 як член сім'ї засудженого за ст.54-1"а" КК УРСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область. Реабілітована 30.12.1999 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. № 10572*).

Х

ХАЙЛУК Гаврило Уліянович, 1924 р.н., с.Мельня, проживав у с.Мар'янівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 7.12.1950. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24.03.1951 за ст.ст. 54-1"а", 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 15.01.1957 Військовим трибуналом Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.1, спр.430*).

ХИЖНЯК Василь Артемович, 1886 р.н., с.Карабутове, проживав у с.Торговиця, українець, освіта початкова, сезонний робітник цукрозаводу. Арешт 21.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 26.12.1937 за антирадянську агітацію, розповсюдження провокаційних чуток та висловлювання різких пораженьських настроїв застосована ВМП. Розстріляний 2.01.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр.861*).

ХИЖНЯК Іван Григорович, 1921 р.н., с.Карабутове, українець, освіта неповна середня, без визначених занять. Арешт 15.08.1939, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Прокуратурою Сумської області 6.04.1940 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-1255*).

ХОМЕНКО Яким Кирилович, 1892 р.н., с.Соснівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.04.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній контрреволюційній повстанській групі застосована ВМП. Розстріляний 28.04. 1938 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр.972*).

ХРИПКО Устим Лукич, 1889 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.11.1932. Народним судом

Конотопського району 26.12.1932 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР та за здачу державі недоброякісної сільськогосподарської продукції засуджений на 10 років ВТТ і до висилки після відбуття покарання на 5 років за межі України. Чернігівським обласним судом 13.02.1933 обвинувачення за ст.54-10 ч.1 зняте, висланий за межі Чернігівської області. Реабілітований 23.04.1990 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-11380*).

ХРОКАЛО Павло Андрійович, 1914 р.н., с.Юрівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць-завідуючий речовим складом 289 окремого зенітно-артилерійського дивізіону Горьковського корпусного району ППО. Арешт 20.06.1942. Військовим трибуналом Московського ВО і Московської зони оборони 10.07.1942 за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 20.01.1998 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-13811*).

ХРОКАЛО Федір Тимофійович, 1909 р.н., с.Юрівка, українець, освіта початкова. Червоноармієць 36 окремого батальйону механізації залізничної колії. Арешт 16.11.1942. Військовим трибуналом 6 окремої залізничної бригади 19.12.1942 за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-12757*).

ХУДЕНКО Григорій Денисович, 1894 р.н., с.Нехаївка, проживав у с.Жовтневе, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 6.01.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 21.09.1938 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.789*).

ХУДЕНКО Лука Якимович, 1894 р.н., с.Карабутове, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.12.1932, звинувачення за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором м.Конотоп у квітні 1933 р. справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-2948*).

ХУДЕНКО Сава Іванович, 1882 р.н., с.Карабутове, проживав у с.Торговиця, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.03.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3.11. 1932 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.3, спр.358*).

ХУКАЛЕНКО Іван Андрійович, 1912 р.н., с.Дубинка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 23.11.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 16.02.1933 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 27.12. 1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.3, спр.720*).

ХУКАЛЕНКО Марія Феліксівна, 1894 р.н., Німеччина, проживала у с.Дубинка, німкеня, осві-

та початкова, домогосподарка. Арешт 8.07.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 2.11.1937 за ст.54-6 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляна 14.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітована 9.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.826*).

ХУКАЛЕНКО Омелян Мусійович, 1886 р.н., с.Дубинка, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 22.04.1938. Чернігівським обласним судом 9.02.1939 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 4 роки. Реабілітований 28.06.1991 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-1058*).

ХУКАЛЕНКО Юхим Мусійович, 1893 р.н., с.Дубинка, українець, освіта початкова, муляр залізничної станції Конотоп. Арешт 18.06.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 2.11.1937 за ст.54-6 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 9.01.1990 Військовою прокуратурою Київського ВО. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.826*).

Ц

ЦАПОВ Михайло Іванович, 1923 р.н., с.Бондарі, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 100 прикордонного загону. Арешт 21.06.1945, звинувачення за ст.58-10 ч.2 КК РРФСР. Військовим трибуналом військ НКВС Мурманської області 29.08.1945 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-5667*).

ЦИБІН Василь Євгенович, 1900 р.н., с.Козацьке, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 29.11.1937, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Конотопським РВ НКВС 29.01.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-972*).

ЦИГАН Степан Юрійович, 1883 р.н., с.Карабутове, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 28.06.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 11.09.1937 за антирадянську агітацію, розповсюдження провокаційних чуток та висловлювання настроїв пораженьського порядку ув'язнений на

10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.1, спр.56*).

ЦИРС Станіслав Антонович, 1898 р.н., Латвія, проживав у смт Дубов'язівка, латиш, освіта початкова, робітник магазину цукрокомбінату. Арешт 18.12.1937, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Дубов'язівським РВ НКВС 7.01.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-1901*).

ЦОКОТА Кирило Михайлович, 1888 р.н., м.Ніжин Чернігівської області, проживав у с.Вирівка, українець, освіта середня, без визначених занять. Арешт 11.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.10.1937 за антирадянську агітацію, розповсюдження провокаційних чуток та висловлювання пораженьських і терористичних настроїв застосована ВМП. Розстріляний 13.10.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 21.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.933*).

Ч

ЧАЛИЙ Михайло Митрофанович, 1913 р.н., с.В'язове, проживав у с.Коханівка, українець, освіта початкова, слюсар КПВРЗ (м.Конотоп).

Підписка про невиїзд від 29.09.1933, арешт 3.12.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26.01.1934 за ст.54-10 КК УРСР позбавле-

ний волі на 3 роки. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.279).

ЧЕПКО Григорій Семенович, 1893 р.н., с.Вирівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 30.03.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 9.06.1932 справа закрита. Працював у колгоспі. Арешт 21.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.10.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 13.10.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 6.05.1959 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр. П-5918. ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.125).

ЧЕПУР Максим Сидорович, 1884 р.н., с.Вирівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 29.09.1936, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Слідчою групою управління НКВС по Чернігівській області 20.06.1937 справа закрита. Арешт 17.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 11.09.1937 за антирадянську агітацію та висловлювання різких пораженьських і терористичних настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 20.06.1964 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр.П-1051. ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.51).

ЧЕПУРНИЙ Максим Антонович, 1880 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.03.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 9.06.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-5919).

ЧЕРЕВКО Григорій Йосипович, 1902 р.н., с.Вирівка, українець, неписьменний. Червоноармієць 15 мостового залізничного полку. Арешт 22.06.1945. Військовим трибуналом Південно-Західної залізниці 13.08.1945 за ст.54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 7 років ВТТ. Реабілітований 23.08.1994 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-12900).

ЧЕРЕВКО Олександр Андрійович, 1904 р.н., с.Вирівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 24.01.1944, звинувачення за ст.54-3 КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 2.08.1944 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр.П-2888).

ЧЕРЕВКО Петро Павлович, 1912 р.н., с.Вирівка, українець, освіта початкова, охоронець-протипожежник Конотопського цегляного заводу. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ.

Реабілітований 12.12.1988 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.566).

ЧЕРЕВКО Степан Опанасович, 1885 р.н., с.Вирівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.12.1936. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 11.09.1937 за антирадянську діяльність ув'язнений на 8 років у ВТТ. Реабілітований 20.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.18).

ЧЕРЕВКО Трохим Прохорович, 1902 р.н., с.Вирівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 29.09.1936. Чернігівським обласним судом 30.10.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 9.10.1964 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, спр. П-8274).

ЧЕРНЕНКО Макар Миколайович, 1889 р.н., с.Кошари, українець, освіта початкова, робітник магазину Чернігівторгу. Арешт 26.10.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 16.11.1937 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 12.12.1988 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.552).

ЧЕРНІГОВЕЦЬ Андрій Архипович, 1922 р.н., с.Шевченкове, українець, освіта початкова, завідуючий тваринницькою фермою колгоспу. Арешт 16.05.1948. Військовим трибуналом Харківського гарнізону 22.07.1948 за ст.54-1"б" КК УРСР засуджений на 25 років ВТТ. Комісією Президії Верховної Ради СРСР з перегляду кримінальних справ 24.05.1956 покарання пом'якшене до 10 років. Реабілітований 20.01.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-13664).

ЧОРНОЗУБ Петро Михайлович, 1886 р.н., с.Мокра Калигірка Черкаської області, проживав у с.Попівка, українець, освіта вища педагогічна, завідуючий педчастиною середньої школи. Арешт 2.10.1943. Військовим трибуналом військ НКВС Чернігівської області 30.01.1944 за ст.ст. 54-1"а", 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 19.09.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-13748).

ЧУМАК Іван Якимович, 1907 р.н., с.Рокитне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 4.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.04.1933 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки на північ СРСР. Після відбуття покарання проживав у с.Рокитне, колгоспник. Арешт 16.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст.ст. 54-7, 54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований, відповідно, 18.12.1989 - прокуратурою області, 12.12.1988 -обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641: оп.3, спр.975; оп.4, спр.565).

Ш

ШАБАН Павло Феодосійович, 1913 р.н., с.Мельня, українець, освіта початкова, помічник машиніста паровозного депо залізничної станції Брянськ-2. Арешт 22.03.1945. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 30.04.1945 за ст.54-1"а" КК УРСР засуджений по позбавленні волі на 10 років. Реабілітований 5.09.1996 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-13559*).

ШАБАН Яків Опанасович, 1912 р.н., українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 9.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 22.11.1971 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр.473*).

ШАЛАК Антон Вікторович, 1880 р.н., с.Сім'янівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 5.08.1936. Чернігівським обласним судом 10.11.1936 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 4.03.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11984*).

ШАЛАК Іван Павлович, 1898 р.н., с.Сім'янівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.03.1931, звинувачення за ст.54-13 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 20.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-893*).

ШАЛИНСЬКИЙ Мар'ян Іванович, 1898 р.н., с.Великі Кутища Вінницької області, проживав у смт Дубов'язівка, поляк, освіта початкова, помічник механіка спиртзавоцу. Арешт 1.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 28.09. 1938 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.11.1962 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.816*).

ШАПОВАЛ Кузьма Володимирович, 1881 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію та висловлювання пораженьських настроїв ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.1, спр.46*).

ШАПОВАЛ Павло Трифонович, 1886 р.н., с.Бочечки, українець, освіта середня, рахівник сільської споживчої кооперації. Арешт 20.11.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР та у невиконанні планів хлібозаготівлі. Народним судом Конотопського району 10.11.1933 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-2939*).

ШАПОВАЛ Федір Володимирович, 1886 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 29.11. 1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 28.11.1988 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.4, спр.532*).

ШАПОВАЛ Федот Семенович, 1880 р.н., с.Бочечки, проживав у с.Новоселівка, українець, освіта початкова, робітник Іванівського спиртзаводу (Чернігівська область). Арешт 3.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10. 1937 за ст.ст.54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 31.10.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 20.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр.2*).

ШАРІН Петро Васильович, 1875 р.н., с.В'язове, українець, освіта середня духовна, священник без приходу. Арешт 26.11. 1937, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Слідчою групою управління НКВС по Чернігівській області 27.04.1939 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-652*).

ШЕВЧЕНКО Василь Логвинович, 1901 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 10.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.3, спр.78*).

ШЕВЧЕНКО Григорій Іванович, 1896 р.н., с.В'язове, українець, неписьменний, робітник КПВРЗ (м.Конотоп). Арешт 29.04.1941. Сумським обласним судом 28.06.1941 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 15.05.1992 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-12169*).

ШЕВЧЕНКО Григорій Пантелеймонович, 1893 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.07.1930, звинувачення за ст.54-8 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 28.08.1930 справа закрита. Працював у колгоспі. Арешт 4.10.1943, звинувачення за ст. 54-1"а" КК УРСР. Конотопським РВ НКДБ 10.12.1943 справа закрита, направлений у спецтабір № 258 (м.Харків) для фільтрації. (ДА УСБУ в СО, *спр.спр.П-3244, П-4122*).

ШЕВЧЕНКО Іван Онисимович, 1858 р.н., с.Великий Самбір, українець, неписьменний, селянин-одноосібник. Арешт 26.11 1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором

Конотопської дільниці 31.01.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7789*).

ШЕВЧЕНКО Леонід Юхимович, 1908 р.н., смт Дубов'язівка, українець, освіта початкова, слюсар цукрозаводу. Арешт 13.11.1948, звинувачення за ст.54-1"а" КК УРСР. Управлінням МДБ по Сумській області 22.12.1949 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3527*).

ШЕВЧЕНКО Максим Климович, 1882 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 28.07.1928. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 11.01.1929 за ст.ст. 58-10, 58-13 КК РРФСР позбавлений на 3 роки права проживання у центральних місцевостях СРСР. Реабілітований 30.10.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.1, спр.874*).

ШЕВЧЕНКО Марія Луківна, 1919 р.н., с.Малий Самбір, українка, освіта початкова, колгоспниця. Підписка про невиїзд від 31.08.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5.01.1946 як член сім'ї засудженого за ст.58-1"б" КК РРФСР до ВМП вислана на 5 років у Північно-Казахстанську область. Реабілітована 20.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.396*).

ШЕВЧЕНКО Михайло Іванович, 1895 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта середня, вчитель школи. Арешт 25.11.1938. Військовим трибуналом Київського ВО 10.02.1939 за ст.54-8 КК УРСР засуджений на 8 років ВТТ. Помер 29.09.1939 у місці ув'язнення. Реабілітований 20.06.1990 Пленумом Верховного Суду СРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11432*).

ШЕВЧЕНКО Петро Іванович, 1892 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 21.09.1937. Сумським обласним судом 27.03.1939 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 5 років ВТТ. Реабілітований 15.06.1990 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-11507*).

ШЕВЧЕНКО Петро Пантелєймонович, 1912 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 9.07.1930, звинувачення за ст.54-8 КК УРСР. Конотопським окружним відділом ДПУ 28.08.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-3244*).

ШЕВЧЕНКО Федір Самсонович, 1887 р.н., с.Великий Самбір, проживав у с.Шаповалівка, українець, освіта початкова, двірник школи. Арешт 29.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 1.12.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабі-

літований 30.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр.970*).

ШЕЙКО Мина Федотович, 1891 р.н., с.Броди, проживав у с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 29.12.1932, звинувачення за ст.54-8 КК УРСР. Прокурором м.Конотоп 9.05.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7773*).

ШЕЙКО Панас Трохимович, 1883 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 1.04.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.11.1932 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.3, спр.380*).

ШЕЛЕМА Гаврило Матвійович, 1906 р.н., с.Дубинка, українець, освіта початкова, робітник залізничної станції Конотоп. Арешт 3.11.1944, звинувачення за ст.54-10 ч.2 КК УРСР. Військовим трибуналом Московсько-Київської залізниці 20.01.1945 виправданий. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-5546*).

ШЕРЕМЕТ Іван Іванович, 1876 р.н., с.Кошари, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 12.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 15.04.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 16.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.2, спр.712*).

ШЕРЕМЕТ Павло Михайлович, 1889 р.н., с.Кошари, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 20.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 5.10.1937 за антирадянську агітацію застосована ВМП. Розстріляний 13.10.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 14.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.6, спр.38*).

ШЕРЕПА Андрій Якович, 1885 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 22.10.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 24.02.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-7740*).

ШЕРЕПА Сергій Акимович, 1898 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 17.07.1938. Чернігівським обласним судом 14.01.1939 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР засуджений на 6 років ВТТ. Реабілітований 28.12.1988 Верховним Судом УРСР. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-8933*).

ШЕШЕНЯ Тимофій Максимович, 1880 р.н., с.Грузьке, українець, освіта початкова, колгоспник-сторож взуттєвої майстерні. Арешт 15.03.1936, звинувачення за ст.54-10 ч.1 КК УРСР. Дубов'я-

зівським РВ НКВС 16.09.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр. П-976*).

ШИНКАРЕНКО Федір Григорович, 1907 р.н., с.Вирівка, українець, освіта початкова, робітник Конотопського лісозаводу. Арешт 9.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр.784*).

ШИНКАРЬОВ Павло Васильович, 1913 р.н., с.Козацьке, українець, освіта початкова, завідувач господарством Бочечанського лісництва. Арешт 24.08.1947, звинувачення за ст.54-1"б" КК УРСР та у погрозах представникам влади. Військовим трибуналом Харківського гарнізону 29.12.1947 за звинуваченням у погрозах виправданий, за ст.54-1"б" засуджений на 15 років ВТТ. Військовим трибуналом Київського ВО 30.01.1948 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-3520*).

ШКОЛЯРЕНКО Григорій Іванович, 1893 р.н., с.Фесівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 1.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 18.03.1959 обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.5, спр.5*).

ШКОЛЯРЕНКО Микита Іванович, 1886 р.н., с.Вирівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 20.01.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.03.1930 за ст. 54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.3, спр.75*).

ШКОЛЯРЕНКО Никола Ісакович, 1885 р.н., с.Фесівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 15.02.1933 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у смт Дубов'язівка, покрівельник-маляр спиртзаводу. Арешт 21.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 31.03.1938 за участь в антирадянській українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 8.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 29.12.1989 - прокуратурою області, 18.03.1959 - обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп.3, спр.753; оп.5, спр.5*).

ШКОЛЯРЕНКО Михайло Панасович, 1882 р.н., с.Вирівка, українець, освіта початкова,

селянин-одноосібник. Арешт 2.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.03.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Реабілітований 28.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.3, спр.76*).

ШКОЛЯРЕНКО Сава Тимофійович, 1877 р.н., с.Фесівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 20.12.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 30.03.1933 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-2951*).

ШКОЛЯРЕНКО Семен Семенович, 1893 р.н., с.Вирівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 6.03.1938, звинувачення за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Управлінням НКВС по Чернігівській області 20.05.1938 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, *спр.П-2496*).

ШКРЯДА Борис Іванович, 1910 р.н., с.Привокзальне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.05.1932, звинувачення за ст.54-11 КК УРСР. Київським ОВ ДПУ 21.08.1932 справа закрита. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.1, спр.580*).

ШКРЯДА Іван Васильович, 1878 р.н., с.Капітанівка, проживав у с.Червоний Яр, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.05.1932. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.09.1932 за ст.54-11 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с.Капітанівка, колгоспник. Арешт 7.03.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 7.06.1938 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 26.12.1989 - прокуратурою області, 2.03.1960 - обласним судом. (ДАСО, *ф.Р-7641: оп.1, спр.580; оп.2, спр.263*).

ШКРЯДА Іван Демидович, 1894 р.н., с.Капітанівка, проживав у с.Жовтневе, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 6.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26.03.1933 за ст.54-10 КК УРСР та за злісний несплатіж податків висланий на 3 роки на північ СРСР. Реабілітований 30.11.1989 прокуратурою області. (ДАСО, *ф.Р-7641, оп.3, спр.837*).

ШКРЯДА Федір Васильович, 1885 р.н., с.Капітанівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.05.1932, звинувачення за ст.54-11 КК УРСР. Київським ОВ ДПУ 21.08.1932 справа закрита. Арешт 19.12.1932, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10.06.1933 справа закрита. Арешт 22.02.1938. Трійкою при управ-

лінні НКВС по Чернігівській області 7.04.1938 за участь в антирадянській повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 20.04.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 2.03.1960 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641: оп.1, спр.580; оп.3, спр.987; оп.2, спр.263).

ШМІДТ Ганна Станіславівна, 1905 р.н., с.Урбах Саратовської області (Росія), проживала у смт Дубов'язівка, німкеня, освіта середня, робітниця радгоспу. Арешт 10.04.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.05.1944 за ст.54-1"а" КК УРСР ув'язнена на 5 років у Черногорський спецтабір (Красноярський край). Реабілітована 30.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.635).

ШМІДТ Християн Йосипович, 1913 р.н., с.Урбах Саратовської області (Росія), проживав у смт Дубов'язівка, німець, освіта початкова, тракторист радгоспу. Арешт 24.03.1944. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20.05.1944 за ст.54-1"а" КК УРСР ув'язнений на 5 років у Черногорський спецтабір (Красноярський край). Реабілітований 31.05.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.976).

ШПИЛЬКА Василь Юхимович, 1909 р.н., с.Привокзальне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.05.1932, звинувачення за ст.54-11 КК УРСР. Київським ОВ ДПУ 21.08.1932 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.580).

ШПИЛЬКА Іван Романович, 1878 р.н., с.Привокзальне, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 17.05.1932, звинувачення за ст.54-11 КК УРСР. Київським ОВ ДПУ 21.08.1932 справа закрита. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.1, спр.580).

ШПОТА Василь Юхимович, 1898 р.н., с.Шпотівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.08.1931, звинувачення за

ст.54-8 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 21.09.1931 справа закрита. Арешт 7.01.1933. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 16.02.1933 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 24.11.1989 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-3349. ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.105).

ШПОТА Олексій Олексійович, 1921 р.н., с.Михайло-Ганнівка, українець, освіта неповна середня. Курсант полкової школи 150 артилерійського полку 62 СД. Арешт 4.07.1945. Військовим трибуналом 1 запасної СД 13.10.1945 за ст. 58-1"б" КК РРФСР засуджений на 15 років ВТТ. Горьковською обласною комісією з перегляду справ засуджених за контрреволюційні злочини 24.11.1954 покарання пом'якшене до 9 років. Реабілітований 30.07.1955 Військовим трибуналом Московського ВО. (ДА УСБУ в СО, спр. П-3786).

ШПОТА Павло Петрович, 1907 р.н., с.Шпотівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 13.08.1931, звинувачення за ст.54-8 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 23.09.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-3349).

ШУЛЬГА Степан Дмитрович, 1896 р.н., с.Малий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 2.07.1930, звинувачення за ст.54-8 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 28.08.1930 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-3244).

ШУЛЬЦ Едуард Владиславович, 1912 р.н., м.Бендери (Молдова), проживав у смт Дубов'язівка, поляк, освіта середня, хімік цукрозаводу. Арешт 1.12.1937. Наркомом внутрішніх справ СРСР і Прокурором СРСР 3.02.1938 за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 20.02.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 10.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.217).

Щ

ЩЕРБАНЬ Захар Максимович, 1898 р.н., с.Пекарі, проживав у с.Боханів Чернігівської області, українець, освіта початкова, стрілочник залізничної станції Прилуки-2. Арешт 26.09.1944. Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської області 19.01.1945 за ст.ст.54-1"а", 54-10 ч.2 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований 30.07.1993 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-12585).

ЩОГОЛЄВ Іван Калістратович, 1890 р.н., с.Заремба Вітебської області (Білорусь), проживав у с.Духанівка, українець, освіта початкова, обліковець Буринського цукрозаводу. Арешт 24.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.11.1930 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 30.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.196).

Ю

ЮВКО Іван Єрофійович, 1888 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 24.11.1930. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 26.02.1931 за ст.ст.54-2, 54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 5.03.1931 у м.Суми. Реабілітований 31.08.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.726).

ЮВКО Онисим Григорович, 1906 р.н., с.Великий Самбір, проживав у гірничому містечку (Донбас), українець, освіта початкова, гірничий майстер шахти. Арешт 7.05.1932, звинувачення за ст.54-11 КК УРСР. Конотопським РВ ДПУ 7.08.1932 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-3767).

ЮВКО Петро Пилипович, 1910 р.н., с.Заводське, проживав у с.Соснівка, українець, освіта початкова, вантажник залізничної станції Бахмач (Чернігівська область). Арешт 3.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 13.11.1937 за антирадянську агітацію ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.821).

ЮВКО Тимофій Іванович, 1879 р.н., с.Великий Самбір, українець, неписьменний, селянин-одно-

осібник. Арешт 23.02.1931. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.09.1931 за ст.54-10 КК УРСР висланий умовно на 3 роки у Північний край, з-під варті звільнений. Працював у колгоспі. Арешт 20.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст.54-10 ч.1 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 2.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 29.12.1989 і 26.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641: оп.3, спр.279; оп.6, спр.542).

ЮРЧЕНКО Микола Никифорович, 1921 р.н., с.Салтикове, українець, освіта неповна середня. Червоноармієць 1120 СП. Арешт 8.04.1942. Військовим трибуналом 333 СД 17.04.1942 за ст.54-1 "б" КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Реабілітований 12.03.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, спр.П-13951).

ЮЩЕНКО Потап Кіндратович, 1903 р.н., с.Совинка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 18.11.1929. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 24.11.1930 за ст.ст.54-12, 54-13 КК УРСР ув'язнений на 5 років у концтабір. Реабілітований 28.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.643).

Я

ЯКИМЕНКО Іван Свиридович, 1898 р.н., с.Дептівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 12.04.1938. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 23.04.1938 за ст.54-11 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 14.05.1938 у м.Чернігів. Реабілітований 31.07.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.887).

ЯКУТ Іван Якович, 1910 р.н., с.Озаричі, українець, освіта початкова, колгоспник. Арешт 16.07.1947. Військовим трибуналом військ НКВС Сумської області 25.11.1947 за ст.54-8 КК УРСР засуджений на 10 років ВТТ. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 24.01.1948 справа направлена на новий розгляд. Військовим трибуналом військ МВС Сумської області 18.02.1948 за ст.54-8 КК УРСР засуджений до позбавлення волі на 25 років. Реабілітований 26.12.1997 прокуратурою області. (ДА УСБУ в СО, спр. № 1717).

ЯЛОВЕНКО Мина Гаврилович, 1885 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.02.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.04.1930 за ст.54-10 КК УРСР висланий на 3 роки у Північний край. Після відбуття покарання проживав на залізничній станції Калинівка (Чернігівська область), працював сторожем у радгоспі "Путівець". Арешт 15.12.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 28.12.1937 за ст.54-10 КК УРСР застосована ВМП. Розстріляний 30.12.1937 у м.Чернігів. Реабілітований, відповідно, 27.07.1989 і 22.05.1989 прокуратурою області (ДАСО, ф.Р-7641: оп.6, спр.108; оп.4, спр.851).

ЯЛОВЕНКО Павло Йосипович, 1896 р.н., с.Іваниця Чернігівської області, проживав у с.Попівка, українець, освіта початкова, сторож саду спиртзаводу. Арешт 2.08.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області

11.09.1937 за антирадянську агітацію та розповсюдження провокаційних чуток ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 8.09.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.5, спр.829).

ЯЛОВЕНКО Петро Степанович, 1880 р.н., с.Великий Самбір, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 7.03.1931, звинувачення за ст.54-10 КК УРСР. Прокурором Конотопської дільниці 8.08.1931 справа закрита. (ДА УСБУ в СО, спр.П-892).

ЯЦЕНКО Іван Петрович, 1908 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова. Червоноармієць 1021 СП. Арешт 21.05.1942. Військовим трибуналом 307 СД 31.05.1942 за ст.ст.58-1"б", 58-11 КК РРФСР засуджений до ВМП. Розстріляний 10.06.1942 у с.Маногарово Орловської області (Росія). Реабілітований 20.07.1999 прокуратурою Харківської області. (ДА УСБУ в СО, спр. №10491).

ЯЦЕНКО Йосип Якимович, 1884 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.11.1932. Народним судом Конотопського району 23.12.1932 за ст.54-10 КК УРСР та за здачу державі недоброякісної сільськогосподарської продукції засуджений на 8 років ВТТ. Реабілітований 25.02.1991 обласним судом. (ДА УСБУ в СО, спр.П-2944).

ЯЦЕНКО Савелій Григорович, 1894 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 30.11.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 10.12.1937 за антирадянську агітацію, контрреволюційне тлумачення нової Конституції та висловлювання пораженьських настроїв ув'язнений на

10 років у ВТТ. Реабілітований 15.06.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.4, спр.802).

ЯЦЕНКО Савелій Якимович, 1891 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 21.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за ст. ст.54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР ув'язнений на 10 років у ВТТ. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.6, спр.252).

ЯЦЕНКО Сидір Маркович, 1898 р.н., с.Новоселівка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Арешт 4.09.1937. Трійкою при управлінні НКВС по Чернігівській області 25.10.1937 за участь в українській націоналістичній повстанській організації застосована ВМП. Розстріляний 2.11.1937 у м.Чернігів. Реабілітований 7.02.1959 обласним судом. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.91).

ЯЦЕНКО Юхим Никифорович, 1892 р.н., с.Бочечки, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Арешт 16.10.1930. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.11.1930 за ст.54-10 КК УРСР ув'язнений на 3 роки у концтабір. Реабілітований 6.12.1989 прокуратурою області. (ДАСО, ф.Р-7641, оп.2, спр.919).

ЯЧНИЦЬКИЙ Феодосій Гнатович, 1897 р.н., с.Горохове Чернігівської області, проживав у с.Кошари, українець, освіта вища, завідуючий учбовою частиною середньої школи. Арешт 13.01.1944, звинувачення за ст.ст.54-3, 54-10 ч.2 КК УРСР. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 6.04.1944 виправданий. (ДА УСБУ в СО, спр.П-2900).

ДОДАТКИ

ДОДАТКИ

ПІДСУМКОВІ ВІДОМОСТІ ПРО РЕПРЕСОВАНИХ (РЕАБІЛІТОВАНИХ) 1

№ № п/п	Міста, райони	Всього	За статтю		За віком	
			чоловіків	жінок	до 18 років	18-30 років
1.	Суми	1129	973	156	24	235
2.	Білопільський	989	939	50	6	128
3.	Буринський	523	496	27	3	121
4.	Великописарівський	573	548	25	6	54
5.	Глухівський	339	311	28	2	170
6.	Глухівський	670	646	24	2	199
7.	Конотоп	881	793	88	4	191
8.	Конотопський	861	817	44	2	1318
	Разом	5965	5523	442	49	255

№ № п/п	Міста, райони	За національністю			За освітою 2	
		українцям	росіянам	білорусам	початкова	середня
1.	Суми	788	131	177	578	361
2.	Білопільський	868	72	38	777	143
3.	Буринський	448	23	45	415	74
4.	Великописарівський	370	193	5	447	68

ДОДАТКИ

ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ

Визначення Сумського повітового надзвичайного військового суду у м. Суми. 18 березня 1919 р.	48
Відомлення інспекційної комісії по перевірці радянських документів. 11 серпня 1919 р.	48
Відомлення до відповідальності як заручників членів сімей членів Червоної Армії. 23 січня 1920 р.	51
Відомлення Сумської газети «Власть Советам!» про заходи військового щодо виконання хлібної розкладки. 27 травня 1920 р.	52
Відомлення про засідання президії Конотопського повітвиконкому про справу з їх намірів. 19 вересня 1920 р.	52
Відомлення про засідання с. Саут Глухівського повіту про справу з заарештованого священника Прохоренка В. К. до надзвичайного об'єднаного засідання президії Конотопського повітвиконкому. 19 вересня 1921 р.	53
Відомлення про засідання президії Конотопського повітвиконкому. 19 вересня 1921 р.	54

ДОДАТКИ

З КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УСРР 1927 РОКУ*
(Особлива частина. Розділ I. Контрреволюційні злочини)

54^а. Контрреволюційною вважається всяка дія, спрямована на повалення послання владі робітничо-селянських Рад і обраних ними на підставі Конституції РСР і Конституцій союзних республік робітничо-селянських урядів Союзу РСР і автономних республік, або на підрив чи послаблення зовнішньої безпеки і автономних республік, політичних та національних здобутків пролетарської держави, або на підрив чи послаблення економіки та національних здобутків основних господарських, політичних та національних здобутків пролетарської держави, або на підрив чи послаблення економіки та національних здобутків основних господарських, політичних та національних здобутків пролетарської держави, або на підрив чи послаблення економіки та національних здобутків основних господарських, політичних та національних здобутків пролетарської держави.

54^б. В разі втечі або перепуту за кордон військовослужбовця, до якого родини, якщо вони чинили небули сприяли готуванню або вчиненню злочину. До всіх інших випадків членів родини зрадника, що жодні спільно з ним вчинили злочин, небули сприяли готуванню або вчиненню злочину. До всіх інших випадків членів родини зрадника, що жодні спільно з ним вчинили злочин, небули сприяли готуванню або вчиненню злочину.

ДОДАТКИ

ПОЗАСУДОВІ ОРГАНИ

Назви позасудових органів	Терміни функціонування
Судова колегія ОДПУ ¹	листопад 1923 – липень 1934
Особлива карада при колегії ОДПУ ² , особлива карада при колегії ДПУ УСРР	березень 1924 – липень 1934
«Трійка» при колегії ДПУ УСРР ³	лютий 1930 – травень 1935
Особлива карада при НКВС СРСР (МДБ СРСР, МВС СРСР) ⁴	листопад 1934 – вересень 1953
«Трійка» при НКВС УСРР (з 30.01.1937 – УРСР) ⁵	травень 1935 – листопад 1938
«Трійка» при обласних управліннях НКВС ⁶	травень 1935 – листопад 1938
Видка «двійка» – в СРСР ⁷	1937 – листопад 1938
«двійка» – в СРСР ⁷ , «двійка» – в УРСР ⁸	серпень 1937 – листопад 1938 ⁹

Реабілітація репресованих. // Законодавство та судова практика. – Юриском. – К – 1997. – С.153-140.

Примітки.

1. Створена при голові ОДПУ відповідно до постанови ЦВК СРСР від 15.11.1923, скасована відповідно до постанови ЦВК СРСР від 10.07.1934.
2. Створена, поряд з колегією ОДПУ, відповідно до постанови ЦВК СРСР від 28.03.1924.
3. Створена відповідно до наказу ОДПУ від 2.02.1930.
4. Створена відповідно до постанови ЦВК і РНК СРСР від 5.11.1934 при маршкі внутрішніх справ СРСР і під його головуванню у складі засудованих маршкі внутрішніх справ СРСР, уповноваженого НКВС СРСР по РСФРР, начальника головного управління робітничо-селянської міліції, маршкі внутрішніх справ союзної республіки, на території якої вносила справу. У засіданні особливий наради була обов'язково участь Прокурора СРСР.
5. Скасована відповідно до Указу Президії Верховної Ради СРСР від 1.09.1953.
6. Скасована відповідно до Указу Президії Верховної Ради СРСР від 1.09.1953.
7. Скасована відповідно до Указу Президії Верховної Ради СРСР від 1.09.1953.
8. Скасована відповідно до Указу Президії Верховної Ради СРСР від 1.09.1953.
9. Скасована відповідно до Указу Президії Верховної Ради СРСР від 1.09.1953.

ПОЯСНЕННЯ ДО БІОГРАФІЧНИХ ДОВІДОК

Біографічні довідки про репресованих громадян складені за відомостями, що містяться у справах, які зберігаються в державних архівах Сумської області, в документальних матеріалах, одержаних від районних і міських комісій з питань поновлення прав реабілітованих, державних архівів інших областей, а також у друкованих виданнях та інших джерелах.

Крім довідок про засуджених до книги включені довідки про заарештованих осіб, справи яких закриті на стадії попереднього слідства за реабілітаційних обставин (відсутність події або складу злочину, недоведення участі у його вчиненні), незалежно від термінів перебування таких осіб під вартою.

Прізвища громадян, репресованих місцевою владою, насамперед, розкуркулених, передбачається опублікувати в останній книзі тому.

Довідки розподілені по містах і районах області в залежності від місця проживання репресованих на час арешту. У разі проживання на такий час за межами області – в залежності від місця народження на території області, у разі народження і проживання за межами області – в залежності від місця тимчасового перебування на території області до або на час арешту, а також проживання після відбуття покарання чи реабілітації.

Довідки про громадян сільських населених пунктів, розташованих в межах міст обласного підпорядкування, віднесені до відповідних міст (с. Піщане – до м. Суми, с. Сліпород – до м. Глухів, с. Підлипне – до м. Конотоп тощо).

Місце проживання, освіта, службова (виробнича, творча) діяльність репресованих подані за станом на час арешту громадян.

Назви населених пунктів, в тому числі місць народження і проживання, подані за сучасним адміністративно-територіальним поділом.

В окремих довідках відсутні позначення районів і населених пунктів, розташованих за межами області та України, – у зв'язку зі змінами в адміністративно-територіальному поділі за час, що минув після застосування репресій, та перейменуванням населених пунктів.

Прізвища та рід занять репресованих громадян, а також назви населених пунктів, підприємств та установ подані за редакцією першоджерел – документів архівно-слідчих справ, у яких окремі записи нерозбірливі, з перекрученими прізвищами та назвами, граматичними помилками. Тому не виключена розбіжність між написанням прізвищ і найменувань у документах-оригіналах та трактуванням їх у довідках.

В окремих довідках відсутні позначення дат народження та арешту, місць народження або проживання, національності, освіти, місць роботи і видів діяльності, дати та місця виконання вироку тощо – у зв'язку з відсутністю таких відомостей у першоджерелах. За цих же обставин відсутні позначення приналежності репресованих до інших, крім ВКП(б), політичних партій.

Відомості про смерть репресованих у місцях ув'язнення включені у довідки у разі наявності таких даних в архівних документах.

У частині довідок, що подані у розділах міст області, не позначені місця народження і проживання репресованих. Такими місцями слід вважати міста, до яких віднесені довідки.

У випадках репресій громадян судовими органами у довідках застосовані словосполучення „засуджений до позбавлення волі” („... до ВМП” тощо) на відміну від репресій поза-

судовими органами, стосовно яких у довідках використані слова „позбавлений волі”, „застосована ВМП” тощо.

У довідках кваліфікацію обвинувачень подано текстами змісту статей Кримінального кодексу або числовими позначеннями статей (ст. ... КК) – відповідно до формулювань у вироках (ухвалах) судових та постановках слідчих і позасудових органів. При цьому, для полегшення сприйняття текстів усіх довідок, „КК УСРР” (1927 р.) і „КК РСФРР” (1926 р.) подані у довідках абревіатурами, відповідно – „КК УРСР” і „КК РРФСР”.

У випадках передачі громадян під гласний нагляд за місцем проживання, поміщення їх у медичні заклади для примусового лікування, направлення (військовослужбовців) на фронт до закінчення бойових дій тощо, конкретні терміни покарання не визначались. Тому у довідках відсутні позначення таких термінів.

У певній частині довідок не зазначено найменування реабілітаційного органу – обласного суду або прокуратури області. Таким органом слід вважати Сумський обласний суд або прокуратуру Сумської області.

Виправдання особи за судовим рішенням або закриття її кримінальної справи за реабілітаційних обставин рівнозначно реабілітації.

У разі застосування умовного покарання, виправдання або закриття кримінальної справи запобіжний захід (перебування під вартою або підпискою про невиїзд) скасовувався.

Обсяг книги не дозволив включити у довідки відомості про конфіскацію особистого майна репресованих громадян, позбавлення їх виборчих прав, державних нагород, військових звань тощо.

Окрім вислови, вжиті у текстах довідок:

– „[...] висланий на [...] років у Північний край”. Цей край – адміністративно-територіальна одиниця РРФСР у 1929-1936 рр., центр – м. Архангельськ;

– „[...] ув’язнений на [...] років у спецтабір”. Таким табором був Черногорський спеціальний табір НКВС СРСР на залізничній станції Черногорськ Красноярського краю (РРФСР);

– „[...] позбавлений на [...] років права проживання у центральних районах СРСР після відбуття терміну покарання”. Такими районами (місцевостями) в кінці 1920-х і на початку 1930-х років були: Москва, Ленінград, Київ, Харків, Одеса, Ростов-на-Дону, однойменні та інші центральні округи, області, краї та автономні республіки, промислові центри, Україна, Північний Кавказ, Дагестан. Щодо конкретної особи визначалась певна частина перелічених місцевостей;

– „[...] направлений до спецтабору для фільтрації”. Такими таборами у 1940-х роках були на території України спеціальні перевірконо-фільтраційні табори НКВС СРСР – № 258 у Харкові та № 240 у Сталіно (з 1961 р. – Донецьк);

– „[...] направлений до військомату (у розпорядження начальника військового гарнізону)”. Таке направлення передбачало, як правило, наступне зарахування особи у діючу армію;

– „[...] районна (міська) комісія з питань реабілітованих”. Повна назва такої комісії – „Районна (міська) комісія з питань поновлення прав реабілітованих”.

З КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УСРР 1927 РОКУ*
(Особлива частина. Розділ I. Контрреволюційні злочини)

54¹. Контрреволюційною вважається всяка дія, спрямована на повалення, підриг або послаблення влади робітничо-селянських Рад і обраних ними на підставі Конституції Союзу РСР і Конституції союзних республік робітничо-селянських урядів Союзу РСР, союзних і автономних республік, або на підриг чи послаблення зовнішньої безпеки Союзу РСР і основних господарських, політичних та національних здобутків пролетарської революції.

В силу міжнародної солідарності інтересів усіх трудящих такі дії визнаються контрреволюційними і тоді, коли вони спрямовані проти всякої іншої держави трудящих, хоч би і такої, що не входить до Союзу РСР.

54^{1а}. За зраду батьківщини, тобто за дії, вчинені громадянами Союзу РСР на шкоду воєнній поті Союзу РСР, його державній незалежності або недоторканності його території, як-от: шпигунство, видача воєнної або державної таємниці, перехід на сторону ворога, втеча або переліт за кордон —

вищий захід соціального захисту — розстріл з конфіскацією всього майна, а при пом'якшуючих обставинах — позбавлення волі на строк десять років з конфіскацією всього майна. (В редакції 20 липня 1934 р. — 33 УРСР, 1934 р., № 28, ст. 239).

54^{1б}. За ті самі злочини, вчинені військовослужбовцями, — вищий захід соціального захисту — розстріл з конфіскацією всього майна. (В редакції 20 липня 1934 р. 33 УРСР, 1934 р., № 28, ст. 239).

54^{1в}. В разі втечі або перельоту за кордон військовослужбовця, до повнолітніх членів його родини, якщо вони чим-небудь сприяли готованій або вчиненій зраді, або, хоча б знали про неї, але не довели про це до відома влади, застосовується — позбавлення волі на строк від п'яти до десяти років з конфіскацією всього майна.

До всіх інших повнолітніх членів родини зрадника, що жили спільно з ним або були на його утриманні до моменту вчинення злочину, застосовується — позбавлення виборчих прав та заслання до віддалених районів Сибіру на п'ять років. (У редакції 20 липня 1934 р. — 33 УРСР, 1934 р., № 28, ст. 239).

54^{1г}. За недонесення з сторони військовослужбовця про готовану або вчинену зраду — позбавлення волі на десять років.

За недонесення з сторони інших громадян (не військовослужбовців) — позбавлення волі на строк не менш, як шість місяців. (У редакції 20 липня 1934 р. — 33 УРСР, 1934 р., № 28, ст. 239).

54². За збройне повстання або вторгнення з контрреволюційною метою на радянську територію озброєних банд, захоплення влади в центрі або на місцях з тією самою метою і, зокрема, щоб силоміць відірвати від Союзу РСР і окремої союзної республіки будь-яку частину її території або розірвати укладені Союзом РСР з іноземними державами договори, застосовується — вищий захід соціального захисту — розстріл або оголошення ворогом трудящих з конфіскацією майна і з позбавленням громадянства союзної республіки і тим самим громадянства Союзу РСР та вигнання за межі Союзу РСР назавжди з допущенням при пом'якшуючих обставинах зниження до позбавлення волі на строк не менш, як три роки, з конфіскацією всього або частини майна.

54³. За зносини з контрреволюційною метою з іноземною державою або з окремими її представниками, а також за сприяння будь-яким способом іноземній державі, що воює з Союзом РСР або бореться з ним шляхом інтервенції чи блокади, застосовуються — заходи соціального захисту, зазначені в ст. 54².

54⁴. За допомогу будь-яким способом тій частині міжнародної буржуазії, яка, не визнаючи рівноправності комуністичної системи, що приходить на зміну капіталістичній системі,

прагне її повалити, а також тим суспільним групам і організаціям, що є під впливом цієї буржуазії або безпосередньо організовані нею, здійснити ворожу проти Союзу РСР діяльність, застосовується — позбавлення волі на строк не менше, як три роки, з конфіскацією всього або частини майна, з підвищенням при особливо обтяжуючих обставинах аж до вищого заходу соціального захисту — розстрілу, або оголошення ворогом трудящих з конфіскацією майна і з позбавленням громадянства союзної республіки і тим самим громадянства Союзу РСР і вигнанням за межі Союзу РСР назавжди.

54⁵. За схилення іноземної держави або будь-яких у ній суспільних груп через зносини з їхніми представниками, використання фальшивих документів або іншими способами до оголошення війни, до збройного втручання в справі Союзу РСР або до інших ворожих дій, зокрема: до блокади, захоплення державного майна Союзу РСР або союзних республік, розриву дипломатичних відносин, розриву укладених з Союзом РСР договорів тощо, застосовуються — заходи соціального захисту, зазначені в ст. 54².

54⁶. За шпигунство, тобто за передачу, викрадення або збирання для передачі відомостей, що за змістом своїм є спеціально охоронюваною державною таємницею, іноземним державам, контрреволюційним організаціям або приватним особам, застосовується — позбавлення волі на строк не менш, як три роки, з конфіскацією всього або частини майна, а в тих випадках, коли шпигунство спричинило або могло спричинити особливо тяжкі наслідки для інтересів Союзу РСР — вищий захід соціального захисту — розстріл, або оголошення ворогом трудящих з конфіскацією майна, з позбавленням громадянства союзної республіки і тим самим громадянства Союзу РСР та з вигнанням за межі Союзу РСР назавжди.

За передачу, викрадення або збирання для передачі економічних відомостей, які за своїм змістом не є соціально охоронюваною державною таємницею, але які не підлягають оголошенню через безпосередню заборону закону або з наказу керівників відомств, установ і підприємств, за винагороду або безплатно організаціям і особам, зазначеним вище, застосовується — позбавлення волі на строк до трьох років...

54^{6a}. За розголошення відомостей, які становлять державну таємницю, вчинене особами, яким були довірені ці відомості або які могли одержати ці відомості у зв'язку з своїм службовим становищем, оскільки ці дії не можуть бути кваліфіковані як зрада батьківщини або шпигунство, — ув'язнення до виправно-трудових таборів строком від восьми до двадцяти років.

За розголошення приватним особам відомостей, які становлять державну таємницю, оскільки ці дії не можуть бути кваліфіковані як зрада батьківщини або шпигунство, — ув'язнення до виправно-трудових таборів строком від п'яти до десяти років.

За заяву або передачу за кордон винаходів, відкриттів і технічних удосконалень, які становлять державну таємницю, зроблених в межах СРСР, а також зроблених за кордоном громадянами СРСР, командированими державою, якщо ці злочини не можуть бути кваліфіковані як зрада батьківщини або шпигунство, — ув'язнення до виправно-трудових таборів строком від десяти до п'ятнадцяти років...

54^{6b}. За втрату службовими особами матеріалів, документів і видань, які містять відомості, що становлять державну таємницю, якщо ці дії за своїм характером не тягнуть за собою за законом більш тяжкої кари, — ув'язнення до виправно-трудових таборів строком від чотирьох до шести років.

За той же злочин, якщо він спричинився до тяжких наслідків, — ув'язнення до виправно-трудових таборів строком від шести до десяти років...

54⁷. За підлив державної промисловості, транспорту, торгівлі, грошового обігу або кредитної системи, а також кооперації, вчинений з контрреволюційною метою через відповідне використання державних установ і підприємств або через протидіяння їх нормальній діяльності, а також за використання державних установ і підприємств або протидіяння їх

діяльності, вчинене в інтересах колишніх власників або заінтересованих капіталістичних організацій, застосовуються — заходи соціального захисту, зазначені в ст. 54².

54⁸. За вчинення терористичних актів, спрямованих проти представників радянської влади або діячів революційних робітничих і селянських організацій, і за участь у виконанні цих актів хоч би і особами, які не належать до контрреволюційної організації, застосовуються — заходи соціального захисту, зазначені в ст. 54².

54⁹. За зруйнування або пошкодження з контрреволюційною метою через вибух, підпал або іншими способами залізничних та інших шляхів і засобів сполучення, засобів народного зв'язку, водопроводу, громадських складів та інших споруд або державного чи громадського майна застосовуються — заходи соціального захисту, зазначені в ст. 54².

54¹⁰. За пропаганду або агітацію, яка полягає в заклик до повалення, підризу або послаблення радянської влади чи до вчинення окремих контрреволюційних злочинів (ст.ст. 54²—54⁹), а також за розповсюдження чи виготовлення або зберігання літератури того самого змісту застосовується — позбавлення волі на строк не менш, як шість місяців.

За ті самі дії під час масових заворушень або з використанням релігійних чи національних забобонів мас, або у воєнній обстановці, або в місцевостях, оголошених на воєнному стані, застосовуються — заходи соціального захисту, зазначені в ст. 54².

54¹¹. За всяку організаційну діяльність, спрямовану на підготування або вчинення передбачених в цьому розділі злочинів, а також за участь в організації, утвореній для підготування або вчинення одного з злочинів, передбачених в цьому розділі, застосовуються — заходи соціального захисту, зазначені у відповідних статтях цього розділу.

54¹². За недонесення про певно відомий підготовлюваний або про вчинений контрреволюційний злочин застосовується — позбавлення волі на строк не менш, як шість місяців.

54¹³. За активні дії або активну боротьбу проти робітничого класу і революційного руху, проявлені на відповідальній або секретній (агентура) посаді за царського ладу або в контрреволюційних урядів у період громадянської війни, застосовуються — заходи соціального захисту, зазначені в ст. 54².

54¹⁴. За контрреволюційний саботаж, тобто за те, що будь-хто свідомо не виконає певних обов'язків або навмисно недбало їх виконає з спеціальною метою послабити владу уряду і діяльність державного апарату, застосовується — позбавлення волі на строк не менш, як один рік, з конфіскацією всього або частини майна, з підвищенням при особливо обтяжуючих обставинах аж до вищого заходу соціального захисту - розстрілу з конфіскацією майна.

Реабілітація репресованих. // Законодавство та судова практика. – Юрінком. – К. – 1997. – С. 20-25.

* Статті “54¹-54¹⁴” КК УСРР 1927 р. і статті, відповідно, “58¹-58¹⁴” КК РСФРР 1926 р. за своїм змістом ідентичні.

З КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УРСР 1960 РОКУ
(Особлива частина. Глава I. Державні злочини)

62.* Антирадянська агітація і пропаганда.

Агітація або пропаганда, проваджена з метою підриву чи ослаблення Радянської влади або вчинення окремих особливо небезпечних державних злочинів, поширювання з тією ж метою наклепницьких вигадок, що порочать радянський державний і суспільний лад, а так само розповсюдження або виготовлення чи зберігання з тією ж метою в письмовій, друкованій чи іншій формі творів такого ж змісту – карається позбавленням волі на строк від шести місяців до семи років і з засланням на строк до п'яти років чи без такого або засланням на строк від двох до п'яти років.

Ті ж дії, вчинені з використанням грошових коштів чи інших матеріальних цінностей, одержаних від іноземних організацій або осіб, які діють в інтересах цих організацій, або особою, раніше засудженою за особливо небезпечні державні злочини, а так само вчинені у воєнний час – караються позбавленням волі на строк від трьох до десяти років і з засланням на строк до п'яти років чи без такого.

187^{1}** Поширювання завідомо неправдивих вигадок, що порочать радянський державний і суспільний лад.

Систематичне поширювання в усній формі завідомо неправдивих вигадок, що порочать радянський державний і суспільний лад, а так само виготовлення або розповсюдження в письмовій, друкованій або іншій формі творів такого ж змісту – карається позбавленням волі на строк до трьох років, або виправними роботами на строк до двох років, або штрафом у розмірі до трьохсот карбованців.

Реабілітація репресованих. // Законодавство та судова практика. – Юрінком. – К. – 1997. – С. 63, 66.

* Стаття 62 – зі змінами, внесеними Указами Президії Верховної Ради УРСР від 27 червня 1962 р. і 29 лютого 1984 р.

** Статтею 187¹ кодекс доповнено Указом Президії Верховної Ради УРСР від 9 листопада 1966 р.; стаття – зі змінами, внесеними Указом від 12 січня 1983 р.

ЦЕНТРАЛЬНІ ОРГАНИ ДЕРЖАВНОЇ БЕЗПЕКИ

Назви органів держбезпеки	Терміни функціонування
ВЧК (рос.)	з 20.12.1917
ВУНК (з 17.03.1920 – ЦУПНАДКОМ УСРР)	з 3.12.1918
ДПУ при НКВС УСРР	з 22.03.1922
ОДПУ при РНК СРСР	з 15.11.1923
ДПУ при РНК УСРР	з 13.08.1924
ГУДБ НКВС СРСР, УДБ НКВС УРСР	з 10.07.1934
НКДБ СРСР, НКДБ УРСР	з 3.02.1941
НКВС СРСР, НКВС УРСР	з 20.07.1941
НКДБ СРСР, НКДБ УРСР	з 19.04.1943
МДБ СРСР, МДБ УРСР	з 15.03.1946
МВС СРСР, МВС УРСР	з 7.03.1953
КДБ при РМ СРСР, КДБ при РМ УРСР (з 5.03.1978 – КДБ СРСР, КДБ УРСР)	з 13.03.1954
СНБ України (з 25.03.1992 – Служба безпеки України)	з 20.09.1991

ПОЗАСУДОВІ ОРГАНИ

Назви позасудових органів	Терміни функціонування
Судова колегія ОДПУ ¹	листопад 1923 – липень 1934
Особлива нарада при колегії ОДПУ ² , особлива нарада при колегії ДПУ УСРР	березень 1924 – липень 1934
„Трійка” при колегії ДПУ УСРР ³	лютий 1930 – травень 1935
Особлива нарада при НКВС СРСР (МДБ СРСР, МВС СРСР) ⁴	листопад 1934 – вересень 1953
„Трійка” при НКВС УСРР (з 30.01.1937 – УРСР)	травень 1935 – листопад 1938
„Трійки” при обласних управліннях НКВС ⁵	травень 1935 – листопад 1938
Вища „двійка” – в СРСР ⁶	1937 – листопад 1938
„Двійка” – в СРСР ⁷ , „двійка” – в УРСР ⁸	серпень 1937 – листопад 1938 ⁹

Реабілітація репресованих. // Законодавство та судова практика. – Юрінком. – К. – 1997. – С.135-140.

Примітки.

1. Створена при голові ОДПУ відповідно до постанови ЦВК СРСР від 15.11.1923, скасована відповідно до постанови ЦВК СРСР від 10.07.1934.
2. Створена, поряд з колегією ОДПУ, відповідно до постанови ЦВК СРСР від 28.03.1924.
3. Створена відповідно до наказу ОДПУ від 2.02.1930.
4. Створена відповідно до постанови ЦВК і РНК СРСР від 5.11.1934 при наркомі внутрішніх справ СРСР і під його головуванням у складі: заступників наркома внутрішніх справ СРСР, уповноваженого НКВС СРСР по РСФРР, начальника головного управління робітничо-селянської міліції, наркома внутрішніх справ союзної республіки, на території якої виникла справа. У засіданнях особливої наради була обов'язковою участь Прокурора СРСР.
Скасована відповідно до Указу Президії Верховної Ради СРСР від 1.09.1953.
5. Створені відповідно до наказу НКВС СРСР від 27.05.1935 у складі: в УСРР – наркома внутрішніх справ УСРР, секретаря ЦК КП(б)У, прокурора УСРР; в областях – начальника обласного управління НКВС, 1-го секретаря обкома КП(б)У, прокурора області.
6. Складалася з голови Верховного Суду СРСР і Прокурора СРСР.
7. Складалася з наркома внутрішніх справ СРСР і Прокурора СРСР.
8. В УРСР створена відповідно до наказів НКВС СРСР від 11.08.1937 № 00485 та від 20.09.1937 № 00593 у складі наркома внутрішніх справ УРСР і Прокурора УРСР для розгляду справ за списками осіб, які підлягали репресіям.
9. „Трійки” і „двійки” були скасовані відповідно до постанови РНК СРСР і ЦК ВКП(б) від 17.11.1938 (наказ НКВС СРСР від 26.11.1938 № 00762) „Об арестах, прокурорском надзоре и ведении следствия”.

**СХЕМА АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНОГО ПОДІЛУ НА СУМЩИНІ
В ІІ СУЧАСНИХ МЕЖАХ (1919-1939) ¹**

Лютий 1919 р. – березень 1923 р.

ГУБЕРНІЇ

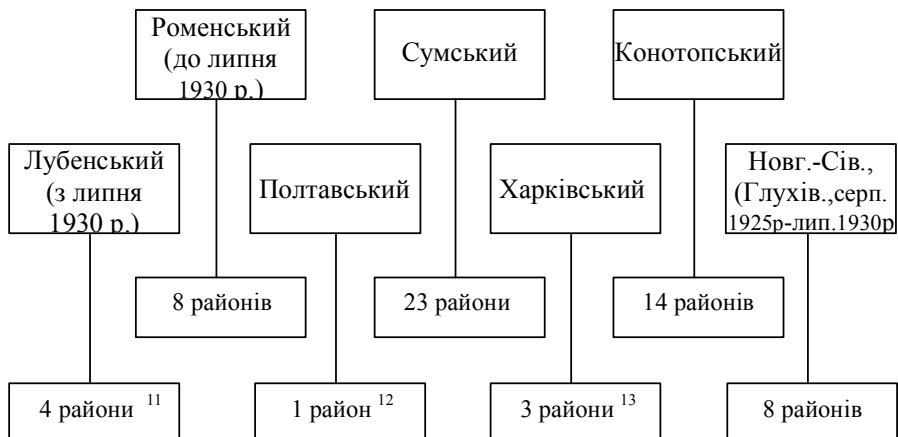
Березень 1923 р. – червень 1925 р.

ГУБЕРНІЇ

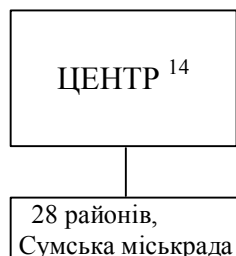

Червень 1925 р. – вересень 1930 р.

О К Р У Г И

Вересень 1930 р. – лютий 1932 р.

Лютий 1932 р. – січень 1939 р.

ОБЛАСТІ

З 10 січня 1939 р.

Сумщина від давнини до сьогодення. // Науковий довідник.– Суми.– 2000.–С.238-274.

Примітки.

1. За подібною схемою була побудована структура: губернських і повітових надзвичайних комісій (ЧК – рос.) – до березня 1920 р.; губернських (з лютого 1932 р. – обласних) та окружних відділів, районних відділень (уповноважених) ДПУ УСРР – до липня 1934 р.; згодом – обласних управлінь, міських відділів та районних відділень НКВС (НКДБ, МДБ, МВС, КДБ) УРСР.

- За адміністративно-територіальною реформою в Україні:
- у березні 1923 р. замінено повіти на округи та волості на райони з поділом останніх на місцеві ради, збережено 4-х ступеневу систему управління: центр – губернія – округ – район;
 - у червні 1925 р. скасовано губернії, здійснено перехід на 3-х ступеневу систему управління: центр – округ – район;
 - у вересні 1930 р. скасовано округи, здійснено перехід на 2-х ступеневу систему управління: центр – район;
 - з лютого 1932 р. розпочато створення областей та здійснено перехід на 3-х ступеневу систему управління: центр – область – район.
2. Гадяцький (частина), Зінківський (частина), Лохвицький (частина), Роменський.
 3. Богодухівський (частина), Лебединський, Охтирський, Сумський.
 4. Глухівський, Конотопський, Кролевецький, Новгород-Сіверський (частина), Шосткинський – з серпня 1920 р.
 5. Путивльський – з 12.09.1919 до 30.12.1919 в Орловській губернії, до 12.05.1924 – в Курській (Рильський – з 12.05.1924 до 10.02.1926: Путивльська, Буринська і Гружчанська волості).
Суджанський – до 12.05.1924 (Борисовський – з 12.05.1924, згодом Грайворонський – до 1927 р.): Миропільська волость.
 6. Бобринський (Перекопівський – з 13.03.1925), Борківський (Капустинський – з 26.10.1923, Синівський – з 13.03.1925), Великобубнівський, Глинський, Коровинський (Недригайлівський – з 13.03.1925), Липоводолинський, Роменський (Засульський – з 13.03.1925), Смілівський, Хмельський – до 1.02.1924.
 7. Великописарівський, Грунський, Кириківський, Новоробинівський – до 15.01.1925, Охтирський, Тростянецький – з 5.01.1925, Чупахівський.
 8. Білопільський, Боромлянський, Вирівський, Вільшанський, Ворожбянський, Краснопільський, Куянівський – до 12.04.1923, Лебединський, Михайлівський – до 5.01.1925, Річківський, Сироватський (Жовтневий – з 1924 р.), Славгородський, Степанівський, Сумський, Тернівський, Тростянецький – до 5.01.1925, Хотінський, Штепівський, Юнаківський.
 9. Алтинівський, Карабутівський, Конотопський, Кролевецький.
 10. Глухівський, Есманський, Клишківський – до 10.06.1925, Середино-Будський, Тулиголівський (Ярославецький - з 3.07.1928), Хильчицький, Шосткинський, Ямпільський.
 11. Великобубнівський, Глинський, Засульський, Перекопівський.
 12. Грунський.
 13. Великописарівський, Кириківський, Охтирський.
 14. До червня 1934 р. – Харків.
 15. Глухівський, Конотопський, Кролевецький, Середино-Будський, Шосткинський.
 16. 5 районів, які з 15.10.1932 відійшли до Чернігівської області – Буринський, Недригайлівський, Путивльський, Роменський, Талалаївський. Міськрада – Сумська.
 17. Липоводолинський, Синівський.
 18. До червня 1957 р. – Дубов'язівський, Миропільський, Синівський, Штепівський.
До березня 1959 р. – Глинський, Грунський, Шалигинський.
До червня 1960 р. – Смілівський.
До січня 1963 р. – Улянівський, Хильчицький (Зноб-Новгородський – з 3.08.1941), Хотінський, Червоний.
До січня 1965 р. – Талалаївський (передано до складу Чернігівської області).
До теперішнього часу: Білопільський, Буринський, Великописарівський, Глухівський, Конотопський, Краснопільський, Кролевецький, Лебединський, Липоводолинський, Недригайлівський, Охтирський, Путивльський, Роменський, Середино-Будський, Сумський, Тростянецький, Шосткинський, Ямпільський райони; 2 міськради – Сумська і Шосткинська.

ДОДАТКИ

ПІДСУМКОВІ ВІДОМОСТІ ПРО РЕПРЕСОВАНИХ (РЕАБІЛІТОВАНИХ) ¹

№ № п/п	Міста, райони	Всього ²	За статтю		За віком		
			чоловіків	жінок	до 18 років	18-30 років	понад 60 років
1.	Суми	1129	973	156	24	235	47
2.	Білопільський	989	939	50	6	220	49
3.	Буринський	523	496	27	3	128	23
4.	Великописарівський	573	548	25	6	121	19
5.	Глухів	339	311	28	2	54	21
6.	Глухівський	670	646	24	2	170	23
7.	Конотоп	881	793	88	4	199	28
8.	Конотопський	861	817	44	2	191	45
Разом		5965	5523	442	49	1318	255

№ № п/п	Міста, райони	За національністю			За освітою ⁴		
		українців	росіян	інших	початкова	н/середня, середня	н/вища, вища
1.	Суми	788	131	177	578	361	136
2.	Білопільський	868	72	38	777	143	44
3.	Буринський	448	23	45	415	74	19
4.	Великописарівський	370	193	5	447	68	11
5.	Глухів	258	28	50	204	79	52
6.	Глухівський	567	84	14	569	70	16
7.	Конотоп	623	105	133	515	227	86
8.	Конотопський	821	14	26	706	90	18
Разом		4743	650	488 ³	4211	1112	382

№ № п/п	Міста, райони	За сферою діяльності ⁵					Членів ВКП(б)
		працівників		службовців	військово-службовців	інших	
		сільського господарства	промисловості				
1.	Суми	45	272	271	115	403	85
2.	Білопільський	380	292	70	86	156	32
3.	Буринський	296	70	41	50	67	16
4.	Великописарівський	328	62	31	71	85	8
5.	Глухів	76	42	64	27	146	6
6.	Глухівський	359	78	42	74	122	12
7.	Конотоп	35	366	109	88	281	51
8.	Конотопський	504	86	46	87	135	13
Разом		2023	1268	674	598	1395	223

ДОДАТКИ

Продовження підсумкових відомостей...

№ № п/п	Міста, райони	За роками арештів ⁶				За термінами перебування під вартою (підпискою про невізід) ⁸	
		1929– 1933	1937– 1938	1939– 1944 ⁷	1945– 1955	від 1 місяця до 1 року	1-3 роки
1.	Суми	80	550	304	138	238	65
2.	Білопільський	264	449	177	64	171	56
3.	Буринський	164	205	91	32	91	14
4.	Великописарівський	209	228	108	22	128	22
5.	Глухів	53	218	47	17	65	17
6.	Глухівський	242	253	101	33	114	11
7.	Конотоп	156	440	152	71	203	31
8.	Конотопський	317	316	155	71	219	13
Разом		1485	2659	1135	448	1229	229

№ № п/п	Міста, райони	За термінами позбавлення волі ⁹					
		до 3-х років	від 3-х до 5 років	5–8 років	10 років	20 років	25 років
1.	Суми	10	115	199	211	1	4
2.	Білопільський	25	209	154	209	–	1
3.	Буринський	7	127	83	97	1	1
4.	Великописарівський	6	128	66	119	–	–
5.	Глухів	1	48	62	48	–	2
6.	Глухівський	13	181	96	103	–	6
7.	Конотоп	9	103	155	192	1	4
8.	Конотопський	16	147	155	174	–	6
Разом		87	1058	970	1153	3	24

№ № п/п	Міста, райони	Застосована ВМП	Розстріляно				Відомості про виконання вироку відсутні
			всього	в тому числі			
				у Сумах	у Харкові та Чер- нігові	в інших місяцях	
1.	Суми	268	262	83	123	56	6
2.	Білопільський	182	165	76	57	32	17
3.	Буринський	113	110	–	91	19	3
4.	Великописарівський	114	114	4	101	9	–
5.	Глухів	121	117	–	111	6	4
6.	Глухівський	161	153	–	128	25	8
7.	Конотоп	199	193	1	149	43	6
8.	Конотопський	187	173	3	153	17	14
Разом		1345	1287	167	913 ¹⁰	207	58

ДОДАТКИ

Закінчення підсумкових відомостей...

№ № п/п	Міста, райони	За порядком репресій		Репресовано неодноразово	Реабілітовано	
		судовим	позасудовим		16.01.1989-17.04.1991 ¹¹	після 17.04.1991
1.	Суми	421	440	34	197	322
2.	Білопільський	347	471	32	312	240
3.	Буринський	157	297	20	215	104
4.	Великописарівський	154	292	19	205	123
5.	Глухів	66	222	23	100	38
6.	Глухівський	173	409	26	281	128
7.	Конотоп	257	449	38	241	185
8.	Конотопський	271	441	61	376	193
Разом		1846	3021	253	1927	1333

Примітки.

1. Таблицю складено за відомостями, що є у біографічних довідках про репресованих (реабілітованих) громадян.

2. Загальна кількість репресованих може не співпадати з деякими підсумковими даними у розділах таблиці: частину громадян звільнено з-під варті на стадії попереднього слідства або репресовано неодноразово, в архівно-слідчих справах та в інших першоджерелах відсутні окремі біографічні дані тощо.

3. Серед інших репресованих: поляків – 137, євреїв – 129, німців – 121, білорусів – 47.

4. Загальна кількість неписьменних – 103 особи, найменше їх (7 осіб) – у м. Суми, найбільше (38 осіб) – у Великописарівському районі.

5. До працівників сільського господарства віднесено: селян-одноосібників, кустарів, колгоспників і робітників радгоспів, спеціалістів сільського господарства; до працівників промисловості – робітників та інженерно-технічних працівників промислових підприємств та артілей, транспорту, зв'язку, сфери обслуговування; до інших – домогосподарок, пенсіонерів, осіб без визначених занять тощо.

6. У зазначених містах і районах в 1919-1928 рр. заарештовано 84 особи, найбільше (32 особи) – у м. Конотоп, в 1934-1936 рр. – 261 особу, в тому числі по 52 особи – у м. Суми і Глухівському районі, в 1956-1980 рр. заарештовано 15 осіб.

7. Територія області була окупована німецько-фашистськими загарбниками частково з 26 серпня по 18 жовтня 1941 р. і з 17 лютого по 15 вересня 1943 р., повністю – з 19 жовтня 1941 р. по 16 лютого 1943 р.

8. Під вартою терміном до одного місяця утримувалось 153 особи, в тому числі 22 особи – менше одного тижня.

9. Терміном на 5 років позбавлено волі 410 осіб, на 8 років – 210 осіб, на 15 років – 31 особу.

10. У Харкові розстріляно 273 особи, у Чернігові – 640 осіб.

11. 16.01.1989 – дата Указу Президії Верховної Ради СРСР „Про додаткові заходи по відновленню справедливості щодо жертв репресій, які мали місце в період 30-40-х і початку 50-х років”, 17.04.1991 – дата Закону України „Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні”.

ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ

№ 1. Звернення Сумського повітового надзвичайного військкревкому до громадян м. Суми і повіту. 18 березня 1919 р.	48
№ 2. З повідомлення інспекційної комісії по перевірці радянських установ м. Конотоп. 11 серпня 1919 р.	48
№ 3. З наказу Конотопського повіткомісаріату у військових справах про порядок притягнення до відповідальності як заручників членів сімей військовослужбовців Червоної Армії. 23 січня 1920 р.	51
№ 4. З повідомлення Сумської газети „Власть Советам!” про заходи Сумського повітвиконкому щодо виконання хлібної розкладки. 27 травня 1920 р.	52
№ 5. З протоколу засідання президії Конотопського повітвиконкому про виселення поміщиків з їх маєтків. 19 вересня 1920 р.	52
№ 6. З протоколу сходу громадян с. Слоут Глухівського повіту про зняття з села контрибуції. 28 жовтня 1920 р.	53
№ 7. Звернення заарештованого священика Прохоренка В. К. до надзвичайної слідчої комісії. Квітень 1921 р.	54
№ 8. З протоколу об'єднаного засідання президії Конотопського волвиконкому, волкомнезаму і волземвідділу про вилучення лишків реманенту в селах Конотопської волості. 16 вересня 1921 р.	55
№ 9. Телеграма Чернігівської губернської надзвичайної комісії до Глухівського повітвиконкому про першочергове звільнення активних членів антирадянських партій при скороченні штатів радянських установ. 16 січня 1922 р.	55
№ 10. З директиви Чернігівської губернської комісії по вилученню цінностей із церков. 27 березня 1922 р.	56
№ 11. Зведені дані про кількість осіб Конотопського повіту, яких позбавлено виборчих прав. 1922 р.	57
№ 12. З доповіді Конотопського окрвідділу ДПУ УСРР до окрпаркому про політичний стан округу. 3 грудня 1928 р.	58
№ 13. Зведені відомості про мешканців м. Суми, яких позбавлено виборчих прав. 1927р., 1928 р.	59
№ 14. Зі зведеної таблиці обліку роботи Сумського окрвідділу ДПУ УСРР за 1928 рік.	60
№ 15. Відомості про склад політично неблагонадійного елемента на залізничній станції Конотоп. 6 лютого 1929 р.	63
№ 16. Зведені відомості про осіб, що скомпрометували себе на роботі в споживчій, сільськогосподарській та кредитній кооперації Глухівського округу. 13 березня 1929 р.	64
№ 17. З протоколу засідання Сумської окружної комісії чистки радпарату про наслідки чистки у Вирівському районі. 20 серпня 1929 р.	64
№ 18. Повідомлення Конотопського окрвідділу ДПУ УСРР до окружної комісії по чистці радпарату про недоцільність використання на роботі окремих вчителів. 8 січня 1930 р.	65
№ 19. З пояснювальної записки заступника голови Глухівського окружного суду Валентинова до інструктора ЦК КП(б)У Волкова. Січень 1930 р.	66
№ 20. Лист начальника Конотопського окрвідділу ДПУ УСРР до Буринського райпаркому про незаконні арешти селян. 23 лютого 1930 р.	67
№ 21. Повідомлення Конотопського окрвідділу ДПУ УСРР до окрпаркому про факти викривлення класової лінії в с. В-Самбур Жовтневого району.	

2 березня 1930 р.	67
№ 22. З постанови президії Харківського окрвиконкому про викривлення генеральної лінії партії у Кириківському районі. 8 березня 1930 р.	67
№ 23. Доповідна записка уповноваженого Харківського окрвідділу ДПУ УСРР по Великописарівському району про заворушення в с. Вільне. 16 березня 1930 р.	68
№ 24. Повідомлення Конотопського окрвідділу ДПУ УСРР до окрпаркому про виступ селян с. Олександрівка Буринського району. 9 квітня 1930 р.	69
№ 25. Зі зведених відомостей про господарства Сумського округу, які підлягають розкуркуленню та виселенню. 17 травня 1930 р.	71
№ 26. Відомості про розкуркулення в Улянівському районі. 9 листопада 1930 р.	72
№ 27. Пропозиція прокурора Конотопської дільниці Західної залізниці до голови судтрійки при ДПУ УСРР і прокурора про контрреволюційний саботаж вчителів залізничних шкіл. Між 24 січня і 1 березня 1931 р.	73
№ 28. З вироку виїзної сесії народного суду Глухівського району щодо мешканців с. Баранівка, звинувачених в антирадянській агітації та підбурюванні селян до заворушень. 13 вересня 1932 р.	74
№ 29. З протоколу засідання бюро Глухівського РК КП(б)У про обговорення листа П. Постишева. 30 січня 1934 р.	75
№ 30. З обвинувального висновку Харківського облуправління НКВС щодо керівних працівників Великописарівського району. 16 жовтня 1937 р. .	76
№ 31. З доповідної записки III відділу Чернігівського облуправління НКВС про результати роботи по нейтралізації української націоналістичної контрреволюції у другому півріччі 1937 року. Не раніше 10 січня 1938 р.	77
№ 32. З доповідної записки заступника начальника Харківського облуправління НКВС Рейхмана до наркома внутрішніх справ УРСР Леплевського про розгром контрреволюції. 12 січня 1938 р.	78
№ 33. З обвинувального висновку щодо громадян с. Хрещатик Смілівського району. 9 квітня 1938 р.	81
№ 34. З обвинувального висновку щодо громадян Великописарівського району – учасників контрреволюційної організації. 13 квітня 1938 р.	82
№ 35. Зі звіту Сумського міського комітету КП(б)У VI міській партійній конференції. 14 травня 1938 р.	83
№ 36. З протоколу допиту Глухівським РВ НКВС наукового співробітника ВНІКО Большакова Л. Р. 22 липня 1938 р.	84
№ 37. Із службової записки наркома НКВС УРСР Успенського до НКВС СРСР про викриття Чернігівського обласного антирадянського військово-повстанського штабу. 11 червня 1938 р.	85
№ 38. З таблиці розподілу за соціальним станом, національністю, партійністю і статтю осіб, засуджених і звільнених у Сумській області в 1939 році.	86
№ 39. Зі зведення НКВС УРСР про кількість засуджених в УРСР у 1939 році.	88
№ 40. З довідки начальника 1-го спецвідділу НКВС УРСР Цветухіна про рух заарештованих по УНКВС Сумської області. Січень 1941 р.	91
№ 41. Протокол допиту керівника хорових гуртків м. Конотоп Греся В.С. 20 жовтня 1944 р.	91
№ 42. Із статистичного огляду оперативно-слідчої роботи органів НКДБ УРСР з моменту звільнення України від німецько-фашистських загарбників до	92

1 січня 1945 року. 24 лютого 1945 р.	
№ 43. Зведені відомості про виселених за межі України за так зване ухилення від трудової діяльності в сільському господарстві. 1948 р.	94
№ 44. З протоколу допиту свідка – колишнього співробітника Сумського міськвідділу НКВС Богрова С. М. 6 березня 1956 р.	96
№ 45. З постанови президії Сумського обласного суду про реабілітацію учасників так званої контрреволюційної військово-повстанської організації. 31 жовтня 1956 р.	96
№ 46. З вироку Сумського обласного суду у справі про обвинувачення мешканця м. Ворожба Білопільського району Тесленка М. І. 10 вересня 1970 р.	98
№ 47. З ухвали Верховного Суду УРСР щодо засудженого мешканця м. Конотоп Фельдмана Г. З. 5 липня 1983 р.	101
	102
ІЛЮСТРАТИВНІ МАТЕРІАЛИ	
№ 1. Наказ Конотопського повітового військзв'язку про створення тимчасового ревтрибуналу. 8 травня 1920 р.	
№ 2. З протоколу засідання Кириківського райвиборчкому про позбавлення громадян виборчих прав. 13 жовтня 1924 р.	104
№ 3. Із списку позбавлених виборчих прав у м. Глухів. Лютий 1927. . .	105
№ 4. Лист Глухівського окрвідділу ДПУ УСРР до окрпаркому і окрвиконкому про заборону самочинних арештів, обшуків і вилучень. Січень 1930 р.	106
№ 5. Службова записка Глухівського окрвідділу ДПУ УСРР до секретаря окрпаркому про кількість ліквідованих контрреволюційних організацій та антирадянських угруповань. 26 лютого 1930 р.	107
№ 6. З протоколу засідання партколегії КПК при ЦК ВКП(б) по Харківській області про виключення з ВКП(б) викладача Сумського педагогічного інституту Панченка С. І. 20 квітня 1935 р.	108
№ 7. Протокол огляду літератури, вилученої при обшуках у заарештованих громадян м. Суми. 20 вересня 1936 р.	109
№ 8. Телеграма голови Верховного Суду СРСР до голови Харківського обласного суду про відмову у помилуванні засуджених до розстрілу керівних працівників Великописарівського району. 31 грудня 1937 р.	110
№ 9. Акт про розстріл 14 громадян м. Суми та навколишніх районів. 14 січня 1938 р.	111
№ 10. Звернення заарештованого директора Сумського машинобудівного заводу ім. Фрунзе Огороднікова Л. Ф. до начальника слідчої частини управління НКВС по Сумській області про прискорення слідства. 18 грудня 1939 р.	112
№ 11. Таблиця експертизи частин тексту анонімного листа мешканця м. Суми Барліта С. М. до Першого секретаря ЦК КП(б)У Хрущова М. С. 5 липня 1950 р.	113
	114

ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ

АН – Академія наук	Державний архів
АР – Автономна республіка антирадянський	Служби Безпеки України
а.с.-рос., а.р. – бывший	Державний архів Сумської області
быв., бывш.-рос. – Білоруська Радянська	державна безпека
БРСР – Соціал. Республіка дом принудительных работ	Державне політичне управління
ДОПР-рос. – відділення дорожньо- транспортного відділу	Далекосхідний край соціалісти-револю- ціонери
ОДТО-рос., ВДТВ – військовий комісаріат Всесоюзна Комуністична партія (більшовиків)	економічне управління євангельські християни-баптисти
військкомат – вища міра покарання Всеросійська надзви- чайна комісія	заводський комітет земельний фонд залізнична станція
ВКП(б) – Військовий округ волосний революцій- ний комітет	інформаційний отд. інспекція народної освіти
ВМН-рос., ВМП – військово-повітряні сили	Комітет державної безпеки
ВЧК-рос., ВНК – Військовий трибунал	Кримінальний кодекс
ВО – виправно-трудова колонія	колективне господар- ство
волревком – виправно-трудовай табір	командувач армії комунальне будівництво
ВПС – Всеукраїнська чрез- вичайная комісія	комітет неможливих комітет неможливих селян
ИТК-рос., ВТК – Всеукраїнський Центр. виконавчий комітет	концентраційний табір
ИТЛ-рос., ВТТ – Головне тюремне управління	Комуністична партія (більшовиків) України
ВУЧК-рос. – губернія губернская чрез- вычайная комиссия	Конотопський паровозо-вагоно- ремонтний завод
ВУЦВК – Головне управління державної безпеки	Кримінально-проце- суальний кодекс
ГТУ – гужовий транспорт	Комуністична партія Радянського Союзу
губ. – Главное управление лагерей	контрреволюція контрразведыватель- ный отдел
губчека-рос. – ГУГБ-рос., ГУДБ –	КРО-рос.
гужтранс –	
ГУЛАГ-рос. –	

КСМ – комуністична спілка молоді	протиповітр. оборона промислове містечко
ЛКСМУ – Ленінська комуністична спілка молоді України	радянське госп.-во районний відділ районний виконавчий комітет
ГО-рос., МВ – міський відділ	революційна військова рада
МВД-рос., МВС – Міністерство внутрішніх справ	революційний комітет районний комітет районна контрольна комісія
ГК-рос., МК – міський комітет	Російська Комуністична партія (більшовиків)
МТС – машинно-тракторна станція	Рада Міністрів Рада народних комісарів
Нарком – Народний комісар	робітничий факультет районний партійний комітет
Наркомпрос-рос. – Народн. комиссариат просвещения	Російська Радянська Федеративна Соціалістична Республіка
НЭП-рос., НЕП – нова економічна політика	Російська соціал-демократична робітничка партія
ЧК-рос., НК – надзвичайна комісія	робітничо-селянська інспекція
НКВД-рос., НКВС – Народний комісаріат внутрішніх справ	робітничо-селянська міліція
НКГБ-рос., НКДБ – Народний комісаріат державної безпеки	Робітничо-Селянська Червона Армія
НКЗ, наркомзаг – Народний комісаріат заготівель	стрілецька бригада
НКЮ, наркомюст – Народний комісаріат юстиції	Служба Безпеки України
облвиконком – обласний виконавчий комітет	Спілка визволення України
ОблЗУ – обласне земельне управління	сільське господарство
ОВ – обласний відділ	стрілецька дивізія
ОГПУ-рос., ОДПУ – Об'єднане Державне політичне управління обласний комітет	стрілецький корпус слідчий відділ
ОК, обком – округ	„Смерть шпигунам” (служба військової контррозвідки у Червоній Армії)
окр. – оперативний сектор	Рада народного господарства
оперсектор – окружний партійний	спільний обробіток землі (товариство)
ОПК, окрпартком – комітет особлива комісія	
особком – Організація українських націоналістів	
ОУН – партійний комітет	
ПК, партком – Польська організація	
ПОВ – військова	
помголод-рос. – (комісія) повноважне	
ПП – представництво	
політичні партії	
П/П –	

СП – стрілецький полк	Українська Народна Республіка
с/с-рос., с.р. – сільська рада	Українська партія соціалістів-революціонерів
СССР-рос., СРСР – Союз Радянських Соціалістичних Республік	Українська повстанська армія
ТО-рос., ТВ – транспортний відділ	уездный партийный комитет
СОО-рос., ТОВ – таємно-оперативний відділ	Українська партія селян
СПО-рос., ТПВ – таємно-політичний відділ	Українська православна церква
ТСОАВІАХІМ – товариство сприяння обороні, авіаційному і хімічному будівництву	Українська Радянська Соціал. Республіка
УАН – Українська Академія Наук	управління Служби Безпеки України
УВО – Українська військова організація	Українська Соціал. Радянська Республіка
УВСР-рос. – управление военно-строительных работ	фабрично-заводське навчання
УГБ-рос., УДБ – управління державної безпеки	Харківське обласне управління
уездчека- рос. – уездная чрезвычайная комиссия	Центральний Виконавчий Комітет
уездный	Центральний комітет
уисполком-рос. – исполнительный комитет	Центральное управление чрезвычайных комиссий
уездный комитет	Чернігівське обласне управління
уком- рос. – управління	юридичний
УМВС – Міністерства внутрішніх справ	

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК*

А

Абламський А. І. 98, 99
Адаліс 492
Альошин 24, 47, 65, 67, 68, 116
Андрєєв А. А. 133
Андрусенко М. І. 65
Андрущенко 27
Андрюхін 66
Антоненко-Давидович Б. 32
Антонович В. Б. 481
Ареф'єва Г. В. 148, 155
Артамонов 53
Астахов Я. Ф. 75, 76, 117
Ахматова 489-491

Б

Бабаджан Б. 129
Бабель 492
Багалій Д. І. 482
Багмут І. А. 142, 143
Багрицький Е. 492, 493
Багрянний І. 27
Бажан О. Г. 43, 44, 48, 556
Байгер Є. С. 100
Байрачний А. 558
Балицький В. А. 14, 17, 20, 22
Бандура 104, 121
Барабаш Ю. 140
Барліт С. М. 114, 122
Басок В. Я. 32, 641-645
Бахтіяров О. М. 77, 111, 118
Бєбель А. 444
Бєзвєрхній 68
Бєнчин 56
Бєр Е. 442
Бєркович А. 142
Бєрловская Л. В.* 494
Бєський 83, 84
Бєліков 126, 127
Бжостьковський 20
Білібін І. Я. 489

Білошицький А. А. 85, 118
Блинников Д. 30
Блинников П. 30
Блінер Б. І. 125
Блок О. 489, 491, 494, 562
Блохінцев Д. І. 143
Богданов С. І. 100
Богданько 65
Богомолів І. В. 31
Богоявленський (Василь-
єпископ) 30
Богров С. М. 33, 47, 85, 96, 110,
119, 120
Богуславський К. 263
Большаков Л. Р. 85, 119
Бондар В. 137
Бондаренко А. П. 21
Бондарін 492
Боровий В. І. 139
Боровиковський В. 150
Бохановський 562
Бошко-Жук 49, 50
Брагинський 74
Бринь Л. 116
Брізгал Я. 441
Брокгауз 482
Брусилов 145
Брюсов В. 489, 491, 494
Брюховецький І. 488
Бублик 27
Бугаєв Н. А.* 98, 99
Булат О. Ф. 130-134
Бур'янець А. А. 120
Бухарін М. 110, 121, 144
Бяросинская Н.* 494

В

Вакал І. Я. 47, 100
Вакар М. П. 486
Вакулєнко П. М. 74, 117
Валєнтинов 66

Валишев 56
Василєнко 87, 482
Василєнко К. П. 15, 40
Василєнко М. П. 15, 40, 45, 481,
483-487
Вєдринський І.* 261
Вєрбицький Н. М. 112, 122
Вєрига В. 41
Вєрнадський В. І. 484, 485
Вєрхола Л. С. 258
Вєтошніков О. О. 100
Винниченко В. 138, 145
Винокуров 111
Вирган 643
Вишинський 554
Вишня О. 27
Віленський 50
Владимирський М. Ф. 481
Власєнко Е. Г. 83
Войкін В. В. 29
Войкін В. П. 81, 118
Войналович В. 43
Волков 66
Воловєнь К. 643
Воловин Л. А.* 557
Воронєнко В. В. 486, 487
Воронський 493
Ворошилов К. 26, 145
Врангєль 9, 14

Г

Гагєн Г. Л. 82, 83
Гагєн Є. І. 118
Гак Г. М. 110, 121
Гамалій З. М. 64
Гансєн О. 154
Гарєт Х. Ф. 100
Гарібальді 561
Гєйнє 554
Герасимов Г. С. 85, 119
Герасько Г. С. 29
Герцль Т. 157

* Прізвища, позначєні зірочкою, подані російською мовою.

Гиря Г. Ф. 122
 Гітлер 140, 141, 144
 Гладенко Г. Ф. 46
 Гладенко О. О. 46
 Гладков Ф. 493
 Глущенко П. А.* 99
 Гмиря Г. Ф. 112
 Голєв С. С. 144
 Голіцин 136
 Головка А. 262
 Голомозов 87
 Голумбевський М. Ф. 557, 558
 Гольдштейн М. Й. 158, 159
 Гонта 153, 561
 Горбачов М. 560
 Горгаєв 10, 49
 Горновський В. С. 29
 Городецький 489
 Горький М. 491, 643
 Граб В. І. 148, 155
 Грабовський П. С. 30
 Греков Б. 443
 Гресь В. С. 92, 119
 Гризлов Т. Д. 47, 100, 120
 Гринько Г. Ф. 31, 485
 Грисюк (Анаголій-архієп.) 30
 Грищенко (Грищенко) 126
 Грищенко М. С. 641
 Грищенко Ф. М. 112, 122
 Гришко І. І. 100
 Гробов Т. Ф. 117
 Грузов О. А. 98, 101
 Грушевський М. С. 15, 153, 483, 484
 Гуд Р. 561
 Гуменюк Т. 128, 129
 Гумільов М. 489, 490, 494
 Гупса Т. П.* 83
 Гурин А. Н.* 99
 Гурьянов А. А.* 99, 120
 Гусєв І. 142

Д

Давиденко 63
 Давиденко І. Т. 22
 Давидовський 93
 Данилюк Ю. 44
 Данишевський М. Г. 158, 159
 Данько М. М. 37, 136-139

Дейнека К. 28
 Дейч 562
 Демченко 84
 Демченко М. Н. 31
 Дем'яненко С. О. 65
 Денікін 9, 13, 14, 75, 145
 Десняк 643
 Джепа 642
 Дзержинський Ф. Е. 13, 554
 Дзюба І. 37
 Дітковський 29
 Дмитрюков 85
 Добренко 70
 Довбуш О. 137
 Дорсман І. І. 100
 Дрейфус А. 157
 Дроздов Е. Л.* 557
 Друшляк І. 158
 Дубінін Ф. І. 29, 81, 118
 Дубовик М. 32
 Дубровський 152
 Дубянський 80
 Дугов 80
 Дудка Й. 37
 Думенко 491
 Дунаєвський І. 392
 Дьяков (Костянтин-списк.) 30

Е

Ерган М. 145
 Ернст М. Л. 439, 440-443, 446
 Ернст Ф. Л. 45, 439, 444-446

Є

Євтушенко В. А. 80, 118
 Євтушенко Г. А. 80, 118
 Єгоров А. І. 33
 Єжов М. І. 29, 42, 43
 Єлфімов І. А. 46
 Ємельянов 74
 Ємельянов В. 39
 Єременко Ю. І. 36
 Єрошенкова 111
 Єршов 153
 Єсенін 28, 491
 Єфімов Б. 492
 Єфремов С. 110, 121
 Єфрон 482

Ж

Желябов 563
 Жерве 126
 Жид А. 643
 Житник І. І.* 83
 Жлобницький В. Д. 31
 Жолковський О. Е. 158, 159
 Жолондзь 87
 Жолтовський 152
 Жук А. П. 30
 Жуков Г. К. 129, 142
 Жураковський Я. 489
 Журомський І. Т. 22
 Жученко Ф. І. 110

З

Забнін С. 441
 Завалій В. Ф. 37
 Заєць Є. 116
 Закаблуков С. Ф.* 98, 99
 Заковський Л. 25
 Залізняк 153, 561
 Замирайло 491
 Замковий В. П. 162
 Замятін 491
 Заньковецька М. 648
 Зарецький М. С. 100
 Зачепа 47, 65, 71
 Звагельський В. Б. 130, 134, 439
 Зверєв О. П. 32
 Зеленський К. 494
 Зель Д. О. 112, 121
 Зенкевич М. 489, 490
 Зінов'єв Г. 110, 121, 144
 Знаменський А. 9
 Золотарьов В. 41
 Зорін-Кравчук А. М. 85, 118
 Зошенко М. 493
 Зуммер 152
 Зюзько Т. А. 261, 264

І

Іваненко Н. 30
 Іванов М. С. 47, 98, 99
 Іванова І. Б. 134
 Іващенко М. 80
 Івченко М. Д. 112, 121

Ігнатенко 85
 Ізраїлевич С. А. 158, 159
 Іконніков В. С. 481
 Ільїн Д. П. 70, 117
 Ільїна Х. С. 70, 117
 Ільф 492
 Інгор (Інгорн) Б. І. 81, 118, 158, 159
 Іоффе Й. Ш. 158, 159
 Іщенко 70
 Іщенко О. І. 138

Й

Йоффе 11, 49

К

Каган М. А. 32
 Каганович Л. 22, 130, 133, 134, 162, 554
 Кайданов 70
 Калита 86
 Каменський В. Д. 74, 117
 Канищев І. В. 100
 Капельгородський П. Й. 18
 Каплюк Г. Ф. 111, 118
 Каплюк І. Ф.* 77
 Капустін С. М. 99
 Карлсон К. 26
 Карпенко П. І. 20
 Карпенко С. І. 47, 100
 Карпуша Ю. М. 29
 Картер Д. 559
 Катаєв В. 489, 492
 Кацнельсон 643
 Кашка І. К. 98, 101
 Квитчастий І. А. 100
 Кермас К. Д. 145
 Кириленко В. Е.* 261
 Кирій О. 11
 Кисіль 121
 Кіров С. М. 109, 263
 Кістерська Л. Д. 487
 Классон Р. Е. 553
 Клименко П. 642
 Клочко Г. Т. 127, 129
 Клочко П. Т. 98, 99
 Ковалев Г. Н.* 85, 98, 99
 Коваленко 151
 Ковальов 87
 Ковальчук Г. Я.* 83

Ковтун 93
 Ковтуненко 161
 Козенко 87
 Козик 86
 Козявкін П. П. 117
 Козявкін Ф. О. 117
 Колас Я. 263
 Колдовский И. Т.* 98, 99
 Коленко 47, 65
 Колесников 87
 Коломієць М. В. 34
 Колтунов Ф. Ф. 83
 Колчак 145
 Кольцов 492
 Комаров А. М. 26
 Коноваленко В. О. 140, 142, 143
 Коноваленко О. О. 141
 Коновалов Ф. Ф. 98, 101
 Кононенко П. 28
 Коняєв Г. І. 26, 27
 Корнющенко І. П. 561
 Король 126, 127
 Коршун С. 32
 Косіор С. 22, 25, 31
 Коцюбинський С. 441, 561
 Кравченко О. В. 46, 140
 Крамаренко Ю. Й. 47, 100
 Крамер 80
 Крапив'янський Н. Г. 86, 87
 Красовський М. О. 77, 111, 118
 Крель Я. Ю. 82, 83, 118
 Кржижановський Г. М. 553, 555
 Кривко Я. 264
 Кривошеєва Н. 149
 Кривошей М. Ф. 112, 122
 Криганова А. С. 46, 144, 257
 Крижанівський С. 264
 Криклій І. І. 136
 Крикун К. 128
 Кримський А. Ю. 482
 Кричевський В. 149
 Кричевський Ф. 149
 Крохмаль І. П. 37
 Крупська Н. К. 554
 Кручинін Д. В. 75, 76, 117
 Крушельницький А. 145
 Крюков О. 488
 Кубатка О. М. 156
 Кублицький 150
 Кудринський О. І. 33, 97, 100, 120, 122

Кузнецов 553, 559
 Кузнецова 101
 Кузьменко 85, 118
 Куїнджі 494
 Кукулевський М. В. 24
 Кулак З. Г. 65
 Кулак О. М. 259, 260
 Кулик А. В. 259, 260
 Куліш М. 86, 87, 108
 Купала Я. 263
 Курах В. А. 82, 83, 118
 Курилець А. С. 112, 121
 Курочкін П. Ф. 100
 Кустодієв Б. М. 152
 Кухаренко К. Л. 100
 Кучерявий 105, 121

Л

Лазаревський О. М. 481
 Ларин 49
 Лассаль К. 444
 Лаціс М. І. 50, 115
 Левин А. Л.* 98, 99
 Левицький 116
 Левін А. П. 120
 Левін І. Д. 140
 Левський Л. Н.* 99
 Левченко Г. П. 100
 Левченко М. М. 47, 65, 116
 Лемпо П. І. 84, 119
 Ленін В. І. 9, 28, 39, 125, 130, 551, 554, 555
 Леонтович Г. М.* 98, 99
 Леплевський І. М. 29, 31, 43, 81, 118
 Лепцов В. Я. 83, 118
 Лермонтов М. 643
 Лесенко Н. І. 490, 491
 Летяєв (Інокентій-архієп.) 30
 Лиман 87, 119
 Липківський 20
 Лисицький 263
 Литвинов 49, 50
 Литовченко 53
 Лібкнехт К. 444
 Лойбман А. А. 158, 159
 Лубенцов (Сергій-архієп.) 30
 Лукаш М. 37, 137
 Лук'яненко Л. 559, 560
 Луначарський 491

Лунченко 116, 117
 Лушенко М. А. 75, 76, 117
 Ляміна К. А. 110, 121
 Ляшко М. 493
 Ляшко О. П. 558

М

Мазо С.С. 122
 Майборода В. В. 46
 Майфет Г. 32, 154
 Макаренко А. С. 258, 260
 Макаренко М. О. 32, 150, 152
 Маланчук В. 138
 Маленко С. Ю. 555
 Мамін Б. І. 551
 Мандельштам 489, 491
 Манойленко Н. 131
 Мануїлов 56
 Манцев В. М. 14, 39
 Маньківська Р. 42
 Маркович Я. Й. 158, 159
 Маркс К. 444
 Маршала О. І. 116
 Маслов І. Л. 18
 Матвеева Л. В. 487
 Матюха М. 28
 Махно Н. 9
 Махнович Н. М. 489
 Машонкін 261
 Маяковський В. 488, 493, 494
 Медведський 553
 Медінг 29
 Медяник Т. П. 85, 119
 Менделеев Д. І. 482
 Менжинський В. Р. 11, 50, 115
 Мирошниченко Л. П.* 557
 Мисик В. 262
 Митрохін 491
 Михесенко І. П. 96, 120
 Мицик О. Ю. 42
 Міллер 491
 Мірошниченко Ф. П. 100, 120
 Міцкевич 562
 Моздревич 56
 Молотов В. 22
 Мондрус 50
 Моне К. 152
 Моненко 49
 Мороз 73
 Мотов П. І. 31, 98-100

Моторін А. 553
 Моторнюк І. 139
 Мошик М. 42
 Мощенко І. Г. 29
 Мукомел О. 264
 Мусієнко 27

Н

Надсон С. 136
 Наймитенко 53
 Нарбут В. І. 32, 488-494
 Нарбут Г. І. 440, 446, 493, 494
 Нарбут І. Я. 489
 Нарбут М. 489
 Нарбут С. 491
 Неділя 643
 Незнахін 115
 Непомнящий С. С. 85, 119, 120
 Нестеренко Р. Д. 54
 Нестуля О. О. 439
 Нефелін 643
 Низов 116
 Николаєвський А. А. 112, 122
 Нізе 444
 Нікольський В. 42, 43
 Нікулін 117
 Новиков-Прибой О. 493
 Новиченко Л. М. 647
 Новобранець 146
 Новобранцев В. Т. 144-147
 Новобранцева Е. В. 46, 146, 147

О

Овсюков 69
 Овчаренко О. Г. 54
 Овчаренко Ф. Д. 138
 Огнев В. Ф. 488
 Огородніков Л. Ф. 84, 85, 113, 118, 122
 Ожешко 562
 Олексенко П. Г. 34
 Олеша Ю. 492, 493
 Олійник М. 562, 564
 Олтаржевська С. М. 440
 Ольденбург С. Ф. 484
 Онацький Н. Х. 28, 45, 148-155
 Орешин 491
 Орджонікідзе С. 134
 Орлов 71

Осадчий 49
 Осадчий М. 37
 Осадчий Ю. Г. 481
 Осінь 121
 Островерх О. В. 45, 257-260

П

Павлов 52, 53
 Палій-Сидорянський 17
 Панасицький 49
 Пандика 87
 Панів (Панов) А. С. 32, 261-263
 Панков 83
 Панкратьєв О. Н. 30
 Панов І. М. 390, 391
 Панов С. М.* 261
 Панов Т. В. 390, 391
 Панченко М.* 494
 Панченко С. І. 109, 121
 Пархоменко В. О. 18
 Пасинков 85, 118
 Пастернак 491
 Пастіан В. Я. 29
 Пасюга С. 28
 Паустовський К. 488, 492, 494
 Перовська 563
 Перфільєв 263
 Петлюра 14, 117
 Петрів І. 136
 Петров 492
 Петров Г. Т. 148, 154, 494
 Петровський Г. І. 50, 149
 Петровський (Олександр-архієпископ) 30
 Петрушенко 49
 Пешков М. Н. 117
 Пилипенко Г. В. 47, 100
 Пилипенко С. 262
 Пилипець 69
 Пильняк 491
 Півень 55
 Піунов Ф. І. 29
 Плавинський 47, 65
 Плетньов Д. 32
 Плеченко 84, 119
 Плещеев О. 136
 Повалій К. П. 100
 Подкур Р. 42
 Подобєдов 95
 Позен 153

Поленов В. Д. 152
 Полницький М. Г. 100
 Полонська Н. Д. 483
 Полуребров П. С. 22
 Попова К. Я. 46
 Порицький 104, 121
 Постишев П. П. 76, 77, 118,
 162, 444
 Пригунов 84
 Примаков В. 562
 Пристайко В. 41
 Приходько І. Д. 18
 Пришвін 491
 Прокоф'єв 50
 Просяник А. Я. 98, 101
 Просько 70
 Прохода 119
 Прохода О. Є. 22
 Прохоренко В. К. 54, 115, 116
 Пузанов 443
 Пушкін О. С. 140, 562
 Пушко 146
 Пчілка О. 149, 155

Р

Радченко А. І. 554, 555
 Радченко І. І. 31, 45, 551-555
 Радченко С. 555
 Райко П. Д. 33
 Ракітін Д. М. 389-392
 Ракітін С. С. 26
 Реденс С. Ф. 14, 40
 Рейхман Л. І. 31, 81, 118, 259
 Ремізов 491
 Ремов 67
 Репін І. Ю. 149, 150
 Ржезніков 129
 Рибальченко 87
 Рильський М. 643, 647
 Ріпа О. О. 144
 Рогальський В. І. 18
 Розенбаум 147
 Розумовський К. 440
 Ройченко (Рожко) П. 28
 Рокоссовський К. К. 142
 Романовський В. 440
 Романько 21
 Ромашов С. П. 112, 122
 Ростальний В. 39
 Ростовський П. Є. 98, 100

Рощин 115
 Рубан П. В. 37, 556-560
 Рубанов О.М. 48
 Рубенс 152
 Рубо-де-Понтевес С. І. 112, 122
 Рудинська М. Я. 152
 Рудинський М. Я. 32, 152
 Руднев Б. 149
 Руднев С. В. 30
 Ружицький Г. Ф. 18
 Рузе О. 146
 Русаков 47, 65
 Русаков П. І. 80, 118
 Рухимович М. Л. 132
 Рябушка П. М.* 83
 Рябушенко К. Т. 100
 Рязанський І. А. 158, 159

С

Савельєв 553
 Савенко М. С. 65
 Савич (Лук'янеко) І. С. 646-648
 Савінков Б. 145
 Савранський 82
 Савченко В. К. 389
 Савченко І. 32
 Садівничий В. О. 135
 Самуйлович Д. 489
 Сапожников О. В. 142
 Сапон 21
 Сахаров А. Д. 559
 Сахно 93
 Свєрстюк Є. 139
 Светловидов 126
 Світальський М. 32
 Севастьянов 76
 Северин З. П. 112, 122
 Севідов В. К. 117
 Семенов В. Ф. 100
 Семенов Г.* 557
 Семенюк 29, 81, 118
 Сенін М. Д. 29
 Серафимович О. 488
 Сердюк К. І. 258
 Серєда 140
 Серов В. О. 150, 152
 Сеченов І. М. 482
 Сидоров 69
 Симиренко О. І. 563
 Синевид І. І. 110, 121
 Сисоева 76

Сільвін М. 551
 Сімхович 159
 Скаба А. Д. 137
 Скворцов 443
 Скляр С. Д. 83
 Скоропадський П. П. 15, 484, 485
 Скринник П. М. 110, 121
 Скрипник 151
 Славін 492
 Сливинський О. 139
 Смирнов К. О. 18
 Смишников 83
 Смолєв Є. В. 74, 104, 117, 121
 Сницар 97
 Собка М. М. 488
 Созінов Ф. Г. 98, 101
 Соколов (Соколенко) П. М. 136
 Соколова Г. 136
 Соколова О. 136
 Соколовський О. О. 32, 561-564
 Сокольников Г. Я. 31
 Солженіцин О. 37, 559
 Соловйов В. С. 482
 Сосницький О. Н. 74, 117
 Сосюра В. 28, 647
 Сталін Й. В. 9, 21, 22, 29, 33, 36,
 130, 134, 142, 144, 145, 158,
 162, 263, 391, 555, 648
 Стебун 643
 Стефанович 562
 Столяревський В. А. 100
 Страшко Я. К. 29, 81, 118
 Стрілець 50
 Стрілець І. С. 259, 260
 Ступницький 151
 Сулиз П. Х. 74, 117
 Сумовська М. 154
 Сумцов М. 153
 Суок С. Г. 493
 Супрун Н. В. 112, 122
 Сухов Є. В. 100

Т

Тараненко М. Р. 112, 122
 Таранець Я. А. 100
 Таранушенко С. 149, 151-153
 Тарасенко О. С. 54, 116
 Тарновський 20
 Тахтай О. 32
 Тельбіз Г. М. 36
 Теодорович М. М. 100

Теодорович О. М. 100
 Терещенко 444
 Терещенко Г. А. 110, 121
 Терновець 121
 Тесленко М. І. 101, 102, 120
 Титов В. П. 160
 Титова В. 643
 Тихон (патріарх) 20
 Тичина П. 562
 Ткаченко 85
 Ткаченко Б. І. 37, 42, 148, 155
 Ткаченко В. 491
 Ткаченко В. М. 46
 Ткаченко М. І. 64
 Токар А. П. 46
 Токар В. И.* 557
 Толстошеев 104, 115, 121
 Томкевич Є. І. 85, 119
 Тресницький А. А. 77, 111, 118
 Третьяков 50
 Троцький Л. 84, 110, 121
 Туган-Барановський М. І. 482
 Турков П. М. 98, 101
 Тухачевський М. М. 133
 Туцевич С. 442
 Тютюнник 17
 Тютюнник Г. 137
 Тягнибіда Я. Х. 31
 Тяжелов Ф. І. 25

У

Українка Л. 143
 Усенко І. Б. 482, 486, 487
 Успенський О. І. 86, 119

Ф

Фадеев О. 493
 Фалілеев 491
 Феденюк 68
 Федоровський О. С. 28
 Фельдман Г. З. 37, 102, 103, 120
 Фербер О. Ю. 82, 83, 118
 Филиппович І. Й. 47, 100
 Фіонічев 69
 Фрей Б. 158, 159
 Фрейдін 83

Фрейліх 29
 Фролов Х. М. 27
 Фурса 86

Х

Хазан 643
 Халтурін 563
 Хаммер 554
 Харон С. Н. 156-159
 Харон Я. 158
 Хвиля (Олінтер) А. А. 160-162
 Хвильовий М. 10, 27, 28, 39
 Хлєбніков В. 490
 Хмельівський Г. С. 18
 Хмельницький Б. 482, 561
 Хоменко А. М. 30
 Хрущов М. С. 35, 36, 114, 122

Ц

Цветухін 91
 Цегобей 50
 Церін 115
 Церковницький М. О. 100
 Циганенко М. І. 47, 100
 Цигліс 56

Ч

Чабан 53
 Чапигін 491
 Чепела 87
 Черный С. Д.* 100
 Чернявський 80
 Чернявський Г. В. 152, 154
 Чехівський 20
 Чехов А. П. 132
 Чехов М. 132
 Чехонін 491
 Чечвянський В. 32
 Чикін І. Я. 47, 100
 Чубар В. 25

Ш

Шаламов В. 494
 Шаман П. І. 117

Шамунов М. О. 31, 99, 100
 Шаповал Ю. 41
 Шевич Ф. В. 47, 100
 Шевченко Т. Г. 136, 149, 150, 152, 493, 561
 Шелест П. Ю. 137
 Шемшученко Ю. С. 482, 486
 Шере 258
 Широков 82
 Ширяев І. М. 112, 122
 Шитюк М. 33, 42, 43
 Шишков В. 491, 493
 Шишова 492
 Шкловська-Корді В. Б. 494
 Шкловський В. Б. 488
 Школьник А. С. 65
 Шкорбат Я. 25
 Шмідт 126, 128, 129
 Шолох 49
 Шперлінг (Шперлін) П. А. 82, 83, 118
 Шраменко 119
 Шульман Д. Л. 81, 118, 158, 159
 Шумилевич С. А. 47, 98, 100

Щ

Щетина А. І. 30
 Щит 70

Ю

Юдович 11, 49
 Юренко О. П. 162
 Юрченко Н. С. 148, 155
 Юрчук В. І. 486, 487

Я

Ягода 554
 Ячкін К. В. 77, 111, 118
 Якір Й. Е. 133
 Яковлев В. П. 30
 Якубсон 68
 Яловий М. 27
 Янушевський 20
 Ярещенко 20
 Ярмошенко 104, 121
 Ярош П. П. 100

Примітка.

Прізвища, за якими опубліковані біографічні довідки, до покажчика не включені.

ГЕОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК

А

Австрія 444
Азія 560
Акмолінська область 35, 118
Алтинівський район 729
Англія 145
Архангельськ 721
Архангельська губернія 258
Афганістан 560
Африка 560
Ачинськ 553

Б

Бабовка 83
Баранівка 75
Батуринський район 80
Бахмацький район 80
Башкирія 445
Берлін 115, 442, 444, 647
Берюх 20
Белгородська губернія 5
Битиця 18
Біжівка 118
Біломорсько-Балтійський (канал)
38, 445
Білопілля 11, 18, 25, 32, 261
Білопілля, з. ст. 29
Білопільська волость 52
Білопільський район 16, 25, 29,
38, 45, 72, 81, 96, 116, 117, 120,
122, 138, 257, 729, 730-732
Білополівка 121
Білорусь (БРСР) 40, 43, 125,
263, 488
Біробіджан 157
Бобрицький район 729
Богодухівський округ 727
Богодухівський повіт 729
Бондарі 57
Борзна 80
Борзнянський район 80

Борисовський повіт 729
Борківський район 729
Боромлянський район 72, 729
Братениця 83
Брест 43, 561, 562
Брянськ 39
Будапешт 136
Буди 27
Буринська волость 729
Буринський район 24, 45, 67,
96, 117, 118, 729, 730-732
Буринь 19, 21
Бяльсько-Бяла 561, 562

В

Варшава 156
Василівщина 137
Ведмеже 19
Велика Круча 144
Велика Писарівка 71
Великий Самбір 24, 57, 67, 68, 116
Великі Будки 120
Великобубнівський район 729
Великописарівський район 25,
45, 69, 77, 83, 84, 96, 117, 118,
121, 389, 729, 730-732
Велико-Самбірська волость 57
Веригине 19, 121
Верхне-Уральськ 440
Веселе 26
Весело-Сем'янівка 57
Виборг 552
Вири 257, 259, 260
Вирівка 32, 57
Вирівська волость 52
Вирівський район 16, 64, 72,
116, 729
Відень 136
Вільне 19, 69-71, 77
Вільнівський повіт 5
Вільшанський район 72, 729
Вінницька область 87

Вінницький округ 25
Вітебськ 125
Владивосток 493, 644
Водотеч 121
Волинська губернія 160
Волинська область 119, 156
Волинь 439
Ворожба (Біл. р-н) 51, 130, 261
Ворожба (Леб. р-н) 122
Ворожбянський район 72, 729
Воронеж 488, 491
Воронезька область 555
Воскресенський, хут. 57

Г

Гадяцький повіт 729
Гамаліївка (Кон. р-н) 57
Гамбург 647
Гвинтове 117
Гирявка 57
Глинськ 12
Глинський район 729
Глухів 11, 12, 19, 26, 32, 45,
106-108, 119, 153, 439, 440, 481,
490, 491, 641, 720, 730-732
Глухівський округ 22, 23, 41,
64, 116, 727
Глухівський повіт 12, 19, 41,
53, 729
Глухівський район 26, 32, 45,
64, 75, 96, 117, 121, 481, 488,
729, 730-732
Городище 18
Городнянський район 87, 119
Горьковська область 443
Грайворонський повіт 729
Граміне 26
Гружчанська волость 729
Грунський район 729
Грунь 18, 27
Гути 57

Д

Дагестан 721
 Далекий Схід 27, 118, 641, 643, 644
 Далекосхідний край 39
 Данилов 132
 Дептівка 115
 Дернове 121
 Димитров 445
 Дмитрівка (Великоп. р-н) 83
 Добрянське 77
 Донбас 556, 646, 647
 Донецьк 721
 Донецька область 119, 556
 Дніпропетровськ 40
 Дніпропетровська область 39, 43
 Дніпропетровський округ 18, 25
 Дубовичі 32
 Дубов'язівка 57
 Дубов'язівський район 729
 Духанівка 117
 Дяківка 24, 67

Е

Есманський район 64, 729
 Есмань 15, 440, 481
 Ефіопія 490

Є

Євпаторія 442
 Єлисаветград 551
 Єрусалим 157
 Єфремов 120

Ж

Женева 553
 Житомир 558
 Житомирська область 119
 Жовтневий район 67, 72, 729
 Жолдаки 57

З

Запоріжжя 492
 Запорізька область 119
 Запорізький округ 18, 25
 Засульський район 729
 Зінківський повіт 729
 Зноб-Новгородський район 729

І

Іваново-Вознесенськ 118
 Ізмаїльська область 119
 Іркутська область 120
 Ірпінь 137
 Іспанія 145

К

Казахстан 27, 35, 118, 391
 Калуга 156
 Кам'янецьке 121
 Кам'янець-Подільський 484
 Кам'янка 390
 Канів 149
 Капустинський район 729
 Карабутівська волость 57
 Карабутівський район 729
 Карелія 120, 263
 Катеринослав 491, 551
 Кембрідж 37
 Кемеровська область 439, 443
 Керч 440
 Київ 9, 15, 28, 31, 32, 40, 51, 80,
 110, 120, 122, 137, 142, 149,
 151, 155, 162, 261, 263, 439,
 440, 444, 481, 484, 486, 487,
 491, 562, 643, 648, 721
 Київська губернія 439
 Київська область 117, 119, 728
 Кириківка 24, 105
 Кириківкий район 24, 68, 105,
 117, 121, 729
 Кишинів 551, 552
 Клишки 12
 Клишківський район 729
 Княжичі 19
 Кобилки 261
 Ковель 156, 157
 Колима 32, 38, 125, 127, 488,
 493, 641, 644
 Колпіно 555
 Комаровський район 80
 Комі АРСР 648
 Кононоп 10, 11, 19, 31, 32, 37, 38,
 45, 48, 58, 74, 80, 87, 92, 93,
 102, 115-120, 551, 552, 555, 556,
 558, 561, 646, 720, 730-732
 Кононоп, з. ст. 30, 63, 74, 80,
 116, 117

Кононопська волость 55, 57
 Кононопський округ 16, 20-24,
 41, 727
 Кононопський повіт 12, 17, 41,
 57, 729
 Кононопський район 23-25, 32,
 38, 45, 80, 87, 92, 96, 116, 641,
 642, 729, 730-732
 Коровинський район 729
 Коров'язівка 261
 Коров'язівська волость 261
 Корюківський район 646
 Кошари 57
 Кошарська волость 57
 Краснопілля 24, 25
 Краснопільський район 24, 25,
 33, 72, 96, 135, 729
 Красноярськ 136
 Кременець 647
 Крим 40, 440, 441, 443, 446, 492
 Кримське ханство 441
 Кролевець 15, 37, 39
 Кролевецький повіт 12, 729
 Кролевецький район 24, 32, 96,
 121, 729
 Кузьки 57
 Кулики 122
 Курилівка 57
 Курилівська волость 57
 Курськ 491
 Курська губернія 261, 727, 729
 Курська область 136
 Куянівський район 729

Л

Латинська Америка 560
 Лебедин 18, 25, 27, 28, 30, 31,
 41, 122, 149
 Лебединський повіт 729
 Лебединський район 24, 25, 27,
 31, 32, 35, 72, 96, 729
 Ленінград 110, 126, 263
 Л-Долинський район 16, 25, 96,
 148, 729
 Ліфляндська губернія 115
 Локня 140
 Лохвиця 130
 Лохвицький повіт 729
 Лубенський округ 727

Лубни 642
Луганська область 647, 648
Луганський округ 18
Лука 131
Лукашівка 34
Львів 136
Львівська область 119

М

Магадан 127
Мазанка 440
Мала Павлівка 150
Малий Салгір 441
Малий Самбір 57
Малоросійська губернія 5
Маріуполь 556
Медвеж'єгорськ 263
Межиріч 28
Менський район 80
Миколаїв 492
Миколаївська волость 52
Миропілля 140
Миропільська волость 729
Миропільський район 31, 72, 140, 729
Михайлівський район 729
Михайло-Ганнівка 57, 58, 116
Мінськ 40
Молдавська АРСР 91
Москва 39, 40, 43, 49, 110, 111, 115, 118, 119, 130, 132-134, 147, 148, 488, 491, 493, 553, 555, 721
Москва-Волга (канал) 38, 445
Московська держава 5
Московська область 40
Московський район (Харків) 38

Н

Нагаєва (бухта) 147
Надніпрянська Україна 17
Нарбутівка 488-490
Недригайлівський район 26, 32, 37, 96, 117, 729
Нехаївка 57
Нижній Новгород 552
Нижня Сироватка 28, 262
Ницаха 121

Ніжинський район 80
Німеччина 34, 35, 82-84, 145, 158, 440, 442-444, 562, 647
Новгород-Сіверськ 107
Новгород-Сіверс. намісництво 5
Новгород-Сіверський округ 727
Новгород-Сіверський повіт 729
Новгород-Сіверський район 107, 116, 121, 729
Новоробинівський район 729
Новоселицький район 160
Новосибірськ 33
Новосуханівка 119
Ногінськ 553

О

Одеса 120, 483, 488, 492, 494, 721
Одеська область 162
Одеський округ 18
Олександрівка (Бур. р-н) 71, 117
Олександрівський район 556
Олешнянський повіт 5
Орел 491
Оренбург 444, 486
Оренбурзька губернія 444
Орловська губернія 261, 729
Осіпівка 119
Охотське море 147
Охтирка 27, 32, 36, 41, 84
Охтирський округ 20, 727
Охтирський повіт 729
Охтирський район 25, 32, 35, 96, 150, 729

П

Павлівська волость 52
Палестина 31, 81, 157
Панщина, хут. 12
Париж 40, 133, 157, 485, 486
Петербург (Санкт-Петербург, Петроград) 9, 42, 130, 131, 140, 440, 483, 484, 488, 490, 551, 555
Пенза 119
Перекопівський район 729
Печора 142
Пирятин 144, 145
Пирятинський район 144

Південний берег Криму 441, 442, 446
Північне Лівобережжя 12, 14
Північний Кавказ 721
Північний край 38, 117, 257, 721
Підлипне 57, 720
Підмосков'я 488, 553
Піщане 21, 720
Повенець 445
Поволжя 161
Погожа Криниця 118
Полтава 28, 148, 149, 151, 154, 155, 162, 481, 492, 551
Полтавка 57
Полтавська губернія 160, 439, 727
Полтавська область 91, 94, 95, 119, 130, 144, 154, 728
Полтавський округ 18, 25, 727
Польща 29, 37, 80, 82-84, 118, 157, 158, 488
Понорницький район 116
Попівка 57
Попівська волость 57
Попівський, хут. 57
Попова Слобода 18
Правобережжя 5
Правобережна Україна 39, 488
Придесення 39
Прилуцький район 559, 560
Прокоп'євськ 439, 443
Проруб 261
Псков 551, 553
Псковська губернія
Путівль 28, 440, 446
Путівльська волость 729
Путівльський повіт 12, 729
Путівльський район 26, 30, 64, 96, 729

Р

Радчинське 553
Редькіно 553, 554
Реутинці 20
Рига 115
Рильський повіт 261, 729
Рингач 160
Рівненська область 119
Річ Посполита 5
Річківська волость 52

- Річківський район 72, 729
 Рогізне 32
 Роменський округ 16, 18, 20-23, 25, 727
 Роменський повіт 729
 Роменський район 16, 20, 24, 27, 32, 80, 96, 729
 Ромни 12, 15, 29, 31, 32, 37
 Росія 9, 41, 149, 258, 440, 444, 482, 484, 488, 490, 491, 492
 Ростов-на-Дону 721
 РСФРР 14, 132
 Рудневе 20
 Рябина 25
- С**
- Савинки 646
 Саксонія 439
 Сандормох 263
 Саранівка 57
 Саратовський край 43
 Сарнавщина 57
 Сахни 57
 Севастополь 442
 Северинівка 122
 Семенівський район 116
 Сем'янівка 57
 Сем'янівська волость 57
 Середино-Буда 13
 Середино-Будський район 24, 26, 64, 96, 729
 Сибір 15, 21, 37, 38, 130, 645, 722
 Сибірський край 25
 Сидорова Яруга 77
 Синівський район 729
 Сироватський район 729
 Сіверська земля 488
 Сімферополь 440, 441
 Славгород 135, 136
 Славгородський район 729
 Сліпород 720
 Слобідська Україна 5
 Слобідсько-Українська губернія 5
 Слобожанщина 17
 Слоут 12, 53, 54, 115
 Сміле 18
 Смілівський район 729
 Смоленськ 488, 551
- Смоленська область 11
 Собичеве 30
 Совинка 57
 Солдатське 389-391
 Соловки 38, 151
 Соль-Ілецьк 551, 555
 Сорока, хут. 26
 Соснівка 57, 641, 642, 645
 СРСР (Радянський Союз) 25, 29-35, 37, 39, 42, 81, 82, 84, 85, 101, 118, 130, 140, 143-147, 158, 440, 441, 443, 485, 559, 560, 641, 721-723
 Сталінград 136
 Сталінська область 119
 Старобільськ 648
 Степанівка (Сум. р-н) 120
 Степанівська волость 52
 Степанівський район 729
 Стокгольм 552
 Стрий 118
 Суджанський повіт 729
 Суми 11, 13, 18, 31, 38, 39, 45-48, 59, 97, 99, 100, 110, 112, 114, 118, 121, 122, 125, 130, 131, 133-135, 137, 138, 140-146, 149-152, 155, 156, 159-161, 257, 259-262, 390, 491, 494, 720, 730-732
 Сумська область (Сумщина) 9-13, 17-19, 25, 29-36, 38, 40, 44, 45, 88, 91, 94, 95, 119, 122, 135-140, 148-152, 154, 262, 391, 488, 494, 645, 720, 721, 728
 Сумський округ 20, 23, 24, 72, 109, 727
 Сумський повіт 14, 115, 160, 161, 729
 Сумський район 31, 72, 96, 729
 Суходіл 22
 Східна Європа 157
 США (Америка) 559, 560
 Сюрень 440
- Т**
- Талалаївський район 80, 729
 Тарасівка 77
 Терешківська волость 52
 Терни 122
 Тернівський район 72, 729
- Тернопільська область 647
 Тростянець 25, 27, 34
 Тростянецький район 25, 72, 96, 121, 729
 Тулиголівський район 729
- У**
- Україна (УРСР) 9, 12-15, 17-19, 22-25, 28-36, 38-42, 44, 58, 74, 78, 80, 91, 94, 96, 120, 122, 132, 135-137, 140, 145, 151, 161, 162, 258, 260, 261, 391, 439, 482-484, 491, 557, 558, 562, 563, 648, 720, 721
 Уланове 24, 107, 121
 Улянівська волость 52
 Улянівський район 31, 73, 117, 729
 Уманський округ 18
 Урал 554
 Усівка 106, 121
 Уфа 445
- Ф**
- Фесівка 57, 58, 116
 Фінляндія 149, 552
 Франція 145, 156
- Х**
- Халявинське 38
 Харків 9, 18, 27, 28, 33, 38, 84, 97, 110, 111, 132, 137, 149, 151, 156, 158, 262, 481, 488, 491, 492, 551, 642, 643, 721, 729, 732
 Харківська губернія 727
 Харківська область 42, 81, 91, 94, 95, 119, 728
 Харківське намісництво 5
 Харківський округ 121, 727
 Херсон 492
 Херсонес 440
 Херсонський округ 18
 Хижки 12, 57
 Хильчицький район 64, 729
 Хмелівка 642
 Хмелівський район 729
 Хоменкове 148, 149
 Хотінський район 31, 72, 729
 Хохлівка 491

ДОДАТКИ

Хрещатик (Сміл. р-н) 35, 82,
83, 118
Хутір-Михайлівський, з. ст. 29

Ц

Цілиноградська область 35, 118

Ч

Челябінськ 440
Челябінська область 119
Челябінський повіт 444
Червоне 15, 481
Червоний район 729
Черепівка 30
Чернеча Слобода 20
Чернівецька область 160
Чернігів 28, 38, 83, 481, 561, 562,
643, 732

Чернігівська губернія 10, 551, 727
Чернігівська область 44, 86, 87,
91, 94, 95, 116, 117, 121, 559,
643, 646, 728
Чернігівське намісництво 5
Чернігівський округ 25
Черногорськ 721
Чехословаччина 136
Чухахівський район 72, 729

Ш

Шайтан-Коба 440
Шалигінський район 729
Шапівалівка 57
Шатрище 641
Шостка 26, 30, 31, 33, 34, 552
Шосткинський повіт 12, 729
Шосткинський район 26, 35, 64,
96, 72

Шпотівка 57
Штепівка 31
Штепівський район 31, 72, 729

Ю

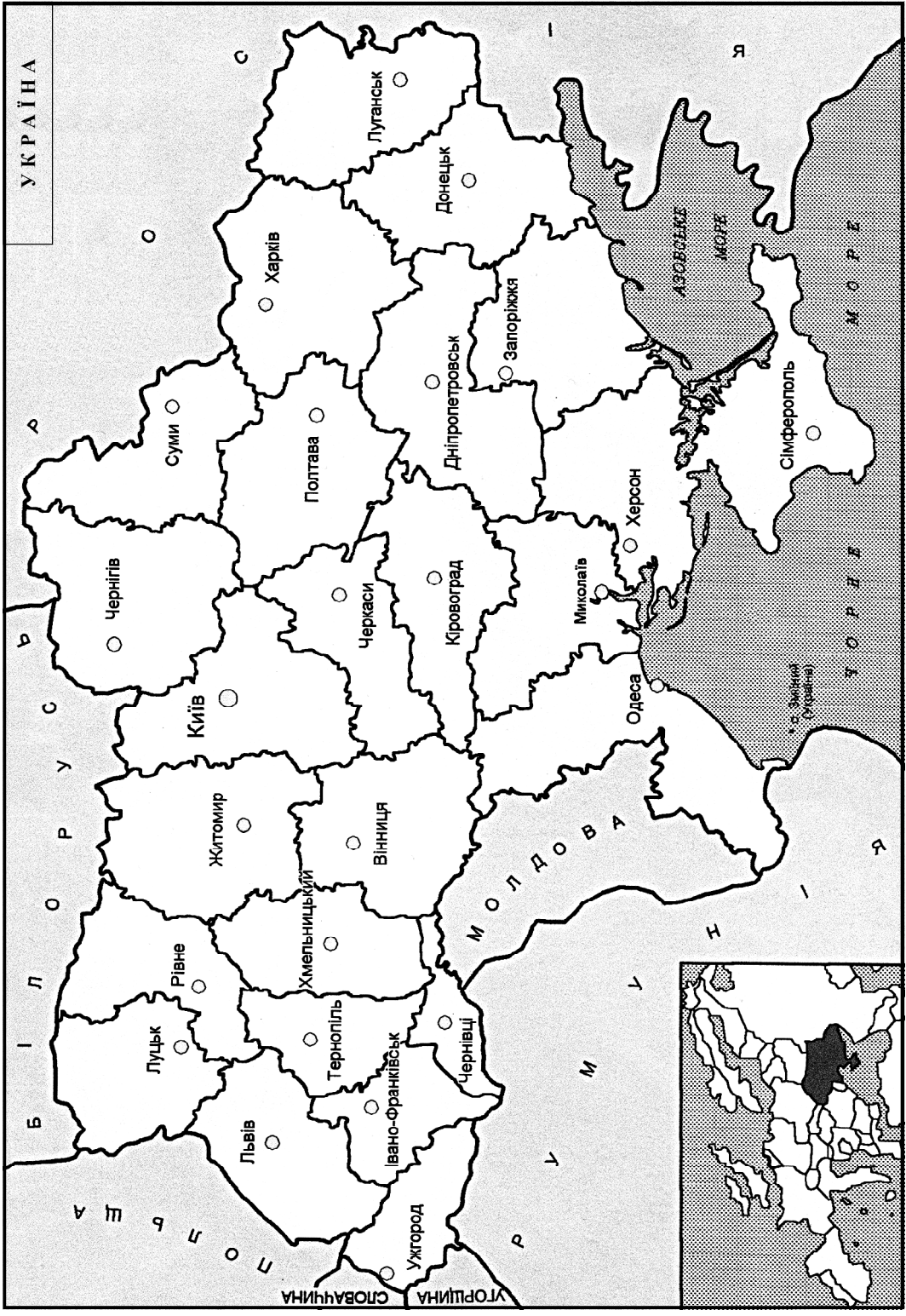
Югославія 37
Юнаківський район 72, 729
Юрівка 57

Я

Якутська АРСР 120
Ялта 442
Ямпіль 641
Ямпільський район 35, 64, 96,
641, 729
Японія 642
Ярославець 24, 107, 121
Ярославецький район 64, 729
Ярославська область 132

Примітка.

До показника не включені географічні назви, які подані у біографічних довідках.

З М І С Т

Сумщина. Історична довідка	5
Від обласної редколегії. Передмова	7
Історія свідчить. Вступна стаття	9
К н и г а п е р ш а. Слово до читача	45
Мовою документів	47
Місто Суми	123
<i>Блінер Б. І.</i> Морозне пекло. (Спогад).....	125
<i>Звагельський В. Б.</i> Інженер Олександр Булат	130
<i>Садівничий В. О.</i> З тавром націоналіста	135
<i>Кравченко О. В.</i> Мій батько	140
<i>Криганова А. С.</i> Постріл у спину	144
<i>Юрченко Н. С.</i> Засновник художнього музею	148
<i>Кубатка О. М.</i> Змушене зізнання	156
<i>Титов В. П.</i> За сфабрикованим звинуваченням.....	160
Біографічні довідки.....	163
Білопільський район	255
<i>Криганова А. С.</i> „... за що розпинали?“.....	257
<i>Зюзько Т. А.</i> Поету, лірику – вища міра.....	261
Біографічні довідки.....	265
Буринський район	343
Біографічні довідки.....	345
Великописарівський район	387
<i>Савченко В. К.</i> Марш у виконанні Дмитра Ракітіна	389
Біографічні довідки.....	393
Місто Глухів	437
<i>Звагельський В. Б.</i> Брати Ернсти.....	439
Біографічні довідки.....	447
Глухівський район	479
<i>Осадчий Ю. Г.</i> Другий президент Академії наук України	481
<i>Собка М. М.</i> Загинув на Колімі.....	488
Біографічні довідки.....	495
Місто Конотоп	549
<i>Мамін Б. І.</i> Агент „Искры“	551
<i>Бажан О. Г.</i> Поклик Петра Рубана	556
<i>Корнющенко І. П.</i> Ратоборець правди	561

Біографічні довідки.....	565
Конотопський район	639
<i>Гриценко М. С.</i> Помер на каторзі.....	641
<i>Петренко В. В., Садівничий В. О.</i> Дві тиранії на одну людину	646
Біографічні довідки.....	649
Додатки	719
Пояснення до біографічних довідок	720
З Кримінального кодексу УСРР 1927 року	722
З Кримінального кодексу УРСР 1960 року	725
Центральні органи державної безпеки	725
Позасудові органи.....	726
Схема адміністративно-територіального поділу на Сумщині (1919-1939 рр.).....	727
Підсумкові відомості про репресованих (реабілітованих).....	730
Перелік документів	733
Перелік скорочень.....	736
Іменний покажчик.....	739
Географічний покажчик.....	745

Науково-документальна серія книг “Реабілітовані історією”.
У двадцяти семи томах.

Реабілітовані історією. Сумська область.
У трьох книгах.
Книга перша.

Головний редактор: *Вовчанецький В. В.*
Редактори: *Кривочкіна Г. А., Юрченко О. Ю.*
Художнє оформлення обкладинки: *Бірюков Ю. І.*
Карти-схеми: *Державне підприємство „Сумигеодезкартографія”.*
Комп’ютерний набір і верстка: *Вовчанецький Є. В., Литовченко Є. Б., Макарчук Д. А.*

Здано на виробництво 20.01.2004. Підписано до друку 11.11.2004. Формат 70x100¹/₁₆.
Папір офсетний. Друк офсетний. Гарнітура Times. Умовн. друк. арк. 61,24.
Умов. фарб.-відб. 61,24. Обл.-вид. арк. 85,70. Тираж 3000 пр. Вид. № 22. Зам. 602.
Замовне. Ціна договірна.

Редакційно-видавнича група книги „Реабілітовані історією. Сумська область”.
40030, Суми, Горького, 21/1.

Видавничо-виробниче підприємство „Мрія-1” ТОВ. 40030, Суми, Кузнечна, 2.
Свідоцтво про внесення до державного реєстру видавців України: серія ДК, № 36.

Віддруковано у ВАТ „Сумська обласна друкарня”. 40021, Суми, Кірова, 215.

Реабілітовані історією. Сумська область.

Р 31 У трьох книгах. Книга перша. – Суми. Видавничо-виробниче підприємство “Мрія-1” ТОВ, 2005. – 756 с.

ISBN 966-566-194-9

Видання „Реабілітовані історією. Сумська область” є складовою частиною всеукраїнської науково-документальної серії книг, покликаної увічнити пам’ять громадян, необґрунтовано репресованих за радянської доби. Воно містить важливий матеріал, який розповідає про трагічну долю жителів області, що стали жертвами політичних переслідувань.

Книга стане в нагоді викладачам і вчителям, студентам і учням, краєзнавцям, всім, хто цікавиться історією рідного краю.

ББК 63. (4 Укр - 4 Сум) 621